

RAJAH SREE SURABHI VENKATA LAKSHMA ROW BAHADUR,
RAJAH of JUTPROLE,
NIZAM'S DOMINIONS.

ANANDA PRESS, MADRAS.

శ్రీ
శ్రీకవిసార్వభౌములగు మ-రా-రాశ్రీ రాయబహదరు
కందుకూరు - పీఠేశలింగంపంతులవా రిచ్చినయభిప్రాయము.

తాము దయతోనంపిన శ్రీకొల్లాపురాధీశ్వరమాధవరాయకృతచంద్రికా పరిణయమును నే నక్కడక్కడఁ జదివి చూచితిని. మూలము పనుచరిత్రము వలె శ్లేషభూయిష్ఠమయి మృదుపదఘటితమయి యత్యంత ప్రోఢముగా నున్నది. శ్రీమద్వెల్లాల నదాశివశాస్త్రిలవారిచేతను అవధానము శేషశాస్త్రివారిచేతను రచియింపఁబడిన వ్యాఖ్యానము సామాన్యముగఁ బండితులకు సహితము టుర్ల వగాహములుగా నుండుమూలభాగముల యర్థతాత్పర్యములను స్పష్టముగా వివరించునదియయి, వారి యసమానపాండిత్యమును వెల్లడించుచు సర్వవిధముల శ్లాఘాపాత్రమయి లోకోపకారార్థముగాఁ జంద్రికాపరిణయమును ముద్రింపింపఁ బూనినవర్తమాన కొల్లాపురాధీశ్వరు లగుశ్రీసురభిరాజావేంకటలక్ష్మీరావు బహాదురుగారికిఁ గీర్తిదాయకమయి యున్నది. ఈ సవ్యాఖ్యానచంద్రికాపరిణయ మాంధ్రమండలమునం దంతట వ్యాపించి శాశ్వతముగా నెలకొనుఁ గాక !

ఇట్లు విన్నవించు
భేవద్విధేయావ్తుఁడు,
కందుకూరి - పీఠేశలింగము.

మద్రాసు క్రిష్టియన్ అసోసియేషన్ సంస్కృత ప్రధాన పండితులు విద్యత్సార్వభౌములు
నగు బ్రహ్మశ్రీ వేదము-వేంకటరాయశాస్త్రిల వారిచే రచించిన యభిప్రాయము.

శ్రీమత్కొల్లాపురి సంస్థానాధీశ్వరులలో ప్రాక్తనము లయిన శ్రీమాధవనా
యనివారు రచించిన చంద్రికాపరిణయం బనుప్రాచీన గ్రంథమును ముద్రాక్షరాం
కితముగాఁ గనునట్టిభాగ్యము నేటి కొదవినది.

వసుచరిత్రకన్న శ్రేష్ఠగాంభీర్యంబు గల్గి రసనిష్ఠ్యుండనంబున విజయవిలా
సముం బురగించుచు కల్పనాప్రేక్షియందు ఆముక్తమాల్యదం దలపించుచు
అట నట న్యాయనై శేషికాది శాస్త్రమర్యాదల ననుసంధించుచు నుండునీయతి
ప్రేక్షప్రబంధము వ్రాతపుస్తకములలో బహుదోషములపాలయి యుండినది. దీని
యర్థమును భేదించుట సామాన్యపండితులకును అశాస్త్రజ్ఞులకును శక్యముగాదు.
అట్టి యీ కఠినగ్రంథమును విద్యత్సార్వభౌము లగు శ్రీమద్వెల్లాల సదాశివశా
స్త్రి శ్రేష్ఠశాస్త్రులవారలు చేపట్టినందున దీనికి సమంజస మైనవ్యాఖ్య నిష్పన్నం
బయి, యిది పండితులకు సుఖముగా నాస్వాదనీయంబయినది. ఇట్టి యీ కావ్యము
నకు వీరి చే వ్యాఖ్య చేయించి ముద్రింపించిన ప్రభువులకు శాశ్వతకీర్తియు ఆంధ్ర
పండితులకు వారింగూర్చి యఖండకృతజ్ఞతయు వృద్ధివియందు నెలకొన్నవి.

మదరాసు }
8-11-04.

వేదము-వేంకటరాయశాస్త్రి.

శ్రీరస్తు.

భూమిక.

శ్రీమజ్జగదీశ్వరునిచే సృజయింపఁబడిన చరాచర ప్రపంచరబెల్ల నామ రూపాత్మకంబై విలసిల్లుచున్న దనియు, అందు రూపాదిసృష్టికన్న నామాత్మకప్రపంచసృష్టి ప్రధానం బనియు, నది ధ్వనివర్ణపదవాక్యభేదముల నలుతెఱుంగులుగాఁ దేజరిల్లుచుండినను భేర్యాదినాదరూపంబై నిరర్థకం బగుధ్వన్యాత్మకశబ్దంబునకన్న వర్ణపదవాక్యరూపం బగుశబ్దంబుముఖ్యంబై శ్రుతిస్మృతిహాసాదినానారూప విద్యాత్మకంబుగ విద్యోతమానం బగుచున్న దనియు, నిత్యైలజగంబుల నుల్లసిల్లువిద్యలలోఁ గొన్ని ప్రభుసమిత్తంబులు గొన్ని సుహృత్సమిత్తంబులు గొన్ని కాంతాసమిత్తంబు లని ముత్యైఱుంగులుగా విభజింపఁబడిన, నందుఁ బ్రభుసమిత్తంబులై శబ్దప్రధానంబు లగువేదాదులకన్నను, సుహృత్సమిత్తంబులై యర్థప్రధానంబు లగుపురాణాదులకన్నను గాంతాసమిత్తంబై లోకోత్తరవ్యంగ్యార్థప్రవణం బగుకావ్యంబు “ కావ్యం యశ సేఽర్థకృతే వ్యవహారవిదే శివేతరక్షతయే । నద్యః పరనిర్వృతయే కాంతాసమిత్తత యోపదేశయజే ” అనునభియుక్తోక్తివలన, నిరతిశయశ్రేయ్యులును, నిరుపమధనచయంబును, రాజాదిగతోచితాచారపరిజ్ఞానంబును, సమంగశనివర్తనంబును స్వానుసంధానసమంతరంబే విగళితవేద్యాంతరానందంబును, కాంతవలె సరసతిమొందించి యుపదేశంబును, లో నగుప్రయోజనరత్నంబులు సంపాదించునది గావున సకలసహృదయసంసేవ్యం బనియు, నెల్లరకుఁ దెల్లంబే కదా! ఇట్టిదియెల్లం బరికించి శ్రీమద్భాగ్యనగరమహారాజ్య మధ్యవిద్యోతమానం బగుశ్రీమజ్జటప్రోలుసంస్థానంబును బాలించినవారును శ్రీమత్పిల్లలమఱ్ఱిజేతాళనాయని గారి వంశీయులును, దర్కాలంకారవ్యాకరణాదినానాశాస్త్రపారీణులును, శ్రీరేచర్లగోత్రపవిత్ర సురభిఘ్నక్షమాపాలనత్పుత్తులు నగుశ్రీమన్మాధవరాయ ప్రభువుంగవులవారు చంద్రికాపరిణయం బనుసీకావ్యరత్నమును నిర్మించిరి.

ఈ ప్రబంధంబు వసుచరిత్రమునకు సమకాలికంబుగాఁ దెలియఁదగి యున్నది, ఏలాగనిన, ఈమాధవరాయలవారు శ్రీమత్కృష్ణదేవరాయలవారియల్లుండగుట సలియరామారాయండని ప్రసిద్ధిం గాంచిన రామదేవరాయలవారివలన జటప్రోలుసంస్థానమును (1000) ఘనలిలోఁ గైకొన్నవారగుటచేఁ దత్కాలి

కులుగా నిర్ణయింపబడినవారు. ఈ రాయలవారు కర్నూలుమండలము నేలుచు “అనఘతరకందనోలిమ హాపురీని, శాంతుఁ డగురామమేదిసీ శాంతుఁ డలగు” అని పసుచరిత్రమునఁ జెప్పఁబడినవారు. వీరియాస్థానంబున కలంకారప్రాయం జై యుండుటంబట్టి య బట్టుమూర్తి రామరాజభూషణుం డని ఖ్యాతిం గాంచినవాఁ డని యాంధ్రకవులచరితంబున ‘వాయంబడి యున్నది. దీనిఁ బట్టి చూడఁగా బట్టుమూర్తియు శ్రీమన్నాథవరాయలవారు నేకకాలపువారని నిర్ధారిత మగుటంజేసి యీ చంద్రికాపరిణయము వసుచరిత్రమునకు సమకాలికమని యేర్పడుచున్నది.

చంద్రిక యనునోయికయొక్క పరిణయమును ముఖ్యముగఁ జెప్పటచే దీనికిఁ జంద్రికాపరిణయ మనునామం బన్వర్థంబై యమరె. ఈకావ్యరత్నంబు శృంగారరస ప్రధానంబై యాత్మాశ్వాసములతో నమర్పఁబడియున్నది. ఇది యంతట శ్రేష్ఠభూయిష్ఠంబై చతుర్థాశ్వాసం బెల్ల యమకాలంకారములతో రాజిల్లుచు న్యాయవై శేషిక వేదాంతవ్యాకరణాది తంత్రప్రసిద్ధకల్పనానల్పంబై గ్రంథనిర్మాతలోకోత్తరపాండితిని మెండుకొలుపుచున్నది. ఇందుఁ గృతి పతి శ్రీజటప్రోలుమదనగోపాలమూర్తి, కథానాయకుండు సుచంద్రుఁ డనుమహారాజు. ఈ భూపాలగ్రాణి సూర్యవంశీయుండై విశాలానగరాధీశుం డగువాఁడు. ఈ పుణ్యశ్లోకుండే శ్రీమద్రామాయణబాలకాండమునందు “విశాలన్య సుతో రామ హేమ చంద్రో మహాబలః | సుచంద్రో ఇతి విఖ్యాతో హేమచంద్రోదనస్తరః” అని చెప్పఁబడినరాజు. కథానాయక చంద్రిక యనునామె. ఈమె వసంతంబుం డనుమునివరునిశాపవశంబున మనుష్యజాతిం బడసినచిత్ర రేఖ యనుదేవాంగన. ఈ భాగ్యవతికిఁ బాంచాలదేశాధీశుం డగుక్షణదోదయనరేంద్రుండు జనకుండు, శ్యామ యనుభామ జనని. ఇట్టిలోకోత్తర నాయకానాయకుల సంఘటనంబుచేఁ దేజరిల్లునేతత్కావ్యగతకథ యందఱకు శ్రుతపూర్వంబు గామిం జేసి తత్సంగ్రహంబు వ్రాయంబడుచున్నయది. ఎట్టులనిన.

నైమిశ మనుపుణ్యారణ్యమున సుఖాసీనుం డగుసూతునిఁ గూర్చి శౌనకాదిమహర్షులు ఓ మహానుభావా! పుడమిలోఁ బుణ్యశ్లోకావతంసుండై ప్రజల నీతిశాధలు లేనట్లు చక్కగఁ బాలించిన నృపతిచరితంబు దయామతితోఁ దెల్పవే యని ప్రార్థింప నాసూతుం డిట్లనియె. ధరాతలంబున నశేషవిభవ సమృద్ధంజై విశాల యను నొకనగరీలలామంబు గలదు. అందు సర్వాతిశాయి శౌర్యాదిగుణగణిదాజతుండై సుచంద్రుఁ డనునరపాలరత్నంబు రాజిల్లుచుండె. ఆరాజశేఖరుం డొక్కనాఁడు హితవురోహితాది పరివృత్తుడై కొలుపుకూటమున రత్నసింహాసనాసీనుండై యుండ శాండిల్యమునివరుండు విచ్చేసి రాజుచేత

సత్కారపూర్వకముగ నాననోపవేశితుండై సుచంద్రుని నార్చి యిట్లు అనియె.
 ఓభూమిపతి! నీవు పుడమిని నిరుపద్రవముగ నేలుచుండఁగా నిన్ని నాళ్ళు మేము
 సాంగోపాంగముగ సత్కార్యానుష్ఠానములు నేయుచుండఁగా ఇప్పుడు తవిస్త్రిం
 డను నొక రాక్షసరాజు హిమవత్సరవృతగుహలో వసించి మహావ్రాహ్మణులకుఁ గీడు
 నేయుచున్నాఁడు. వానింగ్రక్కనుఁ బరిమార్చి పరిపాలింపుము. అని యభ్యర్థన
 ముఁజేయ నారాజు తమిస్త్రి నిపుడే పరిమార్చెద మీఁద వనుఁడని యా
 మునిరాజును బనిచి నేనానమేతుండై యుద్ధమునకు బయలుదేరితి. అట్లు బయలు
 దేటి మార్గమధ్యమున హేమకూటం బను నొక గిరివరము నీక్షించి యొందు సే
 ననుడించి నెచ్చెలికయిదండఁబూని తద్గిరివరవిభవము లెల్లఁ బరికించుచుఁ బోయి
 పోయి యొకకోనం గనియె. అందు మణిమయమండపమున నున్నబం
 గరు వేదికపై రత్నవీరమందుఁ గూర్చుండి యందలివిశేషముల గ్రహింప
 చుండ నెల్లమృగంబులు దల్లడిల్ల నొకసింగము నికుంజమునందు వేడలే.
 దాని నీక్షించి యా రాజశిఖామణి తనచంద్రహాసముతోఁ జూనితల ద్రుంచె.
 అంత నా సింగపుమేననుండి యొకపురుషమూర్తి లేచి యారాజు పాదము
 లపై వ్రాల నారాజువాని నాదరముతో లేవ నెత్తి దివ్యశరముండ వగునీ కిట్టి
 మృగశరీర మెట్లమరె మరల నది యెట్లు నివర్తిలైఁ జెప్పు మనుడు నాతండు
 తనవృత్తాంతము మొదల నుండి చెప్పఁ దొడంగె. ఒకప్పుడు కమలాననుండు
 నురేంద్రుని దేవబృందముచేఁ బరివేష్టితుండై పేలోలగం బుండునవనరంబున
 బ్రహ్మత్వసంపాదకము లగువేదమంత్రముల కధిదేవతలు గొందఱు వచ్చి యో
 జగదీశ్వరా! ధరాతలంబున వింధ్యాద్రియందుఁ బరిజాఙ్గారణ్యములో వసం
 తుండను నొకమునివరుండు బ్రహ్మత్వము రాఁగోర యుగ్రతపంబు నాచరించు
 చున్నాఁడు. కావున నున్నసంగతి విన్నవించితి మనిరి. పలువ యాలోచించి
 చిత్రరేఖ యను దేవాంగనను మరునితోఁ గూడఁ జన్తునితపోభంగమునకై ప
 నిచె. తదనంతరంబ వారలు వసంతమునిచెంత కేలేంచి పలువిధము లగు తపో
 భంగక్రియలు సల్పిన నామునిచలింపమిఁ గాంచి చిత్రరేఖ సాహసించి యే
 మైన వచ్చుఁ గాక యని తన్నునిహస్తముఁ బట్టిన దయ్యె. అంత నామునివరుం
 డు గన్నులు దెరిచి యాగ్రహాసమగుండై చిత్రరేఖను జూచి యోసీ! నీ కీ
 దేవత్వ ముడిగి మనుష్యయోనియందు జన్తము గలుగు నని శపించె. అపు డది
 మిక్కిలిదుఃఖముతో నా మునిపాదములపైఁబడి వేడికొనఁగాఁ గరుణించి యా
 మునివరుండు సుచంద్రరాజును వివాహమాడి శతసహస్రపరిమితవర్షములుమా
 త్రము మానుషభావము చాల్చి పిదప నిజరూపమును బొందఁ గల పని యును
 గ్రహించె. పిదప నాయుచ్ఛరమిన్న పాంచాలదేశాధీశుం డగుతుణదోదయరాజు

నకు శ్యామయనురాణియందుఁ బుట్టికడయై యుదయించె. ఆరాజు సంతసించి చంద్రికయనునామ ముంచె. ఇట్లుజరిగిన దంతయునలువచి త్రగించి యయ్యోనా హనువునం జనిన చిత్రరేఖ కింత కీడు ఘటిల్లెను గదా యనిచింతించి యనేక దివ్యచిహ్నానికాయము లొసంగి సన్నిధానమున నున్న కుముదుండను నన్న నా మెకు వీణాభ్యాసమునకై పనిచె. తదనుష్ఠ చే నే నామెకు గానవిద్య సంతయు నేర్పివచ్చును. కావుచుండి యొకనాఁడు సరస్వతీదేవి యపూర్వరాగము నాలాపింపఁగా దానిం జంద్రిక కభ్యసింపఁ జేయ వచ్చుచు నీగిరియం దొక యాశ్రమపద్మబున నొక మునిభామ వసించి యుండఁగాఁ దత్సంగమాఘిలాపి నై ముని వేషమును దాల్చి తద్గ్రహము సొచ్చి యామెతో మాటాడుతఱఁ దత్పతి వచ్చుచూచి కుపితుండై ఘోరారణ్యములోఁ గ్రూర మగుసింగమురూపము దాల్చి యుండువు గళ యని శపించె. అంత నేను బరితప్తాంతరంగుండనై యాముని పాదములమీఁద వ్రాలి బతిమాలఁగాఁ గరుణవచ్చి యైదు సంవత్సరములు సింహదేహము ననుభవించిన వెనుక నిజరూపము ఘట్టి నని యానతిచ్చె. ఆ నుదినము నేటికి ఘట్టినది. నేను గిన్నరుండను. అని తెల్పి వెండియు నిట్లు లనియె. ఓ మహానుభావా! చిత్రరేఖావతార యగునాచంద్రికయొక్క లావణ్యాతిశయము సౌకల్యముగ వర్ణించుటకు బ్రహ్మ కై నం దరిముగాదు. అయిన నాతోఁచినకొలంది వర్ణించెద నని తదవయనసౌందర్యము నభివర్ణించి యట్టి లోకోత్తర స్త్రీ రత్నము నీకె తగు నని వత్కాణించె. అంత నారాజచంద్రు నకుఁ దచ్చంద్రికావనితను గొంచువాంఛ గలిగి యోకిన్నర వగేఁగ్యా! నీవిపుడు దెల్పినచంద్రికోదయక్రమము తల్లవణ్యాతిశయము వినిననామది యానారిసి జూడ వాంఛించుచున్నది. అది యెట్లు సిద్ధించు నని వచింపఁగా నాకుముదుండు తనవిమానమును స్మరించి యందు సరిపతి నధిష్ఠింపు మని తనప్రభావముతోఁ బరులకుఁ గాన్పింపకుండ త్తూమాత్రమున త్తూదోదయరాజధానియందుఁ జంద్రికాసదనోద్యానమునకుఁ దోడ్కొని చని యచటఁ జెలియలతోఁ గూడి గానము నేయుచున్న చంద్రికను జూపించె. అంత సరపాలుండు తద్దానాశ్రమమునకుఁ దృప్తి నొంది తత్సౌందర్యాతిశయమునకు మిగుల నాశ్చర్యా సంపన్నులై పొంది యాననిత ననేక భంగుల నభివ్రుతించె. అనంతరంబున నాకుముదుండు రాజనాజ్ఞం గొని యాయువతిబృందముఁ జేరఁబోయె. అంత నాకాంత లందఱు సంతసించి సత్కారపూర్వకముగాఁ గూర్చుండఁబెట్టి యింత కాలము రా కుండట కేమి కతం బని యడుగఁగా నతం డిదే సమయ మని చింతించి, విశాలాధీశుం డైననుచంద్రుఁ డనునరపతి గలఁడు, ఆరాజు నిరతి శయగుణగరిష్ఠుండు, అతని చెలిమిచే నిన్ని నా భృంపి. ఇపుడు తదనుష్ఠ నొంది

చంద్రికాదర్శనాభికాంక్షతో నిటకు వచ్చితి ననఁగాఁ జంద్రికాసఖయైన చకోరియనునది, ఓ గురువద్యుఁడా! చిరకాలమునుండి నుచంద్రనరపతిగుణగత్తు శ్రవణమునఁ జంద్రికకుఁ దద్దర్శనోత్కంఠ గలిగి యున్నది, అది మాకేవిధముగ ఘటిల్లునని పలికె. అంతఁ గుముదుండు సంతృప్తుఁడై చకోరీ! అశ్వన మీరు నాచెయిచాయం గాంచుడు ఆరాజు మీకునయనగోచరుం డగు నని తనపూర్వమాయను దొలంగించి హస్తనిర్దేశము సేయఁగా నందఱు విమానస్థనరపాలు నీక్షించి మిగుల నాశ్చర్యజలరాశిం దేలిరి. చంద్రిక చెలికయిడండఁ బూని నిలిచి యింనుకలజ్జతో రాజు నీక్షించి యానంద సుధారససముద్రమున మునిగి రాజుం బలుతెఱంగుల నభివర్ణించి యనురాగాతిశయపరవశయై యుండునెడఁ జంద్రికాజననిపనుపున నెక్కుతె నచ్చి చంద్రికను దోడ్కొని పోయె. అపుడు సుచంద్రనరపతి చంద్రికాగుణనుతి సేయుచు జంతాకులితస్వాంతుఁడై యుండఁ గుముదుండు వచ్చి యావనితకై చింత పని లేదు, తత్పాణిగ్రహణంబు జాతప్రాయంబ యనియాశ్వాసించి నుచంద్రుని మరల విమానాధిరూఢుంగావించి హేమకూటమునం జేర్చి తదాజ్ఞచే దననికేతనమునకు వెడలె. తర్వాత నరపాలుఁడు శాండిల్యమునితోడఁ బల్కిననిజవాక్యమును స్మరించి తమిస్త్రాసురని వాసభూమికిం జని ఘోరరణము సల్పి వాని సంహరించి నిజరాజధాని కేగి యవశ్యాచరణీయము లగుకృత్యములు నిర్వర్తించి శయ్యపైఁ బవ్వళించి చంద్రికను వరించుభాగ్య మేనాఁడు గల్గునో యని బహు ప్రకారములుగాఁ జింత సేయుచు మలయానిలాదులకు రూఢానురాగుండై యడలుచుండె. అటఁ జంద్రికయు మదనబాధావివశయై సుచంద్రు నెన్నఁడు వరింపఁ గల్గునో యని చింతించుచునుండె. అంత వలతేనికి నహాయముగ వసంతోదయమై చంద్రికా సంతాపమును మిక్కుటముగాఁ జేసె. అపుడు చకోరి యనునెచ్చెలి వచ్చి బాలా! ఇట్లు మరుమార్గణముల కేల దుఃఖించెదు మరునిఁ బూజించినచో నిష్ఠ సిద్ధు లెల్లఁ జేకూఱును రమ్మ క్రీడావనమున కేగుద మని తోడ్కొని పోయి తద్వనవిభవము సంతయు నేర్పడఁ జెప్పుచుండె. వచ్చినవనిత లందఱు పుష్పాపచయమ్ముఁ జేసి యొకకొలను సొచ్చి జలక్రీడలు సల్పి భక్తితోడ రతిని మన్నఁ భుని న్నిలిపి పలువితమ్ములఁ బూజించి చంద్రికను గేళిగృహమునకుఁ గొని తెచ్చి విరిసెజ్జ పైఁ జేర్చిరి. అట్లు శయ్యఁ జేరిన చంద్రిక మదనానలసంతప్తయై తల్లడిల్లుచుండ సూర్యుం డస్తమించి చంద్రోదయమై యెల్లెడ జ్యోత్సాన్నివ్యాప్తి గలిగి దానివలన నిజసంతాపంబు మిక్కుటంబు గాఁగ నాచంద్రిక చంద్రుని దూఱి యట్లే మరుని మలయానిలాదులను దూఱి స్మరశరాహతికిఁ దాళఁ జాలక మరణవ్యవసాయము సేయఁగా నభివర్గంబు సాంతోక్తులతో నూ

అడించి శీతలోపచారంబులు నల్పి చంద్రాస్తమయకాలికవిభవంబులు దెల్పు
 చుఁ బ్రాద్దుగడపుచుండె. అంతఁ బ్రభాతం బగుటఁ జంద్రిక తత్సమయోచిత
 కృత్యంబులు నిర్వర్తించి సుచంద్రుని వరించుటను గాంక్షించుచుండె. అంత
 సంతకపురనారీమణులవలన సుచంద్రనరపాలునందుఁ జంద్రికామనంబు గాఢ
 లగ్నం బై నట్లు త్షణదోదయుం డెఱింగి మిగుల సంతసించి స్వయంవరమహూ
 త్వవమునకుఁ జాటింపఁ జేసె. అంత నిఖిలరాజ శిఖామణులు తమతమవిభవం
 బులతో బయలుదేఱి వచ్చిరి. సుచంద్రనరపాలుండును బ్రహ్మప్రాంతరింగుండై
 యేలెంచె. త్షణదోదయుండు వారల నెల్ల నెదుర్కొని తోడితెచ్చి మణిషీతము
 లపైఁ గూర్పుండఁ జేసి యారాజులగుణాతిశయము లేర్పఱుప జగజ్జనని యగు
 పార్వతిని గొని యాడఁగా నామె సాక్షాత్కరించి, తత్కాలోచితరూపము
 దాల్చి యాయారాజులగుణాతిశయంబు చంద్రికకుఁ దెల్పుట కుపక్రమించి తొ
 లుతఁ బుష్కరద్వీపాధిపతి లోనగుద్వీపాంతరరాజులను బిదప గౌడరాష్ట్రాధి
 పతి లోనగుజంబూద్వీపరాజులను దెల్పి యాయా రాజులపైఁ జంద్రికాను
 రాగము లేమిం దెలిసి సుచంద్రనరపతి వృత్తాంత మ్మంతయు వివరింపఁ
 జంద్రిక ప్రహ్మప్రాంతరంగమై సుచంద్రునికంతంబునఁ బుష్పమాలిక వైచె.
 అంత సురదుందుభిధ్వానము పుష్పవృష్టి లోనగుమంగళము లెసంగె. పార్వ
 తీదేవి నిజరూపము దాల్చి సుచంద్రునిపై ననుగ్రహించి భువనేశ్వరీమంత్రము
 నుపదేశించిలక్ష్మ్యునిదేవతాక్షణసేవితయై యాత్షణదోదయనగరముఁ బ్రవేశించె.
 సుచంద్రుండు తనశిబిరంబు చేరె. వచ్చినరాజు లందఱు తద్వివాహమహూత్యవ
 దర్శనాభిలాషచేఁ దమతమశిబిరముల నెససి యుండిరి. త్షణదోదయుండును ద్వి
 జ్జోత్తముల రావించి యారాత్రి వివాహముహూర్తమును నిర్ణయించి నగరా
 లంకారాదివై వాహికమంగళములు నిర్వర్తించుటకు శిల్పకారుల కాజ్ఞాపించె.
 అంత సుచంద్రనరపాలునిం బురోహితులు పుణ్యాంగనలు పెండ్లికొమరం గా
 వించి చంద్రిక నట్లే గావించి మంగళస్నానములు సేయించిరి. అపుడు సుచం
 ద్రున కింద్రాదిదిక్పాలకు లుచితభూషణములు చంద్రికకు శరీరదేవి మొదలగు
 వార లుచితభూషణము లొసంగి వానిం గై నేయఁ జేసిరి. అట్లుపై సుచం
 ద్రుండు సురరాజదత్త మగునై రావతముపై నెక్కి త్షణదోదయుని నికేతన
 మునకుఁ జనియె. త్షణదోదయుండు భక్తితో నెదుర్కొని సుచంద్రునిఁ దో
 డ్కొని పోయి పాదములు గడిగి పీటపైఁ గూర్పుండఁ జేసి కన్న దారపోసె.
 అపుడు పృథ్వీవాసినీజనంబు తలెదండ్రులు లోనగువారలు చంద్రికకుఁ బతిసే
 వాభంగి నెఱింగించిరి. త్షణదోదయుండు తనపుత్రుక కనేక పారిలోపికముల

నుసంగి పతిగృహంబునకుఁ బనిచె నని నూతుండు శౌనకాదులంగూర్చి వ
చించె. ఇది కావ్యకథాసంగ్రహము.

ఇట్టి సత్కాన్యరత్నంబు జీర్ణకల్పంబై యుండిన నీక్షించి బటప్రోలుసం
స్థాన ప్రస్తుత ప్రభువుంగవలై కొల్లాపురమురాజధానిలో వసించియుండుటం జేసి
కొల్లాపురాధిపతు లనియు వ్యవహరింపఁబడుచున్న శ్రీ శ్రీ సురభి రాజా వేంకట
లక్ష్మారావు బహదురువారు త త్తద్దేశంబులందుఁ బుస్తకగవేషణంబు సేయించి
యీ గ్రంథంబుదురవగాహం బగుటం జేసి యుచితవ్యాఖ్యతో నలంకరింపించి
సర్వసహృదయ సౌలభ్యముగ ముద్రింపించి తమపూర్వు లగుశ్రీమన్నాథవరదాయ
లవారియశంబు నెల్లెడల నుల్లసిల్లం గావించి మిగుల ఖ్యాతిపాత్రత వహించిరి.
ఇట్టి ఘనతిరకార్యకర్త ధర్మిణు లగునీభూపాలాగ్రణులకు శ్రీజగదీశ్వరుండు
సకలశ్రేయఃపరంపరలు గృహసేయుఁ గాత.

ఇట్లు

బుధజన విధేయుఁడు

తిరుమల నెట్టి-జగన్నాథకవి.

బిందుఁ బ్రమాణంబు. వక్షోజధర = పర్వతములవలెనున్నతంబులగు పాలిండ్లయందు; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; పరము = కుంకుమము “కాశ్మీరజన్మాగ్నిశిఖంపరమ్” అని యమరము. ఉరస్సీమక్ = పక్షస్థులమందు; శంపావృత్తిక్ = మెఱపుయొక్కయునికివంటి యునికిచేత; ప్రకాశింపక్ = వెలుంగుచుండఁగా; సరసత్వము = రసీకత్వము, మేఘపరమైనపుడు జలవత్త్వము; “అస్మాదనధ్వనినుధామ్నరసాఖ్యధాతుప్విష్టోరసః” అనిరత్నమాల. ఒంది = పొంది; సుమనఃపాలిప్రియత్రీయసద్భావస్సూర్తిక్ — సుమనఃపాలి = దేవసంఘమునకు, మేఘపరమైనపుడు జాజగుమురులకు, “సుమనాః పుష్పమాలతోన్యస్త్రియాం దేవేబుధేచనా” యని నానార్థరత్నమాల. ప్రియ = పీతమగు; అత్తీయ = స్త్రీయమగు; సద్భావ = మంచిస్వభావముయొక్క, సత్తయొక్క, “భావస్యభావేనతాయామ్” అని విశ్వము, స్సూర్తిక్ = స్ఫురణమును; తనర్చు శ్రీమదనగోపాలాహ్వయ ఉజ్జృంభిత అంభోవాహంబు — తనర్చు = అతిశయింపఁ జేయునట్టి; శ్రీ = శోభాకాలియగు; మదనగోపాలాహ్వయ = మదనగోపాలుండను నామంబుగల; ఉజ్జృంభిత = ఉప్పొంగినయట్టి; అంభోవాహంబు = మేఘము; సమస్తలోకములకుక్ = ఎల్లజగంబులకు; ఆమోదప్రదంబు = సంతసమిచ్చునది; అయ్యెడుక్ = అగుఁగాత.

మెఱపులతోఁగూడి యుజ్జృంభితమైనయట్టి సజలజలదం బెట్లు సర్వలోకంబుల కామోదమునుజేయునో, యట్లు రుక్మిణీకుచకుంభకుంకుమాంకితపక్షస్మృడై యనఁగా నవాప్తమనోరఘుండై యుజ్జృంభితుడైన భగవంతుండు సమస్తలోకంబులకు సంతసంబుఁజేయునని తాత్పర్యము, “స్వయంతుప్తః పరాక్తోషయతి” అను న్యాయమున భగవంతుండు స్వాభీష్ట రుక్మిణీపరింభతుష్టాంతరంగుడైనపిదప స్వాశ్రితసర్వలోకానందప్రదుండగుట ములభమని కవివృద్ధయము. లోకోత్తరశృంగారరసభూయిష్ఠంబగు నీగ్రంథము నాదిని శృంగారరసాధిదేవతయైన శ్రీకృష్ణమూర్తి సంభోగశృంగారాలంబనవిభావముగాఁబ్రకంశింపఁబడియె.

ఇందు వ్యజ్ఞమానమగు సంభోగశృంగారంబు మదనగోపాల విషయక కవరతి యనెడు భావమును గూర్చి యంగమగుటంజేసి రసవదలంకారము “శ్లో॥ అజ్ఞభావం రసోయత్ర భావం ప్రత్యభవారసమ్ । భవేత్సతత్రరసవదలంకారఉదీరితః॥” అని తల్లక్షణంబు. ఇట్లు కవిప్రదేవతావిషయకరతిభావంబును, ననుగ్రాహ్య సమస్తలోక విషయక కవరతిభావమునుగూర్చి యంగమగుటం బ్రేయోలంకారము. “శ్లో॥ ప్రేయోలజ్జృంభితరంజే ద్భావోభావానరంప్రతి” అని తల్లక్షణంబు, భావమనఁగా దేవతామునిగురువుత్తాదివిషయకరతియు, వ్యజ్ఞమాననిర్వేదాదిత్రయస్త్రిక దన్యతమంబును, దీనింగూర్చి కావ్యప్రకాశమునందు. “శ్లో॥ రతిద్దేవాదివిషయా వ్యభిచారితభాష్ణితః । భావఃప్రోక్తః” అని చెప్పఁబడినది.

ఇంక భగవంతుని మేఘముగరూపించినందున రూపకాలంకారము, అదియుఁ బరంపరితమగును. పరంపరితరూపకమనఁగా రూపకాంతరమునకు మేఘమగురూపకంబు, ఇటు భగవంతునియం దంభోవాహత్యరూపణము, సుమనఃపాలియనెడు సుమనఃపాలీత్యాది రూపకాంతరమేఘమైనది గావునఁ బరంపరితరంబయ్యె. “శ్లో॥ నియతారోహణోపాయస్సాన్యదారోహఃపరస్వయఃతత్పరంపరితంక్లిప్తాక్లిప్తభేదాద్విధాభవేత్” అనికావ్యదర్శణమందుఁ దల్లక్ష

ణము, మఱియు నాశోపాంతరహేతుకాశోపవిషయ సుమన ఆదిపదములు శ్లిష్టంబులగుటం జేసి శ్లిష్టపరంపరిత మనఁబడును. కొందఱు దీని నేకదేశవివర్తిరూపకభేదమండ్రు. మఱి కొందఱు శ్లేషాలంకారమును బార్థక్యమునఁ జెప్పి శ్లేషసంకీర్ణ రూపక మని వక్కాణింతురు. సుమన ఆదిశబ్దములు పర్యాయ పరివృత్త్యసహములు గాన నిదిశబ్దార్థోభయాలంకారమనియుఁ జెప్పుదురు. ఐన శ్లిష్టపరంపరితరూపక మనుటయే ముఖ్యము. దీనికి వక్షోజధర యనుచోటి యుపమతో సంస్పృష్టియు, శంపావృత్తి అనుచోటి నిదర్శనతో సంకరము నని యెఱుంగునది.

వక్షోజధర స్ఫురద్వరముర స్సీమన్ అనుచో రేఫమునకుఁ బలుమా తావృత్తి వలన వృత్త్యనుప్రాసమను శబ్దాలంకారము. “శ్లో॥ వర్ణ సామ్యమనుప్రాస శ్చేకవృత్తిగతో ద్విధా । సోనేకస్య సక్పిత్సూర్వ ఏక స్యాప్యసకృత్సరః” అని కావ్యప్రణాళమునందుఁ దల్లక్షణము.

పద్యాదియందు భూదేవతాకింబగు మగణము ప్రయుక్తమగుటంజేసి గ్రంథకర్తృభ్యో తృవ్యాఖ్యాతృక్రోతలకు శుభఫలంబు చేకూరును. “శ్లో॥ మౌఘామిస్త్రిగురు శ్చియంవితను తే” అని తత్పరీక్షాణము. రెండవదగు సగణంబు దుష్టఫలప్రదంబయ్యును “శ్లో॥ సర్వమూ లంతుమగణం ప్రాప్యసర్వేగ జాశ్చుభాః” అనువచనమునుబట్టి మగణముతోఁ జేరుటవలన శుభఫలప్రదంబగును. “శ్లో॥ క్షంవివాక్రూరసంయుక్త సౌమ్యస్త్వాఙ్మోవిహన్తు వత్ శేషస్తు కషయోశ్చేయాన్ శుచక్రావణయోరివ” అనుటవలన శ్రీశబ్దమందు శవర్ణము సౌమ్యంబయినను గ్రూరంబగు రేఫముతోఁ జేరినందున దూష్యంబని తలంపరాదు. ఏలన, “శ్లో॥ దేవతా వాచకాశ్చబ్దా యేచభద్రాదివాచకాః । తేసర్వేనైవనిర్ద్యాస్త్వస్త్రి పిఠోగణతోపివా” అనుటవలన దేవతావాచకంబగు శ్రీశబ్దంబున కట్టిదోషంబు ప్రసంగింపదు.

సీ. అక్రాంతభవనవిఖ్యాతసద్గోత్రుఁడై, కనుపట్టు నేచానశకన్నతండ్రీ
యలఘుకలాశాలిఁ యై సత్సృభుత్వంబు, తో మించు నేయింతిఁతోడఁబుట్టు
విబుధసంత్రాణప్రవీణుఁడై నిఖిలైక, నుతిఁ గాంచు నేమానఁవతిధవుండు
రహి నాత్మనరనధఁర్మగుణపాళిస్ఫుర్తి, నలరించు నేకొమ్మయనుఁగుపట్టి
తే. యరయ నత్యాదికీర్తనీయస్వవృత్తి, నెనయుఁగల్యాణమూర్తిదాఁ నేవధూటి
యట్టిసిరి రుక్మిణీరుచిఁరాభిధాన, చిరతరై శ్వర్యములు శృవఁనేయుఁగాత.

ఈపద్యగీతిలో సిరిరుక్మిణీరుచిరాభిధాన యనుచోట రుక్మిణీదేవియందు లక్ష్మీత్వము నాశోపించుటంజేసి యర్థద్వయము దోచుచున్నది.

టీక. ఏచానకన్నతండ్రీ=ఏస్త్రీయొక్క కన్నతండ్రీ, భీష్మఁడును, సముద్రుఁడును; అక్రాంతభవనవిఖ్యాతసద్గోత్రుఁడై=అక్రాంత=ఎల్ల పుడును, “సతతానారతాక్రాంత సంతతా విరతానిశమ్” అని యమరము. భవన=లోకములయందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; సద్గోత్రుఁడై=మంచివలయుగలవాఁడై; అని రుక్మిణీపరమగునర్థము. అక్రాంత = నాశము లేని; భవన=జల

మందు; విఖ్యాత=ప్రసిద్ధమగు; సద్గోత్రుడై = శ్రేష్ఠములైన మైనాకాదిపర్యతములుగలవాడై యని లక్ష్యపరమైనయర్థము; “జీవనంభువనంవనమ్” అని యమరము. కినుపట్టుక=చూపట్టినో; ఏయింతిలోడబుట్టు=ఏసతియొక్క పోదరుడు, రుక్తియు, చంద్రుడును; అలఘు కలాశాలిం=అధికములగు విద్యలచేత, కాంతులచేత, నొప్పుచున్నవాడై; సత్ప్రభుత్వంబుతో = మంచి దారితనముతోడ, నక్షత్ర రాజత్వముతోడ. “సన్నతతేవిద్యనూనేభ్యర్హితే” అనివిశ్వము. మించుక=అతిశయించునో; ఏమానవతిధవుండు=ఏమానవతియొక్కపతి, కృష్ణుడును, నారాయణమూర్తియు; విబుధసంత్రాణప్రవీణుడై=పండితులయొక్క, దేవతలయొక్క, రక్షణమందునిపుణుడై; నిఖిలైకనుతిగాంచుక= ఎల్ల వారిలోముఖ్యమానట్లుగా పొగడ్తనొందునో, “ఏకేమఖ్యాన్యకేవలాః” అని యమరము. ఏకొమ్మయనుచుపట్టి = ఏ స్త్రీయొక్కూరిమిపుత్తుడు, ప్రద్యుమ్నుడును, మన్మథుండును; రహిం=అసక్తిచేత; అత్తసర సధర్మగుణపాలిస్సూర్తి-అత్త=తనయొక్క; సరస = శ్రేష్ఠములగు; ధర్మగుణ = ధర్మగుణములయొక్క; పాలి=పంక్తులయొక్క; స్సూర్తి=ప్రకాశమును; అత్తి=తనయొక్క; సర సధర్మ= మధురరసయుక్తమగు చెఱకువింటియొక్క, “ధర్మకపుణ్యేయమే న్యామే స్వభావాచారయోక్రతో | ఉపమాయామహింసాయంచాపే చాపనిషద్యపి” అనివిశ్వము. గుణప=అల్లెనుపోషించుచున్న; అలిస్సూర్తి=కుమ్మెదలయొక్క స్ఫురణమును; అలరించుక= విస్తరింపఁజేయునో; అరయిం = చివారింపఁగా; ఏవఘాటి = ఏకామ్ర; సత్యాదికీర్తనీయస్వపుత్తిక— సత్యా=సత్యభామ; ఆది=మొదలగువారిచేత; సతీ=పార్వతీదేవి; ఆది=మొదలుగాఁగలవారిచేత; కీర్తనీయ = కొనియాడఁదగు; స్వపుత్తిక=తన దైనసద్వృత్తిని; ఎనయుక=పొందియుండునో, తాక=తాను; కల్యాణమూర్తి = మంగళవిగ్రహముగలదో; నువర్ణరూపయైనదో, “చన్ద్రాం హిశన్ద్రయాం లక్ష్మీమ్” అనిశ్రుతి. పుక్తిజీవచిరాభిధాన=రుక్తిజీయను మనోజ్ఞమగు నామముగల; అట్టిసిరి = పూర్వోక్తగుణములుగల లక్ష్మీదేవి; ఇందు సిరియే రుక్తిజీనామముగలదనుటకు, “రాఘవత్వేభవత్ప్రీతా” అనుపూర్వోదాహృతవచనముప్రమాణము. చిరతరైశ్వర్యములు=అత్యంతచిరకాలస్థాయులగు నైశ్వర్యములు, శాశ్వతైశ్వర్యములనుట; స్థిరతరయనుపాతము సుకరము. కృపసేయుఁగాతక= దయసేయుఁగాత నని యాకీర్తనము.

రూపకాలంకార భేదము. ఇందు రుక్తిజీదేవీ విషయకకవితయినెడు భావము వ్యజ్యమానమగుచున్నది గాన భావధ్వనియగును.

మ. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు శుంభత్ప్రీతిమైఁ గ్రోలి ముం
గలిమోముం బొలయల్కపేర మరలం + గావించి పశ్చాత్తటో
జ్వలపక్త్రంబున నాని తా నధికహార్షం బూని యిష్టార్థము
ల్లలకొన్ఘాత యెసంగుఁ గాత శుభధీలాభంబు మా కెంతయున్. 3

టీక. పలుకుందొయ్యలిమోవి తేనియలు=సరస్వతియధరమధువులను; శుంభత్ప్రీతిమై= అధిక మైనప్రేమచేత; గ్రోలి=పానముజేసి; పొలయల్కపేరక= ప్రణయమాపముయొక్క

సాకుచేత; ముంగలిమోముక్ = ఎదుటనున్నముఖమును; మరలంగావించి=మరల్చి; పశ్చాత్తటోజ్జ్వలవక్త్రంబునక్ = వెనుకవెలయుచున్నమోముచేతి; అని=సానముచేసి; తాక్; అధికహర్షంబు=అధికసంతోషమును; ఊని=వహించి; ఇష్టార్థముల్ = ఇష్టమైనయాలింగనాద్యర్థములను; తలకొన్ఘాత=పొందునట్టిబ్రహ్మ; మాకుక్; శుభధీలాభంబు = మంచిబుద్ధియొక్కలాభమును; ఎంతయుక్ = మిక్కిలి; ఒసంగుఁగాతక్ = ఇచ్చుఁగాక, ఇచ్చటఁ దలకొన్ఘాతయనుచోట “పదాంతంబులగు నులురుల యుత్పంబునకు లోపంబు బహుళంబుగానగు” ననుబాలవ్యాకరణసూత్రముచేఁ దలకొను నుకారలోపంబైనది.

ఈపద్యమందు వాణీవిధాతల లోకోత్తర సంభోగశృంగారము వ్యక్తంబగుచున్నది. “శ్లో||అనుకూలౌ నిషేవేత్యేయత్రానోన్యన్యం విలాసిసౌస్పర్శనాల్లిజ్జనాదీని సుసంభోగఇతీరితః” అని తల్లక్షణము. ఇట్టి శృంగారము విధాతృవిషయకకవిరతినిగూర్చి యంగభావమునొందినందున రసవదలంకారమగును. లక్షణము వ్రాయఁబడియె.

సీ. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదాన, భాస్వత్ప్రసాదసంపద వహించి
పటుసారసానందఃకుటకైకచాతుర్య, ఘనకృతాలంకారకలన మెఱసి
యనుకూలకాలకంఠాకుంతకలనాద, వలమూనమంజులధ్వనుల నలరి
యతివేలకవిజాలంకామోదనాపాద, కారణరసభావంగరిమ నెనసి

తే. పరమయతియోగసంస్థానఃపదమనోజ్ఞ
వైభవైన్నతిఁ దగునరఃస్వతి మదీయ
మానసాస్థానమందిరఃమధ్యవీధి
నిండుకొలుపుండుఁ గాత నిఃష్ఠండలీల.

4

ఈపద్యము గీతియందు నదీభారతులను బోధించుసరస్వతీశబ్దము కర్తృపదముగాఁజేసి యర్థద్యయము కల్పింపఁబడియె.

టీక. రమణీయతరపదార్థప్రకాశనిదానభాస్వత్ప్రసాదసంపదక్—రమణీయతర=అత్యంతమనోహరములగు; పదార్థ=శబ్దార్థములయొక్క; ముత్తాదిద్రవ్యములయొక్క; ప్రకాశ=ప్రకాశమునకు; నిదాన=ఆదికారణమగు, “నిదానంత్యాదికారణమ్” అనియమరము. భాస్వత్=ఒప్పుడున్న; ప్రసాద=ప్రసాదమనెడు కావ్యగుణముయొక్క, “శ్లో||యశ్చైత్రంహ్యత్నతేహ్నయశుషేన్ధ్రవమివాసలః | సప్రసాదో మత స్సర్వరససాధారణస్థితిః” అని సాహిత్యరత్నాకరము. నైర్మల్యముయొక్క, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా” అని యమరము. “గక్టారోధఃపతనకలుషాగృష్ణతీవప్రసాదమ్” అనినైర్మల్యమందు విక్రమోర్వశీయమునఁ గాళిదాసప్రయోగము. సంపదక్=సమృద్ధిని; వహించి=పొంది; పటుసారసానందఃకుటకైక చాతుర్యఘనకృతాలంకారకలనక్—పటు=సమర్థమగు; సారస = రసికసమూహమునకు; సరసశబ్దము మించ సమూహార్థమందణ్విత్తయము, బెగ్గురులకు; ఆనందకుటక = ఆనందముగూర్చునట్టి; ఏక=ముఖ్యమగు; చాతుర్య = నేర్పుచేత, నదీపరమైనయర్థమందు నేర్పుగల యనిఁచాతుర్య

శబ్దాంతము బహుప్రీహి చేయవలెను. ఘన=అధికమగునట్లుగా, మేఘములచేత; కృత=చేయఁబడిన; అలంకార = ఉపమాదులయొక్క, ఒప్పిదములయొక్క; కలనక్=ప్రాప్తిచేత; మెఱిసి=విలసిల్లి; అనుకూలకాలకంఠాకుంఠకలనాదవలమానమంజులధ్వనులక్-అనుకూల=అనుకూలములగు, కూలానుస్మృతములగు; కాలకంఠ = కలకంఠీసంఘముయొక్క, స్త్రీసమూహముయొక్కయనుట, నెమిళ్లయొక్క; అకుంఠ=అడ్డములేని; కలనాద = అవ్యక్తమధుర శబ్దములభంగి, కలనాదములతోడను; వలమాన=ఒప్పుచున్న, కూడుకొన్న; మంజుల=మనోజ్ఞములగు; భృనులక్=వ్యంగ్యార్థములచేతను, తరంగధ్వనులచేతను; అలరి=ఒప్పి; “శ్లో॥ కాంతాసమితయా యయా సరసతా మాపాద్య కావ్యశ్రయ” అని ప్రతాపరుద్రీయమందుఁ జెప్పబడినవలనఁ గావ్యధ్వనులకుఁ గాలకంఠాకుంఠ కలనాదవలమానత్వము గలుగుననిభావము. అతివేలకవిజాలకామోదనాపాదకారణరసభావగరిమక్-అతివేల=అధికమగు; కవిజాలక=పండితమండలియొక్క; క=జలమందుండెడు, వి=పక్షులయొక్క, జాలక= సమూహముయొక్క; ఆమోదన=సంతసముయొక్క; ఆపాద = సంపాదనమునకు; కారణ = హేతువైన; రస=శృంగారాదిరసరూపములగు; భావ=రత్నాదిస్థాయి భావములయొక్క, “శ్లో॥ విభావైరనుభావైశ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభిచారిభిః॥ అనీయమాన సాన్నిదుత్వం స్థాయీ భావో రసస్సనిలతః” అని స్థాయిభావమే రసరూపమగునని చెప్పఁబడినది గాన రసరూపములగు రత్నాదిస్థాయిభావములయొక్కయని వ్యాఖ్యాతంబయ్యె, కాదేని, శృంగారాదిరసములయొక్కవ్యజ్యమాననిర్వేదాదిసంచారిభావములయొక్క; నదీపరమగునపుడు, రసభావ=జలసత్తయొక్క, “భావస్సవిభావేనైతాయామ్” అని విశ్వమూ గరిమక్=అతిశయమును; ఎగసి = పొంది; పరమయతియొగసంస్థానపదమనోజ్ఞవైభవోన్నతిక్-పరమ=ఉత్కృష్టమగు; యతి=పదవిచేదముయొక్క, “యతిర్విచ్ఛేదసంజ్ఞకః” అనివృత్తరత్నాకిరము, సునులయొక్క; యొగ=సంబంధముయొక్క; ధ్యానమునకు; సంస్థాన=సన్నివేశముగల ఆశ్రయములగు; పద=పద్యచతుర్థ భాగములయొక్క, ఆశ్రమస్థానములయొక్క; మనోజ్ఞ=మనోహరమగు; వైభవోన్నతిక్=విభవతిశయముచేత; తగుసరస్వతి = ఒప్పుచున్నవాగ్దేవి, ఒకనది; మదీయమానసాస్థానమందిరమధ్యపీఠిక్-మదీయ=నాసంబంధియైన; మానస = హృదయమనెడు; అస్థానమందిర=సభామందిరముయొక్క; మధ్యపీఠిక్=మధ్యప్రదేశమునందు; నిష్ఠంజలీలక్ = అఖండవిలాసముచేత; నిండుకొలువుండుఁ గాతక్=నిండుకొలువునొందుఁగాత.

ఇందు శబ్దశక్తి ప్రకృతార్థమందు ప్రకరణాదినియంత్రితమైనందున నప్రకృత నదీపరమైనయర్థము వ్యంగ్యమనిపాచీనులు. అర్థద్వయము వాచ్యమెకావచ్చుగావున శ్లేషాలంకారమువి కొందఱు నవీనులుచెప్పుచున్నారు. మతద్వయమునందు నుపమాలంకారము వ్యంగ్యము. మఱియు సరస్వతీదీపిషయక కవితధ్వనితమగుచున్నది గాన భావధ్వని.

చ. పలుచందనంబు పూని జడఁభావము నందినవారి మాళిపై
నిలిపి న్వనిగ్రహైకగతి • నిచ్చులు నార్య మహాగుణోన్నతం
గలయంగఁ జేసి ధూర్తశిఁఖామణి వై తని గౌరి యల్లఁగా
నలఘుమృదుాక్తి వేడుశివుఁ డాయతసౌఖ్యము మాకు నిచ్చుతన్.

టీక. పలుచదనంబు=అఘృత్యమును; పూని=వహించి; జడభావమును=మూర్ఛితను; ఒందినవారికే=హందినట్టివారిని; మాళిపైనిలిపి = నెత్తిమీద నెక్కించుకొని; స్వవిగ్రహైకగతికే—స్వ=తనయొక్క; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; ఏకగతికే=ముఖ్యప్రాప్తిచేత; దీని కింగలయంగజేసి మనుక్రియయందన్వయము; మహాగుణోన్నతకే=ఉత్కృష్టములగు సోకీల్యాదిగుణములచే నధికయగు; ఆర్యకే=యోగ్యురాలైననన్ను; కలయంగజేసి=కలతపొందునట్లొనరించి; ధూర్తకశిఖామణివైతి=మోసకాండ్రయందు మొదటివాడవైతివి; అనగా శివుండు పలుచదనంబుపూని జడభావము నందినవారి ననగా చిక్కనిదిగాకుండి- జలరూపమునందియున్న యుదకప్రవాహరూపయైన గంగను శిరస్సునందు ధరించినాడనియు, మహాగుణోన్నతయు నార్యయునగు పార్వతిని తనకరీరమునందేజ్జీభావము నొందించినవాడనియు, ధూర్తకమనగా దుత్తూరికుసుమము, దానిని శిరోభూషణమున నుంచినాడనియు, భావము, వెండియుఁ బలుచదనంబుపూని జడభావమునందినవారి లొనగువానిచేత గండసనాద్యవయవతైఘ్రియముగలిగి జాడ్యమునొందినముదుసలిదానిని శిరంబునందునిల్పి యుత్తిమగుణములు గలదై వెలయు నార్యననగాఁ బదునాఱు వర్షములుగల భార్యయందుదాశీచుడవై నర్వకాలముఁ దగవులపాలై ధూర్తాగ్రేసరుండని యనిపించుకొన్నాడ పని వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. అని గౌరి అల్లంగాకే = అట్లు గౌరి కోపము వహింపఁగా; అలఘుమృదూక్తికే=అధికమై మృదువైన వాక్కుచేత, జాత్యేకవచనము; వేడుకీవుండు—ప్రాధ్నించుకంఠుండు; మాకుకే; ఆయతసౌఖ్యము = అధికమైనసుఖమును; ఇచ్చుతకే=ఇచ్చుగాఁత.

నాయిక యార్హ్యక హయిత యయినపుడు నాయకుండు యథోచితముగ మానతారతమ్యముగనిపెట్టి యాచరించు నత్యాద్యసనయప్రకారము లలంకారకాస్త్రములలో “హేతుజన్మకమంయూతి యథాయోగ్యప్రకల్పితైః సామ్నా భేదేనదాసేన నత్యుపేక్షార సాన్తరైః॥” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁబడినవి. ఇచట సామాపాయము ప్రయోగింపఁబడియె. ఇందు వ్యజ్యమానమగు విప్రలంభశృంగారము శివవిషయకకవితయను భావముఁగూర్చి యంగమగుఁ గావున రసవదలంకారము.

చ. హిమధరణీధరాగ్రణికి * నెమ్మె చిగుర్ప జనించి స్థాణుసంగమరతిఁ బొల్పి పత్రికనికాయవిభూషితయై శ్రుతీష్టవాక్రమశుకముఖ్యసద్వీజవిరాజితయయ్యు నపర్ణ నాగనిస్సమతరహించుకల్పలత * సాంద్రఫలంబులు మాకు సొచ్చుతన్. . 6

ఇందుఁ జారవృత్తిదేవియందుఁ గల్పలతాత్వము నాలోపించి యర్థద్యయంబు చెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. హిమధరణీధరాగ్రణికి=హిమగిరిశ్రేష్ఠమునకు; ఎమ్మె=విలాసము; చిగుర్పకే=అంకురించునట్లుగా; జనించి=పుట్టి, పల్లవిండునట్లు జన్మించి యని కల్పలతాపరమైనయర్థము; స్థాణుసంగమరతికే.—స్థాణు=శివునియొక్క, ఆధారస్తంభముయొక్క, సంగమరతికే =సంగమాళిలావచేత; పొల్పి=ఒప్పి; పత్రికనికాయవిభూషితయై—పత్రిక=మకరికాపత్రిము

లయొక్క, ఆకులయొక్క, నికాయ=సమూహము చేతి, విభాషితయై=అలంకృతయై; శ్రుతీష్టవాక్యమగు శుక్లముఖ్య సద్వీజవిరాజిత అయ్యుండు.—శ్రుతి=వేదములకు, వీనులకు, ఇష్ట=హితము గు, వాక్యము = వాక్కులయొక్క రీతిగల, శుక్లముఖ్య = శుకాచార్యుడు మొదలుగాఁగల, చిలుక మొదలుగాఁగల, సద్వీజ=మంచివిప్రులచేత, శ్రేష్ఠములైన పతులచేత; విరాజితయయ్యుండు=మిక్కిలి రాజలుచున్నదయ్యును; అపర్ణ=అపర్ణయని పార్వతికి నామాంతరము, ఆకులులేనిది; వాఁగ్=అనఁగా; నిస్సమత=సాటిలేనట్లుగా; రహించుకల్పలత=ఓప్పుచుండెడుకల్పవల్లి; సాంద్రఫలంబులు=పూర్ణములగులాభములను, పండ్లను; మాకుం=ఇచ్చుతిం=ఇచ్చుఁగాత.

పార్వతీదేవి సకలైష్ట్యలప్రదాయని యనియు, గిరియందుజనించుట స్థాణునంగమరతిఁ బొలుచుట, పత్నికనికాయభూషితయగుట శుక్లముఖద్వీజరాజితయగుట మొదలగుకల్పలతాధర్మములుగలదనియు, అందువలనఁగల్గులతారూపముగనధ్యవసితయయ్యెననియు నెఱుంగునది. ఇందు విరోధాభాసరూపకములు. శ్లో॥ “ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధాభాస ఇవ్యతే” అనియు, “విషయ్యభేదతాద్రూప్యరజ్జునం విషయస్యయత్ రూపకం తత్” అనియుఁ దల్లక్షణములు. గౌరీవిషయకకవిత వ్యంజితమవుటందేసి భావధ్వని.

శా. శ్రీగౌరీకుచహైమకుంభకలితః శ్రీరంబులం గ్రోలి త
ద్యాగాన క్తనిజాననం బవుడు తా • భావించి ప్రత్యావత
న్నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగా జనని తా • సవ్యాసురక్షి నగ్
ద్రాగానందముఁ జెందునగ్గణపతి • బ్రార్థింతు వాక్సిద్ధికిన్.

7

టీక. శ్రీగౌరీకుచహైమకుంభకలితశ్రీరంబులఁ—శ్రీ=శోభాసంపన్నురాలైన, గౌరీ=పార్వతీదేవియొక్క, కుచహైమకుంభ=సువర్ణకలశములవలెనుండు స్తనములయందు, కలిత=ఓప్పుచున్న, శ్రీరంబులఁ=పాలను; క్రోలి=పానముచేసి; తద్యాగాన క్తనిజాననంబు.—తద్యాగ=ఆస్తనప్రదేశమునందు, ఆన క్త=మిక్కిలిసంబంధించినట్టి, ప్రతిబింబించినట్టియనుట, నిజానంబు=తనమేమను; అవుడు=ఆనమయమందు; తా=తాను; భావించి—ఝాచియనుట; ప్రత్యావతన్నాగభ్రాంతి=ఎదిరించుచుచుండు నేనుంగనుభ్రమముచేత; దూఁటఁగా=పొడువఁగా; జనని=తల్లియగుపార్వతీదేవి; తా=నవ్యాసురక్షి = తత్కాలాదితమగుప్రేమచేత; నగ్=సవ్యఁగా; ద్రాగానందము=శీత్రమయగానంతసింతును; చెందునగ్గణపతి = పొందునట్టి ప్రసిద్ధుఁడైనవినాయకుని; వాక్సిద్ధికి = వాక్కులభించుటకు; బ్రార్థింతు=యాచింతును.

యాచించువాఁడు కేలుమొడ్చి వినయవంతుడై వర్తించుట ప్రసిద్ధమైనందునను, స్వావధికోత్కర్షప్రకారక జ్ఞానానుకూల కరపుటనంవలనాదిరూప వ్యాపారమె నమశ్శబ్దార్థమైనందునను, “భారతీకవేద్యయతి” యనుచోఁగావ్యప్రకాశములొక తెప్పినవిధంబుగనిందు నమస్కారము వ్యంగ్యముగాన నది నమస్క్రియారూపమగు మంగళమనియెఱుంగునది. నాగభ్రాంతిని దూఁటఁగాననుచో భ్రాంతిమదలంకారము. గణపతివిషయకకవితరూపభావము వ్యజ్యమానమగుటవలన భావధ్వని.

సీ. వనరాశిభంగంబు ♦ గనఁజేసె నెవ్వఁడు, కరముచేఁ బర్వతోత్కరముచేత
 ఘనవలాహకశక్తిఁ ♦ గలఁగించె నెవ్వఁడు, రుతముచే వేగమాఁ రుతముచేత
 నరిపురవిస్ఫూర్తిఁ ♦ బరిమార్చె నెవ్వఁడు, హేతిచే నిజనఖఁ హేతిచేత
 తతమహామిత్రవర్ధన మూర్త్యై నెవ్వఁడు, త్తణముచే మధురవీఁత్తణముచేత
 తే. నవని నెవ్వఁడు జానకీస్వాత్మసూచ
 నాంజనాత్మజవిఖ్యాతి ♦ నధిగమించె
 నతని మామకకృతిచమత్కృతికిఁ దలఁతు
 మహితధీమంతు మానుమంతు ♦ మానవంతు.

8

టీక. వనరాశిక = ఉద్యానవనసమాహమును, అశోకవనముననుట; సముద్రమును
 అనియర్థాంతరము. భంగంబు = నాశమును, తరంగమును; జాత్యేకవచనము; ఎవ్వఁడు;
 కరముచేఁ = హస్తముచేతను; పర్వతోత్కరముచేత = కొండలయొక్క గుంపుచేతను;
 కనక = పొందునట్లుగా; చేసెన్ = జనరించెనో, అశోకవనమును హస్తముచేఁ గూర్చెను.
 సముద్రమును సేతుబంధనమయమునపర్వతములచేత తరంగలుగలదానినిఁగాఁజేసెనని క్రమము
 గనవచ్చును. ఇట్లుతక్కినవాక్యములయందును జూడవలయు. “వనంకానననీరయోః” అని
 రత్నమాల. ఘనవలాహకశక్తిఁ = ఘనఁగొప్పలయిన; వలాహక = పర్వతములయొక్కయు,
 మేఘములయొక్కయు; “గిరిమేఘావలాహకా” అనిరత్నమాల. శక్తిఁ = సామర్థ్యమును; ఎ
 వ్వఁడు = ఎవఁడు; రుతముచేఁ = సింహనాదముచేతను; వేగమారుతముచేత = వేగమువలనఁ
 బుట్టినచండమారుతముచేతను; కలఁగించెన్ = కలఁతపఱచెనో; అరిపురవిస్ఫూర్తిఁ = అరిపుర =
 శత్రువురియగులంకయొక్కయు, శత్రుశరీరములయొక్కయు; “గేహేదేహేచనగరేపురంపా
 టలిపుత్త్రీకే” అనిశబ్దస్తోమమహానిధి. విస్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశమును; ఎవ్వఁడు = ఎవఁడు; హేతి
 చేఁ = అగ్నిజ్వాలచేతను; “హేతిర్జ్వాలాయుధాంశుః” అనిరత్నమాల. నిజనఖఁహేతిచేత =
 తనఖడ్గమువంటినఖముచేతను; జాత్యేకవచనము. పరిమార్చెన్ = ఖండించెనో; తతమహామిత్ర
 వర్ధనము — తత = విస్తృతమైనట్టి; మహత్ = అధికమగు; అమిత్ర = శత్రువులయొక్క
 యు; మిత్ర = ఆత్మలయొక్కయు; వర్ధనము = చేదనము, అభివృద్ధిని; “వర్ధనంచేదనేపి
 స్వాత్” అని యమరము. త్తణముచేఁ = అల్పకాలముచేతను; మధురవీత్తణముచేత =
 ప్రసన్నమగుచూపుచేతను; ఊర్వక = కలుగఁజేసెనో; అననిక = భూమియందు; ఎవ్వఁ
 డు = ఎవఁడు; జానకీస్వాత్మసూచనాంజనాత్మజవిఖ్యాతిఁ = జానకీ = సీతాదేవియనెడు; స్వ =
 ధనముయొక్క; ఆత్మ = రూపముయొక్క; నూచన = నూచించుటయందు; అంజనాత్మజ =
 అంజనముయొక్క కొడుకనెడు, చిన్న అంజనమనుట; విఖ్యాతిఁ = ప్రసిద్ధిని, సీతయనెడు
 విశ్వేషధనముఁ దెలుపుటయందు చిన్న అంజనమను ప్రసిద్ధినకుట, అంజనాత్మత్వఁడను ప్రసి
 ద్ధిననిభావము; అధిగమించెన్ = పొందెనో; అతనిక = అట్టివానిని; మహితధీమంతుఁ = పూజ్య
 మగుబుద్ధిగలవానిని; మానవంతుఁ = అభిమానకాలియగువానిని; మానుమంతుఁ = అంజనేయు
 ని; మాఘకకృతిచమత్కృతికిఁ = నాగ్రంథముయొక్క పేర్లునకై; తలఁతుఁ = స్మరింపెదను.

అమహానుభావునియనుగ్రహమువలన మత్స్కృతి చమత్స్కృతి నొందుఁగాత నని భావముగాన నిదియాశీరూపమంగళముగా నెఱుంగునది.

ఈ పద్యమందు పనరాశిభంగం బిత్వాదిపూర్వవాక్యములయందు రెండర్థములు ప్రకృతంబులేకాన ప్రాచీన నవీనమతములయందు క్లేషాలంకార మెకాని యొకయర్థము వాచ్యము మఱియొకటి వ్యంగ్యమను మతభేదములేదు. “నానార్థ సంశ్రయశ్చేహ వర్ణ్యావర్ణ్యాభియాశ్రితః” అనిలక్షణము. ఇంకఁగరముచేఁ బర్వతోత్తరముచేత నిత్యాద్యుత్తరార్థములయందు, కరముచే నిత్యాదులకావృత్తి గలిగినందున యమకాలంకారము. “అనర్థకా వాభిన్నార్థా సాన్ధికానర్థకాశ్చ వాఽప్రదర్శ్యస్తే క్రమా ద్వర్ణా యదా స్యా ద్యమకం తదా” అని కావ్యోదర్శనాభిమందుఁ దల్లక్షణము. భావధ్వనియుఁ బైపద్యములయందుంబలె నూహ్యంబు. పూర్వవాక్యార్థములకు సుత్తరవాక్యార్థములకుఁ గ్రహన్వయంబుకలిమిం గ్రహాలంకారము.

సీ. సర్వతోముఖచరః త్సారద్విజాలంబ, వాచానిరూఢిచేఁ పటలె నెవ్వఁ
డతిపరాశరముదాహతిభారతోజ్జ్వల, ప్రక్రియావిస్ఫుర్తిఁబరఁగె నెవ్వఁ
డభిరూపచక్రచిత్తార్థార్థకారవ, ప్రతిపాదనప్రౌఢిఁ బ్రబలె నెవ్వఁ
డవిగతఘనరసః వ్యాయతప్రౌఢయంగ, మేరామహాన్నతిఁనెనఁగె నెవ్వఁ
తే. డతులితాత్మైక్యభావనాఽయత్తవాణి
కావిహృతి మించె నెవ్వఁ డాఁఘనునిఁ బ్రథమ
కవిని గృష్ణునిఁ బ్రథితభాఽరవి మయూర
కవిని గాలిదాసు నుతింతుఁ ఁ గౌతుకమున.

9

ఈపద్యమందుఁ గవి వాల్మీకి మొదలగు నాదికవులను బ్రస్తావేవాది విషయక మైన యర్థాంతరముగలుగునట్లు వర్ణించుచు గీతిలోఁ గ్రమము వచియించెను.

టీక. ఎవ్వఁడు=ఏమహాపురుషుండు; సర్వతోముఖ చర త్సార ద్విజాలంబవాచా నిరూఢి చేత్ - సర్వతోముఖఁడదకమునందు; చరత్ = సంచరించుచున్న; సార = శ్రేష్ఠమైన; ద్విజ=క్రాంచుతనలు; ఆలంబ=అవలంబముగాఁగల; వాచా=వాక్కుయొక్క; “శ్లో॥ మానిషాద ప్రతిష్ఠాత్వ మగమ క్వాశ్చ తి స్సమాః | య త్క్రొత్సామిధువా దేక మపధిః కామ మోహితమ్” ఇత్యేతన్వోఽకరూపమగు ఛందోమయవాణియొక్కయని భావము. నిరూఢిచేత్=ప్రసిద్ధిచేత, నని వాల్మీకిపరమైన యర్థము. అంతటను ముఖములయందుఁ జరించుచున్నట్టివై శ్రేష్ఠవిప్రులారముగాఁ గలవైయున్న వేదరూపములైనవాక్కుల ప్రసిద్ధిచేత నని బ్రహ్మపరమైన యర్థము. పటలేత్=పటెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమహానుభావుఁడు; అతిపరాశరముదాహతిభారతోజ్జ్వలప్రక్రియావిస్ఫుర్తిఁ - అతి=అధికమైన; పరాశర = పరాశరమునియొక్క; ముదా = సంతసముయొక్క; ఆహతి=అవిచ్ఛేదముయొక్కయు, పోషణముయొక్కయు ననుట; భారత = భారతముయొక్క; ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న; ప్రక్రియా=ప్రకృప్తకరణముయొక్కయు; విహృతిఁ=అతిశయముచేతనని వ్యాసపరమైనయర్థము. అతి=అధికమైన; పర=శ

త్రువులగు; ఆశర=రిక్కసులయొక్క; ముత్=సంతోషముయొక్క; అహతి=భంగమందలి; భా=సామర్థ్యమందు; “భాఃప్రభావేచ తేజసి” అని విశ్వము. రత=ఆసక్తమైన; ఉజ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న; ప్రక్రియా=యుద్ధాదిప్రక్రియలయొక్క; విన్నూర్తి=అతిశయము చేతనని విష్ణుమూర్తిపరమైనయర్థము. ముదాశబ్దము వాచాశబ్దమువలె “ఘ్నో వప్తిభాగురి రల్లాప మవాప్యో రుపసర్థయోః|అపం చైవహంతానాం యథావాచానికాదికా” యను వచనమునుబట్టి యాకారాంతము. పరఃగౌ=ఓప్పెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమనుఁడు; అభిరూపచక్రచిత్తార్థగౌరవప్రతిపాదన ప్రాధిక=అభిరూప=విద్వాంసులయొక్క; “ప్రాప్తయోపమరూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరము. చక్ర=సమూహముయొక్క; చిత్త=హృదయములకు; అర్హ=తగినట్టి; అర్థ=అభిధేయముయొక్క; గౌరవ=గురుత్వముయొక్క; “భారవేరథగౌరవమ్” అని ప్రసిద్ధము. ప్రతిపాదన=చెప్పటయొక్క; ప్రాధిక=నేర్పుచేతనని భారవికవిపరమైనయర్థము. అభిరూప=మనోజ్ఞములగు; చక్ర=చక్రవలయొక్క; చిత్తార్థగౌరవ=చిత్తిములకుయోగ్యమగు సంఘటనరూపప్రయోజనాతిశయముయొక్క; ప్రతిపాదన=దానముయొక్క; “విశ్రాణనంవితరణం స్పర్శనంప్రతిపాదనమ్” అనియమరము. ప్రాధిక=నేర్పుచేతనని సూర్యపరమైనయర్థము. ప్రబలత్=అతిశయిల్లెనో; ఎవ్వఁడు=ఏమహత్తుండు; అవిగతఘననవ్యాయతహృదయంగమేరామహాన్నతిత్=అవి=నూర్చుని; గత=పొందినట్టి; ఘన=దట్టమైన; రస=శృంగారాదిరసములచేత, కాదేని, అధికరక్తిచేత; వ్యాయత=మిక్కిలియధికమైనట్టియు; హృదయంగమ=మనోహరమైనట్టి; ఇరా=సూర్యశతకమనిప్రసిద్ధమగుగ్రంథరూపమైనవాక్కుయొక్క; మహాన్నతిత్=మిక్కిలియతిశయముచేతనని మయూరకవిపరమైనయర్థము. అవిగత=పోవని, కాదేని అవి=పరవ్రతములకు; “అవయత్నైలమేషార్కాః” అనియమరము. గత=పొందిన; ఘన=మేఘములయందు; రస=ఆసక్తిచేత “రసోగంధరసేస్వాదే” అనివిశ్వము. వ్యాయత=అధికము; హృదయంగమ=మనోహరమునగు; ఇరా=కేకాధ్వనియొక్క; మహాన్నతిత్=మిక్కిలియతిశయముచేతనని నెమ్మిపరమైనయర్థము. ఎసఃగౌ=అతిశయించెనో; ఎవ్వఁడు=ఏయత్తముండు; అతులితాత్మైక్యభావనాయత్తవాణికావిహృతిత్=అతులిత=నిస్సమానమగు; ఆత్మ=తనతోడి; వికృతభావనా=అభేదభావనయందు; ఆయత్త=వశంపడయైన; వాణికా=వాద్యవియొక్క; విహృతిత్=విహారముచేతనని కాళిదాసుకవి పరమైనయర్థము. సరస్వతి కాళిదాసుఁడు నేనేయనెనుట ప్రసిద్ధము. అతులిత=నిస్సమానమైన; ఆత్మైక్యభావనా=బ్రహ్మైక్యానుసంధానమందు; ఆయత్తవాణికా=ఆయత్తములైనవేదాంతవాక్యములయొక్క; విహృతిత్=విహారముచేతనని యాత్మజ్ఞానిపరమైనయర్థము. మించెత్=అతిశయించెనో; ఆఘనులత్=ఆశ్రేష్ఠులను; ప్రథమకవిని=వార్షికిని, బ్రహ్మననియర్థాంతరము. కృష్ణనిత్=వ్యాసుని, కృష్ణమూర్తిని; “కృష్ణస్వాస్త్వీత్యేకవేద్యానే” అనివిశ్వము. ప్రథితభారవిని=ప్రసిద్ధభారవికవిని; ప్రథిత=ప్రసిద్ధమగు; భా=తేజముతోఁగూడిన; రవిని=సూర్యుని; మయూరకవిని=మయూరుండనుకవిని; మయూరిక=నెమ్మయను; విని=పక్షిని; కాళిదాసునిత్=కాళిదాసుండనుమహాకవిని; క=మనస్సునందు; అలి=సమర్థుఁడైన; దాసునిత్=ఆత్మజ్ఞుని, జితేంద్రియండుగు నాత్మజ్ఞానిననుట; కాతుకమునత్=సంతోషముచేత; నుతింతుత్=ప్రశంసించును.

ఇందుఁ బ్రకృతవాల్మీకివ్యాసాదిపర మగువర్ణము వాచ్య మనియు, సప్రకృతబ్రహ్మాది పర మైనయర్థము వ్యంగ్యమనియుఁ గావ్యప్రకాశాదిమతము, ప్రకృతాప్రకృతార్థములు రెండును వాచ్యములుగఁ జెప్పి శ్లేషాలంకార మని చెప్పవారు నవీనులలోఁ గొందఱు. ఉపమా లంకారధ్వని.

ఉ. భారతనామకామృత మభంగురసద్ధ్వనియై మించ వి

స్ఫూర్తవిప్రతానముదఁ సాంద్రత దాల్చుగ నాంధ్రవాఙ్మహా

ధార ధరాతలంబున నుదారతఁ దాల్చురసాధరాంచితా

కారవిధారులం ఘనులఁ గాంతవచస్థితికై నుతించెదన్.

10

టీక. భారత నామకామృతము = భారతమను పేరుగల సుధ; అభంగురసద్ధ్వనియై క్తిక - అభంగుర = అవిచ్ఛిన్నమైన; సత్ = శ్రేష్ఠమైన; ధ్వని = వ్యంగ్యములయొక్క, గర్జలయొక్క; యుక్తిక = సంబంధముచేత; మించక = అతిశయించఁగా; విస్ఫూర్తవిప్రతానముద - విస్ఫూర్త = అధికమగు; కవిప్రతాన = కవిసమూహముయొక్క, జలపక్షుల గుంపుయొక్క; ముద=హర్షము; సాంద్రత = ఘనతను; తాల్చుక = వహించఁగా; ఆంధ్రవాఙ్మహాధారక = ఆంధ్రవాక్కునెదు గొప్పధార చేత; ధరాతలంబునక = భూతలమందు; ఉదారతక = గొప్పఁదనమును, దాతృత్వమును; “ఉదాహరణదాతృమహతోః” అని అమరము. తాల్చుర సాధరాంచితాకారవిధారులక - తాల్చు = వహించునట్టి; రసాధర = రాజులచేత, పర్వతములయందు; అంచిత = పూజింపఁబడిన, ఒప్పినట్టి; ఆకార = ఆకృతులను; విధారులక = మిక్కిలిధరించినవారిని, ఇటుఁగర్భరమందఱ్ఱాత్మయముఁఘనులక = గొప్పలైనవారిని, కవిత్రయముననుట, మేఘములననియర్థాంతరము. కాంతవచస్థితికై = మనోజ్ఞవాక్పిత్తికై; నుతించెదక = ప్రశంసించెదను.

ఈపద్యమందు రూపకాలంకారభేదము “రూపకం పూర్వసంసిద్ధం శ్లేష ముత్థాపయే ద్యది | తదా రూపకమేవ స్యా దన్యథా శ్లేష ఇవ్యతే” అను నలంకారసర్వస్వవ్యాఖ్యాకృదుదాహృతవచనం బిందుఁ బ్రమాణము. నన్నయభట్టును ఎత్రాప్రగ్గడయుఁ దిక్కన సోమయాజియు, నమృతస్వరూపమై లోకోత్తరధ్వనులతోఁగూడి విద్వాంసుల నానందింపఁ జేయు నాంధ్రభారతమును భూతలమందపూర్వముగ రచించి రాజపూజ్యత నొందినవారు గాన యట్టిఘనులనుతించే నాకవితయు ఘనత గాంచునని వారల నుతింతు ననిభావము.

చ. లలితరసోపబృంహణములం గనఁబో దరసజ్జవృత్తిచే

మెలఁగి పదార్థకత్రయవిమేళన మెంచదు కాణిరీతిచే

జెలఁగి ప్రసాద మెన్నఁడును జేకొన దంచితదోషరూఢిచే

వెలసినయట్టి దుష్కవికవిత్వము నెంతురె ధీరపుంగవుల్.

11

ఇందుఁగుకవులకవిత్వస్వరూపము దుష్కవీయగు జలకాకమువిషముమై యర్థాంతరము దోచునట్లుచెప్పఁబడుచున్నది.

టీక. అరసజ్ఞవృత్తిచేత్ = అరసితుని వృత్తివంటివృత్తిచేతను, నాలుక లేనివాని వృత్తి వంటివృత్తిచేతనని యర్థాంతరము; మెలఁగి; లలితరసోప బృంహణములకొలలిత=మనోజ్ఞము లగు; రస=శృంగారాదిరసములయొక్క, మధురాదిరసములయొక్కయని యర్థాంతరము. ఉపబృంహణములకొలలితశయములను; కనఁబోదు=తెలియఁబోదు, మత్స్యజలపక్షి నాలుక యుండినను లేనివారి భంగి మధురాదిరసభేదములను గానదని భావము. కాణిరీతిచేత్ = అం ధునిరీతివంటిరీతిచేత, జ్ఞానాంధునిరీతిచేతననుట, కాకిరీతిచేతనని యర్థాంతరము. “వాయసై కాక్షిణోకాణః” హలాయుధము. చెలఁగి = ఒప్పి; పదార్థకత్రయవిమేళనము = వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థత్రయముయొక్క యోగమును; పదార్థ=పదార్థములకు; క=ప్రకాశకముగు; త్రయ=సూర్యచంద్రాగ్నిరూపతేజస్వయముయొక్క; మేళనము=యోగము నని కాకపరమయిన యర్థము. ఎంచదు=గణింపదు. జలకాకము నీటఁజరించుచు స్వభావముగ నూర్వాదితేజో విశేషము తెలియదనిభావము. అంచితదోషరూఢిచేత్ = అంచిత=ఒప్పుచున్న, దోష=అవిమృ వ్యవిధేయాంశాదికావ్యవోషములయొక్క, రూఢిచేత్ = స్ఫూర్తిచేతను, ఒప్పుచున్న పంక ము మొదలగు దోషములరూఢిచేతననియర్థాంతరము. ప్రసాదము=ప్రసాదమనెడు కావ్యగుణమును, నైర్మల్యము ననియర్థాంతరము. ఎన్నఁడును; చేకొనదు=గ్రహింపదు, నీచజలపక్షు లుతఱచుగా బురదలోఁ బొరలుచుండుట స్వాభావికము. అందులో “స్లో॥ కాకః పక్షిః చ జ్ఞాలః” అని పక్షులలో నింద్యమగుకాకము నైర్మల్యము నెన్నఁడును గనదనుట. చెల సిన యట్టిదుష్కవికవిత్వముకొ = ఇట్లుచెలయుచున్న కవియొక్క కావ్యమును, దుష్టమైన జలపక్షియొక్క జలపక్షిత్వము నని యర్థాంతరము. ధీరపుంగవుల్ = పండితోత్తములు; ఎంతురె=గణింతురా?

శృంగారాదిరసవిశేషములతోఁ గూడక వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యార్థభేదములతో మెలఁ గక ప్రసాదాదిగుణములు లేక దోషభూయిష్ట మగుకుకవికావ్యమును, మధురాదిరసవిశేష ముల నెఱుంగక నూర్వాదిలోకోత్తరపస్తవులఁ దెలియక బురదలోనుండు నీరుకాకమును బలెఁ బండితు లంగీకరింపరని భావము. ఇందుపమాలంకారధ్వని.

వ. అని యిష్టదేవతావందనంబును సుకవిజనాభినందనంబును గుకవినిందనం బును గావించి యేనొక్కమహాప్రబంధనిబంధనంబున కుద్యోగించి యున్నఁ దత్పుణ్యరాత్రంబున. 12

టీక. వందనం బనుచోట “వది అభివాదనస్తుత్తోః” అనుధాతువును బట్టి ప్రైమంగళ ములలో యథాసంభవముగ నతిస్తుతుల గ్రహింప వలయు. పుణ్యరాత్రమను చోట “అహ స్సర్వైకదేశసంఖ్యాత పుణ్యాపురాతే” అనునూత్రముచేత రాత్రికబ్ద మకారాంత మైన దని తెలియనది. దీనియర్థముస్పష్టము.

నీ. పరువంపుననగుంపుఁబలితంపుజిగి పెంపుఁ,

గని యొప్పుపాణియుఁగ్గములతోడఁ

తెలువందునరవిందఁములయందములు చింద,

ననువుండఁ గలకన్నఁగొనలతోడ
జగడంబు గనునంబుముగయంబుజగడంబు,
మేలంబు లాడునెమ్మేనితోడఁ
దులకించు బలుమించుఁ దలఁకించునెఱిమించు,
గమి మించు హేమాంశుకంబుతోడ

తే. మారుఁ బలుమాఱుఁ గేరుమైతీరుతోడ
సోము నలయించునెన్నెముఁగోముతోడఁ
బరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి
యంచితస్ఫూర్తి సాక్షాత్కరించి పలికె.

13

టీక. పరువంపుననగుంపుబలితంపుజిగిపెంపుకొ—పరువంపు=నూతనమైన; నన = చిగురులయొక్క; గుంపు=సమాహమయొక్క; బలితంపు=పాచ్చెన్న; జిగి=మెఱుఁగులయొక్క; పెంపుకొ=అతిశయమును; కని=పొంది; ఒప్పుపాణియొగ్గములతోడకొ=ఒప్పునట్టి కరదవ్యములతోడను, విష్ణుమూర్తి చతుర్భుజుండు గనుక యుగ్మము లని బహువచన ప్రయోగము చేయఁబడినది; చెలువందు నరవిందిములయందములు—చెలువందు=సుందరమగు; అరవిందముల=తామరలయొక్క; అందములు=సౌందర్యములు; చిందకొ = రాలునట్లు; అనువు=వైపును; ఒందకొకలకన్నఁగొనలతోడకొ = పొందఁగలయట్టి నేత్రాంతములతోడను; జగడంబు=వివాదమును; కనునంబుముగయంబుజగడంబు—కను = పొందునట్టి; అంబుముకొ = మేఘముయొక్క; అయంబు=శుభవిధిసంబంధమైన; జగ = అధికమగు; డంబు=గర్వమును; మేలంబులాడు నెమ్మేనితోడకొ=పరిహసించునట్టి చక్కనిశరీరముతోడను; తులకించు బలుమించుకొ = ప్రకాశించునట్టి అధికమైన మెఱపును; తలఁకించు నెఱిమించుగమికొ = భయపఱచునట్టి అధికములగు కాంతుల సమాహమచేత; మించు హేమాంశుకంబుతోడకొ = అతిశయించుచున్న కనకాంబరముతోడను; మారుకొ = కాముని; పలుమాఱుకొ = మాటిమాటికిని; కేరుమైతీరుతోడకొ = పరిహసించునట్టి చక్కఁదనముతోడను; సోముకొ = చంద్రుని; అలయించు నెన్నెముగోముతోడకొ = తిరస్కరించునట్టి సుందరమైన ముఖముయొక్క పౌకుమార్తముతోడను; పరఁగుమాపాలిమదనగోపాలమూర్తి = ఒప్పుచున్న మాభాగధేయమగుమదనగోపాలస్వామి; అంచితస్ఫూర్తికొ = పూజ్యమైన ప్రకాశముతో; సాక్షాత్కరించి=ప్రత్యక్షమై; పలికె.

ఇందు ఉపమాంకార మర్థాలంకారము, పృథ్వీనుప్రాసము కబ్జాలంకారము.

చ. అనఘ తటాకముల్ వనచయంబులు భూసురకోటిపాలనం

బును వసుగోదనంబు హరిభూరిని కేతనముల్ ఘటించి వే

తనయము హేమాదయంబునను ధన్యత సొందిననీకు నత్కృతికొ

గననికొంత యేల యదిగ్రక్కునఁ గూర్చుము మాకుఁ బ్రీతిగన్.

14

టీక. అనఘః=పాపములు లేనివాఁడా! గ్రంథకర్త సంతోషము. తటాకముల్ = చెలువులను; ఎనచయంబులు=ఎనఁగముఁబాలులను; భూసురకోటిపాలనంబును=బ్రాహ్మణకోటిపాలనమును; వసుగోపనంబు=ధననిక్షేపమును; హరిభూరినికేతనముల్ = అనేకవిష్ణులయములను; ఘటించి=కావించి; వే=కీర్ణముగా; తనయమహోదయంబునను=పుత్రోత్పత్తయచేతను; ధన్యత=కృతార్థతను; ఒందిననీకు = కాంచిన నీకు; సత్కృతి = శ్రేష్ఠమగుగ్రంథమును; కననికొంతయేల=చేయనిలోపయేల? అది=ఆగ్రంథము; గ్రమ్మన = మున్నగునీతిగ్రంథము; కూర్చుము.

సప్తసంతానములలో నాటింటినిండి కృతి నిర్మాణము నేయకుంట యేల దానిం గూర్చు మని తాత్పర్యము. “శ్లో॥ బ్రహ్మప్రతిష్ఠా సంతానం తటాకో ఎవమేవచ | కృతి ద్వైవాలయశ్చైవ నిక్షేప స్సప్తసంతతిః” అని సప్తసంతానములు.

తే. వృత్త మేమన్నఁ దేతయం ♦ దేము దశర
థాత్త జత్వము గని యున్న ♦ నమితరక్తిఁ
జాల మెప్పించె ధరణిను ♦ చంద్రువృత్త
మతనిచరితంబు వివరింపు ♦ మనఘచరిత.

51

టీక. వృత్తమేమన్న = గ్రంథములో వర్ణనీయచరిత్రమేమనఁగా; “వృత్తం పద్యే చిరీతేతిహ,” అనియమము. ఏమ=మేము; శ్రేతయందు = శ్రేతాయుగమందు; దశరథాత్తజత్వము.-దశరథ=దశరథచక్రవర్తియొక్క, అత్తజత్వము= పుత్రత్వమును; కనియున్న = రామావతార మెత్తియున్న యవసరంబున ననుట; సుచంద్రవృత్తము = సుచంద్రుండనురాజాచరిత్ర; అమితరక్తి = అధికమైన రసముచేత; ధరణి = భూమిని; చాల మెప్పించె = మిక్కిలిసంతోషపెట్టెను. అనఘచరిత=పుణ్యచరిత్రుండైన మధవరాయా! అతనిచరితంబు; వివరింపుము.

ఇచట “వికాశస్యసతో రామ హేమచంద్రోమహాబలః | సుచంద్రో ఇతి విఖ్యాతో హేమ చంద్రోదనస్తరః” అను శ్రిమద్రామాయః బాలకాణ్డశ్మకథాసంవాదిం బససంధేయము.

ప. అని యంతర్హితుం డయ్యె నంతఁ బ్రభాతం బగుటయు నేనును గాల్యకృత్యంబులు నిర్వర్తించి విద్యజ్ఞనంబుల రావించి పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కార ప్రకారంబు వివరించిన వారు నమందానందులై సత్పులప్రసూతుండవు సద్గుణగరిష్ఠుండవు నగునీకు నిట్టిమహాత్మవంబు లే ఘద్భుతంబు లవధరింపుము.

టీక. అని యంతర్హితుండయ్యె = ఇట్లనియంతర్ధానమునొందినవాఁడాయెను. ఈ శ్రియయందుఁ బ్రేమదనగోపాలమూర్తియనునది కర్తృపదముగా నన్వయింపవలయు. అంత = అటుపిమ్మట; ప్రభాతంబు=దేవత; అగుటయు = కాఁగా; కాల్యకృత్యంబులు=కాలోచితములగు స్నానాదిక్రియలను; నిర్వర్తించి=నెఱవేర్చి; విద్యజ్ఞనంబుల = పండితజనులను; రావించి=రప్పించి; పుండరీకాక్ష సాక్షాత్కారంబు=మదనగోపాల స్వామిపారియొక్క ప్రత్యక్షంబగుటను; వివరించిన = తెలుపఁగా; వారు = పండితులను; అమందానందులై=అధికమైన ఆనందముగ ఆహారై; సత్కృతప్రసూతుండవు-నత్ = శ్రేష్ఠమగు, కుల = గర్వజ్ఞ సింహభూపా

లుండు మొదలగు మహాశయులచేఁ బ్రకాశించువంశమందు, ప్రసూతుండవు = జన్మించిన వాండవు; సద్గుణగరిష్ఠుండవు=శ్రేష్ఠములగు దానక్షాత్రిపాండిత్యాదిగుణములచేత సుత్కృష్టుండవు; అగునీకుఁ; ఇట్టిమహాత్మనింబులు=భగవత్సాక్షాత్పారంబు గ్రంథకరణోపదేశంబు మొదలగు నిట్టియభ్యుదయంబులు; ఏనుడుభుతంబులు-ఎంతమాత్రము నాశ్వర్యంబులు గావ నుట. అవధంపుము=ఎచ్చరికపడుము.

సీ. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు, సురవాహినీభూతిశోభితంబు
కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు, జగదేకపావనాచారయుక్త
మృజ్జ్వలత్సదనీకఁ యోగానలంబంబు, చారుపుష్కరపదసంగతంబు
ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాత, మనుగతానంతరత్నాంచితంబు

తే. చెలఁగు నట్టివిష్ణుపదం బశేషభువన
మండలై కాభిపూర్ణతామహిత మగుచు
నింద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి
యగుచు శ్రుతినివేద్యగుణాశ్రయంబు నగుచు.

17

ఇందుఁ బ్రస్తుత విష్ణుపదపర్ణనము శబ్దశక్తిమూలవ్యంజనమున నప్రస్తుతగగనవిషయార్థము దోచునట్లు చేయఁబడుచున్నది.

టీక. పద్మాహితకరప్రభాభాసమానంబు-పద్మా=లక్ష్మీచేత, ఆహిత=ఉంపఁబడిన, కర=హస్తములయొక్క, పద్మాహితకర=చంద్రకిరణములయొక్క, ప్రభా=కాంతిచేత, భాసమానంబు=ప్రకాశించుచున్నదియు; సురవాహినీభూతిశోభితంబు.—సురవాహినీ=దేవనదియొక్క, భూతి=జన్మముచే, సంపదచే, శోభితంబు=ప్రకాశించునదియు; కవిమండలగవీనికాయాతిగేయంబు-కవిమండల=పండితమండలముయొక్క, శుక్రమండలముయొక్క, గవీ=వాక్కులయొక్క, కాంతులయొక్క, “స్వర్ణేషుపశువాగ్వజదిజ్ఞేత్రపుణిభూజతే” అని యమరము, గోశబ్దముమీఁదట చప్పిత్యయము జీప్సిత్యయమువచ్చిగవీనిరూపమైనది, నికాయ=సమాహమచేత, అతిగేయంబు=మిక్కిలిపాడఁదగినది, క్లాఘ్యమైనదని యర్థాంతరము; జగదేకపావనాచారయుక్తము.—జగత్=భువనముయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన, పావన=పరిశుద్ధముచేయుటయును, జగత్=జగమందు, ఏక=ముఖ్యమగు, పావన=పవనసమాహమయొక్క, ఆచార=నడపడితోడి, సరిచారముతోడ, యుక్తము=కూడినది; ఉజ్జ్వలత్ సదనీకయోగావలంబంబు-ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న, సత్=సత్పురుషులయొక్క, రిక్తలయొక్క, అనీక=సంఘములయొక్క, యోగ=ధ్యానమునకు, సంబంధమునకు, అవలంబంబు=ఆధారమును; చారుపుష్కరపదసంగతంబు.-చారు=ఓష్ణమన్న, పుష్కరపద=పద్మచిహ్నములతోడను, పుష్కరమనెడి పేరుతోడను, సంగతింబు = కూడినది; ఘనసర్వమంగళాకాంతరూపఖ్యాతము.-ఘన=గొప్పదియగు, సర్వమంగళ=నకలశుభములచేత, ఆకాంత = మిక్కిలిమనోహరమైన, సర్వమంగళాకాంత = శీఘ్రయొక్క, రూప=రూపముచేతను, మూర్తివిశేషమని యని యర్థాంతరము, ఖ్యాతము=ప్రసిద్ధము; “ద్యౌభూమిచంద్రయజ్ఞానో మూర్తయోష్టా ప్రకీర్తితాః” అనియాశ్వయని మూర్త్యుప్రకములో నాకాశము చేరినదని తెలియునది; అనుగతానంతరత్నాంచితంబు = అనుగతములు సధికములునగు రత్నములచేతఁబూజింపఁబడినది, అనుగతానంత

రత్నాంచితంబు = అనుగతశేషఫణామణిపూజితంబు, అనుగతుఁ డగు సూర్యునిచేత ఒప్పునది.
అలవిష్ణుపాదంబు = అయినయా నారాయణచరణము, ఆయా కాశము. అశేషభువనమండలైకా
భిపూర్ణతానుసీతము. — అశేష = సమస్తమైన; భువనమండలంబోక సమూహమందు; ఏకాభి
పూర్ణతా = శేవలపరిపూర్ణతచేత, అర్థాంతరమం దాకాశము విభువు గాన చుంతల వ్యాపించి
యుండుటచేత; మహితము = ఒప్పునది. అగుచు. ఇంద్రియజ్ఞానవిషయతాతీతవృత్తి. — ఇం
ద్రియ = ఇంద్రియముల యొక్క. అనఁగా మనోనేత్రాద్యాన్తరబాహ్యేంద్రియంబుల యొక్క
జ్ఞాన = జ్ఞానముయొక్క; విషయతా = విషయ మగుటను; అతీత = అతిక్రమించిన; వృత్తి = వర్తన
ము గలది. అగుచు. శ్రుతినివేద్య గుణాశ్రయంబు. — శ్రుతి = వేదములచేతను, కర్ణముల
చేతను; నివేద్య = బోధింపఁదగిన, ఆకాశపక్షమందు తెలియఁదగిన; గుణ = అనంతకల్యా
ణగుణములకు, శబ్దమునకు; అశ్రయంబు = ఉనికిపట్టు. అగుచు. చెలఁగు = ఒప్పును.

ఇందుఁ బ్రస్తుతవిష్ణుచరణపర మైనయర్థమందు శబ్దశక్తి సంయోగాదులవలన నియమి
త కాఁగా నప్రస్తుతాకాశవిషయార్థస్ఫురణము వ్యంజనావృత్తిచేతఁగలుగుచున్నది. “శ్లో.
అనేకార్థస్య శబ్దస్య వాచక త్వే నియన్తి తే సంయోగాద్వై రవాచ్యార్థధీకృద్వాన్యపృథిరంజన
మ్” అని యిందులకుఁబ్రమాణము. అనేకార్థములు, ప్రస్తుతములు, అప్రస్తుతములు, ప్రస్తుతాప్రస్తు
తములు నుండును, అందుఁ గేవలప్రస్తుతములైనపుడును కేవలాప్రస్తుతములైనపుడు నియర్థమే
వాచ్యము తక్కినది కా దనుటకు వినిగమకములేనందున నర్థద్వయము శబ్దశక్తిగమ్యమే య
గును. ఇక నొకయర్థము ప్రకృతము మఱియొకటి యప్రకృతము నగునపుడు ప్రకరణాదులవ
లనఁ బ్రస్తుతార్థము బోధితము కాఁగా నప్రస్తుతమును బోధించును పాయము లేక వ్యంజనా
వృత్తి నాశ్రయింప వలెనని భావము. సంయోగాదులు: — “శ్లో. సంయోగో విప్రయోగశ్చ
సాహచర్యం విరోధితా । అర్థః ప్రకరణం లిప్తం శబ్దస్యాన్వయస్య సన్నిధిః । సామర్థ్య మాచీతి
దేశః కాలో వ్యక్తిస్వరూపయః । శబ్దార్థస్యానవచ్ఛేదే విశేషస్త్రితేహేతవః” అనునవి.
ఇట్లు కావ్యప్రకాశకారాదిమతము. “శ్లో. నానార్థసంశ్రయశ్చేహవర్ణ్యావర్ణ్యోభయశ్రితః”
అనుచంద్రాలోకశ్లోకవ్యాఖ్యయందు “శ్లో. ఉచ్చరద్భూరికాల శ్శుశుభే వాహినీపతిః”
అనుచోట శబ్దశక్తి యర్థద్వయమందుండి యుభయార్థములు వాచ్యము లగు చుండఁగా నొ
కటి వాచ్యము నొకటి వ్యంగ్య మనుట దగ దని వ్రాయఁబడియె. ఈమతద్వయమును విమర్శిం
చి రసగంగాధరములో, “ఏవం స్థితే నానార్థస్థలే పునఃపరాయః ప్రాకరణికాప్రాకరణి
కార్థగతాయః ప్రతిపత్తయై ౭వశ్యం వాచ్యయా వ్యంజనయై వాప్రాకరణికార్థ స్వాపి ప్ర
తిపత్తా వలం క్లిప్తకల్పనయై త్యాకయేన ప్రాచీనై రుక్తాన్నానార్థవ్యంజకత్వ మపి న దు
ష్కృతి” అని వ్రాయఁబడినది, కావున ధ్వని యని వ్రాసినచోఁ బ్రాచీనమత మనియు, శ్లేష
మని వ్రాసినచో నవీనమత మనియు జెలియునది.

చ. వికలితపంకజాతనవః విభ్రమ మై ఘనగోధౌతాభిభూ

తకమతనాథ మై యరుణాధామవిభాసిత మై ద్విజోత్తమః

ప్రకటితహార్దయోగభరభావుక మై ధరయందుఁ బద్మనా

యకకుల ముద్భవించె నటఁ నాత్మజనుష్పదతుల్యవై ఖరిన్.

టీ. ధరయందుక్ = భూమియందు. వికలితపంకజాతనవ విభ్రమ మై.—వికలిత = వికలము చేయఁబడిన; పంకజాత = పాపకదంబముయొక్క, తామరలయొక్క; నవవిభ్రమ మై = నూతనశోభగలదై, “విభ్రమో భ్రంశనే భ్రాస్తా శోభాయామ్” అని విశ్వము. ఘనగోధృతాభిభూతకమతనాథ మై.—ఘన = గొప్పదగు; గోధృతా = భూమిని భరించువాఁ డగుట చేత, కాంతినిభరించువాఁ డగుటచేత; అభిభూత = తిరస్కరింపఁ బడిన; కమతనాథ మై = ఆదిశూర్తముగలదై, కూర్తశ్రేష్ఠముగలదై. అరుణధామవిభాసిత మై.—అరుణ = సూర్యతుల్య మగు; ధామ = ప్రతాపముచేత, ఎఱ్ఱనికాంతిచేత; విభాసితమై = ప్రకాశించునదియై. ద్విజోత్తమ ప్రకటితహార్దయోగభరభావుకమై.—ద్విజోత్తమ = బ్రాహ్మణోత్తములయందు; ప్రకటిత = ప్రకటముచేయఁబడినదగు; హార్ద = స్నేహముయొక్క; యోగ = సంగతియొక్క; భర = అతిశయముచేత; భావుకమై = మంగళముగలదై; విష్ణుపదపక్షమందు, ద్విజోత్తమప్రకటిత = బ్రాహ్మణోత్తములచేతఁ బ్రకటితమగు; హార్దయోగ = హృదయసంబంధధ్యానముయొక్క; భర = అతిశయముచేత; భావుకమై = మంగళకరమై యని యర్థము, కాదేని ద్విజోత్తముఁ డనఁగా గరుత్తుంతుండు, అతనిచేతఁ బ్రకటింపఁబడిన, హార్దయోగభర = హృదయసంబంధముయొక్క అతిశయముగలదై; భావుకమై యనియర్థము. అటక్ = ఆవిష్ణుపదముననుండి. పద్మనాయకకులము = పద్మనాయక వంశము. అత్తజనున్నదతుల్యవైఖరిక్.—అత్త = తనయొక్క; జనున్నద = జన్మస్థాన మగువిష్ణు పాదముతోడ; తుల్యవైఖరిక్ = సమాన మైనరీతిచేత. ఉద్భవించెక్ = ఆవిర్భవించెను.

పద్మనాయకకులము తన కుత్సత్తిహేతు వగు విష్ణుపాదముతోఁ దుల్యగుణ మై వర్తించె నని భావము. ఈపద్యమందుఁ దుల్యపద ముపమావాచకము గాన విష్ణుపదమునకుఁ బద్మనాయకకులమునకు సామ్యము వాచ్యమగుటచే నుపమాంకారము. కావ్యప్రకాశకారాదులిట్టి యుపమలను శబ్దాలంకారములలోఁ జేర్చి యున్నారు. ఏ లన ఇందుసాధారణధర్మము “శ్లో. సకలకలంపురమేత జ్ఞాతం సంప్రతి సుధాంతులిమ్బుమివ” ఇన్ద్రాదులయందుంబలత శబ్ద సామ్యరూప మైనది కాని యర్థసామ్యరూప మైనదికాదు, కావున నిది శబ్దాలంకారం బన వలయు. “శ్లో. స్ఫుట మర్థాలంకారా వేతా వుపమాసముచ్చయా కింతుఁత్రిత్య శబ్దమాత్రం సాధర్మ్య మిహాపి సంభవతః” అని రుద్రటుండును వచియించె నని వారిగ్రంథమందు వ్రాయఁ బడినది, ఇహాపి, అనఁగా శబ్దాలంకారప్రకరణమందు నని యర్థము. చిత్రమిహాంసయందు శబ్దమాత్ర సాధర్మ్య ముండిన నర్థాలంకారము గా వచ్చు నని వ్రాయఁబడినది.

క. ఆనంతతిఁ జాపకలూ, వానవి సెన్నెందె సింగవసుధేంద్రుండు ఘో
రాసిమహారాశిమహూ, ద్భాసిమహుతాశావలీధఃపరవంశకుండై.

టీక. ఆనంతతిక్ = ఆపద్మనాయక వంశమందు. చాపకలూవాసవి = బాణవిద్యయందు ద్భు సునితో సమానుఁ డైనట్టి. సింగవసుధేంద్రుండు = సింగభూపాలుండు. ఘోరాసిమహోరాశి మహోద్భాసిమహుతాశావలీధఃపరవంశకుండై. — ఘోరాసి = భయపహ మగుఖడ్గముయొక్క; మహోరాశి = తేజఃకదంబ మునెడు; మహోద్భాసి = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న; హుతాశ = అ

గ్నిచే; అవలీఢ=కాల్పబడిన; పరవంశకుడై = శత్రువంశముల నెదురు అధికములగు వెదుళ్లు గలవాడై. చెన్నోండకో=ప్రకాశించెను.

ఇందు రూపకాలంకారము.

సీ. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమున నె, వ్యనిసార్వభౌమతః * ఘనత గాంచుఁ
బరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీల, రమణ నెవ్వనినరేంద్రత్వ మలరు
గంధాంకకైరవః కాండలుంటాకధా, మమున నెవ్వనియిసత్త్వము సైలంగు
జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహ, శక్తి నెవ్వనిమహేశ్వరత ప్రసంగు
తే. నతఁడు ప్రెగ డొందు జయశాలి * యహితసాల

కీలి యతిదీప్తినిర్ధూతహేళి యమర

విసరనన్నతనయ కేళి * యసమనుగుణ

విజతభవనాళి శ్రీసింగవీరమాళి.

20

టీక. నిజకటకాశ్రితద్విజపోషణమునన్.-నిజ = స్వకీయ మగు; కటక=పురమును, గండస్థలమును “కటకోస్త్రీ రాజధాని, గండః కటో వద్దో దానమ్” అని రెంటికినీ నమరము: గండస్థలపత్రమందు కటశబ్దముమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబువచ్చినది; ఆశ్రిత=ఆశ్రయించిన; ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, తుష్టైదలయొక్క; పోషణమునన్=పోషించుట చేత. ఎవ్వనిసార్వభౌమత=ఎవని చక్రవర్తిత్వము, దిగ్విజయమని వ్యభిచారాంతరము. ఘనత=గొప్పతనమును. కాంచున్=చూచునో. పరమహాహీనసద్బలవిభేదనలీలన్.-పర=శత్రువులయొక్క; మహాహీన=విగుల నధిక మగు; సద్బల=మంచిన్యములయొక్క; విభేదనలీలన్=భేదనక్రియ చేతను; పర=ఉత్కృష్టములగు; మహాహీన=గొప్పసర్వములయొక్క; సద్బల=మంచిబలముయొక్క; విభేదనలీలన్=భేదనక్రియచేత నని యర్థాంతరము. ఎవ్వనినరేంద్రత్వము=ఎవనిరాజత్వము, విషవైద్యత్వము; “విషవైద్యేధరాధీశే నరేంద్రః” అని శాశ్వతము. అలరున్=ఓప్పునో. గంధాంకకైరవకాండలుంటాకధామమునన్.-గంధ=గర్వము, పరిమళమని యర్థాంతరము, “గంధో గంధక ఆమోదే తే శే సంబంధగర్వయోః” అని విశ్వము; అంక=చిహ్నముగాఁ గల; కైరవ=పీఠములయొక్క, కలువలయొక్క; కాండ=నమూహముయొక్క; లుంటాక=ఛేదకమగు; ధామమునన్=ప్రతాపము చేత, కాంతిచేత నని యర్థాంతరము. ఎవ్వనియిసత్త్వము=ఎవ్వనిప్రభుత్వము, సూర్యత్వము. “ఇనస్మాన్యేప్రభౌ” అని యిమరుము: చెలంగున్=ప్రకాశించునో. జాగ్రద్ధనాఘనసాంద్రమదాపహశక్తిన్.-జాగ్రద్ధనాఘన=జాగరూకులైన ఘాతుకులయొక్క, జాగరూకమైన మత్తగజముయొక్క, అనఁగా గజాసురునియొక్క “ఘనాఘనా ఘాతుకమత్తదన్తినా” అని విశ్వము: సాంద్రమద=ఘనమైనయహంకారమును, ఘనమైనమదమును; అపహ=పోఁగొట్టెడి; శక్తిన్=సామర్థ్యముచేత. ఎవ్వనిమహేశ్వరత=ఎవ్వనిప్రభుత్వము, ఈశ్వరత్వము. పాసంగున్=ఓప్పునో. అతఁడు. జయశాలి=జయముచేత నొప్పునట్టివాఁడు. అహితసాలకీలి=శత్రువు లనువ్రూఁకుల కగ్నిరూపుఁడు. అతిదీప్తినిర్ధూతహేళి=అధికప్రతాపముచేతఁ దిరస్కరింపఁబడినసూర్యుఁడుగలవాఁడు. అమరవిసరనన్నతనయ కేళి=దేవ

తాసంఘముచేతఁ గొనియాడఁబడిననీతివిద్యావిహారము గలవాఁడు. అసమసుగుణవిజితభువనాళి=అసమానములైన మంచిగుణములచేత జయింపఁబడినలోకములు గలవాఁడు. శ్రీసింగభిరమాళి=శ్రీసింగభూపాలుండు. పొగడొందుకొ=పొగడ్తగాంచును.

ఇచట సింగభూపాలునందు ద్విజపోషణ, పరబలవిభేదన, కైరవకాండలుంటన, ఘనాఘనమదపారణములచే, దిగ్దజవిశేష, విషవైద్య, రవి, రుద్రులసామ్యము తోచుచున్నది. కావున సుపమాంకారధ్వని. గీతిలో లి శబ్దమునకుఁ బలుమా తావృత్తి యగుటవలనవృత్త్యనుప్రాసము.

చ. కరు లరినంపుతాత్తకటకంబులు విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుం
డురగవిభుండు కూర్తవరుఁ డుద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి భూ
ధరము లరాతికాండగణదారితగాత్రము లంచు మేదిని
తరుణి వరించె సింగవసుధావరు నప్రతిమానవిక్రమున్.

21

టీక. కరులు=దిగ్దజములు. అరినంపుతాత్తకటకంబులు.—అరి=శత్రువులచేత, తుష్పెదలచేత; ఇచట రేఫలకారములకు, “శ్లో. డలయో రలయో వైవ శసయో ర్భవయో స్తథా|వదక్త్యేపాం హి సాధర్మ్య మలంకారవిదో జనాః” అని సావర్ణ్యము: సంవృత=వ్యాప్తములగు; ఆత్మ=తమయొక్క; కటకంబులు=పత్తనములుగలవి, గండస్థలములుగలవి. ఉరగవిభుండు=అదిశేషుఁడు. విష్ణునిబద్ధవిగ్రహుండు.—విష్ణు=వ్యాపకునితోడను, నిబద్ధ=కూర్చఁబడిన; విగ్రహుండు=విరోధము గలవాఁడు, హరితోడఁగూర్చఁబడిన దేహము గలవాఁడు. కూర్తవరుఁడు=అదికూర్తంబు. ఉద్ధతభూభృదుదీర్ఘమూర్తి.—ఉద్ధత=గర్వించిన; భూభృత్=రాజులచేత; ఉదీర్ఘ=ఉల్బిన; మూర్తి = శరీరముగలది, ఉద్ధతము లగుపర్యతములచే గొప్పదైనమూర్తి గలది. భూధరములు=కులాచలములు. అరాతికాండగణదారితగాత్రములు.—అరాతి=శత్రువులయొక్క; కాండ=బాణములయొక్క; గణ=సమూహముచేత; దారితగాత్రములు=భేదింపఁబడిన శరీరములుగలవి; అర=వేగముచేత; అలి=అధికమానట్లుగా; కాండగణ=ఉదకసమూహముచేత; దారితగాత్రములు=భేదింపఁబడిన దేహములు గలవి యని భావము. అంచుకొ=ఇట్లునుచు. మేదినిరమణి=భూకాంత. అప్రతిమానవిక్రమున్ = అసమాన మగుపరాక్రమము గలవాఁ డగు. సింగవసుధావరుకొ = సింగభూపాలుని. వరించెకొ=వరియించెను.

ఇందు, దిక్కిరి ప్రభృతులయందు సామర్థ్యహీనత్వాదిదోషము లుండుటంజేసి యసమానపరాక్రముఁ డగుసింగభూపాలుని భూరమణి వరించె ననఁగా సర్వభూమిని సింగభూపాలుం డేలె నని భావము. శ్లేషసముత్థాపితవృత్తిరేకాలంకారము.

సీ. అరిపురభేదనాఽయతదోర్బలస్ఫూర్తి, నతరాజవర్ధనఽవితతక్తిర్ని
గనదహీనాంధధఃకలితబాహాలీల, ఖండితాహితఘనాఽఘనవిహేల
నద్దణరక్షణఽక్షమచరణాసక్తిఁ, బటుచంద్రకోటీరఽభానిషక్తిఁ
దతసర్వమంగళాంఽచితగాత్రుచిపాళి, నచలధర్మోన్నతఽప్రచయకేళిఁ

తే. బ్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతి

వైరిదర్శకదాంబక వహ్ని హేతి

నవని బాగ డొండె సర్వజ్ఞః డనఁగ సింగ

ధరణిభృన్దాళి తీవ్రప్రతాపహేతి.

22

టీక. అరిపుర భేదనాయకదోర్బలస్ఫూర్తి. — అరిపుర = శత్రుశరీరములయొక్క, త్రిపురములయొక్క యని యర్థాంతరము; భేదన = భేదించుటయందు; అయిత=వీపులమైన; దోర్బలస్ఫూర్తి=భుజబలాతిశయము చేతను. నతరాజవర్ధనవిత్త కీర్తి. — నత=ప్రణమిల్లిన; రాజ=నరపతులయొక్క; నతరాజ=వంగినచంద్రునియొక్క, బాలచంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము; వర్ధన=పోషణము చేత; విత్త=విస్తీర్ణముగు; కీర్తి=యశస్సు చేతను. కనదహీనాంగదకలితబాహులీల. — కనల్=ప్రకాశించు చున్న; అహీన=అధిక మగు; అంగద=భుజకీర్తులతోడను, శివునిపత్నమందు ప్రకాశించుచున్న ఆదిశేషుడను భుజకీర్తులతోడ నని యర్థము; కలిత=కూడుకొన్న; బాహులీల=భుజవిలాసము చేతను. ఖండితాపితఘనాఘనవిహేల. — ఖండిత=ఖండింపబడిన; అపిత=శత్రువు లగు; ఘనాఘన=మాతుకులయొక్క, శత్రువైన గజాసురునియొక్క యని యర్థాంతరము; విహేల = విశేషవిలాసము చేతను. సద్గణ రక్షణక్షమచరణాసక్తి. — సద్గణ=సత్పురుషసంఘముయొక్క; రక్షణ = పోషణమందు; క్షమ=సమర్థ మైన; చరణ=నడవడియందు; ఆసక్తి=ప్రీతిచేతను, శివునిపత్నమందు శ్రేష్ఠమగు ప్రమథగణముయొక్క. రక్షణమునందు సమర్థము అయిన పాదములతోడి మిక్కిలి సంబంధము చేత నని యర్థము. పటుచంద్రకోటిరఖానిషక్తి. — పటు=సమర్థమైన; చంద్ర=హిరణ్మయ మగు; “కల్యాణ మర్జునం ఘోరైరికం వసు చన్ద్రకం” అని యమరము: కోటిర=కిరీటుముయొక్క, శీతాంశుఘటితమైన కిరీటుముయొక్క యని యర్థాంతరము; భా=కాంతియొక్క; నిషక్తి = సంబంధము చేతను. తతసర్వమంగళాంచితగాత్రరుచిపాలి. — తత=విస్తృత మగు; సర్వమంగళ=సమస్తశుభముల చేత; సర్వమంగళా=పార్వతిచేత; అంచిత=ఓషణనట్టి; గాత్రరుచి = దేహకాంతులయొక్క; పాలి = సమూహము చేతను. అచలధర్మోన్నతప్రచయకేలి. — అచలధర్మ=చెదరనిధర్మములయొక్క, మేరుధనువుయొక్క; ఉన్నతప్రచయ=అధికవృద్ధియందలి; కేలి=క్రీడ చేతను. ప్రకటదుర్గాధినాయక భావభూతి. — ప్రకట=వ్యక్త మగు; దుర్గాధినాయకభావ=దుర్గాధ్యక్షత్వముయొక్క, గౌరీవల్లభత్వముయొక్క; భూతి=సంపద చేతను. వైరిదర్శకదాంబక వహ్ని హేతి. — వైరి=శత్రువులయొక్క; దర్శక=గర్వమును; ద=ఖండించెడు; అంబక వహ్ని=బాణములచేడు నిప్పుయొక్క; హేతి=జ్వాల చేతను; శివునిపత్నమందు: వైరి=శత్రువైన; దర్శక=మన్నఘని; ద=ఖండించెడు; అంబక వహ్ని హేతి=సేత్రాగ్నియొక్క జ్వాల చేతను. తీవ్రప్రతాపహేతి = ఉగ్రప్రతాపము చేత సూర్యకుల్బం దైన; సింగధరణిభృన్దాళి=సింగభూపాలాగ్రణి. అవని=భూమియందు. సర్వజ్ఞః డనఁగ = ఈశ్వరుం డనఁగా, సర్వము దెలిసినవాఁ డనఁగా. పొగ డొండె=పొగడ్త గాంచెను.

సింగభూపాలుండు విద్యావిశారదుం డై రసార్ణవసుధాకరాదిగ్రంథప్రణేత యై సర్వజ్ఞుం డనుబిరుదమును గాంచి యుండఁగా, నిచటఁ గలి, యరిపురఁదన, నతరాజవర్గ, నాహీనాంగదకలన, గజాసురఖండనా, దృఢిలజగదీశ్వరకార్యకరణముచే సర్వాంశములం దును నీశ్వరునిఁ బోలి సర్వజ్ఞుం డను తన్నామమును పొించె నని వర్ణించెను. ఇందు జ్ఞప్తి రూపకాలంకారము.

తే. అర్థిసాత్కృతసురభి పరాభిసురభి

సుగుణవల్లీప్రకాండై కనురభి కీర్తి

జతసురభి శౌర్యసురభి నా సింగనృపతి

పరఁగ డద్వంశమును గాంచె కనురభిసంజ్ఞ.

23

టీక. అర్థిసాత్కృతసురభి.—అర్థిసాత్కృత= యాచకాధీనముగాఁ జేయఁబడిన; సురభి=సువర్ణము గలవాఁడు. పరాభిసురభి=శత్రువుల నెడుతు మైదలకు సంపెంగ యైనవాఁడు. సుగుణవల్లీప్రకాండై కనురభి.—సుగుణ=సద్గుణముల నెడు; వల్లీ=లతలయొక్క; ప్రకాండ=గుమురులకు; ఏక=ముఖ్యమైన; సురభి=వసంతుండైనవాఁడు. కీర్తిజతసురభి=కీర్తిచేత జయింపఁబడినకామధేనువు గలవాఁడు. శౌర్యసురభి=శౌర్యముచేత మనోజ్ఞఁడైనవాఁడు; నా=అనునట్లుగా; సింగనృపతి=సింగభూపాలుండు; పరఁగ=ఓప్పఁగా; తద్వంశమును=అసింగభూపతివంశమును; సురభిసంజ్ఞ=సురభిఅను నామమును. కాంచె=పొందెను.

ఇట్టిసింగభూపాలుం డుదయించుటచే వారివంశము సురభివంశ మనునభిఖ్యను బోలెనని తాత్పర్యము.

౪. ఆరాజదన్వయంబున, ధీరాగ్రణి పెద్దశౌరి కీర్తిపాసిమహా

స్సారాహతధారాహత, విరాహితగోత్రుఁ డగుచు కెలసెన్ ధరణిన్ .24

టీక. ఆరాజదన్వయంబునకే =ఆప్రకాశించు చున్న సురభివంశమందు. ధీరాగ్రణి=ధైర్యవంతులయందు శ్రేష్ఠుం డగు. పెద్దశౌరి=పెద్దభూపాలుండు. కీర్తిపాసిమహాస్సారాహతవిరాహితగోత్రుఁడు.—కీర్తి=ప్రకాశించుచున్న; అసి=ఖడ్గముయొక్క; మహా=కాంతియొక్క, తేజస్సుచేత నని యర్థాంతరము; స్సార=అధికమై, మహాస్సార అనుపాతమందు తేజస్సారరూపమై యనియర్థము; అహత=ఆప్రతిహత మగు; ధారా=అలుఁగుచేత; హత=కోట్టఁబడిన; విరాహిత=వీరు లగుశత్రువులయొక్క; గోత్రుఁ డగుచుకే=కులముల నెడు పర్యవములు గలవాఁ డగుచు. ధరణి=భూమియందు. కెలసెన్=ప్రకాశించెను.

ఇట్లవర్ణనయందు దిండ్రత్వము. “శ్లో. శమయ త్యరితేజోగ్నిం ధారయా త్యక్తపాణి కా” అనుచోట కృపాణికయందు మేఘత్వమువలె సర్థసిద్ధము. కావున నేకదేశవివర్తిరూపకము. “శ్లో. క్రౌతా ఆర్థాశ్చ తే యన్తి స్నేకదేశవివర్తి తత్” అని కావ్యప్రకాశమునందుఁ దల్లక్షణము.

సీ. ఏమాన్యునతిభీమభీమప్రతాపంబు, తాపంబు శాత్రవతతికిఁ గూర్చు
నేవీరుఘనసారాహితకీర్తికాండంబు, కాండంబు నెల్లడ కనలమి పొల్చు

నేరమ్య నతిభూరిభూరినికాయంబు, కాయంబు నధుల కబ్బు జేయు
 నేరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు, రంగంబు నీతిన ర్తకికి నెన్న
 తే. నతఁడు ధృతిమంతుఁ డతిదాంతుఁ డమలకాంతుఁ
 డశ్వరేవంతుఁ డవితమహాదిశాంతుఁ
 డంగనాత్మాంబురుహభృంగదంగజితజ
 యంతుఁ డగుపెద్దవసుమతీకాంతుఁ డెనఁగు.

25

టీక. ఏమాన్యనతిభీమభీమప్రతాపంబు. — ఏమాన్య = ఏమాననీయునియొక్క ; అతిభీ
 మ = శివునినతిక్రమించిన “వ్యోమకేశో భవో భీమః” అని యమరముః భీమ = భయంకర మగు;
 ప్రతాపంబు = తేజస్సు. శాత్రవతతికిక్ = శత్రుసంఘమునకు. తాపంబు = సంతాపమును.
 కూర్పుక్ = చేయునో. ఏవీరుఘనసారహితకీర్తికాండంబు. — ఏవీరు = ఏవీరునియొక్క; ఘనసార =
 కర్పూరముపగిది, కాదేని కర్పూరమునకు; హిత = హితమగు; కీర్తికాండంబు = కీర్తిసమాహ
 ము. కాండంబుక్ = బ్రహ్మాండంబును. ఆలమి = ఆక్రమించి. పొల్చుక్ = ఒప్పునో. ఏరమ్య
 నతిభూరిభూరినికాయంబు. — ఏరమ్య = ఏరమణీయునియొక్క; అతిభూరి = మిక్కిలి అధిక
 మగు; భూరి = సువర్ణముయొక్క “భూరిప్రాజ్యనువర్ణయోః” అని విశ్వముః నికాయంబు = సమా
 హము. అర్థలకుక్ = యాచకులకు. కాయంబు. — క = చిత్తములకు; ఆయంబు = శుభావహవిధిని
 సంతోషము ననుట “ఆయ శ్శుభావహావిధిః” అని యమరము. అబ్బుజేయుక్ = అండ
 జేయునో. ఏరాజు సుత్సాహాధీరాంతరంగంబు. — ఏరాజు = ఏరాజుయొక్క; ఉత్సాహ = ఉత్సా
 హవంతం బగు; అర్చితద్యచ్ః ధీర = ధైర్యవంతమగు; అంతరంగంబు = చిత్తము. నీతిన ర్తకిక్ =
 నీతియ నెడునటికి. ఎన్నక్ = పరికింపఁగా. రంగంబు = నాటికస్థలమో. అతఁడు. ధృతి
 మంతుఁడు = ధైర్యవంతుఁడు. అతిదాంతుఁడు = మిక్కిలి యింద్రియనిగ్రహము గలవాఁడు.
 అమలకాంతుఁడు = నిర్మలఁడును మనోహరుఁడును, లేక నిర్మలయందు మనోహరుఁడు. అశ్వ
 రేవంతుఁడు = అశ్వములయెడ రేవంతతుల్యుండు. అవితమహాదిశాంతుఁడు = పాలింపఁబడిన
 గొప్పదిగంతములుగలవాఁడు. అంగనాత్మాంబురుహభృంగదంగజితజయంతుఁడు. — అంగనా =
 స్త్రీలయొక్క; ఆత్మ = మనస్సునెడు; అంబురుహ = కమలమునకు; భృంగత్ = తుమ్మెదవలెనాచ
 రించుచున్న ఇట “సర్వప్రాతిపదికేభ్యః క్విచ్ఛా వక్తవ్యః” అని క్విప్రవృత్త్యము. అంగ =
 జేమాను చేత; జిత = జయింపఁబడిన; జయంతుఁడు = జయంతుఁడు గలవాఁడు. పెద్దవసుమతీ
 కాంతుఁడు = పెద్దరాజు. ఎనఁగుక్ = అతిశయించును.

ఇందు తాపంబు తాపంబు లో నగువానియం దనేకవర్ణసముదాయము సామ్యమునొం
 దుటంబట్టి యమకము. ఏరాజునుత్సాహాధీరాంతరంగంబు రంగంబునీతిన ర్తకికి నెన్న ననువాక్య
 మందంతరంగమందు రంగత్వోపముఁ జేయుటంజేసి రూపకాలంకారభేదము.

క. రాజులలో శ్రీదాంబుద, రాజులలో నెంచఁగా విరాజిలు బహువీ
 రాజులచే దానకలా, రాజులచే బెద్దనృపతి రహిఁ బెద్ద యునన్.

26

టీక. పెద్దనృపతి = పెద్దభూపాలుడు. రాజులలో = దొరలలో. శ్రీదాంబుద రాజులలో = కుశేర మేఘ చంద్రులలో. ఎంచగార్ = గణింపఁగా. బహువీరాజులచేత. - బహు = ఘోరముగ; వీర = వీరులయొక్క; ఆజులచేత = జగదంబులచేతను. దానకలారాజులచేత. - దానకలా = వితరణవిద్యలయొక్క; రాజులచేత = పరంపరలచేతను. రహి = ఒప్పిదముచే. పెద్దయనక = ఆధికుఁ డనునట్లుగా. విరాజిల్లు = ప్రకాశించును.

పెద్దరాజు దొరలలో వీరాజులచేతను, కుశేర మేఘ చంద్రులలో దానకలారాజులచేతను, పెద్దయననట్లు విరాజిలె నని తాత్పర్యము. యథాసంఖ్యాలంకారము. “యథాసంఖ్యం కమేతై వక్రమితాణాం సమన్వయః” అని తల్లక్షణము.

తే. అతనిసతి వల్లభాంబ నా * నలరుఁ గన్న
యిల్లు తనమన్నయిల్లు భాసిల్ల నగుచుఁ
గన్నయిల్ వల్పుఁ జేయుచు * మన్నయిల్ మ
హాపక్షీర్తియు క్తముఁ జేయు * నబ్జపాణి.

27

టీక. అతనిసతి = ఆ పెద్దనృపాలుని భార్య. కన్నయిల్లు = తనపుట్టినయిల్లు. తనమన్నయిల్లు = తనయత్తగారిల్లు. భాసిల్లు = ప్రకాశించుచుండఁగా. కన్నయిల్వల్పుఁ జేయుచు = పుట్టినయింటిని పలుదఁదనముజొందినదానిఁగా చేయుచు, ననగా లఘువైనదానిఁగాచేయుచు. మన్నయిల్ మహాపక్షీర్తి యుక్తముఁ జేయునబ్జపాణి. - మన్నయిల్ = అత్తయింటిని; మహాపక్షీర్తి = గొప్పయపయతస్సుతో; యుక్తము = కూడినదానిఁగా; చేయునబ్జపాణి = చేయుచున్న లక్ష్మీదేవిని. నగుచు = పరిహసించుచు. వల్లభాంబ నా = వల్లభాంబ యనుపేర; అలరు = ఒప్పును.

వల్లభాంబ లక్ష్మీదేవివలెఁ బుట్టినయింటిని లఘువుగాను, అత్తగారియింటిని మహాపక్షిగలదానిగాను, జేయక పుట్టినయిల్లనత్తగారియిల్లును, దనసద్వృత్తులచే భాసిల్లునట్లు చేసె నని తాత్పర్యము. లక్ష్మీదేవియొక్క పుట్టినయిల్లుగనుసముద్రము జలరూపము గావున పలుచగానున్నదనియు మన్నయిల్లుగుపద్మము, మహాపక్షియనఁగా గొప్పయుదకముతోఁగూడిన బురద, దానితోఁగూడియున్నదనియు భావము. “క్షీర ర్యశనీ కర్దమే” అనివిశ్వము. అవశబ్దము, “ఋక్షార్థ రత్నాః పథాహవశే” అనుపాణిని సూత్రముచేటచ్చిత్తయముచేయఁగా మహాపయని యకారాంతమైనదని తెలియునది. కాదేని “అపాం సయాహ ఆపమ్” అనఁగా నీటిసయాహము ఆపగా అనుశబ్దంబునందుంబోలె గ్రహించునది.

క. ఆకాంతయందుఁ బెద్ద, త్నాకాంతుఁడు గాంచె మల్లశౌరిని విలస

న్నాకాంతరమాకాంతర, సాకాంతరమావిశేషు * నబ్జనపోషున్.

28

టీక. ఆకాంతయందు = ఆవల్లభాంబయందు. పెద్దత్నాకాంతుఁడు = పెద్దవసుమతీమఁడు. విలసన్నాకాంతరమాకాంతర సాకాంతరమావిశేషు. - విలసత్ = ఒప్పుచున్న; నాక = పాపరహితముగ; “అకం పాపేన దుఃఖేన” అని విశ్వము. అంతర = హృదయమందలి;

ప్రథమా శ్వాసము.

మాకాంతరస=విష్ణుభక్తిచేతను; ఆకాంత=ఓప్పునట్టి; రహ=స్వంపదయొక్క, కాదేని విష్ణుభక్తియొక్క మనోజ్ఞ సంపదయొక్క, అధికమగు విష్ణుభక్తియొక్కయనుట “శృంగారాదా విషేషీర్యే ద్రవే రాగే” అనియనుటచే రసశబ్దము రాగమందుఁ బ్రయోగింపఁబడినది అరాగము భక్తిరూప మగునని భావము: విశేషుక్ = అతిశయముగలవానిని. సజ్జనసోమిక్ = విద్యతోమకుని. మల్లకారిక్ = మల్లరాయని. కాంచెక్ = కనెను. యమకాలంకారము.

సీ. తనకలావిభవంబు ♦ తనకలావిభవంబు, కరణి సుదృష్టాతి ♦ వఱలఁ జేయఁ
దన దానమహిమంబు ♦ తన దానమహిమంబు, గతిని బ్రత్యర్థిసంఘములఁ బెం
దనసుమనోవృత్తి ర తనసుమనోవృత్తి, లీల నదానమహిమంబు [వఱ
దనమహామిత్రాళి ♦ తనమహామిత్రాళి, పగిది నానావనిభరణ ముంబు
తే. దనరు విషమాద్రిజిహ్వాగఁ స్తబ్ధరోమ
మత్తమాతంగకతినకూర్కప్రసంగ
విరసవసుధావధూభోగ ♦ పరవిహరి
శాలిభుజకేళి మల్లభూపాలమాళి.

29

టీక. తనకలావిభవంబు=తనవిద్యలయొక్క వైభవంబు. తనకలావిభవంబుకరణిక్ = తన దేహకాంతులయొక్క విభవంబుభంగి. సుదృష్టాతిక్=విద్యత్సంఘమును, దేహకాంతి పరమైనపుడు, స్త్రీసంఘమును. వఱలఁ జేయక్=ప్రకాశింపఁ జేయుచుండఁగా. తనదానమహిమంబు=తనత్యాగముయొక్క గొప్పదనము. తన దానమహిమంబుగతిని=తనయొక్కచేదనమహిమంబువలె. ప్రత్యర్థిసంఘములక్.-ప్రత్యర్థి=ప్రతియాచకులయొక్క, వైరులయొక్క; సంఘములక్=సమాహములను. పెంపక్=బోపింపఁగా, సహరింపఁగా. తనసుమనోవృత్తి=తనమంచునోవృత్తి. తనసుమనోవృత్తిలీలక్=తనపండితృవృత్తికరణి. సదాసవహేలక్.-సత్=సత్పురుషులయొక్క; అసవ=ప్రాణసంఘమునకు, అనువులు అనఁగాఁ బ్రాణములు, వానిసంఘము ఆసవిమనఁబడును, సమాహార్యమందు అన్యైశ్చియము; హేలక్=విలాసమును; సదా=ఎల్లపుడు; సవ=యజ్ఞములయందలి; హేలక్=క్రీడను. కూర్పక్=ఘటిల్లఁజేయఁగా. తనమహామిత్రాళి=తనయొక్క అధికులైన సమిత్రులయొక్కగుంపు. తనమహామిత్రాళిపగిదిక్.-తన=తనయొక్క; మనాత్=అధికులైన; అమిత్ర=శత్రువులయొక్క; ఆలిపగిదిక్=గుంపురీతి. నానావనిభరణము.-నానా=అనేకప్రకారమగు; అవనీభరణము=భూభరణమును; శత్రుపరమైనపుడు, వసీ=అరణ్యములయొక్క; భరణము. ఊనక్=వహింపఁగా. విషమాద్రి జిహ్వాగస్తబ్ధరోమమత్తమాతంగ కతినకూర్కప్రసంగవిరసవసుధావధూభోగపరవిహరి శాలిభుజకేళి.-విషమాద్రి=అసహ్యములగుపర్వతములయొక్కయు, విషమసంఖ్య అనఁగా సప్తసంఖ్య గలకులాచలములయొక్కయనుట; జిహ్వాగ=కొటిల్లమునందిన శేషునియొక్కయు, జిహ్వాచునది భావప్రధాననిర్దేశము, వక్రస్వభావముగానడచు శేషునియొక్కయనుట “జిహ్వా కుటిలవక్రయోః” అనివిశ్వము: స్తబ్ధరోమ=నిక్కినవెండ్రుకలు గల అనఁగాఁ గురూపి యైన అదివరాహముయొక్కయు, వరాహమునకు రోమములు నిగుడుకొనియుండుట సహజమని భావము; మత్తమాతంగ=మత్తుగొన్న నీచ

జాతివాండ్రయొక్కయు, మదించినదిగజములయొక్కయు; కఠినకూర్చు = కఠోరచిత్తుడగు నాదికూర్చు మూర్తియొక్కయు, కూర్చుములకు దేహము కఠినముగా నుండును గాన కఠోరదేహుడగు కూర్చు మూర్తియొక్క యని భావము; ప్రసంగ = ప్రకృప్తమగు సంబంధమందు; విరస = పరాజ్ఞుభియగు; వసుధావధూ = భూకాంతయొక్క; భోగ = సుఖవిషయకమైన; పరవిహారి = ఉత్కృష్టప్రీతిడలచేత; కాలి = ఒప్పుచుండెడు; భుజ = బాహువులయొక్క; కేళి = విలాసముగలవాడగు. మల్లభూపాలమాళి = మల్లభూపాలాగణి. తనరుక = ఒప్పును.

సాధారణధర్మము సుదృష్టాతి వఱలఁ జేయుట మొదలగునది. “శ్లో॥ సకలకలం పురమేత జ్ఞాతం సప్స్పృతి సుధాంకుచిమ్మ మివ” అనుఫలమందుబలె నర్థకృతము గాక శ్లేషకృతమై జ్ఞాబ్దమైనది గాన, ఇందుఁ దనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబుకఠిని లో నగువానియందుపమాలంకారము శబ్దాలంకారములూఁ జేర్చఁచగినది. ఇందుకుఁ బ్రమాణము కావ్యప్రకాశమునందు “శ్లో॥ స్ఫుట మర్థాలక్ష్కారా వేతా పుపమాసమచ్చయా కింతుఁ అభిత్యశబ్దమాత్రం సాధర్మ్య మిహాపి సమ్భవతః” అనియున్నది. నానావనీభరణమనుచోట శబ్దశేషము. వసుధావధూవైరస్యమునుగూర్చి కులాచలాదులయందుఁ గలవిషమత్వాదులును దాదృశవసుధావధూభోగమును గూర్చి సుదృష్టాతిని వఱలఁజేయుట మొదలగునవియూఁ గారణములు గాన పదార్థవాక్యార్థహేతుక కావ్యలింగాలంకారములును యథాసంఖ్యముగా సంభవించును. “సమర్థనీయ స్సార్థస్య కావ్యలిప్తం సమర్థనమ్” అని తల్లక్షణంబు. విషమాద్రీత్యాదిస్థలముల శ్లేషాత్కాపితవ్యుచితము. తనకలావిభవంబు తనకలావిభవంబు మొదలగువానియందు యమకాలంకారము వృక్తము.

మ. అరిచక్రిధ్వజఖండనప్రబలబాహుభూతి దుశ్శాసనా
తీరయోన్మూలనపాండితీమహిమచే * దీవ్యస్తహభీమనం
గరకాతూహలవృత్తి మించె లలనా * కంజాతబాణండు మ
ల్లరసేంద్రుండు నిజానిశంబదళితేలాభుస్తహపక్షుఁడై . 30

టీక. లలనాకంజాతబాణండు = స్త్రీలకు మదనప్రాయుం డగు. మల్లరసేంద్రుండు = మల్లభూపాలుండు, ఇంద్రుం డనుట చేత దేవేంద్రవిషయక మగునర్థాలంతరము తోచుచున్నది. నిజానిశంబదళితేలాభుస్తహపక్షుఁడై. - నిజ = స్వకీయమగు; అనిశంబ = వజ్రాయుధతుల్యమగు ఖడ్గముచేత, ఖడ్గ మగువజ్రాయుధముచేత నని యింద్రపరమైనయర్థము; దళిత = ఖండింపఁబడిన; ఇలాభుత్ = రాజులయొక్క, పరవ్యతములయొక్క; మహాపక్షుఁడై = అధికమైన సైన్యముగలవాఁడై, పరవ్యతపరమైనపుడు గొప్ప తెక్కలుగలవాఁడై యని యర్థము “పక్ష స్సహాయే గయతి” అని విశ్వము. అరిచక్రిధ్వజఖండన ప్రబలబాహుభూతిదుశ్శాసనాతిరయోన్మూలనపాండితీ మహిమచేక. - అరి = శత్రువులయొక్క; చక్రి = రథములయొక్కయు; ధ్వజ = పెక్కములయొక్కయు; ఖండన = తునుముటయందు; ప్రబల = బలిష్ఠము లగు; బాహు = భుజములయొక్క; భూతి = సంపదయొక్కయే; దుశ్శాసన = దుర్మార్గులయొక్క; అతిరయ = అధిక వేగముయొక్క; యోన్మూలనపాండితీ = నాశవిషయకమైన పాండిత్యముయొక్కయు; మహిమచేక = మహిమ చేతను.

దీప్యన్తహాభీమ సంగరకాతూహలవృత్తిః.— దీప్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; మహాభీమ = మిక్కిలిభయంకరమగు; సంగర=యుద్ధమందు; కాతూహలవృత్తిః=సంతోషవృత్తిచేతన. ఇట్టి మహాభీమ యనుచోట భీమ సేనవిషయాధ్ధాంతర మగును గాన తత్త్వరమైనపుడు అరి=శత్రు వగు; చక్రిధ్వజ=సర్పధ్వజఁడగు దుర్యోధనునియొక్క; ఖండన=తునుముటయందు; ప్రబల= ప్రబలమగు; బాహాభూతి=భుజసంపదయొక్కయు; దుశ్శాసన = దుశ్శాసనునియొక్కయు; అతిరయోన్ములనపాండితీ = అధిక వేగముయొక్క నాశముసేయుటయందలి పాండిత్యము యొక్కయు; మహిమ చేత్ = మహిమ చేతన. దీప్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; మహత్ = అధిక మైన; భీమ=భీమ సేనునియొక్క; సంగర=యుద్ధమువంటియుద్ధమనందు; కాతూహలవృత్తిః = కాతుక వృత్తిచేత. మించెత్ = అతిశయించెను.

ఇందు భీమేంద్రాదిశబ్దకైప్రస్తుతార్థపరముగా సంయోగాదులచే నియంత్రితంబైనను వ్యంజనావృత్తిచేత నప్రస్తుతభీమసేనపాకశాసనాద్యర్థములు బోధితము లగుచుండుటచే ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము ధ్వనిత మగును గాన వ్యంగ్యోపమ గాఁ దెలియవలయు. మతాంతరమున ప్రకృతాప్రకృతగోచరశ్లేషాలంకారము నగును. అనీశంబ యనుచోట రూపకము. “శత్రుకోటి స్ఫుర్విశ్చ మ్నా దమ్భాళి రశని ర్ద్వయోః” అని యమరము.

సీ. తా నెంతపుణ్యజనీనుఁ డైనఁ దనధ, నంబు నూడ మహావఁరంబ కాదె
తా నెంతరా జైనఁ దనవసుస్సర్పనా, డంబరం బెంచ జడంబ కాదె
తా నెంతవారికిఁదా పైనఁ దనజీవ, నంబు నంప్రాప్తపంకంబ కాదె
తా నెంతఘనవృత్తి ఁదాల్చి మిన్నందిన, విపుల మౌతనయిగిఁ విషమ కాదె
తే. యనుచు రారాజు రేరాజు ఁ నల్లిరాజు
నంబుదంబును నిరసించు ఁ ననఘదాన
మహిమ నాహిమగిరిసేతుఁమహితకీర్తి
పాళి నుగుణాళి మల్లభూఁపాలమౌళి.

31

టీ. ఆహిమగిరిసేతుమహితకీర్తిపాళి.—ఆహిమగిరిసేతు=ఆసేతుహిమాచలపర్యంతము; మహిత=ఓహ్వాచున్న; కీర్తిపాళి=యశస్సమాహముగలవాఁడు. నుగుణాళి=శ్రేష్ఠమయినగుణముల సమాహముగలవాఁడు. మల్లభూపాలమౌళి=మల్లభూపాలశ్రేష్ఠుండు. రారాజు=మజేదని. రేరాజు=చంద్రుని. అల్లిరాజు=క్షీరసముద్రమును. అంబుదంబు=మేఘమును. తానెంత పుణ్యజనీనుఁడైనన్ = తానెంతపుణ్యాత్ములకు హితముఁజేయువాఁడైనను, పుణ్యజను భుజగా యతులు నగుదురు గాన యతులకు హితముఁ జేయువాఁడైనను అని యర్థాంతరము. తనధనంబు = తనయొక్క విత్తము. చూడన్ = విచారింపఁగా. మహావరంబ.—మహత్ = మిక్కిలి; అవరంబ = నికల్పమైనదే; మహత్ = అధికమైన; వరంబు=వరమనునిధిరూప మైనది. కాదె=కదా. “వరశ్చ నిధయో నవ” అని అమరము. తా నెంతరా జైనన్ = తా నెంతదొర యైనను, తా నెంతచంద్రుఁడైనను. తనవసుస్సర్పనాడంబరంబు.—తనవసు=తనద్రవ్యముయొక్క; స్సర్పన=వితరణముయొ

క్రమఃఆడంబరంబు=అతిశయము; ఎంచకో=విచారింపఁగా; జడంబ కాదె=జాడ్యసంపాదకమే కదా. చంద్రునియొక్కవనువులు ఆనఁగా కిరణములయొక్క స్పర్శన తిశయము జడంబనఁగా జలమయమైనది, చల్లనిదనుట, కార్యకారణములకు నశ్చేదము నవలంబించి యిట్లు వ్యవధేయము నేయఁబడియె. “వసుర్నయూఖాగ్నిధరాధిశేషయోత్రైలకే స్యాద్వసుహాటకేపి పృథ్వీషధాశ్వీనధశేషరత్నే” విశ్వప్రకాశిక. “స్పర్శనో ముతే పుంసి దానేతు స్పర్శన మృతమ్” అని విశ్వము. తా నెంతవారికికొ=తా నెంతదొడ్డవారలకు, ఎంతయుదకములకు. దాపైనకో=ఆధారమైనను. తనజీవనంబు=తనబ్రతుకు, ఉదకము “జీవనం భువనం వనమ్” అని యమరము. సంప్రాప్తపంకంబు=సంప్రాప్త మగుపాపముకలది. బురుదగలది. కాదె. “పద్మంపాశేచ కర్ణశే” అని విశ్వము. తా నెంతకునప్పత్రికొ=తాను ఎంతకున మైనప్పత్రిని, ఎంతమేళు వృత్తిని. తాల్పి=పహించి. మిన్నుందినకో=అతిశయించినను, ఆకాశ మందినను. విపుల మాతన యీగి=అధికమగుతనత్యాగము. విషమ=గరళమే, జలమే; “జీవనీయం కుశం విషమ్” అని అమరము: కాదె. అచయకో=ఇట్లనుచు. అనఘదానమహిమకో= నిర్దోష మగుదానాతిశయముచేత; నిరసించుకో= నిరాకంచును.

ఇందు నాలుగుచరణములయందుఁ జెప్పినయర్థము ఎరుసగా గీతయిం దున్న రారాజు రారాజు అధిరారాజు అంబుదము వీనితో నన్వయించుటచే యథాసంఖ్యలంకారము. ఉపమానభూతి కుబేరాది త్యాగములయందుదోషోద్భావనముచేసియుపమేయమల్లనృపాలత్యాగమందు నిర్దోషత్వరూపవిశేషముచెప్పటచే శ్లేషోత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము, యథాసంఖ్యమునకు వ్యతిరేకమునకును బరస్పరచైరపేక్ష్యమువలన సంసృష్టి.

మ. అలమల్లక్ష్మీతిభృద్వతంసము సవఃకౌభిఖ్యః జెన్నెంది రాఁ
జలముల్ మాని ప్రతీపచార్ధిరశనాఃజానీంద్రు లొక్కుమృడిం
గలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఃఖ్యాతుల్ దిగం ద్రోచి స్వ
స్థలసౌఖ్యంబులు గోర కందిరి వనఃస్థానస్థితిం జిత్రతన్.

32

టీ. అలమల్లక్ష్మీతిభృద్వతంసము=అమల్ల భూపాలాగ్రణి, పర్వతశ్రేష్ఠము అని అర్థాంతరముతోఁచుచున్నది. సవకౌభిఖ్యకో=పక్షముతోఁగూడినది సపక్షము, పక్షమనఁగా విరోధమునుపత్త్రమును “పక్షస్సహాయే గుతి విరోధే బలమిత్రయోః” అని హలాయుధము: శత్రువనెడు పేరిచేతను, పర్వతశ్రవరమైనపుడు తెక్కలుగల దనుప్రసిద్ధిచేతను. చెన్నంది=ఓప్పి. రాకో=రాఁగా. ప్రతీపచార్ధిరశనాజానీంద్రులు. -ప్రతీప=శత్రువులగు; చార్ధిరశనాజాయా యేషాం శే” అని విగ్రహము చేసినపుడు “జాయాయానిశో” అనుసూత్రముచేత నిజాదేశము: ఇచటనిగ్రులుఅనుపదముచేత దేవేంద్రరూపార్థాంతరముతోఁచుచున్నది. చలముల్=మాత్సర్యములను. మాని=వదలి. ఓక్కుమృడికో=ఓకమొత్తముగా. కలితోద్యచ్ఛతకోటిసాధనబలఃఖ్యాతుల్. -కలిత=సంబంధించియున్నట్టి; ఉద్యత్=నన్నద్దమగుచున్న; శతకోటి=శతకోటి సంఖ్యాకమయిన, ఇంద్రపరమైనపుడు ప్రజనునెడు అనియర్థము; సాధన=యుద్ధసాధనములుగల; బల=నైస్వములుగలవారను,

పరాక్రమముగలవారను అని ఇంద్రపరమైనయర్థము; ఖ్యాతుల్ = యశస్సులను. దిగం ద్రోచి = దిగవండుడవైచి. స్వస్థలసౌఖ్యంబులు = తమయునికిపట్టునందలిసౌఖ్యములను, స్వర్గస్థలసౌఖ్యముల నని యింద్రపరమైనయర్థము. కోరక = ఆశింపక. ఎనస్థానస్థితిక్ = వనస్థలనివాసమును. చిత్రతక్ = ఆశ్చర్య మగునట్లుగా. అందిరి = పొందిరి.

సపక్ష మైనయొకపర్వతము రాఁగా నింద్రులు వజ్రముఁ బడవైచి స్వర్గమునువదలి వనములకుఁ బోవుట చిత్రము. మల్లభూపతి యుద్ధమునకు బయలుదేటి రాఁగా శత్రురాజు లందఱుఁ దమనివాసములం గలసర్వవిధసౌఖ్యములను సమస్తపరివారమును వదలి యడవులపాలై రని భావము. దీనివలన వర్ణ్యుఁడు లోకోత్తరపీఠం డని వ్యంగ్యంబు. స్వస్థలసౌఖ్య మనుచోట నింద్రపరమైనపుడు “స్వర్” అనుశబ్దములోని రేఘమునకు “ఖరవసానయోర్విసర్జనీయః” అనుసూత్రముచే రేఘమునకు విఠ్ఠము వచ్చి “ఖర్పరే శరి వా విసర్గలోపా వక్తవ్యః” అను వార్తికముచే విసర్గమునకు లోపము వచ్చిన దని యెఱుంగునది.

క. ఆమల్లనృపతి చెన్నాం, బౌమానినియందుఁ గాంచె * మల్లక్షితిపుఁ

ప్ర్యామగవీసామగవీ, రామగవీశాచ్ఛక్తి * రాజన్మూర్తిన్.

33

టీ. ఆమల్లనృపతి = ఆమల్లభూపాలుఁడు. చెన్నాంబౌమానినియందుక్ = చెన్నాంబికి యందు. వ్యోమగవీసామగవీరామగవీశాచ్ఛక్తిర్తి. - వ్యోమగవీ = కామధేనువువలె; సామగవీ = చంద్రకరణమువలె; రామ = బలరామునివలె; గో = వజ్రాయుధమువలె నని కాని సరస్వతివలె నని కాని; ఈశ = శివునివలె; అచ్చు = స్వచ్ఛమగు; కీర్తి = యశస్సుగలవాఁడును. రాజన్మూర్తిక్ = ప్రకాశించు చున్న శరీరముగలవాఁడును, అగు. మల్లక్షితిపుఁ = మల్లభూపాలుని. కాంచెక్ = కనెను. వ్యోమగవీసామగవీ యనుచోటుల గోశబ్దముమీఁద సమాసాంతటచ్చ్రిత్యయము వచ్చి జీప్సృత్యయము రాఁగా గవీ యనురూపము సిద్ధించినది. గవీశ యనుచోట “గాశ్చ ఈశశ్చ” యనుద్వంద్వసమాసమందు అవాదేశము వచ్చి గవీశ యని రూప మైనది.

సీ. తనయశశ్చద్భజీవనజాతమునకుఁ దో, యదపథంబు మధుప్రియంబు గాఁగఁ
దనకలాదంభన * ర్తకికి వేలాగోత్ర, పరివృతాచల చారుఖురళి గాఁగఁ
దనప్రతాపవ్యాజ * దావవహ్నికే దార, కాసంతతుల్ స్ఫులింగములు గాఁగఁ
దనధర్మకై తవ * ధారాశవల్లికి, గాంచనాచల ముపశ్శమ్నంబు గాఁగఁ

తే. దనమహూదారతోపధివనదతతికి

గాండరుమాజాండకోటు లఖండకరక

కాండములు గాఁగ బింకోలు * గండవిరుద

కాంతుఁ డిల నేలె మల్లభూ * కాంతుఁ డెలమి.

34

టీ. తనయశశ్చద్భజీవనజాతమునకుఁ. - తన = తనయొక్క; యశః = కర్తవ్య నెడు; ఛద్భ = నెవమగల; జీవనజాతమునకుఁ = పుండరీకమునకు “జీవనం భువనం వనమ్” అని ఆమర

ము. తోయదపథంబు. - తోయద = మేఘములయొక్క; పథంబు = మార్గమగునాకాశము. మధుప్రియంబు = తువ్వెద. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనకెలాదంభనర్తికిఁ. - తన = తనయొక్క; కలా = విద్యయునెడు; దంభ = వ్యాజముగల; నర్తికిఁ = నటికి. వేలాగోత్రపరివృతాచల. - వేలాగోత్ర = లోకాలోకపర్వతముచేత; పరివృత = పరివేష్టించఁబడిన; అచల = భూమి. ఛారుఖురళి కాఁగఁ = మనోహర మగుగరిడియగుచుండఁగా. తనప్రతాపవ్యాజదావపహ్నికిఁ. - తనప్రతాప = తనయొక్క ప్రతాపమనెడు; వ్యాజ = కపటముగల; దావపహ్నికిఁ = దావానలమునకు. తారకాసంతతుల్ = నక్షత్రసమూహములు. స్ఫులింగములు = మిడుగులు. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనధర్మకైతవధారాశవల్లికిఁ. - తనధర్మ = తనయొక్కధర్మమనెడు; కైతవ = దంభముగల; ధారాశ = రూఢమైన; వల్లికిఁ = లతకు. కాంచనాచలము = మేరుపర్వతము. ఉపన్నంబు = అంతికాశ్రయము, అనఁగా తీరవాటుటకు సమీపమునఁ బాతినకొయ్యవంటిది “స్యాదుపహ్నికాశ్రయే” అనియమరము. కాఁగఁ = అగుచుండఁగా. తనమహోదారతోపధివనదతతికిఁ. - తన = తనయొక్క; మహోదారతా = ఉత్కృష్టదాతృత్వమనెడు; ఉపధి = సెవముగల; వనదతతికిఁ = మేఘసంఘమునకు. కాండరుహజాండకోటులు. - కాండరుహ = కమలమందు “కాణ్డోస్త్రీ దణ్ణబాణార్వవర్ణావసరవారిష” అనియమరము: జ = పుట్టిన, బ్రహ్మదేవుని సంబంధులైన; అండకోటులు = బ్రహ్మాండకోటులనుట. అఖండకరకాండములు కాఁగఁ = అఖండములగువర్షోపలములు కాఁగా. “వర్షోపలస్తుకరకః” అనియమరము. బింకోలుగండబిరుదకాంతుండు = బింకోలుగండయనుబిరుదముచేత మనోహరుండు. మల్లభూపాలుండు = మల్లభూపతి. ఇలక = భూమిని. ఎలమిక = సంతోషముతో. ఏలక = పాలించెను.

మల్లభూపతికీర్తి బ్రహ్మాండ మావరించినదనియు, విద్యావిభవము లోకాలోకపర్వతమునకు లోనగునప్తద్వీపములు వ్యాపించినదనియు, ప్రతాపాగ్ని మిన్నుందిమించుచున్నదనియు, ధర్మము మేరుపర్వతముదాక వ్యాపించినదనియు, త్యాగము బ్రహ్మాండకోటుల సతిక్రమించి ప్రసరించినదనియు భావము.

ఇంద్రత్యక్త్యలంకారము “స్లో || అత్యక్తిరదృతతథ్యకౌర్యాదార్యాదివర్ణనమ్” అనిలక్షణము. తోయదపథ వేలాగోత్ర పరివృతాచలా తారకాసంతతి కాంచనాచల బ్రహ్మాండములను, మధుప్రియత్వ ఖురళిత్వ స్ఫులింగ తోవపన్నత్వ కరకత్వ రూపముగ రూపించుటచే రూపకాలంకారము. యశశ్చర్చ కలాదంభ ప్రతాపవ్యాజ ధర్మ కైతవమహోదారతోపధి యను సలములయందుఁ గైతవార్ధకపదములచే యశశిప్రభృతుల నిహ్నావప్యక్తి యగుటంటేనీ కైతవాపహ్నుత్యలంకారము. “కైతవాపహ్నుతి ర్వ్యక్తా వ్యాజాదైర్విర్నిహ్నతేః పదైః” అనిలక్షణము.

మ. అరుదై మల్లిభరాధినాయకసముద్యద్భూరిధారాధరం
బరిరాడాశుగభేదశక్తిః బటుమిత్రతాలోకమోదప్రదో

త్తరలీలావిభవాప్తి శత్రువనితాతాపాస్పదస్ఫూర్తిచే
ధరః దార్పుం బరవాహినీవితతికుః ద్భృజత్కబంధాఢ్యతన్.

35

టీ. ఇచట మల్లభూపతిఖడ్గమును వర్ణింపఁగా మేఘపర మైనయథాంతరము దోచుచు నున్నది. మల్లధరాధినాయక సముద్యద్భూరిధారాధరంబు. — మల్లధరాధినాయక = మల్లభూ పాలునియొక్క; సముద్యత్ = పైకిలేచిన; భూరి = సువర్ణమయ మగు “ భూరి ప్రాజ్యనువ ర్ణయోః ” అని విశ్వము; ధారాధరంబు = ఖడ్గము; మేఘ మని యథాంతరము “ ధారాధర స్తోయధరే కృపాణే ” అని విశ్వము. అరిరాదాశుగభేదశక్తిక్. — అరిరాట్ = శత్రురాజుల యొక్క; ఆశుగ = బాణములయొక్క, శత్రుశ్రేష్ఠ మైనవాయువుయొక్క; ఇచట వాయువు మేఘమునకు శత్రు వనుట. “ స్లో. ఉల్లాస్య కాలకరవాలమహామ్మువాహం జేవేనయేనజర తోర్జితగర్జితేన | నిర్వాపిత స్సకలఏవ రణేరపూణాం ధారాజలై స్త్రిజగతిశ్చలితః ప్రతాపః ” అనుదానిలోఁ బర్జన్యుఁడు దావానలమునకు శత్రు వను ప్రమాణము కావ్యదర్పణమందు వ్రాసినరీతిగఁ దెలియునది. భేద = భంగపఱచుటయందు; శక్తిక్ = సామర్థ్యముచేతను. పటుమిత్రాలోకమోదప్రదోత్తరలీలావిభవాప్తిక్. — పటు = సమర్థమగు; మిత్రాలోక = మిత్రులయొక్క చూపులకు, సూర్య తేజస్సునకు; మోదప్రద = సంతోషకరమగు; ఉత్తర = లోకోత్తరమైన; లీలావిభవ = విలాసాతిశయముయొక్క; ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత. శత్రువనితాతాపాస్పద స్ఫూర్తిచేక్. — శత్రువనితా = శత్రు స్త్రీలయొక్క; తాప = సంతాపమునకు, వేడిమికి; ఆస్పద = ఆధార మగు; స్ఫూర్తిచేక్ = ప్రకాశముచేతను. అరుదై = అశ్చర్యకర మై. ధరక్ = భూమియందు. పరవాహినీవితతిక్. — పరవాహినీ = శత్రునై న్యములయొక్క, గొప్పనదులయొక్క; వితతిక్ = గుంపునకు. ఉద్భృజత్కబంధాఢ్యతన్. — ఉద్భృజత్ = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న; కబంధ = ముందుములచేత, ఉదకములచేత; ఆఢ్యతన్ = పూర్ణతను. తార్పుక్ = కలిగించును.

మేఘమునకు స్వభావముగ వాయువుచేతఁ గొట్టఁబడుటయు సూర్యతేజస్సున కప్రకాశకంబుగ నుండుటయుఁ దాపకాంతిఁ జేయుటయుఁ గలిగియుండఁగా దానికి విపరీతముగ నాశుగభేదనము, మిత్రాలోకమోదప్రదత్వము, తాపకరణము, నాశ్చర్యకర మని యాశయము.

మల్లభూపతి ఖడ్గముచేత శత్రుల బాణపరంపరల నడఁచి వారిని నేనలతోఁ గూడ బీనుఁగుఁడెంటలు గావించి వారివనితలకు సంతాపమును గూర్చి దుత్తులకు నేత్రోత్సవము గావించె నని భావము. ఇట ఖడ్గమునందు వారిదసామ్యము వ్యజ్యహాన మగును. క్షావున వ్యంగ్యోపమ.

నీ. రాజచంద్రులు గాని * రాజచంద్రులు గారు

తర మూన్న నరిదాన * దానపటిమ,

నచ లేశ్వరులు గాని * యచ లేశ్వరులు గారు

నరి సేయ ధృతిసంగ * సంగరముల,

నినకుమారులు గాని * యినకుమారులు గారు

కదియింప రుచికాండ*కాండకలన,

గోపాత్మజులు గాని * గోపాత్మజులు గారు

పాటి వాగనుభావ*భావగరిమ,

తే. ననుచు జగ మెన్నఁ బొగడొందు*హరిమండ

లొగ్గఖండితరిపుమండ*లప్రవీర

కాండనిర్భిన్నమార్తాండ*మండలాంత

రుండు పెదమల్ల న్నాయకా*ఖండలుండు.

36

టీ. హరిమండలొగ్గఖండితరిపుమండల ప్రవీర కాండనిర్భిన్నమార్తాండమండలాంత రుండు. - హరి = మనోహరమగు; మండలొగ్గ = ఖడ్గముచేత; ఖండిత = నఱకబడిన; రిపుమండలప్రవీర కాండ = శత్రుప్రీతిలగుంపుచేత; నిర్భిన్న = భేదింపబడిన; మార్తాండమండలాంతరుండు = సూర్యమండలమధ్యభాగముగలవాడగు “శ్లో. ద్వా విహ పురుషే లోకే సూర్యమండలభేదివా | పరివ్రా డ్యోగయు క్తశ్చ రణే చాభిముఖో వాతః” అని మనువు. పెదమల్ల నాయకాఖండలుండు = పెదమల్లభూపాలేంద్రుండు. జగము = లోకము. అరిదానదానపటిమక్. - అరిదాన = పగతురతునుముటయొక్క; దాన = త్యాగముయొక్క; పటిమక్ = సమర్థతయందు. తర మూన్మక్ = సాటి చేయుటకు. రాజచంద్రులు గాని = ఇంద్రుండు చంద్రుండు గాని. రాజచంద్రులు గారు = నృపశ్రేష్ఠులు గారు “రాజా ప్రభౌ నృపే చస్త్రీయశ్చేక్షత్త్రియశక్రయోః” అని విశ్వము : ఇట నరిఖండనమందు నింద్రుండు వితరణమందు చంద్రుండు సములగుదు రని క్రమాన్వయము. నాలుగుపాదములయందు నిట్లే చూడవలయు. ధృతిసంగసంగరములక్ = ధైర్యసంగమనందును, యుద్ధములందును. సరిసేయక్ = పోల్చుటకు. అచరేశ్వరులు గాని = మేరుపర్వతము, దుద్రుండు గాని. అచరేశ్వరులు = భూమిపతులు. గారు = సరిగారు. రుచికాండకాండకలనక్. - రుచికాండ = కాంతిపరంపరయొక్క; కాండ = బాణములయొక్క; కలనక్ = కూడికయందు. కదియింపక్ = పోల్చుటకు. ఇనకుమారులుగాని = సూర్యసక్తులు గాని. ఇనకుమారులు గారు = రాజపుత్రులు గారు “ఇనన్సుర్యే ప్రభౌ” అని ఆమరము. వాగనుభావభావగరిమక్. - వాగనుభావ = వాక్సానుధ్యక్షము యొక్క, భావ = విలాసముయొక్క; గరిమక్ = అతిశయమునందు. పాటి = సమానులు. గోపాత్మజులుగాని = గీష్యుతి మదనుండు గాని. గోపాత్మజులుగారు = భూపాలకుమారులు గారు. అనుచుక్ = ఇట్లనుచు. ఎన్నక్ = గణింపఁగా. పొగడొందుక్ = ఘనతకెక్కును. ఇందు యథాసంఖ్య మలంకారము. దానదాన, సంగసంగ, లో నగువానియందు ఛేకానుప్రాసము. మండలొగ్గ ఖండితేత్యాదియందు బిందుపూర్వక డకారము పలుమాఱుఁ గూర్చుటచేత “ఏక స్యా ప్యసకృత్పరాః” అను లక్షణముచే వృత్త్యనుప్రాసము. రాజచంద్రులు మొదలగునవి రెండుమాఱులు వచ్చుటంజేసి యమకము.

ఉ. పూనిక బాలచాపలముఁ ♦ బొందు నిభప్రకరంబు గుడ్లలోఁ
గూన బిలేశయాధిపుఁడు ♦ గూర్తము సూడ శిరంబు నిల్ప లే
దానగపాలియున్ నడవ ♦ నైనను నేర దటంచు మేదిని
మానిని సేరె నార పెదమల్లమహీను నహీనయావనున్.

37

టీ. ఇభప్రకరంబు=దిగ్గజసయాహము. పూనిక=ప్రయత్నము చేత. బాలచాపలము.=
బాల=బాలునియొక్క, తోఁకియొక్క యని భావము “కసయో ర్భవయోస్తథా” అనుట చేత
నిచట బకారవకారముల కిభేద మవలంబింపఁబడినది; చాపలము = చాంచల్యమును. పొం
దున్=పొందును. బిలేశయాధిపుఁడు=ఆదిశేషుఁడు. గుడ్లలోఁగూన=మిక్కిలి పసివాఁడనుట,
సర్పము లండజములు కాన గుడ్లలోఁగూన శేషుఁడగు ననిభావము. కూర్తము = ఆదికూర్త
ము. చూడన్ = పరికింపఁగా. శిరంబు నిలుపలేదు=మెడలు నిలుపఁజాలనంతటి బాల్యము
గల దనుట, కూర్తము స్వభావముగా శిరంబు నిల్ప కుండుట ప్రసిద్ధము. ఆనగపాలియున్=
ఆకులచలసయాహమును. నడవనైనను నేరదు = నడచుటకు నేరనంత బాల్యముగలది, పర్వ
తములు నడవ కుండుట స్వభావము. అటంచున్ = అట్లునుచు. మేదినిమానిని = భూరమణి.
అహీనయావనున్ = పూర్ణయావనము గలయట్టి. పెదమల్లమహీనున్ = పెదమల్లభూపా
లుని. చేరెన్ = పొంచెను. బౌర. పెదమల్లభూపాలుం డెల్లధరణి నేలెనని భావము.
ఇచట సుపయోధిశ్యపర్వవసాయి యగుశ్లేషాత్పాతవ్యతిరేకాలంకారము.

శా. ఆమల్లక్షితి నాధరత్నకరదీప్యన్తండలాగ్రాంశుమ

ద్ధామస్థేమ రణాగ్రసీమ సరిగోత్రశ్రేణులం ద్దుల్బును

ద్ధామప్రాధిమః కేతువుం దునుము నుద్యత్పండరీకంబులన్

భూమిన్ వ్రాల్చు సురాళి గన్లెనఁ బురాభూతేతరప్రక్రియన్.

38

టీ. ఆమల్లక్షితి నాధ రత్నకరదీప్యన్తండలాగ్రాంశుమద్ధామస్థేమ.- ఆమల్లక్షితి నాధ
రత్న = ఆమల్లభూపాలుఁ డనురాజరత్నముయొక్క; కర = హస్తమందు; దీప్యత్ =
ప్రకాశించు చున్న; మండలాగ్ర = ఖడ్గమనెడు; అంశుమద్ధామ = సూర్యతేజముయొ
క్క; స్థేమ = స్థిరాంశము. రణాగ్రసీమన్ = యుద్ధాగ్రభాగమందు. సురాళి గన్లెనన్=
దేవసంఘము చూచు చుండఁగా. పురాభూతేతరప్రక్రియన్.- పురా= పూర్వమందు; భూ
తేతర=పుట్టినట్టి; ప్రక్రియన్=వ్యాపారము చేతను, మునుపుతనకులేనినడవడిచేత ననుట. అరి
గోత్రశ్రేణులన్.-అరి=చక్రవాకములయొక్క; గోత్ర=కులములయొక్క; శ్రేణులన్=సంఘము
లను, శత్రువంశసంఘముల నని యర్థాంతరము. తూచ్ఛన్=తొలఁగించును. ఉద్ధామప్రాధి
మన్=ఉత్సృష్ట మైన నేర్పుచేతను. కేతువున్=కేతుగ్రహమును, ధ్వజమును. తునుమున్ =
ఖండించును. ఉద్యత్పండరీకంబులన్ = ప్రకాశించుచున్న తెల్లదామరలను, గొడుగులను.
భూమిన్=భూమియందు. వ్రాల్చున్ = పడవైచును. సూర్యతేజస్సునకు జక్కవలగుంపులు

చూల్చుట, కేతువును దునుముట, తెల్లదామరలను వ్రాల్చుట, స్వభావవిరుద్ధము గాన నవూర్వవ్యాపారముగా వర్ణితం బయ్యె నని భావింప వలయును. మల్లభూపాలుఁడు ఖడ్గముచే శత్రుసంఘమును దూల్చి వారిపతాకలను శ్వేతచ్ఛత్రములను భూమిని వ్రాల్చి జయము గాంచె నని భావము. ఇందు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. ఆధరాధిపునతులు లింగంబ కొమ్మ

మాంబికయు నలచిన్నలింగంబ వేంక

టాంబ మల్లాంబ నా మించి రాత్తనాధ

సేవనాయత్తచిత్తతాన్దేమ నందు.

39

టీ. ఆధరాధిపునతులు = ఆ మల్లభూపాలుని భార్యలు. లింగంబ, కొమ్మమాంబికయు, అలచిన్నలింగంబ, వేంకటాంబ, మల్లాంబ. నాన్ = అనఁగా. ఆత్మనాధసేవనాయత్తచిత్తతాన్దేమన్. - ఆత్మనాధ = తమప్రియునియొక్క; సేవనాయత్త = సేవాపరతంత్రమగు; చిత్తతాన్ = చిత్తముగలుగుటయొక్క; తేమన్ = స్థితిచేత. మించిరి = అతిశయించిరి. అందున్ = వారలయందు. దీని కిఁ బాశ్చాత్యజడరాశి యనునగ్నిమపద్యముతో నన్వయంబు.

సీ. పాశ్చాత్యజడరాశిఁ బ్రాపించి నర్తద, యగుచు వర్తిలురేవం నతకరించి

రాగభూయిష్టాత్త రహి సర్వతోముఖ, వర్తన గలసరస్వతీని గేరి

బహులపంకోదితం పద్మోదయంబున, మలిన యై తగునర్యమనుత నాడి

సీచోపసర్పణనియతభంగావాప్తి, వెలవెల నౌజాహ్నువిని హసించి

తే. సాధుభాషానుగతిఁ జారుచరితయుక్తి, నిత్యనిర్మలచిత్తతనిరుపమాన

కాంతినంక్రాంతినుష్పాంగుఁగవిజనాంతరంగరంగగడ్గుణాలంబలింగమాంబ.

టీ. కవిజనాంతరంగరంగగడ్గుణాలంబ. - కవిజనాంతరంగ = కవిహృదయములయందు; రంగత్ = నాట్యముచేయుచున్న; గుణ = సౌకీల్యాదిగుణములు; అలంబ = అలంబముగాఁగల. లింగమాంబ = లింగాంబిక. పాశ్చాత్యజడరాశిన్. - పాశ్చాత్య = పశ్చిమదేశమునందుంబుట్టిన “దక్షిణాపశ్చాత్పరసర్వత్” అని పశ్చాచ్ఛబ్దమునొక భవార్థమున త్యప్రత్యయము. జడరాశిన్ = మూర్ఖసమాహమను. అనఁగా వేదభావ్యులగుటచే జమి అని చెప్పబడుహిసజాతులను. ప్రాపించి = పొంది. నర్తద యగుచున్ = నర్తృప్రల నిచ్చునది యగుచు. వర్తిలురేవన్ = వర్తించుచున్న రేవానదిని. డకార లకారముల కభేదము గనుక పశ్చిమదేశమందున్న జలరాశి ననఁగా నముద్రమును ప్రాపించి నర్తద యనునామము గలదై వర్తిల్లు నట్టిరేవ ననిభావము. అతకరించి = తక్కువగాఁజేసి. రాగభూయిష్టాత్తన్ = అనురాగముచేత భూయిష్ట మగుమనస్సుచేత. రహిన్ = అసక్తితో. సర్వతోముఖవర్తన = నానాప్రకార మగువృత్తి. కలసరస్వతీని = కలిగినసరస్వతీనదిని. రక్తగుణముచేత భూయిష్ట మగు

ఆత్మ అనఁగా వేదము గలిగి సర్వతోముఖవర్తన మనఁగా జలసూపముగా నున్నిగిలిగినట్టిసరస్వతీనది ననిభావము, సరిస్వతీనదీజలము రక్త మగుట ప్రసిద్ధము. బహులపంక్షోదితపద్మోదయంబునకొ.-బహుల = అధికమగు; పంక్ష = పాతికములవలన; ఉదిత = కలిగినట్టి; పద్మా=సంపదయొక్క; ఉదయమునకొ = అభివృద్ధిచేత. మలిన యైతగునర్వమసుతకొ = పాపిష్ఠ యగు యమునను. బహుల మగుపంక్ష మనఁగా బురిది అందు జన్మించిన పద్మముల యొక్కయు దయమున నొప్పి మలిన యనఁగా నల్లని స్వరూపము గలదై తగునర్వమసుల నని భావము. ఆడి=నిందించి. నీచోపసర్వణనియతభంగావాప్తికొ.-నీచోపసర్వణ=క్షుద్రులన స్తువర్తించుటచేత; నియత = నియతమగు; భంగ=మర్యాదాదినాశముయొక్క; అవాప్తికొ = పొందుటచేత. వెలవెలనొ = చిన్నపోయిన. జాన్నావిని = గంగను. వాసించి = పరిహాసము నేసి. నిమ్నప్రదేశోన్ముఖి యై నియతము లగు తరంగలయొక్క ప్రాప్తిచేత మిగులఁగెల్ల నౌజావ్నావిని హాసించి యనిభావము. గీతయందు వ్యతిరేకవిశేషణములకుఁ గ్రమము. సాధుభాషానుగతికొ.- సాధుభాష = వేదవిద్యగలవారియొక్క. అనుగతికొ = అనుసరణముచేతను. చారుచరితయు క్తకొ = సుచ్చరిత్రలయొగముచేతను. నిష్కనిర్మల చిత్తితకొ = నిరంతరము నిర్మల మగుచిత్తము గలిగియుండుటచేతను. నిరుపమానకాంతిసంకాంతికొ=ఆనమాన మగు కాంతితోఁ గూడియుండుటచేతను. ఉప్పొంగుకొ=అతిశయించును. లింగమాంబ గంగా యమునా సరస్వతీ నర్తనానదులతోఁ దుల్య మగునిర్మలస్వభావము గల దనితాత్పర్యము. ఇందు శ్లేషోత్సాహితవ్యతిరేకాలంకారము.

సీ. ఆలింగమాంబికాయం దరాతిబలప్ర, భేదనచణుమల్లభిదురపాణిః
తారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తి, నతిశక్తియుతు వేంకటాద్రిగుహునిః
జనలింగమాంబయందు నవీనపంకజా, తార్దసే లింగవృపాజ్జవైరి
వేంకటాంబికాయందు విపులవనీపాల, నక్షముః జనలింగనరపసురభి

తే. బహుళశార్వరపాటనపటువిహారి
నంతరస్థాపితాజ్జనేత్రాంచితాను
భావః జనమల్లభూపాలపద్మహితుని
గాంచెఁ బెదమల్లమేదిసీకాంతుఁ డెలమి.

41

టీ. పెదమల్లమేదిసీకాంతుఁడు = పెదమల్ల భూపాలుఁడు. ఆలింగమాంబికాయందుకొ = ఆలింగాంబికాయందు. అరాతిబలప్రభేదనచణుకొ.-అరాతి=శత్రువగు; బల=బలానురునియొక్క; ప్రభేదనచణుకొ = భేదించుటచేతఁ బ్రఖ్యాతుని; అరాతి=శత్రువులయొక్క; బల=నైస్వముయొక్క; ప్రభేదన = భేదించుటచేఁ బ్రఖ్యాతుఁ డైన. మల్లభిదురపాణికొ = మల్లభూపాలుండు నెడునిందుని. తారకాత్మభయప్రదప్రభావిస్ఫూర్తికొ.-తారకాసురునిమదికి భయప్రదమగు తేజోతిశయము గలవాని; తారకా=నక్షత్రములయొక్క; అత్త=స్వరూపములకు, భయప్రద

మగు కాంత్వృత్తికయము గలవాని. అతిశక్తియుతుక్=అధికమైనశక్తియును నాయుధముతోఁ గూడినవాని(కుమారస్వామిని), అతి సామర్థ్యయుతుఁడయినవానిని. వేంకటాద్రిగుహునిక్=వేంకటాద్రినాయకుఁడనుస్కందుని. చినలింగమాంబయందుక్=చినలింగాంబికయందు. నవీనపంకజాతార్ద్రనుక్.-నవీన=నూతనమగు; పంకజాత=పద్మములను; ఆర్ద్రనుక్=పీడించువానిని, నూతనమగుపాపసంఘనాశకుని ననుట. లింగవృత్తిపాబ్జవైరిక్=లింగవృత్తిపాలుండునుచంద్రుని. వేంకటాంబికయందుక్=వేంకటాంబయందు. విప్రులవనీపాలనక్షముక్.-విప్రుల=అధికములగు; వనీ=వనములయొక్క; పాలన=రక్షణమందు; విప్రులమగు; వనీప=యాచకులయొక్క. అలన=అలంకరణమందు; క్షముక్=సమర్థుని. చినలింగనరపసురభిక్=చినలింగభూపాలుఁడనువసంతుని. బహుశ్శకార్వరపాటనవటువిహారిక్.-బహుశ్శ=అధికమగు; శార్వర=అంధకారముయొక్క; పాటన=భేదించుటయందు, దుర్మార్గులయొక్క భేదనమందు “శార్వరంత్వస్థితమసే శార్వరో ఘాతుకే స్మృతః” అనివిశ్వము: పటువిహారిక్=రెప్పగాఁగ్రీడించువాని. అంతరస్థాపితాబ్జసేత్రాంచితానుభావుక్.-అంతరస్థాపిత=హృదయనిహితమగు; అబ్జసేత్ర=విష్ణువుయొక్క; అంచిత=ఓష్పనట్టి; అనుభావుక్=ప్రభావముగలవానిని, పక్షవ్యయమందిదయార్థము. చినమల్లభూపాలపద్మహీతునిక్=చినమల్లభూపాలుఁడనుసూర్యుని. కాంచక్=కనెను. ఈపద్యమునందు శ్లిష్టశబ్దనిబంధనకేవలపరంపరికరూపకాలంకారములైదు. వానికిఁ బరస్పరనిరపేక్షతనుబట్టి సంస్పష్టి.

ఉ. అందును వేంకటాద్రివిభుఁ డచ్యుతసాయక నాయకాగ్రిమ

స్పందనిపాతితారిపురఁసంతతి నై కమలాధిపాంచితా

మందమహాశయాంకుఁడయి యమాన్యగణావనలోలచిత్తనం

బంధవరీతుఁడై జగతి భాసితె నార బుధుల్ నుతింపఁగన్.

42

టీ. అందును=ఆపుత్రులలో. వేంకటాద్రివిభుఁడు=వేంకటాద్రిరాజు, ఇచట “విభుశ్శివే ప్రభానిత్యే” అను విశ్వనిఘంటువువలన శివరూపార్థముగూడ స్ఫురించుచున్నది. వేంకటాద్రిశివుఁడు; ఆచ్యుతసాయక నాయకాగ్రిమస్పందనిపాతితారిపురసంతతియై.-ఆచ్యుతి=చెడనట్టి విష్ణుమూర్తియనెడు; సాయక నాయక=బాణశ్రేష్ఠముయొక్క; అగ్రిమస్పంద=ప్రథమచలనముచేత; నిపాతిత=నశింపఁజేయఁబడిన; అరిపుర=శత్రుశరీరములయొక్క, శత్రువులయొక్క, త్రిపురములయొక్క యేనుట, సంతతియై=వంశముగలవాఁడై, పరంపరగలవాఁడై. కమలాధిపాంచితామందమహాశయాంకుఁడయి.-కమలాధిప=విష్ణువుచేత, మృగశ్రేష్ఠముచేతను; అంచిత=ఓష్పెడు; అమంద=అధికమగు; మహాశయ=దొడ్డహృదయముయొక్క; మహాత్=పూజ్యమగు; శయ=హస్తముయొక్క “పచ్చిశాఖ శ్శయః పాణిః” అని అమరము: అంకుఁడై=చిహ్నముగలవాఁడయి. మాన్యగణావనలోలచిత్తసంబంధవరీతుఁడై.-మాన్యగణ=ప్రాజ్ఞసంఘముయొక్క, పూజ్యులగుప్రమథులయొక్క; అవన=రక్షణమందు; లోల=ఆసక్తమైన; చిత్త=చిత్తముయొక్క; సంబంధ=సంబంధముచేత; వరీతుఁడై=వ్యాప్తుఁడై, అట్టిచి

శ్రమగలవాడై యనుట. జగత్త్ = లోకమందు. బుధుల్ నుతింపఁగఁ = పండితులు దేవతలు న్నుతిచేయఁగా. భాసిరెత్ = ప్రకాశించెను. జౌర. అనఁగా సుద్రుం డేరితిఁ ద్రిపురముల నచ్యుతుఁ డనుసాయకాగ్నిమస్పందముచే నాశనముఁజేసి జగమున భాసిల్లెనో యారీతివేం కటాద్రివిభుఁడును సాయకములచే శత్రుశరీరములను దునిమి జగతిని భాసిరె నని భావము. ఉపమాలంకారధ్వని.

సీ. పటుపుండరీకసంకటగృహశ్రేణికల్, పటుపుండరీకసంకటము లయ్యె
బృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రుతచత్వరమ్ములు, పృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రుతము లయ్యె
వితతసాలకదంబవృతలనద్వేష్ముల్, వితతసాలకదంబవృతము లయ్యె
ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతరాజవీధులు, ఘనచక్రిఖడ్గిసంగతము లయ్యె
తే. వేంకటాద్రిక్షమానేత్యవిపులబాహు, దండకోదండనీరదాఖండచండ
శరపరంపరఁబరహంససముదయంబు, వెఱచి చనునెడఁదత్పరవితతి నెల్ల.

టీ. పరహంససముదయంబు. - పరహంస = శత్రుశ్రేష్ఠులయొక్క, శ్రేష్ఠము లగురాజ హంసులయొక్క. సముదయంబు = గుంపు. వేంకటాద్రిక్షమానేత్యవిపులబాహుఁడండ కోదం డనీరదాఖండచండశరపరంపరఁ. - వేంకటాద్రిక్షమానేత్య = వేంకటాద్రి భూపాలునియొ క్క ; విపుల = వికాలములగు; బాహుఁడండ = భుజదండములయం దుండెడు; కోదండ = ధనువనెడు; నీరద = మేఘముయొక్క; అఖండ = అవిచ్ఛిన్నమగు; చండ = దుస్సహ మైన; శరపరంపరఁ = బాణపరంపర యనెడుజలపరంపరయందు. వెఱచి = భయపడి. చను నెడఁ = పోవునమయమందు. తత్పర వితతి నెల్లఁ = వానిపత్తినసమాహమనంతటను. పటు పుండరీకసంకటగృహశ్రేణికలు. - పటు = సమర్థమైన; పుండరీక = గొడుగుల చేత; సంకట = సమర్థ ములైన ; గృహశ్రేణికల్ = గృహపరంపరలు. పటుపుండరీకసంకటములు. - పటు = సమ ర్థమైన; పుండరీక = పులులచేత, సంకటములు = సంఘటించినవి. అయ్యెత్. పృథులా ఛభల్లవిస్త్రుతచత్వరమ్ములు. - పృథుల = వికాలములగు; అచ్ఛ = స్వచ్ఛములగు ; భల్ల = బాణ ములచేత, విస్త్రుత = వ్యాప్తము లైన; చత్వరమ్ములు = అంగణములు. పృథులాచ్ఛభల్లవిస్త్రు తములు. - పృథుల = గొప్పలైన ; అచ్ఛభల్ల = ఎలుగులచేత; విస్త్రుతములు. అయ్యెత్. వితత సాలకదంబ వృతలనద్వేష్ముల్. - వితత = వికాలము లయిన ; సాల = కోటలయొక్క, “ప్రాకారో విరణ స్సాలః” అని అమరము: కదంబ = సమాహముచేత; వృత = ఆవరిం పఁబడిన; లనత్ = ప్రకాశించు చున్న ; వేష్ముల్ = గృహములు. వితత సాలకదంబవృ తములు. - వితత = విస్త్రుతములగు; సాల = ఏపెలచేత; కదంబ = కడుములచేత; వృత ములు. అయ్యెత్. ఘనచక్రిఖడ్గి సంగత రాజవీధులు. - ఘన = గొప్పలగు; ఖడ్గి = ఖడ్గా యుధములుగల వారితోడను; చక్రి = చక్రాయుధములుగల వారితోడను; సంగత = కూడు కొన్న ; రాజవీధులు = రాజపార్శ్వములు. ఘనచక్రి ఖడ్గిసంగతములు. - ఘన = ఘనములైన; చక్రి = సర్పములతోడను; ఖడ్గి = ఖడ్గమృగములతోడను; సంగతములు. అయ్యెత్.

ఈ పద్యమున పట్నాదిశబ్దములు పునరుక్తము లయిన విశిష్టతను భేదమున్నది గాన దుష్టములు గావు. ఇట్టిప్రయోగములు ఎఱుఁచఁజూచుటందును గలవు. ఇందు యమకవృత్త్యను వ్రాసములు శబ్దాలంకారములు. రూపక మర్థాలంకారము.

క. ఆలినితమ్ముఁడు లింగ, త్పాలపతి ప్రేగడు గనియె * సమదారిన్పుప
వ్రాతమనోబ్జాతఘనో, ద్భూతరజసై నన్యవిజితభువనుం డగుచున్. 44

టీ. ఆలినితమ్ముఁడు = ఆవేంకటాద్రి భూపాలునితమ్ముఁడు. లింగత్పాలపతి = లింగభూపాలుఁడు. సమదారిన్పువ్రాత మనోబ్జాతఘనోద్భూత రజసై నన్యవిజితభువనుండు. — సమది = మదముతోఁగూడిన; అరిన్పు = శత్రుంజాలయొక్క; వ్రాత = సంఘముయొక్క, మనః = మనస్సులనెడు; అబ్జాత = కమలములకు; ఘన = మేఘప్రాయమగు; ఉద్భూతరజః = అధికపరాగముగల; నైన్య = నైన్యముచేత; విజిత = జయింపఁబడిన; భువనుండు = లోకములు గలవాఁడు. అగుచున్. పొగడుగనియెన్ = స్తుతిగాంచెను. మేఘము కమలములకు హాని గలుగఁజేయునదిగాన నైన్యపరాగము మనోబ్జాతములకు ఘనప్రాయ మనఁబడియె.

మ. పరగోత్రాభృదనీకముం గదిసి శుంభతై నన్యగర్హాసము

తక్రఘోరాకృతి నంటి తచ్చిరములం * గల్పించె కీలాల ము

ధ్వరవేగోగ్రతదాశుగప్రతతి కాదుర్వార మై లింగభూ

వరుఖడ్గచ్చలవారిదంబు సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్. 45

టీ. లింగభూమఖడ్గచ్చలవారిదంబు. — లింగభూమ = లింగభూపాలునియొక్క; ఖడ్గ = ఖడ్గమనెడు; చల = నెప్పుడుగల; వారిదంబు = మేఘము. సుమనోవర్ణ్యాతిచిత్రక్రియన్. — సుమనః = జాజులచేత, దేవతలచేత; వర్ణ్య = పొగడఁదగిన; అతిచిత్రక్రియన్ = అత్యద్భుత వ్యాపారముచేతను. పరగోత్రాభృదనీకమున్. — పరగోత్రాభృత్ = శ్రేష్ఠములగు పర్వతములయొక్క, శత్రురాజులయొక్క; అనీకమున్ = సమూహమును, నేనను. కదిసి = ఆక్రమించి. శుంభతై నన్యగర్హాసముతక్రఘోరాకృతిన్. — శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్న; నైన్య = నైన్యముయొక్క; గర్హా = సింహనాదము లనెడుమేఘనాదములయొక్క; సముతక్రఘోర = సమూహముచేత; ఘోర = భయంకరమగు; అకృతిన్ = ఆకారముచేత. తచ్చిరములన్ = తిరస్కరత శిఖరములను, ఆరాజులకిరస్సులను. అంటి = చేరి. ఉధ్వరవేగోగ్రతదాశుగప్రతతి కాదుర్వారమై. — ఉధ్వర = అతిశయించిన; వేగ = వేగంబుచేత; ఉగ్ర = తీక్షణమైనట్టి; తదాశుగ = ప్రసిద్ధవాయువుయొక్క, వారిబాణములయొక్క; ప్రతతికా = సమూహమునకు; దుర్వారమై = వారింపనవిగానిదై. కీలాలమున్ = ఉదకమును, రక్తమును. “శోణి తేష్ఠసి కీలాలమ్” అని అమరము. కల్పించెన్ = చేసెను.

వారిద ముధ్వరవేగోగ్ర మగుహరుతమునకు దుర్వారమై వర్షించుట చిత్ర మనియాశయము క్లిష్టరూపకము ఖడ్గచ్చలవారిద మనుచో కైతవాపహ్నుతి రెంటికిని సంకరము.

తే. అతనియనుజుడు చిన్నలింగావనీశుఁ

డలరు నై జమహూభానుఁ డఖిలశార్వ

రాళిఁ దూల్చియు నరివధూపాళి కాత్మ

రమణవిరహంబుఁ జేయఁ జిత్రప్రపశన్తి.

46

టీ. అతనియనుజుడు = ఆలింగభూపాలునితఃస్థుడు. చిన్నలింగావనీశుడు = చిన్న
లింగభూపాలుడు. నై జమహూభానుడు. — నైజ = తనసంబంధియైన; మహా = ప్రతాప
మనెడు; భానుడు = సూర్యుండు. అఖిలశార్వరాళి. — అఖిల = సమస్తమగు; శార్వర =
అంధకారములయొక్క; ఆళి = గుంపును, సమస్తవైరింపుము ననుట. తూల్చియున్ =
నాశమునీసియు. అరివధూపాళికి. — అరివధూ = ఆడునమ్మవలయొక్క; పాళికి =
గుంపునకు, శత్రువనితలగుంపున కనుట. ఆత్మరమణవిరహంబు = నిజనాథులయొక్క వియో
గమును. చిత్రప్రపశన్తి = ఆశ్చర్యకరప్రసిద్ధితో. చేయన్ = చేయుచుండగా. అలరున్ =
ప్రకాశించును.

సూర్యుండు లెమస్సంఘమును దూల్చియు జక్కవపడఁతులకుఁ బ్రియవియోగంబు
ఘటిల్లఁజేయుట చిత్రమని తాత్పర్యము. చిన్నలింగభూపతి సమస్తవైరుల సంహించి వారి
సారులకు విరహము ఘటిల్లఁ జేసె నని భావము. విరోధాభాసము. రూపకభేదము.

సీ. లాటాంతరమున కేలలితవిగ్రహుగుణ, శ్రేణి వినూతనచిత్రచన
వంగమండలికి నేవరకలాశాలిప్ర, తాపంబు సూడ రత్నంపుబరణి
శాస్త్రీరమునకు నేకల్యాణనిధిక్రి, వారంబు మహనీయవజ్రపేటి
యానిచోళమునకు నేయమనశీలునియాజ్ఞ, యలరారు తెలిముత్తియంపుజల్లి

తే. యతఁడు పైగఁడొందు జగములనరిన్మపాల

మకుటతటకోటికాహితమణికలాప

రాజనీరాజతాంఘ్రినీరేజశాలి

చాపజతఘాలి చినలింగభూపమాళి.

47

టీ. లాటాంతరమునకున్ = లాట దేశమధ్యమనెడు వస్త్రాభ్యంతరమునకు “లాటోజ్
శేంతుకేపిచ” అని విశ్వము. ఏలలితవిగ్రహుగుణశ్రేణి = ఏమనోహరాంగుని సుగుణముల
గుంపు. వినూతనచిత్రచన = నూతనచిత్రకర్తయో, ఆశ్చర్యకరణమనుట. వంగమండలి
కి = వంగదేశమనెడు కర్పూరకదంబమునకు “వజ్రః కర్పూరవార్తాకదేశభేదేషు క్తిర్వితః”
అని విశ్వము. ఏ. వరకలాశాలిప్రతాపంబు. — వర = శ్రేష్ఠములగు; కలా = విద్యలచేత;
శాలి = బిప్పుచుం డెడువానియొక్క; ప్రతాపంబు = ప్రతాపము. చూడన్ = పరికింపగా.
రత్నంపుబరణి = రత్ననిర్మిత మగుబరణియో. అనఁగాబరణి కర్పూరము నెట్లు చుట్టియుం

దునో ఆవిధమున లింగభూపాలుని ప్రతాపంబు ఎంగదేశము నావరించి యున్న దనుట ప్రతాప మెట్టిని దని కవిసమయము గనుక రత్నంపుబరణిగా రూపింపఁబడినది. కాశ్మీరమున కుక్ = కాశ్మీర దేశమనెడుకుంకుమునకు. ఏకల్యాణనిధి కీర్తివారము = ఏమంగళమూర్తియొక్క యశఃపుంజము. మహనీయవజ్రపేటి = శ్రేష్ఠమగు వజ్రంపుపెట్టెయో, అనఁగా గుంకుమమునుబెట్టె యేలాగున నావరించియుండునో ఆలాగున లింగభూపాలుని కీర్తి కాశ్మీర దేశము, నావరించి యున్న దనుట, కీర్తి తెల్లని దని కవిసమయము గాన వజ్రపేటికగా రూపింపఁబడినది. అని చోళమునకుక్ - అని = కదిసి; చోళమునకుక్ = చోళదేశ మనెడుప్రసిద్ధ మగుముసుగు గుడ్డకు. ఏయమనశీలునియాజ్ఞ = ఏనియంతయొక్క యాజ్ఞ. అలరారుతెలిముత్తియంపు జల్లి = ప్రకాశించునట్టి తెల్లనిముత్తెములచేతఁ జేయఁబడిన జాల రై ఒప్పునో, అనఁగా ముసుగుగుడ్డకు ముత్తియంపుజాలరువలె నారాశనాజ్ఞ చోళదేశమున కలంకారమై యభినంద్యముగా నున్న దనుట. అతఁడు = ఆరాజు. అరిన్మపాలమకుటతటకోటికాహితమణికలాపరాజి నీరాజితాంఘ్రినీరేజకాలి. - అరిన్మపాల = శత్రురాజులయొక్క; మకుటతట = కిరీటతట ములయొక్క; కోటికా = అగ్రభాగములందు; అహిత = ఉంపఁబడిన; మణికలాప = మణి భూషణలయొక్క; రాజి = బంతిచేత; నీరాజిత = నివాళింపఁబడిన; అంఘ్రినీరేజి = పాదప ద్మములచే; కాలి = ఒప్పుచున్నవాఁడు. చాపజితకూలి = ధనుర్విద్యయందు జయింపఁబడిన రుద్రుఁడు గలవాఁడు. అంతిటిసామర్థ్యముగలవాఁడనుట. జగములక్ = లోకములయందు. పొగ దొండక్ = ఖ్యాతి గాంచెను. శ్లిష్టరూపకాలంకారము.

క. అతనియనుజుండు చినమ, ల్లతరుణనీరేజశరుడు * లలి నొప్పె మహా
న్నతగాయకనుతసాయక, హత నాయకఘటితసార * హరిశేఖణుఁ డై .

టీ. అతనియనుజుండు = ఆచినలింగభూపాలుని తమ్ముఁడు. చినమల్లతరుణనీరేజశరుఁడు = చినమల్ల భూపాలుఁ డనునవమన్నభుఁడు. మహోన్నతగాయకనుతసాయకహత నాయకఘటిత సారహరి శేఖణుఁడై. - మహోన్నత గాయక = మిక్కిలియొక్కవగాళదించునట్టితు మైదలచేత, మహోన్నతులగుగాయకులచేతనని రాజపరమైరయర్థము; హత = కొనియాడఁబడిన; సాయక = సుమబాణములచేత, బాణములచేత ననియర్థాంతరము. హత = కొట్టఁబడిన; నాయక = శృంగారాలంబరపురుషులతో, రాజులచేతితో; ఘటిత = కూర్చుండిన; సారహరి శేఖణుఁడై = సురాంగనలుగలవాఁడై. లలిక్ = ఉత్సాహముచేత. ఒప్పెక్. నీరేజశరుని బాణప్రసరణము యువ మిథునసంఘటన సంపాదకము గావున జినమల్లతరుణ నీరేజశరుని సాయకహత నాయకులు సురాంగనాసంఘటనము నొంది రని భావము. ఇందు రూపకాలంకారము.

నీ. ఈధన్వన్తపేతి ధా * రాధరం బగుఁ గాని, చో రాజహంసాళి * సోలు ఔట్టు
లీనరేశ్వరుశౌర్య * మైనతేజమ కాని, చో లోకతమములు * దూలు ఔట్టు
లీరాజువాణి మం * దారశాఖయ కాని, యెడ నుమనశ్శ్రేణు * లడరు ఔట్టు
లీమహేంద్రనికీర్తి * కాముదియగుఁగాని, యెడఁగువలయమోద * మెనఁగుఔట్టు

తే. లనుచు విబుధులు నుతియింతు * రమరశైల, కందరాసంచరద్దేవ * కామినీజ
నాభిగీతనవీనచా * హస్తమల్ల, బిరుదనిస్తంద్రుఁ జనమల్ల * ధరణిచంద్రు. 49

టీ. ఈధన్యహేతి=ఈధన్యని ఖడ్గము. ధారాధరం బగున్=మేఘమగును, పదునె
గలదగు ననిభాసము. కానిచోన్=అటు గాకున్నయెడ. రాజహంసాలి.-రాజహంస=హంసప
క్షివిశేషములియొక్క; ఆలి=గుంపు, రాజశ్రేష్ఠులగుంపు. సోలు పెట్టులు=అడలుట యే ప్ర
కారము, మేఘాదయకాలమందు రాజహంసలు పాటుట కవిసమయసిద్ధము. ఈనరేశ్వరు శౌ
ర్యము=ఈరాజశౌర్యము. ఐనతేజమ=నూర్యసంబంధిప్రభయే. కానిచోన్=కానియెడల. లో
కతమములు=లోకములయందుండుచీకటులు, లోకులయజ్ఞానములు, అజ్ఞానప్రయుక్తదోషముల
నన్నింటిని దుష్టనిగ్రహముచే శమింపఁజేయుటంబట్టి యిటు వచించుట. తూలు పెట్టులు=నీలిం
చుట యెట్లు. ఈరాజపాణి=ఈప్రభువుయొక్క హస్తము. మందారకాళియే=కల్పవృక్షమే.
కానియెడన్=కానిచో. నుమనశ్రేణులు=దేవసంఘములు, విద్యత్సంఘములు. అడరు పెట్టు
లు = ఆనందించుట యెట్లు. ఈమహేంద్రునికీర్తి = ఈమహారాజయొక్క కీర్తి. కాముది
యగున్=చెన్నైలయగును. కానియెడన్=కానిచో. కువలయమోదము = కలువలకు సంతస
ము, భూవలయమునకు సంతసము. ఎసఁగు పెట్టులు=తనరు పెట్టు, అనుచున్=ఇట్లుచుచు.
విబుధులు=దేవతలు, విద్వాంసులు. ఆమరశైలకందరాసంచరద్దేవకామినీ జనాభిగీతనవీనచా
హస్తమల్ల బిరుదనిస్తంద్రున్.—ఆమరశైల=మేరుపర్వతముయొక్క; కందరా=గుహలయం
దు; సంధరత్=తిరుగుచున్న; దేవకామినీజన=దేవతాస్త్రీసంఘమీచేత; అభిగీత = గానము
చేయఁబడిన; నవీనచాహస్త మల్ల బిరుద=నూతన మగుచాహస్తమల్లఁ డనుబిరుదముచేత; ని
స్తంద్రున్=జాగ్రహుని. చినమల్ల ధరణిచంద్రున్=చినమల్లనృపాలుఁ డనుభూలోకచంద్రు
ని. నుతియింతురు=కొనియాడుదురు. ఇందుఁ బరంపరితల్లిప్తురూపకాలంకారము.

ఉ. ఆయుసుజాల్ భజింప విమలత్నండు ముమ్మడిమల్ల మేదిని

నాయకుఁ డుర్వి నేలెను గ*నత్పదపీఠమసారసారభా

మేయకలిందజాబలవిమిశ్రితపాదపునర్భవప్రభా

వ్యాయతజహ్నుజావినతి*వారితవిద్విడశేషదోషుఁడై.

50

టీ. ఆయుసుజాల్ = ఆత్ములు. భజింపన్ = సేవించుచుండఁగా. విమలత్నండు =
నిర్మలచిత్తముగలిగినట్టి. ముమ్మడిమల్ల మేదినినాయకుఁడు = ముమ్మడిమల్లభూపాలుఁడు; వీరి
తండ్రియు తాతయు మల్లభూపాలుం డనుపేరిచేతనె రాజులుటంబట్టి మల్లభూపాలు
రలో మూఁడవతరమువాఁ డగునీనృపాలుండు ముమ్మడిమల్ల మేదినినాయకుఁ డని చెప్పఁ
బడియె. కనత్పదపీఠమసారసారభామేయకలింద జాబలవిమిశ్రితపాదపునర్భవప్రభావ్యా
యతజహ్నుజావినతివారితవిద్విడశేషదోషుఁడు.—కనత్ = ప్రకాశించుచున్న; పదపీఠ
= పాదపీఠమందలి; మసార = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; సార = శ్రేష్ఠ మగు; భా =
కాంతియనెడి; అమేయ = అధిక మైన; కలిందజాబల = కాళిందీజలముచేత; విమిశ్రిత =
కలిసినట్టి; పాదపునర్భవప్రభా = పాదపఖకాంతి యనెడు “పునర్భవః కరరుహో నభో

స్త్రీ సఖ రో స్త్రీయామ్” అని యమరము: వ్యాయత = మిక్కిలి వికాలమైన; జహ్నుజా = గంగానదియందు; వినతి = నమస్కారముచేత, స్నానముచేత; వారిత = బోగొట్టబడిన; విద్విత్ = శత్రువులయొక్క; అశేష = సమస్తములగు; దోషుడు = పాపములుగలవాడు, నేరములు గలవాడు. వి = అయి. ఉర్విక్ = భూమిని. ఏలెను = పాలించెను. ఇచట పాద పునర్భవప్రభేత్వాదివిశేషణస్వారస్యముచేత నిర్ణయః డగుముచ్చడిమల్ల భూపాలునియందు విష్ణు త్వము ధ్వనించు చున్నది. అలంకారము రూపకము.

స్త్రీ. ఉన్నతకూటసంఘపన్నవర్తనయైన
సంతతేరాధరఃసమితి రోసి,
యెల్లకాలము జిహ్వావృత్తి వర్తిలునట్టి
శేషునిపొందపేక్షింపమాని,
యళిపేయమదయుక్తికలిమిఁ తూఁగుదిగంత
కరిమూర్తులను డాయ నరుగు టుడిగి,
యలఘుజడానక్తిఁ దలయెత్తి వెఱచుమ
హాశమతస్వామి నంట వెఱచి,
తే. చెందె భూకాంత యాత్మనిఃస్సీమభూమ
సకలగుణరత్నభూమితాశావధూటి
కాశ్రవణరోటి ఖరతరఃఖడ్గపాటి
తవిమతకరోటి మల్లభూధవకిరీటి.

51

టీ. భూకాంతఃభూమియనెడు స్త్రీ. ఉన్నతకూటసంఘపన్నవర్తనయైనసంతతేరాధర సమితిక్.—ఉన్నత=అధికములగు; కూట = కపటములచేత, శిఖరములచేత; సంపన్న = సమృద్ధమైన; వర్తనయైన=వృత్తిగలదియైనట్టి; సంతతేరాధర సమితిక్=ఎల్లప్పుడు కల్లుమోయువారియొక్కగుంపును, భూమినిమోయుపర్యతములగుంపుననుట “ఇరా భూవాక్సురా ప్సుస్యాత్” అని యమరము.రోసి=విసుగుపడి. ఎల్లకాలముక్=ఎల్లపుడును. జిహ్వావృత్తిక్ = కుటిలస్వభావముచేత. వర్తిలునట్టిశేషుని = వర్తించు చున్నదాసునియొక్క, సేవ్యుడు శేషి యనియు సేవకుడు శేషుఁడనియుఁ బ్రసిద్ధము: వక్రగమనముచేత వర్తించునట్టియనంతుని యొక్కయనుట. పొండు=సాంగత్యమును. అపేక్షింప మాని=కోరుటను మాని. అళిపేయ మదయుక్తికలిమిక్.—అళి=సురయనెడు; పేయ = పానీయముచేతనైన; మదయుక్తి = మదసంబంధముయొక్క; కలిమిక్ = కల్లుటచేత, తుమ్మెదలచేతఁ బానముచేయఁదగిన మ దోదకముయొక్క కలిమిచేతననుట “అలిస్సూరాపుష్పలిహాః” అని విశ్వము. తూఁగుదిగం తకరిమూర్తులను.—తూఁగు=తూఁగునట్టి;దిగంత=దిక్కులకడలయందలి,అనఁగా నప్రసిద్ధమగు నొకచోటనుండు; కరిమూర్తులను = రేఖలకారముల కభేదమునుబట్టి కలిమూర్తులను పాప మూర్తుల ననుట, గజమూర్తుల నని భావము. డాయ నరుగు టుడిగి = దగ్గఁజేర్చుటను వదలి. అలఘుజడానక్తిక్.—అలఘు = అధిక మగు; జడా = మూర్ఖులతోడి; అనక్తిక్=

సంబంధము చేతను, లకారడకారముల కభేదమునుబట్టి, అధిక జలసక్తిచేతను. తలయొత్తకో=తలయొత్తుటకు. వెఱచు=భయపడు. మహాకమతస్వామిక్.—మహత్=అధికమగు; ఆక=పాపమునకు; మత=ఆశ్రయ మగు; స్వామిక్=ప్రియుని, తలయొత్తనిస్వభావము గల్గి ఆదికార్త స్వామి ననుట. అంటు=ముట్టుటకు. వెఱచి=భయపడి. ఆత్మనిస్సీమభూమసకల గుణరత్న భూషితాకావధూటికాశ్రవణకోటిక్.—ఆత్మ=తనయొక్క. నిస్సీమ=నిరపధికమగు; భూమ=ఆధిక్యము గల; సకల = సమస్తము లగు; గుణరత్న=గుణము లనెడురత్నముల చేత; భూషిత=అలంకృతము లగు; ఆకావధూటికా=దిగంగనలయొక్క; శ్రవణకోటిక్=కర్ణాగ్ర భాగములుగలవాని. ఖరతర ఖడ్గపాటితవిమతకరోటిక్.—ఖరతర = మిక్కిలితీక్షణమగు; ఖడ్గ=ఖడ్గము చేత; పాటిత=చీల్చబడిన; విమత = శత్రువులయొక్క; కరోటిక్=పుట్టిలుగలవాని “కరోస్థి తు కరోటి స్వాస్త్” అని యమరము. మల్లభూధవకేరీటిక్=కేరీటి తుల్యుఁ డగుమల్ల భూపాలుని; ఉపమానోత్తరపదకర్త ధారయనమాసము. చెందెక్=పొందెను. భూభరణధురీణు లగుతులచిల శేషదిక్కురికమతస్వాములు కాపట్యసంపత్తి కుటిలస్వభావను రాపానమత్త తాజడాసప్తుల బొందుట చే వారినివదలిభూకాంత సకలనుగుణసంపత్తి గలమల్ల భూపతి నాశ్రయించె ననిభావము. ఇందు క్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము.

మ. ఘనభేరివరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధి లేఖాలయం

బునకుక్ మల్లనృపక్షతక్షితిపరాట్పూగంబు లేంగక్ ఘనా

యనముం జేరె మహాబిలాఖ్య దురగఁ వ్యావిధయుద్ధోచితా

వని పెం పొందె దదీయరత్నతతి పర్యక్ రత్నగర్భాభిధన్.

52

టీ. ఘనభేరివరభూరిభాంకృతిజరేఖాసంధిక్.—ఘన = గొప్పలగు; భేరి = భేరులయొక్క; వర=శ్రేష్ఠములగు; భూరి=అధికములగు; భాంకృతి=భాంకారములవలన; జ = పుట్టినట్టి; రేఖా=చీలికగీఱయొక్క; సంధి=రంధ్రము చేత. లేఖాలయంబునకుక్=స్వర్గమునకు. మల్లనృపక్షతక్షితిపరాట్పూగంబులు.—మల్లనృప=మల్లభూపాలుని చేత; క్షత = కొట్టబడిన; తీతిపరాట్=రాజశ్రేష్ఠులయొక్క; పూగంబులు=గుంపులు. ఏంగక్ = పోవఁగా. ఘనాయనముక్=ఆకాశమును. మహాబిలాఖ్య = అధికవివరముగలదనుపేరు, మహాబిలమనెడునామము. చేరెక్ = పొందెను. దురగవ్యావిధయుద్ధోచితావని.—దురగ=గుఱ్ఱములచేత; వ్యావిధ=కొట్టబడిన; యుద్ధోచితావని=యుద్ధార్హ మగుభూమి. తదీయరత్నతతి=ఆరాజులకుసంబంధించినరత్నములయొక్కగుంపు. పర్యక్=ప్రసరింపఁగా; రత్నగర్భాభిధన్=రత్నగర్భ యనునామముచేత. పెంపొందెక్=వృద్ధిబొందెను.

ఆకాశము మహాబిలమనుపేరు వొందుటకు భూమి రత్నగర్భ యనుపేరు వొందుటకు తీతిపరాట్పూగంబు లేంగుట తదీయరత్నతతి పర్వట పేతువులుగా నుత్పేక్షింపఁబడినవి గాన పేతుత్పేక్షాలంకారము.

సీ. తగ మహావిగ్రహ మగుకిరాతశ్రేణి, బ్రత్యగ్రదళితవిగ్రహముఁ జేసి

విప్రమోదావహావృత్తు లొయవనుల, విప్రమోదావహావిధులఁ జేసి

ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశాత్ర, పుల ఘనపద్ధతి * మెలగఁ జేసె
నిష్ఠురధర్మగరిష్ఠు లొనహితుల, నతులనుధర్మాభియుతులఁ జేసె
తే. ననుచుఁ దరవారిపరిదారిఁ తారిహస్తమస్తలనిర్గళన్తాక్షికముల
సేసఁ జల్లుచు జయలక్ష్మి * నేరె నార, వీరమల్లక్షమాపాలు * విమలశీలు. 53

టీ. తగ్గ = ఓప్పనట్లుగా. మహావిగ్రహ మగుకొరాతశ్రేణిక్ = మహావిరోధము గలకొరా
తులగంపును. ప్రత్యగ్రదళితవిగ్రహముక్ = నూతనముగ పోరాట్టఁబడినవిరోధముగలదానిని, ఖం
డితదేహములుగలదాని ననుట; “విరోధే కలహే దేహే విస్తారే విగ్రహః” అని హలాయధుఁ
డు. చేసెక్ = ఓనరించెను. విప్రమోదావహావృత్తు లాయవలక్ = విప్ర = బ్రాహ్మణులయొక్క;
మోద = సంతసమునకు; ఆవహ = నాశకమగు; వృత్తులాయవలక్ = వ్యాపారముగలతురకల
ను. విప్రమోదావహావిధులక్ = విప్రులకు ప్రమోదావహ ములగువిధులుగలవారిని. వి = పతులకు;
ప్రమోదావహ = సంతోషమునుజేసెడు విధులుగలవారిని, అనఁగా నిహతులై కంకగృధ్రాది
పతులకు సంతసముఁ జేయువారి ననుట; చేసెక్ = ఓనరించెను. ఘనపద్ధతిక్రమగర్హణు లగుశా
త్రపులక్. - ఘన = పెద్దలయొక్క; పద్ధతి = మార్గమందు; క్రమ = సంచరణముయొక్క; గర్హ
ణు లగు = నిందకు లగు, సవ్యార్థవిరోధులగు ననుట; శాత్రపులక్ = విరోధులను; ఘనపద్ధ
తిక్ = పెద్దలమార్గమందు, గగనమందు. మెలగక్ = వర్తించునట్లు. చేసెక్ = ఓనరించెను.
అనఁగాఁ బరిహారి వీరస్వర్ణమునకు బంపెనని భావము. నిష్ఠురధర్మగరిష్ఠు లొనహితులక్. -
నిష్ఠురధర్మ = కఠినధర్మముచేత, కఠినమగుధనుర్విద్యచేత. గరిష్ఠులొనహితులక్ = శ్రేష్ఠు లగుప
గతురను. అతులనుధర్మాభియుతులక్. - అతుల = అసమానమగు; నుధర్మాభియుతులక్ = మంచి
ధర్మముతో దేససభతో కూడుకొన్నవారినిగా. చేసెక్ = ఓనరించెను, కఠినధర్మముగలవారిని
మంచిధర్మముగలవారినిగాఁ జేసె నని యర్థము. ధనుర్విద్యయందు దక్షులగువీరులను దేవసభఁ
జేయనట్లు చేసెననిభావము. ఔర = ఆశ్చర్యము. ఇట నాశ్చర్యము స్పష్టము. అనుచుక్. జయ
లక్ష్మి. తరవారిపరిదారిఁ తారిహస్తమస్తలనిర్గళన్తాక్షికములక్. - తరవారి = ఖడ్గముచేత; పరి
దారిఁత = ఖండింపఁబడిన; తారిహస్త = శత్రుగజములయొక్క; మస్త = శిరస్సులవలన; నిస్తు
ల = అసమాన మగునట్లుగా; నిర్గళితే = జాటుచున్న; మాక్షికములక్ = మత్స్యముల
చేత; సేసఁ జల్లుచుక్ = తలఁబ్రాలుచల్లుచు. విమలశీలుక్ = నిర్మలస్వభావముగల. వీర
మల్లక్షమాపాలుక్ = వీరుఁ డగుమల్లభూపాలుని. చేరెక్ = పొందెను. ఇందుఁ జరణచతు
ష్టయమందును విరోధాభాస మలంకారము, “ఆభాసత్వే విరోధస్య విరోధాభాస ఉచ్య
తే” అని తల్లక్షణము.

శా. ఆలోచింప దధీచిదానము మహావ్యర్థంబు దోషాకరుం

డాలేఖావళిక్రిచ్చు నీగి యొకతో * యం బై కలామాత్ర మై

చాలం దక్కువ యొక్కవత్తుమున నెం * చక్ మించుఁ గా మల్లభూ

పాలగ్రామునీసాతి నద్దుణతతిక్ * భావించుచో నెంతయున్.

టీ. దధీచిదానము = “దధీచి ద్దానపీ రోభూ ద్దయాపీర శ్చిలి ర్నృపః|హవ్నిరో యు
ద్ధపీ రోభూత్” అని దానపీరుఁడుగాఁ జెప్పఁబడిన దధీచియొక్క దానము. ఆలోచింపఁగ = వి
చారింపఁగా. మహావ్యర్థంబు = మిక్కిలి వ్యర్థమైనది; మహావ్యర్థంబు = గొప్ప లైనపర్యవృత్తి
ములకొఱకైనదనుట “అవయవైలమేషార్కాః” అని యమరుఁడు. దోషాకరుండు = చం
ద్రుఁడు. ఆలేఖావళికిఁ = ఆ దేవబృందమునకు. ఇచ్చునీగి = ఇచ్చెడుత్యాగము. ఒకతోయందై = జ
లమాత్రమే, మేటియొక వస్తువు లేదనుట. కలామాత్రమై = పదునాఱవభాగరూపమై. చాలం
దక్కువ = మిక్కిలి అల్పమైనది. ఒక్కపక్షముననె = ఒకపక్షమందె అనియు కృష్ణపక్షముననె
కాని యుభయపక్షమందు గాదనుట. మథాంశువు దేవవర్గమునకు నొకజలరూప మగు షోడ
శతమకబాత్తక మగునమృతమును కృష్ణపక్షంబుననే యిచ్చు ననుట. ఎరవఁ = చంద్రుని
దాతృత్వము వర్ణ్యఁ డగుమల్ల భూపాలునిదాతృత్వముతో సరియైనదే కాదు. యొకపక్షమం
దైనను సరి యగునా యని విచారింపఁగా. మల్లభూపాలగ్రామణీసాతి = మల్లభూపాలగ్రా
మియొక్కదానము “సాతిర్దానావసానయోః” అని యమరుఁడు. సద్గుణతలిక = శ్రేష్ఠగుణముల
యొక్కగుంపుచేత. భావించుచోఁ = తారతమ్యమును పర్యాయించింపఁగా. ఎంతయుఁ =
మిక్కిలి. మించుఁ గా = అతిశయించును గదా.

ప్రకృత మల్లభూపాలత్యాగమున కప్రకృతదధీచిదోషాకరత్యాగములు దుల్యములు
గా వనుటవలన ప్రతీపాలంకారభేదము. “వర్ణ్యే నాన్యస్యో పమాయా అనిష్పత్తివచశ్చతత్”
అని లక్షణము.

సీ. ద్విజరాజా వెఱఁ గంద * వివిధకలాపాలి, పచరించుఁ ద త్తఱపాటు లేక
యలమహానటుఁ డెన్న * నతులశృంగారవ, ర్తనఁ జూపు నింతైన * శాంతి లేక
తారాభు లీక్షింపఁ * దరుణామృతరసాభి, హరణింబు గావించు * నరుచి లేక
నచలాధిపునిచెంత * నధికగహ్వరవిహా, రశ్రీలఁ బూను భా * రంబు లేక
తే. మల్లభూపాలుమువ్వుడి * మల్లశౌరి, కీర్తికాంతామతల్లి పం * కేజజాండ
కాండగర్భాతిభారసం * క్రాంతయయ్యుఁ, దత్తదనుకూలభేలనా * యత్తవృత్తి.

టీ. మల్లభూపాలు మువ్వుడిమల్లశౌరికీర్తికాంతా మతల్లి. — మల్లభూపాలుమువ్వుడిమల్ల
శౌరి = మల్లభూపతి పుత్రుఁ డగుమువ్వుడిమల్లపీరాగ్రణియొక్క; కీర్తికాంతామతల్లి = ప్రకృ
యగుకీర్త్యంగన “మతల్లి కామచర్పికా ప్రకాణ్ణ ముద్వత్లతౌ ప్రక సూచకా న్యమూని”
అనియమరుఁడు. పంకేజజాండకాండగర్భాతిభార సంక్రాంతయయ్యుఁ. — పంకేజజాండ =
బ్రహ్మాండములయొక్క; కాండ = గుంపులనెదు; గర్భ = గర్భములచేతనైన; అతిభార. = అ
ధికభారముచేత; సంక్రాంతయయ్యుఁ = కూడుకొన్నదయ్యును, అనఁగా బ్రహ్మాండ కాండ
రూపదుర్బహగర్భభిన్న యయ్యు ననుట. తత్తదనుకూలభేలనాయత్తవృత్తిక = వారివారి
కనుకూల మగుక్రీడనమున కధీనమైనవృత్తిచేత. ద్విజరాజా = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు, విద్యాం
సుఁడనుట. వెఱఁ గందక = ఆశ్చర్యపడునట్లు. వివిధకలాపాలిక. — వివిధ = నానాప్ర
కారములగు; కలా = విద్యలయొక్క; పాలిక = సమాహమగు. తత్తఱపాటులేక = తోట

పాటులేక. పంచరించుకొనుట=కనఁబఱచును. ద్విజరాజు=చంద్రుఁడు. వెలఁ గందకొనుట=భయముచేఁ గందునట్లుగా. వివిధకలాపాలికా=నానాప్రకారములగుకాంతులగుంపును, తత్తటపాటు లేక పంచరించుననికీర్తిపరమైన యర్థము. అలమహానటుఁడు.—అల=ప్రసిద్ధమగు; మహానటుఁడు= దొడ్డనట్లువుఁడు, శివుఁడు. ఎన్నకొనుట=గణించునట్లుగా. అతులశృంగారవర్తనకొనుట=అసమానమగు నాట్యమును, శృంగారనియమమును. ఇంతైన శ్రాంతిలేక=ఇంచుకైన శ్రమములేక చూపుకొనుట. “శృంగార స్ఫురతేనాట్యే రనే దిగ్గజమణ్డలే” అని విశ్వము. తారాళులీక్షింపకొనుట.—తరుణులు =చెలికత్తెలుతాము. ఈక్షింపకొనుట=చూచుచుండఁగా. తరుణామృతరసాభివారణంబు.—తరుణ =నూతనములగు; అమృత=అమృతమువంటి; రస=మధురాదిరసములయొక్క; అభివారణంబు= గ్రహణంబు “అభివారోఽభిగ్రహణమ్” అని అమరము. అరుచిలేక=అసహ్యత లేక. కావించుకొనుట=చేయును. గర్భవతులకుఁ బదార్థములయందు దురుచి గలిగి తానెక్కుడు గ్రహింపమి స్వాభావి కందై యుండఁగా నీమె యరుచి లేక రసాభిగ్రహణము గావించు ననుట. తారాళులు=నక్షత్రముల సంఘములు. ఈక్షింపకొనుట. తరుణామృతరస = నవనూధారసము యొక్క. అభిగ్రహణం బు గావించు నని కీర్తిపరమైన యర్థము. అచలాధిపునిచెంతకొనుట=భూపాలుని సన్నిధి యందు. అధికగవ్వారవిహారశ్రీలకొనుట= అధికము లగుదాంభిక విహారములయొక్క సంపదలను. భారంబు లేక=గర్భభారము చేనలసట నొందక. పూనుకొనుట=వహించును. అచలాధిపుని=హిమవంతునియొ క్కు. చెంతకొనుట. అధికగవ్వారవిహారశ్రీలకొనుట=అతిశయమైన గుహావిహారముల యొక్క శ్రీలను. పూనుకొనుట=వహించును. “గవ్వారస్తు గుహాదమ్భ నికుష్టగహనేష్వపి” అని విశ్వము. గర్భవతి గర్భబీధర్షములకు విరుద్ధము లైనవ్యాపారములు నీసె ననిభావము.

కీర్తికాంత విద్వాంసుల చేతఁ బ్రకంశించఁబడినదనియు హిమగిరి గుహాదుల నావరించిన దనియు చంద్రమండలము నాక్రమించి చంద్రునికన్న మిగులఁ జేజరిల్లినదనియు నక్షత్రమండలము నతిక్రమించి కైలాసముదాక వ్యాపించినదనియు పంకేజిజాండ కాండ గర్భ యనుట చేత బ్రహ్మాండకోటుల నావరించిన దనియు ఫలితార్థము. ఇందుఁ గీర్తికాంతయందు గర్భాభిభరణరూపపుష్కలకారణ మున్నను అరుచ్యలసతాదికార్యములు గలుగనట్లు వర్ణితంబులగు టనుబట్టి విశేషోక్త్యలంకారము. “కార్యాజని ర్విశేషోక్తి స్సతి పుష్కలకారణే” అనిలక్షణము. కీర్తికాంత యనుచోట రూపకంబు.

తే. ఆధరాధీశునతులు చెన్నాంబ తిరుమ
లాంబ మల్లాంబికే యనంతమాంబిక యన
నాతతాత్మీయసద్గుణాన్యూతనుకవి
సూక్తిముక్తాకదంబ లై యొప్పి రందు.

56

జీ. ఆధరాధీశునతులు = అమల్లభూపాలుని భార్యలు. చెన్నాంబయు, తిరుమలాంబయు, మల్లాంబయు, అనంతమాంబికయు, అనక. అతతాత్మీయ సద్గుణాన్యూతనుకవినూక్తి ముక్తాకదంబలై.—అతత=వికాలములైన; అత్మీయ సద్గుణ=తమ లోకోత్తర గుణములనెదుగు ణముల చేత, అనగా నూత్రమృతచేత; న్యూత=కూర్పఁబడిన; నుకవినూక్తి=సత్కవివాక్కుల నెదు

ముక్తాకదంబలై=ముత్యముల గుంపులుగలవారై, అనగాఁ గవివాక్కులచే నెల్లాపుడుఁ గొనియాడఁదగుసుగుణములు గలవారై యనుట. ఒప్పిరి. అందుఁ = ఆనతులయందు. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము. రూపకాలంకారము.

సీ. తాఁ జంచలాత్మయై ♦ తనుగన్నవారికి, బలుసుళ్లుదెచ్చున ♦ బ్లాతపాణి
దతరజోగుణయుక్తి ♦ దానవద్దివముల, సంతుంగంధోదగ్ర ♦ యైనభూమి
నొకమూలఁబడియుండి ♦ యుచ్చసింహాసన, మంది తాఁజండిక ♦ యైనగౌరి
గురుఁడు వాక్రవ్య నక్షరవిగ్రహముఁ బూని, నిక్కిరాజాస్థాని ♦ కెక్కువాణిఁ

తే. బరిహసించుచు జనయితృ ♦ భవనకీర్తి
దాయివర్తన సాత్విక ♦ ధర్మనియతి
భర్తృచిత్తానుసృతిఁబూజ్య ♦ పటల సేవఁ
జేలఁగు నద్గుణనికురుంబ ♦ చెన్నమాంబ.

57

టీ. సద్గుణనికురుంబ=సద్గుణసమూహముగలది యైన. చెన్నమాంబ=చెన్నమయను సతి. తాఁ=తాను. చంచలాత్మయై=చపలచిత్తయై. తనుగన్నవారికిఁ=తనపుట్టినింటివారికి. బలుసుళ్లు = అధికోపద్రవములను. తెచ్చునబ్లాతపాణిఁ = తెచ్చిపెట్టెడు లక్ష్మీదేవిని. తాఁజంచలాత్మయై=చలస్వభావముగలదై; స్థిరముగానిదైయునుట. తనుగన్నవారికిఁ=తనుగన్నట్టి యుదకమునకు, సముద్రమున కనుట. బలుసుళ్లు = అధికావర్తములను. తెచ్చునబ్లాతపాణి ననితాత్పర్యము. తతరజోగుణయుక్తిఁ.—తత = విపులమైన; రజోగుణ = రాజనగుణము యొక్క; యుక్తిఁ=యోగముచేత. దానవద్దివములను = రాక్షసశ్రేణులను. అంటి = ఆశ్రయించి. గంధోదగ్ర యైనభూమిఁ = గర్భముచేత నధిక యైనభూమిని. తతరజోగుణయుక్తిఁ = విస్తృత మగుపరాగగుణముయొక్క సంబంధముచేత. దానవద్దివములఁ.— దానవత్ = మదయుక్తములగు; ద్వివములఁ = గజములను, దిగ్గజములనునుట. దానవ + ద్వివ అనుచోట “అనచి చ.— అచః పరస్య యతో ద్వేవాస్తా న త్వచి” అనుదానిచే దానవద్దివ అని దకారమునకు ద్విత్వమువచ్చినది. గంధోదగ్ర యైనభూమిఁ = ఘృణిణగ్రాహ్య గుణవిశేషముచేత అధిక యైనభూమిని; పరాగముగలిగి దిగ్గజములతోఁ గూడి గంధవతియై పృథివి యుండుట స్వభావము. ఒకమూలఁ బడియుండి=ఒకగొందిని బడియుండి. ఉచ్చసింహాసనమంది=ఉన్నతమగురాజాసనము నొంది. తాఁ. చండికయైన గౌరిఁ=తానత్యంతకోపవతి యగుగౌరిని. ఒకమూలఁ=మూలగానున్న యీశాన్యదిక్కునందు. పడియుండి. ఉచ్చసింహాసనము.—ఉచ్చసింహ=ఉన్నత మగు సింహమందు; అసనము=ఉపవేశనమును. అంది. చండికయైన గౌరిఁ=చండియను నామాంతరముగలదైన గౌరిననుట. గురుఁడు=మామ. వాక్రవ్యఁ=మాటాడఁగా, నోరత్తఁగా ననుట. అక్షరవిగ్రహము=నశింపనికలహము. పూని=పహించి. నిక్కి=గర్వించి. రాజాస్థానికిఁ=రాజసభకు. ఎక్కువాణిఁ=ఎక్కుడుసరస్వతిని. గురుఁడు=బృహస్పతి. వాక్రవ్యఁ=చెప్పఁగా. అక్షరవిగ్రహముఁబూని=అక్షరాద్యక్షరస్వరూపమునుదాల్చి. నిక్కి=అతిశయించి. రాజాస్థానికిఁ.—

రాజ=ఇంద్రునియొక్క; ఆస్థానిక=సభకు. ఎక్కువానికి. అనగా నకారాద్యక్షరరూపిణి
యగుసరస్వతిబృహస్పతిచేత నిండ్రసభలోఁ బూజింపఁబడినదని యనుట. కాదేని సుపాధ్యాయుండు సెప్పఁగా రాజసభలోఁ బూజిత యగువాణి ననుట. పరిహసించుచుకొ=మిక్కిలిహాస్యము సేయుచు. జనయితృభవనకీర్తిదాయివర్తనకొ.-జనయితృభవన=జనకగృహమునకు; కీర్తిదాయి=కీర్తిజనకమగు; వర్తన=వృత్తిచేత. దీనికిఁదనుఁగన్నవారికి బలుసుఖ్యుడెచ్చునజ్ఞాతపాణిన సుదానితోఁ బ్రతిద్వంద్విగా నన్వయము. ఇట్లు నాలుగుచరణములయందుఁ జెప్పిన యర్థములకు నన్వయంబు దెలియవలయు. సాత్త్వికధర్మనియతికొ=సాత్త్వికధర్మములయందు వర్తనముచేతను. భర్తృచిత్తానుసృతికొ=భర్తృచిత్తముననుసరించుటచేతను. పూజ్యపటలసేవకొ=పూజ్యులసంఘముయొక్క సేవచేతను. చెలఁగుకొ=ఁజిప్పును. చెన్నమాంబ లక్ష్మీభూమిగారి సరస్వతులకన్నమిన్న యస్వస్యంగయము. ఇందు యథాసంఖ్యాలంకారము. శ్లేషసముత్థాపితవృత్తిరేకాలంకారమును గలదు.

శా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు దచ్చెన్నమాం

బావామేక్షణయందు రామవిభునికొ * మల్లావనీవల్లభుకొ

•శ్రీవాసేక్షణ నిన్ను మల్లమయెడం * గృష్ణాధిపుకొ మేదిని

రావుం గాంచె నచంచలప్రమదసాంధా) మాధవక్షోణిపా. 58

టీ. అచంచలప్రమదసాంధ్రా=స్థిరమైన సంతోషముచేత సాంధ్రుఁడగువాఁడా. మాధవక్షోణిపా=మాధవరాయా. ఆవామామదనుండు మల్లవసుధాధ్యక్షుండు = యువతీజన మనోహరుఁ డగునామల్లభూపాలుండు. తచ్చెన్నమాంబావామేక్షణయందుకొ=అచెన్నాంబికి యందు. రామవిభునికొ=రామభూపాలుని. మల్లావనీవల్లభుకొ=మల్లభూపాలుని. శ్రీవాసేక్షణ=శ్రీనివాసము లైనదృష్టులు గలమాధవరాయా. నిన్నుకొ. మల్లమయెడకొ=మల్లాంబికయెడ. కృష్ణాధిపుకొ=కృష్ణరావును. మేదినిరావుకొ=మేదినిరావును. కాంచెకొ=కనెను.

క. అందగ్రజుండు యువతీ

కందర్పుండు రామధరణికాంతుండు వెలసెకొ

మందరబలబంధురభుజ

మందరధరమథితవైరిమహిపాంబుధి యై.

59

టీ. అందుకొ=వారలలో. అగ్రజుండు=శ్రేష్ఠుండును. యువతీకందర్పుండు=మానిసిమ వృథుండు వగు. రామధరణికాంతుండు=రామభూపాలుండు. మందరబలబంధురభుజమందరధరమథితవైరిమహిపాంబుధియై.-మందర=బహుళమగుబల=సామర్థ్యముతోడ; బంధుర=దట్టము. లైన; భుజ=బాహులనెడు; మందరధర=మందరపర్వతముచేత; మథిత=మధింపఁబడిన; వైరిమహిప=శత్రురాజులనెడు; అంబుధి యై=సముద్రముగలవాఁడై. వెలసెకొ=ప్రకాశించెను.

సీ. ధర్మనిర్మథనంబు * దాఁజేసి జనకజా, పాశౌకృతిక్రిడఁ * బ్రబలఁ డేని

నవరజక్షిప్తరాజ్యాతిభారుం డయి, వనచరవర్తన * వఱలఁ డేని

నతతనుగ్రీవానుమక్తాత్మఁ డైదావ, మున మఖవత్సానుఁ * దునుమఁ డేని

నురుగోవిహారాత్త * పరజీవన నిధి యై, యలపుణ్యజనభర్త * నడఁపఁ డేని

తే. సాటి యన వచ్చు రాముఁడు * సాధునుకృత

కేళి సర్వంసహాభార*శాలి త్రాత

సాగ్ని సంతానపాలిసా*ధ్వవననిత్య

శీలి యగు రామభూపాల*మాళి కెపుడు.

60

టీ. ఎపుడుకొను సర్వకాలమందును. సాధునుకృత కేళి. — సాధు = శ్రేష్ఠములగు; సుకృత = పుణ్యవిషయ మైన; కేళి = క్రీడ గలవాఁడును. స్వంసహాభారశాలి = భూభరణసహింఁడును. త్రాత = రక్షకుఁడు. సాగ్ని సంతానపాలి సాధ్వవననిత్యశీలి. — సాగ్ని = అగ్నివృతసనము నేయు సోమయాజిలయొక్క; సంతానపాలి = బిడ్డలగుంపుయొక్క; సాధ్వవన = చిక్కిగఁ బోషించుట; నిత్యశీలి = నిరంతరస్వభావముగాఁ గలవాఁడును. అగు రామభూపాలమాళికిఁ జిఱియినట్టి రామ భూపాలాగ్రేసరునకు. రాముఁడు = శ్రీరాముండు. తాక = తాను. ధర్మ నిర్మథనంబు = ధర్మమార్గ భంగమును. చేసి = బలపరిచి. జనకజాపాణొకృతిక్రీడకొ. — జనక = తండ్రవలన; జా = పుట్టినదాని యొక్క, సహాదరియొక్కయనుట. పాణొకృతి = వివాహమందలి; క్రీడకొ = క్రీడచేత. ప్రబలఁ డేనికొ = వృద్ధిబొందఁడేని. పాణొకృతియనుచోట “నిత్యం హస్తే పాణా పుషయమసే” అని యులుకన్పమానము. ధర్మ = ధనపుయొక్క. నిర్మథనంబు = భంగంబు. తాక జేసి. జనకజాపాణొకృతి = జనకచక్రవర్తిహృత్పురగుసీతాపాణిగ్రహణమందలిక్రీడచేత శ్రీరాముండుప్రబలవాఁడని భావము. గీతిలోఁ జెప్పిన యర్థములకు వీనికిఁ గ్రమముఁ జూడవలయు. అవరజక్షిప్తరాజ్యాతి భారండయి. — అవరజ = నీచునియందు; క్షిప్త = ఉంపఁబడిన; రాజ్యాతి భారండయి = రాజ్యసంబంధియైనయధికభారము గలవాఁడై. ఎనఁచరవర్తనకొ = కిరాతకుల వృత్తిచేతను. వఱలఁడేనికొ. అవరజాఁడనఁగా అనుజాఁడైన భరతుఁడు అతనియందుంపఁబడిన రాజ్యభారము గలవాఁడై వనఁచరులగుమున్యాదుల యొక్క వర్తనచేత శ్రీరాముండు వఱలివాఁడని భావము. సతతసుగ్రీవానువక్తాత్మకడై. — సతత = ఎల్లపుడును; సుగ్రీవా = మంచికంతము గలదానియందు; అనువక్తాత్మకడై = అనురాగముగలవాఁడై. దావమునకొ = అరణ్యమున. మఖవత్సూనుకొ. — మఖవత్ = సోమయాజియొక్క; నూనకొ = నుతుని. తునుమఁడేనికొ = వధింపఁడేని. సతతముసుగ్రీవునియందనువక్తాత్మకడై దావమున మఖవత్సూనుఁడనఁగా నింద్రసుతుఁడగువానిని శ్రీరాముండు దునిమినవాఁడని భావము. “హవిర్వక్షీతి నిశ్శుక్లో మఖేషు మఖవానసా. తత్రైకో మఖవానముత్ర బహునః” ఇత్యాది ప్రయోగములు మరుబంతిమైన మఖవచ్ఛబ్దమునకుఁ బ్రమాణములు. ఈరుగో విహారాత్తపరజీవననిధియై. — ఉరు = అధికమగు; గో = దృష్టలయొక్క; విహార = వ్యాపారముచేత; ఆత్మ = పొందఁబడిన; పర = ఆస్థులయొక్క; జీవననిధియై = జీవనాన్నదమగు ధనముయొక్క నిధిగలవాఁడై, కన్నులచే తెదిరించి పరద్రవ్యాపహరణముఁ జేసిన వాఁడనుట. శ్రీరాముండు. ఉరు = అధికమగు; గోవిహార = భాణములయొక్క విహారముచేత; ఆత్మ = అక్రమింపఁబడిన; పర = ఉత్పన్నమగు; జీవననిధి = సముద్రముగలవాఁడని భావము. అలపుణ్యజనభర్తకొ = ఆనుకృతిజనకేభరని, రాక్షసులకుభర్తయగు రావణుని ననుట. “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని అమరము. అడఁపఁడేనికొ = తునుమఁడేని. సాటి యన వచ్చుకొ = సమానుఁడన

వచ్చును. ఇందు యథాసంఖ్యాలంకారిము “యథాసంఖ్యం క్ర మేదైవ క్రమికాణాః సమన్వయాః” అని లక్షణము. మతీయు చర్మ్యం డగు రామభూపాలున కచర్మ్యం డగుతామభద్రుం డౌపయ్యనిష్పత్తి లేనందున సాటి గాఁ డని చెప్పటచే ప్రతీపాలంకారము. “చర్మ్యే నాన్యసోఽపమాయా అనిష్పత్తివచశ్చ తత్” అని లక్షణము.

మ. శరజాతంబు దృణీకరించి రజనీజానిం గలాభంగమై

పరవం జేసి యధఃకరించి యలసఃర్పస్వామి రామక్షమా

వరుక్షీర్ణిచ్ఛట నత్యలోకమునకుఁ ♦ వాగ్దేవితోఁ జెల్లికై

కర మేగఁ సుర ధేనువాన్య మటుగాఁ ♦ గావించె మధ్యేస్పృతిన్.

61

టీ. రామక్షమావరుక్షీర్ణిచ్ఛట = రామభూపాలుని యశఃపరంపర. శరజాతంబు = తెల్లుగడ్డియొక్కగుంపును. తృణీకరించి = ధిక్కరించి. తెల్లు తృణము గాన తృణీకరణము సహజము. రజనీజానిక్ = చంద్రుని. కలాభంగమైపరవక్ = తేజోహీనత గలవాఁడై వర్తిండునట్లుచేసి. చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమునందుఁ జలహీనుఁడై వర్తిండు సహజము. అలసఃర్పస్వామిక్ = ఆశేషుని. అధఃకరించి = నికృష్టనిఁగాఁజేసి, అదిశేషుఁడు అధోలోకమందుండుట సహజము. వాగ్దేవితోక్ = సరస్వతీదేవితో. చెల్లికై = స్నేహమునకై. సత్యలోకమునకుఁ = బ్రహ్మలోకమునకు. ఏగఁ = పోవుచుండఁగా. మధ్యేస్పృతిక్ = మార్గమధ్యమందు “పారే మధ్యేవస్థావా” అని యలకృమాసము. సురధేనువు = కామధేనువు. కరము = మిక్కిలి. ఆస్యము = ముఖము. అటుగాఁగావించెక్ = మరలెన్ననుట. ధేనువుముఖము నల్లగ నుండును గాన చూపలేక మరల్చుట.

రామభూపాలునికీర్తి స్వర్గమర్త్యపాతాళములు వ్యాపించి సత్యలోకముదాకఁ బ్రసరించినదని తాత్పర్యము. ఇందు రామభూపాలకీర్తికర్తృకశేషాద్యధఃకరణాద్యసంబంధ ముండినను తత్సంబంధవర్ణనమునుబట్టి సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము. “నంబధాతిశయోక్తి స్సాన్విదయోగే యోగకల్పనమ్” అని లక్షణము. అదియు శిష్టకబ్ధినిబంధనయగుటచే శ్లేషాత్పావితయగును.

క. ఆరామునట్లు వెల్లసెన్, త్సారామారమణుఁ డగుచు ♦ మల్లాధిపుఁ డా

సారాయతధీరాశుగ, వారాహతవై రిదానః ♦ వద్వివకులుఁ డై.

62

టీ. ఇందు మల్లనృపతి క్రిరామునట్లు అనఁగా తనయన్నయట్లు వెలసెనని చెప్పఁబడియె. మల్లాధిపుఁడు = మల్ల భూపాలుఁడు. ఆసారాయతధీరాశుగ వారాహతవై రిదానవద్వివకులుఁ డై. ఆసార = పర్వధారలవలె; ఆయత = విస్తారములయిన; ధీర = శ్రేష్ఠములైన; ఆశుగ = తాఘములయొక్క; వార = సంఘముచేత; ఆహత = కొట్టఁబడిన; వైరిదానవద్వివకులుఁ డై = వైరులగురాక్షసకుంజరములు, అనఁగా రాక్షసశ్రేష్ఠులు గలవాఁడై; వైరి = శత్రువులతెను; దాన

వత్ = మదయుక్తములైన; ద్విపకులుఁడై = గజములగుంపులుగలవాఁడై యని యర్థాంతరము. త్వారామరమణుఁడగుచుకొనుట. - త్వ = భూనంబంధినియగు, అనఁగా భూపుత్రియగు; రామా = సీత కనుట; రమణుఁడగుచుకొనుట = పల్లభుఁడగుచు, భూకాంతావల్లభుఁడగుచు నని యర్థాంతరము, భూపాలుఁడగుచు నని తాత్పర్యము. ఆరామునట్లువెలసెకొనుట = ప్రసిద్ధుఁడగువాశరధివలెఁ బ్రకాశించెను. పైఁజెప్పినతనయన్నయగురామభూపాలునివలెఁ బ్రకాశించెను అని యర్థ ద్వయముఁ జూడవలయు. ఇందు శ్లేషసంక్షిప్తోపమాలంకారము.

సీ. కురులపట్టునకు నేఁయురుకలానిధియాజ్ఞ, దరుణచంపకగర్భదామకంబు
మధురోపకంఠసీమకు నేమహాభాగు, తతగుణశ్రేణి ముక్తాలలంతి
కరహటకటకభాగమున కేరాజుతీ, ప్రప్రతాపం బిబ్బరాగఘటన
మద్రమధ్యమున కేమాన్యకలాపాళి, గమనీయమేఖలాకలకలంబు

తే. లలవిదేహదేశమున కేలలితమూర్తి
క్షీర్తి గర్వారచర్చికాస్ఫూర్తి యతఁడు
రాజచేకోలగండాంకరాజతుండు
మల్లభూపాలచంద్రుఁడు మహిఁ జెలంగె.

63

టీ. కురులపట్టునకుకొనుట = కురుదేశప్రదేశ మనెడుకుంతలప్రదేశమునకు. ఏయురుకలానిధి యాజ్ఞ = ఏయధిక విద్యగలవానియొక్క యాజ్ఞ. తరుణచంపకగర్భదామకంబు = తత్కాలగ్రాధిత మగుసంపెఁగపువ్వులసంబంధి యైనశిరోమాల్యమో, అనఁగా గుంతలములయందుఁ జంపకమాలిక నాదరముతో వహించిన ట్లారాజునాజ్ఞ కురుదేశపువారిచే శిరసున వహింపఁ బడుచున్నదనుట. ఆదేశము సీరాజే పాలించుచున్నాఁడని వ్యంగ్యము. ఇట్లన్నిచరణము లయందు సూహింపఁ దగినది. మధురోపకంఠసీమకుకొనుట = మధురాపురియొక్క సమీపదేశమనెడు మనోజ్ఞ మగుసుపకంఠసీమకు అనఁగా కంఠసమీపదేశమునకు. ఏమహాభాగుతతగుణ శ్రేణి = ఏమహాభాగ్యకాలియొక్క విపులమైనగుణగణము. ముక్తాలలంతి = వేలాడుముక్తాహరమో, “లమ్మనం స్వాల్లలన్తికా” అనిఅమరుఁడు. అనఁగాకంఠప్రదేశమునకు ముక్తాలలంతిశోభావహ మైనట్లు మధురాపురిపరిసరమునకు నారాజగుణగణమలంకార మగునని యనుట. కరహటకటకటకభాగమునకుకొనుట = కరహటదేశపట్టణభాగ మను కరమందున్న హటకటక భాగమునకు అనఁగా సువర్ణమయమైన కంకణములయొక్క ప్రదేశమునకు. ఏరాజుతీప్రప్రతాపంబు = ఏరాజుయొక్క యుగ్రప్రతాపంబు. అబ్బరాగఘటన = పద్మరాగఘటిఘటనమో. తాత్పర్యము పైఁవాసినరీతి మాహ్యంబు. మద్రమధ్యమునకుకొనుట = మద్రదేశమధ్యమనెడు మంగళ మగుమధ్య ప్రదేశమునకు. ఏమాన్యకలాపాళి = ఏమాననీయునివిద్యాసమాహము. కమనీయ మేఖలాకలకలంబు = మనోజ్ఞ మగునొడ్డాణముయొక్క కలకలధ్వనియో. అలలితమూర్తిక్షీర్తి = ప్రసిద్ధి మగువిదేహదేశ మనెడు విశేష మయినశరీరప్రదేశమునకు. ఏలలిత మూర్తిక్షీర్తి = ఏకమనీయ శరీరునిక్షీర్తి. కర్పూరచర్చికాస్ఫూర్తి = కర్పూర శేషసాత్వికయూహమో. అతఁడు = ఆ

రాజు. రాజచేకోలగండాంకరాజితుండు=రాజచేకోలగండ యనుబిరుదముచేఁ బ్రకాశించు వాఁడు. మల్లభూపాలచంద్రుండు = చంద్రునివలె నాహ్లాదకం డగుమల్లభూపాలుండు. మహి=భూమియందు. చెలంగే=ప్రకాశించెను. మల్లభూపతి గుణము మొదలగునది భూపానిశేషరూప మయినపు డతఁడు చంద్రునివలె జగదాహ్లాదకరుఁ డగుట స్పష్టము. శిష్టరూప కాలంకారము.

చ. అనుపమమల్లికార్జునయశోంచితుఁడైనకుమారమల్లనా
వనిపతి డాయఁబూని రిపువారము లంత నుపాంతవాహినీ
ఘనతరవారులక్ మునిగి గ్రక్కునఁ గాంతురు సౌరసుందరీ
జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసారసంగతిన్.

64

టీ. అనుపమమల్లికార్జున యశోంచితుఁడైనకుమారమల్లనావనిపతిఁ.— అనుపమ = సాటిలేని; మల్లిః = మల్లికాకుసుమములవలె; అర్జున = తెల్లనగు; యశః = కీర్తిచేత; అనుపమ మగుమల్లికార్జున = మల్లికార్జునస్వామియొక్క, యశః = ఖ్యాతిచేత. అంచితుఁడై అనఁగా శ్రీశైలములో నున్న సాంబశివునకు మల్లికార్జునస్వామి యని నామంబు గాన ఈ రాజపుంగవులవర్ణమున తొల్లింటినుండి యామహానుభావుని సేవించుటయు, వారినామంబుతోఁ దమబిడ్డలనుబిలుచుటయుఁగలిగియున్నయవి. దీననే పెదమల్లభూపాలుఁడు, చినమల్లభూపాలుఁడు, ముమ్మడిమల్లభూపాలుఁడు, కుమారమల్లభూపాలుఁడు, అనునామంబులచే విలసిల్లుట. మతీయు లింగభూపాలుండు లింగాంబిక లో నైనవియు నిష్పదేవతావామంబులే కాని వేఱు గావు. వెండియు నీరాజశేఖరులకుఁ గూటస్థుం డగు ననపోతమహారాజు శ్రీశైలమునకు సోపానములు గట్టించినట్లు, “యశ్చార్జునసోపానపథేనచక్రేక్రీవర్వతం నర్వజనాష్ఠిగమ్యత్” ఇదిలోనుగా సింగభూపాలప్రణీతం బైనర సార్థ వసుధాకరమందు వర్ణింపఁబడినది. ఇట్లును పమ మల్లికార్జున యశోంచితుఁడైనకుమారమల్లనావనిపతిఁ. డాయఁ బూని=చేరఁ గడంగి. రిపువారములు = శత్రుసంఘములు. అంతఁ = అంతట. ఉపాంతవాహినీఘనతరవారులక్.— ఉపాంత = సమీపమున నున్న; వాహినీ = సేనలయొక్క, సమీపమున నున్నకృష్ణానది యొక్క; ఘనతరవారులక్.—ఘన = గొప్పలగు; తరవారులక్ = ఖడ్గములయందు, ఘనతరము లైనయుదకములయందు. మునిగి = త్రుంకి. గ్రక్కునఁ=వేగముగా. సౌర సుందరీ జనకుచకుంభకూటతటసాంద్రమృగీమదసారసంగతిఁ.— సౌరసుందరీ = సురాంగనలయొక్క; జన = సంఘముయొక్క; కుచకుంభ = కుంభములపెంటికుచములయొక్క; కూట = సమాహముయొక్క; తట = ప్రదేశములయందలి; సాంద్ర = దట్టమగు; మృగీమద=కన్నూరియొక్క; సార = స్థిరాంశముయొక్క; సంగతిఁ = సంబంధమును; కాంతురు = పొందుదురు. ప్రస్తుతాప్రస్తుతముల కుపమానోపమేయభావము వ్యంగ్యము గాన రాజును సమీపింపఁబూనిన శత్రురాజులు వీరిసేనలఖడ్గములచే నఱకఁబడి సురాంగ నాపరిరంభ సౌఖ్యమును, మల్లికార్జునస్వామిని చేరఁబూనినవారు కృష్ణానదియందు స్నానము నేసి సురాంగ నాసంగ సౌఖ్యముఁ బొందినట్లు పొందిరనుట. అలంకారము వ్యంగ్యోపమ.

సీ. శ్రీ నంద దనుచు సాఁ మైనమే నూనుఁ జా
యల మెచ్చ దనుచు బల్వలపు నెఱపుఁ
దనపదంబునఁ జేరఁ దనుచు వెల్వెలఁబోవుఁ
జెఱఁగు ముట్ట దనుచుఁ జెందు మఱపుఁ
దలముఁ జూడ దనుచుఁ దాఁ గలంగు నిజాప
ఘనము నంట దనుచుఁ గల దొలంగుఁ
గటక మొల్ల దనుచుఁ ఘనదాసరతిఁ బూనుఁ
గనుదోయిఁ గప్ప కోఁ దనుచు రోఁజు.

65

తే. శూలిసారాగ మాశరః త్కాలఘనము, ముసలిజడధీనుఁడు గ్రహః శిశురవార
ణంబు శేషుండు వారిచంఁదంబుఁ జూచి, గేరు మల్లావనీపాలుఁకీర్తికన్య.

టీ. శ్రీనందదనుచు నిత్యాదిసీసచరణ చతుష్టయమందుఁ జెప్పినయర్థములకుగీతయందుఁ గ్రమముగా నన్వయంబు. శూలిఃశివుఁడు. శ్రీ నంద దనుచుఁ = శ్రీ యనఁగా సంపత్తు విషము, మల్లావనీపాలుఁకీర్తికన్య తననంపద నొల్ల దనుచు. సా మైనమేనూనుఁ = సగ మైనశరీరమును దాల్చినవాఁడు. తననంపద నె యంగీకరింపనపుడు తన్ను వరించుట మిక్కిలి యసంభావనీయ మనిచింతతో క్షీణించినాఁ డనుట. శివుఁడు తెల్లనివాఁ డైనను విషము నల్లనిది గానఁ దెల్లనిస్వ భావము గలకీర్తికన్య దానిం జూచి శివునిఁ ద్యజించుననియు, నీశ్వరుండు స్వభావముగా నర్థాంగుఁ డనియుఁ దెలియ వలయు. సారాగము = కల్పవృక్షము. చాయలఁ = కాంతులను, నీడలను; మెచ్చ దనుచుఁ = క్లాఘింపదనుచు. బల్వలపు నెఱపుఁ = అధికమైన మోహమును దాల్చును, చాయలనే మెచ్చనిది తను వరించుట దుర్లభమని వలపు నెఱపు ననుట. కల్పవృక్షము తాను తెల్లదైననుదననీడ నల్లనిదిగానఁ గీర్తికన్య మెచ్చ దనియు నెఱపుఁ అనఁగాఁ బరిమళము నెఱపుట సహజమనియు తెలియవలయు. ఆశరఃత్కాలఘనము = ప్రసిద్ధమైనశర న్నే ఘము. తనపదంబునఁ జేర దనుచుఁ = తనస్థానమునఁ జేర దనుచు. వెల్వెలఁబోవుఁ = వైవర్ణ్యమును దాల్చును, తెల్లఁబోవును. ఘనపదమాకాశము నల్లనిది గాన నచటఁ గీర్తికన్య చేర దనియు శరత్కాలఘనము తెల్లగానుండుట సహజమనియుఁ దెలియునది. ముసలి = బలరాముఁడు. చెఱఁగు ముట్ట దనుచుఁ = వస్త్రమును ముట్టదని. మఱపుఁజెందుఁ = మత్తత నొందు. తనచెఱఁగు ముట్టనిది తన్ను వరించుట దుర్లభ మని మఱపుఁ జెందె ననుట. బలరాముఁడు తెల్లనివాఁ డైనను గట్టుగుడ్డ నల్లనిది గానఁ గీర్తి ముట్టదనియు బలరాముఁడు మదిరాపానపరప శచిత్తుం డగుట స్వభావ మనియుఁ దెలియ వలయు. “ఘూర్ణయిక్ మదిరాస్వాదమదపాటలి తద్యుతీ | కేవతీపదనోచ్ఛిష్ట పరిపూతపుటేదృశా” అని మాఘమందు బలరాముఁడు హాలాపానవిషకుఁ డని వర్ణింపఁబడినయది. జడధీనుఁడు = సముద్రశ్రేష్ఠుఁడు. తలఘుఁ జూడ దనుచుఁ = అడుగుభాగమును జూడదనుచు; తాఁ. కలంగుఁ = కలఁగఁబాటును. సముద్రతలము పంకమయ మగుటచే నల్లగా నుండుననియు సముద్రము కలఁగఁబాటుట సహజ మనియు తెలియునది. ఉగ్రహాః = శివునికిరోలంకార మైన చంద్రుఁడు. నిజాపఘనముఁ = తనశరీర

మును “అద్దం ప్రతి కోవమువోపను నోభ క శేబరమ్” అని యమరుడు. అంట దనుచున్ = ముట్ట దనుచు. కల దొలంగున్ = కాంటపీనుఁ డగును. చంద్రునియందుఁ గలంకమున్నది గాన నతనిశరీరము ముట్ట దనియు కలాపీనుఁ డగుట సహజమనియుఁ దెలియవలయు. సురవారణంబు=విరావతము. కటక మెల్లదనుచున్ = తనపురము నొల్లదనుచు. ఘనదానిరతిన్ = అధిక త్యాగరతిని. పూసున్. “కటకవీకటః” అని కటకశబ్దము గండ్లసలమును బోధించును గాన నైరావతము గండ్లసల మభిమతినమై యుండుటచేఁ గీర్తిదానినొల్ల దనియు దాన మనఁగా మదోదకము దానియందు రతిఁబూసుట స్వభావమనియుఁ దెలియవలయు. శేషుండు = ఆది శేషుండు. కరుదొయిన్ = సేత్రయ్యగ్నముచేత. కప్పకోదనుచున్ = ఆదరింపదనుచు. రోఁజున్ = బునపెట్టును, శేషునికనుదొయి యంగు కప్పు అనఁగా నల్లదనముకలదనియు రోదు అనఁగా అంగీకరింపదనియు నర్పములకు రోఁజుట సహజమనియు భావము. శూలి యనఁగా శూలరోగముగల వాఁడనియు సౌరాగమనఁగా సురానంబంధియైన వృక్షమనియు ఆశరత్కాలఘన మనఁగా రాక్షసులవలె నావరించు కాలమేఘమనియు మునలియనఁగా పృథ్విఁడనియు జడధీనుఁడనఁగాజడమతిగలవారిలో శ్రేష్ఠుఁడనియు ఉగ్రహాళి యనఁగా సుగ్రులలో శ్రేష్ఠుఁడనియు సురవారణంబనఁగా సురలచేవారింపఁబడినదనియు శేషుఁడనఁగా దానుఁడనియు నపారముతోఁచునుగాన శివకల్పతరు కరదంబుదబలభద్రద్ర నముద్ర సురగజ శేషులయొక్క సంపచ్చాయాపదాదుల నిరాకరణమును గీర్తికన్య చేసెననియు దెలియవలయు. వారిచిందఁబుఁజూచి=వారిరీతినిజూచి. మల్లావనీనాథుక్తిరీకన్య = మల్ల భూపాలుని కీర్తియనెడు కన్యక. శేరున్ = హసించును. క్రమాలంకారము. శివాదు లర్థశరీరము మొదలగు చాని నవలంబించుటకు మల్లమహిపతి కీర్తి కన్యాకర్తృ కాస్మీకారము నహేతువును హేతువుగాఁ జెప్పటవలన హేతుత్వేక్షగమ్యమగు.

తే. ఆధరాధీశుపిమ్మట * నఖిలభూమి, భరము నీవు ధరించితి * కిరికులేంద్ర
కమతవల్లభకులతైల * కరటి సంస, దురగనాథులతోడఁ జెన్నుద్ది వగుచు.

టీ. ఆధరాధీశుపిమ్మటన్ = ఆకుమారముల్లభూపాలునిపీదప. కిరికులేంద్రకమతవల్లభ కులతైలకరటిసంస దురగనాథులతోడన్ = ఆదివరాహమూర్తి యాదితూర్తము సప్తకులాచలములు దిగ్గజగణంబు ఆదిశేషుండు వీరితోడ. పెన్నుద్ది వగుచున్ = పెద్దయ్యాడగుదు. అఖిలభూమిభరము = సర్వపృథివీభారమును. నీవు. ధరించితి=ధరించితివి. ఇందు గుణోత్కృష్టులగు నాదివరాహకమతనాథకులతైలదిగ్గజశేషులతో మాధవరాయలను దుల్యలనుగా జెప్పటవలనఁ దుల్యయోగితాలంకారభేదము. “శ్లో||గుణోత్కృష్టై స్సమీకృత్య వదోన్యా తుల్యయోగితా” అని తల్లక్షణము.

సీ. బంధురవనకదంబములపాలుగఁ జేసె, ఘనతరవుండరీంకముల నెల్ల
శిఖరిశిఖాశ్రేణీఁ * జేరంగఁ బురికొల్పె, గలితసారంగసంఘముల నెల్ల
ఘోరమహాబిలఁగోటి నుండఁగఁజేసె, బ్రబలపరాశుగఁపటలి నెల్లఁ
గమలేశ్వరాధీనఁగతిఁ బొసంగఁగఁ జేసె, దత్తవై జయంతికావితతి నెల్లఁ

తే. దన్ను నవి యెల్ల మఱచినఁ * దాను మఱవ
కాత్మనృపచిహ్నములు డాచు * నందునందు

శత్రునృపకోటిసీధాటిః ♦ జకితవృత్తి

పరఃగి చనువేశమాధవధరణిపాల.

67

టీ. ఇందు మాధవరాయ శత్రురాజులయొక్క నృపచిహ్నగోపన మర్థద్యయముతోఁ జెప్పఁబడినది. మాధవధరణిపాల = మాధవరాయా. శత్రునృపకోటి = శత్రురాజబృందము. సీధాటిః = సీదండయాత్రయందు “శ్లో. శత్రుసేనావమర్దాయ సద్యః స్ఫుభటఘోటకైః విజగీషాః ప్రవృత్తిర్యాసాధాటితినిగద్యతే” అని ధాటిలక్షణము. చకితవృత్తిః = భీతవృత్తితో. పరఃగి = వర్తించి. చనువేశః = పాటిపోవు నెడ. ఘనతరపుండరీకముల నెల్లఁ = మిక్కిలి గొప్పవైన శ్వేతచ్ఛత్రముల నెల్లఁ, తెల్లదామరల నెల్లఁ ననికాని, వ్యాఘ్రముల నెల్లఁ ననికాని, యర్ధాంతరము. బంధురవనకదంబముల పాలుగఁ = దట్టము లైనయుదకసంఘముల పాలుగునట్లుగా భేదయరణ్యముల పాలుగునట్లుగా. చేసెన్. కలితసారంగ సంఘముల నెల్లఁ = ఒప్పుచున్నయేనుఁగులగుంపుల నన్నింటిని, తుమ్మెదగుంపుల నన్నింటిని. శిఖరిశిఖాశ్రేణిః = పర్వతాగ్రప్రదేశములను, వృక్షాగ్రప్రదేశములను. చేరంగఁ = చేరునట్లు. పురిగొల్పెన్ = చేసెను. గజములడవులు చేరునట్లు చానియందున్న తుమ్మెదలు చెట్లు చేరునట్లు చేసెననిభావము. ప్రబలపరాశుగ పటలి నెల్లఁ. - ప్రబల = మిక్కిలి సామర్థ్యముగల; పర = శ్రేష్ఠములగు; ఆశుగ = బాణములయొక్క, వాయువులయొక్క; పటలి నెల్లఁ = సంఘము నెల్ల. ఘోరమహాబలకోటిః = భయంకరమగుగొప్పబాటియలగుంపులో, ఘోరమైనమహాబల యనఁగా నాకాశముయొక్కయగ్రమున “తారావధోస్తరిక్షంపమేఘద్వారం మహాబలమ్” అని అమరుఁడు. ఉండఁగఁజేసెన్ = ఉండునట్లు చేసెను. తతవైజయంతికావితతి నెల్లఁ. - తత = విస్తృతముగు; వైజయంతికా = టెక్కెములయొక్క, వనమాలలయొక్క; వితతి నెల్లఁ = సముదాయము నెల్లఁ. కమలేశ్వరాధీనగతిఁ. - కమలేశ్వర = నమద్రముయొక్క “సలిలం కమలం జలమ్” అని అమరుఁడు. విష్ణుమూర్తియొక్క అధీన = స్వాధీనతయొక్క, భావప్రధాననిర్దేశము. గతిఁ = ప్రాప్తి చేత. పాసంగఁగఁ = ఒప్పునట్లు. చేసెన్. తన్నున్. అవియెల్లఁ = అగొడుగులు మొదలగురాజచిహ్నములన్నియు. మఱచినన్ = రాజ్యభ్రష్టులై పోవునపుడు తచ్చిహ్నములు తన్నుమఱచుట స్వభావముగాన మఱచినను తాను. మఱవక = మఱచిపోక. ఆత్మనృపచిహ్నములు = తమరాజచిహ్నములు. అందునందున్ = వానివాని కుచితములగునాయాస్థలములయందు. దాచున్ = దాచిపెట్టును. అనఁగా మాధవరాయల ధాటియందు భీతులై యరులు పోవునపుడు తమనృపచిహ్నములు యదృచ్ఛగా గొడుగులు నీటిగాను లేక వనములలోను గజములడవులలోను వాని ననుసరించిన తుమ్మెదలు వృక్షాగ్రములలోను బాణములు బాటియలలోను టెక్కెములు సముద్రములోను వానియంతకు నవి పడి పోయినను శత్రురాజులు బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దత్తదుచితప్రదేశములయందుంచి పోయినట్లున్నదని యనుట. పుండరీకములు వనముల నుండుటయు పార్శ్వములు శిఖరిశిఖాశ్రేణిలఁ జేరుటయు ఆశుగములు గగనముఁ జేరుటయు వైజయంతులు విష్ణుమూర్తిని జేరుటయు నుచితమనిభావము. ప్రకృతాగ్రప్రకృతార్థములకు శ్లేషమూలాభేదాలోపముఁ జేయఁబడినది. ఇచట పుండరీకసారంగాశుగవైజయంతులను మాధవరాయధాటిపలాయికారిమండలి తత్తదుచితస్థలములలో నుంపకపోయినను నుంచిపోయినట్లు చెప్పబడతలన నుత్పేక్షింపఁగలకారము.

మతీయుఁ దత్తదనురూపస్థాననివేశనము శ్లేషమూలముగాఁ దోచుచున్నది గాన సమాలంకారిము. “సమం స్యా ద్వర్ణనం యత్ర ద్వయో ర ప్యనురూపయోః” అని లక్షణము.

ప. అనలమ హీన మై యెసఁగె • నార త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మీచే

ధనదుఁడు వైందె దా ధర హితస్థితిఁ దావకదానవైఖరిం

గని యచలవ్రజంబును ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁ గాంచె నీ

ఘనతరదైర్యవైభవము • గన్గెని మాధవరాయ చిత్రతన్.

68

టీ. మాధవరాయ. త్వదుద్ధతశౌర్యలక్ష్మీచే. — త్వత్ = నీయొక్క; ఉద్ధత = అధికమైన; శౌర్యలక్ష్మీచే = ప్రతాపసంపదచేత. అనలమ = అగ్నియే. హీనమై యెసఁగె = హీనమై యొప్పెను. ఔర = ఆశ్చర్యము. శౌర్యలక్ష్మీ యగ్నికిని దుస్సహ మగుటచే నాశ్చర్యము. తావకదానవైఖరి = నీదానరీతిని. కని = చూచి. ధనదుఁడు = కుబేరుఁడు. ధర = భూమియందు. తా = తాను. హితస్థితి = హితవృత్తిని. పాంచె = పొందెను. “శ్లో. భవతే విదేశ మధికేన జిత్ర సదనుప్రవేశ మథవా కుశలః” అను న్యాయము ననుసరించి నీహితవృత్తి నవలంబించె ననుట. ఘనతరశౌర్యవైభవము = ఉత్కృష్ట మగునీర్దైర్యసంపదను. కన్గెని = చూచి. అచలవ్రజంబు = పర్వతసంఘము. ముఖస్ఫుటవర్ణవియుక్తిఁ గాంచె = ముఖమందు స్ఫుటవర్ణవియోగమును, అనఁగా కాంతిహీనతను కాదేని గద్గదభ్రాషణమును కాంచె = పొందెను. చిత్రతన్ అనునది యంతటను నమన్వయించును. చిత్ర మెట్లన అనలము అహీనమై ఆకారహీనమై నలమై అనఁగా గడ్డిపోచై యెసఁగెను ధనదుఁడు ధరహితస్థితి = ధరకారహితస్థితిని, నదుఁడు అనుస్థితిని “నదదాతీతినదః” అనఁగా నియ్యనివాఁడు అనుపేరు వొందెను ఇటనశబ్దముతో సమానము అచలవ్రజంబు. ముఖస్ఫుటవర్ణ వియుక్తి. — ముఖ = ఆదియందున్న. స్ఫుట = స్ఫుటమగు. వర్ణ = అవర్ణముయొక్క వియోగమును. చలవ్రజ మాయె నని తెలియునది. మాధవరాయలశౌర్యసంపదకు నగ్ని గడ్డిపోచగా నాయెననఁగా శౌర్యాగ్నిప్రభకు నగ్ని తేజమత్యల్పమై యెసఁగెననియు మాధవరాయలత్యాగమునకు విశేషముగ నిచ్చువాడై ధనదుఁడనిపేరుపైందినకుబేరుండు నియ్యనివానివలెఁదోచె ననియు మాధవరాయలదైర్యసంపదకుఁ గదలకుండి యచల మనిపించుకొన్న పర్వతవ్రజము చలించుదానివలె నాయె ననియు భావము. అత్యద్భుత మైన శౌర్యముదానము దైర్యము గలవాఁడని ఫలితార్థము. అత్యుక్తి యర్థాలంకారము. చిత్రము శబ్దాలంకారము “ఆకారగతిస్వరవ్యంజనస్థాననియమచ్యుతగుప్తాదిభేదై రనేకధా చిత్రమ్” అని కావ్యానుకాశనమందుఁ జిత్రలక్షణము.

సీ. తాఁ గుంభినీశతఁ • దగి ముఖ్యురచి నెల్లఁ, బరశిలీముఖికోటిఁపాలు చేసెఁ
దా ధరాధీశతఁ • దనరి శృంగము నెల్ల, ఘనగండకాండనంకటముఁ జేసెఁ
దా భోగిరాజతఁ • దాల్చి పదం బెల్ల, సాంద్రాహితీజఃర్జరముఁ జేసెఁ
దా భూమిదారతఁ • ధరియించి పురమెల్ల, బహుళదుష్కీర్తిదుఃస్వరముఁ జేసె

తే. ననుచుఁ గరిరాజి గిరిరాజి • నాహరిపతిఁ

గిరిపతి నిరాకరించి యింద్రరణికాంత

సెందె సరిభేదవై భవాంచిత నభీతుఁ

గీర్తినంపన్ను మాధవక్షితిప నిన్ను.

69

టీ. ఇందు ధరణికాంత దిగ్గజాదుని నిరాకరించి మాధవరాయలను జేరుటకు క్షేమభంగి చే హేతునిరూపణముఁ జేసి యర్థవ్యయము గలుగఁ జెప్పఁబడియె. ఏమి గనినః—తాత్=తాను. కుంభినీశతత్=భూమిశ్వరత్వము చేత. తగి. ముఖ్యుని నెల్లఁ=ప్రధానకాంతి నంతయు. పరశీలీ ముఖికోటిపాలు చేసెఁ=శత్రువులయొక్క భాణపరంపరల పాలు చేసెను. తాను రాజయ్యుఁడనరాజ శక్తి నంతయు శత్రువుల యధీనము చేసె ననియర్థము. దిగ్గజవర్గము కుంభినీశతననఁగాఁ గరిణీపతిత్వము చేతఁ దనరినదనియు ముఖ్యుని ననఁగా ముఖమందుఁ బుట్టినచవిని, పరశీలీ ముఖికోటియనఁగా శ్రీశృంగుగుతున్నెడలగుంపు దానియధీనము చేసిన దనియు భావము. తాత్=తాను. ధరాధీశ తత్=భూపతిత్వము చేత. తనరి. శృంగము నెల్లఁ=దొరతనమునంతయు. ఘనగండకాండసంకటముఁ.—ఘన=ఘనము లగు; గండకాండ=ఉపద్రవపరంపరల చేత; సంకటముఁ=సమృద్ధమైనదానిఁగా. చేసెత్. అనియర్థము. కులాచలవర్గము. ధరి=పర్వతములకు. అధీశతత్=అధిపతిత్వము చేత. తనరి. తనశిఖరము నెల్ల ఘనము లయిన(గండకాండ)స్థూలాలలములయొక్క సంఘముల చే సంకట మగునట్లు చేసె నని భావము. తాత్=తాను. భోగిరాజతత్.—భోగి=రాజులకు; రాజతత్=రాజత్వమును, రాజాధీశ్వరత్వము ననుట. తాల్చి. పదం బెల్లఁ=తన నివాసస్థానము నెల్లను. సాంద్రాహిణీతిజ్జరముఁ.—సాంద్ర=దట్టమైన; అహిణీత్=శత్రుభీతిచేత. జర్జరముఁ=శిథిలమైనదానిని. చేసెత్ అనియర్థము. కేమండు(భోగిరాజతత్)సర్పరాజతను దాల్చి నాడనియు తనపదమైన హతాశమంతయు (అహిణీత్) సర్పభీతిచేత జర్జరమయినదనియు భావము. తాత్=తాను. భూమిదారతత్=భూపతిత్వమును. ధరించి. పురమెల్లఁ=పట్టణ మంతయు. బహులదుష్టిర్దిదుర్భరముఁ=అధికమగునపకీర్తిచేత దుర్భరముగాఁ జేసెననియర్థము. అదివరాహస్వామి భూమిదారమను నామమునువహించినాడనియు తనపురంబు దనశరీరము బహుల మై దుష్ట మగుబురుదచేత వ్యాప్తము చేసినాడనియు భావము; వరాహములు బురుదలలోఁ దిరుగుటస్వభావము. గీతియందుఁ గ్రమముగా నన్వయము. అనుచుఁ=ఇట్లునుచు. ఇంద్రరణికాంతః ఈ భూకాంత. కరిరాజిఁ=దిగ్గజసంఘమును. గిరిరాజిఁ=కులాచల సంఘమును. అహరిపతిఁ=ప్రసిద్ధుఁ డగుసర్పరాజైనయాదిశేషుని. కిరిపతిఁ=వరాహాధిపతియైనయాదివరాహమును. నిరాకరించి = తిరస్కరించి. అరిభేదవైభవాంచితముఁ=శత్రువిదారణనంపద చే నొప్పుచున్నవానిని. అభీతుఁ=భయరహితుని. కీర్తినంపన్నుఁ=కీర్తిమంతుని. నిన్నుఁ. మాధవక్షితిప=మాధవరాయ. చెందెత్. ఇందును గ్రమముగా నన్వయము తెలియందగినది. ఇందు క్లేషాత్థాపితివ్యతిరేకాలంకారము యథాసంఖ్యాలంకారమును.

మ. భవదీయోగ్రచమూపరాగపటలాభ్రశ్రేణి యాదోనిధా

నవిషంబుల్ వడిఁ ద్రావ జన్యవనుధానప్యోరుడోలాధిరూ

ధవిపక్షక్షితి నాథు నూఁచు బలరూఁట స్థేమ చిత్రంబు మా

ధవరాయేంద్ర త్వదీయ హేతి వెలికిం • దార్చుక యశఃక్షీరమున్. 70

టీ. మాధవరాయేంద్ర. భవదీయోగ్రచమూపరాగ పటలాభృశ్రేణి.—భవదీయ= నీకుసంబంధించిన; ఉగ్రచమూ=ఉగ్రమగు సేనయొక్క; పరాగపటల = ధూళిపటలమనెడు; అభృశ్రేణి=మేనుపరంపర. యాదోనిధానవిషంబులో = సముద్రసంబంధి విషములను, జలముల నన్నట. వడిక=వేగముగా. త్రావక=పానము సేయఁగా. బలరూఁట స్థేమ=నైన్యసంఘ సామర్థ్యము. జన్యవసుధానవ్యోరుడోలాధిరూఢ విపక్షక్షితి నాథుక. — జన్యవసుధా=యుద్ధ భూమి యనెడు; నవ్య = మాతనమును; ఉరు=గొప్పదీయునగు; డోలా=ఉయ్యెలను; అధిరూఢ = అధిష్ఠించు; విపక్షక్షితి నాథుక = శత్రురాజును. ఊచుక=ఊచును. త్వదీయ హేతి = నీఖడ్గము. యశఃక్షీరముక = యశ స్సనెడుపాలను. వెలికిం దార్చుక = వమనము చేయును, బయల్పడుచు ననుట. చిత్రంబు = ఆశ్చర్యము.

విషము ద్రావినవారిని పాలుద్రాపి యుయ్యలలో నుంచియూపగా వారు విషము తోడిపాలను గ్రక్కట సహజమై యుండఁగా చమూపరాగము విషము ద్రావుటయు శత్రురాజు నూఁచుటయు ఖడ్గము పాలను కక్కుటయు చిత్రం బనిభావము. మాధవరాయల సేనాపరాగము సముద్రముదాక వ్యాపించి జలము నింకునట్లు చేసినదనియు శత్రువు యుద్ధభూమిని బడిపోయినాఁ డనియు ఖడ్గము మిక్కిలిఖ్యాతిని ఘటింపఁ జేసినదనియు ఫలితార్థము. అనంగత్యలంకారము. “విషద్ధం భిన్నదేశత్యం కార్య హేతోర్ రసంగతిః | విషం జలధరైః పీతం మూర్ఛితాః పథికాన్జనాః” అని చంద్రాలోకలక్ష్యలక్షణంబులు. పరాగపటలాభృశ్రేణి, జన్యవసుధాడోలాయశఃక్షీరత్యాదులందు రూపకము.

సీ. ముకుళితపాణులై • వికవిక నగువారి

స్వీయాంకనంగతిః • జెంద నీదు,

తల నిల్చికొనఁ బూని • తహతహ పడువారి

ననురాగయుక్తి డా•యంగఁ బోవ,

దడుగు వెట్టఁగ లేక • వడఁకు చుండెడువారి.

స్థిరమహాధారాక్షిః • జేర్చఁ జనదు,

తృణగర్భ మగుమోము • దెఱచు చుండెడువారి

నెద మీఱ ముఖ మంటఁ • గదియ దింత,

తే. మనుషదో మహస్సునులఁ • జనుషదో న

వీనకీర్తి సంతాన మి•వ్యిపుల నౌర

తావకీనాసిలక్ష్మి చి•త్రప్రళ సీ

వితతగుణసాంద్ర మాధవపక్షితిమహేంద్ర.

ఈ పద్యమందు మాధవరాయాశిలత్వీని బుత్రవతిగా నధ్యవసించి యర్థద్యయము గలుగఁ జెప్పఁబడియె. ఏలాగనిన:- ముకుళితపాణులై = మోడ్చుకొంటులు గలవారై. వికవిక నగువారికే = కకవిక నయ్యెడువారిని, పిడికిళ్లు మూసికొని వికవిక నగుట శిశుస్వభావము. స్వీయాంకసంగతికే.- స్వీయ = తనసంబంధియైన; అంక = తోడయొక్క; సంగతికే = సంబంధమును. చెంద నీదు = పొందనీదు. అతిబాల్యము గలవారై పిడికిలి పట్టుకొని వికవిక నగుశిశువుల నెత్తికొని తనతోడమీఁదిఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొన దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. ప్రణమిల్లుచు కకావికలు పడుచుండెడు శత్రువులను తనసమీపము నొంద నీదు అనఁగా నట్టి వారిదగ్గఱకుఁ బోయి వారిని సంహరింప దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. తల నిల్పికొనఁ బూని=తల నిల్పుటకుఁ బ్రయత్నించి. తహతహపడువారికే = సంతోషపడుచున్న శిశువులను ; అను రాగయుక్తికే = ప్రీతితోడ. డాయంగఁబోవదు = సమీపింపఁబోదు. తల్పనిల్పఁజాలక తహతహ పడుశిశువుల సమీపమునకుఁ బ్రీతితోఁ బో దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. యుద్ధములో శిరస్సు నిల్పుకొనవలె నని యనఁగా జీవింపవలె నని (తహతహపడు) త్వర పడుశత్రువులను (డాయంగఁబో దని యనఁగా నట్టివారిని) సంహరింప దని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అడుగువెట్టఁగలేక వడఁకుచుండెడువారికే = నడచునంతయస్సు లేకనడవఁ బోయి వడకు చుండెడుబాలురను. స్థిరమహాధారాప్తికే = స్థిరమై గొప్పదియైన స్తంభాద్యాధారము యొక్క ప్రాప్తిని. చేర్పఁజనదు = చేర్చుటకుఁ బోవదు. నడవ నేరక లేచిపడుచున్న శిశువులను స్తంభాద్యాధారములు చేర్పఁజనదని పుత్రవతీపరమైనయర్థము. యుద్ధకాలమందుఁ బ్రాణభీతితో నడుగువెట్టఁజాలక యనఁగాఁబాటిపో నుద్దేశించియు భీతితో బాఱఁజాలక కంపించువారిని, స్థిరమై యధికమైన (ధారా) అంచుయొక్క ఆప్తిని తేర్పఁగఁజనదు, అనఁగా అట్టివారిని తెగనఱక దని ఖడ్గపరమైనయర్థము. తృణగర్భ మగుమోము దెఱచుచుండెడువారికే = అజ్ఞానముతో గడ్డిపోచలు నోటిలోఁ బెట్టుకొని తెఱచుచుండెడుబాలురను. ఎడ మీఱకే = మనస్సు ఉప్పొంగఁగా. ముఖమంటకే = ముఖము శోధించుట కనుట. కదియుదు=కదిసి గడ్డిపోచ దీయి దని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. గడ్డి నోటఁగఱచుకొనినశత్రువులను భయము అతిశయించునట్లుగా సంహరింప దని ఖడ్గపరార్థము. జౌర. వితతగుణసాంద్ర, మాధవత్వీతిమహేంద్ర. ఇవ్యపులకే = ఈభూమియందు. తావకీనాసిలత్వీ = నీఖడ్గలత్వీ. మహాస్సానులకే = ప్రతాపముప్రధానముగాఁ గలమూరుల నని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. సూర్యునివంటిప్రతాపములను అనిఖడ్గపరమైనయర్థము “నూనుః పుత్రేనుజేరవౌ” అని అమరశేషము. కీర్తిసంతానము = కీర్తియని ప్రీత్వనిర్దేశమునఁ గీర్తియ నెడునాఁడుబిడ్డలయొక్క సంతానము నని పుత్రవతీపరమైన యర్థము. కల్పవృక్షము వంటికి కీర్తి నని ఖడ్గపరార్థము. పెనుపదో = పెంపదో. చిత్రప్రశస్తి=అతిచిత్రము, అనఁగా తాను పుత్రులను గనుచుఁ జెంచుచు బెజువారిబాలురు ముకుళితపాణులై వికవిక నగుచుండుట లోనగువ్యాపారములు నేయు నెడ స్వీయాంకసంగత్యాదులను జేయు కుంట యాశ్చర్యంబని స్త్రీపరమైన భావము. ఖడ్గము శరణాగతులను, ప్రాణతాణమునకై తహతహపడువారిని బరుగెత్తి పోవ నుద్దేశించి పోలేక వడఁకుచుండెడువారిని గడ్డిపోచనోరఁ బెట్టుకొన్నవారిని సంహరింపదు. తక్కినశత్రువుల నందఱను ధ్వంసము చేసిన దని ఖడ్గపరమైనభావము.

మ. ధరణీక మాధవరాయ తావకబలోద్యద్రదేణుపాళీకృతో

ధ్వరభావత్కమహోగ్నిబుద్ధిప్రమయై తోపంగ నాస్త్విక్షే

వరు లవ్యాప్తము ధూళి తద్బలమునం బాటిల్లు ధూమధ్వజా

కరధీ యప్రమయంచు నెంచుట లింకం గైకొందురే యెంతయున్. 72

టీ. మాధవరాయ. ధరణీక=భూమియందు. తావకబలోద్యద్రదేణుపాళీకృతోధ్వరభావత్కమహోగ్నిబుద్ధి.—తావక=నీసంబంధియగు; బల=నై న్యమందు; ఉద్యత్=ఎగయుచున్న; రేణుపాళి=పరాగపంక్తిచేత; కృత=చేయఁబడిన; ఉధ్వర=దట్టమైన; భావత్కమహోగ్నిబుద్ధి=నీసంబంధియైనప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము. ప్రమయై=యథార్థానుభవమై. తోపంగ=తోచుచుండఁగా. అస్త్విక్షేపములు=తార్కికులు. ధూళి=పరాగము. అవ్యాప్తము=సాధ్యసమానాధికరణాత్మంతాభావప్రతియోగి. తద్బలమున=అనైనన్యమందు. పాటిల్లుధూమధ్వజాకరధీ.—పాటిల్లు=శుద్ధియందు. ధూమధ్వజాకరధీ=వహ్ని విషయకిజ్ఞానము. అప్రమ=అయథార్థజ్ఞానము, అనఁగా భ్రాంతిరూపజ్ఞానము. అంచున్ = ఇట్లుచు. పలుకుటలు = వచించుటలు. ఇంక=ఇంకమీఁద. ఎంతయున్=మిక్కిలి. గ్రహింతురే=గ్రహింప రునుట; అతార్కికులుగానున్నవారలు నీనైన్యరజస్సున్నచోట నీప్రతాపాగ్నియుండునన్నవిషయముఅయథార్థముగాఁజెలిసికొన్నను దర్శకాస్త్రీపారీణులు తావకబలోద్యద్రదేణురూపహేతువుచేత భవత్ప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము యథార్థానుభవమై యుండఁగా ధూళి యవ్యాప్తము ప్రతాపాగ్నిజ్ఞానము భ్రమాత్మకమనుట యంగీకరింపరని తాత్పర్యము. అతిశయోక్తిసంకీర్ణానుమానాలంకారభేదము. సీ. శారదనారద బుధవరప్రహ్లాదబోధకశ్రీః బూని, భూరిహరిచ్చాయః బోలువు మీఱు సామోదవుండరీకాఖండరుచిఁ గాంచి, సర్వజ్ఞమతికిఁ దోషము ఘటించు ననుపమానఘనార్దునాభిఖ్య సలరారి, పాండురాజవిభూతిఁ బరిధవిల్లు తే. నందనందనపాదారవిందభక్తి, వాసితాశ్రయ శ్రీమాధవక్షీతిశ

తావకఖ్యాతికాంతయంతాంతమగుని, జానుకూల్యంబు దెల్లమైయతిశయిల్లు.

టీ. నందనందనపాదారవిందభక్తివాసితాశ్రయ.—నందనందనపాదారవింద=శ్రీకృష్ణపాదపద్మములయొక్క; భక్తివాసిత=భక్తులకనుట; ఆశ్రయ=ఆశ్రయఁదైన. శ్రీమాధవక్షీతిశ=మాధవభూపాలుఁడా. తావకఖ్యాతికాంత=నీకీర్తికాంత. అతాంతమగునిజానుకూల్యంబు.—అతాంతమగు=అమూలమగు, అనఁగాప్రకాశించునదియనుట. నిజానుకూల్యంబు=స్వకీయానుకూల్యము. తెల్లమై=వ్యక్తమై. అతిశయిల్లె=విజృంభించునట్లుగా. శారదనారదసాదృశ్యము=నూతనమగునారదమహర్షియొక్కసామ్యమును. “శారదఃపీతమస్తేనాప్రత్యగ్భిషవేత్రిమ” అనిహాలాయుధము. వహించి=పొంది. హంసమండలిక.—హంస=యతులయొక్క; మండలిక=సమూహమును. హంస, పరమహంస, కుటీచక, బహూదకు అని యతులలో నాలుగుభేదములు. నందను=అనందమును. అందఁజేయున్=పొందఁజేయును. నారదమహర్షి సాదృశ్యము నొంది యతుల కానందమును జేయు ననియర్థము. శరత్కాలమేఘముయొక్క సాదృశ్యము వహించి

రాయంచలగుంపు నంద మందునట్లు చేయు ననిభావము. రాయంచలు వార్షికమేఘమునకు వెఱచుటయు కారిద మేఘమునకు సంతసించుటయుఁ గవికులప్రసిద్ధంబు. బుధవరప్రహ్లాదబోధకశ్రీః బూని.—బుధవరప్రహ్లాద=బుధశ్రేష్ఠుం డగుప్రహ్లాదునియొక్క; బోధకశ్రీః బూని=జ్ఞానసంపదనుబూని, ఇట్ల బోధకబ్రహ్మమీఁద స్వార్థమందు కప్రత్యయంబు. భూరిపారిచ్ఛాయ్.—భూరి = అధికమగు; పారిచ్ఛాయ్ = విష్ణుమూర్తియొక్కనీడచేత, పక్షపాతము చేత ననుట. పాలుపుమీఱు = ఒప్పుమీఱును. ప్రహ్లాదునిజ్ఞానసంపదను వహించి విష్ణుమూర్తిచ్ఛాయ నొప్పు ననియర్థము. బుధవరులయొక్క (అనఁగా పండితోత్తములయొక్క) ప్రహ్లాదమును బోధించు శ్రీః బూని సింహముయొక్కకాంతిచేత బాలుపుమీఱు ననిభావము. సామోదపుండరీకాఖండరుచి = సంతసముతోఁగూడినపుండరీకుఁ డనునొకవిష్ణుభక్తునియొక్కయఖండరుచిని గాంచి. సర్వజ్ఞమతికిఁ దోషము ఘటించుకో అనఁగా సర్వజ్ఞపదము యోగవృత్తిచే విష్ణుమూర్తిని బోధించును గాన విష్ణుమనస్సున కానందముఁ గలుగఁజేయు ననియర్థము. పరిమళముతోఁగూడినతెల్లదామరలకాంతి నొంది యీశ్వరునియొక్కమనస్సున కానందము ఘటించు ననిభావము. శివుఁడు పుండరీకప్రియుఁ డగుట స్పష్టము. అనుపమాన భునార్జునాభిఖ్య నలరారి = అనుమానము భునము నైనయర్జునునియొక్కకాంతిచేత నలరారి. పాండురాజవిభూతిఁ బరిధవిల్లు = పాండురాజయొక్క యైశ్వర్యముతో నొప్పియుండు ననియర్థము. అర్జునాభిఖ్య నలరారినపుడు అతనితండ్రి యగుపాండురాజయొక్కవిభూతితోఁ బరిధవిల్లుట స్పష్టము. అనుపమానము భునము నగునట్లుగా (అర్జున మనఁగా) శుభమైనది యని పేరు పొంది (పాండురాజ) తెల్లనిచంద్రునియొక్కవిభూతితోఁ బరిధవిల్లు ననిభావము. ఇట్లు నీవు నందనందనపాదారవిందభక్తివాసితుల కాశ్రయమై యున్నవాఁడవు కాన నీకీర్తియు నారద ప్రహ్లాద పుండరీకార్జునాదిపరమభాగవతోత్తములభంగి నలరి హంపాదుల కానంద మందఁజేయుచు నీయాసుకూల్యవర్తనతో రాజిల్లు నని యభిప్రాయము. నీకీర్తి శరత్కాలమేఘాదులతోఁ దులదూఁగియున్నదని ఫలితార్థము. ఇందు శ్లోకసంక్షిప్తావమాలంకారము:

నీ. భూరిప్రకంపనఃస్ఫూర్తి గ్రక్కున లేచి, పటుతరరథచక్రభంగ మూన్చి
పరమస్తకోద్దేశఃపదవికి నెగఁబ్రాఁకి, తద్ధనాఖ్యామృతభారఁ గ్రోలి
యతనుసంగరమాప్తియంటువాయఁగఁజేసి, యాజ్ఞైకచింతనాయతిఁదవిల్చి
యచలయోగస్థేమః మలవడఁగాఁ దీర్చి, కన్నులనీ రొల్కఁగా ఘటించి
తే. నురుచిరాహారముల్ మాన్చి పరమశక్తి
భవదసిభుజంగి జటిలతాపదవిహార
విభవములఁ గూర్చె బరహంసవితతి కెల్లఁ
దనర మాధవరాయ సత్సంపరాయ.

74

టీ. సత్సంపరాయ = న్యాయ యుద్ధముగల. మాధవరాయ = మాధవ ప్రభువుంగవుఁడా. తనరక్ = ఒప్పునట్లు. పరమశక్తి భవదసిభుజంగి=పరమశక్తిస్వరూప మగునీయసి

యనెడు కుండలిన. పరమాంస వితతికల్లె = శత్రుశ్రేష్ఠసంఘమున కెల్లను, అని ఖడ్గపర మైనయర్థము, శ్రేష్ఠు లగుయతులయొక్క సంఘమున కెల్ల నని కుండలినీశక్తిపర మైనయర్థము. భూరిప్రకంపనస్ఫూర్తిక. — భూరి = అధికమగు; ప్రకంపన = చలనముయొక్క; స్ఫూర్తిక = ప్రకాశముచేత. గ్రక్కున లేచి = వేగముగ లేచి. పటుతర రథచక్ర భంగమూర్చి. — పటు తర = దృఢతరములైన; రథ = స్వందనములయొక్క; చక్ర = కండ్లయొక్క; భంగమూర్చి = భంగముసేసి, అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అధిక మగుప్రాణాయామ నిబద్ధవాయువుయొక్క స్ఫూర్తిచే గ్రక్కున లేచి దృఢతరదేహసంబంధి మూలాధారాదిచక్రములయొక్క భంగ మూర్చి యని శక్తిపరమైన యర్థము. పరమస్తకోద్దేశపదవిక. — పర = శత్రువులయొక్క; మస్తకోద్దేశపదవిక = శిరస్థానమునకు. ఎగ్రబాణి = ఎక్కి. తద్వనాఖ్యామృతరస ముక. — తత్ = ఆశత్రువులయొక్క; ఘన = అధికమగు; ఆఖ్యా = యశమనెడు; అమృ తరసముక = సుధారసమును. క్రోలి = పానముచేసి, అని ఖడ్గపరమైనయర్థము. ఉత్క్లృష్ట మగుశిరస్థానమున కెక్కి ప్రసిద్ధమగు ఘన మనుషేరుగలిగిన సహస్రారసుధను గ్రోలి యని శక్తిపరమైన యర్థము. ఆతను సంగరమాప్తి యంటుక. — ఆతను. అధికమగు. సంగర = యుద్ధసంబంధియైన; మా = లక్ష్మీయొక్క; ఆప్తి = ప్రాప్తియొక్క; అంటు = సంపర్కమును. పాయఁగఁజేసి = లేకుండఁజేసి. ఆత్మైకచింతనాయతిక. — ఆత్మ = తనయొక్క, అనఁగా ఖడ్గముయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; చింతనా = స్మరణముయొక్క; ఆయతిక = ఆతిశయమును; తవిచ్ఛి = కూర్చి, అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. అధికమైన సంగమయొక్క రమయొక్క ఆస్తిని లేకుండఁజేసి బ్రహ్మముయొక్క ముఖ్యమగుధ్యానాతిశయము ఘటింపఁ జేసి యని శక్తిపరమైనయర్థము. అచలయోగస్థేమము. — అచల = పర్వతములయొక్క; యోగ = సాంగత్యమందలి; స్థేమము = స్థైర్యమును. అలవడఁగాఁదీర్చి = తగునట్లుగాఁజేసి. కన్నుల నీరొల్కఁగా ఘటించి = దుఃఖముచేతఁ గన్నులనీ రొల్కునట్లు చేసి యని ఖడ్గపరమైనయర్థము. చలింపని యోగమందు శ్లైర్యమును తగునట్లునరించి యానందముచేతఁగన్నులనీ రొలుకునట్లు చేసి యని శక్తిపరమైన యర్థము. నురుచిరాహారములు మాన్చి = మనోహరమగునాహారములు మానునట్లుచేసి, అరణ్యవాసముచేత శత్రురాజులకు యోగులకును ఫలమూలాదులే యాహారంబులు గావున రెంటి నీదే యర్థము. జటిలతాపద విహారవిభవములక. — జటి = జావ్విచెట్లయొక్క “పట్తో జటీ పర్కటీస్యాత్” అని ఆమరుఁడు. లతా = శీఘ్రలయొక్క; పద = స్థానములయందలి; విహార = విహరణముయొక్క; విభవములక = సంపదలను. కూర్చుక అని ఖడ్గపరమైన యర్థము. జటిలతా = జటాధారిత్యమనెడు; పద = చిహ్నముచేత; విహారవిభవముల నని శక్తిపరమైన యర్థము.

మాధవరాయలవారిఖడ్గము గ్రక్కున లేచి శత్రురాజుల రథచక్రకాదులను భంగము చేసి వారితలపై కెక్కి వారియశంబును గొని యనఁగా వారి నోడించి ఖ్యాతి గాంచి వారలు యుద్ధలక్ష్మీచింతిపోయి తనచింతయే ముఖ్యముగాఁ గలిగి యరణ్యములపాలై దుఃఖముతోఁ గన్నీ రొలుకఁగా మృష్టాన్నాహారము లేక మృత్యులతాగుల్పిప్రదేశములలోఁ జేరునట్లు

చేసె ననియు, నది సూడఁగా రోగాభ్యాసము నేయువారలమూలాధారనిలయ యగుపండ
లిని యనుకర్తి ప్రాణాయామవిబద్ధవాయువుచే గ్రహ్మన లేచి మూలాధారాదిచక్రభంగ
మొనర్చి కిరస్థానమందు సహస్రారసుధను గ్రోలి సర్వసంగపరిత్యాగము బ్రహ్మసంధాన
ము గలుగఁజేయుచు నిశ్చలయోగముతో నానందబాష్పము లొల్పఁగా వార లాహారముల
మాని జటాధారులై యడవులలో విహరించునట్లు చేసినభంగి నున్న దనియు భావము.
ఇందు శ్లిష్టపరంపరితరూపకాలంకారము.

తే. విబుధశిక్షితుండవు శాస్త్రవిదుండ వఖిల

కావ్యవేదివి ఘనతార్కికవ్యవహృతి

నెఱుఁగుదువు నీ కసాధ్యమే యింపు మీఱఁ

గృతి వినిర్మింపుము మాధవక్షితిప యనిరి.

75

టీ. మాధవక్షితిప. నీవు విబుధశిక్షితుండవు, అఖిలకావ్యవేదివి, ఘనమై తర్కశాస్త్ర
సంబంధమైన వ్యవహారము నెఱుఁగుదువు, నీకు బుండరీకాక్షనిదేశానుసారముగఁ గృతి నిర్మిం
చుట యసాధ్యము గాదు గాన నింపుమీఱఁ గృతి నిర్మింపు మని బుద్ధజనంబు లమందానంద
కందలితహృదయారవిందులై యని రని పూర్వము వ్రాసినవచనముతో నన్వయము.
వ. అనిన నేను బరమానందకందళితహృదయారవిందుండ నై.

76

షష్ఠ్యంతములు.

క. భాషాధిపశేషాహిప, భాషాభూషాయితార్తపటుగుణతతికిన్

దోషాచరదోషాచర, దోషాచరచక్రకలితదోర్బలభృతికిన్.

77

టీ. భాషాధిపశేషాహిప భాషా భూషాయితార్తపటుగుణతతికిన్.-భాషాధిప = బ్రహ్మ
యొక్కయు; శేషాహిప = అదిశేషనియొక్కయు; భాషా = వాణికి; భూషాయిత = అలం
కార ప్రాయముగు; ఆర్త = తనయొక్క; పటు = శ్రేష్ఠములగు; గుణ = అనంతకల్యాణగుణ
ములయొక్క; తతికిన్ = సమూహముగలవానికి. దోషాచరదోషాచరదోషాచరచక్రకలితదో
ర్బలభృతికిన్.-దోష = సాపములను; ఆచర = మిక్కిలి ఆదరించుచున్న; దోషాచర = రక్క
సులయొక్క; దోషా = భుజములకు “దోర్దోషాచ భుజా బాహు” అని హలాయుధనిఘం
టువు; చర = ఖండించెడు; చక్ర = మదర్శనముచేత; కలిత = ఒప్పుచున్న; దోర్బల = బాహు
బలముయొక్క; భృతికిన్ = భరణముగలవానికి. దీని కర్పితముగ నొనర్చు నను దానితో నన్వ
యము. ముందు నిట్లు చూడవలయు.

క. కోపాయితపాపాయత, భూపాయితదనుజమథనపూజితమతికిన్

గోపాలనగోపాలన, గోపాలననిబిడరతికిన్ గోహితకృతికిన్.

78

టీ. కోపాయిత పాపాయిత భూపాయిత దనుజమథన పూజితమతికిన్.-కోప = కో
పముచేత; అయిత = పొందఁబడిన “అయగతా” అనుధాతువు మీఁద కృత్యత్యయము;
పాప = పాతకములచేత; అయిత = అధికులగు; భూపాయిత = రాజులవలె నాచరిం
చుచున్న; దనుజ = రాక్షసులయొక్క; మథన = నాశనముచేత; పూజిత = క్లాభ్యుమైన;

మతికిఁ = బుద్ధిగలవానికి. గోపాలన గోపాలనగోపాలననిబిడరతికిఁ. — గోప = రాజులకు; గొల్లలకు “ గోపాశ్చ గోపాశ్చ గోపాః ” అని యొకశేషము; ఆలన = ఆలంకారకరమగు; గోపాలన = భూపాలనమందు; గోపాలన = గోవులపాలనమందు; నిబిడ = దట్టమైన; రతికిఁ = ఆసక్తిగలవానికి. గోహితకృతికిఁ. — గో = స్వర్గమునకు; హిత = అనుమతిమగు; కృతికిఁ = వ్యాపారముగలవానికి “ స్వర్గేషు పశువాగ్వాజదిశ్చేత్రఘృణిభూజభే. | లక్ష్మ్యదృష్ట్య స్త్రియాంపుంసి గౌః ” అని యమరుఁడు.

క. కమలాసజనక నాభికి, గమలన్మోహంధతమసంకమలాంకునకుం

గమలాలయకమలాలయ, కమలాలయశయనభృతికిఁ ♦ గాంతాకృతికిన్ . 79

టీ. కమలాసజనకనాభికి. — కమలాస = బ్రహ్మకు; జనక = ఉత్పాదకమగు; నాభికిఁ = నాభిగలవానికి. కమలన్మోహంధతమసంకమలాంకునకుఁ. — క = అత్తకు; మలత్ = పాతకమువలె నాచరించుచున్న; మోహ = అజ్ఞానమనెడు, అంధతమసంక = కటికిచీకటికి; కమలాంకునకుఁ = మృగాంకునకు. కమలాలయ కమలాలయ కమలాలయశయనభృతికిఁ. — కమల = లక్ష్మీదేవికి; ఆలయ = స్థానమగు; కమలాలయ = సముద్రముయొక్క; కమల = ఉదకమందు; ఆలయ = వివాశములేనట్లు; శయన = శయనముయొక్క; భృతికిఁ = భరణముగలవానికి. కాంతాకృతికిఁ = మనోహరాకారముగలవానికి.

క. శరణాగతపరిరక్షణ చరణప్రవణాత్త చిత్తసరసీజనకుఁ

నరకాహితనరకాహిత, నరకాహితబాణతతికి ♦ నరసారథికిన్ . 80

టీ. శరణాగతపరిరక్షణచరణప్రవణాత్తచిత్తసరసీజనకుఁ. — శరణాగత = శరణమును బొందినవారియొక్క; పరిరక్షణ = పాలనముయొక్క; చరణ = ఆచరణమందు; ప్రవణ = అభిముఖమైన; ఆత్మ = తనయొక్క; చిత్త = మానసమనెడు; సరసీజనకుఁ = కమలము గలవానికి. నరకాహిత నరకాహిత నరకాహిత బాణతతికి. — నరక = నిరయమునకు; అహిత = శత్రువులగు, అనఁగాఁ బుణ్యాత్ములగు; నరక = నరులకు; స్వార్థమందు కప్రత్యయము. అహిత = అహితుఁడగు; నరక = నరకాసురునకు; అహిత = విరోధులగు, బాణతతికిఁ = బాణములయొక్క సముదాయము గలవానికి. నరసారథికిఁ = అర్జునసారథికి.

క. శ్రీవాసజ్జటప్రోలీ, భావుకపత్తనవిహారపటుశీలునకుఁ

గోవర్ధన గోవర్ధన, గోవర్ధనవృష్టిహృతికి ♦ గోపాలునకున్ . 81

టీ. శ్రీవాసజ్జటప్రోలీభావుకపత్తనవిహారపటుశీలునకుఁ. — శ్రీ = లక్ష్మీదేవికి; వాసత్ = నివాసమువలె నాచరించు; జటప్రోలీ = జటప్రోలనెడు; భావుక = భవ్యమగు; పత్తన = పురియందు; విహార = విహారమందు; పటు = సమర్థమైన; శీలునకుఁ = స్వభావముగలవానికి. గోవర్ధన గోవర్ధన గోవర్ధనవృష్టిహృతికిఁ. — గోవర్ధన = అవుల వృద్ధిబొందించెడు; గోవర్ధన = గోవర్ధన పర్వతముయొక్క; గో = భూమికి; ‘సమానాస్తవిధ రనిత్య’ అనుటచేత

సమాసాంతప్రత్యయము రా దయ్యె; వర్ధన = నాశక మగు; వృష్టి = వర్షముయొక్క; హృ
తికిఁ = హరణము గలవానికి. గోపాలునకుఁ = మదనగోపాలస్వామికి.

వ. అర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనినచంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబం
ధంబునకుం గధాక్రమం బెట్టి దనిన. 82

ఉ. శ్రీ నిగు వైంది నైమిశము ♦ సెన్నగు నందు నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమలావరదంతులు శౌనకాదిమా
నీనులు సూతజం బలికి ♦ శేనపుర జేత ధరణి నిరీతిగా
నానృపుఁ డెల్లు మన్న నతఁ ♦ డాయతకాతుకపూరితాత్మఁ డై. 83

టీ. నైమిశము = నైమిశారణ్యము. శ్రీ = శోభావిశేషముచేత. ఇరు వొంది = స్థిర
త నొంది. చెన్నగుఁ = ప్రకాశించును. అందుఁ = ఆయరణ్యమందు. నిజామలాశయా
లానదృఢావబద్ధకమలావరదంతులు.—నిజ = స్వకీయ మై; అమల = స్వచ్ఛమైన; ఆశయ =
హృదయ మనెడు; ఆలాన = బంధస్తంభమందు; “ఆలానం బద్ధస్తంభే” అని యమ
రుడు: దృఢ = స్థిరమానట్లు; అవబద్ధ = కట్టబడిన; కమలావర = విష్ణుమూర్తియనెడు;
దంతులు = గజము గలవారలు. శౌనకాదిమానీనులు = శౌనకాది మునిరాజులు. సూతజాఁ =
సూతునిఁ గూర్చి. పలికిరి = పవించిరి. ఏనృపుఁడు = ఏరాజు. ధరణి = భూమిని. నిరీతిగాఁ =
ఈతిభాధారహిత మగునట్లుగా. ఏతఁ = పాలించెను. ఆనృపుఁ = ఆరాజును. డెల్లు
మన్నఁ. అతఁడు. ఆయతకాతుకపూరితాత్మఁ డై = విస్తారమైనకాతుకముచే నిండినహృద
యము గలవాఁ డై. పలికెఁ అని యుత్తరపద్యస్థిత్యతో నన్వయము. ఇంద్రశిష్టపరం
పరిత రూపకము. “శ్లో. తత్పరం పరితం శిష్టే వాచకే భేదభాజి వా” అని కావ్య
ప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

శా. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై ♦ చక్రప్రియంభావుక
శ్రీరమ్యాకృతి యై దినేశకులలక్షీమూల మై యిద్ధరా
భారం బూనె నుచంద్రసంజ్ఞ నెకభూపాలాగ్రగణ్యండు ద
చ్చారిత్రంబు వచింతు నంచుఁ బలికెఁ ♦ జంచద్వచోవైఖరిన్. 84

టీ. ఒకభూపాలాగ్రగణ్యండు = ఒకరాజశ్రేష్ఠుండు. సారాక్షీణకలాకలాపనిధి యై.—
సార = శ్రేష్ఠ మగు; అక్షీణ = తక్కువగాని; కలా = చతుష్పదివిద్యలయొక్క, పాదకలల
యొక్క యని యర్థాంతరము; కలాప = సయాహునునకు; నిధి యై = నివాస మై. చక్రప్రి
యంభావుక శ్రీరమ్యాకృతియై.—చక్ర = రాష్ట్రములకు, జక్కవలకు; ప్రియంభావుక =
ప్రియమగు; శ్రీ = సంపదచేత, కాంతిచేత; రమ్య = రమ్యమగు; ఆకృతియై = ఆకృతి గల
వాఁ డై. దినేశకులలక్షీమూలమై.—దినేశ = సూర్యునియొక్క; కుల = వంశముయొక్క;

దినేశ = సూర్యులయొక్క, ద్వాదశాదిత్యులయొక్క యనుట; కుల = సమాహమయొక్క; లక్ష్మీ = సంపదకు, కాంతికి; మూలమై = ఆధారమై. సుచంద్రసంజ్ఞా = సుచంద్రుం డను పేరిచేతను, సమీచీన మైనచంద్రుం డనుపేరిచేత నని యర్థాంతరము. అనఁగా బ్రసిద్ధ చంద్రుండు క్షీణకలాకలాపనిధియు, చక్రవాకాప్రియకారి శ్రీరమ్యుండు, దినేశమూలక లక్ష్మీయు నగువాఁడు; ఈరాజో అక్షీణకలాకలాపనిధి, చక్రప్రియంభావుక శ్రీరమ్యాకృతి, దినేశకుల లక్ష్మీమూలము, కావున మంచిచంద్రుం డనుపేరిచేత నని యాశయము. ఇద్దరా భారంబు = ఈ భూభారమును. డోనెక్ = విహించెను. తచ్చారిత్రంబు = ఆ సుచంద్ర సరేంద్రుని చరితమును. వచింతు నంచుక్ = చెప్పుదు ననుచు. చంచద్వయోవైఖరిక్ = ప్రకాశించు చున్న వాగ్వైఖరిచేత. పలికెక్ = వాక్రుచ్చెను.

ఇటఁ బ్రసిద్ధచంద్రాధిక్యము సుచంద్రసరేంద్రునియందుఁ దోచుచున్నది గాన యుప మేయాధిక్యపర్యవసాయిశ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము. “శ్లో. వ్యతిరేకో విశేష శ్చే దుపమా నోపమేయయోః” అని తల్లక్షణము.

సీ. వరగుణసంతృణిః ప్రాతనంలభిచే, శ్రితమహీభృద్వర్యః వితతిచేత
విచరద్ధనాఘనః ప్రచయవిన్మూర్తిచే, విమలచక్రిప్రచారములచేతఁ
బటువేగవన్తహఃభంగకాండములచే, ఘనవాహినీసముత్కరముచేత
సాంద్రనానావనఃచక్రసంప్రాప్తిచే, ననమరాజీవనేత్రాలిచేత

తే. నలరులచ్చికిఁ బుట్టినిల్లన ననర్ఘ్య, శైలరిపునీలమయసాలసామజేంద్ర
కలితసితపద్మకచ్చంద్రకామినీక, లాపగుచిరంబు శ్రీవిశాలాపురంబు. 85

టీ. ఈపద్యమందు విశాలాపుర విషయకమైనయర్థము, సముద్రపరమైనయర్థాంతరముం దోచుచున్నది. ఏ లాగనినః- అనర్ఘ్యశైలరిపునీలమయ సాలసామజేంద్రకలితసి తపద్మకచ్చంద్ర కామినీకలాప రుచిరంబు.- అనర్ఘ్య = అమూల్యము లగు; శైలరిపునీలమ య = ఇంద్రనీలమణిమయమగు; సాల = ప్రాకారములయందలి; సామజేంద్ర = గజశ్రేష్ఠ ములయందు; కలిత = ఒప్పుచున్న; సిత = తెల్లనైన; పద్మకత్ = బిందుజాలక మనఁగా నేనుఁగులపై సున్నతెల్లనియొక్కలు, వానివలె నాచరించుచున్న; చంద్రకామినీ = నక్షత్ర ములయొక్క; కలాప = సంఘముచేత; రుచిరంబు = మనోహరమగు. శ్రీవిశాలాపురంబు = సంపద్యుక్త మైనవిశాలానగరము. వరగుణసంతృణిః ప్రాతనంలభిచేత్.- వరగుణ = శ్రేష్ఠ గుణములుగల; సంతృణి = పండితోత్తములయొక్క; ప్రాత = సంఘముయొక్క; సంలభిచేత్ = ప్రాప్తిచేతను, శ్రేష్ఠము లగుగుణములుగలమంచిమణులయొక్క సంఘప్రాప్తిచేతనని సముద్రపర మైనయర్థము. శ్రితమహీభృద్వర్య వితతిచేతక్.- శ్రిత = ఆశ్రయించిన; మహీభృద్వర్య = రాజ శ్రేష్ఠులయొక్క; వితతిచేతక్ = గుంపుచేత, ఆశ్రయించిన పర్యవతముల గుంపుచేత నని సముద్రప రమైనయర్థము. విచరద్ధనాఘన ప్రచయవిన్మూర్తిచేత్.- విచరత్ = మిక్కిలిచరించుచున్న;

ఘనాఘన=మదపుటేనుగులయొక్క; ప్రచయ=సమాహమయొక్క; విన్మూర్తిచేత్=ప్రకాశము చేతను, చరించు చున్నవర్తించునట్టిమేఘముల సమాహమయొక్క విన్మూర్తిచేత నని ననుద్రపరమైనయర్థము. విమలచక్రప్రచారములచేత. - విమల=నిర్మలములగు; చక్ర=రథములయొక్క; ప్రచారములచేత = సంచారములచేతను, నిర్మలమైనవిష్ణుమూర్తియొక్క సంచారములచేత నని యర్థాంతరము. పటువేగవన్న హాభంగకాండములచేత్. — పటు=సమర్థములై; వేగవత్=వేగయుక్తములై; మహత్=గొప్పలై; అభంగ=అప్రతిహతములైన; కాండములచేత్=ఆశ్చ్యములచేత, అతివేగముగల గొప్పతరంగలగుంపుచేత నని యర్థాంతరము; “కాణ్డోస్తీదజ్జబాణార్యవర్ణావసరవారిష” అనియమరుడు. ఘనవాహినీసముత్కరముచేత. - ఘన=అధికమైన; వాహినీ=సేనలయొక్క; సముత్కరముచేత=సముదాయముచేత, అధికములైననదీసంఘములచేత నని యర్థాంతరము. సాంద్రనానావన చక్రసంప్రాప్తిచేత్. - సాంద్ర=దట్టములైన; నానా=అనేకప్రకారములగు; వన=ఉద్యానవనములయొక్క; చక్ర=సంఘములయొక్క; సంప్రాప్తిచేత్=లాభముచేతను, సాంద్రములైనయనేకవిధములైనజలావర్తముల ప్రాప్తిచేత ననియర్థాంతరము. అనమరాజీవసేత్రాళిచేత. - అనమ=అనమానలగు; రాజీవసేత్రా=స్త్రీలయొక్క; ఆళిచేత=గణముచేత; అనమానమైన (రాజీవసేత్ర)మీనశ్రేష్ఠములయొక్కగణముచేత నని యర్థాంతరము, “రాజీవశృకులస్తిమిః” అనియమరుడు. లచ్చికో=లక్ష్మీదేవికి; పుట్టినిల్లనక్=జన్మస్థానమనగా, సముద్రమన్నట్లుగా. ఆలయ=ఓప్పను. ఇటు సంబంధాతిశయోక్తి శ్లేషాత్ప్రేక్షాలంకారములు గలుగు.

సీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపా, నిశజ్మంభితవియద్ధసీసలిలము
సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియో, జితలేఖకేళివేశ్మతలసరము
స్వస్తికసీలత్విషామిషఘనదత్త, కేకాన్వనన్వనశ్మత్కృతకనగము
రథ్యావలభితార్షస్త్రిరత్నశోభాకూట, యవనార్పితామోదకార్కరధము
తే. భర్తకేతుపటాంచలఃపవనగళద, సంతకుమానమధురసాఫలాళిఖాద
నాశయోత్పతదతులకీరాభిరామ, గోపురముమించునిలవిశాలాపురంబు.

టీ. వరణాబ్జరాగభావ్యాజబాలాతపానిశజ్మంభితవియద్ధసీసలిలము. - వరణ=ప్రకారములయొక్క “ప్రాకాశోవరణస్సౌలః” అనియమరుడు; అబ్జరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క; భా=కాంతియనెడు; వ్యాజ=నెపముగలిగిన; బాలాతప=లేయెండచేత; అనిశ=ఎల్లప్పుడు; జ్మంభిత=వికసింపజేయఁబడిన; వియద్ధసీ=స్వర్గంగయందలి; సలిలము=జలముగలది, అనగా లక్షణచేత సురనదీజలగతపద్మములు బోధితములగు చున్నవిగానయెల్ల పుడు వికసింపజేయఁబడిన వియద్ధసీసలిలగతపద్మములుగలదనియాశయము. సౌధవజ్రచ్చవిచ్చలచంద్రికావియోజిత లేఖకేళివేశ్మతలసరము. — సౌధ=మేడలయొక్క; వజ్ర=వజ్రములయొక్క; ఘన=కాంతియనెడు; ఘల=వ్యాజముగల; చంద్రికా=వెన్నెలచేత; వియోజిత=

ఎడఁబాటుగలదిగాఁజేయఁబడిన ; లేఖ = దేవతలయొక్క ; కేలివేళ్ళ = క్రీడాగృహముల
యొక్క ; తల = ప్రదేశములయందలి ; సరము = సరస్సులుగలది. అనఁగా సరోగతచక్రవాక
ములు గల దనిలక్షణచేత నర్థము చేయవలయు. స్వస్తికనీలత్విసామిషఘనదత్తకేశాస్వన
స్వనత్కృతకనగము.-స్వస్తిక=సౌధవిశేషములయొక్క “స్వస్తిక స్సర్వతోభద్రః” అని
యమరుఁడు; నీల = ఇంద్రనీలమణులయొక్క ; త్విసా = కాంతియనెడు ; మిష = నెపము
గల; ఘన=మేఘముచేత; దత్త=ఇయ్యఁబడిన; కేశాస్వన = కేశ యగుధ్వనిచేత; స్వనత్ =
ధ్వనిచేయుచున్న, అనఁగా కేశాభిన్నస్వనముచేయు చున్నయనుట; కృతకనగము=కృత్రి
మపర్వతములు గలది. ఇచటను బూర్వరీతిగఁ గృతకనగస్థమయూరములు గల దనిలక్షణికా
ర్థము చేయవలయు. రథాశ్వలభితార్క్ష్యైరత్నశోభాకూటయవసార్పితామోదకార్కరభము.-
రథాశ్వ=రాజపీఘులయందున్న; వలభి=చంద్రకాలలయొక్క ; తార్క్ష్యైరత్న = గరుడపచ్చల
యొక్క; శోభా= కాంతియనెడు; కూట=కపటముగల; యవస = పచ్చికయందు; అర్పిత=
ఉంపఁబడిన; ఆమోదక = సంతసముగల; అర్కరభము = సూర్యరభము గలది, అనఁగా
బూర్వరీతిగ సూర్యరథాశ్వములు గల దని యర్థము. భర్తకేతుపటాంచలపవనగళదనంతకుహ
నమధురసాఫలాభిఖాదనాశయోత్పతదతులకీరాభిరామగోపురంబు.- భర్త = స్వర్ణమయ
ములగు; కేతు=ఔక్కేములయొక్క ; పటాంచల=వస్త్రాగ్రభాగముయొక్క; పవన = వాయువు
చేత; గళత్=జాఱుచున్న; అనంత=అకాశమనెడు, అనఁగా బూర్వరీతిగా లక్షణచే నా
కాశస్థనక్షత్రములనెడు అని యర్థము; కుహన=కాపట్యముగల; మధురసాఫల=ద్రాక్షఫల
ములయొక్క ; అభి=బంధియొక్క ; ఖాదన=భక్షణమందు ; ఆశయ = అభిప్రాయముచేత;
ఉత్పతత్ = మీఁది కెగయుచున్న ; అతుల = సాటి లేని ; కీర = చిలుకలచేత ; అభి
రామ=ఓప్పుచున్న; గోపురంబు = పురద్వారముగలదియై నై. వికాలాపురంబు. ఇలక్=భూ
మియందు. మించుక్=అతిశయించును.

ఇట వియద్ధునీసలీలలేఖకేలివేళ్ళతలసరఃకృతకనగార్కరథానంతములకు బాలాతపానిశ
వికసన చంద్రికావియోజన ఘనదత్త కేశాస్వన యవసార్పితామోద పటాంచలపవనపతన
ములు సంభవించుమి లక్షణావృత్తి నాశ్రయించి తద్గతము లగుపద్మాదులు చెప్పఁబడియె. లక్షణ
యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. శబ్దవృత్తులు శక్తి లక్షణ వ్యంజన యని మూఁడు. వీనిస్వ
రూపములు శ్లో. సామ ప్రసగరాణ్యచ్చైర్న రాక్రోశన్తి సమస్తతః” ఇది లో నగు
లక్ష్యములు ప్రతాపపద్రీధాదులయందు విస్తరముగ నిర్ణయింపఁబడిన వనియు, నీట వ్రాయుట
యనవసర మనియు, సంక్షేపింపఁబడియె. అలంకారములిందుఁ గృతవాపహ్నుతి సంబంధాతి
శయోక్తిశ్లేషములు.

చ. కలిమినెలంతకై నలువ * గాంచినమేటివిచిత్రశక్తిరా

జలఁ బరరాజభీకరతఁ * జెన్నలరక్ నృజయించినట్టియు

జ్వలజలజంబు నాఁగఁ బురి * వజ్రమణివరణం బగడ్డయ

స్కొలఁతున నెప్పఁ దేటిసాబఁగుంగని పై గగనంబు దోఁపఁగన్.

టీ. నలువ=బ్రహ్మదేవుండు. కాంచినమేటివిచిత్రశక్తి రాజలక్ష్మి=అభ్యసించియుత్తమమై యాశ్చర్యకర మగుసామర్థ్యము ప్రకాశించునట్లుగా. పరరాజభీకరతత్ = శత్రురాజభీకరతచేత, శ్రేష్ఠమగుచంద్రునకుభీకరతచేత. చెన్నలరక్ = ఒప్పునట్లుగా. కలిమినెలంతకై = లక్ష్మీదేవి కై. సృజించినట్టియుజ్జ్వలజలజంబునాఁగఁ = రచించినప్రకాశమానేమగు పద్మమనునట్లుగా. పురిణ = పట్టణమునందు. వజ్రమణీవరణంబు=వజ్రమణిరచితమగుపాకారము. అగడ్తయన్మోలఁకుచుక = అగడ్తయనుకొలనియందు. పైగగనంబు = మీఁదియాకాశము. తేఁటిసాబగుంగని=తుమ్మెదయందము నొంది. తోఁపఁగఁ = తోఁచుచుండఁగా. ఒప్పుకొ = ఒప్పును. ఇందుత్పేక్షలంకారము.

మ. పురసాలంబు నిజాఖ్యపెంపు గననో * భూరిప్రవాళాస్తము

న్వరసీలాశినమావృతంబు పరిఖానవ్యాలవాలామృతాం

తరసందృశ్యము నై చెలంగు బొగడొందక దానిపెంగొమ్మల

బ్బురమై రాజపతంగయోగకలనంబుల్ రేవగల్ గాంచుటన్. 88

టీ. పురసాలంబు = వికాలాపురియొక్క కోట. నిజాఖ్యపెంపు గననో = తనమేరుగలదానియొక్క, అనఁగా సాలవృక్షముయొక్క అతిశయము గనుటకో. భూరిప్రవాళాస్తముకొ = అధికమగుచిగురుటాకులను బొందినదియు, అనఁగా సువర్ణమును బగడములను బొందినదనుట. “భూరి ప్రాజ్యసువర్ణయోః” అని విశ్వము. వరసీలాశినమావృతంబు = శ్రేష్ఠములయి నీలము లయినతుమ్మెదలచేతఁ జాట్టుకొనఁబడినదియు, అనఁగా శ్రేష్ఠమైనయంద్రసీలమణులగుంపుచేత నావరింపఁబడినదనుట. పరిఖానవ్యాలవాలామృతాంతరసందృశ్యమునై. - పరిఖా = అగడ్తయనెడు; నవ్య = నూతనమగు; అలవాల = పాదుయొక్క; అమృతాంతర = జలాంతరమందు; సందృశ్యమునై = కనిపించునదియై. దానిపెంగొమ్మలు = దానిపెద్దకాఖలు, ఆకోటయొక్క పెద్దకొమ్మలనుట. రాజపతంగయోగకలనంబుల్. - రాజపతంగ = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; యోగకలనంబుల్ = సంబంధమునేయుటలు, చంద్రమార్యసంబంధమునేయుటలనుట. రేవగల్ గాంచుటకొ = ఎల్లపుడును బొందుచుండుటచేత. అబ్బురమై = ఆశ్చర్యకరమై. బొగడొందక = క్లాఘ్యత నొందునట్లుగా. చెలంగుకొ = ఒప్పును.

ఇటు నూర్యుండు రాత్రికాలమందు చంద్రుండు పగటియందునుండమింజేసి సర్వకాలమందు నూర్యచంద్రసంబంధము గలిగి యుండుట యాశ్చర్యకరమనిభావము. రాత్రిచంద్రసంబంధమును పగలు నూర్యసంబంధమును బొందునని గ్రహముగా నన్వయంబెఱుంగునది. ఇచటఁ బురసాలమున్నతమగుటను నిజాఖ్యపెంపుగనుట ఫలముగాక పోయినను దానిని ఫలముగా సంభావననేయుటంజేసి ఫలోత్పేక్షయగును. అదియు క్లేషానుప్రాణితము.

చ. అనఘహరిప్రతానయుతి * నబ్జకరానికరాప్తి భోగిరా

క్షణపరిలబ్ధి విప్రవరసంతతియైఁ బురంబునారతం

బును దెలిదీవికన్న సిరిఁ * బూని మనం గని రక్షిఁ జేరి ని

ల్చినకలశాల్చి నా విమలజీవనభేయము పైల్చు నెంతయున్.

89

టీ. అనఘహరిప్రతానయ్యుఁ డి. — అనఘ=నిర్దోషములైన; హరి = అశ్వములయొక్క; ప్రతాన=సంఘముయొక్క; యుతి=సంబంధము చేతను, అనఘులైనవిష్ణువులయొక్కగుంపుల సంబంధముచేతను. అబ్జకరానికరాష్ట్రీ = పద్మములవంటిపాణులుగల స్త్రీసంఘములకూడిక చేత, లక్ష్మలయొక్క నికరములను బొందుటచేత. భోగిరాడ్జనపరిలబ్ధి = భోగవంతు లగురాజులయొక్క బృందమునొందుటచేతను, ఆదిశేషుల సంఘముయొక్కసంలబ్ధిచేతను. విప్రవరిసంతతియైక్తి = బ్రాహ్మణోత్తమ సముదాయముతోఁ గూడుటచేత, గరుత్మంతులబృందముతోఁ జేరుటచేత. పురంబు=వికాలాపురము. అనారతింబు = ఎల్లపుడును. తెలిదీవికన్న = శ్వేతద్వీపమునకన్నను. సిరిఁ బూని=సంపద నొంది. మన = వృద్ధిఁ బొందఁగా. కని = అవలోకించి. రక్షి = అనురక్షిచేత. చేరి=పోంది. నిల్చినకలశాల్చి నా = నిల్చియున్నక్షీరాంబురాశియో యనునట్లు. విమలజీవనభేయము. — విమల=నిర్మలమగు; జీవన=జలముగల; భేయము=ఆగడ్డ, “భేయంతు పరి భాధార స్వంభసామ్” అని యనురుఁడు. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. పాల్చు = చిప్పను.

శ్వేతద్వీపమున నొకహరియు, నొకలక్ష్మీయు, నొకశేషుండును, నొకగరుడుండు నుండుటయు; నీపురమందు ననేకహరులు, ననేకలక్ష్మలు, ననేకశేషులు, ననేకగరుడులుఁ గలిగియుండుటయుఁజూచిక్షీరాంబునిధి శ్వేతద్వీపమునకన్న నీపురి సిరిఁ బూనిమించిన దనియెంచి యుచుటఁ జేరనో యనునట్లు వికాలాపురియగడ్డయొప్పె ననిభావము. ఈపద్యమందుఁ బురము శ్వేతద్వీపమునకన్న మించినదనియు నగడ్డక్షీరాంబురాశివలె నున్న దనియు చెందును పర్ణమృతేశాన, యుపమేయమగుపురమం దుపమాన మగుశ్వేతద్వీపమునకన్న సాధిక్యము క్లిప్తశబ్దములచేఁ జెప్పటచే శ్లేషాత్థాపితవ్యతిరేకాలంకారము. ఆగడ్డ కలశాల్చి నాఁ బాల్చునని చెప్పటచే నుత్పేక్షాలంకారంబును గలుగుచున్నది.

మ. అరు దై చూడఁబడుక మహీస్థలి విశాలాధీశలోకేట్పుత

స్ఫురణం బొల్చుపురోర్వికిం బరిఖ యంభోరాశి నాఁ దామర

త్నరుగాలోకనిష్క్రి శక్రమణిభాధ్వాంతాళియుక్తి మనో

హరవప్రాంతర మెప్పుడుక మెఱయ లోకాలోక సామ్యంబునన్.

90

టీ. పరిఖ=ఆగడ్డ. విశాలాధీశలోకేట్పుతస్ఫురణ. — విశాలాధీశ=వికాలాపురినాయకుఁడనునట్టి; లోకేట్=లోకేశుఁడైన బ్రహ్మచేత; కృత=నిర్మింపఁబడిన; స్ఫురణ=అతిశయముతో. పాల్చుపురోర్వికి = ప్రకాశించునట్టి వికాలాపుర మనెడుభూమికి. మనోహరవప్రాంతరము = మనోజ్ఞ మగుమఱియొకకోట, అనఁగా పిల్లకోట. తామరత్నరుగాలోకనిష్క్రి = పద్మరాగమణులయొక్క తేజ స్సనియెడి నూర్యాతపముయొక్క సంబంధముచేతను.

శక్రమణి భాధ్వాంతాళియుక్తిః = ఇంద్రనీలమణులకాంతి యనునంధకారపరంపరా సంబంధము చేతను. లోకాలోక సామ్యంబునకే = లోకాలోక మనుపర్యతముయొక్క సాటిచేత. ఎప్పుడుకే = ఎల్లప్పుడును. మెఱయకే = ప్రకాశించు చుండగా. అంభోరాశి నాకే = సముద్రమో అనునట్లుగా. అరుదై = ఆశ్చర్యకరమై. మహీస్థలికే = భూమండలమందు. మాడఁబడుకే = అవలొకంపఁబడును. ఉత్పేక్షా లంకార భేదము.

వికాలాపురి యనునుర్వికి నగడ్డ సముద్రమువలె నున్న దనియు, దానికి వెలికోట పద్మరాగమణిప్రభాశక్రమణిప్రభ లనెడు లేజిస్తిమిరములతో నెప్పుడు మెఱయుటంజేసి లోకాలోకపర్యతమువలె నున్నదనియు భావము.

సీ. వెలయింప నేరఁ డుజ్జ్వలచంద్రికాగూఢి, రవి ప్రభాసంసక్తిఁ ♦ బ్రబలుఁ గాని
కనఁడు కావ్యాశయఁకారవం బగభేది, యరుకల్పతరులబ్ధి ♦ మెనరుఁ గాని
దఱియ నోపఁడు పక్షధరవరోద్ధతి శేషుఁడనమలోచనయుక్తిమనలుఁగాని
ప్రతిఘటింపఁ గలంగుఁ ♦ బ్రాభాకరస్ఫూర్తి, కబ్జారికాముది ♦ నలరుఁ గాని

తే. యనుచుఁ దల్పదినత్వగఁవాధిపత్వ
కుండలిత్వద్విజేత్యగుంఘనములు
పరిమాసింతు రఁప్పరి నధీత
నకలనుగ్రంథతతు లగ్రజన్మపతులు.

91

టీ. అప్పరికే = అవికాలాపురి యందు. అధీత సకలనుగ్రంథతతులు = అధ్యయనము సేయఁబడినసమస్తగ్రంథసమూహము గలవారై న. అగ్రజన్మపతులు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు. రవి = సూర్యుండు. ప్రభాసంసక్తిఁ = ప్రభ యనుప్రకరణముయొక్క సంబంధముచేత, కాంతి చేత ననుట. ప్రబలుఁగాని = అతిశయించునుగాని. ఉజ్జ్వలచంద్రికాగూఢికే = ప్రకాశించుచున్నచంద్రిక యనుగ్రంథముయొక్క యతిశయమును. వెలయింప నేరఁడు = ప్రకాశింపఁజేయ నెఱుంగఁడు. ప్రభ యనుప్రకరణమాత్రమే కాని చంద్రిక యనెడుగ్రంథము చిదివినవాఁడు కాఁడనుట; సూర్యుండు లేజన్ముతోఁ గూడియున్నాఁడనియు వెన్నెలకు జేయఁజాలఁడనియు భావము. అగభేది = ఇంద్రుండు. అరుకల్పతరులబ్ధి నొనఁగఁ గాని = అధిక మగు కల్పతరు వనెడు వేదాంతగ్రంథలాభముచే నొప్పునుగాని. కావ్యాశయగౌరవంబు = రఘువంశాదికావ్యాభిప్రాయాతిశయమును. కనఁడు = ఎఱుంగఁడు. ఇంద్రుండు కల్పవృక్షమును బొందినవాఁడనియు శుక్రనియొక్కయోశయగౌరవము గనఁడనియు భావము. శేషుండు = అదిశేషుండు. అనుమలోచనయుక్తికే = అనుమాన మైనలోచన మనుగ్రంథసంబంధముచేత. మనలుఁగాని = చరించునుగాని. పక్షధరవరోద్ధతికే = పక్షధర మను నామముగల తర్కగ్రంథముయొక్క అతిశయోద్ధతిని. తఱియ నోపఁడు = సమీపింప నోపఁడు; శేషుండు పక్షధరవరుడనగా గరుడుండు వానిఁ దఱియ నోపఁడనియు అనుమలోచనఁ

డనఁగా శివుఁడు వానితో సంబంధించి యుండు ననియు భావము. శివుఁడు శేషాపిఘాన
 ణుం డగుట ప్రసిద్ధము. అబ్బారి = చంద్రుఁడు. కాముదిక్ = కాముది యనువ్యాకరణగ్రంథము
 చేత. అలరుఁగాని = ఓప్పనుగాని. ప్రాభాకరన్యూర్తికి = ప్రాభాకర మనుమీమాంసా
 గ్రంథముయొక్క న్యూర్తికి. ప్రతిఘటింపక = ఎదురింపను. కలంగుక = కలఁతపడును.
 చంద్రుండు చెన్నైలచే నలరు ననియు, సూర్యసంబంధిని యైనప్రభకుఁ బ్రతిఘటింపఁ జాలఁ
 డనియు భావము. అనుచుక = ఇట్లునుచు. తత్సదినత్వ గవాధిపత్వ కుండలిత్వ ద్విజేతత్వ గుం
 ఘనములు.—తత్ = వారినసంబంధియైన; సదినత్వ = పండితరాజత్వముయొక్క, శ్రేష్ఠ మగు
 సూర్యత్వముయొక్క యనుట; గవాధిపత్వ = వాక్పతిత్వముయొక్క, స్వరాధిపత్యముయొక్క
 యనుట; కుండలిత్వ = కుండలవత్త్వముయొక్క, యనఁగా సోమయాజిత్వముయొక్క, సర్వ
 త్వముయొక్క యనుట; ద్విజేతత్వ = బ్రాహ్మణోత్తమత్వముయొక్క, ద్విజరాజత్వముయొక్క
 యనుట; గుంఘనములు = కూర్పులు. పరిహసించురు = హాసాస్పదములుగాఁ జేయుదురు.
 అనఁగా విశాలాపురియందున్నవిప్రులు సకలవిద్యల నభ్యసించినవార లని భావము. ఉపమాన
 భూతసూర్యాదుల కన్న సుపమేయభూతద్విజోత్తమలయందు గువాధిప్యము చెప్పటచే
 శ్రేష్ఠాశాసితవ్యతరేకాలంకారము; అతిశయోక్త్యలంకారంబును.

మ. అతులాత్మప్రతిభానిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజల్త్రాతచ
 క్రతతుల్ నిర్మలధర్మహేతులు నమస్కారప్రియుల్ నిత్యసం
 భృతవిశ్వంభరు లంచితోదయు లదోమైకక్రముల్ మింతు రూ
 ద్భితతేజోయుతిలోకబంధు లన ధాత్రీనాయకుల్ దత్పురిన్.

92

టీ. ఈ పద్యమునందు రాజపర మైనయర్థము; సూర్యపర మైనయర్థమును దోచు
 చున్నది. తత్పురిక = అవిశాలాపురియందు. ధాత్రీనాయకులు = రాజులు. అతులాత్మప్రతిభా
 నిరస్తకమలాధ్యక్షాత్తజల్.—అతుల = అసమాన మగు; ఆత్మ = తమయొక్క; ప్రతిభా = కాం
 తిచేత; నిరస్త = తిరస్కరింపఁబడిన; కమలాధ్యక్షాత్తజల్ = మన్నఘలు గలవారు. సాటి
 లేని తమ తేజస్సుచేత నిరసింపఁబడిన (కమలాధ్యక్ష యనఁగా) సముద్రముయొక్క అత్త
 జాఁడైనచంద్రులు గలవారనిసూర్యపర మైనయర్థము. త్రాతచక్రతతుల్.—త్రాత = రక్షిం
 పఁబడిన; చక్ర = రాష్ట్రములయొక్క; తతుల్ = సమూహముగలవారు, రక్షింపఁబడిన
 చక్రవాకసమూహము గలవారని యర్థాంతరము. నిర్మలధర్మహేతులు.—నిర్మల = నిర్దోషము
 లగుధర్మహేతులు = ధనువులు ఖడ్గములు గలవారు, సూర్యుండు కర్మసాక్షి గావునఁ దత్పరమై
 నపుడునిర్మలములైనయాగాదులకు హేతువులైన వారనియర్థము. నమస్కారప్రియుల్ = “న
 మఃకుర్వంతీ నమస్కారాః” అనఁగా నమస్కరించువాడ, వారియందుఁబ్రీతి కలవారు, నమ
 స్కరించువారిని గాపాడుట రాజధర్మముగావుననట్టివారియందుఁబ్రీతిగలవారనుట. సూర్య
 పర మైనపుడు “శ్లో. నమస్కారప్రియో భానుః” అనుటంబట్టి నమస్కారమందుఁ బ్రీతి
 గలవారని యర్థము. నిత్యసంభృతవిశ్వంభరులు = ఎల్లప్పుడుఁ బోషింపఁబడిన భూమిగలవారు,

ఎల్లపుడు ధరింపఁబడిన నారాయణమూర్తి గలవారని సూర్యపర మైనయర్థము. “స్థో. శ్లో. య సుదా సవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణః” అని మొదలగునానిచే నారాయణుండు సూర్యమండలవాని యగుట ప్రసిద్ధము; పక్షద్వయమం దీయర్థమే కావచ్చును. అంచితోదయులు = ఒప్పుచున్న యభిప్రదిగలవారు, పొందఁబడినయుడయగిరి గలవారని యర్థాంతరము. అదోపైకక్రముల్ = అదుప్తములై ముఖ్యములైననడవడికలు గలవారు, సంప్రదాయముగలవారనుట, సూర్యపరమైనపుడు అదోపైకక్రములనఁగా దోపైకక్రములు గాని వారు, రాత్రిసంచారములేనవారనుట. ఊర్జిత తేజోయుతిక్ = స్థిరమైన ప్రతాపసంబంధము చేత, స్థిరమైన తేజస్సంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. లోకబంధులనఁ = లోకహితులనఁగా, సూర్యులనఁగా, ద్వాదశాదిత్యతాత్పర్యముతో బహువచనము. మింతురు = అతిశయింతుడు. ఈపురియందు రాజులు మన్మథునకన్న నుందరులై రాష్ట్రముల నేలువారై యాగాది క్రియల నాచరించుచు శరణాగతత్రాణముఁ జేయుచు నిర్దోషమైననడవడికతోఁ బ్రతాపకాలులై మింతురని భావము.

మ. అలఘుశ్రీయుతి సద్గణావనవిహారాగూఢి లేఖస్తుతా

చలధర్మాదృతిః ప్రాపితాసమనిధిః ఛాయాప్రహృష్యత్సుహృ

త్తిలకాసక్తిః సనారతంబుః బురి నెంతే మించు సర్వేశమం

డలి స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమః న్రాజ్యం నానానన్.

93

టీ. ఈ పద్యమం దర్శేశమండలి శబ్దముచేత వైశ్యోత్తమపరమైన యర్థముఁ జెప్పఁగాఁ దద్భుటక మగు నీశపదముచే నీశ్వరరూపార్థముగూడఁ దోచుచున్నది. పురిక్ = వికలాపురియందు. అర్శేశమండలి = వైశ్యోత్తమ బృందము, శుశ్వరబృంద మని ధ్వనితార్థము. అలఘుశ్రీయుతిక్ = అధికసంపద్యోగముచేతన, అధికవిష సంబంధముచేత నని యాశ్వరపరమైన యర్థము “శ్రీ శ్వేషరచనార్థ శోభా సమ్మత్పరిశకాభిఘనాణీలవజ్జేషు విషే” అని నిత్యమాల. సద్గణావనవిహారాగూఢిక్. — సద్గణ = సత్పురుషనంధుము యొక్క; అవనవిహారాగూఢిక్ = పాలనక్రీడాతిశయముచేత, శ్రేష్ఠ మగుప్రమథగణము యొక్క పాలనవిహారాగూఢిచేత నని శివపరమైనయర్థము. లేఖస్తుతాచల ధర్మాదృతిక్. — లేఖ = దేవతలచేత; స్తుత = కొనియాడఁబడిన; అచల = స్థిరమైన; ధర్మ = యాగాదిసత్త్వియలయొక్క; ఆదృతిక్ = ఆదరణముచేత; దేవతలచేత నుతింపఁబడిన మేరుధనువుయొక్క యాదరణముచేత నని శివపరమైనయర్థము. ప్రాపితాసమనిధిఛాయాప్రహృష్యత్సుహృత్తిలకాసక్తిక్. — ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన; అసమ = అసమానమైన; నిధి = ధననిధులుగలిగినట్టి; ఛాయాప్రహృష్యత్ = తమనీడలయందు సంతసించు చున్న; సుహృత్తిలక = మిత్రత్వములయందు; ఆసక్తిక్ = ప్రీతిచేత. వైశ్యోత్తములు తమమిత్రులకు సరిలేనిధనములిచ్చి వారు తమనీడలయందు సంతసించు చుండఁగా వారలయొడఁబ్రీతి గలవారై యున్నారనుట. ఈశ్వరపరమైనపుడు, ప్రాపిత = పొందింపఁబడిన, అసమ = విషమములైన; తొమ్మిదియెనుట; నిధి = మహాపద్మాదినిధులయొక్క; ఛాయా = రక్షణముచేత; ప్రహృ

వ్యత్ = సంతోషించు చున్న; సుహృత్తిలక = కుబేరునియందు; ఆసక్తి = ప్రీతిచేత.
అనారతంబు = ఎల్లపుడు. స్వానంతగుణప్రవృద్ధిగరిమన్. - స్వ = ధనముయొక్క; అనంత
గుణ = అత్యధికమైన; ప్రవృద్ధి = మితిలేని వడ్డీయొక్క; గరిమన్ = అతిశయముచేత, స్వసం
బంధియైన శేషుఁ డనెడు నల్లత్రాటియొక్కవృద్ధ్యతిశయముచేత నని శివపరమైన యర్థము.
జౌ నౌ ననన్ = ప్రశంసించునట్లు. రాజిల్లెన్ = ప్రకాశించెను.

ఆపురియందు వైశ్యులు మిగుల నైశ్వర్యవంతులై సత్పురుషులఁ బోషించుచు నత్క
ర్మముల నాచరించుచుఁ దమహితులను ధనవంతులను గాఁజేసి యతిశయమైన వృద్ధిరూపమైన
ధనాదాయముతో రాజిల్లుచున్నారని భావము. ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతిముల కావమ్య
ముద్యంగము.

చ. పురమణి హలికోత్తములు • పూన్చినధాన్యపుడిప్ప లర్కభూ

విరుచిశిఖాళిఁ బై పయిని • వేఁగఁ దదభ్యుదయాదితంత్రమా

హరిపద మంతికస్థలగఁ తాంచితదివ్యధునీతరంగశీ

కరనికరంబులం బొదివి • గ్రక్కునఁ జల్పి ఘటించు నిచ్చలున్. 94

టీ. పురమణి = పురశ్రేష్ఠుడు; హలికోత్తములు = ఉత్తమశూద్రులు. పూన్చిన
ధాన్యపుడిప్పలు = కుప్ప నేసినధాన్యరాసులు. అర్కభూవిరుచిశిఖాళిఁ. - అర్కభూ = సూ
ర్యనివలనఁబుట్టిన; విరుచి = విశేషకాంతియొక్క; శిఖాళి = జ్వాలాసమూహముచేత.
పైపయిని = మీఁదమీఁదను. వేఁగన్ = తపింపఁగా. తదభ్యుదయాది తంత్రమా హరిపద
ము. - తత్ = ఆహలికులయొక్క; అభ్యుదయ = ఉత్పత్తికి; ఆదితంత్రమా = ప్రథమకారణ
మగుచున్న; హరిపదము = విష్ణుపద మనెడునాకాశము. “శ్లో. తస్య పాదాంబుజా జ్ఞాతో
వశ్లో విగతకల్పః” ఇత్యాదులచే శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట ప్రసిద్ధము. అంతిక
స్థలగతాంచితదివ్యధునీ తరంగశీకర నికరంబులన్. - అంతికస్థలగత = సమీపమున బొందిన.
అంచిత = పూజ్యులు; దివ్యధునీ = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ = అలలయొక్క; శీకర = కణ
ములయొక్క; నికరంబులన్ = సమూహములచేత. బొదివి = కప్పి. గ్రక్కునన్ = వేగ
ముగా. చల్పన్ = శైత్ర్యమును. నిచ్చలున్ = ఎల్లపుడును. ఘటించున్ = పొందించును.

ఆపురియందు హలికులు ధాన్యములను మిక్కిలి పండించు చున్నారని భావము.
ధాన్యరాసులకు గగనతల్లిసంబంధము లేక పోయినను దత్సంబంధ మున్నట్లు చెప్పటచే
సంబంధాతిశయోక్తియలంకారము. “శ్లో. సంబన్ధాతిశయోక్తిస్సాన్య దయోగే యోగకల్ప
నమ్” అని తల్లక్షణము.

మ. అలితోద్యత్కదళీకలాపములు మేఘావాస్తపాదాన్వితం

బులు దంతాంతరశోభిహేమవలయంబుల్ ధాతు రేఖాసము

జ్వలతావత్తేటకాంతముల్ దగజప్రాతంబు లవ్వీటిర

భ్యల నిచ్చల్ చరియించు జంగమకుభృత్సామ్యంబు సంధించుచున్. 95

పక్షిరాజత నని యర్థాంతరము “వాజినోశ్వేషుపక్షిణః” అని యమరుఁడు. ఒంది. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. హరిహరమానహరి యగునట్టి తరఁబు = సూర్యాశ్వములమానము హరించునట్టి వేగమును. పహించి. ఇంద్రునియొక్క మానమును హరించునట్టి యుత్కర్షమును వహించి యని గరుడపర మైనయర్థము. నిజతార్జ్య సమాఖ్య = తమయొక్క తార్జ్యము లనుపేరు, తార్జ్య మనఁగా నశ్వము గరుత్మంతుండును “తురజ్జగరుడౌ తార్జ్యా” అని యమరుఁడు. యథార్థ తక్ = సార్థకతచేత. తగ్గ = ఒప్పఁగా. చెలంగు = ప్రకాశించును.

అపురియందు సూర్యాశ్వభాణవాయు వేగములకు మించినవేగము గలిగినయు త్తమా శ్వము లున్న వని భావము. ప్రకృతాశ్వములకు నప్రకృతగరుడునకు నాపమ్యము వ్యంగ్యము. అతశయోక్త్యలంకారము.

మ. వరవర్ణక్రమభాసివాహయుతి భాస్వచ్ఛంద్రచక్రాస్తి వీ
టిరథశ్రేణి వహించియుం గడు నఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచే
నరు దై పొల్పుట నొక్కొక్కేరు గిరికన్యాధీశ చక్రాంగవై
ఖరి నుద్యద్వలభీవిలంబితమణిఃకుంటాళిఘాణంఘణిన్.

97

టీ. ఈ పద్యమందు రథశ్రేణిని వర్ణింపఁగా యథాసంభవముగ నీశ్వరరథ పరమైన యర్థాంతరము గూడఁ దోచుచున్నది. వీటిరథశ్రేణి = పురమందలి రథములయొక్క గుంపు. వరవర్ణక్రమభాసివాహయుతిక్. — వర = శ్రేష్ఠమగు; వర్ణ = రంగుచేతను, జాతి చేతనని కాని; క్రమ = సదృశుచేతను; భాసి = విలసిల్లునట్టి; వాహ = అశ్వములయొక్క; యుతిక్ = సంబంధమును, శ్రేష్ఠము లగునకారాది వర్ణములచేతను క్రమపదవాచ్య మగు పాత విశేషముచేతను (భాసిల్లువాహమీ లనఁగా) వేదరూపాశ్వములు, వానియుతి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. భాస్వచ్ఛంద్రచక్రాస్తిక్ = ప్రకాశించు చున్న బంగారుకండ్లయొక్క ప్రాప్తిని “గైరికం వసుచన్ద్రీకం” అని యమరుఁడు. సూర్యచంద్రాత్మక చక్రములయొక్క ప్రాప్తి నని యీశ్వరరథ పరమైన యర్థము. శివునకు త్రిపురహరిణకాలమన భూమి రథ ము వేదములు వాహములు పేరువు ధనువు విష్ణువు సాయకంబు నగుట పురాణప్రసిద్ధ మైనది. వహించియున్ = ధరించియు. కడుక్ = మిక్కిలి. అఖండిభూతవిస్ఫూర్తిచేక్. — అఖండిభూత = అవిచ్ఛిన్నమగు. విస్ఫూర్తిచేక్ = ప్రకాశముచేత. అరు దై = అశ్వరథకరమై. పొల్పుట నొక్కొక్క = ఒప్పుటచేతనో. ఉద్యద్వలభీవిలంబితమణిఃకుంటాళిఘాణంఘణిక్. — ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్న; వలభీ = తొణిగలయందు; విలంబిత = వేలొడుచుండిన; మణిఃకుంటా = మణిమయకుంటలయొక్క; అళి = పంక్తియొక్క; ఘాణంఘణిక్ = ఘనఘన యను నాదము చేత. గిరికన్యాధీశ చక్రాంగవై ఖరిక్. — గిరికన్యాధీశ = పార్వతీపతియొక్క; చక్రాంగవై ఖరిక్ = రథముయొక్క రీతిని. శేరుక్ = పరిహసించును.

అనఁగా విశాలాపురియం దున్నరథములు రుద్రునిరథమువలె వరవర్ణక్రమభాసి వాహభాస్వచ్ఛంద్రచక్రాస్తి మొదలుగాఁ గలవానినిఁ బొందియు నఖండిభూతస్ఫూర్తిచేఁ

బొల్పుట చేత నీశ్వరుని భూమ్యాత్మక రథవైఖరి నవఖండాత్మక మనిఘంటల చప్పుడుచేతఁ గలుగుచున్న టున్న దనిభావము. ఇందువ్యతిరేక త్వేత్వాశ్లేషాలంకారములు.

చ. స్థిరసుమనోవితానములఁచే ననిమేషవిలోలలోచనో
త్థరములచే ననర్ఘమణిఁకామయకూటచయంబుచే సిరిం
గరము పొసంగువీటినివఁకాంచనసాధపరంపరలో మరు
ద్ధిరివరవైఖరిం బొలుచుఁ దివ్యపథం బధరీకృతంబు గాన్.

98

టీ. ఈ పద్యమందు సాధములు మేరుతుల్యముగ నున్న వనుటచే మేరుతరమైన యర్థాంతరముగూడఁ దోచుచున్నది. సిరిక్ = సంపదచే. కరము = మిక్కిలి. పొసంగువీటి నవకాంచనసాధపరంపరలో. — పొసంగు = ఒప్పుచున్న; వీటి = పుర్రముయొక్క; నవ = నూతన ములగు; కాంచనసాధ = బంగరుమేడలయొక్క; పరంపరలో = సమూహములు. స్థిర సుమనోవితానములచేక్ = స్థిర = తీరమగు; సుమనోవితానములచేక్ = పుష్పజంప రములచేతను, దేవతాసంఘములచేత నని యర్థాంతరము. అనిమేషవిలోలలోచనోన్మి రములచేక్. — అనిమేష = మత్స్యములవలె; విలోల = మిక్కిలి చలించు చున్న; లోచనా = నేత్రములుగల స్త్రీలయొక్క; ఉత్థరములచేక్ = సమూహములచేతను; దేవతా స్త్రీసంఘముచేత నని యర్థాంతరము. అనర్ఘమణికామయకూటచయంబుచేక్ = వెలలేనట్టి మణిమయ గృహవిశేషములచేతను, మణిమయశిఖరములచేత నని యర్థాంతరము. “కూటో స్త్రీశిఖరం వానః కూటో ద్వయోః” అని అమరుఁడు. దివ్యపథంబు = అంతరిక్షము. అధరీ కృతంబుగాక్ = క్రిందుచేయఁబడినదికాఁగా. మరుద్ధిరివరవైఖరిక్ = మేరుపర్వతము వంటిమేలైనభంగితో. పొడలుక్ = ఒప్పును.

వికాలాపురియందు మేడలు గగనమండలము క్రిందగుంత యున్నతము లై మేరు పర్వతమువలెఁ బ్రకాశించె ననిభావము. ఉపమాలంకారభేదము.

మ. అవడీనానిలవాసనాజనితహారాప్తిం బురిక్ భర్తహ
ర్త్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములఁ జేరం బోవుదివ్యాపగా
జ్జవనద్బంధరపాళి కుద్గమనజశ్రాంతిం దొలంచుక్ విలా
నవనీసాలలతాంతగంధలహరీసారంబు మధ్యేస్పృశిన్.

99

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సౌభోన్నత్యము వర్ణింపఁబడుచున్నది. పురిక్ = వికాలాపురియందు. భర్తహర్త్యవితానాశ్రితయోషిదాస్యములక్. — భర్తహర్త్య = బంగరు మేడలయొక్క; వితాన = సంఘములను; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించినట్టి; యోషిత్ = స్త్రీలయొ క్క; ఆస్యములక్ = యుఖములను. అవడీనానిలవాసనాజనితహారాప్తిక్. — అవడిన = క్రిందికి డిగినచ్చిన; అనిల = వాయువువలనైన; వాసనా = పరిమళమందలి; హర్ద = పీఠి యొక్క; అస్తిక్ = ప్రాప్తిచేత. చేరక్ = స్త్రీయుఖములనుబేరుటకు. పోవుదివ్యాపగాజ్జవ నద్బంధరపాళిక్. — పోవు = పోవునట్టి, దీనికి బంధరపాళియం దన్వయము. దివ్యాపగా =

వ్యోమగంగయందున్న ; అబ్జ = కమలములయందు ; వసల్ = వసించుచున్న ; బంధరపా
లికి = తుమ్మెదలగుంపునకు. విలాసవనీసాలలతాంతగంధహరీసారంబు. — విలాసవనీ =
క్రిడాద్ధ మైనయౌద్యానవనములందలి ; సాల = వృక్షములయొక్క. “అనోకహాః కుట స్సాలః”
అని యునుడు ; లతాంత = కనుమములయొక్క ; గంధలహరీ = పరిమళప్రవాహముయొ
క్క ; సారంబు = స్థిరాంశము. ఉద్గమనజత్రాంతిక. — ఉద్గమన = ఉద్గమ్యమునకుఁ బోవు
టవలన ; జ = పుట్టినట్టి ; త్రాంతిక = శ్రమమును. మధ్యేస్థుతి = మార్గమధ్యమునందు, “పారే
మధ్యేస్థస్థానా” అని యులుకనుమానము. తొలంచుకొంటును.

వికాలాపురియందు మేడలు స్వర్గమునకన్న నత్కున్నతము లై యున్నవనియు, స్వర్గం
గాఢసోజములయందున్న భృంగము లచటియోషిదాస్యములఁ జేరంబోవుచుండఁగా మార్గమ
ధ్యమందు కలిగినశ్రమమును వికాలాపురి ద్యానతరుసుమపరిమళము పోగొట్టుచున్నదను
టవలన నుద్యానములను స్వర్గమును మించినయాన్నత్యము గలిగి యున్నవనియు భావము.
అతిశయోక్తి భేదము.

మ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్

శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై చక్కం గనం దోచుని

ర్భరదర్భార్కరాభిచర్చితనిశారాణ్ణిర్మిత్తాప్రవా

గ్వరసంయోజితచంద్రకారణచయవాప్తిక విజృంభించుచున్. 100

టీ. పురచామికరసాధచత్వరమణీపుత్రీముఖాంభోజముల్. — పుర = వికాలాపురమం
దలి ; చామికరసాధ = బంగారుమేడలయొక్క ; చత్వర. = ముంగిళ్లసములయం
దలి ; మణీపుత్రీ = మణిమయము లగుబొవ్వులయొక్క ; ముఖాంభోజముల్ = ముఖపద్మ
ములు. శరజాసాలయకుడ్యబింబితములై. — శరజాస = పద్మాసనుం డగుబ్రహ్మయొక్క ; ఆలయ =
గృహముయొక్క ; కుడ్య = గోడలయందు ; బింబితములై = ప్రతిఫలితములై. చక్కంగన =
చక్కగాఁబరిశీలించఁగా. నిర్భరదర్భార్కరాభిచర్చితనిశారాణ్ణిర్మిత్తాప్రవాగ్వరసంయో
జితచంద్రకారణచయవాప్తిక. — నిర్భర = దట్టములగు ; దర్భార్కర = అమానాస్య
యందలి నూర్వనికిరణములచేత ; అభిచర్చిత = భక్షింపఁబడిన ; నిశారాట్ = చంద్రునియొ
క్క ; నిర్మిత్తా = నిర్మాణేచ్ఛను ; ఆప్త = పొందినట్టి ; వాగ్వర = బ్రహ్మచేత ; సంయోజిత =
చేర్పఁబడిన ; చంద్రకారణచయ = మరలఁ జంద్రుని నిర్మించుటకు సాధనములైనవానిగుం
పనెడు ; వాప్తిక = ప్రసేధిచేత. విజృంభించుచున్ = అతిశయించుచు. తోచుకొన్ = అగ
పడును. చంద్రకారణచయమనునట్లగపడుననుట.

వికాలాపురి నున్న మేడలు సత్యలోకమువర కున్నతములుగా నున్నవనియు, నామేడల
యంగణభూములయందున్న మణులతోఁ జేయఁబడినబొవ్వులముఖములు బ్రహ్మదేవునియింటి
గోడమీఁదఁ బ్రతిఫలించి యుండఁగా నవి యమానాస్యలయందు నూర్వకిరణములచే
మ్రుంగఁబడిన చంద్రులకు మాటుగా నిర్మించుటకు బ్రహ్మ కారణసామగ్రి నొనగూర్చి యుంచి
నట్లు దోచుచున్నవనియు భావము. ఉత్పేక్షాత్కుక్త్యలంకారసంకరము.

చ. అతులశుభాగమక్రమము ♦ స్వాశ్రితభూరికలస్వనద్విజే
శతతులు దెల్ప వీటిమణి♦సాధము లాజరహర్మ్యలక్ష్మిపైఁ
జతురత నించుసేన గృహ♦చత్వరవీధిక లొంది జాలకా
రతిఁ దగుచాన లెల్లఁ దొర ♦ రాజిల ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునన్. 101

టీ. ఈపద్యమందంగణ భూములయందుఁ జూనలు క్రిడించువేళఁ జల్లుకొను మొగ్గలు మణిసాధాజరలత్తులయొక్కవైవాహికాక్షతలుగా వర్ణింపఁబడియె. వీటిమణిసాధములు = పత్తనమందలిమణిమయము లైనమేడలు. స్వాశ్రిత భూరికలస్వన ద్విజేశతతులు.—స్వాశ్రిత = తప్పు నాశ్రయించిన ; భూరికలస్వన = అధికము లైనమధురీవాక్కులు గలిగిన ; ద్విజేశతతులు = పత్తు లనెడుబ్రాహ్మణులయొక్కగుంపులు. అతులశుభాగమక్రమము.—అతులశుభ=సాటిలేనిశుభముహూర్తముయొక్క ; ఆగమక్రమము = ప్రాప్తివిధమును. తెల్పఁ=తెలుపుచుండఁగా. ఆజరహర్మ్యలక్ష్మిపైఁ=అంగణహర్మ్యలక్ష్మిపై. గృహచత్వరవీధికలు=గృహంగణభూములను. ఒంది=పొంది. జాలకారతిఁ=మొగ్గలు చల్లుకొనెడు క్రిడచేత, తగుచాన లెల్లఁ=ఒప్పునట్టిస్త్రీలందఱు. తొర రాజిలఁ=వేగ నూనట్లుగా. ఋవ్వెడు మొగ్గచాలునఁ=విసరి వైచు మొగ్గలగుంపుచేత. చతురతఁ=చాతుర్యమున. సేనఁ=అక్షతలను ; చల్లుఁ=చల్లును. ఉత్పేక్షాభదము.

మ. తరుణుల్ వీటిశిరోగృహాళి నిసి ముక్తాకంతుకం బాడుచోఁ
గరకంజంబున జాటి బంతి గడ కేఁగం దత్సృతిం జేరుచం
దురుఁ దద్బుద్ధి గ్రహించి గోర్పఁగఁ దదస్తాకాహతిం గండెఁగా
కురుమాలిన్యము సత్తులాధిపతి కె ట్లొందున్ మదిం జూడఁగన్. 102

టీ. ఇందుఁ బ్రకారాంతరముగ సాధోన్నత్యము వర్ణింపఁబడియె. వీటిశిరోగృహాళిఁ=పత్తనముయొక్కమేడలయందు. తరుణుల్ = స్త్రీలు. నిసిఁ=రాత్రియందు. ముక్తాకంతుకం బాడుచోఁ=ముత్యములతోఁ గూర్పఁబడినచెండాడునెడ. బంతి=చెండు. కరకంజంబునఁ=పాణిపద్మమువలన. జాటి. కడ కేఁగఁ=దూరమునకుఁ బోఁగా. తత్సృతిఁ=అమార్గమును. చేరుచందురుఁ=పొందునట్టిచంద్రుని. తద్బుద్ధిఁ=అచెండునుబుద్ధిచేత. గ్రహించి = పట్టుకొని. గోర్పఁగాక = ఎగవేయఁగా. తదస్తాకాహతిఁ=అగొప్పపాటుచేత. కండెఁగాక = కండెఁగాని. కురుమాలిన్యము = అధిక మైనమాలిన్యము. సత్తులాధిపతిఁ=సత్కులశ్రేష్ఠఁ డగువానికి, నక్షత్రరాజున కనుట. మదిఁ=మనస్సునందు. చూడఁగాక = భావింపఁగా. ఎ ట్లొందున్ = వీరితిఁ జెందును. చంద్రునియందుఁ గలంకము వికలాపురీసాధములయందున్నస్త్రీలు చెండునుభ్రాంతితోఁ బట్టుకొని కొట్టఁగా గలిగినదే కాని మఱియొకవిధముగాఁ గలిగినది గాదని భావము. ఇచటఁ జంద్రునియందుఁ గలంకము క్రిడాకాలికసాధోపరిచరన్నీరజతోచనాస్తాకాహతివలనఁ గలిగినదే కాని యిత

రమువలన సంభవింప లే దని యెట్లాందుననుచుదానిచేఁ జెప్పటవలన మంతానభూమిధ కేత్యాదులయందుఁ గువలయానందమునవ్రాసినరీతిని హేత్వపహ్నుతి భ్రాంతిమంతమును.

సీ. భవ్యతారారూఢిఁ ♦ బదనఖంబులు మించఁ

దొడలు రంభారీతిఁ ♦ దొడరి యెంచ,

మేనావరస్ఫూర్తి ♦ మెఱుఁగుఁజన్ను లెసంగ

నాసల్ తిలోత్తమోఁన్నతిఁ బొసంగ,

హరిఁజీవిలాసత ♦ నక్షియుగ్మము పైంద

నళికముల్ చంద్రకలాత్మఁ జెంద

నతనూర్వశిస్ఫూర్తిఁనలరి వేణిక లెచ్చుఁ

దనులు హేమైకవర్తనను మెచ్చ

తే. సహమా నిర్దరసీరజాఁస్యావితాన, హరిసౌందర్యనంగతైఃకైకమాని

తావయవకాంతినంపత్తిఁనడరినిల్పు, సిరుల నలరుదు రబ్జకంఠధరలు వీట.

టీ. వీటక = వికలాపురియందు. అబ్జకంఠరలు = శంఖమువంటి కంఠముగల స్త్రీలు “అబ్జాః శంఖకాఞ్శ్చైవ” అని యమరుఁడు. పదనఖంబులు = పాదనఖములు. భవ్యతారారూఢిఁ.—భవ్య = మనోజ్ఞయగు; తారా = తారి యనుదేహంగనయొక్క; రూఢిఁ = ప్రసిద్ధిపఁటిప్రసిద్ధిచేతను; మనోజ్ఞము లగు నక్షత్రములయొక్క ప్రసిద్ధిచేత ననుట. మించఁ = అతిశయింపఁగా. తొడలు = ఊరులు. రంభారీతిఁ = రంభ యనునపురస్త్రీయొక్క రీతిని అనఁటలయొక్క రీతిననుట. తొడరి = పూని. ఎంచఁ = ఎన్నఁగా అనఁగా పోలుచుండఁగా ననియర్థము. మెఱుఁగుఁ జన్నులు = మెఱయుచున్నకుచములు. మేనావరస్ఫూర్తిఁ.—మేనా = మేనకయనెడు దివ్యస్త్రీయొక్క; వర = శ్రేష్ఠమగు; స్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశముచేతను, మేనావరుడైన హిమవంతునియొక్క ప్రకాశవంటి ప్రకాశ చేతననుట. ఎసంగఁ = అతిశయింపఁగా. నాసల్ = నాసికలు. తిలోత్తమోఁన్నతిఁ.—తిలోత్తమ = తిలోత్తమ యనునపురస్త్రీయొక్క “ఉర్వశీ మేనకారమ్భ ఘృతాచీచ తిలోత్తమా సుశేషిమమ్భాఘాషాద్యాః కథ్యన్తేపురసోబుధైః” అని యమరుఁడు; ఉన్నతిఁ = బొన్నత్యము చేతను, తిలకునుముయొక్క యాన్నత్యముచేత ననుట. పొసంగఁ = ఒప్పుచుండఁగా. అక్షియుగ్మము = నేత్రయుగ్మము “స్తనాదీనాం ద్విత్వవిశిష్టై జాతిః ప్రాయోణ” అను వాచునమాత్రముచేత నిట స్త్రీలనేత్రము లనేకము లయినను యుగ్మమని ప్రయోగింపఁబడినది. హరిఁజీవిలాసతఁ = హరిణి యను సురాంగనయొక్క విలాసమువంటి విలాసమును, ఇట విలాసశబ్దము అర్ప ఆద్యజంత మైనందున విలాసవిశిష్టమును బోధించును, తద్ధర్మము విలాసత అది విలాసరూపమే యగు ననియాశయము. విలాసమునక్షియుగ్మమునూతమునమీచీనముగఁ దోచుచున్నది. అడుజింకయొక్కవిలాసము ననుట. పొందఁ = పొందఁగా. ఆళికముల్ = ఫలస్థలములు. చంద్ర

కలాత్తక్=చంద్రకల యనుదేవాంగనయొక్క రూపమును. చెందక్=పాండఁగా. చంద్రునికలారూపమును బొందఁగా ననుట. వేణికలు=బడలు. అతనూర్వకస్మాన్మూర్తిక్=అధిక మగు నూర్వక యనునపురస్త్రీయొక్క ప్రకాశముచేత. అలరి = ఒప్పి, మన్మథునిగొప్పఖడ్గముయొక్కస్మాన్మూర్తిచే నలరారి యనుట, “శ్లో. డలయో రలయోశ్చైవ శసయోర్బవయోస్తథా” యనుటచేత నిచట నూర్వక యనుచోట శకారసకారముల కభేదము చెప్పబడినది. తనులు = శరీరములు. హేమైకవర్తనక్.— హేమా = హేమ యనుదేవాంగనయొక్క; ఏక=ముఖ్య మగు. వర్తనక్=వృత్తిని. మెచ్చక్=శ్లాఘింపఁగా, సువర్ణమును బోలఁగా ననుట. అహవా = జౌరా. నిర్జరనీరజాస్యావితానహరిసౌందర్య సంలతైకైకమానితావయవకాంతి సంపత్తిక్.—నిర్జరనీరజాస్యావితాన=దేవాంగనాకిదంబముయొక్క; హరి = మనోజ్ఞ యగు; సౌందర్య=సౌందర్యముతో; సంలత=కూడుకొన్న, ఏకైకమానితావయవ=ఒక్కొక్కవూజితాంగముయొక్క; సంపత్తిక్=సంపదచేత. అడరి=ఒప్పి. నిల్చునీరులక్=స్థిరమగుసంపదలచే. అలరుదురు = ప్రకాశింతుగు.

వికలాపురియం దున్నస్త్రీలయవయవము లొక్కొక్కటి యొక్కొకరంభాదిసురాంగనను బోలి యుండఁగా వారిసర్వావయవసౌందర్యమునకు సరి యైనయువతి త్రైలోక్యములొదుర్లభ యని భావము.

మ. అనిశాశేషఋతుప్రసేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్ గళ

ద్భునసూనౌఘపరాగపూగములఁ దోడ్డక్ సేతువుల్ దీర్చి కీ

రనికాయాస్యనికృత్తపక్వఫలనీరంబుల్ తగ్గ నించు నె

య్యన పోషింపనె నందనాఖ్య మనునాకాక్రీడ మెల్లప్పుడున్. 104

టీ. అని శాశేషఋతుప్రసేవితపురీంద్రారామపంక్తుల్.— అనిశ = ఎల్లప్పుడును; అశేషఋతు = మధ్యతువులచేత, ఇచట ‘ఋత్యకః’ అనుపాణిని సూత్రముచేత నకారఋకారములకు సంధి లేదు; పురీంద్రారామ = వికలాపురోద్యానములయొక్క; పంక్తుల్ = సమాహములు. గళద్భునసూనౌఘపరాగపూగములక్.—గళత్ = జాటు చున్న; ఘన=దట్టమైన; సూనౌఘపరాగ=పుష్పాదులయొక్క; పూగములక్=సమాహములచేత. తోడ్డక్=వెంటనే. సేతువుల్=కట్టలు. దీర్చి=చేసి. కీరనికాయాస్యనికృత్తపక్వ ఫలనీరంబుల్.—కీర = చిలుకలయొక్క; నికాయ = సమాహముయొక్క; ఆస్య=మూఖ్యులచేత; నికృత్త=భేదింపఁబడినట్టియు; పక్వ=పండినట్టియు; ఫల=పండ్లయొక్క; నీరంబుల్ = మకరందములనుట. నందనాఖ్యక్=నందన మనుపేరచేత, కుమారుఁ డనుప్రసిద్ధిచేత. మనునాకాక్రీడము=నృద్ధిఁబొందుస్వర్గోద్యానమును. ఎల్లప్పుడుక్=సర్వకాలమును. పోషింపనె=పోషించుటకోయేమో. ఒయ్యన=మెల్లగా. తగ్గ = ఒప్పునట్లుగా. నించుక్ = పూరించును.

వికలాపురియం దున్నయుద్యానములు నందనవనమునకన్న సుపరిభాగము నొంది యున్నవనియు, నందనవనము పురోద్యానములకు బిడ్డ యనునట్లు అల్పముగా నున్నదనియు

భావము. ఉపవనకర్తృకపుష్ప రజఃకరణక సేతుకృతియుఁ, దదధికరణకపక్వఫలనీరపూరణమును లేనిచే నందనవనపోషణహేతువులుగా వర్ణింపఁబడుటచే నసిద్ధవిషయ హేతుత్వేక్షాబంకారము. “శ్లో. సంభావనా స్యాదుత్పేక్షా వస్తుహేతుఫలాత్తనా” యని లక్షణము.

సీ. జాలకమాలికాః జాలంబులెత్తుట, నుదుటుముత్యపుఁజేరు • లొనఁగు మనుట
సర్గసబంధాకగుఁచ్చముఁ జూపి కప్పట, నలప్రాద్దు గ్రంకఁగాఁవలయు ననుట
దళముగాఁ గెందమ్మి • దళములు గూర్చుట, నీమీఁద ననురక్తి • నెగడె ననుట
• చికిలిసంపెఁగననల్ • సెలిమిచే నిచ్చుట, గుఱుతుచంపకలతా • కుంజ మనుట
తే. తెలుపకయ తెల్పి కడునేర్పు • చేటపడఁగ
నలరుబాంకులఁ జెలఁగించి • యభిలకమన
పాళి తమదండకై యాన • పడఁగఁజేసి
విరులు విల్లురు కుసుమలా • వికలు వీట.

105

టీ. వీట = వికలాపురియందు. కుసుమలావికలు = పువ్వు లన్నెడవీటలు. జాలకమాలికాజాలంబులు = మొగ్గలసరములగుంపులు. ఎత్తుట = ఎత్తుటచేత. ఉదుటుముత్యపుఁజేరులు = గొప్పముత్యపునరులు. ఒసఁగు మనుట = ఇచ్చని చెప్పట. సర్గసబంధాకగుచ్చము = సర్గస = శ్రేష్ఠ మగు; బంధాః = మంకెనపువ్వులయొక్క; గుచ్చము = గుత్తిని. చూపికప్పట = చూపి మూయుటచేత. అలప్రాద్దు గ్రంకఁగా వలయు ననుట = అప్రాద్దు గ్రంకవలయు నని చెప్పట. దళముగా = దట్ట నొనట్టుగా. కెందమ్మిదళములు = ఎఱ్ఱతామరతేకులు. కూర్చుట = కూర్చుటచేత. నీమీఁద = నీపై. అనురక్తి = అనురాగము. నెగడె = అతిశయించెను. అనుట = అని చెప్పట. చికిలిసంపెఁగననల్ = బాగైనసంపెంగపువ్వులు. చెల్పిచే = శ్రేమచేత. ఇచ్చుట = ఇచ్చుటచేత. చంపకలతాకుంజము = సంపెంగలతలపాద. గుఱుతు = సంకేతస్థానము. అనుట = అనిచెప్పట. తెలుపకయతెల్పి = ఇట్లు తమయభిప్రాయము వాక్కుతోఁ జెప్పకయె వ్యాపారముతోఁ చెల్పి. కడునేర్పుచేటపడఁగ = మిక్కిలిచాతుర్యము వ్యక్త నొనట్టుగా. అలరుబాంకుల = ఒప్పుచున్నయనత్యోక్తులచేత. అభిలకమనపాళి = ఎల్లకాముకకోటిని. చెలఁగించి = సంతోషపెట్టి. తమదండకై = తమవూదండకు, పొందునకు. ఆనపడఁగ = ఆశించునట్లు. చేసి = ఒనరించి. విరులు = కుసుమములు. విల్లురు = విక్రయించుదురు.

చ. అలవగరాధిమాళి సరఃసాగ్రణు లెంచఁ జరించుచల్లవీ

వలి తను భృంగకోటి గొలువక విటనేత యనంగ సొంపుమై

నలరెడివద్దీనీతతులయందపుఁదావులు సెంది యుబ్బుచుం

గులుకుఁ జిగుర్చుఁ గన్నెలతఁకూనలమేల్వల పూని చొక్కుచున్.

106

టీ. ఈపద్యమందు మందమారుతిమును విటనాయకునిఁ గా వర్ణించుటచే నర్థవ్యయము గలుగుచున్నది అలనగరాధిపాళి = ఆపురవరముపై. సరసాగ్రణు లెంచె = రసికశిరోమణులు మెచ్చుఁగా. చరించుచల్లవీవలి = వీచుచున్నచల్లనివాయువు. తనుకొ = తన్ను. భృంగకోటి = తువ్వెదలగుంపులు, విటులగుంపులు. కొలువకొ = నేమింపఁగా. “భృంగో ధూమ్యాటపిన్దయోః మధువ్రతే” అని విశ్వము. విటనేతి యనంగకొ = విటశ్రేష్ఠుం డనునట్లు. సాంపునైకొ = మనోహరతచేత. అలరెడిపద్మినీతితులయందపుఁదావులు. - అలరెడి = ఒప్పుచున్న; పద్మినీ = పద్మలతలయొక్క, పద్మినీజాతీస్త్రీలయొక్క; అందపుఁదావులు = మనోజ్ఞులు లగుపరిమళములు, నివాసస్థానములను. చెంది = బొంది. ఉబ్బుచుకొ = అతిశయించుచు. కన్నెలతకూనలమేల్వలపు = కన్నెలవంటి బాలలతలయొక్క హెచ్చైనపరిమళమును, బాలలతలవంటి కన్నెలయందు హెచ్చైనమోహమును. డానీ = ఎపించి. చొక్కుచుకొ = పరవశ మగుచు. కులుకు = అందమును. చిగుర్చుకొ = ఆవిర్భవించుకేయును.

నీ. సేనకొప్పల నమర్చినమొల్ల మొగడచాల్, సరిగరుమలపైఁజక్క దోఁప
వలెవాటు వైచిన సుళువుఁజెందిరికావి, వలిపముల్ పదపల్లవముల జీర
నెలవంక రేఖలు సెలకొన్న పేరురముల జల్కతాళులు తిళుకు సూప
జెలువంబు నెగడఁ దీర్చినక్రొత్తకస్తూరి, పట్టెలమేల్తావి మట్టు మీఱ

తే. జెక్కుఁగవ ముత్తియపుటొంటజిగి వెలుంగ
బలుకుఁగప్రంపువీడెంబువలపు నిగుడ
నలరువేడుక వెనువెంటఁ జెలులు నడవ
నేడ్క వచియింతు రనిశంబు విటులు వీట.

107

టీ. వీటకొ = వికాలాపురియందు. విటులు = జారులు. సేనకొప్పలకొ = కొండెసిగలయందు. అమర్చినమొల్ల మొగడచాల్ = ఉంపఁబడిన కుండకుట్టలములయొక్క బంతులు. సరిగరుమాలపైకొ = జరియమాలమీఁద. చక్కకొ = బాగుగా. తోఁపకొ = తోచుచుండఁగా. వలెవాటువైచిన సుళువుఁజెందిరికావివలిపముల్. - వలెవాటు వైచిన = వలెవాటుగా వేసికొన్న; సుళువుఁజెందిరికావి = లేతచెంద్రకావి వన్నెగల; వలిపముల్ = వస్త్రములు. పదపల్లవములకొ = పల్లవములవంటి పాదములపై. జీరకొ = జీరాడు చుండఁగా. నెలవంక రేఖలకొ = చంద్రవంకరేఖలు. నెలకొన్న పేరురములకొ = వ్యాపించినవికాల మైనవత్సస్సలములయందు. చిల్కతాళులు = తావళము లనెడుహారవిశేషములు. తిళుకు సూపకొ = ప్రకాశించు చుండఁగా. చెలువంబు = అందము. నెగడకొ = అతిశయించునట్లు. తీర్చినక్రొత్తకస్తూరిపట్టెలమేల్తావి = తీర్పఁబడిన నూతనకస్తూరిపట్టెలయొక్క యుత్తమమైనపరిమళము. మట్టు మీఱకొ = అతిశయింపఁగా. చెక్కుఁగవకొ = గండయుగ్మమందు. ముత్తియంపుటొంటజిగి = ముత్యములతోఁ గూడినయంటుపోగులయొక్క కాంతి. వెలుంగకొ = ప్రకా

శించు చుండఁగా. పలుకుఁగప్రపువీడెంబవలపు = పలుకు కర్పూరముతోఁ జేరిన తాంబూలములయొక్క వాగన. నిగుడక = అతిశయించు చుండఁగా. అలరువేడుకక = అతిశయ విలాసముచేత. వెనువెంటక = వెంటడిగా. చెలులు = స్త్రీలు. నడవక = నడచు చుండఁగా. అనిశంబుక = ఎల్లప్పుడును. వేడ్కుక = వేడుకచేత. చరియింతురు = సంచరింతురు.

మ. అక్షలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాళీతనూకాంతిదం
భకళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనో
దకభంగోత్కరఘర్షణక్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీ
తకరీభూతపతంగ గంగ దనరుం దత్ప్రాంతదేశంబునన్.

108

టీ. తత్ప్రాంతదేశంబునక = ఆవికాలాపురిసమీపమందు. అక్షలంకాంబుజపాళికాసుఖితభృంగాళీతనూకాంతిదంభ కళిందప్రభవానుషంగశిఖిదామాతాండవాపాదనోదకభంగోత్కరఘర్షణక్రమసముద్గచ్ఛత్పయోబిందుశీతకరీభూతపతంగ. — అక్షలంక = స్వచ్ఛములగు; అంబుజ = పద్మములయొక్క; పాళికా = గుంపులయందు; సుఖిత = సుఖతసుఖములగు; భృంగ = తుమ్మెదలయొక్క; ఆళీ = సమామాముయొక్క; తనూకాంతి = దేహకాంతి యనెడు; దంభ = సేవముగల; కళిందప్రభవా = యమునానదియొక్క; అనుషంగ = సంబంధముచేత దీని కాపాదనక్రియయం దన్వయము; శిఖిదామా = మయూరసమాహమునకు; తాండవాపాదన = తాండవోత్సవసంపాదక మగు; ఉదక = జలముయొక్క; భంగోత్కర = అలలగుంపులయొక్క; ఘర్షణక్రమ = సంఘర్షణక్రమముచేత; సముద్గచ్ఛత్ = మిక్కిలి పైకెగయుచున్న; పయోబిందు = ఉదకబిందువులచేతను; శీతకరీభూత = చంద్రునివలె జల్లునైన; పతంగ = నూర్పుడు గల. గంగ = గంగానది. తనరుక = ప్రకాశించును. ఈపద్యమందు శిఖిదామా యనుచోట దామక శబ్దము. 'డా బుభాభ్యా మన్యతరస్యామ్' అనునూత్రముచేత దాప్రీత్యయము వచ్చుటచే నాకారాంత మైనది. భృంగతనూకాంతి యనెడుయమునాసంగముచేత గంగాతరంగములు మేఘపరంపరలఁ బోలి శిఖితాండవముఁ గలుగఁజేయుచున్న వనియు, నాతరంగములయొక్కతాఁకుడువలన జలకణములు సూర్యలోకమువలన నెగసి నూర్పునిఁ జంద్రునివలె జల్లు నగునట్లు చేయు చున్న వనియు భావము.

మ. విలసత్సారణికానుయాయీవిబుధద్వీపిన్యనర్థామృతం
బుల ముక్కారును బండు శాలులు పురీభూదేవపాళీకృతో
జ్వలనానావిధయజ్ఞతన్నవహవిస్సంభుక్తిబర్హిర్ముఖా
వళు లెల్లప్పు నమర్త్యభావ మజరత్వం బూని మోదింపఁగన్.

109

టీ. కాలులు = పరిపైరులు. విలసత్సారణికానుయాయీ విబుధద్వీపిన్యనర్థామృతంబుక. — విలసత్సారణికా = ప్రకాశించుకాల్వలను; అనుయాయీ = అనుసరించిపోవు; విబు

ధద్విపీనీ = గంగయొక్క; అనన్తామృతంబులతో = అమూల్యము లగునదకము లనుసంధల చేత. ముక్కారును = మూడుకార్లును. పండుక = ఫలించును. పురీభూదేవపాఠీకృతో జ్వలనానావిధయజ్ఞతన్నవహవిస్సంభుక్తిః.- పురీ = వికాలాపురియందలి; భూదేవ పాఠీ = బ్రాహ్మణబృందముచేత; కృత = చేయఁబడిన; ఉజ్వల = ప్రకాశించునట్టి; నానా విధ = అనేక ప్రకారములగు; యజ్ఞ = యజ్ఞములయందు; తన్నవహవిస్సంభుక్తిః = ఆకాలిసంబంధి యైననూతనహవిగ్ధోజనముచేత. బర్హిర్బుఖావళుః=దేవసంఘములు. ఎల్లపుడ = నిరంతరమును. అమర్త్యభావము = మరణము లేకుంటును. అజరత్వంబు = ముశలితనము లేమిని. ఊని = పహించి. మోదింపఁగఁ = సంతసించు చుండఁగా. దీనికి పండు నను సమాపకక్రియతో నన్వయము. బర్హిర్బుఖులకు(అనఁగా గడ్డిదినువారికి)నమృతిమృతోఁ బండిన లోకోత్తరకాలిహవిస్సు భుజించుటయు, సమర్త్యత్వాజరత్వములు గలుగుటయు, లోకోత్తరానందహేతు ఎగు నని యాశయము. గంగానది కాల్యలచేత ముక్కారుపంటలు పండు చుండఁగా విఘ్నము యాగము లెప్పుడు జేయుచు దేవతలను సంతసింపం జేయును రని భావము. ఇచట బర్హిర్బుఖ నిష్ఠాజరత్వామర్త్యభావములను గూర్చి హేతువు గానివిబుధద్విపీ నన్యనామృతఫలితకాలిహవిగ్ధోజనమును, హేతువు గా సంభావన చేయుటవలన హేతు త్వేషాలంకారము. అదియు నమృతశబ్దగతరూపకముతో సంక్లిష్టంబు.

చ. అనువససారిణీతటయుఁగాంబుజబృందమరందపూరము

ల్లనిమలు నిండి యానదిజలంబులతోఁ బ్రవహింపఁ బైపయి

జనునళిపంక్తి బా ల్పెనఁగుఁ సాగరనీరముఁ ద్రావి దప్పిచే

ననిశము మేఘమాలిక తదంబుకదంబము గ్రోలిఁ జేరె నాన్.

110

టీ. అనువససారిణీతటయుఁగాంబుజబృందమరందపూరముల్.- అనువస = వసము ననుసరించిన; సారిణీ = కాల్యలయొక్క; తటయుగ = ఇరుప్రక్కలయందున్న; అంబుజ బృంద=పద్మములగుంపుయొక్క; మరందపూరముల్ = మకరందప్రవాహములు. గనిమలు నిండి = కయ్యలునిండి. ఆనదిజలంబులతోఁ = ఆగంగాజలములతో. ప్రవహింపఁ = ప్రవహించు చుండఁగా. పైపయిఁ=మీఁద మీఁద. చనునళిపంక్తి = బోవుతున్నెడలగుం పు. సాగరనీరము = సముద్రోదకము. అనిశముఁ = ఎల్లప్పుడును. ద్రావి = పానముచేసి. దప్పిచేఁ = తృప్తచేత. మేఘమాలిక = మబ్బులగుంపు. తదంబుకదంబము = అమకరంద ముతో మెలంగిన గంగాజలమును. క్రోలఁ = త్రావుటకు. చేరె నాన్ = చేరినదా యను నట్లు. పాల్పెనఁగుఁ=ఓప్పారును. అళిపంక్తిని మేఘముగా సంభావనచేయుటచే స్వరూపా త్వేషాలంకారము.

ఉ. పున్నమశేలఁ గాఁపువిరిఁబోఁడులు కాంచనకందుకంబులం

జెన్నగుచంద్రకాంతతటఁనీమల వజ్రపుబిల్లదొంతి నే

య న్నైరయంగఁ జాలినరఁ యంబున మార్చి గ్రహింతు రింపుతో
నన్నదినిర్మలోర్మికలఁ నందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులన్.

111

టీ. పున్నమరేలకొ=పున్నమరాత్రులయందు. కాఁపువిరిబోడులు=కాఁపులయాఁడు నారు. కాంచనకందుకంబులకొ=బంగారుచెండ చేత. చెన్నగుచంద్రకాంతతటసీమలకొ=ప్రకాశించుచున్నచంద్రకాంతమణిఖచితమగుతీర్థప్రదేశములయందు. వజ్రపుబిల్లదొంతికొ = వజ్రములతో గుండ్రముగాఁ జేయఁబడినబిల్లలయొక్కదొంతి ననఁగా నొకదానిపైనొకదానిని వరుసగాఁ బెట్టినరాశిని. ఏయకొ=ఏయఁగా. నెరయకొ=ఆబిల్లలంతట నెరసికొనఁగా. చాలినరయరీతునకొ=మిక్కిలివేగముచేత. అన్నదినిర్మలోర్మికలనందినపూర్ణసుధాంశుమూర్తులకొ = ఆగంగయొక్కనిర్మలము లగుతరంగములయందుఁ బ్రతిఫలించినపూర్ణచంద్రుని తినువులను. మార్చి=మార్పుచేసి. ఇంపుతోకొ=సంతసముతో. గ్రహింతురు=పట్టుకొందురు. ఇచట వజ్రపుబిల్లలనెడుభ్రాంతితోఁ గాఁపువిరిబోడులు చంద్రబింబములను గ్రహించుటవలన భ్రాంతిమదలంకారము.

సీ. కమనీయకామినీగానంబు కమనీయ, కామినీగానంబుఁ గలిసి మెఱయఁ
జక్రాంగచక్రనిఁస్వనములు చక్రాంగ, చక్రనిస్వనములుఁ చక్క జెరయ
బహుళహార్యాళికార్పటికలుబహుళహార్యాళికార్పటికలైఁ కన్యంబు నొంద
సారంగరాజఘోషంబులు సారంగ, రాజఘోషములు మిత్రత్వమూనఁ

తే. గలితవాహినికాకలఁకల్మము నిత్య
కలితవాహినికాకలఁకలము బెరయ
నప్పురపుఁజెల్కిచేఁ బోలెఁ నమరతటిని
చెంత శుచిజీవనస్థితిఁ జెలఁగు నెప్పుడు.

112

టీ. ఇందుగంగాపరమైనయర్థము పురపరమైనయర్థమును దోచుచున్నది. కమనీయకామినీగానంబు=మనోజ్ఞస్త్రీలగానము. కమనీయకామినీగానంబు = మనోజ్ఞచక్రవాకస్త్రీగానము. “కామీ స్యాత్కాముకే చక్రవాకే పారావ తేఽపిచ” అని విశ్వము. కామియొక్కస్త్రీ కామిని యగును. కలిసి=కూడి. మెఱయకొ=ప్రకాశింపఁగా. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు=రథసమాహములధ్వనులు. చక్రాంగచక్రనిస్వనములు=హంససమాహములధ్వనులు. చక్కకొ=చక్కఁగా. బెరయకొ=కలయఁగా. బహుళహార్యాళికార్పటికలు.—బహుళ=అధికము లగు; హార్యాళికార్పటికలు=అశ్వసంఘముయొక్కహేనులు. బహుళహార్యాళికార్పటికలు.—బహు=అధికము లగు; లహరీ=అలలయొక్క; ఆళికా=సమాహములయొక్క ఆర్పటికలు = ధ్వనులు. వికన్యంబు నొందకొ=అశ్లేషము నవలంబింపఁగా. సారంగరాజఘోషములు = శ్రేష్ఠజములయొక్క బృంహితములు. సారంగరాజఘోషములు = గండుఁడుమైదలరుతములు. మిత్రత్వము

సుహృద్భావమును. ఊనక్ = వహింపఁగా. కలితవాహినికాకలకలము = ఒప్పుచున్న నేనల
కోలాహలములు. నిత్యకలితవాహినికాకలకలములు = ఎల్లపుడుఁ గూడుకొన్న ప్రవాహకోలాహ
లధ్వనులు. బెరయిక్ = కూడఁగా. అప్పురపుఁజెల్లిచేఁబోలెక్ = అవికాలాపురియొక్క మైత్రి
తోఁబోలె. అమరతటిని = సురనది. చెంతక్ = పురసమీపమున. శుచిజీవనస్థితిక్ = నిర్మల
మైన బ్రదుకుయొక్క స్థితిచేత, నిర్మలాదకస్థితిచేత ననుట. ఎపుడుక్ = సర్వకాలమందు.
చెలఁగుక్ = ఒప్పును.

గంగానది తనయందున్న కమనీయచక్రవాకస్త్రీగానాదులు వికాలాపురియందున్న
కమనీయవారీగానాదులు పరస్పరసామ్యమున మైత్రి నొందఁగాఁ దానును వ్రీతితోఁ బోలె
శుచిజీవనస్థితిని దాల్చి శుచిజీవనస్థితి యైన పురముచెంత వసించిన దనఁగా నొండొకటిధ
ర్మము లైకృత్యముగా నున్న వని భావము.

పురమందున్న వారజీవనముయొక్క నైర్మల్యమును బట్టి లక్షణచే పురము శుచిజీవన
మగు నని యెఱుంగునది. పురసమీపమందు గంగాస్థితి కహేళువు లగుకామినిగానైక్యాదులు
హేళువులుగాఁ జెప్పటచే హేతూత్వేబలంకారము.

క. ఆరాజధాని కధిపతి, యై రాజబల్లును సుచంద్రుఁ డనురాజు మహా
దారగిరిశోరుదరి, వారవరీవృత్తమానఁవైరివ్రజుఁడై. 113

టీ. ఆరాజధానిక్ = ఆనగరమునకు. అధిపతి యై = ప్రభు వై. సుచంద్రుఁ డనురాజు =
సుచంద్రుఁ డనునామము గలరాజు. మహాదారగిరిశోరుదరీవారవరీ వృత్తమానవైరివ్రజుఁడై =
మహాదార = మిక్కిలి యధికము లగు; గిరిశ = పర్వతశ్రేష్ఠములయొక్క; శురుదరి = గొప్పదరు
లయొక్క; వార = సంఘములయందు; వరీవృత్తమాన = మిక్కిలివసించినట్టి; వైరివ్రజుఁడై =
శత్రుసంఘము గలవాఁడై. రాజబల్లు = ప్రకాశించును.

సీ. తనచారుక్ ర్తినంతానవల్లరికి న, జ్జాలముల్ సజ్జాలలీల నెనయఁ
దననిత్యదానాంబువనజాలయమునకు, బుష్కరం బతిసీలపుష్కరము గఁ
దనఖడ్గపుత్రభిధానకాదంబిని, కరిరాజు లరిరాజు లై తలంకఁ
దననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకు ఖ, ద్యోతుండు ఖద్యోతఃరీతిఁబూనఁ
తే. దనభుజాభోగిరాడ్భోగమునకు ధర్మ
చక్ర మెంతయుఁ జక్రప్రశస్తి బెరయ
వెలయు నభిరామసౌందర్యవిజితమదన
శక్రసుతచంద్రవిభుఁడును చంద్రవిభుఁడు. 114

టీ. అభిరామ సౌందర్యవిజితమదనశక్రసుతచంద్రవిభుఁడు. - అభిరామ = ఒప్పుచున్న;
సౌందర్య = చక్కఁదనము చేత; విజిత = జయించఁబడిన; మదన = మన్నఁకునియొక్కయు; శక్రసుత

=జయంతునియొక్కయు; చంద్ర=చంద్రునియొక్కయు; విభుండు=విశేషకాంతిగలవాడైన. నుచంద్రవిభుండు=నుచంద్రమహారాజు. తనచారుక్తిసంతానవల్లరికిఁ = తనయొక్కమనోజ్ఞువుగు కీర్తియనెడుకల్పవల్లికి. సజ్జాలకముల్=రిక్కిలగుంపులు. సజ్జాలలీలఁ=లెస్సయొగ్గలయొక్క లీలవంటిలీలను ఎనయఁ=పొందఁగా. తననిత్యదానాంబు వనజాలయమునకుఁ=తనయొక్కనిరంతరదానోదకమనెడుచముద్రమునకు. పుష్కరంబు=ఆకసుము. అలినీలపుష్కరముగఁ=మిక్కిలి నల్లనైనతామరకాఁగా. తనఖడ్గపుత్ర్యభిధానకాదంబినికిఁ=తనదురకత్తియనెడు మేఘమాలకు. అరిరాజులు=శత్రురాజులు. అరిరాజులై=జక్కవరాజులై. తలంకఁ=భయపడఁగా. తననవ్యధామసాంద్రద్యోతమునకుఁ=తనప్రతాపమనెడుదట్టమగు నెఱడుకు. ఖద్యోతుండు=నూర్పుండు. ఖద్యోతరీతిఁబూనఁ=మిడుగుఱుఱుగురీతిని వహింపఁగా. తనభుజాభోగిరాడ్భోగమునకుఁ=తనయొక్కభుజమనెడునాదిశేషనిఫణమునకు. ధరిణిచక్రము=భూచక్రము. చక్రప్రశస్తిఁ=చక్రకాయుధఖ్యాతిని. బెరయఁ=పొందఁగా. వెలయఁ=ప్రకాశించుచు. ఇచట శ్లేషానుప్రాణితపరంపరితరూపకములకు సంస్పృష్టియగు.

చ. అలఘుమహంబునం గువలఁయుప్రియకారినిజోదయంబున

న్లలితవసుచ్ఛటావితరఁణంబున నిస్తులలక్షణంబునం

గలితచకోరదృష్ణవసుఖప్రదరూపమునం గడుఁ విరా

జలు నలరాజు గైకొనఁగఁ జెల్లదె ధాత్రి నుచంద్రనామమున్. 115

టీ. అలఘుమహంబునఁ = అధికమైనతేజస్సుచేతను, అధికమైనయుత్సవముచేతననిభావము. కువలయప్రియకారినిజోదయంబునఁ=నల్లకల్పలకుఁ బ్రియమును జేయుతనయావిర్భావముచేతను, భూవీలయమునకుఁ ప్రియముఁ జేయుతనయభివృద్ధిచేత ననుట. లలితవసుచ్ఛటావితరణయనఁ = మనోజ్ఞమైన కిరణపరిపరయొక్క యీవించేతి, మనోజ్ఞనువర్ణచ్ఛటాదానముచేత ననుట. నిస్తులలక్షణంబునఁ = అసమానమగుకలంకముచేతను, సాటిలేని రాజచిహ్నములచేత ననుట. కలితచకోరదృష్ణవసుఖప్రదరూపమునఁ.-కలిత=ఒప్పుచున్న; చకోర = వెన్నెలపులుగులయొక్క; దృక్ = చూపులకు; నవ = నూతనమానట్టుగా; సుఖప్రద = సుఖమునిచ్చు; రూపమునఁ = స్వరూపముచేత. కలిత=ఒప్పుచున్న. చకోరదృక్ అనఁగా స్త్రీలు, వారికిపూర్వసుఖమునిచ్చురూపముచేత ననుట. కడుఁ=మిక్కిలి. విరాజిల్లులరాజు = ప్రకాశించునారాజు. నుచంద్రనామముఁ = సమీచీనమైనచంద్రనామమును. ధాత్రిఁ = భూమియందు. కైకొనఁగఁజెల్లదె = స్వీకరింపఁగఁజెల్లదా, అనఁగా జంద్రునియందున్నతేజము, కువలయప్రియకారియగునదయము, వసుచ్ఛటావితరణము, సాటిలేనిచిహ్నము, చకోరదృష్ణయనసుఖప్రదరూపము గలిగియుండఁగాఁ జంద్రుఁడనునామమునతనికిఁ జెల్లుననిభావము.

ఇచట వర్ణనీయరాజునందు సమర్థనీయమగుచంద్రనామమును గూర్చియలఘుమహంబున నిత్యాదులను హేతువులుగా సమర్థించినందునఁ గావ్యలింగభేదము.

సీ. పుణ్యజనప్రియమున మించు నేరాజు, ప్రబలు నేరా జవిపక్షగుప్తి
 నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుం డేరాజు, సకలాశ తేరాజు చక్క బ్రాచు
 బహువజ్రభూషల భాసిల్లు నేరాజు, దనరు నేరాజు సత్కవిహితాత్మ
 బరదేవహరణచాతురి నెప్పు నేరాజు, బలయుక్తినేరాజు పరిధవిల్లు
 తే. జెలగు నేరాజు నిచ్చ యశ్వంఖలైక
 లక్ష్మ లొప్పార దనుఘను ల్భక్తి గొలువ
 సహహ యారాజు దనరు దివ్యప్రణత్య
 మానితగుణాంశపరిజితామర్త్యరాజు.

116

టీ. ఈపద్యమున సుచంద్రునియం దింద్రునకన్న విశేషము వర్ణితం బయ్యె. ఏరాజు =
 ఏభూమిశుడు. పుణ్యజనప్రియమునక = పుణ్యాత్మలయందలిప్రీతిచేత. మించుక =
 అతిశయించునో. ఇంద్రుడు పుణ్యజనప్రియుడు కాఁ డని వ్యతిరేకము ; రాక్షస
 ప్రియుడు కాఁ డని భావము. ఏరాజు. అవిపక్షగుప్తిక = శత్రువులు గానివారియొక్క
 రక్షణముచేత. ప్రబలుక = అతిశయించునో, ఇంద్రుఁ డట్లు కాఁ డని వ్యతిరేకము ;
 పర్యతములయొక్కతెక్కలగోపనముచేత నింద్రుడు ప్రబలువాఁడు కాఁ డని భావము.
 ఏరాజు. నైకసహస్రాక్ష్యవాప్తకుండు. - నైక = అనేకములగు ; సహస్ర = సహస్ర
 సంఖ్యలుగల ; అక్షీ = రథములను. అవాప్తకుండు = పొందినవాఁడు, ఇంద్రుడు (ఏకసహ
 స్రాక్ష్యవాప్తకుండు) ఒకవేయినేత్రములు గలవాఁ డనిభావము. నైకసహస్ర యనుచోటఁ
 'సుపుసా' యనునూత్రముచేత సమాసము. ఏరాజు. సకలాశలు = సర్వదిక్కులు. చక్కక =
 చక్కగా. బ్రాచుక = పాలించునో. ఇంద్రుఁ డొకతూర్పుదిక్కునే పాలించువాఁడు.
 ఏరాజు. బహువజ్రభూషలక = అధికహీరమయభూషణములచేత. భాసిల్లుక = ప్రకాశిం
 చునో. ఇంద్రుడు బహువజ్రభూషలు గలవాఁడు కాఁడు మఱీ మన్న నొకవజ్రాయుధ
 మనెడుభూష చే భాసిల్లువాఁ డనిభావము. ఏరాజు. సత్కవిహితాత్మక = మంచిపండితులకు
 హితమైనవ్యభాషముచేత. తనరుక = ఒప్పునో. ఇంద్రుడు సత్కవిహితాత్మ చేఁ దనరఁడు,
 అనఁగా శ్రేష్ఠఁ డైనశుక్రనకు హితుఁడు కాఁ డనుట. ఏరాజు. పరదేవహరణచాతురిక =
 పరరాజసంహారచాతుర్యముచేత. ఒప్పుక. ఇంద్రుడు పరదేవహరణచాతురి గలవాఁడు
 కాఁడు ; అనఁగా నుత్కృష్ట లగుదేవతలను సంహరించువాఁడు కాఁ డనుట. ఏరాజు. బల
 యుక్తిక. - బల = సామర్థ్యముయొక్క ; యుక్తిక = సంబంధముచేత. పరిధవిల్లుక =
 అతిశయిల్లునో. ఇంద్రుడు బలయుక్తిచేతఁ బరిధవిల్లుడు, అనఁగా బలాగురునిసంబంధము
 చేయఁ డనుట. ఏరాజు. నిచ్చ = ఎల్లపుడును. అశ్వంఖలైకలక్ష్మలు = అడ్డములేనట్టి
 ముఖ్యసంపదలు. ఒప్పారక = ఒప్పుచుండఁగా. తనుక = తన్ను. ఘనుల్ = గొప్పవారు.
 భక్తిక = ప్రీతిచేత. కొలువక = నేమింపఁగా. చెలగుక = ఒప్పునో. ఇంద్రుఁ డశ్వంఖ
 లైకలక్ష్మ లొప్పార దను ఘను ల్గొలువఁ జెలగువాఁడు కాఁడు, అనఁగా శ్వంఖలము

లతోఁ దగిలి యున్న మేఘములతో నేవింపఁ బడువాఁ డనిభావము. దివ్యప్రణుత్వమానిత గుణాంశపరిజిత్తామర్త్య రాజు=దేవతలచేతఁ గొనియాడఁ దగినపూజ్యము లగుగుణలేశముల చేత నోడింపఁబడినయింద్రుఁడుగలవాఁ డైన. ఆరాజు=అసుచంద్రవశేంద్రుఁడు. తనరుక్=ఓప్పుసు. అపాహ=అశ్చర్యము. సుచంద్రుండు మనుష్యమాత్రుం డయ్యు సర్వాతిశయగుణ గరిష్ఠుం డగునింద్రునిఁ దనగుణలేశముచేత జయించుట యాశ్చర్య మని యాశయము. వ్యతిరేకాలంకారము.

మ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై నిరం

తరముం బొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యత్కిర్తివారాశి పం

కరుహజాండము నిండుటల్ నిజ మటుల్ గా కున్నచోఁ బుష్కరా

స్తరసీమం గనుపట్టునే తరణిమంజ్జలేకసంచారముల్.

117

టీ. పరిసంవర్ధితచంద్రనాగకులరాట్పద్మామృతం బై.-పరిసంవర్ధిత=వృద్ధిఁ బొందింపఁ బడిన ; చంద్ర = చంద్రుఁడు ; నాగకులరాట్=విరావతము ; పద్మా = లక్ష్మీ ; అమృతం బై= సుధయుఁ గలదై, అని సముద్రపరార్థము. మిక్కిలి ఖండింపఁబడిన చంద్రుఁడు, విరావతము, పద్మములు, అనఁగాఁ దెల్ల తామరలు, అమృతమును గలదై యని కీర్తిపరార్థము. నిరంతరముక్=ఎల్ల పుడును. పొల్పుతదుర్వరాధిపసముద్యత్కిర్తి వారాశి=ఓప్పు చున్నయారాజయొక్కప్రకాశించుకీర్తి యనెడుసాగరము. పంకరుహజాండము = పద్మమందు నుదయించినబ్రహ్మసంబంధి యైనఆండము, అనఁగా బ్రహ్మాండము. నిండుటల్=నిండియుండుటలు. నిజము = సత్యము. అటుల్ గా కున్నచోక్=అట్లు కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండు కున్నచో. పుష్కరాంతరసీమక్.-పుష్కర = ఆకాశ మనెడునీటియొక్క ; ఆంతరసీమక్ = మధ్య ప్రదేశమందు. తరణిమంజ్జలేకసంచారముల్.-తరణిమండలి = ఖగపూషపీరణ్యగర్భాది మూర్త్యుండలి యనెడునావలగుంపులయొక్క ; వీక = ముఖ్య మగు ; సంచారముల్=సంచరణములు. చూపట్టునె=కనఁబడునా.

కీర్తివారాశి బ్రహ్మాండము నిండినియెడ నాకాశమధ్యమున నావలు సంవరించుట ఘటింపడు గావునఁ గీర్తివారాశి బ్రహ్మాండములు నిండినదే నిజ మని యాశయము. సుచంద్రుని కీర్తి చంద్రాదులను తిరస్కరించి యనఁగా వానికన్న నెక్కు డైనశుక్లగుణమును వహించి సముద్రమువలె బ్రహ్మాండములు వ్యాపించిన దని భావము. ఇచటఁ గీర్తివారాశికర్తృక బ్రహ్మాండవ్యాప్తపనమును పుష్కరాధికరణకతరణిమండలిసంచారములతో నూహించినందున ననుమానాలంకారము.

చ. అలఘుసమి త్తలంబున మహామహిమంబునఁ బొల్పునాకు భృ

త్కులమణిదోగప్రతాపశిఖికూట మిభశ్రుతివీజనానిలం

బులఁ గడుఁ బర్వీనం గరఁగుఁ బోయని కాదె యజాండసీమకుక్

వలగొనఁ జేసె ధాత యనివార్యజలావరణంబు నేర్చునన్.

118

టీ. అలఘునమి త్తిలంబునఁ = అతిశయమగుయుద్ధరంగ మనెడుసమిధలపట్టున. మహా మహిమంబునఁ = అతిశయ మైనమహిమచేత. పొల్చునాకుభృత్కులమణివోఁ ప్రతాపశిఖికూటము. - పొల్చు = ఒప్పుచున్న; ఆకుభృత్కులమణి = ఆరాజశేఖరుఁ డనెడుపర్వతశ్రేష్ఠముయొక్క; దోఁ ప్రతాపశిఖికూటము = బాహుప్రతాప మనెడుకాయుచిచ్చుగుంపు. ఇభశ్రుతివీజనానిలంబులఁ. - ఇభ = ఏనుఁగులయొక్క; శ్రుతి = శ్రోత్రము లనెడు; వీజన = విసనకణ్ఠలయొక్క; అనిలంబులఁ = వాయువులచేత. కడుఁ = మిక్కిలి. పర్వినఁ = వ్యాపించినవో. కరఁగుఁబోయనికాదె = ద్రవించునుబోయని కాదా. ధాత = బ్రహ్మదేవుఁడు. అజాండనీమకుఁ = బ్రహ్మాండప్రదేశమునకు. అనివార్యజలావరణంబు = నివారింపరానిజలముయొక్క ఆచ్ఛాదనమును అనఁగా నుద్రములను. నేర్పునఁ = చాతుర్యముచేతి. పలగొనఁ = చుట్టుకొనునట్లు. చేసెఁ = ఒనరించెను.

అజాండమునకు జలావరణమును గూర్చి హేతువు గాని సుచంద్రప్రతాపహింద్రావణమును హేతువుగాఁ జెప్పటవలన హేతుత్వేష్టలంకారము. ప్రతాపాదులయందు శిఖిత్యాద్యాగోపమున రూపకము.

సీ. గురుతరత్వచిసారఁగుల్తోత్కరమ్ములు, సరసవిహారమందిరములయ్యె
ఘనకందరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు, కేళికాదీర్ఘికాపాళియయ్యెఁ
గటకశోభితతతఁగ్రావకూటంబులు, దాభిజదాస్థానవితర్దులయ్యె
నభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్, కలితప్రసవతల్పకులములయ్యె

తే. సంతతమునాటవికవరఁసముదయంబు, లభిమతవ్వయన్యవర్యచయమ్ములయ్యె
మలయ నగవీధి నమ్మహివలయనాథ, చంద్రశాత్రవగోత్రాతఁలేంద్రతతికి.

టీ. అమ్మహివలయనాథ చంద్రశాత్రవగోత్రాతలేంద్ర తతికిఁ. - అమ్మహివలయనాథచంద్ర = ఆరాజచంద్రుఁ డగుసుచంద్రునియొక్క; శాత్రవగోత్రాతలేంద్రతతికిఁ = శత్రురాజబృందమునకు. అగవీధిఁ = పర్వత ప్రదేశమందు. మలయఁ = తిరుగునట్లుగా; కాదేని, మలయనగవీధిఁ = మలయ పర్వతప్రాంతమందనియర్థము. గురుతరత్వచిసారగుల్తోత్కరమ్ములు. - గురుతర = మిక్కిలి గొప్పవైన; త్వచిసారగుల్ = వేణుగుల్లములయొక్క; ఉత్కరమ్ములు = సమాహములు. సరసవిహారమందిరములు = శ్రేష్ఠములగు క్రీడాగృహములు, అయ్యెఁ. ఘనకందరాముఖోద్గతఝరీజాలంబు = గొప్పదరీముఖములవలనఁ బయలుదేలుచున్న సెట్టయేలులగుంపు. కేళికాదీర్ఘికాపాళి = క్రీడావాసీనమూహము. అయ్యెఁ. కటకశోభితతతగ్రావకూటంబులు. - కటక = కొండలనడిమిభాగములయందు; శోభిత = ప్రకాశించుచున్న; తత = వికాలములగు; గ్రావ = సామాణములయొక్క; కూటంబులు = గుంపులు. ఉదాభిజదాస్థానవితర్దులు. - ఉదాభిజత్ = ప్రకాశించుచున్న; ఆస్థాన = కొలువుకూటమందేలి; వితర్దులు = వేదికలు. అయ్యెఁ. అభినవశతపర్వికావృతాధిత్యకల్. - అభినవ = నూతన మగు. శత

పర్వికా = నల్ల గణిక చేత. “గోలోమీ శతపర్వికా” అని యమరుడు; ఆవృత = వ్యాప్తము లగు. అధిత్యకర్ = పర్వతోపరిప్రదేశములు “ఉపత్యక్తాశ్చేదాసన్నా భూమి రూర్ధ్వ మధిత్యకా” అని యమరుడు. కలిత ప్రసవతల్ప కులములు. - కలిత = ఒప్పుచున్న; ప్రసవేతల్ప = పువ్వుల పాస్సులయొక్క; కులములు = సమూహములు. అయ్యోక్. సంతతముక్ = ఎల్లప్పుడును. ఆటవికవరసముదయంబులు = ఆరణ్యకులైన కిరాతకులగుంపులు. అభిమతవ యస్యవర్య చయములు = అనుకూలమైన మిత్రవరుల సమూహములు. అయ్యోక్ = ఆయెను. సుచంద్రనిరేంద్రుని యుగప్రతాపమువలన భీతులయి యరినృపతుల డవులపాలై రనిభావము. ఇందు రూపకములకు సంస్కృప్తి.

మ-ఇల సజ్జాలక భాసమాన మగునా పృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యని

ర్మలహార్త్యేంద్రమునం దదీయనవధామవ్యాజమారాండమ

ణ్ణలరోచుల్ ప్రసరింప నచ్చటఁ గనఁ న్రాజులు వేధోండమ

ణ్ణలు లెంతే ద్రసరేణుబృందసమతఁ న్సంధించి యెల్లప్పుడున్. 120

టీ. ఇలక్ = భూమియందు. సజ్జాలక భాసమాన మగునా పృథ్వీశుకీర్త్యాఖ్యనిర్మల హార్త్యేంద్రమునక్. - సత్ = శ్రేష్ఠములగు; జాలక = గవాక్షముల చేత. భాసమాన మగు నని సౌధపర మైనయర్థము. సత్పురుషుల సంఘము చేత భాసమాన మనఁగాఁ గొనియాడఁబడినదని కాని సజ్జాలకమువలె భాసమాన మనికాని కీర్తిపరమైన యర్థము. సజ్జాలక మనఁగా నక్షత్రములగుంపు, శ్రేష్ఠ మగు మొగ్గులును; ఆపృథ్వీశుఁడరాజుయొక్క; కీర్త్యాఖ్య = కీర్తి యను నామముగల; నిర్మల = స్వచ్ఛమగు; హార్త్యేంద్రమునక్ = ఉత్తమ సౌధమునందు. తదీయ నవధామవ్యాజమారాండమండలరోచుల్ = ఆరాజునంబంధి యైనప్రతాపమనెడనెవము గలసూర్య మండలకాంతులు. ప్రసరింపక్ = వ్యాపింపఁగా. అచ్చటఁక నక్ = ఆమేడలోఁ జూడఁగా. వేధోండమండలులు = బ్రహ్మాండములగుంపులు. ఎంతేక్ = మిక్కిలి. త్రసరేణు బృందసమతక్. - త్రసరేణు = త్ర్యణుకములయొక్క; బృంద = సంఘముయొక్క; సమతక్ = సామ్యమును. సంధించి = పొంది. ఎల్లప్పుడుక్ = సర్వకాలమును, ప్రతాపసూన్యప్రభ దివారాత్రములుడివోవనిది గావున నెల్లప్పుడు ననుట. రాజులుక్ = ప్రకాశించును. అనఁగా నొకమేడ యందు గవాక్షద్వారముగ సూర్యకిరణములు ప్రసరింపఁగా నాతేజస్సునందుఁ బరాగాదులనూత్నవయవములు గాన్పించినయట్లు సుచంద్రునికీర్తి యను మేడలో నారాజు ప్రతాపవ్యాజ సూర్యకాంతులు ప్రసరింపఁగా నచట బ్రహ్మాండకోటులు త్ర్యణుకములగుంపుల వలెఁ గాన్పించు నని యాశయము. ఇందులకు “శ్లో. జాలసూర్యమరీచిస్థం నూత్నం య ద్వృక్త్యే రజః తస్య వృత్తతమోభాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని తర్కపరిభాషయందుఁ జెప్పఁబడినది. ఆపరమాణువు ద్వ్యణుకమును చతుఃప్రత్యక్షగోచరములు గావనియు త్ర్యణుకము మొదలుగఁ బ్రత్యక్షగోచరము లగు ననియు వ్రాయఁబడియె. ఇట్లు చెప్పఁగా సుచంద్రుని కీర్తి నమస్త్రబ్రహ్మాండముల నావరించిన దనియు నారాజుప్రతాపము సూర్యప్రభవలె దివారాత్రములు వెలుంగు చున్న దనియు భావము.

సీ. ఆత్మకిరాతత్వముత్పత్త్యవముః బూన్స, వనచ రావృతిః గూర్తః వర్జ్యః డలరు
ననిశంబు దర్శికః రాష్ట్రీ జేకోని మహాప్రజ్ఞః డై కుండలిః రాజ దనరుః
బరపద్మినిసుసంపర్కంబుః జేసి దృప్తుం డయి దిక్కరీంద్రుండు ప్రబలు
బహ్వబ్దసంగతిః బడసి యెచ్చటఁ జరిం, పఁగ నోపక కులాద్రిభర్త నిల్పు

తే. గహనముల నొక్కఁ డై దంష్ఠ్రిః కాంతుః డడరు
ననుచు నిరసించి సత్కులు ః నమలరూపు
ననఘగుణు నాత్మయావను ః నలఘుసంప
దాధ్య రాకొమరునిఁ జెంది యవని యలరు.

121

టీ. కూర్తవర్జ్యఁడు = ఆదికూర్తము. ఆత్మకిరాతత్వము = తనబోయతనము. అత్మత్వస్వ
ము = అతిసంతసమును. పూన్స = వహింపఁజేయఁగా. వనచరావృతిః = ఆరణ్యసంచారులవ్యా
ప్తిచేత. అలరు = ఒప్పును. ఆత్మకుఁ. ఇరాతత్వము. ఉదకమందు సంతతసంచార మత్మ
త్వస్వముః బూన్సఁగా వనచర అనఁగా జలచరములైన మత్స్యదులయొక్క అవృతిచేతఁ గూ
ర్తవర్జ్యఁడలరు నని భావము. “ఇరాధూవాక్సురాప్సుస్యాత్” అని యమరుఁడు. కుండలిరాజు =
శేషుండు. అనిశంబుఁ = ఎల్లపుడు. దర్శిక రాష్ట్రీ. - దర్శి = తెడ్లవంటి; కర = హస్తములయొ
క్క; ఆష్ట్రీ = ప్రాప్తిచేత. మహాప్రజ్ఞఁ డై = మిక్కిలి ప్రకృప్తములైన మోక్షాభ్యుగలవాఁడై
“ప్రజ్ఞః ప్రగతజానుకః” అని అమరుఁడు. ‘ప్రసంభ్యాంజానుకోద్భవః’ అను సూత్రముచే జా
నుకబ్దముపై ‘జ్ఞః’ ఆదేశమగు. విశేషణద్వయముచేత శేషుఁడు కురూషీ యని తోచుచు
న్నది. ఎల్లపుడు సర్పసాంగత్యము గలవాఁ డనియు మహాబుద్ధిశాలియనియు భావము. తన
రుఁ = ఒప్పును. దిక్కరీంద్రుండు = దిగ్విజరాజు. పరపద్మినిసుసంపర్కంబుఁ = పరస్మిన్సాం
గత్యమును. జేసి = కావించి. దృప్తుండు = గర్వియై. ప్రబలుఁ = అతిశయిం
చును. దిక్కరి గొప్పయాఁడనుఁగుతో సంబంధముఁ జేసి మత్స్యగోని యుండు నని భావ
ము. పద్మయొక్కస్త్రీ పద్మిని పద్మయనఁగా గజము. “ఇభస్తమ్పేరమః పద్మి” అని యమ
రుఁడు. కులాద్రిభర్త = కులాచలశ్రేష్ఠము. బహ్వబ్దసంగతిఁ = అనేకసంవత్సరముల సం
బంధమును. పడసి = పొంది. ఎచ్చటఁ జరింపఁగనోపక = ఎచటను సంచరింపఁజాలక నిల్చుకొ
ని. మిక్కిలి వృద్ధత్వముగలవాఁ డని తోచు చున్నది. కులాద్రిభర్త బహుళ మైన అబ్దము
లనఁగా మేఘములు వానితోఁగూడి చరింపఁగనోపక అనఁగా శేఫలికారముల కశ్లేదము
గావునఁజరింపఁగనోపక, అచలత్వముచేత నొప్పి నిల్చియుండు నని భావము. దంష్ఠ్రికాం
తుఁడు = వరాహపతి. ఒక్కఁడై = వెనుకముందు లేనివాఁ డై. గహనములఁ = దుఃఖములచేత.
అడరుఁ = అతిశయించును. వరాహము తా నొక్కటియే యడవులయందు సంచరించు ననుట.
అలరుఁ = ఇట్లును. అవని = భూరమణి. నిరసించి = కూర్తరాజు మొదలగువారిని నిరాకరించి.
సత్కులుఁ = ఉత్తమకులమువాని, కూర్తరాజువలె నీచజాతివాఁడు గానివాని ననుట. ఇట్లు
గీతయందుఁ జెప్పినవ్యతిరేకవిశేషణమునకుఁ గ్రమముగా నన్వయము తెలియునది. అనుల

రూపుక్ = లోకోత్తర సౌందర్యముగలవాని. ఆత్మయావనుక్ = రూఢతాపణ్యము గలవాని. అలఘుసంపదాఘ్యక్ = అధిక మైనపుత్రమిత్రకళత్రాదిసంపదచేఁ బూర్ణుని. రాకొమరునిక్ = రాజపుత్రుం డగునుచుండుని. చెంది = పొంది. అలకుక్ = ఒప్పును. సుచంద్రుండు సర్వభూమి భరణముఁ జేయుచు సర్వగుణసంపత్తిచేత రాజ్యలై ననిభావము. వ్యతిరేకక్రమాలంకారములు.

మ. కనుఁజూయక్ సిరి వాయు కెప్పుడుఁ జెలంగున్ సమ్ముఖం బంది పా

వని వాగ్భామిని యొప్పఁ గీర్తి శుచిభావం బూని సేవింప మే

దిని బాహంతరనంగతిం బొదల ధాత్రిభర్త దాక్షిణ్యవ

ర్తనసత్ప్రితి వహించి మించు సురవర్మస్త్రుత్వనిత్యోన్నతిన్.

122

టీ. సిరి = లక్ష్మి. కనుఁజూయక్ = కన్నులయెదుట ననుట. ఎప్పుడుక్ = ఎల్ల కాలమును. పాయక = వదలక. చెలంగుక్ = ఒప్పుఁగా. రాజులకు సిరి కనుఁజూను ననఁగా సేత్రకాంతియందు నని ప్రసిద్ధము. పావని = పవిత్ర యగువాగ్భామిని, వాణియను స్త్రీ. సమ్ముఖంబు = ఆభిముఖ్యమును. అంది ఒప్పుక్ = పొంది యొప్పు చుండఁగా. వాణిసంగత మైనముఖం బంది యుండు ననుట. కీర్తి = కీర్తికాంత. శుచిభావంబు = శుద్ధాంతఃకరణమును, నిర్మలస్వభావము ననుట. పూని = వహించి. సేవింపక్ = కొలుచు చుండఁగా. మేదిని = భూమి. బాహంతరనంగతిక్ = వక్షస్థుల ముయొక్క సంబంధముచేత, భుజమధ్యసంబంధముచేత ననుట. భూదేవి భుజము చేఁ బాలింపఁ బడుట ప్రసిద్ధము. పొదలక్ = ఒప్పుఁగా. ధాత్రిభర్త = సుచంద్రుఁడు. దాక్షిణ్యవర్తనక్ = దక్షిణనాయక భావ ముగెదుర్చుత్తిచేత. “తు ల్యోనేకత్ర దక్షిణః” అని లక్షణము. ముగమోట పునడువడిచేత ననుట. సత్ప్రితిక్ = మంచిప్రేమమును, విద్యత్ప్రితి ననుట. వహించి. సురవర్మస్త్రుత్వనిత్యోన్నతిక్ = దేవతోత్తములచేఁ గొనియాడఁదగిన నిత్యవైభవాతిశయముచేత. మించుక్ = అతిశయించును. సుచంద్రవృత్తికటాక్షిప్రసరణమాత్రమున లక్ష్మి గలుగు ననియు, నాతండు సర్వవిద్యలు చదివినవాఁ డనియు, నుత్కృష్టకీర్తికాలి యనియు, సర్వభూమిని పాలించువాఁ డనియు భావము.

వ. సకలజగచ్ఛాసనపాండితీధురంధరుం డగు నారాజశేఖరుం డొక్కనాఁ డాత్మీయసేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక మనోమహాత్మ్యలోల్లాస సంపాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృతోత్తమాంగుండును గరుణారసపరిపూరితాపాంగుండును సఖిభువనవిజగీషుప్రసవేషుయోజితరసాలశరాసనాంతరదృశ్యమానకోకనదపలాశాదభ్రవిభ్రమదభ్రూమధ్యవిరోచమానశిఖిఖాంచితవిశేషకవిశేషుండును వదనేందునిర్గతచంద్రికాయితదరహాసభూషుండును మహాభోగమణిగణనముపేతాహీనాంగదశోభితబాహుండును సతసుభూతిభాసమానదేవలండును సనవధికైకసద్భుతియుక్తహార విభూషితగళుండును శారదఘన ప్రభాజయకృత్ప్రసీతాం

శుకసంవేష్టితనితంబతలుండును హరివిరోచనసంతతిరసాధీశరాజవరమకు
టవాటికాఘటితసరోజరాగమరీచిరాజినీరాజితచరణకుశేషయుండును ధీర
గణాలోకామోదదాయిశృంగారాతిశయండును నగుచుఁ గలితమహారజత
కూటస్తంభవారంబులం గమనీయకాంచనవితానగుచ్ఛప్రభాంకూరం
బులం గలకంఠికాజనగానామృతాసారంబులం గర మొప్పకలధాతాగా
రారాజదాస్థానభవనరాజంబునం గనత్తరాహిరిపుమణిమయభద్రదాననం
బున నుఖాసీనుండై యహితమహాబలవిధ్వంసనశంసనీయసామర్థ్యధురీ
ణుండు గావున నిజవరాభూతికారణదారుణసమీరణసముత్సారణంబు గ్గోరి
తనకు విన్నవించఁ జేరిన మేఘమండలంబుడంబున నొక్కవిబుధకుభరకుచార
త్నంబు వట్టిన మేఘుడంబరంబు గనకర్పల్లరీశంపావల్లరీభానురం బై యేపు
సూప సరిభేదనోదారకరకాండమండితరాజసాహాయ్యంబును నతిదీప్తతర
ప్రకాశాన్వితనదనీకసాంగత్యంబును నధిగమించి విజృంభించునిశాధిదే
వతతో జగడంబు చరింప నోపక పట్టువడినయంబుజాప్తబింబంబుతీరున
నొక్కహరి నీలకుంతలావతంసంబు పూనినయభిరూపజాతరూపహంసరూప
ధూపకరండంబువలనఁ జాలుగా వెడలుసామ్రాణి ధూపధూమమాలికలు
తదంతరసంస్థాయిరమారమణతనూతలవినిర్వదభిరామశ్యామధామాళికల
మోహంబు నివ్వట్లెఁ జేయ నిరంకుశపంకజరాగకంకణకేంకారపూర్వకం
బుగా నొక్కరాజకీరవాణీలలామ వీచుధవళవాలవ్యజనంబు లనుపమా
నపవమానమృదుయానకలనానద్యమానగగనగృగాతరం గడోలి కా వీధి
నుయ్యల లూఁగునవదాతపత్రంబులకు సగోత్రంబు లై నై చిత్రః జిత్రంప
విశాలవిలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును విమలభుజామృణాళ సౌంద
ర్యంబును వినీలభ్రమరకసౌష్ఠవంబును విరంజితకింజల్కమాంజల్యంబును
బూని సరసగణ్యలావణ్య వైభవంబున నీలరుపద్మినిపై మోహంబు
పూని పౌర్వకాలికవైరంబు డించి ప్రియంబు వచింపఁ జేరి తత్కరకమల
లాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుదండి నొక్కభుజంగభుజ్జ్వందయానామ
తల్లి చాల్చినకర్పూరకలాచిక నయనామోదవీచికం జేకూర్చ మహానంది
గోరాజకుమారముఖ్యులు సెంతలం గొలువ నపూర్వవిభవంబునం ఖేరో
లగం బుండు నవనరంబున.

123

టీ. ఈవచనంబున రాజశేఖరం డనుకర్తృపదము చే నప్రకృతచంద్రశేఖరపర మైన
యథాంతరము స్ఫురించు చున్నది. సకలజగచ్ఛాసనపాండితీధురంధరుఁడు = సర్వజగత్పా
లనపాండిత్యధారమును వహించువాఁడు. అగునారాజశేఖరుండు=అగునట్టి యారాజపరమే
శ్వరుండు. ఒక్కనాఁడు దీనికిఁ జేరొలగం బుండు నవసరంబున నతదానితో నన్యము.

నకలలోకశిక్షాదత్తుఁడగుప్రసిద్ధచంద్రశేఖరుం డని యర్థాంతరము. ఆత్మీయసేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక మనోమహోత్పల్లీసంపాదకవిభావిభాసితచంద్రమకుటాలంకృతోత్తమాంగుండును. - ఆత్మీయ సేవాసమాయాత = తన సేవకొఱవచున్న; నానాదిశాధినాయక = నానాదిక్కులయందలిరాజులయొక్క; మనోమహోత్పల = హృదయకమలముయొక్క “అరవిందం మహోత్పలమ్” అని యమరుఁడు. ఉల్లాససంపాదక = వికసనసంపాదక మగు; విభా = విశేష కాంతి చేత; విభాసిత = మిక్కిలిభాసించు చున్న; చంద్రమకుట = సువర్ణకీరీటుముచేత; “గైరికం వసు చంద్రకం” అని యమరుఁడు. అలంకృత = అలంకరింపఁబడిన; ఉత్తమాంగుండును = శిరస్సు గలవాఁ డని రాజపర మైన యర్థము. సేవాసమాయాత నానాదిశాధినాయక = సేవాగతాప్తదిక్ష్వాంకులయొక్క; మనః = మన స్పృశెడు; మహత్ = గొప్ప దగు. ఉత్పల = కల్పయొక్క; ఉల్లాససంపాదకవిభావిభాసితమైన; చంద్రమకుట = చంద్రుఁ డ నెడుకీరీటుముచేత నలంకృతోత్త మాంగుం డని యీశ్వరపరమైనయర్థము. కరుణారసపరిపూరితాపాంగుండును = దయాతిశయము చే పూర్ణమగుకటాక్షము గలవాఁ డని రెంటు నొక్కయర్థమే. ఇంటి రసపదమునకు శృంగారాద్యన్యతమ మర్థము గాదు. కరుణాఖ్యరసము శోకస్థాయికమై ప్రకృతాననుగుణము గావునను, రసపరమైనపుడు కరుణపదము స్త్రీలింగము గా నందున నని తెలియునది. ఇందలివిస్తరము మాత్రాసినకావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శమునఁ దెలియును. అఖిలభువనవిజగీషుప్రసవేషయోజితరసాలశరాస నాంతరదృశ్యమానశోకనదపలాకాద్రభ విభ్రమద భూమధ్య విరోచమాన శిఖిశిఖాంచిత విశేషక విశేషకుండును. - అఖిలభువనవిజగీషు = ఎల్లజగంబులు గెలువవలె ననుకొరిక గల; ప్రసవేష = మన్నఘనీ చేత; యోజిత = ఎక్కువెట్టఁబడిన; రసాలశరాసన = చెఱకువిల్లుయొక్క. “రసాలస్త్రిక్షు చూతయోః” అని విశ్వము. అంతర = మధ్యభాగమందు; దృశ్యమాన = చూడఁబడుచున్న; శోకనదపలాశ = ఎఱ్ఱతామర తేకుయొక్క; ఆద్రభుస్థ్రభ్రమద = అధికభ్రాంతి నిచ్చెడు; భూమధ్య విరోచమాన = బొమలనడుమ వెలుంగుచున్న; శిఖిశిఖ = కుంకుమచేత; “కాశ్చిరజ స్తాగ్నిశిఖమ్” అని యమరుఁడు, అంచిత = ఒప్పు చున్న; విశేషకవిశేషకుండును = తిలకవిశేషము గలవాఁడును. ఈశ్వరపర మైనపుడు, శిఖిశిఖా = అగ్నిజ్వాల చేత; అని మాత్రము భేదము తక్కినది సమానము. వదనేందు నిర్లత చంద్రికాయితదరహాస భూషుండును = ముఖమనెడు చంద్రునివలన వచ్చు చున్న వెన్నెలవలె నుండు మందహాసము భూషణముగాఁ గలవాఁ డని రెంటు సమానము. మహాభోగ మణిగణసముపేతాపీనాంగదశోభిత బాహుండును. - మహత్ = అధిక మైన; ఆభోగ = పరిపూర్ణత గల; మణిగణ = మణిసంఘములతోడ; సముపేత = కూడుకొన్న; అపీన = గొప్పలైన; అంగద = భుజకీర్తులచేత; శోభిత = ప్రకాశించు చున్న; బాహుండును = భుజములు గలవాఁడును, అని రాజపర మైన యర్థము. మహత్ = గొప్ప లైన; భోగ = పడగలయందు; “భోగస్తు ఫణికాయయోః” అని రత్నమాల. మణిగణముచేత సముపేత మగు అపీన శేషుండను, అంగదముచే శోభితబాహుం. డని యీశ్వరపర మైనయర్థము. అతను భూతిభాసమానదేహుండును. - అక్షను = అధిక మైన; భూతి = సంపదచేత; భాస

మాన = ప్రకాశమాన మగు; నేహుండును = శరీరము గలవాఁడును అని రాజపర మైనయర్థము. మన్త ధునియొక్క భస్మముచేతఁ బ్రకాశించుచేహము గలవాఁడని యీశ్వరపర మైనయర్థము. అనవధికైకసద్వృత్తియు క్తహరవిభూషితగళుండును. - అనవధి = మేర లేని; ఏక = ముఖ్యమైన; సద్వృత్తి = మంచికాంతితోడ; యుక్త = కూడుకొన్న; హర = ముక్తావలిచేత; భూషిత = అలంకృత మగు; గళుండును = కంఠముగలవాఁడు నని రాజపరార్థము. అనవధి = మేర లేని; కైకసంకీకసంబంధిని యైన, కీకసము లనఁగా నట్లు “కీకసం కుల్య మస్మిచ” అని యమరుఁడు. ద్యుతితోడ యుక్త మగుహరముచే భూషితగళుం డని యీశ్వరపర మైనయర్థము. శివుఁడు కపాలమాలాధరుఁడగుట ప్రసిద్ధము. కారదఘనప్రభాజయ్యుత్పత్తినితాంతుక సంవేష్టిత నితంబతలుండును. - కారదఘనప్రభా = శరనేమకాంతియొక్క; జయ = గెలుపే; కృత్తి = ప్రయోజనముగాఁగల; నితాంతుక = శుభ్రవస్త్రముచేత; సంవేష్టిత = బుట్టఁబడిన; నితంబతలుండును = మధ్యప్రదేశము గలవాఁడును అని రాజపరార్థము. కారద = మేఘసంబంధినియైన. శరదశబ్దముపై “తిన్యద” మనుసూత్రముచే నణ్విత్వయము వచ్చినది. ఘనప్రభా = గొప్పకాంతియొక్క, అనఁగా నల్లనికాంతియొక్క; కాదేని, కారద = నూతన మగు; ఘన = మేఘముయొక్క, ప్రభయొక్క; “కారదః పితమస్తేనా ప్రత్యగైప్రథితే త్రిమి” అని వైజయంతి. కాదేని కారదఘన సజలజలదముయొక్క, స్పృశ్చికాణప్రత్యయము. ప్రభా = కాంతియొక్క; జయ = జయముగల; కృత్తి = గజచర్మ మనెడు; అనితాంతుక = నీలిదుప్పటముచేత; సంవేష్టితనితంబతలుండుని యీశ్వరపరమైనయర్థము. కైకసద్వృత్తి జయకృత్త్యశబ్దములలో “అనచిచ” అనుసూత్రముచే దకారతకారములకు ద్విత్వము. హరివిరోచనసంతతి రసాధీశరాజవరమకుటవాటికాఘటిత సరోజరాగమరీచిరాజినీరాజితచరణకుశేళయుండును. - హరి = చంద్రునియొక్కయు; విరోచన = సూర్యునియొక్కయు; సంతతి = వంశపువారైన; రసాధీశరాజ = నృపశ్రేష్ఠులయొక్క; వర = శ్రేష్ఠములగు; మకుట = కిరీటములయొక్క; వాటికా = పరంపరలయందు; ఘటిత = కూర్చబడిన; సరోజరాగ = పద్మరాగములయొక్క; మరీచిరాజి = కిరణసమూహముచేత; నీరాజిత = హరతియొత్తఁబడిన; చరణకుశేళయుండును = పాదపద్మములు గలవాఁడు నని రాజపరమైనయర్థము. హరి = చంద్రునియొక్క. విరోచనసంతతి = యమునియొక్క. రసాధీశ = పరుణునియొక్క, “అస్మాదనధ్వని సుధామ్బురసాఖ్యధాతుష్విప్టోరసః” అని రత్నమాల. రాజవర = కుటేరునియొక్క. మకుటవాటిశేత్యాదికమునకు నీశ్వరపరమందు నర్థము తుల్యము. ధీరగణాలోకామోదదాయి శృంగారాతిశయండును. - ధీరగణ = పండితసమూహముయొక్క; ఆలోక = చూపులకు; అమోదదాయి = సంతసము నిచ్చినదియైన; శృంగార = అలంకారముయొక్క; అతిశయండును = అతిశయముగలవాఁడును, అనఁగా విద్వదభినందనీయశృంగారాతిశయము గలవాఁడనుట. శివునిపర మైనపుడు ధీర మగుప్రమథగణముయొక్క ఆలోకామోదదాయి యగుశృంగార మనఁగా నాట్యము గలవాఁడని యర్థము. “శృక్లార సుసరతే నాత్యే రసే నిగ్గజమణ్ణనే” అనివిశ్వము. అగురుక్. కలితమహారజత కూటస్తంభవారంజులక్. - కలిత = బిచ్చనట్టి; మహారజత = సువర్ణవికారము లైన, “మహారజతకాఞ్చనే” అని యమరుఁడు, కూట = గృహవిశేషములయొక్క; స్తంభవారంబులక్ = స్తంభ సమూహములచేత; అని. ధ్వాజసదాఽర్థము. కలిత = బిష్కయన్న; మహత్ = అధికము లైన; భజతకూటస్తంభ =

ప్రంభములవంటి వెండికఱురములయొక్క వాగములచేత నని శివపర మైనయర్థము. కమనీయ కాంచన వితానగుచ్చ ప్రభాంకూరంబులక. — కమనీయ = మనోజ్ఞము లగు; కాంచనవితాన = బంగారు మేలుకట్టయొక్క; గుచ్చ = ముక్తాదిగుచ్చములయొక్క; ప్రభాంకూరంబులక = కాంతు లయొక్క అంకురముల చేతను, “భవేదమర్ష ఆమర్షోప్యబుక్తోఽజ్ఞాన సవచ” అనిద్విరూప యోగము. కమనీయము లగుసంపెంగ తీవలయొక్క పువ్వుగుత్తులప్రభాంకూరముల చేతననిశివపర మైనయర్థము. కలకంఠికాజన గానామృతాసారంబులక. — కలకంఠికాజన = స్త్రీజనముయొ క్క; గానామృత = గాన మనెడుసూధయొక్క; ఆసారంబులక = ధారాసంపాతముల చేతను, “ధారాసమ్పాత ఆసార” అనియమయెడు. కలకంఠికాజన = ఆడుఁగోయిలగుంపులయొక్క; గానామృతాసారములచేత నని శివపర మైనయర్థము. కర మొప్పుకలధాతా గారారాజదా సాన భవనరాజంబునక. — కర మొప్పు = మిక్కిలియొప్పుచున్న; కలధాతాగార = బంగారు టిండ్లచేత; ఆరాజత్ = ప్రకాశించు చున్న; ఆసానభవనరాజంబునక = కొలువుకూటపుగృహ శ్రేష్ఠమున నని రాజపర మైనయర్థము. కలధాతాగ = కైలాసపర్వత మనెడు; ఆరాజత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించు చున్న; ఆశ్చర్యకయజ్ఞుగంత రాజధాతువుపై శత్రుప్రతిఘటనము. ఆసానభవనరాజంబున నని శివపర మైనయర్థము “కలధాతం రాప్యహేమ్నాః” అని యమయెడు. కనత్తరాహిరిపుమణిమయ భద్రాసనంబునక = ప్రకాశించు చున్న గారుత్తమ ణిమయ మైనసింహాసనమందు, ఇంద్రనీలమణిమయ మైనసింహాసనమందు అనికాని యర్థము. సుఖాసీనుండై = సుఖోపేక్షము గలవాడై. అపితమహా బలవిధ్వంసనశంసనీయ సామర్థ్య ధురీణుండు గావునక. — అపిత = శత్రువులయొక్క; మహాబల = అతిసా మర్థ్యముయొక్క; విధ్వంసన = నాశముచేత; శంసనీయ = క్షామనీయ మగు; సామ ర్థ్య = సామర్థ్యముయొక్క; ధురీణుండు కావునక = భారవాహి గావున నని యర్థము, అపిత = శత్రువైన; మహాబల = వాయువుయొక్క; విధ్వంసన శంసనీయ సామర్థ్యధురీణుండు గావున నని యర్థాంతరము. నిజవరాధూతికారణ దారుణమిరణసమత్సారణంబు గోరి = తనపరా భవమునకుఁ గారణ మగునాయువుయొక్క తిరస్కారమును గోరియని యొకయర్థమే. తనకు విన్న వింపఁజేరిన మేఘమండలంబు డంబునక దీని కేపు నూప ననుదానియం దన్వయంబు. అర్థము స్పష్టము. ఒక్కవిబుధ కుధరకుచారత్నంబు పట్టినమేఘుడంబరంబు. — విబుధకుధర = మేరువంటి; కుచా = స్రవములుగలవారలలో; రత్నంబు = శ్రేష్ఠ యగు స్త్రీ; పట్టినమేఘుడం బరంబు = ధరించిన నల్లగొడుగు; శివపర మైనపుడు, విబుధ = దేవతాసంబంధిని యగు; కుధరకుచారత్నంబు = స్త్రీరత్నంబు పట్టినమేఘుడంబరం బనియర్థము. కనకరూల్లరీశంపావల్ల రీభానురంబై. — కనకరూల్లరీ = బంగారుజాల రనెడు; శంపావల్లరీ = మెఱుఱుచుదీవచేత; భానురంబై = ప్రకాశమాన మై. ఏపు మాపక = అతిశయింపఁగా. “పుణ్డరీకం సిత చ్చక్రం నీలం తన్నేనుడమృరమితత్పాస్త్రలమ్మి హేమాదివస్త్రీస్యాజ్జ్వలరీస్త్రీయామ్” అని యమరశేషము. ఆరిభేదనోదారకరకాండ మండిత రాజసాహాయ్యంబును. — ఆరి = శత్రువు లయొక్క; భేదన = విదారణమందు; ఉదార = ఉత్సాహము లైన; కరకాండ = హస్త ములయం దుండుకాణములచేత; మండిత = అలంకృతు లగు; రాజ = భూపతులయొక్క;

సాహాయ్యంబును = సహాయమును. అరి = చక్రవాకిములయొక్క; శైదన = వాపుటయందు, ఉదార = ఉత్కృష్టములగు; కరి = కిరణములయొక్క; కాండ = సమానముచేత; మండిత = అలంకృతుడైన; రాజ = చంద్రునియొక్క; సాహాయ్యంబును, అని యర్థంతరము. అతిదీప్రతరప్రకాశాన్నితి సదనీక సాంగత్యంబును. — అతిదీప్రతరి = మిక్కిలి తేజవిల్లునట్టి; ప్రకాశ = కాంతితోడ; అన్నిత = కూడుకొన్న; సత్ = గొప్పవారల; అనీక = సమానములయొక్క; సాంగత్యంబును = మైత్రిని, మిక్కిలితేజవిల్లు కాంతితో, గూడుకొన్న రిక్కలగుంపులయొక్క సాంగత్యము ననియర్థంతరము. అనగమించి = పొంది. విజృంభించునిశాధిదేవతతో = ఉజ్జృంభించు చున్నట్టి రాత్రివిధాన దేవతతో. జగడంబు = యుద్ధము. చరింపక = చేయుటకు. ఓపక = చాలక. పట్టువడినయలుజాప్తబింబుబుత్తునక = పట్టువడినట్టిసూర్యబింబుబురీతిగా. ఒక్కవారిసీలకుంతలావతంసంబు = ఇంద్రసీలమణులవంటి కురులు గలిగిన స్త్రీలలో శ్రేష్ఠ యగునొక తెయని రాజసరమైన యర్థము. విష్ణుసంబంధిని యైనయొకసీలకుంతలావతంసంబు = అనఁగా లక్ష్మీదేవి యని కాని విష్ణురూపిణి యగు మోహిన్యాత్మిక యగు స్త్రీ యని కాని యీశ్వరసరమైనయర్థము. పూనినయభిరూపజాతరూపహంసరూపధూపకరండంబువలనక. — పూనిన = వహించినట్టి. అభిరూప = మనోజ్ఞ మగు, “ప్రాప్తరూపసురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః” అని యమరుడు; జాతరూప = సువర్ణమయమైన, “చామికరం జాతరూపమ్” అని యమరుడు; హంసరూప = సూర్యరూపమైన, “భానుర్హంస స్సహస్రాంశుః” అని యమరుడు; ధూపకరండంబువలనక = పొగచేసికొనుడబ్బివలన. చాలుగాక = బంతిగా. వెడలుసామ్రాజిభూపధూమమాలికలు = బయలుదేలు చున్న సామ్రాజిభూపసంబంధియైనధూమముయొక్క బంతిలు. తదింతరసంస్థాయీరమారమణతనూతల వినిర్యదభిరామశ్యామధామాల్కిల మోహంబు. — తదింతర = అసూర్యబింబమధ్యభాగమందు; సంస్థాయి = నివసించియుండు; రమారమణ = నారాయణునియొక్క; తనూతల = శరీరప్రదేశమునుండి; వినిర్యత్ = బయలుదేలు చున్న; అభిరామ = మనోహరమగు; శ్యామధామ = నీలచ్ఛాయయొక్క; ఆలికల = చాలులయొక్క; మోహంబు = భ్రాంతిని; నిష్కటిల్లంజేయక = కలుగజేయఁగా; అనఁగా నారాజాచెంతనొక నారీరత్నము ధూపకరండమును ధరించి యుండఁగా నాస్త్రీ నిశాధిదేవతనుజోలియున్నదనియు దానిచేత నున్న బంగరు బరణి ఆస్త్రీకి శత్రుభేదనపటిష్ఠ భాణవాస్తులగురాజులసాహాయ్యము, మంచితేజశ్శాలులగు సత్పురుషులసాహాయ్యము గలిగియుండుటంజేసి దానితో జగడంబు సేయఁజాలక పట్టువడిన సూర్యబింబమువలె నున్నదనియు ఆబరణినుండి వెడలుసామ్రాజిపాగయొక్క ధారలు సూర్యబింబమధ్యమున నున్న నారాయణమూర్తితనూకాంతిశ్రేణులం బోలియున్నదనియు భావము. శివపరమైనభావము నిశ్చేతెలియునది. ఇట్లు నెప్పఁగా సాంబమూర్తికి సుచంద్రునకు సుచంద్రునిచేత నున్న నారీరత్నమునకు శివునిచేత నున్నలక్ష్మీకి లేక వారి యనునారికి సామ్యము దోచుచున్నది. ఇట్లన్నివాక్యములయందు సుచంద్రశివులకుఁ దత్పరములైనయర్థములకు సామ్యము దోచు నని యెఱుంగునది. నిరంకుశపంకజరాగకంకణాకేంకారపూర్వకంబుగాక. — నిరంకుశ = అడ్డములేని; దీనికిఁ గ్రేంకారముం దస్వయము. పంకజరాగకంకణాపద్మరాగమణి

మయము లగుకంకిణములయొక్క; క్రీంకార=క్రీంకరణము; పూర్వకింబుగా = పురస్కరి
మగునట్లుగా. ఒక్కరాజకీరవాణీలలామ=ఒక్కస్త్రీరత్నము అని రాజపరమైనయర్థము. రాజ=
యక్ష సంబంధిని యగు; కీరవాణీలలామ=స్త్రీరత్నముని యీశ్వరపరమైనయర్థము. వీచు
ధవళనాలవ్యాజనంబులు = వీచునట్టి తెల్లనిసురటీలు. అనుపమానపవమానమృదుయానకలనాన
ద్యమానగగనగంగాతరంగ డోలికాపీఠిక్. - అనుపమాన = సాటిలేనట్టి; పవమానమృదుయా
న=మారుతముయొక్కమందగమనముచేత; కల=అవ్యక్తమధురముగా; నానద్యమాన = ధ్వని
సేయు ఘన్న; గగనగంగా = స్వర్గంగయొక్క; తరంగ=అల లనెడు; డోలికాపీఠిక్=ఉ
య్యెలలపరుసయందు. ఉయ్యెల లూగునవదాతపత్రంబులకు=డోలాలిచూరము సేయు చున్న
హృదయలకు. సగోత్రంబులు వి = బంధువులై అనఁగా దుల్యములై యనుట. ఇందుకు
కవికల్పలతయందు, “శ్లో. బధశ్చరస్సుహృద్వాదీకల్పః ప్రఖ్యుః ప్రభ సస్మయః | దేశీయ
దేశ్యరిప్సాభ సోదరాద్యావార్థకాః | యథేష్టబధ్న ద్భక్తా శ్రీచారోహర శ్రీయస్సుహృత్
కున్దవాదీహంసకల్పఃక్షీరప్రఖ్యాపిమప్రభః | గజ్ఞానమౌజ్జ దేశీయశ్చేష దేశ్యస్సుహృదీపుః |
విసాభస్తేయశోరాశిః కైలాసోదరసోదరః” అని ప్రమాణోదాహరణములు దెలియపల
యు. వైచిత్రీ=ఆశ్చర్యమును. చిత్రంపక = రచింపఁగా ననుట. అనఁగా సుచంద్రుని
యొద్ద నొకస్త్రీ పద్మరాగమణిమయకంకణక్రీంకారపూర్వకముగా వీచుతెల్లసురటీలు మం
దమారుతమునకు మధురముగ ధ్వని సేయుగంగానదీతరంగము లనెడుఉయ్యెలలం దూగుచు
న్నహంసలవలె నున్న వని భావము. రాజహంసలముక్కులు పాదములెఱ్ఱగా నుండుట
తక్కినశరీరము తెల్లగా నుండుట ప్రసిద్ధము గానస్త్రీహస్తముల నున్నపద్మరాగమణుల
కంకణములు ముక్కులపలె నున్న వనియు; దెల్లనిసురటీలు తక్కినశరీరములవలె నున్న
వనియు నాకంకణధ్వనులు తరంగధ్వనుల; బోలి యున్నవనియు హస్తములగతాగతములు
తరంగచలనములవలె నున్నవనియు ఫలితార్థము. శివపరమైనట్లు నిటులై తెలియునది. విశాల
విలోచనశతపత్రపత్రవిలసనంబును. - విశాల=విపులము లగు; విలోచన=నేత్రము లనెడు; శత
పత్రపత్ర=కిమిలపత్రములయొక్క; విలసనంబును=విలాసంబును. విమలభుజామృణాలసౌంద
ర్యంబును. - విమల=నిర్మలము లగు; భుజా=బాహువు లనెడు; మృణాల=తామరతూడుయొ
క్క; సౌందర్యంబును=చక్కఁదనంబును. వినీలభ్రమరకసౌవ్యవంబును. - వినీల=మిక్కిలి నల్ల
నగు; భ్రమరక = ముంగురు లనెడుతుమ్మెదలయొక్క; సౌవ్యవంబును = అందమును. విరంజిత
కింజల్కమాంజాల్యంబును. - విరంజిత=మిక్కిలి రంజింపఁజేయుచున్న; కింజంకరంజధాతువుపై
కర్తృర్థమందు విభక్తసోదరాదికల్పములయందువలె నిష్టాప్రత్యయము; కింజల్క=కేసరములనె
డుపుష్పాడిబొట్టుయొక్క; మాంజాల్యంబును=మనోజ్ఞతయు, “పుష్పరేణౌచ కిల్లాల్కః”
అని యమరశేషము. పూని=వహించి. సరసగణ్యలావణ్యవైభవంబునక. - సరస=మడుగుల
యందు, రసముతో; గూడినవి సరసములు, రస మన నుదకము. రసికులచేత వని యర్థాంతరము.
గణ్య=గణనీయమగు; లావణ్య=కాంతివిశేషముయొక్క, “శ్లో. ముక్తాఫలేషుచ్ఛాయాయ సర
ళత్వమివాస్తరాప్రతిభాతి యదక్షేమలావణ్యం తదిహోచ్ఛ్యతే” అని లావణ్యలక్షణము దెలియు
నది. వైభవంబునక = అతిశయముచేత; అలరపద్మనిపై = ఒప్పు చున్న తామరతీవపై. పద్మినీ

జాతిస్త్రీపై నని ధ్వన్యమానార్థము. మోహంబు=వలపును. పూని=వహించి. పౌర్వకాలికవై
రంబు=మొదల నున్న విరోధమును. డిండి=వదలి. ప్రీయంబు=ప్రియవాక్యమును. విచింపకొ=
చెప్పటకు. చేరి. తత్కరకమలాలితం బగుశీతాంశుమండలంబుదండికొ. — తత్కరకమల =
అపద్మినీపాణిపద్మము చేత; లాలితం బగు=లాలింపఁబడునట్టి; శీతాంశు=చంద్రునియొక్క; మం
డలంబుదండికొ=బింబమురీతిగా. ఒక్కభుజంగభుజుండయానామతల్లి=విటులను బాలించెడు
నొక స్త్రీరత్నము, దాని యనుట “భుజస్థోవిటసర్వయోః” అని విశ్వము. “భుజపాలనాభ్య
వహారయోః” అని పాణిన్యనుశాసనము. ఒకగరుడ స్త్రీరత్న మని శివపరమైన యర్థము. తా
ల్పినకర్పూరకలాచిక=ధరియించిన కర్పూరముతోఁ జేయఁబడిన తమ్మపడిగ. నయనామోది
వీచికొ. — నయన = నేత్రములకు; ఆమోదివీచికొ = సంతోషపరింపరను. చేకూర్చికొ = చేయు
గా; అనగా సుచంద్రునిచెంత నొక స్త్రీ తనకన్నుల నెడుకమలపత్త్రముల చేతను; భుజముల నె
డుమృదాళముల చేతను, ముంగురుల నెడుతుమ్మెదల చేతను పుష్పాడిబొట్టుల నెడుకింజల్కముల
చేతను, తామరతీవనబోలి యున్నదనియు, ఆతామరతీవ యనెడునొక పద్మినీజాతి స్త్రీయం
దుఁ జంద్రుఁ డనురక్తుడై వైరముడిగిప్రియము చెప్పటకుఁ బోయి దానిపాణి పద్మముచేలా
లింపఁబడుచున్నయట్లు లాస్త్రీపట్టుకొన్నతమ్మపడిగ యున్నదనియు భావము. శివపరమైన
పుడు నిటులే తెలియునది. మహానందిగోరాజకుమారముఖ్యులు. — మహానంది=అతిసంతోషముగలి
గిన; గోరాజ = భూపతులయొక్క; కుమారముఖ్యులు = పుత్రవరులు. మహాత్ = అధికమగు;
నంది = నందికేశ్వరుఁడు; గోరాజ = వృషభము; కుమారముఖ్యులు = కుమారస్వామిమొద
లగువారు. చెంతలకొ = సమీపములయందు. కొలువకొ = కొలుచు చుండఁగా. అపూర్వ
విభవంబునకొ = తొల్లితనకు లేనివిభవంబున, ముందులోకమందు లేనివిభవమున నని యర్థాం
తరము. పేరొలగం బుండునవసరంబునకొ = గొప్పకొలుపు నేరియున్న సమయమున. దీనికి
కాండిల్యముని యనుచెంచె ననుమందుపద్యమం దున్నక్రియతో నన్వయము జెలియునది.

సీ. స్వకటాక్షవిశ్రమః స్థానన్నరక్షణి, యెడఁబోలె వరభూతి యెడల నొప్పె
హృదయసారసవీధిఁ యెడఁబోలె నలినాక్ష, సంభృతి కంధరాః స్థలి నెనంగె
మహితశిఖ్యోదితాః మ్నాయాళియెడఁబోలె, నలఘుజటారేఖః తలఁజెలంగె
నాత్మసంరచితాధ్వః రావళియెడఁబోలె, సత్త్వీటకస్ఫూర్తిః చక్షు లూనె
తే. ననుచు నెమ్మది నద్భుతం బడర నఖిల
జనములు నుతింప నగుచెంచె సమ్మదంబుఁ
బూని నుకలానిరస్తాదుఃఖాని నుగుణ
మణినికరఖాని శాండిల్యః మాని యపుడు.

124

టీ. నుకలానిరస్తాదుఃఖాని = మంచి తేజముచేతఁ దిరస్కరింపఁబడినచంద్రుఁడు గల
వాఁడు, జాని యనుచోట జాయాశ్చయముమీఁదఁ జాయాయానికొ” అను నూత్రముచేత నిజా
దేశము. నుగుణమణినికరఖాని=మంచిగుణముల నెడుమణులయొక్కనికరమునకు గని యైన

నాఁడు. “ఖనిఃఖానిరపిస్సృతా” అని శబ్దభేదప్రకాశిక. కాండిల్యనూని=కాండిల్యుడనుమహాముని. స్వకటాక్షవిశ్రమస్థానన్నరశ్రేణియొడంబోలెక. -స్వ=తనయొక్క; కటాక్ష=శ్రేణింటి చూపునకు; విశ్రమస్థానత్=విశ్రాంతిస్థానమువలె నాచరించు చున్న, ఇట “సర్వప్రాతిపతి శేభ్యః క్విభ్యా వక్తవ్యః” అను సూత్రముచే నాచారార్థమందు క్విప్ ప్రత్యయము. నరశ్రేణియొడంబోలెక=మనుష్యసంఘమందుబలె. ఓడలక్=జేనామందు. ఎరభూతి=శ్రేష్ఠసంపత్తు; శ్రేష్ఠభస్మ మనియర్థాంతరము. “భూతి ర్భస్మని సమ్మది” అని యమరుఁడు. ఓపైక్=అమరెను. హృదయసారసవీధియొడక=హృదయకమలవీధియందుబలె; కంధరాస్థలిక్=కంఠస్థలమందు. నలినాక్షసంభృతి.-నలినాక్ష=విష్ణుమూర్తియొక్క, తామరపూసలయొక్క యని యర్థాంతరము; సంభృతి=భరణము. ఎసంగక్=అతిశయించె. మహితశిష్యాదితామనా యాలియొడంబోలెక.-మహితే=పూజ్య మగు; శిష్య=శిష్యులచేత; ఉదిత=పలక (బడిన; అమ్నా యాలియొడంబోలెక=వేదసమూహమందుబలె. తలక్=శిరస్సుయందు. అలఘుజటారేఖ. -అలఘు=విస్తారమగు; జటా=పదపాతవిశేషముయొక్క, జడలయొక్క యని యర్థాంతరము. రేఖ=సమాహము. వెలంగక్=ఓపైను. ఆత్మసంరచితాధ్వరావలియొడక.-ఆత్మ=తనచేత; సంరచిత = చేయబడిన; అధ్వరావలి యొడంబోలెక =యజ్ఞసంఘములయందుబలె. చక్షులు=నేత్రములు. సత్త్రాటకన్సూర్తి.-సత్త్రాటక=ఋత్విజాలయొక్క; న్సూర్తి=ప్రకాశమును, సత్త్ర మనఁగా యజ్ఞము. దానియందుఁ జరించువారు సత్త్రాటకులు, “సత్త్రమాచ్ఛాదనే యజ్ఞే” అని యమరుఁడు; సత్=సత్పురుషులయొక్క; త్ర=రక్షణమందు; అట=సంతతగతిగల; క=చిత్తముయొక్క; న్సూర్తి=ప్రకాశ మని యర్థాంతరము. ఊనెక్=వహించెను. అంతఃకరణవృత్తి యగు సత్పురుషరక్షణవ్యాపారము చక్షులందుఁ దోచు చున్నదనుట. చక్షులనుచోట సప్తమ్యర్థమందుఁ బ్రథమ వచ్చినది. అనుయక్=ఇట్లనుచు. నెప్తుదిక్ = మంచుమనస్సుయందు. అద్భుతంబు=అశ్చర్యము. అడరక్=ఓహ్వాచుండఁగా. అభిలజనములుక్ = ఎల్లమనుజులును. నుతింపక్=పొగడు చుండఁగా. నమ్మదంబుక్=సంతోషమును. పూని=వహించి. అరుచిం చెక్=వచ్చెను.

అనఁగా సుచంద్రనరేంద్రుండు పేరోలగం బుండునవసరంబున కాండిల్యమునివరుండు తనకటాక్షపాత్రులగువారలకు సంపదలు గలుగఁజేయుచు శిరీరమందు భస్మము దాల్చి హృదయమందు నారాయణుని ధ్యానించుచుఁ గంతమందుఁ దామరపూసలమూలిక దాల్చి శిష్యులకుఁ జెప్పెడువేదమందుబలెఁ దలమీఁద జటలు దాల్చి యజ్ఞముల నుండు ఋత్విక్కులంబోలె సత్పురుషులను రక్షింపవలె ననుహృదయాభిప్రాయము కన్నులయందుఁ బ్రకాశింపఁజేయుచు వచ్చె ననిభావము. ఉపహాలంకారభేదము.

మ. మునిరాజి ట్లరుదేర ద్వాఙ్మితజనామూల్యక్తి వైచిత్రి మే
 ల్గుని తోడ్తో నెదురేగి భక్తి వినతుల్ గావించి తోడ్డెచ్చి నూ
 తనచామికరపీఠి నుంచి యలగోత్రాకామినీకాముకుం

డను వైందక్ ఘటియించె నాదమికేదా * నాతిభ్య మప్పట్టునన్. 125

టీ. అలగోత్రాకామినీకాముకుండు=అపృథివీపతి యగుసుచంద్రుడు. ఇట్లు=పైఁజెప్పినవిధముగ. మునిరాజు=శాండిల్యుడు. అరుదేశ్=విచ్చేయఁగా. ద్వాన్ధ్వీతజనామూల్యక్తివైచిత్రీక.-ద్వాన్ధ్వీతజన=ద్వారపాలకులయొక్క; “స్త్రీద్వాన్ధ్వీం” అని యమరుడు. అమూల్యక్తివైచిత్రీక=లోకోత్తరవాగ్వైచిత్రీచేత. మేల్గని=జాగరూకుడై. తోడ్దోక్=వెంట నె. ఎదురేగి=ఎదురుఁగఁజోయి. భక్తిక=భక్తిచేత. వినతుల్=ప్రణామములు కావించి=చేసి. తోడ్దెచ్చి=తోడుకొనితెచ్చి. నూతనచామికరసీతిక.-నూతన=క్రొత్తదగు; చామికరసీతిక=బంగారుపీటయందు. ఉంచి=కూర్చుండఁబెట్టి. అనువోదక్=శ్రగువట్టుగా; ఆదమిక్=ఆమునికి. తాక్. అప్పట్టునక్=ఆనమయమందు. అతిథ్యముల్=అతిథిసత్కారములు. ఘటియించెక్=చేసెను.

క. విమలాసనమునఁ బతియతి, కమలాసనలసదనుజ్జీక వసించి మహా
సుమనోరసాగుహూ ద్యత్సుమనోరససూక్తి దపసితో నిట్లనియెన్.

టీ. పతి=భూపతి యైనసుచంద్రుడు. యతికమలాసనలసదనుజ్జీక=యతిపుంగవుఁడైనశాండిల్యునియొక్క ప్రకాశించు చున్నయాజ్ఞ చేత. అనుజ్ఞాశబ్దముమీఁద కప్తత్వమును. ఇత్వమువచ్చి యనుజ్ఞ కయైనది. వసించి=కూర్చుండి. మహాసుమనోరసారుహోద్యత్సుమనోరససూక్తిక.-మహత్=అధికమైన. దీనికి సుమనోరసమం దన్వయము. సుమనోరసారుహ=అమరతరువువలన. ఉద్యత్=ఉదయించుచున్న. సుమనోరస=పూజేనియవంటి. సూక్తిక=వాక్కుచేత; అనఁగా గల్పితరుకుమమకరంద మొలుకు చున్నవాక్కుచేత ననుట. తపసితోక్=మునితోడ. ఇట్లనియెక్=చెప్పఁ బోవురీతిగఁ బలికెను.

శా. మానీ సేమమే మీకు మంగళమే యుష్మచ్ఛాత్త్రాట్యాళికిం
నానానూననవప్రనూనములు సింధక్ మించునే యాశ్రమా
గానీకంబు లనంతరాయకలనక్ • యజ్ఞాళు లీడ్డెఱునే
శ్రీ నెప్పారునె మీమహూటజము నిర్వేలాసురాసీతికన్. 127

టీ. మానీ=ఓశాండిల్యమునీ. మీకుక్=మీకు. సేమమే=కుశలమా. యుష్మచ్ఛాత్త్రాట్యాళికిక్=మీశిష్యశ్రేష్ఠులగుంపునకు. మంగళమే=కల్యాణమా. ఆశ్రమాగానీకంబులు=ఆశ్రమద్రుమనమూహములు. నానానూననవప్రనూనములు.-నానా=అనేకప్రకారములగు; నూన=కుసుమములు; నవ=నూనములగు, ప్రనూనములు=ఫలములు. చిందక్=వ్యాపింపఁగా. “ప్రనూనం పుష్పఫలయోః” అని వైజయంతి. మించునే=అతిశయించునా. యజ్ఞాళులు=యజ్ఞములయొక్క సమూహములు. అనంతరాయకలనక్=నిర్విఘ్నముగా. ఈడ్డెఱునే=సిద్ధించుచున్నవా. మీమహూటజము=మీయొక్క పూజ్యమగుపర్ణశాల. నిర్వేలాసురాసీతికక్=అడ్డములేని రాక్షసులయొద్దెఱునే కుండఁగా. శ్రీక్=నంపదచేత. ఓప్పారునె=ఓప్పుచున్నదా. దీని కిట్లనియె ననుపూర్వపద్యస్థితియం దన్వయము.

చ. యతికులచంద్ర సత్కువలఁయప్రియ మై తగునీదురాకమ

ద్వితతమనస్థితాపగతి * వేగ యలంప గలంప సంతతో

ద్ధతతరపంకజాతములఁ * దావకపాదనిషేవణాసమా

ద్భృతి మనునాశుభాళి గనునే * ధరఁ దక్కినరాజచక్రముల్.

128

టీ. యతికులచంద్ర = మునికులచంద్రుండ వగుకాండీల్యుఁడా, చంద్రుఁడా యని యర్థాంతరము. సత్కువల యప్రియకారినిజోదయంబునఁ.- సత్కువలయ = మంచిభూ వలయుమునకు, కల్పలకు అని యర్థాంతరము; ప్రియమై = హితమై. తగునీదురాక=ఓష్ణ చున్న నీరాక. మద్వితత మనస్థితాపగతిఁ = నాయొక్క మనస్సునం దున్నవిపులమై నసంతాపమును, వేడి సని యర్థాంతరము. వేగ = వేగముగా. అలంపఁ = అల యింపఁగా. సంతతోద్ధతతరపంక జాతములఁ.- సంతత = ఎల్లపుడును; ఉద్ధతతర=ఉ త్కృతతరమగు; పంకజాతములఁ=పాపసంఘములను. పద్మముల ననియర్థాంతరము. కలం పక=కలఁతపఱుపఁగా. తావకపాదనిషేవణాసమాదృతిఁ.-తావక=నీసంబంధు లగు; పా ద=చరణములయొక్క, కిరణములయొక్క యనియర్థాంతరము; నిషేవణ = నేవయందలి; అస మ=సాటిలేనిదగు; ఆదృతిఁ=ఆదరిమున, మనునాశుభాళిఁ.-మను=చృద్ధిఁబొందెడు; నాశు భాళిఁ=నాయొక్కకల్యాణపరంపరలను, తక్కినరాజచక్రముల్=ఇతరనృపాలసంఘములు; శ్రేష్ఠచక్రవాకసంఘము లని యర్థాంతరము. కనునె=పొందునా, పొందవనుట. ఇచటఁబ్రస్తుత కాండీల్యవిషయమైనయర్థముఁజెప్పఁగాఁజంద్రకువలయాది నానార్థశబ్దక క్తిమూలవ్యంజనచేతఁ జంద్రాదివిషయకార్థాంతరము వ్యజ్యమాన మగుఁ గావునఁ జంద్రుఁడు రాఁగా నేరితిఁ గల్ప లకుఁ బ్రీతియు, తాపము శమించుటయుఁ బద్మములు విరియుటయు జక్కవలు సంతస మంద కుంటయు నగునో యట్లు కాండీల్యుండు రాఁగా భూవలయమునకుఁ ప్రీతియు సుచంద్రునిమన స్సంతాపము శమించుటయు సమస్తపాపకదంబము తత్పాదనేపనమున నశించుటయు నితర రాజదుర్లభ మై యుటచెనని భావము. వస్తుకృతోపహలంకారధ్వని.

చ. కరము మదీయపుణ్యలతికక నఫలత్వముఁ బొందఁ బూన్చి యో

సురభిచరిత్ర నీ విటకు * సొంపుగఁ జేరితి శక్యమే భవ

ద్వరనుమనోహితత్వమున*వైఖరి సన్నతిఁ జేయ నీదయా

పరిణతిఁ గాదె యుత్కలికఁ * బాయక భవ్యతరుల్ సెలంగుటల్.

129

టీ. ఓసురభిచరిత్ర = మనోజ్ఞ మైననడవడిగలయోమునీ, వసంతునిచరితము గల వాఁడ యనిధ్వని, కరము=మిక్కిలి, మదీయపుణ్యలతికక=నాసుకృతమనెడులతను. సఫల త్వముఁ=ఫలసత్తమ. పొందఁపూన్చి=ఫలములను బొందింప నుద్యమించి యనుట. ఫలము లనఁగా లాభములు పండ్లు. నీపు. ఇటకుఁ=నాయొద్దకు. సొంపుగఁ=సంతోషముగా. చేరి తి=చేరినవాడవైతివి. భవద్వరనుమనోహితత్వమునవైఖరి సన్నతిఁ.-భవత్=నీయొక్క; వ ర=శ్రేష్ఠమగు; నుమనోహితత్వ=విద్యతీర్ణియొక్క; మనముప్రీతియొక్క, యని యర్థాంతరము.

ఘనవైఖరి=గొప్పరీతియొక్క. సన్నుతి=స్తోత్రమును. చేయక=చేయుటకు. శక్యమె=శక్యము గా దనుట. నీదయాపరిణతి గాదె =నీకృపాపరిణామము గదా. భవ్యతరుల్ = మిగులఁబెద్దలు, ఓప్పు చున్నవృక్షము లని యర్థాంతరము. ఉత్కలిక= ఉత్సవమును, మొగ్గల ననియర్థాంతరము, పాయక = తొలంగక. చెలంగుటల్ = ప్రకాశించుటలు, ఇచట ఘనవైఖరిశబ్దములో ఘనపదమునకు మేఘపర మైనయర్థాంతరము స్ఫురించినను, దానికిఁ గుఱుమహితత్వము లేమిచేతను గుఱునశ్శబ్దమునకు మాత్రమియర్థ మైనందునఁ దద్భిత్వము మేఘమునకు సంభవించినను “శ్లో. జాతీకదమ్మకేతకయుంఝూనిలనిమ్నగావాలిప్రీతిః” అని కవికల్పలతయందు వర్ణింపఁబడిన జాతీవర్ణనము చేప్పినందునను, సురభియందు మేఘపరమైనయర్థమననుగుణ మని తలంచి వ్రాయ లేదు. పసంతునకు శాండిల్యునకు నాపమ్యము గమ్యము.

మ. ఘనతాత్పర్యము నాపయిక్ నిలిపి వేడ్క వచ్చి తన్నత్పురా
తనభాగ్యంబునఁజేసి యోతపసి రత్నశ్రేణులో భూమియో
ధనమో ధేనువులో కరింద్రములూ రథ్యవ్రాతమో యిష్టవ
స్తునికాయం బనివార్యభక్తి ఘటియింతుం డెల్పవే నత్కృపన్. 130

టీ. ఓతపసి=ఓమునీ. అన్నత్పురాతనభాగ్యంబునఁజేసి=నాయొక్కపూర్వపుభాగ్యము పలన. నాపయిక్=నాయందు. ఘనతాత్పర్యము=గొప్పప్రీతిని. “తత్పరే ప్రసితాసక్తా” అని యమరుఁడు; నిలిపి=ఉంచి. వేడ్క=సంతసముతో. వచ్చితి=వచ్చినవాఁడవైతివి. రత్నశ్రేణులో = నవరత్ననికరములో. భూమియో =వసుంధరయో. ధనమో=ద్రవ్యంబో. ధేనువులో=గోవులో. కరింద్రములూ=గజోత్తమములూ. రథ్యవ్రాతమో=అశ్వములగుంపో. ఇష్టవస్తునికాయంబు=యజ్ఞాదులయందు దేయంబుగా నిష్టమైనవస్తుకదంబము. నత్కృపక=మంచినదయతోడ. తెల్పవే. అనివార్యభక్తి = నివారింపరానిభక్తితో, అత్యుత్కటభక్తితో ననుట. ఘటియింతుం=ఘటియింపఁజేయుదును.

మ. అని యాభూపతి వల్కు యోగిమణి చిత్తాంకురితానందుఁడై
యినవంశోత్తమ తావకీనకృప మా శతైల్లప్పడుక్ సేమము
ర్వినితాంతైకమహిమహిమన్నతభవాద్బుద్ధిత్రసాంగత్యవ
ర్తననిచ్చల్ మనుమాకుఁ జేకుఱునె జాగ్రద్బుద్ధిదోషాపభుల్. 131

టీ. అని=ఇట్లు. ఆభూపతి=ఆసుచంద్రుండు. పల్కు=పచింపఁగా. యోగిమణి=యోగిశ్రేష్ఠుం డగుశాండిల్యుండు. చిత్తాంకురితానందుఁడై=చిత్తమునం దంకురించినయానందము గలుపఁడై. ఇనవంశోత్తమ=సూర్యవంశపురాజులలో నుత్తముఁడైనవాఁడా. తావకీనకృప=నీదయతో. మాకుక్=మముబోఁటితపసులకు. ఎల్లప్పడుక్ = సర్వకాలమందును. సేమము=కుశలము. ఉర్విక్=భూమియందు. నితాంతైకమహోమహోన్నతభవాద్బుద్ధిత్రసాంగత్యవర్తన=నితాంత = తీవ్రమైన; “తీవ్రైకాస్తనితాస్తాని” అని యమరుఁడు. ఏక=ముఖ్యమగు. మహా = ప్రతాపముచేత; మహోన్నత=మిగుల నధికఁ డగు; భవాద్బుక్=నిను

బోఁటి ; మిత్ర = చెలికానితోడ ; సాంగత్యవర్తనక్ = సంబంధవృత్తిచేత ; తేజస్సుచేత మిగుల సధికుఁ డగునూర్చునిసాంగత్యవృత్తిచేత నని యర్థాంతరధ్వని. నిచ్చల్ = ఎల్లప్పు డును. మనుమాకుక్ = వృద్ధిఁ బొందునట్టిమాకు. జాగ్రద్దృష్టదోషావళిల్ = జాగరూకులైన దుర్మార్గులవలన నుపద్రవపరంపరలు, రాత్రులపంక్తులనిధ్వన్యమానార్థము. చేకులునె=లభించునా, అనఁగాఁ దీవ్రతేజశ్శాలి యగునూర్చునిసాంగత్యమువలన రాత్రులయుపద్రవ మెట్లు లభింపదో యట్లుగ్రహతాపకాలి వగునీసాంగత్యమున మాకు దుర్మార్గులయుపద్రవములు ఘటింప వని భావము. ప్రస్తుతాప్రస్తుతోపమాధ్వని.

తే. అనిశము సమస్తలోకరఁజైకదీక్ష, నలరునీకృప సకలేష్టః • మంది మించు మాకుఁగోరికయొక్కీంతఃమాత్రయైనఁ, గల దెభవదవలోకనాఁకాంక్షదక్క.

టీ. అనిశముక్=ఎల్లపుడును. సమస్తలోకరజైకదీక్షక్ = సర్వలోకరక్షణవిషయ మైనముఖ్యదీక్షచేత. అలరునీకృపక్=ఒప్పునట్టిదీక్షయచేత. సకలేష్టము = ఎల్లయిష్టములను, జాత్యేకవచనము. అంది=పొంది. మించుమాకుక్ = అతిశయించునట్టిమాకు. ఒక్కింతమాత్ర యైనక్=ఈమతైనను. గోరిక=అభిలాష. భవదవలోకనాకాంక్షదక్కక్ = నినుఁజూడవలె ననునిచ్చదక్క. కలదె=కలదా. సమస్తలోకరక్షాదీక్షుండ వగునీదయతో సకలేష్టముల నం దినమాకు నీదర్శనాభిలాషతక్కు వేటొక్కయభిలాష లేదని భావము.

మ. సకలారాతివిదారణంబు సుమనఃస్థానింబుఁ గావించి ధా ర్మకులం దెక్కుడవై జగత్ప్రియత ధాఃత్రీకాంత నీవైప్పమా నికులశ్రేష్ఠులతో నిరీత్తిమఘముల్ • నిగించుచుక్ మేము వే డుక వర్తిల్లుదు మాశ్రమాళి సురకోటుల్ నిచ్చ హర్షింపఁగన్. 133

టీ. ధాత్రీకాంత=నుచంద్రుఁడా. నీవు. సకలారాతివిదారణంబుక్ = సమస్తశత్రుని బర్హణమును. సుమనఃస్థానింబుక్=విద్యజ్ఞసత్కణంబును. కావించి=చేసి. ధార్మకులందుక్ =విలుకాండలోపల, పుణ్యశీలురలోపల. ఎక్కుడవై=అధికుఁడవై. జగత్ప్రియతక్=లోక ప్రీతిచేత. ఒప్పక్=ఒప్పుచుండఁగా. మేముక్=మేమును. మానికులశ్రేష్ఠులతోక్=మునివరుల తో. నిరీతిక్=ఈతిబాధ లేనట్లుగా. మఘముల్=క్రతువులను. నిగించుచుక్=నెఱవేర్చుచు. సురకోటుల్=దేవపంఠములు. నిచ్చ = ఎల్లప్పుడును. హర్షింపఁగన్ = సంతసింపఁగా. వేడుకక్=నంతసముతో. ఆశ్రమాళిక్=ఆశ్రమసమూహమందు. వర్తిల్లుదుము=వసించుము. నీవు శత్రునిబర్హణముఁ జేసి విలుకాండలోను, విద్యజ్ఞసరత్కణంబుఁ జేసి పుణ్యశీలురలొక్రేష్ఠుండ వయి వర్తింపఁగా మేమును మునిశ్రేష్ఠులతోఁ గూడి యజ్ఞములు సేయఁగలమును కోటులు సంతసింపఁగా నాశ్రమములందు వేడుకతో వర్తిల్లుదు మని భావము.

మ. జవముల్ సాగఁగ వేదపాఠములు నిఁప్పిత్పూహతక్ మించఁగాఁ దవముల్ పూర్ణత సొంద జన్మములు నిఁత్యంబుం బ్రకాశింపఁగా

నృప యుష్మన్మహిమం జేలంగుదుము నిశ్చేలప్రసూనప్రసూ
నపటల్యంచితనాలజాలయుతసన్తాన్యాశ్రమాస్థానికన్.

134

టీ. జపముల్=మంత్రజపములు. సాగఁగఁ=కొనసాగఁగా. వేదపాఠములు=వేదముల యొక్క పాఠములు. నిష్ప్రత్యూహతఁ=నిర్విఘ్నతతో. మిందఁగాఁ=అత్యయింపఁగా. తపముల్=తపస్సులు. పూర్ణతఁ=పరిపూర్ణభావమును. ఒండఁ=పొందఁగా. జన్మములు=యజ్ఞములు. నిత్యంబుఁ=ఎల్లప్పుడును. ప్రకాశింపఁగాఁ=తేజరిల్లఁగా. స్పృశ=ఓసుచింద్రుఁడా. యుష్మన్మహిమఁ = మీమహిమచేత. నిశ్చేలప్రసూనప్రసూనపటల్యంచితనాలజాలయుత సన్తాన్యాశ్రమాస్థానికఁ.-నిశ్చేల=అనర్గళ మగు; ప్రసూన = పుష్పములయొక్కయు ; ప్రసూన=ఫలములయొక్కయు ; “ప్రసూనం పుష్పఫలయోః” అని పిన్నము. పటలీ= సుంఘము చేత. అంచిత=ఓవ్వనట్టి. సాలజాల = వృక్షసుంఘముతో. యుత = కూడుకొన్నట్టి. సత్= సత్పురుషుల చేత ; మాన్య = మాననీయ మగు; ఆశ్రమ= ఆశ్రమ మనెడు; ఆస్థానికఁ=సభ యందు; జేలంగుదుము=ప్రకాశింతుము.

చ. భవదవలంబనంబున నపాయము గానక యిన్నినాళ్లు మా
నవకులచంద్ర సౌఖ్యకలనం దనరారిత మట్టిమాకు న
త్సవనవినాశకంబు మునిజాలమనగిప్రమదాపహరకం
బవునొక కార్య మబ్బె నివు డాదృతిచే నది చిత్తగింపవే.

135

టీ. భవదవలంబనంబునఁ=నీయాశ్రయమున. అపాయము గానక=చ్యుతి గనక. ఇన్ని నాళ్లుఁ=ఇన్ని దినములును. మానవకులచంద్ర=సుచింద్రుఁడా. సౌఖ్యకలనఁ= సౌఖ్యప్రాప్తి చేత. తనరారితమి=ఓప్పితిమి. అట్టిమాకుఁ = ఆరీతిగ నున్నమాకు. త్సవనవినాశకంబు= శ్రేష్ఠ మగుయజ్ఞముల నశింపఁ జేయునదియు; మునిజాలమనగిప్రమదాపహరకంబు=మునిజనుల యొక్కమనస్సంతోషవినాశకమును ; అవునొక కార్యము=అగునట్టియొక కార్యము. ఇవుడు =ఈసమయమున. అబ్బెఁ=ఘటించెను. అది = ఆకార్యము. అదృతిచేఁ = అదరముచేత. చిత్తగింపవే=మనస్కరింపుమా.

వ. అని వెండియు నయ్యతీంద్రుం డాసుచంద్రమహీశచంద్రునితో నిట్లనియె.

టీ. అని. వెండియుఁ=మఱియును. అయ్యతీంద్రుండు = ఆకాండీబృహండు. ఆసుచంద్రమహీశచంద్రునితోఁ=ఆసుచంద్రుం డనురాజచంద్రునితో. ఇట్లనియెఁ = వక్ష్యమాణ యీకారణమునఁ బలికెను.

దముగఁ
స. నైమకుటముఁక్తాజయశ్రీకపి, లావాచనాపాదిఁలలితశరుఁడు
భుజబలవ్యాఖ్యాతృభూభృద్భిదాస్యాను, బింబవత్సావర్తృఃపీఠతటుఁడు
రణభేరికాభాంకరణపరిప్రాపిత, హరిదంష్ట్రీలోకేశఁపురవరుండు
ప్రతిదినాభ్యుదితకార్యజ్ఞాపితప్రతిమాన్యతాకామరీఁమహితగృహుఁడు

తే. ప్రబలు నాత్మ చమూప్రతిప్రస్థితీక్షణేహికాప్తిపునగిపునఃరీషదున్న
మన్ముఖసుమేరుకందరాత్మవసన్తహాసురుండు తమిసాభిధాసురుండు. 137

టీ. ఘనవైరిమకుటముక్తజయశ్రీకపిలవాచనాపాదిలలితశరుండు. - ఘన = గొప్పలగు; వైరిమకుట = శత్రుకిరీటములయొక్క; ముక్తా = ముత్యముల చేత; జయశ్రీ = జయలక్ష్మికి; కపిలవాచన = వివాహమందలి స్వస్తివాచనిక కర్తృవిశేషమును; ఆపాని = సంపాదించుచున్న; లలితశరుండు = లలితములైనబాణములు గలవాండు; పంచబాణుండుని ధ్వనించును. ఘజబలవ్యాఖ్యాతృభూభృద్భిదాస్యానుబింబవత్స్వారత్నపీఠతటుండు. - ఘజబల = బాహువిక్రమమునకు; వ్యాఖ్యాతృ = వ్యాఖ్యానించెడు; దీని కాస్యానుబింబమునందన్వయము. భూభృద్భిత్ = ఇంద్రునియొక్క; ఆస్యానుబింబవత్ = ముఖప్రతిబింబములు గలిగిన; స్వారత్నపీఠ = చింతామణిపీఠముయొక్క; స్వరత్నయని యుండగా సంధివశంబునఁ బూర్వరేఫమునకు లోపంబును దత్పూర్వాకారమునకు దీర్ఘంబును గలిగె; తటుండు = దరిగలవాండు. అనఁగా నతఁడు గూర్పుండుచింతామణిపీఠమున నమస్కరించు నింద్రునిముఖము ప్రతిబింబింపఁగా నతనిబాహుబలము దానివలన వ్యాఖ్యాతంబుగా నున్నదనుట. రణభేరికాభాంకరణ పరిప్రాపితహరిదంష్ట్రీలోకేశపురవరుండు. - రణభేరికాభాంకరణ = యుద్ధభేరిధ్వనిచేత; పరిప్రాపిత = హందింపఁబడిన; హరి = సింహములు; దంష్ట్రీ = పండులుగలిగిన; లోకేశ = రాజులయొక్క; పురవరుండు = పురవరములు గలవాండు అనఁగా వానిభేరిధ్వనివలన రాజులు భయపడి పురములను వదలి పోగా నాపురములయందు సింహములు వరాహములు చేరిన ననుట. ప్రతిదినాభ్యుదితకార్యజ్ఞాపితప్రతిమాన్యతాకామరీమహితగృహండు. - ప్రతిదిన = దినదినమందు; అభ్యుదిత = పుట్టిన; కార్య = కృతకత్వము చేత; జ్ఞాపిత = తిఱింగింపఁబడిన, ప్రతిమాన్యతాక = అవమానముగల; ప్రతిమాన్యతాకత్వాంతవహప్రీహిమిందకప్రతిత్వయును. అమరి = దేవతాస్త్రీల చేత; మహిత = హాగఁబడిన; గృహండు = గృహములు గలవాండు అనఁగా రాక్షసునితో బండికరింపఁబడితిమని యవమానముచేత దినదినము కృశించుచున్న దేవాంగనలతనియింట నున్నారనిభావము. ఆత్మచమూప్రతిప్రస్థితీక్షణేహికాప్తిపునగిపునఃరీషదున్న మన్ముఖసుమేరుకందరాత్మవసన్తహాసురుండు. - ఆత్మ = తనయొక్క; చమూ = సేనలయొక్క; ప్రతిప్రస్థితీ = మరలిపోవుటయొక్క; ఈక్షణ = చూచుటయందు; ఈహికాప్తి = ఇచ్చాప్రాప్తిచేత; పునఃపునః = మాటిమాటికి; ఈషదున్న మత్ = ఇంచుకయున్న తమగుచున్నముఖ = మోములుగల; సుమేరుకందరాత్మవసన్తహాసురుండు = మేరుపర్వతగుహ భూములయందున్న యుత్పల్లవులైనసురలుగలవాండు. అనఁగా దేవతలు వానిదాడికి వెఱచి మేరుగుహలయందు దానికి తప్పువెదకి దునుమవచ్చిన తమిసాసునినైనను మరలిపోవుచుండఁగా సారెసారెకు నిక్కిచూచుచున్నారనిభావము. తమిసాభిధాసురుండు = తమిళుండని పేర్కొనఁబడురక్కసుండు. ప్రబలుక = అతిశయించును.

చ. అనువమధేనుకాహితతః * నంధి చరించుమునివ్రజంబులం
బెనువుఁ గడుక మహానవకృపీటభవాళులఁ దూలఁ జేయుఁ జ

య్యనఁ గలఁచుకొ బహూదక చాయంబుల వ్రాల్చు ధరిత్రీ శ్యామలం

జనవర దానవద్దివ్యపము * సాంద్రమదస్ఫురణంబు హెచ్చుగన్. 138

టీ. ఈపద్యమందు రాక్షసపర మైనయర్థము గజపర మైనయర్థము గలుగును. జనవరఁ నుచంద్రుఁడా. దానవద్దివ్యపము=ద్విపమువంటిదానవుండు, మదించినగజము. సాంద్రమదస్ఫురణంబు.—సాంద్ర=దట్టమగు; మద=గర్వముయొక్క, మదముయొక్క, స్ఫురణంబు=ప్రకాశము. హెచ్చుగన్=అతిశయింపఁగా. అనుపమ ధేనుకాపితతన్.—అనుపమ=అనమాన మగు; ధేనుకా=గోవులకు; అపితతన్=శత్రుభావమును, అఁజేసుఁగులకు పితభావము నని గజపరమైనయర్థము. “కరిణీ ధేనుకా వకా” అని యమరుఁడు. అంది=పొంది. చరించుకొ=తిరుగును. మునివ్రజంబులన్=మునులగుంపులను. అగినియమాఁకులగుంపులను. పెనుపుకొ=నాశముఁజేయును. మహాసవకృపీటభవాశులన్.—మహత్=అధికమైన; సవ=యజ్ఞములయొక్క. కృపీటభవాశులన్=అగ్నిసమాహములను. మహత్=అధికమగు; ఆసవ=మకరందముగల; కృపీటభవ=తామరలయొక్క. ఆశులన్=గుంపులను. కడుకొ=మిక్కిలి. తూలఁ జేయుకొ=చలింపఁ జేయును. బహూదకచయంబులన్=బహూదకు లనెడుసన్నాసులయొక్కగుంపులను. హంస పరమహంస కుటీచక బహూదకు లని సన్నాసులలో నాలుగుభేదములు గలవు. అధికము లైనజలసంఘముల నని యర్థాంతరము. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. కలఁచుకొ=కలఁతపఱచును. ధరిత్రీకొ=భూమియందు. శ్యామలకొ=యావనమధ్యస్థ లగుస్త్రీలను. వ్రాల్చుకొ=వ్రాలునట్లుచేయును, అనఁగాశ్రమపఱచును. ప్రేంకణము మొదలగువృక్షవిశేషములను భూమిని వ్రాల్చు నని గజపరమైనయర్థము.

సీ. హరిహరాయాస్యాతతఃస్ఫురణదూలఁగఁ దార్చి

శుచిధానుమహిమంబుఁ * జూఱి వుచ్చి,

చటులమహాకాలఃపటిమంబు దిగఁద్రోచి

నానాశరచ్చటాశ్రీ నడంచి,

కమలవరప్రభాఃఘంబు మాయఁగఁ జేసి

ఘనమరుత్పూసాలఃగరిమ ముంచి,

ప్రచురసోమావలేపం బెల్లఁ గరఁగించి

పంచాన్యశక్తిఁ బోపడ మొనర్చి,

తే. యిట్లు లాఘూర్వదేవంశశేష్యుండు

విశ్వ హరిదీశ విజయాప్తిః * వెలయు నాత్మ

చండదోర్దండమండలఃమండలాగ్ర

జనితసత్కిర్తిదీప్తిప్రచారమూర్తి.

139

టీ. ఈపద్యమందు తమిషాసురునిదీప్తికిర్తిలపర మైనయర్థవ్యయము గలుగును. హరిహరాయాస్యాతతఃస్ఫురణకొ.—హరిహరాయ = ఇంద్రునియొక్క; ఆస్య = ముఖముయొ

క్క; అతతస్ఫురణ్ = విపులమైన కాంతిని. తూలగఁజేసి యనిప్రతాపపర మైన యర్థము. వారిహయ = విష్ణువాహన మైన గరుడునియొక్క; ఆస్య = ముఖముయొక్క; అతతస్ఫురణ్ = అతిశయప్రకాశమును, తూలగఁజేసి, అనఁగా గరుత్మింతునిముఖకాంతి తెల్లఁగా నుండును గాన దానిం దూలగఁజేసి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ఇట్లు వాక్యాంతరముల నూహ్యంబు. శుచిధామమహిమంబుకొనుచు = అగ్నియొక్క; “శుచిరస్పిర్తిష్ఠ” అని యమరుఁడు. ధామ = తేజముయొక్క; మహిమంబుకొనుచు = మహిమను. చూటపుచ్చి = కొల్ల వెట్టి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. శుచిధామ = చంద్రునియొక్క మహిమంబు; చూటపుచ్చి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. చటులమహాకాలపటిమంబుకొనుచు = చటులమైన అధికమైన యమునిమహిమమును నిగఁద్రోచి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. చటులమైన మహాకాల యనఁగా శివునియొక్క మహిమంబు దిగఁద్రోచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. నానాశరచ్చటాక్రీణ్ = నానా = అనేక ప్రకారములగు; ఆశర = నిర్భృతియొక్క; ఘటా = పరంపరారూపమైన; క్రీణ్ = సంపదను. అడంచి = అడఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. అనేకప్రకారము లగు శరము లనఁగా తెల్లులు వానిఘటలయొక్క క్రీణ్ నడంచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. కమలవరప్రభాఘంబుకొనుచు = కమలవరి = జలాధిపతి యగు వరుణునియొక్క; ప్రభాఘంబుకొనుచు = కాంతిపుంజమును; మాయగఁజేసి = నశించునట్లు చేసి, అని ప్రతాపపరమైన యర్థము. కమల = పద్మములయొక్క, తెల్లదామరలయొక్క యనుట; వరప్రభా = శ్రేష్ఠకాంతియొక్క; ఓఘంబుకొనుచు = సంఘమును; మాయగఁజేసి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ఘనమరుత్పరసాల గరిమకొనుచు = ఘన = అధికమగు; మరుత్ = వాయువుయొక్క; పుర = నగరముయొక్క, సాల = కోటయొక్క; గరిమకొనుచు = అతిశయమును; ముంచి = మునుగఁజేసి అని ప్రతాపపరమైన యర్థము. ఘనమగు; మరుత్పర = స్వర్ణసంబంధి యైన; సాల = వృక్షముయొక్క, కల్పవృక్షముయొక్క యనుట. గరిమను ముంచి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. ప్రచురసోమావలేపంబెల్లకొనుచు = ప్రచురమగు శుభేరునియొక్క గర్వము నంతయు. కరఁగించి = కరఁగఁజేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. ప్రచురమగు కర్పూరముయొక్క దర్పమును గరఁగించి యని కీర్తిపరమైన యర్థము. “సోమః కుచేరే కర్పూరే” అని రత్నమాల. పంచాస్యకక్రీణ్ = శివునిసామర్థ్యమును. పోపడకొనుచు = పోవునట్లు. ఒనర్చి = చేసి యని ప్రతాపపరమైన యర్థము. సింహాశక్తిని పోపడనొనర్చి యని కీర్తిపరమైన యర్థము, “సింహో మృగేంద్రః పంఞ్చాస్యకః” అని యమరుఁడు. ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగ. ఆ పూర్వదేవతాశక్తిగర్వంబు = ఆరాక్షసకులేశ్వరుఁడైన తమిషాసురుఁడు. విశ్వహరిదీశవిజయాప్తికొనుచు = విశ్వ = సమస్తమును; హరిదీశ = ఇంద్రాదిదిక్పాలకులయొక్క; విజయాప్తికొనుచు = విజయముయొక్క లాభము చేత. ఆత్మచండదోర్దండమండల మండలాగ్రజనిత సత్కీర్తిదీప్తిప్రచారమూర్తి. ఆత్మ = తనయొక్క; చండ = ఉగ్రమగు; దోర్దండమండల = భుజదండమండలమందున్న; మండలాగ్ర = ఖడ్గమువలన; జనిత = పుట్టినట్టి; సత్కీర్తి = ఉత్తమయశస్సుయొక్కయు; దీప్తి = ప్రతాపముయొక్కయు; ప్రచార = వ్యాప్తికి; మూర్తి = శరీరప్రాయుఁడైన. వెలయుకొనుచు = కాంచును. ఇంద్రాధిపతిగర్వంబులగు నడంపుప్రతాపమును గరుత్మన్ముఖహిమంకుప్రభృతుల తేజము నొందుకీర్తియుఁ గలవాఁడై తేజరిల్లునని భావము.

మ. నవసంగ్రామధరాహృతంబు లగునానాశేఖనాగాన్వయే
భవితానమ్ముల సాధ్యరాడ్రథములం * బ్రాంచత్తురంగాన్యర
త్నవిమానంబుల నెప్ప జేసి హిమగోత్రాభ్యద్ధరీరాజధా
న్యవతంసంబున మించు నాతఁ డనురేంద్రానీకకోటియుతిన్.

140

టీ. నవసంగ్రామధరాహృతంబులు.-నవ=నూతనముగు; సంగ్రామధరా=యుద్ధభూమి
యందు; ఆహృతంబులు=తీసికొనిరాబడినవి. అగు నానాశేఖనాగాన్వయేభవితానమ్ములక్.-
అగు=అగునట్టి; నానా=అనేకప్రకారము లైన; శేఖనాగ=విరావతముయొక్క; అన్వయేభ=
పంశీయగజములయొక్క; వితానమ్ములక్=సమాహములను, విరావతమ్ముల ననుట. సాధ్యరా
డ్రథములక్.-సాధ్యరాట్=సాధ్యశృంగులయొక్క; రథములక్=స్వందనములను. బ్రాంచ
త్తురంగాన్యరత్న విమానంబులక్.-ప్రాంచత్=ఒప్పుచున్న; తురంగాన్యరత్న = కింపురుష
రాజుయొక్క; విమానంబులక్=పుష్పకములను కాదేని కింపురుషులరత్నమయవిమానములని
యర్థము. ఒప్పజేసి=ఒప్పునట్లొనరించి హిమగోత్రాభ్యద్ధరీరాజధాన్యవతంసంబునక్.-హి
మగోత్రాభ్యద్ధరీ=హిమవత్పర్వతగుహ యనెడు; రాజధాన్యవతంసంబునక్ = పురవరమందు.
అనురేంద్రానీకకోటియుతిక్.- అనురేంద్రానీక = రాక్షసేంద్రసమాహముయొక్క; కోటి=
అనేకములయొక్క; యుతిక్=సంబంధము చేత; అతఁడు=అతమిస్రాసురుండు. మించుక్=అతి
శయించును.

చ. అలదనుజేశ్వరుండు మృగయాపరమాననుడై నిశాచరా
వళులు భజింప వహానికులవర్యమహూటజరాజి జేరి దా
బలిమిని దాపసేంద్రతతిఁ * బట్టి వధించుఁ దదూర్జితాధ్వర
జ్వలనము లార్చ జేయు ననివారితశోణితవారిధారలన్.

141

టీ. అలదనుజేశ్వరుండు=అతమిస్రాసురుండు. మృగయాపరమాననుడై=వేటయందు దా
క్త మైనచిత్తముగలవాడై. నిశాచరావళులు=రాక్షసులగుంపులు. భజింపక్=కొలుచు చుం
డఁగా. వానికులవర్యమహూటజరాజిక్=మునిశ్రేష్ఠులయాశ్రమసమాహమును. చేరి=హాని.
తాక్=తాను. బలిమిని=బలాత్కరముచేత. తాపసేంద్రులక్ = మునీంద్రులను. పట్టి వధిం
చుక్=పట్టుకొని హింసించును. తదూర్జితాధ్వరజ్వలనములు=అమనీశ్వరులయొక్క యుత్కృ
ష్టయజ్ఞ సంబంధియగులను. ఆర్పక్=ఆర్చుటకు. అనివారితశోణితధారలక్ = అటంకము లేని
రక్త మునెడునుదకధారలను. చేయుక్=కలిగించును.

తే. ధీరచక్రంబుల నడంచు * సారనవన
హననసృతిఁ బొల్పుభూరిదోహనువృత్తి
నెనసి చెలరేగునాదానవేంద్రుఁ డవని
నవియ కావె తమిస్రనిర్వాజగతులు.

142

టీ. ఇందుఁ దమిస్రాసురపర మైనయర్థము సంధికారపర మైనయర్థముఁ గలుగును.
ఆదానవేంద్రుఁడు = ఆరాక్షసుఁడు. ధీరచక్రములక్ = విద్వంసంబులను. ధీరము

లయినజక్కవల నని యర్థాంతరము. అడంచుకొ = అడంగజేయును. సారసవనహననస్ప
తికొ.- సార=శ్రేష్ఠము లగు; సవన=యజ్ఞములయొక్క; హననస్పతికొ = హింసామార్గమందు.
బొల్పుకొ=బిప్పును. సారస=పద్మములయొక్క; వన=వనములయొక్క. హననస్పతికొ బొల్పు
ననియర్థాంతరము. భూరిదోషానుష్ఠాతికొ = అనేకపాతకములయొక్క యనుసరణమును.
అధికముగ రాత్రులను గూడుట నని యర్థాంతరము. ఎనసి=హంది. చెలరేగెనుకొ=విజృంభిం
చును. అవనికొ=భూమియందు. తమిస్రనిర్వాప్తిజగతులు.-తమిస్ర=తమిస్రుఁ డనురక్కసుని
యొక్క, చీకటియొక్క యనియర్థాంతరము; నిర్వాప్తిజగతులు=స్వాభావిక వ్యాపారములు. ఆ
వియ కావె=అట్టివ కావా, అనగా చీకటి యేరితి చక్రవాకముల నడచి తామరతోటలను
భరిగపఱచి రాత్రి ననుసరించి యుండునో యట్లు తమిస్రాసురుఁడును విద్యవ్వండ్లలి నడచి
శ్రేష్ఠయజ్ఞములనుభంగపఱచి మిక్కిలిపాపమార్గము ననుసరించి యున్నాడని భావము. ప్రస్తు
తతమిస్రునకునప్రస్తుతాంధకారమునకు నాపమ్యము గమ్యము. “తమిస్రం తిమిరం తమః” అని
యమరుఁడు.

చ. ధరణిపచంద్ర తద్దనుజదౌష్ట్యమునకొ నకలర్ని నాయకా

ధ్వరములకుకొ మహాజపితృవారజపంబులకుకొ వ్రతివ్రతో

త్తరములకుం దపస్విసముదాయతపంబులకుకొ సురేంద్రదు

స్తరతరవిఘ్నముల్ ప్రాడమః సాగెఁ జామీ బహుకాల మెంతయున్ . 143

టీ. ధరణిపచంద్ర=రాజచంద్రుఁడా. తద్దనుజదౌష్ట్యమునకొ = ఆతమిస్రాసురునిదుష్ట
త్వముచేత. సకలర్ని నాయకాధ్వరములకుకొ=ఎల్లమునీంద్రులయొక్కజన్మములకు. మహాజపితృ
వారజపంబులకుకొ.-మహాత్=అధికమగు; జపితృవార=జపముఁ జేయువారిగుంపుయొక్క;
జపంబులకుకొ=జపములకు. వ్రతివ్రతోత్తరములకుకొ = బ్రహ్మచారులయొక్కనియమజాత
ములకు. తపస్విసముదాయతపంబులకుకొ=తాపసులగుంపుయొక్కతపములకు. సురేంద్రదు
స్తరతరవిఘ్నములు = దేవేంద్రునకు దుస్తరము లగు ననగా వారింప రానివిఘ్నములు. ఎంత
యుకొ=మిక్కిలి. బహుకాలము=దీర్ఘకాలముగ. పాడమ సాగెఁ జామీ=ఉదయింపసాగె
జామా.

చ. అనుపమతైత్త్యసంచితగఃవాళి సురారి హరింతు మైన మా

యనఘమహాతపోర్జితమహంబు వ్యయం బగు నంచుఁ దన్మతిం

గనము గవాళి నయ్యసురకాంతు హరింపుము భూపయైన నీ

యనఘ మహాతపోర్జితమహంబులఘుత్వము నెరిదుఁ గావునన్ . 144

టీ. అనుపమతైత్త్యసంచితగవాళికొ.-అనుపమ=నిరుపమాన మగు; తైత్త్య= ఉగ్రత
చేత; సంచిత = సంపాదించఁబడిన; గవాళికొ = వాక్పరంపరలచేత. కాపరూపము లగు
వాక్పరంపరలచేత వనుట. సురారికొ=రక్కసుని. హరింతుము = సంహరింతుము. బినకొ=
అట్లయినయొడ. మాయనఘమహాతపోర్జితమహంబు.-మా=మాయొక్క; అనఘ=నిర్దోష మైన;

మహాతపః=అధిక మగుతపము చేత; అర్జిత=సంపాదించబడిన; మహాంబు=తేజస్సు. వ్యయం బగు నంచుకొననట్ల మగు నచుచు. తస్మాత్=అట్టిబుద్ధిని. కనయ=చూడము. అనఁగా వానిసంహార ముచేయుటకు యత్నింప మచుట. గవాళికొ=బాణపరంపర చేత. అయ్యసుర కాంతుకొ=అయ్య సుర నాథుని. హరింపుము=సంహరింపుము. భూప = సుచంద్రుఁడా. విసకొ = అట్టెనయెడ; నీయనభుమహాతపోర్జితమహాంబు.-నీ=నీయొక్క; అనభు=ఒచ్చెములేని; మహత్=అధిక మైన. ఆతప=ఎండవ లె; ఊర్జిత=ఊర్జితమైన; మహాంబు=ప్రతాపము. అలఘుత్వముకొ=అధికమును. ఒందుఁ గావునకొ=ఁబొందును గాఁబట్టి వానిని సంహరింపు మని నెనుక కన్వయము. యమ కాలంకారభేదము.

మ. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి సపత్నాధీశమాయాతమి

సఖరాంశుండవు జన్యభూవిహృతిసారజ్ఞుండవీ వౌట స

గ్వఖలధ్వంసనదత్త యాదనుజ సంగ్రామార్వి బాణోద్భవ

చ్చిఖిఁ గూల్పం దగు దీవే పూనుము మనఃస్థేమంబుఁ దద్వృత్తికిన్. 145

టీ. సర్వఖలధ్వంసనదత్త=సకలదుష్టసంహారమునందు దత్తుండ వగుసుచంద్రుఁడా. అఖిలాస్త్రైకవిధానశాలివి.-అఖిలాస్త్ర=సకలవిధాస్త్రములయొక్క; ఏక=ముఖ్య మగు; విధాన శాలివి = విధిచేసొప్పవాఁడవు. సపత్నాధీశమాయాతమి=స ఖరాంశుండవు.-సపత్నాధీశ = శత్రుశ్రేష్ఠుండగు; మాయాతమి=మాయావి యగుతిమిసానురుం డనుచీకటికి, కాదేని శత్రు శ్రేష్ఠునిమాయయనుచీకటికనియ్యము. ఖరాంశుండవు=నూర్పుండవు. జన్యభు=విహృతిసారజ్ఞుండవు.-జన్యభు=యుద్ధభూమియందలి; విహృతిసారజ్ఞుండవు=విహార సారము జేరినవాఁడవు. ఈ వౌటకొ=నీ వగుటవలన. సంగ్రామార్వికొ=యుద్ధభూమియందు. బాణోద్భవచ్చిఖికొ=బాణములవలనఁబుట్టునగ్ని చేత. ఆదనుజకొ=ఆరాక్షసుని. ఈవె. కూల్పం దగుదువు = కూలఁ జేయ సమర్థుఁడవు. తద్వృత్తికికొ=అయ్యసురసంహార వృత్తికి. మనఃస్థేమంబుకొ = మనస్థైర్యమును. పూనుము=వహించుము.

క. అని పల్కొ నృపతి దయాఘని సిల్కం బలుకువాలుదొరలం గడుఁ బా
యనియల్కం దూల్చుపలా, దునిఁ జల్కం జేసి నియమితోని ట్లనియెన్.

టీ. అని పల్కొ=ఇట్లు కాండీల్యుఁడు పల్కఁగా. నృపతి= సుచంద్రుండు. దయా ఘని=దయానది. చిల్కొ=చిందునట్లుగా, దీని కిట్లనియెకొ అనుక్రియతో నన్వయము. పలు కువాలుదొరలకొ = కాపరూపవాక్కు లాయుధములుగాఁ గలప్రభువులను. అనఁగా మునిశ్రే ష్ఠులను. కడుకొ=మిక్కిలి. పాయనియల్కొ=పీడనితోపము చేత. తూల్చుపలాదునికొ=సంహరించుక్రవ్యాదుని. చుల్కంజేసి = లఘుభుగా నెంచి. నియమితోకొ = మునితోడ. ఇట్లనియెకొ=పత్న్యమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. పుడమిన్పసాలు రబ్బరముఁ బూన బలంబులతోడ నీదువెం
బడి నరుడెంచి రాత్రిచరఁబంధునిఁ గూల్చెద నంత యేల యి
య్యెడ నలదానవుం డనఁగ నెంత భవత్కృప వాడు నా కసా
ధ్యుడై హరి గాచి యున్న హరుతో రణమేదిని కేఁగుడెంచినన్. 147

టీ. పుడమిఁ = భూమియందు. సృపాలురు = రాజులు. అబ్బరముఁ = ఆశ్చర్యమును.
పూనఁ = ఎఱిపఁగా. బలంబులతోడఁ = సైన్యములతోడ. నీదువెంబడిఁ = నీవెంట. అరు
డెంచి = ఎచ్చి. రాత్రిచరబంధునిఁ = రాత్రిగబంధు వెగునాతమిస్రని. ఇయ్యెడఁ = ఇప్పుడు.
కూల్చెదఁ = సంహరించెదను. అంత యేల = అంతచెప్ప నేల. అలదానవుం డనఁగ నెంత = ఆరా
త్తునుం డనఁగా నెంత. భవత్కృపఁ = మీదయచే. హరి కాచి యున్నఁ = విష్ణువు రక్షిం
చియున్నను. హరుతోఁ = శివునితోడ. రణమేదినికీఁ = యుద్ధభూమికి. ఏఁగుడెంచినఁ =
వచ్చినను. నాకుఁ. వాడు = ఆరాత్తునుండు. అసాధ్యుడై = అసాధ్యుడైనవాఁడా.

మ. దనుభూభారవిముక్తి గోతలము సెందఁ గోతలాప్తి నుప
ర్వనికాయం బెనయన్ సుపర్వయుతి శశ్వత్సద్విత్తానంబులుం
దనరం బాయనినద్విత్తానముల నానామాని గేహంబు లె
చ్చనవాస్త్రావళిఁ గూల్తుఁ దత్సరరిపుఁస్వామి రణాన్యంబునన్. 148

టీ. గోతలము = భూతలము. దనుభూభారవిముక్తిఁ. - దనుభూ = రాత్తుసునియొక్క;
భారవిముక్తిఁ = భార మోక్షమును; చెందఁ = పొందఁగా. సుపర్వనికాయంబు = దేవసంఘము.
గోతలాప్తిఁ = స్వర్గతలప్రాప్తి. ఎనయన్ = పొందఁగా. సుపర్వయుతిఁ = మంచిపర్వము
యొక్క యోగముచేత. శశ్వత్సద్విత్తానంబులుఁ = సంతతములై శ్రేష్ఠము లగుయజ్ఞములు.
“వితానో యజ్ఞ విస్తార లోభేషు” అని విశ్వము. తనరారన్ = ఒప్పఁగా. పాయని సన్ని
తానంబులఁ = ఎడయని విద్యత్కదంబంబులతోడ. నానామాని గేహంబులు = అనేకమునిగృ
హములు. ఎచ్చన్ = మింపఁగా. నవాస్త్రావళిఁ = నూతనమూ లగునస్త్రములగుంపు చేత. తత్స
రరిపుస్వామిఁ = ఆదేవారిరా జగురక్కసుని. రణాన్యంబునన్ = యుద్ధముఖమందు. కూ
ల్తుఁ = సంహరింతును. తాత్పర్యము స్పష్టము.

ఏకావళీకారణమాలంకృతులు. స్తో. గృహీతము క్తరీత్యార్థశ్రేణి రేకావళీమతా
గుమ్మః కారణమాలా స్యా ద్యథా ప్రాకాస్తావకారణైః. అని లక్షణములు.

తే. యమికులమహేంద్ర యిది కార్య మనుచు నొక్క
శిష్యుఁ బనిచిన వచ్చి యాశీవిభోప
మాశుగాలి నురారాతి నవనిఁ గూలి
చెదను మీరింతపనికి విచ్చేయుఁ దగునె.

టీ. యమికులమహేంద్ర = మునికులరాజ వైంశాండిల్యుఁడా. ఇది కార్యమును చుకొ=ఇది కర్తవ్యంబని. ఒక్కశిష్యునిఁ బనిచినకొ=ఒకయఁ తేవానిని బనిచినను. వచ్చి= సేనంతివఱకు వచ్చి. అశీవిషోపమానుగాఁగి. - అశీవిష=నర్పములకు. ఉపమ=తుల్యములగు; అనుగ=బాణములయొక్క; అఱికో=పంక్తిచేత. సురారాతికో= దేవవిరోధ యగురిక్కనుని. అవనికో= భూమియందు. కూలిచెదను = పడవైతును. మీరు = మహర్షిశ్రేష్ఠులచైనమీరు. ఇంతపనికికో=ఇట్టిస్వల్ప కార్యమునకు. విచ్చేయకో=వచ్చుట. తగునే=తిగిచిట్టివా.

చ. అని విభుఁ డమ్మునీశు వినయంబునఁ బూజన మూన్చి భక్తచే
ననిచి నిజాప్రమంత్రిజనతైకవచోగతి సమ్మదం బెధం
దనరఁగ నాత్మదివ్యపుత్రనానికరంబుల రా ఘటించి తా
నెనపె జయప్రయాణనియంతై హికమానసపీఠి నంతటన్.

150

టీ. అని=ఈప్రకారము వచించి. విభుండు=సుచంద్రుఁడు. అమ్మునీశుకో = ఆశాండి
ల్యుని. వినయంబునకో=అడఁకువతోడ. పూజనము = అర్చనము. ఊన్చి = చేసి. భక్తి
చేకో=భక్తిచేత. అనిచి=పంపి. నిజాప్రమంత్రిజనతైకవచోగతికో.-నిజ = తన; అప్ర=హి
తులయొక్కయు; మంత్రిజనతా=మంత్రిసమూహముయొక్కయు; ఏక=ముఖ్య మగు; వచోగ
తికో=వాగ్మితేత. సమ్మదంబు=సంతసము. ఎదకో=హృదయమున. తనరఁగకో=ఒప్పుఁగా.
అత్తదివ్యపుత్రనానికరంబులకో = తనదివ్యసేనలగుంపులను. రా ఘటించి = వచ్చునట్లుచేసి.
తాకో. జయప్రయాణ నియంతైహికకో.-జయప్రయాణ = విజయయాత్రయందు; నియంతైహి
కకో=నియతాభిలాషను, ఈవాక్యముపై కప్రవృత్తయము. మానసపీఠికొ=మనోఃథిని. అంత
టకో=ఎల్లెడల. ఎనపెకో=వ్యాపింపఁజేసెను. జయప్రయాణమునకు నిశ్చితచిత్తం గాయె
ననుట.

మ. గళదర్కంబుఁ బసీపతత్కుజము రింఖడ్గోత్రగోత్రంబుఁ జా
చలదుర్వీచలయంబు ఘక్కుదభిలాశాకంబు భిద్యన్నభ
స్థలమేధకాఘము భ్రశ్యదృక్షుము రణాత్పద్మాసనాండంబు నై
యలరెం దన్తహిపాలజైత్రగమబంభారావ మప్పట్టునన్.

151

టీ. అప్పట్టునకో=ఆసమయమందు. తన్తహిపాలజైత్ర గమబంభారావము.- తన్తహి
పాల=ఆసుచంద్రునియొక్క; జైత్ర=జయార్థమైన; గమ=ప్రస్థానసూచకమగు “ప్రస్థానంగమ
సంగమః” అని యనుచుఁడు. బంభా=భేరియొక్క, “బమ్భాభేర్యామ్” అని అమరశేషము; ఆరా
వము=ధ్వని. గళదర్కంబుకో=పడుచున్న సూర్యుఁడు గలదియు. పసీపతత్కుజముకో=మిక్కిలి
కూలుచున్న వృక్షములు గలదియు, పసీపతచ్ఛబ్దము యుక్తుగంతము. “సీగ్వరచుస్రంసు” అను
సూత్రముచే నభ్యాసమునకు నీగాగమము. రింఖడ్గోత్రగోత్రంబుకో=ఎగిరిపడు చున్న గిరిసంఘము
గలదియు. చాచలదుర్వీచలయంబుకో=మిక్కిలిచలించుచున్న భూచలయము గలదియు. ఘక్కు

దఖిలాశాకంబుక్ = పగులు చున్న సకలదిక్కులు గలదియు, ఆశాశబ్దాంతబహుప్రసాదాదు
కప్పత్రియము. “ఆప్తాన్యతరస్యామ్” అని వికల్పము చేతి ప్రాస్పములేదు. భిద్యన్నభ
స్థలమేఘానుముక్ = చీలుచున్న గగనగత మేఘములగుంపుగలదియు. భ్రశ్యదృక్షముక్ = పుడ
మిని వ్రాలుచున్నరిక్కులు గలదియు, భ్రంశు అధగిపతి నే యనుటచేతి భ్రంశుధాతువధః
పతనార్థకంబు. రణత్పద్మాననాండంబుక్ = మోఁగు చున్నబ్రహ్మాండంబు గలదియు. వి. అ
లరెక్ = ఒప్పెను. ఆత్మ్యక్త్యలంకారము.

సీ. సితకాండజాతసంగతి విరాజిల్లుట, జక్రాంగ మగుటకు * సందియంబె
‘ చారుసూనవితాన * సంయుక్తి వెలయుట, న్యందనం బగుటకు * సందియంబె
వరవై జయంతికా * పరివక్తి నొప్పట, జక్రి దా నగుటకు * సందియంబె
సుకరయుగాదికాంగకలభిఁ దనరుట, సద్రధం బగుటకు * సందియంబె

తే. హరిభయంకరభూరిధా * మాప్తి మనుట

జగతి నిది తార్వ్య మగుటకు * సందియంబె

యనఁగఁ బాగ డొందురత్నశ * తాంగ మప్ప

డధిపుకనునన్నఁ దెచ్చె ని * యంత యొకఁడు.

152

ఇందు రథమువర్ణింపఁబడు చున్నది, ఎట్లనిన:- సితకాండజాతసంగతిక్. - సిత = తెల్ల
నగు; కాండ = గుట్టములయొక్క; జాత = గుంపుయొక్క; సంగతిక్ = సంబంధము చేత; విరాజిల్లు
టక్ = ప్రకాశించుట చేతి. సిత = తెల్లనగు; కాండజాత = తామరలయొక్క; సంగతి చేతి విరా
జిల్లుట నని యర్థాంతరము. చక్రాంగము = రథము, హంసము అని యర్థాంతరము. అగుట
కుక్. సందియంబె = సందేహంబు లే దనుట. చారుసూనవితానసంయుక్తిక్. - చారు = మ
నోజ్ఞము లగు; సూనవితాన = పువ్వులచప్పురములయొక్క; సంయుక్తిక్ = సంబంధము చేత.
వెలయుటక్ = ప్రకాశించుట చేత. మనోజ్ఞ కనుమ సంఘయోగము చేత వెలయుట నని
యర్థాంతరము. న్యందనం బగుటకుక్ = రథ మగుటకు, నెమ్మిచ్చెట్లగుట కని యర్థాం
తరము. సందియంబె. వరవై జయంతికాపరివక్తిక్ = శ్రేష్ఠము లగుపతాకలయొక్క సం
బంధము చేత నొప్పట చే, శ్రేష్ఠ మగువననాలికయొక్క సంబంధము చేత నొప్పట చే
నని యర్థాంతరము. చక్రి దా నగుటకు సందియంబె = రథ మగుటకు సందియమా, విష్ణు
వగుటకు సందియమా యని యర్థాంతరము. సుకరయుగాదికాంగకలభిఁ. - సుకర = అను
కూల మగు; యుగ = కాఁడి; ఆదిక = మొదలుగాఁగల; అంగక = అంగములయొక్క; లభిక్ =
లాభము చేత. సమీచీన మైన హస్తద్యయము మొదలగునంగములతోఁ గూడుట చేత నని
యర్థాంతరము. సద్రధంబు = మంచితేరు, మంచితరీరము అని యర్థాంతరము. “రథోదేహస్య
వ్దనేచ” అని రత్నమాల. అగుటకుక్ సందియంబె. హరిభయంకరభూరిధామాప్తిక్. - హరి =
నూర్వ్యనకు; భయంకర = భయమును జేయు; భూరిధామ = బంగారు తేజముయొక్క; ఆప్తిక్ =
ప్రాప్తి చేత, సర్పములకు భయంకరమైన; భూరి = అధిక మగు, “భూరిప్రాజ్య నువర్ణయోః”

అని విశ్వము: ధామ=తేజముయొక్క; ఆప్తిచేత ననియర్థాంతరము. మనుట=వృద్ధిఁ బొందుటచేత. జగత్=లోకమందు; ఇది=ఈరథము. తార్మ్యము అనగా నశ్వములు గలది తార్మ్యశబ్దముపై నర్పితద్యచ్ఛ్రుతియము. గుర్తంతుఁ డని యర్థాంతరము. “తురజగరుడౌ తార్మ్యై” అని యమముడు. అగుటకు సందియంబె. అనఁగఁ = ఇట్లని. పొగడొందు రత్నశతాంగము = పొగడ్డును గాంచురత్నఖచిత మగురథము; ఆపృథు = ఆజయభేరిని నాదావసరమున. అధిపుకనుసన్న=రాజు నేత్రసంజ్ఞ చేత. నియంత యొక్కడు=ఒక సూతుండు తెచ్చె=తీసికొనివచ్చెను.

ఈ పద్యమునందు రథము విషయభేదముచే నానాకూపముగ లోకముచేతి నుద్దేశించఁబడుటంజేసి యుల్లేఖాలంకార భేదము. “శ్లో. ఏకేన బహుధౌల్లేఖైః పృశా విషయభేదతః” అని తల్లక్షణము. లోకులచేత ననియుల్లేఖకర్తృబహుత్వము వివక్షిత మగు నేని, “శ్లో. బహుభి ర్బహుధౌల్లేఖాదేకస్యోల్లేఖ ఇవ్యతే” అని యుల్లేఖాలంకారభేద మగును.

చ. తొడవులు మేటిమేనిజగితో నిగుడం గుడివంకఁ గెంపు రా
పిడియము దోచ బంధునృపబృందము లందఱు నివ్వటిల్ల వెం
బడి నెడ యీక రాఁ దళుకుబంగరుఁజేల యొకింత జీరఁగా
వెడలె హజార మానృపతి * విప్రయుగంబును దృష్టి నాఁగుచున్. 153

టీ. ఆనృపతి=ఆముచంద్రుఁడు. తొడవులు=భూషణములు. మేటిమేనిజగితో = శ్రేష్ఠమగు దేహకాంతితోడ. నిగుడ=వ్యాపింపఁగా, కుడివంక=కుడిప్రక్కను. కెంపురావడియము=పద్మరాగమణిమయ మగుబాకు. తోచఁ = అగవడుచుండఁగా. బంధునృపబృందములు=బంధునృపాలుర సముదాయములు. అందఱు=ఎల్లరును. నివ్వటిల్ల=అతిశయించునట్లుగా. వెంబడి=వెంట. ఎడ యీక=పిక్కిటియనట్లుగా. రా=రాఁగా. తిళుకుబంగరుఁజేల=ప్రకాశించుకనకచేలము. ఒకింతజీరఁగా=ఇంచుక జీరాడఁగా. విప్రయుగంబును=బ్రాహ్మణయుగమును. దృష్టి=చూపుచే. అఁగుచు = అడ్డగించుచు. అనగా దృష్టిగోచరముగా బ్రాహ్మణ యుగమును జేయుచు నని భావము. “శ్లో. కన్యాగౌర్భీరిశబ్దం దధిఫలకుసుమం పావకం దీప్యమానం యానం వా విప్రయుగం హయగజవృషభౌ పూర్ణకుష్మద్వయంచ” అని మొదలుగా జ్యోతిషశాస్త్రీయశకునాధ్యాయమందు బ్రాహ్మణయుగదర్శనము ప్రసక్తికులకు మంగళకర మనిచెప్పఁబడినది. హజారము=కొలుపుకూటము. వెడలె=బయలుదేలును.

చ. కొలు విపు డబ్బె నంచు బలుకోర్కు మహీశులు నిల్చి కొల్వుఁమొ
క్కులు ఘటియించి రవృతికకుంతకలధ్వనివేత్తు లంగరా
ట్కులుండు పరా కితం డతఁడు * కోసలనేత పరా కితండు కే
రలుండు పరా కితండు కురురాజు పరా కని యుగ్గడింపఁగన్. 154

టీ. మహిళలు=రాజులు. కొలు విపు డెచ్చె నంచుకొ=ఇపుడు సుచంద్రుని నేనె ఘటించె ననుచు. నిల్చి=నిలుచుకొని. అప్పటికికొ=ఆరాజునకు. వేత్రులు=వేత్రధారులు, అనగా బైత్తి పువారు. వేత్రశబ్దముమీఁదమత్స్యగ్రీయేనిప్రత్యయము. అకుంతకలధ్వనికొ = నిరర్థశ మధురశబ్ద ముతో. ఇతండు=మ్రొక్కుచున్న యీప్రభువు. అంగరాట్కులు= అంగ దేశాధీశ్వరవం శ్యుడు. పరాకు=తత్పరుడవు గమ్ము. అతండు=ప్రణమిల్లుచున్న యాతండు. కోసల నేత=కోస లాధీశుడు. పరాకు. ఇతండు=నమస్కరించు చున్న యీభూమిపతి. కేరలు= కేరల దేశాధీ శుడు. పరాకు. అతండు=నతి నొనర్చునానరిపతి. కురురాజు=కురు దేశాధీశుడు. పరాకు=పాచ్చ రికపడుము. అని యుగ్గడింపఁగకొ=అని శబ్దించు చుండఁగా. బలుకొమ్మ = కొల్వమ్రొక్కు లు, కొలువుప్రణామములు. ఘటియించిరి=చేసిరి.

మ. నృపరత్నంబు వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యందనం

బవుడిం పెచ్చంగ నెక్కి యొప్పె మఘవాళాద్రిం గనం బొల్పుపూ
ర్ణపయోజారి యనకొ బుధావళి నవానందంబుచే జూడ న
భ్రపదం బాగుచు వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్ హెచ్చంగన్. 155

టీ. నృపరత్నంబు=నృపశ్రేష్ఠుం డగుసుచంద్రుడు. వినీతసూతతిలకానీతప్రియస్యం దనంబు.- వినీత=వినయవంతుఁ డైన; సూతతిలక=ఉత్తమసారథిచేత; ఆనీత=తీసికొనిరాఁబ డిన; ప్రియస్యందనంబు=ప్రియ మగురథము; ఇం పెచ్చంగకొ=ప్రీతి హెచ్చఁగా. ఎక్కి = అధిరోపించి. ఆపుడు=ఆనమయమున. కనకొ=చూడఁగా. మఘవాళాద్రికొ = ఉదయగిరియం దు. బొల్పుపూర్ణపయోజారి=ఒప్పునట్టిపూర్ణ చంద్రుడు. అనకొ = అనునట్లుగా, దీని కొప్పె ననుక్రియతో నన్వయము. బుధావళి=పండితమండలి, దేవనంఘ మనియర్థాంతరము. నవానం దంబుచేకొ=తత్కాలాల్లనితానందముచేత. చూడకొ=అవలొకింపఁగా. అభ్రపదంబు = గగ నతలమును. ఆగుచుకొ=అడ్డగించుచు. వాహినీశ్వరమహాభంగార్భటుల్.- వాహినీశ్వర=సేనా ధిపతులయొక్క; మహతో=అధికములైన; అభంగ=అవిచ్ఛిన్నములైన; ఆర్భటుల్=శబ్దములు; అని రాజపర మైనయర్థము. వాహినీశ్వర=సముద్రముయొక్క; మహాభంగ=పెద్దతరంగలయొ క్క; ఆర్భటుల్ = శబ్దము లనిచంద్రపర మైనయర్థము. హెచ్చంగకొ = అతిశయింపఁగా. ఒప్పెకొ=ప్రకాశించెను.

అనగా సుచంద్రునిపతి రథారూఢుం డై బుధులు మోడముతోఁ దన్నవలొకించు చుండఁగా సేనానాయకార్భటులు హెచ్చు చుండఁగా నుదయగిరి నధిరోపించి దేవతలు ప్రీతితోఁ దన్నవలొకించు చుండఁగా సముద్రతరంగధ్వను లెచ్చుచుండఁగా మించుపూర్ణ చంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె ననిభావము. రూపకాలంకారభేదము. “తద్రూపక మభేదోయ ఉపమానోపమేయయోః” అని కావ్యప్రకాశమందుఁ దల్లక్షణము.

వ. ఇట్లు లాలాళికమిత్రుం డహీన భూరిప్రగహప్రకాండ పరిసూతంబును
సఖిలనన్దణి ప్రకరవర్ణనీయప్రభాభానమూనై కచక్రనము నేతంబును నాకు

గమార్గాత్రిక్రమణచణవేగవదనమావదాతతురంగసంయోజితంబును నమర
వినుతాభిరామధామారుణసారధివిభ్రాజితంబును నైరాజ్యశతాంగరాజం
బాహోహించి యాత్మీయభక్తిభావ సంసక్తచిత్తంబున నడరుచక్రకాంత
చక్రంబులంగలాశించుచుననివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మసీసందోహంబుల
కామోదంబుఁ గూర్చుసాంపునం బెంపొందుచు నఖండరాజమండలతేజో
గౌరవంబు నిజతేజోమహిమంబున సంపాదించుచు నక్షీణదన్యువీక్షణసమ్మద
విశ్లేపకాక్షుద్రకరకాండచండిమంబునఁ జూపట్టుచు నఖర్వశార్వరమాహా
త్వనిర్వాపణోల్లాసంబున నెడలె నయ్యెడ.

156

టీ. ఇట్లులు=ఈప్రకారముగ. అలోకమిస్సండు=అలోకహితుం డగుసుచంద్రుఁడు.
'ఖద్యోతోలోకబాధః' అనుటచేత సూర్యుఁ డనుసార్థాంతరము స్ఫురించును. అహీనభూరి
ప్రగ్రహప్రకాండపరిస్థితింబును. - అహీన=అధికములైన; భూరి=సువర్ణమయములైన; ప్రగ్ర
హ=పగ్గములయొక్క; ప్రకాండ=సమూహముచేత; పరిస్థితింబును=కట్టఁబడినదియు నని
సుచంద్రధపరమైనయర్థము. సర్వశ్రేష్ఠము లనెడుసధికము లైనపగ్గములనమూహముచేఁ
గట్టఁబడినదని సూర్యరథపరమైనయర్థము. అఖిలసన్నజిప్రకరవర్ణనీయప్రభాభాసమైనైక
చక్రసముపేతంబును. - అఖిల=సమస్తములగు; సన్నజి=శ్రేష్ఠమణులయొక్క, సత్పురుషశ్రేష్ఠులయొ
క్కయనియర్థాంతరము. ప్రకిర=గుంపుచేతి; వర్ణనీయ=కొనియాడఁదగిన; ప్రభా=కాంతులచేత;
భాసమాన=ప్రకాశమానములగు; ఏక=ముఖ్యములగు; చక్ర=కండ్లతోడను; సముపేతంబును=
యుక్తంబును. భాసమానమైనయొకకంటిలోడ సముపేతంబు ననియర్థాంతరము. అశుగమా
ర్గాత్రిక్రమణచణవేగవదనమావదాత తురంగసంయోజితంబును - అశుగ = బాణముయొక్క,
వాయువుయొక్క; మార్గ=సరణియొక్క; అత్రిక్రమణ=అత్రిక్రమించుటచేత; చణ = ప్రసీధము
లైన; వేగవత్ = వేగవంతము లగు; అవదాతతురంగ=తెల్ల గుడ్డాలతోడను; సూర్యరథపరమై
నపుడు (పచ్చ) గుడ్డాలతోడ ననియర్థము. "అవదాతస్మితేతేకుద్ధే", అని విశ్వము.
సంయోజితంబును=కూడినదిగాఁ జేయఁబడినదియు. అమరవినుతాభిరామధామారుణసారధివి
భ్రాజితంబును. - అమరవినుత=దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడిన; అభిరామ = మనోహరమగు;
ధామ=ప్రతాపముచేత; అరుణ=సూర్యతుల్యుఁ డగు; సారధి=నూతునిచేత; విభ్రాజితంబని
సుచంద్రధపరమైనయర్థము. అమరవినుతమై యభిరామమైనతేజముగలయనూరుఁ డనుసా
రధిచేత విభ్రాజితంబనిసూర్యరథపరమైనయర్థము. వి. విరాజిల్లుకతాంగరాజంబు=పురో
క్తగుణవిశిష్టమై భాసిల్లునత్తమరథంబు. ఆరోహించి = ఎక్కి. ఆత్మీయభక్తి భావసంసక్త
చిత్తంబునక. - ఆత్మీయ=తనసంబంధియైన; భక్తిభావ=భక్తియనెడుభావముచేత, స్వవిషయ
కమైనభక్తిభావముచేత ననుట. రసగంగాధరాద్యలంకారగ్రంథములయందు భక్తికి రస
త్వముఁ జెప్పినవారిమతఖండనావసరంబున, శ్లో. రతిర్దేవదివిషయవ్యభిచారితథాజ్ఞా
తః । భావఃప్రాకృతః' అనుటచేత, భక్తిని, దేవదివిషయకరతిభావములోఁ జేర్చినందున,
నిట భక్తిభావ యని వచింపఁబడియె. మఱియు ఆత్మీయభక్తిభావ యనుచోట శ్లో. జ్ఞా

కాష్ఠోరు నానోనఖికరణలసత్కే సరాలిక రాలసప్రత్యగ్రాల క్త కాభాప్రసరకీసలయోమజ్జుమ్మో
రభృజ్ఞః! భర్తర్నృతౌతుకారే జయతి నిజతనుస్వచ్ఛలావణ్యవాసీసంభూతామ్భాజశోభాం
విదగ్ధదళినవోదణ్ణ పాదోభవాన్యాః” అనుదానియందు భవానీగతనిజత్వప్రతీతి కావలసి
యుండఁగా వండపాదగతనిజత్వప్రతీతి యగుటను బట్టి విరుద్ధమతికారిత్యరూపకావ్యదోషము
ప్రసరించునని కావ్యప్రకాశమందుఁ జెప్పినవీతిగ సుచంద్రగతాత్మీయత్వప్రతీతి కావలసియుం
డఁగాఁజక్రకాంతగతాత్మీయత్వప్రతీతి యగుటవలనఁ బైఁ జెప్పినదోషము ప్రసరించు నని తో
చుఁగాని “నత్వా సామ్బంశివం బ్రహ్మ నాగేశః కురుతే” అనునట్లు గగన్నిరూపితాంబాత్వప్ర
తీతివలెఁ బ్రధానభూతక్రియాకర్తృనిరూపితాత్మీయత్వప్రతీతి నవలంబించినందున నట్టిదోషంబు
ప్రసరింప దని యెఱుంగునది. సంసక్త=సంబంధించిన; చిత్తంబున=మానసముచేత; అడరు
చక్రకాంతచక్రంబులకొంబునట్టి రాష్ట్రాధిపతులయొక్క సంఘములను; చక్ర=చక్రవాకప
శౌలయొక్క; కాంత=మనోజ్ఞములగు; చక్రంబులకొంబున యర్థాంతరము. కక్షా
క్షీంచుచుకొ=అహోకించుచు. అనివార్యరసవిశేషవిలసితపద్మినీ సంవోహంబులకుకొ=అని
వార్య=అడ్డగింపరాని; రసవిశేష=ఆస్తకివిశేషముచేత; అధికమైన మకరందముచేతనని యర్థాం
తరము. విలసిత=ప్రకాశించుపట్టి; పద్మినీ=పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క, తామరతీతలయొక్క యని
యర్థాంతరము. సంవోహంబులకుకొ=గుంపులకు. ఆమోదంబుకొ=సంతసమును; పరిమళమును
అనియర్థాంతరము. కూర్పుసాంపునకొ=ఘటింపఁజేయు సౌందర్యమువలన. పెంపొందుచుకొ=
అతిశయించుచు. అఖండరాజమండల తేజోగౌరవంబు. - అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు; రాజమం
డల=నృపసంఘముయొక్క, పూర్ణచంద్రమండలముయొక్క; తేజోగౌరవంబు=ప్రకాశాపాతిశ
యము; కాంత్యతిశయము. నిజతేజోమహిమంబునకొ=తనప్రతాపమహిమముచేత, కాంత్యతిశ
యముచేత. సంపాదించుచుకొ=కలుగఁజేయుచు. అక్షీణదస్యనిక్షణసమృద్ధ విక్షేపకాక్షుద్ర
కరకాండచండిమంబునకొ=అక్షీణ=తక్కువగాని; దీనికి సమృద్ధమందన్వయము. దస్య=శత్రు
వులయొక్క, దొంగలయొక్క; నిక్షణ=చూపులయొక్క; సమృద్ధ=సంతసమునకు; విక్షేపక=
నాశకములగు పగలు చోరులకు సందర్భము ఘటింపదుగాన దొంగలసంతసమునకు సూర్య
తేజము నాశకమగుట. అక్షుద్ర=అధికములైన; కర=హస్తమందలి; కాండ=బాణముల
యొక్క; కరకాండ=కిరణసంఘములయొక్క యని సూర్యపరమైనయర్థము. చండిమంబు
నకొ=ఉగ్రతవలన. చూషట్టుచుకొ=అగపడుచు. అఖర్వకార్యరమాహత్త్వనిర్వాపణోల్లాసం
బునకొ=అఖర్వ=అధికమగు; కార్యర=శత్రువులగురక్కసులయొక్క, చీకటియొక్క యని
సూర్యపరమైనయర్థము. మాహత్త్వ=గొప్పదనముయొక్క; నిర్వాపణ=ప్రశమనమందు; ఉల్లా
సంబునకొ=సంతోషముచేత; ప్రకాశముచేత. వెడలెకొ=బయలుదేరితిమి. అయ్యోడకొ=అసమ
యమున. ఇవిట సూర్యునకు సుచంద్రునకు నౌపమ్యము గమ్యము గావున నుపమాంకారధ్వని.

చ. హరిభయకృదయాస్వితము * లై యభిరూపకలాపజాతభా
న్వరత వహించి చూడఁ దగు*వాజివరంబుల నెక్కి రాజశే

ఖరతనయాశుఁ యేఁగె మహిఁకాంతునివెంబడి దివ్యశక్తితో

నరు దగుతారకాత్మదరఁ దాత్మసమాఖ్య బుధుల్ నుతింపఁగన్. 157

టీ. ఈ పద్యమందు సుచంద్రపర మైనయర్థముఁ గుహర స్వామిపర మైనయర్థముఁ గలుగును. హరిభ యక్ష్మద్రయాన్వితములు వి.- హరి = వాయువునకు ; సర్పముల కని యర్థాంతరము. భయక్యత్ = వెఱపు పుట్టించెడు ; రయ = వేగముతోడ ; అన్వితములై = కూడుకొన్నవై. అభిరూపకలాపజాతభాస్వరతత్.- అభిరూప = మనోజ్ఞము లగు ; కలాప = భూషణముల యొక్క, మనోజ్ఞ మగుపించుముయొక్క యని యర్థాంతరము. “కలాపోభూషణేబద్ధై” అని యమరుఁడు. వహించి = ధరించి ; చూడఁ = కనుటకు. తగువాజివరంబులఁ = దివ్యచున్నయశ్వ రత్నములను, కుహర స్వామిపర మైనపుడు పక్షిశ్రేష్ఠముల ననియర్థము నెఱుఁగని భావము. ఎక్కి = అధిరోహించి. రాజశేఖర తనయాశుము = రాజశ్రేష్ఠులకుమారసంఘము, చంద్రశేఖరునికు మారులైన పుణ్యఖులయొక్కగుంపు అని ధ్వన్యమాన మగునర్థము. దివ్యశక్తితోఁ = అమానుషసామర్థ్యముతో, దివ్య మగుశక్తి యనునాయుధముతో నని స్కందపర మైనయర్థము. అరు దగుతారకాత్మదరదాత్మసమాఖ్యఁ.- అరుదగు = ఆశ్చర్యకర మైన ; తారకాత్మ = నక్షత్రదేహములను ; దర = శంఖమును ; ద = ఖండించెడు ; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనకీర్తిని. తారక = తార కాసురునియొక్క ; ఆత్మ = చిత్తమునకు ; దరద = భయము నిచ్చెడు ; ఆత్మసమాఖ్యఁ = తనకీర్తిని. బుధుల్ = పెద్దలు ; దేవతలు అని స్కందపర మైనయర్థము. నుతింపఁగన్ = కొనియాడఁగా. మహిఁకాంతునివెంబడిఁ = సుచంద్రనరపతి వెంబడి. ఏఁగె = చనుదెంచెను.

అనఁగా సర్పములకు భయంకర మగువేగమును వహించి మనోహరపించుముఁ దాల్చిన మయూరము నెక్కి శక్త్యాయుధముతోఁ గూడి తారకాసురాత్మభయంకర మగుతనకీర్తిని దేవతలు నుతించు చుండఁగా స్కందుండు వెడలినట్లు రాజకుమారులు వాయుభయంకర మయినవేగము గలిగి మనోహరభూషణములు దాల్చి భాసెల్లనశ్వరత్నముల నెక్కి యమానుష మైనబలిమితోఁ గూడి నక్షత్రశంఖకాంతులను దిరస్కరించుతమకీర్తిని పెద్దలు కొనియాడు చుండఁగా సుచంద్రునివెంటఁ జనుదెంచి రని భావము. ప్రస్తుతాప్రస్తుతోపమాధ్వని యని తెలియునది.

చ. తనువులకాలిమేలు పయిఁ ♦ దార్చినబంగరుజాలుచాలు చ
క్కనికటినీమలం దనరుఁగైరికరేఖలడాలు సాలఁ గ
నైన ముద మూన్చ భద్రకరిఁకొంటులు వెల్వడె రాజువెంటఁ జ
య్యనఁ బదమేఘగాభితతు ♦ లందుకజాలకయుక్తిఁ బూనఁగన్. 158

టీ. భద్రకరికొంటులు = భద్రగజసమాహములు. తనువులకాలిమేలు.- తను = శరీరమందలి ; పులక = రోమాంచములయొక్క ; ఆలి = సంక్తియొక్క ; మేలు = అతిశయము. పయిఁ = శరీరమందు. తార్చినబంగరు జాలుచాలు = ఉంచినట్టి బంగరు జాలుయొక్క చాలు. చక్కనికటి పీమలఁ = అంద మైనకటిప్రదేశములయందు. తనరు గైరికరేఖలడాలు = దివ్య చున్నభాతు

రేఖల కాంతి. కన్యోన్య = చూడఁగా. చాలక = మిక్కిలి. ముచము = సంతసమును. దోన్య = చేయఁగా. చియ్యనక = పేగముగా. పగ మేఘగాళి = పడ = పాదములయందున్న; మేఘ = మేఘ మనుపేగుల మదోదకమును; గ = పొందినట్టి; ఆళి = తుమ్మెదలయొక్క. తలులు = గుంపులు. అందుక బాలకయు క్తిక = నిగళ సమాహమయొక్క కూడికను. పూనఁగక = వహింపఁగా. రాజవెంటక = నుచుండని వెంటడి. వెల్వడెక = బయలుదేఱును.

మ. ఆమరెం దత్సృతి నేగునీలమయచక్రకాంగంబు లింద్రావరో

ధముఁ దప్పించుక ధాత్రిఁ జేరినసముద్యత్పక్కలావర్తము

* ఖ్యమహామేఘకులంబులో యనఁగఁ జక్కం గాండధారావిశే

షములుం భూరిమణీశరాసనవిభాజాతంబులుం జూడఁగన్.

159

టీ. తత్సృతిక = ఆమచంద్రుడు పోవుదారిని. ఏగునీలమయచక్రకాంగంబులు. — ఏగు = పోవుచున్న; నీలమయ = ఇంద్రనీలమణిమయములగు; చక్రకాంగంబులు = రథములు. ఇంద్రావరోధముక = ఇంద్రుని యడ్డగింతను. తప్పించుక = వదిలించుకొని. ధాత్రిక = భూమిని. చేరిన సముద్యత్పక్కలావర్తము ఖ్యమహామేఘకులంబులో యనఁగక. — చేరిన = పొందిన; సముద్యత్ = ప్రకాశించు చున్న; పుష్కలావర్తముఖ్య = పుష్కలావర్తము మొదలగు; మహామేఘ = గొప్ప మేఘములయొక్క; కులంబులో యనఁగక = గుంపులో యనునట్లుగా, దీని కమరెక అనుక్రియతో నన్వయము. చక్క = బాగుగా. కాండధారా విశేషములక = గుట్టలయొక్క గతి విశేషములను. “అస్కందితం ఛారితకం రేచితం వర్ణితం ప్లుతం గతయోమూః పచ్చధారాః” అని యమరుడు, జలధారల విశేషములను. భూరిమణీశరాసనవిభాజాతంబులక. — భూరిమణి = అధికమణులుగల; శరాసన = ధనువులయొక్క, ఇంద్రధనువులయొక్క యని యర్థాంతరము. విభా = విశేషకాంతులయొక్క; జాతంబులక = సంఘములను. చూడఁగాక = అవలొకింపఁగా. అమరెక = ఒప్పెను. ఉత్ప్రేక్షాలంకారము.

చ. అనఘవిసారపాలియుతి * నంచితశుభ్రశరాస్త్రీ బుండరీ

కనిచయల్భి నాగవరకాండనిషక్తి గనం బొసంగువా

హిని యలయంశమత్కులమహీశ్వరు వెంటడి నేఁగఁ జొచ్చె న

భ్రనది భగీరథానుసృతి * భవ్యరయస్థితి నేగుచాడ్పునన్.

160

టీ. ఈపద్యమున నుచుండనివెంటఁ జనుసేన భగీరథునివెంటఁ జనుగంగవలెనున్న దని వర్ణించుటంజేసి సేనాభగీరథులపరమైనయర్థద్యయము గలుగు చున్నది. అనఘవిసారపాలియుతి. — అనఘ = ఒచ్చెములేని; విసార = ప్రసరణముగల; పాలి = మెక్కుములయొక్క; యుతిక = సంబంధముచేత నని సేనాపరమైనయర్థము. అనఘము లైనమత్స్యవిశేషములయొక్క గుంపుయొక్క యోగముచేత నని గంగాపరమైనయర్థము, “విసారశ్చ మలార్థకః” అని యమరుడు. అంచితశుభ్రశరాస్త్రీ. — అంచిత = ఒప్పుచున్న; శుభ్ర = నిర్మలము. లైనట్టి; శర = బాణములయొక్కయు జలములయొక్కయు; ఆస్త్రీ = ప్రాప్తి చేతను, పుండ

రికనిచయలభిక్=శ్వేతచ్ఛత్రములయొక్క గుంపులలాభము చేతను, తెల్లలామరల సంఘము యొక్కలభిచేతను. నాగవరకాండనిష్క్తిక్.-నాగ=గజములయొక్కయు; వరకాండ=శ్వేతాశ్వములయొక్కయు; నిష్క్తిక్=సంబంధము చేతను. “కాష్ఠాస్త్రీ పిష్టానాంవార్యవిగ్రావసరవారి ఘ” అని యమరుడు. నాగవర=సర్పశ్వేతములయొక్క; కాండ = గమూహముయొక్క; నిష్క్తిక్=సంబంధము చేతనని గంగాపరమైనయర్థము. కనక్=చూచుటకు. పాసంగువాహిని=ఒప్పుచున్న సేన, నది యనియర్థాంతరముతోచు. అలయంశుమత్కులమహీశ్వరువెంబడిక్=అసూర్యవంశీయుఁ డగుసుచంద్రునివెంబడి. అభ్రనది=అకాశగంగ. భగీరథాచుస్ఫుతి=భగీరథుని యనుసరించినదై. భవ్యరయస్థితిక్=అధికవేగవృత్తిచేత. సంగుచాద్వనక్ = పోవురీతిగా. ఏగఁజొచ్చెక్=పోవనారంభించెను. సురనదికి సేనకు సుపమానోపమేయభావమున సుపమ్యాలంకారము. సుచంద్రునకు భగీరథునకు బింబప్రతిబింబభావాదు లూహ్యంబులు. రాజు వెంబడి సేన వెడలుచుండఁగా భగీరథుచక్రవర్తివెంబడి స్వర్గంగ పోవుచున్నరీతిగా సున్న దనిభావము.

చ. కలితమృదంగతుంగరవంగర్జనట త్రిదశీతనుప్రభో

జ్వలచపలాళియంబుధరవర్తమునం దగ నాధరేంద్రుపై

నలరెడుమానసంబున మహాశరజాతవిनाశ ముర్వరం

దెలుపు ప్రసూనవృష్టి జగతీధరశత్రువు నించె నయ్యెడన్.

161

టీ. కలితమృదంగతుంగరవంగర్జ.-కలిత=ఒప్పుచున్న; మృదంగ=మృదంగముయొక్క; తురంగరవ=అధిక మగుధ్వని యనెడు; గర్జ=మేఘధ్వనియు. నటత్రిదశీతను ప్రభో జ్వలచపలాళి.—నటత్=నర్తనముఁ జేయు చున్న; త్రిదశీ=దేవాంగనలయొక్క; తనుప్రభా=దేహకాంతి యనెడు; ఉజ్వల=ప్రకాశించు చున్న; చపలా=మెఱుపులయొక్క; ఆళి=పంక్తి. అంబుధరవర్తమునక్ = అకాశమందు. తగక్ = ఒప్పుఁగా. అధరేంద్రుపైక్=అసుచంద్రునిమీఁద. అపర్యతము పైననియర్థాంతరము ధ్వనించును. అలరెడు మానసంబునక్=ఒప్పుచున్న మనస్సుచేత. అతనిపైఁ బ్రీతిచేత ననుట. మానస మనుసరోవరమునం దనియర్థాంతరధ్వని. ఉర్వరక్=భూమియందు. మహాశరజాతవిनाశము.—మహత్=ఉత్కృష్టలైన; ఆశర=రాక్షసులయొక్క; జాత=సంఘముయొక్క; విनाశము = క్షయమును. మహత్=ఉత్కృష్టము లైన; శరజాత=కములములయొక్క విनाశమనియర్థాంతరధ్వని. తెలుపు ప్రసూనవృష్టి=తెలియఁజేయుపుష్పవృష్టి యనువర్ణము. అయ్యెడక్=ఆసుచంద్రప్రస్థానసమయమందు. జగతీధరశత్రువు.—జగతీధర=భూధరములకు; శత్రువు=రిపు వైనయిందుండు. నించెక్=పూరించెను. పర్యతములయందు మేఘము జలము ఇర్షించురీతి నిందుండు సుచంద్రుపై బ్రీతితోఁ బుష్పములను వర్షించె నని భావము.

చ. అలయజరాపగ్గ రవికులధిపుపార్శ్వగవాహపాశ్వని

స్తులగతిజైలధూళివితతుల్ విరళోదయ గాఁగ ఘటింపఁ ద

ద్వలవిచరద్దశేశకరః పాళినిజామిత శీకరాంబుమం

డలిని రసోదయస్థితిః బెనంగఁగ నెంతయు దార్పెఁ జిత్రతన్.

162

టీ. అలయజరాపగ్ = ఆవిశాలాపురి చెంత నున్న గంగను. రవికులాధిపుపార్శ్వగ వాహపాశ్వనిస్తులగతి జైలఘాళివితతుల్. — రవికులాధిపు = సుచంద్రునియొక్క; పార్శ్వ = ప్రక్కలను; గ = పొందినట్టి; వాహప = రాతులయొక్కయు; అశ్వ = గుఱ్ఱములయొక్కయు; నిస్తులగతి = అసమాన మైనగమనమువలన; జ = పుట్టినట్టి; విల = ఇలాసంబంధి యగు, ఇల యనఁగా భూమి “గౌరిలా కుమ్మి నీ తుమా” అని యమరుఁడు. ఘాళి = పరాగములయొక్క; వితతుల్ = గుంపులు. విరళోదయ గాఁగఁ = కొంచె మైనయావిర్భావము గలదానిఁగా, తక్కువగా ననుట. ఘటింపఁ = చేయఁగా. తద్వలవిచరద్దశేశకరపాళి. — తత్ = అసుచంద్రునియొక్క; బల = నైన్యమందు; విచరత్ = సంచరించుచున్న; గజేశ = గజశ్రేష్ఠములయొక్క; కర = తుండముల యొక్క; పాళి = పంక్తి. నిజామితశీకరాంబుమండలిఁ. — నిజ = స్వకీయము లగు; అమిత = అధికము లగు; శీకర = అంబుకణములయొక్క; మండలిఁ = సమాహమచేత. రసోదయ స్థితిఁ. — రస = ఉదకముయొక్క; ఉదయ = ఆవిర్భావముయొక్క; స్థితిఁ = స్థితిచేత. బెనంగఁగఁ = కూడునట్లు. చిత్రతఁ = ఆశ్చర్యముచేత. తార్పెఁ = చేసెను. ఆశ్చర్యకర మగురీతి గాఁ జేసె ననుట. ఇచట విరళోదయ గాఁగ ఘటింప ననుచోట విగత మైనరేఫము గలల కారముయొక్క యుదయము గలదానిఁగా నని యర్థమువలన అజరాపగ యనుచోట రేఫ ము పోయి దానిస్థానమందు లకార ముదయించఁగా అజరాపగ అజలాపగ యగుననియు అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అనుచోట అంబుమండలి నిరసోదయస్థితి అని పదవిభాగము చేసి నిర్ = గతమైన; అ = ఆకారముగల; స = సకారముయొక్క; ఉదయస్థితి చేత నని యర్థము చేయుటవలన అజరాపగశబ్దముతో ఆకారము పోయి దానిస్థానమందు సకార ముదయింపఁగా అజరాపగ సజలాపగ అగుననియు చిత్రత నెఱుంగునది.

ఈపద్యమందు “శ్లో. రాజం తన్విప్రాప్యకూపారాస్త్యత్ప్రతాపాగ్నిశోషితాః | పునః స్వదరినారీజాం బాష్పపూరేణ పూరితాః || అను శ్లోకమందుబలె నత్యుక్త్యలంకారము.

చ. అతులితవై జయంతయుతి • నంచితసాగరజాతదంతినం

గతి ఘనచక్రిసంభృతి నఖండితవై భవదేవనాయకా

యుతిః దనరాసునానృపబలాళి యెసంగె ధరిత్రి జంగమ

స్థితిః జరియించులేఖపురిః చెల్వైనఁ జావటి కింపు నింపుచున్.

163

టీ. ఇందు సేనాపరమైనయర్థము అమరావతీ పరమైనయర్థము గలుగు చున్నవి. అతులిత వైజయంతయుతిఁ. — అతులిత = సాటిలేనట్టి; వైజయంత = బెక్కుములయొక్క; యుతిఁ = సంబంధముచేత, నని సేనాపరమైనయర్థము. అతులిత మైనయందనగరుయొక్క యుతిచేత నని యమరావతీ పరమయినయర్థము. “స్వాత్మాసాదోవైజయస్తః” అని యమరుఁడు. అంచిత సాగరజాతదంతినంగతిఁ. — అంచిత = ఓష్ణమన్న; సాగరజాత = దీవులయం

దుఃఖుఁడైన; దంతిసంగతిఁ = గజసంబంధముచేత; అంచితమయిన సాగరజాతదంతి యనఁగా నై రావతము, దానిసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము. ఘనశక్తిగంభృతిఁ = ఘనములైనరథములయొక్క భరణముచేత, ఘనఁడైనవిష్ణువుయొక్క భరణముచేత నని యర్థాంతరము. అఖండితవైభవదేవనాయకాయతిఁ. — అఖండితవైభవం = అవిచ్ఛిన్నవైభవములచేత; దేవప్రకాశించుచున్న, 'దివుఁడౌదావ్యవహార ద్యుతిస్తుతిమోద మదస్వప్నకాన్తిగతిఁ' అని యనుకానము; నాయకం = రాజులయొక్క; ఆయతిఁ = సమృద్ధిచేత, అఖండితవైభవముగల సురశ్రేష్ఠులయొక్క సమృద్ధిచేత నని యర్థాంతరము. తనరారునానృపబలాశి = బిష్ణుచున్న యాసుచంద్రుని సేనాకదంబము. ధరితిఁ = భూమియందు. జంగమస్థితిఁ = జంగమస్థితిచేత. చరియించు లేఖపురి చెల్వనఁ = సంచరించు చున్నయమరనగరియందమున. చూపఁటకుఁ = అవిలోకించుజగమునకు. ఇంపు నింపుచుకొనుట = సుఖముచేయుచు ఎసంగకొనుట = ఆతిశయించెను. శ్లేషభిత్తికాభదాధ్యవసాయముచేతివై జయంతికాదిరూపముగా నధ్యవసానముచేయఁబడిన వైజయంతప్రసాదము మొదలగువానిచే సేనాకదంబము సురసగరముగా నగపడుచున్నదని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారభేదము.

ఉ. ఆతఃకః గాన రాజలె మహాప్రతికూలభిదానిదానవి

ద్యోతితకాండమండితచమూదధిశేఖరమధ్యవీధి ము

క్తాతివిభాసితం బగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ దదుర్వరా

నేత నితాంతరీపమున శీటు వహించినవిష్ణుపోలికన్.

164

టీ. తదుర్వరానేత = ఆభూపతియైననుచంద్రుఁడు. ఆతఃకఁ = ఆనమమునందు. మహాప్రతికూలభిదానిదానవిద్యోతితకాండమండిత చమూదధిశేఖరమధ్యవీధిఁ. — మహాప్రతికూలం = మిగులవిరోధులయొక్క, గొప్పలైనయెదురుదరులయొక్క యని యర్థాంతరము; భిదా = భేదనమందు; నిదానం = ఆదికారణమైన; విద్యోతితం = ప్రకాశించునట్టి; కాండం = బాణములచేత, జలములచేత నని యర్థాంతరము; మండితం = రాజిల్లునట్టి; చమూ = సేన యనెడు; ఉదధి = సముద్రముయొక్క; శేఖరం = శిరస్సుయొక్క; మధ్యవీధిఁ = మధ్యప్రదేశమునందు. ముక్తాతివిభాసితం బగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ. — ముక్తా = ముత్యములచేత; ముక్త = ముక్తలగువారిచేతనని యర్థాంతరము; అతివిభాసితంబు = మిగులప్రకాశమనము. అగుశతాంగవరేణ్యముపైఁ = అగునట్టియుత్తమరథముమీఁద. కానకం = చూడఁగా. నితాంతరీపమునకొన్న శ్వేతద్వీపమందు. శీటు వహించినవిష్ణుపోలికఁ = అందము తాల్చినట్టివిష్ణుమూర్తి సాదృశ్యమున. రాజితకః = ప్రకాశించెను. అనఁగా సుచంద్రనృపతి సేనామధ్యమున ముత్యపుసరులతో రాజిల్లురథము నధిష్ఠించి సముద్రమధ్యమున ముక్తలతో రాజిల్లుశ్వేతద్వీపములో నున్నవిష్ణుమూర్తివలె వెలసె నని భావము.

తే. అపుడు సదనీకమధ్యగుం శడగుచు నలభ

రారమణవళి నేత్రపర్యంబుఁ గూర్చె

విమలనక్షత్రలోకనంవృతి ధరితిఁ

జేరినట్టినుధానూతిఁ చెలువుఁ బూని.

156

టీ. అపుడు=అసమయమందు. ధరారమణిమాళి=రాజశేఖరుం డగునుచుండ్రుండు. సదనీకమధ్యగుం డగుచుకొ=పండితమండలీమధ్యమున చున్నవాడగుచు. విమలనక్షత్రలోక సంవృత్తికొ=నిర్మలము లగునక్షత్రముల గుంపుయొక్క పరివేష్టనము చేత. ధరిత్రికొ = భూమిని. చేరినట్టిసుధానూతి చెలువుకొ=పొందినట్టి చంద్రునియందమును. పూని = పహించి. సేత్రపర్వంబుకొ=సేత్రోత్సవమును. కూర్చెక్కొ=ఘటిల్లఁజేసెను. ఆనఁగా జయమునకు వెడలునపుడు గుచుండ్రుండు నీతి విద్యాస్త్రవిద్యావేత్తలతోఁ బరివేష్టితుడై నక్షత్రకదంబముతోఁబరివేష్టితుఁ డైనచంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె నని తాత్పర్యము.

క. జననాఘం డిట్లు సేనా, జనసంవృత్తుం డగుచు నరిగె ♦ సమిశ్రితదళిని
నినదవనీసునదధునీ, కనదవనీధరవరాళి♦కం గనుఁగొనుచుకొ. 166

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగా. జననాఘండు = సుచంద్రుండు. సేనాజనసంవృత్తుం డగుచుకొ=సేనలగుంపులతోఁ గూడినవాడగుచు. సమిశ్రితదళినినదవనీసునదధునీకనదవనీధరవరాళికొ.-సమిశ్రిత=మిక్కిలి కూడుచున్న; అళినినద=ఆడుచున్నెడలద్వనిగల; వనీ=వనములయొక్క; సు=సమీచీనము లైన; నద=పురుషప్రవాహములయొక్క; ధునీ=స్త్రీప్రవాహములయొక్క; కనతో=ఓప్పుచున్న; అవనీధర=పర్వతములయొక్క; అరిగెకొ=గంపుచు. కనుగొనుచుకొ=అవలోకించుచు. అరిగెకొ=పోయెను.

చ. అలపతి గాంచెఁ జెంత ఘన♦హైమగుహాగృహవాసికిన్నరీ
కులమణివల్లకినమను♦కూలమనోహరగీత్యుపాంగదు
జ్వలసురసాలజాలసుమ♦వల్లరికావిచరన్తిళిందని
ర్మలరవభగ్నపాంథజనమానకవాటము హేమకూటమున్. 167

టీ. అలపతి=అసుచంద్రుండు. చెంతకొ=నమీపమున. ఘనహైమ గుహాగృహవాసికిన్నరీకులమణివల్లకి సమచుకూల మనోహరగీత్యుపాంగ దుజ్వల సురసాలజాల సుమవల్లరికా విచరన్తిళింద నిర్మలరవ భగ్న పాంథజనమానక వాటముకొ.-ఘన=గొప్పలగు; హైమ=సువర్ణమయును లగు; గుహా=గుహల కెదు; గృహ=గృహములయందు; వాసి=వసించియుండు; కిన్నరీకుల=కిన్నర స్త్రీలగుంపుయొక్క; మణివల్లకి=మణులపీఠాలయొక్క; సమచుకూల=మిక్కిలియనుకూలమగు; మనోహర=మనోజ్ఞ మైనగీతి=గానయనకు; ఉపాంగతో=సుతియగుచున్న; ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, దీనికిమణిందనిర్మలరవమందన్వయము; సురసాల=కల్పతరువులయొక్క; జాల=గుంపుయొక్క; సుమ=పువ్వులయొక్క; వల్లరికా=తీగలయందు; విచరతో=నంచరించుచున్న; మిళింద=తుష్టెడలయొక్క; నిర్మల=స్వచ్ఛమగు; రవ=ధ్వనిచేత; భగ్న=బ్రద్దలు చేయఁబడిన; పాంథజన=పథికనంఘముయొక్క; మానకవాటముకొ = మానమనెడుద్వారముగలదానిని హేమకూటముకొ=హేమకూట మనుపర్వతమును. కాంచెకొ=చూచెను.

చ. కనుఁగొని తన్తహీభృదువ♦కంతమునకొ నిజరాజధానిపొ
ల్పున సుఖమోనికాయపరిభూషిత యై కలకంఠికామణి

జనయుతయై కనత్కనకసాలసమన్వితయై పాసంగుచ

క్కనివని వేడ్క వేలము డిగ్గఁ ఘటియించె జనేంద్రుఁ డయ్యెడన్. 168

టీ. కనుగొని=హేమకూటమును జూచి. జనేంద్రుఁడు=సుచంద్రుఁడు. తన్మహిభృదు పకంతమునకొ=అపర్వతసమీపమున. నిజరాజధానిపొల్పునకొ=తనవికాలాపురీవిధమున. సుమ నోవికాయపరిభూషిత వి.—సుమనోనికాయ=జగముల చేత నని వనీపరిమైన యర్థము, పండితమండలిచేత నని రాజధానీ పరమైన యర్థము, పరిభూషితయై=అలంకృతయై; కలకంఠ కామణీజనయుత వి.—కలకంఠకా=అఁడుగోయిలలయొక్కయుని వనీపరమైన యర్థము, స్త్రీల యొక్కయుని యర్థాంతరము, జన=సంఘముతోడ, యుతయై=కూడుకున్నయై; కనత్కనక సాలసమన్విత వి.—కనత్ ప్రకాశించుచున్న; కనకసాల=సంపెంగచెట్లతోడ నని వనీపర మైనయర్థము; బంగరుకోటలతోడ నని రాజధానీపరమైనయర్థము; సమన్వితయై=కూడుకొ న్నయై. పాసంగుచక్కనివనికొ=ఓప్పుచున్న మంచివనమందు. వేలము=నేనను. అయ్యెడన్. డిగ్గఁ ఘటియించె=డిగునట్లుచేసెను.

మ. తనుభానిర్జితమార మారరిపుకాంతాచిత్తసంసార సా

రనిరస్తాఘకవార వారణభిదారాజద్వలోదార దా

రనివేశాయితసూర సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార తా

రనిభఖ్యాతివిసార సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.

టీ. తనుభానిర్జితమార=దేహకాంతిచేత గెలువఁబడిన మదనుఁడు గలవాఁడా! మార రిపుకాంతాచిత్తసంసార.—మారరిపు=శివునకు, కాంతా=ప్రియ యగు పార్వతీయొక్క, చిత్త=హృదయమందు, సంసార=చరించు చున్నవాఁడా! విష్ణువు పార్వతికిఁ బుత్రుఁడు గావున నతనియం దామెకు వాత్సల్య మున్నదనుట. బ్రహ్మవై ఎర్తగణేశఖండమందు విష్ణువు గణేశరూపముగాఁ బార్వతికిఁ బుత్రుఁడైనట్లున్నది. సారనిరస్తాఘకవార=బలముచేత నిరసిం పఁబడినపాపసంఘము గలవాఁడా, అఘ శబ్దముమీఁద కప్పిత్యయము. వారణభిదారాజద్వ లోదార.—వారణ=నువలయాపీడయొక్క; భిదా=భేదనమందు; రాజత్=ప్రకాశించు చున్న; బల=సామర్థ్యముచేత; ఉదార=ఉత్కృష్టుఁడైనవాఁడా! దారనివేశాయితసూర.— దార=అక్షిదేశికి; నివేశాయిత=గృహముగాచరించుచున్న; సూర=మంచితక్షణస్థులముగల వాఁడా! సూరసితభారమ్యాక్షివిస్తార=సూర్యచంద్రులనెడు రమ్యములైన నేత్రముల విస్తార ముగలవాఁడా! తారనిభఖ్యాతి విసార=నక్షత్రములతో నమానమైనఖ్యాతి ప్రసారము గల వాఁడా! సారసభవప్రస్తుత్యనిత్యోదయా.—సారసభవ=బ్రహ్మచేత; ప్రస్తుత్య=కొనియాడఁదగి న; నిత్యోదయా=నిరంతరాభ్యుదయము గలవాఁడా! ఈనాబోధనములకు ముందు రెండుపద్య ములలోనిసంబోధనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసము అను గద్యముతో నన్వయము. ఇందు ముక్త పదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. శరణాగతశుభకరణా, కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా

చరణానతానుహరణా, హరణాయితసత్స్వమంతకాభాభరణా.

170

టీ. శరణాగతశుభకరణా=శరణమును బొందినవారికి శుభములఁ జేయునట్టివాఁడా! కరణాతీతాత్మ వివిధకార్యాచరణా.-కరణాతీత = ఇంద్రియాతీతములైన; ఆత్మ=స్వీయములైన; వివిధకార్యా=అనేకప్రకారములగుసృష్ట్యాదికార్యములను; ఆచరణా = ఆచరించునట్టివాఁడా! చరణానతానుహరణా.-చరణానత = పాదములయందనుములుగానివారియొక్క, అనఁగా దుర్మార్గులయొక్కయునుట; అను=ప్రాణములను; హరణా=హరించువాఁడా; హరణాయితసత్స్వమంతకాభాభరణా.-హరణాయిత=అరణ్యముగాఁజేయబడిన; సత్స్వమంతక=శ్రేష్ఠమైన స్వమంతికమణియొక్క; ఆభా=కాంతి; ఆభరణా=భూషణముగఁగలవాఁడా! ఇందును బ్రేములంకార మేయగును. ముందుపద్యమందు విజేయలంకారము.

పృథ్వి. ధరాధరమచర్చికాధర ధరారిముఖ్యోదయ

ద్ధరాపహమహత్తరాధర దరస్వనోత్సేకితా

శరప్రకరనిష్పతఃచ్ఛర శరప్రభూతాలయా

వరాంకకలనప్రభావర వరప్రదానుగ్రహ.

171

టీ. ధరాధరమచర్చికాధర=ప్రళయస్థితిమగుమందరమునుధరించినవాఁడా! ధరారిముఖ్యోదయద్ధరాపహమహత్తరాధర.-ధరారిముఖ్య=ఇంద్రుఁడుమొదలగువారికి; ఉదయత్=పుట్టుచున్న; ధర=భూముయొక్క; అపహ=హోగొట్టుటయందు; మహత్తర=అధికమగు; ఆధర=ప్రీతిగలవాఁడా! దరస్వనోత్సేకితాశరప్రకరనిష్పతచ్ఛర.-దరస్వన=సాంచజన్యధ్వనిచేత; ఉత్సేకిత=సంజాతోత్సేకముగలవియు; అశర=రాక్షసులయొక్క; ప్రకర=సమాహమందు; నిష్పతత్=పడుచున్నవియునగు; శర=బాణములుగలవాఁడా! శరప్రభూతాలయా వరాంకకలనప్రభావర.-శర=జీదకమందు; ప్రభూత=పుట్టినట్టిపద్మము; అలయా=గృహముగాఁగల లక్ష్మియొక్క; వర=కుంకుమముయొక్క; అంక=చిహ్నములయొక్క; కలన=సంబంధముచేతనైన; ప్రభా=కాంతిచేత; వర=శ్రేష్ఠుఁడగువాఁడా! వరప్రదానుగ్రహ=వరములనిచ్చెడుననుగ్రహముగలవాఁడా! ఈకృతిపతి సంబోధనములకు నిది ప్రథమాశ్వాసమయదానితోనన్వయమని వ్రాయబడియె.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాదితోభయభాషా కళాకళత్ర శేచర్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలనత్పుత్ర కవిజనవిధేయ మాధవ రాయప్రణీతంబైన చంద్రికాపరిణయం బను మహా ప్రబంధంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీనరసీరమణకయణానమాసాదితనర్వసౌభాగ్యభాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత శ్రీజటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీశేచర్లగోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరనవైదుష్య తదాస్థానకలమండిత శేష సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యాన్యాఖ్యాయందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీయేనమః.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

క. అహరీశసుతావీచీ, విహరణరణదంఘ్రికటకవిశ్వాసిపత

ద్రిహయాభుపాణిపద్మ, స్పృహయాభుమదాభిజాలశ్రీగోపాలా.

1

టీ. అహరీశసుతావీచీ విహరణ రణదంఘ్రికటక విశ్వాసిపతద్రిహయాభుపాణిపద్మ స్పృహయాభుమదాభిజాల. - అహరీశసుతా = యమునానదియొక్క; వీచీ = తరంగలయందు; విహరణ = క్రీడ చేత; రణత్ = మ్రోయుచున్న; అంఘ్రికటక = హంసకములయందు, “హంసకః పాదకటకః” అని యుచుండు. విశ్వాసి = విశ్వసించునట్టి; పతత్ = హంసపక్షిని “పతత్పత్ర రథాణ్ణజాః” అని యుచుండు. గ్రహయాభు = గ్రహింపనిచ్చగల; పాణిపద్మ = కరకములమందు; స్పృహయాభు = వాంఛగల; మదాభిజాల = మదించిన తుమైదలగుంపుగల వాఁడైన. శ్రీగోపాలా = శ్రీమదన గోపాలస్వామీ! అని కృతిపతిసంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగింపు మనును త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

యమునానదియందుఁ గ్రీడించు చున్న కృష్ణమూర్తియొక్క పాదకటకధ్వనియందు హంసపలుకు లనుభ్రాంతిచేత హంసలు సమీపమునకుఁ బోగా శ్రీకృష్ణుండు వానిం బట్టు తలంపుతో కరకములంబు సాఁపగా నాకేలుఁదమియందు వాస్తవకమలభ్రాంతిచే దుమైదలగుంపు చుట్టుకొన్న దనితాత్పర్యము. భ్రాంతిమదలంకారము. “శ్లో. భ్రాంతిమానన్యసం విత్తిరన్యస్తిక్ సామ్యదర్శనాత్” అని కావ్యదర్పణమందుఁ దల్లక్షణము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి

సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ

డిట్లు వేలంబు డిగఁ దార్చి నృపతి హేమ

పటకుటి వసించి యుండె నంభ్రమ మెలర్ప.

2

టీ. చిత్తగింపుము = అవధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికి = శౌనకుఁడు మొదలు గాఁ గలమహర్షి సంఘమునకు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారమున. రోమహర్షణ తనూజుఁడు = నూతుఁడు. అనుక్ = వచించును. ఇట్లు = ఈప్రకారము. వేలంబు = ఉపవనమును. డిగ్ = దిగుటకు. తార్చి = చివరించి. నృపతి = సుదండ్రుఁడు. హేమపటకుటిక్ = బంగరుగుదారము నందు. నంభ్రమము = సంతసము. ఎలర్పక్ = అతిశయింపఁగ. వసించి యుండెన్ = నివసించి యుండెను.

చ. అలతఱిఁ దద్గిరింద్రతటిఁ కాంచనకాంచనమాలతీలతా

వలయలతాంతకాంతతరఁ వాసనవాసనవానిలాళికల్

మలయ విభుండు వేడ్కఁ దనఁమానన మాన సముజ్జ్వలాత్తు నె

చ్చెలిఁ గని పల్కు న్వద్ద్రుసుమఁజీవనజీవనభేదనోక్తికన్.

3

టీ. అలతఱిఁ=అసమయమందు. తద్గిరింద్రతటిఁకాంచనకాంచన మాలతీలతావలయల తాంతకాంతతర వాసనవాసనవానిలాళికల్.-తద్గిరింద్ర=ఆహేమకూటమయొక్క; తటికా= దరులకు; అంచన = అలంకార మగు; కాంచన=సంపెంగలయొక్క; మాలతీలతా=జాజితీవల యొక్క; వలయ = గుమరులయందలి; లతాంత = కుసుమములయొక్క; కాంతతర=మిక్కిలి మనోజ్ఞము లగు; వాసన=స్వగంధములకు; వాస=నివాసము లగు; నవానిలాళికల్=నూతనవాయు సమూహములు. తనమానసము=తనమనస్సును. అనన్ = స్పృశించునట్లు. మలయన్ = వీచు చుండఁగా. విభుండు=సుచంద్రుండు. వేడ్కన్=సంతోషము చేత. సముజ్జ్వలాత్తున్=మిక్కిలి ప్రకాశించుదేహముగల, కాదేని బుద్ధిగల. నెచ్చెలిన్ = ప్రీయసఖుని. కని=చూచి. న్వద్ద్రుసు మజీవన జీవనభేదనోక్తికన్.-న్వద్ద్రుసుమ=కల్పతరు కుసుమములయొక్క; జీవన=మకరం దముయొక్క; జీవన=బ్రదుకనకు; భేదన=భేదక మగు; ఉక్తికన్=వాక్యమును. సల్కున్ = వచించును. యమకాలంకారము.

ఉ. ఈయగరాజమాళి మన మిచ్చట నుండుట తా నెఱింగి యా

త్తీయనమగ్రవైభవగతిం దిలకింపఁగ ర మ్మటంచు మో

దాయతిఁ బిల్వఁ బంచెఁ బవనాంకురపాళికఁ జూతమే వయ

స్యా యచలేంద్రుదివ్యమహిమాతీశయంబు ప్రియంబు పొంగఁగన్.

4

టీ. ఈ యగరాజమాళి=పరవ్రతశ్రేష్ఠ మగునీహేమకూటము. మనము. ఇచ్చటన్= ఈప్రదేశమందు. ఉండుట=ఉండుటను. తా నెఱింగి=తాఁదెలిసికొని. ఆత్తీయనమగ్రవైభ వగతిన్=తనదుసమగ్రమైన వైభవరీతిని. తిలకింపఁగన్=చూచుటకు. రమ్మటంచున్=రావ లయు నంచు. పవనాంకుర పాళికన్ = మందమాదుతపరంపరను. మోదాయతిన్=సంతోషా తీశయము చేత. పిలువన్=పిలుచుటకు. పంచెన్=పంపెను. వయస్యా = సఖుఁడా. ప్రియం బు=ప్రేమము. పొంగఁగన్=మించఁగా. అచలేంద్రు దివ్యమహిమాతీశయంబు.-అచలేంద్రు= హేమకూటమయొక్క; దివ్య = లోలోత్తర మగు; మహిమాతీశయంబు = మహిమోన్నతిని. చూతమే=చూతమా.

• హేమకూటవనమందున్న సుచంద్రునిపై హేమకూటమున నుండి మందమాదుతపరంపర ప్రసరింపఁగాఁ దనవిభవాతీశయము గాంచుటకుహేమకూటము సుచంద్రునిఁ బిల్వ మందమా దుతము నంపినదా యన్న ట్లుండె నని భావము. ఇందు గమ్యాత్ప్రీతి.

చ. అని జననేత తత్ప్రియనఁభాగ్రణికేల్ కయిదండఁ బూని చ

క్కనితెలిమిన్న మెట్టికలు గట్టినత్రోవ నగేంద్ర మెక్కెఁ బా

వనమరుదుచ్చలత్కినలఁవారమృషావ్యజనాళిఁ బార్శ్వసీ
మ నలరుమల్లి కాయువతిఁమండలి యింపు గ వీవ సత్తతీన్.

5

టీ. అని=ఇట్లని. జన నేత=సుచంద్రుఁడు. పార్శ్వసీమన్= ఇరుప్రక్కలను. అలరు
మల్లికాయువతిమండలి=ఓప్పు చున్నమల్లికాలత లనెడు స్త్రీలగుంపు. పావనమరు దుచ్చలత్కి
నలవారమృషావ్యజనాళిఁ.- పావన=పవిత్రమగు; మరుత్=నాయువుచేత; ఉచ్చలత్=మి
క్కిలి కదలు చున్న; కిసల=పల్లవములయొక్క, “ కిసాలయం కిసలయం కిసాలం కిసలం
కిసమ్” అని ద్విరూపకోశము. వార=సమాహ మనెడు; మృషావ్యజన=కృత్రిమతాళపుంత
ములయొక్క; “కిసలవారమిషవ్యజనాళిఁ” అను పాత్రమందు, కిసలవార మనెడు నెపముగ
ల సురటిలగుంపు చేత ననియర్థము. ఇంపుగన్ = సొంపుగ. వీవన్ = వీచు చుండఁగా. అత్త
తీఁ=ఆసమయమందు. ప్రియసఖాగ్రణికేల్=ప్రియవయస్కుని హస్తమును. కయిండన్=హ
స్తాలంబముగ. పూని=గ్రహించి. చక్కని తెలిమిన్న మెట్టికలుగట్టినత్రోవన్=నుందిర మగు
వజ్రమణులసోపానములుగట్టిన దారిచే. నగేంద్రము=హేమకూటమును. ఎక్కెన్=అధిష్ఠించెను.

సుచంద్రుఁడు హేమకూటము నధిష్ఠించుతఱి సుభయపార్శ్వములయందు మందహ
రుతముచేఁ బల్లవములు చలించు చుండఁగా మల్లికాలత లనెడుకాంతలు సురటిలచే వీచు
చున్నయట్లుండె నని భావము. గమ్యాత్ప్రీతి.

క. అలరారువేడ్కఁ దద్గిరి, కులరాడైవభవముఁ గాంచుఁకుత లేశ్వరుతో
నలరాచెలి యిట్లను మధు, జలరాశితరంగనినదఁజయయుతఁఫణితిన్. 6

టీ. అలరారువేడ్కన్ = ఓప్పు చున్నసంతోషముతోడ. తద్గిరికులరాడైవభవ
మున్=అపర్యతరా జైనహేమకూటముయొక్కవైభవమును. కాంచుకుతలేశ్వరుతోన్ =
అవలోకించురాజుతోడ. అలరాచెలి = ఆరాజసఖుండు. మధుజలరాశితరంగనినదఁజయ
యుతఁఫణితిన్.- మధుజలరాశి = పూజనీయ సముద్రముయొక్క; తరంగ = అలల
యొక్క; నినద=ధ్వనియొక్క; జయ=గెలుపుతోడ; యుత=కూడుకొన్న; ఫణితిన్ = వాక్కు
చేత. ఇట్లనున్=వక్ష్యమాణరీతిగాఁ బలికెను. ద్వ్యక్షరీపాసకందము.

సీ. కరిరాజధీపూరఁపరిరాజితోదార, హరిరాజమృతసారఁశరదపాళి
నగచారివరజాతఁమృగచాతురీభీత, మృగచాలనోద్భూతఁవృథులధూళి
నకలాజరీగూహఁనకలావిలీనాహ, పికలాపిసీహ్యాహఁబిలగృహాళి
లలితాపగోర్తితఁరలితాసితాబ్జాత, గలితానవజనాతిఁవిలసనాళి

తే. మహిప కనుఁగొను తనుజనుఁరహిమజనన
జనకకలరవకులరవఁధ్వనితసురభి
భరితఘనరవవనచరఁతురగవదన
కులజలదచూళి యివ్వుహఁకుధరచూళి.

7

టీ. కిరిరాజధిపూర పరిరాజితో దార హరిరాజ్యాతసార శరదపాలిక్. - కిరిరాజ = గజశ్రేష్ఠము లనెడు; ధిపూర = బుద్ధి రాశిచేత; పరిరాజిత = మిగుల ప్రకాశించు చున్న; ఉదారహరిరాజి = ఉత్కృష్టమగుసంహపంక్తి చేత; హృత = హరింపబడిన; సార = శ్రేష్ఠమగు; కాదేని హృతసార = హరింపబడిన సారముగల; శరద = మేఘములయొక్క; పాలిక్ = గుంపు గలదియు. సగచారివరజాత మృగచాతురీభీత మృగచాలనోద్భూత పృథులఘాతిక్. - సగ చారివర = వనచరశ్రేష్ఠులయొక్క; జాత = గుంపుయొక్క; మృగ = వేటయొక్క; “మృగా వశాత్తురశ్లేచ కరినక్షత్రభేదఁనాః | యాచ్ఛాయామృగయాయాంచమృగః” అని విశ్వము. చాతురీ = చాతుర్యమువలన; భీత = భయపడినట్టి; మృగ = లేడులయొక్క; చాలన = సంచరణముచేత; ఉద్భూత = యుదయించిన; పృథుల = అధిక మగు; ఘాతిక్ = పరాగముగలది యు; సకలాజరీగూహనకలావిలీనాహపికలాపినీవ్రాహ్మహిలగృహాతిక్. - సకల = సమస్త మగు; ఆజరీ = దివ్యస్త్రీలయొక్క; గూహనకలా = దాఁగిలిమూతలనెడునాటలయందు; విలీన = దాఁగినట్టి; ఆహపికలాపినీ = సుర్వస్త్రీలయొక్క; అహిశబ్దముపై “తస్యేదమ్” అని అన్ ప్రత్యయము వచ్చి ఆహ యని యైనది. వ్రాహ్మ = సంఘముగల; విలగృహ = గుహలయొక్క; ఆతిక్ = పంక్తిగలిగినట్టిదియు. లలితాపగోర్నితరలితానీతాబ్జాతగలితాన వజసాతివిలస నాతిక్. - లలిత = మనోజ్ఞములగు; ఆపగా = నదులయొక్క; ఊర్ని = తరంగలవలన; తరలిత = చలింపఁజేయబడిన; అనీత = నల్లనైన; అబ్జాత = కమలములవలన; గలిత = జాతినట్టి; ఆనవ = మకరం దములన, జ = పుట్టినట్టి; సాతివిలసన = అత్యంత ప్రకాశముగల; అతిక్ = తున్నెదలు గలిగి యియు. తనుజనుర్నహిమజనన జనకకలరవకులరవధ్వనిత సురభిభరిత ఘనరవవనచర తురగవ దనకులజలదచూలిక్. - తనుజనః = దేహ మెత్తుటయొక్క. కాదేనిమనసిజనియొక్క. “జను ర్జననజన్మాని” అని యమరుఁడు. మహిమజనన = ఉత్కృష్టోత్పత్తికి; జనక = సంపాదకములైన; కలరవ = కోకిలలయొక్క; కుల = గుంపుయొక్క; రవ = ధ్వనులచేత; ధ్వనిత = సంజాతధ్వని యగు; సురభి = వసంతముచేత; భరిత = నిండినట్టి, దీనికి చూలియం దన్వయము. ఘనరవ = గొప్పధ్వనులుగల; వనచర = కిరాతకులు; తురగవదన = కిన్నరులు; జలదకుల = మేఘసంఘములు సుగల; చూలిక్ = అగ్రభాగముగలదియైన; ఘనతరయనుపాతమున భరితమై ఘనతరమైన వ సమందుఁ జరించుచున్న కిన్నరస్త్రీలుగలదనియర్థము. జలదచూలికలనఁగా ఘనకచిటు. ఇష్టహో కుధరచూలిక్ = ఈగొప్పపరవృత్తరాజును. మహిప = సుచంద్రుఁడా! కనుఁగొను = అపలోకింపుము.

మ. జననాశ్లేష్వర కంఠై రత్నకటకాం చ తస్పర్శమాశ్వాప్తమై
యనిశాత్యాశ్రితరాజసింహనిచయం ధై నంవృతానేకవా
హిని యై చందనగంధవాసితమునై యీశైలవర్యంబు దాఁ
దనరెక్క నీ విట నెందుమాత్రనె భవతాస్సారాప్యముం గాంచె నాన్. 8

టీ. జననాశ్లేష్వర = సుచంద్రుఁడా! ఈశైలవర్యంబు = ఈపరవృత్తశ్రేష్ఠము. తాక్. నీ విట నెందుమాత్రనె = నీ విచటఁ జేరినంతమాత్రముననె. భవతాస్సారాప్యముక్ = నీహాటిని. కాంచె నాక్ = పొందెనా యనునట్లు. రత్నకటకాంచతస్పర్శమాశ్వాప్తమై. - రత్న = రత్నము యము లగు; కటక = చరులను; అంచతో = ఒప్పు చున్న; స్పర్శ = సంపాదగ లనెడు; చూలి =

అశోకము లనెడు “మాళిః కశ్కేళియాతయోః” అని విశ్వము. రత్నకటకం=రత్నపురగడి
యములను; అంచత్స్వర్ణమాళి=ఒప్పుచున్న బంగరుకీరటును; అప్తమై=పొందినదియై. అని
కాత్యాయనీరాజసింహనిచయంబై. -అనిత = ఎల్లపుడును; అత్యాక్రిత = మిక్కిలియాక్ర-
యించినట్టి; రాజసింహం=పెద్దసింగము లనెడు నృపశ్రేష్ఠులయొక్క; “స్వరుత్తరపద్యోఽను
పుజ్యవర్ణభక్తుః సింహకార్యులనాగాద్యాఃపుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః” అని యమరుడు.
నిచయంబై=సమూహము గలదై. సంవృతానేకవాహినియై. -సంవృత=చుట్టుకొనబడిన; అనే-
క=అనేకము లగు;వాహినియై=నదు లనెడు సేనలుగలదై. చందనగంధవాసితమునై=చందన
వృక్షముల నెడు శ్రీగంధముయొక్కపరిమళము చేత వాసితమైనదై. తనరెడ్=ఒప్పెను. కంటె=
చూచితివా?

చ. అనుపమధాతుధూళియుతి ♦ నంచితకుంజనిషక్తి సౌష్ఠ్యనీ
ఘనసితరత్నగండతటిః ♦ గ్రాలెడుపొన్న నృపాల కాన్పు తే
ల్లని తొలుగారు నెక్కినయిలాధరవైరియె చుమ్ము కానిచో
సెనురునె దేవవల్లభతయ్యు నుమనోభరణంబు దానికిన్.

9

టీ. నృపాల=సుచంద్రుఁడా; కాన్పు=చూడుము అనుపమధాతుధూళియుతి. -అను-
పమ = సాటిలేని; ధాతు = జేగులుయొక్క; ధూళి=పరాగముయొక్క; యుతి=సంబంధ-
ముచేతను. అంచితకుంజనిషక్తి. -అంచిత=ఒప్పుచున్న; కుంజ=పొదలయొక్క, దంత-
ములయొక్క; నిషక్తి=సంబంధముచేతను. ఒప్పు నీఘనసిత రత్నగండతటిః = ఒప్పు-
చున్నయీఘన మగు వజ్రమణిమయమైన స్థూలపల ప్రదేశమందు. గ్రాలెడుపొన్న=ఒప్పు-
నట్టిపొన్నవృక్షము. తెల్లనితొలుగారు నెక్కిన యిలాధరవైరి యెచుమ్మ=తెల్ల గా నుండు
వైరావతము నెక్కిన పర్యతవైరి యగునిండుండెచును. కానిచో=అటుగానియెడ.
దేవవల్లభతయ్యు=దేవవల్లభ మగుటయు, “శేనరో దేవవల్లభః” అని యమరుడు.
నుమనో భరణంబు=పుష్పభరణమును, దేవతాపీషణమును. దానికిన్=అపున్నాగము
నకు. సెనురునె = ఘటిల్లనా? అనఁగా సురరాజు గానిచో దేవవల్లభతయ్యు నుమనోభరణం-
బును ఘటిల్లవు గావున సురరాజే యనుట.

వజ్రమణిమయ మయి ధాతుధూళివిరాజితం బగుగండోపల మైరావతమును బోలియు
న్నదనియు, దాని పైనున్న పుష్పించిన పున్నాగము దేవేంద్రునిఁ బోలి యున్నదనియు
భావము. రూపకాలం కారభేదము.

నీ. బహునీలతటులఁ గన్పట్టుసూర్యాకృతుల్
పొందమ్ము లని త్రైంపఁ ♦ బూని పూని,
నవవజ్రకటకమండలిఁ దోచునై జహూ
ర్తులఁ బరేభమనీషఁ ♦ గ్రుమ్మి క్రుమ్మి,
కురువిందమయపాదఁ నరణిఁ గ్రాలెడుఘన

మ్ముల వశామతిఁ గేల * నలమి యలమి,
 గారుడగ్రావశృంగములఁ బొల్పుసురాధ్వ
 తటినిఁ బెన్నది యంచుఁ * దటిసి తటిసి,

తే. యలఘువీధి భయోపబృంహకదురంత
 బృంహితార్థటి దిక్కోటి * వ్రీలఁజేయు
 సమదవై ఖరి నీయద్రి * సంచరించు
 వనగజశ్రేణి కనుఁగొంటె * మనుజవర్య.

10

టీ. మనుజవర్య=సుచంద్రుఁడా! ఈయద్రిక్ = ఈపర్వతమందు. సమదవై ఖరిక్ = మదయు క్తమైనరీతితోడ. సంచరించువనగజశ్రేణి = తిరుగుచున్న యరణ్యగజసమూహము. బహునీల తటులక్.-బహు = అధికములగు; నీల = నీలమణిమయములగు; తటులక్ = చలులయందు. కన్నట్టునూర్యాకృతుల్ = ప్రతిఫలించినట్టి సూర్యబింబములు. పొందమ్ము లని = బంగరు పద్మము లనికొని. త్రేంపఁ = త్రేంచుటకు. పూని పూని = ప్రయత్నించి ప్రయత్నించి. నవవజ్రకటకమండలిక్.- నవ=నూతనమగు; వజ్ర=వజ్రమణిమయ మగు; కటక = నితంబ ప్రదేశములయొక్క; మండలిక్ = సమూహమందు. తోచునైజమూర్తులక్ = ప్రతిఫలిం చుతమశరీరములను. పరేభమనీమక్ = ఇతరగజము లనెడుబుద్ధిచేత. క్రుమ్మి క్రుమ్మి = కొమ్ముల తోఁ బొడిచి పొడిచి. కురువిందమయపాదసరణిక్ = పద్మరాగమణిమయ మగు ప్రత్యంత పర్వతమార్గమందు. త్రాల్చెడు ఘనమ్ములక్ = ఒప్పారు చున్నమబ్బులను. వశామతిక్ = అఁడనుఁ గులను బుద్ధిచేత. శీలక్ = తుండములచేత. ఆలమి యలమి = ఆక్రమించి యాక్రమించి. గారుడ గ్రావశృంగములక్ = గారుడ్లతమణిమయ మగు శిఖరములయందు. పొల్పుసురాధ్వతటి నిక్ = ప్రతిబింబించినయాకాశగంగను; పెన్నది యంచుఁ = పెద్దనది యునుచు. తటిసి తటిసి = సమీపించి సమీపించి. అలఘువీధిక్ = అధిక మగువనవీధియందు. భయోపబృంహకదు రంత బృంహితార్థటిక్.- భయ=భీతికి; ఉపబృంహక=వర్ధక మగు; దురంత = పారములే ని; బృంహిత=స్వకీయధ్వనులయొక్క; ఆర్థటిక్ = అతిశయముచేత. దిక్కోటిక్ = దిక్సమూ హమును. వ్రీలక్ = చీలునట్లుగా. చేయుక్ = చేయును. కనుఁగొంటె = చూచితివా.

ఈహేమకూటము నానావిధమణికూటముతో విరాజిల్లు చున్నదనియు నిందుఁ బెక్కుమదపుటేనుఁగులగుంపు బున్నవనియుభావము. భ్రాంతిమదలంకారము.

చ. కలితమణిశరాసఘనకాండభృతిక్ వరవాజసంగతిం
 బొలుచునువర్ణకూట మరిభూపవిదారణఁ జూడఁ గాంచనా
 చలవిజయప్రయాణపరిసన్నహనాత్మతఁ బూనుటల్ కడుం
 దెలిపె మరుద్గతిధ్వనదుఃస్వర్ణగుహాచయ భేరికాధ్వనుల్.

11

టీ. కలితమణిశరాసఘనకాండభృతిక్.- కలితమణి శరాసఘనకాండ = ఒప్పుచున్న యంద్రధనువును, హేమసమూహము నెడుకలితములైనరత్నఖచిత శరాసవములయొక్కయు

ఘనము లైననాణములయొక్కయు; భృతిఁ=ధారణముచేత. వరవాజిసంగతిఁ=శ్రేష్ఠము లగు పక్షులనెడుశ్రేష్ఠము లైనగుట్టములయొక్క సాంగత్యముచేత. పొల్చునువర్ణకూటము=ఓప్పునట్టిహేమకూటము. అరిభూపవిదారణిఁ=శత్రురాజభేదనమును. చూడఁ=కనుటకు. కాంచనాచలవిజయప్రయాణపరిసన్నహనాత్మతఁ.-కాంచనాచల = మేఘపర్వతమునకు; విజయ=జయముతోఁజైన; ప్రయాణ=పయనముయొక్క; పరిసన్నహన=సన్నాహమందు; ఆత్మతఁ=చిత్తము గలుగుటను. పూనుటల్=వహించుటలను. మరుద్గతిధ్వనదుదీర్ఘగుహచయభేరికాధ్వనుల్.-మరుద్గతి=వాయువుయొక్క గమనముచేత; ధ్వనుత్=ధ్వని సేయుచున్న; ఉదీర్ఘ=ఉత్కృట మగు; గుహచయ=గుహలగుంపు లనెడు; భేరికా=భేరులయొక్క; ధ్వనుల్=శబ్దములు. కడుఁ=మిక్కిలి. తెలిపెఁ=ఎఱింగించెను.

వాతాభిఘాతమున గుహచయము మ్రోగుచుండఁగా మణిశరాసఘనకాండభృతివరవాజిసంగతులచే నొప్పుచున్న హేమకూటము శత్రుభేదనమునకై మేఘపర్వతమునకు బయనముఁ జేయుచుఁ బ్రయాణభేరినాదము సేయుచున్నట్లున్న ననిభావము. గవ్యాత్పేక్ష.

చ. మనుకులరాజచంద్రకనుఁమాప్రతిబింబితపర్ణజాలన

మ్రునఖరయుక్తిఁ దోచునలఁమాక్తికశృంగనృసింహమూర్తిపెం

పానరె నధిత్యకాప్రభవితోన్నతవిద్రుమవల్లికల్ పలా

శనజతరంబు నీర్చిపెలుఁచంబయి నెత్తునవాంత్రపాళిగన్.

12

టీ. మనుకులరాజచంద్ర=సుచంద్రుడా! ప్రతిబింబితపర్ణజాలనమ్రునఖరయుక్తిఁ.-ప్రతిబింబిత=ప్రతిఫలించినట్టి; పర్ణజాల=ఆకులగుంపనెడు; నమ్రు = వంగినట్టి; నఖర = గోళ్లయొక్క; యుక్తిఁ=సంబంధముచేత. తోచునలమాక్తికశృంగనృసింహమూర్తి=తోచునట్టియామాక్తికశృంగ మనెడునృసింహస్వామి. అధిత్యకాప్రభవితోన్నతవిద్రుమవల్లికల్.-అధిత్యకా = పర్వతోర్ధ్వప్రదేశమందు “ఉపత్యకాదేరాసన్నాభూమిరూర్ధ్వమధిత్యకా” అని యమరుఁడు. ప్రభవిత=సంజాతప్రభవములయిన; ఉన్నత=విశాలము లయిన; విద్రుమవల్లికల్ = పగడపుఁదీపలు. పలాశనజతరంబాఁ = రాక్షసునిహృదయమును. పెలుచుఁ = అగ్రహముచేత. నీర్చి=బ్రద్దలుచేసి. పయిఁ=మీఁదికి. ఎత్తునవాంత్రపాళిగన్=ఎత్తునట్టిహుతము లగుప్రేగులగుం పగుచుండఁగా. పెం పానరెఁ=ఒప్పును. కనుహ=చూడుమీ.

ఈహేమకూటమందు ముక్తామయ మగునొకశృంగము నృసింహునిఁబోలి, ధానియందు ప్రతిఫలించిన పల్లవములు నఖములఁ బోలియుండఁగా నధిత్యకలయం దుదయించిన పగడపుఁదీపలు హిరణ్యకశిపుజతరము నీర్చిపెత్తినప్రేగులూ యనునట్లు విలసిల్లె ననిభావము.

సీ. వదనాంబుజమరీచిఁ వారంబు తొలుదొల్ల, నృక్షనాయకమానశరీతి నెంపఁ
గలితపితౄపాతఁకలనంబు లంతంతఁ, బుండరీకమదైకభూతి మాన్ప

సరసోరుయుగవిభాసారంబుమునుమున్న, కదళికామహిమంబుఁగడకుఁదేర్పఁ
గఁబరికాబంధవైఁఖరి మించి వేవేగఁ, బరమఘనాఘనఁస్ఫురణఁ దూల్ప
తే. నలరి కాంతారమృగనికాయముల నడఁప
నిరతమృగయానువర్తనాపరత నరతఁ
గాంచి యిచ్చటితటులఁ జరించుచెంచు
చంచరీకాలకలఁ జూడుఁ జనవరేణ్య.

13

టీ. జనవరేణ్య=సుచంద్రుఁడా! ఇచ్చటితటులఁ=ఈ హేమకూటపు సానువులయం
దు. వదనాంబుజమరీచివారంబు. -వదనాంబుజ= ముఖకమలముయొక్క; మరీచి = కాంతుల
యొక్క; వారంబు=సమాహము. తొలుదొల్తఁ=తొల్తనె. ఋక్షనాయకమానరీతిఁ. -ఋ
క్షనాయక=భల్లూకశ్రేష్ఠముయొక్క, చంద్రునియొక్క యని యర్థాంతరము. మానరీతిఁ=అ
హంకారభంగిని. వొంపఁ=అడంపఁగా. కలితపీక్షాపాతకలనంబులు=ఓప్పుచున్న దృక్పాత
ములవ్యాప్తులు. అంతంతఁ=ముందుగ నే. పుండరీకమదైకభూతిఁ. -పుండరీక = కార్దూలముల
యొక్క, తెల్ల దామరలయొక్క యని యర్థాంతరము. మద=గర్వముయొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు;
భూతిఁ=పంపదను. మాన్వఁ=పోఁగొట్టఁగా. సరసోరుయుగవిభాసారంబు. -సరస = శ్రేష్ఠ
మగు; ఊరు=తొడలయొక్క; యుగ=కవయొక్క; విభాసారంబు = కాంతిసారము. మును
మున్న=ముందుముందుగ నే. కదళికామహిమంబుఁ. -కదళికా=లేళ్ళయొక్క; “కదళికంద
శీచీనశ్చమూరు ప్రీయకావశి” అని యమరుఁడు. మహిమంబుఁ=అతిశయమును, అనఁటులయొ
క్క మహిమ నని యర్థాంతరము. కడకుఁదేర్పఁ=దూరీకరింపఁగా. కబరికాబంధవైఖరి. -
కబరికాబంధ=కేకబంధములయొక్క; వైఖరి=రీతి. వేవేగఁ=అతివేగముగా. పరమఘనాఘన
స్ఫురణఁ. -పరమ=శ్రేష్ఠమగు; ఘనాఘన=మదపుటేనుఁగులయొక్క; వద్దకాబ్దములయొక్క
యని యర్థాంతరము. మృగణఁ=ప్రకాశమును, తూల్పఁ=తొలఁగింపఁగా. అలరి=సంతసించి.
కాంతారమృగనికాయములఁ=అరణ్యమృగసంఘములను. అడఁపఁ=అడంచుటకు. నిరత
మృగయానువర్తనాపరతఁ. -నిరత=ఎల్లపుడు; మృగయానువర్తనా = వేట ననుసరించుట
యందు; పరతఁ=అసక్తిచేత. నరతఁ=నరత్వమును. కాంచి=పొంది. చరించుచెంచుచంచ
రీకాలకలఁ=సంచరించుచున్నచెంచు స్త్రీలను. చూడు=అవలోకింపుము. “శ్లో. భామానే
యం బలిజకులజా భావభూభాగధేయమ్” అనునట్లు చెంచుకబ్దప్రయోగము.

ఈ పర్యతమందుఁ జరించు చెంచువనితలు తమముఖకాంతి భల్లూకమానమును దృ
క్పాంతి కార్దూలగర్వమును తొడలు లేళ్ళమదమును కొప్పులు మదపుటేనుఁగులదర్పమును
తమసంకల్పమునకు మునుమున్నే తొలఁగఁజేయఁగా సంతసించి నిరతమృగయాపరత్వముచే
సరజన్న మెత్తినవారేకాని వాస్తవముగ మనుష్యస్త్రీలు కారనిభావము.

చ. నికటఝటికృవీటనరఁగిం. దనరూపము నూచి భవ్యహా
క్తికమయకూటనీమఁదగుఁకేసరి తాఁ బ్రతిసింహబుద్ధి గో

వకలనమై వడికొ దుమికి * పైకొని నీర్చి తదంతరస్థర

త్మకులము లంచు నాత్మఁ గొని * దారున వెల్వడెఁ గాన్పు మోన్పుచా. 14

టీ. ఓ స్వపా=ఓ సుచంద్రుడా! భవ్యమాత్మికమయకూటసీమకొ.-భవ్య=మనోజ్ఞమైన; మాత్మికమయ=మూక్తామయ మగు; కూటసీమకొ=శిఖరప్రదేశమందు. తగుశేనరి = ఓప్పునట్టిసింహము. నికటఝరీకృపీటసరణికొ.-నికట=సమీపమందున్న; ఝరీ=సెలయేటియొక్క; కృపీటసరణికొ=జలప్రదేశమందు. తనరూపము=తనప్రతిబింబమును. చూచి=ఆవలొకించి. తాకొ. ప్రతిసింహబుద్ధికొ=ప్రతిస్పర్ధి యగుమతియొకనింహ మనుబుద్ధిచేత. కోపకలనమై=కోపావిప్లవమై. వడికొ=వేగముగా. దుమికి=ఆజలములో దుమికి. పైకొని=కవిసి. నీర్చి=బ్రద్దలు చేశి. తదంతరస్థరత్మకులములు=ఆజలమధ్యమున నుండురత్నజాలములు. ఆంచుకొ. ఆత్మకొ=హృదయమందు. కొని=ఆనుకొని. దారునకొ=వేగముగా. వెల్వడెకొ=బయల్పడెను. కాన్పుము=ఆవలొకింపుము.

ఈ హేమకూటముయొక్క మాత్మికమయ మగునొకశృంగమందుఁ దగుసింహము చెంతనున్న సెలయేటిప్రవాహమునఁ బ్రతిఫలించినతనరూపమును జూచి ప్రతిసింహ మని కోపించి దుమికి నీర్చి యిది ప్రతిసింహము కాదు జలాంతరమున నున్నరత్నచయ మనుకొని వేగముగ వెల్వడె నని భావము.

చ. అలఘుపరాగహేమవననాంచల మించుక జాఱఁ దేఱిచూ

పుల మరు గెల్చునీసాబగు*పొంకముఁ గన్గెని మోహతాపసం

కలనత నోమహీరమణ * కంటివె యీవనలక్ష్మి వేడియా

ర్పులు వెడలించె జంపకపుఁబువ్వుల మాఁగినగాడ్పుచాలునన్. 15

టీ. ఓ మహీరమణ=ఓ సుచంద్రుడా! ఈ వనలక్ష్మి=ఈవనసంపద యనెడు నొకస్త్రీ. అలఘుపరాగహేమవననాంచలము.— అలఘు=విశాలమగు; పరాగ=పుష్పాడి యనెడు; హేమవనసం=స్వర్ణవస్త్రముయొక్క; అంచలము=అగ్రము. ఇంచుక=కొంచెము. జాఱకొ=జీరాడకొ. తేఱిచూపులకొ=తుమ్మెదలనెడుచూపులచేత. మరుగెల్చునీసాబగు పొంకముకొ=కాముని నోడించునీసాందర్యముయొక్క పొందికను. కన్గెని=ఆవలొకించి. మోహతాపసంకలనతకొ.-మోహ=వలపువలనైన; తాప=సంతాపముయొక్క; సంకలనతకొ=సంబంధముచేత. ‘‘సంకలయతీతిసంకలనః’’కర్తృత్వమందునంద్యాదిబుద్ధిప్రత్యయము. చంపకపుఁబువ్వులమాఁగినగాడ్పుచాలునకొ=సంపెంగిపువ్వుల సంబంధి యైనమాఁగినగాడ్పులయొక్కగుంపుచేత. వేడియాపులువెడలించెకొ=ఉష్ణ మగునిశ్వాసములను విడిచెను. కంటివె=చూచితివా?

ఇట సుచంద్రునందు వనలక్ష్మికె దదీయసాందర్యవిశేషాద్యవలొకనమహిమచేఁ బ్రథమసురాగోదయ మైనట్లు వ్యక్త మగుచున్నది గావున నభిలాషహేతుకవిప్రలంభశృంగారము వ్యజ్యమానమగును. విప్రలంభ మనఁగా వియోగ కాలావచ్చిన్న రతియే. నాయికానాయకులకు వైయధికరణ్యము వియోగ మని కొందఱభిప్రాయపడినారుగాని యట్లేనచో. ‘‘శ్లో. ఏకస్మిన్కా

యనే పరాజ్ఞుభతయావీతోత్తరం తామ్యతోరన్యోన్యస్యహృదిస్థితేప్యనునయే సంరక్షతోక్తా
రవమ్' ఇత్యాదికావ్యములయం దేశకయ్యావిప్రలంభము చెప్పఁబడినది యనంగత మగును
గావున వియుక్తుండ నైనవాఁడ ననుబుద్ధియొ వియోగ మ్మన సిద్ధాంతము. ఇట్టి విప్రలంభము
నకు సుచంద్రుఁ డాలంబనవిభావంబును, తదీయ సౌందర్యాదు బుద్ధిపనవిభావంబులును, వేఁడి
యూర్పులనుభావంబులును, ఆక్షిప్యమాణోమాంచాక్రమితాదులు సాత్త్వికములును తాదృ
శచింతాదైనాదులు వ్యభిచారులును పరిపూర్ణము లగుకారణకార్యసహకారు లుండుటంబట్టి
లోకోత్తరవిభవంబు ఘటించినయది. విభావానుభావాదిస్వరూపము ముందు వివరింపఁబడు.

చ. అతులఘణేశరమ్యకట * కాన్విత మై నిజమూర్ధభాగనం

భృతమలినాన్యపుష్కరఝరితీలకం బయి కాలికానుషం

జిత మయి దేవసేవ్య మయి * చె న్నగునీకుధరాధిరాజ మో

క్షితివరచంద్ర కైకొనుట * చిత్రమే ధాత్రి గిరిశనామమున్.

16

టీ. ఓ క్షితివరచంద్ర=రాజచంద్రుండ పగునోసుచంద్రుఁడా! అతులఘణేశరమ్యకట
కాన్వితమై.—అతుల=అపమానము లగు; ఘణేశ=సర్వశ్రేష్ఠములచే; రమ్య=మనోజ్ఞములగు;
కటక=చరులతోడ; అన్వితమై=కూడుకొన్నదై, సాటిలేనిఘణీకుఁ డనెడురమ్య మయినకడి
యములచేఁ గూడినదై యనియర్థాంతరము. నిజమూర్ధభాగసంభృతమలినాన్య పుష్కరఝరి
తీలకం బయి.—నిజ=తనదైన; మూర్ధభాగ = శిరోభాగమందు; సంభృత=భరింపఁబడిన;
మలినాన్య=నిర్మలమగు; పుష్కర=జలముగల; ఝరితీలకంబయి=శ్రేష్ఠమగు సెలయేళ్లు గల
దయి. మలినాన్య యగుపుష్కరఝరి అనఁగా వ్యోమగంగ గల దయి యనియర్థాంతరము.
కాలికానుషంజిత మయి.—కాలికా=మేఘమాలచేత, పార్వతీదేవిచేత నని యర్థాంతరము.
అనుషంజిత మయి=సంసక్త మయి. దేవసేవ్యమయి=దేవతలకు విహరించుఫల మయి. ఇం
ద్రాదిభజనీయ మయి. చె న్నగునీకుధరాధిరాజము=ఓప్పుచున్నయీపర్వతశ్రేష్ఠము. ధా
త్రిక=భూమియందు. గిరిశనామము=గిరిశ్రేష్ఠ మనుకేరిని, శివనామము నని యర్థాంత
రము. కైకొనుట=స్వీకరించుట. చిత్రమే=అశ్చర్యకరమా? గిరికునం దున్నగుణకాన్వితో
విరాజితం బగునీపర్వతమునకు గిరిశ మనునామ ముండుట యాశ్చర్యకరము గా దనుట.

సీ. అలరుఁదీవియలఁబా * యకమించుక్రందేటి, జోటిమ్రాతలొయారి * పాటగాఁగ
స్థలకంజినీకంజంములగాడ్చు దారిఁ బైఁ, బర్వుపుప్పొడివచ్చు * పావడలుగఁ
గనకశృంగాగ్రసం * గతపాండుకాండదా, నీకముల్ నవవుండ * రీకములుగ
నతిచలచ్చదయుక్తి * నలరురంభాస్తంభ, జాలంబు జయపతా * కాళిగాఁగ

తే. భోగవతికావతంసముల్ * పుణ్యతరులు

రాజశౌర్యాలసంఘముల్ * ప్రాంతవీధిఁ

గొలువఁ జేరోలగం బున్న * చెలువుఁ బూనె

నీధరాభృద్వరునిఁ గంట * భూధరేంద్ర.

17

టీ. భూధరేంద్ర=ఓరాజేంద్రుడా. అలరుదీవియలక=పువ్వులతోఁ గూడినలతలను. పాయక = వదలక. మించుక్రొండేటిజోటి మ్రోతలు.- మించు= అతిశయించునట్టి; క్రొండేటిజోటి=కోడెతు మైదల జంటయొక్క; మ్రోతలు=ఝంకారములు. ఓయారిపాట గాఁగక = నారీమణులయొక్క పాట యగు చుండఁగా. స్థలకంజినీ కంజములగాడ్పుదారిక.- స్థలకంజినీ=మెట్టదామరతీవలయొక్క; కంజముల=కమలములయొక్క; గాడ్పుదారిక = వాయుప్రసరణమార్గముచేత. మైబర్హుపుప్పొడి=పైకెగయు పుష్పలేణువు. పచ్చపావడలుగక = పసపుపంచెలు కాఁగా. కనకశృంగగ్రసంగత పాండుకాండ దానీకముల్.- కనక=సువర్ణమయము లగు; శృంగ=శిఖరములయొక్క; అగ్ర=కొనలయందు; సంగత=కూడియున్న; పాండు=తెల్ల నగు; కాండద = మేఘములయొక్క; అనీకముల్=గుంపులు. పుండరీకములుగక= శ్వేతచ్ఛత్రములు కాఁగా. అతిచలచ్ఛదయుక్తిక.- అతిచలత్=మిక్కిలికదులు చున్న; ఛద=వర్ణములయొక్క; యుక్తిక=సంబంధముచేత. అలరురంభాస్తంభజాలంబులు=ఓహూ చున్నయనంటి స్తంభములయొక్క గుంపులు. జయపతాకాళి కాఁగక= విజయధ్వజములగుంపులు కాఁగా. భోగవతికావతంసముల్=వేశ్యారత్నములు, నాగకన్యకాశ్రేష్ఠములు. పుణ్యతలు=మిక్కిలి పుణ్యతలు రైనవారు, మనోజ్ఞము లగువృక్షములు. “పుణ్యమనోజ్ఞే ౭ భి హితం తథా సుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము. రాజశాస్త్రాలసంఘముల్=రాజశ్రేష్ఠుల గుంపులు, వ్యాఘ్రశ్రేష్ఠముల గుంపులు. ప్రాంతవీధిక=సమీప ప్రదేశమందు. కొలువక=సేవించు చుండఁగా. షేరోలగం బున్న చెలువుక=కొలుపుకూటమం దున్నయందమును. పూనెక=వహించెను. ఈధరాభృద్వరునిక=ఈపర్వతశ్రేష్ఠమును. ఈరాజశ్రేష్ఠము నని ధ్వనితార్థము. కంఠె= అవలొకించితివా?

క్రొండేటిజోటిమ్రోతలు నారీమణిగానంబులుగాను, మెట్టదామరల నుండిచెడలుగాడ్పునఁ మైబర్హుపుప్పొడి పసపుపంచగాను, శిఖరాగ్రమందువెలయు తెల్లమబ్బు శ్వేతచ్ఛత్రముగాను కదులు చున్నయాకులు గలయనంటులు జయపతాకములుగాను శోభిల్లు చుండఁగా నాగకన్యకాశ్రేష్ఠము లనెడువేశ్యారత్నంబులు మనోజ్ఞము లగువృక్షము లనెడుపుణ్యవంతులు శ్రేష్ఠము లగువులు లనెడురాజశ్రేష్ఠులు చెంతలం గొలుచుచుండఁగా షేరోలగం బున్న రాజరత్నమువలె నీధరాధరశ్రేష్ఠము లేజరిల్లు చున్నదని తాత్పర్యము.

ప. వెండియు నీ హేమకూటంబు హేమకూటప్రభాకూట సంధ్యారాగోదయవై ఖరీపరిపుల్లయమానగిరి మల్లికావల్లికాప్రసూనాంబుజాతప్రవాహసంవర్ధితం బగుట నాత్మనిదానాభిధానంబునం బ్రసిద్ధిం బొందునతిమంజులహింజుల పుంజవలయంబునడుమం జెలు వూచుపారిజాతమహీజాతలతానికాయకాయమానంబులక్రింద నందంబు లగుకురువిందవేదికా బృందంబులపై నిండువేడుక నెమ్మనంబుల మెండుకొన నెచ్చెలిపిండు పసిండిదండియలు వూని నుతిమీట నతికలితకలనాదకాకలీస్వరపిలననంబున విషమాంబక బిరుదగీత వ్రాతంబులు పాడు తెఱగంటికలువకంటిదంటల నవీనతానంతానమానం

బులం జొక్కి సంజాతపులకప్రరోహంబులం బొలుచుచెలువున నుదార
 కోరకవారంబులం జూపట్టునీరంధ్రప్రియాళుప్రతానంబులవలన నీరంధ్ర
 ప్రియాళుప్రతాననికుంజగేహంబుల నెక్కుయెడనైన ననిసభయంబు గానక
 నుఖం బుండి యాఖండలశిలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్యకాస్థలరమ
 మాణగరుడమాణవకమూర్తులం గని వెఱ దొరయ నచ్చటం జొరఁబాటు
 చిలువదొరలఫణాతలమణికులభాస్వద్భ్రుణిపూరంబులకు నిలువనోపక వెడలి
 పఱతెంచుకటికిచీకటికిన్నరాంబుజముఖకదంబకవిరచితనూతనదోహదధూ
 మంబులయోజం దేజరిల్ల సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిళితశాఖాకలితంబు
 లగుదోడిమీకులంబులఁ దిలకించి యచ్చటి కాశ్రయింపం జనుద మని నిజ
 ప్రియజనంబులఁ బిలుచురాచిలుకచిలుకలకొలుకులకలికిపలుకులువినియలరు
 కర్ణికారవారంబులవలనఁ గర్ణికారవారప్రవాళశ్రేణులబ్జరాగతోరణమా
 లికలును నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానపుల్లగుచ్చంబులచ్చమాక్షికవితానం
 బులును సమలకకుత్స్థల నానట్యమానమత్తాళిపాళికలభిరూపధూప ధూమ
 మాలికలునుంగాఁగ నమరుమందార వీరున్మందిరంబుననంపెఁగతీవజాలువా
 గొలుసులనుయ్యెలలూఁగుసాధ్యమిథ్యామధ్యాజనంబుల చరణపయోజనం
 యోజనంబులకు లక్ష్మ్యంబులై తదీయస్పర్శనవినిర్గతానురాగకందళంబుల
 యందంబునం జిప్సరించునశోకానోకహంబులవలన నశోకానోకహకుసుమ
 వినరవర్షితమరందధారాశ్శధారాగౌరవంబునఁ జెనులోయఁ బడిన ధగధగ
 నిచగడంపుఁగోనల భుగభుగవలచుకపురంపుటనంటుల చప్పరంబులక్రిందం
 జెప్పరానివేడుక ముప్పురిగొనవిచ్చలవిడి డాఁగిలిమ్ముచ్చలాడునెడ నెడయని
 వడి యడర నుదంచితచంచరీకమాలికలనుల్లసితనల్లవంబులను త్తుంగనిస్తు
 లస్తబకంబుల నుజ్జ్వలత్కళికాకులంబుల నుల్లసిల్లుతరుణ ప్రతీతికలం గల
 కుడుంగరంగంబులలోఁ దమ్ముఁ దెలియ కుండ డాఁగియున్న యన్నలమిన్న
 లపీక్షింపఁ జరించుసిద్ధరాజతనూజాసమాజంబుల నిశాతవిలోచనాపాతం
 బుల నపూర్వవిలాసంబు గాంచుతిలకనగతిలకంబులవలనఁ దిలకనగతిలక
 కుసుమగళనక్తరందసంపర్కంబునం బద నైనముత్త్రయంపుదొనల నిండిన
 సంకుమదవంకంబునం బొంకంబుగా మృదుమృదుత్వగభిసవదళంబుల నలి
 నభవునిం గొలువఁ జనినతమతమరమణునికై సందేశంబులులిఖించి చెలు
 ల నంచి చంచళరపరచళరీప్రపంచితరహాశిఖిఖాంచల చంచలితమా
 నసంబున నడలి బడలి చెలువ మెలపుకలువదొర రాయరంగులం బఱచినక
 లువదేకుజముకాణంబులపయంబౌరలుగంధర్వసౌగంధికగంధిరత్నంబులనం

తాపంబు నన విరిసీరు నించియు కెంజిపురులం గప్పియుఁ జల్లపుప్పొడులు
 నల్లియు నలరుజాంపంబులం బొదివియు శీతలోపచారంబులు సేయుతత్త్వి
 యవయస్యాలలామంబులకుం దోడునీడలై చూడం దగువాసంతికాజాతం
 బులలనవాతపోతప్రచారంబులం గౌఁగిలింపనవారితనుమనోవికాసంబునం
 బొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనఁ గురువకలతావలయవల్లవప
 ల్లవాధరామండలమధ్యస్థల సందర్శనీయపురందర శిలాశిఖరనందనందనసం
 భృతరంజిత వేణుదండాయమానమానితకటక వాలవాయజ సూత్రానుబిం
 బంబు లహిరూపంబులు గా నెఱింగి యుప్పొంగి చెంగున నెగసి చరణం
 బులం ద్రొక్కి పట్టి చంచూపుటంబుల సించి జెక్కల నడిచి యేమియుం
 దేర కున్న విస్తయంబు మనంబు జెరయ విఫలప్రయత్నంబు లై పుడమి
 వ్రాలుకాంతారమయూరదారకంబులం జొచ్చి కికాకికకేళి సల్పుగుడ
 సఠోజముఖనికరంబుల దరస్తితవిలాసంబున సమధిక పథిక చేతస్తాపసంవర్ధక
 ప్రిసవామోద పరంపరలఁ జెన్ను మీఱుపున్నాగ పూగంబులవలనఁ
 బున్నాగ పూగ మధుసాలరసాల ముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబున మంజు
 లకంజరాగ భిత్తిభాగ మరీచిపుంజంబు భాస్వదాతప ప్రాబల్య
 ఖంజనంబును శాతకుంభకుంభవిభాడంబరంబు సంధ్యారాగారంభంబును
 వలభిన్నణివలభిరుచిరుచిపూరంబు నిబిడతిమిరవివర్ధనంబును ముక్తోల్లోలవి
 భాసారంబు దారకానినర్గంబును భూరిస్తంభసంగ్రథితహీరదర్పణద్యుతిజా
 తంబు నిస్తంద్రచంద్రికాకల్పనంబునుం గావింప నక్షీణక్షణదైకవిలసనం
 బునం బొలుచుకేళికాహర్ష్యంబున మిక్కిలి పిక్కటిల్లుమక్కువఁ జక్కె
 రవిల్లుజగడంబుల మగలఁ జొక్కించి యాత్మీయపుంభావభావనాసంభూతశ్ర
 మంబుదూలఁ జెంగటివనుల సంచరించునాగకన్యావతంసంబుల యాగాఢని
 శ్వాసనమీరంబులతోరం బగుసిరి నెప్పారుసిందువారంబులవలన సిందు
 వారాదినగవారశిలాతలంబులనురులు ధాల్చియు నెత్తమ్ము లిమ్ముగాఁ బ్రవ
 హించు సెలయేఱులపై వలలు సేర్చియు స్వజాతిద్విజాతుల రాఁబిలుచుపులుఁ
 గులదీములుగట్టియు జగురుఁగండలమర్చియు విచిత్రతరవనవతత్త్రిగోత్రంబు
 లం బట్టుకొనుతలంపున మెండైనపాదల నుండి యప్పటప్పటికి వానిం గానఁ
 దమకించి చెంచెత లేత్తునెమ్మెగంబుతమ్మిచాయలవసంతసమయసముదితసౌ
 భాగ్యమ్మనం బొదలుచాంపేయధాత్రీరుహంబులవలనఁ జాంపేయధరారుహ
 కుమముగళిత పరాగరాశిమధురసనదీపులినదేశంబువఁ గపురంపుటసంటులే
 యాకుఁ బటచి మరకతమకరకేతనాహితమూర్తి నిలిపి తదేకపూజాతాత్ప

ర్యంబున నున్న సద్గుణోత్తములకు విరు లొసంగునంతరంగంబునఁ బ్రమదావనంబు సొచ్చి ప్రమథమధురోష్ఠీతల్లజంబులు గేల నూది నిక్కి విట పాంతరాభివేష్టితమల్లికాప్రసూనంబులఁ గోయునెడఁ దక్కిరసంయోగంబు నలన నిజేష్టఫలలాభంబు చేకూరెనోయన రమ్యఫలంబులం జెంపొందుమాకందంబులవలన మాకందవాసనాభివాసిత పవమానప్లవమాననీలాశోకరజస్తోమంబు ప్రవర్ణోపక్రమనిర్గచ్ఛద్ధామవర్తనంబునం బర్వ సమందానందకందళితచిత్రారవిందంబులతోముందుముందుగఁబజలెంచుపురందరాదిబృందారకవర్గంబుల తనూశ్రమంబు దెరలంజేయుశీతలతరతాపసాశ్రమనానావిధ వసుధారుహానివహంబులచెంతలం దదీయశాఖాప్రసవముఖవినిష్ఠ్యాతమధుపాళికం బ్రసవితంబు లగువిశారద విటపిపటలంబులవలనను వలనుమిగిలిమేరుకుధరంబునుంబోలె శక్రపురాతిభానురంబును హిమవన్నగంబునుంబోలె గోభృత్కార్తుకాన్విత కాళికాతిశోభితంబును మందరధరంబునుంబోలె వ్యాభాధిరాజపరివేష్టితంబును ఋశ్యమూకాద్రియుం బోలె హరిజాతి కలితంబును మాల్యవద్గోత్రంబునుంబోలె రామసంచారసంగతంబునునీలాచలంబునుంబోలెపురుషోత్తమభూషితంబునుగంధమాదనగ్రావంబునుంబోలె మహావరాహపాళికాలింగితంబును సమామోదసంకలితశ్యామామహితంబయ్యును ససమామోదసంకలితశ్యామామహితం బై వీనఘనార్భటివిఘ్నార్ణితమహాబిలం బయ్యును సవీనఘనార్భటివిఘ్నార్ణితమహాబిలం బై మరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతం బయ్యును సమరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతం బై సదృక్షరాజసారంగసంతానసంకలితం బయ్యును ససదృక్షరాజసారంగసంతానసంకలితం బై కాలాహితసుమనోనగ భాసమానం బయ్యును సకాలాహితసుమనోనగ భాసమానంబై యొప్పు చున్నయది విలోకింపుము.

టీ. వెండియుక్ = మతియును. ఈ హేమకూటంబు = ఈ హేమకూటపర్వతము. దీనికి వచనాంతమం దున్న యొప్పుచున్నదను క్రియతో నన్వయము. హేమకూటప్రభాకూటసంధ్యా రాగోదయవైఖరిపరిపుల్లమానగిరిమల్లికావల్లికాప్రసూనంబుజాత ప్రవాహసంవర్ధితంబగుటకొ. — హేమకూట = కనక శిఖరములయొక్క; ప్రభాకూట = కాంతిపుంజమ నెడు; సంధ్యారాగ = సాయంకాలనూచక మగు నారుణ్యముయొక్క యనుట. వైఖరి = రీతిచేత; పరిపుల్లమాన = వికసించుచున్న; గిరిమల్లికా = మటజవృక్షములయొక్క; వల్లికా = లతలయొక్క; ప్రవాహ = పుష్పములయొక్క; అంబుజాత = మకరందసమాహముయొక్క; ప్రవాహ = వలదచేత; సంవర్ధితం బగుటకొ = వృద్ధిఁ బొందింపఁబడినదైన హేతువుచేత. అత్తనిదానాభిధానంబునకొ. — అత్త = తమకు; నిదాన = ఆదికారణముయొక్క; అభిధానంబునకొ = కేరిచేత. ప్ర

సీద్ధింబొందునతిమంజాలహింజాలపుంజవలయంబునడుమన్. - ప్రసీద్ధింబొందు=భ్యాతిఁగాంచునట్టి; అతిమంజాల=మిక్కిలిమనోహరములగు; హింజాల=నీరుగన్నెరులయొక్క; అంబుజాతమువలనవృద్ధిఁబొందినది గావున, నీరుగన్నెరులనిశేరు బొందినవనుట. “నిమగ్నోహింజాలోహింజాః” అని యమరుఁడు. పుంజవలయంబునడుమన్=వలయాకార మగుగుంపులనడుమను. చెలువునుపారిజాతమహీజాతలతానికాయ కాయమానంబులక్రిందన్. - చెలువును=సౌందర్యమొందు; పారిజాత=పారిజాత మనెడు; మహీజాత=వృక్షములయొక్క; లతానికాయ=తీవలగుంపుయొక్క; కాయమానంబులక్రిందన్=పందిళ్లక్రింద. అందంబు లగుకురువిందవేదికాబృందంబులపైన్. - అందంబులగు=సుందరములైన; కురువిందవేదికా=పద్మరాగమణులతోగట్టినతిన్నలయొక్క; బృందంబులపైన్=సమూహములమీఁద. నిండువేడుక=పరిపూర్ణకుతూహలము. నెచ్చనంబులన్=మంచిమనస్సులయంగు. మెండుకొనన్=అతిశయింపఁగా. నెచ్చెలిపిండు=ప్రియసఖీసమూహము. పసిండిదండియలు=బంగరుపీఠలు. వూని=వహించి. సుతిమీటన్=శ్రుతినిఅతిశయింపఁజేయఁగా. శ్రుతి యనఁగా స్వరారంభ కావయవవిశేషము. “శ్లో. ప్రథమశ్రవణాచ్ఛబ్దకృత్యతే ప్రాప్తమాత్రకః సాశ్రుతిస్సంపరిక్షేయా స్వరావయవలక్షణా” అనిశ్రుతిలక్షణము. అతికలితకలనాదకాకలీ స్వరవిలననంబునన్. - అతికలిత=మిక్కిలి కలయుచున్న; కలనాద=ఆవృత్తమధురధ్వనిగల; కాకలీస్వర=మధురమై అస్ఫుటమైన స్వరముయొక్క; విలననంబునన్=ఉన్నేషముచేత. విషమాంబకవిరుదగీతప్రాతంబులు. - విషమాంబక=పంచభాణునియొక్క; విరుద=సామర్థ్యవిహ్నులులయొక్క; గీత=గానములయొక్క; ప్రాతంబులు=సమూహములు; పాడుతెఱగంటికలువకంటిదంటలనవినతాన సంతానమానంబులన్. - పాడు=పాడెడు; తెఱగంటి=దేవతాసంబంధినులగు; కలువకంటిదంటల = దిట్టతనముగల స్త్రీలయొక్క; నవిన=అపూర్వమగు; తాన=తానకారముతోఁబాడెడుపాటలయొక్క; సంతానమానంబులన్ = సమూహగౌరవములచేత. చొక్కి=సుఖపరవశమై. సంజాతపులకప్రరోహంబులన్. - సంజాత=పుట్టినట్టి; పులక=రోహంచములయొక్క; ప్రరోహంబులన్=అంకురములచేత. పొలుచుచెలుపునన్=ఓప్పుచందంబున. ఉదారకోరకవారంబులన్. - ఉదార=గొప్పలయిన; కోరక=కలికలయొక్క; వారంబులన్=సమూహములచేత. చూపట్టునీరంద్రప్రియాళు ప్రతానంబులవలనన్. - చూపట్టు=కనఁబడుచున్న; నీరంద్ర=దట్టమైన; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతానంబులవలనన్=సమూహములవలన. ఈపంచమ్యంతమునకు, ముందు, రాఁగలపంచమ్యంతములకు “వలనుమిగిలి” అనుక్రియతోనన్వయము. నీరంద్రప్రియాళు ప్రతాననికుంజగేహంబులన్. - నీరంద్ర=దట్టమగు; ప్రియాళు=ప్రేంకణములయొక్క; ప్రతాన = సమూహముయొక్క; నికుంజగేహంబులన్= పొదరిండ్లయందు. ఒక్కయొడవైనన్=ఒకనమయమందైనను. ఇనభయంబున్=ఘోరభయమును. కానక=చూడక. సుఖంబుండి=సుఖముతోడవనియించి. ఆఖండలకలాగండోపలఫలకప్రతిఫలితాధిత్య కాస్థలరమహాగరుడమాణవకమూర్తులన్. - ఆఖండలకలా = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; గండోపలఫలక = పలకలవంటి స్థూలోపలములయందు; ప్రతిఫలిత=ప్రతిబింబితములైన; ఇదిమాణవకమూర్తులకు విశేషణము. అధిత్యకాస్థల=పర్వతోర్ధ్వప్రచేకములందు; రమహణ=క్రీడించుచున్న; గరుడ=గరుడపక్షులయొక్క; మాణ

వక=బిడ్డలయొక్క; మూర్తులకొ=శరీరములను. కని=చూచి. వెలిదొరయకొ = భయమొందవల
గా. అచ్చటకొ=అనికుంజగోపములయందు. జొరఁబాటుచిలువదొరలఫణాతలమణికులభాస్వ
ద్భుజిపూరంబులకుకొ.-జొరఁబాటు=చొచ్చుచున్న; చిలువదొరల= ఫణిశ్రేష్ఠములయొక్క;
ఫణాతల=పడగలయందున్న; మణికుల=మణులసమాహమయొక్క; భాస్వత్=ప్రకాశించుచు
న్న; మృణి = కాంతులయొక్క, కాదేని మణిసమాహమనెడు సూర్యునియొక్క కిరణముల
యొక్కయని యర్థము. పూరంబులకుకొ=ప్రవాహములకు. నిలువకొ ఓపక = ఉండఁజాలక.
వెడలి=బయలుదేటి. పటతెంచుకటికిచీకటి=పోవునట్టిగాఢాంధకారము. కిన్నరాంబుజముభీక
దంబకవిరచితసూతన దోహదధూమంబులయోజకొ.-కిన్నరాంబుజముభీ=కిన్నరస్త్రీలయొ
క్క; కదంబక=సమాహమచేత; విరచిత=చేయఁబడిన; సూతన=నవీనమగు; దోహద=అనఁ
గా తరుగులతాదుల కకాలమందుపుష్పఫలాదినిమిత్తమై చేయుక్రియావిశేషము. అట్టిక్రి
యావిశేషము లెవ్వియన, దాడిమికి పొగ, ఆశోకమునకు స్త్రీపాదతాడనము, పొగడకు
ముఖసీధువు, గోరంట కాలింగనము, బొట్టుగునకు పీక్షణము, మామిడికి కరస్పర్శము, సంపెంగకు
ముఖరాగము, కొండగోగునకు సల్లాపము, వావిలికిఱిసర్ప, మొరటికిపాట, సురపొన్నకునవ్వు,
ఇత్యాదిగాఁ దెలియఁదగినయది. ఆదోహదరూపమైన; ధూమంబుల=పొగలయొక్క. యోజకొ=
రీతిచేత. తేజరిల్లకొ=ప్రకాశింపఁగా. సద్యస్సముత్పద్యమానఫలమిలితకాఖాకలితంబు లగుదాడి
మీకులంబులకొ.- సద్యస్సముత్పద్యమాన=తత్కాలోత్పద్యమానములగు; ఫల=ఫలముల చేత;
మిలిత=కూడుకున్నట్టి; కాఖా=కొమ్మలచేత; కలితంబులగు = ఒప్పుచున్నట్టి; దాడిమీకులంబు
లకొ=దాడిమీవృక్షములగుంపులను. తిలకించి=అవలొకించి. అచ్చటికికొ= ఆప్రదేశమునకు.
అశ్రయింపకొ=అశ్రయించుటకు. చనుదమని=పోవుదమని. నిజప్రియజనంబులకొ=తమప్రియు
లను. పిలుచురాచిలుకచిలుకలక్లిలుకులకలికిపలుకులు.-పిలుచు=ఆహ్వానము; జేయుచున్న; రా
చిలుకచిలుకలక్లిలుకుల=శ్రేష్ఠమైనవకాంగనలయొక్క, కలికి=అందమైన; పలుకులు=మాటలను;
విని=అకర్ణించి. అలరుకర్ణి కారవారంబులవలనకొ=వికసింపుకొండగోగులసమాహమములవలన
ను. కర్ణి కారవారప్రవాళశ్రేణులు.-కర్ణి కారవార=కొండగోగుగుంపులయొక్క; ప్రవాళ=పల్లవ
ములయొక్క; శ్రేణులు=పరంపరలు. అబ్జరాగతోరణమాలికలును=పద్మరాగమణిమయ మగుతో
రణములగుంపులును. నిస్తులగోస్తనీవిలంబమానపుల్లగుచ్ఛంబులు.- నిస్తుల=అసమానములగు;
గోస్తనీ=ద్రాక్షయొక్క; విలంబమాన=తేలాడు చున్నట్టి; పుల్ల=వికసించినట్టి; గుచ్ఛంబులు=
గుత్తులు; అచ్చమాక్షికవితానంబులును.-అచ్చ=స్వచ్ఛమగు; మాక్షిక = ముత్యములయొక్క;
వితానంబులును = మేలుకట్టును. అమలకకుత్స్థులనానట్టమానమత్తాళిపాలికలు.- అమల
=స్వచ్ఛమగు; కుత్స్థుల=శ్రేష్ఠప్రదేశమందు; నానట్టమాన=విహరించుచున్నట్టి; మత్త=మదిం
చిన; అళి=తుమ్మదలయొక్క, పాలికలు=గుంపులు. అభిరూపధూపధూమమాలికలును.-అభిరూ
ప=మనోహర మగు; ధూప=ధూపసంబంధి యైన; ధూమ=పొగయొక్క; మాలికలును=సమా
హమములును. కాఁగకొ=అగు చుండఁగా. అమరుమందారపీఠన్నందిరంబునకొ.-అమరు=ఒప్పు
చున్న; మందారపీఠకొ=కల్పలతలయొక్క; మందిరంబునకొ=గృహమందు, సంపెంగ తీవజాలు
వాగొలునుజకొ=సంపెంగతీవల నెడు బంగారుగులులయందు. ఉయ్యిలంబాఁగు సాధ్యమిథ్యా

మధ్యాజనంబుల చరణపయోజనంయోజనంబులకుఁ.—ఉయ్యోలలూఁగు=దోలావిహారమునే యుచున్న; సాధ్య=సాధ్యులయొక్క; మిథ్యామధ్యా=తమమధ్యలైనయంగలయొక్క; జనంబుల=సమాహమలయొక్క; చరణపయోజ=పాదపద్మములయొక్క; సంయోజనంబులకుఁ=సంబంధములకు; లక్ష్యంబులై=విషయంబులై. తదీయస్పర్శన వినిర్గతానురాగ కందళంబులయందంబునఁ.—తదీయస్పర్శన = ఆసాధ్యస్త్రీపాదపయోజస్పర్శచేత; వినిర్గత = చెడలివచ్చిన; అనురాగ=ప్రీతియొక్క; కందళంబులయందంబునఁ=ఁకురములభంగి. చివురించునశోకానోకహంబులవలనను = చిగురించు చున్నయశోకవృక్షముల వలనను, అశోకమునకు నబలాపాదతాడనము గోనాదమని తెలుపఁబడియె. అశోకానోకహ కుసుమ విసరవర్షితమరంద ధారాభద్రారాగౌరవంబునఁ.—అశోకానోకహ కుసుమవిసర = అశోకవృక్ష కుసుమసమాహమచేత; వర్షిత=వర్షింపఁబడినట్టి; మరంద=పూఁదేనియొక్క; ధారాభ=అధికమగు; ధారా=ధారలయొక్క; గౌరవంబునఁ=అతిశయముచేత. పెనులోయఁ బడిన ధగధగని పగడంపుఁగోనలఁ=పెద్దకొండ చీలికయందుఁ బడినధగధగ మని మెఱయు పగడములయొక్క కోనలయందు. భుగభుగవలచు కపురంపుటనంటి చెప్పరంబులక్రిందఁ.—భుగభుగవలచు=భుగభుగమనిపరిమళించు; కపురంపుటనంటి=కర్పూరపుటఁటి చెట్లయొక్క; చెప్పరంబుల క్రిందఁ=పందిళ్లక్రిందను. చెప్పరానివేడుక=చెప్పనలవిగాని సంతసము. ముప్పిరిగొనఁ=మిక్కిలి వృద్ధిఁబొందఁగా. విచ్చలవిడి=యభేచ్ఛుమగ. దాఁగిలి మ్రుచ్చులాడునెడఁ=దాఁగిలిమ్రుచ్చు లనివేరుగల యాటలాడు నపుడు. ఎడయనివడి=సందులేని వేగము. అడరఁ=ఓప్పఁగా. ఉదంచిత చంచరీక మాలికలఁ=మిక్కిలి యొప్పుచున్న భృంగపంక్తుల చేతను. ఉల్లసిత పల్లవంబులఁ=ప్రకాశించుచున్న చిగురుటాకుల చేతను. ఉత్తంగనిస్తులస్తబకంబులఁ.—ఉత్తంగ=ఉన్నతమగు; నిస్తుల=సాటిలేని; స్తబకంబులఁ=గుచ్చముల చేతను; ఉజ్జ్వలతగ్గలికాకులంబులఁ=ప్రకాశించు చున్న మొగ్గలగుంపుచేతను, ఉల్లసిల్లుతరుణప్రతతులఁ=ప్రకాశించు చున్న లేతలేతలయందు. కలకుడుంగరంగంబులలోఁ=ఉండినట్టి లతాగృహముల యొక్క మధ్యప్రదేశములయందు. తమ్ముఁ. తెలియకుండఁ. దాఁగియున్న యన్నులమిన్నులఁ=దాఁగియున్నట్టి యుత్తమస్త్రీలను. వీక్షింపఁ=అవలొకించుటకు. చరించుసిద్ధరాజ తనూజాసమాజంబులనిశాతవిలోచనాపాతంబులఁ.—చరించు=సంచరించు చున్న; సిద్ధరాజతనూజా=సిద్ధకన్యకలయొక్క; సమాజంబుల=సంఘముల యొక్క; నిశాత=తీక్ష్ణములగు; విలోచన=దృష్టులయొక్క; ఆపాతంబులఁ=ప్రసరణముచేత. అపూర్వవిలాసంబుఁ=లోలోత్తర విలాసమును; కాంచుతిలకనగతిలకంబులవలనఁ=కాంచునట్టి శ్రేష్ఠము లగుతిలకవృక్షములవలనను. తిలకవృక్షము లనఁగా బొట్టుగుచెట్లు, వీనికెదోహదము వీక్షణ మని తెలుపఁబడియె. తిలకనగతిలకకుసుమ గళన్నకరంద సంపర్కంబునఁ.—తిలకనగతిలకకుసుమ = శ్రేష్ఠము లగుబొట్టుగుల యొక్క పువ్వులవలన; గళత్=జాఱుచున్నట్టి; కుకరంద = పూఁదేనియొక్క; సంపర్కంబులవలనఁ=సంబంధమువలన. పదనైనముత్రియంపు దొనలఁ=అద్భుతమైన ముత్యపుదొనలయందు. నిండినసంకుమదపంకంబునఁ=నిండినట్టి జవ్వాటిబురద చేత. పాంకంబుగాఁ=సుందరమగునట్లుగా. మృ

దుష్టుదుత్వగభివదళంబులక. — మృదు = మృత్తనగు; మృదుత్వక = భూర్జవృక్షముయొక్క;
 “భూర్జేచర్మిమృదుత్వశా” అని అమరుడు. అభినవ = నాతనమగు; దళంబులక = పత్రములయం
 ను; నలినభవునిక = బ్రహ్మను. కొలువక = నేవింపను. చనినతమతమ రిమణునికై = పోయినట్టి
 తమతమప్రియుని కొఱకు. సందేశంబులు = స్వీయవృత్తాంతములు. లిఖించి = వ్రాసి. చెలులక =
 సకియలను. అంచి = పంపి. పంచశరపంచశరీప్రపంచితరసాణశిఖి శిఖాంచలచంచలిత మాన
 సంబునక. — పంచశర = మన్నఘని యొక్క; పంచశరీ = శరపంచకము చేత “పంచానాం
 శరాణాం సమాహారః” అని ద్విగువుచేసి జీప్సత్వము చేయఁగా పంచశరీ అనియైనది.
 ప్రపంచిత = విస్తరింపఁ జేయఁబడిన; రసాణ = వియోగ మనెడు, శిఖి = అగ్నియొక్క; శిఖా =
 జ్వాలలయొక్క; అంచు = అగ్రములచేత; చంచలిత = మిక్కిలి చలింపఁజేయఁ బడిన; మానసం
 బునక = మనస్సుచేత. అడలి = దుఃఖించి; బడలి = ఆలసి. చెలువను = అందమును. ఎలవుకలు
 వల దొరరాయరింగులక. — ఎలవు = చేయుచున్న; కలువల దొరరా = చంద్రకాంత మణుల
 యొక్క; అరంగులక = తిన్నెలమీఁద. పఱచిన కలువతీకు జముకాణంబుల సయి = పఱచి
 నట్టి కలువతీకు లనెడు జముకాణములను నాస్తరణవిశేషములయందు. పారలుగంధర్వ సౌ
 గంధికగంధిరత్నంబుల సంతాపంబు. — పారలు = పరివర్తనము నేయుచున్న; గంధర్వ =
 గంధర్వులయొక్క; సౌగంధిక గంధిరత్నంబుల = స్త్రీరత్నములయొక్క; సౌగంధిక మనఁగా
 మంచినపరిమళముగల యొకవిధమైన కలువ, దాని గంధమువంటిగంధము గలవారలు సౌగం
 ధికగంఘలు. వారలలో శ్రేష్ఠులు సౌగంధికగంధిరత్నములు. “సౌగంధికంతు కహ్లాంమరత్నం
 స్వజాతిశ్రేష్ఠేఽపి” అని యమరుడు. సంతాపంబు = సంతాపము. చనక = చనుటకు. విరిసీరు
 నించయుక = బువ్వజలమును బూరించయు. కంజిపురులక = ఎఱ్ఱనిచిగురుటాకులచేత. కప్పి
 యుక = ఆచ్ఛాదించియు. చల్లపుష్పాదులు = చల్లనిపుష్పకేణువులు. చల్లియుక. అలరు జొంపం
 బులక = పువ్వుల గుబురులచేత. పొదివియుక = కప్పియు. శీతలోపచారంబులు = శైత్యోపచా
 రములను. చేయుతత్ప్రియవయసాల్లలమంబులకుక = చేయుచున్న వారి ప్రియసఖీరత్నము
 లకు. తోడునీడలై = సహాయములై. చూడక = అవలోకింపుటకు. తగువాసంతికా జాతంబు
 = ఓప్పుచున్న బండిగురువెందలతలగుంపు. ఆలసవాతపోతప్రచారంబునక. — ఆలసవాత
 పోత = మందమారుతముయొక్క; ప్రచారంబువలనక = సంచారిమువలన. కాఁగిలింపక = ఆరింగ
 నమునేయఁగా. అవారితసుమనోవికాసంబునక = అడ్డగింపఁబడిని కుసుమవికాసమువలన.
 పొలుపుగాంచుకురువకలతావలయంబులవలనక = అంద మగుగోరంట తీవలవలయముల వలన
 ను. “ఆలిక్లనేన కురసో హరిశేక్షణానా మామోదగౌరవభ్యతో భువి సర్వ ఏవ” అనుట
 వలన హరిశేక్షణాలింగనమే కురసకామోదహేతు వైనను వాసంతికాజాతంబునందే స్త్రీ
 లింగమహిమచే స్త్రీజాతత్వరోపమున విచ్చిత్తివిశేషము నవేక్షించి యిట్లు కవి వచించె.
 ఇట్లు మఱికొన్ని దోహదము లిందు వచింపఁబడిన యవి. కురువకలతావలయ వల్లవ
 పల్లవాధరా మండలమధ్యస్థలసందర్శనీయ పురందర శిలాశిఖర నందనందన సంభృతరంజిత
 వేణుదండాయమాన మానితకటక వాలవాయజ నూత్రానుబింబంబులు. — కురువకలతావల
 య = గోరంటలతల గుంపనెడు; వల్లవపల్లవాధరామండల = యాదవాంగనల గుంపుయొక్క;

మధ్యస్థల=మధ్యభాగమందు; సందర్శనీయ=చూడసాంపయినట్టి; పురందరశిఖర=ఇంద్ర
 నీలమణిమయ శిఖరమనెడు; నందనందన=కృష్ణునిచేత; సంభృత=భరింపబడిన; రంజిత=ప్ర
 కాశించు నట్టి; వేణుదండాయమాన=వేణుదండమువలె నాచరించు చున్న; మానిత=పూ
 జితమగు; కటక=నితంబప్రదేశమందలి; వాలవాయజ సూత్ర=సూత్రాకారి మగువైడూ
 ర్యముయొక్క “వైడూర్వీయ వాలవాయజమ్” అని యమరుడు. అనుబంబులు=ప్రతిబంబ
 ములను. అపీరూపంబులుగాక=సర్వములుగా. ఎఱింగి=తెలిసికొని. ఉపాంగి=విజృంభించి.
 చెంగున నెగసి=చెంగున పైక లేచి, చెంగునది ధ్వన్యకురణ శబ్దము. చరణంబులకొ
 త్రొక్కిపట్టి=పాదముల చేతఁ ద్రొక్కిపట్టి. చంచాపుటంబులకొ=ముక్కులయొక్క యగ్ర
 భాగముల చేత. చించి=బ్రద్దులుచేసి. అక్కలకొ=పక్షములచేత. అడిచి=కొట్టి. ఏమి
 యొక తేర కున్నకొ=ఏమియు తేటపడకుండఁగా. విస్మయంబు=ఆశ్చర్యము. కునంబు=మన
 స్సును. యెరయకొ=పొందఁగా. విఫలప్రయత్నంబులువి=నిష్ఫలప్రయత్నములుగల
 వై. పుడమికొ=భూమియందు. వ్రాలుకాంతార మయూర దారకంబులకొ=పడుచుండిన పన
 మయూరములబిడ్డలను. చొచ్చి=చేరి. కికాకీకకేలికొ=ఇట్టిధ్వనివిశేషముతోఁ గూడినక్రీడను.
 నల్లుగుడుసరోజముఖిభీనకరంబుల దరస్థితవిలాసంబునకొ.—సల్పు=చేయునట్టి; గరుడసరో
 జముఖి=గరుడస్త్రీలయొక్క; నికరంబుల=గుంపులయొక్క; దరస్థిత విలాసంబునకొ=మందహాస
 విలాసము చేత, సమధికపధిక చేతస్తావసంవర్ధకప్రసనామోదపరింపరలకొ.—సమధిక=మిక్కిలి
 యధికమానట్లుగా; పధిక=పాంథులయొక్క; చేతస్తావ=మనస్సంతాపమునకు; సంవర్ధక=మిక్కిలి
 వర్ధకమగునట్టి; ప్రనవ=పుష్పములయొక్క; ఆమోద=పరిమళముయొక్క; పరంపరలకొ=సమూ
 హముల చేత. చెన్నమీలు పున్నాగ పూగంబులవలనకొ=ప్రకాశించు పొన్నలగుంపులవల
 నను. పున్నాగపూగ మధుసాల రసాలముఖ్య దివ్యతర్వంతరంబునకొ.—పున్నాగ=పొన్న
 లు; పూగ=పొడికలు; మధు=ఇప్పలు; సాల=వీచెలు; రసాల=తీయచావులు; ముఖ్య=మొదలు
 గాఁగల; దివ్య=లోకోత్తరములగు; తరు=వృక్షములయొక్క; అంతరంబునకొ=మధ్యభాగ
 మున; మంజాలకంజరాగ భిత్తిభాగమరీచిపుంజంబు.—మంజాల=మనోజ్ఞమగు; కంజరాగ=
 పద్మరాగమణులయొక్క; భిత్తిభాగ=గోడలయొక్క ప్రదేశ సంబంధులగు; మరీచి=కాంతు
 లయొక్క; పుంజంబు=గుంపు; భాస్వదాతప ప్రాబల్య ఖంజనంబును.—భాస్వదాతప=సూ
 ర్యాతపముయొక్క; ప్రాబల్య=అతిశయముయొక్క; ఖంజనంబును=నిలుకడను. “ఖజి గతివైక్ల
 వ్యే” అని యనుశాసనంబు. ఖండనంబు ననుపాతముస్పష్టార్థము. పద్మరాగభిత్తికాంతిపుంజ
 ము వృద్ధాతపమును బోలియున్నదనుట. కాతకుంభ కుంభవిభాడంబరంబు.—కాతకుంభ
 కుంభ=కనకకలశముల యొక్క; విభా=విశేషకాంతియొక్క; ఆడంబరంబు=విజృంభణిము.
 సంధ్యారాగారంభంబును=సంధ్యాకాలిక రాగము యొక్క ప్రాదుర్భావమును. వలభిన్నణి
 వలభిరుచిర రుచిపూరంబు.—వలభిన్నణి = ఇంద్రనీలమణులయొక్క; వలభి=చంద్రకాలలయొ
 క్క; రుచిర=మనోహరమగు; రుచి=కాంతులయొక్క; పూరంబు=గుంపు. నిలిడ తిమిరవివ
 ర్ధనంబును=దట్టమైన చీకటికి ఛేదనమును, ముక్తోల్లాఽలవిభాసారంబు.—ముక్తా=ముక్తియ
 నులయొక్క; ఉల్లాఽల=మిక్కిలి తరలమైన; విభా=విశేషకాంతియొక్క; సారంబు=స్థిరాం

శము. “ముక్తాఫలేషు చ్ఛాయాయా స్తరశత్యమివాన్తరా” అని ముత్యములయందు తరలత్వము లావణ్యలక్షణమున రసార్ణవ సుధాకరములోఁ జెప్పఁబడినది అది పూర్వము వ్రాయఁబడియె. త్తార కానిసద్గంబునునక్షత్రిస్వభావమును. భూరి స్తంభ సంగ్రహిత హీరదర్పణ ద్యుతిజాతంబు. — భూరి స్తంభ = సువర్ణ స్తంభముల యందు; సంగ్రహిత = కట్టఁబడిన; హీరదర్పణ = వజ్రదర్పణములయొక్క; ద్యుతిజాతంబు = కాంతిపుంజము. ని స్తంద్ర చంద్రికా కల్పనంబును. — ని స్తంద్ర = జాగరూక మైన అనఁగా లేజరిల్లనట్టి; చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క; కల్పనంబును = ఉత్పాదనమును. కావింపఁ = చేయఁగా. అక్షీణక్షణదైకవిలసనంబునఁ. — అక్షీణ = అధికమగు; క్షణవా = రాత్రియొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; విలసనంబునఁ = ప్రకాశము చేత. పాలుచు కేలికాహర్ష్యంబునఁ = ఓప్పుచున్న క్రీడాసౌధమునందు. మిక్కిలి = అతీతయమగునట్లుగా. పిక్కిటిల్లుమక్కువఁ. — పిక్కిటిల్లు = పృథ్విబాండునట్టి; మక్కువఁ = ప్రేమ చేత. చక్కరవిల్లు జగడంబులఁ = మదనకదనములయందు. మగలఁ = భర్తలను. చొక్కించు = సుఖపర వశులను జేసి. ఆత్మీయ పుంభావ భావనాసంభూతశ్రమంబు. — ఆత్మీయ = తమసంబంధియైన; పుంభావ = పురుషాయితముయొక్క; సంభావనా = నిష్పాదనమువలన; సంభూత = పుట్టినట్టి; శ్రమంబు = ఖేదము. తూలఁ = తోలగుటకు. చెంగటివసులఁ = సమీపములందలివనములయందు. సంచరించు నాగ కన్యావతంసంబులయాగాధనిశ్శ్వాససమీరంబులఁ. — సంచరించు = విచరించు చున్న; నాగ కన్యావతంసంబుల = శ్రేష్ఠులగు నాగ కన్యకలయొక్క; ఆగాధ = మిక్కిలిదట్టమగు; నిశ్శ్వాససమీరణంబులఁ = నిశ్శ్వాసవాయువుల చేత. తోరం బగుసిరిఁ = అధిక మైనపుష్పఫలసంపద చేత. ఒప్పుదనిందువారంబుల వలనఁ = ఓప్పుచున్న వావిలిచెట్టవలనను. సిందువారాదినగ వారశిలా తలంబులఁ. — సిందువారాదినగ వార = వావిట్ల మొదలగు చెట్లనమాహములుగల; శిలా = పాషాణములయొక్క; తలంబులఁ = ప్రదేశములయందు. ఉరులు = మృగ బంధనములు. తాల్చియుఁ = ధరించియు. నెత్తములఁ = పర్వతములమీఁదినమప్రదేశములయందు. ఇమ్ముగాఁ = ఇంపుగా. ప్రవహించు నెలయేఱులపైఁ = ప్రవహించుచున్న నెలయేఱులమీఁద. వలలు = బంధనరజ్జువులను. చేర్చియుఁ = ఉంచియును. స్వజాతిద్విజాతులఁ = తమజాతిపక్షులను. రాఁబిల్పుపులుఁగులఁ = చేరఁబిలుచు చున్న పక్షులయందు. దీములఁ = పక్షులులో నగువాని బట్టుటకై పెంపఁబడినపక్షులులో నగువానిని. కట్టి = బంధించి. జిగురుఁగం డెలు = జిగురుతోఁ గూడిన కేనిన దారపుఁగం డెలను. అమర్చియుఁ = సిద్ధము చేసియు. విచిత్రతర వనపత్తిగోత్రంబులఁ = నానావర్ణములుగలవనపక్షులగుంపులను. పట్టుకొనుతలంపునఁ = గ్రహించును దేశమున. మెండైనపొదలఁ = గొప్పవైన పొదలయందు. ఉండి = వసిించి. అప్పటప్పటికిఁ = ప్రతిక్షణమందు. వానిఁ = అయ్యురులు మొదలు గాఁగలవానిని. కానఁ = చూచుటకు. తమకించి = త్వరపడి. చెంచెట్లు = చెంచుల స్త్రీలు. ఎత్తు నెత్తు గంబుల తమ్మిచాయలఁ = ఎత్తునట్టి గుండర మైన ముఖపద్మములయొక్క కాంతుల చేత. వసంత సమయ సముదిత సౌభాగ్యమునఁ. — వసంత సమయ = వసంత కాలమందు; సముదిత = ఉదయించిన; సౌభాగ్యమునఁ = విభవాతిశయము చేత. పొదలుచాంపేయధాత్రిరుహంబులవలనఁ = ఓప్పుచున్న సంపెఁగ చెట్టవలనను. చాంపేయధాత్రిరుహంబులవలనఁగలిగిత పరాగరాశిమధురస న్దధిపులినదేశమునఁ. — చాంపేయధాత్రిరుహ = సంపెఁగ చెట్లయొక్క; కుసుమ = పువ్వుల

వలన; గతితి=జాతినట్టి; పరాగరాశి=పుష్పాడిగమూహము నెడు ; మధురగనదీపులిన=మకరంద
నదీనైకతముయొక్క. దేశమున=ప్రదేశమునందు. కపురంపుటనంటులేయాకు=కర్పూరపుట
నంటిలేతయాకును. పఱచి. మరకతమకరకేతనాపితమూర్తి=మరకతమణిమయమగుళివ
మూర్తిని. నిలిపి=స్థాపించి. తదేకపూజాతాత్పర్యంబున=తత్=ఆసాంబమూర్తియొక్క ;
ఏక=ముఖ్యమగు ; పూజా=పూజయందలి ; తాత్పర్యంబున=ఆసక్తిచేత. ఉన్నగర్వతోత్త
ములకు=ఉండునట్టి ప్రమథశ్రేష్ఠులకు. విరులాసంగునంతరంగంబున=పువ్వుల నిచ్చుమన
స్సుచేత. ప్రమదావనంబు=ఉద్యానవనమును. చొచ్చి=ప్రవేశించి. ప్రమథమధుగోష్ఠీతల్లజం
బులు=ప్రశస్తమైనప్రమథాంగనలు. కేల=హస్తములచేత. ఊడి=ఊసుకొని. నిక్కి=మీడి
కిసాగి. విటపాంతరాభివేష్టితి మల్లికాప్రసూనంబుల=విటపాంతర = కాళాంతరముల
యందు ; అభివేష్టిత=చుట్టుకొనియుండునట్టి ; మల్లికా = మల్లికాలతలయొక్క ; ప్రసూనం
బుల=పుష్పములను. కోయునెడ=కోయుగమయమున. తత్త్వరసంయోగంబువలన=
అప్రమథస్త్రీకరసంపర్కమువలన. నిశ్చేష్ఠలలాభంబు=తమకిష్టమైన ఫలములయొక్కలాభము.
చేకూరెనోయన=ఘట్టిల్లెనోయననట్లు. రమ్యఫలంబుల=మనోహరములగుపండ్లచే
తను, లాభములచేతను. పెంపొందుమాకందంబులవలన=వృద్ధిబొందుమావులవలనను.
మాకందవాసనాభివాసితపవమానప్లవమానసీలాశోకరజస్తోమంబు.—మాకంద = రసాలపుష్ప
ములయొక్క ; వాసనా=పరిమళముచేత ; ఆభివాసిత=వలచునట్టి ; పవమాన = వాయువు
చేత ; ప్లవమాన=తేలియాడుచున్న ; సీలాశోకరజః = నల్లనియశోకకుసుమముల పరాగము
యొక్క ; స్తోమంబు=సమూహము. ప్రవర్ణోపక్రమనిర్గచ్ఛద్ధామవర్తనంబున.—ప్రవర్ణ=
అగ్నిష్టోమాద్యంగవిశేషహోమముయొక్క ; ఉపక్రమ=ప్రారంభమందు ; నిర్గచ్ఛత్=వెడలి
వచ్చుచున్న ; ధామ=పొగయొక్క ; వర్తనంబున=వృత్తివంఛివృత్తిచేత. పర్వ=వ్యాపిం
పగా. అమందానందకందలితచిత్తారవిందంబులతో.—అమందానంద = అధికానందము
చేత ; కందలిత=అంకురించినట్టి ; చిత్తారవిందంబులతో=చిత్తములనెడునరవిందములతోడ.
ముందుముందుగ=తోలుతోలు. పఱతెంచుపురందరాదిబృందారకవర్గంబులతనూత్రమంబు.—
పఱతెంచు=పరుగెత్తివచ్చునట్టి ; పురందరాదిబృందారకవర్గంబుల=ఇంద్రుడు మొదలగు దేవతల
బృందములయొక్క ; తనూత్రమంబు=దేహాశ్రమము. తెరల=పోవునట్లు. చేయుశీతలతరతాప
సాశ్రమ నానావిధవసుధారుహ నివహంబులచెంతల.—చేయు = చేయునట్టి ; శీతలతర=
మిక్కిలిచల్లనైన ; తాపసాశ్రమ=మున్యాశ్రమములయందలి ; నానావిధవసుధారుహ=అనే
కవిధములయిన వృక్షములయొక్క ; నివహంబులచెంతల=సమూహముల సమీపప్రదేశముల
యందు. తదీయకాళాప్రసవముఖనిష్ఠ్యాకమధుపాలిక.—తదీయ = వానిసంబంధినులగు ;
కాళా = కొమ్మలనెడుస్త్రీలయొక్క యని కాళాశబ్దగతస్త్రీలింగమునఁ జెప్పవలయు. స్త్రీముఖ
నిష్ఠ్యాకగండూషము వశళమునకు దోహదముగాఁ జెప్పఁబడియుండెగదా. ప్రసవముఖ =
పుష్పముల నెడుముఖములవలన ; నిష్ఠ్యాక = ఉమియఁబడిన ; మధు = మకరందముయొక్క ;
పాలిక=సమూహముచేత. ప్రసవితంబులు=పుష్పించియున్నవి. అగువికారదవిటపిపట
లంబులవలనను = అగునట్టి పొగడప్రమాకులసమూహములవలనను. “వికారదో మధ్యగన్దో

వకుళస్సచకేసరః” అనిరత్నమాల. వలసమిగిలి=ఒప్పి. మేరుకుధరంబునుంబోలె = మేరుపర్వతమువలె. శక్రపురాతిభాసురంబును=ఇంద్రపురముచే భాసిల్లునది. శక్ర=మద్దిచెట్ల చేతను; పుర=గుగ్గిలపుఁజెట్లచేతను; అతిభాసురంబు=మిక్కిలిప్రకాశించునదియని భావము. “శక్ర మహేంద్రోహేమాద్రాకుటజేఁడున్ భూరుహే” అనియు, “పురంపురిశరీరేచ గుగ్గిలే కధితఃపురః” అనియు విశ్వము. హిమవన్న గంబునుంబోలె = హిమవత్పర్వతంబువలె. గోభృత్కార్త్యకాన్తికాలికాతిశోభితంబును. - గోభృత్కార్త్యక = శివునితోడను; త్రిపురవధకాలమున శివునకు మేరువు ధనువగుట ప్రసిద్ధము. అన్వితయైన. కాలికా=పార్వతిచేత సతిశోభితంబును. గోభృత్కార్త్యక = ఇంద్రధనువుతోడ; అన్విత = కూడుకొన్న; కాలికా = మేఘపంక్తిచేత; అతిశోభితంబును = మిక్కిలిప్రకాశమానమును. మందరధరంబునుంబోలె = మందరపర్వతమువలె. వ్యాళాధిరాజపరివేష్టితంబును. - వ్యాళాధిరాజ = వాసుకచేతను, దుష్టగజశ్రేష్ఠముచేతను; పరివేష్టితంబు = చుట్టుకొనఁబడినదియు. ఋశ్యమూకాద్రియుంబోలె = ఋశ్యమూకపర్వతమువలె. హరిజాతికలితంబును = కపిసంఘముతోఁగూడినదియు, సింహసంఘముతోఁగూడినదియు. మాల్యవద్గోత్రంబునుంబోలె = మాల్యవత్పర్వతమువలె. రామసంచారసంగతంబును. - రామ = రామభద్రునియొక్క, పశువిశేషముయొక్క “రామః పశువిశేషస్యాత్” అని విశ్వము. సంచార = సంచరణముచేత; సంగతంబును = కూడుకొన్నదియు. నీలాచలంబునుంబోలె = నీలాద్రివలె. పురుషోత్తమభూషితంబును = సర్వేశ్వరునిచేత, మంచినాన్నలచేత భూషింపఁబడినదియు. గంధమాదన గ్రావంబునుంబోలె = గంధమాదన పర్వతమువలె. “గ్రావాణౌ శైలపాషాణౌ” అని యమరుఁడు మహావరాహ పాలికాలింగితంబును. - విష్ణుమూర్తియొక్క చిహ్నముతోఁగూడుకొన్నదియు. “మహావరాహో గోవిన్దస్సుషేణః కనకాబ్జదీ” అని విష్ణుసహస్రనామము. మహత్ = గొప్పలైన; వరాహపాళి = పండులగుంపుతో; అలింగితంబును = కూడుకొన్నదియు. సమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు అయ్యున్. - సమ = అనురూపమైన; ఆమోద = సంతసముతో; సంకలిత = కూడుకొన్న; శ్యామా = యౌవనమధ్యస్థలసస్త్రిలచేత; మహితంబు = ఒప్పచున్నది. అయ్యును. అసమామోదసంకలితశ్యామామహితంబు వి. - అసమామోద = సరిలేనిపరిమళముతోడ; సంకలిత = కూడుకొన్న; శ్యామా = ప్రేంకఁబ్రుచివలచేత; “శ్యామాతుమహిళాహ్వయా” అని యమరుఁడు. మహితంబుని, విరోధాభాసాలంకారము. వీనఘనార్భటివిఘ్నార్జితమహాబిలం బయ్యును. - వీన = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క; ఘన = గొప్పలైన; ఆర్భటి = ధ్వనులచేత; విఘ్నార్జిత = వ్యాప్తమైన; మహాబిలంబు = గొప్పగుహలుగలది, అయ్యును. నవీనఘనార్భటివిఘ్నార్జితమహాబిలంబై. - నవీన = శ్రోత్రలగు; ఘన = మేఘములయొక్క; ఆర్భటులచే విఘ్నార్జితమైన మహాబిలంబు = ఆకాశముగలదై అని విరోధపరిచారము. మరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబు అయ్యును. - మరాళికా = పెంటియంచలచేత; ఆశ్రిత = ఆశ్రయింపఁబడిన; కటకస్థల = పర్వతనితంబుప్రదేశములందలి; వనజాతంబును = జలపూరంబు గలదయ్యును. అమరాళికాశ్రితకటకస్థలవనజాతంబుని. - అమరాళికా = దేవపరంపరలచేత, ఆశ్రితములై కటకస్థలములయందుండునరణ్యసమూహములుగలదై. సదృశ్రాజసారంగసంతానసంకులితంబయ్యును. - సదృశ్రాజ = మంచి భల్లూకముఖ్యములయొక్క;

సారంగ=శేఖరయొక్క; సంతాన=సంతతుల చేత; సంకులితంబు = వ్యాకులముగఁ జేయఁబడినదయ్యును. అసద్భక్త రాజసారంగసంతానసంకులితంబై.-అసద్భక్త=గురిలేని; రాజసారంగ=శ్రేష్ఠగణములయొక్క, సంతానములచేత సంకులితంబై. కాలాహితసుమనోనగ భాసమానంబయ్యును.-కాలాహిత=యమశక్తువైన; సుమనః=దేవునియొక్క, శివునియొక్కయనుట. నగ=పర్వత మగు కైలాసముభంగి; భాసమానంబుఅయ్యును=ప్రకాశమానమయ్యును. అకాలాహితసుమనోనగ భాసమానమై=అకాలమందుదయించిన పువ్వులుగలవృక్షములచేత భాసమానంబై. ఓప్పుచున్నయది=ప్రకాశించుచున్నయది. విలోకింపుము=చూడుము.

చ. అని లలితోక్తి నాప్రియవశ్యస్యశిఖామణిచి త్తసీమః బా

యనిలలితోః దద్రదిమహిమాతిశయం బెటిఁగింప నప్ప డా

మనుకులరాజమాళి బిలమండలిచొక్కపుఁగీ వెయింటిమేల్

మనుకులరాజకాంతతటమార్గములం గనుగొంచు నేఁగుచున్. 19

టీ. అని=ఇట్లని. లలితోక్తి=మనోజ్ఞ మైనవాక్కుచేత. ఆప్రియవయస్యశిఖామణి=ఆప్రియసఖరత్నంబైనకుముదుండు. చిత్తసీమ=హృదయసీమను. పాయనిలలితో=వదలనిక్రితీతోడ. తద్రదిమహిమాతిశయంబు = ఆహేమకూటముయొక్క మహిమాతిశయమును. ఎటిఁగింపఁ=తెలుపఁగా. అప్పుడు=అనమయమున. అమనుకులరాజమాళి = మనువంశపురాజులలో శ్రేష్ఠం డగునాసుచంద్రుండు. బిలమండలిచొక్కపుఁగీ వెయింటిమేల్మనుకుల రాజకాంతతటమార్గములఁ.-బిలమండలి=గుహాచయముయొక్క; చొక్కపు=శ్రేష్ఠమగు; తీవెయింటి=లతాగృహములయొక్క; మేల్=అతిశయముచేత; మను=వర్తించునట్టి; కుల=కులీనములైన; రాజకాంత=చంద్రకాంతమణులయొక్క; తట=ప్రదేశములయొక్క; మార్గములఁ=త్రోవలను. కనుగొంచుఁ=చూచుచు. ఏఁగుచుఁ=పోవుచు. దీనికి ముందుపద్యమందున్న కోనఁగనియొక్క అనుక్రియతో నన్వయము.

సుచంద్రుండు చూచుచు నేఁగుచున్నగుహమార్గములు చంద్రకాంతమణిఖచితములై యిరుప్రక్కల లతాగృహములచే నావరింపఁబడిన వనిభావము.

సీ. కట్టెండవెడఁదకాఁకఁ గఱంగి ప్రవహించు, జవ్వాదిడ్గియఁచాలలోయఁ
బడుచుఁ జొక్తపుఁగ్రొత్తపటికంపుఁజటిపజ్జ, బాగైనకెంపురాఁపణుకువాలుఁ
పొదరుఁబొన్నలరాలుఁపుప్పొడియగుముపైఁ, బగిలియొప్పెడువేరుఁపననపంటి
నీటికాల్వలఁబ్రోచి పాటించుజేజేల, మ్రాఁకుతీవలఁజాట్టి రాఁగ నలర్చు
తే. దాకపందిలిక్రింద నిద్దంపువేడ్కు

దవిలి కోలాట మాడుగంధర్వసతుల

చారుసౌవర్ణకటకసింజానినాద

కులఘుమఘుమాయమాన మాఁకోనఁ గనియె.

టీ. కట్టెండవేడదకాఁక. - కట్టెండ=అధిక మైనయెండయొక్క; వేడద=విశాల మగు; కాఁక=వేడిచేత. కఱంగి=ద్రవించి. ప్రవహించుజవాదిడ్గియ. - ప్రవహించు=ప్రవహించునట్టి; జవాది=సంకుమదముయొక్క; డిగ్గియ = నడబావి. చాలక = మిక్కిలి. లోయక = కొండనడిమిచీలికయందు. పడుచుక = పడినట్టిదగుచు. చొక్కపుఁగ్రోతపటి కంపుచటిపజ్జక. - చొక్కపు=ఉత్తమమైన; పటికంపు=స్పటికములయొక్క; చటి=తటము యొక్క; పజ్జక=నమీపమున. బాగైనకెంపురాపణుకువాలు. - బాగైన=అందమైన; కెంపు రా=పళ్లరాగమణులయొక్క; పణుకు = సందులందలి; వాలు = దీర్ఘమైన. పొదరుఁజూ న్నలక = పొదలైన పున్నాగములవలన. రాలుపుప్పొడియునుమపైక = పడు చుండినపు పొడియునునినుకపై. పగిలి=బద్దలై. ఒప్పెడువేరుపనసపంటినిటికాల్వలక. - ఒప్పెడు=ప్ర కాశించునట్టి; వేరుపనస=వేరుపనసలయొక్క; పంటి=ఫలనంబంధి యగు; నీటికాల్వలక= జలప్రవాహములవలన. ప్రాచి=పోషించి. పాటించుజేతలమ్రాకుతీవలక = ఆదరించుచున్నక ల్పవృక్షములతీవలను. చుట్టి రాఁగక = పరివేష్టించిరాఁగా. అలరుదాకపందిలిక్రిందక=ఒప్పుచు న్నద్రాక్షపందిలియొక్కక్రిందను. నిద్దంపువేడక = స్నేహయుక్తమైనవేడుకను. తవిలి= పొంది, కోలాటము=క్రీడావిశేషమును. ఆడుగంధర్వసతులచారుసౌవర్ణకటకశింజానినాదకు లఘుమఘమాయమానము. - ఆడు=ఆడుచున్న; గంధర్వసతుల=గంధర్వస్త్రీలయొక్క; చారు= సుందరమగు; సౌవర్ణకటక=బంగరుకడియములయొక్క; శింజా=చిన్నగంటలయొక్క; నినా దకుల=ధ్వనిసమూహముచేత; ఘుమఘమాయమానము=ఘుమఘమయనధ్వనిగలయట్టిది; జౌ కోనక=అగునట్టిధర్వతమందలిరహస్యప్రదేశమును. కనియెక=చూచెను.

ఎండకాఁకచే కఱంగిప్రవహించునట్టిజవాజిచే వేర్పడినడిగియ, పటికపుఁ జఱిదగ్గ ఱనున్నకెంపురాలపణుకులయందు పొదలై పెరిగి యున్నపొన్నచెట్లనుండి రాలినపుప్పొడి యిసుకమీఁదనున్న వేరుపనసపండ్లరసములకాల్వలను, పోషించి కల్పవృక్షపుఁదీవలను ఆద రించును. అట్టికల్పవృక్షపుఁదీవలను చుట్టుకొని వృద్ధిఁ బొందునట్టిద్రాక్షపందిళ్లక్రింద గంధ ర్వస్త్రీలు కోలాట మాడునట్టి కోనను చూచె ననిభావము.

లయగ్రాహి.

మానితనవీనకిసలానురతికానఘపిఁకినిచయగానములచే నళినికానీ
కానుగతమానసచఁరీనిరుపమానరుతిచే నళికులీనవనితానికరనానా
ధ్వానములచే ననిలయానమునఁ బైనిగుడుఁసూనతతితేనియలఁసొనరొదచే నిం
పైనయలఁగొన గనియానృపతిదా నెనసెమానసతటీనివిశమానముదమంతన.

టీ. మానితనవీనకిసలానురతికానఘపిఁకినిచయగానములచేక. - మానిత=శ్రేష్ఠమగు; నవీ న=మాతనమైన; కిసల = పల్లవములయందు; “కిసాలం కిసలం కిసమ్” అనిద్విరూపకోశము. అనురతిక=అనురక్తి గలిగినట్టి; అనఘ=ఒచ్చెములేనట్టి; పిఁకినిచయ=కోకిలస్త్రీలగుంపుయొక్క; గానములచేక = గీతములచేతను. నళినికానీకానుగతమానసచఁరీనిరుపమానరుతిచేక. - నళిని కా=పద్మలతలయొక్క; అనీక=సంఘములను; అనుగత=అనుసరించినట్టి; మానసచరీ=హంసస్త్రీల

యొక్క; నిరుపమాన=సాటిలేనట్టి; రుతిచేక=ధ్వనిచేతను. అభికులీః సమశానికర నానాధ్వా
నములచేక.-అభి=తు మైదలయొక్క; కులీనవనితా=కులస్త్రీలయొక్క, అడుగు మైదలయొక్క
యనుట. నికర=సమానముయొక్క; నానా=అనేక ప్రకారములగు; ధ్వానముల చేక=నాద
ముల చేతను. అనిలయానమునక=వాతప్రచారముచేత. పైక=మీఁదను; నిగుడునూనతతిలే
యలసోనరాదచేక.-నిగుడు=వ్యాపించునట్టి; నూనతతిలేనియలసోన=పూగుతుల లేనియలవాన
యొక్క; రొదచేక=ధ్వనిచేతను. ఇంపైనయలకోఁక=సోంపైనట్టియాకోనను. కని=చూచి.
అన్యపతి=అనుచుండుండు. మానసతటినివిశమానముదము.-మానసతటి=స్వనయప్రదేశమును;
నివిశమాన = ప్రవేశించు చున్న; ముదము=అనందము. అంతక= అంతటను. గాక. ఎని
సెక=చొందెను.

శే. ఇట్లు లక్ష్మీన నెనసి తగ్గియచిత్ర

మహిమ మెంతయుఁ గాంచుచు * మనుజునే

తగుకుఁబ్రాగెంపుమెట్టుల * దారి డిగ్గి

యాత్మహితుతోడ నుయ్యన * యరుగ నచట.

22

టీ. మనుజునేత=నుచుండుండు. ఇట్టులు=ఈప్రకారమున. అక్కొనక = అసోనను.
ఎనసి=పొంది. తదీయచిత్రమహిమము = అకోనకు సంబంధించిన చిత్ర మైనమహిమను. ఎంత
యుక=మిక్కిలి. కాంచుచుక=అవలోకించుచు. తగుకుఁబ్రాగెంపుమెట్టులవారిక.-తగు
కు=ప్రకాశించుచున్న; ప్రాగెంపు=చిరంతనపద్మరాగములయొక్క; మెట్టులదాక=సోపా
నమార్గముననుండి. డిగ్గి=దిగి. యాత్మహితుతోడక=తనచెలికానితోడ. ఓయ్యన = తిన్నగ.
అరుగక=పోవుచుండఁగా. అక్కటక=అప్రదేశమందు. దీనికు తరపద్యముతో నన్వయము.

చ. పగడపుఁగంబముల్ తగుకుఁబచ్చలబోదెలు కెంపుదూలముల్

జగమగతాల దెంచికలు * చక్కనినీలపుఁబల్కుచాల్ మెఱుం

గగుతెలిమిన్నలోవయును * నచ్చపుబంగరుపేరరంగునం

దగఁ గనుపట్టునొక్కవిక * నన్నణిమండప ముప్పు దోఁపఁగన్.

23

టీ. పగడపుఁగంబముల్=చిద్రుమ స్తంభములు. తగుకుఁబచ్చలబోదెలు.-తగుకు=ప్రకా
శించు చున్న; పచ్చలు=గారుత్తతమణులయొక్క; బోదెలు = స్తంభముమీఁదనుంచునవయవి
విశేషములు. కెంపుదూలముల్=పద్మరాగమణులదూలములు. జగమగరాల దెంచికలు.-జగ=
శ్రేష్ఠములగు; మగతాల=వజ్రములయొక్క; దెంచికలు = దూలములమీఁద నడ్డముగా నుంపఁ
బడుగృహవయవవిశేషములు. చక్కనినీలపుఁబల్కుచాల్.-చక్కని=అందమైన; నీలపు=నీల
మణులయొక్క. పల్కుచాల్=దెంచికలమీఁద వేయఁబడుపలుకలచాలు. మెఱుం గగుతెలిమి
న్నిలోవయును.- మెఱుంగగు=ప్రకాశించుచున్న; తెలిమిన్న=స్ఫటికములయొక్క; లోవ
యును=చూరును. తగక=ఓప్పుచుండఁగా. అచ్చపుబంగరుపేరరంగునక.-అచ్చపు = శ్రే
ష్ఠముగు; బంగరు=మనర్లముయొక్క; పేరరంగునక = విశాలమైనవేదికయందు. కనుపట్టునొ

క్రమిక్రమస్థితిమండపము = కనబడునట్టి యొకప్రకాశమానమణిమయమగుమందిరము. అట్లు = అనుమయమందు. తోఁపఁగఁ = అగపడుచుండఁగా. దీనికివనించె ననుమత్తరపద్యస్థితియతో నన్వయము. ఇందుదాత్తాలంకారము. “ఉదాత్తమృధే శ్చరితం శ్లాఘ్యం వాన్యోపలక్షణమ్” అని తల్లక్షణము.

చ. కనుఁగొని యానృపాలరతిఁ కాంతుఁడు విస్తయ మంతరంబులో

నెనయఁగ నోవయస్య మనఁ మిచ్చట నిల్చి మె కొంతప్రాద్దటఁ

చనుఁగ మందయానమునఁ నమ్మణిమండపమాళిఁ జేరి యం

దొనరఁగ రత్నపీఠ ముదఁ మొప్ప వనించె వనించునంతటన్.

24

టీ. కనుఁగొని = చూచి. ఆనృపాలరతికాంతుఁడు = అనుచంద్రుఁడు. విస్తయము = అశ్చర్యము. అంతరంబులోఁ = హృదయమందు. ఎనయఁగఁ = వృద్ధిబొందఁగా. ఓవయస్య = ఓసఖుఁడా. మనము. ఇచ్చటఁ. కొంతప్రాద్దు = కొంతసేపు. నిల్చి మె = వనింతమా. అటంచుఁ = అనినెప్పుడు. అయ్యగఁ = అనుకూలముగా. మందయానమునఁ = తిన్న నిగమనముచేత. అమ్మణిమండపమాళిఁ = ఆమణిమయమండపశ్రేష్ఠమును. చేరి = బొంది. అందుఁ = అమరికపడుదు. ఓనరఁగఁ = ఇంపుగను. రత్నపీఠఁ = రత్నమయమైనపీఠయందు. ముదఁగుఁ = సంతసమొప్పుగా. వనించెఁ = కూర్చుండెను. వనించునంతటఁ = కూర్చుండినంతఁగా. దీనికి ముందు పద్యముతో నన్వయము.

సీ. ఒకమణిపుత్రికఁ యొయ్యారమునఁ జేరి

కపురంపువలపుబాఁగా లొసంగె,

నొకసాలభంజికఁ యుదిరిపువ్వులకెంపుఁ

బావడ నేరు పేర్పడఁగ వేచె,

నొకవసుప్రతిమ యింఁ పూన్పుతెల్లనితానిఁ

బొదివించెడుకలాచిఁ పూని నిలిచె,

నొకవొకాటపుబొమ్మఁ యొయ్య నొయ్యన పొన్న

విరిచాలు గూర్చినఁ సురటి వినరె,

తే. చిటులు పాంచాలికామణిఁపటల మూడి

గము లుచితరీతి దార్ప నాఁయమరకేళి

మండపశ్రీ నుతించుచుఁ మనుజభర్త

గండఁ జెలి గొల్వ నుఖలీలఁ నుండె నంత.

25

టీ. ఒకమణిపుత్రికఁ = ఒకమణిమయప్రతిమ. ఓయ్యారమునఁ = విలాసమున. చేరి = సమీపమునకు వచ్చి. కపురంపువలపుబాగాలు. - కపురంపువలపు = కర్పూరపరిమళముగల; బాగాలు = పక్కరాడితోఁజేరినవి డెములు. ఒసంగఁ = ఇచ్చెను. ఒకసాలభంజికఁ = ఒకబొమ్మ. ఉదిరిపువ్వులకెంపుఁబావడఁ = బంగారుపువ్వులుగలచెంగావివస్థముచేత. నేర్పు పేర్పడఁగను = చాతు

రిగ్ మేర్పడునట్లు. ఓచెక్=విసరెను. ఒకవిసుప్రతిమ = ఒకబంగుబొమ్మ. ఇం పూన్పుతెల్లని తావిఁబొదివించెడుకిలాచి. - ఇంపూన్పు=అందమగు; తెల్లని=శుభ్రమగునట్టి; తావిఁబొదివించెడు= పరిమళమును బొందించునట్టి; కలాచి=తమ్రపడిగమును. పూని=గ్రహించి. నిలిచెక్. ఒకచొ కాటపుబొమ్మ=ఒకస్వచ్ఛమైనప్రతిమ. ఒయ్యనొయ్యన = తిన్నతిన్న. పాన్నవిఁచాలు = పాన్నపువ్వులగుంపు. కూర్చినగురటిక్=పొదివినవ్యాజనముచేత. విసరెక్ = విసరెను. ఇటులు = ఈప్రకారము. పాంచాలికామణిపటలము = పాంచాలికాశ్రేష్ఠములగుంపు. హాడిగములు = ఉపచారములు. ఉచితరీతిక్=యోగ్యమైనరీతిచేత. తార్పక్=చేయుచుండఁగ. ఆమరకేళిమండపశ్రీక్.-ఆమర=దేవతలయొక్క; కేళిమండప=విలాసమందిరముయొక్క; శ్రీక్=గంపదను. నుతించుచుక్=కొనియాడుచు. మనుభర్త=సుచంద్రుఁడు. దండక్=గమపమునఁ దు. చెలి=సఖుఁడు. కొలువక్=నేవించు చుండఁగ. సుఖలిలక్= సుఖముచేతనైనవిలాసము చేత. ఉండక్=వసించెను. అంతక్=అసమయమందు. దీనికి వ్యసహితోత్తిరపద్యమునందున్న “ఒక్కనింగంబు వడిఁ బొదనుండి వెడలె” అనుదానితో నన్వయము.

చ. కరు లిల వ్రాల శంబరనిఁకాయము దూలఁ దరక్షులోకము
 ల్వైఱఁ బరు వంద మత్తికదఁభీచయముల్ బెగ డొంద గండకో
 త్కరములు స్రుక్కు ఋక్షసముదాయము నెవ్వగఁ జిక్కు గీశము
 ల్తరుతతి నీఁగ సూకరకులంబులు డాఁగ మహాద్భుతంబుగాన్. 26

టీ. కరులు=వీరుఁగులు. ఇలక్=భూమియందు. వ్రాలక్=పడుచుండఁగ. శంబరవికాయము.-శంబర=హరిణవిశేషములయొక్క “రక్కుశమ్పరహాసా” అనిఅమరుఁడు. వికాయము=సమాహము. తూలక్=తొలఁగుచుండఁగ. తరక్షులోకముల్= సివంగుల గుంపులు. “తరక్షుస్తుమృగాదనః” అని అమరుఁడు. వెఱక్=భీతిచేత. పరువందక్=పాటుచుండఁగ. మత్తికదభీచయముల్=మదించినయిట్టులగుంపులు. “కదళీకన్దభీచినశ్చమూరప్రియకావపి” అని అమరుఁడు. బెగ డొందక్=భయపడఁగ. గండకోత్కరములు=ఖడ్గమృగసమాహములు. స్రుక్కుక్=వెనుదీయఁగ. ఋక్షసముదాయము=ఎలుగులగుంపు “ఋక్ష చ్చభల్ల భల్లూకాః” అని యమరుఁడు. నెవ్వగఁ జిక్కుక్=మిక్కిలివిచారముచేఁ బట్టువడఁగా. కీశముల్=వానరములు. “వానరఃకీశోవశాకాః” అని అమరుఁడు. తరుతతిక్=వృక్షసమాహమందు. ఈగక్=తూటఁగ. సూకరకులంబులు=అడవిపండులగుంపులు. డాఁగక్=దాఁగుచుండఁగ. మహాద్భుతంబుగాక్=అతివింతగ. ఈపద్యమున కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయముని ఎఱుంగునది.

నీ. అఖిలజంతునిభాదఁనారూఢిమైఁ బోలె
 నతివివృతం బైనఁయాస్య మమర,
 నాశేభములఁ జిర్స్వఁనట్టిసిద్ధితిఁ బోలె
 నతిగన్ననఖరసంతతి వెలుంగ,
 స్వమృగహింసావిహారిము గాంచురతిఁ బోలెఁ
 వలపై నెగయువాలఁదండ మొనర,

నిగుడుకోపాంకురఃనికరం బగుటఃబోలె
సితకేసరములకెంజిగి చిగుర్ప,

తే. వక్రదంష్ట్రీలు శతకోటిఃవాదు గెలువ
వర్తులపుంగన్నుఁగవ భానుఃవాసిఁ గేరి
ఘుటఘుటార్భటి ఘనకోటిఃపటిమ దెగద
నొక్కసింగంబు వడిఁ బొదఁనుండి వెడలె.

27

టీ. అఖిలజంతునిభాద నారూఢిమైఁబోలె. - అఖిల=సమ స్తమైన; జంతు=ప్రాణుల యొక్క; నిఖోదన=భక్షణముయొక్క; ఆరూఢిమైఁ బోలె=అలవాటు చేతబలె. అతివివృతంబు=అతివిశాలము. విసయాస్యము=విసర్జితుము. అమర=ఓప్పుచుండఁగ. ఆశేభముల=దిగ్గజములను. చీర్షనట్టిసిద్ధితిఁబోలె=బ్రదలునేయనట్టిసిద్ధి చేతబలె. సతి=వంగుటను. కన్ననిఖరసంతతి=పొందినగోళ్ల సమూహము. వెలుంగ=ప్రకాశింపఁగ. స్వమృగిహింసావిహారము. - స్వమృగ=స్వజాతిమృగములయొక్క; హింసా=వధయ నెఱివిహారము=క్రీడను. కాంచరితిఁబోలె=పొందుటయం దాసక్తిచేతబలె. తలపై=శిరమునందు. ఎగయు=చేరియున్న. వాలదండము=దండముతో సమానమగువాలము. ఒనర=ఓప్పుచుండఁగ. నిగుడుకోపాంకురనికరంబగుటఁబోలె. - నిగుడు=వ్యాపించుచున్న; కోపాంకుర=కోపముయొక్క; అంకుర=సెలలకలయొక్క; నికరంబు=సమూహము. అగుటఁబోలె=అగుటచేతంబలె, సితకేసరముల. - సిత=తెల్లనగు; కేసరముల=మెడమిఁదివెల్లడుకలయందు. కెంజిగి=రక్తకాంతి. చిగుర్ప=ఉదయించుచుండఁగ. వక్రదంష్ట్రీలు=కుటిలమగుకోటలు. శతకోటివాదు. - శతకోటి=వక్రాయుధముయొక్క. వాదు=వాదమును. గెలువ=గెలుచుచుండఁగ, అనఁగోటలు వక్రాయుధతుల్యముగ నున్నవనుట. వర్తులపుంగన్నుఁగవ=గుండ్రమగుకనుదోయి. భానువాసి=సూర్యాధిపతియను. కేర=పరిహసించుచుండఁగ. ఘటఘటార్భటి=ఘటఘటధ్వని. ఘనకోటిపటిమ=మేఘబృందముయొక్క సామర్థ్యమును. తెగడ=తిరస్కరింపఁగా. ఒక్కసింగంబు=ఒకసింహము. ఎడి=వేగముచేత. పొదనుండి. వెడలె=బయలుదేరినను. సమస్తమృగములను బెదరించుచు విశాలములును వంగినగోటలు శిరస్సుయందు కేర్పబడినవాలము ఎఱ్ఱనికేసరాగ్రములు వక్రాయుధతుల్యము లగుకోటలు సూర్యబింబమును దిరస్కరించుకనుఁగవయుఁ గలనొకసింగము పొదనుండి వెల్వడినని భావము.

క. వెలలి జిఘృతాగౌరవ, కలనకలంఘింప వృపతిఃగన్గెని నిజని

స్తులచంద్రహాసధారం, దలఁద్రెవ్వఁగ నేసెనద్భుతంబుగ నంతన్. 28

టీ. వెలలి=వెడలి. జిఘృతాగౌరవకలనక. - జిఘృతా=గ్రహశేషియందలి; గౌరవ=అదరముయొక్క; కలనక=ప్రాప్తిచే. లంఘింప=లంఘనము చేయఁగ. వృపతి=నుచంద్రుడు. కన్గెని=చూచి. నిజనిస్తులచంద్రహాసధారక. - నిజ=స్వకీయమగు; నిస్తుల=అసమాన

మగు; చంద్రహాసః క్తియోక్తిః; ధారకః అంచ చేత. తలకః కిరమును. త్రైవ్యః అకః తెగు నలుల. ఏసెకః వై చెను. అద్భుతంబుగః ఆశ్చర్యముగ. అంతకః అంతలో. దీనికు త్తరప ద్వముతో నన్వయము.

మ. క్షీతి నాథేంద్ర శితా సి సంహతి భ వాన్మ గ్వాప్త ప్రతిత్సింహరా
జతనూదీధితి సంధ్యలో వెడలు భాన్వన్మార్తి నా మెక్కమా
నిత తేజ స్తతి దోఁచె నంత సచట * స్వీక్షింప నయ్యెక్ రమా
పతి నాపూరుషరూప మొక్కటి జగత్ప్రస్తుత్పదీవ్యద్వ్యతిన్. 29

టీ. క్షీతి నాథేంద్ర శితా సి సంహతి భ వాన్మ గ్వాప్త ప్రతిత్సింహరా జతనూదీధితి సంధ్య లోక్. — క్షీతి నాథేంద్ర = సుచంద్రునియొక్క; శిత = తీక్షణమగు; అసి = ఖడ్గముయొక్క; సంహతి = ప్రహరమువలన; భవ = పుట్టిన; అస్మక్ = రక్తము చేత; వ్యాప్త = పొందఁబడిన; తత్సింహరాజ = ఆ మృగరాజుయొక్క; తనూదీధితి = దేహకాంతియనెడు; సంధ్యలోక్ = సంధ్యాకాలమందు. వె డలు భాన్వన్మార్తి నాక్ = ఉదయించు భానుఁడోయన. ఒక మానిత తేజ స్తతి = ఒకానొక పూజ్య మగు తేజస్సమాహము. తోఁచెక్ = కనిపించెను. అంతకః = అంతలో. అచటకః = అతేజః పుంజమందు. జగత్ప్రస్తుత్పదీవ్యద్వ్యతిక్ = లోకములచే స్తుతింపఁదగినట్టి ప్రకాశించుచున్న కాంతి చేతను. ఒక్క పూరుషరూపము = ఒకానొక పురుషాకృతి. రమాపతి నాక్ = నారాయణుఁ డోయన. వీక్షింపక్ = చూచుటకు. ఆయ్యెక్ = ఆయెను.

సుచంద్రుని ఖడ్గముచే ఖండింపఁబడిన యాసింహముయొక్క రక్తవీక్త మగు శరీర కాంతి యనెడు సంధ్యయందు దయించిన తేజః పుంజమనెడు సూర్యబింబమందు తద్గత నారాయణమూర్తి నా నొక పురుషాకృతి చూపట్టెనని భావము.

చ. అది గని యాన్మ పాలుఁడు మన్మోంబురుహంబున విస్త్రయాంకురం
బొదవఁగ నుండఁ గిన్నరత * నూనుచుఁ దత్పురుషావతంస మా
యుదధిగభీరుఁ జేరి వినయోన్నతి భానుకులాయ శత్రువ
ర్యదమనపణ్ణి తాయ భవతేఽస్తు నమో యని మ్రొక్కె మ్రొక్కినన్. 30

టీ. ఆన్మ పాలుఁడు = ఆసుచంద్రుఁడు. అది గని = ఆ పురుషరూపమును బాచి. మన్మోంబురు హంబునక్ = చిత్తకమలమందు. విస్త్రయాంకురంబు = ఆశ్చర్యము. పిదపఁగక్ = కలుగు నటుల. ఉండక్ = ఉండఁగ. తత్పురుషావతంసము = ఆ పురుష శ్రేష్ఠుఁడు. కిన్నరత నూనుచుక్ = కిన్నర త్వము ధరించుచు. ఆయుదధిగభీరుక్ = ఆ సముద్రగంభీరఁ డగు సుచంద్రుని. చేరి = సమీపిం చి. వినయోన్నతిక్ = వినయాలితము చే. భానుకులాయ = భానుకులీనుఁడవైనట్టి. శత్రువర్య దమనపణ్ణితాయ = పగతురఁ బరిహర్చుటయందు పండితుఁడవైన. భవతేఽనీకాఽటకు. నమః = నమ స్కారము. అస్తు = అగుఁ గాక. అని మ్రొక్కెక్ = ఇట్లు ప్రణమిల్లెను. మ్రొక్కినక్ = ప్రణమి ల్లఁగా దీనికు త్తరపద్వ్యముతో నన్వయము.

తే. ఆదరంబునఁ గంగేల * నతని నెత్తి
దండఁ గూర్చుండఁ గావించి * ధరణిభర్త

తత్కథాశ్రవణైకముఃదాయుతాత్మ

సప్సరుషమాళిః గాంచి యి ః ట్లనుచుః బలికె.

31

టీ. ధరణిభ ర్త=భూపతి యగుచుచంద్రుఁడు. ఆదరంబునకొ=ప్రతితోడ. అతనికొ= ఆకుముదుని. కంగేలకొ = ఎఱ్ఱ నైనహస్తముచే. ఎత్తి = లేవఁదీసి. దండకొ = సమీప మందు. కూర్చుండకొ=ఉప వేశించునట్లు. కావించి=చేసి. తత్కథాశ్రవణైకముదాయుతాత్మ త్కొ.—తత్కథా=ఆకుముదుని కథయొక్క; శ్రవణ=వినుటయందు; ఏక=ముఖ్యమగు; ము దా=సంతసముచేత; యుత=కూడినట్టి; ఆత్మకొ=మనస్సుచేత. అప్సరుషమాళికొ = ఆపురుష శ్రేష్ఠుని. కాంచి=అపలంకించి. ఇ ట్లనుచుః బలికె=వత్సవ్యాఖ్యానప్రకారమున వచించెను.

చ. అకలుషరూపశోభివి మఃహామతిశాలివి కిన్నరత్వభో

ధకశుభపాలి విట్టివిలుఃధస్తుతవృత్తిః జెలంగునీకు ని

త్యకటుతరేభవై రిరమఃణాకృతి యేగతిః జెందె నెట్లు తి

ద్వికృతి యడంగెఁ దెల్పఁ గదఃవే విన వేడుక పుట్టె నియ్యెడన్.

32

టీ. అకలుషరూపశోభివి.—అకలుష=ఒచ్చెములేని; రూప=స్వరూపముచేత; శోభివి= ప్రకాశించునట్టివాఁడవు. మహామతిశాలివి=గొప్పమతితోడనొప్పనట్టివాఁడవు. కిన్నరత్వ భో ధకశుభపాలివి.—కిన్నరత్వభోధక=కిన్నరత్వమునకు జ్ఞాపకములగు; శుభపాలివి=శుభచిహ్నములు గలవాఁడవు. “పాలిః శేతు ర్ధ్వతో లిజ్జమ్” అని యమరుఁడు. ఇట్టివిలుధస్తుతవృత్తికొ = ఇవిధ మగుపండిత స్తవనీయమగు కాదేని దేవ స్తవనీయ మగువృత్తిచేత. జెలంగునీకుకొ = ఓప్పనట్టినీకు. నిత్యకటుతరేభవై రిరమణాకృతి.—నిత్యకటుతర=ఎల్ల పుడుఁ గఠినతరమగు; ఇ థవై రిరమణ=గజివుశ్రేష్ఠ మైనసింగముయొక్క; ఆకృతి=ఆకారము. ఏగతికొ=చెందకొ=ఏ విధముగ నమరెను. ఎట్లు తద్వికృతియడంగెకొ=ఏరీతి నాసింహభావము నశించెను. తెల్పఁ గదవే=తెల్పవే. ఇయ్యెడకొ = ఇచట. వినకొ = అకర్ణించుటకు. వేడుక = కుతూహలము. పుట్టెకొ=ఉదయించెను.

ఇట్టిలోకోత్తరగుణగణశాలి వగునీకు సింహత్వము గలుగుట యెట్లు మరల నది పోవు ట యెట్లు విశదీకరింపు మని భావము.

క. అనుజనపతివాక్యము మది, కనివారితమోద మొనఁగ నాఘనఁడు పునకి

. పునరవనతి ఘటియించుచుఁ, దనకథ వివరించె నిట్లుఁదారమృదూక్తిన్.

33

టీ. అనుజనపతివాక్యము=ఉత్తప్రకారం బగుచుచంద్రవచనంబు. మదికొ=చిత్తమున కు. అనివారితమోదము=అపరిమితానందమును. ఒసఁగకొ=ఘటింపఁజేయఁగా. అఘనఁడు= ఆదివ్యపురుషుండు. పునఃపునరవనతి=పలుమాలు నమస్కారములను. ఘటియించుచుకొ = చేయుచు. ఇట్లు=వత్సవ్యాఖ్యానప్రకారమున. ఉదారమృదూక్తికొ=అతిశయమార్ద్రమముతోఁ గూ డిన పలుకుచే. తనకథ=తనవృత్తాంతము. వివరించెకొ=విశదీకరించెను.

సీ. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిట, మనుతమ్మియేవేల్పుఁ గనినతల్లి
మినుకుఁజాల్తుద దెల్పుఁమిన్న లోఁ గాంచుజో, గులఁటెంకి యేవేల్పుఁకలికిపిడు
చిలుకుముద్దులవీణెఁచెలియ గాఁ దగుచాన, బొమ్మరిం ద్లేవేల్పుఁనమ్మెగంబు
లీరేడుజగములఁవారలఁ బుట్టించు, తీరువ యేవేల్పుఁసారుపతై

జే. మట్టి పెనువేల్పు హరిహాయ ఁ హవ్యవాహ
హరిజ హరిరిపు హరిణాంకఁ గురుపరిబృథ
హరిణహాయ హయముఖరాజ ఁ హరులు గొలున
హాళిఁ బేదోలగం బుండుఁ నననరమున.

34

టీ. కలిమితోయ్యలిదాల్పు బలుసామిపొక్కిట. — కలిమితోయ్యలిదాల్పు = లక్ష్మీధ
గుండగు; బలుసామి = గొప్పదేవునియొక్క, విష్ణువుయొక్కయనుట; పొక్కిట = వానియందు.
మనుతమ్మి = ఉండునట్టితామర. ఏవేల్పుఁగనినతల్లి = ఏదేవునిఁగన్నతల్లియో. ఏవేల్పుఁకలికిపిడు =
ఏదేవునియంద మైనపురము. మినుకుఁజాల్తుద = ఉపనిషద్రూపమగు వేదాంతము. తెల్పు మిన్న =
తెలియఁ జేయునట్టియత్కృష్టని. లోక = అంతరంగమందు. కాంచుజోగులఁటెంకి = అవలొకిం
చు యోగులయొక్క గృహమా, అనఁగా సత్యలోకమందుఁ బరబ్రహ్మను ధ్యానించు యోగు
లు వసించియుండురని భావము. ఏవేల్పునమ్మెగంబులు = ఏదేవుని మంచిమొగములు. చిలుకుము
ద్దులవీణెచెలియ = అతిశయమై గుండరమైన వీణయొక్క సకియ. కాఁ దగుచాన బొమ్మరిండ్లు =
కాఁ దగుచాన = అగుటకర్త యైన సరస్వతీనూపయైన స్త్రీయొక్క; బొమ్మరిండ్లు = బాలికలు
బొమ్మల నుంచిక్రిడించు చిన్నగృహములో. ఏవేల్పుపారుపతైము = ఏదేవునియధికారము.
ఈరేడుజగములవారల = పదునాలుగు లోకములయందు ధున్నవారిని. పుట్టించుతీరువ =
కల్పించునట్టివని. అట్టిపెనువేల్పు = అట్టి పెద్దదేవుండు, అనఁగా బ్రహ్మదేవుండు. హరిహాయ
హవ్యవాహ హరిజ హరిరిపు హరిణాంకగురుపరిబృథ హరిణహాయ హయముఖరాజ హరు
లు. — హరిహాయ = ఇంద్రుండు; హవ్యవాహ = అగ్నిదేవుండు; హరిజ = సూర్యకుటుంబైనయముం
డు; హరిరిపు = రాక్షసుం డగుటచే విష్ణుశత్రు వగునిర్పతి; హరిణాంకగురు = ఉండ్రజనకుం
డగుసముద్రునకు; పరిబృథ = అధిపుం డగువగులుండు “ప్రచేతా వరుణః పాశీ యాదసాంపతి
రప్పతిః” అని యమరుండు. హరిణహాయ = లేడిహాసముగాఁ గలవాయువు. హయముఖరాజ =
కిన్నరాధిపతి యగుకులేరుండు. హరులు = కివుండును. కొలువ = నేపించుచుండఁగా, హాళి = అస
క్తిచేత. పేదోలగంబుండు నవగరమునక = కొలువు కూటమున నుండుతఱి. దీనికు త్తిరపద్యస్థ
మైన యిట్లునక అనుచానితో నన్వయము.

చ. కొలువున నిల్చి భక్తివిధిఁ గొల్చుమహామనువర్ణ దేవతా
కులములలో నజత్య మొనఁగూర్చు మహామనువర్ణ దేవతా
వళు లొకకొన్ని పర్విన నవజ్వలనొజ్జ్వలకీలీకాన్తుతిం
గళవళ మందఁ గాంచి యలఁకంజభవుండు ప్రియోక్తి నిట్లనున్.

35

టీ. కొలువునకొలువుకూటమందు. నిల్చు=నిల్చుకొని. భక్తివిధి=భక్తివిధానము చేత. కొల్చుచుపోవునువర్ణదేవతాపలములలో. - కొల్చు=సేవించుచున్న; మహామను=మహామంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠాన దేవతలయొక్క; కులములలో=సమూహములలో. అజత్వము = బ్రహ్మత్వము. ఒనగూర్చుచుపోవునువర్ణదేవతావళులు. - ఒనగూర్చు=చేయుచున్న; మహామను = మహామంత్రములయొక్క; వర్ణదేవతావళులు = వర్ణాధిష్ఠాన దేవతాసంఘములు. ఒక కొన్ని పర్వినకొ = ఒకానొకకొన్ని చుట్టుకొనిగా. నవజ్వలనోజ్వలకీలికాపులి. - నవ=నూతనమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న; కీలికా=మంటలయొక్క; అత్తులి=అత్తులికి; కళవశ మందకొ=కలంతనొండెగా. అలకంజభవుండు=అబ్రహ్మదేవుండు. కాంచి=చూచి. ప్రియోక్తి=ప్రియవచనముచేత. ఇట్లునకొ = ఐక్యమాణప్రకారమునకొ బలికెను. పారిజాతారణ్యమందు తపంబొనరించువసంతుః డను విప్రునితపోగ్నిజ్వాలలచే గంపి మహామనువర్ణదేవతలు నలువకు వలగొనఁ దిలకించి యతఁడు వత్సమాణప్రకారముగ వచించె నని భావము.

చ. కటకట సర్వలోకశుభకాంక్ష లొనంగుచు నిచ్చ మించు మీ
 కీటుల భజింప రానియవిహీనవిపత్తిక సేరె నెట్లు త
 త్పటిమ హరింతుఁ డెల్పుఁ డనఁపద్మజానికమనువర్ణదేవతా
 పటలము మ్రొక్కి యిట్లనియెఁ బాయని వై న్యము మోముఁజెందఁగన్.

టీ. సర్వలోకశుభకాంక్షలు. - సర్వ=సమస్తమగు; లోక=భువనములకు; “లోకస్తుభువనైశేషే” అని యమరుండు. శుభకాంక్షలు=మంగళప్రద మగుకోరికలను. ఒసంగుచుకొ=ఇచ్చును. నిచ్చు=ఎల్ల పుడును. మించుమీసకొ=అతిశయించుచున్నమీకు. ఇటుల = తారీతిని. భజింపరానివి=సేవింపనలవిగాని. అవిహీనవిపత్తిక=అధికమగు నాపద. ఎట్లు=ఏరీతి. చేరెకొ=సమకూరెను. తత్పటిమకొ=అయాపదయొక్కబలమును. హరింతుకొ=పోఁగొట్టుదును. తెలుపుఁడు=విన్నవించుపుండు. అనకొ=అనఁగ. మనువర్ణదేవతాపటలము. - మను=మంత్రములయొక్క; వర్ణ=బీజములయొక్క; దేవతా=తదధిష్ఠాన దేవతలయొక్క; పటలము=సమూహము. పద్మజానికొ=వలువను. మ్రొక్కి=నమస్కరించి. పాయని వైన్యము=నీడనిదీనత్వము. మోముఁజెందఁగకొ=ముఖమును జేరి యుండఁగ. ఇట్లు=వత్సమాణప్రకారమున. అనియెకొ=వచించెను.

శా. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజళరణ్యం పై యిలం బారిజా
 తారణ్యంబు సెలంగు నయ్యటవి బ్రహ్మత్వంబు రాఁగోరి దు
 ర్వారాత్పద్రధిమాప్తిమామకదవవ్యాపారపారంగతుం
 డై రాజిల్లుతపస్వి యొక్కఁడు వనంతాభిఖ్య నిం పొందుచున్. 37

టీ. ఇలకొ=పుడమియందు. ఆరమ్యాగమమార్గగద్విజళరణ్యంపై. - ఆరిమ్య=అంతట మనోజ్ఞమగు; ఆగమమార్గ=వేదమార్గమునుగ=పొందినట్టి; ద్విజ=బ్రాహ్మణులకు; శరణ్యంపై = రక్షకమయినపై. ఆరమ్య, ఆగమ, యని విభాగము. వృక్షపీఠులఁజేరినపక్షుల కనియర్థాంతరము

శోచుచున్నది. పారిజాతారణ్యంబు=పారిజాతవనము. చెలంగుకొ=ఒప్పును. అమృతపింజ=అ
పారిజాతారణ్యమందు. బ్రహ్మత్వంబు రాకగోరి=బ్రహ్మత్వంబు రాక దలచి. మంత్రిరాత్రిప్రతి
మాప్తిక. -దుర్వార=దుర్నివారముగఁబ్రతిద్రవ్యము=మనోవార్ధ్యమయొక్క; అప్తిక=ప్రాప్తి
చే. మామకజపవ్యాపారపారంగతుండై. -మామక=నాకు సంబంధించినమంత్రముయొక్క; జప
వ్యాపార=జపరూపవ్యాపారమందు; పారంగతుండై=పారము నొందినవాడై. వనంతాభిఖ్య
నింజొందుచుకొ=విసంగుడగునామముచే నొప్పినవార డగును. తపస్వియొక్క; తప=తపసి
యొక్కడు. రాజీలుకొ=ప్రకాశించును.

చ. కనుఁగితిరరంబు దా వినుఁడొకానొకవిప్రవనోక్తిఁ బలుకఁగి.

పున నొకమాట నిట్టివమభూషితుండై ముని నిశ్చిలారంభమున

పెనసి యత్ని శ్రీకృష్ణపనమేధనవైఖరి నిగమనత్పద

ర్తన మిటు లయ్యె దీని నొకదారి నడపఁగఁ జూడు మిత్తతీన్. 38

టీ. తాకొ=అవసంతుడు. ఇతిరంబు=మఱియొకవస్తువును. కనఁడు = చూడఁడు. ఒకా
నొకవిప్రవనోక్తికొ=ఒకానొకమైన సషివరము నానమును. వినుఁడు=అకర్ణింపఁడు. బ్రాహ్మణోత్త
మునివాక్యమునైన వినుఁడనినోచు చున్నది. ఇంపునకొ=అనందముతో. ఒకమాటకొ=ఒకవాక్య
మును. పలుకఁడు=చెప్పింపఁడు. ఇట్టివమభూషితుండై=ఈరీతి నింజునిగ్రహముచే భూషితుం
డై. ముని=వనంతాభిఖ్యుడు. నిశ్చలారంభంబు. -నిశ్చల=చలింపని; అంతరంబు = మనస్సును.
ఎనసి=జాంచి. అత్పత్తికృష్ణపనమేధనవైఖరికొ. -అత్పత్తికృత్=అసంతుష్టినీ చేయు; జప=
జపముయొక్క; సమేధ=వృద్ధియొక్క; వైఖరికొ=రీతిచేత. మించుకొ = అతిశయించును.
తిత్పదవర్తన. -తత్ = అవసంతునియొక్క; ప్రవర్తన=నడఁపడి. ఇటులు=ఇట్లు. అయ్యెకొ=
అయ్యెను. దీనికొ=ఈప్రవర్తనను. ఒకదారికొ=ఒకయుపాయముచే. ఇత్తతీకొ = ఈసమయ
మందు. అడఁపఁగొ=అడఁచుటకు. చూడుము=అలోచించుము.

చ. అన ననజాననుం డలమహాయతి యెంతకుఁ జొచ్చె నార న

జ్జనవినుతాజభావగతిఁ జక్కగ నెందెడివాఁడె యెట్లు లై

న నొకననాంతిగాయము వెనంగఁగఁ జేసెద నరచు చింతతో.

ననగఁగ నుగడ నప్పుడగదాని విరిచిగుఱించి యిట్లనన్. 39

టీ. అనకొ=ఈరీతికైప్పుగఁ. వనజాననుండు=బలు. అలమహాయతి=అవసంతుడు. ఎం
తకుఁ జొచ్చెకొ=ఎంతవనికిఁ బ్రవేశించెను. జొర=అహ. సజ్జనవినుతాజభావగతికొ=సత్సవము
లచేఁగొనియాడఁదగినబ్రహ్మత్వగతిని. చక్కగకొ=సరిగ. ఎందెడివాఁడె=పొందఁగలవాఁడె.
ఎట్లులెనకొ=ఏరీతినైన. ఒకనివాంతిగాయము=ఒకానొకమాతనవిఘ్నమును. వెనంగఁగకొ=కల
యునటుల. చేసెద నంచుకొ=చేయుదు ననుచు. చింతతోకొ=అలోచనతో. తనరంగకొ=అతిశ
యించునటుల. ఉండకొ=ఉండఁగ. అవ్వడు=అసమయమందు. అగదారి=ఇంద్రుడు. విరించి
గుఱించి=బ్రహ్మనుద్దేశించి. ఇట్లు = వత్సమాణప్రకారమున, అనకొ=పలికెను.

చ. యతి యన నెంత తన్ననుజపై కనమాధి యనంగ నెంత త
 ద్విత మన నెంత యియ్యెడ ముదంబున విఘ్నము దార్తు రిమ్మరు
 త్సతు లఖిలేశ యిట్టిసురతామర సేక్షణ లుండ లోకసం
 తతినుతశక్తి మించు రతినాయకుడుండ విచార మేటికిన్ . 40

టీ. అఖిలేశ=బ్రహ్మదేవుఁడా. యతి యన=పసంతుఁడనఁగ. ఎంత=యెంతమాత్రము, సాధారణుఁడనుట. తన్ననుజపైకనమాధి యనంగన్.-తల్=ఆపసంతునియొక్క; మనుజుఁడు=మంత్రజపముయొక్క; ఏక=ముఖ్యమగు; సమాధి యనంగన్ = చిత్తవృత్తి నిరోధ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. సులభముగఁ జలింపఁజేయఁదిగినదని భావము. తద్విత మనన్=వానిని యమ మనఁగ. ఎంత=ఎంతమాత్రము. ఇమ్మనత్సతులు=ఈ దేవాంగనలు. ఇయ్యెడన్=ఈసమయమందు. ముదంబునన్=సంతోషముచేత. విఘ్నము=అంతరాయమును. దార్తురు=చేయుదురు. ఇట్టిసురతామర సేక్షణలు=ఇట్టిదేవాంగనలు. ఉండన్=ఉండఁగ. లోకసంతతినుతశక్తి.-లోక=జనులయొక్క; సంతతి=సమూహముచేత; సంత=కొనియాడఁదగిన; శక్తి=సామర్థ్యముచేత. మించురతినాయకుడు=అతిశయించు మన్నఁగుడు. ఉండన్=ఉండఁగ. విచారము=వంత. ఏటికిన్=ఎందుకు. మహాయోగులధృతి గలించుదేవాంగనలు మన్నఁగుడునుండ విచార మేటి కని భావము.

సీ. ఏలదే బంటు గా నీమేన కాకాంత, యచలగాధికుమారునంతవాని
 నేచదే సొబగుచే నీధాన్యమాలిని, వింత గా శాండిల్యునంతవాని
 నెమ్మేతోఁ గలయదే యాయుర్వశీవామ, హాళిమై జాబాలియంతవాని
 నెనయవే వరుసతో నీవేల్పుచెలిచాలు, లలమండకర్ణజునంతవాని
 తే. నిట్టిసురసుందరులు గల్గ నంతపనికి, మనములో జాలఁ జింత నీ వెనసెదేల
 వీరిలో నొక్కవెలఁది నమ్మారుఁగూర్చి, పంచమికార్యమిపుడె ఫలించుఁగాని.

టీ. ఈ మేనకాకాంత=మేనక యనునీసురాంగన. అచలగాధికుమారునంతవానిన్=చలింపనివిక్యామిత్రునంతటివానిని. బంటుగాన్=దాసునిఁగా. ఏలదే=పరిగ్రహింపదా యని కాకువు. ఈధాన్యమాలిని=ధాన్యమాలి యనుపేరుగల యాసురాంగన. శాండిల్యునంతవానిన్=శాండిల్య మహామనియంతవానిని. సొబగుచేన్=సౌందర్యముచేత. వింతగాన్ = చిత్రముగా. ఏలదే=క్రమపెట్టదా యని కాకువు. ఈ యుర్వశీవామ = ఉర్వశీ యనుపేరు గలయీసురాంగన. జాబాలియంతవానిన్=జాబాలి యనుపేరుగల మహర్షియంతవానిని. హాళిమైన్=ఆసక్తిచేత. ఎమ్మేతోన్=క్రమతో. కలయదే=పెనఁగదా యని కాకువు. ఈ వేల్పుచెలిచాలు=ఈ సుగాన గనాసమాహారులు. అలమండకర్ణజునంతవానిన్ = మండకర్ణజుఁడనుపేరుగలమహామనియంతవానిని. వరుసతోన్ = క్రమముగ. ఎనయవే = పొందవా యని కాకువు. ఇట్టి సుర సుందరులు=ఇటువంటి సామర్థ్యము గలసురాంగనలు. కల్గన్ = ఉండఁగా. ఇంతపనికిన్=ఇట్టి స్వల్ప కార్యమునకు. మనములోన్ = మనసునందు. చాలన్=మిక్కిలి. చింతన్ = చింతన. ఈవు=నీవు. ఎనసెదేల = పొందనేల. వీరిలోన్ = ఈసురాంగనలలో. ఒక్కవెలఁదిన్=

ఒక కాంతిని అక్షరార్థం అనుష్ఠానితో. కూర్చి=చేర్చి. పంచము = పంపుము. ఇచ్చడ = ఈక్షణముగా. ఈశ్వరము = ఈపని. ఫలించుగాని=ఫలించును. మహామునులమునింబుచలించు పేయునంతి సామర్థ్యము గలనురాంగన లుండ మీ రింతపనికి జింతించు బని లే నినిభావము.

చ. అన నమృతంపుఁదేటజత * యందినయాసురరాజుమాట చ

య్యన శ్రుతిపర్వ మై మదిని * హర్షమహాపగఁ బొంగఁ జేయన్

పని కిది కార్య మార యని * పల్కు వెలందిమగండు కంతుఁ బి

ల్వ ననిలుఁ బంచి వేల్పునవలూతలమిన్నల నంతఁ గాంచినన్. 42

టీ. అనన్ = ఈప్రకారము పలుకఁగ. అమృతంపుఁదేటజత = అమృత సారమునకు సమర్థమును. అందినయాసురరాజుమాట=పొందినట్టియాయుండ్రునిమాట. చయ్యనన్ = శీఘ్రముగ. శ్రుతిపర్వ మై=శ్రోత్రమునకు నానందికరమై. మదిని=మనసునందు. హర్షమహాపగన్ = సంతిసమనుగొప్పయేటిని. పొంగఁజేయన్ = జెబుకఁజేయఁగ. ఈపనికి=దీనికి. ఇది=ఇంద్రోక్త మనయు పాయము. కార్యము=చేయఁదగినది. ఔర యని పల్కు. వెలందిమగండు=నలువ. కంతున్=మారుని. పిలువన్=పిలుచుటకు. అనిలున్=నాయుడేవుని. పంచ=పంపి. అంతిన్ = అటుపిమ్మట. వేల్పు=వెలాతలమిన్నలన్ =నురాంగ నాకిరోమణులను. కాంచినన్ = చూడఁగ. దీని కు తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

సీ. వెల వెల నై తోఁచె * నలచంద్రకళ యత్య

తులతమశ్శ్రిఁ బొందఁ * గలనె యనుచుఁ,

దల యెత్తి లే దయ్యె * నలరంధ్ర ధీరకుం

జరము నెన్నిన మనఁజాల ననుచుఁ,

దెలివి వాయఁగఁ బొల్చె * నలతార హంసుని

గొడవఁ బోయిన మహం * బడఁగు ననుచు,

శ్యామలలో నీఁగె * నలమాధవి ధరిత్రి

ఘనులగోసృతి నిల్వఁ * గలనె యనుచు,

తే. నిట్లు లనిమేమకాంత లఃహీనభంగ

వృత్తి సంధించి చలియింపఁ * జత్తిమందు

వే యెఱిగి చిత్ర రేఖ య * న్వేల్పు చెలువ

నలువకు జూహారు గావించి * నిలిచె నపుడు.

43

టీ. అలచంద్రకళ=చంద్రకళ యనునట్టి యాసురాంగన. యత్యతులతమశ్శ్రిన్.-యతి =వసంతుఁ డనుతపసియొక్క. అతుల=అధికమగు;తమశ్శ్రిన్=తమోగుణాతిశయమును. పొందఁగలనె యనుచున్ = చూడఁగలనా యనుచు, అనఁగ వసంతుఁ డనుతపసియొక్క తమోగుణమును బరిక్షింపఁగలనా యనిభావము. వెల వెల నై తోఁచెన్=చివ్వు బోయినట్లే కనబడెను. ఇటచంద్రకల = చంద్రాక్షి. అత్యతుల = మిక్కిలి అధికమగు; తమశ్శ్రిన్ = రాహుపు యొక్క అతిశయమును; కాంచునా యచనర్థము శబ్దకర్తృత్వభావమువలన ధ్వనించుదు

న్నది. అలరంభం=రంభయనునాదేవాంగన. ధరిమంజరము=పండితశ్రేష్ఠుడగువసంతుషి. దేనినినా=ఎవరించిన. మనఃజాలననుమి=దుకితజాలనని. తలయెత్తి శిశియ్యుక్=శిశువు ఎత్తిలేదని యర్థము. అనఁటిగంభీరగజము ఎవరిని మనఃజాల దనునర్థంతరము స్ఫురించుచున్నది. తార=తారయనుసురాంగన. వాంఛునిగాడవక్=పరిమహంసుడగువసంతుషి యొక్కనిరోధమునందు. పోయినా=ప్రసరించినయొడ. మహాయ=తేజము. అడఁగుననుకు=నినర్తిండు ననుచు. తెలివి వాయుగ=ప్రజ్ఞవీడనటుల. పొత్తె=అగపడెను. రిక్కి=వ్రాద్దు నెగిరించినవోడే జముడుగు నని తెలివిపాయునలుల యగపడెనని యర్థంతరము దోచుచున్నది. ఆలమాధవి=మాధవియనునట్టియాదేవాంగన. ఘనులగోసృతి=పెద్దలయొక్కవాక్యమునకు. నిల్వఁగలనె యనుచు=తాళఁగలనా యనుచు. శ్యామలలో=స్త్రీలలో. ఈగె=చూచెను. మాధవి=తావిశేషము. ఘనులగోసృతి=మేఘములయొక్కజలధారకు. నిలువఁగలనా యని. శ్యామలలో=లతలయందు. ధరిత్రి=భూమియందు. ఈగె=ప్రవేశించెనని యర్థంతరముదోచుచున్నది. ఇట్టులు=ఈరీతి. అనిమేషకాంతలు=దేవాంగనలు. అహీనభంగి పృత్తి. - అహీన=అధికమగు; భంగిపృత్తి=భంగివర్తనను. సంధించి=పొంది. చలియింప=చలింపఁగ. చిత్తిమందు=మనసునందు. చిత్రరేఖ యన్నేల్లుచెలువ=చిత్రరేఖ యనుగేవాంగన. వేశీఘ్రముగ. ఎఱిగి=గుర్తించి. నలువకు=బ్రహ్మకు. జోహారు గావించి=నమస్కరించి. నిలిచె=నిలువఁబడెను. అపుడు=ఆసమయమందు. ఈపదమునకు త్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

నలువవసంతుడ డనుమహర్షియొక్కతపోవిఘ్నమునకై పంపుటకుఁ జంద్రకళాంగసురాంగనల నవలొకింప వాని తపోవిఘ్నమునునరింపఁజాల మని చలింపఁగఁ జిత్రరేఖ యనుసురాంగన వారిచందంబు గుర్తెరింగి నలువకు నమస్కరించి నిలిచెనని భావము.

చ. నిలిచి యవార్యయావనవినిర్మలసుందరభావసత్కళా కులజనితైకదర్పమును * గూడినచేడియ గాన ముందు దాచి
చలియక ధాత కీట్లను సతీమణి దేవ భవన్నోహితం
బలర సొన్న నన్న దయ * సంపుము నిర్జరు లెల్ల మెచ్చుగన్. 44

టీ. నిలిచి=నిలుచుండి. అవార్యయావన వినిర్మలసుందర భావసత్కళాకుల జనితైక దర్పమును. - అవార్య=వారించుట కశక్యమైన; యావన=తాగుణ్యమయొక్క; వినిర్మల=అత్యమలమగు; సుందరభావ=సౌందర్యమయొక్క; సత్కళా=శ్రేష్ఠమగు విద్యలయొక్క; కుల=సమాహము చేత; జనిత = పుట్టింపఁబడిన; ఏక=ముఖ్యమయినట్టి; దర్పమును = మదమును. గూడినచేడియగాన=హిందయున్నవనితగాన. తా=తాను. ముందు తెలియక=ముందురాబోవుదాని నెఱుఁగక. సతీమణి=చిత్రరేఖ. ధాతకు=బ్రహ్మకు. ఇట్లును=వక్త్యమాణ ప్రకారమునఁ బలికెను. దేవ=స్వామి. భవన్నోహితంబు. - భవత్=మీయొక్క; మనోహితంబు=మనసునకు హితమగుపనిని. అలరంగ=సంతోషించునటుల. ఒనర్తు=చేయుదును. సన్నదయ=సన్నదయతో. అంపుము=అంపుము. నిర్జరులెల్ల మెచ్చుగన్=దేవత లెల్ల మెచ్చుకొనఁగ. ఈపద ముత్తరపద్యముతో నన్వయించును.

న్నది. అలరంభంభ=రంభయనునాదేవాంగన. ధరిమంజరము=పండెత్తిశ్రేష్ఠఁడగువసంతిఁడు. చెన్నినొక=ఎదిరించిన. మనఁజాల ననుచు=బ్రదుకఁ జాల నని. తలయొత్తి లేనియొక=కరిము ఎత్తిలేదని యర్థము. అనఁటిగంభీరగజము ఎదిరింగిన మనఁజాల దను నర్థంతరము స్ఫురించుచున్నది. తార=తార యనుసూరాంగన. వాంచునిగొడవక=పరమవాంసుఁ డగువసంతుని యొక్కనిగోధమునందు. పోయినక=ప్రవృత్తించినయొడ. మహంబు=తీజము. అడఁగుననుచుక=నినర్తించు ననుచు. తెలివి వాయుఁగక=ప్రజ్ఞ బీడనటుల. పొల్చెక=అగపడెను. రిక్కి ప్రాద్దు నెదిరించినవోఁడ జేజుముడుగు నని తెలివిపాయునటుల యగపడెనని యర్థంతరము దోచుచున్నది. అలమాధవి=మాధవి యనునట్టియాదేవాంగన. ఘనులగోసృతిక=పెద్దలయొక్కవాక్యమునకు. నిల్వఁ గలనె యనుచుక=తాళఁ గలనా యనుచు. శ్యామలలోక=స్త్రీలలో. ఈఁగక=చూచెను. మాధవి=లతావిశేషము. ఘనులగోసృతిక=మేఘములయొక్కజలధారకు. నిలువఁగలనాయని. శ్యామలలోక=లతలయందు. ధరిత్రిక=భూమియందు. ఈఁగక=ప్రవేశించునని యర్థంతరమునోచుచున్నది. ఇట్టులు=ఈరీతి. అని మేషకాంతిలు=దేవాంగనలు. అహీనభంగ పృత్తిక.-అహీన=అధికమగు; భంగపృత్తిక=భంగనర్చినను. సంధించి=పొంది. చలియింపక=చలింపఁగ. చిత్తిమందుక=మనసునందు. చిత్రరేఖ యన్నేల్పుచెలువ=చిత్ర రేఖ యనుదేవాంగన. వేశీఘ్రముగ. ఎఱిఁగి=గుర్తించి. నిలువకుక=బ్రహ్మకు. జోహారు గావించి=నమస్కరించి. నిలిచెక=నిలువఁబడెను. అపుడు=అసమయమందు. ఈపదమునకు త్తరపద్యస్థక్రియతోనన్వయము.

నలువవసంతుఁడనుచుపార్శ్వయొక్కతపోవిఘ్నమునకై పంపుటకుఁ జంద్రికాశాసనురాంగనల నవలొకంప వాని తపోవిఘ్నమును నిరంపఁజాల మని చలింపఁగఁ జిత్రరేఖ యనుమంజరిగన వారిచందంబు గురైతింగి నలువకు నమస్కరించి నిలిచెనని భావము.

చ. నిలిచి యవార్యయావనవినిర్తలసుందరభావనత్కళా

కులజనితైకదర్పమును * గూడినచేడియ గాన ముందు దాఁ

చలియక ధాత కిట్లను నశీమణి దేవ భవన్తనోహితం

బలర సెనర్తు నన్న దయ * నంపుము నిర్జరు లెల్ల మెచ్చఁగన్.

44

టీ. నిలిచి=నిలుచుండి. అవార్యయావన వినిర్తలసుందర భావనత్కళాకుల జనితైక దర్పమును.—అవార్య=వారిండుట కశక్యమైన; యావన=తారుణ్యముయొక్క; వినిర్తల=అత్యమలమగు; సుందరభావ=సౌందర్యముయొక్క; నత్కళా=శ్రేష్ఠమగు విద్యలయొక్క; కుల=సమాహము చేత; జనిత = పుట్టింపఁబడిన; ఏక=ముఖ్యమయినట్టి; దర్పమును = మదమును. గూడినచేడియ గాన=పొందియున్న వనితగాన. తాక=తాను. ముందు తెలియక=ముందురాఁబోవుదాని నెఱుఁగక. సతీమణి=చిత్రరేఖ. ధాతకుక=బ్రహ్మకు. ఇట్లనుక=వక్ష్యమాణ ప్రకారమునఁ బలికెను. దేవ=స్వామి. భవన్తనోహితంబు.—భవత్=మియొక్క; మనోహితంబు=మనసునకు హితమగుపనిని. అలరఁగక=సంతోషించునటుల. ఓనర్తుక=చేయుదును. నన్న దయక=నన్ను దయతో. అంపుము=అంపుము. నిర్జరులెల్ల మెచ్చఁగక=దేవత లెల్ల మెచ్చుకొనఁగ. ఈపదము త్తరపద్యముతో నన్వయించును.

చ. మరుఁడు సహాయుఁడై బలసమగ్రతతో వెనుపంట రాఁగి స
త్వరగతి ధాత్రి నొంది యలఁతాపనుఁ జేరి భవత్కృపాపరి
స్ఫురితకలావిలాసములఁ జొక్కపువేడుక నిక్కఁ జేసి బం
ధురనిజశక్తి నిచ్చటికిఁ దోకొని వచ్చెన నేలి బంటుఁ గన్.

45

టీ. ముఁడు=మన్ముఁడు. సహాయుఁడై=తోడై. బలసమగ్రతతో=బల=సేవ
యొక్క; సమగ్రతతో=పరిపూర్ణతచేత. వెనువెంట రాఁగఁ=ఎడఁబాయక రాఁగి. సత్త్వి
రగతి=శీఘ్రగమనముచేత. ధాత్రి నొంది=భూమిని జేరి. అలతాపనుఁ జేరి=ఆపసంతుని సమీ
పించి. భవత్కృపాపరిస్ఫురిత కలావిలాసములఁ. — భవత్=మీయొక్క; కృపా=దయ
చేత; పరిస్ఫురిత=ప్రకాశింపఁజేయుబడిన; కలా=విద్యలయొక్క; విలాసములఁ=లీలలచేత.
చొక్కపు వేడుకఁ=శ్రేష్ఠమయిన అభిలాషను. నిక్కఁ జేసి=అతిశయింపఁజేసి. బంధుర
నిజశక్తి. — బంధుర=అధికమగు నిజశక్తి=స్వసామర్థ్యముచేత. బంటుఁగఁ=సేవకుని
గ. ఏలి=పాలించి. ఇచ్చటికి=ఇచ్చటికి. తోకొని వచ్చెనఁ=తోడుకొని వత్తును.

సీ. జలపానసంరక్తిఁ నడలించి మోవితే

నియ గ్రోలుతెమిఁ జాలఁ నింప వచ్చు,
తొలుపల్కుఁజదువులుఁ వ్రేలియించి రతికూఱు
తంబులు నడపుటల్ఁ దార్ప వచ్చు,
ధ్యాననైశ్చల్యంబుఁ దలఁగించి వలతేని
కలహంపుఁజింతలోఁ గలప వచ్చు,
యతివేషవైఖరిఁ నడఁగించి విటపాళి
యెంచుమేల్ సొగసు చేయింప వచ్చు,

తే. నెంటి దిరుగుట మాన్పి యింఁ పొనరుసఖులఁ

గూడి విహరించుతెఱఁగు వేఁ కూర్ప వచ్చు
నాత్మచాతురి నేమి సేయంగ రాదు
తపసి నివ్వేళ ననుఁ బంపుఁ తమ్మిచూలి.

46

టీ. తపసి=వసంతుని. జలపానసంరక్తి=ఉదక పానమందుఁ గలయాసక్తిని. నడలించి
=పదలించి. మోవితేనియ గ్రోలుతెమిఁ=కాంతాధరరసమును బానము చేయునట్టియాస
క్తిని. చాలఁ=మిక్కిలి. నింప వచ్చుఁ=కలుగఁజేయవచ్చును. తొలుపల్కుఁజదువులు=వే
షపాతములను. పొలియించి=నశింపఁజేసి. రతికూఱింతంబులు=మణితములను. నడపుటల్ =
జరపుటలను. తార్ప వచ్చుఁ=చేయవచ్చును. ధ్యాననైశ్చల్యంబు. — ధ్యాన = ధ్యానమం
దలి; నైశ్చల్యంబు=చాంచల్యరాహిత్యమును. తలఁగించి=పదలించి. వలతేనికలహంపుఁజింత
లో=నురత్రవిషయకచింతయందు. గలపవచ్చు = ప్రవేశింపఁజేయవచ్చును. యతివేషవైఖ
రి=ముని వేషముయొక్కరీతిని. అడఁగించి=పోగొట్టి. విటపాళి=విటసమూహము. ఎంచుమే
ల్ సొగసు. — ఎంచు=ప్రశంసించుచుట్టి. మేల్సొగసు=శ్రేష్ఠమగునందిమును. చేయింపవచ్చుఁ=

ఘటంపఁజేయవచ్చును. ఒంటిదిరుగుటకొకలేకసంచరించుటను. మాన్యి=పోగొట్టి. ఇంపొనరు
 సఖులకొ=అనందించుచే నొప్పుచున్నకాంతిలను. కూడి=కలసి. విహరించుతేజగుకొ=క్రీడించు
 క్రమమును. వే=శీఘ్రముగ. కూర్చి వచ్చుకొ=ఘటంపవచ్చును. ఆత్మచాతురికొ=బుద్ధి
 చాతురియముచేత. ఏమిసేయంగరాదు=ఏమిచేయఁగూడదు, సర్వముఁజేయవచ్చుననిభావము.
 ఇవ్వేళకొ=ఈగమయమందు. ననుకొ=నన్ను. పంపు=పంపుము. తమ్మిచూలి=ఓనలువా. బుద్ధి
 చాతురియముచేత జలపానాదియనిధర్మములను బోగొట్టి వసంతునకు విటవేషము ధరింపఁ
 జేయవచ్చు నని నలువనుగుఱించి చిత్రరేఖ యనుసురాంగన విన్నవించె నని భావము.

చ. తొలకరిచూపు లిం పొనఁగూఁధూపము పై పయిఁ బర్వఁ గంధరో
 జ్వలకలనిస్వనం బుడుకఁచాల్ రొద యై విన వేడ్కఁ దార్పఁ బూ
 విలు గలవేల్పురాసివముఁ వేగమె మానికి రేచి మత్తుచా
 చలయుగరంగవీధి ఘనఁసంభ్రమతక నటియింప నూన్పెదన్. 47

టీ. తొలకరిచూపులు = ప్రథమావలోకనములు. ఇంపొనఁగూఁధూపములై = అనంది
 ము నిచ్చుధూమవిశేషములై. పై పయిఁబర్వకొ = మీఁదమీఁద వ్యాపింపఁగ. కంధరో
 జ్వలకలనిస్వనంబు = కింతమందుదయించినరవము, అనఁగ రతికూజిత మనిభావము.
 ఉడుకచాల్ రొదయై=చర్చవాద్యసమాహమయొక్కధ్వనియై, ఆవేశమును జేయుచర్చవాద్య
 మయొక్కధ్వనిరూప మయి. వినకొ=వినటకు. వేడ్కకొ=సంతోషమును. తార్పకొ=చే
 యుచుండఁగ. పూవిలుగల వేల్పురాసివము=మన్మథావేశమును. వేగమె=శీఘ్రముగ. మానికికొ=
 వసంతుఁడను పేరుగలమునికి. రేచి=అతిశయింపఁజేసి. మత్తుచాచలయుగరంగవీధికొ.-మత్=
 నాయొక్క; కుచాచల=పర్వతములవంటి స్తనములయొక్క; యుగ=జంటయను; రంగవీధికొ=
 నాట్యస్థలమందు. ఘనసంభ్రమతకొ=అధికత్వర చేతను. “సంభ్రమోవేగహర్షయోః” అని
 విశ్వము. నటియింపకొ=నాట్యముఁజేయునటుల. ఊన్పెదకొ=చేయుదును.

కటాక్షములు నల్ల వనుట కవిసమయముగాన చూపులనుసూపమును వేసి మణితి మను
 జమిడికి ధ్వనిని చెవిసొంకఁజేసి వసంతునకు మన్మథావేశము దెప్పించి నాకుచయుగ మను
 రంగవీధిలో నటియింపఁజేయుదు నని భావము.

సీ. వలతేనిమనములోఁ మొలపించుక్రొంజూపు, తూపులదై ర్యంబుఁ దూల్ప నేనిఁ
 దలఁపుల నెవ్వేళఁ తలఁగక యూరించి, కెరలుమేల్కళలఁ జొక్కింపనేనిఁ
 గాఁగిట నలమి చొకాటపుఁగూటమి, గలయంగఁ జేరానఁ గొలువ నేనిఁ
 దులకించుమోహంపుఁవలఁ జిక్కి వెను వెంటఁ, బాయక తిరుగంగఁ జేయ నేనిఁ

తే. బలుకునాల్చొర నివ్వేల్పుఁపడఁతు లెల్ల
 వినుతి సేయంగ విటునిఁ గాఁవింప నేని
 నజరకులమునఁ బుట్టితిఁ నంచు నిచ్చ
 పలుకఁగా సిగ్గు గాదె యఁజ్ఞాతజన్మ.

టీ. అష్టాశ్వాసంబ్రహ్మజేవుఁడా. నలతీనిక్=మచ్చఁగుని. మఁములోక్=మఁమునందు. మొలపించుక్రొంజూపుఁదూపులక్.- మొలపించు=ఉదయింపఁజేయు; క్రొంజూపుఁదూపులక్=క్రొత్తచూపులను బాణములచేత. ధైర్యంబు=ధృతిని. తూల్పసేనిక్=చలింపఁజేయునియొడఁగును. ఎవ్వేళ్క్=ఎప్పుడును. తలఁపులక్=కోరికలను. తలఁగక=నెడదెగకుండునటుల. ఊరించి=పుట్టించి. కరలుమేల్కలక్=అతిశయించువిద్యలచేత. చొక్కింపసేనిక్=పరవశత నొందింపనియొడలను. కాఁగిటక్=కాఁగిటియందు. అలమి=ఆక్రమించి. చొకాటపుఁగూటమిక్=శ్రేష్ఠమగు సంగమమందు. కలయంగక్=కూడుటకు. శేరాసక్=గొప్పయాశను. కొలుపసేనిక్=పుట్టింపనియొడలను. తులకించుమోహంపువలక్.-తులకించు=ఒప్పుచున్న; మోహంపువలక్=మోహమునుజాలమందు. చిక్కి=పట్టునడి. వెనువెంటక్=వెంటడివెంటడి. పాయక=ఎడఁబాయక. తిరుగంగక్=తిరుగునటుల. చేయసేనిక్=ఒనర్పనియొడలను. పలుకువార్దారక్=మునిరాజగువసంతుని. ఇవ్వేల్పుపడఁతులెల్లక్=ఈనురాంగనలెల్ల. వినుతీసేయంగక్=ప్రస్తుతిచేయుచుండఁగ. విటునిఁగావింపసేనిక్=జారుని నొనర్పనియొడలను. అజరకులమునక్=దేవతావంశమందు. పుట్టితి నంచుక్=జన్మించితినుచు. నిచ్చ=ఎల్లప్పుడును. పలుకఁగాక్=వచించుటకు. సిగ్గుగాదేలజ్జ కాదా.

ఓనలునా సేను క్రొంజూపులచే కామమును బుట్టించి ధైర్యమును దొలఁగించియు మఱియు కాఁగిలించి సురతమందాసక్తి బుట్టించియు మోహమునుజాలమునఁ దగులుకొని నావెంటఁ దిరుగంగఁజేయుచు నామహర్షిని విటునిఁ గావింపనైతి సేని దేవతావంశమందుఁ బుట్టితి నని చెప్పుకొనుట నాకు లజ్జాకరమని భావము.

చ. అనఁ దెఱగంటికొమ్మ పలుక తాత్ప్రమనగప్రమదంబు గూర్చ న
వ్వనరుహసూతి యాదరణఁవైఖరి నిట్లను మోసెలంత ది
వ్వనికరవర్ణ విభిన్నముకలప్రవిమోహితసర్వలోక నై
తనరెడునీకు ధాత్రి నొకతాపసులోబడ నూన్పుట్రబ్రమే. 49

టీ. అనక్=పూర్వోక్తప్రకారమునఁ జిత్రరేఖ పలుకఁగా. తెఱగంటికొమ్మ పలుకు=దేవాంగన యగుచిత్రరేఖవాక్యము. ఆత్మమనఃప్రమదంబు.-ఆత్మ=తనయొక్క; మనః=మనఃస్థుయొక్క; ప్రమదంబు=సంతసమును. కూర్చక్=చేయఁగ. అవ్వనరుహసూతి=అనలుప. అది రణవైఖరిక్=మన్ననరీతి చే. ఇట్లు=వత్సరమాణప్రకారమున. అనక్=వచించెను. ఓనెలంత=చిత్రరేఖ. దివ్వనికరవర్ణ విభిన్నముకలప్రవిమోహితసర్వలోకపు.-దివ్వ=స్వర్గమందుఁ బుట్టిన దేవాదులయొక్క; ఇతరుదివిభవావిద్యాయనిభవాగ్ధమందు యత్రతృప్తయ మని ఎఱుంగునది. నికర=సమూహముచే. వర్ణ్య=పొగడఁదగిన. విభిన్నముకళా=భాగముకవిద్యలచే. ఆప్రవిమోహిత=మోహింపఁజేయఁబడిన. సర్వలోక నై=సమస్తలోకములంగలదాసనై. తనరెడునీకుక్=అతిశయించునీకు. ధాత్రిక్=పుడమియందు. ఒకతాపసుక్=ఒకమునిని. లోబడ నూన్పుట్ర=వశమగునటులుచేయుట. అబ్రమే=ఆశ్చర్యమా, ఆశ్చర్యము కాదనుట. సమస్తవశ్యవిద్యలచే లోకములనెల్ల మోహింపఁజేయునీకుఁ బుడమి నొకతాపసుని మోహింపఁజేయు టరుదా యని భావము.

ఉ. చొక్కపునీటునం గలలసాంపున చారువిలాసవైఖరిం
 జక్కదనంబునం సరసచాతురి నీమరయావతంబులో
 నెక్కువ దాన వోట చెలి • యిచ్చు ఘటించితిఁ గాక దీనికీ
 తక్కినవారిచే నగునె • తార్వంగ నీదృశ కార్యమెంతయున్.

50

టీ. చొక్కపునీటునం = శ్రేష్ఠమగుమరిపెముచేత. కళలసాంపునం = విద్యలయొక్క ప్రాచుర్యము చేతను. చారువిలాసవైఖరిం = చారు = చుండరమగు; విలాసం = హాసాదులయొక్క; వైఖరిం = రీతి చేతను. చక్కదనంబునం = సౌందర్యము చేతను. సరసచాతురిం = సరస = మనోజ్ఞమగు; చాతురిం = చాతుర్యము చేతను. ఈమరయావతంబులో = ఈ నేపథ్యాస్త్రీసమూహములో. ఎక్కువదాన వోట = ఎక్కువైనదానవుగాన. చెలి = చిత్ర రేఖ. ఇచ్చున్ = ఇచ్చుచేత. దీనికీ = ఈకార్యమునకు. ఘటించితిఁగాక = నియోగించితిని. ఈతక్కినవారిచే = నీకంటె నితరులైనవారిచేత. ఈదృశకార్యము = ఇటువంటిగొప్పపని. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. తార్వంగం = చేయుటకు. అగునె = సాధ్యమననా. కాదని కాకువు.

స్తరకాస్త్రమునందు ప్రావీణ్యము గలదాన వగుటచే సౌందర్యమందు నెక్కువైనదాన వగుటచే నీచేఁ దక్క నితరులచే నీపని కాదని గద్దుతిచే నియోగించితి నని భావము.

సీ. ననబోడి యతులఘనసూక్ష్మి దూలింపఁ, జాలదే నీనీలవాలకాంతి
 లీలం దమిశావలేపంబు విదళింపఁ, జాలదే నీయాస్యజలజదీప్తి
 వనజానన యహీనమునిప్రాధిఁ గలఁగింపఁ, జాలదే నీరోమపాళికాంతి
 ముదిత నత్తాపనమగ్జ్ఞంభణముఁ బెంపఁ, జాలదే నీసదోజ్జ్వలనఖాళి

తే. యచలవక్షోజపరమహంశాఘమహిమ

నడఁపఁ జాలదే నీమందయానలీల

యగుటఁ దల్లక్ష్మి చెలు నందునట్టినికు

పడఁతి యొకమాని నిల మోహపటచు తెంత.

51

టీ. ననబోడి = చిత్ర రేఖ. నీనీలవాలకాంతి = నీయొక్క నల్లనైన నుయలకాంతి “వాలకఁ చే శిశూమాన్తే” అని విశ్వనిఘంటువు. యతులఘనసూక్ష్మిం = యతుల = మునులయొక్క; ఘన = అధికమైన; సూక్ష్మిం = సామర్థ్యమును. దూలింపఁజాలదే = గంపితేయగమ్యము కాదా యని కాకువు. అతుల = సరిలేని. ఘన = మేఘముయొక్క; సూక్ష్మిం = కాంతిని. దూలింపఁజాలదే యనునర్థాంతరమును దోచుచున్నది. లీలం = విలాసముచే. నీయాస్యజలజదీప్తి = జలజము వంటి నీయాస్యముయొక్క కాంతి “ఉపమితం వ్యావ్రూదిభిస్సామావ్యాప్రయోగే” యను సూత్రమువలన సమాసము. దమిశావలేపంబు = మునిశ్రేష్ఠునియొక్క గర్వమును. “దర్శింపలే పోల వప్తంభః” యని యమరుఁడు. విదళింపఁజాలదే = పోగొట్టఁజాలదా యని కాకువు. తమిశ యనువిభాగమందు, “ద్రుతప్రకృతికముమిందపరుషములకు సరళములగు. ఆదేశ గరళములకు ముందున్నద్రుతంగానకు బిందుగంజ్జేషములు విభావనగు.” అను సూత్రము

లచే దకారమును బిందువును వచ్చినవి. తమిళ=నిశాపతి యగు సంగ్రహనియొక్క “రజనీ యామినీతమి” యని యనుబండు. అవలేపంబు = గర్వమును. నీయాశ్రయ జలజన్మి లీలచే విదళింపజాలదా యనువర్ణము దోచుచున్నది. వనజానన = చిత్రరేఖ. నీరోమపాలి కాంతి=నీనూఁగారుయొక్క కాంతి. అహీనమునిప్రాధిక్. - అహీన=అధికమగు; మునిప్రాధిక్ = మునులయొక్క ప్రాగల్భ్యమును. కలఁగింపజాలదే=కలఁగితిపఱుపజాలదా. నీరోమపాలి కాంతి = నీనూఁగారుకాంతి. అహీన=యాదిశేషునియొక్క. మునిప్రాధిక్ = మానముద్రను. బిగువునచుట. కలఁగింపజాలదే యను వర్ణాంతరము స్ఫురించుచున్నది. ముదిత=చిత్రరేఖ. నీప దోజ్జ్వలనఖాళి=నీపాదములయందు ప్రకాశించునఖపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వంభణము. - సత్ = శ్రేష్ఠమగు; తాపస=మునులయొక్క; ముత్ = సంతసముయొక్క; జ్వంభణము = అతిశయము ను. పెంపజాలదే=ఖండింపజేయజాలదా, ఖండించునచుట. నీఖపంక్తి. సత్తాపసముజ్జ్వం భణము. - సత్ = నక్షత్రములయొక్క; తాపసముజ్జ్వంభణము = తాపాతిరేకమును; పెంపజాలదే=అతిశయింపజేయజాలదా యనువర్ణాంతరము స్ఫురించుచున్నది. అచలవిఖిణ్ణ = పర్వతములవంటి స్థనములుగల చిత్రరేఖ. నీమందయానలీల = నీమందగమనక్రియ. “లీలా విరాశక్రియయోః” అని అనుబండు. పరమహంసాఘమహిమక్. - పరమహంస = సన్న్యాసు లయొక్క; ఓఘ = సమాహముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును. అడంపజాలదే=అడఁ గింపజాలదా. నీమందయానలీల. పరమహంసాఘమహిమక్. - పరమ = ఉత్కృష్టములగు; హంస = రాజహంసలయొక్క; ఓఘ = బృందముయొక్క; మహిమక్ = సామర్థ్యమును అడం పజాలదా యను వర్ణాంతరము దోచుచున్నది. అగుటక్ = ఈ ప్రకారము కావుటవలన. తల్లత్తి చెలువందునట్టి నీకు = ఆనీలవాలకాంత్యాదిసంపదచే నొప్పించునట్టి నీకు. పడఁతి = చిత్రరేఖ. ఒకమానిక్ = ఒకమునిని. ఇలక్ = భూమియందు. మోహపఱుచుటెంత?

చిత్రరేఖ! నీకులు ముఖము నూఁగారు నఖములు నీవందయానములే మునులధృతి చూ ల్పుచుండఁగఁ బుడమి నొకమునిని మోహపఱుచుట నీ కకించిత్రర మని భావము.

చ. అలవిరివింటిదంట ముద * మారఁగ నీవెనువెంట రాధరా

స్థలివడిఁ జేరి యామునియు * దారతపగిక్రమ మెల్ల మాన్చి యు

జ్వలగతి వచ్చునీకుఁ జెలు * వా యొనగూర్చు వహింప నీనురా

బలలు శిరోనతిం బవలు * పంజాలు చెంద్రికపావడక్ రహిన్.

52

టీ. చెలుగా=చిత్రరేఖ. అలవిరివింటిదంట=దిట్టతనము గల యామన్నఘఁడు. ముద మారఁగక్ = సంతసము నిండఁగా. నీవెనువెంట రాక్ = నీవెంబడి రాఁగ. ధరాస్థలిక్ = భూ ప్రదేశమును. వడిక్ = వేగమున. చేరి=పొంది. యామునియు దారతపగిక్రమ మెల్లక్ = ఆవసం తునియొక్క యొక్కచైన తప మెల్లను. మాన్చి=పోఁగొట్టి. ఉజ్వలగతిక్ = ప్రకాశించుగమన ముచేత. వచ్చునీకుక్ = వచ్చునట్టి నీకు. ఈసురాబలలు=ఈ దేవాంగనలు. శిరోనతిక్ = తలవం తును. వహింపక్ = పొందునటుల. పవలుపంజాలు=పగలుదివిటీలను. చెంద్రికపావడక్ = కుసు మంపువస్త్రమును. రహిన్ = తీరితో. ఒనగూర్చుక్ = ఇత్తును.

ఇల వసంతుని తపోభంగ మొనరించినచ్చునీకు నితరసురాంగనలకు లజ్జగలుగునటుల నీకు పవలుపంజాలు వస్త్రములు బహుమతిగా నిత్తు నని భావము.

తే. అని యనేకవిధంబుల * నాదరంబు, దొలక రంభాదినిర్జరీకులము లాత్మ, గలకచే గుండ నప్పట్టుకలికిమగఁడు, చెలిమి నాచిత్రరేఖతోఁబలుకు నపుడు.

టీ. అని=ఈ ప్రకారము వచించి. అనేకవిధంబుల=నానావిధరీతులచేత. ఆదరంబు=మన్నన. తొలక=అతిశయింపఁగ. రంభాదినిర్జరీకులములు=రంభ మొదలగు దేవాంగ నలగుంపులు. ఆత్మ=చిత్తమందు. కలకచే=కలకచేత. గుండ=చింతింపఁగ. అప్పట్టుకలికిమగఁడు=బ్రహ్మ. చెలిమి=నైయ్యముతో. అచిత్రరేఖతో. పలుకునపుడు=మాటలాడుచుండఁగి.

సీ. ననసేనకొప్పు సెందినయొంటిపారచెంద్ర, కావిరుమాల విం * తై వెలుంగ రతికాఁగిలింతఁ దోరపుఁజిక్కు గన్న మొగ్గలసరుల్ పేరెదఁ * జెలుపు మీఱ నెలవంక రేఖల * నిలిచిపైఁ జెదరుక, ప్పరపుగందపుఁదావి * బుగులుకొనఁగఁ గలిగిగోఁమ్ముపైఁగట్టినక్రొత్తగే, దఁగితేకువంకి యం * దముగ మెఱయ తే. చిలుకకోయిలమూఁకలు * సేరి నడవఁ

గలువతేఁ డామనియఁ బార్వముల రహింప

శారికలు నైజజయవిద్యచయముఁ జదువ

వేడ్కఁ జనుదెంచె నపుడు పూ*వింటిజోదు.

54

టీ. ననసేనకొప్పు=పుష్పయుక్త మగుకొండెనిగను. ఓందినయొంటిపార చెంద్రకా విరుమాల=పొందినట్టి యొంటిమడతగలచెం గావితలగుడ్డ. విం తై=చిత్ర మయిన దై. వెలుంగ=ప్రకాశింపఁగ. రతికాఁగిలింత=రత్యాలింగనముచేత. తోరపుఁజిక్కుగన్న మొగ్గల సరుల్=మిక్కిలిపెనఁగిన మొగ్గలతోఁగూర్చినహారములు. పేరెద=వికాలమగు వక్షము నందు. చెలుపుమీఱ=అందముచే నతిశయింపఁగ. నెలవంక రేఖల=నఖత్తములుండు. నిలిచి=తగులుకొని. పైఁ జెదరుకప్పరపుగందపుఁదావి = మీఁదికెగయు చున్న కన్నుగింగ ధముయొక్కపరిమళము. బుగులుకొనఁగ=నెఱసికొనఁగ. కలిగిగోఁమ్ముపై=గుండరి మగు కాసెదట్టివైన. కట్టిన క్రొత్తగేదఁగితేకువంకి=కట్టినట్టి నూతన మగుకేతకీదళ మనెడుబాగు. అందముగ=సుందరముగ. మెఱయ=ప్రకాశించు చుండఁగ. చిలుకకోయిలమూఁకలు=శుక పికసేనలు. సేరి నడవ= సమీపించి నడచు చుండ. కలువతేఁడు నామనియ= చంద్రుఁడును వసుంతుఁడును. పార్వముల=ఇరుప్రక్కలయందు. రహింప= ఒప్పుచుండఁగ. శారికలు = గోరువంకపక్షులు. నైజజయవిద్యచయము= తనసంబంధ మగువిరుదులను. చదువ= పఠింపఁగ. వేడ్క=సంతసముచే. పూ*వింటిజోదు = మున్నగుఁడు. అరుదెంచె = వచ్చెను.

మ. వల రా జట్లరుదేర యానలువ దీ*వ్యద్రత్నసింహాసన

ఫలి సెయ్యకొ డిగి చేర వచ్చి నతి సెందిం బాణిచే నెత్తి య

ర్మిలితోఁ గాఁగిటఁ గూర్చి యంత రతినా*రీభర్తతో నందదు

జ్వలపీఠి వసియించె జెంగట నె ని*ల్వం దద్బలవ్రాతముల్.

55

టీ. పలరాశి=మన్వభుండు. అట్లు=పూర్వోక్తప్రకారమున. అరుదేరక=రాగ. అనునవి=ఆ బ్రహ్మదేవుడు. దీప్యద్రత్నసింహాసనస్థలిక. - దీప్యత్=ప్రకాశించుచున్న; రత్నసింహాసనస్థలిక=రత్నమయసింహాసనమునండి. ఒయ్యక=కీర్ణముగ. డిగి=దిగి. చేర విచ్చి=సమీపమునకు వచ్చి. నతి నొండక=నమస్కరింపఁగ. పాణిచే నెత్తి=హస్తముతో లేవఁ దీసి. అర్చిలితోక=ప్రేమతో. కాంగిటఁ గూర్చి=కాంగిలించి. అంతక=అటుపిమ్మట. రతిసారీభరతోక=మన్వభునితో. నందదుజ్జ్వలపీఠిక=ఆనందకరమగు పీఠమందు. తద్బలవ్రాతముల్. - తత్=ఆమన్వభునియొక్క; బల = సేనలయొక్క; వ్రాతముల్ = సమూహములు. ఘెంగట నెనిల్వక=సమీపమునందె నిల్వఁగ. వసియించెక=కూర్చుండెను.

నలువ మన్వభుండు రాగానే యెదుర్కొని కాంగిలించి రత్నమయసింహాసనమునఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనె ననిభాషము.

చ. ఘనవినయాత్మ నున్నయలకంజశరం దిలకించి యవ్విరిం

చనుఁ డనురక్తి దోఁప చతురానని నొక్కటి యై రహించుతి

న్ననిమధురోక్తి బల్కు రతినాయక నిస్సనుగొన్న నామదిక

మనిచె బ్రహ్మదసంతతి రమాపతిఁ గాంచినదారి నియ్యెడన్. 56

టీ. ఘనవినయాత్మక=అధిక మగువినయము గలబుద్ధిచేత. ఉన్నయలకంజశరక=ఉండినట్టియామన్వభుని. తిలకించి=చూచి. అవ్విరించనుడు=ఆ బ్రహ్మదేవుడు. అనురక్తితోఁపక=అనురాగ ముదయింపఁగా. చతురాననిక=నాలుగుముఖముల చేత. “చతుర్థామాననానాంసమాహారశ్చటరాననీ, సంఖ్యాపూర్వోద్విగుః” అనిసమాసము. ఒక్కటి యైరహించు తిన్ని నిమధురోక్తిక = ఒక్కటైనమృదుమధురోక్తిని. పల్కుక=పలికెను. రతినాయక=మన్వభుఁడా. నిస్సనుగొన్నక=నిన్ను చూడఁగ. నామదిక=నామనస్సునందు. రమాపతిక=విష్ణుమూర్తిని. కాంచినదారిక=చూచినరీతిని. ఇయ్యెడక=ఇప్పుడు. ప్రహ్లాదసంతతి=ప్రహ్లాదమును. మనిచెక=వృద్ధిఁ బొందించెను.

చ. సరసతరాసమాస్త్రములు సంతతజీవికశింజనీలతా

స్ఫురితశరాసనోత్తమముఁ బూని తలంపఁగ మేటి వై సుమా

కరసఖ నీవు రాజిలఁగఁ గాదె నమస్తజగజ్జనుల్ పర

స్వరపరివై మతీగతులు బాసి బ్రయప్రమదాప్తి నుబ్బుటల్. 57

టీ. సరసతరాసమాస్త్రములు.—సరసతర=మిక్కిలి శ్రేష్ఠమగు. అసమ=సోటిలేని. అస్త్రములు=బాణములు, మకరందముతోఁ గూడుకొన్నపూఁడుఁపు లని తోచుచున్నది. సంతతజీవికశింజనీలతాస్ఫురితశరాసనోత్తమముక.—సంతతజీవిక=అవిచ్ఛిన్న మయినజీవనముగలిగిన, మిక్కిలి సౌమధ్యము గలదనుట; శింజనీలతా = అల్లెత్రాటిచేత, తుమ్మెదనారియని తోచుచున్నది; స్ఫురిత = ప్రకాశించుచున్న; శరాసనోత్తమముక= మేటివింటిని. పూని=గ్రహించి. ఇత్యుధనువును గ్రహించియనిభాషము. తలంపఁగక = ఆలోచింపఁగ. మేటి వై=అగ్రగణ్యుడవై. సుమాకరసఖ=వసంతునకు సఖుడ వైనమన్వభుఁడా. నీవు రాజి

లఁగఁగాఁడె=నీవు సర్వోత్కర్షముగ నుండుటవలనఁగదా. సమస్తజగజ్జులలో=ఎల్ల జగములలో నుండుజనులు. పరస్పరపరివైమత్తగతులు.—పరస్పర = అన్యోన్యము; పరివైమత్తగతులు=ప్రణయకలహాదులవలన నైనమనస్తాపములను. పాసి=నవలి. ప్రియప్రమదాప్తిక్ = సంతోషముచే. ఉబ్బుటలో = విజృంభించుటలు.

చేఱకువిల్లు పూఁదూఁపులును తుమ్మెదనారియుఁ బూని నీవు విజృంభించు చుండఁగఁగదా సమస్తజనులు వైమత్తులఁబాసి విజృంభింతు రని భావము.

నీ. మునీభామకైయింద్రుఁడెనుఁగోడి గాలన,ధృతిఁ దూల్చి మించినదిట్టతనము నొక్కకాత్యాయని • నొందంగ నెగకంటి, పౌరుషం బర చేసి • ప్రబలునేర్పు పాంసాఖ్యుఁడగుకైరవారిపితృప్రసూవి, సంపర్కగతిఁ గూర్చియొప్పుచలము గురుపత్నిఁగలయనఁత్తుల నేతయగువాని, సతతంబుఁగుందించుచతురవృత్తి తే. నఖిలభవనాభినవ్యమహాద్భుతౌఘ, కల్పనానర్గళస్ఫూర్తిఁ • గాంచి వెలయ మాదృశుల కెన్న నలవియె • మంజుకంజ, బాణజితలోకజాల శంభరవిఫాల.

టీ. మునిభామకై=అపాల్యక్. ఇంద్రుక్=దేవేంద్రుని. పెనుఁగోడిగాక్=కుక్కుటము గా. లసత్=ప్రకాశించుచున్న. ధృతి=ఛైర్యమును. తూల్చిమించిన=పోఁగొట్టి అతిశయించిన. దిట్టతనముక్=సామర్థ్యమును. ఇచట పెనుఁగోడిగాల ననుచోట పెద్ద కోడిగవుఁజేష్టల చేత నని యథాంతరము దోచుచున్నది. ఒక్కకాత్యాయనిక్=ఒక్కతి యైనపార్వతిని. “ఉమా కాత్యాయని” యని అమరుఁడు. ఒందంగక్=పొందుటకు. నెగకంటిపౌరుషంబు=ఈశ్వరశరీరమును. అరచేసి=నగముచేసి. ప్రబలునేర్పుక్=అతిశయించిన నైపుణ్యమును. ఈచరణమందు; నొక్కకాత్యాయనిక్=నగమేఁడ్లు గలమునిమి ముదితను. “కాత్యాయన్యర్థవృద్ధాచ” అని యమరుఁడు. నెగకంటిపౌరుషమును=నెగకంటియొక్క శరీరధర్మమును నర్థమును దోచుచున్నది. పాంసాఖ్యుక్=మార్యనామముచేత. తగు=ఒప్పుచున్న. కైరవారి=అనిత్యుని. పితృప్రసూవిసంపర్కగతిక్.—పితృప్రసూ=సాయం సంధ్యయొక్క, “సాయంసంధ్యాపితృప్రసూః” అని అమరుఁడు. విసంపర్కగతిక్=విశేషసంబంధమును; కూర్చి=కలుగఁజేసి. ఒప్పుచలముక్=ఒప్పిద మగుమాతృర్యమును. పాంసాఖ్యుఁడగు=పరమహంస యనుప్రసిద్ధి నొందు. కైరవారి. పితృప్రసూవిసంపర్కగతిక్=తంద్రివలనఁబుట్టినవానియొక్క, లోఁ బుట్టుస్త్రీలయొక్క యని భావము. విసంపర్కగతిక్=విశేషసంబంధమును గూర్చి యనునర్థము దోచుచున్నది. గురుపత్నిఁగలయన్ = బృహస్పతిభార్యయగు తారను గలయుటకు. సత్తుల నేతయగువానిక్=రిక్కలతోఁడగునెలను. సతతంబుక్=ఎల్లపుడును. కుందించుచతురవృత్తి=క్షీణింపఁజేయుచాతుర్యమును. గురుపత్నిక్ కలయన్=ఉపాధ్యాయభార్యను గలయుటకు. మంచికులమువారిలోఁ బెద్దను సతతంబుఁ గుందించు ననునర్థము ధ్వనించుచున్నది. అఖిలభవనాభినవ్యమహాద్భుతౌఘకల్పనానర్గళస్ఫూర్తిక్.—అఖిలభవన=సమస్తస్తలోకములకు; అభినవ్య=మిక్కిలి నూతనమగు; మహాద్భుతౌఘ = అత్యాశ్చర్యసంఘముయొక్క; కల్పన=కల్పించుట యందు; అనర్గళ = నిరంకుశమగు; స్ఫూర్తిక్=సామర్థ్యమును. కాంచి=పొంది. వెలయక్=

ప్రకాశింపఁగా. మాదృశులకు=మాబోఁటివారికి. ఎన్నఁక=గణించుటకు. మంజుకంజబాణ జితలోకజాల=మనోహర మగుసద్భాణముల చేజయింపఁచుటనలోక సమూహము గలవాఁడా. శంబరవిఫాల=శంబరాంతకుఁడా. అలవియె=వశమా.

ఇంద్రశివసూర్యచంద్రులధృతిఁ దూల్చి కామపరితంత్రులఁ జేసిననీసామర్థ్యము నెన్న మాబోఁటివారి కలవి గా దని తాత్పర్యము.

చ. కను గలవిల్లు పూచి కడుఁగాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాల్
గొని కలనాదనైన్యములుఁ • గొల్వఁగ వీవలితేరి నెక్కి నీ
వనికి రమాకుమారక భుజాంచితశక్తిఁ గడంగ డాఁగఁడే
ఘనకరవీరసూనదరిఁ • గాలవిరోధి భయావిలాత్తుఁడై.

59

టీ. రమాకుమారక = మన్నఁకుఁడా. నీవు. కనుగలవిల్లుపూచి = చెఱకునింగిణిగ్రహించి. కడుగాటపుసంపెఁగ మొగ్గముల్కిచాల్. - కడుగాటపు=మిక్కిలి అధికమైన; సంపెఁగ మొగ్గ = చంపకకోరకముల నెడు; ముల్కిచాల్ = బాణబృందమును. కొని = గ్రహించి. కలనాదనైన్యములు=కోవల లనునైననులు. కొల్వఁగ = సేవింపఁగ. వీవలితేరినెక్కి=మందమారుత మనె డురథము నెక్కి. భుజాంచితశక్తి = భుజబలము చేత. అనిక = యుద్ధమునకు. కడంగ = ప్రయత్నింపఁగా. కాలవిరోధి=శంకరుఁడు. భయావిలాత్తుఁడై=భయముచేఁ గలఁత గొన్న మనసు గలవాఁడై. ఘనకరవీరసూనదరి. - ఘన = అధికమగు; కరవీరసూన=గన్నెరుకు గుమ మనెడు; దరి = గుహయందు. డాఁగఁడే=వాఁగఁడా యనికాకువు.

క. అని వినుతిపూర్వకంబుగ, మనసిజునిం బలికి యపుడుఁమఱియు నతనితోఁ
తనకార్యమెల్లఁ దేటగ, వనజాననుఁ డిట్లు వలకు • వరమృదుఘణితిన్. 60

టీ. అని = ఈప్రకారము. వినుతిపూర్వకముగ = ముతిపూర్వకముగ. మనసిజుని = వలరాజును. పలికి = వచించి. అపుడు = ఆనమయమందు. మఱియు = ఇంకను. అతనితో = అమన్తఘనితో. తనకార్యమెల్ల = తనకార్యమంతయు. తేటగ = వెల్లడిగ. వనజాననుఁ డు = నలువ. ఇట్లు = పశ్చిమాప్రకారమున. వరమృదుఘణితిన్ = శ్రేష్ఠమగుమృదువాక్యమును. పలుకు = పలికెను.

శా.వింటే మన్నథ మత్స్యభుత్వమున కుర్విర బుట్టువిఘ్నావళిఁ

గెంటం దార్చుచు మామకాత్మహితభంగిఁగి మించు నీ వ్రండుటల్

కంటం గానక బ్రహ్మభావమున కాకాంక్షించి యొక్కండు పెక్

గొంటే యశాముని దెచ్చినాఁ డిటఁ దవశికుల్యాధ్వసంచారితన్. 61

టీ. మన్నథ = మన్నఁకుఁడా. మత్స్యభుత్వమునకు = నాదొరతనమునకు. ఉర్వి = భూమియందు. పుట్టువిఘ్నావళి = ఉదయించునంతరాయములను. గెంటందార్చుచు = పలింపఁ జేయుచు. మామకాత్మహితభంగి = నాశరీరముకొఱకు హితమైనవిధముచే. మించునీవుండుటల్ = అతిశయించు నీవునికిని. కంటంగానక = చూడక. బ్రహ్మభావమునకు = బ్రహ్మత్వ

మునకు. ఆకాంక్షించి = ఆసపడి. ఒక్కండు వెళ్ళింటే యాముని = ఒక దుష్టతపస్వి. తపః
సవ్యాఖ్యసంచారిత్. - తపఃపూర్వ = తప మరుకృత్రిమనదియొక్క. అధ్వసంచారిత్ =
హృదయసంచరముచేత. ఇట = ఇచ్చటికి. తెచ్చినాడు. వింటే = వింటివా.

అనిగా పుడమి నాబ్రహ్మత్వమునకు బుట్టినట్టి యంతరాయములను బోగొట్టి నీయుని
కైతియక నొక జడదారి బ్రహ్మత్వమును గొరి తపం బొనరించు చున్నాడని భావము.

చ. ముని యజభావ మంద తపఃముల్ గడుఁ జేసినఁ జేయుఁ గాక పా

వన మనురాజజాతజపః పై ఖరి మించిన మించుఁ గాక ని

త్యనియమవృత్తిఁ దాలించినఁ దాలుచుఁ గాక విచార మేల నో

మనసిజ నాకు నీవు బలుమక్కువతమ్ముడ నై చెలంగఁగన్.

62

టీ. ఒమనసిజ = ముచ్చగుఁడా. ముని = వనంతుడు. అజభావ మంద = బ్రహ్మత్వము నొం
డుటకు. తపముల్ = తపంబులు. కడు = మిక్కిలి. చేసిన = ఒనరించినను. చేయుఁగాక = ఒనరిం
చుఁగాక. పావనమను రాజజాతజపపై ఖరి. - పావన = పవిత్రమగు; మరురాజజాత = మంత్రరాజ
సమాహమయొక్క; జపపై ఖరి = జపవీరి చేత. మించిన = అతిశయించినను. మించుఁగాక = అ
తిశయించుచు గాక. నిత్యనియమవృత్తి = ఎల్లపుడు నియమవృత్తిని. తాలించిన = దాలుచుఁగాక =
ధరియించిన ధరియించుచు గాక. నాకు నీవు. బలుమక్కువ తమ్ముడనై చెలంగఁగన్ = మిక్కిలి
క్రేమగల తమ్ముడనై యుండఁగా. విచారమేల = చింతయెందుకు, చింత పనిలేదని భావము.
బలువ విష్ణుమూర్తి నాభికమలమందు బద్ధించినవాడగుటచే మన్మథున కన్న యని భావము.

చ. వారి సకలాధిపత్యము నుమాశుగ మా కొనగూర్చె మున్ను త

త్పరిభవకార్యసంహృతియుఁ దత్పరిపాలనమున్ ఘటించఁగా

నిరతముఁ కర్తవీ వగుట నేర్పున నీ విలఁజేరి తన్నునీ

శ్వర తప మెల్లఁ దూల్పఁదగు సారమహామహిమంబు లెంచఁగన్.

63

టీ. వారి = విష్ణుమూర్తి. మున్ను = పూర్వమందు. సుమాశుగ = మన్మథుఁడా. సకలాధిపత్య
ము = సమస్తభువనాధిపత్యము. మా కొనగూర్చె = మాకు కలుగఁజేసెను. తత్పరిభవకార్యసం
హృతియున్. - తత్ = ఆయాధిపత్యముయొక్క; పరిభవకార్య = తిరిష్కారకార్యముయొ
క్క. సంహృతియున్ = ప్రతిక్రియయును. తత్పరిపాలనమున్ = ఆయాధిపత్యపరిపాలనమును.
ఘటించఁగా = ఘటించఁజేయుటకు. నిరతమున్ = ఎల్లపుడును. కర్తవీవగుటచే = కర్తవ్య నీ
వగుటవలన; నేర్పున = జాగ్రతనముచేత. నీవు ఇలఁజేరి = నీవుపుడమిని బ్రవేశించి. సారమ
హామహిమంబు లెంచఁగన్ = పరాక్రమాతిశయము లెంచఁగ. తన్నునీశ్వరతప మెల్లఁదూల్పఁ
దగున్ = ఆమునీశ్వరునియొక్క తపస్సునకు భంగముఁజేయవలయును.

చ. అనఘ కలాశలాషిని యనల్పవిలాసిని చిత్రరేఖపే

రను దగునీవధూనికరఃరత్నము నీవెనువెంట రాఁగ వే

చని ధరఁ జేరి యానియమిఁచంద్రుతపం బెడలించి వానిఁ దూ

ల్ప నిజశక్తి నేతదబలాఃపరిచారకుఁ జేయు మంగజా.

64

టీ. అంగజా=మన్వశుఁడా. అనఘకలాకలాఽని. — అనఘ=అమోఘములైన; కలా= మన్వభవిద్యలే; కలాసిని=భూషణముగా కలిగినట్టియు. అనల్పవిలాసిని. — అనల్ప = అధిక మగు; విలాసిని=విలాసములు గలిగినట్టియు. చిత్రరేఖశరణు=చిత్రరేఖ యనుశరణుచేత. తగు= ఒప్పుచున్నట్టి. ఈవఘానికరరత్నము = ఈసారీకులరత్నము. నీవెనువెంటక = నీవెంటడి. రాంగ్ = వచ్చుచుండఁగ. వేచని=శీఘ్రముగ వెళ్ళి. ధరఁజేరి=పుడమిసొంది. అనియమిచం ద్రుతపంబు=అవసంతునితపము. ఎవలించి=తొలఁగించి. వానిఁదూల్చి=ఆమునిని దూలించుటకై. నిజశక్తి=స్వసామర్థ్యముచేత. ఏతదబలాపరిచారకుఁ. — ఏతదబలా=ఈచిత్ర రేఖకు. పరిచారకుఁ=శేవకునిఁగా. చేయును=జెనుచును.

చ. అలికవిలోచనోగ్రతప * మంతయు మున్నడఁగించినట్టిసీ

బలము చలంబు దివ్యశరఃపాండితి నేడును జూపి మానిని

చైలువ కధీనుఁ జేయు మిఁకఁ * జెప్పెడి దేమి రతిశ సర్వముం

దెలిసిననీకు దీనఁ దగ నిల్పుము * మద్భువనాధిపత్యమున్.

65

టీ. రతిశ=మన్వశుఁడా. మున్ను=పూర్వమందు. అలికవిలోచనోగ్రతప మంతయుఁ = శంకరునితీక్ష్ణతపమంతయు. అడఁగించినట్టిసీబలము=హాఁజెట్టినట్టి సీసామర్థ్యము. దివ్యశర పాండితి=అమోఘ మగుబాణవిద్యాపాండిత్యము నేడును = ఇప్పుడును. చూసి = కనిపింపఁజేసి. మానికొ=మునిని. ఇచ్చెలువకు=ఈసురాంగనకు. అధీనుఁ=స్వాధీనునిఁగా. చేయును = జనరించును. సర్వముం దెలిసిననీకు=సర్వజ్ఞుఁడ వగునీకు. మిఁకఁ=ఈమీఁద. చెప్పెడిదేమి=చెప్పవలసిన దేమియున్నది. “శ్లో. కిమర్పితాత్తభారాణాం వక్తవ్య మవశ్యతే” యనుశ్లో యమువలన నీకుఁ దెలుపున దేమియును లేదనిభావము. దీనకొ=దీనివలన. మద్భువనాధిపత్యముకొ=నాలొకాధిపత్యమును. తగ్గకొ=యుక్తముగ. నిల్పుము=ఉంపుము.

ఉ. నా విని నల్వఁ జూచి రతిః నాయకుఁ డిట్లను వాగధీశ యి

ట్లీవు వచింపఁగాఁ దగవె * యీఘనకార్యభరంబు నాది గా

దే విబుధుల్ నుతింప జగత్తీసలిఁ జేరి మునీంద్రు దేవరా

జీవదళాక్షితో నెనయఁ * జేసెద మానుము వంత నెమ్మదిన్.

66

టీ. నా విని=ఈప్రకారము వచింపఁగావిని. రతి నాయకుఁడు=మన్వశుఁడు. నల్వఁ జూచి= బ్రహ్మనుజూచి. ఇట్లునుకొ=వత్సమాణప్రకారమునఁ బలికను. వాగధీశ=నలువా. ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారమున. ఈవు=నీవు. వచింపఁగాఁదగవె=వచించుటకు చిత్రమా. ఈఘనకార్యభరంబు= ఈగొప్పకార్యభారము. నాది కాదే=నాదికాదా యని కాకులు. విబుధుల్ నుతింపకొ=దేవతలు నుతి చేయఁగ. జగత్తీసలిఁజేరి=పుడమి సొచ్చి. మునీంద్రుకొ=వసంతుని. దేవరాజీవదళాక్షితోకొ=దేవాంగనతో. ఎనయఁజేసెదకొ=కలయునటుల చేసెదను. నెమ్మదికొ=మనసునందు. వంత=దుగ్ధము. మానుము=వదలుము.

చ. అళితతిపోటుఁగూఁత లెగఁయం బెనుమావులు డిగ్గి చిల్కరౌ

తులు నడవకొ మహాబలము * దోడ్తన చుట్టికొనం దపస్విని

శ్వలధృతి సాలమండలము ♦ చయ్యన లగ్గులు వట్టి పట్టి యీ
నెలతయురోజుదుర్గతటి ♦ నిల్పెదఁ దత్పటుహృన్తహీవిభున్.

67

టీ. అధితతిపోటుఁగూఁతలు=తుష్టేదగుంపులకూర వాక్యములు. ఎగయిక్=అతిశయిం
చుండఁగ. చిల్కరాతులు=శుకము లనుకాతులు. పెనుమావులు=పెద్దచాతవృక్షము లనుగుఱ్ఱ
ములను. డిగ్గి=దిగి. సడవక్=సడచుచుండఁగ. మహాబలము=ఓవలి యనునైన్యము. తోడ్డన=
వెంటనె. చుట్టికొనక్=ఆవరింపఁగ. తపస్వినిశ్వలధృతి సాలమండలము.—తపస్వి=ముని
యొక్క; నిశ్వల=చలింపని; ధృతి = ధైర్యము; సాలమండలము = ప్రాకారమండలము.
“ప్రాకారో నరణ స్సాలః” అని అనుచుండు. చయ్యనక్=శీఘ్రముగ. లగ్గులువట్టిపట్టి =
ప్రాకిప్రాకి. ఈ నెలతయురోజుదుర్గతటిక్=ఈచిత్రశేఖయొక్క పర్వతతుల్య మగుస్త
నము లనెడురోజుయందు. తత్పటుహృన్తహీవిభుక్.—తత్=ఆమునియొక్క; పటుహృన్తహీ
విభుక్=హృదయ మనుభూపతిని. నిల్పెదక్=బంధింతును.

చ. అన మరుఁ బల్కునం బ్రమద ♦ మంచి విరించి నువర్ణ చేలముల్
ఘనమణిభూషణంబు లలకంతునకున్ సురకాంతకుం బ్రీయం
జెనయ నెనంగి యంతరజఃసీత ననంతసమీరతామ్రలో
చనవరముఖ్యమారబలఁనంతతి నాధృతి సేసి యిట్లునున్.

టీ. అనక్=ఈప్రకారము పలుకఁగ. మరుపల్కునక్=మన్తధనాకృతము చేత. విరిం
చి=నలువ. ప్రమదమంచి=సంతసించి. నువర్ణ చేలముల్=కనకాంబరములను. ఘనమణిభూష
ణంబులు.—ఘన=అధికమగు; మణిభూషణంబులు = మణిమయాభరణములు. అలకంతున
కుక్=మన్తఘ్ననికి. సురకాంతికును=దేవాంగనకును. ప్రియంబు=ప్రేమము. ఎనయిక్=పొం
దునటుల. ఒసంగి=ఇచ్చి. అంతక్=అటుపిమ్మట. రజనీకవనంతసమీరతామ్రలోచనవర
ముఖ్యమారబలసంతతిక్.—రజనీక=చంద్రుఁడు; వనంతి=ఆమని; సమీర=వాయువు; తామ్ర
లోచన=పిక్కు; వర=శ్రేష్ఠమగు; ముఖ్య=అదిగాగల; మారబలసంతతిక్=మన్తధనైన్యసంఘ
మును. అధృతి సేసి=ఆదరించి. ఇట్లు=వత్సహాణప్రకారము. అనుక్=పలికెను.

అనఁగా మునితపోభంగ మొనరింప సమకట్టి యున్న మన్తఘనకును దేవాంగనకును
కనకాంబరములు మణిభూషణములును బహుమతిగా పొసంగి మన్తధనసహాయు లగుచంద్ర
వసంతాదులను ప్రియోక్తుల నాదరించె ననిభాషను.

సీ. తెఱవ నవ్వల యోగి♦ధృతిఁ గలంపక మున్న
నెఱయు వెన్నెలలు పై ♦ నింప వన్న,
నెలత కేలను మాని ♦ కళ లంటకయ మున్న
చిగురాకు నెమ్మొనఁ ♦ జేర్చవన్న,
నకిపై టు యితి జొక్కఁ ♦ జక్కవీవకమున్న
ప్రబలుచల్లఁదనానఁ ♦ గ్రమ్మవన్న,

చెలిపాట యమివీను ♦ లలరఁ బాడకమున్న
కలనాదభంగికల్ ♦ తెలుప వన్న

తే. యోకుముదమిత్త్ర యోచైత్ర ♦ యోనమీర
యోపికాధీశ మీనేర్పు ♦ లొనరఁ జూపి
పడఁతి కాజడదారి లోఁ ♦ బజప రన్న
మన్ననోభీష్టకార్యంబు ♦ మనుప రన్న.

66

టీ. తెలుప=చిత్రరేఖ. నవ్వులక్=మందహాసముల చేతను. యోగిధృతిక్ = ముఁగియొక్క ధైర్యమును. కలంపకమున్న=కలఁతపజపకముండె. నెఱయు వెన్నెలలు = వ్యాపించు చంద్రికలను. ప్రానింప వన్న=పైఁగప్పుమా. నెలఁత=చిత్రరేఖ. కేలక్=హస్తముచేతి. మాని కళలు=వసంతునియొక్క కళాస్థానములను. అంటకయమున్న = స్పృశింపకమును. నీ. స్త్రీపురుషులకునొక్కొక్కదినమందు నొక్కొక్కయంగమునఁ గళయుండుట కళాశాస్త్రప్రసిద్ధము. చిగురాకు నెమ్మనక్=చిగురుటాకుయొక్క యగ్రమును. చేర్పవన్న=కూర్పుమా. నక్=చిత్రరేఖ. పైటక్=పైటకొంగుచేతను; అనఁగముసుంగుకొంగుచేతను. యతిక్=మునిని. చొక్కక్=పరవశపడునటులు. చక్కక్=అగుకూలముగ. వీవకమున్న = వివరకమును. ప్రబలుచల్లఁదనానక్=అధిక మగుచల్లఁదనముచేత. క్రమ్యవన్న=పైకొనుమా. చెలి = చిత్రరేఖ. పాటక్=పాటను. యమివీనులు=మునికర్ణములు. అలరక్=సంతోషించునటులు. పాడకమున్న=పాడకమును. కలనాదభంగికల్.—కల=ఆవృత్తమధురమగు; నాద=ధ్వనులయొక్క; భంగికల్=రీతులను. తెలుపవన్న=తెలియఁజేయుమా. ఓకుముదమిత్త్ర=ఓచంద్రుఁడా. ఓచైత్ర=ఓవసంతుఁడా. ఓనమీర=ఓమందహాసులమా. ఓపికాధీశ=ఓకోకిలరాజా. చంద్రాదులకుపూర్వచరణములందు క్రమముగా నన్నయమని యెఱుంగునది. మీనేర్పులు=మీజాణతనములను. ఒనరక్=ఒప్పునటులు. చూపి. పడఁతిఁక్=చిత్రరేఖకు. అజడదారిక్ = ఆమునిని. లోఁబజపరన్న=వశపజుఁడీ. మన్ననోభీష్టకార్యంబు=నామనమున కిష్టమగుపనిని. మనుపరన్న=సిద్ధించునట్లుచేయుఁడీ.

చ. అని నిజమిత్త్రవర్యనిచ ♦ యంబుల నీగతిఁ బల్కి యమృదు
ద్వనధరవేణికామణి విధాత రహిం దన కొప్పగించి పం
చిన విరివింటిజోడు పిక ♦ నేనలతో సురవారిజాక్షితో
ఘన మగువేడ్క వ్రంగఁ దదఁగారము వెల్వడి వచ్చె నంతటన్.

67

టీ. విధాత=బ్రహ్మదేవుడు. అని=ఈప్రకారముగ. నిజమిత్త్రవర్యనిచయంబులక్.—నిజ = స్వకీయులగు; మిత్రవర్య = మిత్రప్రేక్షింపఁబడుకొని; నిచయంబులక్ = సమాహములను గూర్చి. ఈగతిక్=ఈరీతిని. పల్కి=వచించి. అమృదుద్వనధరవేణికామణిక్=మేఘకుల్యమగు వేణిగలయాసురాంగ నారత్నమును. రహిక్=ప్రీతితో. తనకొప్పగించి=తనయధీనముచేసి. పంచి నక్=పంపఁగ. విరివింటిజోడు=మన్నఁడు. పికనేనలతోక్=కోకిలబలములతో. సురవారిజాక్షితోక్=దేవాంగనతో. ఘన మగువేడ్కపొంగక్=అధిక మగుసంతకముబుకఁగ. తదగారము=అవిరించిమందిరమునుండి. వెల్వడి=బయలుదేరి. వచ్చెక్=వచ్చెను. అంతటక్=అటుపిమ్మట.

సీ. చిలుకత త్తడికాతుఁచేతితియ్యనివింటు, గాఢకృపీటజఁకాండ మెగసె
 నుడురాజు పఱితెంచునెడఁ బుండరీకంబు, వికలత్వమున నిరాఁవీధిఁద్రెల్లె
 కరువలి కడ్డమై • వెఱఁ గూన్చె నలఘున, పద్య నవ్యాత్మభీప్రదమహాహి
 యామని రాఁగఁ జఁయ్యన విగతచ్ఛదంబుగఁ జూడఁబడె నప్తఁపురుషకాళి
 తే. నిర్జరవధూటికావామఁనేత్రసీమ
 జడిగొని పరిష్కవత్వంబు • సరగఁ దోచె
 నిట్లశకునంబు లేపున • నెన్ని యున్న
 వానిఁ జూడక యధికగఁర్యంబుతోడ.

68

టీ. చిలుకత త్తడికాతుఁచేతి తియ్యనివింటు. — చిలుకత త్తడికాతుఁ = మన్తఘనియొక్క; చేతితియ్యనివింటు = హస్తమునందుండు నిక్షుధమవుననుండి. గాఢకృపీటజఁకాండము. — గాఢఁ = అధికమగు; కృపీటజఁకాండము = అగ్ని సంఘము. ఎగసె = పైకి వచ్చెను. కృపీట మనఁగ నుదకము, దానియందుఁబుట్టినది కృపీటజము. “కృపీటయొనిర్జ్వలనః” అనియగ్నికి జలమందుఁ బుట్టుటకు ప్రమాణము. పయినించియున్న వలరాజుయొక్క కార్తృకముననుండి యుల్కాపాత మవతకునమని భావము. ఇచట మన్తఘనివింటివలన కృపీటజఁకాండ మనఁగ జలజబాణ మెగసె నని శబ్దశక్తిస్వభావముచే సహజార్థము దోచుచున్నది. ఉడురాజు = చంద్రుఁడు. పఱితెంచునెడఁ = త్వరచేవచ్చుచున్ననమయమందు. వికలత్వమునఁ = విచ్ఛేదము చేత. పుండరీకము = శ్వేతచ్ఛత్రము. ఇరావీధిఁ = భూప్రదేశమందు. “ఇరా భూవాక్సురాప్సు స్యాత్” అని అమరుఁడు. త్రెల్లెఁ = పడెను. చంద్రుఁడు వచ్చుచుండఁగ గొడుగు వితీగి భూమిపైఁబడుటచే నశకునమనిభావము. చంద్రోదయమందు పుండరీక మనఁగ తెల్లతామరచెడి, ఇరావీధి ననఁగ జలమధ్యమందుఁ ద్రెల్లెనని సహజార్థము దోచుచున్నది. కరువలికిఁ = మారుతమునకు. అడ్డమై = అడ్డమైనదై. నవ్యాత్మభీప్రదమహాహి. — నవ్య = నూతనమగు; ఆత్మ = మనస్సునకు; భీప్రద = భయమునిచ్చు; మహాహి = గొప్పసర్పము, అలఘున పద్యఁ = ఆ గొప్పమార్గమునందు. వెఱఁగూన్చెఁ = విశ్చేష్టతకలిగించెను. మార్గమధ్యమందు పామడ్డమై నచో నశకునమనిభావము. అలఘునపద్యఁ = ఆయా కాళమార్గమందు. అవ్యాత్మభీప్రదమహాహి. — అవి = నూర్చునియొక్క; “అవయత్సైలమేషార్కః” అని అమరుఁడు; అత్త = శరీరమునకు; భీప్రద = భయప్రదమగు; మహాహి = గొప్పసర్పమగు రాహువు. వెఱఁగూన్చె ననిస్వభావార్థము శబ్దశక్తిచే దోచుచున్నది. అమనిరాఁగఁ = వసంతుఁడు రాఁగ. అప్తఁ = ఆనమయమందు. విగతచ్ఛదంబుగఁ = వస్త్రహీనమగు. పురుషకాళి = పురుషబృందము. చయ్యనఁ = శిఘ్రిముగ. చూడఁబడెఁ = అపరాకింపఁబడెను. వసంతుఁడుబయలుదేలునపుడుదిగంబరమైనపురుషబృంద ముఁజూచుటయశకునమనిభావము. వసంతుఁడురాఁగా, పురుషకాళి = పున్నాగవృక్షములగుంపు. “పున్నాగే పురుషః” అని అమరుఁడు. విగతచ్ఛదంబుగఁ = రాలినయాకులు గలదై “భద స్సౌత్రిత్వపర్యయోః” అని విశ్వము. చూడఁబడె ననుస్వభావార్థము దోచుచున్నది. నిర్జరవధూటికావామనేత్రసీమ. — నిర్జరవధూటికా = చిత్రరేఖయొక్క; అవామనేత్రసీమఁ = కుడి

కంటిపట్టున. బడిగొని=అతిశయించి. పరిష్టవత్పంబు=చాంచల్యము. సరగ్గ=చేగముగ. తోఁచె=కనిపించెను. స్త్రీలకు దక్షిణనేత్రస్పంద మశకున మనిభావము. చిత్రరేఖయొక్క వామనేత్రసీమనఁగా సుందరమగు నేత్రములయొక్క ప్రదేశమందు, పరిష్టవత్వముదోచెనట సహజార్థము. ఇట్లు=ఈప్రకారము. అశకునంబులు=దుశ్శకునములు. ఏపున=అతిశయముచేత. ఎన్నియున్నట్. వానిఁజూడక=ఆ యశకునములను సరకునేయక. అధికగర్వంబుతోడ=ఎక్కుడు కావరముతో. కంజశరుండు ధాత్రికదొరిసె నని మీఁది కన్వయము.

మునితపోభంగ మొనరించుటకు అశకునములు దోచినను సరకునేయక చిరముతోఁబోవుచు ననిభావము.

మ. అలసత్యాధ్వము డిగ్గి యప్పు తప మొయ్యో దాఁటి దీవ్యజ్ఞన,
స్థల మాపిమ్మట నొంది యంతట మహాస్థానంబునుం బొంది వే
ల్పులరావీడట వేడ్క డగ్గటి భువన్లోకేంద్ర మవ్వేళఁ జే
రి లలిం గంజశరుండు దా దొరసె ధాత్రిక మేరుమార్గంబునన్. 69

టీ. కంజశరుండు=మన్మథుండు. అలసత్యాధ్వము=ఆసత్యలోక మార్గమునండి. డిగ్గి=దిగ్గి. అప్పు=ఆసమయమందు. తపము=తపోభాగమును. ఓయ్యో=తిన్నగ. దాఁటి = అతిశయించి. దీవ్యజ్ఞస్థలము=ప్రకాశించు జనలోకమును. ఆపిమ్మట=అటుపిమ్మట. ఒంది=పొంది. అంతట=అటుపిమ్మట. మహాస్థానంబున=మహాలోకమును. ఒంది=పొంది. అట=అటుపిమ్మట. వేల్పులరావీడు=ఇంద్రపట్టణమును. వేడ్క=సంతోషముతో. డగ్గటి=సమీపించి. అవ్వేళ=ఆసమయమందు. భువన్లోకేంద్రము = భువన్లోకశ్రేష్ఠమును. చేరి=సమీపించి. లలిక=క్రమముగ. తా=తాను. ధాత్రిక = పుడమిని. మేరుమార్గంబున=మేరుపర్వతమార్గముచేత. దొరసె=ప్రవేశించెను.

అనఁగా మన్మథుండు సత్యలోక తపోలోక జనలోక మహాలోక స్వలోక భువన్లోకములను గ్రమముగ దాఁటి భూలోకమును మేరుమార్గముచేఁ బ్రవేశించెనని భావము.

చ. ధర నిలు లొంది యంత సముదారగిరీనపురీధురీదవ్రా
త్కరముల నెల్ల గన్దెనుచుఁ గాముండు వింధ్యముఁ జేరె నందుఁ బ
ద్మరిపునుతోర్చి జాంబుకణమండలపుష్పితనీపనిత్యభా
స్వర మగుపారిజాతవనవర్యము గన్నుల కింపుఁ గూర్పగన్. 70

టీ. కాముండు=మన్మథుండు. ధర=భూమిని. ఇటు లొంది= ఈప్రకారము పొంది. అంత=అటుపిమ్మట. సముదారగిరీనపురీధురీదవోత్కరములక. — సముదార = ఉత్కృష్టములగు; గిరీన=పర్వతశ్రేష్ఠములయొక్క; పురీ=నగరములయొక్క; ధురీ=నదులయొక్క; దవ=వనములయొక్క; ఉత్కరముల=సమూహములను. ఎల్ల=సర్వమును. కన్దొనుచు=చూచుచు. వింధ్యము=వింధ్యాద్రిని. చేరె=సమీపించెను. అందు=అవింధ్యపర్వతమందు. పద్మరిపునుతోర్చి జాంబుకణమండల పుష్పితనీపనిత్య భాస్వరము. — పద్మరిపునుతా=చంద్రునకు కూతురగునర్చదయొక్క; ఊర్చి జాంబుకణమండల=తరంగలవలనఁ బుట్టినతంపురులగుంపుల

చేతఃపుష్పితసీపసత్కథాస్వరము = పూచినకడిమిపూకులచే నెల్లపుడును బ్రకాశమానము. అగు పారిజాతవనవర్ణము=అగునట్టి పారిజాతవనశ్రేష్ఠము. కన్నులకుఁ = నేత్రములకు. ఇంపుఁ గూర్పఁగఁ = ఆనందము కలుగఁజేయుచుండఁగ; మైపవ్యమతో నన్వయము.

మన్వఃకుండు వింధ్యముఁజేరెను, అచ్చట గొప్పగొప్పపర్వతములను పర్వతములం దున్న నడులను జూచుచు నర్జునతరంగలవలనఁ బుట్టినతుంపురులచేఁ జెన్నమీఱు మంకెనమ్రాఁ కులచేఁ బ్రకాశించుపారిజాతవనము తన కన్నులకు వేడుకఁ జేయుచుండఁగనని భావము.

చ. గురుజవశక్తి వచ్చి యొకఁ యిలవేగరి తద్వసంతభూ
సురతిలకాశ్రమం బిదియ * చు మ్మని తెల్పఁగఁ గంతుఁ డందు ని
ర్జరసతితో నిజాస్తువంజాలముతో వసియించె దత్ప్రసూ
నరసకులార్ద్ర మారుతమునన్ స్వతనూశ్రమ మెల్లఁ బాయఁగన్. 71

టీ. కంతుఁడు=మన్వఃకుండు. గురుజవశక్తిఁ.-గురు=అధికమగు; జవశక్తిఁ=వేగ సా మర్థ్యముచేతను. ఒకఁ యిలవేగరి = యొకఁ యిల యనునొకవేగులవాఁడు. వచ్చి = సమీ పించి. తద్వసంతభూసురతిలకాశ్రమంబు = ఆవసంతుఁ డనుపేరు గలబ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠుని యొక్క యాశ్రమంబు. ఇదియచుమ్మని = ఇదే చూడుమని. తెల్పఁగఁ=తెలియఁజేయఁగ. అందుఁ=ఆవనమందు. నిర్జరసతితోఁ = దేవాంగసతో. నిజాస్తువంజాలముతోఁ.-నిజ= తనసంబంధియగు; ఆస్తువం=మేలైనయిష్టలయొక్క; జాలముతోఁ=సమూహముతో. తత్ప్రసూన రసకులార్ద్రమారుతమునన్.-తత్=ఆవనముయొక్క; ప్రసూనరస=పుష్పరసముయొక్క; కుల= సమూహముచే; ఆర్ద్ర=తడుపఁబడిన; మారుతమునన్=నాయువుచేత. స్వతనూశ్రమ మెల్లఁపా యఁగఁ=మార్గగమనమువలన సైనతనశరీరాయాసముతోలఁగునట్లు. వసియించెఁ=నివసించెను.

ఇసంతుఁ డనుమునియొక్కయాశ్రమవన మిదియాయనికోయిలచెప్పఁగ నాస్తువర్ణముతో మన్వఃకుండు నిలిచె నని భావము.

చ. చెలు వగుమైత్రిఁ గోయిలవఁజీరులఁ దుమైదకమ్మగట్టుమూఁ
కల గొరువంకరాదొరల * గాటపుఁజిల్కలకాల్పలంబులఁ
నలినకలంబవీరబల * నాథుఁడు వైత్రుఁడు తద్బలోచితో
జ్వలలతికాకుటీపటలిఁ * జక్కగఁ బాశము డించె నయ్యెడన్. 72

టీ. నలినకలంబవీరబలనాథుఁడు=మన్వఃకుం డనువీరునియొక్క సేనాధిపతి యగునట్టి. వైత్రుఁడు=వసంతుఁడు. చెలు వగుమైత్రిఁ=ఓష్ఠ చున్న స్నేహముచేతను. కోయిలవజీరు లఁ=కోయిల లనుకూసులను. తుమైదకమ్మగట్టుమూఁకలఁ=తుమైద లనుకమ్మగట్టులయొక్క సేనలను. గొరువంకరాదొరలఁ=కారికాశ్రేష్ఠము లనుదొరలను. గాటపుఁజిల్కలకాల్పలం బులఁ=దృఢములైన చిల్క లనుకాల్పలములను. తద్బలోచితోజ్వలలతికాకుటీపటలిఁ.- తద్బల = ఆ సేనలకు; ఉచిత=అనుకూలమగు; ఉజ్వల=ప్రకాశించు; లతికా=తీవలయొక్క; కుటీ=గుడిసెలయొక్క; పటలిఁ=సమూహమందు. అనఁగా లతాగృహములయందు. చక్క గఁ= బాగుగ. అయ్యెడఁ=ఆ నమయమందు. పాశము=దండును. డించెఁ = దించెను.

అనఁగా మన్మథునికి సేవాధిపతి యగువసంతుఁడు కోయిలలు మొదలగు సేవాబృందముల ననుకూల మగులతాగ్రహముల విడియించె ననిభాషము.

సీ. చిగిరించు నెఱకెంపు చివురాకుగమి కట్టు. నట్టికాసుంభాంబరాళి బోలఁ జాలఁ దోచిననూత్ని జాలక శ్రేణి మేల్ హారుమంజము తైపు సరుల బోల నళులెక్కనరదోచు తెలివూలచాలు కై శ్యముల జేర్చిన గర్భకముల బోల నలరుగుత్తులనిండ నలరుపుప్పొడి గుబ్బ, కవలపై నలఁదుగండవైడి బోల తే. సరసశృంగారవైఖరి ధరణి బాదలు లతిక లయ్యెడ నీక్షించు కుతుక మొనఁగఁ జైత్రకాంతాగమనదిప్త సముచితౌజ్జ్వలీపరిభ్రాజమత్తమా లీల నొంది.

73

టీ. చివురించు నెఱకెంపు చివురాకుగమి. — చిగిరించు = పల్లవించు చున్న. నెఱకెంపు = మిక్కిలి యెఱునైన. చివురాకుగమి = చిగురుటాకుగుంపు. కట్టునట్టి కాసుంభాంబరాళి = ధరియించి యున్న కుసుంబా వస్త్రములసమాహమును. పోల = పోలి యుండఁగ. చాల = మిక్కిలి. తోచిన నూత్నజాలక శ్రేణి = ఉదయించియున్న క్రొత్త మొగ్గలచాలు. మేల్ హారుమంజ ముతైపుసరులక. — మేల్ = శ్రేష్ఠమగు; హారుమంజము తైపుసరులక = హారుమంజ జేశమందుఁ బుట్టిన ముతైములపోరములను. పోల = పోలి యుండఁగ ననియర్థము. అళులెక్క = భృంగము లధిష్ఠింపఁగ. అర దోచు తెలివూలచాలు = సగము గనిపించు తెల్లవూవులబంతి. కైశ్యముల = కేశసమాహములందు. “తద్వృద్ధి కైశికం కైశ్యమ్” అని యనుచుండు. చేర్చిన గర్భకముల = ఉంచిన లోపలిసరములను. పోల = పోలియుండఁగ. “కేశమధ్యేతు గర్భకమ్” అని యనుచుండు. అలరుగుత్తుల = పూగుత్తులయందు. నిండ = పూర్ణముగ. అలరుపుప్పొడి = ఒప్పుచున్న పుష్ప పరాగము. గుబ్బకవల పై = సునప్రదేశములమీఁద. అలఁదుగండవొడి = పూసినబుక్కాను. పోల = పోలియుండఁగ. సర సశృంగారవైఖరి. — సరస = మనోజ్ఞమగు; శృంగార = సౌందర్యముయొక్క; వైఖరి = రీతిచేత. ధరణి = పుడమియందు. బాదలులతికలు = వృద్ధిఁబొందుచున్న తీవలు. చైత్రకాంతాగమనదిప్త సముచితౌజ్జ్వలీ పరిభ్రాజమత్తమా లీల. — చైత్రకాంత = వసంతుఁడనుప్రియునియొక్క; ఆగమనదిప్త = ఆగమన వేశకు, అనఁగఁ బ్రియుఁడు వచ్చుసమయమున కనుట. సముచిత = అనుకూలమగు; జౌజ్వలీ = ప్రకాశముచేత; పరిభ్రాజత్ = వెలుగుచున్న. ఉత్తమా లీల = పరవర్ణి నీవిలాసమును. ఒంది = పొంది. అయ్యెడ = ఆ సమయమందు. నీక్షించుకుతుకము = చూచు వేడుకను. ఒసఁగ = ఇచ్చెను.

చిగురుటాకులు కుసుంబావస్త్రములను, మొగ్గులు హారుమంజముత్యపుసరులను, తుమ్మెదలుముసరుటచే సగముగనఁబడు తెలివూలచాలు కొప్పున ధరియించుసరములను, పుప్పొడిచే గప్పఁబడినపూగుత్తులు గండవొడియలందిన పొలిండ్లను, బోలియుండ, లతలు వసంతుఁడను ప్రియునియొక్క యాగమనసమయమున కుచితశృంగారవైఖరిని ధరియించి యుత్తమస్త్రీల

లీలను బొంది యుండెడి నిచెప్పుటచే లతలయందు వాసుకసజ్జాత్వము దోచుచున్నది. ప్రియుఁడు రాఁగలఁడనిసురతసామగ్గినన్నాహమఁజేసి తనపు నలంకరించుకొనునది వాసుకసజ్జయని వానిలక్షణము.

చ. డాసె సుమాళిఁ దుమ్మెదిమిఁటారి వమిం జివు రాని కోయిలల్
ప్రమోసె రసాలకేసరసః*మూహసుగంధముఁ దిక్తటంబులం
బూసె మెకంబు నెక్కుదొర * మున్నును పైకొనుకాఁకచే ధృతిం
బాసె వియోగి యోగివనఁపాలిక నామని యాక్రమింపఁగన్. 74

టీ. తుమ్మెదిమిటారి=భృంగస్త్రీ; సుమాళిఁ=పూబంతిని. డాసెఁ=నమింపెను, కోయిలల్=కోవెలలు. తమిఁ=అసక్తితో. చివురు=చిగురాకును. అని=భక్షించి. ప్రమోసెఁ=ధ్వనిఁజేసెను. మెకంబునెక్కుదొర=వాయువు. రసాలకేసరసమూహసుగంధము. -రసాల=తియ్యమాపులపూలయొక్క; కేసర=పొన్నపూలయొక్క; సమూహ=గుంపుయొక్క; సుగంధము=పరిమళమును. దిక్తటంబులఁ=చిక్కదీక్షములయందు. పూసెఁ=లేపనముచేసెను. వియోగి=వియుక్తుఁడు. మున్నును=ముందుముందుగ; పైకొనుకాఁకచే. —పైకొను=మీలుచున్న; కాఁకచేఁ=వేడిమిచేత. ధృతిఁ=ధైర్యమును. పాసెఁ=వదలెను. యోగినిపాలికఁ=మునితపోవనమును. అమని=వసంతుఁడు. ఆక్రమింపఁగన్ = ఆక్రమించుచుండఁగ.

అనఁగా వసంతకాలము రాఁగానే తుమ్మెదలు కుసుమములను జేరె ననియు కోయిలలు గూసెననియు రసాలకేసరపుష్పములనుగంధము గలవాయువు విసరె ననియు విరహులు ధైర్యము వీడి రనియు భావము.

చ. మునివన మంతయుం దనచః*మూపతి యత్తటి నాక్రమింప మిం
చినబలదర్పగౌరవము*చే విషమాళుగవీరిజేఖరుం
డని కిదె చుమ్ము పేళ యని * యాప్తమతిం బికమంత్రి దెల్పఁ జ
య్యన వెడలె రసాలవిశిఖానము సూనశరాళిఁ బూనుచున్. 75

టీ. మునివనము=వసంతమునియొక్క తపోవనము. అంతయుఁ = సర్వమును. తనచః*మూపతి=తనసేనాధిపతి యగునామని. అత్తటిఁ=అసయయచుండు. ఆక్రమింపఁ = అవరింపఁగ. పికమంత్రి=కోకిల మనుసచివుఁడు. ఆప్తమతిఁ=హితబుద్ధిచేత. అనికెఁ=యుద్ధమునకు. ఇదెచుమ్ము=ఇదెచూడుము. పేళయని=సమయమని. తెల్పఁ=తెలియఁజేయఁగ. విషమాళుగవీరిజేఖరుండు=మనస్తృప్తిగోసరుఁడు. మించినబలదర్పగౌరవముచేఁ. —మించిన=అతిశయించిన; బల=సారముయొక్క; దర్ప=గర్వముయొక్క; గౌరవముచేఁ=గురుత్వముచేత. రసాలవిశిఖానము=రసాలబాణాసనమును. సూనశరాళిఁ=పూచూపులసమూహమును. పూనుచున్=ధరించుచు. చయ్యనశ్=శీఘ్రముగ. వెడలెఁ=బయలుదేరిన.

అనఁగా దనచమూపతి యగువసంతుఁడు మునితపోవనము నాక్రమించినవీడ్చుట పికమనుమంత్రి యుద్ధమునకు నిది శమయమని తెలుపఁగ మనస్తృప్తుఁడు బాణబాణాసనములఁగొనివెడలెనని భావము.

సీ. అరిరాజచిత్తభీకరకరకాండప్ర, చండిమ మనురాజఃమండలంబు
క్రొందళంబులఁ జాలఁ గూర్చుక హరివితా, నములతో జై త్రసేనావిభుండు
కన్నుల నెఱమంటఁగ్రక్కుచుఁగలరుతుల్, బెరయ నానావనఁప్రియబలంబు
కనకరజోరేఖఁ గనుపట్టువరగంధ, పటిమ రాజిలుమహాబలకులంబు

తే. తొలుదొలుతఁ దీప్రవిస్ఫూర్తిఁ దొడరి నడవఁ

జలుక మేల్పక్కిపై నెక్కి యలరువింటి

దంట యమ్మానిఁ గదిసెదుఁద్రాంతశాలి

కాళి యాత్మైకవిరుదపద్యములు చదువ.

76

టీ. అరిరాజ చిత్త భీకరకరకాండ ప్రచండిమఁ.—అరిరాజఁశత్రురాజులయొక్క.
చిత్తఁమనసునకు. భీకరఁ భయంకరమగు. కరఁహస్తమందున్న; కాండఁబాణములయొక్క;
ప్రచండిమఁప్రాబల్యముచేత. మనురాజమండలంబుఁవర్తిండుత్తీయబృందము. ఇచట
అరిరాజచిత్తభీకరఁశ్రేష్ఠములగుజక్కలయొక్కచిత్తమునకు భయంకరమగు, కరకాండఁ
కిరణసూహముయొక్క, ప్రచండిమచే వర్తిండు, రాజమండలముఁచంద్రమండలమని స్వభా
వార్థము దోచుచున్నది. క్రొందళంబులఁ క్రొత్తసేనలను. చాలఁ మిక్కిలి. గూర్చుక
ఁజతపఱచుకొని. హరివితానములతోఁ గుఱుపుగుంపులతో. జైత్రసేనావిభుండు
జయశీలుఁడగుసేనాధిపతి. ఇచట క్రొందళంబులఁచివురాకులను, గూర్చుకొని. హరివితానము
లతోఁశుకబృందములతో. జైత్రసేనావిభుండుఁసేనాధిపతియగువసుంతుఁడని స్వభావార్థము
దోచుచున్నది. కన్నులఁకన్నులచేత. నెఱమంటఁఅధికమగు జ్వాలను. క్రక్కుచుఁ
విడుచుచు. కలరుతుల్ = కలిగినవీరాలాపములు. బెరయఁవ్యాపింపఁగ. నానావనప్రి
యబలంబుఁఅనేకవిధము లగుచెంచుమాఁక. ఇచట కన్నులఁకన్నులచేత. ఎఱమం
టఁమంటివంటియొలుపును. క్రక్కుచుఁవిడుచుచు. కలరుతుల్ = అవ్యక్తమధురమగుధ్వ
నులు. బెరయఁవ్యాపింపఁగ. నానావనప్రియబలంబుఁఅనేకవిధము లగుకోకిలములగుంపు
లనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. కనకరజోరేఖఁమంగుపొడిరేఖచేతను. కనుపట్టువరగం
ధపటిమఁ.—కనుపట్టుఁచూపట్టుచున్న; వరఁశ్రేష్ఠమగు; గంధపటిమఁగర్వాతిశయముచేత;
“గన్ధోగన్ధక ఆహాదేవే శే సంబన్ధగర్వయాః” అని విశ్వము. రాజిలుమహాబలకులంబు.—రాజిలు
ప్రకాశించు, మహత్ = అధికమగు; బలఁసేనలయొక్క; కులంబుఁగుంపు. కనకరజోరేఖఁసం
పెఁగవున్నములయొక్క పరాగశ్రేణిచేత. కనుపట్టుఁచూపట్టుచున్న; వరఁశ్రేష్ఠమగు; గంధఁ
పరిమళములయొక్క; పటిమఁపటిమచేత; రాజిలుఁప్రకాశించు; మహాబలకులంబుఁవాయు
నంపు మనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. తొలుదొలుతఁముందుముందుగ. తీప్రవిస్ఫూర్తిఁ
అధిక మగువిజృంభణముతో. తొడరిఁపూని నడవఁనడచుచుండఁగ. అలఁగివింటిదంట
మరుఁడు. దుర్ద్రాంతశాలికాళి = నివారించుట కశక్తమగుగోరువంక సమూహము. ఆత్మైకవిరుద
పద్యములు.—ఆత్మఁతనయొక్క; ఏకఁముఖ్యమగు; విరుదపద్యములుఁజయచిహ్నములుగల
పద్యములును. చదువఁబదువుచుండఁగ. చిలుకపక్కెరపై నెక్కిఁశుకవాహనము నెక్కి.
అమ్మనిఁఅనునిని. కదిసెఁసమీపించెను.

అనఁగా చంద్రుఁడు నేనాధిపతి యగువంతుఁడు కోయిలలు మందమారుతము అనేక నేనలతో ముందు ముందు నడచుచుండఁగ మన్నుఁడు శుకము నెక్కి సామర్థ్యచిహ్నములు గలపక్ష్యముల గోసుంకలు చిమవి వసంతమునిమిఁదికిఁ బోయెననితాత్పర్యము.

చ. అపుడు రణోత్సృకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటినన్నఁ గీ
పటలి చల్లగాఢ్వుతోనఁ రాయఁడు కోయిలపాఁజుచైత్రుఁ డ
చచ్చుఁడెలిఱెక్కపుల్లు లని * నల్పఁగఁ జాలుదు నేనె నేనె యం
చపరిమితాగ్రహస్ఫురణ * నమ్మునిఁ జుట్టిరి సత్త్వాంబు గన్.

77

టీ. అపుడు=అసమన్యమందు. రణోత్సృకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకుకంటినన్నఁ.—
రణోత్సృకుం డగుసిఁతాంబుజసాయకు=యుద్ధమందు సంతసము గలపద్మబాణుఁ డగుమన్నఁడు
నియొక్క; కంటినన్నఁ=కనుసంజ్ఞ చేత. కీరపటలి=శుకబృందము. చల్లగాఢ్వు=మందమారు
తము. తోవరాయఁడు=కలువలదొర, అనఁగ చంద్రుఁడు. కోయిలపాఁజు=కోకిలబలము. చైత్రుఁ
డు=వసంతుఁడు. అచ్చుఁడెలిఱెక్కపుల్లులు=హంసలు. అఁక=యుద్ధమును. చల్పఁగఁ=చే
యుటకు. చాలుదుఁ=చాలుదును. నేనె నేనె యందుఁ=నేనొక్కడనే యనుచు అపరిమితా
గ్రహస్ఫురణఁ.—అపరిమిత=మితలేని, అనఁగ నధికమగునటు. అగ్రహ=కోపముయొక్క;
స్ఫురణఁ=ఆవిర్భవముచేతను. అమ్మునిఁ=ఆవిసంతప్తిని. సత్త్వరంబుగఁ=వేగముగ. చుట్టిరి.

అనఁగారణోత్సృకుం డగునాపంచళకుఁడు కిన్ననైగఁ జేయఁగ శుకసమాహూతులునేనొ
కడనే రణముగలుపుటకు సమ్మండఁ నని యహమహామికి చే మునిని జుట్టుముట్టి రనిభావము.

టీ. శైత్యవత్కరకుంత * చటులధారారేఖ
శమినేతి నాటించెఁ * జటవమిన్న
తిరుతిరు క్కన వేగ * జలిపించి మావిక్రొం
దళపుఁగత్తిని మాని * నటకె నురభి .
కడుఁ జంచరీకసంఁఘము మ్రోయ ఘనజాల
కంబుల యతి మొత్తై * గడునుగాడ్పు
కటురజోగ్నికణాళి * గ్రమ్మఁ జెందోవమందు
తిత్తుల మునిఁ గప్పె * హత్తి యంచ

తే. యిట్లు లాదిట్ట లందఱుఁ * జుట్టుముట్టి, గట్టిలన ముట్టిపడ నురుఁతాంతికవచ
ధారి జడదారి నెప్పించి * ధైర్యలీల, నడఁప లేకున్కిగనిమరుంఁడపుడుగడఁగి.

టీ. చటువమిన్న = చంద్రుఁడు. శైత్యవత్కరకుంత చటులధారారేఖఁ.—శైత్యవ
త్=చిల్లఁదనముగల; కర=కిరణముల నెడు; కుంత=ఈఁ బెరియొక్క; చటుల=చలింపుచున్న;
ధారారేఖఁ=వాహరచేతను. శమినేతఁ=మునిపతిని. నాటించెఁ=గ్రుచ్చెను. నురభి = వ
సంతుఁడు. తిరుతిరుక్కనఁ=తళతళ మనునటుల. వేగ=శీఘ్రముగ. జలిపించి = అడించి.
మావిక్రొందళపుఁగత్తిఁ=మాచిచిగురా కనుకత్తిచేత. హనిఁ = మునిని, నటకె=ఖండిం

చెను. గడును గాడ్సు. - గడును = కఠినమైన; గాడ్సు = నాయువు. ఘనజాలకంబులకు = గొప్ప మొగ్గల నెడలలోహముద్గరసంఘములచేత. యతిక్ = మునిని. కడుక్ = మిక్కిలి. చంచరీకసంఘములు. - చంచరీక = భృంగములయొక్క; సంఘములు = సమూహములు. మ్రోయక్ = భవించేయుచుండఁగ. మొత్తెక్ = కొట్టెను. అంచ = నాంస. కటురజోగ్నిక నాళిగ్రచ్చక్. - కటు = తీక్ష్ణమగు; రజః = పరాగమనెడు; అగ్నిక నాళి = మిడుగులులగుంపు. క్రచ్చక్ = పైకొనఁగ. చెందోవమందుతిత్తులక్ = ఎఱ్ఱగలువల నెడుమార్గకద్రవ్యవిశేషముగలభస్మికలచేత. మునిక్ = ముషిని. నాత్తి = చేరి. కప్పెక్ = కప్పెను. ఇట్టులు = ఈప్రకారము. ఆసెట్టలందఱుక్ = ఆదైర్యముగలచంద్రాదులెల్ల. చుట్టుముట్టి = పరివేష్టించి. గట్టితనము = సామర్థ్యము. ఉట్టిపడక్ = అతిశయింపఁగ. ఉరుత్తొంతికవచధారిక్. - ఉరు = అధికమగు; తొంతి = కన్న మనెడు; కవచ = బొందలమును; ధారిక్ = ధరించిన. జడదారిక్ = మునిని. నొప్పించి = చాచించి. ధైర్యలిలక్ = ధైర్యముయొక్క విలాసమును. అడఁపలేకున్కి = అడఁగఁజేయకుండుటను. కని = చూచి. అపుడు = ఆసమయమందు. మరుండు = మన్తఘండు. కడఁగి = ప్రయత్నించి. దీని కుత్తరసద్యస్థక్రియతోనన్వయము.

చంద్రుఁడు కగిను లనుకుంతములచేతను వసంతుఁడుచాతపల్లవి మనుతిరవారిచేతను మలయానిలము మొగ్గలనునినుపగుదియలచేతను అంచ చెందోవలనుమందుతిత్తులచేతను బాధించియు శను మనుకవచమును ధరించినకమితేతదైర్యము నడఁపలేకుండుటంజూచి పద్మముకుశాస్త్రములను మరుండు మునిపై నించెనని భావము.

చ. చననినవాగ్రహస్ఫురణః * జక్కెరవిల్లుఁడు తేజి బోరునక్

మునిపతిమీఁద నూకి కడు * ముట్టక మ్రోయుగొనంబు తుంటవింట
ట నెనరఁ గూర్చి చంద్రముతు * నాథులు గన్లెనియార మేలు మే
లనఁ బరితేజితాబ్జముకుశాస్త్రపరంపర నించె నుద్ధతిన్.

79

టీ. చక్కెరవిల్లుఁడు = మారుఁడు. చననినవాగ్రహస్ఫురణక్ = వీడనినూతనక్రోధముయొక్క స్ఫురణముచేతను. తేజిక్ = గుఱ్ఱముగుతుకమును. బోరునక్ = బోరనుధ్వనిగలుగునటులు. మునిపతిమీఁదక్ = ముషిమీఁదను. నూకి = త్రోలి. కడుక్ = మిక్కిలి. ముట్టక = ముట్టకయే, స్పృశింపకయే యనుట. మ్రోయుగొనంబు = మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని. తుంటవింటక్ = చెఱుకువింటియందు. ఒనరక్ = అనుకూలముగ. కూర్చి = జతపఱచి. చంద్రముకుశాథులు = చంద్రుఁడును వసంతుఁడును. కన్లెని = చూచి. జౌర = ఆశ్చర్యము. మేలుమేలనక్ = మేలుమేలనిప్రశంసింపఁగ. పరితేజితాబ్జముకుశాస్త్రపరంపరక్. - పరితేజిత = చికిలి పెట్టఁబడిన; అబ్జముకుశాస్త్ర = తామర మొగ్గ తూపులయొక్క; పరంపరక్ = గుంపును. ఉద్ధతిక్ = వేగముచేత. నించెక్ = కప్పెను.

అనఁగా మన్తఘండుతనగుఱ్ఱమును మునిమీఁదికివిడిచి తనంతటనే మొరయుచున్న యల్లెత్రాటిని (అనఁగా తుమ్మెదబారుననుట.) చెఱుకువింట నెక్కిడి చంద్రాదులు పొగడఁగ పద్మబాణములు మునిపై నించెనని భావము.

చ. మనఃకల్పః ససూచకః * మండలి యాజడదారిసామిపే

సనడి దాఁకున త్తటిక దీయపరాగము చిందుటల్ స్తవా

స్వదమయి పైల్పై తద్విశిఖజాలసమాహతిభిన్నమానిరా

జన్మక్షరమేక భక్తికవచస్ఫుటచూర్ణమనీష దార్పుచున్.

80

టీ. మనఃకల్పః ససూచకరమండలి. — మనః = మన్వః సునియొక్క; కిసప్రమానకర = నామగోపనపులయొక్క; మండలి = సమావాసు. ఆజడదారిసామిపేరెడ. — ఆజడదారిసామి = ఆమునిరాజయొక్క; పేరెడ = వికాలమగు తొమ్మును. పడిక = వేగముగ. తాఁకునత్తటిక = తాఁకునప్పుడు. తదీయపరాగము = ఆతామరపూదూఁపుపుప్పొడి. చిందుటల్ = రాలుటలు. తద్విశిఖజాలసమాహతిభిన్నమానిరాజదృఢ రమేకభక్తికవచస్ఫుటచూర్ణమనీషక. — తల్ = ఆమన్వః సునియొక్క; విశిఖజాల = బాణసమాహమయొక్క; సమాహతి = కొట్టుటచేత; భిన్న = బ్రద్దలయిన; మానిరాజ = ఋషిరాజయొక్క; దృఢ = గాఢమయిన; రమేకభక్తి = విష్ణుభక్తియనెడు; కవచ = బొందళముయొక్క; స్ఫుట = స్పష్టమగు; చూర్ణ = పొడియొక్క; మనీషక = బుద్ధిని. దార్పుచున్ = చేయుచు. స్తవాస్వదమయి = స్తుతికర్తృమయి. పాల్పెన్ = బిప్పెను.

మన్వః సుని పద్దబాణసమాహమ మనీశ్వరునితోమ్ము దాఁక నానమయమం దాపద్దబాణసరాగము చిందుటలు మన్వథబాణములచే ఘోషపఁబడిన విష్ణుభక్తియనెడు కవచముయొక్క పొడియనుభ్రమ కలిగించె ననిభావము.

చ. పరజవకత్తిచే బలుకువాల్వారపేరెడ దాఁకి తాఁకునం

బరిహృతకుట్టలాత్త మగుమారునితామరమొగ్గముల్కి ని

బృరముగఁ బర్వదద్రసము * భాసిలె తన్నునిదై ర్యజీవనో

త్కరములు పీల్చి వెగ్గలముగాఁగఁ గడుక వెడలించుపోలికన్.

81

టీ. పరజవకత్తిచే. — పర = శ్రేష్ఠమగు; జవ = వేగముయొక్క; కత్తిచే = సామర్థ్యముచేత. పలుకువాల్వారపేరెడ. — పలుకువాల్వార = మునిరాజయొక్క; పేరెడ = విపులమగువక్షసును. తాఁకి = తగిలి. తాఁకునన్ = తాఁకుటచేత; పరిహృతకుట్టలాత్తము. — పరిహృత = పోఁగొట్టఁబడిన; కుట్టలాత్తము = కొరకావస్థగలది. అగుమారునితామరమొగ్గముల్కి = అయినట్టిమన్వః సుని పద్దబాణసమాహమ మనిబృరముగ = అధికముగ. తద్రసము = దానిమకరిందము. పర్వ = వ్యాపింపఁగ. తన్నుని దైర్యజీవనోత్కరములు. — తన్నుని = యాజడదారియొక్క; దైర్య = దైర్యమనెడు; జీవన = ఉదకముయొక్క; ఉత్కరములు = సమాహమలను. పీల్చి = పానముచేసి. వెగ్గలముగాఁగన్ = మిక్కుటముగాఁగ. కడుక = మిక్కిలి. వెడలించుపోలికన్ = పైకివెళ్ళఁగఁకునట్లు. భాసిలెన్ = ప్రకాశించెను.

అనఁగా నతివేగముగ తామర మొగ్గతూపు జడవారియొడదాకి కొరక భావము సిడి మకరందము కాఱఁగా నదియామునిధైర్య మనునుదకముచుద్రావి యధికమగుటచే నెడలఁగకున్న రీతిభాసితి నని భావము.

చ. అచలసమాధియోగగతి * నందినయమ్మునిఁ జెంద దయ్యె న

వ్యచలనరేఖ యప్పు డనఁమాశుగకాండము పర్వినం గఁం

బచలసమాధియోగగతి * నందినయమ్ముని నెట్లు చెందు న

వ్యచలనరేఖ యెంత యనఁమాశుగకాండము పర్వినక మహిన్. 82

టీ. అప్పుడు=ఆసమయమందు. కిరంబు=మిక్కిలి. అసమాశుగకాండము.—అసమాశుగ=మన్మథునియొక్క ; కాండము = బాణము. జాత్యేకవచనముగా నిదిప్రయోగింపఁబడినది. పర్వినక=వ్యాపించినను. అచలసమాధియోగగతిక.—అచల=చలింపని; సమాధి=చిత్తవృత్తి నిరోధమువలనైన; యోగగతిక = ధ్యానగతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మనిక=అజడదారిని. నవ్యచలనరేఖ=నూతన మగుచాంచల్యపరంపర. చెంది దయ్యె=పొందదయ్యె. అచలసమాధియోగగతిక.—అచలనమ=పర్వతసమానమగు; అధియోగ=ధ్యానముయొక్క; గతిక=రీతిని. అందిన=పొందినట్టి. అమ్మనిక=ఆతపసిని. ఎంత=ఎంతకాలము. అను=సాటిలేనిదగు; ఆశుగకాండము=వాయుబృందము. పర్వినక = వ్యాపించినను. మహిన్ = భూమియందు. నవ్యచలనరేఖ=నూతన మగు చాంచల్యపరంపర. ఎట్లు=ఏరీతి. చెందు=పొందును?

అనఁగా లోకమందు వాయుసంఘము పర్వతమును జలింపఁజేయనెట్లు చలింపనిసమాధియోగమందున్న యాజడదారిని మన్మథునిబాణపుంజము చలింపఁజేయఁజాల దయ్యెనని భావము.

మ. తనకంజాతశరంబు లిట్లు మునిచంద్రస్థిత తేజంబుచే

వనవీధిక్ వికలత్వ మొందఁ గని దుఃస్వారావలేపక్రమం

బున నాకంతుఁడు కేలుదోయిఁ గొని నేర్పుల్ మీఱఁ బూమొగ్గనే

జను దద్వత్తుము గుప్పు నం బొడిచె నోఁజం జై త్రుఁ డౌనౌ ననన్. 83

టీ. తనకంజాతశరంబులు = తనసంబంధు లగుపద్మ బాణములు. మునిచంద్రస్థిత తేజంబుచే.—మునిచంద్ర=మునిచంద్రునియొక్క ; స్థిత=అధికిమగు ; తేజంబుచే=కాంతిచేత. ఇట్లు=ఈప్రకారము. వనవీధిక్=అడవియందు. వికలత్వము=నిరర్థకత్వమును. ఒందక=పొందఁగ. ఇచట ముని యనెడుచంద్రునికాంతిచే, వనవీధిక్=అడవిమందు, కిమలములు వికలత్వము ననఁగా ముకుళనమును పొంది ననునర్థము స్ఫురించుచున్నది. కని=చూచి. దుస్వారావలేపక్రమంబునక.—దుస్వారి = నివారించుట కశక్యమైన; అవలేప=గర్వముయొక్క; క్రమంబునక=రీతిచేత. అకంతుఁడు=అమన్మథుఁడు. పూమొగ్గనేజను = పూమొగ్గయనుతోమరమును. కేలుదోయిక్ = రెండుచేతులచే. కొని=తీసి. నేర్పుల్=చాతుర్యములు.

మీఱ్ఱ=అతిశయింపఁగ. తన్వత్తము=ఆమునితోఁప్పును. గుప్తవత్=శీఘ్రముగ. చైత్రుఁడు=వసుంతుఁడు. ఔ నా నఁక=పోగడఁగ. ఓజ్జ=ఉత్సాహముతో. పొడిచెక్=గ్రుచ్చెను.

అనఁగా మన్మథుఁడు తనపత్ని జాణములు వృద్ధిములు కాఁగానె యమోఘ మగుపూనొసగియునుతోమరముతో యని పొడిచె నని భావము.

చ. దళి మగుటోన మెచ్చుచి నతిత్తిడి నోరగఁ బోనఁ జేసి ని

స్తులపథికాశృగక్తి మనుసాంపున రోహితదీప్తిజాతముల్

గలయఁగ మించునూతనపలకాశనుమం బనుబాగుదాఁచేఁ

జలమున నయ్యతిక్ నజ్జకె * నానసాయకవిరుఁ డంతటన్.

84

టీ. అంతట=అటుపిమ్మట. సారససాయక వీరుఁడు=మన్మథవీరుఁడు. దళము=అధికము. అగురోసము=అయినట్టికోపము. ఎచ్చుక్=అతిశయింపఁగ. తనతిత్తిడి=తనకు వాహనమగు చిలుకను. ఓరగక్=ప్రకృకు. పోవక్=పోవునటులు. చేసి=ఒనర్చి. నిస్తులపథికాశృగక్తము.—నిస్తుల=నిస్సమాన మగు; శృగ=విరహలయొక్క; అశృక్=రక్తముచే; అక్తము=పూయబడినది. అనుసాంపునక్ = అనువిధంబున, పథికుల రక్తముచే పూయబడినదాయన్నట్లుట. రోహితదీప్తిజాతముల్.—రోహిత=ఎఱ్ఱనైన; దీప్తి = కాంతిల యొక్క; జాతముల్=పుంజములు. కలయఁగక్=వ్యాపింపఁగా. మించునూతనపలకాశనుమంబనుబాగుదారచేక్. మించు.—అతిశయించు; నూతనపలకాశనుమంబను=కోత్తమోదుకపూవను; బాగుదారచేక్=చూరకత్తిచేత. చలమునక్=మాత్స్యవృత్తిచేత. అయ్యతిక్=ఆమునిని. నజ్జకె=ఖండించెను.

అనఁగా మన్మథుఁడు శ్రోధ మతిశయింపఁగ తనవాహనమునకప్రక్క కుఁగోలి పథికుల రక్తముచేదడిసినవోయ; నెఱ్ఱనగుమోదుగునుమ మను చూరకత్తిచే మునిని నజ్జికెనని భావము.

చ. మునిపతి కేమిటక్ జాతుకు * ముట్టకయుండినఁ గాంచి తేజ చ

య్యసఁ డిగి యప్పు నైకనిశితాయుధజాతము పూని మిక్కిలం

గనుఁగొనలక్ రుషానలశిఖాతతి పర్వ మరుండు చంద్రచం

దనవవమానముఖ్యవృత్తిఁ * దా నజ్జచేక్ యతిమీఁది కుద్ధతిన్.

85

టీ. మునిపతిక్=జడదారిసామికి. ఏమిటక్=ఏమిటముచేతను. చాతుకుముట్టక = నేడితాఁకక. ఉండినక్=ఉండఁగ. కాంచి=చూచి. తేజ=గుఱ్ఱమునుండి. చయ్యనక్=శీఘ్రముగ. డిగి=దిగి. అప్పు=ఆసమయమందు. నైకనిశితాయుధజాతము.—నైక=అనేకములైన; నిశిత=తీక్షణులైనట్టి; ఆయుధ=కుంతాద్యాయుధములయొక్క; జాతము= సమూహమును. పూని=గ్రహించి. మిక్కిలక్=అతిశయించునట్లు. కనుఁగొనలక్=నేత్రాంతములయందు. రుషానలశిఖాతతి.—రుషానల=రోసుగ్నియొక్క; శిఖా=జ్వాలలయొక్క; తతి=సమూహము. పర్వక్=వ్యాపించుమండఁగ. మరుండు=మన్మథుఁడు. చంద్రచందనవవమానముఖ్యవృత్తిఁ.—చంద్ర = శం

ద్రుఁడు; చంద్రపవనాన=మలయానిలము; ముఖ్య=అదిగాఁగలవారియొక్క; స్పృతి=మేళనముచేతను. తా=మచ్చుఁడు. ఉద్ధతి=గర్వముచేత. యతిహిదితి=మునిహిదితి. నడచె=నడిచెను.

క. నడచి యలిఘంటికాధ్వని, యడరఁ బరాగ్నికణచయంబులు వేడలం
గడు నమరురాగసుమ మను, బెడిదం బగుశక్తివైచే భీకరలీలన్. 86

టీ. నడచి=గమనించి. అలిఘంటికాధ్వని.--అలి=తున్నెదలను; ఘంటికా=నిలుగంటలయొక్క; ధ్వని=నాదము. అడర= అతిశయింపఁగ. పరాగ్నికణచయంబులు.--పరాగ=పుష్పాడి యనెడు; అగ్నికణ=స్ఫులింగములయొక్క; చయంబులు= సమాహములు. వేడల=బయలుదేలుచుండఁగ. కడునమరురాగసుమము.--కడు=మిక్కిలి; అమరు=ఒప్పియున్న; రాగసుమము=బంధుకపుష్పము. అనుబెడిదం బగుశక్తి=అనెడుగొప్ప శక్తి. భీకరలీల=భయంకర మగుక్రియచేతను. “లీలావిలాసక్రియయోః” అనియముఁడు. వైచే=వేసెను.

అనఁగా భృంగధ్వని యనెడుచిలుఘంటలధ్వనిచేతను పుష్పాడి యనునగ్నికణములచేతను నొప్పు మంకెపుష్ప మనుశక్తిని వైచె ననిభావము.

ఉ. దాన నెకింతయున్ విధృతిఁ బాల్పనియాదమి నేతఁ జూచితి
తూననశరుండు బీరమున భారత యుట్టిపడంగ నయ్యెడ
మానితపారిజాతసుమఃసరికలికాగద కేల నెత్తియ
వచ్చానిని మోఁదె దివ్యకుసుమప్రతతుల్ మరుదాళి నింపఁగన్. 87

టీ. దాన=శక్తి యనునాయుధముచేత. ఒకింతయున్= కొంచెమైన. విధృతి= అధైర్యమును. తాల్పని=ధరింపనెట్టి. యాదమి నేత=ఆమునిరాజును. చూచి = అవలోకించి. తిత్తూననశరుండు=ఆమన్మథుఁడు. బీరమున=పరాక్రమముచేత. భారత=కౌర్యము. ఉట్టిపడంగ=అతిశయింపఁగ. అయ్యెడ=ఆసమయమందు. మానితపారిజాతసుమనః కలికాగద.--మానిత=శ్రేష్ఠమగు; పారిజాతసుమనః = పారిజాతపుష్పముయొక్క; కలికా=మొగ్గయనెడు; గద=గదాయుధమును. కేలనెత్తి = హస్తముతో నెత్తి. మరుదాళి=దేవసంఘము. దివ్యకుసుమప్రతతుల్.--దివ్య = స్వర్ణమందున్న; కుసుమ = పుష్పముయొక్క; ప్రతతుల్= సమాహములను. నింపఁగ=నిండించుచుండఁగ; అచ్చానిని=అజడదారిని. మోదె=కొట్టెను.

ఆముని శక్తి యనునాయుధమునకును ధైర్యము చెడకయుండుటంజూచి మరుఁడు కౌర్యముతో పారిజాతకోరక మనుగదతో నతని మోదె ననిభావము.

ఉ. అందుల కింతయుం జలన భండనివెంపున కబ్బురం బెదం
జెంది ప్రసూనకోశప్రతిఁ జెల్వగు గేదఁగిజేకుఁజక్కటా

౧౦ది యనూనరోషగతి * నమ్మునిఁ గ్రుమ్మె మరుండు శాంకరా
మందమనోధృతిక్షపణఃమాన్యభుజాబలరేఖ హెచ్చగన్.

88

టీ. అందులకుఁ=ఆగదాయుధప్రహారమునకు. ఇంతయుఁ=కొంచెమైనను. చలనమం
దని=చలింపని. పెంపునకుఁ=మహత్త్విమునకు. అబ్బురంబు=అశ్చర్యమును. ఎదఁ=హృదయ
మందు. చెంది=పొంది. ప్రసూనకోశతటిఁ.-ప్రసూన=పుష్పము నెడు; కోశ=ఓలుయొక్క;
తటిఁ=ప్రదేశమందు. చెల్వగు గేదఁగి తేకుఁజిక్కితారు.-చెల్వగు=అందమైన; గేదఁగి తేకు=
కేతకీదళము నెడు; చిక్కితారు=చూరక తిని. అంది=పొంది. అనూనరోషగతిఁ.-అనూన=
తక్కువకాని; రోష=క్రోధముయొక్క; గతిఁ=ప్రాప్తిచేత. అమ్మునిఁ=అబ్బుషిని. మరుం
డు=మన్నుఁడు. శాంక రామంది మనోధృతిక్షపణమాన్యభుజాబలరేఖ.-శాంకర=శంకరునికి
సంబంధించిన; అమంద= అధికమగునట్టి; మనోధృతి=మనస్థైర్యముయొక్క; క్షపణ=పోగొట్టు
టచేత; మాన్య=పాగడఁదగిన; భుజాబల=భుజబలముయొక్క; రేఖ=విలాసము; హెచ్చగఁ=
అతిశయించు చుండఁగ; గ్రుమ్మెఁ=పొడిచెను.

అనేకవిధ మగునస్త్రములకు చలన మందకియున్న మనిశక్తికి మనమున నబ్బుర మంది
యామఁడు వెతకి కేతకీదళ ముకటారు గొని మునిని బొడిచె నని భావము.

చ. సరసబలంబు గొల్వ నుమఃసాయకుఁ డంతటఁ బోక మోని డా

సి రమణ మొగ్గ యగ్గుదియఁ * జేకొని మొత్తి ప్రవాళ మన్నహా
పరశువుఁ బూని వే యడిచి * బా గగుమంకెనవంకిఁ బట్టి ప

ల్లరములఁ గ్రుమ్మి యార్చె హిమఃధాముఁడు గన్గెని మెచ్చ నయ్యెడన్. 89

టీ. నుమ సాయకుఁడు=మన్నుఁడు. సరసబలంబు.-సరస = శ్రేష్ఠమగు; బలంబు=
సేన. కొల్వఁ=సేవింపఁగా. అంతటఁబోక=అంతటితోనిలువక. మోనిఁ=మునిని. డాసి=
సమీపించి. రమణఁ = ఆసక్తిచేత. మొగ్గయగ్గుదియఁ = కోరకమనుగదను. చేకొని=
గ్రహించి. మొత్తి=కొట్టి. ప్రవాళమన్నహాపరశువుఁ = చిగురనునట్టిగొప్ప గండ్రగొడ్డంటిని.
పూని = గ్రహించి. వే=వేగముగ. అడిచి=కొట్టి. బాగగుమంకెనవంకిఁ=శ్రేష్ఠ మగుబంధూ
కకుసుమ మనెడుబాణము. పట్టి = పట్టుకొని. పల్లరములఁ = అనేక ప్రకారములచే.
అయ్యెడఁ = ఆసమయమందు. హిమధాముఁడు = చంద్రుఁడు. కన్గెని = చూచి.
మెచ్చిఁ = మెచ్చుకొనునట్లు. గ్రుమ్మి=పొడిచి. ఆర్చెఁ = అఱచెను.

మరుఁడు పలువిధము లగునాయుధములను ప్రయోగించినను మునిచలింపకుండుటజూచి
మునిని సమీపించి మొగ్గయనుగుదియతో మొత్తి చిగురా కనుపరశువుతోఁ గొట్టి మంకెన
యనుబాణునఁ బొడిచెనని భావము.

తే. టిట్టు లమ్మారుఁ డమ్ముని * నెనసి యని ఘ

టించు నవ్వేళ నిది వేళ * యంచుఁ దలఁచి

చిత్రరేఖావధూటి విచిత్రతీ

శమి కనతిదూరమున సఖిజనము గొలువ.

90

టీ. ఇట్టులు=తప్రకారము. అమృతదు=అమృతము. అమృని=అమృతము. ఎనసి=కలసి. అని=యౌధమును. ఘటించునవ్వేళ=చేయునట్టియాసమయమందు; ఇది వేళ యంచు=ఇదిసమయ ముచు. తలచి=స్మరించి. చిత్రరేఖావధూటి=చిత్రరేఖ యనుదేవాంగన. విచిత్రరీతి=ఆశ్చర్యమగువిధముచే. శమి=ముని. అనతిదూరమున=సమీపమందు. సఖిజనము=చెలికత్తెలు. కొలువ=సేవింపగా. తిలకాళి=దిలకించుననుత్తర పద్యములోనుండు క్రియతో నన్వయము.

సీ. తిలకాళి దిలకించుఁ జెలివెండ్లితటిఁగాంచు, తెలుగు తపస్వికిఁ బలుపుకరణి
గోగుచెంగటఁ బల్లుఁగోమలి ప్రియములు, పలుకుటల్ దపనికిఁ పలుపుకరణి
మావిపైఁ గరముంచుమగువ కళాస్థాన, మలముటల్ మానికిఁ పలుపుకరణి
గ్రోవిఁగొఁగిట దార్పుఁగుము దాక్షిపరిరంభ, కలనంబు యోగికిఁ పలుపుకరణి
తే. నిట్లు లప్పారికాంక్షి కఃపీనమదన, తంత్రవిజ్ఞానగరిమను దరుణి దెలుప
వల్లిదోహదచర్యదై వాట నపుడు, హాళి దళుకొత్త దద్దనీకేళి నలిపె. 91

టీ. చెలి=చిత్రరేఖ. వెండ్లితటి=వివాహసమయమందు. కాంచు తెలుగు=చూచు నట్టిరిని. తపస్వికి=జడదారికి. తెలుపుకరణి=తెలియఁజేయురీతిగ. తిలకాళి=తిలక=బొట్టుగుచెట్లయొక్క; ఆళి=బంతిని. తిలకించు=చూచెను. కోమలి=చిత్రరేఖ. ప్రియములు పలుకుటల్.-ప్రియోత్తులఁబలుకురీతిని. తపస్వికి=ముని. తెలుపుకరణి=తెలియఁజేయురీతిగ. గోగుచెంగట.-గోగు=కర్షకారముయొక్క; చెంగట=సమీపమందు. పల్లు=పలికెను. మగువ=దేవాంగన. కళాస్థానము=కామకాస్త్రప్రసిద్ధమగుకళాస్థానమును. అలముటల్=ఆక్రమించుటలను, స్పృశించుటల ననుట. మానికి=తపస్వికి. తెలుపుకరణి=తెలియఁజేయురీతిగ. మావిపై=చాతవృక్షముమీఁద. కరము=హస్తమును. ఉంచు=ఉంచెను. ముదాక్షి=చిత్రరేఖ. పరిరంభకలనంబు.-పరిరంభ=కాఁగిలింతయొక్క; కలనంబు=చేయుటను. యోగికి=ముని. తెలుపుకరణి=తెలియఁజేయురీతిగ. గ్రోవి=మరవకమును. గొగిట=భుజాంతరమందు. తార్పు=చేర్చెను. ఇట్టులు=తప్రకారముగ. అప్పారికాంక్షికి=ఆయతికి. అపీనమదనతంత్రవిజ్ఞానగరిమను.-అపీన=అధికమగు; మదనతంత్ర=కామకాస్త్రముయొక్క; విజ్ఞాన=తెలివియొక్క; గరిమను=అతిశయమును. తరుణి=వనిత. తెలుప=దెలియఁజేయుటను. వల్లిదోహదచర్య.-వల్లి=తీవలయొక్క; దోహదచర్య=దోహదములయొక్కచర్య. దైవాట=అతిశయింపఁగ. తద్దనీకేళి=ఆవనవిహారమును. నలిపె=ఓసరించెను.

ఇందు దోహద మనఁగాఁ దరుగుల్లలతాదుల కకాలమున ఫలపుష్పాధాయక క్రియా విశేషము. “తరుగుల్లలతాదీనామకాలే ఫలపుష్పయోః । ఆధానాయక్రియాయాస్యా త్వదోహద ఇతీర్యతే” అని తల్లక్షణంబు. “ఆలిగ్నవాక్కురవక శ్చమ్మకోముఖదర్శనాత్ ।

నానోయోషితక్రరస్పరా త్రిలకోద్భుక్తపసారిణాత్ । ఆకర్ణనాత్కర్ణికా రస్వోకః
పాదతాడనాత్'' ఇత్యాదిగా గోపానవిశేషములు జెలియవలయు.

సీ. సమి దీన నైనఁ జిత్తము బయల్ పఱచునొ

యని సంచరించు నభ్యర్థ పదవి

ముని దీననైన నూతనరక్తి దాల్చునో

యని పాడుఁ దేనియల్ చినుకుపాట

శమి దీననైన నిశ్చలభావ ముడుపునో

యని సొదల్ దూఱు లతాళి గదల

యతి దీననైన ధైర్యముఁ గాయఁ జేయునో

యని పల్కు సఖుల నెయ్యారిపలుకు

తే. నియమి దా దీననైనఁ గన్విష్ప నెక్కి-

యని మనలు దండ రాసాప్తి నాళియుక్తి

నైన నానాచిత్రచర్యానిరూఢిఁ

దాపనసమాధివైఖరి యెఱుంగ దయ్యె.

92

టీ. దమి=మునివర్తనము. దీననైన=దీనిచేతనైనను. చిత్తము=మనసును. బయల్పఱచునోయని=తెలియఁబఱచునా యని. అభ్యర్థపదవి=సమీపస్థానమందు. సంచరించు=తిరుగును. ముని=జడదారి. దీననైన=దీనిచేతనైన. నూతనరక్తి=నూతన మగునగురాగమును. తాల్చునోయని=పొందించునాయని. తేవియల్చినుకుపాట=మకరందమును గురియుగీతమును. పాడు=పాడును. శమి=జడదారి. దీననైన=దీనిచేతనైన. నిశ్చలభావము = నిశ్చలత్వమును. ఉడుపునో యని=విడుచునా యని. పాదల్=కుంజములను. లతాళిగదల=తీవలగుంపుకదలనటులు. తూఱు=ఈగును. యతి=మునిరాజు. దీననైన=దీనిచేతనైన. ధైర్యము=ధృతిని. పాయఁజేయునో యని=విడుచునాయని. సఖుల=చెలికత్తెలతో. ఓయ్యారిపలుకు=విలాసోక్తిని. పలుకుక=వచించును. నియమి=జడదారి. తా=తాను. దీననైన=దీనిచేతనైన. కన్విష్ప నెక్కియని=కనులు తెఱచునా యని. దండ=సమీపమందు. ఆళియుక్తి=సకియలతోడి కూడిక చేతను. రాసాప్తి.-రాస = కోలాటముయొక్క ; ఆప్తి=ప్రాప్తిచేత. మగుల=విచారించును. దిన=అయినను. అనాచిత్రచర్యానిరూఢి.-అనాచిత్ర=అదేనాంగనయొక్క ; చిత్రచర్యా=విచిత్రకార్యములయొక్క ; నిరూఢి=అతిశయము చేత. తాపనసమాధివైఖరి=మునిమనస్థైర్యముయొక్కరీతి. తఱుంగదయ్యె=తక్కువపడదయ్యెను.

చిత్రరేఖ ముని హృదయమును దెలుపునా యని సమీపమందు సంచరించినను అనురాగమును పూనునా యని రమణీయమగుగానముఁ జేసినను చలించునాయని అతఱుగదలఁ జూడలు

దూతీనను ధైర్యమును విడుచునా యనిగలులతోఁబ్రయోక్తులు వలికినను కనులనైన విస్ఫునా
యనిసకియలఁగూడి కోలాట మాడినను కొంచెమైన మునియొక్కసమూధి తక్కువగాలేదని
భావము.

ఉ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు బయల్పడ కున్ని గాంచి యా
తోయజనేత్ర యాళితతితో మునిసన్నిధిఁ జేరి జాళువా
కాయలవీణె నైకొని తంగఁ శ్రుతిఁ గూర్చి యొయార మెచ్చఁగా
నాయెడ నేర్పు మించ గమపాదికపుంఖణ మూన్చి వేడుకన్. 93

టీ. ఆయతిలోకమాళిహృదయంబు = ఆమునిరాజయొక్కచిత్తము. బయల్పడక =
వెల్పడక. ఉన్ని=ఉండుటను. కాంచి=చూచి; ఆనోయజనేత్ర=చిత్రరేఖ. ఆళితతితో=
సకియలగుంపుతో. మునిసన్నిధిఁ = యతినమీపమును. చేరి = పొంది. జాళువాకాయల
వీణె=బంగరుకాయలు గలవీణెను. నైకొని=గ్రహించి. తంగఁ = ఒప్పునటులు. శ్రుతిఁ=
స్వరముల కారంభకమైన సుతిని. “స్వరాశ్రుతిభ్యస్సంజాతాః” అని సంగీతరత్నాక
రము. ఒయారము=విలాసము. ఎచ్చఁగాఁ=అతిశయింపఁగా. ఆయెడఁ=ఆ సమయమందు.
నేర్పు=నైపుణ్యము. మించఁ=అతిశయించునటులు. వేడుకఁ=సంతోషముచేత. గమపాదిక
పుంఖణము.-గ=గాంధారము; మ=మధ్యమము; ప=పంచమము; ఆదిక = మొదలుగాఁగల
స్వరములయొక్క; పుంఖణము = మూర్ఛనను. స్వరాలోహోవరోహక్రమము ననుట. గమపా
ద్యక్షరములు గాంధారాదిస్వరవాచకములనుట సంగీతకాస్త్రమందు సంకేతింపఁబడినది.
ఊన్చి=చేసి. దీనికి వీణవాయిం చెనని యుత్తరపద్యస్థిత్యతో నన్వయ మనితెలియవలయును.

అనఁగా నామునివర్తనయొక్కయశయము దెలియఁక చిత్రరేఖ సకియలతోఁ గూడి
యామునిసన్నిధింజేరి బంగరుకాయలు గలమంచివీణను దీసికొని సుతిచేసి గమపాది స్వరముల
వాయించె ననితాత్పర్యము.

సీ. ఘనమార్గవిభవంబు * వనితవేణినెగాదు, శ్రుతిపర్వరాగసంతతి నెనంగె
సమతాళవిస్ఫూర్తి * సతిగుబ్బలనెగాదు, నవ్యగీతప్రతానముల నెనసెఁ
గలహంసవైఖరి*చెలిగతులనె గాదు, సరసప్రబంధపుంజమునఁ దోఁచెఁ
బల్లవంబులపెంపు*పడఁతి కేలనెగాదు, సొగసై నపదపాళి * సొంపు పూనె
తే. ననుచు వనదేవతాజనంబభినుతింప, రక్తివిధమును దేశీయ*రాగగతియుఁ .
జిత్రతరమంద్రరాగజశ్రీలు వెలయు, నింతిమునిచెంతవీణెవా*యించెనంత.

టీ. ఘనమార్గవిభవంబు.-ఘనమార్గ=అకాశముయొక్క; విభవంబు=నైల్యము, లేదా,
ఘన=చేఘముయొక్క; మార్గ = కస్తురియొక్క; విభవంబు = నైల్యము. వనితవేణినెగాదు.-
వనిత=చిత్రరేఖయొక్క; వేణినెగాదు = జడయందేదాదు. శ్రుతిపర్వరాగసంతతిఁ.-శ్రుతి
పర్వ=చెవులకింపగు; రాగ=భైరవి తోడి మొదలగురాగములయొక్క; సంతతిఁ=సమూహ

మందు. ఎసంగే = ఓపైను. ఘనమార్గవిభవంబు. - ఘనమార్గ = గొప్పదైన సంగీతభేదముయొక్క; విభవంబు = అతిశయము, రాగసంతతి సంగసనియర్థము. మార్గము దేశి యనిసంగీతము రెండువిధములు. మహాశునియొద్దనుండి బ్రహ్మదులచేఁడేఁబడి భరతాదులచేఁడ్రుకటింపబడినది మాధ్యము. దేశదేశమునందు భిన్న భిన్నముగాఁ బ్రచారముగలది దేశియని తెలియునది. సమతాళవిస్ఫూర్తి. - సమ = సమానమగు; తాళ = తాళఫలములయొక్క; విస్ఫూర్తి = అతిశయము. సతిగుబ్బలనెగాదు = చిత్రరేఖయొక్క స్తనములందేగాదు. నవ్యగీతప్రతానము లక్. - నవ్య = మాతనమగు; గీత = గానముయొక్క; ప్రతానములక్ = పుంజములను. ఎసంగే = పాండెను. సమతాళవిస్ఫూర్తి = సమగతిగలచంచత్పుటాదిగాళములయొక్క విస్ఫూర్తి, గీతప్రతానముల నెనవెనియర్థము. కలహంసవైఖరి. - కలహంస = రాయంచలయొక్క; వైఖరి = గతివిశేషము. చెలిగతులనెగాదు = చిత్రరేఖనడకలయందేగాదు. సరసప్రబంధపుంజములక్, “చతుర్విధ్భాతుభిష్టద్భి శ్చార్థైర్వస్తాత్ప్రయుజ్యతే । తస్తాత్ప్రబంధకథితః” అని సంగీతచూడామణియందున్నది. సరసమగును క్రలక్షణ ప్రబంధమునందు, తోఁచెన్ = కాన్పించెను. “శ్లో॥ చక్రవాకఃక్రాశ్చ సహస్వరాధోధ్వనికుండిని । ఆర్యాగాధాద్విపదగాకలహంసశ్చ తోటకః” యని సంగీతరత్నాకరమందున్నది, అనఁగ, కలహంసపుత్తముయొక్క వైఖరిప్రబంధమున తోఁచెననియర్థము. పల్లవంబుల పెంపు = చిగురాకులయొక్కయతిశయము. పడఁతిశేలనెగాదు = చిత్రరేఖకరమునందేగాదు. సాగనైనపదిపాళిక = సుందరమగుద్రువపదములయొక్క బృందమునందు. సాంపు = అందమును. పూనెక్ = పాండెను. పల్లవంబుల పెంపు = గీతములందలి మొదటిపాదములయతిశయము, ద్రువాదులఁబాండెననియర్థము. అనుచుక్ = ఈప్రకారమువచించుచు. వనదేవతాజనంబు = వనదేవతలు. అభివృత్తింపక్ = కొనియాడఁగ. రక్తివిధమును = రక్తియొక్కరీతిని. దేశీయరాగగతియు = దేశీయరాగముయొక్కరీతియును; చిత్రతరమంద్రరాగజక్రిలు. - చిత్రతర = విచిత్రమగు; మంద్ర = హృదయస్వరములవలనను; రాగ = శుద్ధస్వరములవలనను; జ = పుట్టిన; క్రిలు = రచనలు. వెలయక్ = ప్రకాశింపఁగ. ఇంతి = చిత్రరేఖ. మునిచెంతక్ = మునినమీపమందు, వీరెక్ = వీణను. వాయించెక్ = పలికించెను.

ఉ. చెన్నగుజాళువాయోళవు • చిన్నరికెంపులమెట్టు నీలపు

స్వస్తియ నౌష్ఠకాయలు సఃవం బగువ్రజపుకర్వై పచ్చలం

బన్నినయట్టిమేడువును • బాగగుతంత్రులు మించ నొప్పుమే

ల్కిన్నర చెంతఁ జేరి యొకఁకిన్నరకంఠి యొసంగ నయ్యెడన్.

95

టీ. చెన్నగుణగుణాయుశేష = ప్రకాశించు చున్న బంగరుదండము. చిన్ననికెం
పులమెట్లు = చక్కచగు కెంపులసరకట్లు. నీలపువ్వున్నియక్ = పల్లనిచాయచేత. శిష్టకా
యలు = శిష్టచున్న కాయలు. నవంబగువజ్రపుకర్పె = మూతన మగువజ్రములయొక్క కనుభము.
పచ్చలక్ = గరుడపచ్చలచేత. పన్నిపయట్టి = రచించినట్టి. మేరువును = శిఖరమును. బాగుగుతం
క్రలు = శ్రీమృదుగుతంక్రలు. మించక్ = అతిశయింపఁగ. శిష్టమేల్గిన్న రక్ = ప్రకాశించు

చున్నట్టిశ్రేష్ఠ వీణాధేదమును. ఒకకన్నరకంఠి=ఒకముదిత. చెంతఁ జేరి=చిత్రరేఖసమీపమును జూచి. ఒసంగఁ=ఇయ్యఁగ. అయ్యెడఁ=ఆసమయమందు. దీనికు త్తరపద్యమున పల్కించె ననుక్రమముతో నన్వయము.

మ. సరసత్వంబునఁ గేల నూని యల యోమామాళి చక్కఁ రిరి

మృరిగా మారి యటంచు రిప్పనిమగామామ్మారి యంచు నివిభా

స్వరనానానవరక్తిఁ దానతతి మించఁచక గాళ వాయించి ని

బృరపువేడుకఁ జేయుపంతువిధముల్ * పల్కించె నప్పట్టునఁ.

టీ. అలయోమామాళి=ఆచిత్రరేఖ. శేలఁ=హస్తముచేత. సరసత్వంబునఁ=రసీకతతో. ఊని=గ్రహించి. చక్కఁ=సాంపుగ. రిరిమృరిగా మారియటంచుఁ దిప్పనముగా మామ్మరియంచుఁ=ఈప్రకారమనుచు. విభాస్వరనానానవరక్తిఁ.-విభాస్వర=ప్రకాశించుచున్న; నానా=ఆనేకవిధములగు; నవరక్తిఁ=నూతనమగు సాంపుచేత. తానతతిమించఁ=తానయనుశబ్దజాలమతిశయింపఁగ. గాళఁ=గాళరాగమును. వాయించి=పలికించి. నిబ్బరపువేడుకఁజేయు పంతువిధముల్ = మిక్కిలివిచిత్రముచేయునట్టి శ్రేష్ఠమగురీతులను. పల్కించెఁ=వాయించెను. అప్పట్టునఁ=దీనికి పైపద్యములో నున్నసర్పె ననుక్రమముతో నన్వయము.

అనఁగ చిత్రరేఖ కుముదాక్షి యొసంగిన కన్నర దీనికిని సరిగమాదిస్వరములను వాయించి గాళ యనురాగమును తానతతిననఁగ తానయను శబ్దములతో ననేకరీతులను వాయించె ననిభావము.

మ. బలిరే మైసిరితీరు నిల్కడలు సేబా నయ్యరే పేరణి

కలనం జార పదాళికాభినయవైఖర్యంబు మజ్జారె కో

పులవై చిత్రియహూ వినిర్మలకరాంభోజాతవిన్యాస మం

చలివేణుల్ వినుతింప నల్ప నటనం * బాకొమ్మ తత్సన్నిధిఁ.

97

టీ. మైసిరితీరు=జేహకాంతియొక్కరీతి. బలిరే! నిల్కడలు=ధైర్యములు. సేబాను! ఈ పద్యమందు “బలిరేసేబాను మొదలగుశబ్దములు, ప్రశంసార్థకము లనియెఱుంగునది. పేరణి కలనంబు=భాండముపైఁ జేయునృత్యము. అయ్యరే! పదాళికాభినయవైఖర్యంబు.—పదాళికా=గానోపయోగింపదప్రంజములయొక్క; ఆభినయవైఖర్యంబు=పదార్థాభినయరీతి. జౌర! కోపులవైచిత్రి=నాట్యసంబంధు లగుతీర్పులయొక్క విచిత్రత. మజ్జారె! వినిర్మలకరాంభోజాతవిన్యాసము.—వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు; కరాంభోజాత=కరకమలములయొక్క; విన్యాసము=ఉంచుట. అహో=బలి! అంచుఁ=ఈప్రకారమువచించుచు. అలివేణుల్=స్త్రీలు. వినుతింపఁ=నుతిఁజేయఁగ. అకొమ్మ=ఆచిత్రరేఖ. తత్సన్నిధిఁ=ఆమునిసమీపమందు. నటనంబు=నాట్యమును. సర్పెఁ=చేసెను.

అంగనలు సతియించుచుండఁగఁ జిత్రరేఖ మునిసన్నిధి నభినయించి నాట్యముఁ జేసెనని తాత్పర్యము.

క. ఈలీల నన్నివిద్యలు, వేలుపుతోవకంటి చూపి * విపులసమాధి

శ్రీలాభగౌరవంబున, శ్రీలాభం దెమల కున్న * శమిఁ గాంచి రహి. 98

టీ. ఈలీల = ఈరీతిగ. అన్ని విద్యలు = ఎల్లవిద్యలను. వేలుపుతోవకంటి = చిత్రరేఖ. చూపి = ప్రవర్షించి. విపులసమాధిశ్రీలాభగౌరవంబున. - విపుల = విశాలమగు; సమాధి = చిత్రవృత్తినిరోధముయొక్క; శ్రీ = సంపదయొక్క; లాభ = ప్రాప్తివలననైన; గౌరవంబున = గురుత్వము చేత. శ్రీలాభక = పర్వతముకై వడి. తెమలకున్న శమి = చలింపకున్న మునిని. రహి = ప్రీతితో. కాంచి = చూచి.

చ. అనుపమకాంచితమృతట * హాటకకింకణికార్పుణంర్పుణ

ధ్వని చెలరేగ నానియమి * దండకుఁ జేసి యొయార మెచ్చ న

వ్వనిత తపోధనేంద్రపద * వారిజయుగ్మము కేల నంటి యొ

య్యనఁ దలఁ జేర్చి నూత్నమధు * రామృతపూరసమోక్తి నిల్లను. 99

టీ. అనుపమకాంచితమృతటహాటకకింకణికార్పుణంర్పుణధ్వని. - అనుపమ = అసమానమగు; కాంచి = ఒడ్డాణములయొక్క; రవ్య = మనోహరమగు; తట = ప్రదేశమందలి; హాటకకింకణికా = బంగారుచిహ్నగంటలయొక్క; ఝణంర్పుణధ్వని = ఝణంర్పుణమును శబ్దము. చెలరేగ = అతిశయింపఁగ. అనియమిదండకు = అమునిసమీపమునకు చేరి. ఒయారము = విలాసము. ఎచ్చ = అతిశయింపఁగ. అవ్వనిత = అచిత్రరేఖ. తపోధనేంద్రపదవారిజయుగ్మము. - తపోధనేంద్ర = జడదారి సామయొక్క; పదవారిజయుగ్మము = పాదకమల ద్వంద్వమును. కేల = వాస్తవముచేతి; అంటి = స్పృశించి. ఒయ్యన = తిన్నగా. తల = శిరమునను. చేర్చి = కదియించి. నూత్నమధురామృతపూరసమోక్తి - నూత్న = నూతనమగు; మధుర = తియ్యని; అమృత = సుధయొక్క; పూర = ప్రవాహముతోడ; సమ = సదృశమగు; ఉక్తి = వాక్యమును. ఇట్లు = ఈప్రకారముగ; అను = పలికెను.

సీ. తెఱగంటిదొరలకుఁ * దీటలేనివిరాళి, మొనపుచక్కఁదనానఁ * దనరుదాన

కులుకుచిత్తరువుబొ * మ్మలకుజీవమునించఁ, గలపాటవగనే * ర్చి యలరుదాన

రంభాదికనిలింప * రామలఁ దలవంపఁ, జేయునాట్యమెఱింగి * సెలఁగుదాన

హరిగిరిశాదిది * వ్యసఖాళి బిరుదు తెన్నైనఁ జేకొని నిచ్చ * యడరుదాన

తే. పలుకుతోయ్యలి వీ వంచు * నలువ మెచ్చ

నఅఘసాహిత్యవిద్యాప్తి * వెలయుదాన

చిత్రరేఖాసమాఖ్య రా * జిల్లుదాన

నిన్ను సేవింప వచ్చితి * నియమిచంద్ర.

టీ. తెఱగంటిదొరలకు = దేవశ్రేష్ఠులకు. తీఱలేని విరాళి = ఎడదగనిమోహమును. మొనపువక్కడనాన = కలుగజేయు సౌందర్యముచేత. తనరుదాన = ఒప్పుచున్నదానను. కులుకుచిత్తరువుబొమ్మలకు = చిత్తరువునందువాసించిక్కనిబొమ్మలకు. జీవము = ప్రాణమును. నించెగలపాటవగ = నిండజేయుటయందు సామర్థ్యముగలగాముయొక్కసొంపును. నేర్పి = అభ్యసించి. అలరుదాన = ప్రకాశించుదానను. రంభాదికినిలింపరామలకు. - రంభాదిక = రంభ మొదలుగాఁగల; నిలింపరామలకు = దేవాంగనలను. తలవంప = శిరమువంచునటులు. చేయునాట్యము = చేయునట్టి నాట్యమును. ఎఱింగి = తెలిసి, చెలఁగుదాన = ప్రకాశించుదానను. హరిగిరికాదిదివ్యసభాళి. - హరి = కృష్ణుడు; గిరి = శంకరుడు; అది మొదలుగాఁగలవారియొక్క; దివ్య = మనోహరమగు; సభాళి = సభలసమాహమందు; బిరుదులు = జయచిహ్నములను. ఎన్నెన్న = ఎన్నిటినినను. చేకొని = గ్రహించి. నిచ్చ = ఎల్లపుడు. అడరుదాన = ఒప్పుచున్నదానను. నలువ = బ్రహ్మదేవుడు. ఈవు = నీవు. పలుకుతోయ్యలివి = సరస్వతివి. అంచు = అనుచు. మెచ్చు = మెచ్చునటులు. అలఘుసాహిత్యవిద్యాప్తి. - అలఘు = అధిక మగు; సాహిత్యవిద్యా = నాటకాలంకారాని సాహిత్యవిద్యలయొక్క; ఆప్తి = ప్రాప్తిచేత; వెలయుదాన = ఒప్పుచున్నదానను. చిత్రరేఖాసూత్రము = చిత్రరేఖయనునాముచేత. రాజ్యుదాన = ప్రకాశించుదానను. నిన్ను సేవింప = నిన్నుఁగొలుచుటకు. నియమించుద్ర = వసంతుఁడా! ఎచ్చితీ.

నియమించుద్రా! దేవోత్తములకును మోహమును జేయునందముచేతను ఆచేతనములగుబొమ్మలకును ప్రాణమిచ్చునంతటిగానముచేతను రంభాదిదేవాంగనలకు నలవిగానినాట్యముచేతను తనరుచు, అనేకశివకేశవాద్యుత్తములసభలందు బిరుదులుఁగొని మించుచు నలువ సరస్వతివినీతయని మెచ్చునట్టి సాహిత్యవిద్యచే నొప్పుచుండుదాన, చిత్రరేఖయనునేగుగలదాన నేనిన్ను సేవింపవచ్చితి ననిభావము.

క. అనునెడ నమ్మునికులమణి, కనుఁగవ నర విప్పి * కాంతఁ గన్గొని యంతక
బునరనవధికసమాధిక, లన నత్తులు మోడ్చి నిశ్చలత చే నుండక. 101

టీ. అనునెడ = అనిపలుకునపుడు. అమ్మునికులమణి = అమ్మమ్మశ్రేష్ఠుడు. కనుఁగవ = కనుదోయిని. అరవిప్పి = సగముదెఱచి. కాంత = చిత్రరేఖను. కన్గొని = చూచి. అంత = అటువిష్టుట; పునః ఆనవధికసమాధిక అనక. - పునః = మరల; అనవధిక = అంతములేని; సమాధి = చిత్తవృత్తినిరోధముయొక్క; కలన = ప్రాప్తిచేత. అత్తులు = నేత్రములను. మోడ్చి = ముకుళించి. నిశ్చలతచే = అచంచలతచేత. ఉండక = ఉండఁగ.

ఉ. కాంచి తపస్వితిత్తగతి * గాంచఁగ లేక యయారె మామకా
భ్యంచిత శాంబరీమహిమ * కయ్యతి లోఁబడు నంచు నెంచి త
త్కాంచనగాత్రి యాళిజన * తాయుతి మిక్కిలి చెంతఁజేరి నే
త్రాంచలనీమ నన్వయైల * మునిఁ బల్కె నమౌక్తిచాతురిక. 102

టీ. తక్కుంచిన గాత్రం=ఆచిత్రతేఖ. కాంచి=చూచి. తపస్విచిత్రగతిక్= మునివృద్ధ స్థితిని. కాంచగతేక=తెలియజాలక. ఆయా రె=అశ్చర్యము! మామకాభ్యంచితకాంబరీమహిమ కుక్.-మామక=నాసంబంధియగు; అభ్యంచిత=శ్రేష్ఠమగునట్టి; కాంబరీమహిమకుక్=మాయా సామర్థ్యమునకు. ఆయ్యతి=ఆముని. లోబడుక్. అంచుక్ = వశపడుననుచు. ఎంచి=తలచి. అభిజనకాయుతిక్=సభిజనముతోడికూడిక చేతను. మిక్కిలిచెంతఁజేరి=ఆత్యంతపవిత్రమును బొంది. సేత్రాంచలసీమక్=సేత్రాంతములప్రదేశమునందు. నవ్వు=స్థితము. పాలయక్=వ్యాపింపఁగ. మునిక్ = వసంతునిగూర్చి. సవోక్తిచాతురిక్.-నవ = నూతనమగు; ఉక్తి=వాక్యములందలి; చాతురిక్=నేర్పుచేత. పల్కెక్.

సీ. జవరాల్నినుగుబుచ్చుచున్నులఁ జేరుట, వసుధాధరస్థలీ*వసతి గాఁగ
నతివరత్యంతశ్ర*మాంబులఁ దోఁగుట, సమరాపగావగా*హనము గాఁగ
తెఱవకెమ్మోవిక్రొం*దేనియ ల్లోలుట, నిరుపమామృతపాన*సరణి గాఁగ
కొమ్మతో రతికూజితమ్ములు నెడువుట, సరసాగమాంతాళి*చదువు గాఁగఁ

తే. దలఁప బద్దాంబకాభిఖ్య*దైవతంబు

మనలక దయారసంబున * నెనఁగు నుమ్ము

ఖండితానందగరిమ నిఁక్కలన మనుము

వట్టియీభేదకనివృత్తి* గట్టి మాని.

103

టీ. మాని=వసంతుఁడా! జవరాల్నినుగుబుచ్చుచున్నులఁజేరుట=స్త్రీయొక్కనుపుగుబుచ్చుచున్నులనుబొందుట. వసుధాధరస్థలీవసతి = పర్వతప్రదేశమందునివాసము. కాఁగక్=అగునటులు. అతివరత్యంతశ్రమాంబులక్.-అతివ=వనితయొక్క; రత్యంత=సురతాంతమువలననైన; శ్రమాంబులక్ = శ్రమోదకములయందు. తోఁగుట = మునుఁగుట. అమరాపగావగాహనము.- అమరాపగా = గంగానదియందు; అవగాహనము = స్నానము. కాఁగక్ = అగునటులు. తెఱవకెమ్మోవిక్రొందేనియల్.- తెఱవ = వనితయొక్క; కెమ్మోవి=అనుభావగోష్ఠముయొక్క; క్రొందేనియలు=నూతనమధుర పములను. క్రోలుట=పానము చేయుట. నిరుపమామృతపానసరణికాఁగక్.-నిరుపమ=పాటిలేని; అమృత=సుధయొక్క; పానసరణి=పానరీతి; కాఁగక్=అగునటులు. కొమ్మతోక్=కాంతతో. రతికూజితమ్ములు=మీతఘ్నులు, నెడువుట=పలుకుట. సరసాగమాంతాళిచదువు.-సరస=శ్రేష్ఠమగు; అగమాంత=వేదాంతములయొక్క; ఆళి=బృందమయొక్క; చదువు=చదువుట. కాఁగక్=అగునటులు. తలఁపక్ = భావింపఁగ. పద్దాంబకాభిఖ్యదైవతంబు.- పద్దాంబకుఁ డనుపేరుగల; దైవతంబు = దేవత; అనఁగఁ దామరతూపులుగల మన్మథుఁ డనుట. మనలక-తడవు సేయక. దయారసంబునక్=క్రిపారసముచేత. అఖండితానందగరిమక్ = అఖండానందాతిశయమును. ఒసఁగుక్=ఇచ్చును. నుమ్ము=సత్యము. వట్టి=నీరసమగు. ఈభేదకనివృత్తిక్=దుఃఖకర మగు ఈనివృత్తిచూర్ణమును. కట్టి=బంధించి. ఇక్కలనక్=ఈరీతిగ. మనుము = వర్తింపుము.

అనగ స్త్రీ సుచంబుల నెనయుట పర్వతనివాసమనియు సురశాంతశ్రమవారిమునుగుట గంగాస్నానమనియు నధరరిసాస్వాద మమృతరసాస్వాద మనియు స్త్రీలతో రతికూజితములు నడుపుట వేదాంతవిద్యలచదు వనియుఁ దలచి మన్మథునిధ్యానింతు వేని, మునిచంద్రా! నీకు నతఁడు అఖండానందము సొసఁగు. శేవలనీరఁమగు నీనిష్పత్తిమార్గమునుపదలు మనిభావము.

సీ. పరమకాశ్యాకృతిః ♦ బ్రబలదేనియమీశ, సోమమండలదాస్యరోమవల్లి
యనవద్యమధురాత్మః నలర దేమునికాంత, జలరు హేక్షణమధుస్రావిమోవి
పురుషోత్తమస్థేమః బాసఁగదేయతిచంద్ర, యచలకల్పోరోజయలఘునాభి
శ్రీరంగవైఖరిః ♦ జలఁగదే దమివర్య, కనకజాతీయాంగి ♦ కన్నుదోయి

తే. యగుట నిత్యపవిత్రహూపాప్తి నడరు

కలికితోఁ గూడి యుండినఁ ♦ గాక కలదె

యతనుసుఖరాశి యిట్టిమహాఘదాయి

హైరకాంతారమహి నున్న ♦ ధీరముఖ్య.

104

టీ. నియమీశ=ఓ మునిరాజా! సోమమండలదాస్యరోమవల్లి = చంద్రమండలమువలె నాచరించుచున్న మోముగలదానియొక్క నూఁగారు. పరమకాశ్యాకృతిః = పరమ=ఉత్కృష్టమగు; కాశి=నారాణసియొక్క; ఆకృతిః=స్వరూపముచేత. ప్రబలదే=అతిశయింపదా యనికాకువు. పరమక=ఉత్కృష్టమగు, ఇచట స్వార్థమందుకప్రత్యయము; అసి=ఖడ్గముయొక్క; ఆకృతిః=స్వరూపముచేత. ప్రబలదాయనిస్వభావార్థము. శ్లేషయందు కసల కభేదము నవలంబించుట యాలంకారికనమ్రతము. మునికాంత=మునినాథా! జలరు హేక్షణమధుస్రావిమోవి.-జలరు హేక్షణ=వనజాక్షియొక్క. మధుస్రావి=మకరందమునుప్రసించు; మోవి=ఓవృము. అనవద్యమధురాత్మః.-అనవద్య=నిర్దుష్టమగు; మధురాత్మః=మధుర యనుదివ్యతైత్రముయొక్క యాకారముచేత. అలరదే = ప్రకాశింపదా యనికాకువు; మధురాత్మః.- మధుర = తియ్యని; ఆత్మః = స్వరూపముచేత. అలరదేయనిస్వభావార్థము. యతిచంద్ర=ఓమునిచంద్రుఁడా. అచలకల్పోరోజయలఘునాభి = ఇంచుకొదవగాపర్వతములగుచున్న స్తనములుగలదానియొక్క పొక్కిలి. ఇచట “ఈషదసమాప్తాకల్పన్” అని కల్పప్రకృత్యయము. పురుషోత్తమస్థేమః. పురుషోత్తమ=పురుషోత్తమతైత్రముయొక్క; స్థేమః=చుహిమచేతను. పాసఁగదే=ఒప్పుదాయని కాకువు. పొక్కిలి. పురుషోత్తమస్థేమః.- పురుషోత్తమ=పున్నాగపుష్పముయొక్క. స్థేమః=చుహిమవంటిచుహిమచేత, పాసఁగదాయనిస్వభావార్థము. దమివర్య=యతిశ్రేష్ఠుఁడా! కనకజాతీయాంగికన్నుదోయి.-కనకజాతీయ=సువర్ణప్రకారముగల; అంగి=దేహముగలదానియొక్క; ఇచట ‘ప్రకారవిచనేజాతీయర్’ అని జాతీయప్రత్యయము; కన్నుదోయి=నేత్రయుగ్మము. శ్రీరంగవైఖరిః.- శ్రీరంగ = శ్రీరంగమనుతైత్రముయొక్క; వైఖరిః=రీతిచేత. చెలఁగదే=ప్రకాశింపదా యనికాకువు. కన్నుదోయి. శ్రీరంగవైఖరిః.- శ్రీ=నీరిక; రంగ=విహార స్థానముయొక్క; వైఖరిః=రీతిచే, చెలఁగదా యని స్వభావార్థము.

అగుటకొ = ఈ ప్రకారముగ నివేశించువారులు పుణ్యక్షేత్రాకృతిని బొందుటచేత. నిత్యపవిత్ర
రూపాప్తికొ. - నిత్య = నిరంతరము; పవిత్ర = నిర్మలమగు; రూప = స్వరూపముయొక్క; అప్తికొ
ప్రాప్తి చేత. అడగుకలికితోకొ = ఒప్పుచున్న కాంతతో. కూడియుండిన గాక = కలసియుండినం
గాని. అతనుసుఖరాశి. - అతను = ఆధికమగు; సుఖరాశి = ఆనందరాశి. మన్మథసుఖరాశియని
స్వభావార్థము. ఇట్టి మనోభుదాయి ఘోరకాంతారమహికొ. - ఇట్టి = ఈ ప్రకారము; మహత్ =
అధికమగు; అను = పాపమును; “ అనుందుఁజేచపాపేచ” అని విశ్వము; దాయి = ఇచ్చుచు
న్న; ఘోర = భయంకరమగు; కాంతారమహికొ = అరణ్యభూమియందు. ఇట్టి గొప్ప
దుఃఖమునిచ్చునట్టి భయంకరమయిన యడవి నేలయందు అని స్వభావార్థము. ఉన్నకొ.
ధీరముఖ్యా = పండితోత్తముఁడా. కలదె = ఉండునా?

అనఁగ రోమవల్లిపరమకాశ్యాకృతిని మోచిమధురాత్మతను పొక్కిలి పురుషోత్తమ
క్షేత్రగరిమను కనుచోయి శ్రీరంగవైఖరిని బొందియుండుటచే సర్వదా పవిత్రరూపమును
పొందినకలికితోడఁ గూడియుండిన నతనుసుఖము ఘట్టిల్లునుగాని యఘుప్రదమగు నీయడవి
నుండినచో నెట్లు ఘట్టిల్లునని భావము.

మ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీ

పరివాసంబో సతీవరాంఘ్రి భజనాప్రాశస్త్యమో సాదృశో

త్కరనేవాగతియో ప్రియారుణకరాత్యాలోకనంబో మదిం

గర మూహింపఁగ నిట్టిసీతప మనఁగా నేమి మానీశ్వరా.

105

టీ. ఉరురామైకగుణానువర్ణనమొ. - ఉరు = అధికమైన; రామ = దాశరథియొక్క; ఏక =
ముఖ్యమైన; గుణ = కల్యాణగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = స్తుతించుటయో. రామా = సుందరి
యొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; గుణ = సౌందర్యాదిగుణములయొక్క; అనువర్ణనమొ = వర్ణించుటయో
యని స్వభావార్థము చోచుచున్నది. కాంతోచ్చైస్తనాగస్థలీపరివాసంబో. - కాంత = రమణీ
యమైన; ఉచ్చైస్తన = గొప్పవైన; “ సాయందిరంప్రాణ్ణా ప్రగేవ్యయేభ్యష్టుట్యులౌతు
ట్పు” యని ఆవ్యయముమాఁడ ట్యుట్యుల్పక్రియతుడాగమములు వచ్చినవి; అగస్థలీ =
పర్వతప్రదేశములయందు; పరివాసంబో = వాసమొ; కాంతా = పవిత్రయొక్క; ఉచ్చైః =
ఉన్నతమైన; స్తనాగ = పర్వతములపంటికుచములయొక్క; స్థలీ = ప్రదేశమందు; పరివాసంబో
యని స్వభావార్థము చోచుచున్నది. సతీవరాంఘ్రిభజనాప్రాశస్త్యమో. - సతీవర = శంకరుని
యొక్క; అంఘ్రి = పాదములయొక్క; భజనా = నేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో = ప్రశస్తయో;
సతీవరా = ఉత్తమస్త్రీలయొక్క; అంఘ్రిభజనా = చరణసేవయొక్క; ప్రాశస్త్యమో =
ప్రశస్తయో యని స్వభావార్థము చోచుచున్నది. సాదృశోత్కరనేవాగతియో. - సాదృశ =
విద్వాంసులసమాహముయొక్క; నేవా = భజనయొక్క; గతియో = ప్రాప్తియొ. సాదృశోత్కర =
స్త్రీసంబంధిబృందముయొక్క; నేవాగతియో యని స్వభావార్థముచోచుచున్నది. ప్రియారుణక
రాత్యాలోకనంబో. - ప్రియ = ప్రിയమగు; అరుణకర = సూర్యకిరణములయొక్క; అత్యాలోక
నంబో = నిరంతరమైనచూచుటయో. ప్రియా = ప్రియరానియొక్క; అరుణ = ఎఱుకైన; కరహ =

స్తమలయొక్క; అత్యాలోకనంబో యని స్వభావార్థము. మానీశ్వరా = జడదారిసామి !
మడిగ్ = మనసునందు. కరము = మిక్కిలి. ఊహింపఁగఁ = ఊహచేయఁగ. ఇట్టి = ఈవిధ
మగు; నీతపమనంగానేమి = నీతపమనఁగానేమి? ఏవిధమైనదరుట.

క్రీరామశివాదులయొక్కగుణకీర్తనమా నీవు చేయు తప మనిభావము. నారీగుణకీర్త
నమా నీవు చేయుతప మనిస్వభావాభిప్రాయము.

మ. చెలిలెక్కుల్ గని కొమ్మపాట విని యోషిన్మాళి నెమ్మొముతా
పులమే లాని నెలంతమే నలమి పూవుంబోడికెమ్మొవితే
నెలచాల్గొలి నమేతరాక్షసుఖ మెంతే గాంచఁగా లేక మి
క్కిలి యాత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిష్క్రిక్ మాని కాంక్షింతురే. 106

టీ. మాని = మునిపర్యా! చెలిలెక్కుల్ = వనితావిలాసములను. కని = చూచి. కొమ్మ
పాట = స్త్రీగానమును. విని = ఆకర్షించి. యోషిన్మాళి నెమ్మొముతాపులమేలు. - యోషిన్మాళి =
స్త్రీరత్నముయొక్క; నెమ్మొము = నుందరముఖముయొక్క; తాపుల = పరిమళములయొక్క;
మేలు = సారమును. అని = అప్రాణించి. నెలంతమేలు = కాంతాశరీరమును. అలమి = కాఁగి
లించి. పూవుంబోడికెమ్మొవితే నెలచాలు = స్త్రీయొక్కయధరరసపుంజమును. క్రొలి = పానము
చేసి. సమేతరాక్షసుఖము = పంచేంద్రియములయొక్క అనఁగఁజత్తుకొనిత్రజవ్యవ్రాణత్వగిం
ద్రయములయొక్క యనుట, సుఖమును. ఎంతే = మిక్కిలి. కాంచఁగాలేక = పొందలేక. మిక్కి
లి = అతిశయముగ. ఆత్మాధిగతైకహృత్సుఖనిష్క్రిక్. - ఆత్మ = పరమాత్మనలన; అధిగత = పొందఁ
బడినట్టియు; ఏక = ముఖ్యమయినట్టియు; హృత్సుఖనిష్క్రిక్ = హృదయసుఖసంబంధమును;
కాంక్షింతురే = కోరుదురా యని కాకువు.

అనఁగా బుద్ధిమంతులు స్త్రీవిలాసదర్శనతదీయగానశ్రవణతస్తుఖసుగంధావ్రాణతదధర
పానతదాలింగనజనిత మగుపంచేంద్రియసుఖమును గోరక కేవలపరమాత్మచలనఁ బొందఁబడిన
హృత్సుఖమునుమాత్రము కోరరనిభావము.

సీ. నుమసాకుమార్యాప్తిః * నమరునీనెమ్మేను, ఘనపంచళిఖిలః * గంద కున్మ
నెలపుల్లు పెంపూనియలరునీకనుదోయి, సూర్యదర్శనప్రక్తి * స్రుక్కుఁబడదె
తమ్మియందమ్మానితనరునీనెమ్మాము, శుచిభసితచ్ఛాయ * సాగసెడయదె
తళుకుకెంజగురాకుసాలపూనునీయంఘ్రి, సూచిపై మెట్టిన * సొంపుసెడదె
తే. యకటకట నీపుకిం తై నయంతరంగ, మునఁ దలంపపుగానినదిబోగయోగ్య
భావమునమించునీయట్టిభవ్యమూర్తి, కీదృశమహాతపోగ్లానిననయఁదగునె.

టీ. నుమసాకుమార్యాప్తిః. - నుమ = పుష్పములయొక్క; సాకుమార్య = సుకుమారత్వము
యొక్క; అప్తిః ప్రాప్తిచేత. అమరు నీనెమ్మేను = ఒప్పుచున్న నీనుందరశరీరము. ఘనపంచళి
ఖిలః. - ఘన = గాఢమగు; పంచళి = పంచాగ్నులయొక్క; కీలక్ = జ్వాలచేత. శుచిభ

శ్చై=పరితపింపకుండునా. నెలపుల్లు వెంపుని.- నెలపుల్లు=చకోరములయొక్క; వెంపు=సౌందర్యమును; ఊని = పొంది. అలనుకనుచోయి = ప్రకాశించునీకనుగవ. నూర్యదర్శనసక్తి.-నూర్య = సూర్యునియొక్క; దర్శన = చూచుటయొక్క; సక్తి = సంబంధము చేతను. స్రుక్కబడదె=తపింపదా? తమ్మియందమ్మ.-తమ్మి = కమలముయొక్క; అందమ్మ=సౌందర్యమును. ఊని=పొంది. తనరు=ఓప్పుచున్న; నీ నెమ్మాయు=నీచక్కనిముఖము. శుచిభ సితచ్ఛాయాఁ.-శుచి=శుభ్రమగు; భ సిత=భస్మయొక్క; ఛాయాఁ = కాంతి చేత. శుచిభ=తెల్లనికిరణములగుల చంద్రునియొక్క; సితచ్ఛాయాఁ=తెల్లని కాంతి చేత ననగా చంద్రిక చేత. సాగను=అందమును. ఎడయదె=విడువదా. తకుకుకంజిగురాకుసాలపునునీయంఘ్రి.-తకుకు=ప్రకాశించుచున్న; కంజిగురాకు=ఎఱ్ఱనిచిగురుకూతుయొక్క; సాలపు=మృదుత్వమును; ఊను=పొందినట్టి; నీయంఘ్రి = నీపాదము. మాచిపై = మాదిమీఁద. మెట్టిసన్=త్రోక్కంగ. సాంపు=అందము. చెడదె? అకటకట = అయ్యోకష్టము. నీవు. ఒకింతెన = కొంచెమైన. అంతరంగమున = మనస్సునందు. తలంపవుగాని = స్మరింపుగాని. సదౌగయోగ్య భావమున = సత = శ్రేష్ఠమగు; భోగ=సుఖమునకు; యోగ్యభావమున = యోగ్యత్వము చేత. మించునీయట్టి భవ్యమూర్తికి.-మించు=ప్రకాశించుచున్న; నీయట్టి=నీవంటి; భవ్యమూర్తికి = మంగళమూర్తికి. ఈదృశిమహాతపోగ్లాని.-ఈదృశ=ఇటువంటి; మహాతపః = అధికతపమువలన వైన; గ్లాని = దుఃఖమును. ఎనయదగు నె=పొందదగునా?

అనగా లోకోత్తరమృదులమందరావయవములు గలనీకు ఘోరతపం బొసరింపచుచితము గాదని భావము.

మ. అనమజ్వాలశిఖాళి వ్రేగిన నిరాహారంబు కైకొన్న శీ
తనరిద్వారులఁ గ్రుంకియున్న భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసినా
హసవృత్తిం గయికొన్న నీ కతను కల్యాణనంద మెట్లబ్బు భ
వ్యసితాంభోరుహలోచనాంఘ్రియుగ సేవం దక్క యోగీశ్వరా. 108

టీ. యోగీశ్వరా=జడదారిసామి! అనమజ్వాలశిఖాళి.-అనమ = సరిలేని; జ్వాల = మంటలయొక్క; శిఖా=అగ్రములయొక్క; ఆళి = పంక్తి చేత. వ్రేగిన = పరితపించినను. నిరాహారంబు=భోజనాభావమును. కైకొన్న = గ్రహించినను, ఉపవాస ముండిన ననుట. శీతనరిద్వారుల.-శీత=చల్లనగు; సరిద్వారుల = ఏటి నీశ్చయందు. క్రుంకిన = మునిగినను. భుజగీతంద్రీపరిధ్వంసినాహసవృత్తి.-భుజగీ = మూలాధారస్థమండలినీశక్తియొక్క; తంద్రీ = నిద్రను; పరిధ్వంసి=పోగొట్టెడు; సాహసవృత్తి = తెగువపనిని. కైకొన్న = గ్రహించినను. మహాయోగ సాధ్య మగుమూలాధారస్థమండలినీశక్తిని మేలుకొలుపునంతటి తెగువనుస్థీకరించిన ననుట. “శ్లో. భుజ్జాకారరూపేణ మూలాధారం నమాశ్రితా | శక్తిః కుర్వతి నీనామబిసతస్తు నిభాశుభా | మూలకన్దం ధృజాగ్రేణ దప్యేకమలకన్దవత్ | ముఖేన పుచ్చంతంగృహ్య బ్రహ్మరస్థౌ నమాశ్రితా | పద్మాసనగతస్త్విష్టోగుడమాకుఞ్చ సాధకః | వాయుమార్ధ్వగతిం కుర్వత్ కుశ్చుకావిష్టమానసః | వాయుమాతవతాదగ్ని సాస్విధిష్టానగతోజ్వలత్ | జ్వలనామాతవతసా

ఘాతైరున్నిద్రితోహిరాట్! యద్రగస్థిం తతోభిత్వా విష్ణుగ్రస్థిం భినత్త్యతః | బ్రహ్మగ్రస్థిం చ
భిత్త్వైవం కమలానిభినత్తివట్ | సహగ్రకమలేశ కృత్వైవ సహమోదతే! సాచావస్థాపరాజ్ఞే
యానైవనిర్వృతికారణమ్” అని వామకేశ్వర మహాతంత్రమున నున్నది. భవ్యసితాం
భోరుహ లోచనాంఘ్రియుగ సేవందిక్కుక్.- భవ్య = మంగళమూర్తియగు; సితాంభో
రుహలోచన = తెల్ల దామరలవంటికన్నులు గలవిష్ణుమూర్తియొక్క; అంఘ్రిసేవందిక్కుక్ =
పాదసేవచేదప్ప; ఇచట సితాంభోరుహలోచనా = పద్మాక్షియొక్క; అంఘ్రిసేవం
దిక్కుక్ = పాదసేవచేదప్పనను స్వభావార్థము స్ఫురించుచున్నది. నీకుక్. అతనుకల్యాణంద
ము.- అతను = అధికమగు; కల్యాణందము = శుభప్రదమగునానందము, అనఁగ జన్మమృత్యు
జరావర్జిత మగునానంద మనుట. ఇచట నతనుకల్యాణందము = మన్మథయుద్ధసంబంధియగు
నానందమును స్వభావార్థ స్ఫురించుచున్నది. అతను = మన్మథునియొక్క; కలి = యుద్ధము.
కలికబ్రహ్మనకు యుద్ధమర్థమనుట స్పష్టము. ఎట్లు అబ్బుక్?

అనఁగా బంచాగ్నివ్యాసలచే గందినను పస్తుండినను చల్లనినీటఁ గ్రుంకినను మహా
యోగ సామర్థ్యముఁజూచి మూలాధారస్థకుండలినిశక్తిని మేలుకొలిపినను విష్ణుమూర్తిసేవందిక్కు
అనఁగా శరీరకోషక మగుకర్మల నెన్నింటిని జేసినను బ్రహ్మజ్ఞానము లేక యతనుకల్యా
ణంద మబ్బ దనిభావము. స్త్రీసేవముచేత నే మన్మథనుభయముకలుగునని స్వభావాభిప్రాయము.

సీ. మాతంగయుతదావమహికన్నఁగొంచెమే, వరవిప్రవృత్తకేళివనధరిత్రి

ఘనపంకమయశైవలినికన్ననల్పమే, యమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు

శైలాటగృహదగఁచుటకన్నఁ దక్కువే, నద్వితానోద్యోతఁపాధపాళి

యనిశ మిరాశనంబునకన్న నింద్యమే, పుణ్యనుదృక్క్రృతఁభోజనంబు

తే. కాన నీకాన నీవృత్తిగరిమ మెల్ల

మాని నే మానితప్రీతిమహిమఁ గొల్వ

మాని యిమ్మానిలింపనద్దంబుఁ జేరు

దాన మోదానపాయతఁ దాల్చు విపుడు.

109

టీ. మాని=వసంతుఁడా! వరవిప్రవృత్తకేళివనధరిత్రి. వర = శ్రేష్ఠులగు; విప్ర = బ్రాహ్మ
ణులచేత; వృత్త = ఆవరింపఁబడిన; కేళివన = ఉద్యానవనముయొక్క; ధరిత్రి = భూమి. మాతంగ
యుతదావమహికన్నఁ.- మాతంగ = చండాలరతో; యుత = కూడికొన్న; దావమహికన్నఁ =
వనభూమికన్న. కొంచెమే = తక్కువయా? యనికాకువు. ఇచట, వర = శ్రేష్ఠుమగు; విపత్తు
లచేత; ప్రవృత్త = ఆవరింపఁబడిన; కేళివనధరిత్రి = ఉద్యానవనభూమి. మాతంగయుత =
మాతంగ = గజములతో కూడికొన్న; దావమహికన్నఁ = అరణ్యభూమికన్న, తక్కువయా?
యని స్వభావార్థము దోచుచున్నది. అమలహంసాంచితాబ్జాకరంబు.- అమల = విద్వోహలగు;
హంస = పరమహంసలచేత; అంచిత = ప్రకాశించుచున్న; అబ్జాకరంబు = తామరకొలను.
ఘనపంకమయశైవలినికన్నఁ.- ఘన = అధికమగు; పంకమయ = సాపమయమైన; శైవలినిక

న్నకొ=నదికన్న; “తైవలీనీతటినీహాదిసీధునీ” యని అమరుడు. అల్పమె=కొంచెమా యని కాకువు. ఇచట స్వచ్ఛములైనహంసలతోఁ గూడియున్నకొలను. ఘనపంకమయ = అధిక మగుబురదతోఁ జేరియున్న, నదికన్న స్వల్పమా యనిస్వభావార్థము దోచుచున్నది. సద్వి తానోద్యోతసాధపాలి.-సత్=సత్పురుషులయొక్క; వితాన=సమూహముచేత; ఉద్యోత=ప్రకాశముగల; సాధపాలి = మేడలయొక్క గుంపు. తైలాటగృహదగచ్ఛటకన్నకొ.-తైలాట=కిరాతులకు; “కిరాతసింహకాలాటొ” అని రత్నమాల; గృహత్=ఇల్లువలె నాచరించు; అగచ్ఛటకన్నకొ=కొండలగుంపుకన్న. తక్కువే=తక్కువయా యనికాకువు. ఇచట, సద్వి తానోద్యోతసాధపాలి.-శ్రేష్ఠ మగుమేలుకట్లచే ప్రకాశముగల మేడలగుంపు. తైలాటగృహ దగచ్ఛటకన్నకొ.- తైలాట = సింహములకు, గృహత్ = ఇల్లువలె నాచరించు, పర్యవసం ఘముకన్నతక్కువయా యనుస్వభావార్థముదోచుచున్నది. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య=పవిత్రమైన; సుదృక్=విద్యాంసులచేత; కృత = చేయఁబడిన; భోజనంబు = ఆహారము. అనిశమిరాశనంబున కన్ని నింద్యమె.-అనిశము=ఎల్లపుడును; ఇరా = సురయొక్క; “ఇరాభూవాక్సురామ్ముషు” అనివైజయంతి; అశనంబునకన్నకొ=భోజనమునకన్న. నింద్యమె= నింద్యమాయని కాకువు. పుణ్యసుదృక్కృతభోజనంబు. పుణ్య = మనోహరలైన; సుదృక్= స్త్రీలచేత; కృత=చేయఁబడిన; భోజనంబు=ఆహారము. “పుణ్యంమనోజ్ఞేఽభిహితం తథాను కృతధర్మయోః” అని విశ్వము. అనిశమిరాశనంబునకన్నకొ.-అనిశము=ఎల్లపుడు; ఇరాశ నంబునకన్నకొ=జలభక్షణమునకంటె. నింద్యమే=నింద్యమా? యని స్వభావార్థముదోచుచు న్నది. కానకొ=కాబట్టి. ఈకానకొ=ఈయడవియందు. నీవృత్తిగరిమము=నీయొక్కవ్యాపారాతిశయమును. ఎల్లకొ=సర్వమును. మాని=విడిచి. నేకొ=నేను. మానితప్రీతిమహిమకొ=మేలైన ప్రేమయొక్క ప్రేమిచేత. కొల్వకొ=సేవించుచుండఁగ. ఇష్టానిలింపసద్దంబు=అనుకూల మగుస్వర్గమును. చేరు=పొందుము. దానకొ=దానిచేత. ఇపుడు=ఈసమయమందు. మోదాన పాయతకొ.-మోద=సంతోషముయొక్క; అనపాయతకొ=అపాయరాహిత్యమును. తాల్ప వు=ధరింతువు.

మాతంగ సంకులమగు వనభూమికన్నను పంకభూయష్ఠమగు నదికన్నను కిరాతకులకు నివాస మగుపర్వతసమూహమునకన్నను ఎల్లపుడుఁ జేయుసురాపానమునకన్నను విప్రులతోఁ గూడియున్నయుద్ధానవనము పరమహంసలతోఁ గూడియున్నకొలను సత్పురుషులతోఁగూడి యున్న మేడలు పవిత్రులగువిద్వాంసులచే నిర్దింపఁబడినభోజనమును హీనము అంబునవి గావు గనుకనాతోడ స్వర్గముఁ జేరి సంతోషాతిశయమును బొందు మునిభావము. విశులగులు మొదలగువానితోఁ గూడివయడవి మొదలగువానికన్నను, మంచిపక్షులు మొదల గుహానిలోఁ గూడిన యుద్ధానవనము మొదలగునవి మిక్కిలియుత్తమములు, కావున, నీవు నాతోఁగూడస్వర్గముచేరి నుభింపుమని స్వభావాభిప్రాయము.

చ. పలుమలు వట్టిపల్లు లిడఁచబల్లఁగ నేల యతీంద్ర త్వత్సము
జ్జ్వలితరయాపయావపరుచావరవిభ్రమక్లప్తమోహ నై

బలుతఘ్నినిన్నుఁ జేరి ధృతిఁ శ్రీ బాసిననక రతిఁ జొక్కఁ జేయు ము

తల్లికల నీ కధీనగతిఁ శ్రీ దాల్చితి నూనశరుండు సాక్షిగఁ.

110

టీ. యతీంద్ర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! పలుమఱుకొ = మాటిమాటికి. ఎట్టిపల్కులు = వ్యర్థపు మాటలను. ఇకకొ = ఈమీఁద. పల్కుఁగొ = పలుకుట చే. ఏల=ఏమిప్రయోజనము? త్వత్సము జ్వలతరయాపయావనరుచావరవిభ్రమక్లప్తమోహకొ.-త్వత్=నీయొక్క; సముజ్వలతర=మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న; రూప=ఆకృతిచేతను; యావన=తారుణ్యముచేతను; రుచా=కాంతి చేతను; ఇచట హలంతలక్షణాలప్రత్యయమువచ్చిరుచాయని ఆకారాంతరూపము; వర=శ్రేష్ఠ మగు; విభ్రమ=వస్త్రభూషణాదులవలనఁబుట్టినకాంతిచేతను; క్లప్త=కలిగింపఁబడిన; మోహకొ=మోహముగలదానను. ఐ=అయి; బలుతఘ్ని = అత్యాసక్తచేత. నిన్నుఁ జేరి=నిన్ను సమీపించి. ధృతిఁబాసిననక=దైర్యమువిడిచిననన్ను. రతికొ=నురతముచేత. చొక్కకొ=పరవశయగునట్లు. చేయుము=ఓనస్సుము. నూనశరుండు సాక్షిగకొ=మన్నగుండుసాక్షియగు నట్లు. ఉత్కలికలకొ=ఉత్కలంతలచేత. నీకుకొ. అధీనగతికొ=స్వాధీనవిధిని. తాల్చితికొ=ధరించితిని.

చ. అని మునిరాజునిశ్చలత * నాత్మవచోర్థచయోరరీకృతికొ

మనమున నిశ్చయించి యల*మ త్తమతంగజయాన యేమి వ

చ్చిన నీక వచ్చుఁ గాక యని * చిక్కనిదై ర్యము పూని యేలు న

న్ననుపమర క్తి నంచు దమి*హ స్తముఁ బట్టి కళం దెమల్చినకొ.

111

టీ. అలమత్తమతంగజయాన=మదపుటేనుఁగుయొక్క గమనమువంటి గమనముగలయాచిత్ర శేఖ. అని=ఈప్రకారముగఁబలికి. మునిరాజునిశ్చలతకొ=మునీశ్వరునియొక్క నిశ్చలత్వము చేత. అత్తవచోర్థచయోరరీకృతికొ.-అత్తవచః=తనవాక్కులయొక్క; అర్థచయ=అర్థసమాహముయొక్క; ఉరీకృతికొ=అంగీకారమును, “ఉరీకృత మురీకృత మస్థీకృతమ్” అని యమరుఁడు. మనమునకొ=మనస్సునందు. నిశ్చయించి=నిర్ణయించుకొని. ఏమివచ్చినకొ=ఏమియాపదవచ్చినను. ఇకకొ = ఈమీఁద. వచ్చుఁగాక. అని = ఈప్రకారముగఁదలంచి; చిక్కనిదైర్యము=గాఢమగుధృతిని. పూని=గ్రహించి. నన్నుకొ; అనుపమరక్తికొ = అసమాన మగుననురాగముచేత. ఏలు=పాలింపుము. అంచుకొ.-ఈప్రకారముపలుకుచు. దమిహస్తముఁబట్టి=మునికరముం బట్టుకొని. కళకొ=కళాస్థానమును. తెమల్చినకొ=చలింపఁజేయఁగ. ఉత్తరపద్మస్థక్రియతోనన్వయము.

అనఁగఁ జిత్రశేఖ తానుజెప్పినవాక్యములకాయతివర్యుండంగీకరించెనని యాతని నిశ్చలత్వమున భ్రమించి దృఢముగ నీమీఁదనే మైనను గా నిమ్మని మునికరముఁ బట్టి కళాస్థానమును జలింపఁ జేసె నని భావము.

క. ఆతటి నాయతివర్యుండాతతముగఁ దెలుచె లోచ*నాబ్జములు మనో

భూతప్రతిభోజ్జ్వలన, స్ఫీతజ్వాలద్విలోలఃశిశువంశుఁచలుఁ డై.

112

టీ. ఆయతివర్ణండు=ఆననంతుండు. ఆతటికొ=ఆనమయమందు. లోచనాబ్జములు=కనుఁచామరలను. ఆతతముగకొ=వికాలముగ. మనోభూతప్రతిఘోజ్జ్వలనస్థితజ్వాలద్విలోలజిహ్వంచలుఁడై. మనోభూత=మనమునందుఁబుట్టిన; ప్రతిఘా=కోసమనెడు; “ప్రతిఘాదుట్టు” ఛాస్త్రియామ్” అనియమయిండు. ఉల్=అధికమగు; జ్వలన=అగ్నియొక్క; స్థిత=అధికమగు; జ్వాలత్=మంటవలె నాచరించునట్టియు; విలోల = చలించుచున్నట్టి; జిహ్వంచలుఁడై=నాలుకచివరగలవాఁ డై. తెఱచెకొ= విప్పెను.

అంత ముని, మనసునం దుదయించుకో పాగ్నిజ్వాలయోయనుటలు బుండునాటక కలవాఁడై కనులు విప్పె నని భావము.

ప. ఇవ్విధంబున నవ్వాచందయమి సార్వభౌముండు తత్పద్మినీహృత్పద్మ సాధ్వసాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమాన కోపరసశోణిమధురంధరంబు లగునేత్రపుష్కరంబులు విప్పి చెప్ప రానియాగ్రహభంగిక జెంగట నున్నయక్కురంగలోచనామణిం గనుంగొని తోకక ద్రొక్కినపెనుజలువచెలువున దీర్ఘం బగునిట్టూర్పు నడలించుచు నో నిలింపచాంపేయగంధి యగంధమహాంధకజిత్వరిపంథి మదాంధకార సంబంధంబునఁ గన్ను గానకమానక నిగుడుమనస్థైర్యంబున దవంబులు చేరి వనంబుల దినంబులు గడుపుచు నమలయమలక్ష్మీసాంగత్యంబున నున్ననన్నునూరకయె పెచ్చుపెరుగుతెచ్చుకోలువలపునఁ బచ్చవిల్లుకయ్యంబునకు నెయ్యం బుంపు మని మదీయకరంబుఁ బట్టఁ జెల్లునే యైన నది యేమి సేయం జను నియ్యెడ నీ వేలుపుఁ దొయ్యలితనంబు దూలి యియ్యవని మనుజవనిత వై పుట్టి సుదోషాకరసమాఖ్యం దగునెక్కయిరావుం జెట్ట వట్టియుండెడు గాక యని శపియించె నపుడు.

113

టీ. ఇవ్విధంబునకొ=ఈప్రకారముగ. అవ్వాచందయమి సార్వభౌముండు = మునిచక్రవర్తి యగునావసంతుండు. తత్పద్మినీహృత్పద్మ సాధ్వసాపాదన చమత్కారిదినాంత సంధ్యాయమానకోపరసశోణిమధురంధరంబులు. తత్పద్మినీ=తత్పద్మినీజాతీస్త్రీయొక్క; హృత్పద్మ=హృదయకమలమునకు; సాధ్వసాపాదన=భయాపాదకమగు; చమత్కారి=విచిత్రమగు; దినాంతసంధ్యాయమాన=సాయంసంధ్యవలెనున్న; కోపరస=క్రోధరసముయొక్క; శోణిమ = ఆరుణ్యముయొక్క; ధురంధరంబులు=భారవాహులు. అగునట్టి నేత్రపుష్కరంబులు = ఐననేత్రకమలములను; విప్పి = తెఱచి; చెప్పరానియాగ్రహభంగికొ. — చెప్పరాని = వచించుట కలవిగాని; అగ్రహ=కోపముయొక్క; భంగికొ=రీతిచేత. చెంగటకొ=సమీపమందు. ఉన్నయక్కురంగలోచనామణి=ఉండియున్నస్త్రీరత్నమగుచిత్రరేఖను. కనుంగొని=చూచి. తోకద్రొక్కినపెను చిలువచెలువునకొ=తోకద్రొక్కిన పెనుసర్పము కైవడి. దీర్ఘంబు=నిడుద. అగున

ట్టాత్మకం = అగునట్టినిశ్వాసమును. నడలించుచుకొనుచును. ఓనిలింపచాంక్షేయగంధి = చంపకపుష్పముయొక్క పరిమళమువంటిపరిమళముగలయోదేవాంగనా! అగంధమహాంధకజిత్యరిపంఖి మదాంధకారసంబంధంబునకొ. — అగంధ = అధికమగు; మహాంధకజిత = శంకరునికి; పరిపంఖి = శత్రువగుమన్నభునియొక్క; మద = గర్వమునెడు; అంధకార = చీకటియొక్క; సంబంధంబునకొ = సంయోగముచేత. కన్నుగానక = కన్నుదెలియక. మానక = వదలక. నిగుడుమనస్థైర్యంబునకొ = కలుగునట్టి మనోదార్థ్యముచేత. దవంబులు = అరణ్యములను. చేరి = ప్రవేశించి. వనంబులకొ = తపోవనములయందు. దినంబులు = వాసరములను. గడుపుచుకొ = జరుపుచు. అమలయమలత్తీసాంగత్యంబునకొ. — అమల = స్వచ్ఛమగు; యమ = నియమముయొక్క; లత్తీ = సంపదయొక్క; పాంగత్యంబునకొ = సంబంధముచేత. ఉన్ననన్నుకొ = ఉండియున్ననన్ను. ఊరకయొ = నిష్కారణముగ. పెచ్చుపెరుగుతెచ్చుకోలువలపునకొ. — పెచ్చుపెరుగు = అతిశయించు; తెచ్చుకోలువలపునకొ = ఆరోపితకామముచేతను. పచ్చవిల్లుకయ్యంబునకుకొ = మన్ననయుద్ధమునకు. అనఁగా సురతమునకు ననుట. నెయ్యంబు = ప్రేమను. ఉంచుమని. మదీయకరంబుకొ = నాహస్తమును. పట్టుకొ = పట్టుకొనుటను. చెల్లునే = తగువా? వినకొ = అట్లులైనను. అని = ఆకరమును బట్టుకొనుట. ఏమిసేయంజనుకొ = ఏమిచేయబోవును? ఇయ్యెడకొ = ఈసమయమందు. నీచేల్పుచొయ్యలితనంబు = నీదేవాంగనాత్వము. తూలి = తొలఁగి. ఇయ్యవనికొ = ఈపుడమయందు. మనుజునలితపు = మనుష్యాంగనపు. వి. పుట్టి = జన్మించి. సుదోషకరసహజ్యకొ = సుదోషకరుఁ డనునన్వర్థనామముచేత. తగుకొక్కయిరాపుకొ = ఒప్పునట్టియొక మద్యపాయిని. చెట్టవట్టి = వివాహమాడి. ఉండెదుగాక = ఉండుమా. అని = ఈప్రకారము. శపియించెకొ = కాపమిచ్చెను.

అనఁగ నామునిసార్వభౌముఁడు కోపముచే నెఱుఁగకున్నట్లు దెలిచి చిత్రరేఖను జూచి తోఁకద్రొక్కినపాముభంగి నిశ్వాసంబు విడుచుచు నోదేవాంగనా నీవు మదనమదాంధకారముచేఁగన్నగానక దవంబులఁజేరితపంజానరించున్ననన్నునకారణముగ సురతమునకై నామీఁదప్రేమముంచుమని కరంబు గ్రహించుట యుక్తముగాదని పలికి యీసమయమందు నీదేవాంగనాత్వము తొలఁగి మరుజాంగనయై పుట్టిసుదోషకరుఁ డను పేరుగలయిరాపుతెండ్లియాడు మని శపియించె నని భావము.

సీ. తనక్రొందళములమఁన్న నచెల్లపాలుగాఁ, జనియెసూనశ్రీలఁ నెనసి మధువు
తనతరోగరిమ మెంతయుఘాళిపాలుగా, నరిగె వడంకుచుఁ ననదుగాడ్పు
తనమహన్నూర్తితోఁ ల్లనె యగ్నిపాలుగాఁ, బఱచెనెల్వెలఁ బాఠిఁపద్మజైరి
తనపాత్రవృత్తితోఁ డ్దనె మింటిపాలుగా, నడఁగెఁగొమ్మలఁ బికాఁద్యభిగాళి

తే. తనపురారాతిభీకరోదగ్రవిగ్ర

హస్సురణ భూతిపాలుగాఁ నతనుఁ డేగె

చావళతజాతములు వనఁస్థలిని వైచి

యమ్మహామాని కోపాప్తిఁ నడరునపుడు.

టీ. అస్తుహాని=ఆవసంతుండు. కోపాప్తిక్=కోపప్రాప్తి చేత. అడచునపుడు=అతిశయించునపుడు. మధువు=వసంతుండు. తనక్రొందళంబులమన్న న=తనయొక్క నూతనమగు నేనలయొక్కమన్న న. చెట్లపాలుకాఁగ=చెట్లపాలుకాఁగ. నూనశీలన్.-ను=మిక్కిలి; ఊస=కొదువ పడిన; శీలన్=సంపదలను. ఎనసి=పొంది. చనియెన్=పోయెను. మునిగి కోధము వచ్చి యతిశయించునపుడు వసంతుండు తనదండు చెట్లపాలు కాఁగా సంపదలపీడిపోయెనని తాత్పర్యము. ఇచట వసంతుండు క్రొందళము లనఁగఁ జిగురాకులు చెట్లపాలుకాఁగా ననఁగా వృక్షముల యందు చేరఁగానే నూనశీలను అనఁగా ప్రసూన సంపదలను పొందిచనియెనని స్వభావార్థము. వసంతుండు రాఁగానె మ్రాఁకు లంకురించుటయును పుష్పించుటయును సహజమని భావము. అసదుగాడ్డు=మలయానిలము. తనతరోగరిమము = తనబలిమియొక్క యతిశయము. ఎంతయొన్=మిక్కిలి. భూలిపాలుకాఁగ=దుస్తుపాలుకాఁగ. వడంతుచున్=వణకుచు. అరిగెన్=పోయెను. మలయానిలము తనసామర్థ్యము దుస్తుపాలైపోఁగా భయపడి వణకుచుఁబోయెనని తాత్పర్యము. అసదుగాడ్డు=మందమారుతము. తనతరోగరిమము=తనయొక్క వేగాధిక్యము. భూలిపాలుకాఁగ=దుస్తులోఁగలయఁగ. వడంతుచున్=చలించుచు; అరిగె నని స్వభావార్థము. అనఁగమారుతమునకు భూలితోఁగలయుటయు చలించుటయును సహజమని భావము. పద్మవై=చంద్రుండు. తనమహాస్ఫూర్తి=తనప్రతాపస్ఫూర్తి. తొల్లనె=మొదట నె. అగ్ని పాలుకాఁగ=అగ్ని పాలుకాఁగ. వెల్వలఁబాటి = వివర్ణముగలవాఁడై, కాంతిహీనుఁడై యనుట. పఱచెన్=పాటిపోయెను. చంద్రుండు తనప్రతాప మగ్ని పాలు కాఁగానే కాంతిహీనుఁడై పాటిపోయె ననుట. చంద్రుండు; తనప్రతాపస్ఫూర్తి=తనకలాస్ఫూర్తి. తొల్లనె=మొదటనే. అగ్ని పాలుకాఁగ అగ్ని హోత్రుండు మొదట చంద్రుని ప్రథమకలను పానము చేయు ననుట ప్రసిద్ధము ఇందు, “ప్రథమాంపిబలేహ్నిః” అను వచనము ప్రమాణము. వెల్వలఁబాటి=వెలవెలవై పఱచుట సహజమని భావము. పికాద్యభ్రగాలి=పికము మొదలగుపక్షులగుంపు. తనసాక్రవృత్తి=తనయొక్క తగినవార నెడివృత్తి. తొడ్డనె=వెంట నె. మింటిపాలుకాఁగ=మింటి పాలైపోఁగ. కొమ్మలన్=స్త్రీలయందు. అడఁగెన్=దాచుకొనెను. కోయిల మొదలగు పక్షులగుంపు తనసంబంధి యగు యుద్ధాదులకు తగినవారఁడనువృత్తి మింటిపాలుకాఁగ వెంట నె భయపడి స్త్రీలయందు దాచుకొనెనని భావము. ఇచ్చట కోయిలలు మొదలగునవి, తనసాక్రవృత్తి=తనయొక్క సాక్రమ అనఁగా శిశువులసంబంధియైన వ్యాపారము, ఎగయుటయనుట. మింటిపాలుకాఁగ, కొమ్మలన్=పుష్ప శాఖలందు. అడఁగెన్. కోయిలలు మొదలగునవి యెగసి కొమ్మలఁజేర్చట సహజమని భావము. అతనుండు=మన్మథుండు. తనపురారాతి భీకరోదగ్రవిగ్రహస్ఫురణ.-తన=తనసంబంధియగు; పురారాతి=శంకరునికి; భీకర=భయంకర మగునట్టియు; ఊదగ్ర=అధికమగు; విగ్రహ=విరోధముయొక్క; స్ఫురణ=స్ఫురించుట. భూలిపాలుకాకాఁగ=భస్మపాలుకాఁగానె. చావశరచాతములు=విల్లముల సమూహములను. వనస్థలిక్=వనమందు. వైచి=రువ్వి. ఏగెన్=పోయెను. అనఁగమన్మథుడు శంకరునికిని భీకర మగుతన మాత్సర్యస్ఫురణము భూలిపాలు కాఁగానె అడవిలో ధనస్సును బాణములను పాఱ వైచి పోయె నని భావము. మన్మథుని విగ్రహస్ఫురణ మనఁగా శరీరస్ఫురణము, భూలిపాలు

కాఁగానెయనఁగా భస్మీ భూతము కాఁగానె, వనస్థలికా=ఉదకమందు, అరవిందాదులన వైచి బోయె నని స్వభావార్థము. మన్మథునికరీరము హరనేత్రాన్నిచే భస్మ మగుటయు నతనిబాణము లగునరవిందాదు బుదకమం దుండుటయు సహజ మని భావము.

క. ఈరీతి మునీశ్వరవా, గుహ్యరీతిభయార్తచంద్ర కుసుమాస్త్రపిక్వీ
రీతిరోహితతత్ గని, నారీతిలకంబు వెఱపునన్ మదిఁ గలఁగన్. 115

టీ. ఈరీతికా=ఈప్రకారముగ. మునీశ్వరవాగుహ్యరీతిభయార్తచంద్ర కుసుమాస్త్రపిక్వీ రీతిరోహితతత్. - మునీశ్వర=జడదారిసామియొక్క; వాక్=కాపయోపవచనమనెడి; భూమి=ఆ ధికమగు; ఈతి=పీడవలననైన; భయ=వెఱపుచేతి; ఆర్త=పీడితులని; చంద్ర=చంద్రునియొ క్క; కుసుమాస్త్ర=మన్మథునియొక్క; పిక్వీ=ఆడుకోయిలలయొక్క; రీతి=ఆడుశుకములయొక్క; రీతిరోహితతత్=తిరోహితత్వమును; అనఁగ డాఁగి యుండుటను. కని=చూచి. నారీతిలకంబు= చిత్రరేఖ; వెఱపునన్=భయముచేత. మదికా=చిత్తమందు; కలఁగన్=కలఁతపడఁగ. దీనికి సుత్తరపద్యములో నుండు పల్కు ననుక్రియతో నన్వయము.

మునీశ్వరకాపమునకు చంద్రమన్మథపీకరీరములు భయముచే తిరోధానమును బొందు టను జూచి చిత్రరేఖ భయపడి మనమునందు కలఁత నొందె నని భావము.

ఉ. అయ్యతివర్యుఁ డేరి వినయంబున సంఘుల వ్రాలి పల్కు నో
యయ్య భవత్ప్రభావగతి * నాత్మ నెఱుంగక ప్రాజ్యగర్వసా
హాయ్యమునన్ ఘటించితి మహాగము నైన దయాత్మఁ బ్రోవవే
యియ్యెడ నీకు నే ననఁగ * నెంత త్వదుక్తి మరల్చి నెప్పుదిన్. 116

టీ. అయ్యతివర్యుకా=అమునిశ్రేష్ఠుని. చేరి=సమీపించి. వినయంబునన్=అడఁతువచే త. అంఘులకా=పాదములయందు. వ్రాలి=ఒరగి. పల్కుకా=పలికెను. ఓయయ్య=ఓమునినా ధా! భవత్ప్రభావగతికా.=భవత్=మీయొక్క; ప్రభావగతికా=సామర్థ్యవిధమును. ఆత్మకా= చిత్తమందు; ఎఱుంగక=తెలియక; ప్రాజ్యగర్వసాహాయ్యమునన్.- ప్రాజ్య=అధికమగు; గర్వ= అహంకారముయొక్క; సాహాయ్యమునన్=తోడ్పాటుచేత. మహాగముకా=గొప్పయపరాధము ను. చేసేతికా=ఒనరించితిని. ఐనకా=అయినను. ఇయ్యెడకా=ఈసమయమందు. నీకుకా, నేన నఁగకా. ఎంత=ఎంతటిదానను? త్వదుక్తికా=నీవాక్యమును. నెప్పుదికా=నిండుచిత్తముచేత. మరల్చి=త్రిప్పి. దయాత్మకా=దయతోఁగూడినమనముచేత. ప్రోవవేరక్షింపుమా.

చ. కటకట నిర్దరిత్య ముడుంగన్ ధర మర్త్యవధూటికాత్మ నే
నెఱులు జనింతు నైన మఱియేగతి దుష్టనమాఖ్యుఁ బూని న
త్పటలవినిందనీయగతిఁ * చాల్చినవాని వరించి యోర్తు నా
వటముగ నీదుమాట మునివర్య మరల్చి దయాత్మఁ ప్రోవవే. 117

టీ. నిజాకీర్తిము = దేవాంగ నాత్మము. ఉడుగ్ = పోవఁగ. మర్త్యవధూటికాత్మక్ = మనుష్యుఁగ నాహుపము చేతి. ఎటులు = ఏ ప్రకారము. జనింతుక్ = పుట్టుదును? విసక్ = మర్త్యజన్మ మొత్తినను. మఱియేగతిక్ = మఱియేటితిగ. దుష్టసమాఖ్యుక్ = దుష్ట నామమును. పూని = గ్రహించి. సత్పుటావినిందనీయగతిక్, - సత్పుటల = సత్సమూహమునకు; వినిందనీయ = మిక్కిలిగర్హితమగు; గతిక్ = టీతని. తాల్చినవానిక్ = ధరించినవానిని. మఱి = కోరి. ఏగతిక్ = ఏటితిగ. ఓర్పుక్ = సహింతును? కటకట = అతికష్టము. మునివర్య = మునిశ్రేష్ఠుఁడా! ఆటటుముగ్ = ఆ పాయముగ. నీదు మాటక్ = నీకాపసూపనాక్యమును. మరల్చి = తిప్పి. గయాత్మక్ = దయతోఁగూడిన చిత్తము చేత. బోవనే = రక్షింపునా.

అనఁగ మునివాఢా ' నీకాపమున నాదేవత్వము వీడినను సహింతును గాని దుష్టసమాఖ్యను బూనినమధ్యపాయుని వివాహ మాడి యెటు బోవును? యుక్తిచే నీకాబోక్తిని మరల్చి నన్నుఁ బ్రోవు మని భావము.

చ. అనువనితాప్రియోక్తిఁ గరుణాయతనాయితమానసాబ్జుడై

మునికులముఖ్యుఁ డి డ్లను నమోఘము మద్వచనంబు లైన నే

ర్వున నిక దాని కన్యగతిఁ బూర్తుఁ బయోజదళాక్షి యంచుఁ బా

వననిపుణత్వరూఢి దయివాఱి యతీశుఁడు పల్కు వెండియున్. 118

టీ. అనువనితాప్రియోక్తిక్ = ఈ ప్రకారముపలుకుచున్న చిత్రరేఖప్రియవచనముల చేత. కరుణాయతనాయితమానసాబ్జుఁడువి. - కరుణాయతనాయిత = కరుణాగృహమువలె నాచరించుచున్న; మానసాబ్జుఁడై = చిత్రకమలముగలవాఁడై. మునికులముఖ్యుఁడు = మునిశ్రేష్ఠుఁడు. ఇట్లు = వక్ష్యమాణప్రకారముగ. అనుక్ = పలికెను. పయోజదళాక్షి = చిత్రరేఖా! మద్వచనంబులు = నామాటలు. అమోఘము = రిక్తబోధనవికాపు. విసక్ = అయినను. నేర్పునక్ = నైపుణ్యము చేత. ఇకక్ = ఈమీఁద. దానిక్ = ఆకాపనాక్యమునకు. అన్యగతిక్ = అర్థాంతరమును. పూర్తుక్ = చేయుదును. అంచుక్ = అనుచు. పావననిపుణత్వరూఢి. - పావన = పరిశుద్ధమగు; నిపుణత్వ = నైపుణ్యముయొక్క; రూఢి = ప్రసీద్ధి. దయివాఱి = అతిశయించునట్లులు. వెండియున్ = మఱియును. పల్కుక్.

చ. సరసిజగంధి వింటివె నుచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం

. బరిణయ మందు మంచు నలభవ్యవచస్తతి కర్థ మాట ను

ర్వర ఘనరాజవంశమునరాజులి జన్మవిరోధిభేదనా

దరు నినవంశమాళిమణిఁ దన్వి వరించి చెలంగె డెంతయున్. 119

టీ. సరసిజగంధి = పద్మముయొక్క గంధమువంటి గంధముగలచిత్రరేఖా! వింటివె = వింటివా? అలభ్యవచస్తతిక్ = సుదోహరిత సమాఖ్యుండగు నొకయి రావుననెడి వచనజాతమునకు. సుచంద్రసమాఖ్యరహించుభూపతింబరిణయమందుమంచుక్ = సుచంద్రుఁడను కేర నొప్పును

న్నరాజును వివాహము చేసికొను మని. అర్థము బొటన్ = అర్థముకావుటవలన. ఎటులనఁగ, దోషాశ్చయమునకు రాత్రి యర్థము దానిజేయువాఁడు దోషాశ్చయము అనఁగఁ జెంద్రుఁడగుట. సుశబ్దపూర్వకదోషాకరశబ్దమునకు సుచంద్రుఁడన్ యును ఈసమాఖ్యచే నొప్పు ఇరావుఁడనఁగ. ఇరాంపాతీతిఇరాపః అని భూవుఁడర్థము, ఇరాభూవాక్సరాపుస్యాత్తితియమయఁడు. ఈ రీతి సుచంద్రుఁడర్థ మగుటవలన నని తాత్పర్యము. ఉర్వరన్ = భూమియందు. ఘనరాజ వంశమునన్ = గొప్పరాజవంశమందు. రాజులి = ఒప్పినదానై. జన్మబోధిభేదనాదయన్. - జన్మబోధి = ఇంద్రశత్రువులగురాక్షసులయొక్క; భేదన = బ్రద్దలుచేయుటయందు; అదయన్ = ఆదరముగలవానిని. ఇనవంశమాలిమణిన్ = సూర్యవంశిలోరత్నమగు సుచంద్రుని; వరించి = కోరి. తన్వి = చిత్రలేఖ! ఎతయున్ = మిక్కిలి. చెలంగదు = ఒప్పెదవు.

తే. అఖిలభూమిధురాభరణాఘ్న నాథ, రాభుజునిఁ జెట్టవట్టిదుర్వారవిభవ
సంగతి శతసహస్రవత్సరము ధరణి, నలరి యంత భవద్రావిపమందెదనిన.

టీ. అఖిలభూమిధురాభరణాఘ్నన్. - అఖిల = సమస్తమగు; భూమిధురా = భూభారము యొక్క; భరణ = భరించుట చేత; ఆఘ్నన్ = అధికుఁడగు. ఆధరాభుజన్ = ఆసుచంద్రుని. చెట్టవట్టి = వివాహముఁ జేసికొని. దుర్వారవిభవసంగతిన్. - దుర్వార = అనివార్యమగు; విభవ = సంపదయొక్క; సంగతిన్ = సంబంధముచేత. శతసహస్రవత్సరము = నూఱువేలసంవత్సరములు; ధరణిన్ = భూమియందు. అలి = ఒప్పి. అంతన్ = అటుపిమ్మట. భవద్రావిపము = నీజేవాంగ నాస్వరూపము. అందెదు = పొందఁగలవు. అనినన్ = అనఁగా. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగ సార్వభౌమం డగుసుచంద్రునిఁ బెండ్లియై లక్ష వత్సరములు పుడమియందుండి యామిఁద నీస్వరూపముఁ బొందఁగల వని భావము.

చ. విని ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస చిత్రీరేఖ యం
త నలమునీశుపాదనలి * సంబులకుం బ్రాణమిల్లి యాఘునం
డనుప హితాలిపాలియుతి * నాస్థలి నల్లనఁ బాసి యాత్మకాం
చనమయ కేళికానిలయ * సంస్థలిఁ జేరె రయంబు మించఁగన్. 121

టీ. ప్రమదప్రవాహపరివేష్టితమానస. - ప్రమదప్రవాహ = సంతోషమును ప్రవాహముచేత; పరివేష్టిత = చుట్టఁబడిన; మానస = చిత్తముగల. చిత్రీరేఖ = చిత్రలేఖయను జేవాంగన. విని = మునివచనమును విన్నదై. అంతన్ = అటుపిమ్మట. అలమునీశుపాదనలిసంబులకున్ = అపసంతముని పాదపద్మములకు. ప్రణమిల్లి = నమస్కరించి. ఆఘునండు = అపసంతముని. అనుపన్ = పంపఁగ. హితాలిపాలియుతి. - హిత = అనుకూలగు; అలి = సకియలయొక్క; పాలి = పంక్తితోడి; యుతి = కూడిక చేతను. అస్థలిన్ = అపారిజాతారణ్యప్రదేశమును. అల్లనన్ = తిన్నగ. పాసి = వదలి. రయంబు = వేగము, మించఁగన్ = అతిశయింపఁగా. ఆత్మకాంచనమయకేళికానిలయసంస్థ

లిక్. - ఆత్మ = తనయొక్క; కాంచనమయ = సువర్ణమయమగు; శేలికానిలయ = శేలగృహముయొక్క; సంస్థలిక్ = ప్రదేశమును. చేరెక్ = పొందినను.

. పూర్వోక్తవాక్యములను విన్నవై చిత్రరేఖ వసంతునమగుచుంచి సంతసమున సక్రియలం గూడి స్వక్రియకాంచనమయగృహమును జేరె నని భావము.

ఁ. ఆలలితాంగి యొక్కభవిః కాహమునక్ త్తణదోదయాఖ్యపాం

చ్చాలవసుంధరాపతికిః శ్యామ యనం బొగ జొందుసుందరీ

మౌళియెడక్ జనించె నలఃమానవభర్తయు భూరిహర్షభూ

మాకలితాత్మఁడై యునిచెఁ జంద్రిక యన్యుభనామ మింతికిన్. 122

టీ. ఆలలితాంగి = ఆచిత్రరేఖ. ఒక్కభవికాహమునక్ = ఒకశుభదినమందు త్తణదోదయాఖ్యపాంచాలవసుంధరాపతికిః = త్తణదోదయుఁ డనుపేరుగలపాంచాలభూపతికి. శ్యామయనక్ = శ్యామయనఁగ. పొగజొందుసుందరీమౌళియెడక్ = ప్రసన్ననిజాందుకాంతారత్నమునందు. జనించెక్ = జన్మించెను. ఆలమానవభర్తయును = ఆత్తణదోదయరాజును. భూరిహర్షభూమాకలితాత్మఁడై. - భూరి = అధికమగు; హర్ష = సంతకముచేత; భూషా = ఆభరణములచేత; కలిత = నాందఁబడిన; ఆత్మఁడై = మనమును దేహమును గలవాఁడై. ఇంతికిఁ = కూఁతునకు. చంద్రికయన్కుభనామము = చంద్రికయనుకుభనామభేదమును. ఉనిచెక్ = ఉంచెను.

చిత్రరేఖ పుడమి నొకశుభదినమందు త్తణదోదయభూపతికాంత యగుశ్యామయనుపేరు గలనారీరత్నమందుజన్మింపఁగా త్తణదోదయుఁడు ఆకన్యకుచంద్రికయనునామ మునిచె నని భావము.

మ. తనకార్యంబున కీగతిం జని యమఃత్వస్త్రిలలామంబు పా

వనమాన్యక్తి నిజాదివర్ణరహితత్వం బూని ధాత్రిం జనిం

చిన వార్తక్ విని చింత నొంది మదిఁ దఃత్స్నేహంబుతో దివ్యచి

హ్ననికాయంబులు గల్గఁ జేసి నవలాః కబ్జాననుం డెంతయున్. 123

టీ. అబ్జాననుండు = నలువ. తనకార్యంబునకుఁ = మునితపోభంగరూపస్వ కార్యమునకు. ఈగతిక్ = ఈరీతిగా, చిని = పోయి. అమర్త్యస్త్రిలలామంబు = దేవాంగనయగు చిత్రరేఖ. పావనమాన్యక్తిక్ = పవిత్రమగుముని కాపోక్తిచేత. నిజాదివర్ణరహితత్వంబు. - నిజ = అమర్త్యస్త్రిశబ్దముయొక్క; అదివర్ణ = ప్రథమవర్ణమగు నకారముయొక్క; రహితత్వంబు = రాహిత్యమును. ఊని = పూని. అనఁగమర్త్యస్త్రిత్వమును బొందియనుట. ధాత్రిక్ = భూమియందు. జనించినవార్తక్ = జన్మించెను జనశ్రుతిని. విని. చింతక్ = విచారమును. ఒంది = పొంది. మదిక్ = హృదయమందు. తస్నేహంబుతోక్. - తత్ = ఆచిత్రరేఖయందలి; స్నేహంబుతోక్ = ప్రేమచేత. దివ్యచిహ్ననికాయంబులు = దివ్యమగు భాగ్యచిహ్నములయొక్క సమూహములను. నవలాః = చంద్రికకు. ఎంతయున్ = మిక్కిలి. కల్పక్ = కలుగునటులు. చేనెక్ = జనపించెను.

అనఁగఁ బారిజాతారణ్యమునందు బ్రహ్మత్వమునకై తపం జూనరించువసంతఃసునితపాభంగమునకుం దాను బంపినచిత్రరేఖకు నామునికాపముచలన మర్హస్తీత్వము రాఁగానే నలువ చింతించి యాకాంతకు సమోఘభాగ్య చిహ్నములు గలుగఁ జేసె నని భావము.

ఉ. ఆసరసీరుహాక్షి కభిలాద్భుతదాయివిపంచికాకలా

భ్యాస మొనర్పఁ జెంతఁ దగునట్టిసనుం గుముదాఖ్యుఁ గాంచి ప
ద్మాసనుఁ డంపఁ బూర్వసమయామితమై త్రి ధరిత్రిఁ జేరి యు
ద్భాసితతద్రహస్యగతిఁ దన్వికి నేర్పితి నేర్పు పెంపునన్.

124

టీ. ఆసరసీరుహాక్షిఁ=అచంద్రికకు. అభిలాద్భుతదాయివిపంచికాకలాభ్యాసము.— అభిలంసమస్తజనులకు; అద్భుతం=అశ్చర్యమును; దాయి=ఇచ్చునట్టి; విపంచికాకలా=వీణావిద్యయొక్క; అభ్యాసము=నేర్పుటను. ఒనర్పఁ=చేయుటకు. కుముదాఖ్యుఁ=కుముదుఁడను పేరుగల. చెంతఁదగునట్టిసనుఁ=సమీపమునందున్నవన్ను. కాంచి=చూచి. పద్మాసనుఁడు=నలువ. అంపఁ=పంపఁగా. పూర్వసమయామితమైత్రిఁ.—పూర్వసమయం=పూర్వకాలమందున్నట్టియు; అమితం=అధికమగునట్టి; మైత్రిఁ=స్నేహము చేతను. ధరిత్రిఁ=భూమిని. చేరి=పొంది. ఉద్భాసితతద్రహస్యగతిఁ.—ఉద్భాసితం=ప్రకాశించుచున్న; తత్=ఆవీణావిద్యయొక్క; రహస్యం=నిగూఢమగు; గతిఁ=రీతిని. తన్వికిఁ=చంద్రికకు. నేర్పుపెంపునన్=నైపుణ్యాతిశయముచేత. నేర్పితిఁ=అభ్యసించఁజేసితిని.

అనఁగ నలువ చెంత నున్నకుముదుఁ డనుపేరు గలనన్నుఁ జూచి పుడమికిఁ బోయి చంద్రికకు వీణావిద్యారహస్యమును దెలుపు మనఁగా, నేను బూర్వస్నేహంబున భూమిఁజేరి తద్విద్యారహస్యము నామెకు నేర్పితి నని భావము.

తే. అంత నొక నాఁడుశారదాకాంతవలన

వింతరాగంబులొకకొన్ని వినిముదమున

వానినిన్నింటినారాజవర్యసుతకుఁ

దెలిపెదనటంచుఁబుడమి కేతెంచునపుడు.

125

టీ. అంతఁ=అటుపిమ్మట. ఒకనాఁడు=ఒక దినమందు. శారదాకాంతవలనఁ=సరస్వతీదేవివలన. వింతరాగంబులు=విచిత్రమగురాగములను. ఒకకొన్ని. విని. ముదమునఁ=సంతసముచేత. వానినిన్నింటిఁ=ఆరాగములనన్నిటిని. ఆరాజవర్యసుతకుఁ=అచంద్రికకు. తెలిపెదను=తెలియఁజేసెదను. అటంచుఁ=ఆప్రకారమునుచు. పుడమికిఁ=భూలోకమునకు. ఏతెంచునపుడు=వచ్చుచున్నసమయమందు.

సీ. కనుదోయి కింపూన్పుకలికికుంకుమబొట్టు, దార్చిననెమ్మోముఁదమ్మదాని
నీటుగాఁ దీర్చినకాటుకరేఖచే, నొప్పారువిమలాక్షియుగముదాని
నునుపు తాతొడలనిగ్గున వింతవగ దోచు, నవ్యచీరాచ్ఛాదనమ్ముదానిఁ
బసపుచాల్పూతచేఁ బచ్చదామర పెంపు, దలఁకించుపాణిపాదమ్ముదాని

తే. జలదనికట్టస్థలిరహించుఁ చపలమౌలెఁ

బద్ధదళశాలసాంతఁ జూఁపట్టుదాని

సొక్కమునికాంత నీయద్రుఁచక్కిఁ గాంచి

చాల నైచిత్రి నెమ్మది • సందడింప.

126

టీ. కనుదోయికే = కనుఁగవకు. ఇంచూన్చుకలికికుంకమబొట్టు. - ఇంపు = సొంపును; ఊన్చు = చేయుచున్న; కలికి = సుందరమగు; కుంకమబొట్టు = కాళ్ళిరతిలకము. తార్చిన నెమ్మొత్తుదానికే. - తార్చిన = దిద్దిన; నెమ్మొత్తుదానికే = సుందరమగుముఖకమలముగలదానిని. నీటుగాక = శృంగారముగ. తీర్చినకాటుకరేఖచేకే = దిద్దినకాటుకరేకచేత. ఒప్పారు విమలాక్షియుగముదానికే. - ఒప్పారు = ప్రకాశించుచున్న; విమల = నిర్మలమగు; అక్షియుగముదానికే = కనుదోయిగలదానిని. నునుపులొత్తొడలఁ గన్గనక = చునుపులగులొత్తొడలయొక్కకాంతిచేత. వింతవగ = ఆశ్చర్యకరమగువిలాసము. తోఁచునవ్యచిరాచ్ఛాదనమ్ముదానికే. - తోఁచు = కనిపించుచున్న; నవ్య = నూతనమగు; చీరాచ్ఛాదనమ్ముదానికే = నారకోఁగగలదానిని. పనపుచాలూఁతచేకే = పనపు సమృద్ధిగా పూయుటచేత. పచ్చిదామర పెంపు = పనపుతామర పూలయొక్క అతిశయమును. తలఁకించుపాణిపాదమ్ముదానికే. - తలఁకించు = చలింపఁజేయు; పాణిపాదమ్ముదానికే = హస్తములుపాదములుగలదానిని. ప్రాణ్యంగములగుటచేనేకవద్భావము. జలదనికట్టస్థలికే = మేధుసమీపప్రదేశమందు. రహించు చపలవోలెకే = ఒప్పుచున్న మెఱపు తీఁగవలె. పల్లదళశాలసాంతకే. - పల్లదళశాల = మోదుకాకులతోఁ గట్టఁబడిన పల్లశాలయొక్క; సాంతకే = సమీపమందు; చూపట్టుదానికే = కనుపట్టుదానిని. ఒక్కమునికాంతకే = ఒకమునిపత్నిని. ఈయద్రుఁచక్కికే = ఈపర్వతస్థానమందు. చూచి = కని. చాలకే = మిక్కిలి. నైచిత్రి = ఆశ్చర్యము; నెమ్మదికే = మనమునందూ, సందడింపకే = అతిశయింపఁగ.

చ. కళ గలమోము కెంపుసిరి • గాంచినపల్లెర తేనె లొల్కుప

ల్కులు బిగు వైనచన్నుఁగవ • కుందనపుంజిగి నేలుముద్దుచె

క్కుల గలయూచెలిం బ్రియపుఁగూర్చి వగ న్ననవిల్తుపోరునక

గలయక యున్నచోఁ దలఁపఁ • గల్లు నెఱో నవసౌఖ్యమం చొగిక. 127

టీ. కలగళమోము = కాంతిగలముఖము. కెంపుసిరికే = ఎఱ్ఱనికాంతిని. కాంచినపల్లెర = పోందినట్టిమోవి. తేనెలొల్కుపల్కులు = మకరందమును జిల్కుమాటలు. బిగువైనచన్నుఁగవ = బిగుతుగలపాలిండ్లును. కుందనపుంజిగికే = అపరంజికాంతిని. వీలుముద్దుచెక్కులు = పరిగ్రహించిన ముద్దుచెంపలును. కలయూచెలికే = కలుగునట్టి యామునిపత్నిని. బ్రియపుకూర్చికే = బ్రియమగుచెలిమిచేతను. వగకే = విలాసముచేతను. ననవిల్తుపోరునకే = నురతమునందు. కలయకయున్నచోకే = కూడకయుండినయెడ. నవసౌఖ్యము = నూతనమగు సౌఖ్యము. తలఁపఁ గల్గునోకే = తలఁపఁగల్గినాఁకలుగవని భావము. అంచుకే = అనితలఁచుచు. ఒగికే = క్రమముగా.

ఉ. తాపసరాట్కుమారసమతాకలితాకృతి నాత్మవిద్య మా
యాపటిమకో భరించి తదుదారనవచ్చదశాలఁ జేరి యు
ద్దీపితభక్తిఁ పన్నునిపితృప్రముఖానవరక్షమీశరా
జీపదపద్మము ల్విసతిఁ చేయుచు సంతటఁ దత్కథాగతిన్.

128

టీ. తాపసరాట్కుమార సమతా కలితాకృతిఁ.-తాపసరాట్కుమార=మునిశ్రేష్ఠుని కుమారునియొక్క; సమతా=సమత్వముతో; కలిత = కూడుకొన్న; ఆకృతిఁ = ఆకారమును. అత్మవిద్యఁ=స్వభావవిద్యచేతనైన. మాయాపటిమకో = మాయాపటుత్వముచేత. భరించి= ఐహించి. నామాయ చేత మునిపుత్రాకృతినిబోని యనిభావము. తదుదారనవచ్చదశాలఁ.- తత్=ఆమునిపుత్రునియొక్క; ఉదార=ఉత్క్రిష్టమగు; నన=నూతనపైన; ఛదశాలఁ=పర్ణశాలను. చేరి=సమీపించి. ఉద్దీపితభక్తిఁ = అధికమగుభక్తిచేత. తన్నునిపితృ ప్రముఖానవరక్షమీశరాజీపదపద్మములు.- తన్నుని = ఆమునియొక్క; పితృ=తండ్రి; ప్రముఖ=మొదలుగాఁ గల; అనవరక్షమీశ=పెద్దమునులయొక్క; రాజీ=పంక్తియొక్క; పదపద్మములు=పాదకమలములను. విసతి చేయుచుఁ=నమస్కరించుచు. అంతటఁ=అటుమీఁద. తత్కథాగతిఁ.- తత్=ఆమునులయొక్క; కథాగతిఁ = కల్పితవృత్తాంతముయొక్క రీతిచే. దీని కుత్తరపద్యమునం దున్నక్రియతో నన్వయము.

తే. ప్రాద్దు గడవుచు నుండ మత్సూర్యకర్త
గౌరవమ్మున నమ్మునికాంతుఁ డచటి
కుట్టిపడ్డట్లు కన్నూడినట్లు లవుడు
వేగమున వచ్చెఁ దత్సభఁ వెఱఁగుపడఁగ.

129

టీ. ప్రాద్దుగడ వుచునుండఁ = పూర్వోక్త కథచేఁ బ్రాద్దుఁ బుచ్చుచునుండఁగ. మత్సూర్యకర్త గౌరవమ్మునఁ.-మత్ = నాయొక్క; పూర్వకర్త = పూర్వజన్మదుష్కర్తయొక్క; గౌరవంబునఁ = అధిక్యముచేత. అమ్మునికాం తుఁడు=ఆమునినాథుడు. అచటికిఁ=అపర్ణశాలకు. ఉట్టిపడ్డట్లు=నిష్కారణముగ వీడిపడినట్లు. కన్నూడినట్లు=నేత్రము లూడినవిధముగ. అవుడు = ఆసమయమందు. వేగమునఁ=శీఘ్రముగ. తత్సభ=ఆసభ. వెఱఁగుపడఁగఁ= ఆశ్చర్యపడునటులు. వచ్చెఁ.

ఉ. వచ్చిన సమ్మునీకుఁ గని వారక గుండియ వ్రీల సంత నే
నచ్చటఁ దెచ్చుకోలు ధృతి వయ్యతితో శవనోక్తిజాలకం
బెచ్చగఁ బెద్దప్రాద్దు కలఁపించితి నప్పు పరస్పరోగ్రహా
జుఁచ్చలితాత్మత సభ యహహ యని యబ్బుర మూని నిల్వఁగన్.

130

టీ. వచ్చినాక = రాగాక. అప్పునీకుక = ఆమునినాగుని. కని = చూచి. వారక = నిలువక. గుండియ = వ్యూహము. వ్రలక = వ్రలగ. అంతక = ఆమీద. ఏను = నేను. అచ్చటక = ఆస్థలమందు. తెచ్చుకోలుధృతిక = తెచ్చుకొన్న ధైర్యముచేత. అయ్యతితోక = ఆమునితోడ. శపనోక్తిజాలకంబు. - శపనోక్తి = తిట్టులయొక్క; జాలకంబు = సమూహము. ఎచ్చంగక = అతిశయింపగ. పెద్దప్రాద్దు = దీర్ఘకాలము. నభ = సభయందుండినజనులు. పరస్పరోగ్రహాహాచ్ఛలితాత్మక. - పరస్పర = నూయనోన్మయలయొక్క; ఉగ్ర = తీవ్రమగు; హామ = ధ్వనిచేత; ఉచ్ఛలిత = చించిన; ఆత్మక = మనముగలవారలగుటచేత. అహాయని = అహాయము. అబ్బురము = ఆశ్చర్యము. ఊని = పూని. నిల్వగక = నిలుచుండగ. అప్పు = ఆ సమయమందు. కలహించితిని = జగడమాడితిని

క. ఆయతిపతి యాయెడ మ, న్నాయాగతి నెల్లఁ దెలిసి * న న్లాంచి మనో భూయఃపరికందళితమ, హీయఃప్రతిఘారసాప్తి * నిట్లని పలికెన్. 131

టీ. ఆయతిపతి = ఆమునిరాజు. ఆయెడక = ఆ సమయమందు. మన్నయాగతిక. - మత్ నాయొక్క; మాయాగతిక = కపటరీతిని. ఎల్లక = సర్వమును. తెలిసి. న న్లాంచి = నన్నుఁ జూచి. మనోభూయఃపరికందళితమహీయఃప్రతిఘారసాప్తిక. - మనః = మనమునందు; భూయః = అధికముగా; పరికందళిత = అంకురించినట్టియు; మహీయః = అధికమగు; ప్రతిఘారస = క్రోధరసముయొక్క; ఆప్తిక = ప్రాప్తిచేత. ఇట్లని. పలికెన్.

ఆమునినాగుండు నాకపటము సంతయు నెఱింగినవాడై శోపము నొంది వత్సహాణప్రకారముగఁ బలికెనని భావము.

శా. ఓరీ కిన్నర యిట్లు పాపమతివై * యుద్వృత్తి మానీశ్వరా
కారం బూని మందగనై కరతికాంక్షాయుక్తిచే మీఱి యా
రా రాఁ జెల్లునె యిట్లు నీవు పవిధా * రారూపశాపోక్తి దు
ర్యాశేభాహితమూర్తివై పాడమ రా * వై శంభె యియ్యద్రివైన్. 132

టీ. ఓరీ కిన్నర = ఓరీ కిన్నరుడా! ఇట్లు = ఈ ప్రకారము. పాపమతివై = పాపబుద్ధిగలవాడవై. ఉద్వృత్తిక = దుష్టవృత్తిచేత. మానీశ్వరాకారంబు = మునివేషమును. పూని = గ్రహించి. మందగనై కరతికాంక్షాయుక్తిచేక. - మందగనా = నాభార్యయొక్క; ఏక = ముఖ్యమగు; రతి = సురతమునందలి; కాంక్ష = శోరికతోడి; యుక్తిచేక = కూడికచే. మీఱి = అతిక్రమించి. రాఁజెల్లునె = రాఁదగునా? కైరా = ఆశ్చర్యము. ఇట్లు = ఈ సమయమందు. నీవు. పవిధారారూపశాపోక్తిక. - పవి = పవిత్రాయుధమయొక్క; ధారారూప = వాదనవంటిదగు; శాపోక్తిక = శాపవచనముచేత. దుర్యాశేభాహితమూర్తివి ఐ = దుర్యార = నివారించుట కశక్యమగు; ఇభాహితమూర్తివై = సింహశరీరముగలవాడవై. వై శంభ = శ్రుముగ. ఇయ్యద్రివై = ఈపర్యతముమీద. పాడమరా = జన్మింపుమా.

చ. అని ముని శావ మిచ్చిన భయంబు మనంబున నిండ్లి యుండ న
య్యనఘునిపాదపద్మముల * నయ్యెడఁ జయ్యన వ్రాలి భక్తిచే
కొని యిటు లంటి నో నియమి*కుంజర మీరు మహాగనుండ నై
నను ననుఁ బ్రోవ రయ్య కరుణాసదనం బగునూననంబునన్. 133

టీ. ముని=జడదారి. అని=ఈప్రకారముగ; శావమిచ్చినన్ = శావమియ్యఁగా. భయంబు=వెఱపు. మనంబునన్=మనస్సునందు. నిండ్లియుండన్=పరిపూర్ణమయియుండఁగా. అయ్యనఘునిపాదపద్మములన్=పాపరహితుండగు నాముని పాదకమలములయందు. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు. చయ్యనన్=శీఘ్రముగ. వ్రాలి=ఒరగి. భక్తిన్. చేకొని=స్వీకరించి. ఇటులు=వత్సవూణప్రకారముగ. అంటిన్=వచించితిని. నియమికుంజర=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! మీరు. మహాగనుండను=నేను గొప్పయపరాధము గలవాఁడను. ఐనను=అటులైనను. ననున్. కరుణాసదనంబు=దయానిలయము. అగుననంబునన్=అగునట్టిహృదయముచేత. ప్రోవుఁడుఅయ్య=రక్షింపుఁడీ.

మ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వాప్యపారసంలభి మే
దినిఁ గన్పట్టుమతంగజారివరమూర్తిం బూని వర్తింప నో
ర్తునె యయ్యో మునివర్య యిట్లు నవకారుణ్యంబు నాపై ఘటించి
ననుం బ్రోవవె పాపవే మదుపలక్ష్యభూతశాపోక్తికన్. 134

టీ. వనజంతూత్కరహింసనోగ్రతరదుర్వాప్యపారసంలభిన్.-వనజంతు=ఆడవిమ్మగ ములయొక్క; తూత్కర=సమూహమయొక్క; హింసన=సంహరించుటయందు; గ్రతర=అతిశీఘ్రముగు; దుర్వాప్యపార=దుష్టవృత్తియొక్క; సంలభిన్=ప్రాప్తిచేత. మేదినిన్=భూమియందు. కన్పట్టుమతంగజారివరమూర్తిన్.-కన్పట్టు=చూపట్టుచున్న; మతంగజారివర=సింహశ్రేష్ఠమయొక్క; మూర్తిన్=శరీరమును. పూని=గ్రహించి. వర్తింపన్=ఉండుటకు. ఓర్తునె=సహింతునా? అయ్యో=అకటా! మునివర్య=మునిశ్రేష్ఠుఁడా! ఇట్లు=ఈసమయమందు. నవకారుణ్యంబు=నూతనమగుదయను. నాపై=నాయందు. ఘటించి=ఉంచి. ననున్. ప్రోవవె. మదుపలక్ష్యభూతశాపోక్తికన్.-మల్ = నేను; ఉపలక్ష్యభూత = లక్ష్యముగాఁగలదియైన; శాపోక్తికన్=శాపవచనమును. పాపవే=తోలఁగింపుమా.

తే. అన దయామయమాననుం * డగుట మాని
మామకీనోక్తి నిజ మైన * మయుకులేంద్ర
వర్ష పంచకము హరింద్రభావ మూని
యంత నీరూప మందెద * వనుచు ననిచె. 135

టీ. అనన్=ఈప్రకారము ప్రార్థింపఁగా. దయామయమాననుండు=కృపామయముగు హృదయముగలవాఁడు. అగుటన్=కావుటవలన. మాని=జడదారి. మామకీనోక్తి = నామాట.

నిజము=సత్యమైందది. వివర్ణ=అయినను. మయుకులేంద్ర=విన్నరక్తేష్ఠుడా! “కురజ్జవద నోమయుః” అని అమరుడు. నిర్వపంచకము=విదేండ్లు. హరింద్రభాషము=సింహాత్మమును. ఊర్ణి=పొంది. అంతర్ణ=అమీంద. వీరూపము=నీయొక్కపూర్వరూపమును. అందెదవు=పొందంగలవు. అనుచుర్ణ=అని పలుకుచు. అనిచెర్ణ=పంపెను.

చ. అనిచిన నేను నమ్మనికులగ్రాణికిం బ్రణమిల్లి మన్ననో
మన్నసిజశాంబరీకులచమత్కృతి యెంతకుఁ దెచ్చె నంచుఁ బా
యని పెనుచింతతోఁ గలఁగఁ నాంతర మే నటు వాసి యీవినూ
తనమణిమండపోత్తమము + దారునఁ జేరి నసించి యున్నెడన్. 136

టీ. అనిచినర్ణ=పంపఁగ, నేను. అమ్మనికులగ్రాణికిర్ణ=అమునిక్తేష్ఠునికి. ప్రణమిల్లి=నమస్కరించి. మన్ననోమనసిజశాంబరీకుల చమత్కృతి.-మల్=నాయొక్క; మనః=మనస్సునందలి; మనసిజ=మన్నఘనియొక్క; శాంబరీకుల=మాయాబృందముయొక్క; చమత్కృతి=చమత్కారము. ఎంతకుఁ తెచ్చెర్ణ=ఎంతపనిఁజేసెనుట. అనుచుర్ణ=ఈప్రకారమనుచు. పాయని పెనుచింతతోర్ణ=విడువని గొప్పచింతతో. అంతరము=అంతరంగము. కలఁగర్ణ=కలఁతపడఁగ. ఏను=నేను. అటువాసి=ఆస్థలమునువిడిచి. ఈ వినూతనమణిమండపము=ఈక్రొత్తరచలచవికను. దారునర్ణ=కీక్రముగ. చేరి=సమీపించి. వసించియున్నెడన్=కూర్చుండియున్న సమయమందు.

సీ. కురువిందరుచి నాజిఁ గుదియించురదరాజి
వక్రతాశాతతాఁవళిత మయ్యె
నెలపుల్లుకవడంబు + గలఁచునేత్రయుగంబు
వృత్తతాహరితతాఁయత్త మయ్యె
నంబుదావళినీలి + నడఁచుళిరోజాలి
ఖర్వతాశోణతాఁకలిత మయ్యె
నలరుతామరగోము + నలయించునెమ్మోము
వివృతతావిపులతాఁభివృత మయ్యె

తే. వహహ యని పశ్యదఖిలవాహాన్యవితితి
విన్నయం బూన బుధవర్ణ్యఁవిమలరూప
గౌరవంబున మించుమధ్వాత్ర మపుడు
భీమకంఠీరవాకృతిఁసేమ గనియె. 137

టీ. కురువిందరుచి=పద్మరాగముణికాంతిని. ఆజిర్ణ=యుద్ధమందు. కుదియించురదరాజి=క్రంగఁజేయుచున్నదంత పంక్తి, పద్మరాగములను దిరస్కరించు దంతపంక్తి యని

భావము. పక్రతాశాతతావలితము. - పక్రతా = కుటిలత్వము చేతను; శాతతా = తీక్షణత్వము చేతను; వలితము = చుట్టబడినది. ఆర్యోక్ = ఆయెను. నెలపుల్లకపడంబు. - నెలపుల్లకప = చికోరమిఘనముయొక్క; డంబు = గర్వమును. కలఁచు నేత్రయుగంబు = కలఁతపఱచుకనుదోయి. వృత్తతాహరితాయత్తము. - వృత్తతా = వర్తలత్వమునకు; హరితతా = హరితత్వమునకు, పితత్వమునకునుట; ఆయత్తము = స్వాధీనము. ఆర్యోక్ = ఆయెను. అంబుదావలి నీలిక్. - అంబుదావలి = మేఘపంక్తియొక్క; నీలిక్ = నల్లఁదనమును; అడఁచు శిరోజాలి = అడఁగద్రొక్కుకురులగుంపు. ఖర్వతాశోణతాకలితము. - ఖర్వతా = కుటుచఁదనము చేతను; శోణతా = రక్తత్వము చేతను; ఆకలితము = పొందఁబడినది. ఆర్యోక్ = ఆయెను. అలరుతామరగోమక్. - అలరు = ప్రకాశించుచున్న; తామర = కమలముయొక్క; గోమక్ = సౌనుమర్యమును, అందమునుట. ఆలయించు నెమ్మెము = శ్రమపఱచుచున్న చక్కనిముఖము, అంగ తిరిస్కరించుచున్న ముఖమునుట. విప్రుతతా విపులతాభివృత్తము. - విప్రుతతా = తెఱచుకొనియుండుట చేతను; విపులతా = వైశాల్యము చేతను; ఆభివృత్తము = ఆవరింపఁబడినది. ఆర్యోక్ = ఆయెను. అవావాయసి = ఆశ్చర్యమాశ్చర్యమని. పశ్యదభిలవాహాస్యవితితి. - పశ్యత్ = చూచుచున్నట్టియు; అభిల = గమనమైన; వాహాస్యవితితి = కిన్నరబృందము. విస్తయంబు = అద్భుతమును. ఊనక్ = పొందఁగ. బుధవర్ణవిమలరూపగౌరవంబునక్. - బుధ = దేవతల చేత; వర్ణ = పొగడఁదగిన; విమల = స్వచ్ఛమగు; రూప = సౌందర్యముయొక్క; గౌరవంబునక్ = అతిశయము చేత. మించుమద్భాత్రము = అతిశయించు నాశరీరము. అపుడు = ఆసమయమందు. భీమకంఠిరవాక్పతిస్థేమక్. - భీమ = భయంకరమగు; కంఠిరవ = సింహముయొక్క; అకృతి = ఆకారముయొక్క; స్థేమక్ = స్థైర్యమును. కనియోక్ = పొందెను.

అనఁగ పద్మరాగములవంటి నాదంతములు కుటిలములై పదనుగలవైనవి. చికోరముల వంటి నాకనుదోయి గుండ్రమై హరితవర్ణమయ్యెను. మేఘమువంటి నాకుటులు గుఱుచనివై యొట్టనివైనవి. కమలములవంటి నాహేమము తెఱవఁబడినదై విశాలమయ్యెను. ఇట్లు నాశరీరము కిన్నరబృందము చూచుచుండఁగ భయంకరమగు సింహాకృతిని బొందెనని భావము.

వ. ఇట్లు లతులనాగవిదళనవ్యాపార నవీనశతమఖకరవాలాయమాన ఖరనఖరంబులును నక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారా సముజ్జ్వల జ్వతరజ్వలన సమున్నత జ్వాలాయమాన రసనాకినలయంబును నమండతుండ కారామందిర బందీకృతస్వభృతసారంగకులీన సారంగవిమోచనలాలసావిలసనోత్తమాంగరాజనదనవదనద్వారాశ్రిత చండ్రేఖాయమానవక్రదంష్ట్రాయుగంబును నాత్మీయహరితానుబోధక భాస్వద్విరోచన మండలాయమాన నిస్తులలోచన ద్వయంబును నలయప్రభామౌరవీకృతాకిలజంతునికృంతనతంతనన్యమాన చాతుర్యపృష్ఠేకృతకీనాశపాశాయమానదీర్ఘవాలంబును నతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసమున్నతలనశీలనిబిరీసనిశ్వాసమారుతప్రచాగకారణమహాభిలాయమాన

నాసారంద్రంబును గలసింహాకారంబు నివ్వటిల్ల నుల్లంబు జల్లు మన మ
దా వృజనంబులు చెంతల నిలువ లేక యెల్లడలకుం జన సకలజగద్వారపా
రావారగిళన పానసమృద్ధాక్షుద్రక్షుధోదన్యాపరిక్షుభితమానసంబు పక్షీకరించి
యనేక కాంతాంజంతుసంతానంబుల మెక్కుచుఁ దవీయాస్పక్ష్పంబుగ్రో
లి సొక్కుచు దుష్టవర్తనంబున నింతకాలం బిచ్చటఁ దిరిగి తిరిగి భవత్క
రశోతిధారామాహాత్మ్యంబునఁ బూర్వరూపంబు గంటి నీవలన మంటి ని
న్ను నేమని సన్నుతింతు నని యత్తురంగవదనుండు వెండియుఁ బ్రణామం
బులు గావించి యవ్విభుండు నయభాషణంబుల నుపలాలింప నానందించె
నప్పడు.

138

టీ. ఇట్లులు=శాస్త్రకారము. ఆటలనాగవిదళనవ్యాపారనవీనశతమఖ కరవాలాయ
మానఖరనఖరంబులును. - అతుల=నిస్సమానమగు; నాగ=గజములు అను; అతులన=సాటిలే
ని; అగ=కోండలయొక్క; విదళనవ్యాపార=బద్దలుచేయు నుద్యోగమునందు; నవీన=నూతనమగు;
శతమఖ=ఇంద్రునియొక్క; కరవాలాయమాన=వజ్రాయుధమువలెనాచరించుచున్న; ఖర=తీక్ష
ణములగు; నఖరంబులును=గోళులు. అక్షీణమృగక్షతజకటాజ్యధారాసముజ్జ్వలజ్వలజ్వలనస
మున్నతజ్వాలాయమానరసనాకిసలయంబును. - అక్షీణ=ఎడతెగని; మృగక్షతజ=మెకముల
నెత్తురు; కట=అధికమగు; ఆజ్యధారా=పుత్రధార చేత; సముజ్జ్వలత్=మండుచున్న; జ్వల
జ్వలన=జ్వలరాగ్నియొక్క; సమున్నత=నిమిదయగు; జ్వాలాయమాన=మంటలెనాచరించు;
రసనాకిసలయంబును = లేయాకువలెనున్న నాలుకయును. అమందతుండకారామందిర
బందీకృతస్వభృతసారంగ కులీనసారంగ విశూచనలాలసావిలనసోత్తమాంగరాజసదనవదన
ద్వారాశ్రిత చంద్రరేఖాయమానవక్రదంష్ట్రాయుగంబును. - అమంద=అధికమగు; తుండ=
కడుప నెడు; కారామందిర=కారాగృహమునందు; బందీకృత=చెర చేయఁబడిన; స్వభృత=త
నచేపోషింపఁబడిన; సారంగ=మృగముయొక్క; కులీన=కులమందుఁబుట్టిన; సారంగ=కురం
గములయొక్క; విశూచన=విడిపించుటయందు; లాలసా=ఆసక్తియొక్క; విలసన=విలాసము
చేత; ఉత్తమాంగ=శిరమ నెడు; రాజసదన=రాజగృహముయొక్క; వదన=ముఖమ నెడు; ద్వార=
వాకిటిని; ఆశ్రిత=ఆశ్రయించిన; చంద్రరేఖాయమాన=చంద్రరేఖవలెనాచరించుచున్నట్టియు; వ
క్ర=కుటిలమగు; దంష్ట్రాయుగంబును=కోటబంటయును. ఆశ్రియహరితానుబోధక భాస్వద్విరో
చనమండలాయమాన నిస్తులలోచనద్వయంబును. - ఆశ్రియ=తనసంబంధియగు; హరితా=సిం
హత్వమునకు; అనుబోధక=సూచకమగు; భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న; విరోచన=అగ్నియొ
క్క; మండలాయమాన=కుప్పవలెనున్న; నిస్తుల=సాటిలేని; లోచనద్వయంబును=కనుకన
యును, ఇవిట, హరితా=విష్ణుత్వమునకు, సూచకమగు, ప్రకాశించుచున్న, విరోచనమండలా
యమాన=సూర్యచంద్రమండలములవలెనాచరించు కనుకన యవి యర్థాంతరము దోచుచు
న్నది. "విష్ణుచంద్రావిరోచనాః" యనిరత్నమాల. అలయప్రభావోరరీకృతాభిలంకతునికృ

తనతంతస్యమానచాతుర్యపుష్టేకృతశీనాశపాశాయమానదిర్భవాలంబును. - అలయః సామి
 లేని; ప్రభావః మహిమచేతః; ఉరరీకృతః అంగీకరింపబడిన; “ఉరరీకృతమరరీకృతమగ్నేకృత”
 మ్మనియమరుఁడు; అఖిలః సమస్తమైన; జంతుః ప్రాణులయొక్క; నికృంతనః ఛేదనమందు; తం
 తస్యమానః మిక్కిలిపృథ్విజౌందుచున్న; చాతుర్యః నేర్పుచేత; పుష్టేకృతః పుష్కలభాగమందు
 పడచడిన; శీనాశః యమునియొక్క; పాశాయమానః పాశాయుధమువలెనాచుంచుచున్న; దీర్ఘ
 వాలంబును. - అతిఘనఘనాఘనస్థైర్యసమున్నతనశీలనిబిరసనిశ్వా
 సమారుతప్రచారకారణమహాబిలాయమాననాసారంద్రంబును. - అతిఘనః మిక్కిలి అధిక
 మైన; ఘనాఘనః మత్తగజముఅను ఎన్నికాలమేఘముయొక్క; స్థైర్యః దాఢ్యముయొక్క; స
 మున్నతనః ఉత్పాటనము; శీలః స్వభావము గాఢంబు; నిబిరసః దట్టమగు; నిశ్వాసమారుతః నిట్టూర్పు
 వాయువుయొక్క; ప్రచారః సంచారమునకు; కారణః హేతుభూతమగు; మహాబిలాయమానః అ
 కాశమువలెనాచుంచుచున్న; “మేఘద్వారం మహాబిల” మ్మనియమరుఁడు; నాసారంద్రంబు
 ను. - నాసికారంద్రమును. కలసింహాకారంబు = కలిగినసింహాకృతి. నివృట్టిల్లఁ = ఓప్పు
 చుండఁగ. ఉల్లంబు = మనము. జల్లమనఁ = తల్లడిల్లఁగాననుట. మదాప్లవనంబులు = నామి
 త్పులు. చెంతలఁ = సమీపములందు; నిలువలేక = నిలుచుండలేక; ఎల్లెడలకుఁ = అంతట;
 చనఁ = పోఁగా. సకలజగద్వారపారావారిశనపానసమర్థాత్పుద్రక్షుధోదన్యాపరిక్షుభితమాన
 సంబు. - సకలః సమస్తమగు; జగద్వారః భౌతసమూహముయొక్క; పారావారః సముద్రముల
 యొక్క; గిళనః తినుటయందు; పానః = త్రాగుటయందు; సమర్థః శక్తిగల; అక్షుద్రక్షుధో
 దన్యాః అధికమగునాఁకలినీరుపట్టులచేత; పరిక్షుభితః క్షోభపడిన; మానసంబు = హృదయ
 మును; పక్షీకరించి = అంగీకరించి. అనేకకాంతారజంతుసంతానంబులఁ = అనంతములగునడవి
 మేకంబులగుంపులను. మెక్కుచుఁ = భుజించుచు. తదీయాస్పృక్పూరంబు. - తదీయః మృగ
 సంబంధియగు; ఆస్పృక్పూరంబుఁ = రక్తప్రవాహమును. క్రోలి = పానముఁ జేసి. చొక్కుచుఁ =
 పరవశతనొందుచు. దుష్టవర్తనంబునఁ = చెడువృత్తిచేత. ఇంతకాలంబు. ఇచ్చటఁ =
 ఈపర్వతమందు. తిరిగితిరిగి = క్రుమ్మరిక్రుమ్మరి. భవత్కరహేతిధారామానోత్త్యంబునఁ. -
 భవత్ = మీయొక్క; కరహేతి = హస్తమందున్న ఖడ్గముయొక్క; ధారా = వాదరయొక్క; మా
 నోత్త్యంబునఁ = మహిమచేత. పూర్వరూపంబు = పూర్వమందున్న కిన్నరరూపంబును. కం
 టికఁ = పొందితిని. నీవలనకఁ. మంటికఁ = జీవించితి. నిన్నుఁ = నిను. ఏమనినన్నుతింతుఁ =
 ఏమనికొనియాడుదును? అని = ఈప్రకారముగఁబలికి. అత్తురంగవదనుండు = అకిన్నరుఁడు. పెం
 డియుఁ = మఱియు. ప్రణామంబులు = వందనంబులను. కావించి = చేసి. అవ్యభుండు = అనుచం
 ద్రుఁడు. నయభాషణంబులఁ = అనునయోక్తులచేత. ఉపలాలింపఁ = ఊహింపఁగ. ఆనం
 దించెఁ = సంతసించెను. అస్వధుః ఆసమయమందు.

అనఁగ, వజ్రాయుధతుల్యములగుతీక్షణనఖములును అధికమగుమేకంబులరక్తమను
 ఘృతధారచేతఁ బ్రైకగయంబుజతరాగ్నిమంటవలెనున్ననాలుకయు, అధికమగుకడుపునెడు
 కారాగృహమందు బంధింపఁబడిన స్వపోషితమృగసంబంధిమృగంబులను విడిపించుటకై
 యుక్తఁబూని శిరమనురాజస్థానమునకు ద్వారమయినముఖమునంగావియున్న చంద్రేఖ

వలెనుండుకొఱలుక, నిష్కలకప్పలవలె ఈన్నకనుగవయు, సర్వపాణుల సంపాదించు కాలదండమువలె ఈన్ననాలవండమును, కాలమేఘంబులఁ దూలించుగాఢమారుతమునకుఁ దానఁ బగునాకసమువలె మత్తగజంబులఁ బాటందోలు నిట్టూర్పులకుఁజోటైయున్న నాసారంధ్రములునుగల్గి సింహాకృతిఁ బూని నిలువఁ, జెంగటనున్న పంగడికాండ్రు విడిచి పరువి డుటయు, నంతనాకు మున్నీటిసీళ్ల నెల్లంగ్రొలునంతటి నీరువట్టును నెల్లజగంబులఁ దినునంత టియాఁకిలియును బొడమ, నీయడవిలో నుండు మెకంబుల నెల్ల మెక్కుచు నింతకాలం బిచ్చుట విచ్చలవిడిఁ గ్రుమ్ముచుండి నీఖడ్గమహిమంబున నాతొంటిరూపంబు గంటి నని సుచంద్రునితోఁ గుముడుండు విన్నవించె నని భావము.

తే. పరకలాసాండ్రుఁ డై నయావనుమతీశ

చంద్రు నలగోనికాయప్రచారమహిమ

కుముదుఁ డతిమంజులామోదనమితి నలరె

పుష్కరచరాళి వైచిత్రీఁ బొందుచుండ.

139

టీ. పరకలాసాండ్రుఁడు.—పర = శ్రేష్ఠమగు; కలా = విద్యలచేత, కాంతులచేత; సాండ్రుఁడు = నిండినవాఁడు. విన = వినట్టి; అవనుమతీశచంద్రు నలగొ నికాయప్రచారమహిమకొ.— అవనుమతీశ చంద్రు = భూపతిశ్రేష్ఠుఁడగు నాసుచంద్రునియొక్క; అలగోనికాయప్రచారమహిమకొ = అవాక్యసమూహముయొక్క ప్రసక్తి సామర్థ్యము చేత; అవనుమతీశ = రాజసుమేరుగల, చంద్రు = నికాపతియొక్క; అలగోనికాయ = ఆకిరణపుంజముయొక్క, ప్రచారమహిమచేతనని యర్థాంతరము నోచుచున్నది. కుముదుఁడు = కుముదుఁడను మేరుగల కిన్నరుఁడు, కలువ. అతిమంజులామోద సమితికొ.— అతి=అధికమగు; మంజుల = మనోజ్ఞమగు; ఆమోద = సంతసముయొక్క; పరిమళముయొక్క; సమితికొ=సమూహముచే. పుష్కరచరాళి=దేవబృందము; పుష్కర = కమలములను; చర=పొందిన; అళి=భృంగము. వైచిత్రీకొ=విచిత్రతను. పొందుచుండకొ.అలరెకొ = సంతసించెను.

అనఁగ విద్యలచే పరిపూర్ణుం డగుసుచంద్రునియొక్క పచినకదంబముచేఁ గుముదుం డనుకిన్నరుఁడు దేవతలు చూచి వైచిత్రీని పొందుచుండఁగ సంతసించె నని భావము. కాంతులచే పరిపూర్ణుం డగుచంద్రునియొక్క కిరణపుంజముచేత కలువ మనోజ్ఞమగు పరిమళముతో భృంగములు సంతోషించునట్లు వికసించి ప్రకాశించెనని యర్థాంతరమునకుభావము.

మ. కలితారాతివిరామ రామదుచిసంగప్రస్ఫురద్భామ భా

మలవక్త్రాహతసోమ సోమనుతకుంభద్యూరిసంగ్రామ గ్రా

మలనద్వేణుసకామ కామకలిసంపల్లాలనశ్యామ శ్యా

మలరోచిశ్చయవామ వామనతనూమాన్యత్రిలోకీక్రమా.

140

టీ. కలితారాతివిరామ. — కలిత = చేయబడిన; అంతి = శత్రువులయొక్క; విరామ = నాశముగలవాఁడా! రామయచిసంగప్రస్ఫురవ్యామ — రామ = మనోహరముగ; విచి = కాంతి యొక్క; సంగ = సంబంధముచేత; ప్రస్ఫురిత్ = ప్రకాశించుచున్న; భామ = సూర్యుఁడుగలవాఁడా! “భామః క్రోధే ర నోచీప్తా” అని విశ్వము. సూర్యుఁడెప్పుడును నారాయణమూర్తి తనకాంతిపుంజములచే నాసూర్యునిఁ బ్రకాశింపఁ జేయువాఁడని భావము. భామలవక్త్రా హతసోమ. — భా = కాంతిచేత; ఆమల = స్పృశ్యముగ; వక్త్ర = ముఖముచేత; హత = కొట్టబడిన; సోమ = చంద్రుఁడుగలవాఁడా! మనోజ్ఞముఁకాంతిచే తిరస్కరింపబడిన చంద్రుఁడుగలవాఁడని భావము. సోమయతశుంభహృద్ధి సంగ్రామ. — సోమ = శంకరునిచేత; నుత = ప్రకంశింపఁ బడినట్టియు; శుంభత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టి; భూరిసంగ్రామ = అధికమైనయుద్ధముగలవాఁడా; గ్రామలనద్వేణునకామ. — గ్రామ = స్వరసందోహముచేత; లనత్ = ప్రకాశించుచున్న; ద్వేణు = మురళియందు; సకామ = కోరికతోఁగూడినవాఁడా! కామకలిసంపల్లాలసంక్రామ. — కామకలి = మనఃకలయుద్ధముయొక్క; సంపత్ = సంపదయందు; లాలస = ఆసక్తిగల; క్రామ = కాంతిగలవాఁడా! క్రామలకోచిశ్చయవామ. — క్రామలకోచి = నల్లనికాంతులయొక్క; చయ = సమాహముచేత; వామ = మనోహరుడైనవాఁడా! వామనతమావ్యత్రిలోక్తీక్రమా. — వామనతనూ = త్రివిక్రమాకృతిచేత; మాన్య = పూజ్యమైన; త్రిలోక్తీక్రమా = మల్లోకములయందుఁ బాద వ్యాసముగలవాఁడా!

క. సత్యాహితాంతరంగా, సత్యాశయపుండరీకః చంచద్భృంగా

సత్యాత్మకగుణసంగా, సత్యాలయయోగియోగః సంతతరంగా.

141

టీ. సత్యాహితాంతరంగా. — సత్యా = సత్యభామయందు; “నామైకదేశేనామగ్రవాణి” మనుష్యాదుమలన సత్యభామానామైకదేశమగు సత్యాశబ్దమునకు సత్యభామ యనియ రమనియెఱుంగునది; ఆహిత = ఉంపబడిన; అంతరంగా = మనస్సుగలవాఁడా! సత్యభామయందు ఆనీక్తిగలవాఁడనిభావము. సత్యాశయపుండరీకః చంచద్భృంగా. — సతీ = పార్వతీదేవియొక్క; ఆశయపుండరీక = హృత్కమలమందు; చంచత్ = చలించుచున్న; భృంగా = భృంగరూపమైనవాఁడా! పార్వతి తనహృత్పుండరీకమునందు నెల్లపుడు నారాయణమూర్తిని ధ్యానించుచున్నదని భావము. సత్యాత్మకగుణసంగా. — సత్యాత్మక = సత్యరూపముగ; గుణ = కార్యాదిగుణములయొక్క; సంగా = సంబంధముగలవాఁడా! సత్యాలయయోగియోగ సంతతరంగా. — సత్య = సత్యలోకమే; ఆలయ = నివాసముగాఁగల; యోగి = మునులయొక్క; యోగ = ధ్యానమే; సంతత = ఎల్లపుడును; రంగ = నాట్యస్థానముగాఁగలవాఁడా! సత్యలోకమందు వసించి తపం బొనరించు మునుల ధ్యానమునందు నెడఁబాటుకుండువాఁడని భావము.

ఉత్సాహవృత్తము. కరివరాంగబహులభంగః కరణసంగతగ్రహః

చరరథాంగహరిశతాంగః జనక రంగద్రదిజాం

తరనుమంగళాబ్జభృంగః తతవతంగమందిరా

పరభుజంగరిపుత్రురంగః ప్రబలరంగభూషణా.

142

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాద సమాసాదితో భయభాషాకవిత్వ
కలాకళిత శేచర్ల గోత్రపవిత్ర ఋరభిమల్ల తుమాపాల సత్పుత్రి కవి
జనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతిం బైన చంద్రికాపరిణయ
మనుమహాప్రబంధంబునందు
ద్వితీయాశ్వాసము.

టీ. కరివరాంగబహుళభంగ కరణసంగతగ్రహచరరాధాంగ.-కరివర = గజేంద్రుని
యొక్క; బహుళ=అనేకప్రకారములుగ; భంగకరణ = నాశముసేయుటయందు; సంగత=
అసక్తమైన గ్రహ=మొసలియొక్క; అచర=సంహారకమగు; రథాంగ=చక్రాయుధముగల
వాఁడా! గజేంద్రునిం బట్టుకొన్న మొసలిని సంహరించిన చక్రాయుధముగలవాఁడని భావ
ము. పారిశతాంగజనక.-హరి=మారుతము; “యమానిశ్చై చంద్రాగ్ర విష్ణుసింహాంశువా
జిహ్వా! శుకాహిపికభేకేషుపారిః” అనియుమరుఁడు; శతాంగ=రథముగాఁగలమన్మథునకు; జనక=
తండ్రియైనవాఁడా! రంగద్రుజాంతర సుమంగళాబ్జభృంగ.- రంగత్ = చలించుచున్న;
అద్రుజ=పారవ్యతీదేవియొక్క; అంతర=హృదయమును; సుమంగళ=మంగళప్రదమగు; అబ్జ=
కమలమునకు; భృంగ=భృంగరూపుఁడయినవాఁడా! పారవ్యతీదేవి యెల్లపుడును హృదయకమ
లమందు నారాయణమూర్తిని నిలుపుకొని ధ్యానించుచున్నదిగాన తద్ధృయకమలమునకు భృం
గప్రాయుఁడై యున్నవాఁ డనిభావము. తతపతంగమందిరా.-తత=వికాలమగు; పతంగ=నూ
ర్యుఁడే “పతంగోపక్షీమూర్త్యావ” అని అమరుఁడు; మందిరా=గృహముగాఁగలవాఁడా! నూ
ర్యమండలమందు సర్వదా నివసించువాఁ డని తాత్పర్యము. ఇందుకు “ద్యేయ స్సదా సవి
త్పుష్పలమధ్యవస్తీ నారాయణః” అనువచనము ప్రమాణము. పరభుజంగ రిపుతురంగ.-
పర=ఉత్కృష్టుఁడగు; భుజంగరిపు=గరుడుఁడే; తురంగ=గుఱ్ఱముగాఁగలవాఁడా! ప్రబలరం
గభూషణ.-ప్రబల=ఉత్కృష్టమగు; రంగ=శ్రీరంగవిమానమునకు; భూషణ=భూషణప్రా
యుఁడైనవాఁడా!

ఈమా “మీఱి సూర్యగణముఁ లేడు గాంతమైన ను | తానిరావృత్తమనఁగఁగృతులఁ
జాఁగుచుండు” నని యుత్సాహపృత్తలక్షణము అప్పకవీయుమునఁ జెప్పఁబడినది.

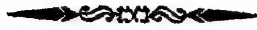
గద్యము. ఇది శ్రీనరతీరమణకరుణానమాసాదితనర్వసాభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంకలిత
శ్రీజటప్రోలుసంస్థానప్రాజ్యనకలసామ్రాజ్య శ్రీశేచర్ల గోత్ర పవిత్ర కవిజనగేయ
శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పుత్రి సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట
లక్ష్మణరాయ పరిపోష్య నరనవైదుష్య తిదాస్థానతలమండిత శేష
సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందు
ద్వితీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - నవ్యాఖ్యానము

తృతీయాశ్వాసము.

క. విలసత్కమలాపదయుగ, లలితానుపమానదివ్యలాతౌల్యో
జ్వలతరకాస్తుభమణిపి, చ్చిలరుచివత్కోవిశాలః శ్రీగోపాలా.

1

టీ. విలసత్కమలాపదయుగ లలితానుపమానదివ్యలాతౌల్యోజ్వలతర కాస్తుభ మణిపిచ్ఛిల రుచి వత్కో విశాల. — విలసత్ = ప్రకాశించుచున్న, కమలాపదయుగ = లక్ష్మీ పాదయుగళముయొక్క, లలిత = మనోజ్ఞము, అనుపమాన = సాటిలేనిదియునగు, దివ్యలాతౌ = లోకోత్తరమగు లత్తుకయొక్క, లక్ష్మ = చిహ్నముచేత, ఉజ్వలతర = మిక్కిలిప్రకాశమాన మగు, కాస్తుభ = మణివిశేషముచేత, పిచ్ఛిల = దట్టమైన, రుచి = కాంతిగల, వత్కో = ఎదచేత, విశాల = గొప్పవాడనగు, అనఁగా, విశాలవత్స్థలముగల; శ్రీగోపాలా = శ్రీమదనగోపాల స్వామీ! అని కృతిపతిసంబోధనము. దీనికిఁ జిత్తగింపు మనునత్తరపద్యమందలి క్రియకో నవ్యయంబు.

గీ. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి
సమితికిట్లను రోమహర్షణతనూజః
డప్పుడామోదమూనియః తౌధిపతిమ
హింద్రుఁదిలకించివెండియుఁ నిట్టులనియె.

2

టీ. చిత్తగింపుము. రోమహర్షణతనూజఁడు = నూతుఁడు; శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికో = శౌనకుఁడు లోనగు శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; ఇట్లు = పత్యమాణప్రకారముగ; అనుకో = పచించును. అప్పుడు = అసమయమందు; యత్తౌధిపతి = యత్ శ్రేష్ఠుం డగుకుమరుఁడు; ఆమోదము = సంతసమును; “ప్రమోదామోదనస్తుదాః” అనియమరుఁడు; ఊహించి; మహింద్రుఁడు = నూచంద్రుని; తిలకించి = పీక్షించి; వెండియుఁ = మతీయు; ఇట్లు = పత్యమాణప్రకారముగ; అనియెకో = పలికెను.

చ. ఇరఁగలపద్మినీతతులయింపును సొంపునడంచు మంపునం
గరముఁబొనంగుచంద్రికయఃఖండవిలాసము నన్నుతింపఁగాఁ

దరమె తసియదీధితివిఃతానము గన్గెనుమాత్రఁ బెంపుదు

న్మరగతి మించుభూర్యసమఃకాండగవ్రాదితతాపమండలిక.

3

టీ. ఇటఁ బ్రస్తుతచంద్రికాఖ్యానాయకాపర మైనయర్థమును జోత్పన్నపర మైనయర్థమును గలుగుచున్నది.—ఇరక్క = భూమియందు, జలమందని వెన్నెలపర మైనయర్థము; “ఇరాభూవాహ్సరాభస్సాత్” అని యమరుఁడు; కలపద్మి నీతతులయింపును=కలిగినట్టిపద్మి నీజాతిస్త్రీలయొక్కయానందమును, తామరతీవలయొక్కయానందము ననిజోత్పన్నపర మైనయర్థము; సాంపును=సాందర్యమును; అడంచుమంపునక=అడఁగించుమదముచే; కరముక=మిక్కిలి; పాసంగుచంద్రికయఖండవిలాసము=ఓప్పుచున్నచంద్రికయొక్క యవిచ్ఛిన్నమైన విలాసము, వేన్నెలయొక్క యఖండవిలాసమని యర్థాంతరము; సన్నుతింపఁగాక=కొనియాడఁగా; తరమె=శక్యమా? తదియదీధితివితానము=అచంద్రికయొక్కయు వెన్నెలయొక్కయు కాంతిపుంజము; కన్గొనుమాత్రక=అవగోకించునంత నే; దున్మరగతిక=అశక్యమగు రీతిచే; మించుభూర్యసమకాండగవోదిత తాపమండలిక.—మించు = అతిశయించునట్టి, భూరి=అధికములయిన, అసమకాండ=విషమసాయకుడైన మరునియొక్క, సప్తాత్వఁడైన నూర్యనియొక్కయని యర్థాంతరము, “కాడ్డోస్త్రీ చణ్ణబాణార్వ” అని యమరుఁడు, గో=బాణముల చేతను, కిరణముల చేతనని యర్థాంతరము, “స్వగ్రేషు పశునాగ్వజ్రదిక్షేత్ర ఘృణి భూజలే, లక్ష్మ్యదృష్ట్యాస్త్రీయాం పుంసిగౌః” అని యమరుఁడు. “గో+ఉదిత” అనుచోట గోశబ్దముమీఁది యోకారమునకు అవకాశేకమువచ్చి “గవోదిత” అనియయ్యె, ఉదిత=ఉదయించిన, తాపమండలిక=సంతాపాతిశయమును, వేఁడియొక్క యతిశయమునని వెన్నెలపర మైనయర్థము; పెంపుక=పోషించును, నకింపఁజేయునని యర్థాంతరము.

అనఁగాఁ జంద్రికాఖ్యానాయక భూమియందుఁ గలపద్మి నీజాతిస్త్రీలలో నుత్తమురాలని యు, ఆమె జేమాకాంతి యవలొకించినంతనే స్పృహదీపనమగుననియుఁ దాత్పర్యము. వెన్నెల జలమందున్న తామరతీవలయింపుసాంపుల నడంచు ననియు, అతపబాధ శమింపఁజేయుననియు, నర్థాంతరమందుఁ దాత్పర్యము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము గమ్యము.

సీ. నెలఁతచన్దనదారి • నెఱికోవ్వు కటియొవ్వు

ఘనచక్రసంగతి • నని నడంచుఁ

గొమ్మకన్నులరాణ • నెమ్మోము మెడగోము

కలితాబ్జమహిమంబుఁ • దలఁగఁ జేయు

సకినులదొడలరీతి • చికురాళి నఖసాళి

నుకలభోర్జితజయఃస్ఫూర్తి నలరుఁ

జెలివలగ్నాభ వల్కులతీరు నూఁగారు

హరిమదాపహృత్తి • సతిశయిల్లు

తే. నహమా త్రైలోక్యవర్ణనీయాజరాంగ
నావతారవిలాసాప్తిః నడరుకతన
మహిష సాంచాలరాట్సుతామంజులాంగ
కాంతి చిత్రకరస్థేమః గాంచు టరుడె.

4

టీ. నెలఁతచన్దవదారి. — నెలఁత = చంద్రిక యొక్క, చన్దవ = సైన్యము యొక్క, దారి = పద్ధతి; నెటికొప్ప = అందమైన కేశబంధము; కటియొప్ప = పిఱుందులయందము; అసిక్ = జగడమందు; ఘనచక్రవైఖరిక్ = ఘనములైన జక్కవలయొక్క రీతిని; మేఘసంఘముయొక్క రీతిని; ఘన = గొప్పవిద్యుదైన, చక్ర = బండికండ్లయొక్క, వైఖరిక్ = రీతిని; అడంబుక్ = అడఁగఁ జేయును. అనఁగాఁ జంద్రికయొక్క చన్దవ దారి ఘనములైన జక్కవలరీతిని, తొప్ప మేఘ సంఘరీతిని, పిఱుందులు గొప్పలగు బండికండ్లయొక్క రీతిని, జయించు నని యథాసంఖ్య ముగా నన్వయము. తొమ్మకన్నులరాణ = చంద్రికయొక్క సేత్రములయొప్పదము; నెమ్మము = అందమగుముఖము; మెడగొము = కంఠసౌకుమార్యము; కలితాబ్జమహిమంబుక్. — కలిత = ఓప్పుచున్న, అబ్జ = కమలముయొక్క, చంద్రునియొక్క, శంఖముయొక్క, మహిమంబుక్ = మహిమను; తలఁగక్ = తొలఁగునట్లుగా; చేయుక్. ఆమెకన్నులు కమలములయొక్కయు, మోము చంద్రునియొక్కయు, మెడశంఖముయొక్కయు, మహిమను దలఁగఁజేయుననుట. సకినుందొడలరీతి = చంద్రికయొక్క నునుపగు తొడలవైఖరి; చికురాళి = కుంతిలపంక్తి; నఖ పాళి = నఖములయొక్క పంక్తి; సుకలభోర్జితజయస్ఫూర్తిక్. — సు = లెన్నయైన, కలభ = కరిబ హిర్యాగముయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, “కలభః కరపార్శ్వే స్యాద్భ్రమరే కరికా బకే” అని విశ్వము, సుకల = మంచిప్రకాశముగల, భ = నక్షత్రములయొక్క, “నక్షత్రమృతం భంతారా” అని యమరుఁడు, ఊర్జిత = అతిశయించిన, జయ = జయముయొక్క, స్ఫూర్తిక్ = ప్రకాశముచేత; అలరుక్ = ఓప్పును. ఆమెతొడలు కరబహిర్యాగముయొక్కయు, కేశములు తుమ్మెదలయొక్కయు, గోళ్ళు నక్షత్రములయొక్కయు, గెలుపుచేత నమరుచున్న పని తొత్పి ర్యము. చెలివలగ్నాభ = చంద్రిక మధ్యప్రదేశముయొక్క కాంతి; పల్కులతీరు = పచి నభంగి; నూఁగారు = శోమాంశి; వారిమదాపహవృత్తిక్. — హరి = సింహముయొక్క, చిలుకయొ క్క, సర్పముయొక్క, మదాపహవృత్తిక్ = గర్వమునడంచువర్తనముచేత; అతిశయిల్లుక్ = మించును. ఆమెనడుము సింహమును, పలుకు చిలుకను, నూఁగారు సర్పమును, బోలిన దనుట. అహహ = అశ్చర్యము! మహిష = సుచంద్రుఁడా! సాంచాలరాట్సుతామంజులాంగ కాంతి = చంద్రికయొక్క మనోజ్ఞమగుదేహకాంతి; త్రైలోక్యవర్ణనీయాజరాంగ నావతార విలాసా ప్తిక్ — త్రైలోక్య = లోకత్రయముచేత, వర్ణనీయ = కొనియాడఁదగిన, అజరాంగ నావతార విలాస = దేహాంగ నావతారముయొక్క విలాసముయొక్క, అప్తిక్ = పాండికచేత; అడరు కతనక్ = ఓప్పుటవలన; చిత్రకరస్థేమక్ = అశ్చర్యమగుస్థితిని; కాంచుట = పొందుట; అరుడె = అశ్చర్యమా?

అనఁగా చంద్రిక మూఁడులోకములచేత వర్ణనీయమైనవిలాసమును బొందినది గావున నామెకు ఘనచక్రాచిజయముగల సైన్యముగ్గ కేశపాశ కటిసల్లాదులు మూఁడేసి యపయవ

ములు గలిగియుండుట యాశ్చర్యముగాదని తాత్పర్యము. ఇటు మంజులాంగకాంతియనుచోట “శోభైవకాన్తి రాఖ్యాతా మన్మథాప్యాయితోజ్జ్వలా | సా శోభా రూపభోగాద్యై ర్య త్స్వాదజ్జివిభూషణమ్” అని కాంతిలక్షణమును, మెడగోము అనుచోట “య త్స్పృశానహ తాక్షేషు కోమలస్యాపివస్తునః | త త్స్పృశమార్యమ్” అని సౌకుమార్య లక్షణమును తెలియ వలయు.

చ. సమరహితాత్మమై యతను సాయకశక్తి భరించునానుదే

హమెఱుగుమేనితోఁ గడు ఘనాళి సహాయముఁ గన్నచంచలౌ

ఘము పగ లొందిన నిగతకాంతిక మా ననఁ దద్విహీనతా

[క్రమమున మించుచంపకము + గాంచునె సొంపు విరోధ మూనినక. 5

టీ. సమరహితాత్మమై=యద్ధమునకు హితమయిన స్వరూపముకలదై, సమరహిత=సమ మైనదానిచే రహితమైన, అనఁగా సాటిలేని, అత్తమై=స్వరూపముగలదై యని యర్థాంతరము; అతను సాయకశక్తి=అధికములగు బాణములయొక్క శక్తిని, మరునితూప నేడుకత్తిని అని యర్థాంతరము; “రమ్యం వార్త్యతలం నవాన్సునయనా గుణద్విరేషా లతాఃప్రోస్తీలన్నవ మల్లికానురభయో వాతా స్పచంద్రాః త్తపాః | య ద్యేతాని జయన్తి హస్తపరితశ్చస్త్రాః” ఇతి మో ఘాని మే” అని మరునికి వనితయు సాయకముగాఁ జెప్పఁబడినది; భరించునా నుదేహమె ఱుగుమేనితోఁ=ధరించునట్టి యాచంద్రికయొక్క ప్రకాశించునంగముతోడ, దీనికిఁ బగ లొందిన నను దానితో నన్వయము; కడుక్=మిక్కిలి; ఘనాళి=ఘన = గొప్పవారల యొక్క, మేఘములయొక్క, యని యర్థాంతరము, అళి=సమాహమును; సహాయము=తో డునుగా; కన్నచంచలౌఘము=పొందినవిద్యుత్సమాహము; పగలొందిన=వైరములనొంది నచో, దివసము నొందినచో నని యర్థాంతరము; విగతకాంతిక మా అన=కాంతిహీన మగు ననఁగా; తద్విహీనతాక్రమమున మించుచంపకము.—తత్ = అనునాళిచేత, అనఁగా గొప్పదైన తుమైదచేతనని యర్థము, విహీనతాక్రమమున=రాహిత్యముయొక్క రీతిచేత, మించుచంపకము=గర్వించు సంపెంగతీవ; విరోధముఁజూనినక=పగనొందినచో; సొంపుక= అందమును; కాంచునె=వహించునా?

అనఁగా సమరసన్నద్ధమై యనేకబాణసంపత్తితోఁ గూడుకొన్న యా మేదేహముతో ఘనాళిసాహాయ్యము నొందిన మెఱుగే పగలొందినచో గెలువ నపుడు అట్టి ఘనాళి సాహాయ్యము లేనిచంపకము విరోధ మూనినయెడ గెలువఁజాలదని చెప్పవలసినదిలేదనుట. ఆ మేదేహము సాటి లేని దనియు మదనమహోద్దీపకమనియు మెఱుపుఁదీవయు సంపెంగపువ్వును సాటి యనుట సంభావింపఁదగదనియు భావము. ఇందుఁ జంద్రికయొక్క దేహాయప్తివర్ణింపఁ బడియె. ఇట్లు చెప్పటవలన లోకోత్తరలవణ్యాతిశయము చంద్రికాదేహమందుఁ జెప్పఁబ డినది. “మత్తాఫరేషు చ్ఛాయాయా స్తరళత్వ మివాన్తరా | ప్రతిభాతి యదక్షేప లావణ్యం తదీహోచ్యతే” అని లావణ్యలక్షణము తెలియవలయు.

మ. జగతీనాయక కన్యపాదనఖముల్ * సజ్జాలకత్రాణమా

న్యగతిం జేకొని లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తి మిం

చరగ ముత్యంబులు శుక్తికాతటిఁ దపశ్శర్వన్య నివృత్తంబించి హే

చ్చగుతాద్రూప్యముఁ బొందెఁ గానియెడ ముక్తాభిఖ్య యెట్లబ్బెడిక. 6

టీ. జగతీనాయక=సుచంద్రుఁడా! కన్యపాదనఖముల్ = చంద్రికాపాదనఖములు; సజ్జాలకత్రాణమన్యగతిక్. — సజ్జాలక=నత్పురుషులనమూహముయొక్క, శ్రేష్ఠములైన మొగ్గల యొక్కయని యర్థాంతరము; త్రాణ=రక్షణము చేత, మాన్య=పూజ్యమగు, గతిక్=స్థితిని; చేకొని = గ్రహించి; లోకవర్ణ్యవిధుకాంతాకారసంపత్తిక్. — లోకవర్ణ్య=లోకముచేఁ గొనియాడఁ దగిన, విధు=విష్ణుమూర్తియొక్క, కాంత=మనోహరమయిన, ఆకార=ఆకృతియొక్క, సంపత్తిక్=సంపదచేత; విధుకాంతా=నక్షత్రములయొక్క, ఆకారసంపత్తిక్ = ఆకృతిసంపన్న చేతనని యర్థాంతరము; “విధుర్విష్ణో చన్ద్రమసి” అని యమరుఁడు, మించఁగి = అతిశయింపఁగా; ముత్యంబులు=మాక్తికములు; శుక్తికాతటిక్=శుక్తికయను నొకనదియొక్కయొడ్డున, ముత్యపుచిప్పలదరినని యర్థాంతరము; తపశ్శర్వన్య=తపముఁజేయుటచేత; నివృత్తంబించి= అతిశయించి; హేచ్చగుతాద్రూప్యముక్=ఉత్కృష్టమగు తద్రూపతన, తన్నభిమాపతననుట; పొందెక్. కానియెడక్=అటుగానిచో; ముక్తాభిఖ్య=మోక్షమునుబొందినవను పేరు, ముత్యములనుపేరు, ముక్తయని ముత్యములకు నామాంతరము; ఎట్లబ్బెడిక్=ఏవిధముగ లభించును?

అనఁగా ముత్యములు శుక్తికానదీతీరమునఁ దపముఁ జేసి చంద్రికా నఖసారూప్యముక్తిని గాంచినవి గావుననే ముక్తాభిఖ్యనొందినవి, కానిచో నొందఁ జాలవనుట. చంద్రికాపాదనఖములు మొగ్గలను నక్షత్రములను బోలియున్న వని భావము. ఇట్ల నఖములు వర్ణితంబులయ్యె. చిత్రరేఖావతారరూప యగుటం జేసి చంద్రిక దేవతాత్మ గావున “మానవాచారితో వర్ణ్యా దేవా శ్చరణతః పునః” అను కవికులనియమము ననుసరించి నఖాదిగా వర్ణించుట యని తెలియ వలయు.

చ. అనిశవిభాసితాత్మమృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై

తనరు వెలందిపాదరుచిఁ * దమ్ము లిరం గమలాపుగోక్రమం

బునఁ గని మించఁ గాదె సిరి * పూని కరమ్ములఁ జక్క నెత్తు లో

చనములు గంతుకేళివిధిఁజక్లమదారణదంభధీగతిక్.

7

టీ. అనిశ విభాసితాత్మ మృదుతారుణతాజితపల్లవాభయై. — అనిశ=ఎల్లప్పుడును, విభాసిత=ప్రకాశించుచున్న, ఆత్మ=తనసంబంధియగు, అనఁగాపాదసంబంధియగు, మృదుతా=మృదువముచేతను, అరుణతా=ఎఱ్ఱఁదనముచేతను, జిత = జయింపఁబడిన, పల్లవాభయై=చిగురుటాకుకాంతిగలదై, అనఁగాఁ బల్లవమునందు మ్రదిమారుణ్యములు సర్వకాలముందు నుండునని గావు కావునఁ బాదరుచిచే వదియొడింపఁబడిన దనుట; ఇట్లు చెప్పటచేఁ

చంద్రికాపాదములనుండు మార్గవాతికమును గదితం బయ్యె, “స్పృష్టం యత్రాజ్ఞమస్పృష్ట మివ స్యాద్దాదవం హి తత్” అని తల్లక్షణంబు. ఆరుశ్లోక్తచే ద్వితీయయావనము గదిత మగు. “స్తనా పీనా తయ ర్విధ్యః పాతౌ పాదే చ రక్తిమా | ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వ్యక్తాజ్ఞసన్నికమ్ | నితిహ్నా విపులో నాభి ర్గభీరా జనునం ఘనమ్ | వ్యక్తా రోమావలి నై ష్ఠ్యస్థ మిదం కే లలితాక్షిణీ | ద్వితీయే యావనే” అని రసార్ణవనుధాకరమందుఁ దల్లక్షణం బెఱుంగునది. తనరు వెలందిపాదరుచిక్ = ప్రకాశించునట్టి చంద్రికయొక్క పాదకాంతిని; తప్పులు = తోఁబుట్టువులు, పద్మములని యర్థాంతరము; ఇరక్ = భూమియందు, ఉదకమందు; కమలాస్తుగోక్రమంబునక్ = విష్ణుమూర్తి వచనక్రమముచేత, వరప్రదానముచేతనియట, సూర్యకిరణసంచారముచేతనని యర్థాంతరము; కని=పొంది; మించక్ కాదె = మించుట చేతఁగదా! సిరి=లక్ష్మీ; కరమ్ములక్ = హస్తములయందు; పూని=వహించి; లోచనములు = నేత్రములను; కంతుకేలినిధిజ క్లమదారణదంభధీగతిక్. — కంతుకేలినిధి = అనంగక్రీడా విధానమువలన, జ=పుట్టినట్టి, క్లమ=శ్రమముయొక్క, దారణ=పోఁగొట్టుకొనుటయొక్క, దంభధీ = వ్యాజపుబుద్ధియొక్క, గతిక్ = ప్రాప్తిచేత; చక్రక్ = బాగుగా; ఒత్తుక్ = ఒత్తుకొనును.

అనఁగా వెల్ల పుడు రాజిల్లుతనమార్గవారుణ్యములచేఁ బల్లవకాంతి నోడించిన చంద్రికాపాదరుచిని, తప్పులు అనఁగా లక్ష్మీసహోదరము లగుతామరసములు విష్ణుమూర్తివరముచేత గ్రహించె నని సిరి సంతసించుచుఁ గంతుకేలిపరిక్రమాపనో దనవ్యాజమునఁ గన్ను లొత్తుకొనుచున్న దనుట. చంద్రికాపాదములు పల్లవములకన్న మార్గవారుణ్యములు గల వనియు, పద్మములు సూర్యకిరణప్రచారముచే నట్టివానికాంతిని బొందిన వనియు భానము. లక్ష్మీదేవి పద్మహస్త యగుట, “నిత్యంసాపద్మహస్తా మమవసతుగృహేనరవ్యభాజ్యశ్యయుక్తా” యని ప్రసిద్ధము. ఇట్లు సిరిపద్మహస్తయగుటకు, పద్మములు చంద్రికాపాద మ్రదిమారుణ్యములను బొందుట హేతువుగాకున్నను, హేతువుగాఁజెప్పటవలన హేతుాత్మేత్యాలంకారము. అమ్రదిమారుణ్యములకు భగవత్ప్రసాదై కలభ్యుతచెప్పట లోకోత్తరత్వా నితరసాధ్యత్వాది గ్రతీత్యర్థమని తెలియునది.

చ. వెలందిమెఱుంగుపిక్కలయః వేలమరీచిక ధాటి వెల్వడె

జలమున నంచుఁ గాహళికః సాంద్రరుతిక్ బయ లూన్చ శాలి లోఁ

గలసినభీతి వాహినులః కాండముతో హరిమండలంబుతో

వల నగుపొందుఁ గాంచియును వప్రము వెల్వడ కుండు నెంతయుక్. 8

టీ. వెలందిమెఱుంగు పిక్కల యవేలమరీచిక. — వెలంది = చంద్రికయొక్క, మెఱుంగుపిక్కల = ప్రకాశించుచున్న జంఘలయొక్క, అవేలమరీచిక = అధికమగు కాంతి; ధాటిక్ = కైత్రయాత్రనుగూర్చి; చలమునక్ = చూత్సర్యముచేత; వెల్వడెక్ = బయలుదేఱెను. అంచుక్; కాహళిక = బూరుగ; సాంద్రరుతిక్ = దట్టమగుధ్వనిని; బయలూన్చక్ = వెల్లడిసేయఁ

గా; కాలి=పరిపాట్ల యనుట; లోక=అంతఃకలమందు; కలిపినశీలిక=కూడుకొన్న భయము చేత; వాహినులకాండముతో=సేనలయొక్కగుంపుతో, నదుల జలముతోను, “కాండ్లొ న్నీదణ్ణబాకార్య వర్గావసరపారిషు” అని అమరుడు; హరిమండలంబుతో=అశ్వసమాహముతో, శుకవర్గంబుతో; వలనగుపొందు=అశుకూలమైన సంబంధమును; కాంచీయును = పొందియును; వప్రము=కోటును, వరిమడిని; ఎంతయు=మిక్కిలి; వెల్వడకుండు=బయలుదేరికుండును. చిత్రతక్ అనుపాతమున వాహినులకాండముతోను హరిమండలముతోను వలనగుపొందు గాంచీయు వెల్వడకుండుట చిత్రమని తెలియునది.

చంద్రిక పిక్కులకాంతి తైత్రయాత్ర వెడలంగ గాహళిక పెద్దపెట్టునదేయుటను కాలి విని తాను వాహినీకాండములతోను హరిమండలంబుతోనుం గూడిన దయ్య వప్రము వెల్వడ కుండె ననుట. ఆమె పిక్కులు బూరుగలకన్నను వరిపొట్టలకన్నను మిన్నగా నున్న పరిభావము. వాహినులకాండము హరిమండలము వప్రమనుచోటుల క్లిష్టరూపము పిక్కులను కాహళములు వరిపొట్టలు బొనగువానితోడఁ బోల్చుట కవిసమయనిధము.

ఉ. రాజవరాత్తజాతపరిఃరంభసుఖం బొనగూర్చు నాకుభృ
ద్రాజకువోరుకాండములు యరంభలు గావున నొక్కొ నిచ్చలుక్
రాజిలురక్తి సారసవనప్రవివర్ధనవృత్తిఁ బూనుఁ బో
రాజితహస్తిహస్తనికయరంబులు తత్ప్రియభావ మూనఁగాఁ. 9

టీ. రాజవరాత్త జాతపరిరంభసుఖంబు.—రాజవరాత్తజాత = రాజకుమారునకు, చల కూబరునకని యర్థాంతరము, పరిరంభసుఖంబు=ఆలింగనసౌఖ్యమును; ఒన గూర్చునాకు భృద్రాజకువోరుకాండములు.—ఒనగూర్చు=కలుగఁజేయునట్టి, ఆకుభృద్రాజకుచా=పరవ్రతశ్రేష్ఠములవలె నున్నతములగుకుచములుగల యాచంద్రికయొక్క, ఊరుకాండములు=స్తంభములవంటియూరువులు; “నారీపీన పయోధకోరు యుగళం స్వప్నేపి నా లింగత మ్మతుః కేవల మేవ యావనవనచ్చేదే కుతారా వయమ్” ఇత్యాదికా వ్యవహారములవలనను, కామకాస్త్రాద్యుక్తాలింగన ప్రభేదాంతగతివలనను, ఊర్వాలింగనము ప్రసిద్ధమని తెలియవలయు. రంభలు గావున నొక్కొ=రంభయనుదేవాంగనలగుటవలననో, పూజయందు బహువచనము, అనఁటులగుటనో; నిచ్చలుక్=సర్వకాలమందును; రాజితహస్తిహస్తములు = ప్రకాశించుచున్నట్టియేనుఁగుతోండములు; తత్ప్రియభావము=ఆంభాత్తకములైన యూరువులకు మిత్రభావమును; ఊనఁగఁ=పొందునట్లు; రాజిలురక్తి=ప్రకాశించుచున్నయను రాగము చేత; సారసవనప్రవివర్ధనవృత్తి.—సారసవన=తామరతోటలయొక్క, ప్రవివర్ధనవృత్తి = ఛేదించుటయొక్క వ్యాపారమును; సారస=సరస్వతింబియగు, వన=జలము చేత, ప్రవివర్ధనవృత్తి = పృథ్విఁబొందుటయొక్క వ్యాపారమును; సార=శ్రేష్ఠములయిన, సవన = యాగములయొక్క, ప్రవివర్ధన=పృథ్విఁబొందించుటయొక్క, పృథ్వి=వ్యాపారమును; సారస=రసైకసంబంధియయిన, వన=సమాహమయొక్క, ప్రవివర్ధన=పృథ్విఁబొందించుటయొక్క, అనఁగా సంతోషపఱచుట

యొక్క, వృత్తికావ్యాపారమును; ఇది క్రమముగాఁ గరికర కదలీ దేవాంగ నా చంద్రికోరూపరములయిన యర్థములు; పూనెకా=వహించెను- పో=నిశ్చయము.

చంద్రికోరువులు రాజవరాత్తజాతుఁ డగువనునకుఁ బరిరంభసుఖము నియ్యఁదగినవి కావున రాజవరాత్తజాతుఁ డగు నలకూబరునకుఁ బరిరంభసుఖమిచ్చురంభ లయ్యె ననియు అట్లు రంభాభావము పొంది తమకు (అనఁగా రంభాశబ్దమునకు అనఁటులును అర్థము కావు న నట్టియనఁటులకు) శత్రువు లయిన కరికరంబులను సారసవనప్రవివర్ధనవృత్తిఁ బూనుటచే మిత్త్రీయులగునట్లు చేసికొనినవి యని తాత్పర్యము. ఏనుఁగుతోండములు కమలవనమును భేదించుటయు అనఁటులు సరోజలముచే వృద్ధిబొందుటయు దేవాంగనాసంగ సౌఖ్యమునకై యాగములు చేయఁబడుటయుఁ బ్రసిద్ధము. ఆమెయూరువులు అనఁటులను ఏనుఁగుతోండములను పోలిన వని భావము. “ఊరూ కరికరాకారా వజ్రం వృత్తాజ్ఞసద్ధికమ్” అన్నచొప్పున ద్వితీయయావన మిందుఁ జెప్పఁబడియె.

చ. సతిజఘనప్రభాగరిమ • సైకతముల్ పరిశుద్ధతీర్థవా

సితఁ డగి శారదాదరణఁచే నినుమంత గ్రహించి మించ న

మృతిఁ గన నోపకే యవని • మాటికిఁ గప్పికొను సమీరసం

తతిగతినిశ్చ్యుతాననవఁప్రసవౌఘపరాగ శాటికక.

10

టీ. సైకతముల్=ఇనుకదీములు; పరిశుద్ధతీర్థవాసితకా.-పరిశుద్ధ=నిర్మలమగు, తీర్థ = పుణ్యక్షేత్రమందలి, ఉదకమందలి, “తీర్థం కాస్తాద్ధర్మక్షేత్రోపాయోపాధ్యాయమన్త్రిః” అవతారర్షి జాప్తామ్యః స్త్రీరజస్సుచ విశుతమ్” అనివిశ్వము, వాసితకా=నివాసముచేత, వసించువాఁడు వాని వానిధర్మము వాసిత అది వాసయాపంబ యగును; తగి=ఓప్పి; శారదాదరణచేకా=సరస్వతీప్రసాదముచేత, శరత్కాలనంబంధియైన యాదరముచేత, శరత్కాలముననే సైకతప్రకాశము గావున నిట్లు వచింపఁబడియె; సతిజఘనప్రభాగరిమకా = చంద్రిక కటిపుకోభాగములయొక్క శోభాతిశయమును; ఇనుమంతకా=కొంచెముగాను, ఇనుక నంతయు నని వాస్తవార్థము; గ్రహించి=పొంది; మించకా=అతిశయింపఁగా; అవని=భూమి; సమృత్తికా=అంగీకారముచేత; కనకా=చూచుటకు; ఓపకే=సహింపకయే; సమీరసంతతిగతి నిశ్చ్యుతాననవప్రసవౌఘపరాగ శాటికక. —సమీరసంతతి=వాయునంఘముయొక్క, గతి=గమనము చేత, నిశ్చ్యుత=జాతినట్టి, ఇది పరాగవిశేషణము, అసన=బంధుకవృక్షములయొక్క, వన=వనములయొక్క, ప్రసవౌఘ=పుష్పరాశిసంబంధియగు, పరాగ=రజమనెడు, శాటికకా=కాసాయవృక్షముననుట; మాటికికా=సారెకు; కప్పికొనుకా=అచ్చాదించుకొనును.

అనఁగా, చంద్రికాజఘన సౌందర్యము నిండుకగ్రహించి మించిన సైకతంబుల సౌభాగ్యముచూచి సహింపఁజాలక భూమి గచ్ఛవ్యనించెనని భావము.

చ. స్థిరతపనీయసారసఁదీప్తిమృషాతపనాతపంబు భా

స్వరకటిహర్తవ్యనాభిమిషఃజాలకవీధికఁ బర్వినం దదం.

తరమున నక్షిలక్ష్యగతిః • దాల్చినసూక్ష్మతరాణు వాః జుమీ
కరికులరాజయాననును • గౌను మనంబునఁ జింతి యూన్సంగఁ.

11

టీ. కరికులరాజయాననును గౌను. - కరికులరాజయాన = గజరాజగమనయగు చంద్రికయొక్క, నును గౌను = నునుపైనమధ్యభాగము; మనంబునఁ = మనస్సునందు; చింతి యూన్సంగఁ = ధ్యానింపఁగా; స్థిరతపనీయపారసన దీప్తిమృషా తపనాతపంబు. - స్థిర = ఆచంచలమగు, తపనీయ = బంగరుయొక్క, “తపనీయంకాతమృష్టమ్” అనియమరుడు, పాపసంహర్తాణమయొక్క, “స్త్రీకట్యా మ్నేఖిలా కాఞ్చీ సప్తకీరకనా తథా | క్షీణే పారసనమ్” అని యమరుడు, దీప్తి = కాంతియనెడు, మృషా = వ్యాజముగల, తపనాపతపంబు = చూర్యాతపంబు; భాస్వరకటిహర్త్య నాభిమిషజాలక వీధికఁ. - భాస్వర = ప్రకాశించుచున్న, కటి = కటిప్రదేశమనెడి, హర్త్య = మేడయొక్క, నాభిమిషజాలక = పాక్కిలియనెడు నెపయుగలగవాక్కుయొక్క, వీధికఁ = ప్రదేశమందు; పర్వినఁ = ప్రసరింపఁగా; తపంతరమునఁ = ఆచూర్యాతపమధ్యమున; నక్షిలక్ష్యగతిఁ = చతురింద్రియవిషయస్థితిని; దాల్చినసూక్ష్మతరాణువు = ధరించిన ఆతిసూక్ష్మమగు అణువు; జుమీ = ఆగునుమీ.

“జాలసూర్యమరీచిసం సూక్ష్మం య ద్దృశ్యతే రజః | తస్య వ్యతమో భాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని చెప్పినరీతిగాఁ బ్రత్యక్షవిషయ మగుతపఃసేవోత్సము మధ్యమంగధ్యవసిత మైనది. “కాను సూక్ష్మతరాణు వాఁ కటిహర్త్య” అనుచోటుల రూపకాలంకారము. “దీప్తిమృషాతపనాతపంబు; నాభిమిషజాలక” యను చోటుల కైతవాపచ్చుతియు, కరికులరాజయాన యనుచోట నుపమాంకారము నగును.

మ. అలివేణీమణినాభి తుంగఘనపుష్పాభంగశోభాగతిం

జెలు వందం దదమూల్యనద్గుణగణశ్రీః గానఁగా లేమి నో

జలజాతాకరపాలి చుట్టుకొను నిఃచ్ఛల్ మర్యశోవల్లికా

నభి నస్పృశ్యనిరంతరావిశదశై • వాలాభిదంభంబునఁ.

12

టీ. అలివేణీ మణినాభి = చంద్రికయొక్క పాక్కిలి; తుంగఘనపుష్పాభంగశోభాగతిఁ. - తుంగ = శున్నతమైన, ఘనపుష్ప = జలమయొక్క, అభంగ = తరంగలులేని, శోభా = కాంతియొక్క, గతిఁ = రీతిచేత, “మేఘపుష్పంఘరసమ్” అని యమరుడు; తుంగ = పొన్నయొక్క, ఘన = గొప్పదగు, పుష్ప = పువ్వుయొక్క, అభంగ = భంగములేని, అవఁగాఁగొఱచలేని, శోభాగతిచేతనని వాస్తవార్థము; చెలువందఁ = సుందరమగుమందఁగా; జలజాతాకరపాలి = పద్మాకరములైన కొలఁకులయొక్కపంక్తి; తదమూల్యనద్గుణగణశ్రీః. - తత్ = ఆనాభిసంబంధియైన, అమూల్య = వెలలేని, సద్గుణగణ = శ్రేష్ఠగుణసంఘముయొక్క, మొలనూలుగావగువానియొక్క, శ్రీః = సంపదను; గానఁగాలేమి నో = పొందలేకుండుటవలననో; నిఃచ్ఛల్ = ఎల్లప్పుడు; అస్పృశ్యనిరంతరావిశదశైవాలాభిదంభంబునఁ. - అస్పృశ్య = స్పృశింపఁగూ

డనట్టియు, నిరంతరంబుల్లప్పుడు, అవిశదంబుగానుండునట్టి, “విశదశ్వేతపాణ్డరాః” అని యనుచుండు, శ్వేతాల = నాచుదీపలయొక్క, ఆళి=గుంపనెను, దంభంబునక = నెపముచేత; దుర్యోగోల్లికావళిక = అయ్యో లతాసంఘమును ; చుట్టుకొనుక = కప్పికొనును.

అనఁగా నామెపొక్కిలి ఘనపుష్పభంగశోభాగతిని బొందఁగా సభంగశోభాగతి యైనజలజాతాకరపాలితదమాల్యవద్దణశ్రీ నొందఁజాలక యోడి దుర్యోగోల్లిని చాల్చిన దని భావము. వర్ణముచేత నోడింపఁబడిన దిట్లు చెప్పఁచున దని సంప్రదాయము. ఇందులకు “లజ్జా శోభా యశోనాశశోషాక్రద్వాస్యకృష్ణతాః । గాగపాణ్డరశాశస్త్రీవిషయమృతపోజపాః । రాజప్రసాదహంసైకదస్తభక్తినిషేవణమ్ । దుఃఖస్నేహభిచారైర్వా సహనోద్ధ్రీవికాదయః । వర్ణ్యేన విశిత స్త్రోతే పరాభవసముద్భవాః । భావా వాచ్యా యథౌచిత్యమ్” అనియు, “ముఖజితం కమలం మూర్తమి వాయశో భృక్ష్ణావోన్యాజేన ధత్తే” అనియు, కవికల్పలత యం దున్నది.

చ. తలఁకక యావనాంబునిధిఁ • దానముఁ జేసి కటివితర్దిఁ జెం

ది లలితవిప్రసేవితుఁడు • సీరజబాణుఁడు పాంథభేదనా

జ్వలమతి నాభికుండమునఁ • జయ్యన హోమ మొనర్పఁ బర్యుత్థా

మలతరధూమలేఖ యన • మానిని యూరు పొసంగు నింపునక.

13

టీ. లలితవిప్రసేవితుఁడు. - లలిత = సరళులైన, విప్ర = బ్రాహ్మణులచేత, సేవితుఁడు = కొలువఁబడినవాఁడగు; లలిత = నుందరములైన, వి = శుకాదిపక్షులచేత, ప్రసేవితుఁడగుననివాస్తవార్థము; సీరజబాణుఁడు = మురుఁడు; పాంథభేదనోజ్వలమతిక. - పాంథ = బాటసారులయొక్క, భేదన = విచారణమందు, ఉజ్వల = ప్రకాశించునట్టి, మతి = బుద్ధిచేత; యావనాంబునిధిక = ప్రాయంబునెడుమున్నీటియందు; తలఁకక = భయంపడక; తానుక = స్నానమును; చేసి = జనరించి; కటివితర్దిక = కటిప్రదేశమనెడు వేదికను; చెంది = పొంది. నాభికుండమునక = పొక్కిలియనెడు కుండమునందు, కుండ మనఁగా హోమమునకై విధిచొప్పునఁ ద్రవ్యబడినగుంట; చయ్యనక = వేగముగ; హోమము; జనర్పక = చేయఁగా; పర్యుత్థామలతరధూమలేఖ. - పర్యుత్థా = వ్యాపించెడు, శ్యామలతర = మిక్కిలివల్లనగు, ధూమలేఖ = ధూమమాలిక; అనక = అసేనట్లు; మానినియూరు = చంద్రికయొక్క హోమరాశి; ఇంపునక = ఆదముచే; పొసంగుక = జిప్సను.

చంద్రికయూరు ముందు పథికులవధింప నిచ్చించి యావనాంబునిధియందు స్నానముఁజేసి విప్రసేవితుఁడయి కటివితర్దియందు నాభికుండమున వేల్చినసూమమాలికయొ యన్నట్లున్నదని భావము. ఉత్త్రేక్షాంతారము. “యావనాంబునిధి నాభికుండ” అనుచోట్ల ధూపకములకు మత్త్రేక్షకు నంగాంగిభావముచే సంకరము.

మ. సవరోమావళియష్టికాగ్రముపయి * నాజిల్లి చందోయి తా

నవి మెప్పించి తిదాత్తి తి న్నన నసూయక గ్రీన యబ్బావువై
భనముం జేకొనె నెండ్ర ము న్నరుణబింబసూర్పై గెమ్మావి వే
శీ విరాజిల్లె దమస్సపత్నగతి నెంతే దాల్చి యయ్యింతికి.

14

టీ. అయ్యింతికి = ఆచంద్రికకు, చంద్రోయి = సునయుగ్మము; సవరోమావళియష్టికా గ్రముపయి. - నవ = నూతనమగు, రోమావళి = అర నెడు, యష్టికా = అననవిశేషముయొక్క, యష్టికాననము మోగ ప్రసిద్ధము, అగ్రముపయి = అగ్రభాగముమీద; నాజిల్లి = ప్రకాశించి, అనగా తాదృశాననామాధమై తపము దాల్చి యనుట; తా = ఆవిక = సూర్యుని; మెప్పించి = సంతోష్టనిజేసి; తదాత్తిత = ఆయవిస్వరూపముచేతను, పర్యతస్వరూపముచేతనుట; “అవయశ్చైలమేసారా” అని యమరుడు; మన = వృద్ధిబొందఁగా; గ్రీన = కంధరము; అసూయక = తర్ష్యచేత; అబ్బావువైభవము = సూర్యునియొక్క విభవమును; అబ్బ = శంఖమునకు, అప్ర = చేరియ నెడు, వైభవము = విభవమును; “అష్టాశ్చక్రకాక్షాచ” అని యమరుడు; ఇటచకారమున పద్మార్కతయు, సూర్యుండు పద్మబాంధవుం డగుటయు, తెల్లము. చేకొనె = గహించెను. కెమ్మావి = ఎఱ్ఱునగునట్టియధరము; మున్ను = తొలుత; అరుణబింబ సూర్పై = సూర్యునింబ ప్రకాశమును, అరుణమైన నొండపండుయొక్క ప్రకాశమును; ఒండె = హందెను. వేణి = జడ; తమస్సపత్నగతి. — తమ = రాహునకు; “తమస్తురాహుః” అని అమరుడు; నపత్న = శత్రువ నెడు, గతి = రీతిని, అంధకారశత్రువైన సూర్యునిరీతిని; ఎంతే = మిక్కిలి; తాల్చి = వహించి; విరాజిల్లె = ప్రకాశించెను.

ఆచంద్రికయొక్కకుచములు పర్యతోన్నతములనియు కంతము శంఖతుల్యం బనియు అధరము వింబనపుక మనియు, వేణి రాహును బోలి యున్నదినియు భావము. “బన్ధ శ్చౌర సుస్సౌ వ్యాదీ కల్పః ప్రఖ్యంప్రభ స్సమః | జేష్యజేశ్వరిప్యాభ సోదరాద్యా ఇవార్థకాః” అనుటచే అప్రసవత్నశబ్దములు తొల్యమున బ్రతిపాదించును.

సీ. సకియురోజములసాటికి గహ్వరముఁ బూని

కుధరపాళిక కలఁ గుండువడియె

గలికిగుబ్బలపెంపుఁ గనఁ జాలఁ దమిఁ గాంచి

కోకముల్ రాజుచేఁ గుండువడియె

జెలికుచంబులఁ బోలఁ నెుళవున సరిఁ జూచి

కనకకోలంబముల్ గట్టువడియె

నలఁతచందోయితోఁ దులఁదూఁగ రతిఁ బూని

భృంగారుతతి వేగఁ యెత్తువడియె

తే. వతీయు గోత్రమ్ములకును గోత్రమ్ములకుల
కరులు కాయమ్ములకుఁ గాయములు భద్ర
ఘటకములకు సదాభద్రఘటకములు ॥
లిరె వధూకులమణిపయోధరము లెన్న.

15

టీ. కుధర పాలిక=పర్వత సమాహము; సక్రియుగోసముల సాటికి = చంద్రిక పాలిండ్ల సామ్యమునకు; గవ్వరము = దంభమును, గుహను; పూని=నహించి; కలఁగుండువడియొ = కలఁ తపడెను. పర్వతము గుహలుగలిగి కలఁగుండుపడుట సహజము. కోకముల్ = చక్రవాకములు; కలికిగుబ్బలపెంపు = చంద్రికగుబ్బల యతిశయమును; కన = పొందుటకు; చాల = మిక్కిలి; తమి = ఆసక్తిని, రాత్రిని; “రజనీయామినీతమి” అని యమరుడు; కాంచి = పొంది; రాజాచే = ప్రభువుచేత, చంద్రునిచేత; కుండుపడియొ = దుఃఖమునుబొందెను. చక్రవాకములు రాత్రి చంద్రునిచే గుండుపడుట సహజము. కనక కోలంబముల్ = బంగారు కిన్నెర కాయలు; చెలికుచంబుల = చంద్రికాస్తనములను; పాల = పాలుటకు; ఒళ్ళవున = లోలోపల, పిఠాదండమందు; సరి = సాటిని; చూచి = ఆవలోకించి; కట్టువడియొ = సిగ్గునఁ జాలించుకొనెను, బంధమునుబొందెను. కోలంబకము లొళ్ళవునఁ గట్టువడుట సహజము. భృంగారుతతి. - భృంగారు = బంగరుగిండ్లయొక్క, “భృంజ్జాదుగికనకాలుకా” అని యమరుఁ డు, తతి = గుంపు; నెలఁతచంద్రియిలో = చంద్రికచున్నఁ గవతోడ; తులఁదూఁగ = సాటిఁ బొందుటకు; రతి = ప్రీతిని; పూని = నహించి; వేగ = శీఘ్రముగా; ఎత్తువడియొ = డస్సి, తూఁచుచుండెను; బంగరుగిండ్లు తూఁచుచుడుట సహజము. వధూకులమణి పయోధరములు = స్త్రీరత్నంబగు చంద్రికయొక్క పాలిండ్లు; ఎన్న = ఎంచఁగా; వతీయుగోత్రమ్ములకు = సమీపించుచున్న పర్వతములకు; గోత్రమ్ములు = పూజనీయములు. “గోత్రస్సంభావనీయేషి” అని విశ్వము; అరులకు = చక్రవాకములకు, అరులు = శత్రువులు. కాయమ్ములకు = పిఠాకాయములకు, కోలంబకములకునుట; కాయములు = కటుద్రవ్యములచే జేసిన యావధములు, సహించరానివనుట. భద్రఘటకములకు = పైఁజెప్పినభృంగారువులకు; “భద్రఘమ్ముఃపూర్ణకుమ్భభృంజ్జారుః” అని యమరుడు; సదాభద్రఘటకములు = ఎల్లపుడు శ్రేయమునుఘటిల్లఁ జేయునవి, కాదేని అభద్ర అని విభాగము, ఎల్లప్పుడు ఆమంగళమును జేయున వనుట. సదాపదము “నుపుసా” అని సమసించినది. బలిరె = ఆశ్చర్యము !

గోత్రమ్ములకు గోత్రమ్ములరుల కను లిత్వాదిగాఁ దత్తత్సమానరూపత నొందుట యాశ్చర్య మనిభావము. ఆ మెస్తనములు పర్వతములవలె నున్నత మయినవనియు, జక్కవలవలె జతగూడి యున్న వనియు, పిఠాకాయములవలెఁ బొంకములుగానున్న వనియు, భృంగారువులవలె మెఱుఁగు గలిగి యున్న వనియు భావము. ఇందుఁ జంద్రియి వర్ణితం బయ్యె.

మ. భువిఁ గల్పితృదపూర్వకంబుగ నుధీఃపుంజంబు త నృల్క నా
త్త వెతం జేకొని దేవదత్తము మిళింపదద్వేషకంఠాత్త సాం

పు వెలుంగం జనియించి మించె బలి నశ్చూగించితంబై ప్రసి
ద్ధవరాభిఖ్య నెసంగి భూరిగుణరత్నప్రాప్తి సంధించుట.

16

టీ. దేవదత్తము=అష్టనశంఖము, అష్టాతమలగోత్రం బగునాకవ్యక్తవిశేషము; భువి= భూమియందు; సుధీపుంజంబు=విద్యవృండులము; తన్=తన్ను; కశ్చిత్పద పూర్వకంబుగ్= “కశ్చిద్దేవదత్తః” అను వ్యవహారముచే కశ్చిత్పదము ముందగునట్లుగా; పల్క=పచింపఁ గా; అట్లు వ్యవహరించుట శాస్త్రములయందుఁ బ్రసిద్ధంబు; ఆత్మ=మనస్సునందు; వెత్=దుఃఖమును; చేకొని=పొంది; మిలిందశ్వణికంతాత్మ=మిలిందశ్వణి=కుమైదలవలె నాచరించువేడిగల చంద్రికయొక్క, మిలిందత్ అనుచోట ఆచారార్థమున క్విప్రత్యయము, కంతాత్మ=కంతరూపముచేత; సాంప్ర వెలుంగ=శోభయతిశయించునట్లుగా; జనియించి=ఉదయించి; సత్కూగించితంబువి.-సత్కూగ=విద్యత్సంఘముచేత, అంచితంబై=పూజితంబై, పోఁకభంగి నొప్పుచున్నదై; ప్రసిద్ధవరాభిఖ్య=ప్రసిద్ధమైశ్రేష్ఠమైనదేవత, ప్రసిద్ధ=ప్రసిద్ధమగు, వర=కుంకుమయొక్క, అభిఖ్య=కాంతిచేత, “వరంబాష్టాకపతినే, అభిఖ్యానా మశోభయోః” అని యమరుఁడు; ఎంగి=ఓప్పి; భూరిగుణరత్నప్రాప్తి.-భూరి=అధికమైన, గుణరత్న=రత్నములవంటి గుణములయొక్క, ప్రాప్తి=పొందిక, భూరిగుణ=గొప్పనూత్రముగల, కాదేని బంగరునూత్రముగల, రత్నప్రాప్తి=మణులపొందిక; సంధించుట=కలుగుట వలన; మించె=అతిశయించెను. బలి=ఆశ్చర్యము!

దేవదత్తము పండితమండలిచే కశ్చిత్పదపూర్వకముగా వ్యవహరింపఁబడుచున్నా నని వెత నొంది చంద్రికాకంతరూపముగా జనించి సుగుణరత్నములనుబొందిసత్కూగించితంబై ప్రసిద్ధనామమును దాల్చి విరాజిల్లె ననుట. అనఁగా అష్టనశంఖావతార రూపముగా నామె కంతము వెలయుచున్న దని భావము. పూర్వ మంతసామాన్యస్థితిలో నుండినదేవదత్తము కంతరూపతఁ దాల్చి తద్విపరీతముగ లోకోత్తరస్థితిచే జలంగుట యాశ్చర్యము.

చ. వనితభుజాప్రసూనసరఃపల్లవిలాసముఁ జెందఁ గోర్కిఁ గై

కొని వనజాకరాళి బినశోటి గళద్యయసాంబుసీమ ని

ల్చి నయనపద్మముల్ దెలిచి సేయుఁ దరణ్యవలోకనం బహం

బున నిత వాని మోడ్చి పెనుపుం దదుదంచితచింతనాగతి.

17

టీ. బినశోటి=తామరతూడుగుంపు; వనితభుజాప్రసూనసర వల్లవిలాసము=పని తఁచంద్రికమొక్క, భుజాప్రసూనసర=పున్నహారములవలెనుండుబాహువులయొక్క, వల్ల= మనోజ్ఞమైన, విలాసము=లీలను; చెందె=పొందుటకు; కోర్కి=వాంఛను; కైకొని= పొంది; వనజాకరాళి=పద్మాకరములయొక్క సమూహమందు; గళద్యయసాంబుసీమ= గళద్యయస=కంతప్రమాణమైన, “ప్రమాణేద్యయసః” ఇత్యాదినూత్రముచేఁ బ్రమాణార్థ మందు గళకబ్బముపైద్యయసఃప్రత్యయము, అంబుసీమ=జలప్రదేశమందు; నిల్చి నయన

పద్మముల్ = నయనరూపములైన పద్మములను; తెఱచి = విప్పికొని; అహంబునన్ = పగటియందు; తరణ్యవలోకనంబు = సూర్యవలోకనమును; చేయున్ = ఒనరించును. నిశ్చయన్ = రాత్రియందు; వానిన్ = ఆనయనపద్మములను; మోడ్చి = చూసికొని; తదుదించితిచింతనాగతిన్. - తత్ = ఆ సూర్యుని సంబంధమైన. ఉదించిత = అధికమగు, చింతనా = ధ్యానముయొక్క, గతిన్ = రీతిని; పెనుపున్ = వృద్ధిబొందించును.

తపంబొనరించు వారిలోఁ గొందఱు జలమధ్యమునఁ గంతమువఱకునిల్చి సూర్యావలోకనమేసేయుచు సూర్యుం డస్తమింపఁగా నాతనినే ధ్యానించుచుఁ గన్నులుమోడ్చికొని రేయిగడిపి మఱల సూర్యోదయమునఁ దన్నిరీక్షణము పలుపుట ప్రసిద్ధము. అట్లు బిసకొటి చంద్రికాభుజావలీసనిధికైకొలఁతునందు సూర్యావలోకనముసేయుచు దపోవిశేషము నాచరించుచున్నట్లు తేల్చింపఁబడినది. అనఁగాఁ జంద్రికాభుజాలతల మృణాళములను మించియున్న పనిఫలితార్థము “ప్రా యోగ్లం త్వత్పదే నైశ్యం ప్రాప్తం తోయే తపస్యతీ” అనుచోటవలె సుత్రేష్ఠాబంధకారము.

సీ. ఎంత సద్గుణలబ్ధి * నెనసి మించిన నైన
ముణులరంధ్రములె నెఁమకు ననంగ
నెంతవారికిఁ బుట్టి * యెమ్మె గాంచిన నైన
సుధపెంపుఁ బలుచగాఁ * జూచు ననంగ
నెంత బల్కొనఁ గూడి * యింపుఁ జెందిన నైనఁ
జగురాకు నగవీధిఁ * జేర్చు ననంగ
నెంత రసోదయం * బెచ్చు బొల్చిన నైనఁ
జెఱకు నిష్ఫలముగాఁ * జేయు ననంగ

తే. సనిశ మామోద మొక్కింత * గనక వాయు
రీతిఁ జాంచల్యము వహించి * రిత్త విరిసి
సొంపు చెడ వాడుబంధూక * సుమచయంబు
తెఱవకెమ్మోవితో విరోధింపఁ గలదె.

18

* టీ. ఎంతసద్గుణలబ్ధిన్ = ఎంతసుగుణాలభమును, మంచిసూక్రములయొక్కలాభమును; ఎవఁకేఁపొంది; మించిననైనన్ = అతిశయించినప్పటికిని; మణులరంధ్రమునలె = మణులయొక్కదోషములనే, బెజ్జముల జేయనియర్థాంతరము; పెనుకున్ = పెదకును; అనంగన్ = ఇట్లునుచుండఁగా; ఎంతవారికిన్ = ఎంతదొడ్డవారికి, ఎంతజలమునకును; పుట్టి = జన్మించి; ఎన్నె = అందము; కాంచిననైనన్ = పొందినప్పటికిని; సుధపెంపున్ = అమృతముయొక్కయతిశయమును; పలుచగాన్ = తక్కువగాను, సుధ చిక్కనిది కాకుండుట స్వభావము; చూచున్ అనంగన్ = అవలీలించుననఁగా;

ఎంతబల్లనకొ=ఎంతయధిక మైననేనను, సూక్ష్మగయును; కూడి; ఇంపుకొ=యోగ్యతను; చెందిన నైనకొ=పొందినప్పటికిని; చిగురాకుకొ=కిసలయమును; నగకొ విడికొ=చేర్చిననగకొ =లోక మునవ్వునట్లుగా విడికించెచ్చుననగా; నగవిడికొ=వృక్షపంక్తిని, చేర్చుననగనని యథాంత రము; ఎంతరసోదయంబు=ఎంతవీర్యాతిశయము, పానకముయొక్కయుదయము; ఎచ్చకొ= అతిశయించునట్లుగా; పొల్చిననైనకొ=ఒప్పినప్పటికిని; చెఱుకొ=ఇటువును; నిష్పలముగాకొ= లాభములేనిదానిగా, పండ్లులేనిదానిగానని యథాంతరము; చేయుననగకొ=ఒనరించునన గా; అనిశము=ఎల్లపుడు; ఆమోదము=సంతసము, సరిమగ్గము; ఒక్కింతగనకొ=కొంతమైనం గానక; వాయురీతికొ.—వాయు=వాతరోగముయొక్క, తెమ్మరలయొక్క, కీటకొ=రీతిచేత; చాంచల్యముపొంది=చంచలత్వమునొంది; రిత్తివరిసి=పుథాగర్యముచేతరెడి, ఫలములేకవిడి సింది; సొంపుచెడకొ=అందమాటునట్లు; వాడుబంధుకముచియంబు=మనమాదాననపువ్వుల గుంపు; తెఱవకొమ్మెవితోకొ=చంద్రికయొక్కయరుజాధరముతోడ; విరోధింపగలకొ=పో రగల్గునా?

అనగా సంతంతయుత్కృష్టము లగుమణిసుధాపల్లవేత్తువులే యోడినపు డిట్లుసాహ స్యమగుబంధుకము విరోధింపఁజాలదనుట. చంద్రిక మోపి బంధుకపుష్పవల్లల మణులకన్న మార్దవాదుణ్యములుగలిగి యిటుసుధలకన్న తీయనైనది ఫలితార్థము.

మ. హరిమధ్యానఘదంతకోరకనమఃత్వాయాశీ పుణ్యాకర

స్ఫురణల్ గాంచినహీరసంతతి కిలం • బొల్పొందుఁగా కబ్బునే

పరమాఘంబునఁ బొల్పు మా కని వనిం • బల్తాఱు భేదించు బం

భరనాదంబున మొల్ల మొగ్గలు గళఃస్తద్వశ్రుపూరంబుగఁ.

19

టీ, మొల్ల మొగ్గలు=కుండకుట్టలములు; హరిమధ్యానఘదంతకోరక నమత్వాయాశీ.— హరిమధ్యా=చంద్రికయొక్క, అనఘ=ఒచ్చెములేని, దంతకోరక=కలికలపండిదంతములయొ క్క, సమత్వాయాశీ = సామ్యప్రాప్తి; ఇలకొ=భూమియందు; పుణ్యాకరస్ఫురణల్.— పుణ్య=సుకృతములకు, అకర=అధారములైన, స్ఫురణల్=ప్రకాశములను; పుణ్య=మనోహ రములగు, అకర=గనులయందు, స్ఫురణములను; కాంచినహీరసంతతికొ=పొందినవజ్రసం ఘమునకు; పొల్పొందుఁగాకొ=ఒప్పునుగాక. పరమాఘంబునకొ.— పరమ = అధికమగు, అఘంబునకొ=పాపముచేత; పర=ప్రత్యేకమైన, మాఘంబునకొ=మాఘమాసమునందు; పొల్పు మాకుకొ=ఉదయించినమాకు; అబ్బునే=అమరునా? అని=ఇటునును; గళస్తద్వశ్రుపూరం బుగకొ.—గళత్=జాఱుచున్నట్టి, మధు=పూదేవియయనెడు, అశ్రుపూరంబుగకొ=కన్నీటి ప్రవాహముగలదియగునట్లుగా; బంభరనాదంబునకొ=కుమ్మెదలనాదముచేత; పల్తాఱుకొ= సారెకు; భేదించుకొ=దుఃఖించును.

అనగాఁ జంద్రికయొక్క దంతకోరకములకు హీరములు సాటియగును గాని మొల్ల మొగ్గలు తాము కామని దుఃఖించెననుట. ఇట “దుఃఖిన్సే హాభిచారేర్హ్యనహనోద్ధీవికాద

యః" అను పూర్వోదాహృతప్రమాణమునుబట్టి "ముఖజిత శస్త్రస్యః పీయూషవిష్టవ్యాజే నా
శ్రూణి ముఖ్యత్రీ-ముఖజితం కిమలం భ్రమరా రాత్రై రాక్రంతి" అని కవికల్పలతాలో జెప్పిన
సూక్ష్మన "భేదించుబంధర నాదంబున మొల్ల మొగ్గులు గళన్వధ్వక్రపూరింబుగన్" అని
పరాజయచిహ్నము వర్ణితంబయ్యె. ఈ తేస్త్రిక్షాలంకారి భేదము.

ఉ. మానినిమేటితావి గలమాటల తేట గ్రహింపఁ గోరి నా
నానగరాజితప్రవచనద్విజరాజులఁ జేరి యీప్సితం
బూనమి వాక్సతీపదపయోయహయావకవారిఁ గ్రోల నౌ
నౌ నెఱకెంపు సౌంపెనఁగె నాననసీమలఁ గీరరాజికిన్.

20

టీ. మానినిమేటితావి గలమాటల తేటన్.—మానిని=చంద్రికయొక్క, మేటితావిగల=
మంచిపరిమళముగలయట్టి, మాటల=పలుకులయొక్క, తేటన్=పారమును; గ్రహింపఁ=
స్వీకరించుటకు; కోరి=ఇచ్చించి; నానానగరాజితప్రవచన ద్విజరాజులన్.—నానానగర=
అనేకరాజధానులయందు, అజిత=గెలువఁబడనట్టి, ఓడనినానైసట్టియనుట, ప్రవచన=ప్రకృ
ప్తవాక్కులుగలవారైన, ద్విజరాజులన్=బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; నానానగ=అనేకవిధములైనవృక్ష
ములయందు, రాజిత=ఒప్పుచున్న, ప్రవచన=ప్రకృప్తమైనపలుకులుగల, ద్విజరాజులన్=పక్షి
పంక్తులను; చేరి=ఆశ్రయించి; ఈప్సితంబు=ఇష్టార్థము; ఊనమిన్=పొందనందున; వాక్సతీ
పదపయోయహయావకవారిన్.—వాక్సతీ=వాగ్దేవియొక్క, పదపయోయహ=పాదపద్మసంబం
ధియగు, యావకవారిన్=అత్తుకనీరును, వాగ్దేవుగలవారు వాగ్దేవివాక్రయించుట సహజము;
గ్రోలన్=పానము నేయఁగా; కీరరాజికిన్=చిలుకలగుంపునకు; అననసీమలన్=ముఖప్రదేశ
ములయందు; నెఱకెంపు=అధికమైన యెఱ్ఱఁదనము; సౌంపెనఁగెన్=ప్రకాశించెను. డౌ
నాన్=యథార్థము.

చంద్రికపలుకులు చిలుకలపలుకులకన్న ముద్దుగా నున్నవిని భావము.

చ. కలికికపోలయుగ్గురుచి * కాంచనదర్పణకాంతిసంతతుల్

కలయఁగఁ జేరఁ బ్రేమమునఁ * గౌగిటఁ గూర్చి నిజోజ్జ్వలాంకసం

స్థలి నిడి కర్ణపూరవిలసత్సితరత్నమరీచిపాళికా

చ్చలమునఁ బోలు పౌసీ వరుస న్వరపత్తిక షోల నూఁచెడున్.

21

టీ. కలికికపోలయుగ్గురుచి.—కలికి=చంద్రికయొక్క, కపోలయుగ్గు=గండస్థలయు
గ్గుముయొక్క, రుచి=కాంతి; ఇది కిర్ర; కాంచనదర్పణ కాంతిసంతతుల్.—కాంచనద
ర్పణ=బంగారుటద్దముయొక్క, కాంతిసంతతుల్=కాంతుల నెడు శిశువులు; కలయఁగన్=కల
యటకు; చేరన్=సమీపింపఁగా; గౌగిటమున్=ప్రీతిచేత; గౌగిటకూర్చి=అరింగనముఁ
జేసికొని; నిజోజ్జ్వలాంకసంస్థలిన్.—విజ=స్వీయమగు, ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించునట్టి, అంకసం
స్థలిన్=తోడమీఁదను, సమీపభూమియందునుట; ఇడి=కూర్చుండఁబెట్టి; కర్ణపూరవిలసితరత్న

మరీచిపాలికాచ్యులమునకొ.-కర్ణ పూర=కమ్మలయందు, విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, నితర త్న=వజ్రమణులయొక్క, మరీచిపాలికా=కాంతిపరంపరయనెడు, ఛలమునకొ=నెపము చేత; పాలు=క్షీరములను; పోసి; పరుసకొ=క్రమముగా; విరపత్రికడోలకొ-శ్రేష్ఠములగు మకరికాపత్రిములనెడు సుయ్యెలయందు; ఊచెడుకొ.

కపోలరుచి దర్పణకాంతు లనెడుకిశువులను ప్రేమమునఁ గొనిగించి తొడవైఁగూ ర్చుండఁ బెట్టికొని పాలుపోసి యుయ్యెల నూచెనని దర్పణకాంతులయందు కిశువృత్తమును కపోలరుచియందు మాతృవృత్తమును వర్ణించుటవలన దర్పణకాంతికన్నఁ గనోలకాంతి యతిశయించి యున్న దనిభావము. జననలు చిడ్డలు చేర రా నిట్లుచేయుట లోకప్రసిద్ధము.

చ. వనములఁ జేరి పుణ్యతమఃపాననఁ గాంచి మలీమసాళిమై .

త్రి నడచి మాధవాదృతి సిఃరి స్ఫురియించి సమత్వ మెంచుకాం
చనకళికావళి నిజరుచాబలవైఖరి రిత్తివుచ్చనో

తనుతరమధ్యనాస తిలదాన మొసర్చు జామి యజస్రముకొ. 22

టీ. వనములకొ=అరణ్యములయందు; చేరి=వసించి; పుణ్యతమనాసకొ.-పుణ్య తమ=పవిత్రతమైన, నాసకొ=అపూర్వమును; మనోహరమైనపరిమళమును; కాంచి=పొంది; మలీమసాళిమైత్రికొ.-మలీమస=మలినలయొక్క, అళి=పంక్తియొక్క, మలీమసఅళి=నల్ల నైనతూపైదలయొక్క, మైత్రికొ=సఖ్యమును; అడచి=పోఁగొట్టి; మాధవాదృతికొ=విష్ణువు నందలి యాసక్తిచేత, వనంతానగ్రహముచేతను; సిరికొ=సంపదను, కాంతిని; భరియించి= ధరించి; సమత్వము=తనసామ్యమును; ఎంచుకాంచన కళికావళికొ=కోరునట్టిసంపెఁగమొ గ్గలయొక్క పరంపరను; తనుతరమధ్యనాస=సూక్ష్మమధ్యయగు నాచంద్రికయొక్కనాసిక; నిజరుచాబలవైఖరికొ.-నిజరుచా=తన కాంతియొక్క, బల=అతిశయముయొక్క, వైఖరికొ= రీతిచేత; రిత్తివుచ్చనో=వ్యర్థమునీయుటకో; తిలదానము=చూలదానమును; అజస్రముకొ=ఎల్ల పుడును; జసర్చుజామి=చేయునుసుమీ. తిలకుసుమ ఖండనముఁ జేయునని వాస్తవార్థము.

ఇంతయనర్హమైనవస్తువు నాతోసాటిని గోరుట దురితమునఁ జేసియొకఁబోలునని తత్వాపనిరసమునకై తిలదానము నేయనట్లున్నదనుట. తిలదానమువలన నరిష్టనిరసనము కలుగుననుట “తిలాఃపాపహరానిత్య”మిత్యాదులవలనఁ జేటవడును. చంద్రికయొక్కనాసిక తిలకుసుమమును సంపెఁగమొగ్గను మించి విరాజిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

సీ. తారకావరదీ ప్రి దనరారఁ + గానెకా, గనియె సతీర్థతఁ + గలువగుంపు

ఘనరోహితహితాత్మ + ననువైందఁ గానె కా, నెనసె సగోత్రత + నేణికాళి
ప్రద్యుమ్నబోధివర్తనఁ దాల్చు గానె కా, గాంచె సపక్షత + ఖంజనములు
నమలినశ్రీ నన్వహాము మించఁగానె కా, వడసె సమిత్రతఁ + బంకజమ్ము

తే. లకుచు హృద్యధిఁ దలఁప శ్యా + మాళిమైత్రి

నిరతచకితస్యభావతా + నరణి సతను

వాజిభావా ప్రైః బత్సన • మాజలభి

నిందుముఖకన్నుదోయి తా • నెందు టరుచె.

23

టీ. తారకావరదీప్తిక్.-తారకావర = చంద్రునియొక్క; దీప్తిక్ = ప్రకాశముచేత; తారకా = నల్లగుడ్డయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, దీప్తిక్ = దీప్తిచేత; తనరారఁగానెకా = ఒప్పుఁగానేకదా! కలువగుంపు = కువలయసమాహము; సతీర్థత = ఒకగురువు గలిగియుండుటను, జలములఁగూడినర్థించుటను; కనియొక్క = పొందెను. ఆమెకన్నులకుఁ గలువగుంపు సహాధ్యాయిత్యము నొందెనఁగా సామ్యము పహించెననుట. “సతీర్థాస్తేవకగురవః” అని యనురుడు. ఘనరోహితహితార్తక్.-ఘన = గొప్పవగు, రోహిత = ఇట్టులకు, హిత = ప్రియమయిన, అత్తక్ = స్వయాపముచేత, మత్స్యమువలె హితమయినస్వయాపముచేత; అనువొందఁగానెకా = ఒప్పుఁగానేకదా! ఏణికాళి = ఆడుబంకలగుంపు; సగోత్రతక్ = జ్ఞాతిత్వముచేత; ఎననెక్ = చేరెను. ఆమెనేత్రములకు ఏణికాళి బాంధవ్యమును బొందిన దనఁగా సమానమయ్యె ననుట. “గోకర్ణపుష్పతైగర్భ్యరోహితాః, రోహితోమధురః” అని యమరుడు. ప్రద్యుమ్నబోధివర్తనక్.-ప్ర = ప్రకృప్తమైన, ద్యుమ్న = ధనమును, “ద్యుమ్నమగ్ధోరైవిభవావపి” అని యమరుడు, బోధి = తెలిపెడు, వర్తనక్ = వృత్తిని; ప్రద్యుమ్నబోధివర్తనక్ = మరుని మేల్కొలిపెడు నడవడిని; తాల్పఁగానెకా = వహింపఁగానేకదా! ఖంజనములు = కాటుకపక్షులు; సపక్షతక్ = మిత్రత్వమును; తొక్కలతోఁగూడియుండుటను; కాంచెక్ = పొందెను. కాటుకపిట్టలామెకన్నులకు సపక్షభావమును బొందెనఁగా సాదృశ్యముఁ బొందెనని భావము. నిక్షేపగర్భమయినభూమిమీఁదనే కాటుకపిట్టలు జతగూడుననిప్రసిద్ధము. అమలినశ్రీక్ = నిర్మలమైన కాంతిచేత, నిర్మలయగు లక్ష్మీదేవిచేత; అన్వహము = ఎల్లపుడు, ప్రతిపగటియందును; మించఁగానెకా = అతిశయింపఁగానేకదా! పంకజములు = పద్మములు; సమిత్రతక్ = సమానమిత్రతను, నూర్చునిగూడియుండుటను; పడనెక్ = పొందెను. ఆమెనేత్రములకు పద్మములు సమిత్రములయ్యె ననఁగా సమానము లయ్యెనని భావము. అనుచుక్ = ఇటునుచు; హృద్వీధిక్ = అంతరంగప్రదేశమందు; తలఁపక్; ఇందుముఖకన్నుదోయి = చంద్రికయొక్క నేత్రయుగ్మము; క్యామాళిమైత్రిక్.-క్యామా = రాత్రులయొక్క, ఆళి = గుంపుయొక్క, క్యామ = నల్లనగు, అళి = తుప్తదలయొక్క, మైత్రిక్ = సఖ్యమును; క్యామా = యౌవనమధ్యస్థులగు, ఆళి = చెలులయొక్క, మైత్రిని; నిరతచకితస్వభావతాసరణిక్.-నిరత = ఎల్లపుడు, చకితస్వభావతా = భయసంభ్రమప్రధానమైన స్వభావముగలుగుటయొక్క, సరణిక్ = మార్గమును; అతనువాజిభావాప్రిక్.-అతనువాజిభావ = అధికమగు పక్షీత్వమయొక్క, మదనబాణభావమయొక్క, “వాజినోశ్వేషపక్షిణః” అని అమరుడు, ఆప్రిక్ = పొందికను; పక్షసమాజలభిక్.-పక్ష = కింజల్కములయొక్క, తొప్పలయొక్క, సమాజ = గుంపుయొక్క, లభిక్ = ప్రాప్తిని. “పక్ష్యాక్షిలోమిక్లిష్టాల్లే” అని అమరుడు; తాక్; ఒందుట = పొందుట; అరుదె = అచ్యుతమా?

అనఁగా కలువలు సతీర్థము లగుటచే క్యామాళిమైత్రిని, ఏణికాళి సపక్షతదాల్పుటచే నిరతచకితస్వభావమును, ఖంజనములు సపక్షములగుటచే అతను వాజిభావమును పంకజములు

సమిత్రములగుటచే పత్నీ సమాజలభిని, చంద్రికానేత్రము లొందుట చురుడు గా దనుట. ఆమె నేత్రములు కలువలను జింకలను కాటుకపిట్టలను తామరలను బోలియున్న వని భావము. బంధుశ్చర స్సృహృ ద్వా దీత్యాదిపూర్వోక్తిప్రమాణ మిందు గమనింపవలయు.

చ. నరవరతాపదాత్మకతః నాతి తపాంతరమాభ మించఁగా

హరిహాయచాపముల్ బలె నఃయారె బొమ ల్లనుపట్టు నాపయి

స్సరససువర్ణ సూనసరఃచంచలతోః జలువందుకై శృక్మం

ధర మిలఁ గాలకంఠకులఃదర్పవిభేదనశక్తి మెప్పఁగఁ.

24

టీ. నాతి=చంద్రిక; నరవరతాపదాత్మకతః.-నరవర=రాజులకు, తాప = సంతాప మును, ద=ఇచ్చెడు, ఆత్మతః=స్వభావముగలుగుటచేత, మరువ్యక్తేష్టలకుతాపమును బోఁ గొట్టెడు స్వభావము గలుగుటచేత; తపాంతరమాభః.-తపాంతరమా = వర్షానంపదయొక్క, ఆభః=కాంతివంటికాంతి చేత; మించఁగా=అతిశయింపఁగా; బొమర్=కనుబొమలు; హరిహాయచాపముల్ బలెఁ=ఇంద్రధనువులవలె; కనుపట్టుఁ=అగపడును. అపయిఁ=అపైని; సరససువర్ణ సూనసరఃచంచలతోః.-సరస=శ్రేష్ఠములగు, సువర్ణసూన=సంపెఁగపువ్వులయొక్క, సర=హరముఅను, చంచలతోః=మెఱపుతో; చెలువొందు కైశృక్మంధరము=ఒప్పునట్టికేశసమూహమనెడుమేఘము; ఇలఁ=భూమియందు; కాలకంఠకులదర్పవిభేదనశక్తిః.-కాలకంఠకుల=నీలకంఠములగు నెమిళ్ల సమూహమయొక్క, హంసనంబంధిసమూహమయొక్క, “కలకణ్ఠః కలధ్వానేహంసేపారావతేషికే” అనివిశ్వము, శ్లిష్టరూపకము, దర్ప=గర్వముయొక్క, భేదనశక్తిః=భేదింపుసామర్థ్యముచేత; ఒప్పఁగఁ=ప్రకాశింపఁగా; కనుపట్టుఁ అను వెనుకటి క్రియతోనన్వయము. అయారె=అశ్చర్యము!

అనఁగా చంద్రికవర్షానంపదను బోలి యుండఁగా నామెకనుబొమలు ఇంద్రధనువులనుబోలిన వనియు, కేశసమూహ మనెడు మేఘము సంపెఁగపూదండ యను మెఱపుతోఁ గూడినదై నెమిళ్లనుహంసలను బాఱఁదోలుకత్త కలిగి యుండె ననియు భావము. ఇందు బొమలు వర్ణింపఁబడియె.

మ. వరబాల్యాహ మడంగ యావననిశావక్త్రంబునం గంజజి

త్కర దంతాంశుకశోణకాంత్యదయరాగశ్రీలు హాసావదా

తరుచుల్ గన్పడఁ బ్రాచిఁ బోల నలికఃస్థానంబు దృక్పంద్రికా

శ్మరువార్షం బాసగుర్చు సామ్యుదితచంద్రోత్కర్షముఁ బూనుచుఁ. 25

టీ. వరబాల్యాహ మడంగఁ.-వర=శ్రేష్ఠమగు, బాల్య=శైశవమనెడు, అహంబు=పగలు; అడంగఁ=శేమింపఁగా; యావననిశావక్త్రంబునఁ=తామగ్న మనెడుప్రదోషనమయమిందు; “ప్రదోషరజనీముఖమ్” అని అమరుఁడు; దంతాంశుకశోణకాంత్యదయరాగశ్రీలు.-దంతాంశుక = అధరమయొక్క, శోణకాంతి=అరుణప్రకాశమనెడు, ఉదయరాగశ్రీ

లు=ఉదయకాలిక రాగసంపదలు; వాసావదాతరుచుల్.-వాస=చిటునగవుయొక్క, అవదాత
=శుభ్రములగు, రుచుల్=కాంతులు; కన్నడక్=ఆగపడుచుండఁగా; కంజజిత్కర=చంద్రిక;
ప్రపాచిక్=తూర్పును; పోలక్=పోలుచుండఁగా; అభిక్ స్థానంబు=ఫాలస్థలము, ఇదికర్త; సా
మ్యుదితిచంద్రోత్కర్షముక్.-సామ్యుదిత=ఆర్థోదితమగు, చంద్ర=చంద్రునియొక్క, ఉత్కర్ష
ముక్=ఉత్కర్షమువంటి యుత్కర్షమును; స్థానుచుక్=వహించుచు; దృక్చంద్రికాశ్శుభ
హర్షంబు.-దృక్=కన్నులనెదు, చంద్రికాశి = వెన్నెలపిట్టలయొక్క, ఉరు=అధికమగు,
హర్షంబు=సంతసమును; ఓనగూర్చుక్=చేయును.

అనఁగా తాల్య మనుదివసముయొక్క యవసానమై తారుణ్య మనునిశయొక్కప్రపాదు
ర్యావ మగునపుడు అధరాదృశ్యమును వాసావదాతరుచులునుగన్నపఁగాఁ జంద్రిక పూర్వదిశను
బోలి యుండుననియు, ఫాలస్థల మర్థోదితచంద్రుని బోలియుండుననియు, నేత్రములు
చకోరములఁ బోలుననియు భావము. ఇటు నలకస్థలము విద్లితం బయ్యె.

మ. ఘనముక్తామయకుండలద్యుతులఁ దత్కాంతాశ్రుతు ల్సాటిగా
వని నవ్వక్ సరి దామె యంచు నతితీవ్రాగ్నిచ్చటాతప్తతై
లనికాయంబులు ముట్టి శమ్ములులు నిల్వ స్నేత్రుచిం గాంచి యం
గన లేగింతురు సారెవేర రహి నిక్కం బ్రత్యగారమునక్.

26

టీ. తత్కాంతాశ్రుతుల్=ఆచంద్రికయొక్క కర్ణములు; ఘనముక్తామయకుండలద్యుతు
లక్.-ఘన=గోప్యలగు, ముక్తామయకుండల= మాత్తకవికారములగు కష్టలయొక్క, ద్యు
తులక్=కాంతులచేత; సాటిగావని=శమ్ములులుమాకు సరిగావని; నవ్వక్=హాసంపఁగా;
శమ్ములులు=చక్కిలములు; సరితామెయంచుక్=తామెసాటియనుచు; అతితీవ్రాగ్నిచ్చటా
తప్తతైలని కాయంబులు.-అతితీవ్ర=మిక్కిలిదుస్సహమగు, అగ్నిచ్చటా=అగ్నిపరంపర చేత,
తప్త=కాలినట్టి, తైలనికాయంబులు=తైలసమాహములను; ముట్టి=స్పృశించి; స్నేత్రుచిక్=
మంచి కాంతిని, మంచిస్వాదువును; కాంచి=పొంది; నిల్వక్; అంగనలు=కాంతలు; సారె
వేరక్=సారెయను నెవమున; రహి=ప్రీతి; నిక్కం=అతిశయంపఁగా; ప్రత్యగారమునక్=
ప్రతి గృహమునను; వీగింతురు = ఊరేగింతురు. బాసచేసి గలిచినవారి నూరేగించుట
ప్రసిద్ధము.

చంద్రికాకర్ణములు శమ్ములులను బోలి యున్న వని తాత్పర్యము.

చ. తరుణి మొగంబె తా నని ను ధానిధి విష్ణుపదమ్ము ముట్టి దు
మృరకరజాతపాండిమ వి గర్భితుడై యశుచిం గృశింపఁ బం
కరుహము తన్ముఖోపమము ధా నని తా హరిపాద మంటి యిం
దిర దనుఁ జేరఁ గీర్తి గని ధీపితజీవన మయ్యె నెంతయుక్.

27

టీ. సుధానిధి=చంద్రుఁడు; తాను; తరుణి మొగంబె=చంద్రికయొక్కముఖమి; అని=ఇ
ట్లు పదించి; విష్ణుపదమ్ముక్=నారాయణచరణమును; ముట్టి=స్పృశించి, అనఁగా నేనామె

ముఖమే కాని వేణు గా నని భగవంతుని చరణము ముట్టి బాసఁ జేసి యనుట, సుధానిధి యాకసమును ముట్టి యున్నాఁడని సహజార్థము; దుష్కర కరజాతపాండిమమ్. - దుష్కర = అచికిత్సయైన, కర = హస్తములయందు, జాత = పుట్టినట్టి, పాండిమమ్ = పాండురోగము. చేత, దుర్లభమయిన కిరణములయందలి ధావశ్యముచేత ననిస్వభావార్థము; విగర్హితుఁడై = నిందితుఁడై, వి = చక్రవాకపక్షి చేత గర్హితుఁడై యని స్వభావార్థము; అశుచిత్ = హాసనము చేత, కృష్ణపక్షమందు; కృశింపఁ = క్షీణింపఁగా; కృష్ణపక్షమందుఁ జంద్రుండు క్షీణుఁడగుట ప్రసిద్ధము; పంకయహస్తు = కమలము; తన్మఖోపమము. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, ముఖమోముతో, ఉపమము = పోలికకలదానను; కానని; తాత్ = కమలము; హరి పాదమంటి = నారాయణచరణముముట్టి, సూర్యకిరణము స్పృశించి; ఇందిర = సుంపద; లక్ష్మీదేవి; తనుక; చేరక = పొందఁగా; కమలము లక్ష్మీకి వాసస్థాన మనుట ప్రసిద్ధము; కీర్తి = యశమును, బురదను; “కీర్తిర్యశనికర్తమే” అని విశ్వము; కని = పొంది; ఎంతయుకా = మిక్కిలి; దీపితదీపనము = మంచిబ్రతుకుగలది, ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన జలముగలది; అయ్యుకా = ఆయెను.

ఇట న్యాయమార్గము నవలంబించి సత్యమునం దున్నవాఁడు మిగుల సంపదగలవాఁడై కీర్తిమంతుఁడై మంచిదీపనము గలవాఁడగు ననియు, అన్యాయము నవలంబించి బాసలు తొనగు నవి చేయువాఁడు పాపరోగములు గలిగి గర్హితుఁడై క్షయించు ననియు వస్తుకృతవస్తు భ్వని యగును. చంద్రుఁడు పద్మము తొరెండును చంద్రికాపదనమునకు సాటి గా వని భలితార్థము.

సీ. శుభకలాపాప్తి మింఁచుమయూరి ఘనపోవ్య

కోటిలోఁ దొలుదొల్లఁ * గొమరు గాంచె

నఖిలశిరోధార్య * యైనయుదీచ్యసం

తతి స్వవాలాభ్యానఁగతి రహించె

నతనుగుణస్ఫూర్తి * నలరుహిందోళాఘ

మనివారితాళితాఽవ్యాప్తి నెనసె

వరరసోన్నతి నెప్పుఁవర్షుకాంభోదఙ్గా

తము నుమనోహితఽత్వమున వెలసె

తే. నై నభాస్వత్సహాయత * స్వాంతసీమ

నించు కంతయుఁ గోరక * మించుతమము

తరుణి కై శ్యంబుతో విరోధంబు గాంచి

చిత్రము మహానిశోదయఃశ్రీల మనుట.

28

టీ. శుభకలాపాప్తి = శుభపరంపరాప్రాప్తిచేత, శుభమైనపింఁగుయొక్క ప్రాప్తి చేత, మించుమయూరి = అతిశయించుమయూరప్రీతి, ఘనపోవ్యకోటిలోక. - ఘనపోవ్య అతి

కనుగునట్లుగాఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క, మేఘములచేతఁ బోషింపఁదగినవారియొక్క
కోటిలోకొకఁడనూహములో; తొలుదొల్తకొకఁ మొట్టమొదట; కొమరుకొకఁ మనోహరతన
శాంతిచేఁపఁచెను. అనఁగాఁ గళ్యాణపరంపరతోఁ గూడినమయూరి తరుణిక్రశ్యమున
ఘనప్రవృత్తి కోటిలోఁ జేరిన దని భావము, మయూరి కలాపముతోఁ గూడియుండు
యు మేఘములప్రవృత్తికోటిలోఁ జేరి యుండుటయు స్వభావము. అఖిలశిరోధార్యుఁడన
గా నందఱును బహుమానము చేయఁదగినది, ఎల్లరతును శిరమున ముడువఁదగినది; వి
యుదీచ్యసంతతిఁఅయినట్టి కురువేరుగుంపు; స్వసాలాఖ్యానగతికొకఁ.-స్వఁతనయొక్క, వాల
శివనెడు, ఆఖ్యానగతికొకఁఅభిధానరీతిచేత, తనదు వాల మనెడువేరువొందుటచేత; రహి
చేఁపెన్నెను. “వాలం ద్రహీదేర బర్హిష్ఠో దీచ్యకేకాంబునామచ” అని యమరశేషము. అత
గుణస్ఫూర్తికొకఁ.-అతనుగుణఁదొడ్డగుణములయొక్క, స్ఫూర్తికొకఁప్రకాశముచేత, మరునియ
త్రాడనెడు ప్రకాశముచేత; అలయహిందోళాఘముఁప్రకాశించు తుమైదలగుంపు, “హింద
ళారాగమధుషా” అనియుత్పలము; అని వారితాళితావ్యాప్తికొకఁ.-అనివారితఁనివారింపఁబడ
అలితఁసఖిత్యముయొక్క, వ్యాప్తికొకఁవాప్తిని; అనివారితమైన, అలితఁమధుపభావముయొక్క
వ్యాప్తిని; ఎననెకఁపొందెను. భృంగవంక్తి అతనుగుణస్ఫూర్తినలరుటచేతఁ జంద్రికాకై
మునకు సఖిత్యమును గాంచిన దనుట, భృంగవంక్తి మన్తధగుణస్ఫూర్తినలరుటయు
యనుపేరిచే మహిత మగుటయు ప్రసిద్ధము. వరరసోన్నతికొకఁశ్రేష్ఠమగు నాసక్యతిశః
ముచేత, వరమైనజలాధిక్యముచేత; ఓష్ఠవర్షకాంభోదజాతముఁఓష్ఠయన్నట్టివర్షించుమే
ములసమూహము; కుసునోహితత్వమునకొకఁమిక్కిలిమనమునకుహితమగుటచేత, జాజిహిత
గుటచేత; వెలనెకొకఁప్రకాశించెను. ఆమెక్రశ్యమునకు భక్త్యతిశయము గలవర్షకమేఘు
క్రశ్యముయొక్క మనసునకు హితమగుటచే వెలనె ననుట. వర్షకమేఘము జలోన్నతి
నొప్పటయు, జాజిహిత మగు యుండెల్లము. ఐనకొకఁవీరిస్థితి యెల్ల నిట్టైనను; భా
త్సహాయతఁమంచినహాయసమూహము, సూర్యుని సాహాయ్యము; స్వాంత నీమకొకఁహృద
ప్రదేశమందు; ఇంచుకంతయుకొకఁకొంచె మైనను; కోరక; మించు తమముఁఅతిశయిం
నంధకారము; తరుణిక్రశ్యముతోకొకఁచంద్రిక కేశసమూహముతోడ; విరోధంబుగాంచిఁప
టూని; మహా నిశోదయ శ్రీలము.-మహత్ = అధికమైన, అనిశ = సార్వకాలికమైన
ఉదయశ్రీలము = ఉదయ లక్ష్మీగలదానను; మహత్ = అధికమైన, నిశా = రాత్రియందలి,
యశ్రీలము = ఆవిర్భావలక్ష్మీగలదానను, “లక్ష్మీవాక్ లక్ష్మణస్త్రిలః” అని నామలింగానుకాసనః
అనుటఁఅనిచెప్పట; చిత్రముఁఆశ్చర్యము.

అట్లు శుభకలాపావాప్తి, ఆఖిలశిరోధార్యుగుట, అతను గుణస్ఫూర్తి, వరరసోః
తి వీనిచే నొప్పుచున్న మయూర్యుద్ధీచ్యహిందోళ వర్ణకాబ్జములు, చంద్రికైశ్వర్యమునకు ;
సగ ఘనపోష్యకోటిలోః కేరుటయు వాలాఖ్యానగతి దాల్చుటయు ఆశిత్వమును గాంచ
యు నమనోహితమగుటయు, సహజములైనను, మంచినచోయ మించుకైన లేక మించున
కారము తక్కుకైశ్వర్యమువలె మహావిశోదయశ్రీల మనుట చిత్ర మని భావము. అంధకార
సూర్యసాచాయ్యము లేనిదగుటవలన, సోఽయంధుహాత్ర ముదయశ్రీ గతవాన నవకమ్మునగు

అని శోదయశ్రీయనఁగాఁ బగటియందును ఉదయశ్రీ గలదాన ననుకొనుట చిత్రమనియు తెలియవలయు. చంద్రికా కైశ్యము మయూర్యుదీచ్యభృంగసంఘవక్ష్యాత్పాతముల మించియున్నదని ఫలితార్థము.

మ. అలరుంగల్వలనీటు మంచుజగియొక్కయ్యారంబునుం దమ్మిమొ

గ్గలచెల్వంబును గెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబుఁ

క్కలడాల్పెంపును మించ నిచ్చెలుపురేఖం బొల్పునాశ్యామ ని .

ర్మలరక్తిం గన రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్ ముదం బూనవే. 29

టీ. ఇట్లు చంద్రికా వయవములను సఖకచాంతము వర్ణించి యీపద్యమున వానిమొత్తము యథాసంభవముగ వర్ణితం బయ్యెను. ఏలా గనిన. అలరుంగల్వలనీటు=ఓప్పుచున్నకువలయుములశృంగారవిశేషము, కల్వలనఁగా నట్లు నిశ్చయింపఁబడిన కన్నులు; మంచుజగియొక్కయ్యారంబును=హిమదీధితియొక్కసౌందర్యగర్వము, అనఁగా నట్లు నిశ్చిత మగుమోము; తమ్మిమొగ్గలచెల్వంబును=ప్రప్రముకుళములయందమును, అనఁగాఁ జందోయి యురుట; కెంపుదామరలచొక్కాటంపుటందంబు=రక్తోత్పలములయొక్కచొక్క మగునందము, అనఁగాఁదైవిధముగ హస్తములని భావము; రిక్కలడాల్పెంపును=నక్షత్రకాంత్యతిశయమును, గోరు లనుట; మించక=అతిశయింపఁగా; ఇచ్చెలుపురేఖ=పైఁజెప్పిన సౌందర్యరీతిచేత; బొల్పునాశ్యామ=ఓప్పుచున్నయా యావనమధ్యస్థయగు చంద్రికను, రాత్రి నని యర్థాంతరము తోచుచున్నది; తత్పక్షమందుఁ గల్వలనీటు మంచుజగి లోనగువానికి శక్యార్థమే నమన్వయించునని తెలియవలయు; నిర్మలరక్తిం=మంచియనురాగముచేత; కనక=చూడఁగా; రాట్సుతేక్షణచకోరంబుల్.- రాట్సుత=రాచకోమరులయొక్క, ఈక్షణచకోరంబుల్=దృష్టులనెడు వెన్నెలపీట్టలు; ముదంబు=సంతోషమును; ఊనవే=వహింపవా?

అనఁగాఁ గల్వలనీటు మంచుజగియొక్కయ్యారంబు తమ్మిమొగ్గలచెల్వంబు కెంపుదామరలయందంబు రిక్కలడాల్పెంపు వీనితోబొల్పు రాత్రిని గనినంతనే చకోరములకు సంతసము గలిగినట్లు గల్వలను బోలు కన్నులును చంద్రునిబోలుమోమును తమ్మిమొగ్గలఁ బోలుచందోయియు కెంపుదామరలఁ బోలుకరములును రిక్కలను బోలుగోళ్ళును గలిగి విరాజిల్లు యావనమధ్యస్థ యగునామెను జూచినమాత్రనే రాకొమరులనేత్రములకు సంతసము గలుగు నని భావము.

ఇటు “వాపీ కాపి స్ఫురతి గగనే త త్వరం నూత్నపద్యా సోపానాళీ మధిగతవతి కాఞ్చనీ మైన్రసీలీ | అగ్రే కైలా సుకృతిసుగమా చందనచ్చన్నచేకా తత్ర త్యానాం నులభ మమృతం సన్నిధానా త్సుధాంకోః || ఇత్యాదులయందువలె సాధ్యవసానలక్షణచేత కవలయాది శబ్దములకు నయనాదిరూపార్థము చెప్పకొనవలయును. సాధ్యవసానలక్షణ యనఁగా లక్షణలో నొకభేదము. లక్షణ యనఁగా శబ్దవృత్తులలో నొక్కటి. వాచకము లక్షకము వ్యంజకము అని శబ్దము ముత్యైఙగులు. అందు సాక్షాత్సంకేతితార్థము

కు జెప్పనది వాచకము, లక్ష్మ్యార్థమును జెప్పనది లక్షకము, వ్యంగ్యార్థమును జెప్పనది వ్యంజకము. సంకేత మనఁగాఁ బదపదార్థసంబంధవిశేషము, అది యే శక్తియనఁబరగుచు రూఢియొగము యోగరూఢి యని త్రైవిధ్య మొందును. కాస్త్రకృ త్కల్పితా వయవార్థ నైరపేక్ష్యముచే విశిష్టార్థ బోధకమగు గవాదిశబ్దములందలి వ్యాపారము రూఢి యనియు, కాస్త్రకృ త్కల్పితా వయవార్థ మాత్ర సహకారముచే నర్థమును జెప్ప పాచకాది శబ్దగత వ్యాపారము యోగముఅనియు దైవిధమైన యవయవార్థ సహకారముచేత విశిష్టార్థమును జెప్పపంకజాది శబ్దగత వ్యాపారము యోగరూఢి యనియుఁ దెలియవలెను. ఇంక స్వశక్త్య సంబంధము లక్షణనాఁబరగు, “గంగాయాంఘ్రాః” అనుచోట గంగాపదశక్త్యము ప్రవాహము, దానితో సంయోగసంబంధము ఘోషమునకు లేనందునవాక్యార్థానుపపత్తిపరిహారమునకై గంగాపదమునకు తీరమర్థమునుట కీలక్షణ యంగీకృతం బయ్యె. ఇది ప్రయోజనవతి నిరూఢ అని రెండు విధములు. కొంచెము ప్రయోజనము సుద్దేశించి యాశ్రయించునది ప్రయోజనవతి, “గంగాయాం ఘ్రాః” ఇత్యాది స్థలములయందు గంగా గత కైత్ర్య పావనత్వాది ప్రతీతి ప్రయోజనము నశేషించి యాశ్రయింపఁ బడినందునఁ బ్రయోజనవతి, “కర్తృణి కుశలః” ఇత్యాది స్థలములలోఁ గుశలాది పదములకు “కుశాకలునాతీతి కుశలః” ఇతి వ్యుత్పత్తి సిద్ధా వయవార్థ సంబంధ నైరపేక్ష్యముగ చతురుండు బోధితుఁ డగుచున్నాఁడు గావున నిరూఢ లక్షణ యగును. ఈలక్షణ గౌణి యని శుద్ధ యని ప్రకారాంతరమున ద్వివిధ యగును. సాదృశ్య సంబంధ మాలక లక్షణ గౌణి యగును, తదితర సంబంధ మాలక యగునది శుద్ధయగును. ఈశుద్ధ జవాత్స్వార్థ యని యజవాత్స్వార్థ యని రెండు విధములు. స్వార్థమును పరిహరించి శేవల లక్ష్మ్యార్థమునె చెప్పనది జవాత్స్వార్థ, “గంగాయాం ఘ్రాః” అనుచోట శక్యార్థమైన ప్రవాహమునకు క్వాబోధలో భావములేనందున నది జవాత్స్వార్థ యగును. “కునాః ప్రవిశన్తి,” ఇత్యాదిస్థలములయందు శక్యార్థమగు కుంతములకుఁ బ్రవేశక్రియయందవ్యయ ముండుటంబట్టి అజవాత్స్వార్థ మైనది. ఇంక సారోప యనియు సాధ్యవసానిక యని యు లక్షణ ప్రకారాంతరమున ద్వివిధయై యొప్పు, సారోప యనఁగా నారోపముతోఁ గూడినది, ఆరోపము ఆహార్యనిశ్చయము. “గౌర్వాహికః, అగ్ని ర్ద్రాణవకః సింహో మాణవకః” ఇత్యాది స్థలములయందు సాదృశ్యము చేతను, “అయర్హృతమ్” ఇత్యాదులయందుఁ గార్యకారణాది సంబంధములచేతను వాహికాదులయందు గోత్వాద్యారోపమున సారోపయనియు విషయమాత్రము నిలిచి విషయము దానిచే లక్ష్యము గాఁ దగి యున్నచోట అనఁగా, “అయంగోః, అయమగ్నిః, అయంసింహః” ఇత్యాదిస్థలములయందు సాధ్యవసానిక యనియుఁ దెలియవలయు, ఇట్లత్యంతభేదముగఁ జెప్పటకు అదియే యిది యని యతిశయోక్తి ఫలము. కావుననె “విషయ స్వ్యాసపాద నాత్ విషయ్యుపనిబధ్యతేయత్ర సా తిశయోక్తి స్సన్యిత్ కవిప్రాధోక్తిసమృతా” అని యాలంకారికులు దీని నతిశయోక్త్యలంకార భేదముగా గణించిన వాడు. ఇంకవ్యంజనాదిభేదములు అధికముగా నుండుటచే విస్తరభీతిని విరమించితి.

తా. అవామేక్షణవిభ్రమస్ఫురణమా • యాతన్వియ్యయ్యారమా
యూనామూమణిచారుదీప్తిచయమా • యాకొమ్మసౌందర్యమా

యావక్ కాలక సత్కళావిభవమా + యాలేమవిభోకమా

భావంబందు నుతింప నల్ప వశమా + పద్మాప్తవంశోత్తమా.

30

టీ. పద్మాప్తవంశోత్తమా=సూర్యవంశము రాజులలో శుభ్రముఁ డవగుచుచుండఁడా! ఆవా మేక్షణవిభ్రమగుర్ణమా=ఆచంద్రికయొక్క విలాసగుర్ణమా! “విభ్రమ స్పృరయా కాలే భూమిస్థానవిపర్యయః” ఇత్యుక్తలక్షణవిభ్రమము ఇచట సంభవింపమివలన విభ్రమ శబ్దమునకు విలాసార్థము గ్రహించిన మేలని తలంచెద. ఇట్లు “ఇష్టే ప్యనాదలో మనా ద్దర్పా ద్విభోక ఈరితః” అను లక్షణముచే లక్షితమైన విభోకము మాత్రము గాక ముందు విభోకపదము శృంగార చేష్టాసామన్య పరముగానే చెప్పకొనవలయు నని తోచుచున్నది. ఆతన్వియ్యూర్ణమా=ఆచంద్రిక సౌందర్యగర్వమా! ఆసామామణి, చాగుదీప్తి యమా=స్త్రీరత్న మగు నాచంద్రికా సంబంధియగు మనోజ్ఞ కాంతిపుంజమా! “కాంతిచేవ వయోభేద దేశకాలగుణాదిభిః| ఉద్దీపితా తివిస్తారం యశాచే దీప్తి రుచ్యతే” అని నీప్తి లక్షణము. కాంతి లక్షణము వెనుక వ్రాయం బడియె. ఆ కొమ్మ సౌందర్యమా=ఆకొమ్మ సంబంధి యగు సౌందర్యమా! ఆవక్ కాలక సత్కళా విభవమా = కుటిలాలక యగు నాచంద్రికయొక్క శ్రేష్ఠ విద్యా విభవంబా? ఆలేమ విభోకమా=ఆచిన్న దానియొక్క శృంగార చేష్టయా! భావంబందు=మనసునందైనను; నుతింప=కొనియాడుటకు; నల్పవశమా=బ్రహ్మతరమా?

అనగా బ్రహ్మకైన సాకల్యముగ నామె గుణగణము తెలిసి మనసునందైనఁ గొనియాడ వశముగాదని తాత్పర్యము. లోకోత్తర సౌందర్యవతి యని ధ్వని.

చ. అలఘుమనోభ ప్రాదయక + రాంగయుతిం దగునామిళిందకుం

తల నలమీననేత్ర నలతామరసానన నాపికారప్రా

జ్వలవరమంజులాబ్జగళసంగత నాబినబాహ నావ్రహ

ళలలితపాద నాచెలిఁ దలంపఁగ నీకె తగు స్మృపాలకా.

31

టీ. నృపాలకా=సుచంద్రికా! అలఘుమనోభ ప్రాదయక రాంగయుతిం.-అలఘు=అధికమగునట్లు, మనోభ ప్రాదయకర=కామోదయకరమగు, అంగ=అవయవములతోడి, యుతిం=కూడిక చేత; తగు=ఁబుప్పనట్టి; అమిళిందకుంతలం=ఆకు మైదలఁ బోలుముంగురులు గల యామెను; అలమీననేత్రం=అమీలఁబోలు కన్నులుగల యామెను; అల తామర సాననం=ఆ తన్ని నిబోలు మోముగల యామెను; అపికారవోజ్వలవరమంజులాబ్జగళసంగతం.-అపికారవోజ్వలం=ఆకోయిలపలుకులఁబోలు పలుకులచేఁ బ్రకాశించునదియు, వరమంజులాబ్జగళసంగతం=శ్రేష్ఠమగు శంఖమును బోలునదియునగు, కంఠముతోఁ గూడినయామెను; అబినబాహం=ఆతామర కూండ్లనుబోలు బాహువులు గలయామెను; ఆవ్రహళ లలిత పాదం=ఆచిగురుటాకులవలె మనోజ్ఞములగు పాదములు గలయామెను; అచెలిం=అస్త్రీని; తలంపఁగ=స్మరింపఁగా; నీకెతగుం=నీకేయుక్తము.

ఇటఁ జెప్పిన మిళిందములు మినములు తమ్ములు పితములు శంఖములు జామరీతూడులు చిగురుటాకులు ఇవి యెల్ల స్త్రీర నామగ్రులతోఁజేరి యుద్దీపన విభావములుగాఁ జెప్పఁ బడినవి కావున వానిని బోలునవియవములు గలిగిన చంద్రిక మనోభవో దయకరాంగి యు తిచేతఁ దగు నని భావము.

ఉద్దీపన విభావము అనఁగావిభావవిశేషములు, విభావమనునదిరసోత్పాదనకారణంబు. ఇట రస శబ్దము రసస్థాయి యగు రతి హాస క్రోధాదుల పరము గాని యన్వితీయానందాత్మక మయిన రసము పరము గాదు. అట్లయిన బ్రహ్మనందరూపముయి నిత్యమగుదాని కుత్సప్తి లయ ములు చెప్పవలసివచ్చును. కారణ మనఁగాఁ గార్య నియతి పూర్వపత్తి. ఇట్లా యుత్పాదన కారణంబురెండు విధములు, ఆలంబనము, ఉద్దీపనముఅని, రత్యాదుల కెద్ది యాలంబనమో అనఁ గా విషయమో యది యాలంబన విభావము. ఎట్లన, దుష్కంతుని రతికి శకుంతల యాలంబనము గనుక నాతని రతి కామె యాలంబన విభావము. ఇట్లామె రతి కాయన యాలంబన విభా వమగును. రత్యాదులఁ బోషించునవి యుద్దీపన విభావములు. మలయానిల చంద్రోదయా దులు రతినీ బోషించునవి గాన ఉద్దీపన విభావంబులనెం బరఁగు. ఇది యెల్లమ, “విభావః కథ్యతే తత్ర రసోత్పాదన కారణమ్ | ఆలమ్బనో దీపనాత్మ సద్వేధా పరికీర్తితః | ఆలమ్బ నన్నాయితా స్ఫుల్లిప్తిః తాద్యా శ్చ నాయకాః | ఆలమ్బన గుణ శ్చైవ తచ్చేష్ట తదలం కృతః | తటస్థ శ్చైవ విక్షేయ శ్చతుర్థో దీపనక్రమః | ఆలమ్బన గుణో గూఢ యావనాది రుదాహృతః | తచ్చేష్టా యావనోద్భూత హావభావాదికా మతా | నూపురాద్ధద హారాది తద లంకరణ మ్మతమ్ | మలయానిల చంద్రాద్యా స్తటస్థాః పరికీర్తితాః || ఇత్యాది కా స్త్రీప్రమాణ ముల వలనఁజెలియఁదగు. లోకమునఁ గారణములని కార్యములని సహకారులని చెప్పఁ బడు నవి యే కావ్యనాట్యములయందు విభావాది శబ్దములతో వ్యవహరింపఁ బడు. “కారణా న్యథ కార్యాణి సహకారీణి యాని || రత్యాదే స్థాయిసో హాకే శానిచే న్నాట్యకావ్య యోః | విభావా అనుభావాశ్చ కథ్యంతే వ్యభిచారిణః” అను కావ్యప్రకాశము వలన నీవిషయము వ్యక్తం బగును.

చ. సరసతరోక్తి నమ్ముని సుచంద్రసమాఖ్య రహించుభూపతిం

బరిణయ మందు మంచు నకిఁ బల్కెఁ దదాఖ్య రహించుమేదిని

శ్వర మణి వీవె తాన నలసారసలోచన ని న్వరించు న

పురమయతీకువాక్తతి యపార్థతఁ గైకొనునే మహీస్థలిన్.

32

టీ. అమ్ముని=పూర్వమందు ద్వితీయాశ్వాసమునఁ జెప్పఁబడిన వసంతుం డను ముని; సరసతరోక్తికా=మిక్కిలి రసవంతమైన వాక్కుచేత; సుచంద్ర సమాఖ్య రహించు భూప తిక్. = సుచంద్రసమాఖ్యకా = సుచంద్రుఁడను పేరిచేత; రహించుభూపతికా = ఒప్పుచున్న రాజును; పరిణయ మందుము = వివాహ మాశుము. అంచుకొ = ఇటంచు; నకికా = చిత్రరేఖను గూర్చు; పలికకా = వచించెను. తదాఖ్యకా = సుచంద్రుఁడను నాఖ్యచేత; రహించు మేదినిశ్వర మణిని = ఒప్పునట్టిరాజశ్రేష్ఠుండవు; ఈవె = నీవె; తానకా = అహో

కుప్రవలన; ఆల సాఁస శోచన=పద్మ నయన యగు వాచంద్రిక; నిక=నిను; వరించుకొ= కోయను. మహిష్కలిక=భూతిలమందు; అప్పరమ యతీశు నా క్తితి = ఆమునిశ్రేష్ఠుని వాక్య సమూహము; అపార్థక=అయథార్థతను; కైకొనునె=పొందునా? పొందదనుట.

దానంతేసి నీ వవశ్యముగాఁ దత్సరిణయమునకై యత్నింప వలయు నీపయత్నము సఫలమగు నని భావము.

మ. అని యిట్లా త్త కథాప్రవృత్తి కలవాహా న్యుం డుపోద్ఘాతవ

ర్తన రాజుల్ల వినిర్మలో క్తిచయధారం చంద్రికానుందరీ

జననై కక్రమ మంతయుం దెలుప నిష్ఠుండై కతానాత్మచే

విని యాశ్చర్యసమగ్రతం బెనిచె బృశ్శీభర్త చిత్తంబునన్.

33

టీ. అని ఇట్లు; అలవాహాన్యండు=కుముదుండను కేదగల యాకిన్నుండు; అత్త కథా ప్రవృత్తికొ.-అత్త=తనయొక్క, కథా ప్రవృత్తికొ=కథయొక్క ప్రసక్తికి; ఉపోద్ఘాత వత్తన=ఉపోద్ఘాత స్థితి; రాజులకొ=ప్రకాశించు నట్లు; వినిర్మలోక్తి చయధారకొ=మిక్కిలి నిర్మలమగు వాగ్ధార చేత; చంద్రికా నుందరీ జననైక క్రమము=చంద్రికయొక్క యుత్పత్తియొక్క ముఖ్యక్రమమును; అంతయుకొ=సర్వంబును; తెలుపకొ; నిష్ఠుండై కతానాత్మచేకొ.-నిష్ఠుండ=అఖండమగు, ఏకతాన=ఏకాగ్రతగల, అత్త చేకొ=చిత్తముచేత; విని=అకర్ణించి; చిత్తంబునకొ=మనస్సునందు; ఆశ్చర్యసమగ్రతకొ = ఆశ్చర్యపరిపూర్ణిని; పెనిచెకొ=వృద్ధిఁబొందించెను.

అనఁగా లోకోత్తర సౌందర్య కాలిని యగు చంద్రికయొక్క గుణ గణములు వినిఁగా నత్యాశ్చర్యము దోచినదని భావము.

శా. పాంచాలీశుభవిభ్రమశ్రవణసంపద్రేఖనో మాన్యథా

భ్యంచచ్ఛాంబరికా సమున్నతినౌ పూర్వాదృష్టసంభూతినో

మించెం దన్తహిపాలహృత్పదవి నిర్దేయస్థితిం బూనుత

త్సంచాస్యోపమమధ్యమాకులమణీభవ్యానురాగాళికల్.

34

టీ. తిన్తహిపాల హృత్పదవికొ = ఆసుచంద్రునియొక్క మనో మార్గమందు; పాంచాలీ వర విభ్రమ శ్రవణ సంపద్రేఖనో.-పాంచాలీ = చంద్రికయొక్క, వర = శ్రేష్ఠమగు, విభ్రమ=విలాసములయొక్క, శ్రవణ=వినికియొక్క, సంపద్రేఖనో=సంపత్పరంపర చేతనో; మాన్యథా భ్యంచచ్ఛాంబరికా సమున్నతినౌ.-మాన్యథ=మన్యథ సంబంధిని యగు, ఆభ్యంతరకొ=ఓహ్మయన్న, శాంబరికా = మాయయొక్క, సమున్నతినౌ=అతితయముననో; పూర్వాదృష్ట సంభూతినో=జన్మాంతరీయా దృష్టసంపత్తి చేతనో; నిర్దేయ స్థితికొ=అమేయవృత్తిని; పూను. తత్సంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ భవ్యా నురాగాళికల్.-పూను = పహించునట్టి, తత్సంచాస్యోపమ మధ్యమా కులమణీ = సింహముయొక్క మధ్యమును బోలు మధ్యము గల

క్రీలయందు శ్రేష్ఠ యగు చంద్రిక యందలి, భవ్యా నరాగాళికలో = శుభోదర్శింబు లగునను రాగముల గుంపులు ; మించెన్ = అతిశయించెను.

అనఁగా సుచంద్రునకుఁ జంద్రికావిషయమై యనురాగోదయమైన దని తాత్పర్యము. “యత్ప్రేమ సంకమాత్సూర్వం దర్శన శ్రవణో దృష్ణమ్ | పూర్వానురాగ స్సజ్జేయ శృంగణం తద్గుణశ్రుతిః | ప్రత్యక్ష చిత్ర స్వప్నాదౌ దర్శనం ద్విసం మృతమ్” అనుట వలన దర్శనంబునం బోలె గుణశ్రవణంబునను రాగోదయమగు. ఇట్లు హంసముఖమున నలగుణశ్రవణమువలన దమయంతి కనురాగోదయము చెప్పబడినది.

ఇటు ననురాగ మనఁగా “అంకుర పల్లవ కలితా ప్రసూన ఫల భోగ భాగియం క్రమశః | ప్రేమామానఃప్రణయ స్నేహహో రాగో సురాగత్వ” అని చెప్పబడిన రతియొక్క మస్తావస్థా రూపము గాదు మఱియేమన్న రతిమాత్రమే లేక రతిప్రభుమావస్థ యగు ప్రేమమోగ్ర హింపవలయు. ఇది సంకమ పూర్వకాలమందు సుఖము. “యత్ప్రేమ సంకమాత్సూర్వ” మనునదియు నీవక్షమున నూపాదము. ఇయ్యది “నిసర్గేణా భియోగేన సంసర్గేణా భిమానతిః | ఉపమా ధ్యాత్వ త్య విషయైః” అనుటవలన నిసర్గమునను గలుగును. ఇట్లు “అలం వివాదేన యథా శ్రుతం త్వయా తథావిధ స్తావ దశేషమస్తునః | మమా త్రభావైకరసం స్థితం మనో నకామవృత్తి ర్వచనీయ మీక్షతే” అను మమారసంభవ మందు రూపాది దృష్టకారణ నిరపేక్షమై జన్మాంతరవాసనారూపమైన రతి శివునియందుఁ బార్వతికి నిసర్గముగఁ జెప్పబడినది.

మన్మథ మాయ కాస్తోక్త రతిజనక సామగ్రిలో స్వతంత్ర కారణముగాఁ జూపట్టదు. కాని కార్యమాత్రమును గూర్చి బైవాద్యస్తాదులకుఁ గారణత చెప్పకొన్నట్లు రతిమాత్రమును గూర్చి మన్మథునకుఁ గారణత కవిసమయ సిద్ధముగాఁ జెప్పకొన వలయు. సాహిత్య దర్పణ మందు “హర్ష్య హలమ్బు మాలా ధను రథ విశిఖాః కాసుమాః పుష్పకేతో భిన్నంస్యా దస్యబాజై ర్యవజన వృదయం స్త్రీకటాక్షేణ తద్వత్ | ఇత్యాద్యున్నేయ మన్య తక్కిన సమయ గతం సత్కీర్తిసాం ప్రబధే” అని యిది కవిసమయ మని చెప్పబడినది. ఇట్లు “అపి యది విశిఖా శ్మరాసనం వా మమమయం ససురాసురం తథాపి మమ జగదభిలం వహోరు నాజ్ఞా మిద మతిలబ్ధ్యై ధృతి మ్మహూర్త మేతి” ఇత్యాదిగాఁ బ్రబోధచంద్రోదయమమారసంభవాది సత్కీర్తి ప్రబంధములవలన నూహింప వలయు.

ప్రస్తుత పద్యమునఁ జంద్రికా గుణశ్రుతి మన్మథమాయా జన్మాంతర వాసనాత్మక ము లగు త్రివిధ కారణములలో దేనిచేతనో సుచంద్రునకుఁ జంద్రికయందుఁ బ్రేమోదయమయినదని వచించుటవలన, సుచంద్రునియందుఁ బైకారణత్రయమునకును సంభవము కలదని కవియాశయము నూచిత మవుచున్నది.

ఇటుఁ బూర్వానురాగ రూపమగు విప్రలంభ శృంగారము వ్యక్తంబు. “స విప్రలబ్ధా విజ్ఞేయ స్స చతుర్థా నిగద్యతే పూర్వానురాగ మానా చ ప్రవాస కరుణావితీ” అని సింగభూషణమునఁ దత్ప్రమాణంబు.

విప్రలంభము శృంగారములో నొక భేదము, శృంగార మొక రసము, రసము, స్తో
 “విభావై రమభావై శ్చ సాత్త్వికై రవ్యభిచారిభిః । అనీయూన స్సాన్న్విదుత్త్వం స్థాయీ
 భావో రస స్సృజతః” అనుటచే విభావా నుభావ సాత్త్విక భావ వ్యభిచారి భావముల చే నిర్భ
 రానందరూపత నొందింపఁబడిన స్థాయి భావంచే, స్థాయిభావ మనఁగా “సజాతీయ విజాతీ
 యై రతిరస్కృత మూర్తిమాన్, యావద్రసం వర్తమాన స్సస్థాయీ లవణాకరః” అనుట
 చే సజాతీయ భావములచేతఁ గాని విజాతీయ భావములచేతఁ గాని తిరోధానము నొందక
 లవణాకరము దనలోఁ జేరిన మంచినీటిని ఊరరూపము నొందించునట్లు తనలోఁ జేర్చు భావ
 ముల నన్నింటిని తనరూపము నొందించు భావము. అది రతి హాసము శోకము శ్రోధము ఉ
 త్సాహము భయము జగుప్స విస్మయము శమము అని నవ విధము. “రతి ర్హాస శ్చ శోక శ్చ
 శ్రోధోత్సాహ భయంతథా! జగుప్సా విస్మయశమాః స్థాయిభావా నవ క్రమాత్” అని తత్త్వ
 మాణియు. ఇఁక విభావమనఁగా రసోత్పాదన కారణము, అయ్యది ఆలంబనము ఉద్దీపనమని
 రెండువిధములు. అందు శృంగారమునకు ఆలంబనము నాయి కానాయకులు. ఉద్దీపనము, ఆలం
 బనగుణముతచ్ఛేష్ట తదలంకృతి తిట్ట మని నాలుగు విధములు గలవి. ఏతత్త్వ గ్రహణ పచన
 ములు “అలఘు మనోభవో దయకరాంగ యుతిః” అను పద్యంపు టీకలో వ్రాయఁబడియే.
 అనుభావము లనఁగా నాయి కానాయకులహృద్గతులయిన రత్నాదులను దెల్పుభూమిక్షేప
 కటాక్షాది కములు, “భాన మ్మనోగతం సాక్షా త్స్వహేతుం వ్యజ్ఞయన్తి యే, తే నుభావా
 ఇతి ప్రోక్తా భూమిక్షేప స్తీతాదయః” అని తత్త్వగ్రహణము. ఇఁక సాత్త్వికములు కారీరభావ
 ములు, భావము లనఁగా రసానుకూల వికారాత్మకము లనియు కేవల మనోవికార రూప
 ములనియు మతభేదముచేఁ జెప్పఁబడిన వికార విశేషములు, అవి కారీరములనియు మానస
 ములనియు విభజింపఁబడినవి. అందు కారీరములు సాత్త్వికము లనియు, మానసములు వ్యభి
 చారు లనియు నెన్నం బడుచున్నవి. సాత్త్వికములు, స్తంభము ప్రళయము రోమాంచుము
 స్వేదము వైవర్ణ్యము కంపము అశ్రువు వైస్వర్యము అని యెనిమిది. “స్తమ్భ ప్రళయ
 రోమాఞ్చాః స్వేదో వైవర్ణ్య వేపఘా! అశ్రు వైస్వర్య మిత్కష్టా సాత్త్వికాః పరికీర్తితాః”
 అని తత్త్వమాణము. వ్యభిచారి భావములనఁగా విశేషముగ రసాభిముఖములై సర్వరసము
 లయందుఁ జరించుచుండు భావములు. వ్యభి ఇత్యుపసర్గా ద్వా విశేషా భిముఖత్వయోః! విశే
 షా వాభిముఖ్యేన చరన్తో వ్యభిచారిణః॥ అని చెప్పఁ బడినవి. అవి ముప్పదిమూఁడు. “శ్లో
 నిర్వేద గ్లాని శక్చాఖ్యా స్తథా మాయా మద క్రిమాః! ఆలస్యం వైష దైన్యం చ చిన్తా మో
 హాః స్మృతి ర్భృతిః । వ్రీడా చపలతా వార్ష ఆవేగో జడత తథా! గర్వో విమద ఔత్సుక్య
 నిద్రా పస్తాన ఏవచ । సుప్త మ్రుబోధో మర్షశ్చా ప్యవహిత మథో గ్రతా! మతి ర్వాస్త్రిధి
 స్తథోన్మాద స్తథా మరణ హేవచ । త్రాస శైచ్చవ వితరక్త శ్చ విక్షేయా వ్యభిచారిణః । క్రయ
 స్త్రింశ దమీ భావా స్సమాఖ్యాతా స్తు నామతః” అను భరత వచన నిశయము తత్త్వమాణ
 ము. ఇట్టి విభావాది కారణ సామగ్రిచే నిర్భరానంద రూపత నొందింపఁ బడిన స్థాయి యే
 రసమయి శృంగారము హాస్యము కరుణము రౌద్రము వీరము భయానకము బీభత్సము అద్భు
 తము కాంతము అని నవవిధమైనవి. అందు శృంగారము సంభోగమనియు విప్రలంభమనియు

రెండుతెగలై యున్నది. సంభోగ శృంగార మనఁగా సంయోగ కాలావచ్చిన్న రతియ. సంయోగము బహిరింద్రియ సంబంధ రూప మనియు ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూప విప్రలంభ భిన్న స్వరూప మనియు సంయుక్తండును ఇత్యాకారక మతిరూప మనియు నిర్ణీతమైనది. అది పరస్పరావలోక నాశింగనచుంబనాది నానా రూపమై సంక్షిప్తము సంక్షిప్తము సంపన్నము సమృద్ధ మని నాలుగు భేదములు గలదిగాఁ జెప్పిరి, “దర్శన స్పర్శనాదీ నా మానుకూల్య నిషేవణమ్ | ఖుటతే యత్ర యూనో స్స సంభోగో యంచతుర్విధః | సంక్షిప్త స్సంక్షిప్త స్సంపన్నతర స్సమృద్ధిమా నితితే | పూర్వానురాగ మాన ప్రవాస కరుణా నుసంభవాః క్రమశః” అని తత్ప్రమాణము. ఇంక విప్రలంభము వియోగ కాలావచ్చిన్న రతి, వియోగము దంపతులకు వైయధికరణ్య రూపము గాదు, ఏక శయ్యయందును నీర్వాది సద్భావమందు విప్రలంభమును గవులు వర్ణించుటనుబట్టి, వైవిధ్యమున ముదిత పంచేంద్రియ సంబంధాభావ రూపము, వియుక్తండునై ఇత్యాకారకబుద్ధిరూపము గాని యగును, అది పూర్వానురాగ మాన విరహ ప్రవాస కాప భేదమునఁ బంచవిధమని కావ్యప్రకాశ కారాదిమతము, పూర్వానురాగ మనఁగా తరుణీతగుణులకు సంగమపూర్వకాలమందు దర్శనశ్రవణాదులచేఁ గలుగు నితరేతర ప్రేమంత. “యత్ప్రేమ సంగమాత్పూర్వం దర్శన శ్రవణో దృవమ్ | అసౌ పూర్వానురాగాభ్యో విప్రలంభ ఇతీరితః” అని పూర్వమువ్రాసిన ప్రమాణముఁ జూడవలయు.

తే. కలితమాననక్తైరవం * బలరఁ జంద్రి

కావిలాసంబు వినిన భూకాంతమాళి

కవుడు నేత్రచకోరంబు * లమితమోద

మొదవఁ దిలకింప లాలనం * బుదిత మయ్యె.

35

టీ. కలిత మానస కైరవంబు=ఓహుచున్న సునస్సనెడు కలువ; అలరక=సంతసించు నట్లు; చంద్రికా విలాసంబు=చంద్రికయొక్క విలాసమును, వెన్నెలయొక్క విలాసమునని యధాంతరము; వినిన భూకాంతమాళికై=ఆకర్ణించిన రాజ శేఖరునకు; నేత్ర చకోరంబు=కన్నులనెడు వెన్నెల పులుగులు; అమిత మోదము=అధికమగు నానందము; ఒదవక=పొందునట్లు; తిలకింపక=చంద్రికనువీక్షించుటకు; లాలనంబు=ఆనక్త్యతిశయము; “లాలసో లాలసావీన్యా ద్యాచ్ఛాత్పప్లూతిరేకయోః | ఔత్సక్యేచ” అని విశ్వము; ఉదితమయ్యె=ఆవిరభవించెను. వెన్నెలకుఁ గుముదములు ముద మందుటయు, చకోరములు ప్రీతిఁ గాంచుటయు ప్రసిద్ధము.

అనఁగా మానస మలర నామెవిలాసము విన్న నృపతికి నేత్రోత్సవ మగునట్లుగా నామెనుజూడ వాంఛ గలిగె ననిభావము.

ఇందు చతుఃప్రీతి యను ననంగదశ వచింపఁబడినది. అదశలు “చతుఃప్రీతి ర్ననస్స జ్ఞస్సంకల్పో భవప్రకాగదః | అరతి స్సంజ్వరః కార్యం లజ్జాత్యాగో భ్రమో మృతిః | దశావస్థా భవస్యేతే విప్రలంభే భిలాషకే” అని చెప్పఁబడినది. చతుఃప్రీతి యనఁగాఁ ద

దేశాలోకనరతి. ఈయనంగ దశలంగూర్చి “అభిలాష చింతనా మన్వృతి సుఖసంకీర్తనో ద్యోగాః” అనియు, “చతుఃప్రీతిః ప్రథమం చింతాసజ్జ సత్తోథ సంకల్పః । నిద్రాచ్ఛేద స్తస్మాత్ విషయవిపృత్తి స్త్రపానాశః” అనియు నావాప్రకాశ నామక్రమ భేదములు గ్రంథ ములయందుఁ జూపట్టుచున్నవి. తన్నిరూపణంబు విస్తరభీతిచే నుపేక్షితంబయ్యె. మాత్రా సిన కావ్యాలంకార సంగ్రహ విమర్శమునఁ జెలియు.

క. ఈకరణి మదిం దద్రజ, నీ కరముఖఁ గాంచువాంఁఁఁ నిక్కం ధరణీ
లోకరమా సుతుండు మధు, శ్రీకరవాక్పటిమ యక్షఃశేఖరుఁ బలికె. 36

టీ. ధరణీ లోక రమా సుతుండు=భూలోక మన్వఃకుండగు నాసుచంద్రుండు; ఈక రణి=ఈరీతిగ; మది=చిత్తమందు; త ద్రజనీకర ముఖి=అచంద్ర ముఖి యగు చంద్రి కను; కాంచువాంఁఁఁఁ=చూడవలెననునిచ్చు; నిక్క=అతిశయింపఁగా; యక్ష శేఖరు=కుము దుని గూర్చి; మధు శ్రీకరవాక్పటిమ=మకరంద సంపదవంటిసంపదనుజేయునట్టి వాక్పాత్ర ధీచేత, మధురవిచనము చేతనమట; పలికె=వచించెను.

ఉ. ధీరవరేణ్య నీ విపుడు • తెల్పిననిర్మలచంద్రికోదయో
దారనుధారసంబు మది • కప్రమితప్రమదంబు నించి యెం
తే రచియించె నవ్వనజఃనేత్రఁ గనుంగొన నూత్నలాలసా
పూరము గానఁ జానఁ గనఁ • బోవుద మాస్పద మావహిల్లఁగ. 37

టీ. ధీరవరేణ్య=పండితోత్తముండ వగు నొకమడుఁడా! నీవు; ఇపుడు; తెల్పిన నిర్మలచంద్రికోదయో దార నుధారసంబు.—తెల్పిన=బోధించినట్టి, నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, చంద్రికా=చంద్రికయొక్క, ఉదయ=అవిర్భావమనెడు, ఉదార=అధికమగు, నుధారసంబు= అమృతరసము; అనఁగా వెన్నెలయొక్క యావిర్భావ మమృతి మయమయి సుఖకరమయి నట్లుచంద్రికోదయ క్రమము సుఖకరమైనదనుట; మదికి=మనస్సునకు; అప్రమిత ప్రమదం బు=అమితమైన. సంతోషమును; నించి=పూరించి; అవ్వనజనేత్ర=అచంద్రికను; కనుంగొ నక=చూచుటకు; నూత్న లాలసాపూరము.—నూత్న=అపూర్వమగు, లాలసా=ఉత్కృటవాం ఛయొక్క, పూరము=ప్రవాహమును; ఎంతే=మిక్కిలి; రచియించె=ఁజెప్పెను. కానక= ఆహ్లాదులనలన; ఆస్పదము ఆవహిల్లఁగ=పనిఘటిల్లునట్లు; చానక=ఆనుందనిని; కనక= చూచుటకు; బోవుదము=చనుదము.

చ. అనఁ గుముదుండు వల్కు వసుఃధాధిప నీశుభరూపరేఖికల్
గనుంగొనుమాత్ర నామహిపకన్య యెద న్నినుఁ జేన్చి దా వరిం
చు నిది నిజంబు కంజముఖఁ • జూడఁగ రమ్మ మద్రభయాన మీ
వసువుగ నెక్కి యంచు నతఁ • డయ్యెడ దానిఁ దలంచెఃసంతలోక. 38

టీ. అనన్త=సుచంద్రుఁ డొప్పు నచింపఁగా; కుముదుండు=కుముదుఁ డెను యత్నండు; పల్కున్. పనుధాధిప=సుచంద్రుఁడా! నీ శుభ రూపరేఖికలో=నీ మంగళ కరములగురూపము ను రేఖలను, అనఁగా సాముద్రికోక్తములగు పద్మాదిరేఖలననుట; రూపమునకు “అక్టాన్యభూషితా న్యేవ ప్రత్యేష్టాన్యైర్విభూషితైః యేన భూషితవ ద్భాన్తి తద్రూప మితి కథ్యతే॥” అని లక్షణంబు; కనుఁ గొనుమాత్రన్=చూచినమాత్రమున నే; ఆమహిషకన్య=ఆ రాజ కుమారి; ఎదన్=వృద్ధయమందు; నినున్; చేర్చి=ఉంచి; తాన్=తా నే, వరించున్=కోరును. ఇది నిజంబు=ఈమాట నిక్కము. మదభ్రయానము=నావిమానమును; “వ్యోమయానంవిమానోస్తీర్తి” అని అమరుఁడు; అనువుగన్=అనుకూలముగ; ఎక్కి; కంజముఖిన్=పన్నముఖి యగు చంద్రికను; చూడఁగన్=చూచుటకు; రమ్ము. అంచున్=ఇట్లుచుచు; అతండు=ఆకుముదుఁడు; దానిన్=ఆ విమానమును; తలంచెన్=స్వరించెను. అంతలోన్=స్వరించినంతలో. దీనికి నిల్చెనను సుత్తరపద్యస్థ క్రియతో నన్వయము.

చ. బలు వగువిస్తయంబున నృపాలుఁడు గన్లెనఁ జెంత నిల్చె ని

ర్మలధనరాజపుష్పకసమానము సద్వలభీతసుప్రభా

గిలితది నేకమానము వికీలితచారుమణీవిలాసో

జ్వలరుచిరోచమాన మలవాహ ముఖేంద్రవిమాన మయ్యెడన్. 39

టీ. అయ్యెడన్=ఆసమయమందు; నిర్మల ధనరాజ పుష్పక సమానము=ప్రకృతమైన కుబేర పుష్పకముతోడ సదృశమయినట్టియు; సద్వలభీత సుప్రభా గిలిత నినేక మానము.— సత్=క్రేష్టములయిన, నలభి=చూపుటలను, ఇత=పొందినట్టి, సుప్రభా=మంచికాంతిచేత, గిలిత=మింగఁబడిన, దినేకమానము=నూర్చుని యహంకారముగల యట్టియు; వికీలిత చారుమణీవిలాసోజ్వలరుచిరోచమానము.—వికీలిత=ఁట్రుఁబడిన, చారుమణీవిలాసక=రమ్యమగుమణిసమూహముచేత, ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, రుచి=కాంతిచేత, రోచమానము=ప్రకాశమానమయినట్టి; అల వాహముఖేంద్ర విమానము=ఆయత్నేశ్వరునివ్యోమయానము; నృపాలుఁడు = సుచంద్రుఁడు; బలువగు విస్తయంబునన్=అధికాశ్చర్యముతోడ; కన్గొనన్=చూడఁగా; చెంతన్=సమీపమున; నిల్చెన్.

చ. నిలిచినయవ్వమాన మవనీవతిచంద్రుఁడు మిత్రయుక్తుడై

యలధనదాభ్రయానము ధరాత్మభవావతి పౌలె నెక్కి ని

స్తులరయనంగతిం జనియెఁ దోడ్డఁ దదర్శముఖాన్వయాధిరా

ట్యులితమహాత్మభావగతిఁ గన్పడకుండఁ బరాళి కత్తజిన్. 40

టీ. ఆవనీవతి చంద్రుఁడు=ఆరాజ చంద్రుఁడు; మిత్రయుక్తుడై=ఁలికానితోఁ గూడిన వాడయి; నిలిచిన యవ్వమానము=ఎదుట నున్న యావిమానమును; అలధనదా భ్రయానము=ఆకుబేరునిపుష్పకమును; ధరాత్మ భవావతి నోరెన్=క్రిరాముఁడునోరె; ఎక్కి=

అభిష్ఠించి; నిస్తులరయ సంగతిఁ = సాటి లేనివేగము చేత; తదర్థ ముఖాన్వయాధిరాట్కాలిత మహత్త భావగతిఁ. - తదర్థముఖాన్వయాధిరాట్ = ఆటముదుని చేత, కలిత = చేయఁబడిన, మ హాత్త భావ = మాహాత్మ్యముయొక్క, గతిఁ = ప్రాప్తి చేత; పరాభిక్ష = ఇతర జన సమూహ మునకు; అత్తటిఁ = ఆసమయమున; కన్నడకుండఁ = అగపడనట్లు; తోడ్డఁ = వెంటనే; చనియొ = పోయెను.

అనఁగా శ్రీరాముఁడు రావణ వధానంతరమున సుగ్రీవాది మిత్రీయుక్తుడై కుచేర పున్నకము నెక్కి నట్లు సుచంద్రుఁడు మిత్రీయుక్తుడై కుముద విమానము నెక్కి యాకు చుదునిప్రభావము చే నితరులకుఁ గనఁబడనివాఁడై చనియె ననిభావము.

మ. వనితాదర్శనదోహదాతిశయధావ త్స్వాంతరంగాగ్రవ
ర్తనకన్న స్తునుమున్న యేగుమయుసఃప్రమాదోవ్యవయానంబునక
జననాథేంద్రుఁడు వేడ్కతోఁ జనియె వీక్షాలక్ష్యతం బూన దా
వనికాయంబులు పట్టణంబులు నదీవారంబు లందంబుగక. 41

టీ. జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; వనితా దర్శన దోహదాతిశయధావ త్స్వాంతరంగాగ్ర వర్తనకన్నక. - వనితాదర్శన = చంద్రికాదర్శనమందలి, దోహదా తిశయ = ఆస క్త్యతిశయము చేత, ధావత్ = పరుగెత్తుచున్న, స్వాంతరంగ = తన మనస్సుయొక్క, అగ్ర వర్త నకన్నక = ముందునికన్నకు; మునుమున్న = ముందుముందుగ నే; వీక్షమయు సప్రమా దోవ్యవ యానంబునక = పోవునట్టి కుముదుని విమానము వలన; దావ నికాయంబులు = అడవులగుం పులు; పట్టణంబులు = నగరములు; నదీవారంబులు = నదీపుంజములును; అందంబుగక = నుందర మగునట్లు; వీక్ష లక్ష్యతక = దృగ్విషయతను; పూనక = ఎఱింపఁగా; వేడ్కతోక = సంత సముతోడ; చనియొ = పోయెను.

చ. చని చని తత్తరోమహిమఁ జయ్యన నాక్షణదోదయక్షమే
శనగర మప్పు డబ్బుర మెఁనంగఁ గనుంగొని యంతఁ జంద్రికా
వనజముఖవిలాసవనఁవాటికఁ దత్త్రిలకామ్రకుందచం
దననుమవాసితానిలవిఁతాన మెదుర్కొనఁ జేరి యచ్చటక. 42

టీ. తత్తరోమహిమక = విమానవేగాతిశయము చేత; చనిచని = పోయిపోయి; అక్షణదో దయక్ష మేతనగరము = పూర్వము చెప్పినక్షణదోదయఁ జనురాజుయొక్క నగరమును; అప్పు డు; అబ్బురము = ఆశ్చర్యము; ఎనంగక = అతిశయించునట్లు; కనుంగొని = చూచి; అంతఁ = అంతట; చంద్రికావనజముఖీ విలాసవనవాటికక = చంద్రికయొక్కవిలాసవనమును; తత్త్రిలకా మ్రకుందచందనముమవాసితానిలవిఁతానము = ఆవనముసంబంధులగు బొట్టుగులుమాపులు మొల్లులు చందనములు వీని కునుమముల చేఁ బరిమళించువాయువులగుంపు; ఎదుర్కొనక = అభిముఖము

గరఁగా, పూజనీయులు విచ్చేయునపుడు వారల కడురుగఁ జోవుట సముచితమని వాయు వారాజున కడురుగఁ జోయిన ట్లున్న దనుట; చేరి; అచ్చటఁ=అవనమందు. దీనికిఁ గాంచెననుమంగలిపద్యమందలిక్రియతో నవ్యయము.

చ. హరిముఖనేత సూప ననుధాధిపచంద్రుఁడు గాంచె ముంగలఁ
హరివిభమధ్యమఁ హరికరాదృతశంఖసమానకంధరఁ
హరిజయశాలివాణి హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రవుఁ
హరిణసపత్నీనేత్ర హరిశాంకముఖఁ హరినీలకుంతలఁ.

43

టీ. హరిముఖనేత=తురగవదనశ్రేష్ఠుండగుముకుందుఁడు; చూపఁ; వసుధాధిపచంద్రుఁడు; హరినిభమధ్యమఁ=సింహసమానమధ్యమ; హరికరాదృత శంఖసమానకంధరఁ=విష్ణుకరాదృతమైన శంఖమునుబోలు కంఠముగలదానిని; హరిజయశాలివాణిఁ=చిలుకల జయించుట చేఁ బ్రకాశించుపలుకులుగలదానిని; హరిదంశుకవై రిశరాససుభ్రవుఁ.-హరిదంశుక=దిగంబరుండగుశివునకు, వైరి=శత్రువగుమరునియొక్క, లేదా శివుఁడు శత్రువుగాఁగలమరునియొక్క, శరాస=వింటినిబోలు, సుభ్రవుఁ=మంచిహొమలుగలదానిని; హరిణసపత్నీనేత్రఁ=వీణములకుఁ బగలగు నేత్రములుగలదానిని; హరిశాంకముఖఁ=చంద్రముఖిని; హరినీలకుంతలఁ=ఇంద్రనీలమణులఁ బోలునలకలు గలదానిని, అట్టిచంద్రికననుట; ముంగలఁ=ఎదుట; గాంచెఁ=చూచెను. “యహనిలేంద్ర చంద్రార్కవిష్ణుసింహంశువాజిషు, శుకాహికపిభేశేషు హరిః” అను నాచులింగానుకాసనముచే హరిపదమున కిటు తురంగసింహవిష్ణుశుకేంద్రయాపారములు తెలియఁదగినవి.

సీ. తానచాతురి కద్భుతముఁ దాల్పుపోలిక
వరమణిపుత్రికల్ శిరము లూఁచ
ఘనగాననుధఁ గ్రోలి తని వైంది బయ లూన్పు
గతి శిలాతతి జతాఘమ్ముఁ గురియ
యతిలయశ్రుతులవిస్తృతితత్త్వ మూనిన
చాయ నాళులు వినిశ్చలతఁ దాల్పు
• బలురక్తి లో నిండి పట్టజాలక వెలు
వడుదారి వల్లికల్ కడుఁ జగుర్చ

తే. హరివసువీరికాసీనయై విపంచి
గలసీ గానము నేయుభాకాంతపుత్రిఁ
గనకనిభగృత్రి గాంచి యయ్యిసకులుండు
చాల నాశ్చర్యజలరాశిఁ దేలె నపుడు.

44

టీ. తానచాతురికిఁ - తాన=తన్న కారముతోఁ బాడెడు పాటలయొక్క, చాతురికిఁ = నేర్పునకు; అద్భుతముఁ = అశ్చర్యమును; తాల్పుపోలికిఁ = వహించునీతి; ఇరమణిపుత్రికలో = శ్రేష్ఠములగుమణిమయప్రతిమలు; శిరములు=తలలను; హేమకా = చనింపఁ జేయఁ గా; ఘనగానము ధర్మ = అధికమగు గానాద్భుతమును; క్రోలి = పానము చేసి; తనివొంది = తృప్తిపొంది; బయలున్న గతిఁ = బయల్పడుచునీతి; శిలాతతి = పాపాణసంఘము; జలైఘముఁ = నీటిప్రవాహమును; కురియఁ = వర్షింపఁ గా; యతిలయశ్రుతులవిస్తృతితత్త్వము. - యతి = యతులయొక్క, లయ = లయము నెడితాళప్రాణముయొక్క, శ్రుతుల = స్వరారంభ కావయవిశేషములయొక్క; విస్తృతి = విస్తారముయొక్క, ఇట తాళప్రాణములు, “కాలోమార్గక్రియాక్లానిగ్రహోజాతిఃకర్ణాలయః | యతిఃప్రస్తారకశ్చైవతాళప్రాణాదశస్తృతాః” అనునవి, శ్రుతియఁ గా, “ప్రథమశృప్తవాచ్యబ్రహ్మ్యాయతేహస్యమాత్రకః | సాశ్రుతిస్సంపరిత్యయాస్వరానియవలక్షణా” అని చెప్పఁబడినది, దానివిస్తృతి “చతుశ్చతుశ్చటశ్చైవ వజ్రమధ్యమపఞ్చమాః | ద్వేద్వేనిపాదగాథారాత్రిస్తీరిషభధైవతా” ఇత్యాదిగాఁ జెప్పఁబడినది; తత్త్వము = స్వరూపమును; ఊనినచాయఁ = వహించినమాడ్కి; ఆశులు = చెలియలు; వినిశ్చలతఁ = నైశ్చల్యమును; తాల్పఁ; బలరక్తి = అధికానురాగము; లోకఁ = అంతరంగమును; నిండి; పట్టకచాలక = ఆంగలేక; వెలుపడుదారిఁ = బయల్పడునీతిగా; వల్లికలో = లతలు; కడుకఁ = మిక్కిలి; చిగుర్నకఁ = చివురింపఁ గా; హరివసుపీతికానీనయై. - హరి = మనోజ్ఞమగు, వసుపీతికా = బంగరుపీటముందు, ఆసీనయై = కూర్చుండినదై; విపంచికఁ = విఘనము; కలసి = చేరి; గానమునేయుఘాకాంతపుత్త్రికఁ = పాడుచుండెడు రాజపుత్త్రిని; కనకనిభగాత్రికఁ = బంగరుతో, కాజేని, సంపెంగపువ్వుతో సాటియగుశరీరముగలదానిని, అట్టిచంద్రికను; అయ్యినవలుండు = ఆనుచంద్రికుడు; కాంచి = అవలోకించి; చాలకఁ; అశ్చర్యజలరాశిఁ = విస్తయమనెడు సముద్రమునందు; అపుడు = అదర్శనక్షణముందు; తేలెడి.

“అపూర్వదర్శనా చ్చిత్తవిస్తారో విస్తయోమతః” అనుటవలన లోకోత్తరసౌందర్యకాలిని యగువానుడతని జూడ రాజనకు విస్తయోదయం బాయె ననుట.

చ. తెఱలక కన్యఁ జేరి తదధీనతఁ బొల్చి యినావలోక మ
త్రటి నలర నిశ్శద్ధరిరథంబయి మున్నె మనోభ్రమంతయుఁ
మెఱయఁగ నంతకన్న మును * మించె శ్రమోదకవృష్టి చిత్రతఁ
దోఱయఁగ మున్నె జేత్రమునఁ * దోరముగాఁ బులకాఖ్యసస్యముల్. 45

టీ. తెఱలక = బయలుపెడలక; కన్యఁ = చంద్రికను, కన్యారాశిని యర్థాంతరము; చేరి = పొంది; ఇనావలోకము. - ఇన = రాజయొక్క, అవలోకము = చూపు, సూర్యప్రకాశమని యర్థాంతరము, అనఁగా ధర్మధర్మల కభేదగ్రహణముచే నూర్చుండె యనుట, సూర్యుండు కన్యారాశిని జేరఁగా నని ఖలితార్థము; “ఇన స్సూర్యేప్రభా” అని యమరుఁడు; అత్రటికఁ = అనయమును; అలరకఁ = జిప్పఁగా; మనోభ్రమ = మనస్సునెడునాకలనము; నిశ్శద్ధరిరథంబు అయి. - నిశ్శతో = సంబంధించినట్టి, హరిరథంబయి = చిలుకరథముగాఁగలమరుఁడుగలదై, ఇంద్రరథముగుఱునుగలదై యనియర్థాంతరము; ఎంతయుఁ = మిక్కిలి; మెఱయఁ = ప్రకాశిం

పఁగా, మెఱుపులు మెఱయఁగా; మున్నె = అంతకుమునుకే; శ్రవాదకన్పిష్టి = స్వేదోదకవర్షము; చిత్రక = ఆశ్చర్యముచేత; దొఱయఁగఁ = పొందఁగా; అంతకన్నమును = అంతకు పూర్వము; క్షేత్రమునకొ = శరీరమందు, సస్యచిత్రభూప్రదేశమందు; తోరముగా = అధికముగా; పులకాఖ్యసస్యముకొ = పులకలనెడు సస్యములు; మించెకొ = అతిశయించెను.

అనఁగా సుచంద్రునిదృష్టి కన్యను కేరి తెఱలక యుండఁగా అనఁగాదర్శనానందము ననుభవించుచుండఁగా మనంబునఁ గందర్పోదయమయినదనియు మేనెల్ల స్వేదోద్గమ మాయె ననియుఁ బులకల్పనలూ తైనియు భావము. కన్యారాశిని సూర్యుఁడు చేరఁగా వర్షపు వగుటంజేసి వృష్టి గలుగుట లోకప్రసిద్ధము. సూర్యుఁడు కన్యారాశిని జేసుట, తదనంతరము మేఘయుక్తమైయాకాశము మెఱయుట, తదనంతరము వర్షము, తదనంతరము క్షేత్రమున సస్యోదయ మని క్రమ ముండఁగా మేఘముతోఁ జేరి యాకాశము మెఱయుటకు మున్ను వర్షమును దానికిమున్ను క్షేత్రమున సస్యములు గలుగుటయు చిత్రమని తాత్పర్యము. ఇచట సస్యమునకు వర్షమువర్షమునకుమబ్బుతోఁ గూడినమిన్ను మెఱయుటకారణముగానున్న సు అకసము మెఱయుటకుమున్ను వృష్టిగలిగెననియు నంతకుమున్ను సస్యముదయించెననియు కార్యకారణభావమునకు వైపరీత్యమునుబట్టి ఆత్మంతాతిశయోక్త్యలంకారము. “ఆత్మంతాతిశయోక్తీస్సాన్వి త్సార్వాపర్యవ్యతిక్రమే॥ అని తల్లక్షణము. అవిదితక్రమములుగా నతిక్రమకాలములో నుదయించినవని ఫలితార్థము.

“పాంచాలీశుభవిభ్రమస్ఫురణ” యనుపద్యమునందే భవ్యానారాగాలికలో అనుట చేత రాగోదయమైనదని యేర్పడినను రాగము, అసక్తిరూపమనియు కామ ముత్పటాసక్తి రూపమనియు సిద్ధాంతము గాన గుణశ్రవణమున సామాన్యసక్తిగలిగి సాక్షాద్దర్శనమున నుత్పటాసక్తి గలిగిన దని తెలియునది. “ధ్యాయతోవిషయా స్పృశ సుజ్ఞప్తీహుపజాయతే । సక్తా త్సంజాయతే కామః॥” అను గీతావచనమునందును దద్భావ్యతద్వాన్విఖ్యలయందును రతికామములన్వరూపము వైవిధ్యముగ నున్నది. ఈవిషయము విస్తరముగఁ గా వ్యాలంకార సంగ్రహమున “చనితయుఁ బతియు” ననుపద్యము టీకలో మాచే వ్రాయఁబడినది. ఇట సుచంద్రునకు స్వేదము పులకలు అనుసాత్త్విక భావోదయము చెప్పఁబడినది. సాత్త్వికము అనఁగా ననుభావవిశేషములు. అనుభావములనఁగా “అనుభావయన్తి, అనుభృత్సత్త్వితే జాతరత్వో ద్యమహావకములు. “భావ మ్మనోగతం సాక్షాత్సప్తపేతుం వ్యజ్ఞయన్తియే । తేనుభావా ఇతి ప్రోక్తా భూవిక్షేపస్త్రితాదయః” అని తల్లక్షణము వ్రాయఁబడియే. స్తంభాదు లిట్టియను భావములలోఁ జేరినను దానికి సాత్త్వికములని నామము గలుగుట సత్త్వహాత్రమునఁ గలుగుటంజేసి. ఇందులకుఁ బ్రమాణము. “నర్వేపి సత్త్వమూలత్వో ద్భావా యద్యపి సాత్త్వికాః । తథా ప్యమీషాం సత్త్వైకమూలత్వో త్సాత్త్వికప్రథా । అను భావాక్చ కథ్యస్తే భావసం నూచనా దమీ॥ ఏవం దైవివిధ్య మేతేషాం కథితంభావకోవిదైః॥” అని సింగభూపాలీ యము. సత్త్వమనఁగా “ఆస్యేషాం సుఖదుఃఖాదిభావేషు కృతభావనకు । ఆనుభూత్యన యచ్చిత్తం భావకానాం ప్రవర్తతే । సత్త్వంత దితి విక్షేయం ప్రాజ్ఞై స్సత్త్వోద్భవానిమాకౌ ।

సాత్త్వికా ఇతి జానన్తి భరతాద్వా మహర్షియః! తే సమృద్ధ్యైర్వేదరోమాభ్యుద్భవంభా త్సవే షఘః | వైవర్ణ్య మత్రప్రసరియా పితృష్టైః పరికీర్తితాః!'' అనుటలోచిగునది యాగ్రంథము ననే నిరూపింపఁబడినది. ఇట హర్షాతిశయముః స్వేదరోమాంచములు. “నిదానువాన్వ్యాయా మశ్రమక్రోధభయాదిభిః | స్వేద స్సంజాయతే” అనియు “రోమాః శ్చ విస్తయోత్సాహసా న్నాద్యైః” అనియు నందునకుఁ బ్రమాణము. ఇట శ్రమోదకశబ్దము స్వేదోదకమందు సుధ మని కవిహృదయముగాఁ గొనఁ దగియున్నది.

చ. తరుణిమెఱుంగుటారుగడ ♦ దారున నెక్కి సృపాలుచూపుదొ

మ్మరి రమణీయహారగుణమండలినందునఁ దారుచుం బయో

ధరసృతి లాగు వైచి వడిఁ ♦ దార్కొని నన్ముఖరాజుఁ జేరఁ బం

కరుహళరుండు శార్యభిధఃకాహళి మ్రోయఁగఁ జేసె సత్తటిక. 46

టీ. సృపాలుచూపుదొమ్మరి = రాజదృష్టియనెడు దొమ్మరి; తరుణిమెఱుంగుటారుగడకొ=చంద్రికయొక్క మెఱయుచున్న యార నెడుగడను; దారునకొ=వేగముగ; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; రమణీయహారగుణమండలి సందునకొ.- రమణీయ = మనోజ్ఞమగు, హరి=ముత్యంపు పేరులనెడు, గుణ=త్రాళ్ళయొక్క, మండలి=సమూహమయొక్క, సందునకొ=మధ్యభాగము ననుండునవకాశమున; తారుచుకొ=చేరుచు; పయోధరసృతికొ = స్తనసీమయ నెడుగగనమండు; లాగువైచి=లాగువేసి; వడికొ=వేగముగా; తార్కొని=కదిసి; నన్ముఖరాజుకొ=చంద్రుని వంటిమోమనెడు నెదుటనున్న రాజును; చేరకొ=చేరఁగా; పంకరుహళరుండు=మరుండు; శార్యభిధకాహళికొ=గోరువంకయనుపేరుగల బూరుగును; సత్తటికొ=అలాగువైచుసమయమున; మ్రోయఁగకొ=ధ్వనించునట్లు; చేసెకొ=ఓనరించెను.

లోకమున దొమ్మరి గడ పాఠి దానినెక్కి త్రాళ్ళనుండి జాతి పైపైన లాగు వైచి యధిపతి యెదుట నిలుచుటయు, సత్తటికొ దదీయఁడు కాహళి మ్రోయఁగఁ జేయుట యుం బ్రసిద్ధంబు. అట్లు ఆనరపాలుచూపు తోలుత నానుందరిరోమరాజిపైఁ బ్రనరించి పయోధరములను జేరి యామెమోమున కెదుట నిలిచి యుండెననియు, నప్పుడు గోరువంక కూయ సాగిన దనియు, మన్నఁగుండు మ్రోయఁగఁ జేసె ననుటచే నాకూత రాజునకు మిక్కిలి కామోద్దీపకముగనుండెననియు భావము.

చ. అవనిపకన్యనాభిజలజాకరసన్నిధి రోమవల్లికా

నవతరయష్టికాపదమునం బ్రియయోగము వూని శ్రీనతీ

భవమహిమాప్తి సిద్ధరసపాళికఁ బొందియుఁ బొంద వయ్యెఁ ద

త్పృవిమలకంధరాధ్వచరతకొ సృపునేత్రము లద్భుతస్థితికొ. 47

టీ. సృపునేత్రములు=నుచంద్రునిచూపులు; అవనిపకన్యనాభిజలజాకరసన్నిధికొ.- అవనిపకన్య=రాజకుమారియగు చంద్రికయొక్క, నాభి=పొక్కిలియనెడు, జలజాకర=సర

స్సుయొక్క, సన్నిధి = తీరమునందు; రోమవల్లికావతర యష్టికా పదమునకొ.-రోమ వల్లికా=నూఁగారకెడు, నవతర = ఆత్మపూర్వమైన, యష్టికాపదమునకొ = యష్టికాసమ నెడుయోగాసమవిశేషమందు; ప్రియయోగము = ప్రీతియుతమగుసంగతియనెడు ప్రియధ్యాన మును; పూని=పహించి; శ్రీసతీభవమహిమా ప్తికొ.-శ్రీసతీభవ=శ్రీపుత్రుండగుమమయొక్క, శ్రీమంతు లగుపార్వతీపరమేశ్వరులయొక్క, మహిమా ప్తికొ=మాహాత్మ్యప్రపాప్తిచేత; సిద్ధరస పరమ; పాలికొ.-సిద్ధరస=సిద్ధమైనశృంగారరసముయొక్క, దివ్యరసముయొక్క, పాలికొ= పరంపరను; పాండియుకొ; తత్త్వవిమలకంధరాధ్వచరతకొ.-తత్=ఆకస్యయొక్క, ప్రవిమల= నిర్మలమగు, కంధరాధ్వ=కంఠమార్గమంగు, చరతకొ=సంచరణమును, “అధ్వనిచరతీత్యధ్వని రః” అను విగ్రహమందు “చరేత్సః” అని కర్తృర్థమందు టచ్చరీత్యయము దానిపైభావార్థమం దుతలోప్రత్యయము రాఁగా చరించువానిధర్మము చరణమేయగును, ప్రసిద్ధమై నిర్మలమయిన మేఘమార్గ మగుగగనమునందు సంచారమును అని యర్థాంతరము; అద్భుతస్థితికొ=ఆశ్చర్యవర్తనచే; పూనవయ్యొకొ=పహింపవియ్యను.

పుణ్యతీర్థసన్నిధిని యష్టికాసనముపై యోగనిష్ఠాగరిష్ఠుండై పార్వతీపరమేశ్వరాను గ్రహమున సిద్ధరసమును బొందినవాఁడు గగనమార్గసంచరణమును బొందుటప్రసిద్ధము, అట్లు పొందకుండుట చిత్రముగ నున్నదని తాత్పర్యము. సుచంద్రనర పాలునిచూపు లాకన్య యారునందుఁ జేరి యందుఁ బ్రీతి గలిగి స్వరావేశముచే శృంగారరససిద్ధి ననఁగా నానంద దాతృత్యమునొంది కంఠముపైఁ బాఱక సుఖపారవశ్యమున నచటనే నిలిచియుండెనని ఫలితార్థము.

మ. ప్రసమేరుఫలపుత్తి నుబ్బు వళికాఃస్వర్ద్విపిసీభంగకు

ర్తనఁ జొక్కుం గను మధ్యనాకవిహృతికొ * రమ్యోరురంభోపగూ

హసలబ్ధిం జెలఁగు న్నృపేక్షణము లాహా చిత్ర మేణీవిలో

చనయాస్యేందుస్మైక సేవ సనిమేఃవత్సంబు సంధిల్లుటకొ.

48

టీ. నృపేక్షణములు = ఆరాజదృష్టులు; ఏణీవిలోచన యాస్యేందుస్మైక సేవకొ.- ఏణీవిలోచన=చంద్రికయొక్క, ఆస్యేందు=ముఖచంద్రునియొక్క, సుధా=అమృతముయొక్క, ఏక సేవకొ = ముఖ్య సేవచేత; అనిమేషత్వంబు = తెప్పపాటులేమి, దేవత్వము; సంధిల్లు టకొ=సంభవించుటచేత; ప్రసమేరుఫలపుత్తికొ.-ప్రస=శుభములనెడు, మేరుఫల = మేరుప ర్వతప్రదేశమునపుత్తికొ=ఉనికిచేత; ఉబ్బుకొ=వృద్ధిబొందును. వళికాఃస్వర్ద్విపిసీభంగకుర్త నకొ.-వళికా=వళిత్రయము నెడు, స్వర్ద్విపిసీభంగ=వ్యోమగంగాతరంగములయందు, కుర్తనకొ= క్రీడచేత, “క్రీడాభేదాచకుర్తనమ్” అని అమరుఁడు; చొక్కుకొ=సుఖపరవశ మగును. మధ్య నాకవిహృతికొ.-మధ్యనాక=కాననెడునాకసమునందు, “నాకస్వర్గంతరిక్షయోః” అని విశ్వము, విహృతికొ=విహారమును; కనుకొ=బొందును, స్వర్గవిహారము నొందుననుట దేవత్వ పక్షమున కత్యంతాదుగుణంబైనను స్వప్రములు. మేరుపుటోడను పరులు గంగాతరంగములలో

డను ఊరుపు లనంటులతోడను సాటియగునట్లు కానాకనముతోడనే సాటియగుగాని స్వస్థముతోడఁ గా దని యిట్లు వ్యాఖ్యాతంబయ్యె. రమ్యాసురంభోపగూహనలక్ష్మి. - రమ్య=మనోజ్ఞములగు, ఊరు=తోడలనెడు, రంభా=దివ్యస్త్రీయొక్క, ఉపగూహన = కాగిలింతయొక్క, లక్ష్మి=ప్రాప్తిచేత; చెలఁగుకొ=ఓప్పును. ఆహాచిత్రము = ఆత్మాశ్చర్యమనుట.

అనఁగా బ్రసిద్ధచంద్రమండలస్థసుధను గ్రోలి దేవత్వమును గాంచినవారు మేరుస్థలవాస స్వద్వీపీనీతరంగవిహార వ్యోమమార్గసంచారి రభాలింగ నాడుల నొందినట్లు నృపేక్షాములు చంద్రకాముఖచంద్ర సుధారసపానమున నట్టి విభవమును గాంచుట యాశ్చర్యకరమంబునుట. ఆకన్యయొక్క లోకోత్తరముఖాద్యవయవములయందుఁ బ్రసరించి తెప్పపాటులేనివృత్తమాపులు నిరతిశయానందము నొందెనని భావము.

తే. ఉజ్జ్వలతరానురాగసం • ధోదయంబు

దగ మహా స్తంభభావంబు • దాల్చినట్టి

పతిమనంబున నీరజాం • బకుండు దోచె

నపుడు హరిరథసంలబ్ధి • ననుసరించి.

49

టీ. ఉజ్జ్వలతరానురాగసంధోదయంబు. — ఉజ్జ్వలతర=మిక్కిలి ప్రకాశించునట్టి, అనఁగా శత్రుబుమయినట్టి, అనురాగ=ప్రీతివిశేషమనెడు, సంధ్యా = సంధ్యాకాలమయొక్క, ఉదయంబు=ప్రాదుర్భావము; తగకొ=ఓప్పుగా; మహా స్తంభభావంబు. — మహత్ = అధికమైన, స్తంభభావంబు=చేష్టారహితుని భావమును, గృహధారదారు విశేషభావమును; తాల్చినట్టిపతిమనంబునకొ=వహించినట్టివృత్తునిచిత్తమున; అపుడు=అనిర్ని మేషదర్శననమయమందు; నీరజాంబకుండు=పద్మబాణం డగుమరుం డనుపద్మనయనుం డగునారాయణుండు; హరిరథసంలబ్ధి=మందహాసతమనెడు తేరియొక్క సంలబ్ధియను సింహదేహప్రాప్తిని; అనుసరించి=పొంది; దోచెకొ=అగపడెను.

పూర్వము హిరణ్యకశిపువధకై సంధ్యాకాలమున స్తంభమధ్యమున నారాయణుండు నృసింహరూపము దాల్చి తోచినట్లు నృపునిమనం బుత్కటరాగంబయి స్తంభభావంబు దాల్చి యుండ నందు మందహాసము నధిష్ఠించి కాముండు దోచె ననుట. ఆరాజున కనురాగోద్రేకముయ మనము స్తంభ మనెడుసాత్త్వికభావము దాల్చిన దనియు నపుడు మరుండు మందహాసతారూఢుండయి సాక్షాత్కరించిన యట్లు తోచెననియుభావము. “స్తంభస్యాన్యస్మిన్ప్రయాగ్లత్యమ్” అనుటచే స్తంభము శరీరధర్మము గాఁదగియున్నను, రాగాది జన్యమనన స్తంభములేక శరీరము, గలుగదనియు “నత్త్వజన్యత్వే సతిగతినిరోధస్తంభః” అను లక్షణానుగతమైన రాగసంభవమయిన మనోవ్యాపారనిరోధమునుబట్టి యిట్లస్తంభపదప్రయోగమని తెలియునది. కామోదయరాగోదయములు వెనుకఁ జెప్పఁబడినవయైన నిందుఁ దదుత్కటదశగాఁ దెలియఁ దగును.

చ. నిరువముపద్మినీకులము • ణీపరిదర్శనశక్తి నైశ్చలీ

గరిమ భజించి నమ్మదవి • కాసమునం గనుపట్టుకుంభినీ

శ్వరతిలకంబు నుద్ధతి నిశాతపలాశనుమాంకుశంబుచేఁ

గర మనమాస్త్రయంత నఱుకం జనియించె శిరశ్చలనస్థితుల్.

50

టీ. నిరుపమపద్మనీకులమణి పరిదర్శనశక్తి. — నిరుపమ = సాటిలేనట్టి, పద్మనీకులమణి = పద్మనీజాతిస్త్రీలయందు శ్రేష్ఠయగుచంద్రికయొక్క, పరిదర్శనశక్తి = దర్శనసామర్థ్యము చేత, సాటిలేనిగజస్త్రీ రత్నయొక్క దర్శనసామర్థ్యముచేతనని యర్థాంతరము; పద్మయొక్కస్త్రీ పద్మిని, “ఇభస్తప్సేరమఃపద్మి” అని యమరుడు; నైశ్చలీగరిమ = నిశ్చల భావయొక్కయాధిక్యమును; భజించి = పొంది; సమదవికాసమునకు = సంతోషాతిశయము చేత, అధికమైన మదవికాసముచేతనని గజపరమైనయర్థము; కనుపట్టు కుంభినీశ్వరతిలకంబుకు = చూపట్టు రాజశ్రేష్ఠుని, చూపట్టుగజ శ్రేష్ఠమునని యర్థాంతరము; “గౌరిలాకుమ్మినీ తుమా” అనుటచే కుమ్మినీశబ్దము భూమియందును, కుమ్మినీస్త్రీకుమ్మినీ, అను వ్యుత్పత్తిచే గజస్త్రీయందును వర్తించును; ఉద్ధతి = దర్శనము చేత; నిశాతపలాశనుమాంకుశంబుచే. — నిశాత = తీక్ష్ణమగు, పలాశనుమ = కింశుకకుసుమమనెడు, అంకుశంబుచే = అంకుశమనునాయుధముచేత; అనమాస్త్రయంత = మదచుండనుమావటివాడు; నఱుక = నఱుకగా; శిరశ్చలనస్థితుల్ = మెప్పున శిరఃకంపమునీయుటలు, చుఱుకునతలవిదుర్బుటలు అని గజపక్షయననర్థము; జనియించె = ఉదయించెను.

చంద్రికాదర్శనానందా తిశయముచే నైశ్చల్యము వహించి మన్తభాణహతుడై మెప్పున నారాజు శిరఃకంపముచేయఁగా నది యాడెయఁగు నందాసక్తయై మదవిలాసము చే గదలకుండినగజమును నియంతయంకుశముచే బాడువఁగా నాగజము చుఱుకునఁ దల విదిర్చినట్లుండెనని భావము.

చ. అలరెడిశ్యామకెంజగురుటాకులఁ జేరినఁ గోరకంబులన్

మలయుచు నున్నఁ జారునుమఁమాలిక లొందిన మంజుమంజరీ

స్థలములపొందు గన్న మధుసంతతిఁ గూడినఁ బాయ వయ్యెడం

జలగుటనో ద్విరేఫగతిఁచే మహిపాలకురవ్యనేత్రముల్.

51

టీ. మహిపాలకురవ్యనేత్రముల్ = సుచంద్రుని మనోజ్ఞనేత్రములు, అనఁగా దృష్టులు; ద్విరేఫగతి = భృంగరీతిచేత, రేఫధ్యయప్రాప్తిచేత; జలగుటనో = ఓపుటచేతనో; రవ్యనేత్రపదమందు ఆద్యంతములయందు రెండురేఫములున్నవి గావున నవి ద్విరేఫగతి జలగుననుట, ద్విరేఫశబ్దముచే లక్షితలక్షణావృత్తివలన ప్రమరపదబోధ్యము లగుభృంగములు బోధితము లగునని కాస్త్రీసరణి; అలరెడిశ్యామకెంజగురుటాకుల. — అలరెడి = ప్రకాశించుచున్న, శ్యామ = అతయొక్క, కెంజగురుటాకులకు = రక్తపల్లవములను, ఈపద్యమున సుపమానము రైనపల్లవాదులు చెప్పఁగా సాధ్యవసావలక్షణచే సుపమేయము లగువాస్తాదులు బోధ్యములు గావున, శ్యామకెంజగురుటాకులకు అనఁగాఁ జంద్రికాహస్తములచేతనని గ్రాహ్యము;

ఇట్లంతటఁ దెలియవలయు; జేరినకొ=పొందినను; కోరకంబులకొ=మొగ్గలయందు, వానిచే
లక్ష్యంబు లగుగోరులయందనుట; మలయుచుకొ ఉన్నకొ=తిరుగుచున్నను; చారుసుమహా
లికలు=మనోహరములయినవూలదండలను, అనఁగా నామె బాహువులను; పొందినకొ=చేరినను;
మంజుమంజరీస్థలములపొందు. -మంజు=మనోజ్ఞములగు, మంజరీ=పువ్వుగుడ్డులయొక్క, వానిచే
లక్ష్యంబులగు స్తనములయొక్క, స్థలముల=ప్రదేశములయొక్క, పొందు=సంపర్కమును;
కన్నకొ=కాంచినను; మధుసంతతికొ=మకరందపరంపరను, కూడినకొ=చేరినను, ఆమెపెద
వినిజేరిననుట; పాయవయ్యొకొ=పీడవయ్యెను,

అనఁగా ద్విరేఖములు లతావిశేషముయొక్కచివురులను, కోరకములను, నుముములను,
పువ్వుగుడ్డులను, మకరందమును గూడియున్నను బాహుకుండుఁట్లు, ద్విరేఖగతిఁజెలంగు నృపా
లునేత్రములు, చిగురుటాకులనుబోలు హస్తములను, కోరకంబులఁబోలు గోరులను, నుముమా
లికలఁ బోలుబాహువులను, పువ్వుగుడ్డులఁ బోలు స్తనములను, పూఁదేనియను బోలువధర రస
మును గూడియు పీడకున్న వని భావము. అతిశయోక్త్యలంకారభేదము. “విషయస్యా
నుపాదానా ద్విషయ్యుపనిబధ్యతే | విక్షేయాతిశయోక్తి స్సాకవిప్రేధోక్తి సప్తతా||”
అని తల్లక్షణంబు పూర్వము చెప్పఁబడియె.

తే. ఇట్లు తచ్చంద్రికాయత్త + దృక్చకోరుఁ
డై రసాధీశపద్మాకుఁమారుఁ డపుడు
ప్రమదము నవాద్యుతంబును + బల్లవింప
నాత్మ నాయంతి నిట్లని + యభినుతించె.

52

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; రసాధీశపద్మాకుఁడు=భూపతియ నెడు మదనుండు;
తచ్చంద్రికాయత్తదృక్చకోరుఁడై=ఆచంద్రికాపరతంత్రములగు నేత్రములను చకోరములుగల
వాఁడై; అపుడు; ప్రమదము=సంతసము; నవాద్యుతంబును=లోకోత్తరాశ్చర్యమును; బల్లవిం
పకొ=చిత్తరింపఁగా; అత్తకొ=మనస్సునందు; ఆయాంతికొ=ఆచంద్రికను; ఇట్లు=పక్ష్యమాణ
ప్రకారముగా; అభినుతించెకొ=క్లాపించెను.

సీ. కాఁబోలు నీహేమఁగాత్రి క్రొత్తగ సావఁ, దీరినవలజ్జేనిఁచారు హేతి
కాఁబోలు నీకంబుఁకంతి పాల్కుడలిజి, డ్లడఁగఁ జూపట్టుశీఁతాంశురేఖ
కాఁబోలు నీతమ్మిఁకంటి చిరద్యుతుల్, మించఁ బొల్చినతల్కుఁమించుఁదీవ
కాఁబోలు నీసీలఁకై శృమన్మథశిల్పి, బాగుగాఁ దీర్చినఁపసిఁడిబొమ్మ

తే. యకార యీచెల్వచెలువ మఁయారె యీపా
లంతి యొయ్యార మహామ యీఁయింతిమిన్న
సొంపు మజ్జారె యీచాన + సొగగుపెంపు
బల్లిరె యీలేనుఁ బొగడ వాఁకృతివకేంజె,

53

టీ. ఈ హేమగృతి = ఈ కనకాంగి; క్రొత్తగడ్ = నూతనముగ; సానక్ = సానయందు, సాన యనగా ములు లోనగువానిఁ జక్కఁబఱచుసాధనవిశేషము; తీరినవల రేనిచారు హేతి. — తీరిన = చక్కఁబడిన, వలఁతేని = మరుని సంబంధియగు, చారు = మనోజ్ఞమైన, హేతి = ఛద్రము; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈ కంబుకంకి = శంఖముచు బోలుకంఠముగల యీసుందరి; పాల్కడ లిజ్జడఁగడ్. — పాల్కడలి = క్షీరాంబునిధియొక్క, జిజ్ఞడఁగడ్ = జిహ్వాతఃసంగిహేఁగా; చూపట్టు శీతాంశు రేఖ = అగపడుచంద్ర రేఖ; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈతమ్మికంటి = ఈపద్మనయన; చిరద్యుద్బల్ = స్థిరమయిన కాంతులు; మించకో = అతిశయించునట్లు; పొల్చినతక్కుమించుచుండిన = ఉదయించినట్టి ప్రకాశమానమయిన మెఱపుఁదీన; కాఁబోలు = కాఁదగును. ఈనీలకైశ్య = ఈనీలకుంతల; మన్మథశిల్పి = మన్మథుఁడను శిల్పకారుఁడు; బాగుగడ్ = చక్కఁగా; తీర్చినప సిఁడితోన్పు = దిద్దినబంగరుబొన్పు; కాఁబోలు = కాఁదగును. జౌర = ఆశ్చర్యము! ఈచెల్వచెలువము = ఈ స్త్రీ సౌందర్యము! అయారె = అద్భుతము! ఈపాలంతియొక్కరము = ఈ స్త్రీ సౌందర్యగర్వము; ఆహవా = చిత్రము! ఈయింటిమిన్న సాంపు = ఈయత్తమ స్త్రీరమ్యత; మజ్జారె = విస్తయకరము! ఈవానసాగసుపెంపు = ఈ స్త్రీ సౌందర్యముయొక్క యతిశయము; బలిరె = వింత! ఈరేమక్ = ఈ స్త్రీని; పొగడక్ = నుతించుటకు; వాక్పతివశంబె = బ్రహ్మరమా!

అనఁగా జతుర్ముఖుఁడై చతుర్వేది తెలిసిన యట్టిబ్రహ్మకైన నిట్టిబోకో తర నాయకను వర్ణింప నలవి గా దనుట. ఆమె స్వర హేతినిశశరేఖను మించుచుండినను పసిఁడిబొన్పునుబోలిన దని ఫలితము.

మ. అతిశోణం బతిశోమలం బతివిశాళాత్మం బతిశ్లక్షకం

బతినిమ్నం బతిమేచకం బతిదృఢం + బత్వంతపారిష్లవం

బతివక్రం బతిదీర్ఘ మార బలి యీశాయంభోజపత్రాక్షి య

ప్రతిమానావయవప్రతానము మనఃపద్య నివచారింపఁగడ్.

54

టీ. ఈయంభోజపత్రాక్షియప్రతిమానావయవప్రతానము. — ఈయంభోజపత్రాక్షి = ఈశమలపత్రాక్షియొక్క, ఆప్రతిమాన = సాటిలేని, అవయవప్రతానము = అవయవసంఘము; మనఃపద్యక్ = చిత్తవీధిని; విచారింపఁగడ్ = ఆలోచింపఁగా; అతిశోణంబు = మిక్కిలియెఱుఁగైనదియు; అతిశోమలంబు = మిక్కిలిమృదులమయినదియు; అతివిశాళాత్మంబు = అతివిపులస్వరూపంబు; అతిశ్లక్షకంబు = మిక్కిలి కృతమయినదియు; అతినిమ్నంబు = మిక్కిలి లోఁతుగనున్నదియు; అతిమేచకంబు = మిక్కిలిచల్లనైనదియు; అతిదృఢంబు = మిక్కిలి స్థూలమయినదియు; అత్వంతపారిష్లవంబు = మిక్కిలిచపలమయినదియు; అతివక్రంబు = మిక్కిలికుటిలమైనదియు; అతిదీర్ఘము = మిక్కిలిపొడవైనదియు; జౌర = అశ్చర్యము!

అనఁగా నొకయువతియవయవ సమూహము పరస్పరవిరుద్ధముగ శోణత్వమేచకత్వ కృతత్వవికాలత్వాదిధర్మముల నొప్పియుండుట యాశ్చర్యమని యాశయము. అయిది యుజ్జ్వలతా లతిశోణం బనియు, పాదంబు లతిశోమలంబు లనియు, కటిస్థల మలివికాలం పీఠయు, మధ్యభాగం బతిశ్లక్ష్య మునియు, నాభి యతినిమ్నం బనియు, నాఁగా రతి

మేచకం బనియు, చిన్తోయి యతిదృఢం బనియు, కన్తోయి యత్యంతపారిష్కం బనియు, ముంగురు లతివక్రంబు లనియు, జడ యతిచ్ఛిం బనియు భావము. ఇటఁ జంద్రికా గతసౌందర్యాతిశయము విర్జితం బయ్యె. “అన్త్యత్యక్తానాం య స్సన్నివేతో యశోఽచితమి” నుశ్లిష్టసంధిబద్ధ స్సన్య త్రత్యన్తర్య మితీర్యతే” అని తల్లక్షణము. ఇట్లు “దీర్ఘాక్షం శరదిష్టుకాన్తివదనం బాహూ నతా పంసయో స్సంక్షిప్తం నిజిదోన్నతస్తన మరః పాశ్చేష్వ ప్రమృష్టే ఇవ 1 మధ్యః పాణిమితో నితమ్ని జఘనం పాదా వరాశాన్లుః ఛన్దో నర్తయితు ర్యత్రైవ మనస క్లిప్తం తథాస్యా వపుః ఇత్యాదిగా గ్రహాంతరిమలయందు సౌందర్యవర్ణనము తెలియవలయు.

సీ. అలరారు నేమొ రఃమ్యాళిపాళి నెలంతి

కులుకుపెన్నెఱులతోఁ * జెలిమిఁ గాంచి

చరియించు నేమొ బల్ * మరుమార్గణశ్రేణిః

పడఁతిదృగ్గుచి కర్ణిభావ మూని

చెలువైందు నేమొ మంజులకుచంబులు పక్వ

బింబోష్ఠిచనుదోయి * పేరు మోసి

మనఁజేయు నేమొ యింపున ధాత్రి చెలికటి

తటవిస్తృతికి దాదితనముఁ దాల్చి

తే. యతిశయిలు నేమొ పద్మంబు * లనుదినంబు

భామపాదద్వయప్రభా * ప్రాప్తి నెప్పి

మహిమ గను నేమొ నద్వంద్య * మణిచయంబు

కలికివదనఖజననశేఖరత నొంది.

55

టీ. రఃమ్యాళిపాళి=రమ్యమైనకుమ్మెదలగుంపు; నెలంతకులుకుపెన్నెఱులతోఁ = చంద్రికయొక్క యందమైన పెద్దవెండ్రుకలతోడ; చెలిమిఁ=సఖ్యమును; కాంచి=పొంది; అలరారునేమొ=ప్రకాశించు నేమొ. అనఁగా రమ్యమైన యాళిపాళి యన సఖీసముదయము గావునఁ జెలిమిఁ గాంచుట దానికి నైజంబగు నని వ్యాదయము. బల్మరుమార్గణశ్రేణి=అధికములైనచుదనబాణములగుంపు; పడఁతిదృగ్గుచికిఁ=దీనిదృక్కాంతికి; అర్థిభావము=యాచకత్వమును; టిని=వహించి; చరియించు నేమొ=సంచరించు నేమొ. మరుతూపు లిపడఁతిదృగ్గుచికి యాచకవృత్తి దాల్చిన ట్లున్న దన దృగ్గుచియం దాధిక్యంబు మార్గణములయందు న్యూనతయుఁ దోచు, దానంజేసి పడఁతిదృగ్గుచి మరుతూపుల కన్న మిన్నగా నున్నదేని భౌతికము. మార్గణశ్రేణి యనఁగా యాచకులగుంపుగావున నది యర్థిభావము దాల్చుటఁ స్వభావము. “మార్గణో యాచకార్థినా” అని యమరుఁడు. మంజులకుచంబులు=మనోజ్ఞ ములగు గజ నిష్పపండ్లు; పక్వలింబోష్ఠిచనుదోయి=పండినదొండపండువంటి పెదవిగలదీనికన్తోయినా

మమును; మోసి=పహించి; చెలువందు నేమొ = సాంపుగాంచు నేమొ. దీనిచంద్రియి లకుచ
ములను మించిన దని భావము. మంజులకుచకబ్బములో కుచకబ్బము చేరి యున్నదిగావున మం
జులకుచములు కుచములవేరు మోసియుంట సహజము. ధాత్రి=ధూమి; ఇంపునకొ=ఇచ్చుచేత;
చెలికటితటవిస్తృతికొ = దీనిజఘనవిస్తారమునకు; దాదితనముకొ=పెంపుడు తల్లియగుట
ను; తాల్చి=వహించి; మనఃజేయు నేమొ=వృద్ధిబొందించు నేమొ. దీనిజఘనము భూమియొక్క
వైశాల్యమువంటివైశాల్యమున రాజల్లు నని భావము. “ధాత్రి స్వా దుపమాతాపి” అనుకో
కమున ధాత్రికబ్బ ముపమాతను బోధించుఁ గావున కుపమాత దాదితనము దాల్చుట స్వభావ
ము. పద్మంబులు=తమ్ములు; అనుదినంబు=ప్రతిదినమును; భామపాదద్వయప్రభాప్రాప్తికొ=
ఈసుందరిపాదయుగ్మకాంతిప్రాప్తిచేత; ఓప్పి; ఆతిశయిలు నేమొ = ఆతిశయించు నేమొ.
దీనిపాదయుగ్మప్రభ పద్మప్రభను మించిన దని భావము “పదః మేవ మా యేషాం తాని
పద్మాని” అనుటచేత, పాదలక్ష్మీనింటిలక్ష్మీగలవే పద్మములు, గావున గవి పాదద్వయప్రభా
ప్రాప్తి నలరట యరిది గాదు. భామపదము సూర్యనిబోధించుఁ గావున సూర్యకిరణ
ప్రభాప్రాప్తిచేతఁ బద్మము లతిశయించుట సహజ మనియుఁ దోచు. ఇప్పక్షమున, భామ=
సూర్యనియొక్క, పాదద్వయ=కిరణద్వయముయొక్కదే, అనఁగా రెండుకిరణములు ప్రగు
రించినను పద్మములు వికసిల్లి రాజల్లు నని యాశయముగాఁ దోచుచున్నది. సద్వ్యంశమణిచ
యంబు = మంచివెదురులందుఁ బుట్టినముత్యములగుంపు; కలికిపదనఖజననశేఖరతకొ.—
కలికిపదనఖ = ఈసుందరి పాదనఖములవలన, జనన = జన్మవలనైన, శేఖరతకొ =
క్రేష్టతను; ఓంది; మహిమకొ = పూజ్యతను; కనునేమొ = కాంచునేమొ. అనఁగా
చంద్రిక పాదనఖములు ముత్యములను మించిన వనుట. సద్వ్యంశమణిచయం బనఁగా
మంచితలముగలమణులగుంపు పదనఖజనన అనఁగాఁ బాదనఖజనకము లైనపాదములకు
భూషణభావమును దాల్చు ననుట. జనన శబ్దము కర్మిర్భల్గుల్బిత్రయంతము, నఖములు కర
రుహము లయినట్లు పదరుహములు గా వచ్చును. “పదన్యాసక్రీడారణితమణిమంజీరర
శనమ్” ఇత్యాదికవివ్యవహారములవలన మణులు పదములకు భూషణము లగుట స్పష్టము.
ఇందును లోకోత్తరసౌందర్యకాలిని యని వ్యక్తం బగుచున్నది.

మ. వలజారత్నము దోచు నెన్నడు మణుత్వస్థేమఁ గాంచం గటి

స్థల మెంతేని మహత్త్వ మంద జడ దోడ్డం దీర్ఘతం బూన ని

చ్చలు గుల్ఫంబులు హ్రస్వతం గన రతీశబ్రహ్మలీలాకృతో

జ్వలమాయాపరిమాణవై భవనమచ్ఛాయ నివరాజిలగకొ.

56

టీ. నెన్నడుము=అందమైనకొను; అణుత్వస్థేమకొ.—అణుత్వ=అణుపరిమాణభావము
యొక్క, సూక్ష్మతయొక్కయనుట, స్థేమకొ=స్థితిని; కాంచకొ=పొందఁగా; కటిస్థలము=కటి
ప్రతేకము; ఎంతకొ=మిక్కిలి; మహత్త్వము=మహత్వపరిమాణభావమును, వైశాల్యముననుట;
అందకొ; జడ=వేడి; దోడ్డకొ=వెంటనె; దీర్ఘతకొ=దీర్ఘపరిమాణభావమును; పూనకొ; విచ్చ
లు=పల్లవులు; గుల్ఫంబులు=పిక్కలు; హ్రస్వతకొ=హ్రస్వపరిమాణభావమును; కనకొ; వలజా

రత్నము=స్త్రీరత్నమగుచంద్రిక, “చాఃస్త్రీభూశ్చవలజా” అనిరత్నమాల; రతీశబ్రహ్మలీలాకృ
తోజ్జ్వలమాయాపరిమాణవైభవమచ్చాయుక్. -రతీశబ్రహ్మ=ఆనంగుండము విధాతచేత, లీలా
కృత=విలాసనిర్మితమగు, శబ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్నట్టి, మాయాపరిమాణ=మాయామయములగు,
నణుదీర్ఘాదిపరిమాణములయొక్క, వైభవ=సమృద్ధియొక్క, సమచ్చాయుక్=తుల్యచ్చాయచేత;
విరాజిల్లగఁగ=ప్రకాశించునట్లు; తోచుక్=అగపడుచు.

అనఁగా ననంగుండమువిధాత మాయావిలాసముచేత అణుమహద్విష్టప్రాస్వభేదముచే శా
స్త్రసిద్ధమైనపరిమాణచతుష్టయముజంద్రికారూపముగ స్పృశించినట్లు తోచుచున్నదనుట.

చ. హరిణధరాన్యమోవివనః*లా కిసలాకృతిః బొల్పు నంధ్రులూ

యరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగ*లా మృగలాలన మూన్ముకన్నులూ

హరినిభవాణిమేనినట*లా నిటలాకరవాలకమ్ములూ

యరిభిదురోజ నెన్న వన*మా యనమాశుగమానభేదిక*.

57

టీ. హరిణధరాన్యమోవివనలా.-హరిణధరాన్య=చంద్రవదనయొక్క, మోవి=అధర
ముయొక్క, వనలా=పారములా! కిసలాకృతిః=పల్లవాకారముచేత; బొల్పునంధ్రులూ=ఓ
ప్పుచున్నపాదములా! అరుణతరోష్ఠిగుబ్బవగలా=ఈబింబోష్ఠియొక్కచంద్రియివిలాసములా!
మృగలాలనమూన్ముకన్నులూ.-మృగ=లేడియొక్క, లాలసము=ప్రీత్యతిశయమును, మూన్ముక
న్నులూ=కలిగించునేత్రములూ! హరినిభవాణిమేనినటలా.-హరినిభవాణి=చిరుకపలుకులుగలదీని
యొక్క, మేని=శరీరముయొక్క, సటలా=నడకలా! నిటలాకరవాలకమ్ములూ.-నిటల=నొస
లు, అకర=అక్రయముగాఁగల, అనఁగాఘటమందువ్రేలాడునట్టి, వాలకమ్ములూ = కేశములా!
నంగురులాయనట; అరిభిదురోజ=చక్రవాకభేదికములగుకుచములుగలదీనిని; ఎన్నక్ =
కొనియాడుటకు; అనమాశుగమానభేదిక=ఘలాక్షునకైనను; వసమా=శక్యమా?

ఇట్టిలాకోత్తర సౌందర్యకాలినియగుదీనిఁ నెన్నబంచచక్రసంతవానికిని తరముగాదనుట.

సీ. కలికివీఁకటిపిండు * గలికిఁ బిల్చుకచాళి

వాలుగలనజాలు * వాలుఁగనులు

బింబమ్మనకుఁ బ్రతి*బింబంబు కెమ్మోవి

యే పూనురేరేని*యేపు మోము

ఇంచుమేలిమి నల*యించుమేల్పులుకులు

కంబులకన్నఁ బొం*కంబు గళము

జక్కవకవ నేఁచుఁ * జక్క వలుఁదగుబ్బ

లలివధూకులము సా * లలిత మారు

పాపులసిరి సారె * వాపు లవన్నాభి

మొలుఁగురంభల రూప * మొలుఁగుఁ దొడలు

తే. తమ్ములన మంజులశ్రీయుతమ్ములడుగు
 లుడుపురాణాస్యకాంతుల * నుడుపు గోరు
 లవని సోమ్యలావణ్య * లవనిరూఢి
 యమరసుందరులం దైన * నమరఁ గలదె.

58

టీ. క'చాలి=కేశపంక్తి; కలికిచీకటిపిండుకొ=అందమగునంధకారపుంజమును; కలికికొ=జగదమునకు; పిల్చుకొ=ఆహ్వానముసేయును. వాలుఁగనులు=నిడుదకన్నలు; వాలుగలసజాలు.-వాలుగల=మత్స్యములయొక్క, సజాలు=శిక్షారూపములు, దీనికన్నలు మత్స్యములకు శిక్షారూపములనుటచే మత్స్యములకన్నఁగన్నలు సుందరములనిభావము. కెమ్మెవి=కెంపైన పెదవి; బింబంబునకుకొ=దొండపండునకు; ప్రతిబింబంబు=ప్రతిరూపము. మోము=ముఖము; ఏవు=గర్వమును; ఊనురేరేనియేవు = వహించుచంద్రునియొక్కబాధ, బాధించునదనుట. పేల్చులుకులు=శ్రేష్ఠములగుమాటలు; ఇంచుమేలిమికొ = చెఱకుయొక్కయతిశయమును; అలయించుకొ=అలయునట్లుసేయును. గళము=కంఠము; కంబులకన్నకొ=శంఖములకన్నను; పాంకంబు=సుందరమైనది. వలుఁదగుబ్బలు=స్థూలములగుస్తనములు; చక్కకొ=బాగుగ; జక్కవకవకొ=చక్రవాకమిఘనమును; ఏచుకొ=బాధించును. ఆరు=నూఁగారు; అలివధాకులమునాకొ=ఆడుతుమైదలగుంపనఁగా; లలితము=ఓప్పనట్టిది. లనన్నాభి=ప్రకాశించుటొక్కిలి; వాపులవీరికొ=నడవాపులయొక్కసంపదను; సారెకొ=మాటిమాటికి; పాపుకొ=తొలఁగఁజేయును. తొడలు=ఊరుపులు; మెఱుంగురంభలరూపము=ప్రకాశించుచున్నయనంటులయొక్కరూపమును; ఎఱుంగుకొ=తెలియును. అడుగులు=పాదములు; తమ్ములనకొ=పద్మములనఁగా; మంజులశ్రీయుతమ్ములు=మనోజ్ఞమైనకాంతితోఁగూడినవి. గోరులు=నఖములు; ఉడుపురాణాస్యకాంతులకొ.-ఉడు=రిక్కులయొక్క, పురాణా=మునుపటివైన, ఆస్యకాంతులకొ = ముఖరుచులను; ఉడుపుకొ=ఉడుగఁజేయును. అవనికొ=భూమియందు; ఈశొమ్యలావణ్యలవనిరూఢి=ఈస్త్రీయొక్కలావణ్యలేశముయొక్క ఆధిక్యము; అమర సుందరులందైనకొ=దేవలోకకామినులయందైనను; అమరఁగలదె=అబ్బుఁగలదా?

అనఁగా నిట్టిలావణ్యలేశము సురసుందరుల కైన నమర దనుట. లావణ్య మనఁగా దేహకాంతివిశేషము. ఆమెకచములు చీకటిని, కన్నలు మత్స్యములను, మోవిబింబమును, ఇత్యాదిగాఁ బోలియున్నవని ఫలితము. ఇది పంచపాదినీనము.

ఫ. అని పతి సన్నుతించు హృదయంబున విన్నయ ముంచు నేడుగా
 యనుపమశక్తి దర్పకున * కశ్య నటంచు వచించు నవ్విరిం
 చనుకుభసర్గకోవిదత * సారెకు వెంచు నిమేమరాహితిం
 గనుఁగవ పూన వెండియును * గాంచు వెలందిఁ దదేకతానతక.

59

టీ. అని=ఇట్లుని; పతి=సుచంద్రుఁడు; సన్నుతించుకొ=కొనియాడును. హృదయమ్మనకొ=చిత్తమందు; విన్నయము=ఆశ్చర్యమును; ఉంచుకొ. దర్పకునకుకొ=మదనకు; అనుపమ

శక్తి=సాటిలేనిపామర్థ్యము; నేడుగా=ఇప్పుడుగా! అబ్బే=అనుచును. అటంచు= వచించు=పలుకును. అవ్వించిను శుభసర్గకోవిదత=అబ్రహ్మయొక్క శుభనిర్మాణ పాండితిని; సారకు=మాటిమాటికి; ఎంచు=గణించును. కనుగవ=నేత్రయుగము; నిమేషరాహితీ=అప్పుపాటులేమిని; పూనక=వహింపగా; వెండియు=మతియును; తదేకతానత=తదేకాగ్రతతో; “ఏకతానోనన్యవృత్తిః” అని యనునందు; వెలంది=చంద్రికను; కాంచు=అవిలోకించును.

చ. అపుడు మహింద్రుతోడ నల యక్షవిభుండు వధూటిఁ గంటివే
తపనకులేంద్ర నాపలుకు తథ్యత గాంచె గదా తదాప్తి నే
నిపు డట కేగి కొమ్మకుఁ ద్వందేకమతిం బొడమింతు నంచు న
స్పృపతియనుజ్ఞఁ గైకొనుచు హృద్యవిమానము డిగ్గి యత్తటిక. 60

టీ. అపుడు: అలయక్షవిభుండు=అకుముదుండు; మహింద్రుతోడ=నుచుండుని తోడ; తపనకులేంద్ర=సూర్యవంశోత్తముఁడా! వధూటిక=చంద్రికను; కంటివేచూచితి విగదా! నాపలుకు=నామాట; తదాప్తి=అట్లునేజెప్పిన స్త్రీయుపబ్ధిచేత; తథ్యతకాంచెగదా=యథార్థతనొందెగదా! నేక; ఇపుడు; అటకు=అచంద్రికయుండుచోటికి; ఏగి; కొమ్మకు=చంద్రికకు; త్వదేకమతిక=నీయందలిప్రీతిననుట; బొడమింతు=ఉదయింపజేయుదును. అంచు; అన్నస్పృపతియనుజ్ఞ=అరాజనాజ్ఞను; కైకొనుచు=స్వీకరించుచు; హృద్యవిమానము=మనోజ్ఞపుష్పకమునుండిఁదిగ్గి; అత్తటిక=ఆనమయమందు. దీనికి “వనధరఁజేరి” యనునుత్తరపద్యక్రియతో నన్వయంబు.

చ. వనధరఁ జేరి చారుతరువారము చయ్యన దాటి పూర్వవ
ర్తన నవలాలఁ జేరఁ జనఁ దామరసానన లెల్ల వచ్చెఁ గా
ఘనగురుఁ డంచు నబ్రమునఁ గాంచగఁ గాంచనవీతి డిగ్గి యా
జనవరకన్య యాలిజనసంవృత్తిఁ దా నెదు రేగి భక్తితోక. 61

టీ. వనధరక=ఉద్యానవనస్థలమును; చేరి; చారుతరువారము=మనోజ్ఞపుత్రసంఘమును; చయ్యన=శీఘ్రముగా; దాటి; పూర్వవర్తన=పూర్వగీతిగా; నవలాల=ఉవిదలను; చేరఁజన=చేరఁజోగ; తామరసాననలెల్ల=స్త్రీలందఱు; ఘనగురుండు=మనపెద్దయుపాధ్యాయుండు; వచ్చెఁగా=వచ్చెనుగదా! అంచు; అబ్రమున=అశ్వరథముతో; కాంచగ=చూడగా; ఆజనవరకన్య=అచంద్రిక; కాంచనవీతి=బంగారువీటునుండిఁదిగి; అలిజనసంవృత్తి=సభసముదయపరివృత్తిచేత; తా; ఎదురేగి=ఎదుర్కొని; భక్తితోక. దీని కానతిసేయ వసుమందుక్రియతో నన్వయము.

చ. గురుకుచభారరేఖ సుగిఁ గోమలి యానతి సేయ నాదయా
కరమతి పెండ్లికూతురపు గమ్మని దీవన లిచ్చి తద్వధూ

త్కరకృతపూజనావిధులు * కైకొని తద్వనితాసమర్పితాం

బరచరరాజరత్నచయభాసురపీఠి వనించె నయ్యెడన్.

62

టీ. గురుకుచభారరేఖన్ = గొప్పలగు స్తనములయొక్క భారాతిశయముతోడ; బిగిన్ = క్రమముగా; కోమలి = చంద్రిక; అనితన్ = ప్రణామమును; చేయన్; ఆదయాకరమతి = కరుణాకరమగు మదిగలయాతముడు; పెండ్లిమాతృరపుకమ్మ అంచున్ = పెండ్లిమహరితపుగమ్మనుచు; దీవనలుఇచ్చి = ఆశీర్వాదించి; తద్వనూత్కరకృతపూజనావిధులు కైకొని = ఆవనితాకదంబముచేఁజేయఁబడిన పూజావిధానములను స్వీకరించి; తద్వనితాసమర్పితాంబరచర రాజరత్నచయభాసురపీఠిన్ = అవనితలచే సమర్పింపఁబడిన యింద్రసిలమణిచయభాసురమైనపీఠమున; అంబరచరరాజరత్నములనఁగా గురరాజైన యింద్రునిసంబంధిరత్నములు, ఇంద్రసిలములునిఫలితము; వనించెన్ = కూర్చుండెను. అయ్యెడన్. దీని కగ్రిమపద్యస్థ మగువనించెననుక్రియతో నన్వయము.

తే. మనుజపతికన్య సఖులతో * మణిమయాన

నమున వనియించె నప్ప డాకోమిరెమిన్న

నెచ్చెలి చకోరి యన మించునెలఁత యోర్తు

కుముదుఁ దిలకించి యిట్లనుఁ * గుతుకఫణితి.

63

టీ. మనుజపతికన్య = చంద్రిక; సఖులతోన్ = చెలియలతోడ; మణిమయానమునన్ = రత్నపీఠికాయందు; వనియించెన్. అపుడు; ఆకోమిరెమిన్న నెచ్చెలి = చంద్రికయొక్కసతీయ; చకోరియనమించునెలఁతయోర్తు = చకోరియనంబరఁగునొకస్త్రీ; కుముదున్ = కుముదుని; తిలకించి = చూచి; కుతుకఫణితిన్ = సంతనముతోఁగూడినవాక్కుచేత; ఇట్లనన్ = వక్ష్యమాణితిగాఁబలుకును.

చ. హరినమధామ యుష్మదరుణాంఘ్రిలు గన్లెన నిల్లు మద్భగం

బురుహము లెంతయుం జెడనిమోదముఁ జేకొనె దూర మయ్యెదు

స్తరహృదయాంధకారనముదగ్రత లెల్లఁ బ్రవృద్ధిఁ గాంచె వి

స్ఫురదభిలాష చక్రములు * పొల్పడఁగె న్నిబిడప్రవదోషముల్.

64

క్ర. ఇందుఁ గుముద పరమయినయర్థము సూర్యపరమయినయర్థము గలుగుచున్నది. హరినమధామ = సూర్యతుల్యమగు తేజముగలవాఁడా! యుష్మదరుణాంఘ్రిలు = మియొక్కకోణచరణములు, పొటలములగుకీరణములనియర్థాంతరము; కన్లెనన్ = అవలొకింపఁగా; ఇట్లు; మద్భగంబురుహములు = వాస్త్రము లనెడునంబురుహములు; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; చెడనిమోదమున్ = వశింపనిసంతసమును; చేకొనెన్ = పొందెను. దు స్తరహృదయాంధకారనముదగ్రతలు. - దు స్తర = తరింపవలనిగాని, హృదయాంధకారనముదగ్రతలు = హృదయమందుండెడు నజ్ఞా

నమను చీకటులయాధికవ్యములు; ఎల్లకొ; మామయ్యెక్కొ=నొలకెను; విస్ఫురవభిలాషచ
క్రములు=ప్రకాశించుచున్న కోర్కులగుంపుల నెడు చక్రవాకములు; ప్రవృద్ధిగాంచెకొ=వృ
ద్ధిబొందెను. నిబిడప్రదోషముకొ=నిబిడములైన దురితము లను రజసిముఖములు; పొల్పడకొ
గొ=నశించెను.

సూర్యుని శోణకిరణదర్శనమున సంబురహములు సంతసించుటయు చీకటులు మార
మగుటయు చక్రవాకములు వృద్ధిసొందుటయు ప్రదోషములు కమించుటయు నెట్లొకటయు
తమ చరణదర్శనమున నాకు నయనానందము అజ్ఞాననాశము వాంచాసము దయాభివృద్ధి
దోషకాంతియుఁ గలిగెననుట.

చ. అనుదినముం బ్రియంబును దయామహిమంబును మించ వత్తు
జనవరపుత్రి కామణికిఁ జక్క విపంచిక నేర్ప నేటికి
జనియె నుమీ యనేకదివసంబులు మీ రిట రాక నేడు నిం
దునిఁ తెలికల్పలో యన నిఁనుకొ గనఁ గోరు మనీయనేత్రముతో. 65

టీ. అనుదినముకొ=ప్రతిదినమును; బ్రియంబును=ప్రేమమును; దయామహిమంబును=
కరుణాతిరేకమును; మించకొ; ఈజనవరపుత్రికామణికికొ=ఈరాజపుత్రికయగు చంద్రికకు; చ
క్కొ=బాగుగ; విపంచికొ=పీణను; నేర్పొకొ=అభ్యసించఁజేయుటకు; వత్తును. నేటికికొ=ఇప్ప
టికి; మీరిటకొరాక=మీరిచ్చోటికిఁ బడరక; అ నేకదివసంబులు=బహుదినములు; జనియొకొ=
కడచెను. నేడుకొ=ఇప్పుడుగూడ; ఇందునికొ=చందురుని; కనకొ; తెలికల్పలోయనకొ=
తెల్లకలువలవలె; మదీయనేత్రముతో=నాకన్నులు; నినుకొ; కనకొ=అవలొకించుటకు; కో
రుకొ=ఇచ్చించును. అనఁగా నిప్పుడు నీవువచ్చుటకుముందుగూడ నిన్నుఁ దలంచుచుంటి ననుట.

చ. మునుపటియట్ల యిచ్చటికిఁ మోదముతో నరుదేరకున్కి కొ
జనపరివర్ణ్యదివ్యగుణజాలక కారణ మేమి యేపురం
జనసితి రేవిశేషగుతుఁ లింపుగఁ గాంచితి రేవృపాలుతో
నను వగుమైత్రి సల్పితిరి యంతయుఁ దెల్పఁగదే దయామతికొ. 66

టీ. ఓజనపరివర్ణ్యదివ్యగుణజాలక=జనులచేవర్ణింపఁదగినఅలోత్తరగుణగణముగలవాఁ
డా! మునుపటియట్ల=పూర్వమువలెనె; ఇచ్చటికికొ; మోదముతోకొ=సంతకముతోడ; అను
దేరకున్కికొ=రాకుండుటకు; కారణముఏమి=హేతువేమి? ఏపురంబెవసితిరి = ఏనగరముఁ
బొందితిరి? ఏవిశేషగుతులు; ఇంపుగకొ=సాంపుగను; కాంచితిరి=అవలొకించితిరి; ఏవృపాలు
తోకొ=ఏరాజుతోడ; అనువగుమైత్రికొ=అనుకూలమగు చెలిమిని; సల్పితిరి=చేసితిరి? అంత
యుకొ; దయామతికొ=కరుణాబుద్ధితోడ; తెల్పఁగదే.

క. అన వనితావాక్యనుధా, జనితామోదనృతమానసవయోరుహుడై
యను వార యక్షవిభుఁ డి, ట్లను వారణయానఁ గని మహామధురోక్తికొ.

టీ. అనుకూలము = చక్కరియిట్లనగా; వనితావాక్య సుధాజనితా మోద పృథుమానసపయోరు ముండై. — వనితావాక్యము ధా = చక్కరిపలుకులను నమృతము చేత, జనిత = పుట్టినట్టి, ఆమోద = సంతసము చేత, పృథ = తూడిదట్టి, మానసపయోరుముండై = చిత్తాంభోజముగలవాడై; అను వారణ్ = అనుకూలమగునట్లుగా; యక్షవిభు = కుముదుడు; వారణయానన్ = పరీక్షిస్తానని; మహామధుర్క్తిక్ = మిక్కిలి తియ్యనిమాట చేత; ఇట్లు అనుకూలము = వక్ష్యమాణపకారముగల బల్లను.

మ. కలః డత్తుత్కటధాటికాతురగరింఖాజాతభూక్షోదక
జ్వలచిహ్నప్రమహాఃప్రదీపహృత తీక్షణ్ధ్వాంతవేలాకుభృ
ద్బలగేహప్రతిమామితామితసమిద్భేరికులధ్వానమం
దలనిర్విణ్ణరిపుక్షీతీంద్రుడు సుచంద్రత్వపచంద్రుం డిలన్. 68

టీ. ఇలన్ = భూమియందు; అత్తుత్కటధాటికాతురగరింఖా జాతభూక్షోదకజ్వల చిహ్నప్రమహాఃప్రదీపహృత తీక్షణ్ధ్వాంతవేలాకుభృద్బల గేహప్రతిమామితామితసమిద్భేరి కులధ్వానమండల నిర్విణ్ణరిపుక్షీతీంద్రుడు. — అత్తుత్కట = మిక్కిలియధికమగు, ధాటికా = జైత్రయాత్రయందలి, తురగ = అశ్వములయొక్క, రింఖాజాత = గిట్టలవలనబుట్టిన, భూక్షోద = భూపరాగమనెడు, కజ్వల = మసియొక్క, చిహ్నప్ర = చిహ్నమునుబొందిన, మహాఃప్రదీప = ప్రతాపమునెడుదీపముచేత, హృత = హరింపబడిన, తీక్షణ్ధ్వాంత = గాఢాందకారముగల, వేలా కుభృద్బల = లోకాలోకపర్యతగుహల నెడు, గేహ = గృహములకు, ప్రతిమామిత = బొమ్మలు గాఁజేయబడిన, ఇది రిపుక్షీతీంద్రులకువిశేషణము, అమిత = కొలఁదిలేనట్టి, సమిద్భేరికులధ్వా న = యుద్ధభేరులగుంపులధ్వనులయొక్క, మండల = సమాహము చేత, నిర్విణ్ణనిర్వేదముబొం దిన, రిపుక్షీతీంద్రుడు = శత్రురాజులుగలవాడు; సుచంద్రత్వపచంద్రుండు = సుచంద్రుండగు రాజుచంద్రుడు; కలఁడు.

అనగా సుచంద్రునిశత్రువులు లోకాలోకపర్యతగుహలు నిబిడధ్వాంతసంతతిసమాప్త తంబులని యచట దాని యున్నవారనియు, ఆవిలగృహములు సేనాపరాగ మనెడుమ ప్పీచిహ్నము గలసుచంద్రప్రతాపదీపముచేత సంధికారకాన్యములై యుద్ధభేరినాదవ్యాప్త ములుకాగా వారలు మన కిచట నైనక్షేమము లేక పోయెనగా యని నిర్విణ్ణులై బొమ్మల వలె చేష్టారహితులై యున్నారనియు భావము. సూర్యతేజము ప్రసరింపనిలోకాలోకపర్య తగృహలవలకు ముచంద్రుని ప్రతాపము ప్రసరించినదనియు సర్వశత్రువులుగ బలమగుటై పర్యతగుహల నాశ్రయించినారనియు ఫలితార్థము.

మ. సరసీజాతహితాన్వయేశ్వరుయశోజాతంబు చక్రాస్తమై
హరిశోభాంచితమై భృతాజ్ఞనికరంబై రాజిలం దత్తులే
తరభాప్రాదితవంక మంకవిధిచేత న్నేనునం గప్పినన్
సురకుత్సీలవరప్రదక్షిణముఁ బూనుం జంద్రుఁ డశ్రాంతమున్. 69

టీ. వెనుకపద్యమున సుచంద్రునిప్రతాపాతిశయమును జెప్పి యిట నారాజుయొక్క
తిశయమును జెప్పించుచున్నాడు.-సురసీజాతిహితాశ్చయేశ్వరుయశోజాతంబు = సూర్యవంశ్యుల
యందు శ్రేష్ఠుం డగు సుచంద్రునియొక్క కీర్తిపుంజము; చక్రాస్త్రమైరాష్ట్రహితమై, చక్రవా
కక్రమియమై యనియర్థాంతరము; వాదిశోభాంచితమై=సింహ తేజముచేత శోభింపబడిన సూర్య
దీప్తిచేతఁబ్రకాశించుచున్నదైయనియర్థాంతరము; భృతాబ్జనికరంబై=సోపేంపఁబడిన శంఖము
లుగలదై, పద్మములుగలదైయనియర్థాంతరము; రాజిలక్=ప్రకాశింపఁగా; తత్తులేతరభావోది
తపంకము.-తత్తులేతరభావ=అయశస్సుయొక్క సామ్యాభావముచేత, ఉదిత=ఉన్నచిన్ద్రు
పంకము=పాపము; అంకవిధిచేత=కలంకిరూపముగానుట; మేనున=శరీరమందు; కప్పి
న=వ్యాపింపఁగా; చంద్రుఁడు=శీతాంశువు; అక్రాంతము=ఎల్లపుడును; సురకుత్సలవర
ప్రదక్షిణము.-సురకుత్సలవర=మేగుపర్వతముయొక్క, ప్రదక్షిణము=ప్రదక్షిణమును;
పూను=వహించును.

అనఁగా జంద్రునికాంతి చక్రవాకక్రమియము సూర్యతేజముచే విరాజిల్లనిదియుఁ
బంకజములనుబోషింపనిదియు, సుచంద్రునియశోజా మట్లుకాక చక్రక్రమియము సూర్యతే
జోరాజితంబు అబ్జప్రోవకింబునై విరాజిల్లుటం జేసి, చంద్రునకుఁ దద్యశోరాశిసామ్యము లేమి
చేఁ గలంకరూపముగాఁ బాపము శరీరమున వ్యాపించినందున నతండు తత్వాపనివృత్తికై మే
దుప్రదక్షిణముఁ బ్రత్యహముఁ జేయుచున్నాఁ డని భావము. సుచంద్రయశము రాష్ట్రహితమై
సింహశంఖసమానధావశ్యము గలిగి తేజవిల్లుచున్న దని ఫలితార్థము.

మ. పరవాహిన్యధినాథజీవనవృత్తిం • బాటిల్లుతద్యుపని

ర్భరధామస్థితి తన్మహాప్రథనగోత్రాధూళి తద్వృత్తిమైఁ
గరమొప్ప న్వలయాద్రి జేరుఁ దదరిఁత్తాపాళిన్తై జాంగముల్
వరకీరాళి పికప్రజం బనుచరఃత్వం బూనఁగాఁ జేయఁగన్.

70

టీ. ప్రకారాంతరముగఁబ్రతాపము సేచెప్పుచున్నాఁడు. పరవాహిన్యధినాథజీవనవృ
త్తి.-పరవాహిన్యధినాథ=శత్రుసేనానాయకులయొక్క, జీవన=పాణములయొక్క, వృ
త్తి=వారణముచేత; పాటిల్లుతద్యుపనిర్భరధామస్థితి=ఓప్పనట్టియారాజుయొక్క యధికమై
నప్రతాపస్థితి, ఇదికర్త; తన్మహాప్రథనగోత్రాధూళి.-తత్=ఆరాజుసంబంధియగు, మహత్=
అధికమైన, ప్రథనగోత్రాధూళి=యుద్ధభూపరాగము; తద్వృత్తిమై=ఆపరవ హిన్యధినాథ
జీవనవృత్తియ నెదువృత్తిచేత; అనఁగా పరమైనసముద్రముయొక్క నీరింకించిటచేతననుట;
కరము=మిక్కిలి; ఓప్పకో; తదరిఁత్తాపాళి=ఆయనశత్రురాజులగుంపు; నైజాంగముల్=తమశరీ
రములు; వరకీరాళి.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కీరాళి=చిలుకలగుంపు; పికప్రజంబు=కోకిలలగుంపు;
అనుచరత్వంబు=సహచరతను; ఊనఁగాఁజేయఁగన్=వహింపఁజేయుచుండఁగా; వలయా
ద్రి=లోకాలోకపర్వతమును; చేయన్=పొందును.

సుచంద్రునిప్రతాపము శత్రుసేనానాయకులపాణహరణముఁ జేసి లోకాలోకమునెఱుగు
జ్ఞాపించిన దనియు, తదియయుద్ధభూపరాగము సముద్రమనీరింకించిన దనియు, తదరికాజుల

శరీరములు పలుకులచేతను తలవెండ్రుకలచేతను శుకపీకాళిసరుసరించినవనియు భావము. వాని శరీరములు కీలు గొంతులుపడి తలవెండ్రుకలుచిరియి పక్షి శరీరములవలె చుండెనని స్థలితార్థము.

చ. సరసకలాంచితాస్యః ఉయి • చారువిలోచనః ఉద్బుధైః కళిం
కరహితగాత్రుః జగతిః • గన్పడునాన్యపమాళితో జనుల్
హర్షిముఖునిఁ నుమాంబకుఁ గళంకసమన్వితగాత్రుఁ బోల్తురే
నిరుపమసౌందరీవిధికి • నిచ్చలు సాటి యటంచు నెమ్మదిన్.

71

టీ. ఇట్లుచంద్రు సౌందర్యముచెప్పబడు. సరసకలాంచితాస్యః ఉయి. - సరస=శ్రేష్ఠములగు, కలా=కాంతులచేత, అంచిత=ఓప్పుచున్న, ఆస్యః ఉయి=ముఖముగలవాఁడై; శ్రేష్ఠములగువిద్యలచే నంచితమగుముఖముగలవాఁడయి యనియర్థాంతరము; చారువిలోచనపద్మఁడై=మనోహరమైనపద్మములవంటి నేత్రములుగలవాఁడయి, మనోహరములైన నేత్రములందు పద్మ యనఁగా లక్ష్మీ గలవాఁడైయని యర్థాంతరము; కళంకరహితగాత్రుఁడై=కలంకశూన్యమైనశరీరముగలవాఁడయి; ఉచ్చెములేనిశరీరముగలవాఁడైయని యర్థాంతరము; జగతిః=లోకమందు; గన్పడునాన్యపమాళితో=చూపట్టుచున్న యారాజశేఖరుతోడ; జనుల్=లోకులు; హరిముఖునిఁ=నలకూబరుని, గుఱ్ఱపుమొరగలవాని నని కాని కోతిమొరగలవాని నని గాని ధ్వని; నుమాంబకుఁ=మరుని; పూగంటివాని నని ధ్వని; కలంకసమన్వితగాత్రుఁ=చంద్రుని, ఉచ్చెములతోఁగూడినశరీరముగలవానిననిధ్వని; నిరుపమసౌందరీవిధికి = సాటిలేని సౌందర్యవిధానమునకు; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు; సాటియటంచున్=సరియనుచు; నెమ్మదిన్=చిత్తమందు; పోల్తురే=సరిపోల్పరనుట.

అనఁగా నట్టిముఖము లోచనములు గాత్రముగల చుచంద్రునితోడ గుఱ్ఱపుమూతి పువ్వు పడిన కన్నులు ఉచ్చెములుగలగాత్రము గలనలకూబరముమాయుడ చంద్రులు సాటి యని జనులుపోల్ప రని తాత్పర్యము. సుచంద్రునియైదు నిరుపమానసౌందర్యము వ్యంగ్యము.

చ. అవనిపచంద్రరూపవిభవతిశయశ్రవణోయమానమో

హవితతి యూను భోగిమనుజామరకన్యల నిచ్చ నేచు బం

చవిశిఖుఁ డాశుగత్రితయః • జక్కగ శేషశరద్వయంబుఁ గాం

క్ష వెలయ డాచు ముంగల నఖండఫలంబు వహించు నన్తతిన్.

72

టీ. అవనిపచంద్రరూపవిభవతిశయశ్రవణోయమానమోహవితతి. - అవనిపచంద్ర=సుచంద్రునియొక్క, రూపవిభవ=రూపసంపదయొక్క, రూపలక్షణమువ్రాయబడియె, అతిశయ=అధిక్యమయొక్క, శ్రవణ=వినుటచేత, ఊయమాన=నేయబడుచున్న, వృద్ధిబొందింపబడుచున్నయనుట, “ఊహితస్తుస్తానే, అనుదానివై కానచ్ఛత్ర్యము చేయఁగా ఊయమాన యని యైనది, మోహవితతి=మోహతిశయమును; ఊనుభోగిమనుజామరకన్యలన్=

వహించునట్టి నాగకన్యలను మరుచకన్యలను శేవకన్యలను, స్వర్ణమర్త్యపాతాళములనులోక
త్రయమందుండుకన్యకలనునట; నిచ్చికో = ఎల్లపుడు; పంచవిశిఖుడు = మరుడు; అనుగ్రత
యికో = అర విందనవమల్లి కానీలోత్పలము ల నెదువ్రాన్త్రయము చేతి. నిచ్చికో = బాగుగ; వి
చుకో = బాధించును. శేవశరద్వయంబుకో = తక్కిన చూతాశోకకుసుమముల నెడు చూడవ్యయ
మును; ముంగలకో = ఈచంద్రికకు ఆరాజునకుఁ బరస్పరావలోకన మబ్బునపు డనుట; అఖం
డఫలంబు = అవిచ్చిన్నలాభము, చూతాశోకములు ఫలించుఁ గావున నిఖండ సైనిపండ్ల నని
యర్థాంతరము తోచుచున్నది; వహించునచ్చతికో = పొందుననుతలంపు చేతి; కాంక్షవైలయకో
= కోర్కెయతిశయించునట్లు; దాచుకో = మఱుఁగుపటచును.

“హర నీకో మహాధన్వీ ద్వయ మేకం కిరో త్యసా” అనటచే మన్ననశరద్రయోగ
మునకుఁ దరుణీతరుణసంఘటనమే ముఖ్యఫలంబు గాన నట్టివలయు స్వర్ణమర్త్యపాతాళలోక
స్త్రీలయందుఁ గాక చంద్రికయందే కలుగు నని కాముండు చంద్రికాసుచంద్రసమానేకమయ
మును బ్రతీక్షించుచున్నాఁ డని భావము. ఇందువలనదేవాంగ నాదిప్రార్థనీయసౌందర్యము
గలవాఁడనియు, వారలకునున్న భుం డనియు, దానం జేసి చంద్రిక చే నవశ్యముగఁ గొరఁ
దగినవాఁడనియు, ఫలితి మగుచున్నది.

తే. ఇట్టిసకలానఘగుణోత్కరాభి యైన

యామహీకాంతుతో మైత్రి యడరుకలన

నిన్నిదినములు తద్యోగ మెనసి యుంటి

నెడయ నే గొవ్వు హృద్విధిఁ బొడమ కున్ని.

73

టీ. ఇట్టిసకలానఘగుణోత్కరాభియైనయామహీకాంతుతోకో = ఈప్రకారముగ స
కలనిద్దిబృగుణముల కాకరుం డైనయాసుచంద్రుఁ డనురాజితోడ; మైత్రి = సఖ్యము;
అడరుకతనకో = అతిశయించుమేతువున; ఇన్ని దినములు; తద్యోగ మెనసి = అతనిసంబంధము
నొంది; ఉంటికో. గొవ్వు = చకోరీ! హృద్విధికో = అంతరింగప్రదేశమందు; పొడమకున్నికో =
తోఁపకుండుటచేత; నేకో; ఎడయకో = ఆరాజు నెడఁబాయను.

ఇట్టి సకలగుణములగు సుచంద్రునితోఁ గూడి యారాజు నెడఁబాయఁజాలక
యుంటిననిభావము.

ఉ. ఈస్వపకన్యఁ జూచురతి మిప్పుడు తజ్జనరాడమజ్జచే

బూని రయాప్తి వచ్చితి నమృతవిలాసినియై రహించునీ

మానినిఁ గాంచ నిత్తటి నమందముదావళిఁ జెందె నాత్మ కం

జానన యంచు నామయుకులొగ్రణి వెండియుఁ బల్కు నాచెలి.

74

టీ. ఈస్వపకన్యకో = ఈరాజపుత్రిని; చూచురతికో = చూడవలెననుబాంధుచేత; ఇప్పు
డు; తజ్జనరాడమజ్జచేకో = ఆరాజు నానతిచేత; పూని = ప్రయత్నపడి; రయాప్తికో = చేగ్రహ

ప్రిచేత; పచ్చితిక్. అపూర్వవినియోగములచేత; రహించునీమానినిక్ =
ఓష్ఠమన్నయొచంద్రిక; కాంచక్ = చూడఁగా; ఇత్తజిక్ = ఈసమయమున; కంజానన = ఓ
పన్నముఖి! ఆత్మ = చిత్తము; అమంజయదాపతిక్ = అధికమగునంతోపపరంపరను; చెందెక్
= పొందెను. అంచక్; అమయమలాగ్రణి = అయత్నేశ్వరుఁడు, “తురంగవదనోమయః”
అని యమరుఁడు; అచెలిక్ = అచకోరినిగూర్చి; వెండియుక్; పల్కుక్ = వచించును.

చ. అధికచ నెమ్మదిం దలంప * నప్పతికే తగు నీవెలంది యీ
జలరుహనేత్రకే తగు ర * సారిమజేంద్రుఁడు గాన నామనో
జలలితమూర్తి యీలలనఁ * జక్క వరించినఁ గాక మామదిం
దళమయ మించ నేర్పునె యు * దారకుతూహలవార్ధిసేచికల్. 75

టీ. అధికచ = తుమ్మెదిలఁబోలువెంద్రుకలుగలచకోరి! నెమ్మదిక్ = మంచునన్నుచేత; త
లంపక్ = విచారింపఁగా; ఈవెలంది = చంద్రిక; అప్పతికే = ఆమచంద్రునకే; తగుక్ = ఓష్ఠను. రసా
రమజేంద్రుఁడు = ఆరాజేంద్రుఁడు; ఈజలరుహనేత్రకే = ఈకమలాక్షికే; తగుక్ = ఓష్ఠను. కానక్
= ఆకారణముచేత; అమనోజలలితమూర్తి = అమనస్థనుండరతనువుగలరాజా; ఈలలనక్ = ఈ
చిన్నదానిని; చక్కక్; వరించినక్ కాక = వరించినంగాని; మామదిక్ = మామనన్నునందు; ఉదారకు
తూహలవార్ధిసేచికల్. - ఉదార = అధికమగు, కుతూహల = సంతసమునెడు, వార్ధి = సముద్రము
యొక్క, సేచికల్ = తరఁగలు; దళమయ = దట్టమయి; మించక్ నేర్పునె = అతిశయింప నేర్పు
నా, నేర్వవనుట.

మ. కనుగల్గె ల్వికసిల్ల మోదము పొసంగక్ దజ్జనాధీశచం
ద్రుని వీక్షించినఁ గాని మామకహృదు * ద్భూతస్పృహ * రేఖ యి
మైనయం జాలదు చాన యవ్విభుని మీ * కీలోపలం గాంచఁ గ.
ల్లు నన న్నోమలి కిన్న రేఖరునిఁ బల్కు న్నోరికి దైవాటఁగక్. 76

టీ. కనుగల్గెల్ = కన్నులనెడుకలువలు; వికసిల్లక్ = వికసించునట్లును; మోదము =
సంతసము; పొసంగక్ = కలుగునట్లును; తజ్జనాధీశచంద్రుక్ = ఆరాజచంద్రుని; వీక్షించినఁగా
ని = చూచినంగాని; మామకహృదుద్భూత స్పృహ * రేఖ = నామనంబున నుదయించినవాంఛాతిశ
యము; ఇమైనయక్ చాలదు = అనుకూల్యముఁజొందఁజాలదు. చాన = ఓచకోరి! అవ్విభునిక్ = ఆరా
జాను; మీకుక్; ఈలోపలక్ = ఇంతలోనే; కాంచఁగల్గెక్ = చూచుటనంభవించును. అనక్ =
ఇట్లువచింపఁగా; కోమలి = చకోరి; కోరికిదైవాటఁగక్ = కోరిక అతిశయింపఁగా; కిన్నరేఖ
రునిక్ = కుముదునిగూర్చి; పల్కుక్ = వచించును.

మ. హరివంశోత్తమునద్గుణాళి విని నిఃత్యం బేము వర్ణింప న
త్వరబుద్ధిం గనఁ జాన గోరుఁ బతి నాత్మం గాంచ మాకుం దదం

తర మెల్లప్పుడు మించుఁ గాన నలగోఁత్రాభర్త నే మిప్పు డే

కరణిం గాంతుము గాంచుదారిఁ గృప నిఁక్కం డెల్పవే నాపుడున్. 77

టీ. హరివంశోత్తము సద్గుణాళిక్ = మూర్ఖచంశమునందు త్రముఁడగు నారాజుయొక్క శ్రేష్ఠగుణములగుంపును; విని=ఆకర్షించి; నిత్యంబు=ఎల్లపుడు; ఏము; పిల్లింపఁగాఁ = ఆరాజు గుణములనుగొనియాడఁగా; చాన=చంద్రిక; తత్సరబుద్ధిక్=త్వరతోఁగూడినమతితోడ; పతిక్=రాజును, భర్త ననియుఁ నోఁచు; కనక్ = ఆవహాకించుటకు; ఆప్తిక్ = మనమున; కోరుక్=వాంఛించును. మాకుక్; కాంచక్ = చూచుటకు; తదింతరము=అమనస్సు; అంతరశబ్దార్థములుచెప్పనపుడు “బహి రవసరమధ్యేంతరాత్మనిచ” అనియమముఁడు; ఎల్లప్పుడు; మించుక్=అతిశయించును. కానక్=ఆహేతువువలన; అలగోఁత్రాభర్తను=ఆరాజును; ఏము; ఇప్పుడు=ఈ సమయమున; ఏకరణిక్=ఏకీతి; కాంతుము=చూతుము. కాంచుదారిక్=ఆవహాకించుతోవరు; కృపనిక్కక్ = కరుణయతిశయిల్లునట్లు; తెల్పవే=ఆనీతి. నాపుడు=ఇట్లునఁగా. దీనికిముందుపద్యమునో నవ్యయము.

మ. వనితా యావిభుఁ గాంచువాంఛ మదిఁ జెల్వం బూనినం గాంచవే

జనితాసక్తి నృపాలు మామకకరఁచ్చాయ స్సనోవీధి నూ

త్వనితాంతాద్భుత మబ్జ నంచ మహిమం * దత్సద్గుణక్రేణికా

ఖని తాఁ బ్రకృతమాయ నంతయుఁ జనం * గావింప నప్పట్టునన్. 78

టీ. వనితా=చకోరీ! ఆవిభుక్ = ఆరాజును; కాంచువాంఛ = చూడవలెననుకోఁక; మదిక్=మనస్సునందు; చెల్వంబుఁజేసినన్=చక్కగాఁగుదిరినయెడ, మనోవీధిక్=మనఃప్రదేశమునందు; నూత్ననితాంతాద్భుతము=అపూర్వమైన మిక్కిలియాశ్చర్యము; అబ్జక్ = అమరునట్లు; మామకకరఁచ్చాయక్=నాచేతిచాయను; జనితాసక్తిక్ = కలిగినక్రీతితోడ; నృపాలుక్=రాజును; కాంచవే=చూడుమా. అంచుక్ = ఇట్లునుచు; తత్సద్గుణక్రేణికాఖని=ఆ శ్రేష్ఠగుణాకరుఁడగుమమదుఁడు; మహిమక్ = ప్రభావముచేరి; తాక్; ప్రాకృతమాయను అంతయుక్=ఇతరజనులకుఁ గాన్పింపఁ గూడ దని మున్నుఁ చేసినమాయ నంతయు; చనక్=తోలఁగునట్లు; కావింపక్ = చేయఁగా; అప్పట్టునన్ = ఆప్రదేశమున. దీనికి ముందు కన్యయము.

సీ. బెళుకుచూపులవానిఁ * బలుమాఱు బలుమారు

సొంపు నిందించుమే * ల్సొబగువాని

నెఱుపు మించినవాని * నెఱమించునెఱమించు

మెలవుఁ గందించు నెఱ్ఱేనివాని

సొగసు మీఱినవానిఁ * బగడంబుపగడంబు

తలఁపుఁ గుందించుమేఁ * తళుకువానిఁ

గళుకు హెచ్చినవానిఁ ♦ గపురంపుకపురంపు

వలపుఁ జందించున ♦ వైలయువానిఁ

తే. గళ మెలకువాని మంజులోజ్జ్వలమువానిఁ

జెలుపు గలవాని నెయ్యార ♦ మలరువాని

నభ్రయానసమాసీను ♦ నాశ్రితీతుఁ

జూచి వెఱఁగంది నిలిచి రాసుదతు లవుడు.

79

టీ. బెళుకుచూపులవానిఁ=ప్రకాశించుచున్నదృష్టులుగల వానిని; పలుమాటు=సారె
కు; బలుమారుసాంపు.-బలు=అధికమైన, మారు=మార్పుఘనియొక్క, సాంపు = సౌందర్యమును;
నిందించుమేల్కొనబగువానిఁ = నిందించునట్టిమేలైన చక్కఁదనముగలవానిని; ఒకపుమించిన
వానిఁ=యోగ్యతచే నతిశయించినవానిని; నెఱమించు నెఱమించుమెలపుఁ.-నెఱ=అధిక
ముగ, మించు=ప్రకాశించుచున్న, నెఱమించు=నిండుమెఱపుయొక్క, మెలపుఁ=జాగరూ
కతను; కందించునెమ్మేనివానిఁ = శ్రమపఱచునందమగు కరీరముగలవానిని; సొగసుమీఱినవా
నిఁ=అందముచేత నతిశయిల్లువానిని; పగడంబు పగడంబుతలఁపుఁ.- పగడంబు=ప్రవాళము
యొక్క, పగ=విరోధముయొక్క, డంబు=అతిశయముయొక్క, తలఁపుఁ=చింతను, అనఁ
గా సంకల్పమును; కందించుమేల్తఱుకువానిఁ.-కందించు=దుఃఖపెట్టుచున్న, మేల్=అధి
కమైన, తఱుకువానిఁ=ప్రకాశముగలవానిని; కళుకుహెచ్చినవానిఁ=కాంతిచే నతిశయించి
నవానిని; కపురంపుకపురంపువలపుఁ.-క=సుఖమునకు, పురంపు=స్థానమైన, కపురంపువలపుఁ=
కర్పూరసంబంధి పరిమళమును; చిందించునవ్వలయువానిఁ=చెదరఁగొట్టుచున్న మందహాస
మువ్యాపించువానిని; కళమెలకువానిఁ = కళాప్రకాశముగలవానిని; మంజులోజ్జ్వలమువా
నిఁ=మనోహరమైన శృంగారముగలవానిని; “ఉజ్జ్వలోధీరశృంగారవిశదేషులిహసిని” అని
విశ్వము; చెలువుగలవానిఁ=అందకాని; ఒయ్యారమలరువానిఁ=విలాసమొప్పువానిని; అభ్ర
యానసమాసీనుఁ=విహనానాధుని; అశ్రితీతుఁ=అనుచంద్రుని; చూచి; వెఱఁగంది = ఆశ్చ
ర్యమంది; అనుదతులు=అస్త్రీలు; నిలిచిరి. అపుడు=అసమయమున, దీనికుత్తరపద్యస్థ క్రియతో
నన్వయము.

చ. పులకలు మేన నిక్క వలపుంబన మానసవీధిఁ జిక్క దృ

• కల్పి ననిమేషవిస్ఫురణ ♦ దక్కఁ బ్రమోదము చిందు ద్రొక్క ని

ర్తలమణివీధి డిగ్గి యొకమానినికే ల్కయిలాగు వూని యా

యలికులవేణి రాజకుసుమాశుగుఁ గాంచె నెకింత సిబ్బితన్.

80

టీ. మేనఁ=శరీరమందు; పులకలు = గగురుపాటులు; నిక్కఁ = అతిశయింపఁగా;
మానసవీధిఁ=అంతరంగమందు; వలపుంబన=మోహసమృద్ధి; చిక్కఁ=చేరఁగా; దృక్పథిఁ=
ధి

చూపునందు; అనిమేషవిస్ఫురణ=తేప్పపాటులేమియొక్క స్ఫూర్తి; దక్క=లభింపఁగా; ప్రమాదము=సంతసము; చిందుద్రొక్క=నటింపఁగా; అయిలిపలవేణి=నీలవేణియగునాచంద్రిక; ఒకమానినికేల్మయిలగు=ఒక స్త్రీయొక్క హస్తావలంబము; ఊని=వహించి; నిర్మలము. జీపీతిక్ = స్వచ్ఛమగుమణిమయ పీతముననుండి; ద్విగ్ని=ద్విగ్ని; రాజకుసుమాశుగుక్=రాజమన్న భుండగు సుచంద్రుని; ఒకింతసిబ్బితిక్=కొంచెములజ్జచేత; కాంచెక్=అవలోకించెను.

ఇచటఁ జంద్రికకు లోలో త్తరవస్తుదర్శనమున విస్తయము, దానంతేని మేనఁబులకలు, తదనంతర మాతనియందు రత్నదయము, తదనంతరము మనోరథలాభముచేత హర్షము, దానంతేని నిమేషశూన్యదర్శనము, ప్రథమదర్శనమున లజ్జోదయము చెప్పఁబడియె. శ్లో “లోలో త్తరపదార్థానా మపూర్వా భావకవాదిభిః । విస్తారశీతసాయస్త్య విస్తయ స్సనిగద్యతే । క్రియాస్తత్రాక్షివిస్తారసాధూక్తి పులకాదయః” అని విస్తయలక్షణ తత్కార్యకారణములు, శ్లో “రోమాఖోచిస్తయోతానూ హర్షాద్యైస్తత్రవిక్రియాః । గోమార్దమముఖోల్లాసగాత్రసం స్పర్శనాదయః” అనిరోమాంచలక్షణ తత్కార్యకారణములు, శ్లో “యూనోరన్యోన్యవిషయా స్థాయినీచ్ఛారతిర్భవేత్ । నిసన్దేశాభియోగేనసంసన్దేశాభిమానతః । ఉపమాధ్యాత్మ్య విషయైశ్చ సాస్యాత్తత్త్రివిక్రియాః । కటాక్షపాతభూక్షేపప్రియవాగాదయోమతాః” అనిరతిలక్షణ తత్కార్యకారణములు, శ్లో “మనోరథస్యలాభేననిద్వాయోగ్యస్యవస్తునః । ప్రియసంగమదేవాది ప్రసాదాదేచ్ఛకల్పితః । మనఃప్రసాదోహర్షసాన్న్యత్తత్రనేత్రస్యపులతా । ప్రియభాషణమా క్షేపః పులకానాంప్రహేహణమ్” అనిహర్షలక్షణ తత్కార్యకారణములు, తెలియవలయు. నేత్రస్యపులతా, అచటచేత నిర్మిమేషభావముచవివక్షితమే. అట్లు “నివాతపద్మస్మితేన చక్షుషాన్వపస్యకాంతంబితకస్యతానమ్ । మహోదధేఃపూర ఇవేస్తుదర్శనాద్గురుః ప్రమాదః ప్రబధావచాత్తని” ఇత్యాదులయందు నిర్మిమేషతః జూడవలయు. శ్లో “ఆకార్యకరణా వజ్జాతుతిమాతనసంగమైః । ప్రతీకారాక్రియాద్యైశ్చ ప్రిదాత్వనతిభృష్టతా । తత్రచేష్టాని గూఢోక్తిరాఢోముఖ్యునిచిన్తనే । అనిర్గమోహిః క్వాపిమారాదేవావగుంతనమ్ । నఖా నాంకృన్తనంభూమితేఖనం చైవమాదయః” అని లజ్జలక్షణ తత్కార్యకారణములు తెలియ వలయు. ఇట్లు చెప్పినవిలో రతియనునదిస్థాయిభావము, అది, శ్లో “నియతంవికాసవిస్తృతివి ఖోభక్షేపసంజ్ఞితాధర్మః । చత్వరోజాయస్తేసపదివిభావాదిసంగమేమనః । కథితోవికా సమూలశ్చృష్టారోవిస్తరోపధిర్వీరః । ఖోభోపధిన్త్రాదోబీభత్సక్షేపమూలకః పూర్వైః । హాస్యాత్పూర్వభయోనకదయావికాసాదిమూలకాఃక్రమకః” అనుటవలనవిభావాదిసంగమము నమనసునందుఁగలుగు వికాసరూపధర్మము, దానికెస్థాయిత్వము సజాతీయవిజాతీయానభిభావ్య మైయావదానందానుభవము నిలిచియుండుటంబట్టి కలిగినది, తల్లక్షణంబువెనుక వ్రాయంబ డియె. విస్తయంబు స్వతంత్రముగ నద్భుతరసమునుగూర్చి స్థాయియైనను నిటదానికి స్థాయి త్వముగలుగదు. దానికనుభవపర్యంతావస్థాయిత్వములేక కిందిత్కాలావస్థాయిత్వ ముండుటం బట్టి దానియందు “విరుద్ధైరవిరుద్ధైర్వాభావైర్విచ్ఛిద్యతేనయః । అత్త భావన్నయత్వన్యాక్” ఇత్యాదిస్థాయిలక్షణము సమన్వయింపదు. మఱేమన్న, “రత్నాదయఃస్థాయిభావాన్స్వరూఢ యివ్యవిభావజాః । స్త్రోకైర్విభావైరుత్పన్నాస్తవప్రతిభిచారిణః ॥ అను సంగీతరత్నాకరమువల

నను, “భానోవాపిరసోవాపిప్రవృత్తిర్వృత్తిరేవవా । సర్వేషాంసమవేతానాంరూపం యస్య భవేద్భవః । సమస్తవ్యోరసస్థాయీశేషాస్సంచారిణోమతాః॥ అనుభరత వచనమువలనను, దానికి రతినిగూర్చి సంచారిత్వమేఘటిల్లునని తెలియవలయు. ఇంక రోమాంచమనునది సాత్త్వికభావము, అదియనుభావవిశేషమే, మనోగతభావమును కయల్పించుభావము లనుభావములు, వానిలక్షణములు భేదములు వెనుకవ్రాయబడియె. హర్షములజ్జయు సంచారులు, ఇవి రతినిబుట్టిపఱచునని, “ఉన్నజ్జనోనిమజ్జనః స్థాయిన్యమున్ననిధావన । ఉర్జివద్వర్జయన్తే నయోత్తితద్రూపతాంచతే” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇట్లు సాత్త్వికవ్యాభిచారులశేషపచితమగు స్థాయి రసరూపతనొందునని ముందు తెల్లమగును.

చ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ గనఁ జాలఁ జెలంగువధూటికావలో

కనకుహనావళోరములు • గ్రక్కున ప్రీత తమశ్చయంబు పొ

ల్చిన భ్రమియింప దాని సడలించె మరుండు విచిత్రశక్తి నూ

తనశరజాతనిర్వమదు • దారశిఖోదయరాగవైఖరిక్.

81

టీ. జనపతియాస్యచంద్రుఁ = రాజముఖమనెడుచంద్రుని; కనఁ = చూచుటకు; చాలఁ = మిక్కిలి; చెలంగువధూటికావలోకనకుహనావళోరములు = ఒప్పుచున్నచంద్రికచూపులను నెవముగలవెన్నెలపులగులు; గ్రక్కునఁ = వేగముగా; ప్రీతతమశ్చయంబు = లజ్జయును సంధికారపుగుంపు; పొల్చినఁ = ఉదయించుటచేత; భ్రమియింపఁ = కలఁతనొందఁగా; మరుండు = మన్నఁడు; విచిత్రశక్తిఁ = అద్భుతసామర్థ్యముచేత; నూతనశరజాతనిర్వమదుదారశిఖోదయరాగవైఖరిక్. - నూతన = క్రొత్తదగు, శరజాత = బాణసంఘముచేత, నిర్వమత్ = వెడలుచున్న, ఉదార = అధికమైన, శిఖా = జ్వాలలనెడు, ఉదయరాగ = ఉదయకాలారుణ్యముయొక్క, వైఖరిక్ = రీతిచేత; దానిఁ = ఆలజ్ఞాంధకారమును; సడలించెఁ = పోఁగొట్టెను.

అనఁగా నామె రాజము జూచునపుడు లజ్జప్రతిబంధకముగా నుదయించియు రాగాతిశయమునఁ దొలంగిన దనియు నంధువలన సంపూర్ణనయనానందము ఘటిల్లిన దనియు వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. కామము రాగాతిశయరూపమేకాని వేటొండుపదార్థముగాదు. ఇచ్ఛారూపమరతియనియునుతక్కు శేచ్ఛారూపముకామమనియు వ్రాయబడియె. రమ్యవస్తుదర్శనమున దానియందుఁ బ్రీతిగలిగి యిది మదిష్టసాధనమగునని దానియందుతక్కుటప్రీతిగలుగుట యనుభవసిద్ధము. చంద్రికకు సుచంద్రునిఁజూడఁగ నె లోకోత్తరవస్తుదర్శనప్రయుక్తవిస్తయముగలిగి వెనుక రతిగలిగి తదనంతరంబ కామముదయించినదని చెప్పఁబడియె. సుచంద్రునకు నిట్లే రత్యనంతరము కామము వెనుక చెప్పఁబడినది. రతి సంభోగేచ్ఛాత్మక మను మతమునుగూర్చియు రతికామములపౌర్వాపర్యమునుగూర్చియు కావ్యాలంకారసంగ్రహవిమర్శనము చూడవలయు.

తే. చెలిఁ దఱియ వచ్చునరపాలశీతదృగాలి

దారి నానాదిచూపుచా • ల్లవిలి నడిచె

సపుమ గగనఘనీప్రవాహంబు సాచ్చి

వేగ యెను రెక్కుమీనాఘవిధి వహించి.

82

టీ. చెలిక్ = చంద్రికను; తజ్జియక్ = సమీపించుటకు; వచ్చునరపాలనితిచ్చిగాలిదా
రిక్ = వచ్చుచున్నరాజు తెల్లని మాపుచాలుయొక్కతోవను; అనారిచాపుచాల్ = అచంద్రిక
యొక్క చిప్పరంపర; తవిలి = సంబంధించి; అపుడు; గగనఘనీప్రవాహంబు = శోభనగంగా
ప్రవాహమును, చొచ్చి = ప్రవేశించి; వేగ = త్వరగా; ఎదురెక్కుమీనాఘవిధిక్ = ఎదురు
డచుచున్నరూపలగుంపుప్రకారిమును; వహించి = వహించి; నడిచెక్ = హోయెను.

ఆరాజుమాపులు తెల్లగ గంగాప్రవాహముంబోలెఁ జంద్రికయందుఁ బ్రగరించినవని
యు, ఆప్రవాహరూప మగుమాపుచాలునందు నెదు రెక్కుమీనులఁబోలెఁ జంద్రికాదృక్ప
రంపర నృపునై నడిచె ననియు దానంజేసి యన్యోన్యదర్శనానందపరిపూర్తి ఘటిల్లె నని
యుఁ దెలియవలయు.

ఇట నాయకా నాయకాన్యోన్య దర్శనానందానుభవము చేనిత రేతరానురాగము ప్రవృ
త్తంబగుచున్నది. దానంజేసి పూర్వానురాగాభ్యుచిత్రలంభశృంగార మిందు సకలసామగ్రులుగ
లుగుట చేఁబూర్ణముగా స్ఫురించుచున్నది. ఏలాగనిన, అన్యోన్యాభ్యుచిత్రనమున నితరేతరవిష
యక మైనప్రీతి వృత్తమగుచున్నదిగాదా! “యూనోరన్యోన్యవిషయాస్థాయినీచ్చారతిర్భవేత్”
అనుటవలన నదిరతియనఁబడుచున్నది. దానికిరవురును ఆలంబనవిభావములు, “ఆలవృన్
న్నాయకాసుస్సర్వక్షణాద్యాశ్చసాయకాః” అని వెనుకవ్రాయంబడియె. నాయక స్వీయాప
రకియా సామాన్యాభేదముచేఁ ద్రివిధయనియు, నందుస్వీయ, ముద్ధామధ్యాప్రగాల్పాభేదము
చేఁ ద్రివిధయనియు, నందు మధ్యాప్రగాల్పలు, ధీరాధీరాధీరాధీరాభేదముచేఁ బ్రత్యేకము
గఁ ద్రివిధలై జ్యేష్ఠాకనిష్ఠాభేదమునఁ బ్రత్యేకముగ నాఱుతెగలనియు, పరకియా పరోధాక
న్యకాభేదముచే ద్వివిధయనియు, సామాన్యయొక తెయనియు, నిట్లుపదార్థులైననాయకలు
ప్రత్యేకముగ స్వాధీనపతికావాసకసజ్జావరహోత్సాహిసారికా విప్రలభా ఖండితాకలహాంత
రితాప్రోషితపతికాభేదముచేత నెన్నిది భేదములుగలవారై యుక్తమధ్యమాధమ భేదములతోఁ
బ్రత్యేకముగఁ ద్రివిధలై మున్నూటయెనుబది నాలుగు భేదములతో రాజులుదురనియు, “ఇల్ల
స్వీయాత్రయోదశవిధా ద్వివిధాతుపరాక్యానా । వేత్తైకైవంషోడశధాతాశ్చవస్థాభిరష్టభిః ।
ప్రత్యేకమష్టధాతాసాముత్తమాదిప్రభేదతః । త్రైవిధ్యమేవంచతురశీతిత్రిశతంభవేత్”
అనుటవలన నెఱుంగునది. అట్లు నాయకులు పతి, ఉపపతి, వైశిఖండ, అని ముగ్గురనియ, అందు
బతి, దక్షిణుఁడు అనుకూలుఁడు ధృష్టుఁడు శకుఁడుఅని నాలుగు భేదములు గలవాఁడనియు
సింగభూపాలీయమున “శృక్ష్ణరాషేత్తయాతేషాంత్రైవిధ్యం కథ్యతేబుధైః । పతిశ్చోపపతి
త్రైవవైశికశ్చృతిభేదతః । పతిస్తువిధినాపాణిగ్రాహకః కథ్యతేబుధైః । చతుర్ధాసాపికధితో
పృత్త్యాకాన్యవిచక్షణైః । అనుకూలశ్శుశోధృష్టదక్షిణశ్చృతిభేదతః” ఇత్యాదులవలనఁ దెలి
యునది. ఇట్లు చంద్రికానుచంద్రరూపాలంబనవిభావములు సానురాగావలోకనాద్యనుభావ

ములు, పూర్వోక్త క్షేపణాదిసాత్త్వికములు, హర్షలజ్జాదిసంచారులు, “యావనం యావలావశ్యే సౌందర్యమభిరూపతా । మార్గపంసౌఖ్యమార్గం చేత్యలమ్మనగతాగుణాః” అని చెప్పబడిన యాలంబనగుణములు, భావహావహేలావిభ్రమకిలికించి తమోట్టయితత్వమితాదిగాఁ జెప్పబడినవానిలో యథాసంభవముగఁదచేచ్చెట్లు, నూపురాంగదహారాదితటలంకరణములు, ఉపవనమందమానతకోకిలాలాపభ్రమరర్చుంకారాదితటస్థములును నీనాలుగుతెగలైనయుద్దీపనవిభావములు చేరియుండుటవలనఁబరిపూర్ణ సామగ్రీసంఘటనమైనందున రతిరూపస్థాయిభావమునకు రసరూపతగలుగుచున్నది. శ్లో “ఏతేచస్థాయినఃస్వైవైర్విభావైర్వ్యభిచారిభిః । సాత్త్వికైరనుభావైశ్చనటాభినయయోగతః । సాక్షాత్కారమివానీతైః ప్రాపితాస్సవిదురూపతామ్ । సామాజికానామనసి ప్రయానిరసరూపతామ్” ఇత్యాదులు తత్ప్రమాణంబులు. ఇటనటాభినయపదము కావ్యమునకుపలక్షకము, “రత్యాదేఃస్థాయినో లోకేతానిచేన్నాట్యకావ్యయోః । విభావాఅనుభావాశ్చకథ్యస్తే వ్యభిచారిణః । వ్యక్తస్సతైర్విభావాద్యైఃస్థాయీభావో రసస్సృతః । అనుకావ్యప్రకాశాదులవలన నయ్యది యెఱుంగునది. విభావైరనుభావైశ్చ సాత్త్వికైర్వ్యభిచారిభిః । నీతానదస్యరస్యత్వంరతిశృంగార ఉచ్యతే” అనుట వలననది శృంగారరసము. అందును, “అయుక్తయోగైరుణయోగ్యోసురాగః పరస్పరమ్ । అభీష్టాల్లిజనాదీనామనవాస్తా ప్రకృత్యతే । సవిప్రలమ్బావిజ్ఞేయః” అనుటవలన విప్రలంభమనియు, అందును, “యత్ప్రేమసంగమాత్పూర్వందర్శనశ్రవణోద్భవమ్” అనియుపక్రమించి “సోయం పూర్వానురాగాభ్యోవిప్రలమ్బైర్విజ్ఞేయః” అనుటవలనఁ బూర్వానురాగాభ్య విప్రలంభమనియుఁజెలియునది. విప్రలంభము పూర్వానురాగమావప్రవాసాదిభేదములుగలదని వెనుకవ్రాయుంబడియె.

చ. నిజబలరూఢి దోఁపఁ దఱి ♦ నివ్వటిలెన్ బలి యంచుఁ దాఁ జతుర్ముఖఁడయి పంచసాయకుఁడు ♦ భూరిధృతిన్ తుణదోదయాధిపాత్మజబామవంటిదోయి ననఁమానవిలోచనమాలికాసితాంబుజవిశిఖాళి నించె నలఁభూపతి పేరెద గాఁడి పాఱఁగన్. 83

టీ. పంచసాయకుఁడు=మరుఁడు; నిజబలరూఢి=తనసామర్థ్యాతిశయము; తోఁపఁకనఁబడునట్లు; తఱి=సమయము; నివ్వటిలెన్=ఘట్టిలెను. బలి=బేర ! అంచున్ = ఇటనుకొని; తాన్ ; చతుర్ముఖఁడయి = నాలుగుచేతులుగలవాఁడయి, ఉప్పొంగినవాఁడయి యనుట; భూరిధృతిఁగలవక్త్రదైర్ఘ్యముచేత; తుణదోదయాధిపాత్మజబామ. వింటిదోయిన్.- తుణదోదయాధిపాత్మజ=చంద్రికయొక్క, బామవింటిదోయిన్=బామలనెడు ధనుర్వర్షముచేత; భూపతిపేరెద=రాజయొక్కవికాలవత్సమును; తాఁడిపాఱఁగన్=తూటిపాఱునట్లు; అనమానవిలోచనమాలికాసితాంబుజ విశిఖాళిన్.- అనమాన = సాటిలేనట్టి, విలోచనమాలికా=చంద్రికాదృక్పరంపరయనెడు, అసితాంబుజ విశిఖాళిన్=నీలోత్పలరూపమైనబాణపరంపరను “అరవిష్టమశోకంచ చూతంచ నవమల్లికా । నీలోత్పలంచ పక్షౌతే పక్షిభాణస్య సాయకాః” అనియమరుఁడు; నించెన్=పూరించెను.

చంద్రికాద్భక్త్యంపర మస్త్యఘనిచేఁ బ్రయోగింపఁబడిన నీలాత్పలజ్ఞానపరింపరను బోలి యుండె ననియు, నామెబోమలు పంచశరశరాసములఁ బోలి యుండె ననియు, భావము. ఆరాజున కామెచూపులు కరము మచ్చగోడ్డిపనకిరము నని ఫలితార్థము.

చ. అలవిభుఁ గాంచుఁ గాంచి యెద * నప్పతిరూపము నుంచు నుంచి చి

శ్చలమతి నెంచు నెంచి మది * జాఱనికోర్కులముంచు ముంచి యూ

ర్వులు కడు నించు నించి వలపుల్ మన నాత్మ భ్రమించు మించుఁబోఁ

డి లనదనంగ సాయకతిఁటివీలుతత్పటుశౌంబరీగతిఁ.

84

టీ. మించుఁబోఁడి = మెఱుపువంటిదేహముగలచంద్రిక; లనదనంగ సాయక తటవీలుత త్పటుశౌంబరీగతిఁ.- లనత్ = ప్రకాశించుచున్న, అనంగ సాయక = స్పృశకరములయొక్క, తటి=అగ్ర భాగములయందు, విలుతత్ = పారలుచున్న, పటు = సమర్థమైన, శౌంబరీగతిఁ = మాయారీతి చేత; అలవిభుఁ = ఆరాజును; కాంచుఁ = చూచును. కాంచి = చూచి; ఎదఁ = హృదయమందు; అప్పతిరూపముఁ = ఆరాజరూపమును; గాంచుఁ = నిలిపికొనును. ఉంచి; నిశ్చలమతిఁ = స్థిర చిత్తము చేత; ఎంచుఁ = ప్రశంసించును. ఎంచి; మదిఁ = చిత్తమును; జాఱని కోర్కులఁ = విడనిమనోరథములలో; ముంచుఁ = మునుగఁజేయును. ముంచి; కడుఁ = మిక్కిలి; ఊర్పులు = నిశ్వాసములను; నించుఁ = నిండఁజేయును. నించి; వలపుల్ = ఆనురాగములు; అత్తఁ = చిత్తమందు; మనఁ = పుట్టఁగా; భ్రమించుఁ = భ్రాంతి నొందును.

ఇటుఁ జక్షుఃక్రీడిత మనస్సంగ గుణమతి చింతనోన్మాదము లనుననంగదశలు యథాగం భవముగ గదితంబు లయ్యె. ఊర్పులు స్పృహకానుభావములుగా నెఱుంగ వలయు.

క. ఈలీల నృపతిదర్శన, కేళీభవవిస్తయానుఁకీలితమతియై

నాళీకనయన యా లల, నాళీకమలాస్తుఁ డనుచు * నతనిం బొగడెఁ.

టీ. నాళీకనయన = కమల నేత్రయగుచంద్రిక; ఈలీలఁ = ఈప్రకారముగ; నృపతిదర్శన కేళీభవవిస్తయానుకీలితమతివి.- నృపతి = రాజయొక్క, దర్శనకేళీ = దర్శనవిలాసమున, భవ = పుట్టినట్టి, విస్తయ = ఆశ్చర్యము చేత, అనుకీలిత = బంధింపఁబడిన, మతియై = మనస్సుగలదై; అతనిఁ = ఆరాజును; ఆ = ఇదియాశ్చర్యముఁజెలుపును. లలనాళీకమలాస్తుఁడు = యువతీసమాహునునకు కందర్పఁడు. అనుచు; పొగడెఁ = నుతించెను. నుతిప్రకారం బగ్రమ పద్యాది గాఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

సీ. తనవిధుత్వ మ్మాన్యమున నెప్ప ఘనలక్ష్మి

యొనరఁ దోచినపూరుఁబోత్తిముండు

తనతమోగతి కై శ్యమునఁ దోప నద్గణ

త్రాణంబునకుఁ జేరుఁరాజవశాళి

తనయంగమహిమ నేత్రముల రాజులఁ గళా

వ్యాప్తిఁ జూపట్టుప్రజాధినేత

తనతోణరుచి మోవిఁ • దగ జగముల మొక్కు

లంది చెల్వానులోకై కబంధుఁ

తే. డట్టి యిదిట్ట పతి యంచు • నబ్జపాణి

యవనిభృన్నాయకకుమారి • హంసయాన

పద్మినీమణి మానసపదవి మెచ్చ

సన్నుతింపఁ దరరబె భుజంగపతికి.

86

టీ. తనవిప్రుత్వము = తనవిష్ణుత్వము, చంద్రత్వమని యర్థాంతరముతోఁచుచున్నది. “విభుర్విష్ణోచంద్రమసి” అనియమముఁడు; అస్యమునఁ = ముఖమున; ఓప్పఁ ; ఖునలక్ష్మీ = ఖున యొనశ్రీదేవి; రాజ్యలక్ష్మీయనియర్థాంతరముతోఁచు; ఓనరఁ = ఓప్పఁగా; తోఁచినపూనుపోతముండు = తోఁచినట్టి వారాయణుండు, నరశ్రేష్ఠుండనియర్థాంతరము; తనతమోగతి = తనతమోగుణ ప్రాప్తిచీకటితీరనియర్థాంతరముతోఁచు; కైశ్యమునఁ = కేశసమూహమందు; తోఁపఁ = సద్గణ త్రాణంబునకుఁ = శ్రేష్ఠమగుప్రమథగణరక్షణమునకు, సత్పురుషసంఘరక్షణమున కనియర్థాంతరము; చేరురాజహళి = భూమిఁజేరిన మహాదేవుండు, రాజశ్రేష్ఠుండని యర్థాంతరము; తనయంగమహిమ = తనముఖాద్యవయవబాహుశ్యము, అంగములపూజ్యతయని యర్థాంతరముతోఁచు; నేత్రములఁ = కన్నులయందు; రాజులఁ = ప్రకాశింపఁగా; కళావ్యాప్తిఁ = విద్యావ్యాప్తిచేత, తేజోవ్యాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; చూపట్టుప్రజాధినేత = అగపడుచున్న బ్రహ్మదేవుండు, నరపతియని యర్థాంతరము; తనతోణరుచి = తనరక్తకాంతి; మోవిఁ = పెదవియందు; తగఁ = ఓప్పఁగా; జగములఁ = లోకములందు; మొక్కులు = ప్రణామములను; సూర్యపక్షమున నమ స్కారప్రియోభానుఁ, అనుటచేతను, రాజపక్షమున శరణాగతిచేతను, అని తెలియునది; అంది = పొంది; చెల్వానులోకై కబంధుండు = అందచుందినసూర్యుండు, భువనహితుండని యర్థాంతరము; డట్టియిదిట్ట = పూర్వోక్తగుణకాలియగు నీదిట్టతనముగలవాఁడు; పతి = పెనిమిటి, భూపతియనితోఁచును. అంచుఁ = ఇటనుచు; అబ్జపాణి = పద్మహస్తయగులక్ష్మీదేవి; పద్మములవంటి హస్తములుగలస్త్రీయని యర్థాంతరముతోఁచును; అవనిభృన్నాయకకుమారి = పరవ్రతరాజసుతయగుగౌరి; రాజప్రత్తియని యర్థాంతరముతోఁచును; హంసయాన = హంసవాహనయగుసరస్వతి; అంచలఁబోలునడలుగలకలికియని యర్థాంతరముతోఁచు; పద్మినీమణి = పద్మలతయనువారిమణి; “పద్మినీవల్లభోహరిః” అనుటచేసూర్యనిప్రియపద్మినియని చెప్పఁబడియె; పద్మినీజాతిస్త్రీయని యర్థాంతరముతోఁచు; మానసపదవిఁ = మనోవీధియందు; మెచ్చఁ = ప్రశంసింపఁగా; భుజంగపతికిఁ = శేషునికిని; సన్నుతింపఁ = కొనియాడుటకు; తరమె = పశమా?

అవఁగాలక్ష్మీగౌరీసరస్వతీ పద్మినీమణులే, మైకెప్పినక్రమముగ విష్ణుమూర్తియనియు, శివుండనియు, బ్రహ్మదేవుండనియు సూర్యుండనియు, గొనియాడుచుండఁగా నిట్టియొత్తమునిఁ

గొనియాడుటకు శేషునకై నందరముగాదగుట. లక్ష్మీవిష్ణువును, గౌరికివుని, చరన్వత్రిబ్రహ్మను, పద్మ
నిసూర్యుని, బలియని కొనియాడుట సహజమని తెలియుచుచి. ఆరాజమోముచంద్రునిచోలినదని
యు, శేకములుచీకటినిబోలినవనియు, నేత్రములువికాలములనియు, మోవియదణమైనదని
యు, దానంజేసి పద్మములచోలుకేలుగలదానికి రాజపుత్రియగుదానికి చంచనడలదానికి
పద్మనీజాతిస్త్రీరత్నమునకుఁ బతిగాఁగోరఁదగినవాఁడనియు, భావపర్యవసానమగుచున్నది. ఇం
దువలన నబ్జపాణిత్వరాజపుత్రత్వహంసగమనాత్మపద్మసీమణితృణగణవిశిష్టయగుతనకునిట్టి
లోకోత్తరగుణగరిష్ఠుఁడగు సుచంద్రుఁడు పతిగావరింపఁదగినవాఁడని ఫలితమగుచున్నది.
శ్లిష్టరూపకము.

మ. గళపూగచ్ఛవి యబ్జకాండపరిసర్గం బూన్ప గన్నుల్ గనన్ .

నలరూపంబులు పెంప లేనగవు చంద్రశ్రేణుల న్నన్న ని
ర్మల మామోవి మధూత్కరంబు ఘటియింప న్నించునీభర్తతోఁ
దలంపం జెల్లునె సాటి యా ననుచుఁ దద్రదమ్యాంగసౌభాగ్యమున్ . 87

టీ. గళపూగచ్ఛవి = పూగముపెంటిగళముయొక్కకాంతి ; అబ్జకాండపరిసర్గంబు. -
అబ్జకాండ=పద్మచాణుఁడగుమరునియొక్క, శంఖసమూహము యొక్క, పరిసర్గంబు=సృష్టిని;
ఊన్పన్=పహింపఁగా ; కన్నుల్ గనన్=నేత్రములుచూడ ; నలరూపంబులు=నలచక్రవర్తి
యొక్కస్వరూపములను, కమలరూపములను; పెంపన్=పోషింపఁగా ; లేనగవు=చిఱునగవు;
చంద్రశ్రేణులన్ =చంద్రులయొక్కగుంపులను, కర్పూరముయొక్కగుంపులను; మన్నన్ =
వృద్ధిబొందింపఁగా; నిర్మలము=నిర్దోషము; మధూత్కరంబు=వనం
శులయొక్కసమూహమును, తేనియలయొక్కసమూహమును ; ఘటియింపన్ = చేయఁగా;
మించునీభర్తతోఁ=అతిశయించునీరాజుతో; తద్రదమ్యాంగసౌభాగ్యమున్. -తతో=ఆస్మరనల
చంద్రువనంతులయొక్క, రమ్య=మనోజ్ఞములగు, అంగ=శరీరములయొక్క, సౌభాగ్యముల్=
సౌందర్యములు; సాటియాననుచున్=సరియగుననుచు; తలంపన్ చెల్లునె=స్మరింపఁదగువా

సుచంద్రునియొక్కొకయవయపంచేయనేకస్మరనలాదులను సృజించుచుండఁగా
నట్టిసుచంద్రునితో వారు సాటి యాచు రనుట చెల్లదని యభిప్రాయము.

ఈరాజు గళము శంఖమును, కన్నులు పద్మములను, లేనగవు కర్పూరమును, బోరి
యున్న వనియు, పెదవి తేనియలు ఘటియించుచున్న దనఁగా నంత మధుర మనియు
ఫలితము. శంఖాదులకు గళాద్యుపమిత్వనిష్పత్తిచేతఁ బ్రతిపక్షదము శ్లిష్టరూపకోఢాసితము.

చ. ఘనఖరతామిశద్విషమకాండసమున్నత హేతిజాతతా

వనికర మంతయుం దడకుఁ బాయఁగ నీనదధీశుపాదసే

వన గతి యేతదీయఘనవర్తనఁ గాంచక యున్నచోఁ గరం

బెనయదె నాదుశ్యామతన మెంతయు నుర్వి నిరర్థకత్వమున్ .

టీ. ఇందుఁ జంద్రికాపర మైనయర్థము రాత్రిపర మైనయర్థము గలుగును. ఏలాగ నిన.—ఘనఖరతామిశ్రద్విషమకాండసమున్నతహేతిజాతతాపనికరము.—ఘన = అధికమగు, ఖరతా=తీక్షణత్వముతో, మిశ్రత్=కూడుకొన్న, విషమకాండ=పంచబాణునియొక్క, నూయ్య నియొక్కయని రాత్రిపర మైనయర్థము, సమున్నత=మిక్కిలి యతిశయించిన, హేతి=ఖడ్గము వలన, జాత=పుట్టినట్టి, తాప=సంతాపముయొక్క, హేతి=కిరణములయొక్క, జాత=సంఘ మువలననైన, తాప=వేడియొక్కయనిరాత్రిపర మైనయర్థము, నికరము=సమూహము; అంత యుక్=ఎల్లను; తడకుఁబాయఁగఁ = కడకుఁబోవఁగా; ఈసదధీశుపాదసేవన.—ఈసదధీ శు=ఈమంచిరాజుయొక్క, పాద = అడుగులయొక్క, నక్షత్రేకుండగుచంద్రుని కిరణముల యొక్కయని రాత్రి పరమైనయర్థము, సేవన=సేవించుట; గతి=శరణము. ఏతదీయఘనవర్త నఁ.—ఈరాజుయొక్కయున్నపుత్రిని, చంద్రునియొక్కపూర్ణభావమునని యర్థాంతరము; కాంచకయున్నచోఁ=చూడకుండినయెడ; నాదుశ్యామతనము=నాయొక్క యౌవనవత్తిత్వ ము, రాత్రిత్వము అని యర్థాంతరము; ఎంతయుఁ=మిక్కిలి; ఉర్విఁ=భూమియందు; నిర ధికత్వముఁ=వ్యర్థతను; కరంబు ఎనయదె=మిక్కిలి పొందరా?

అనఁగా నూర్యకిరణజనితతాపము సమటకు చంద్రకిరణసేవనమె రాత్రి కెట్లు శరణం బో అట్లుకాక యున్నరాత్రి మొట్టు వ్యర్థమై, అట్లు స్మరశరజనితసంతాపము సమటకు నాకు నీరాజుపాదసేవనమె శరణంబు అట్లు కానిచో నాదుతారుణ్య మంతయు వ్యర్థంబు యగు నని భావము. ప్రకృతా ప్రకృతముల కాపవ్యయ గవ్యము.

చ. అని యనివార్యదోహదసమన్వితమానసనల్లియై వినూ తనచపలాతనూకులమతల్లి దలంచుచునుండునంతలో వనిత యొకర్లు చేచెలువ నిను రమ్మనె నిప్పు నీణియఁ విన జనయిత్రి యన్న గురుని నివసయంబునఁ గాంచె గాంచినఁ. 89

టీ. వినుతనచపలాతనూకులమతల్లి = నూతనమైనమెఱపువంటి శరీరముగలవారిగుంపున శ్రేష్ఠయగుచంద్రిక; అనివార్యదోహదసమన్వితమానసనల్లియై.—అనివార్య= నివారింపనలవిగా ని, దోహద=అనంతిలో, దోహదక్రియతోనని వల్లి పదస్వారస్యము చే నర్థాంతరముదోచును; సమన్విత=కూడుకొన్నట్టి, మానస=మనస్సనెడు, నల్లియై=లతగలదై; అని=పైప్రకారముగ; తలంచుదుఁ=తలపోయుచు; ఉండునంతలోఁ=ఉన్నంతలో; వనితఁకన్య=కన్య; చేరి=జచ్చి; చెలువా=సకియా! జనయిత్రి=తల్లి; ఇప్పు=ఈసమయమున; వీణియఁ=వీణావాద్యము ను; వినఁ=వినుటకు; నిన్నుఁ; రమ్మనెఁ. అన్నఁ=ఇట్లునఁగా; గురునిఁ=గురువైనశుము దుని; వినయంబునఁ=వినయముతోడ; కాంచెఁ=చూచెను. కాంచినఁ=చూడఁగా. దీనికి ముందుపద్యముతో నన్వయము.

చ. కిన్నరకంతి యీనృపతికి న్నతి వయ్యెదు నాదు మాట యా సన్నశుభంబు పొమ్మనుచుఁ జక్కగ నంచినఁ దద్గురూక్తిచేఁ

గన్నియ యేగ మాతసముఖంబును గాంతలు వెంట రాఁగ ను
ద్యన్నవహీరపాదకటకార్యటి యంచల బుజ్జగింపఁగఁ.

90

టీ. కిన్నరకంఠి=కిన్నరవంటికంఠముగలదానా! ఈస్థపతికిఁ=ఈరాజునకు; సతి
విఅయ్యెడు=భార్యవు కాఁగలవు. నాదుమాట=నావాక్యము; అనన్నశుభంబు = సమీపించిన
కల్యాణముగలది పొమ్ము. అనుచుఁ=ఇట్లనుచు; చిక్కఁగఁ=బాగుగను; అంచినఁ = పంపఁ
గా; తద్గురూక్తిచేఁ=ఆ గురువాక్యముచేత; కన్నియ=చంద్రిక; కాంతలు=స్త్రీలు; వెంటరాఁ
గఁ=వెంటడిరాఁగా; ఉద్యన్నవహీరపాదకటకార్యటి.-ఉద్యత్= ఉదయించుచున్న, ఇది
యార్యటికి విశేషణము, నవ=క్రొత్తవగు, హీర=వజ్రమయములగు, పాదకటక=కాలియందెల
యొక్క, ఆర్యటి=ధ్వని; అంచలఁ=హంగలను; బుజ్జగింపఁగఁ=బాలన చేయఁగా; మాతసము
ఖంబును=తల్లి సన్నిధింగూర్చి; ఏగఁ=పోయెను.

మ. అలయోషామణి యిట్టు లేగ రవివంశశాధీశుఁడుద్భావితహృ

త్తలయోగంబున నెందుఁ జెందె లతికాతన్వంగి వీక్షించుటల్

గలయో మారశరాళి నేకరణి వేఁగ న్వచ్చు నివ్వేళ నా

నలయోషితృమఁ గాంచ కే ననుచుఁ జింతారేఖ సంధించుచుఁ.

91

టీ. అలయోషామణి=ఆస్త్రీరత్నము; ఇట్టులు=ఈప్రకారము; ఏగఁ=పోఁగా; రవివం
శాధీశుఁడు=సుచంద్రుఁడు; ఉద్భావితహృత్తలయోగంబునఁ.-ఉద్భావిత = బ్రవివసినట్టి,
హృత్తల=హృదయప్రదేశముతోడి, యోగంబునఁ=సంబంధమున; లతికాతన్వంగి=లతానుకు
మార దేహయగుచంద్రిక; ఎందుఁ చెందెఁ=ఎట్లుపోయెను? వీక్షించుటల్ = చూచుటలు;
కలయో=స్వప్నమే. ఇవ్వేళఁ=ఈసమయమున; ఆ నలయోషితృమఁ= దమయంతీతుల్యయ
గునాచంద్రికను; కాంచక=చూడక; ఏగఁ=నేను; మారశరాళిఁ=స్త్రీరశములగుంపుచేత; ఏక
రణిఁ=ఏకీతి; వేఁగఁవచ్చుఁ=తపింపవచ్చును? అనుచుఁ=ఇట్లనుచు; చింతారేఖ సంధిం
చుచుఁ=చింతాపరంపరను చేయుచు. దీనికుత్తరపద్యమం దన్వయము.

నీ. శారి పూఁబాదఁ జేరి * చక్కఁ బల్కినదారి

నారి వల్గె నటంచు * సారె దలఁచు

రామచంపకధామ*రాజి పర్వెడఁసీమ

భామ నిల్చె నటంచుఁ * బ్రేమఁ గాంచు

నంచ యింపు రహింప * నడుగు వెట్టినయంచఁ

గాంచనాంగి చరించె * నంచుఁ జూచు

బాలకోకిల చాఁ * నోలి మ్రోసెడుమూల

బాల పాడెడు నంచుఁ * జాల మెచ్చు

తే. లలితపవమాన మాన నాఁలయవనస్థ

లాబ్జలసమానసౌమనఁసానుమోద

మలమ ననమానమాననఁ మతులప్రమద

మానఁగ సుచంద్రమానవాఁధ్యక్షుఁ డలరు.

92

టీ. శారి=గౌరవంక; పూజార్థక=పువ్వులపాదను; చేరి=పాఁడి; చక్క=బాగుగ; పల్కినదారిక=పల్కినత్రోవను; నారి = చంద్రిక; పల్కె=అటంచు; పల్కినను; సారె=మాటిమాటికి; తలచుకొ=ఎంచును. రామచంపక ధామరాజి.—రామ=ఓప్పుచున్న, చంపక=సంపెంగలయొక్క, ధామరాజి=కాంతిపరంపర; పల్వెడుసీమకొ=ప్రసరించుప్రదేశమునందు; భామ=చంద్రిక; నిల్చె=అటంచు; నిలిచియున్నదనుచు; ప్రేమకొ=ప్రీతితోడ; కాంచుకొ=చూచును. అంచ=హంస; ఇంపురహింపకొ=సాంపగునట్లుగా; అడుగుచెట్టినయంచకొ=అడగుచెట్టినచెంతను; కాంచనాంగి=చంద్రిక; చరించెనంచుకొ = సంచరించెను; చూచుకొ=అవలోకించును. బాలకోకిల=చిన్నికోయిల; చాలకొ=మిక్కిలి; ఓలికొ=వరుసగా; మోసెడుములకొ=కూయువంక; బాల=చంద్రిక; పాడెకొఅటంచుకొ=గానముచేసెను; చాలకొ; మెచ్చుకొ=క్లాఫించును. లలితపవమానము = మనోహరమయినమందమారుతము; ఆనకొ=స్పృశింపఁగా; అలయవనస్థలాబ్జలసమాన సౌమనసానుమోదము.—అలయవన=నదనోద్యానమందుండెడు, స్థలాబ్జ=మెట్టదామర మొదలగు, లసమాన=ప్రకాశించుచున్న, సౌమనస=పుష్పసమాహమయొక్క, అనుమోదము=పరిమళము; అలచుకొ=క్రమ్ముటచేత; అసమానమాననము = సాటిలేనిమనస్సు; అతులప్రమదము = నిద్రపమానమగుసంతనమును; ఆనఁగకొ = పొందఁగా; సుచంద్రమానవాధ్యక్షుఁడు = సుచంద్రనరపాలుఁడు; అలచుకొ=ప్రకాశించును.

చంద్రికాయత్తచిత్తుండై తదేకధ్యానము నేయునారాజునకు మైఁదెప్పినశారి పల్కులొనగునవియెల్లఁ జంద్రికా వ్యాపారములుగఁ దోచినవని తాత్పర్యము.

చ. అభినికరంబు కీలుజడఁ యందపుఁగెందలిరాకు మోవి ని

స్తలతరమంజరుల్ మెఱుంగుఁ ఁ జన్నులు మొగ్గలచాల్ పదాంబుజ

స్థలనఖపాలి గాఁగ వనఁధాత్రిక గనంబడుతీవ లెల్ల నా

చెలిసాబ గానృపాలు మదిఁ జేర్చి భ్రమింపఁగఁ జేసె నయ్యెడక. 93

టీ. అయ్యెడకొ=అసమయమందు; అభినికరంబు=తుష్టదలగుంపు; కీలుజడ=జాతివిడిచిన జడయును; అందపుఁగెందలిరాకు=అందమగు నెఱ్ఱనిచిగురాకు; మోవి=అధరంబును; నిస్తలతరమంజరుల్=వట్టువులగు పువ్వులగుత్తులు; మెఱుంగుఁజన్నులు=ప్రకాశించుచున్న కుచములును; మొగ్గలచాల్=మొగ్గలగుంపు; పదాంబుజస్థలనఖపాలి=పాదపద్మములయందుండగోరులచాలును; కాఁగకొ=అగుచుండఁగా; వనధాత్రికొ=ఉద్యానవనభూమియందు; కనకపడుతీవలునెల్లకొ=

కనఁబడుచుం డెడులత లెల్ల; ఆచెలిసాబగు=ఆచంద్రిక యందమును; అన్యపాలుమనికొ=ఆరాజమనమునందు; చేర్చి; భ్రమింపఁగఁజేయుకొ=భ్రమనొందునట్లు నేయును.

అనఁగాఁ డైఁజెప్పిన చొప్పున నొప్పులత లెల్లఁ జంద్రికావయవముల సాబగుగాన్పించి. యారాజానంగన దశలలోనియున్నాదావస్థ నొందునట్లు చేయుననుట. “సర్వావస్థాసు సర్వత్రతన్నస్కృతయా సదా । అతస్మిన్ త దితి భ్రాన్తి రున్నాదో విరహోద్భవః” ఇట్లు కలక్షణలక్షితం బగుచున్నాద మను ననంగదశావిశేష మిందు వచింపఁబడియె. ఇట్లు శారి పూజాదఁజేరి యనుక్రిందిపద్యమునందును దెలియ వెలయు.

సీ. కవుపుప్పొడిగాడ్పు • గ్రమ్మ నెప్పగుబండి
గురి వెందవిరిగు త్రికొమరుఁ జూచి
యలరు సంపెఁగతీవ • యలమ నింపుగఁ దోచు
కలికిక్రొమ్మల్లియ • చెలువుఁ జూచి
మగ తేటి వేడ్క మిం • చఁగ ముద్దుగొనినచ
క్కనిమెట్టదామర • కళుకుఁ జూచి
సాలపుచక్కెరతిండి • పులుఁగు నొక్కెడిబింబి
కావకృషలముపాం • కంబుఁ జూచి

తే. తరుణిచరుదోయి కెంపుగం • దవైడిఁ బూసి
చెలువనెచ్చేను కాఁగిటఁ • జేర్చి కొమ్మ
మోము ముద్దిడి పూఁబోఁ • మోవిఁ గ్రోలి
చెలఁగు బెపు డబ్బునో యంచు • దలఁచు నృపతి.

94

టీ. నృపతి=సుచంద్రుఁడు; కవుపుప్పొడిగాడ్పు=కవునిపుప్పొడి సంబంధియగునాయువు; క్రమ్మకొ=ప్రసరింపఁగా; ఒప్పుగుబండిగురి వెందవిరిగు త్రికొమరుకొ=ఒప్పిదమగుబండిగురి వెందపూగు త్రియొక్క సౌందర్యమును; చూచి=వీక్షించి. అలరుసంపెఁగతీవ = ప్రకాశించుచంపకలత; అలమకొ=ఆక్రమింపఁగా; ఇంపుగకొ = ఇంపగునట్లు; తోచుకలికిక్రొమ్మల్లియ చెలువుకొ=తోచుచున్నయందమగునూతనమల్లికయందమును; చూచి; మగ తేటి=గండుతుమ్మెద, వేడ్కకొ = ఉత్సవము; మింఁచగకొ = ఆతిథియించునట్లు; ముద్దుగొనిన చక్కనిమెట్టదామరకళుకుకొ = ముద్దుగొనినట్టి యందమగు మెట్టదామరయొక్క చక్కదనమును; చూచి; సాలపుచక్కెరతిండిపులుఁగు= పరపశమయినశుకపక్షి; నొక్కెడిబింబికావకృషలముపాంకంబుకొ=కొలుకుచున్న వండినదొండపండుపాంకమును; చూచి; తరుణిచరుదోయి=చంద్రికాకుచయుగ్మమును; కెంపుగందవొడిఁబూసి=ఎఱ్ఱనిగందపొడిచేఁబూసి; చెలువనెచ్చేయ=సుందరియందపుకరీరమును; కాఁగిటఁజేర్చి=అతింగనముఁజేసికొని; కొమ్మనాము=ఆస్త్రీముఖమును; ముద్దిడి=

చుంబనముచేసి; పూఁబోణిమోవిక్=అనారియధరమును; కోలి=పానముఁజేసి; చెలఁగుట=ప్రకాశించుట; ఎపుడబ్బునో=ఎపుడనుచునో; అంచుక్; తలఁచుక్=చ్చరించుచు.

అనఁగా బండిగురివెంద విరిగుత్తి చంద్రియిగను దానిపైఁ గ్రమ్ము పుష్పాడి కెంపుగండ వొడిగను సంపెఁగచే జుట్టఁబడిన మల్లియ పురుషులింగిత తన్వంగిగాను, మగతేటిచేఁ జూచితమైన మెట్టదామర పురుషచుంబిత స్త్రీ ముఖముగను, శుకతుండ ఖండితమగు బింబఫలము దంతక్షతమైన స్త్రీ యధరముగాను దోచి యారాజు చంద్రికాస్తన యుగ్మాలింగనాధరచుంబనాదు తెపుడబ్బునోయని స్పరించెనుట. ఇట ననుస్మృతియను ననంగదశ చెప్పఁబడియె. “ముహుర్దుహుర్ని శ్వసిత్తైర్ననోరథవిచిన్తనైః । ప్రద్యేషస్తవ్యశృకార్యా జామసు స్మృతిరుదాహృతా” అని నాట్య శాస్త్రమందుఁ దలఁపఁబడినది.

సీ. ఎంతమాధవదయాసంతానసంసిద్ధిఁ బాలించెనో యిచ్చటికిఁ తిలకపాళి
యెంతపుణ్యద్విజాఘ్నీశసంసేవన, వఱలెనో యిచ్చటికిఁ చిఱుతమావి
యెంతమహాసప్రాధ్ధృతిగతాత్మసుమాప్తి, మనియెనో యిచ్చటికిఁ నకరాజి
యెంతసదాళిచి తేష్టదానస్ఫుర్తి, వెలసెనో యిచ్చటికిఁ లికిఁగ్రోవి

తే. చెలికటాక్షైకధారచేఁ జలఁగ నెలఁత

పాణిలాలనమున మించఁ బడఁతిమోము

గని యలర నాతివరిరంధఁగరిమఁ జొక్క

ననుచు నృపమాళి కడుఁ జింతఁ బెనుచు మదిని.

95

టీ. ఇచ్చటితిలకపాళి=ఈవనిసున్నబొట్టుగులగుంపు; ఎంతమాధవదయాసంతానసంసిద్ధిఁ=ఎంతవిష్ణుపుయొక్క కరుణాసముదయసంసిద్ధిచేత, ఎంతవసంతదయాసముదయసంసిద్ధిచేతనని స్వభావార్థము; పాలించెనో=ఉదయించెనో. ఇచ్చటి చిఱుతమావి = ఇటనున్న చిన్నచూతము; ఎంతపుణ్యద్విజాఘ్నీశసంసేవనఁ=ఎంతపుణ్యవంతులైన విప్రశ్రేష్ఠులసేవచేత, ఎంతమనోజ్ఞములగుపక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క సేవచేతననినాస్తవార్థము; “పుణ్యమనోజ్ఞేభిహితంతథాసుకృతధర్మయోః” అని విశ్వము; వఱలెనో=ఒప్పెనో. ఇచ్చటికనకరాజి=ఈయుద్యానమందలి సంపెఁగచాలు; ఎంతమహాసప్రాధ్ధృతిగతాత్మసుమాప్తిఁ.—ఎంతమహాసవ=ఎంతగొప్పయజ్ఞములయొక్క, ఉద్ధృతి=పోషణముచేత, గత=పొందఁబడిన, ఆత్మ=తనయొక్క, సు=లెస్సయైన, మా=సంపదయొక్క, ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేత; మహత్ = అధికమయిన, ఆసవ=పువ్వుఁదేనియయొక్క, ఉద్ధృతి=ధరణమును, గత=పొందిన, ఆత్మ=తనయొక్క, సుమాప్తిఁ=మనుషులు ప్రాప్తిచేతనని వాస్తవాభిప్రాయము; ఇచ్చటి కలికిగ్రోవి=ఇందున్నయందమగుగోరంట; ఎంతసదాళిచితేష్టదానస్ఫుర్తిఁ.—ఎంతసదాళి = ఎంతసత్పురుషులగుంపుయొక్క, చిత్త=చిత్తములకు, ఇష్టదాన=ఇష్టములయినవస్తువులప్రదానముయొక్క, స్ఫుర్తిఁ=విస్ఫురణముచేత; సదా=ఎల్లప్పుడు, ఆళి=తుష్టదలయొక్క, ఇటసదాశబ్దమభిజ్ఞముతో “నువు

పా'' అనినమనించినది, చిత్తములకు, ఇష్టదానస్ఫూర్తి చేతననినా స్తవాశయము; వెల సెనో=ప్రకాశించెనో. చెలికటాక్షైరధాచేక=చంద్రికయొక్క క్రేగంటిమాపులపరంపరచేత, చెలగ్=ఒప్పుటకును; పాణిలాలనమునకొ=హస్తము చేలాలించుటవలన; మించక=అతిశయించుటకును; పడఁలిమోముకొ=చంద్రికముఖమును; కని=చూచి; అలరకొ=సంతసించుటకును; నాతిపరిరంభగరిమకొ=చంద్రికయొక్క యాలింగనాతిశయము చేత; చొక్కకొ=సుఖపరవశతనొందుటకును; అనుచుకొ=ఇట్లువదించుచు; నృపహరి=రాజశ్రేష్ఠుండు; మదిని=చిత్తమందు; కడుకొ=మిక్కిలి; చింతకొ; పెనుచుకొ=వృద్ధిబొందించుకొను.

అనఁగాఁ దిలకపాలి చిటుతమౌచి కనకరాజి కలికిక్రొవి అంతి బోకోత్తరనాయి కాకటాక్షప్రసార కరలాలన ముఖదర్శన పరిరంభములచే నలగుట దుర్బుటము గావున నవి యెంతో మాధవదయాసంసిద్ధి ద్విజాతిసేవనాదులు వాంది యుండవలె ననుట. బొట్టుగులకు స్త్రీకటాక్షపీక్షణంబు, మాపులకు స్త్రీ కరలాలనంబు, సంపెంగలకు స్త్రీ ముఖదర్శనంబు, గోరంటలకు స్త్రీపరిరంభంబు, దోహదంబులు గావునఁ గటాక్షపీక్షణాదులచే నవి సంతసించుటస్వభావసిద్ధం బని కవిహృదయంబు "తరుగుల్లలతాదీనా మకాతే ఫలపుష్పయోః । ఆధానాయ క్రియాయా స్యా త్స దోహద ఇతీర్థతే" ఆలిగ్గనా త్కురవక శ్చమృతో ముఖదర్శనాత్ । చూతో యోషితక్రరస్పర్శా త్తిలకో దృక్పిపారణాత్ । ఆకర్ణనా త్కర్ణికార స్త్వకోకః పాదతాడనాత్ । దాడిమీ ధూమనందోహ త్ప్రియాగుర్గాన సంపదః" ఇత్యాదిగాదోహదలక్షణతద్విశేషంబులుకొన్ని ద్వితీయాశానంబునవ్రాయఁబడియె.

మ. నవలా యేగినదారిఁ గాంచు మదిఁ దఱ్ఱన్నాళికపత్త్రేక్షణా

నవలావణ్యవిశేష మెంచు వలవంతం జాలఁ జింతించు రా

జవలారాతి తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునకొ

గువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్దైర్యుడై .

96

టీ. రాజవలారాతి=రాజేంద్రుండు; "శనయోర్భవయోస్తథా" అనుటచేత బవలకు భేదంబు లేమి కవివ్యవహారసిద్ధ మని వెనుక వ్రాయఁబడియె; తదేకమోహలహరీసంసక్తచిత్తంబునకొ.—తతో=ఆచంద్రికయందు, ఏక=ముఖ్యమగు, మోహలహరీ=మోహప్రవాహముతో, సంసక్త=కూడుకొన్నట్టి, చిత్తంబునకొ=మనస్సుచేత; గువలాస్త్రాతినిశాతసాయకశిఖాకుంఠీభవద్దైర్యుడై.—గువలాస్త్ర=మరునియొక్క, అతినిశాత=మిక్కిలి తీక్ష్ణములగు, సాయక=బాణములచేత, కుంఠీభవతో=తగ్గుచున్న, దైర్యుడై=ధైర్యముగలవాడయి; నవలాయేగినదారికొ=చంద్రికాప్రాయినత్రోవను; కాంచుకొ=చూచును. మదికొ=చిత్తమందు; తన్నాళికపత్త్రేక్షణా నవలావణ్యవిశేషము.—తన్నాళికపత్త్రేక్షణా=ఆకమలనయనయగుచంద్రికయొక్క, నవ=నూతనమగు, లావణ్యవిశేషము = విలక్షణలావణ్యమును, లావణ్యలక్షణము వ్రాయఁబడియె; ఎంచుకొ=ప్రశంసించును. వలవంతకొ = మన్మథవ్యథచేత; చాలకొ=మిక్కిలి. చింతించుకొ=చింతనయును,

చ. సరివిభుఁ డిట్లు తిత్సతియనర్గళమోహగతిం భ్రమింపఁ గి
న్నరపతి యట్లు చేరి మహిఁనాయకి యీగతి వంత నాత్మ నుం
తురె నినుఁ బ్రేమఁ జూచినవధూమణి నింతకు మున్నె యేఁచెఁ ద
త్సరళరణోటి త్వద్గతసమగ్రమనోరథగా ఘటించుచున్.

97

టీ. సరివిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; తిత్సతియనర్గళమోహగతి= ఆసంద్రికావిషయకమైన యనివార్యమగుమోహరీతిచేత; భ్రమింపఁ=చిత్తభ్రమనొందఁ గా; కిన్నరపతి=కుముదుఁడు; అట్లు; చేరి=ఆరాజుసమీపమునొంది; మహిఁనాయకి=సుచంద్రుఁడా! ఈగతి=ఈతీరుగ; వంత=సంతాపమునందు; అత్మ=చిత్తమును; ఉంతురె= ఉంచుదురా? నినున్; ప్రేమ=ఆసక్తిచేత; చూచినవధూమణి=అవలోకించిన స్త్రీరత్నమును; ఇంతకుమున్నె=ఇంతకుఁబూర్వమే; తిత్సరళరణోటి=ఆమరుమార్గణపరంపర; త్వద్గతసమగ్రమనోరథ=నీయందుఁగలిగినసమగ్రాభిలాషగలది; కా=అగునట్లు; ఘటించుచున్=చేయుచు; ఏఁచెన్=బాధించెను.

స్త్రుఁడు మున్నె చంద్రికను నీసంగము నభిలషించుదానిఁగా నొనరించుటఁజేసి తనంతనే కార్యసిద్ధి యగుఁ గాన దానికై నీవు చింతింపఁ బని లే దని తాత్పర్యము.

క. నీలాలక వరియించెద, వేలా వలవంత మేదిఁనీశ్వర యన నా
కాలాబ్జవిమతకులజన, పాలాగ్రణి కూటధృతివిభాస్వన్నతితోన్.

98

టీ. మేదినీశ్వర=సుచంద్రుఁడా! నీలాలక=చంద్రికను; వరియించెదవు=పెండ్లియాడెదవనుట. వలవంత=మాన్యధవృత్త; వేలా=ఎందుకు? అనన్=కుముదుఁడిట్లుచింతింపఁగా; కాలాబ్జవిమతకులజనపాలాగ్రణి.-కాలాబ్జవిమత=నీలోత్పలవిరోధియగుమూర్ఖునియొక్క, కుల=వంశముందుఁబుట్టిన, జనపాల=రాజులయందు, ఆగ్రణి=శ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁడు; కూటధృతివిభాస్వన్నతితోన్=నిశ్చలధైర్యముననొప్పుచున్నమదిచేత. దీనికి సుత్తరపద్యస్థమగుపనిచే ననుక్రియతో నన్వయము.

గీ. గగనయానోత్తమస్యదగతి ధరిత్రి

నగరకానవకుధరసంతతులఁ గనుచుఁ

జని తనబలంబు నెనసి యాత్మవిభుండు

కూర్కి గనుపట్ట నంత నాఁకుముదుఁ బనిచె.

99

టీ. ఆత్మవిభుండు=ఆరాజు; గగనయానోత్తమస్యదగతి.-గగనయానోత్తమ=ఈత్తమవిమానముయొక్క, స్యద=వేగముయొక్క, “రయస్యదః” అని యమరుఁడు, గతి=తీరుచేత; ధరిత్రి=భూమియందు; నగరకానవకుధరసంతతులన్ = పురారణ్యపర్వతములయొక్కగుంపులను; కనుచున్=చూచుచు; చని; తనబలంబు=తనపైవ్యయము; ఎనసి=చేరి;

కూర్చి=ప్రేమము; కనుపట్టె=కనఁబడునట్లు; అంతె; ఆకుముడు=పైఁజెప్పిన కుముడుని; పనిచె=పంపెను.

చ. మును మునితోడఁ బల్కినయఁమూల్యనితోక్తిఁ దలంచి యారసా
జనపతిహాళి సత్వరతఁ సంఘరభూమిఁ దమిసదాసవేం
ద్రుని వధియింతు నంచు లలితోడఁ దపనీయరథాధిరూఢుడై
చనియె రణానకప్రకరఁసాంద్రరుతుల్ దెస లెల్లఁ గ్రమ్మఁగఁ. - 100

టీ. మును=పూర్వమున; మునితోడఁ=శాండిల్యునితోడ; పల్కినయఁమూల్య నితోక్తిఁ=పచించినట్టి యనర్థ మగుతనమాటను; తలంచి=స్మరించి; ఆర సాజనపతిహాళి=ఆరాజ హాళియగుసుచంద్రుఁడు; సత్వరతఁ=వేగము చేత; సంఘరభూమిఁ=యుద్ధభూమియందు; తమిసదాసవేంద్రునిఁ=తమిసానుని, వధియింతుఁఅంచుఁ=సంహరింతునంచు; లలి తోడఁ=ప్రీతితోడ; తపనీయర థాధిరూఢుఁడు=కనకరథమునధిష్ఠించినవాఁడు; వి; రణానకప్ర కరసాంద్రరుతుల్.-రణానకప్రకర=రణభేరినిచయముయొక్క, “అనకఃపటహాస్త్రీస్యాత్” అని యమరుఁడు, సాంద్ర=దట్టములగు, రుతుల్=ధ్వనులు; దెసలెల్లఁ=దిక్కులనంతయు; క్రమ్మఁగఁ=ఆవరింపఁగా; చనియెఁ=పోయెను.

సీ. అతులరింభోద్భ వఃక్షితిధూళి నానాశ
రాధీశమహిమఁ బోనాడుహయము
లతిశాతదంతప్రహతిఁ గర్బురాచల
స్థితి నెల్ల మాయించుద్విరదచయము
లలఘు కేతనమారుతాళి మహాసురో
త్తమమండలిఁ దెరల్చువిమలరథము
లాత్త భాసురసమాఖ్యాశక్తి యామినీ
చరభయంబు ఘటించునదృఢేంద్రు

తే. లవుడు వేవేలు గొలువ నయ్యవనిభర్త
యిటులు కల్యాణమయరథం బెక్కి వేగ
శశిరగిరి జేర నరిగ నక్షీణదనుజ
దళనచణదివ్యసాధనోద్భాసి యగుచు.

101

టీ. అతులరింభోద్భ వఃక్షితిధూళిఁ.-అతుల=సాటిలేని, రింభా=ఖరములచేత, ఉద్భ వః=ఉదయించిన, క్షితిధూళిఁ=భూపరాగముచేత; నానాశరాధీశమహిమఁ.-నానా=అనే కప్రకారములగు, శరాధీశ=సమద్రములయొక్క, మహిమఁ=అతిశయమున, అనేకప్రకార

లగు, ఆకరాధీశులనఁగా రక్కసులయొక్కమహిమయు ననియర్థాంతరధ్వని; “క్రవ్యాదోన పఆశరః” అని యమరుఁడు; పోనాడుహయములు.-పోఁగొట్టెడునశ్వములు; అతికాతదంతప్రహతిక్=మిక్కిలి తీక్షణులగు దంతములప్రహారముచేత; కర్పరాచలస్థితిక్=మేరుపర్వతస్థితిని, రాక్షసులయొక్కస్థిరమయినస్థితి నని యర్థాంతరము; “గాక్షేయం భర్తకర్పరమ్, రాత్రించరోరాత్రచరఃకర్పరః” అనియమరుఁడు; ఎల్లక్; మాయించుద్విరదచయములు=మాపుచున్నగజములగుంపులు; అలఘుకేతనమారుతాశిక్.-అలఘు=అధికమగు, కేతన=ధ్వజములయొక్క, మారుతాశిక్=వాతజాతముచేత; మహాసురోత్తమమండలిక్.-మహత్=అధికమగు, సురోత్తమమండలిక్=నూర్యపుంజముచు, ద్వాదశాదిత్యులపటలినచట, “సురోత్తమాధామనిధిః పద్మనీలలభోహరిః” అనియమరుఁడు, గొప్పయసురోత్తమ మండలిననియర్థాంతరమువోచుచున్నది; తెరల్పుచిమలరథములు=పోఁగొట్టుచున్నవిమలమైనట్టిరథములు; ఆత్మభాసురసమాఖ్యాశక్తిక్.-ఆత్మ=తమయొక్క, భాసుర=ప్రకాశమానమగు, సమాఖ్యా=యశముయొక్క, శక్తిక్=సామర్థ్యముచేత; యామినీచరభయంబు.-యామినీచర = చంద్రునియొక్క, రాక్షసులయొక్కయనియర్థాంతరము, భయంబు=భీతిని; ఘటించునదృఢేంద్రులు=చేయుశ్రేష్ఠభటనాయకులు; అపుమ=ఆసమయమున; వేవేలు=ఆనెకసహస్రములు; కొలువక్=సేవింపఁగా; అయ్యవనిభర్త=ఆరాజు; ఇటులు=ఈప్రకారముగా; కల్యాణమయరథంబు = బంగరుతేరును; మంగళమయమయినరథము ననియర్థాంతరము, “కల్యాణమయ్యనంభూరి” యనియమరుఁడు; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; అక్షీణదనుజదళనచణదివ్యసాధనోద్భాసి.-అక్షీణ=తక్కువగానట్టి, ఇదిసాధనశక్తియునకువిశేషణము, దనుజదళనచణ=రాక్షససంహారసమర్థమగు, దివ్య=లోకోత్తరమయిన, సాధన=శరాదిసామగ్రిచేత, ఉద్భాసి=ప్రకాశించువాఁడు; అగుయక్; వేగ=వేగముగా; శిశిరగిరి=హిమవత్సర్వతమును; చేరక్=పొందెను.

అనఁగా ఖురధూలిచే సమద్రమహిమ నపహరించుయాములును దంతప్రహారములచేఁ గాంచనాచలము రూపుమాపుగజములును గేతనవాతముచే నూర్యమండలినెరల్పురథములును నిజతేజములచేఁ జంద్రునిభయపెట్టు భటశ్రేష్ఠులును కొలుచుచుండ స్వర్ణమయరథంబునెక్కి సుచంద్రుఁడు రాక్షససంహార సాధనసహస్రంబుతో శిశిరగిరి చేరె ననుట.

శా. భాస్వన్నండలమధ్యగుం డగురమాభామావిభుం డో యనన్

వన్వభ్యంచితచక్రపాదమున నంబం బంది భూభర్త నై

న్యస్వాముల్ భజయింప దైత్యకటకేంద్రద్వారభూభృద్దరి

భాస్వన్తార్గము సొచ్చె నంత ఘనబంభాఘోషముల్ హెచ్చుగన్. 102

టీ. భూభర్త=సుచంద్రుఁడు; భాస్వన్నండలమధ్యగుండు=నూర్యమండలమధ్యవర్తి; అగురమాభామావిభుండు ఓఅనన్=అయినట్టినారాయణుండోయనఁగా; వన్వభ్యంచితచక్రపాదమునన్.-వను=నువర్ణముచేత, అభ్యంచిత=పూజ్యమగు, చక్రపాదమునన్=చక్రములుపాదములుగాఁగలరథమునందు; అందంబుఁగిరి=సొంపుగాంచి; నైన్యస్వాముల్ = సేనానా

యకులు; భజయింపకో=నేవించుచుండఁగా; ఘనబంధాఘోషముతో = గొప్పలగుఁడగులయొక్క నాదములు; హేచ్చఁగకో=ఆతిశయింపఁగా; అంతకో = ఆనమయమందు; దైత్యకటకేంద్రద్వారభూభృద్దరీభాన్వస్తార్గము.-దైత్య=తమిషాసునియొక్క, కటకేంద్ర=నగరశ్రేష్ఠముయొక్క, ద్వార=ద్వారమందలి, భూభృత్=పరవృతముయొక్క, దరీ=గుహయనెడు, భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న, మాత్రముకో=మాధ్యమును; హేచ్చెకో=ప్రవేశించెను.

మ. పతి గాంచెకో నవగోవు రేశమకుటాబ్జద్వేష్యదంశుచ్చటా
మతికృత్కేతనధాతదీప్రము మహాఃత్వాహంసకజ్ఞానదా
యతవప్రంబు సమగ్రసాలవలయాగాంతస్థితాన్యాచలా
కృతిమత్సౌధసముత్కరంబు దనుజశ్రీమత్పురం బయ్యెడకో.

103

టీ. అయ్యెడకో=ఆనమయమందు;నవగోవు రేశమకుటాబ్జద్వేష్యదంశుచ్చటామతికృత్కేతనధాతదీప్రము.-నవ=నూతనమగు, ఇదియంశుచ్చటకువిశేషణము, గోవు రేశ=పురద్వారమనెడుశివునియొక్క. “పురద్వారంతుగోపురమ్” అనియమించుడు, మకుట=శిఖరములనెడుకీరీటములందలి,అబ్జద్వేషి=చంద్రునియొక్క, ఉత్=ఉద్భవములుమైన,అంశు=కిరణములయొక్క, ఛటా=పరంపరయనెడు, మతి=జ్ఞాపమును, కృత్=చేయున్న, అనఁగా హరమకుటతటకితాంశుకిరణపుంజమును బోలుచున్న యనుట, కేతన=ధ్వజములచేత, ధాతదీప్రము=శుభ్రమయినదియు ప్రకాశించునదియునగు; మహాఃత్వాహంసకజ్ఞానదాయతవప్రంబు.- మహతో=అధికమయిన, త్వాహంసక=భూదేవిసంబంధియగు పాదకటకమనెడు, “హంసకఃపాదకటకః” అనియమించుడు, జ్ఞాన=జ్ఞానమును, ద=ఇచ్చుచున్న, ఆయత=వికాలమయిన, వప్రంబు=కోటగలదియు; సమగ్రసాలవలయాగాంతస్థితాన్యాచలాకృతిమత్సౌధసముత్కరంబు.-సమగ్ర = సంపూర్ణమయిన, సాలవలయాగ=లోకాలోకపరవృతమువంటిప్రాకారముయొక్క, అంతస్థిత=లోపలనున్నవియు, అన్యాచల=ఇతరపరవృతములయొక్క, ఆకృతిమతో=ఆకారమువంటియాకారముగలవియునగు, సౌధ=మేడలయొక్క, సముత్కరంబు=గుంపులుగలదియునగు; దనుజశ్రీమత్పురంబు=రాక్షసునిప్రకాశించుచున్ననగరమును;పతి=నుచంద్రుడు;గాంచెకో=చూచెను.

చ. కనుఁగొని యానతియ్య మహిఃకాంతు ననుజ్ఞ బలంబు లెల్లఁ ద
ద్భవవరణంబు చుట్టి పరిఃఖాతతిఁ బూడ్వఁగ గోట ద్రవ్వఁగ
క్కున బలుమేరుపుల్ నిలుప ః ఘోరతరోగతి సంభ్రమించె ద
త్స్వనము నురారిపాళి కనిఃవార్యరణక్రిమ ముగ్ధడింపఁగకో.

104

టీ. కనుఁగొని=చూచి;ఆనతియ్యకో=ఆనుజ్ఞయొసంగఁగా; మహిఃకాంతుననుజ్ఞకో=రాజానాజ్ఞచేత; బలంబులుఎల్లకో=నై న్యములెల్లను; తద్భవవరణంబుచుట్టి=ఆగొప్పకోటనావరించి; పరిఃఖాతతికో = ఆగడ్డలగుంపును; పూడ్వఁగకో = మృత్యుపాదాదులచేనించుటకును; గోటద్రవ్వకో=ప్రాకారమును త్రవ్వటకును; గ్రక్కునకో=వేగముగా; బలుమేరుపుల్=

అధికములగు సాగువలను; నిలుపకొ=ఉంచుటకును; తత్స్వనము=ఆధ్వని; సురాపాలికి= రక్కసులగుంపునకు; అనివార్యరణక్రమము=నివారింపరానియుద్ధక్రమమును; ఉగ్గడింపఁ గొక=బయల్పట్టుచునట్లు; ఘోరతరోగతికొ=అధికమయినవేగముతీరున, కాదేని బలము తీరున; సంభ్రమించెకొ=వేగింపజేసెను. ఆరాజు సైన్యముగఁ ద్తబూడ్చుట కోటద్రవ్యటలోనగు కార్యములకు వేగమున సంభ్రమించెననుట.

వ. అంత నద్దురంత కోలాహలార్థ విజ్ఞాపక చారవార వాచా జాయమాన ప్రతిఘా సముద్దాముం డగునాతమిసృతమిసృచర సార్వభౌముం డనూ నకువలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబ వినిర్గతకిరణాంకూరమాలికాయమానని స్తబ్ధతామ్రశృణుజాలుండును నధ రాధరఫలగ్రాసనమానక్తోపరిద్విజోపరిగతాగ్రహ తదితరద్విజారబ్ధకలహన ముదిత నినాదమతిక్ష్మద్రదనాగ్రాఘాత సంజాతకిటకిటారవబధిరీకృతపర్యం తవ ర్తికుండును సరిరాజహంసమదావహారికరశరద ధగధగాయమాననూత నై రావతీ ప్రమాకరకనకకరవాలికాతారళీముకుళీకృత సభాజనలోచనా బ్జుండును నతంద్రదుచంద్రరాజచంద్రప్రతాపవీతిహిత పరంపరాప్ర కారసమున్నమదంతరంగకరండా ఖండరోషపారదౌల్బణ్యవిదార్యమాణచీల బంధనకేముషీదాయక సాంపరాయికలాలసాక్రమ సమేధమానాపఘనఘ నత్వఫలత్తనుత్రాణుండును నలఘుబలాహిత.కాండాసమానవిలాస విక్షిప్తా దక్షిణవికటభ్రుకుటికుండును నఖిలప్రపంచపంచతాకరణచణవిలయకాల మహాకాలసరూపరూపుండును నగుచు నేడుగదామదాశయపూర్తి గావిం చెఁ బంచజనమాంసంబని తలంచుచు మణిమయాసనంబు డిగ్గన డిగనుటికి నిజావాసంబు వెడలి వినీతసారథివరాసీతశతాంగరాజం బెక్కి క్రిక్కిరిసి రక్కసిదొరలు వెనువెంటం గొలువ నభంగురమతంగజతురంగమ చక్రాం గపదాతి సముదయంబులతో నాహపూత్సహంబున వెడలె నయ్యెడ.

టీ. అంతకొ=అటుతరవాత; తద్దురంతకోలాహలార్థవిజ్ఞాపకచారవార వాచాజాయ మానప్రతిఘాసముద్దాముండు.-తద్దురంతకోలాహల=అయి పారమగుకలకలధ్వనికి, అర్థ=ప్ర యోజనభూతమయినయుద్ధముయొక్క, జ్ఞాపక=నివేదకులగు, చార = వేగులవారియొక్క, వార=సంఘముయొక్క, వాచా=వచనములచే, జాయమాన=జనించుచున్న, ప్రతిఘా=రోష ముచేత, సముద్దాముండు=అధికుండు; ఆగు; అతమిసృతమిసృచర సార్వభౌముండు = అతమి స్రుండను మేరుగలరజనీచర చక్రవర్తి, “తమిసృతామసీరాత్రిః” అని యనురుండు; అనూనకు వలయభయంకర కోపాటోపశోణిమధురీణ వదనాంబురుహబంధుబింబవినిర్గతకిరణాంకూర

మాలికాయమానని స్తబ్ధతామ్రశృత్రుజాలుండును. - అనూన=అధికమయిన, కువలయ=భూవలయ మునెడుకల్వకు, భయంకర=భయప్రదమైన, కోపాటోప=కోపాతిశయముచేత, శోణిమధు రీణ=రక్తిమధురవాహకమగు, మిక్కిలి యొజ్జనయిన యనుట, వదన=ముఖమనెడు, అంబురు హబంధుబింబ=సూర్యబింబమువలన, వినిగ్ధత=వెడలివచ్చుచున్న, కిరణాంకూరమాలికాయమా న=బాలకిరణపరంపరవలెనాచరించుచున్న, దానింబోలుచున్నయనుట, నిస్తబ్ధ=నిగుడుకొన్న, తామ్ర=ఎఱ్ఱనయిన, శృత్రుజాలుండును=మీసములగుంపుగలవాఁడును; అధరాధరఫలగ్రాస సమానక్తోపరిద్విజో పరిగతాగ్రహతదితర ద్విజారభ్యకలహసముదితనినాసమతికృద్రద్ధ నాగ్రా ఘాతసంజాతకిటకిటారవబధిరీకృత పర్యంతవర్తికుండును. - అధరాధర=క్రిందిపెదవియనెడు, ఫల=పండుయొక్క, గ్రాస=భక్షణమందు, సమానక్త=వాంఛగల, ఉపరిద్విజ=పైపండ్లనెడుపక్షు లయొక్క, ఉపరి=మీఁదను, గత=పొందినట్టి, ఆగ్రహ=కోపముగల, తదితరద్విజ=వానికన్న నితరములగు దిగువపండ్లనెడు పక్షులచేత, అరబ్ధ=ఆరంభింపఁబడిన, కలహ=కలహముచేత, సముదిత=ఉదయించిన, నినాద=ధ్వనియనెడు, మతి=బుద్ధిని, కృత్=చేయుచున్న, రదనా గ్రాఘాత=దంతాగ్రఘట్టనముచేత, సంజాత=ఉదయించిన, కిటకిటారవ=కిటకిటయను ధ్వని చేత, బధిరీకృత=బధిరులుగాఁజేయఁబడిన, పర్యంతవర్తికుండును=పార్శ్వవర్తిజనముగలవాఁ డును; అరిరాజహంసమదాపహరికరశరదధగధగాయ మాననూతనైరావతీ ప్రమాకరకనకకర వాలికాతారళిముఖీకృత నభాజనలోచనాబ్జుండును. - అరిరాజ=శత్రురాజులనెడు, హంస= హంసలయొక్క, మదాపహ=దర్పమునుడిగించెడు, కరశరద=హస్తమనెడుచేఘమునందు, ధగధగాయమాన=ప్రకాశించుచున్న, నూతనైరావతీ=తొలకరిమెఱపనెడు, “ఐరావత్యః క్షణప్రభాః” యనియమరుఁడు, ప్రమాకర=యథార్థజ్ఞానకరమయిన, కనకకరవాలికా=బంగరు చూరకత్తియొక్క, తారళీ=చాంచల్యముచేత, ముఖీకృత=ముఖశములుగాఁజేయఁబడిన, సభాజనలోచనాబ్జుండును = సభయందున్నజనులయొక్క నేత్రకములములు గలవాఁడును; అతంద్రనుచంద్రరాజచంద్రప్రతాపవీరిహోత్రపరంపరాప్రకారమున్నమదంతరంగకరండా ఖండకోవపారదౌల్బజీవిదార్యమాణచీలబంధనశేముషీదాయక సాంపరాయికలాలసాక్రమ సమేధమానాపఘనఘనత్వఫలతనుత్రాణుండును. - అతంద్ర=జాగరూకమైన, నుచంద్రరా జచంద్ర=నుచంద్రనరపాలాగ్రణియొక్క, ప్రతాప=ప్రతాపమనెడు, వీరిహోత్రపరంపరాప్రకా ర=అగ్నిపరంపరలరీతిచేత, సమున్నమత్=మిక్కిలిపైకెగయుచున్న, అంతరంగకరండ=చిత్త మనెడుమాసయందలి, అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు, రోషపారద=క్రోధమనెడుపాదరసముయొ క్క, ఔల్పజీ=ఉద్రేకముచేత, విదార్యమాణ=బ్రద్దలుచేయఁబడిన, చీలబంధన=మూసపై మట్టితోచేసినగట్టనయనెడు, శేముషీ=మతియొక్క, దాయక=ఇచ్చునదియైన, దీవితితమత్రాణ ముతో నన్వయము, సాంపరాయిక=సమరమందలి, లాలసాక్రమ=తృప్త్యాతిశయముచేత, సమేధ మాన=వృద్ధిబొందుచున్న, ఆపఘన=అంగమయొక్క, “అజ్ఞంశరీరోపఘనోపయః” అని యమరుఁడు, ఘనత్వ=గొప్పత్వముచేత, ఫలత్=పగులుచున్న, “ఫలవిశరణే” అని యను శాసనము, తనుత్రాణుండును=కవచముగలవాఁడును; అలఘుబలాహితకాండాసమానవిలాస విశ్చపణదీక్షాదక్షవికటభ్రుకుటికుండును, - అలఘు=అధికమగు, బలాహితకాండాస = ఇంద్ర ధనుస్సుయొక్క, మానవిలాస=గర్వవిలసనముయొక్క, విశ్చపణదీక్ష = నాశనదీక్షయందు

దక్ష=సమర్థమగు, భ్రుకుటికుండును = భూభంగముగలవాఁడును; అభిలప్తపంచపంచతాకరణచణవిలయకాలమహాకాల సరూపరూపుండును. - అభిలప్తపంచ=సమస్త లోకములయొక్క, పంచతాకరణ=నాశకరణమందు, చణ=సమర్థమయిన, విలయకాలమహాకాల=ప్రలయకాల రుద్రునితో, సరూప=సమానమగు, రూపుండును=రూపముగలవాడును; అగుచున్. నేఁడు గదా=ఇప్పుడుగదా! పంచజనమాంసంబు=మనుష్యమాంసము; “మృశిపుమాంసః పంచజనాః” అనియమచఁడు; మహాశయూర్తిక్=నాయివైపూర్తిని; కావిం చెక్=చేసెను. అని తలంచుచున్=ఇట్లుచింతించుచు; మణిమయాసంచంబు=మణిమయముగనిహాసనముచుండి; డిగ్గనక్=తటాలున; డిగనుటికి=వేగముగాదిగియునుట; నిజావాసంబు=నిజగృహమునుండి; వెడలి=బయలుదేలి; వినితసారథిపరానితశతాంగరాజంబు = వివయవంతుఁడైనసారశ్శిశేష్ఠునిచేఁదేఁబడిన రథశ్రేష్ఠమును; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; రక్కసిదొరలు=రాక్షసాధిపతులు; వెనువెంటన్ = మిక్కిలివెంటగా; క్రిక్కిరిసి=ఎడములేనట్లుబలిసి; కొలువన్=సేవించుచుండఁగా; అభంగురమతంగజతురంగమచక్రాంగ పదాతినముదయంబులతోన్. - అప్రతిహతములగుకరితురగ రథపదాతినయములతోడ; ఆహవోత్సవంబునన్=యుద్ధమునందలి వేడుకవలన; వెడలెన్=బయలుదేరినను. అయ్యెడన్=ఆసమయమునందు.

అనఁగా నాతమిస్రాసురుండు సూర్యబింబమున నుండి వెడలిన కిరణములుంబోలె తనముఖమున నుండి వెడలి నిగుడుకొన్న మీసములుగలవాఁడును దంతాఘట్టన జనితారవ బధిరీకృతపరివారజనుండును నిజకరాగ్రజలదనానట్టమానవిద్యుల్లతాయమానకరవాలికాధాశధశ్యముకుళీకృత సభ్యజనలోచనాబ్జుండును సుచంద్రప్రతాపాగ్ని సంతాపితతోష పారదోఁజేకవిదార్యమాణమనః కరండచీలబంధనాయిత యుద్ధలాలసా సమేధమానగాత్ర ఘనతాభిద్యమాన తనుత్రాణుండును ఇంద్రధనుర్నదా పహాభ్రుకుటి విరాజమానుండును సకలలోకలయకారి కల్పాంతకాలరుద్ర సదృశవిగ్రహుండును అగుచు మణిమయాసనమున నుండి డిగ్గిరథారూఢుఁడై యనేకరాక్షస నాయకపరివృతుఁడై రథగజతురగాది రణసామగ్రితో బయలుదేరిననుట.

మ. కరిషీంకారము లాశరేశబలహంకారంబు లర్పవ్రజ
 స్థిరహేంకారము లక్షిచక్రివిలసత్కేంకారముల్ గూడి స
 త్వరతం ద్విద్యయసాగరోర్తిచటులధ్వానంబు నాఁ జేర భూ
 వరసేనాజన మాయితం బగుచు దైవాజ్ఞారణితాహతన్. 106

టీ. కరిషీంకారములు=గజములఘోమనుధ్వనులు; ఆశరేశబలహంకారంబులు=రాక్షసేశ్వరుని సేనలహంకారములు; అర్పవ్రజస్థిర హేంకారములు=అశ్వబృందముయొక్క స్థిరమైన హేమారపములును; అక్షిచక్రవిలసత్కేంకారములు=రథసమూహములయొక్క ప్రకాశమానక్రేంకారములు; ఖండి=మెలఁగి; సత్వరతన్=వేగముచేత; ద్విద్యయసాగరోర్తిచటులధ్వానంబునాన్. - ద్విద్యయసాగర = నాలుగునమద్రములయొక్క, “నవద్యయద్వివ పృథగ్గయ

క్రియామ్” అనునట్లు ద్విద్వయమును ప్రయోగము, ఊర్తి = తరంగములయొక్క, చటుల = చంచలమైన, ధ్యానంబునాఁ = ధ్వనియొనునట్లు ; చేరణ్ = చెందఁగా; భూవరసేనాజనము = సుచంద్రునిసేనలోనిజనము; ఆయితంబగుచున్ = సిద్ధమగుచు; రణోత్సాహతన్ = యుద్ధోత్సాహము గలుగుట చేత; దైవాతెన్ = ఒప్పెను.

మ. అరుణాభోదితర క్తవృష్టి యనుకూలఃసాన్యానిలశ్రేణి భా

స్వరకేత్వగ్విలగ్నగృధ్రము శివాజాతామితారావముల్

పరిదృశ్యోల్క నిజాజయంబు వివరింపన్ వానిఁ జింతింప కా

సురవంశేశిత సంగరోర్వి నెనసెన్ * శూరత్వ మొప్పారఁగన్. 107

టీ. అరుణాభోదితర క్తవృష్టి = ఎఱునిమేఘమువలన నుదయించిన ర క్తవర్షంబును ; అనుకూలాన్యానిలశ్రేణి. - అనుకూలాన్య = ప్రతికూలమయిన , అనిలశ్రేణి = వాతసమూహమును ; భాస్వరకేత్వగ్విలగ్న గృధ్రము. - భాస్వర = ప్రకాశమానమగు, కేత్వగ్ = ధ్వజాగ్రమందు, విలగ్న = సంబంధించిన, గృధ్రము = గద్దయును ; శివాజాతామితారావముల్. - శివాజాత = జంబుకసమూహముయొక్క, అమితారావముల్ = అపరిమితధ్వనులును ; పరిదృశ్యోల్క = కనఁబడుచున్న కొఱవియు ; “ఉల్కాస్యాన్నిర్గతఞ్చాలా” అని యమరుఁడు ; నిజాజయంబు = తనపరాజయమును ; వివరింపన్ = స్ఫుటీకరింపఁగా ; వానిన్ = అర క్తవృష్ట్యాదులను ; చింతింపక = విచారింపక ; ఆ సురవంశేశిత. - ఆసుర = రాక్షసుసంబంధియైన, వంశ = కులమునకు, ఈశిత = ప్రభువైనతమినుఁడు ; శూరత్వము = శౌర్యము ; ఒప్పారఁగన్ = ఒప్పుచుండఁగా ; సంగరోర్విన్ = రణభూమిని ; ఎనసెన్ = పొందెను.

ఉ. దానవనాయకాజ్ఞ సమదక్షణదాచరనైన్యకోటులున్

మానవనాయకాజ్ఞ సనమానమహాజననైన్యకోటులున్

బూనినరోషచండిమ నఃపూర్వకలంబసమీకకేళి వై

మానికవార మభిమున * మాటికిఁ గన్దెన నల్పే నేర్పునన్. 108

టీ. దానవనాయకాజ్ఞ = రాక్షసేంద్రునియాజ్ఞ చేత ; సమదక్షణదాచర నైన్యకోటులున్. - సమద = గర్వయు క్తమైన, దక్షణదాచర = రాక్షసులయొక్క, నైన్యకోటులున్ = నైన్యసంఘములును ; మానవనాయకాజ్ఞ = అ సుచంద్రునాజ్ఞ వలన ; అసమానమహాజననైన్యకోటులున్. - అసమాన = సాటిలేనట్టి, మహత్ = శ్రేష్ఠులైన, జన = వరులయొక్క , నైన్యకోటులున్ = నైన్యసమూహములును ; పూనినరోషచండిమన్ = పహించినరోషాతిశయము చేత ; అపూర్వకలంబ సమీకకేళి. - అపూర్వ = లోకోత్తరమగు, కలంబసమీక = భాణయుద్ధమనెడు, కేళి = క్రీడను, “కలంబమార్గణశరాః, సమీకంసాంపరాయకం” అని యమరుఁడు ; వైమానికవారు = దేవతాబృందము ; అభ్రమునన్ = ఆకాశముననుండి ; మాటికిన్ = సారెకు ; కన్దెనన్ = అవలాంకింపఁగా ; నేర్పునన్ = చాతుర్యము చేత ; నల్పేన్ = చేసెను.

చ. అపుడు మహాగ్రవర్తన భటాగ్రణిః బోరె భటాగ్రయాయ హ
స్తిపకవరేణ్యతో రణముః జేకొనె హస్తిపకేశ్వరుండు సా
దిపటలిః జయ్యనం గదిసె ధీరత సాదిచయంబు దోర్బలై
కపటిమచే బరస్పరజిఃఘాంస మనంబుల సంకురింపఁగన్.

109

టీ. అపుడు=అసమయమున; మహాగ్రవర్తన=అత్యుగ్రవృత్తిచేత; భటాగ్రణి=భటశ్రేణునితో; భటాగ్రయాయ=భటశ్రేణుఁడు; బోరె=పెరఁగెను. హస్తిపకవరేణ్యతో=మావటులయందు శ్రేణుఁడగువానితోడ; హస్తిపకేశ్వరుండు=మావటులయందు శ్రేణుఁడు; రణము=యుద్ధమును; చేకొనె=చేసెను. సాదిపటలి=అశ్వారోహులయొక్క సమాహము; జయ్యన=వేగముగ; ధీరత=ధైర్యముచేత; సాదిచయంబు=అశ్వారోహులసమాహము; కదిసె=తా.కెను. దోర్బలైకపటిమచే=బాహుబలాధిక్యముచేత; పరస్పరజిఃఘాంస=అన్యోన్యహాసనేచ్ఛ; మనంబుల=చిత్తములయందు; సంకురింపఁగన్=ఉదయింపఁగ. ఇది పై పోరెనిత్యాది క్రియల యన్నిటితో నన్వయించును.

మ. ద్రుఘణంబుల్ పరఁగించి కుంతములచేఁ ధూలించి కోదండము
క్తఘనాస్త్రాశులఁ గ్రమ్మి శూలతతి వేగఁ గ్రమ్మి దుర్వారసా
రిఘధారాగతిఁ జీరి సంగరధరితిఁ మించెఁ దద్వీరసే
న ఘనాధ్వంబు పగుల్పఁ దత్తుముల సన్నాదంబు చిత్రంబుగన్.

110

టీ. ద్రుఘణంబుల్=ముద్గరములను; పరఁగించి=ప్రయోగించి; కుంతములచే=బళ్ళిములచేత; ధూలించి=తూలఁజేసి; కోదండముక్తఘనాస్త్రాశులఁ=కోదండ=ధనుస్సులనుండి, ముక్త=విడువఁబడిన, ఘనాస్త్ర=గొప్పబాణములయొక్క, ఆశుల=సమాహములచేత; క్రమ్మి=కప్పి; శూలతతి=బా.శులగుంపుచేత; వేగ=త్వరగా; క్రమ్మి=గ్రుచ్చి; దుర్వారసారిఘధారాగతిఁ=దుర్వార=వారింపశక్యముగాని, సారిఘ=పరిఘసమాహముయొక్క, ధారాగతి=అంచులతీరుచేత; చీరి=బ్రద్దలుచేసి; తద్వీరసేన=అమనుష్యదానవవీరులయొక్క నైన్యంబు; చిత్రంబుగన్=ఆశ్చర్యముగా; తత్తుములసన్నాదంబు=ఆరణసంకులధ్వని; ఘనాధ్వంబు=ఆకాశమును; పగుల్ప=భేదింపఁగా; ధరితిఁ=భూమియందు; మించె=అతిశయించెను.

మ. నరనాథేంద్రభటుల్ నురారిభటులుఁ నన్వన్వాభిధాశౌర్యముల్
వరుసం బెల్పుమఁ బోరి రుగ్గిరణభేలాపాండితిన్ నిర్జరో
త్కరముల్ ప్రియమవితర్దిఁ జేరి యని ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్ శరా
శరియుజ్జ్వలభణముల్ గదాగదివిలాసంబుల్ మదిన్ మెచ్చఁగన్.

111

టీ. నిర్జరోత్కరముల్=దేవతాసంఘములు; నన్వన్వాభిధాశౌర్యముల్=గగనమనెడు వేదికను; చేరి=పొంది; అని=యుద్ధమందలి; ఖడ్గాఖడ్గిలీలల్=ఖడ్గములచేఁజేయు యుద్ధక్రియ

లను; శరాశరియుజ్జ్వంభణముల్=బాణముచేఁజేయు యుద్ధవిజ్జ్వంభణములను; గదాగదివి
లాసంబుల్=గదలతోఁజేయు యుద్ధవిలసనములను; మదిక్=చిత్తమందు; మెచ్చుఁగక్=ప్ర
శంసింపఁగా; శిగ్రరణభేలాపాండితిక్.-ఉగ్ర=భయంకరమగు, రణ=యుద్ధమనెడు, భేలా=
క్షీడయొక్క, పాండితిక్=పాండిత్యము చేత; నరనాథేంద్రభటుల్=రాజభటులును; సురా
రిభటులుక్=రాక్షసభటులును; స్వస్వాభిధాకౌర్యముల్=తమతమపేళ్ళను బరాక్రమములను;
వరుసక్=క్రమముగా; తెల్పుచుక్=తెలియఁజేయుచు; పోరిరి=యుద్ధముఁజేసిరి.

శా. ఆలో నాదిననాథవంశమణి చక్రాంగోత్తమాస్థానిఁ బ్ర
త్యాల్లిఢస్థితిఁ బొల్చి కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై
చాలక్ శింజనికానినాదమున నాశావీధి మేల్కొంచ ని
ర్వేలాస్త్ర ప్రకరంబు నించె ననుహృదీర్షరానుహృద్వృత్తిచేఁ. 112

టీ. ఆలో=అంతలో; ఆ దిననాథవంశమణి=ఆ నూర్యవంశశ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రుఁ
డు; చక్రాంగోత్తమాస్థానిక్=ఉత్తమరథమును నాస్థానమందు; ప్రత్యాల్లిఢస్థితిక్=స్థానవిశేష
స్థితిచేత; అనఁగా నెడమకాయముందుకుఁజూపినిల్చియునుట, “స్వాత్మప్రత్యాల్లిఢమాలిఢమత్యా
దిస్థానపంచకమ్” అని యమరుఁడు; పొల్చి=ఓప్పి; కుండలితబాణాసోజ్జ్వలత్పాణియై.-కుండ
లిత=కుండలాకారముగఁ జేయఁబడిన, బాణాస=ధనుస్సుచేత, ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచు
న్న, పాణియై=హస్తముగలవాఁడై; చాలక్=మిక్కిలి; శింజనికానినాదమునక్=అల్లెత్రాటి
ధ్వనిచేత; ఆకావిధి=విశిష్టచేత; మేల్కొందక్=మేల్కొనఁగా; అనఁగా దిగంతము వఱ
కు శింజానినాదము వ్యాపింపఁగా ననుట; నిర్వేలాస్త్రప్రకరంబు=అధికములగు బాణములగుం
పును; అనుహృదీర్షరానుహృద్వృత్తిచేఁ=శత్రువీరులయొక్క ప్రాణములహరించు వృత్తిచే
త; నించె=పూరించెను.

మ. పరబద్ధ్యుద్ధతిఁ దూల్చి తార్క్ష్యహరణప్రాధిక్ విజృంభించి ని
ర్భరశక్తి ధరగాడి పాత్ర నలగోత్రాభృన్నహాజిహ్వాగో
త్కరముల్ తద్విహృతిప్రకారభయరేఖావన్నహాజిహ్వాగో
త్కరముక్ నిందయొనర్పఁ దత్పురము వేగం జేరుచందంబునఁ. 113

టీ. అలగోత్రాభృన్నహాజిహ్వాగోత్కరముల్.-అలగోత్రాభృత్ = ఆ సుచంద్రునియొ
క్క, మహత్=గొప్పలయిన; అజిహ్వా=బాణములయొక్క, “అజిహ్వాగఖగాశ్చగాశ్” అని య
మరుఁడు, ఉత్కరముల్=సమూహములు; సర్వసమూహములని యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్న
ది; తత్పక్షమందు జిహ్వాగఅని పదచ్ఛేదము పరబహుళ్యుద్ధతిక్.-పర=శత్రువులైన, బద్ధి=
గర్విష్టులయొక్క, “బద్ధిర్నర్వోకేపింఛే” అనివిశ్వము, ఉద్ధతిక్=దర్పమును, ఉత్సృష్టము
లైన మయూరములయొక్కయుద్ధతినని యర్థాంతరము; తూల్చి = ఉడిగించి; తార్క్ష్యహరణ
ప్రాధిక్.-తార్క్ష్య=అశ్వములయొక్క, హరణ=సంహారముయొక్క, ప్రాధిక్=ప్రావీణ్యము

చేత; గరుత్త త్సంహరప్రావీణ్యము చేతనని యర్థాంతరము; “తురంగగరుడౌతాక్ష్మ్యో” అని యమరుఁడు; విజృంభించి=అతిశయించి; తద్విహృతిప్రకారభయరేఖావన్తహజ్జగోత్కరముఁ.—తత్=ఆ బర్హితార్థ్యములయొక్క, విహృతిప్రకార = విహరభంగిచేత, భయరేఖావత్=భయపరంపరగల, మహత్=గొప్పలగు, జన్తగ=సర్పములయొక్క, ఉత్కరముఁ= సమాహమును; నిందయొనర్పఁ=నింద చేయుటకు; తత్పురము = సర్పపురమగు పాతాళమును; వేగఁ=శీఘ్రముగా; చేరుచందంబునఁ=పొందురీతిగా; నిర్భరశక్తిఁ = అధికసామర్థ్యముచేత; ధరఁ=భూమిని; కాఁడి=నాటి; పాఁతుఁ= పరుగెత్తెను.

అనఁగా నుచంద్రుని బాణములనెడు సర్పములు శత్రువులనెడుమయూరములఁదూల్చి వారియశ్వముల నెడుగరుత్తంతులనంహరించి వేగాతిశయమున భూమినిదూటి పోవుచుండఁగా నది మయూరగరుడులకు వెఱచి పాతాళము సాచ్చినసర్పములను నిందింపఁ బాతాళముఁజేరఁ బోవుచున్నట్లుండెనుట.

చ. అమితస్పృహలసాయక చయంబు నిశాటచమూతనుత్రర్కూ

టము వడిఁ దాఁకి పై కెగయుటల్ వినుతింపఁగ నయ్యె నౌర యు

త్తమనవకాముకచ్చట ముదంబున వచ్చె నటంచు నిర్జర

ప్రమదల కెల్లఁ జక్కఁ దెలుపం జనుపెంపు వహించి యయ్యెడఁ. 114

టీ. అమితస్పృహలసాయకచయంబు.—అమిత = మితిలేనట్టి, స్పృహల=నుచంద్రునియొక్క, సాయక=బాణములయొక్క, చయంబు=సముదాయము; నిశాటచమూతనుత్రర్కూటము.—నిశాటచమూ=రాక్షససేనయొక్క, తనుత్రర్కూటము=కవచసమూహమును; వడిఁ=వేగముగా; తాఁకి=తగిలి; పై కెగయుటల్=మీఁదికెగురుటలు; అయ్యెడఁ=ఆసమయమందు; నిర్జరప్రమదలకెల్లఁ=రంభాదిదేవాంగనలకెల్లను; ఉత్తమనవకాముకచ్చట=శ్రేష్ఠమగుక్రాంతకాముకులగుంపు; ముదంబునఁ=గుంతోషముతో; వచ్చెఁ అటంచుఁ=వచ్చిననుచు; చక్కఁ=బాగుగా; తెలుపఁ=తెలియఁజేయుటకు; చనుపెంపు=పోవునతిశయమును; వహించి=పొంది; నుతింపఁగనయ్యెడఁ=శ్లాఘింప నాయెను. జౌర=అశ్చర్యము !

అనఁగా రాక్షస సైనికకవచములను దాఁకి పైకెగయునుచంద్రబాణపరంపర క్రొత్తనాయకవర్గంబు వచ్చుచున్న దనిదేవాంగనలకుఁ దెలుపుటకు నురలోకము పోవుచున్న ఛందంబున నుండెనని భావము. ఆరాజు బాణములచేర్కనులెల్ల నీలిగిదేవత్వమునొందుదురని ఫలితము.

చ. ఘనగజదర్పభేదన ముఖండనుధారిపురప్రభంజనం

బు నలఘుధర్మఖండనముఁ బూనిచి వేలుపు లెంచ నుగ్రీవ

ర్తనఁ దనరారునమ్మనుజుఁ రాజకలంబము చిత్రివై ఖరిఁ

దనిపె నజాత్మజాంతర ముదారతరప్రమదోర్చి నయ్యనిఁ.

టీ. ఉగ్రవర్తనక్=తీర్థస్వాపారముచేత, శివునిర్వచేతననియర్థాంతరము; తనరా
దునమ్మనుజరాజకలంబము.—తనరారు=ఓప్పచున్న, అమ్మనుజరాజ=అనుచుండునియొక్క, క
లంబము=బాణము; ఘనగజదర్పభేదనము=గొప్పగజములమనముయొక్కతమనమును; గజా
సురునిదర్పభేదనముననియర్థాంతరము; అఖండసురారిపురప్రభుంజనంబును.—అఖండ = అవి
చ్ఛిన్నమయిన, సురారిపుర=రాక్షసగాత్రములయొక్క, త్రిపురాసురులయొక్కయనియర్థాం
తరము, ప్రభంజనంబు = నాశనమును; అలఘుధర్మఖండనము = అధికమయినవింక్షతులము
టను, యమునిభంగమునేయుటననియర్థాంతరము “ధర్మకృత్యేయమేన్యాయే చాశ్చాపనిష
ద్యపి” అనివిశ్వము; పూనిచి=కల్పించి; వేల్పులు=చేపకలు; ఎంచుక్ = ప్రకటింపఁబడుగా;
అయ్యనిక్=అయుద్ధమందు; అజాత్మజాంతరము=నామనియొక్కమనమును, అక్షప్రజా
పతిపుత్రియయిన పార్వతిమనస్సుననియర్థాంతరము; ఉచారపరి పనువొక్క=అస్పృశ్యమైన
సంతోషపరంపరచేత; చిత్రవైఖరిక్=ఆశ్చర్యమగునట్లుగా; చినిమెక్=పైపక్షచేగా.

అనఁగా శివుండు గజాసురుని భేదించి త్రిపురభంజనముఁ జేసి యము నువమానించి
పార్వతిచిత్తమున కానందముఁ జేసినట్లు సుచంద్రునిబాణము శత్రుగజభేదనమును సురారిశ
రీరభంజనంబును తదీయ ధనుఃఖండనంబును గావించి యుష్మదామి ప్రితితో గగనముఁజేరి
నసారిదుచిత్తమున కానందముఁ జేసె నని భానము.

ఉ. ఆది గుణచ్యుతిక్ గనినయట్టివృపాలు నజిహ్వాగాళి త

న్నేదినిలో ననుజ్వలనమిత్త్రీపరంపరఁ గోలి వేగ మెం

తేఁ దనరక్ బలీ యసురఃసేతృకులంబు తడేకయుక్తిఁ ద

చ్చీర్చి దయివాతె నెక్కొ యజఃరీవృతి నాకపదంబుఁ జేరఁగన్. 116

టీ. ఆదిక్=తొలుత; గుణచ్యుతిక్=అల్లెతాటివలనజాటుటను; ఆదిగుణచ్యుతిక్=మొద
టిదైనగుణసంజ్ఞగలయ కారముయొక్కచ్యుతివనియర్థాంతరము; అకారము గుణమని వ్యాకరణ
ప్రసిద్ధము; కనినయట్టివృపాలునజిహ్వాగాళి=పొందినట్టిరాజాబాణపరంపర, అజిహ్వాగాళిశబ్దములో
నాద్యకారచ్యుతి కాఁగా జిహ్వాగాళి యగుటం జేసి సర్వపంక్తి యని యర్థాంతరమగు; తన్నే
దినిలోనక్=అరణ్యభూమియందు; సుజ్వలనమిత్రపరంపరక్.—సుజ్వల=లెస్సప్రకాశించుచు
న్న, సమిత్రపరంపరక్=శత్రుపరంపరను; “తన్నేదినిలో” అనుజ్వలనమిత్రపరంపరక్” అని
విభాగముఁజేసి, తన్నేదినిలో=ప్రసిద్ధమయినభూమియందు, అనుజ్వలనమిత్రీపరంపరక్.—
అనుజ్వలనమిత్ర=ప్రాణనాయువులయొక్క, పరంపరక్=సమదాయమును; కోలి=పానము
చేసి; వేగము=శీఘ్రముగా; ఎంతేక్=మిక్కిలి; తనరక్=ఓప్పఁగా; అసురసేతృకులంబు=
రాక్షసనాయకకులము; అజరీవృతిక్=దేవాంగ నాపరివృతి చేత; నాకపదంబుఁజేరఁగన్=స్వ
ర్గముఁజేరుటకు; తడేకయుక్తిక్.—తత్=అబాణములయొక్క, ఏకయుక్తిక్=ముఖ్యసంబంధ
ముచేత; తచ్చీర్చిక్.—తత్=అబాణములయొక్క, శ్రీక్=సంపదచేత; ఆసర్వములయొక్క
విషముచేతననియర్థాంతరము; దైవాతె నొక్కొ=ఓప్పేసేమా. బలీ!

అనఁగా, అజిహ్వాగములు అనఁగా బాణములు ఆదిగుణచ్యుతినిబొంది జిహ్వాగములు అనఁగా నర్పములై, యనుకులనుబొందఁగా, నాయనుకులు వానిసంబంధముచే నాజిహ్వాగములయొక్క శ్రీని (విషమును) బొందినవారలై అనఁగా వానిసంపదయయిన ఆదిగుణచ్యుతినిబొంది సురలై స్వర్గముఁ జేరిరనుట. అనుకులు సుచంద్రునిబాణములచే హత్తులై స్వర్గముఁ జేరిరని ఫలితార్థము.

ఉ. నరవర్యాశుగక్ప త్తతద్దనుజనైః నన్యం బప్తు చూపత్వై దు

స్తరఝుంఝూనిలఘాత దావగతి భృశ్యత్కాంచనస్యందనో

త్కరమై నశ్యదనేక వాజివరజాతంబై పతన్తాళియై

పరిశీర్యద్ధ నకుంభ్యనీకమయి భూభాగంబు దాఁ గప్పుచున్.

117

టీ. అప్లు = ఆసమయమందు; నరవర్యాశుగక్ప త్తతద్దనుజనైః నన్యంబు. - నరవర్యాశుగ = సుచంద్రునిబాణములచేత, క్పత్త = చేదింపఁబడిన, తద్దనుజనైః నన్యంబు = అతమిమ్రుని నైన్యము; ఝుంఝూనిలఘాత దావగతిః = ఝుంఝూవాతముచేఁగింపితమగునరణ్యమరీతిగ; భృశ్యత్కాంచనస్యందనోత్తరమై. - భృశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచనస్యందనంబంగురుతేరులయొక్క, ఉత్తరమై = గుంపుగలదై; భృశ్యత్ = పడుచున్న, కాంచనంబెఁగలయొక్క, స్యందనం = తినాసపుచెట్టులయొక్క, ఉత్తరమై = సమాహముగలదై యని దావపరమైనయర్థము; నశ్యదనేక వాజివరజాతంబై = నశించుచున్న యనేకతురగశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై, అనేకపక్షిశ్రేష్ఠములగుంపులుగలదై యని యర్థాంతరము; పతన్తాళియై = పడుచున్న కిరీటుముగలదై; కూలుచున్న యశోః ములుగలదై యని యర్థాంతరము, “మాళిఃకంకేళిచాతయోః” అనివిశ్వము; పరిశీర్యద్ధ నకుంభ్యనీకమయి. - పరిశీర్యత్ = చీలుచున్న, ఘనంబగుప్పలగు, కుంభి = ఏనుఁగులయొక్క, అనీకమయి = సంఘముగలదయి, కుంభి = కలిగొట్టుచెట్టులయొక్క, యనీకముగలదయి యని దావపరమైనయర్థము; భూభాగంబు = భూప్రదేశమును; తాఁ; కప్పుచున్ = అవరించుచు; చూపత్వై = అగపఁడెను.

అనఁగా నసురపైన్యంబు ఝుంఝూనిలఘాత మైనయరణ్యముచందంబున భృశ్యత్కాంచనస్యందనాదికమై చూపత్వై ననుట.

మ. బలుపాదంబులు కూర్తముల్ మెఱుంగు దోఁపన్ నించునేజల్ జలా

హలునుం దెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ ప్రోద్ధూతడిండీరకం

బులు చిక్కు ల్వడుకేళపాశనికరంబుల్ నాచులుం గాఁగఁద

త్పలభుగ్గాత్రజరక్తనిర్ఘరిణి గన్పట్టెన్ శనోత్కర్షితన్.

118

టీ. బలుపాదంబులు = అధికములగుసంఘ్రములు; కూర్తముల్ = తాఁజేర్చును; మెఱుంగు దోఁపన్ = ప్రకాశముతోఁచునట్లుగా; మించునేజల్ = అతిశయించునాయుధవిశేషములు; జలా హలునుం = నీటిపాములును; తెల్లనిచాయపట్టుగొడుగుల్ = తెల్లనిరంగులపట్టుగొడుగులు;

ప్రాంధూతడిండిరి కంబులు=మిక్కిలి కంపితములయిననుగులును; చిమ్మల్పడుకేశపాశ నికరంబుల=చిమ్మపడినవెండ్రుకలగుంపులు; నాచులుకొలైవాలములును; కాగకొలైఅగుచుండఁగా,తత్పలభుగ్గాత్రజర క్తనిర్మరిణి=అరాక్షసులగిరిరములచుండిపుట్టినర క్తనది;శహోత్కర్షితకొలై=బాహోత్కర్షముచేత; కన్పట్టెకొలై=చూపట్టెను.

అనఁగా బాణపరంపరచేఁ ద్రుంపఁబడినరాక్షసుశరీరములగుండి వెడలిననెత్తురుపైర్చులోఁ బడినరాక్షసుపాదములు కూర్చుముగాను నేజలు జలఘటలుగాను శ్వేతచ్ఛత్రములు ఘేనములుగాను కేశపాశములు కైవాలములుగాను దోఁచెననుట.

నీ. భూరిదైత్యకపాలపూర్ణర క్తముపేరి
కాశ్చీరపంకంబు ♦ కలయఁ బూసి
రథములజాళువా♦రావిఠేకులపేరి
పసిడిబొట్టులు ఫాల♦పదవిఁ దీర్చి
మహిఁ ద్రెల్లి యున్నరమ్యశిరస్త్రములపేరి
కులుకుకుళ్ళాయి తాఁ ♦ దలదవిల్చి
యన్నగంబుసి క్తధ్వజాంబరంబులపేరి
బలుచెంద్రకావిదుప్పటులు గప్పి

తీ. యలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము ♦ లారగించి
మహితచక్రపదాస్థానమండపమునఁ
జక్కఁ గొలు విచ్చే నపు డెద ♦ నిక్కువేడ్కఁ
జటులబేతాళవంశ్యరాజన్యసమితి.

119

తీ. అపుడు=అనమయమందు; చటుల బేతాళవంశ్యరాజన్యసమితి.-చటుల=చంచలమగు, బేతాళవంశ్య=బేతాళవంశమునందుఁబుట్టిన భూతిముల నెడు, రాజన్యసమితి=రాజసభ; భూరిదైత్యకపాలపూర్ణర క్తముపేరి కాశ్చీరపంకంబు.-భూరి=అధికమగు, దైత్యకపాల=రాక్షసులతలపుట్టెలయందు, పూర్ణ=నిండినట్టి, ర క్తముపేరి=ర క్తమును నామముగల, కాశ్చీరపంకంబు=కుంకుమపంకమును; కలయకొలై=అంతటను; పూసి=లేపనముఁజేసి; రథములజాళువారారావిఠేకులపేరిపసిడిబొట్టులు.-రథముల=రథములయొక్క, జాళువారావిఠేకులపేరి=బంగారు విఠేకులనెడు, పసిడిబొట్టులు=బంగరుబొట్టులను; ఫాలమునకొలై=నుదుట;తీర్చి=దిద్ది; మహిఁ=భూమియందు; ద్రెల్లియున్న రమ్యశిరస్త్రములపేరి కులుకు కుళ్ళాయి.-ద్రెల్లియున్న=పడియున్న, రమ్య = మనోజ్ఞములయిన, శిరస్త్రములపేరి=తలతోడుపులనుపేరుగల, కులుకు కుళ్ళాయి=అందమయినటోపి; తాకొలై=తాను; తలకొలై=శిరమునందు; తవిల్చి=ఉంచి; అన్నగంబుసి క్తధ్వజాంబరంబులపేరి బలుచెంద్రకావిదుప్పటులు.-అన్నకొలై=రక్తమునెడు, అంబు=ఉదకమునందు, సి క్త=తడుపఁబడిన, ధ్వజాంబరంబులపేరి=ధ్వజపటులనుపేరుగల, బలుచెంద్రకావిదుప్పటులు=పెద్దచెంగువివస్త్రములను; కప్పి=అడ్చుచించి; అలఘుపలభక్ష్యభోజ్యము

లు=అధికములగుమాంసముల నెడుభక్ష్యభోజ్యములను; ఆరగించి=భక్షించి; మహితచక్రపదాస్థానమండపమునకొ.-మహిత=పూజ్యముగు; చక్రపద=రథమనెడు, ఆస్థానమండపమునకొ=సభామండపమందు; చక్రకొ=బాగుగా; ఎనికొ=స్వామ్యమందు; నిక్కువేడ్కొ=అతిశయించుచున్నాముచేత; కొలువిచ్చెకొ=కొలుపుచేసెను.

అనఁగా నపుడు భూతముల నెడురాజులగుంపు రక్తసులతలపుట్టిలలో నిండిననెత్తుర నెడుగందను పూసికొని తేమలరావితేమల నెడుబంగారుబొట్టులు వెట్టుకొని ధరఁబడియున్నతలతోడుపుల నెడుకుళ్ళాయిలు తలఁదవిల్చికొని నెత్తురుతోఁదడిసిన శేతనపటముల నెడుచంద్రకావిదుప్పటులు గప్పికొని మాంసమనెడుభక్ష్యభోజ్యములారగించి తేమల నెడుకొలువుకూటమునఁ గూర్చుండె ననుట.

వ. అప్పుడప్పులనుదిండిమూఁకలదండం బఖండదోర్దండమండితశౌర్యచండిమంబున నమ్మహిమండలేశ్వరుం జుట్టుముట్టి యుట్టిపడుకట్టల్క నట్టిట్టు దెమలక పరిఘపట్టినముద్గరగదాభిందివాలతోమర శూలాదినానావిధాయుధయాధంబులం గప్పి మరుత్కులాభినుత్యసమిత్కుతల చమత్కారోత్కర్షంబు సూపుచు విజృంభించినం దిలకించి మనోచలప్రపంచిత ప్రతిఘోరనప్రకాండుండై యామనుజనాయకమాత్రాండుండు వలయితచాపవల్లికాతల్లజంబున నిశితభల్లంబులు గూర్చి నేర్పు నెలయం బఱపి కరంబులు శిరంబులు పదంబులు రదంబులు నురంబులు దరంబులు వేటువటుప రాకుండం దునియలు చేయుచు నరిభయంకరప్రచురతరసహావిభవంబునం దనచటులసాయకచాతుర్యంబు సూపునెడ నెక్కిక్కయెడ నుదారతీవ్రాశుగధారాప్రసారంబున నుద్వేలకీలాలపూరంబులు బోరునం గురియముక్తాహారంబులు సారెకుం బుడమిఁ చెల్ల విగతకరకంబులై నిజఘనాఘననామంబు నిజం బగుటకుం బోలె ననంతాస్థానంబున భ్రమించుదంతావళనంతానంబులును నెక్కిక్కయిక్క మిక్కుటం బగుచాంచల్యంబున ధరాపరాగపూగనంవళితంబై రూపణి నానాజిహ్వగనంహతి క్రమంబునకుఁ దల్లడిల్లుచు నాత్మహర్యభిధానంబు సార్థకంబు గావించుటకుం బోలె మూలలకుఁ జేరువాయనిచయంబులును నెక్కిక్కవంక విశంకటశింజినీటంకార జలదగర్హాసమూర్హసంబున నాంతరంబు వ్రీల విముక్తకాండజాతంబులై వాహినీమధ్యంబున గతివిశేష మొక్కింత యెఱుంగక చక్రాంగభావంబు సత్యం బగుటకుం బోలె నడలున్యందననందోహంబులును నెక్కిక్కచెంత సుచంద్రసాంద్రధామస్తామంబు గనుంగొనంబాయక నెమ్మనంబుల సాధ్యనం బుప్పొంగి పొంగ మహాబలాతివియోగంబున స్రుక్కుచు మిక్కిలి రయంబునం బోదలు దూఱం దలఁచుచుఁ జిం

దువందై పఱచుచు స్వచక్రనామంబు సిద్ధంబుఁ జేయనుం బోలెఁ జలి
యించుసేనాజనంబులును నెక్కిక్కమూల యాతుధానతనుత్రాణవితా
నాయనచూర్ణ పరంపరి శోణర్పుపూరింబున శాఢభూతంబై యేవు
సూపఁ బుండరీకసమాఖ్యాకలితంబు లగుటంబోలె బహుశిలీముఖసమా
క్రకాంతంబులై విదళితత్వంబు వహించుతెలిపట్టుగొడుగులును నెక్కిక్క
పొంత నవక్రచక్రఘాతంబుల విశకలితోత్తమాంగంబులై భాస్వచ్ఛం
ద్రరథాచ్ఛాదనం బంబంబునం గావించుచుఁ గేతువిఖ్యాతిం బొగఁపొందు
టం బోలె నిశాటకాంతానుషంగత్వంబు శింపనిబిరుదపత్మాకానికంబు
లును నెక్కిక్కచాయఁ బరులతోఁ గలహంబులు మాని యసమాంబ
కలగ్నహృదయులై ద్విజపక్షిపాతంబు చేకొని తాము సాదు లగుటం బోలె
నైశ్చల్యంబునం దోఁచువాహరోహకులును నెక్కిక్కదిక్కున హరిదంశు
కస్తవసీయనరవరప్రక్షేపణతాడనంబుల విగతప్రాణంబులై రాజరాజులైన
ద్విస్తయంబున వీక్షింప సూతజాతతాగతిం బరఁగుటం బోలె ధరణిం
బడినయంతృకులంబులును నెక్కిక్కక్రేవలఁ బుణ్యజనానంగీకృతంబులై
యెంతయు సౌగుణ్యంబు సంపాదించక నిశ్చరయోగంబు బెరసి ధన్వాహ్వా
యంబు లగుటం బోలె బెంపు గననికోడండంబులును నెక్కిక్కసీమల
ఘన కాండాసారమహిమంబున వీతపత్రంబులై యలఘుఫలనికాయసాంగ
త్యంబు గానక సొంపు చెడి బాణాత్మంబునఁ బరఁగుటం బోలె ధరాపదవి
వ్రాలిననారాచజాలంబులును బొలుపొంద నత్యద్భుతంబై దేవదానవా
యోధనధరాస్థలంబునందంబున జిహ్మకరాసిఖండితకర్పరచక్రాంగసంగతం
బై రామరావణయుద్ధదేశంబుడంబున చటులహరిపటలరటనాఘటితంబై
హరపురాసురసమరాస్థానంబుపోలిక ననంతకలంబ విజృంభణగుంభితంబై
కుమారతారకాస్కందనతలంబుచందంబున నభేద్యశక్తీసంయుతంబై కౌరి
పపాండవసంగ్రామాంగణంబుచెలుపునఁ జక్రీకేతనవిదారణచణభీమగదా
క్రియాసముపేతంబై యమృహా సంగరరంగంబు వినుతి కెక్కి నయ్యవస
రంబున.

120

టీ. అభ్రదు=అగమయమందు; అప్సొలసుండిమాఁకలదండంబు = అక్రవ్యాదసేనల
యొక్కగుంపు; అఖండదోర్దండమండిత కౌర్యచండిమంబునక. - అఖండ=అవిచ్ఛిన్నమగు,
దోర్దండ=బాహుదండములచేత, మండిత=అలంకృతమయిన, కౌర్యచండిమంబునక = శా

ర్యాతికయముచేత; అప్పుహీమండలేశ్వరుఁడనుచుండగు సుచంద్రుని; చుట్టు
ముట్టి=చుట్టుకొని; ఉట్టిపడుకట్టల్పక = మిక్కిలి యధికమైనక్రోధముచేతననుట; అట్టి
ట్టుదేమలక=అటులేటుపోక; పరిఘపట్టిసముద్దరగవాభింసివాలతోమరశూలాది నానావిధా
యుధయాధంబులక. — ఇనుపకట్లగునియ మొదలుబళ్ళెమువఱకుఁగలయాయుధములు మొ
దలగునానావిధాయుధసమాహమలచేత; కప్పి; మరుత్కులాభినుత్పసమిత్కుతలచమత్క
రోత్కర్షణంబు. — మరుత్కుల=చేవతాబృందముచేత, ఆభినుత్ప=ప్రశంసనీయమగు, సమిత్కు
తల=యుద్ధభూమియొక్క, చమత్కరోత్కర్షణంబు = చాతుర్యాతికయమును; చూపుముఁ =
కనఁబఱచుచు; విజృంభించినక=చెలరేఁగఁగా; తిలకించి=చూచి; మనోంచలప్రపంచితప్రతి
ఘారసప్రకాండుండై. — మనోంచల=చిత్తప్రదేశమందు, ప్రపంచిత=విస్తరిల్లఁ జేయఁబడిన,
ప్రతిఘారసప్రకాండుండై=ప్రతి స్తరద్రరసముగలవాఁడై; ఆమనుజనాయకమార్తాండుండు=
ఆరాజసూర్యుండు; వలయితచాపవల్లికాతల్లజంబునక = కుండలీకృతమగుప్రకస్తధనుర్లత
యందు; నిశితభల్లంబులు=తీక్షణములైనబాణములను; కూర్చి=తోడిగి; నేర్పవెలయక=చాతు
ర్యమువిలసిల్లఁగా; పఱిపి=వ్యాపింపఁజేసి; కరంబులు=హస్తములు; కిరంబులు=తలలు; పదం
బులు=పాదములు; రదంబులు=చంతములు; శరంబులు=ఎడలు; శదరంబులు=జతరములు;
నేలుపఱుపరాకుండక=వేలుగాఁ దెలియరాకుండునట్లు; తునియలుచేయుచుక=ఖండములు చే
యుచు; ఆరిభయంకర ప్రచురతరసహోవిభవంబునక — అరి = శత్రువులను, చక్ర
వాకములకని యర్థాంతరము, భయంకర = భయప్రదమగు, ప్రచురతర = అధికతరమగు,
సహః = బలముయొక్క, “తరస్సహోబలకౌర్యాణి” అని యమరుఁడు, విభవంబు
నక = సమృద్ధిచేత; తనచటులసాయక చాతుర్యంబు = తనయొక్క వేగవంతమగుబాణ
ములనేర్పును; చూపునెడక = చూపునమయమందు; ఒక్కొక్కయొడక = ఒక్కొక్క
చోట; ఉదారతీవ్రాశుగ ధారాప్రచారంబునక. — ఉదార = గొప్పలగు, తీవ్రాశు
గ = దృఢసాయకములయొక్క, చండమారుతముయొక్కయని యర్థాంతరము, ధారా=అం
చయొక్క, జలధారలయొక్క, ప్రచారంబునక=సమృద్ధిచేత; ఉత్సేలకీలాలవూరంబులు=
అధికములగురక్తప్రవాహములు, ఉదకప్రవాహములని యర్థాంతరము; బోరునక కురియక=
మిక్కిలికురియఁగా; ముక్తాహారంబులు = ముత్యపుసరములు; సారెకుక=మాటిమాటికి; పు
డమిక=భూమియందు; తెల్లక = వ్రాలఁగా; విగతకరకంబులై = పోయినతోండములుగ
లవై, రాలినపడఁగండ్లుగలవైయని యర్థాంతరము; నిజఘనాఘననామంబు = తమమదగజ
నామము, వస్తుకాబ్దనామము; నిజంబగుటకుక బోలెక=యధార్థమగుటకువలె; అనంతాస్థా
నంబునక. — అనంతా=భూమియొక్క, స్థానంబునక = ప్రదేశమందు; అనంత అస్థానంబు
నక = అకాశప్రదేశమందని యర్థాంతరము; భ్రమించుదంతావళ సంతానంబులును=సంచ
రించుచున్న యేనుఁగులగుంపులును. అనఁగా వర్షించుమేఘములు చండమారుతముచేఁ బో
రున జలవూరము వర్షించి వర్షోపలవిహీనములయి గగనమందు సంచరించునట్లు ఘనాఘన
నామసామ్యమున మదపుటేనుఁగులును సుచంద్రునితీవ్రబాణములచే రక్తము వర్షించి యు
త్యములు పుడమిఁ దెల్పఁగాఁ దొండములు లేనివై యుద్ధ భూమిని జరించుచుండె
ననుట. ఏనుఁగుల గుంపు లొకమూల ఖండితకుండములయి యుండెనని ఫలితార్థము.

ఓక్కిక్కయిక్క = ఓక్కిక్క ప్రదేశమునందు; మిక్కుటంబగు చాంచల్యము
 నక = అధికమగుచపలతచేత; ధరాపరాగ సంవలితంబు = భూపరాగవ్యాప్త
 మయి; రూపతీ = రూపుచేతి; నానాజిహ్వాగ సంహతిక్రమంబునకు. — నానా
 అనేకప్రకారములగు, అజిహ్వాగసంహతి = బాణసమూహముయొక్క, నానాప్రకా
 రమగు సర్వసమూహముయొక్కయని యర్థాంతరము, క్రమంబునకు = సంఛరణమునకు;
 తల్లడిల్లుచుకొ = పరితపించుచు; ఆత్మహర్యభిధానంబు = తమయశ్వనామము, వాయువ
 నెడువేరు; సార్థకంబు గావించుటకుంబోలెక = యథార్థమునీయుటకువలె; మూలల
 కుక = మఱుంగులకు, విదిగ్భాగములకు; చేరువయ నిచయంబులును = చేరుచున్నగుజ్జము
 లగుంపులును. అనఁగా నశ్వసమూహము అనేకవిధములైన బాణసహారములచేత తల్లడిల్లి
 మూలలఁబడి యుండఁగా నది తమకుఁ గలహర్యభిధానము అనఁగా వాయువు లను
 నామము సార్థకముఁ జేయుటకు సర్వసంచారమువలన తల్లడిల్లి వాయవ్యమూలల కొదిఁగి
 నట్లుండెనని భావము. బాణాఘాతమున కశ్యములు తల్లడిల్లి పరాగవ్యాప్తములై యొక
 మూలఁబడి యుండె నని ఫలితార్థము. ఓక్కిక్కవంక = ఓక్కిక్క ప్రదేశమునందు;
 విశంకటశింజినీటంకార జలదగర్హా సమూర్జనంబునక. — విశంకట = విపులమగు, శింజినీటంకా
 ర = అల్లెత్రాటిధ్వనియనెడు, గర్హా = మేఘనాదముయొక్క, సమూర్జనంబునక = అతిశయము
 చేత; అంతరంబునీలక = హృదయము ప్రయ్యుక్తాఁగా; విముక్తకాండ హతంబులై =
 విడువఁబడిన గుఱ్ఱముల సమూహముగలవై, విముక్త = విడువఁబడిన, కాండహతంబులై =
 జలసమూహముగలవై, నీటినివదలినవై యనుట; వాహినీమధ్యంబునక = సేనామధ్యంబున,
 నదీమధ్యమునని యర్థాంతరము; గతివిశేషము = గమనవిశేషము; ఓక్కింతయొలుంగక =
 కొంచెమయినఁగానక; చక్రాంగభాషంబు = రథభావము, హంసభావమని యర్థాంతరము;
 నత్వంబగుటకుంబోలెక = యథార్థమగుటకువలె; నడలున్యందన సందోహంబులును = శిథిల
 మగు రథసమూహములును; అనఁగా హంసలు మేఘధ్వనిని విని భయపడి జలసమీపమును
 వదలి నదీమధ్యసంచారము కొంచెమయిన లేక యుండుట స్వభావము గాన చక్రాంగనామ
 సామ్యమున న్యందనంబులును వానివలె శింజినీనాదమునకు వెఱచి విముక్తాశ్వములై సేనామ
 ధ్వచంచారము మాని పడి యున్నట్లు తోచుచున్నవనుట ఓక్కిక్క చెంతకొ = ఓక్కిక్క
 క్క ప్రదేశమునందు; సుచంద్రసాంద్ర ధామస్తోమంబు = సుచంద్రునియొక్క సాంద్రమైన
 ప్రతాపసమూహమును, మంచిచంద్రునియొక్క తేజఃపుంజమునని యర్థాంతరము; కనుంగొ
 నక = చూడఁగా; పాయక = ఎడయక; నెప్పునంబులక = విండుమనస్సులయందు; సాధ్యసం
 బు = భయము; ఉప్పొంగిపొంగక = ఉబుకివెలిపర్యఁగా; మహాబలాతివి యొగంబునక. —
 మహత్ = అధికమయిన, బల = బలముగలవారియొక్క, అతివియోగంబునక = మిక్కిలియొ
 డఁబాటుచేత; మహత్ = అధికమయిన, అబలా = స్త్రీయొక్క, అతివియోగంబుననని య
 ర్థాంతరము; ముక్కుచుకొ = కుందుచు; మిక్కిలి = అధికమయిన; రయంబునక = వేగము
 చేత; పొదలు = నిగుంజములను; తూఱక = చొచ్చుటకు; తలంచుచుకొ; చిందువందె =
 చెదరినవై; పఱచుచుకొ = పడుగెత్తుచు; స్వచక్రనామంబు = తననైస్యనామము; తనచక్రవాక
 నామమని యర్థాంతరము, “చక్రం చయే జలావరే రథాక్షే రాష్ట్రైస్సన్యయోః” అని రత్న

మాల; సిద్ధంబుఁజేయనుంబోలెక = నిష్పన్నమునేయుటకువలె; చలియించు సేనాజనంబులును = కదలుచున్న సేనాజనములును. అనఁగా చక్రవాకములు చంద్రధామస్తోమముచూచి భయపడి ప్రియావియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు అతివేగమున పొదలు చూయుచు చెదరినవగుచు నొప్పుట స్వభావముగాన చక్రనామసామ్యమున సేనాజనసముదయంబును సుచంద్రరాజప్రతాపము గలిగి భయపడి సేనానాయకవియోగమును గాంచి స్రుక్కుచు మిక్కిలి వేగంబున పొదలు చూఁచి బాటుచు చెదరెనుట. సుచంద్రప్రతాపమునకు వెఱచి సేనాజనులు పటాపంచలై చీకాకుపడి రని తాత్పర్యము. ఒక్కొక్కమూలక = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; యాతుధానతను త్రాణవిశానాయన చూర్ణపరంపర. — యాతుధాన = రాక్షసులయొక్క, తనుత్రాణవిశాన = కవిచసముదాయ సంబంధియగు, ఆయనచూర్ణ పరంపర = ఇనుపపొడిగుంపు; శోణితప్పురపూరంబునక. — శోణితప్పుర = నెత్తురుపేర్లయొక్క, పూరంబునక = వజ్రయందు; కాదభూతంబై = బురదహాపమై; “పంకోస్త్రీకాదకర్దూ” అని యమరుఁడు; ఏపుసూపక = అతిశయింపఁగా; పుండరీక సమాఖ్యా కలితంబుల టంబోలెక = శ్వేతచ్ఛత్రము లయినందునబలె, సితాంభోజము లయినందునంబలెనని యర్థాంతరము; బహుశలీయుఖసమాక్రాంతంబులై = అనేక బాణముల చేతఁ జాట్టఁబడినవై, తుమ్మెదలచేతఁ జాట్టఁబడినవై యని యర్థాంతరము; విదళితత్వంబు = పగులుపఁబడుటకు; వికసించుటను; వహించు తెలిపట్టుగొడుగులును = పొందినట్టి శ్వేతచ్ఛత్రములును; అనఁగా శ్వేతచ్ఛత్రములు పుండరీకనామము గలవి గాన తెల్లదామరలు నదీప్రవాహపంకమునందు ఆలికులమిలితములై వికసించి యుండునట్లు శోణిత నదీపూరమునందు యాతుధానతను త్రాణచూర్ణమును బురదయందు బాణసమాక్రాంతంబులై పగిలి పడి యున్న వనుట. శోణితము నదీప్రవాహముగఁ బాటుచున్న దనియు అందు రాక్షసకవచచూర్ణము పంకముగానున్న దనియు అందు బాణగణసంక్షీర్ణములై పలిగి పడి యున్న తెల్ల గొడుగులు సితాంభోజములను బోలి యున్న వనియు భావము. ఒక్కొక్కపాఠక = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; అవక్రచక్రమాతంబులక = అ కుటిలమగు చక్రనామకాయుధములతాకుల చేత, సుదర్పన ప్రహరముల చేతనని యర్థాంతరము; విశకలితోత్రమాంగంబులై = తునియలుచేయఁబడిన కొనలుకలవై, త్రుంపఁపడిన శిరములుగలవై యని యర్థాంతరము; భాస్వచ్ఛంద్రరథాచ్ఛాదనంబు. — భాస్వచ్ఛంద్రరథ = ప్రకాశించుచున్న బంగారు తేరులయొక్క, సూర్యచంద్రకరీరములయొక్క, ఆచ్ఛాదనంబు = ఆవరణమును; అంబరంబునక = వస్త్రముచేత, ఆకాశమందు; కావించుచుక = చేయుచు; కేతువిఖ్యాతిక = పతాకయును పేరును, కేతుగ్రహమను పేరునని యర్థాంతరము; పొగడ్దొందుటంబోలెక = ప్రసిద్ధినిబొందుటచేవలె; నికాటకాంతానువంగంబు. — నికాటకాంత = రక్షోనాథులయొక్క, అనువంగంబు = అనుసరణమును, రాక్షసస్త్రీయను సరణమును; డింపనివిరుదపతాకానికరంబులు = వదలని విరుదయుక్తములయిన టెక్కెములగుంపులును. అనఁగా పతాకలు కేతుశబ్దసామ్యమున, కేతుగ్రహముచక్రముచే నఱకఁబడినతల గలిగి యంబరమున సూర్యచంద్రకరీరాచ్ఛాదనమును గావించుచు రాక్షసస్త్రీయనుసరణమును వహించునట్లు, చక్రాయుధములచేతఁ ద్రుంపఁబడినకొనలు గలవై వస్త్రములచే రథముల నాచ్ఛాదించుచు నికాచర నాథుల ననుసరించుచు శౌకమూలఁ బడి యుర

డైననిభావము. ఒక్కొక్కచాయక = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; పరులతోక = క్రతువులతో, ఇతరజనులతోనని యర్థాంతరము; కలహంబుమాని = జగదముపదలి; అసమాంబకలగ్న హృదయులై = సరిలేని యుష్టులునాటిని తొమ్ములుగలవారై, విషమలోచనుడైన శివునియందు లగ్నమయినహృదయులుగలవారై; ద్విజపక్షపాతంబు = కంకగృధ్రాదులయొక్క తెక్కలపాటును, బ్రాహ్మణులయందలిప్రీతిని; చేకొని = స్వీకరించి; తాము; సాదులగుటకబోలెక = రాతులగుట చేతవలె, సజ్జనులొట చేతవలె; నైశ్చల్యంబునక = నిశ్చలతచేత; తోచువాచాలోచాకులును = తోచుచున్న అశ్వారోహకులును ; అనఁగా సాధుజనులు పరులతో కలహము మాని సాంబమూర్తియందు లగ్నహృదయులై బ్రాహ్మణపక్షపాతము వాల్చి ధ్యానయోగమున నైశ్చల్యమును భజించునట్లు తన్నామసామ్యంబున అశ్వారోహకులును పరులతో కలహంబు మాని అసమాంబకములచే లగ్నహృదయులై గృధ్రాదిద్విజపక్షపాతము వాల్చి ప్రాణవియోగ మగుటవలన నైశ్చల్యమును వహించి యొకమూలఁ బడి యుండి రని భావము. ఒక్కొక్కదిక్కునక = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; హరిదంతుక స్తవనీయ నరవరప్రత్యేక్షణతాడనంబులక = హరిదంతుక = దిగంబరుడైన శివునిచేత, స్తవనీయ = కొనియాడఁదగిన, నరవరప్రత్యేక్షణ తాడనంబులక = సుచంద్రుని బాణతాడనములచేత, హరిదంతుక = పీతాంబరుడైన కృష్ణునిచేత, స్తవనీయమయిన, నర = అర్జునునియొక్క, వరప్రత్యేక్షణ తాడనంబులక = శ్రేష్ఠములగు బాణతాడనములచేత ; విగతప్రాణంబులై = గతానువులై; రాజరాజ = కుటేరుడు, దుర్యోధనుడని యర్థాంతరము. ఉల్లసద్విస్తయంబునక = ప్రకాశించునాశ్చర్యముతోడ; ఈక్షింపక = చూచుచుండఁగా; సూతజాతతాగతిక = సూతజాతిప్రాప్తిచేత, సూతులవల్లఁ బుట్టుటయనఁగా కర్ణత్వముయొక్క ప్రాప్తిచేత; పరఁగుటంబోలెక = ఒప్పుచుండుటచేతవలె; ధరణిక = భూమియందు; పడినయంత్రకులంబులును = పడియున్న సారథి సముదయంబులును; క్రికృష్ణునిచేఁగొనియాడఁ దగినకీటిబాణతాడనములచే విగతప్రాణుండై దుర్యోధనునిచే సవిస్తయంబుగ నీక్షింపఁబడు కర్ణునిచందంబున యంత్రకులంబు సుచంద్రుని బాణతాడనములచే విగతప్రాణులై కుటేసునిచే సవిస్తయంబుగ నీక్షింపఁబడుచు యుద్ధభూమి నొకమూలఁ బడి యుండెనని సూతజాతత్వసామ్యమున వర్ణింపఁబడియె. ఒక్కొక్కక్రేపక = ఒక్కొక్క ప్రదేశమునందు; పుణ్యజనానంగీకృతంబులై = రక్కసులచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై; పెద్దలచేతఁ బరిగ్రహింపఁబడనివియై యనియర్థాంతరము; ఎంతయుక = మిక్కిలి; సౌగుణ్యంబు = మంచి యల్లగలుగుటను, మంచిగుణములుగలుగుటను; సంపాదింపక = అర్జింపక; నిశ్చరయోగంబు = గుణసాంగత్యములేమిచే బాణయోగాభావమును, జలసంగత్యభావమును; తెరసి = పొంది; ధన్వాహ్వానంబులగుటంబోలెక = విల్ల నెదుపేరుగల పగుటచేతవలె, నిర్జలదేశములని పేరుగాంచుట చేతవలె; “ధన్వాజాంగలదేశేస్యాద్ధన్వచాపే” అని విశ్వము; పెంపుక = వృద్ధిని; కననికోదండంబులును = పొందనిధనుస్సులును, అనఁగా నిర్జలదేశములు సజ్జనులచే ననంగీకృతంబులై మంచిప్రదేశము అనుట లేక జలహీనములై పెంపుగననియుట్లు ధన్వనామసామ్యముచే విండ్లును పుణ్యజనులైనరాక్షసులచే విడువఁబడి అల్లెత్రాటి సంబంధము లేనందున కరసంబంధముగానక యొకమూలఁ బడి యున్న వని భావము; ధనువులు తమ్ముఁ బట్టుకొను నాయకులచే

తను అల్లెత్రాళ్ళ చేతను శరములచేతను వియుక్తములై విశకలితములుగాఁ బడి యున్న వని పరమార్థము. ఒక్కొక్కసీమకొ = ఒక్కొక్కప్రదేశమునందు; ఘనకాండాసారమహిమంబునకొ = గొప్ప బాణవృష్టిమహిమ చేత; ఘన = మేఘసంబంధియైన, కాండ = తిదకముయొక్క, ఆసార = వర్షధారలయొక్క, మహిమంబునకొ = అతిశయము చేత; పీఠప్రతంబులై = పోయిన తెంకట్లుగలవై, రాలినయాకులుగలవై; అలఘుఫలనికాయసాంగత్యంబు. - అలఘు = అధికమయిన, ఫలనికాయ = ములుకులగుంపుయొక్క, పండ్లగుంపుయొక్క “ఫలం హేతురన్యే స్యాత్ఫలకేముష్టిలాభయోః జాతీఫలేపి కర్కశేనస్య బాణాగ్రయోరపి” అని విశ్వము; కానక = పొందక; సాంపు చెడి = అందమాడి; బాణాత్తంబునకొ = శరస్వరూపము చేత, గోరంటవృక్షస్వరూపము చేత; పరఁగుటంబోలెకొ = ఒప్పుట చేతవలె; ధరాపఽవికొ = భూతలమందు; వాలిననారాచంబులును = పడినబాణములును; అనఁగా గోరంటలు పర్వాకాలంబున జలధారలచే విగతప్రతములై ఫలములను పొందక సాంపుచెడి భూతలమందు వ్రాలుట ప్రసిద్ధంబు గావున నట్లు బాణకబ్బ సామ్యమున రాక్షసనారాచంబులు గుచంద్రబాణవర్షమహిమచేత పక్షసీనములయి పడినములుకులుగలవై సాంపుచెడి ధరాతలమున వ్రాలి యున్న వనుట. పాలుపొండకొ = ఇట్లు మూలమూలకుఁబడినగజకురగాదు లొప్పుచుండఁగా; అత్యద్భుతంబై = మిక్కిలి ఆశ్చర్యకరంబయి; దేవదానవాయోధవధరాస్థలంబునందంబునకొ = దేవాసురయుద్ధభూమియందమున; జిహ్మకరాసిఖండితకర్పరచక్రాంగసంగతంబై. - జిహ్మ = ఇంద్రునియొక్క, జయశీలుండైన గుచంద్రునియొక్కయని యర్థాంతరము, కర = హస్తమందలి, అసి = ఖడ్గము చేత, ఖండిత = నశింపఁబడిన, కర్పరచక్రాంగ = బంగారురథములతోడను, రాక్షససంఘములయొక్క శరీరములతోడను, సంగతంబై = కూడుకొన్నదై; రామరావణయుద్ధదేశంబుండంబునకొ = రామరావణులయొక్కయుద్ధప్రదేశమువలె; చటులచాతిపటలరటనాఘటితంబయి = చంచలము లగునశ్వసమాహములధ్వనులనోఁగూడినదై; వానరసేనయొక్కయార్భటులతోఁగూడినదై; వారపురాసురసమరాస్థానంబు పోలికొ = ఈశ్వరత్రిపురాసురయుద్ధభూమివలె; అనంతకలంబవిజృంభణగుంభితంబై. - అనంతకలంబ = విష్ణురూపమగు బాణముయొక్క, బహుబాణములయొక్క, విజృంభణగుంభితంబై = అతిశయముతోఁగూడుకొన్నదయి; కుమారతారకాస్కందనతలంబుచందంబునకొ = కుమారతారకాగురులయొక్కయుద్ధభూమిరీతిగా; అభేద్యశక్తియుతంబై = భేదింపనలవిగాని శక్త్యాయుధముతోఁగూడినదై, సామర్థ్యముతోఁగూడినదై; కారపపాండవసంగ్రామాంగణంబుచెలుపునకొ = కారపపాండవులయొక్కరణరంగముభంగి; చక్రికేతనవిదారణచణ భీమగదాక్రియాసముపేతంబై. - చక్రికేతన = సర్పకేతనుఁ డగుదుర్యోధనునియొక్క, విదారణ = భేదనమందు, చణ = సమర్థమైన, భీమగదాక్రియా = భీమసేనుని గదావిహారముతోడ, సముపేతంబై = కూడినదై; చక్రికేతన = రథపతాకలయొక్క, విదారణచణ = విదారణసమర్థములగు, భీమ = భయంకరములైన, గదాక్రియా = గదావిహారముతో, సముపేతంబై; ఆమృతసంగరంబు = ఆమృతాయుధము; వినతికొక్కొ = వాసికొక్కను. అయ్యవసరంబునకొ = ఆసమయమున; దీని కుత్తరపద్యముతోడ సంబంధము.

చ. చకితనిశొటమై పతితః సాదిజనంబయి నువ్వుయంతృజ్ఞా
లకమయి భిన్నకుంజరకుఃఖంబయి లూనరథంబునై తద

గృకులనృపాలశక్తి నిల * వ్రాలినయాత్మబలంబుఁ గాంచి పా
యక మనురోషరేఖ యెడ * నంది తమిస్రసురాచి యత్తటిక. 121

టీ. చక్రితనికాటమై=భయపడుచున్న రాక్షసులుగలదై; పతితసాదిజనంబయి=పడినయ
శ్వారోహకులగుంపుగలదై; సుప్తయంతృజాలకమయి=నిద్రించినసారి ఘటగుంపుగలదై; భిన్న
కుంజరకులంబయి=బద్దలు చేయఁబడినగజసంఘములుగలదై; లూనరథంబునై=భిన్నములైనరథ
ములుగలదై; తదగృకులనృపాలశక్తికొ=ఆరాజు సామర్థ్యముచేతి; ఇలకొ=భూమియందు;
వ్రాలినయాత్మబలంబుకొ=పడినతననై న్యమును; కాంచి=చూచి; వాయక=పీడక; మనురోషరే
ఖ=ఘృద్ధిఁబొందుచున్నక్రోధపరంపరను; ఎడకొ=మనస్సునందు; అంది=పొంది; తమిస్రసురా
చి=తమిస్రసురుఁడు; అత్తటికొ=ఆనమయమందు. దీనికి తరపద్యముతో నన్వయము.

మహాస్రగ్ధర. వరకోదండప్రకాంఠోఽజ్జ్వలగుణనినద*వ్రాతసాహాయ్యవద్దు
స్తరకంతక్రోధనృత్య*త్కహకహరవముల్ * తన్నృపానీకినీభీ
కరలీలకొ దోఁపఁ బ్రోత్థో*త్కటరుడరుఁ తే*తావిధిం దత్త్రియామా
చరుఁ డక్షీంద్రంబు భూమి*శరథమునెదుటం*బక్కఁ బో నిచ్చియంతకొ.

టీ. వరకోదండప్రకాంఠోఽజ్జ్వలగుణనినద*వ్రాతసాహాయ్యవద్దుస్తర కంతక్రోధనృత్య
త్కహకహరవముల్.-వర=శ్రేష్ఠమగు, కోదండప్రకాంఠ=ప్రశస్తచాపమందు, ఉజ్జ్వల=
ప్రకాశించుచున్న, గుణ=అల్లెత్రాటియొక్క, నినదవ్రాత=ధ్వనిసంఘముయొక్క, సాహాయ్య
వత్=సాహాయ్యము క్తమగు, దుస్తరకంత=గహనమయినకంతమందు, క్రోధనృత్యత్=క్రో
ధముచే నాట్యముఁజేయుచున్న, కహకహరవముల్=కహకహయధ్వనులు; తన్నృపానీకి
నీభీకరలీలకొ=ఆరాజునై న్యమునకుభయంకరమగురీతిచే; తోఁపకొ=తోఁచుచుండఁగా; ప్రోత్థో
త్కటరుడరుఁతే*తావిధికొ.-ప్రోత్థం=ఉదయించిన, ఉత్కట=అధికమయిన, రుట్=రోషము
చేత, అరుణిత=ఎఱ్ఱగాఁజేయఁబడిన, ఈతావిధికొ=దృగ్గీతిచేత; తత్త్రియామాచరుఁడు=ఆతమి
స్రసురుఁడు; అక్షీంద్రంబు=రథశ్రేష్ఠమును; భూమిశరథమునెదుటకొ = సుచంద్రునిరథము
దు; పోనిచ్చి=పోవునట్లుచేసి; అంతకొ. ఇందుకు ముందటి పద్యముతో నన్వయము. “స్తతః
ప్రసాగల్విరించాప్తవిరతులు మహాస్రగ్ధరం శిష్యనోష్పకొ” అని మహాస్రగ్ధరలక్షణము.

క. వలయితచాపజ్యాసం, స్థలి రోపత్రితయఁ గూర్చి * జనపతియెడ నే
ర్పలవడ నాటించి మహీ, వలయాధిపుఁ గాంచి యసుర*వరుఁడిట్లనియెకొ.

టీ. వలయితచాపజ్యాసంస్థలికొ.-వలయిత = వలయాకారముగఁజేయఁబడిన, చాప=
ధనుస్సుయొక్క, జ్యాసంస్థలికొ=అల్లెత్రాటియందు; రోపత్రితయొకొ=తాణత్రయమును; కూర్చి
=సంధించి; జనపతియెడకొ=సుచంద్రునివక్షస్థలమందు; నేర్పలవడకొ = నేర్పమీఱువట్టు;
నాటించి; మహీవలయాధిపుకొ=సుచంద్రుని; కాంచి=చూచి; అసురవరుఁడు = తమిస్రుఁడు;
ఇట్లనియెకొ=పక్ష్యమాణరీతిగాఁ బలికెను.

మ. మతి నెక్కింత విచార మూన కురుసంపదర్శరేఖి న్నహా
దితిజాధీశవిరోధ మంది యిటు లేతేరక న్నసం బుంతురే
రతి ధాత్రిక్ మనః గల్గినక జనుము మద్రాజద్భుజాదండమం
డితకోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్ • నిం గాఁడ విప్పట్టునక.

124

టీ. మతిక్=బుద్ధియందు; ఒక్కింత = అల్పమయినను; విచారము = అలోచనమును; ఊనక=వహింపక; ఉరుసంపదర్శరేఖి=అధికమగు నైశ్వర్యమదపరంపర చేత; మహాదితిజాధీశవిరోధము=గొప్ప రాక్షసప్రభువైన నాతోవైరమును; అంది=పొంది; ఇటులే తేరక=ఇట్లు వచ్చుటకు; మనంబుంతులే=మనస్సు నుంచుదురా? ధాత్రిక్=భూమియందు; మనక్=బ్రతు కుటకు; రతి=కోరిక; కలిగినక=కలిగినయెడల; చనుము=పొమ్ము. మద్రాజద్భుజాదండమండిత కోదండవినిర్వమద్విశిఖముల్.-మత్=నాయొక్క, రాజద్భుజాదండ=ప్రకాశించుచున్న బాహుదండములచేత, మండిత=అలంకృతమైన, కోదండ=ధనువువలన, వినిర్వమత్ = వెడలుచున్న, విశిఖముల్ = బాణములు; నిక్ = నిను; ఇప్పట్టునక=ఈసమయమున; కాఁడవు=బాధింపవు.

మ. మునివాక్యంబున మోసపోయితివి తన్మూలంబుగాఁ జమ్ము నీ
కెనసెక్ గాలము మద్రజేహ గనువాఁ • డెవ్వఁ డిలక్ మించె జో
చ్చెనె నీవీనుల లేదొ భూమివర యాజిప్రాప్తదేవేశకృం
తనసంలాలమదాశయాన్యవిధి కృద్ధాత్రుక్తమిత్తోక్తికల్.

1 5

టీ. మునివాక్యంబునక్ = కాండిల్యమునివచనముచే; మోసపోయితివి=వంచితుండవైతివి. తన్మూలంబుగాఁజమ్ము=అతనిమూలము గానుని; నీకుక్; కాలము=నాశ కాలము; ఎనసెక్ =ఘటిల్లెను. మద్రజేహగలవాఁడు=నాతో యుద్ధముఁజేయునిచ్చగలవాఁడు; ఎవ్వఁడు=ఎవఁడు; ఇలక్=భూమియందు; మించెక్=అతిశయించెను? భూమివర=ఓ మహిపతి! ఆజిప్రాప్తదేవేశకృంతనసంలాలమదాశయాన్యవిధి కృద్ధాత్రుక్తమిత్తోక్తికల్.-ఆజిప్రాప్త = యుద్ధమునుబొందిన, దేవేశ=ఇంద్రునియొక్క, కృంతన=సంహారమందు, సంలాల = మిక్కిలి ఆసక్తుఁడనగు, మత్=నాయొక్క, ఆశయ=అభిప్రాయమునకు, అన్యవిధికృత్=మఱియొకప్రకారముఁజేయుచున్న, ధాత్రుక్త=బ్రహ్మదేవునిచేఁబలుకఁబడిన, మిత్తోక్తికల్=సాంత్వనాదములు; నీవీనులక్=నీశ్రోత్రములను; చొచ్చెనొలేదొ=ప్రవేశించెనోలేదో.

అనఁగా నొకపుడు దేవేంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వచ్చియుండఁగా నతనిసంహరింప నుద్దమించిన నేను బ్రహ్మ బలిహారిగాఁ జంపక వదలినవాఁడ. ఈవృత్తాంతము నీచెవి సోఁకినదో లేదో అనుట. ఇట్లు చెప్పుటం జేసి సర్వాతికాయసామర్థ్యము గలవాఁడని గర్వము భవనిత మగును.

సీ. లలనాళిగీతక*ల్యాణగీతిక గాదు
చెవి యాన ఘనసింహ*రవము గాని
సరసకేళీచంద్ర*శాలికావళి గాదు
విహరింప సంగ్రామ*వీధి గాని
బంధురకర్పూర*గంధచర్చిక గాదు
మే నూన మొనముల్కి*సోన గాని
సేవాపరాప్తధా*త్రీవరాఘము గాదు
తిలకింప దనుజేంద్ర*బలము గాని

తే. గురుహితజనావృతవిహార*ఖురళి గాదు
శరగరిమఁ జోప శాత్రవాంతరము గాని
తరము గా దిట్లు రణ మూనఁ * దరణికులజ
తఱిమి వధియింతు నీవేళఁ * దలఁగి చనుము.

126

టీ. తరణికులజ=సుచంద్రఁడా! చెవియానక=శ్రోతముపానముచేయుటకు, సుఖా
కర్ణనమునకనుట; ఘనసింహరవముగాని=గొప్పసింహ నాదముగాని; లలనాళిగీతకల్యాణగీతిక. —
లలనాళిగీత=స్త్రీబృందముచేగానముచేయఁబడిన, కల్యాణగీతిక=శుభగీతము; కాదు. విహరింపక
=క్రీడించుటకు; సంగ్రామవీధిగాని=రణరంగముగాని; సరసకేళీచంద్రశాలికావళి. — సరస=శ్రీ
వృదుగు, కేళీచంద్రశాలికా=క్రీడాసాధవికేవలములయొక్క, అవళి=పంక్తి; కాదు. మేనూనక=
శరీరమానుటకు; మొనముల్కిసోనగాని=తీక్షణగ్రములగుబాణములవృష్టిగాని; బంధురకర్పూరగం
ధచర్చికగాదు. — బంధుర=దట్టమగు, కర్పూరగంధ=కర్పూరగంధముయొక్క, చర్చికగాదు=లే
పనముగాదు. తిలకింపక=వీక్షించుటకు; దనుజేంద్రబలముగాని=రాక్షసేశ్వరనైవ్యముగాని;
సేవాపరాప్తధాత్రీవరాఘముగాదు. — సేవాపరాప్త=కొలుపునకైవచ్చిన, ధాత్రీవర = రాజుల
యొక్క, ఓఘముగాదు=సంఘముగాదు. శరగరిమక=బాణగరిమచే; చోపక=తఱుముట
కు; శాత్రవాంతరముగాని=శత్రుమధ్యముగాని; గురుహితజనావృతవిహారఖురళిగాదు. — గురు=
అధికమగు, హితజన=మిత్రజనులచేత, అవృత=వ్యాప్తమయిన, విహారఖురళిగాదు = క్రీడార్థ
మయినగరిడిగాదు. ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; రణమూనక = యుద్ధముసేయుటకు; తరము
గాదు=శక్యముగాదు. ఈవేళక=ఈక్షణమందు; తఱిమివధియింతుక=బలాత్కరించి పరిహ
ర్తును. తలఁగి=యుద్ధముననుండితొలఁగి; చనుము=పొమ్ము.

త్వరితగతి. అని యనురకులరమణుఁ * డరుణతరవీక్షా

జనితరుడనలకణవి*సర మరిమనోభీ
జనకమయి పొదల శిత*శరచయముచేఁ ద
ద్వనజహితజననపతిఁ * ద్వరితగతిఁ గప్పెక.

127

టీ. అని=ఈ ప్రకారముగాఁబలికి; అసురకులరమణుఁడు=తమిసాసురుఁడు; అరుణతర
వీక్షాజనితరువనల కణవిసరము.—అరుణతరవీక్షా=మిక్కిలిరక్తములగు చూపులచేత, జనిత=
శుబ్దింపఁబడిన, రుడనల=రోషానలముయొక్క, కణవిసరము=లేకములగుంపు; అరిమనోభీజన
కమయి = శత్రుహృదయములకుభీతిజనకమయి; పాదలక్ = ఓప్పఁగా; శితకరచయముచే
తక్=తీక్షణబాణపరంపరచేత; తద్వనజహితజననపతిక్ = అనూర్యవంశజుడైన భూపతిని,
“నంతతిర్గోత్రజననకులాని” అని యమరుఁడు; త్వరితగతిక్ = క్షిప్రుగతిచేత; కప్పెక్=అవ
రించెను.

ఆరాజుపైఁగఁజుటయులగుంపులు గురిపించె నని తాత్పర్యము. ఇందు వృత్తనామంబ
యిన త్వరితగతిశబ్దము ప్రకృతార్థపరముగ నిమిడించుటచే “నితమ్మ గుర్రీ తరుణీ దృగ్మ
గ్నవిపులా చ సా” ఇత్యాదిస్థలములయందువలె ముద్రాలంకారము. “నూచ్యార్థమాచనం ము
ద్రా ప్రకృతార్థపరైః పదైః” అని తల్లక్షణంబు. త్వరితగతివృత్తలక్షణము. “ఆదనదనున
హరిమతు * లమరధరబాలా | శదశమనఁదనుఁగవి * జనులువచియింపె | బదునొకటగు
నెడ యతి * పదిలమునఁజేరక్ | గదియునగణములయిదు * గగముకుదనొందక్. అని
యప్పకవీయమునఁ జెప్పఁబడియె. త్వరితగతికి పాలాశదశమనినామాంతరమనియందె వచిం
పఁబడినది.

చ. తెఱలనిశక్తి నహ్నాలనుదిండికొలంబులమేటి యిట్టుల

త్తటి విశిఖాలిఁ గప్ప వనుధాపతి దట్టపుమంచుపిండు బల్

కఱకఱిమించులం దునుముకంజహితుం డన వాఁడితూపులక్

మఱలఁగఁ జేసి యాదనుజనాథు గుఱించి మృదూక్తి నిట్లనుక్. 128

టీ. అహ్నాలనుదిండికొలంబులమేటి=ఆరాక్షనకులాధిపతి; తెఱలనిశక్తిక్=తొలఁగని
సామర్థ్యముచేత; ఇట్టులు=ఈప్రకారముగ; అత్తటిక్=అప్పుడు; విశిఖాలిక్=బాణపరంపర
చే; కప్పక్=ఆవరింపఁగా; వనుధాపతి=సుచంద్రుఁడు; దట్టపుమంచుపిండుక్=నిలిడఁబాముక
దంబమును; బల్కఱకఱిమించులక్=అధికమైకఠినములైన తేజస్సులచేత; తునుముకంజహి
తుండనక్=ఖండించుమార్పుండోయనునట్లు; వాఁడితూపులక్=కఱకుబాణములచేత; మఱలఁ
గఁజేసి=మఱలునట్లొనరించి; ఆదనుజనాథుగుఱించి = ఆరాక్షసేశ్వరునిగూర్చి; మృదూ
క్తిక్=మృదులమైనవాక్కుచేత; ఇట్లనుక్=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలుకును.

చ. అలఘురణోర్విఁ జేరి యనురాధివ యీగతి వట్టిపల్కుచాల్

పలుకుట వీరధర్మమె నభిన్నలి నిర్జరు లెల్లఁ జూడ నీ

చలము బలంబు శస్త్రకులఁచాతురిఁ జూపుము చూచి యంతట

బ్రలయకృశానుహేతిసమఁబాణపరంపరఁ గూల్తు గ్రక్కునక్. 129

టీ. అసురాధిప=రాక్షసాధిపతీ! అలఘురహోర్విక్ = అధికమయిన యుద్ధభూమిని; షేరి=పొంది; ఈగతిక్=ఈతీరున; వట్టిపల్కుచాల్=వ్యర్థవాక్పరంపరను; పలుకుట= చెప్పుట; పీరధర్మమే=పీరులపాడియా? నభస్సలిక్=అకాశమునందు; నిర్జ్వలెల్లక్ = దేవతలెల్లను; చూడక్=అవలోకింపఁగా; సీచలముక్=సీమాత్సర్యమును; బలంబుక్=సామర్థ్యమును; కస్త్రీ కులచాతురిక్.-శస్త్రకుల=బాణపుంజమునందలి, చాతురిక్=నేర్పును; చాపుము=కనఁబఱపుము. చూచి=అవలోకించి; అంతటక్=అటుతరువాత; ప్రలయకృతానుపేతిసమబాణపరంపరక్=ప్రళయానలజ్వాలాతుల్యమగు బాణసంఘముచేత; గ్రక్కునక్ = నేగముగా; క్కాల్తుక్ = చంపుదును.

తే. ఈయెడఁ దమిన్ర నీదర్శమెల్లఁ గూల్చి
యరిభయదలీలఁ దనరుదీపవృత్తుచంద్ర
శైత్యవత్కరకాండముల్ * చక్కఁ గాంచి
త్రిదశబృందంబు లానందఁరేఖఁ జెందు.

130

టీ. తమిన్ర=తమిసాసురుఁడా! అంధకారమాయనియర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈయెడక్=ఇప్పుడు; నీదర్శమెల్లక్=నీయహంకారమంతయు; కూల్చి=పడవైచి; అరిభయదలీలక్=శత్రులకుభయప్రదమగుతీరున; జక్కవలకుభయప్రదమగుతీరున ననియర్థాంతరము దోచుచున్నది; తనరుదీపవృత్తుచంద్రశైత్యవత్కరకాండముల్.-తనరు=ఓప్పుచున్న, దీపవృత్=ప్రకాశించుచున్న, నుచంద్ర=నుచంద్రునియొక్క, శైత్యవత్=వాడిగల, తీక్షణవాచకమయినశతశబ్దముమీఁద శైత్యశబ్దమయినది, కరకాండముల్=హస్తమందుండినబాణములను; నుచంద్ర=మంచికీతాంశువుయొక్క, శైత్యవత్=చలువగల, కరకాండముల్=కిరణబాలములను; చక్కక్=బాగుగా; కాంచి=చూచి; త్రిదశబృందంబులు=దేవసంఘములు; ఆనందరేఖక్=ఆనందపరంపరను; చెందుక్=పొందును.

ఇచటఁ బ్రస్తుతాప్రస్తుతముల కాపమ్యము గమ్యము గాన నంధకారదర్శ మడంచి చక్రవాకభయంకరము లగుచు చంద్రకిరణములు దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయునట్లు నాతీక్షణబాణపరంపర నీదర్శ మడంచి శత్రుభయంకరమై దేవతాబృందము నానందింపఁ జేయు నని భావము.

చ. యతుల వధించి తత్కృతసవాళి హరించి ధరిత్రి ధార్వ్యసం

గతిఁ దగునీవు నాయెదురు * కట్టున నిల్చితిగా నిజాట త
త్కృతికి ఫలంబు నీ వెనయ * నిత్రజీఁ దార్చెదముద్భుజోగ్రధ
న్వతరుణభోగివాంతవిష్కవహ్నిసమానకలంబధారచేక్.

131

టీ. నిజాట=ఓరాక్షసుఁడ! యతులక్=మునులను; వధించి=హింసించి; తత్కృతసవాళిక్=వారిచేనాచరింపఁబడిన యజ్ఞసంఘములను; హరించి=చెఱపి; ధరిత్రిక్=భూమియందు; ధావ్యశ్వసంగతిక్ - ధావ్యశ్వ=గడుసుఁదనముయొక్క, సంగతిక్=సంబంధముచేత;

తగునీవు=ఓప్పుచున్ననీవు; నాయెదురుకట్టుననిల్చితిగా=నాసమ్యఖముననిలిచితివికదా! తత్కృతికిఁ=అచర్యకు; ఫలంబుఁ=లాభమును; నీవెనయి=నీవుపొందునట్లు; ఇత్తటిఁ=ఈ సమయమందు; మద్భుజోగ్రధన్వతరుణభోగివాంతవిషవహ్నిసమానకలంబధారచేఁ.-మద్భుజ=నాబాహువులయందున్న, ఉగ్రధన్వతరుణభోగి=కోడెనాగుఁబామువంటి భయంకరమగు ధనుస్సుచేత, వాంత=క్రక్కఁబడిన, విషవహ్ని=విషాగ్నితోడ, సమాన=సాటియగు, కలంబధారచేఁ=బాణపరంపరచేత; తార్చదఁ=చేసెదను.

మాలిని. అని మనుజుకులేంద్రుం డయ్యెడఁ భూరిబాణా

నన మెనసి శరాళిఁ జాల దై త్యేంద్రు నెంచెఁ

ఘనము నగముపై నిష్ఠండవార్ధారచే నా

ఘనగుణరుతి గర్జాశౌరవం బూని మించెఁ.

132

టీ. అని=ఇట్లువచించి; మనుజుకులేంద్రుండు=జనపతి; ఘనగుణరుతి=గొప్పజ్ఞానిహోమము; గర్జాశౌరవంబు=మేఘధ్వనియొక్క అతిశయమును; ఊని=వహించి; మించెఁ=అతిశయింపఁగా; ఘనము=మేఘము; నగముపైఁ=వృక్షముపై; నిష్ఠండలీలఁ=అఖండక్రియచేత; వార్ధారచేనాఁ=వారిధారచేతనన్నట్లు; అయ్యెడఁ=ఆసమయమున; భూరిబాణాసనము = గొప్పవంటిని; ఎనసి=పొంది; శరాళిఁ=బాణపరంపరచేత; చాలఁ=మిక్కిలి; దై త్యేంద్రుఁ=రాక్షసాధిపతిని; నెంచెఁ=నొప్పించెను.

“మనసిజగురు నెంతుఁ మాలినీవృత్తమందుఁ ననమయయగణంబుల్ నందవిక్రాంతి గూడఁ” అని మాలినీవృత్తలక్షణము.

చ. జనపతి వైచినట్టిశితసాయకముల్ నిజసాయకచ్చటఁ

దునియఁగఁ జేసి దైత్యపతితోడనె యమ్ములు కొన్ని గూర్చివై

చినఁ గడుఁ జూర్ణతఁ గగనసీమను గప్పఁగ నాత్మవ

ర్తన నెనయించెఁ జూచునజశ్రవకరంబులు కేలఁ బాపఁగఁ.

133

టీ. దైత్యపతి = తమిష్రుండు; వైచినట్టిశితసాయకముల్ = రాజు ప్రయోగించిన తీక్షణబాణములను; నిజసాయకచ్చటఁ=తనబాణపరంపరచేత; తునియఁగఁ చేసి= తునియు నట్లుచేసి; తోడనె=వెంటనే; అమ్ములుకొన్నిగూర్చి=కొన్ని బాణములనుసంధించి; వైచినఁ=ప్రయోగింపఁగా; జనపతి=రాజు; అత్మవర్తనఁ=తనబాణవ్యాపారముచేత; చూచునజరప్రక్షరంబులు=అవలోకించుదేవస్సంఘములు; కేలఁ=హస్తములచేత; పాపఁగఁ=తోలఁగఁజేయునట్లు; కడుఁజూర్ణతఁ=మిక్కిలిచూర్ణతయుచేత; గగనసీమను=అకాశప్రదేశమును; కప్పఁగఁ=అచ్ఛాదించునట్లు; ఎనయించెఁ=పొందించెను.

అనఁగా సుచంద్రుండు తననిశితసాయకములను దైత్యేంద్రుండు తునియులుచేసి కొన్ని బాణములు ప్రయోగింపఁగా వానిని నిజసాయకములచే చూర్ణమై గగనసీమ వ్యాపించునట్లు చేసెననియు, అందు రణావలోకమునకై యేతెంచిన దేవసంఘములు అచూణాము తమ కడ్డము గాఁగా హస్తములచే దోలఁగించుకొనిరనియుభావము.

చ. అలపతివై చు బాణముల * నాదనుజేతుడు వాడు వై చున
ముల హరిభేది తున్నుచు నఁపూర్వరణం బొనరించి రయ్యెడన్
దలఁకక విల్లునన్ ఖగవితానము గూర్చుట వాని వై చుటల్
దెలియఁగ నోప కెంతయు మఁతిన్ సురనంతతి నన్నుతింపఁగన్. 134

టీ. అలపతివై చు బాణములన్ = ఆరాజప్రయోగించుతూపులను ; అదనుజేతుడు = ఆతమప్రాసూరుడు ; వాడువై చునములన్ = ఆదనుజుడు ప్రయోగించుబాణములను ; హరిభేది = నుచంద్రుడు, కుసుదుఁ డనువాడు కాపవశమున సింహరూపము నొంది యుండఁగా వానిసింహశరీరమును భేదించినవాడు గావున హరిభేది యనం బడియె; తున్నుచున్ = ఖండించుచు; అయ్యెడన్ = ఆసమయమున; తలఁకక = భయపడక; విల్లునన్ = ధనువునందు; ఖగవితానము = బాణసంఘమును; “ఖగన్నా ర్యేషుపక్షిషు” అని రత్నమాల; గూర్చుట = సంఘించుటను; వానివై చుటల్ = వానిఁ బ్రయోగించుటలను; సురనంతతి = దేవసంఘము ; ఎంతయున్ = మిక్కిలి; తెలియనోపక = తెలియఁజాలక; మఁతిన్ = చిత్తమందు ; నన్నుతింపఁగన్ = కొనియాడఁగ; అపూర్వరణంబు = లోకో త్తరయుద్ధమును; ఓనరించిరి = సల్పిరి.

ప్రహరణకలితము. అభినవధృతి లో * నడరఁగఁ బలభు

గ్వీభుఁ డరిబలముల్ * వెడలి నడవఁగన్
స్వభటనికర మెంచఁగఁ జటులగదన్
ప్రభుకులమణిపైఁ * బఱపెను వడిగన్. 135

టీ. అభినవధృతి = నూతనదైర్యము; లోన్ = మనస్సనందు; అడరన్ = ఓప్పుచుండఁగా; పలభుగ్వీభుఁడు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; అరిబలముల్ = శత్రునైస్వములు ; వెడలినడవఁగన్ = రణమునుండి భీతులైపాటఁగా; స్వభటనికరము = తననైస్వము; ఎంచఁగన్ = ప్రశంసించఁగా; చటులగదన్ = చంచలమైనగదాయుధమును; ప్రభుకులమణిపైన్ = రాక్షేంద్రునిపై; వడిగన్ = వేగముగా; పఱపెను = ప్రయోగించెను.

“పనిగొను నెపుడున్ * బ్రహరణకలితన్ । ననభవవలు మంచదగజ విరచుచున్” అని ప్రహరణకలితవృత్త లక్షణము.

పంచచామరము. సురారిరాజు మీఁద వై చుఁకూరహర్ష మార్గదన్

స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘ * దిక్పదన్ మహాగదన్
ధరావరాగ్రయాఁ ఖడ్గధారఁ ద్రుంచె సురవరా
ధరోరుకూట ముగ్రవజ్రధార నింద్రుఁడో యనన్. 136

టీ. సురారిరాజు = రాక్షసేశ్వరుఁడు; మీఁదన్ = మీఁదికి; వై చుకూరహర్షమార్గదన్ = శ్రయోగించునదియు, కూరులహర్షమార్గము ఖండించునదియు; స్థిరధ్వనిప్రభావదీర్ఘ దిక్పదన్ =

స్థిర మగుధ్వని మహిమచేత బ్రద్దలునేయఁబడిన దిక్తటములు గలదియు నగు ; మహాగదక్ = గొప్పదగుగదాయుధమును ; ధరావరాగ్రయా = రాక్షేంద్రుఁడు ; ఉర్వరాధరోదుకూటము = పర్వతసమూహమును ; ఉగ్రవిజ్రధారక్ = ఉగ్రమైనవజ్రముయొక్క అంచుచేత ; ఇంద్రుఁడో యనక్ = సురేశ్వరుఁడో యనునట్లు ; ఖడ్గధారక్ = ఖడ్గముయొక్క అంచుచేత ; త్రుంచెక్ = ఖండించెను.

“జరజ్రజంబులక్ గముం బొ * సంగి తొప్పిదింటిపై విరామమొంది” యని పంచమర లక్షణమో.

మ. గద యీలీల నృపాసిధార ధరఁ ద్రుంఁగం దీవరోషం బెదక్
గదురందానవమాయచే నసురలోకస్వామి యవ్వేళ వై
రిదరాపాది మహాసురాస్త్రము ధరిత్రీభ ర్తవై వైచె న
త్వదవిక్ జూచుసురాళి కన్నులకు నిద్రాముద్ర చేకూడఁగక్. 137

టీ. ఈలీలక్ = ఈతీలన ; నృపాసిధారక్ = రాజఖడ్గముయొక్క అంచుచేత ; గద = తనగదాయుధము ; త్రుంఁగక్ = తునియలుకాఁగా ; దీవరోషంబు = గాఢక్రోధము ; ఎదక్ = హృదయమందు ; కదురక్ = కలుగఁగా ; అసురలోకస్వామి = రాక్షసేశ్వరుఁడు ; దానవమాయ చేక్ = రాక్షసమాయచేత ; అవ్వేళక్ = అపుడు ; వై రిదరాపాదిమహాసురాస్త్రము = శత్రుధయ ప్రదమగు గొప్పయాసురాస్త్రమును ; సత్వదవిక్ = నక్షత్రపదవియగు నాకాశమందు ; చూచును రాళికన్నులకు = అవలోకించు దేవబృందముయొక్క సేత్రములకు ; నిద్రాముద్ర = ముకుళీ భావమనుట ; చేకూడఁగక్ = కలుగునట్లు ; ధరిత్రీభ ర్తవైక్ = రాజమీద ; వైచెక్ = ప్రయోగించెను.

శిఖరిణి. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ ఘూఁకముఖశరముల్ * కాకవదన
స్ఫురద్బాణంబుల్ తఁన్బొదివికొని రాఁభూరిపరిఘ
క్షురప్రాసిక్లేణిక్ * గురియుచు వెఱం * గూల నజరుల్
త్వరక్ దద్దైతేయాస్త్రము నడచె దత్తైన్య మలరక్. 138

టీ. ఖరాస్యాస్త్రంబుల్ = ఖరముఖబాణములు ; ఘూఁకముఖశరముల్ = ఘూఁకముఖములు గలిగినబాణములు ; కాకవదనో స్ఫురద్బాణంబుల్ = కాకముఖములచేఁ ప్రకాశించుచున్న బాణములు ; తక్ = తన్ను ; అనురాస్త్రముననుట ; పొదివికొనిరాక్ = కప్పికొనిరాఁగా ; భూరిపరిఘ క్షురప్రాసిక్లేణిక్ = అధికములైన పరిఘలయొక్కయు చురకత్తులయొక్కయు ఖడ్గములయొక్కయు గుంపులను ; కురియుచుక్ = వర్షించుచు ; అజరుల్ = దేవతలు ; వెఱక్ = భయముచేత ; కూలక్ = దిగులుపడునట్లుగా ; త్వరక్ = చేగముచేత ; తత్తైన్యము = వానినైన్యము ; అలరక్ = సంతోషింపఁగా ; దద్దైతేయాస్త్రము = అయాసురాస్త్రము ; నడచెక్ = వెడలెను.

ద్విజశ్రేష్ఠుల్ మెచ్చన్యమనసభవల్ విశ్వవిరతి ప్రజాతాహ్లాదంబై నిఖరిణీయనా భా
సురమగుణ్” అని శిఖరిణీవృత్తలక్షణము. ఇట నప్పకవి యొకచోటనే విశ్రమముఁ జెప్పినను
ఈవి విశ్రమద్వయముఁ బొందుపఱచెను.

మందాక్రాంత. ఉర్వీశస్వామి ఘనమతితోఁనుగ్రక్వీలాళి వైవైఁ

బర్వక్ రాఁ జూచి వెఱఁగు మదిన్ బాయ కెచ్చక్ దదీయా

ఖర్వప్రస్ఫూర్తి నడఁచుతమింఁగాంచి దోళ్ళక్తిమై గాం

ధర్వాస్త్రం బప్తు మహిపతి సంఠానముల్ మెచ్చ వైచెక్. 139

టీ. ఉర్వీశస్వామి=సుచంద్రుఁడు; ఘనమతితోఁ=గొప్పబుద్ధితో; ఉగ్రక్వీలాళి = భ
యంకరమగు నగ్ని జ్వాలాపరంపర; వైవైఁబర్వక్ రాఁ=మీఁదికిఁ బ్రసరించుటకురాఁగా; చూ
చి; వెఱఁగు=ఆశ్చర్యము; మదిన్ బాయ కెచ్చక్=మనుస్సులోవిడువకయధికముకాఁగా; తదీయా
ఖర్వప్రస్ఫూర్తిక్=వానియతిశయస్ఫూర్తిని; అడఁచుతమింఁగాంచి=శమింపఁజేయుకోర్కీబూ
ని; దోళ్ళక్తిమైక్=బాహుళ్యక్తిచేత; అప్తు=ఆనమయమున; మహిపతినఠానముల్=రాజబృం
దములు; మెచ్చక్=ప్రశంసించునట్లుగా; గాంధర్వాస్త్రంబు= గాంధర్వాస్త్రమును; వైచెక్=
ప్రయోగించెను. “మందాక్రాంత నిరిశవిరతుల్భుతా గాగణంబుల్ పొందెక్” అని మం
దాక్రాంతా వృత్తలక్షణము నప్పకవించెప్పె.

భుజంగప్రయాతము. ఖరాంశుచ్ఛటక్ వహ్నిఁ కాండంబులక్ శీ

తరుక్పాళిని న్నించి ఁ ధాత్రీనభంబుల్

న్వరోచిం బ్రకాశింపఁ ట్మైనాయకాస్త్రం

విరం దానవాస్త్రీయఁవృత్తిక్ వారించెక్. 140

టీ. ఖరాంశుచ్ఛటక్=నూర్యపరంపరను; వహ్ని కాండంబులక్=అగ్ని పరంపరను;
శీతరుక్పాళినిక్=చంద్రపరంపరను; మించి=ఆతిశయించి; ధాత్రీనభంబుల్=భూమ్యంతరిక్ష
ములు; న్వరోచిక్=తనకాంతిచేత; ప్రకాశింపక్=విలసిల్లఁగా; ట్మైనాయకాస్త్రంబు=రాజా
బాణము; ఇరక్=భూమియందు; దానవాస్త్రీయవృత్తిక్ = రాక్షసబాణసంబంధివ్యాపార
మును; వారించెక్=శమింపఁజేసెను.

“ భుజంగప్రయాతాఖ్యము ల్నాల్లయలక్ గజవ్రాత వ్రీక్రాంతిగాఁజెప్పవొప్పుక్”
అనిభుజంగప్రయాతవృత్తలక్షణము.

తే. ఇట్లు తనయస్త్ర సామర్థ్య ఁ మెల్లఁ దూల

నాడు కఱచుచు హుమ్మని ఁ యాగ్రహమున

మీసములు నిక్క నపుడు తఁమీచరుండు

శక్తి నృపు వైచె నిజమంత్రశక్తిగరిమ.

టీ. తమిచరుండు=రాక్షసుడు; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; తనయ ప్రసామర్థ్యమెల్లఁ = తనయానురాగప్రసామర్థ్యమంతయు; తూలఁ = తొలఁగిపోవఁగా; జొడుకఱచుచుఁ = పెదవికఱచుచు; హుమ్మని=హుంకారముచేసి; అగ్రహమునఁ = కోపముచేత ; మీసములు = శృంగువులు; నిక్కఁ = నిగుడఁగా; అపుడు=ఆసమయమువ; తనమంత్రశక్తిగరిమఁ = తనమంత్ర సామర్థ్యాతిశయముచేత; శక్తిఁ = శక్త్యాయుధముచు; నృపుఁ = రాజునుగూర్చి; వైచెఁ.

పృథ్వీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతిప్రక్రియఁ

జనాధిప మహాచమూశ్రవణభేదనం బూన్పుచుఁ

ఘనప్రతిమధూమనంఘములఁ జీకటు ల్నించుచుఁ

ఘనస్వదనిరూఢిచేఁ గదలి శక్తి యేతేరఁగాఁ.

142

టీ. కనత్కనకఘంటికాకలఘుణత్కృతిప్రక్రియఁ.-కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కనకఘంటికా=బంగరుగజ్జెలయొక్క, కల=అవ్యక్తమధురమగు, ఘుణత్కృతి=తద్రూపమైన ధ్వనివిశేషమయొక్క, ప్రక్రియఁ=వ్యాపారముచేత ; జనాధిపమహాచమూశ్రవణభేదనం బు.-జనాధిపమహాచమూ=రాజగొప్పసేనయొక్క, శ్రవణభేదనంబు = చెవులభేదించుటను ; ఊన్పుచుఁ = చేయుచు; ఘనప్రతిమధూమసంఘములఁ.-ఘనప్రతిమ = మేఘమునకుసాటి యగు, ధూమసంఘములఁ=పొగగుంపులచేత; చీకటుల్=అంధకారములను; నించుచుఁ = పూరించుచు; ఘనస్వదనిరూఢిచేఁ=అధికమగువేగన్నూర్చిచేత ; కదలి=వెడలి ; శక్తి=శక్త్యా యుధము; ఏతేరఁగాఁ = రాఁగా. దీని కుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

పృథ్వీవృత్తలక్షణమునుగూర్చి, జనల్ జనయవంబు లుష్ణకరసంఖ్యవిక్రాంతులుఁ ! బొసంగికవిపుంగవుల్ పలుకఁ భూమిలోఁబృథ్వీనానసంశయమగుంగలిందతనయామనోవల్లభా || అని యప్పకవి పండ్రిండవయశ్వరము యతిగాఁ జెప్పినను మహాకవులు పెక్కింద్రు తొమ్మిది పర్ణము విశ్రమముగా వ్యవహరించుచున్నారు.

క. మనుజవతి దానిఁ గనుఁగొని

యనిఁ గుండలితాకుగానుఁ డై శరపంక్తిం

దునియలుగాఁ బడ వైచెఁ

మనమున వేల్పులు నిజై కమహిమను బొగడఁ.

143

టీ. మనుజవతి=రాజు; దానిఁ=అశక్తిని; కనుఁగొని=అవలోకించి; అనిఁ=యుద్ధమం దు; కుండలితాకుగానుఁడై.-కుండలిత=వలయాకారముగాఁజేయఁబడిన, అకుగానుఁడై=ధను వుగలవాఁడై, అకుగానశబ్దము శరాసాదిశబ్దములవలె ధనుర్వాచకమగునని దెలియవలయు; వేల్పులు = దేవతలు; మనమునఁ=చిత్తమునందు; నిజై కమహిమఁ=తనముఖ్యసామర్థ్యమును; బొగడఁ = శ్లాఘింపఁగా; శరపంక్తిఁ=బాణపరంపరచేత; తునియలుగాఁగలములు గా; పడవైచెఁ=పడఁగొట్టెను.

చ. తనవరశక్తి యిట్లు వనుధాపతిమార్గణధారఁ ద్రెళ్ళ నా
దనుజవిభుండు శత్రుబలదారణశీలము న్వాగ్నినిర్గళ
త్సునిశితకీలికీల మెకశూలము చయ్యనఁ బూని దీనిచే
మనుము నృపాల యంచుఁ బరమప్రతిఘోధతి వ్రేయ నెత్తఁగఁ. 144

టీ. ఆదనుజవిభుండు=ఆతమిసుంద్రుడు; ఇట్లు = ఈచొప్పున; తనవరశక్తి=తనశ్రేష్ఠ
మగుశక్త్యా యుధము; వనుధాపతిమార్గణధార=రాజబాణములయొక్క అంచుచేతఁ బ్రత్యేక్ష=
పడఁగా; శత్రుబలదారణశీలము=శత్రునైన న్యసంహరణస్వభావముగలదియు ; న్వాగ్నినిర్గళ
త్సునిశితకీలికీలము.-స్వ = తనయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమువలన, నిర్గళత్=వెడలిపెచ్చు
చున్న, సునిశిత=మిక్కిలితీక్షణములగు, కీలికీలము=అగ్ని జ్వాలలుకలదియునగు; ఒక్కశూల
ము=ఒక శూలాయుధమును; చయ్యన=వేగముగా; పూని=వహించి; దీనిచే=ఈయాయు
ధముచేత; నృపాల=ఓరాజా! మనుము=బ్రతుకుము, విరుద్ధలక్షణచే చావుమని యర్థము.
అంచుక=ఇట్లనుచు; పరమ ప్రతిఘోధతి=అత్యంతకోపముచేత; వ్రేయ=ఏయుటకు;
ఎత్తఁగఁ = మోచివెత్తఁగా. దీనికిముందుపద్యముతోనన్వయము.

చ. జనవిభుఁ డంతలోఁ గరము * చాతురి హేచ్చుగ ధన్వ మూని వే
గనియతి నర్థచంద్రవిశిఖద్యయి పావకమంత్రరేఖతోఁ
దనరఁగఁ గూర్చి వైచి ధరఁ * దార్కొనఁ జేసెఁ దదీయదోర్వగం
బనుపమశూలకాంచనశరాసనముల్ తొలుదొల్త డిందఁగఁ. 145

టీ. జనవిభుఁడు=నుచంద్రుఁడు; అంతలోక = వాఁడుశూలమెత్తివేయునంతలో; కర
ము=మిగుల; చాతురి=నేర్పు; హేచ్చుగఁ=మించఁగా; ధన్వము=ధనుస్సును; పూని=వహించి;
వేగనియతి = వేగనియమముచేత; అర్థచంద్రవిశిఖద్యయి = అర్థచంద్రబాణద్యయ
మును; పావకమంత్రరేఖతో=అగ్నేయమంత్రపుంజముచేత; తనరఁగఁ=ఒప్పునట్లుగా;
కూర్చి=ఘటించి; వైచి=ప్రయోగించి; అనుపమశూలకాంచనశరాసనముల్ = సాటిలేనిశూల
మును కాంచనధనువును; తొలుదొల్త = మొదటనె; డిందఁగఁ = పడఁగా; తదీయదోర్వ
గంబు=వానిబాహుయొగ్గమును; ధరకత్తావ్రానచేసె=భూమయందు బడునట్లుచేసెను.

ఉ. అంత నంతరోషశిఖ * యాంతరవీధికఁ జిందు ద్రొక్కఁ గా
లాంతకతుల్యమూర్తి యలయాశరసంతతిచక్రవర్తిదు
ద్ధాంతరయంబుతో మణిశతాంగము డిగ్గన డిగ్గి వ్యాత్రవ
త్త్రాంతర మూని మ్రంగెద రసాధిపునం చరుడెంచె నుద్ధతిన్. 146

టీ. అంత=అటుతరువాత; కాలాంతకతుల్యమూర్తి=ప్రలయకాలమృత్యువుతోనమా
నమైనదేహముగల; అలయాశరసంతతిచక్రవర్తి=ఆరాక్షసులూధిపతియగుతమిసుంద్రుడు; అం
తరవీధిక=హృదయప్రదేశమందు; అనంతరోషశిఖ=అధికమయినక్రోధాగ్ని; చిందుద్రో

క్క = ఉప్పొంగు; దుర్దాంతరయంబుతో = నివారింపరానివేగముతో; మణితాంగము = మణిమయమగురథమునుండి; దిగ్గనదిగి = తటాలునదిగి; వ్యాత్రవక్త్రాంతరము. - వ్యాత్ర = తెలువఁబడిన, వక్త్రాంతరము = ముఖమధ్యమును; ఊని = వహించి; ఉద్ధతి = దర్పముచేత; రసాధిపు = రాజును; మ్రింగెదనంచు = కబళించెదననుచు; చనుదెంచె = వచ్చెను.

వ. ఇట్లప్రతిమానప్రతిపక్షహర్యక్షవర్ణంబు వీక్షించి మహాక్షితి ధరాసన్నతోఁజివలనం గుప్పించుపంచాననంబు తెఱంగునఁ దచ్చక్రాంగం బభంగురామర్ష సాంగత్యంబున డిగ్గ నుటకి గోత్రాధిపవిచిత్రపత్తిరాజ పరిత్రుటిత బాహుర్లశయుగళుండై నిస్తంద్రనురేంద్ర శతకోటిశివకోటి పాటితపక్షద్వయం బగు నంజనాచలంబుచందంబునం జూపట్టుచు సశేషారిబలవిలోచనోత్సవవిమోచనంబు గావించు మేచకప్రభాధట్టంబున నెట్లన మట్టు మీఱు కటికిచీకటిం బుట్టించుచుఁ బొడకట్టు నుద్గండతనూదండంబు శింశుమారచక్రవీధి రాయం బెరుంగఁ జేయుచు నిమ్రురదీర్ఘనిశ్వాసధూమనిష్ఠాల సీరదనికాయంబులకు శంఖార పూర్ణిహంకారవారంబుల విశంకటగర్జనా విశేషంబులు నెగడించుచు గ్రీష్మదినమధ్యందినమార్తండమండలం బొడియం గమకించువిధుంతుద గ్రహంబుదారి నున్నీలితవదనకోటరుండై మహిషమార్తండుంగుఱించి యనంతాధ్వంబునక బరువూన్చుచు నతిభయంకరాకారంబునక బటతేర నప్పు డప్పలనుదిండిమన్నీనిఁ గన్నారంజూచిధీరోదాత్తుం డగునానుచంద్రరాజేంద్రుండు నిజకోదండంబున నమంత్రకంబుగ నారాయణాస్త్రంబు గూర్చి ప్రయోగించిన నయ్యస్త్రశిఖావతసంబును నతివేలకుచిజాలనమన్వితంబు గావునఁ బుష్కరస్థానసంస్థాయినానిమేషసంతానభంగంబు చేకూర్చుచు ననేకదివ్యకాండనర్గచమత్కారిఘన ప్రకారభాసమానంబుగావున భువనజాతవిలాసనముత్సారణంబు సంఘటించుచు నమలకమలాత్పదైవతప్రభావిభూషితంబు గావున నాత్మమిత్రచక్రానందసంధాయక తేజోవైఖరిక దేబరిల్లుచు నమితరయంబున సభ్యమార్గంబు చేపట్టి యెదురుగఁ బటలెంచు నాదైతేయనాయకుశిరంబుఁ ద్రుంచె నయ్యవనరంబున.

టీ. ఇట్లు = ఈతీరున; అప్రతిమానప్రతిపక్షహర్యక్షంబు = సాటిలేనిశక్తుశ్రేష్ఠుఁడు; “హర్యక్షః కేశసరిహరిః సింహకాద్ధూలనాగాద్యాః” అని యనుటఁడు; వీక్షించి = చూచి; మహాక్షితిధరాసన్నతోఁజివలనం = గొప్పవర్చితనమిహునినుండి; గుప్పించుపంచాననంబు =

అంగునక్ = దుముకుచున్న సింహమువలె; తచ్చక్రాంగంబు=అరభమునుండి; అభంగురా
 యర్షసాంగత్యంబునక్.-అభంగుర=అప్రతిహతమగు, అమర్ష=చేతఃప్రజ్వలనముచేత; “అమ
 ర్షస్సాపరాధేషు చేతః ప్రజ్వలనమతమ్” అని అమర్షలక్షణము, సాంగత్యంబునక్=సంబం
 ధముచేత; డిగ్గునుటికి=వేగముగడిగి; గోత్రాధిపవిభిత్రతరపత్తిరాజపరిత్రుటిత చాహర్గళ
 యుగళుండై.-గోత్రాధిప=రాజయొక్క, విభిత్రతర=ఆశ్చర్యకరములగు, పత్తిరాజ=ఉత్తమ
 సాయకములచేత, పరిత్రుటిత=చేదింపఁబడిన, చాహర్గళయుగళుండై = అర్గళములఁజోలుభు
 జాద్యయముగలవాడై; నిస్తండ్రసురేంద్ర శతకోటి శతకోటి పాటితపక్షద్వయంబు.-నిస్తం
 ద్ర=జాగరూకుడైన, సురేంద్ర=దేవేంద్రునియొక్క, శతకోటి=వజ్రాయుధముయొక్క, శత
 కోటి=తీర్ణాగ్రముచేత, పాటిత=నఱకఁబడిన, పక్షద్వయంబు=గరుధ్యుగ్ముగలిగినట్టివి; అగు
 నంజనాచలంబు చందంబునక్=అయిననీలాచలమువలె; మాపట్టుచుక్=అగపడుచు; ఆ
 శేషారిబలవిలోచనోత్సవవిమోచనంబు.-ఆశేష=సమస్తములగు, అరి=శత్రువులయొక్క, తమి
 స్రుఁడుగావునజక్కవలయొక్కయనియర్థాంతరముస్ఫురించుచు, బల=వైచ్యముయొక్క, విలో
 చనోత్సవ=నయనానందముయొక్క, విమోచనంబు=హోగొట్టుటను; కావించు మేచకప్రభా
 ధట్టంబునక్.-కావించు=చేయుచున్న, మేచకప్రభా=నీలకాంతులయొక్క, ధట్టంబునక్=
 గుంపుచేత; నెట్టనక్=అనివార్యముగా; మట్టుమీఱుకటికిచీకటిక్=అతిశయించుగాధాంధ
 కారమును; పుట్టించుచుక్=కలుగఁజేయుచు; పొడకట్టునుద్దండతనూదండంబు.-పొడకట్టు=
 చూపట్టుచున్న, ఉద్దండతనూదండంబు=ఉత్కటశరీరకాండము; శింశుమారచక్రపీఠిక్=సూ
 ర్యాదిగ్రహసంచారచక్రముయొక్కప్రదేశమును; రాయక్=పిరయనట్లు; పెరుగఁజేయుచుక్=
 వృద్ధిఁబొందఁజేయుచు; నిష్ఠురదీర్ఘనిశ్వాసధామనిష్కాలనీరదనికాయంబులకుక్.-నిష్ఠుర=
 కఠినమై, దీర్ఘ=పొడవైన, నిశ్వాస=ఊర్చునంబంధియగు, ధూమ=పొగయనెడు, నిష్కాలనీరద
 =అకాలమేఘములయొక్క, నికాయంబులకుక్=గుంపులకు; శంఖారవోత్థహంకారవారంబు
 లక్=శంఖనాదమునైనహంకారములగుంపులచేత; విశంకటగర్జనావిశేషంబులు=విశాలమగు
 గర్జనావిశేషములను; నెగిడించుచుక్=పుట్టించుచు; గ్రీష్మదినమధ్యందినమార్తండమండలంబు=
 గ్రీష్మదినమందలి మధ్యాహ్నకాలికసూర్యమండలమును; ఓడియక్=తమకించువిఘంతుడుగ్రహం
 బుదారిక్=పట్టుటకుత్వరపడురాహుగ్రహముభంగి; ఉన్నీలితవదనకోటరుండై=తెలువఁబడిన
 ముఖిలిమగులవాడై; మహిషమార్తండుక్గుఱించి=రాజసేనుసూర్యునిగూర్చి; ఆనంతాధ్వం
 బునక్=అంతరిక్షమార్గమున; పరువూసుచుక్=పరుగెత్తుచు; అతిభయంకరాకారంబునక్=
 మిగుల భయప్రదమగునాకృతితోడ; పఱిశేరక్=రాఁగా; అప్పడు=ఆసమయమున; అప్ప
 లనుదిండిమన్నీనిక్=ఆరాక్షసేశ్వరుని; కన్నారక్=చూచి=బాగుగవలలోకించి; ధీరోదాత్తుం
 డుఅగునానుచంద్రరాజేంద్రుండు=ధీరశ్రేష్ఠుండగునారాజశ్రేష్ఠుండు; నిజకోదండమునక్=తన
 ధనువునందు; సమంత్రకంబుగాక్=మంత్రయుక్తముగా; నారాయణాస్తంబుక్=నారాయణా
 ధిదైవతమైనయస్త్రివిశేషమును; తూర్చి=సంధించి; ప్రయోగించినక్ = విడువఁగా; అయ్యస్త్ర
 శిఖావతంసంబును=ఆయుక్తమాస్త్రంబును; అతివేలకుచిజాలనమన్నితంబు=అధికమగునగ్నిసం
 తతృలతోఁగూడినది; అధికఘోరమధ్యమయగు వ్యభిలతోఁగూడినదిఅని యర్థాంతరముతోఁచు;

కావునకా = అయిన హేతువువలన; పుష్కరస్థానసంస్థాయి నానాని మేషసంతానభంగంబు. - పుష్కరస్థానసంస్థాయి = గగనస్థలమందునిలిచిన, నానా = అనేకప్రకారములగు, అని మేషసంతాన = సురసంఘముయొక్క, జలప్రదేశములనున్న మత్స్యసంఘముయొక్క యనియర్థాంతరము, భంగంబు = పతనమును; చేకూర్చుచుకా = చేయుచు; అనేకదివ్యకాండసర్గచమత్కారి ఘనప్రకార భాసమానంబు. - అనేక = అనేకములగు, దివ్య = లోకోత్తరములైన, కాండ = బాణములయొక్క, ఉదకములయొక్క, సర్గ = సృష్టియందు, చమత్కారి = నేర్పుగలిగిన, ఘనప్రకార = అధికప్రకారముచేత, మేఘప్రకారముచేత, భాసమానంబు = ప్రకాశమానము; కావునకా = అయిన హేతువువలన; భువనజాతవిలాససముత్సారణంబును. - భువనజాత = లోకసంతతియొక్క, జలజాతముయొక్క, విలాస = సంతసముయొక్క, సముత్సారణంబును = మోచనమును; ఘటించుచుకా = చేయుచు; అమలకమలాప్తదైవతప్రభావభూషితంబు. - అమల = స్వచ్ఛమగు, కమలాప్తదైవత = విష్ణువుయొక్క, సూర్యునియొక్క యనియర్థాంతరము, ప్రభావభూషితంబు = సామర్థ్యముచేసలంకృతమైనది, ప్రభా = కాంతిచేత, అవభూషితంబు = అలంకృతమైనది; కావునకా = అయిన హేతువువలన; ఆత్మమిత్రచక్రానందసంధాయక తేజోవైఖరికా. - ఆత్మ = తనయొక్క, మిత్రచక్ర = సుహృత్సంఘమునకు, మిత్రములగుచక్రవాకములకు, ఆనందసంధాయక = ఆనందముజేయు, తేజోవైఖరికా = తేజోవిశేషముచేత; తేజరిల్లుచుకా = ప్రకాశించుచు; అమితరయంబునకా = అమితవేగముచేత; అభిమార్గంబు = ఆకాశమార్గమును; చేపట్టి = ఆవలంబించి; ఎదురుగకా = అభిముఖముగా; పఠితెంచునాదైతేయనాయకుశిరంబుకా = ఏతెంచుచున్న యాదచుజనాయకుశిరమును; త్రుంచెకా = ఖండించెను. అయ్యవసరంబునకా = ఆసమయమందు; దీనికిమందు పద్యమందుండుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. గంధర్వపతులు చొక్కపుపాట వాడిరి, వాడిరి తద్భవ్యవార్త మయులు
కులరాజమంత్రిముఖ్యులు సంభ్రమించిరి, మించిరి సాధ్యులఁమేయనుభిత
నరనాథసిద్ధులంఁదఱు కొనియాడిరి, యాడిరి బృందారకాబ్జముఖులు
ప్రదీప్తదీప్తిపుల రాఙ్గలులు మన్నించిరి, నించిరి విరిసోనఁ నిఖిలలేఖు

తే. లాత్తు సామంతస్సపులబ్రాహ్మంధిరిష్ట
సిద్ధిమును లాశ్రమంబులుఁ చెంది రసుర
కువలయాత్ములు మిక్కిలిఁ గుంది రభయ

భూతి జానపదుల్ మదిఁ బొంది రపుడు.

టీ. గంధర్వపతులు = గంధర్వస్త్రీలు; చొక్కపుపాట పాడిరి = మంచిపాటను గానము చేసిరి. మయులు = యక్షులు; తద్భవ్యవార్తకా = ఆమంగళకరమగువృత్తాంతమును; వాడిరి = ప్రస్తావించుకొనిరి. కులరాజమంత్రిముఖ్యులు = కులమువారు రాజులు మంత్రివరులు; సంభ్రమించిరి = సంతోషించిరి. సాధ్యులు = దేవవిశేషులు; అమేయనుభితకా = అపరిమితసౌఖ్యముచేత; మించిరి = అతిశయించిరి, అందఱుకా; నరనాథసిద్ధులకా = రాజయొక్క కార్యసిద్ధులను;

శానియాడిరి=ప్రశంసించిరి. బృందారకాబ్జములు=జేనాతాస్త్రీలు; అదిరి=నాట్యముఁజేసిరి; ప్రద్రవద్రిపులొ=పలాయమానులగుశత్రువులను; రాడ్పుటులు=రాజభృత్యులు;మన్నించిరి= గౌరవించిరి. నిఖిలలేఖలు=సర్వవేదములు; విరిసోనకొ=పుష్పవర్షమును; సంచిరి=పూరించిరి. అత్తొ=మనమును; సామంతస్సపులు=ఇరుపాదగుభూవులు; అబ్రమందిరి=ఆశ్చర్యమందిరి. ముసులు=బుఘలు; ఇప్టసిద్ధిొ=మనోరథలాభముచేత; ఆశ్రమంబులు=నిజనివాసములను; చెందిరి=పొందిరి. అసుంకువలయాక్షులు=రాక్షసస్త్రీలు; మిక్కిలిమందిరి=అధికముగదుఃఖించిరి. జానపదులొ=ప్రజలు; అభయభూతికొ=అభయసంపదలు; మతికొ=బుద్ధియందు; పొందిరి= లభించిరి. అపుడు=దీనికిమందు పద్యముతోనన్వయము.

ఇది యమకాలంకారవిశేషము. “అక్షేనత్యర్థభిన్నానాం విరక్తానాం సామ్రాజః క్రియా! యమకంపాదతద్భాగవృత్తితద్భాత్యనేకతామ్” అని కావ్యప్రకాశమున యమకలక్షణము. “యుద్ధేతు వర్తబలచారరజాంసి తూర్వనిస్సాణనాదశరమణ్డలరక్తనద్యః | భిన్నాతిపత్ర రథచామరకేతు కుమ్భిమక్తాసురిపుతభటా స్సరపుష్పవృష్టిః” అనుటం బట్టి యథోచితము గ నిట్లు పుష్పవృష్ట్యంతము వర్ణితంబయ్యె.

మ. హరిదీశాదిసురాళితోఁ బ్రమథవర్షశ్రేణితో సర్వని
ర్జరయోగీశ్వరకోటితో రయిత గోత్రంజేరి గౌరీమనో
హరుఁ డాభూపతి గౌరవించి మహి లోకాత్యద్భుతాపాదిబం
ధురనానావిధపారితోషికములకొ దోడ్తో నెసంగె గృహక. 149

టీ. గౌరీమనోహరుఁడు=శివుఁడు; హరిదీశాదిసురాళితోకొ=దిక్పాలాదిదేవబృందము తోడ; ప్రమథవర్షశ్రేణితోకొ = ప్రమథశ్రేణులగుంపుతోడ; సర్వనిర్జరయోగీశ్వరకోటి తోకొ=సమస్తదేవమునిసంఘముతోడ; రయితకొ=వేగముచేత; గోత్రకొ=భూమిని; చేరి= పొంది; ఆభూపతికొ=ఆరాజును; గౌరవించి = గౌరవముచేసి; మహిలోకాత్యద్భుతాపాది బంధునానావిధపారితోషికములకొ=భూలోకములో మిక్కిలియాశ్చర్యకరములైన యనేక విధములగు పరితోషార్థద్రవ్యములను; గృహకొ=దయచేత; తోడ్తోకొ=వెంటనే; ఒసంగెకొ= ఇచ్చెను.

శివుండు దేవబృందముతోను ప్రమథవర్షముతోను మునిగణముతోనుం బుడమికిఁ బోయి యారాజునకు లోకోత్తరపారితోషికముల నిచ్చెననుట.

చ. దనుజకులేంద్రసైన్యవరదాదుణసాయకపాళి నుర్వింద్ర
భీనమహిపాలసైన్యపటాలిక మనఁజేసె శచీవిభుండు పా
వనకరుణాసుధానికరవర్షవరంపరకన్న మున్న ప
ర్వివనిజశక్తికల్పితసంవీనసుధారసవృష్టిధారచేక. 150

టీ. శచీవిభుఁడు=ఇంద్రుఁడు; దనుజకులేంద్రసైన్యవరదాదుణసాయకపాళికొ.-దను జకులేంద్రసైన్య=రాక్షసేంద్రునిసైన్యముయొక్క, వరి=శ్రేష్ఠమగు, దాదుణ=భయంకరమగు,

సాయకపాలిక్=బాణపరంపరచేత; ఉర్విక్=భూమియందు; త్రైత్వినమహిపాలనైన్యపటలిక్=పడినట్టిరాజునైనటులసమాహమము; పావనకరుణాసుధానికరవర్షపరంపరకన్నక్.-పావన=పవిత్రమగు, కరుణా=కృపచేతనైన, సుధానికర=సుధాసమాహమయొక్క, వర్షపరంపరకన్నక్=వృష్టిపరంపరకన్నను; మున్న=పూర్వమే; పర్విననిజశక్తికల్పితనవీనసుధారసవృష్టిధారచేక్.-పర్విన=వ్యాపించినదియు, నిజశక్తికల్పిత = తనసామర్థ్యముచేకల్పింపఁబడినదియు, నవీన=నూతనమునగు, సుధారస=అమృతరసముయొక్క, వృష్టిధారచేక్=వర్షధారచేత; మునఁజేసెక్=బ్రతికించెను.

మ. దివిజాలభ్యతమిన్రదైత్యవిజయాః ప్రిక్ సేవితుం డైనయా
యవనీవాధవరేణ్యుఁ జేరి వినయాః యత్రాత్మ గాధేయగా
లవశాండిల్యవసేష్ఠముఖ్యమునిజాః లం బేకవాచాగతిక్
నవకల్యాణకరాదిదివ్యవరసంతానంబు లూన్యై రహిక్.

151

టీ. దివిజాలభ్యతమిన్రదైత్యవిజయాః ప్రిక్.-దివిజాలభ్య=దేవతలకుఁబొందనలవిగాని, తమిన్రదైత్యవిజయ=తమిన్సాసునివిజయముయొక్క, ఆప్రిక్=ప్రాప్తిచేత; సేవితుం డైనయా యవనీవాధవరేణ్యుఁ=సేవింపఁబడినయారాజశ్రేష్ఠుని; చేరి=పొంది; వినయాఃయత్రాత్మక్=వినయవశంపదమైనచిత్తముతోడ; గాధేయగాలవశాండిల్యవసేష్ఠముఖ్యమునిజాలంబు=విశ్వామిత్రుఁడుగాలవుఁడు శాండిల్యుఁడు వసేష్ఠుఁడుమొదలగుమునిపుంజము; ఏకవాచాగతిక్=ఏకవాక్యముగ; నవకల్యాణకరాదిదివ్యవరసంతానంబులు = అపూర్వకల్యాణముఁజేయునట్టివరముమొదలగువరములయొక్కసమాహమలను; రహిక్=ప్రీతిచేత; ఊన్యై=వహింపఁజేసెను.

విశ్వామిత్రుఁడు లోనగు మునివద్యులారాజున కభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాశీర్వదించి రనుట.

చ. జనవిభుఁ డిట్లు దైత్యబలఃజాతజయంబు వహించి దేవతా
జనములచే బహూకృతిని జాల భరించి కడుం దలంచె నె
మ్మనమునఁ జంద్రికాయువతిఁ మంజుకటాక్షున మేధితేందిరా
తనయమహాజయం బెపుడు యని కోర్కి మించఁగఁ.

152

టీ. ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; జనవిభుఁడు=సుచంద్రుఁడు; దైత్యబలఃజాతజయంబు=రాక్షసునైనయొక్కగులుపును; వహించి=పొంది; దేవతాజనములచేక్=దేవతాసంఘములచేత; బహూకృతిని=సత్కారమును; చాలక్=మిక్కిలి; భరించి=వహించి; నెమ్మనంబునక్=మంచుననుసరింపఁడు; చంద్రికాయువతిమంజు కటాక్షున మేధితేందిరాతనయజయంబు.-చంద్రికాయువతి=చంద్రికయొక్క, మంజు=మనోజ్ఞములగు, కటాక్షు=నేత్రాంతదృష్టులచేత, సమేధిత=వృద్ధిపొందింపఁబడిన, ఇందిరాతనయ=మన్నభునియొక్క, మహాజయంబు = గొప్పజయము; ఎపుడుదారునోకో = ఎపుడుకలుగునో; అని = ఈప్రకారముగా; కోర్కిమించఁగఁక్=అభిలాషయతిశయింపఁగా; కడుక్=మిక్కిలి; తలంచెక్=చింతించెను.

అనారితో నెపుడుభోగింతునోయని కోరుచుండెననుట. ఇటఁ జింతయను ననంగద శగాఁ దెలియునది.

క. ఈలీల నపుడు తత్పాం, చాలీమోహ త్తచి త్త సారముడై భూ

పాలాగ్రణినకలాజర, జాలానుమతిక్ బ్రమోదఃసంతతి మెఱయన్. 153

టీ. అపుడు=అసమయమున; ఈలీల=ఈప్రకారముగ; భూపాలాగ్రణి=సుచంద్రుఁడు; తత్పాంచాలీమోహ త్తచి త్త సారముడై=అచంద్రికయందలిమోహముచేఁబొందఁబడినశ్చంద్రురవిందముగలవాఁడై; నకలాజరజాలానుమతిక్=సమస్తదేవతాబృందముయొక్కసమ్మతితోడ; ప్రమోదసంతతి=హర్షాతిశయము; మెఱయన్=ప్రకాశించుచుండఁగా; దీనికిచనియైనచు వ్యవహితో త్తరపద్యస్థక్రియయందవ్యయము.

పద్యత్రయమేకక్రియతో నన్వయించుటంజేసి శ్లో॥ “ద్వాభ్యాంయగ్మితిప్రోక్తఁ త్రిభిశ్చోక్త్యైవకమ్” అను సుక్తలక్షణముచేలక్షితంబగువిశేషకసంజ్ఞ యీపద్యత్రయ కమరుచున్నది.

మ. అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధి ఘనవాఃలావాప్తి హీరాభదం

తనిషక్తిక్ నవపద్మభాలసితవఃక్త్రస్ఫుర్తి రాజిల్లుప

ద్విని రూఢానుశయాఢ్యహృత్సరణి భూమిస్వామి దా నెక్కి కాం

చనబంభారభటుల్ తమిస్రవిజయఃచ్ఛాయన్ బ్రబోధింపఁగన్. 154

టీ. భూమిస్వామి=సుచంద్రుఁడు; అనఘోచ్చైస్తనకుంభలబ్ధిక్.-అనఘ=ఒచ్చయలేని, ఉచ్చైస్తన=మిక్కిలిగొప్పవైన, కుంభ=కుంభస్థలముయొక్క, ఉచ్చైస్తి=మిట్టలైన, స్తనకుంభ=కలశములవంటికుచములయొక్క, లబ్ధిక్=ప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరధ్వని; ఘనచాలానాప్తిక్.-ఘన=గొప్పదియైన, వాల=పుచ్చయొక్క, అనాప్తిక్=ప్రాప్తిచేత, గొప్పతలచెంద్రుకలప్రాప్తిచేతననియర్థాంతరము; హీరాభదంతనిషక్తిక్=వజ్రసమానకాంతిగలదంతసంబంధముచేత; నవపద్మభాలసితవఃక్త్రస్ఫుర్తిక్.-నవ=నూతనములగు, పద్మ=సిద్ధిపుష్పాట్టలయొక్క, భా=కాంతులచే, నూతనమైనకమలకాంతిచేతననియర్థాంతరము, లసిత=ప్రకాశించుచున్న, పక్త్రస్ఫుర్తిక్=ముఖప్రకాశముచేత; రాజిల్లుపద్మినిక్=ప్రకాశించుచున్నయాఁడైనఁగును, పద్మినీజాతీస్త్రీననియర్థాంతరము; రూఢానుశయాఢ్యహృత్సరణిక్.-రూఢ=అధికమైనటువంటి, అనుశయ=ద్యేవముచేత, అరతిచేతననుట, అరతియనఁగానంగదకావిశేషము, ఆఢ్య=సమ్మృద్ధమయిన, హృత్సరణిక్=హృత్ప్రదేశముతో; తాఁ; ఎక్కి=అధిష్టించి; కాంఁచనబంభారభటుల్=స్వర్గమయభేరిలయొక్కనినాదములు; తమిస్రవిజయఃచ్ఛాయన్=తమిస్రాసురజయప్రకాశమును; బ్రబోధింపఁగన్=బోధించుచుండఁగా, దీనికి చనియైననున్నత్తరపద్యమందలి క్రియతో నన్వయము.

అనఁగా పద్మినీ చంద్రికాలక్షణములతోఁ గూడి యుండుటం జేసి తత్సరణిప్రయుక్తమయిన యరతితోడ దాని నెక్కి చనియైనని భావము.

చ. అలఘుర్భురీతరంగవిభావతిశయంబు కనద్వనీలతా

వలిమహిమల్ సరోలలితవారిజవై ఖరియున్ నగోజ్జ్వల

జ్వలదమహంబు తన్నహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసముల్

దేలుపగ గాంచుచున్ జనియెఁ ద్రిమృరునెమ్మదితోడ వీటికిన్. 155

టీ. అలఘుర్భురీతరంగవిభావతిశయంబు.—అలఘు=అధికమగు, భురీ = సెలయేళ్ళయొక్క, తరంగ=అలలయొక్క, విభావతిశయంబు = సంపత్సమృద్ధి; కనద్వనీలతావలి మహిమల్.=కనత్=ప్రకాశించుచున్న, వనీ=వనములయందున్న, లతా=తీవలయొక్క, ఆవలి=పంక్తులయొక్క, మహిమల్ = అతిశయములు; సరోలలిత వారిజవైఖరియున్.—సర=సరస్సులయందలి, లలిత=ఓప్పుచున్న, వారిజ = పద్మములయొక్క, వైఖరియున్ = భంగియు; నగోజ్జ్వలజ్వలదమహంబు = పర్వతిములయందుప్రకాశించుచున్న మేఘములవిలాసము; తన్నహిపచంద్రసుతాంగవిభావిలాసము.—తన్నహిపచంద్రసుతా = ఆచంద్రికయొక్క, అంగవిభావిలాసముల్=అంగకాంతివిశేషములన; తెలుపన్=స్పరింపఁజేయుచుండఁగా; కాంచుచున్=చూచుచు; త్రిమృరు నెమ్మదితోడన్=మిక్కిలి చలించుచున్న నిండుమనస్సుతోడ; వీటికిన్=నిజరాజధానికి; చనియెన్=పోయెను.

ఆనఁగా తరంగలతాపద్మజలదములు చంద్రికయొక్కవశులను బాహువులను కన్నులను కొప్పును స్పరింపఁజేయుచుండఁగాఁ జూచుచుం బోయె ననిభావము.

చ. తనపుర మంతిఁ జేరి వసుధావతి భోటవరాటలాటము

ఖ్యనిఖిల దేశభూపతులఁ నంచి నిజాంచితహైమమందిరం

బెనసి యనీహ మించ దినకృత్యము లూన్చి విలాసహర్షమహా

భి నలరుశయ్య నట్లు పవళించె నృపాలనుతైకమోహతన్. 156

టీ. అంతన్=అటుపైని; వసుధావతి=నుచంద్రుడు; తనపురము=తనపత్తనమును; చేరి=వాంది; భోటవరాటలాటముఖ్యనిఖిలదేశ భూపతులన్=భోటవరాటలాటాదినిఖిలదేశప్రభువులను; అంచి=పంపి; నిజాంచిత హైమమందిరంబు.—నిజ=స్వకీయమగు, అంచిత=పూజ్యమయిన, హైమమందిరంబు=స్వర్ణభవనమును; ఎనసి=పొంది; అనీహ=అరతియనుమాన్యధావస్థ; మించన్=అతిశయింపఁగా; దినకృత్యములు=ఆవశ్యాచరణీయములగుసంధ్యాదికార్యములను; ఊన్చి=చేసి; విలాసహర్షమహాన్=క్రీడాసౌధక్రేమందు; అలరుశయ్యన్ = పువ్వులపతాపునందు; నృపాలనుతైకమోహతన్ = చంద్రికయందు ముఖ్యమయిన ప్రీతిగలవాండగుటచేత; పవళించెన్=శయించెను.

ఆశ్వాసాంతపద్యములు.

మ. ప్రతిమాతీతగభీరతావిజితపాఠావార రావారసం

యతనానాశరకర్ణశోటరపుష్కాసార కాసారజాం

చిత్రసేత్రాజనతామనోహరమహాశృంగార శృంగారనం

భృతమాన్యకవిహారలాలనమనోబృందార బృందారతా.

157

టీ. ప్రతిమతీతగభీరతావిజితపారావార.- ప్రతిమతీత = సాటిలేనట్టి, గభీరతా = గాంభీర్యముచేత, “గాంభీర్యమవికారస్సాయోత్ సత్యక్షిప్తభావశ్చే” అని తల్లక్షణము, విజిత = గెలువబడిన, పారావార = సముద్రముగలవాఁడా! రావారసముత నానాకరకర్ణకోటరపుషత్కాసారి.- రావి = ధ్వనిచేత, అర = శిశువుముగా, సంయతి = నిరోధింపబడిన, నానాకర = నానారాక్షసులయొక్క, కర్ణకోటర = కర్ణరంధ్రములుగల, పుషత్కాసారి = బాణవర్షముకలవాఁడా! కాసారిజాంచిత్రసేత్రాజనతామనోహర మహాశృంగార.- కాసారిజాంచిత్రసేత్రాజనతా = సరసిజమలవలెనొప్పుచున్న నేత్రములుగల స్త్రీలసంఘములకు, మనోహర = మనోజ్ఞమగు, మహత్ = అధికమైన, శృంగార = అలంకారముగలవాఁడా! శృంగారసంభృతమాన్యకవిహారలాలనమనో బృందార.- శృంగార = శృంగారర సముచేత, సంభృత = మిగులబోషింపబడిన, మాన్య = మార్గమందలి, ఏక = ముఖ్యమగు, విహార = క్రీడయందు, లాలన = ఆసక్తిగల, మనః = మనస్సుగల, బృందార = దేవుఁడా! శృంగార రసాధిష్ఠాన దైవమాయుట; బృందారతా = బృందాదేవియందు రతుఁడగువాఁడా! ఈకృతిపతిసంబోధనములకు సుత్రరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు ఇది యు నాశ్వాసాంతిమగద్యముతో నవ్వయము.

క. రణభీమ భీమనుతవా, రణవిజయైకాభిరామ శరామాత్మకకా

రణధామ ధామనిధికై, రణరాజద్భామ భామరహితాచరణా.

158

టీ. రణభీమ = యుద్ధభీమఁడైనవాఁడా! భీమనుతవారణ విజయైకాభిరామా.- భీమ = శివునిచేత, నుత = కొనియూడబడిన, వారణవిజయ = కువలయాపీడమును గజముయొక్క విజయముచేత, ఏక = ముఖ్యమగునట్లుగా, అభిరామ = ఒప్పెడువాఁడా! శరామాత్మకకారణధామ.- శరామా = స్త్రీలయొక్క, ఆత్మ = మనస్సులయొక్క, క = ముఖమునకు, కారణ = హేతువగు, ధామ = దేహముగలవాఁడా! “ధామదేహేగృహేపిచ” అని విశ్వము; ధామనిధికైరణరాజద్భామ.- ధామనిధి = సూర్యునియొక్క, కైరణ = కిరణసంఘముభంగి, రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న, భామ = దీప్తినంపదగలవాఁడా! భామరహితాచరణా = క్రోధరహితమగు నాచరణముగలవాఁడా! ఈ రెండు పద్యములందును ముక్తపదగ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

కవిరాజవిరాజితము. సరకవిభేదన నారజఖాదన శ నారదవాదనకేళి దరి

యరిగణశాదన వారుణపాద సాయాంచితవాదన భూరిదరి

చరరిపుమాద సరాశ్వవిచోదన శ సారఫలార్జనవార్జహరి

షరనిజపాదనతావన రాదనశభాజితకుండ సరేశ హరి.

159

టీ. సరకవిభేదన = సరకానుయనకు భేదకుఁడైనవాఁడా! నారజఖాదన = అగ్నిభక్షకుఁడైనవాఁడా! నారదవాదనకేళి = నారదునియొక్క వీణావాద్యమందుఁ గ్రీడగలవాఁడా!

దరి=శంఖముగలవాఁడా! అరిగణకాదనవారుణపాద = అరిగణ ము నెడుపంకమునకు సూత
 సూర్యరూపుఁడవైనవాఁడా! నయాంచితవాదన=నీతియు క్తమైన వచనముగలవాఁడా! భూ
 ర్నిదరీచరరిపుమాద.- భూరి = అధికములగు, దరి = గుహలయందు, చర = సంపదించుచున్న,
 రిపు=శత్రువులయొక్క, మా=సిరిని, ద=ఖండించినవాఁడా! నరాశ్వవిచోదన=అర్జునాశ్వముల
 ను దోలువాఁడా! సారఫలార్జనచార్జహరీ.- సార=శ్రేష్ఠమగు, ఫల=మోక్షదిఫలముయొక్క,
 అర్జన=సంపాదనమగు, వార్జ=కములములకు, హరీ = సూర్యరూపుఁడవైనవాఁడా! పరనిజ
 పాదనతాఘన=శ్రేష్ఠములగు తనపాదములయందు నతులైనవారిని రక్షించువాఁడా! రాదనభా
 జితకుండ.-రాదన=దంతసంబంధమైన, భా=కాంతిచేత, జిత = జయింపఁబడిన, కుండ=మొ
 ల్లులుగలవాఁడా! నరేశ=పురుషోత్తముఁడా! హరీ=మదనగోపాలస్వామి!

గద్య. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదనమాసాదితో భయభాషాకవిత్వ
 కళాకళత్ర రేచెల్లగోత్రవిత్ర సురభిమల్లక్షమా పాలసత్పుత్ర కవిజనవిధేయ
 మాధవరాయ ప్రణీతం బైన చంద్రికాపరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునం
 దుఁ దృతీయాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణ కరుణాసమాసాదిత సర్వసాభాగ్య, భాగ్యనగరమహారాజ్యసం
 కలిత శ్రీజటప్రోలుసంస్థాన ప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య, శ్రీరేచెల్లగోత్రపవిత్ర, కవిజన
 గేయ శ్రీవేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్ర, సతసంప్రదాయ, శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణ
 రాయ, పరిపాష్య, సరస్వతీదువ్య, తదాస్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత
 శరదాగమ సమాఖ్యవ్యాఖ్యయందు

తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రియైనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము - సవ్యాఖ్యానము

చతుర్థాశ్వాసము.

క. కమలాకుచకలశతటీ, విమలాంచిత మృగమదాభివిలసన్ముద్రా

కమలామతికృల్లాంఛన, విమలాలసరిపువిభేదవిధ గోపాలా.

1

టీ. కమలాకుచకలశతటీ విమలాంచిత మృగమదాభి విలసన్ముద్రా కమలామతి కృల్లాంఛన.-కమలా=లక్ష్మీదేవియొక్క, కుచకలశతటీ=కలశములవంటి కుచములతటమండలి, విమల=నిర్మలమై, అంచిత=ఓప్పచున్నదియైన, మృగమద=కస్తూరియొక్క, అభివిలసన్ముద్రా=ప్రకాశమానముద్రయొక్క, కమలా=సంపత్తియనెడు, మతి=బుద్ధిని, కృత్ = చేయుచున్న, లాంఛన=శ్రీవత్సముగలవాఁడా ! విమలాలసరిపు విభేదవిధ.-విమల= విశేషపాపముగల, అలస=ధర్మమునందలసులైన, రిపు = శత్రువులయొక్క, విభేద=భేదనము, విధ=రీతిగాఁగలవాఁడా ! గోపాలా=శ్రీమదనగోపాలస్వామీ ! ఈకృతిపతినంబోధనమునకు చిత్తగింపు మనునత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి

సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజఁ

డంత రంగద్వధూమోహా మన్నపాలుఁ

డంతరంగస్థలంబున నతిశయిల్ల.

2

టీ. చిత్తగింపుము=ఆకర్ణింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షి సమితికి=శౌనకుఁడు మొదలగు శ్రేష్ఠుని సంఘమునకు; రోమహర్షణ తనూజఁడు = నూతుఁడు; ఇట్లునక = వత్సనూజ ప్రకారముగఁ బలుకును. అంతక=అటుతరువాత; రంగద్వధూమోహము.-రంగత్ = ఓప్పుచున్న, వధూ=చంద్రికయందలి, మోహము=అభిలాషము; అంతరంగస్థలంబునక=మనస్సునందు; అతిశయిల్లక=మించఁగా; అన్నపాలుఁడు=ఆరాజు. దీనికి అనుచుఁ దలపోయుచుండు ననునత్తర పద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

ఈపద్యమందు యమకాలంకారము. ఇట్టియాశ్వాసమం దంతటను యమకాలంకారంబు ప్రధానంబుగ నగును “స్వరవ్యంజన సముదాయ పానరుక్త్యం యమకమ్” అని వాఙ్మయనమాత్రము.

సీ. వరియించు టెన్నఁడో * వరమనోమోదంబు
 నలువార రాజక * న్యాలలము
 విహరించు టెన్నఁడో * గృహవన్య నాతిమి
 న్నలు వారక భజింపఁ * గలికిఁ గూడి
 నెలకొల్పు టెన్నఁడో * నిశితపాణిరుహాంక
 నలువారజేంద్రయా * నాకుచములను
 దేలించు టెన్నఁడో * హాళిఁ గ్రొంజెమటసో
 నలు వాఱ నెలఁతఁ గం * దర్పకేళిఁ

తే. జెలువ మరుపోరువెనుక సా * మ్ముల నలర్చి
 చెలు వమరుర క్తి నెన్నఁడో * కలిసియుండు
 టనుచుఁ దలపోయు చుండుఁ దా * నాత్తచంద్రి
 కాభిలాషానుగుంభిత * స్వాంతుఁ డగుచు.

3

టీ. రాజకన్యాలలము = చంద్రికను; వరమనోమోదంబు = శ్రేష్ఠమగు మనస్సంతోషము; నలువార = ఒప్పఁగా; వరియించు టెన్నఁడో = వివాహమాడు టెన్నఁడో. గృహవన్య = సదనోద్యానమందు; నాతిమిన్నలు = స్త్రీరత్నములు; వారక = ఎడఁక; భజింపఁ = కొలుచుచుండఁగా; కలికికూడి = చంద్రికనుకూడి; విహరించు టెన్నఁడో = క్రీడించు టెన్నఁడో; వారజేంద్రయానాకుచముల = గజేంద్రగమనయగు చంద్రికయొక్క స్తనములయందు; నిశితపాణిరుహాంకనలు. - నిశిత = తీక్ష్ణములగు, పాణిరుహ = గోళ్ళయొక్క, అంకనలు = చిహ్నములను; నెలకొల్పు టెన్నఁడో = చేయు టెన్నఁడో; నెలఁత = చంద్రికను; కందర్పకేళి = అనంగక్రీడయందు; హాళి = ప్రీతిచేత; గ్రొంజెమటసోనలు = నూతనస్పృహసారములు; పాఱ = ప్రవహింపఁగా; ఇటు సంధిపతమున పకారమునకు పకారము వచ్చినది. అలఘురేఫమైనను యమకమునకు బాధలేదు. తేలించు టెన్నఁడో = తృప్తిపొందించు టెన్నఁడో. చెలువ = చంద్రికను; మరుపోరువెనుక = సురతానంతరమందు; సామ్ముల = అభరణముల చేతను; అలర్చి = సంతోషింపఁజేసి, చెలువమరురక్తి = ఒప్పదమగుప్రీతిచేత; కలిసియుండుట = కూడియుండుట; ఎన్నఁడో = ఏనాడో. అనుచు = ఇట్లునుచు; భూవిభుండు = సుచంద్రభూపతి; అత్తచంద్రికాభిలాషానుగుంభితస్వాంతుఁడు. - అత్త = పొందఁబడిన, చంద్రికాభిలాష = చంద్రికావిషయమైన యనురాగముచేత, అనుగుంభిత = కూర్చుండిన, స్వాంతుఁడు = చిత్తముగలవాఁడు; అనుచు; తా; తలపోయుచుండు = చింతించుచుండును.

ఇచటఁ జింత యనువనంగదకావిశేషము గదితం బయ్యె, ప్లో “కే నోపాయేన సంసిద్ధ్యేత్కదా తేన సమాగమః । దూతీయభేన కింవాచ్య మిశ్రామ్యహస్తు చిన్తనమ్” అని తల్లక్షణంబు. ఇటు “కదా వారాణస్యా మమరతటివీరోధసి వనః! వనానః కాపీనం శిరసి

నిదధానోజ్జలిపుటమ్” అనుచోట శాంతమునకువలె శృంగారరసమునకు ఎన్నఁచో అనుపదములచే నూచిత మగుచింతాఖ్యవ్యభిచారిభావ మంగ మగుటంజేసి క్రేయాలంకార మగును. ఇదియే భావాలంకార మనఁబడు.

చ. లలి మదిఁ జాల మించ నవలీలా నవలాలితకంతుకల్యనా
విలగతిఁ బ్రోవ కున్ని దగవే తగ వేమరు కాఁగిలింతచే
గలయక యున్నఁ దాళఁ గలనా కలనాద యటంచుఁ బల్కు భూ
తలపతి మారకారపవితాపవితానము మేనఁ గూరఁగన్. 4

టీ. మదిఁ=చిత్తమందు; లలి=ప్రేమము; చాలఁ=మిక్కిలి; మించఁ=అతిశయింపఁగా; నవలీ=ఓతరుణీ! నవలాలితకంతుకల్య నావిలగతిఁ.- నవ=నూతనమైన, లాలిత = ఆదరింపఁబడిన, కంతుకలి=సురతమందలి, అనావిలగతిఁ = అకలుషస్థితిచేత; ప్రోవకున్ని=రక్షింపకుండుట; తగవే=తగవా? తగవుగాదనుట. తగఁ=ఓప్పునట్లుగా; వేమరుఁ=సారెకు; కాఁగిలింతచేఁ=అలింగనముచే; కలయకయున్నఁ = కూడకయున్నయెడ; కలనాద=అవ్యక్తస్వరముగలదానా! తాళఁగలనా=ఓర్వఁగలనా? అటంచుఁ=అట్లనుచు; భూతలపతి=సుచంద్రుఁడు; మారకారపవితాపవితానము.-మార=మన్నభునియొక్క, కారపవి=వజ్రమువంటి శరసంఘముచేతనైన, తాపవితానము=తాపపరంపర; మేనఁ=శరీరమందు; కూరఁగన్=ఘటిల్లఁగా; పల్కుఁ=వచించును.

సీ. అహిరోమలతికపాం + దందినఁ గాని నెం
పఁగ రాదు మలయాగమామృతముల
గనకాంగికాఁగిలి + యెనసినఁ గాని పెం
పఁగ రాదు మధుపభామామృతముల
ఘనవేణిఁ గూడి మించినఁ గాని రూపుదూ
ల్పఁగ రాదు శశభృన్నవప్రకరముల
వనజారివదనఁ జేరినఁ గాని సిరు లడం
పఁగ రాదు వననంభవప్రకరముల

తే. ననుచు రాజీవనేత్రమోహంబు చాల
ననుచు రాజీవసాయకానల్పభయము
మలయ గాహితచింతమైఁ + గలఁగఁ జిత్త
మల యగాహితనిభుండు తాపాప్తినడల. 5

టీ. అహిరోమలతికపాండు=సర్ప కుల్య మగురోమలతికగల చంద్రికయొక్కపాంగ త్యమును; అందినఁగాని=పొందిననేగాని; మలయాగమామృతములఁ=మలయాచలసంబంధులగు గాడ్పులను; నొంపఁగరాదు=నొప్పించుట కలవిగాదు. అనఁగా చంద్రిక సర్పకుల్యమయిన

కోమావళి గలది గావున తత్సంగత్యమున వాయువును గెలుప వచ్చు ననుట. కనకాం
గికాంగిలి=సంపేదగునుబోలు సంగములుగలదనియొక్క యాలింగనమును; ఎనసినఁగాని=
పొందినఁగాని; మధుపభామారుతములకొ=ఆడుతు మైదలయొక్క రొదలను; పెంపఁగరాదు=
సశింపఁజేయుటకలవిగాదు. చంద్రిక చంపకాంగిగావున దానికాంగిటఁజేరినచో తేంట్లనడఁ
ప వచ్చు ననుట. ఘనవేణి=ఘనమునుబోలు జడగలదానిని; కూడి=పొంది; మించినఁగాని=
అతితఁబంచిననేకాని; కళభృన్న వప్రకరములకొ=చంద్రుని నూతన ప్రకృష్టకరణములను ;
రూపు దూర్భాగరాదు = రూపుమాపనలవిగాదు. చంద్రిక జలదమువంటివేణి గలది గావున
దాని సాంగత్యమునఁ జంద్రకరణములఁ గప్ప వచ్చు ననుట. వనజారివదనకొ = చంద్రునిఁ
బోలుమోముగలదానిని; ఛేదనకొకాని = పొందిననేకాని; వనసంభవప్రకరములకొ = కమ
లములయొక్క నమూనాములయందు; సిరులడంపఁగరాదు = కాంతులనడఁచుటకలవిగాదు.
చంద్రిక చంద్రునివంటిమోము గలది గావున దానిఁజేరి కమలములసిరుల నడంప వచ్చు
ననుట. అనుచుకొ=ఇట్లు వచించుచు; రాజీవ నేత్రమోహంబు = చంద్రికయందలి యనురాగ
ము; చాలకొ=మిక్కిలి; ననుచు రాజీవసాయకా నల్పభయము.—ననుచు=వృద్ధిఁబొందుచు
న్న, రాజీవసాయక=మరునివలననైన, అనల్పభయము=అధికమైనభీతి ; మలయకొ=ఉద్రేకిం
పఁగా; గాహితచింతమైకొ=పొందఁబడినచింతచేత; చిత్తము=హృదయము; కలఁగకొ=కలఁ
తపాఁగఁగా: ఆలయగాహితనిభుండు=ఇంద్రతుల్యుడైన యానుచంద్రుఁడు; తాపాప్తికొ =
సంతాపప్రాప్తిచేత; అడలకొ=తపింపఁగా. దీనికిఁ దనరెచ్చొ అను సుత్తరపద్యస్థక్రియతో
నన్వయము.

చ. నరపతిదైర్యభంగము దశనరై నవీనరతీకధాటిఁ గై

కరభసలీల చందననగఁచ్యుతమారుతపాలి చాంద్రదు

మృరభ సలీలకోకిలనికాయశుకవ్రజశారికానము

త్మరభసలీలసద్ధ్వనివిధానము లత్రటిఁ జిత్రవర్తనకొ.

6

టి. ఆ త్రటికొ=అసమయమున; చిత్రవర్తనకొ=అశ్చర్యకరమగు రీతిచేత; నవీనరతీక
ధాటికొ=నూతనమైన మరునిజైత్రయాత్ర యందు; కై కరభసలీల.—కైక=కేకిసంబంధియగు,
కేకికబ్బముమీఁద సంబంధార్థమందల్పాశ్రిత్యము, రభసలీల=హర్షక్రియ; “రభసోవేగహర్ష
యోః । లీలావిలాసక్రియయోః” అనివిశ్వము; చందననగఁచ్యుత మారుతపాలి.— చందననగఁ=
పులయపర్వతముననుండి, చ్యుత=జాతిన, వెడలినయనుట, మారుతపాలి = తెచ్చెరలగుంపు;
చాంద్రదుమృరభ=చంద్రుని సంబంధియగు వనిచార్యమైనకాంతి; సలీలకోకిల నికాయశుక
వ్రజశారికానముత్మర భసలీల సద్ధ్వనివిధానములు.— సలీల = విలాసముతోఁ గూడినవగు,
కోకిలనికాయ=పిక సముదయముయొక్కయు, శుకవ్రజ=చిలుకల గుంపుయొక్కయు, శారి
కానముత్మర=గోరువంకల సమూహముయొక్కయు, భ సలీల=కుమైదలయొక్కయు, లనకొ=
ఋష్యమన్న, ధ్వనివిధానములు=ధ్వనియొనర్చుటలు; నరపతిదైర్యభంగము=రాజుదైర్యముడుగు
టను; తనరెచ్చొ=చేసెను.

రాజున కుదయించిన చంద్రికావిషయక మైనయసురాగము మలయానిలచంద్రికా కోకిలాలాపాది సహకారి కారణ సమవధానమున మిగుల శుద్ధిపితమయ్యెనట. “తిట్టస్థా శ్చన్ద్రికాధారా గృహచన్ద్రికయా వపి కోకిలాలాపమాకన్ద మనమాయత వట్టవాః; | తతామణ్డప భూగేహదీర్ఘికా జలదారవాః | ప్రాసాదగర్భసంగీత క్రీడాద్రి సరివాదయః || అని తట్టస్థాదీపన విభావములు గదితంబు లయ్యె. “ఉద్దీపనవిభావాన్తు రసమద్దీపయన్తి యే” అని యుద్దీపనవిభావలక్షణము. “విభావః కథ్యతే తత్త్రి రసోత్పాదన కారణమ్” అని విభావలక్షణములోనగునవి వెనుక నవి స్తరముగ వ్రాయబడియె.

సీ. ఘనసింహగతికి స్రుంక్కునిదిట్ట హంసవీ

క్షణదారకవ్రాతగతికి బెదరు

దనుజాస్త్రకీలి కోర్చినమేటి పూర్ణిమా

క్షణదారమణహేతిజాతి కడలు

గలిరవాళికి గలంగని దంట కిసలభ

క్షణదారనిస్వనచ్చటకు దెరలు

దామిస్రశస్త్రి గుండనిసామి విరహిహృ

క్షణదారయుతమారితస్త్రి నెదుగు

తే. నఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజ

తాజరారిధనుర్ముక్తవాజిరాజ

దోడ్త మయి నాట నలగనిదొర యసలగు

రూత్కరము గాత్రసీమయం దొరయ నలగు.

7

టీ. ఘనసింహగతికిఁ=ఘనమైనసింగముగమనమునకు; స్రుంక్కునిదిట్ట=వెనుదీయనిదై ర్యముగలవాఁడు; హంసవీక్షణదారకవ్రాతగతికిఁ.-హంస=హంసలయొక్క, వీక్షణదారక=దృష్టిశ్లేషమగు, వ్రాత=సంఘములయొక్క, గతికిఁ=గమనమునకు; బెదరుఁ=వెఱచును. దనుజాస్త్రకీలికిఁ=రాక్షసబాణవహ్నికిఁబీర్చినమేటి=నహించినయధిపుఁడు; పూర్ణిమాక్షణదారమణహేతిజాతికిఁ.-పూర్ణిమాక్షణదారమణ=పున్నమచంద్రునియొక్క, హేతిజాతికిఁ=కాంతిపుంజమునకు; అడలుఁ=భయపడును. కలిరవాళికిఁ=రణసంబంధియగు ధ్వనిపరంపరకు; కలంగనిదంట=కలతకపాఱనిదిట్టతనముగవాఁడు; కిసలభక్షణదారనిస్వనచ్చటకుఁ.-కిసలభక్షణదార=ఆడుకోయిలలయొక్క, నిస్వనచ్చటకుఁ=నాదపరంపరకు; తెరలుఁ=చలించును. తామిస్రశస్త్రికిఁ=తమిస్రాసురసంబంధియగుచురకత్తికి; గుండనిసామి=దుఃఖింపనిభూపతి; విరహిహృక్షణదారయుతమారితస్త్రికిఁ.-విరహిహృత్=విరహపంతులహృదయముయొక్క, క్షణ=ఉత్పనములను, ద=ఖండించెడు, ఆర=వేగముతో, యుత=కూడియున్న, మారితస్త్రికిఁ=మన్నభునిశస్త్రిచేత; ఒడుగుఁ=తోలగును. అఖిలలేఖావగీర్ణ నవాజిరాజితా జరారిధనుర్ముక్తవా

జిరాజి.-అఖిలలేఖ=సమస్తదేవతలచేత, అవగీర్ణ=పొగడబడిన, నవ=నూతనమైన, ఆజి=యుద్ధమందు, రాజిత=విలసిల్లునట్టి, అజరా రి=రాక్షసులయొక్క, ధనుః=ధనుస్సులచేత, సుక్త=విడునబడిన, వాజిరాజి=శరపరంపర; తోడ్కొ=వెంటనె; మయి=శరీరమందు; నాటక=నాటకం; నలఁగనిదొర=శ్రమపడనిరాజు; అనలగురూత్కరము=వాయుసంఘము, అగ్ని వాయువువలనఁ బుట్టినట్లు శ్రుతిప్రసిద్ధమగుటవలన వాయు వనలగురు వని చెప్పబడియె; గాత్రసీమయందు= శరీరప్రదేశమందు; ఒరయి=ఒరసికొనఁగా; నలఁగు=శ్రమపడునది.

చ. నిరతము వ్రాయు నాహరిణః నేత్రతలంబు నవామలాలన

స్ఫురణ విభుండు దృగ్మగళముం గరముం గురులుక్ మొగంబునుక్

వెర దొరయింప నాహరిణః నేత్రతలంబున వామలాలన

త్సరసిజమందిరాతనయః కాంబరికాకృతమోహరేఖనాక్ .

8

టీ. విభుండు=సుచంద్రుడు; ఆహరిణః నేత్రతలంబున=మిగులశుభ్రమయిననెత్తలమందు; నవామలాలనస్ఫురణక్.-నవ=నూతనమయిన, అమల = స్వచ్ఛమయిన, అలసస్ఫురణక్=అలస్యస్ఫూర్తిచేత; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; ఆహరిణః నేత్రతలంబు=ఆచంద్రికయొక్కస్వరూపమును; “తలంస్వరూపాధరయోః” అని విశ్వము; దృగ్మగళముక్=కన్నఁగవయు; కరముక్=హస్తమును; గురులుక్=వెండ్రుకలును; మొగంబునుక్=ముఖమును; వెరదొరయింప=విరహదుఃఖము పుట్టింపఁగా; వామలాలసత్సరసిజమందిరాతనయః కాంబరికాకృతమోహరేఖనాక్.-వామ=ప్రతికూలమైన; లాలనత్=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, సరసిజమందిరాతనయ=శ్రీపుత్రుఁడైనమరునియొక్క, కాంబరికా = మాయచేత, కృత = చేయబడిన, మోహరేఖనాక్=మోహపరంపరయనఁగా; నిరతము=ఎల్లప్పుడు; వ్రాయుక్=లిఖించును.

అనఁగాఁగాలక్షేపార్థము ప్రీయురాలినివ్రాయఁగాఁ, నదంగములు, కన్నులు కలుపలనుబోలినవి కరములు చిగురులను బోలినవి మరులు తుమ్మెదలను బోలినవి ముఖము పద్మమునుబోలినది యగుటంజేసి, మదనమాయాప్రాతికూల్యముచేత భయావహములయ్యె ననుట.

చ. ఎనసినరాగనంపద నః రేశిత తా హితచంద్రికావధూ

తినురుచిఁ గాంచి మోహభృతిఁ దాల్చిన నాయెడనుండి కీరభూ

రినినదభంగిఁ గుందు బలిఁ రే సితతాపితచంద్రికావధూ

తనిజధృతిఁ భ్రమించు మదిఁ దార్కినుచింతఁ గలంగు నెంతయున్ . 9

టీ. సరేశిత=రాజు; ఎనసినరాగనంపద=పొందినరాగాతిశయముచేత; తాక్=తాను; హితచంద్రికావధూతనురుచిక్=హితమైనచంద్రికావధువుయొక్కతనురుచిని; కాంచి=చూచి; మోహభృతి=మోహపరిపోషణమును; తాల్చిననాయెడనుండి=పహించినప్పటినుండి; కీరభూరినినదభంగిక్.-కీర=శుకములయొక్క, భూరి=అధికమయిన, నినదభంగిక్=ధ్వనిప్రకా

రముచేత; కుందుకొ = దుఃఖించును. బలిరే = ఆశ్చర్యము. నితతాహితచంద్రికావహితనిజ
ధృతికొ.-నితతా = శుభ్రత్యముచేత, హిత = మనోజ్ఞమైన, చంద్రికా=వెన్నెలచేత, అవ
ధూత=బోగొట్టబడిన, నిజధృతికొ=స్వచ్ఛ ర్యముచేత; భ్రమించుకొ=తిరుగును. మతికొ=చిత్త
మును; తార్కొను చింతకొ=పొందునట్టి చింతచేత; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; కలంగుకొ =
కలతపడును.

అనఁగా సుచంద్రుఁడు చంద్రికయందలి యసురాగము చాల్చిననాటనుండి సౌకధ్వ
నులు మొదలగువానికిఁ గుందుచుండు ననుట.

సీ. తనువేల తావకోదారస్తనవనుధా, ధరపాలిఁ గాగింటఁ ♦ దార్పకున్న
శ్రుతు లేల భవదుదంఁచితగాననవనుధా, ద్వీపికోర్తిరుతముల్ విసక యున్నఁ
గనుదోయి యేల సీఁగాత్రాంచనవనుధా, లంఘ్యవిభవముల్ గాంచ కున్న
ఘౌణ మేల త్వదాస్యరాకార్జునవనుధా, మకసుగంధశ్రేణి ♦ మరగ కున్న

తే. రసన యిది యేల సీయోష్ఠారమ్య మధుర
సోత్తరము వేడ్కఁ గ్రోలక ♦ యున్న మధుర
వాణి యని పల్కుఁ బతి యాత్మ ♦ వజల మధుర
మాధిపనుతోత్థతాపజాతాసమధుర.

10

టీ. పతి=భూపతియగుసుచంద్రుఁడు; మధురవాణి=తీయనిపలుకులుగలదావా! తావకో
దారస్తనవనుధాధరపాలికొ.-తావక=నీసంబంధియగు, ఉదార=ఉత్క్లిష్టములగు, స్తనవను
ధాధర=గిరులవంటి స్తనములయొక్క, పాలికొప్రదేశమును; కాగింటకొ = భుజాంతరమందు;
తార్పకున్నకొ=చేయుకున్నయెడ; తనువేల=శరీరమేల? భవదుదంచితగానన వనుధాద్వీపికో
ర్తిరుతముల్=వనామృతనదీతరంగ ధ్వనులనుబోలిన నీయుదంచితగానములను; భవచ్చబ్దమునర్వ
నామముగాన “సర్వనామ్నావృత్తిమాత్రేభ్రుంవద్యావః” అని భ్రుంవద్యావము, ద్వీపికయను
చోట ద్వీపకబ్దమేపై తకప్రత్యయము ఇకాదేశము; విసకయున్నకొ=అకర్ణింపనియెడల;
శ్రుతులేల=శ్రోత్రములేల? సీగాత్రాంచనవనుధాలం ధల్యవిభవముల్=సువర్ణప్రకాశ విభ
వములవంటి సీగాత్రముయొక్క యొప్పిదములను; కాంచకున్నకొ=అవలోకింపకున్నయెడల;
కనుదోయియేల = నేత్రయొగ్గ మెందుకు? త్వదాస్యరాకార్జునవనుధామకసుగంధశ్రేణికొ.-
త్వదాస్యరాకార్జునవనుధామక = రాకయందలిశుభ్రకిరణములకాత్రయమగు చంద్రునిచోలు
సీముఖముయొక్క, సుగంధశ్రేణికొ = పరిమళపరంపరను; మరగకున్నకొ=పరిచయముచే
యకున్నయెడ; ఘౌణమేల = నాసికయేల? సీయోష్ఠారమ్యమధుర సోత్తరము=మధుర
సముయొక్క రాశిని బోలునీయధరమును; వేడ్కకొ = సంతోషముచేత; క్రోలకయు
న్నకొ=పానముఁ జేయకున్నయెడల; రసనయిదియేల = ఈనాలుకయేల? మధురమాధిపసు
తోత్థతాప జాతాసమధుర.-మధురమాధిపసుత=వసంతమదనులవిభన, ఉత్థ=పుట్టిన, తాపజా

తె = సంతాపపుంజముయొక్క, అనుమధుర = సాటి లేని భారము; అత్త = చిత్తమందు; పల
ల = ఓప్పగా; అనిపలుకు = పైఠాని విధముగ వచించును.

చ. అలయవిరాజమానకుచ * నాయవనీపతి చిత్తవీధిలో

నలయవిరాజమానరతి * నంది దలంపఁగ నెందు మేనునం

బులక లువంబునకొ మధువుఁ * బోలె బరిస్ఫుటపద్మనీమ నం

బు టకలువంబు లెప్పుడును * బొల్పుగ నుబ్బు విలోచనంబులక. 11

టీ. అయవనీపతి = ఆసుచంద్రుఁడు ; చిత్తవీధిలో = హృదయదేశమందు ; అలయ
విరాజమానరతి. - అలయ = నాశరహితమై, విరాజమాన = ఓప్పుచున్న, రతి = ఆసక్తిని ;
అంది = పొంది; అలయవిరాజమానకుచ = పర్యతములవలె నొప్పుచున్న కుచములుగల యాచంద్రి
కను; తలంపఁగ = స్మరింపఁగా; మేనునక = దేహమందు; పులకలు = రోమాంచములు; ఓం
దు = కలుగును. విలోచనంబులక = నేత్రములయందు; ఉవంబునక = ఉదఃకాలమందు; పరి
స్ఫుటపద్మనీమకొ = వికచకమలస్థలియందు; మధువుఁబోలె = మకరందమవలె; అకలువంబులు
= నిర్మలములగు; అంబులు = అశ్రువులు; ఎప్పుడుకొ = ఎల్లపుడు; పొల్పుగ = ఓప్పగా; ఉబ్బుకొ =
అతిశయించును.

అరాజు చంద్రికను ఆశురాగముచేత స్మరింపఁగా దేహమందుఁ బులకలు లోచనము
లం ద్రశువులు గలిగె ననుట.

మ. వరపాంచాలకుమారికాతిలకభవ్యధ్యానసంపత్తిచే

నరుదారక భరియించె హృత్సరణిలో * నశ్యామలాభాయతిక

హరిసంభేది తదీర్ష్యనో కనియె మే * నశ్యామలాభాయతిక

సరసీజాన్తుఁడు మున్నె చేకొన నదా * నశ్యామలాభాయతిక. 12

టీ. వరపాంచాలకుమారికాతిలక భవ్యధ్యానసంపత్తిచే. - వర = శ్రేష్ఠుఁడు, పాం
చాలకుమారికాతిలక = చంద్రికయొక్క, భవ్యధ్యానసంపత్తిచే = మనోజ్ఞ మగుధ్యానసమృ
ద్ధిచేత; హరిసంభేది = సుచంద్రుఁడు; హృత్సరణిలో = చిత్తవీధియందు; అశ్యామలాభా
యతిక. - అశ్యామ = ఆతరుణియొక్క, లాభ = ప్రాప్తియనెడు, ఆయతిక = ఉత్తరకాల
మును; అరుదారక = ఆశ్చర్యముకలుగునట్లు; భరియించె = భరించెను. తదీర్ష్యనో. - తతో =
ఆహృదయమందలి, తదీర్ష్యనో = ఆనూయచేతనో; సరసీజాన్తుఁడు = మున్నెఁడు; మున్నె = అం
తకుపూర్వమే; అదానశ్యామలాభాయతిక. - అదాన = అష్టానమగు, నూతనమగుననుట, శ్యా
మ = శ్రేణికగపువ్వువలె, శ్యామాశబ్దముమీఁద వికారార్థమందజ్ఞప్రతియము వచ్చి శ్యామ
అని అయినది. “పుష్పమాలేభువహుళం” అని బహుళగ్రహణముచేత ప్రత్యయమునకు
లక్కు లేదు. ల = గ్రహించెడు, అభా = అతి సామర్థ్యమందలి “భాప్రభావేవతేజసి”
అని విశ్వము, యతికొని యుండును; చేకొనకొ = గ్రహింపఁగా; మేను = సుచంద్రునిదే

హము; అశ్వామలాభాయతిన్.-అశ్వామల=శుభమయిన, ఆభా=కాంతియొక్క, ఆయతిన్=సాంగత్యమును; కనియెన్=జూచెను.

అనఁగా సుచంద్రునిచిత్తము అశ్వామలాభాయతిని ధరింపఁగా తదీష్ట్యచేనతనిమేను అశ్వామలాభాయతిని బొందిన దనియు మహా దంతకన్న మున్నె యశ్వామలాభాయతిని బొందెననియు భావము.

చ. అలనరపాలచంద్రుహృదఃకాయాంబురుహం బితరప్రవృత్తిచే

జెలఁగక యుండ నూన్చి చెలిఁ జేర్చెఁ గడున్ నితపక్షరాజమం

డలమధుపాలికాభచరఃనాథమరుత్పితపక్షరాజమం

డలమధుపాలికల్ గొలువ నవ్యభవౌన్నతిఁ గంతుఁ డయ్యెడన్. 13

టీ. అయ్యెడన్=అసమయమందు; కంతుఁడు=స్తరుఁడు; నితపక్షరాజమండలమధుపాలికాభచర నాథమరుత్పితపక్షరాజమండలమధుపాలికల్.-నితపక్షరాజమండల=శుక్లపక్షమందలిచంద్రమండలము, మధు=వసంతము, పాలికా=గుంపులైన, అభచర నాథ=పక్షి శ్రేష్ఠములు, శుకపికళారికాదులనుట, మరుల్=మలయమారుతము, నితపక్షరాజమండల=రాజహంసలగుంపు, మధుపాలికల్=తుమ్మెదలబారులు; నవ్యభవౌన్నతిన్=క్రొత్తపుట్టువు యొక్కయతిశయముచేత; కొలువన్=సేవించుచుండఁగా; అలనరపాలచంద్రుహృదయాంబురుహంబు=ఆసుచంద్రునియొక్కహృదయకమలము; ఇతరప్రవృత్తిచేన్=విషయాంతర వ్యాపారముచేత; చెలఁగకయుండన్=ఒప్పుకయుండునట్లు; ఊన్చి=చేసి; చెలిన్=చంద్రికను; కడున్=మిక్కిలి; చేర్చెన్=ఆహృదయాంబురుహమందుంచెను.

అనఁగా మలయానిలచంద్ర శుకపిక భృమర యుంకారాదులచే ఆరాజచిత్తము విషయాంతరవ్యాపార ముడిగి చంద్రికయందె నిలిచి యుండె ననుట. ఈకార్యము స్వరసామర్థ్యలభ్య మనుట కవిసమయ పరిపాటిసిద్ధము. ఇం దరతి యనుస్తరావస్థపరివూర్తి గదితంబయ్యె. అరతి యనఁగా విషయాంతర పరిత్యాగ పూర్వకతదేకా యత్తచిత్తత యని వ్రాయఁబడెను.

తే. పతిహృదయ మిట్లు నిజకౌర్యపటిమ సంబు

నామకచఁ జేర్చి యెనయించె నలి మనంబు

రద్విషదైవ్వి శితశరప్రథిమ సంబు

బహితకులుపైఁ దదేణలోచనమనంబు.

14

టీ. పురద్విషదైవ్వి=స్తరుఁడు; నిజకౌర్యపటిమన్=తనయొక్క కౌర్యపటిమచేత; ఇట్లు=ఈప్రకారము; పతిహృదయము=సుచంద్రుని మనస్సును; అంబునామకచన్=మరువేదవంటి వెండ్రుకలుగల చంద్రికను; అంబునామ మనఁగా మరువేదనుటకు “ఉదీచ్యకేకాంబునామచ” అని వెనుక వ్రాయఁబడె. చేర్చి=పొందించి; శితశరప్రథిమన్=తీక్షణములైన

బాణములయొక్క అతిశయముచేత; తదేణలోచనమనంబు=ఆచంద్రికమనస్సును; అంబుజ హితకులుపై=నూర్యవంశ్యుడైన సుచంద్రునిపై; నలికొ=మిక్కిలి; మనకొ=వర్తించునట్లు; ఎనయించెకొ=పొందించెను.

చ. అలవిరివింటిదంట తదిలాధిపమోహము నెప్పునంబునకొ
గలవలమానభేదిమణికికై శిశు గెందలిరాకుముల్కులకొ
గలవల మాన నూన్పై నలుకకొ నవసంగరముద్ర నిల్చి మం
గలవలమానమీనతిలకధ్వజశోభిమరుద్రధంబునకొ.

15

టీ. అలవిరివింటిదంట=దిట్టతనముగల యాకునుమసాయకుండు; తదిలాధిపమోహము= ఆసుచంద్రునియందలియనురాగము; నెప్పునంబునకొ = మంచిమనస్సునందు; కలవలమానభేది మణికికైకొ.-కల=కలిగినట్టి, వలమానభేదిమణి=ఇంద్రనీలమణులవంటి, కైకొకొ=కొప్పుగల చంద్రికను; మంగలవలమాన మీనతిలక ధ్వజశోభిమరుద్రధంబునకొ.-మంగల=శుభావహమైన, వలమాన=బెళుకుచున్న, మీనతిలక=మత్స్యశ్రేష్ఠమనెడు, ధ్వజ=పతాకచేత, శోభి= ప్రకాశించుచున్న, మరుద్రధంబునకొ=మందమారుతమనెడు రథముమీఁద; నవసంగరము ద్రకొ=నూతనమైన యుద్ధస్థితిచేత; నిల్చి=ఉండి; అల్కు=కొపముచేత; కెందలి రాకుము ల్కులకొ=ఎట్టని పల్లవములనెడు బాణముల చేత; కలవలము=ఆకులతను; ఆనకొ=పొందునట్లు; ఊన్పకొ=చేసెను.

సుచంద్రునిపై మోహము దాల్చినచంద్రికకు నవపల్ల వాద్యుద్దీపకదర్శనమువలన నా కులత గలిగె ననుట.

మ. జననాథస్తరచింతనాపరవశస్వాంతంబునం బొల్పుకో
కనదామోదరయంబుచేఁ గమిచి పొంగం జేసెఁ దాపంబుఁ జ
క్కన దామోదరసూనుఘోటపటలీగాధధ్వనిశ్రేణి యా
కనదామోదరసాప్తభృంగకులయుంకారంబు లప్పట్టునకొ.

16

టీ. అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; దామోదరసూనుఘోటపటలీగాధధ్వనిశ్రేణి.- దామోదరసూను=మరునికి, ఘోట = అశ్వములగుచిలుకలయొక్క, పటలీ = గుంపుయొక్క, గాధధ్వనిశ్రేణి=గాధమైనధ్వనిపరంపర; ఆకనదామోదరసాప్తభృంగకులయుంకారంబులు.- ఇకనకొ=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, ఆమోదరస=సంతోషరసమును, ఆప్త=పొందిన, భృం గకుల=కుప్పెదలగుంపుయొక్క, యుంకారంబులు=మ్రోతలు; జననాథస్తరచింతనాపరవశ స్వాంతంబునకొ.-జననాథస్తర=మరునిఁబోలునుచంద్రునియొక్క, చింతనా=ధ్యానమునకు, పరవశ=ఆయత్తమైన, స్వాంతంబునకొ=మనస్సుచేత; పొల్పుకోకనదామోదకొ=ఓప్పుచున్న చంద్రికను, కోకనదము అనఁగా రక్తొత్పలములు నానియామోదమువంటియామోదము గలిది కోకనదామోద; రయంబుచేకొ=వేగముచేత; కమిచి=చుట్టుకొని; తాపంబుకొ = సంతాప మును; చక్కనకొ=బాగుగను; పొంగంజేసెకొ=ఉప్పొంగునట్లు చేసెను.

శుకకూజత భ్రమరయుంకారాదులచేఁ జంద్రికసంతాపము మిక్కిలి యుహ్వాంగనయట.

నీ. వినఁ గొంకు శుకపికధ్వని మనోభవ మాన
రాగకాతనుబలాఃరభటి యనుచు
నంట భీతిలుఁ బల్లవాళి హృద్భవమాన
నీయధామశిఖానికాయ మనుచు
నెనయ నొడు విలాసవనవాటి భవమాన
హరభూరిదుర్గచయం బటంచుఁ
గన స్రుక్కు నవకోరకచ్చటాభ వమాన
కారికందర్పాసిధార యనుచు

తే. నిటులు వలవంతఁ గుందు నానృపతిరూప
ఘనవిభవ మాన రానియుత్కలికఁ గాంచి
నట్టితటి నుండి క్షణదోదయావనీశ్వ
రాత్మభవ మానసంబు తాపార్పిఁ గలఁగ.

17

టీ. క్షణదోదయావనీశ్వరాత్మభవ.-క్షణదోదయరాజపుత్రికయగుచంద్రికఁ; ఆనృపతి రూపఘనవిభవము=ఆసుచంద్రునియొక్క సౌందర్యాతిశయమును; ఆనరానియుత్కలిక=పట్టఁ జాలనిసంతసముచేత; కాంచినట్టితటనుండి=చూచినసమయముననుండి; మానసంబు=చిత్తము; తాపార్పి=సంతాపజ్వాలచేత; కలఁగ=కలఁతపాటుఁగా; శుకపికధ్వని=చిలుకల యొక్కయు కోయిలలయొక్కయుపలుకును; మనోభవమానరాగకాతనుబలారభటి.-మనో భవ=మనస్సునందుఁబుట్టిన, మానరాగక=గర్వమాత్సర్యములుగల, అతనుబల=మత్తభవనైస్య ముయొక్క, అరభటియంచుకొ=ధ్వనియనుచు; వినకొ=వినటకు; కొంకుకొ=కొంకుకును. పల్లవాళికొ=చిగురుటాకులగుంపుచు; హృద్భవమాననీయధామశిఖానికాయమనుచుకొ.-హృ ద్భవ=మరునియొక్క, మాననీయ=పూజనీయమగు, ధాను=ప్రతాపముయొక్క, శిఖా=జ్వాలల యొక్క, నికాయమనుచుకొ=గుంపనుచు; అంటకొ=ముట్టుటకు; భీతిలుకొ=వెలుచును. ప్రతా పమేష్టని దనుట కవినమయసిద్ధము. విలాసవనవాటికొ=ఉద్యానవనపీఠిని; భవమానహర భూరిదుర్గచయంబు అటంచుకొ.-భవమానహర=కామనియొక్క, భూరి=అధికమగు, దుర్గ చయంబటంచుకొ=దుర్గములయొక్కనిచయమనుచు; ఎనయకొ=పొందుటకు; ఓడుకొ= నేనుదీయును. నవకోరకచ్చటాభకొ=క్రొత్తమొగ్గల గుంపులయొక్కకాంతిని; వమానకారి దంకర్పాసిధార.-వమానకారి=అవమానముచేసెడు, అవకర్తాకారమిటలోపించినది, కంద ర్ప=మరునియొక్క, అసిధార=ఖడ్గముయొక్కఅంచు; అనుచుకొ; కనకొ=చూచుటకు; స్రు క్కుకొ=భయపడును. ఇటులు=ఈప్రకారముగ; వలవంతకొ=మత్తభవనైస్యచేత; కుందుకొ= దుఃఖించును.

ఇట సంతాపాతిశయముచే శుకధ్వనిమొదలగువాని యందరతి వ్యవహాసమగును.

చ. ఉడుటున మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిఁ దత్తమి
 ప్రసదనుజభేదిపై నెడయఁ జాలనికోరిక నానవీనతో
 యదకచ కొందఁ జేయ నభివారి శయమ్ములఁ గంకణావళుల్
 వదలెఁ దొలంకెఁ బో నయనవారిశయమ్ములఁగంకణావళుల్.

18

టీ. అభివారి=మరుఁడు; ఆనవీనతోయదకచకుఁ = నవజలదమునుబోలువెండ్రుకలు
 గలయాచంద్రికకు; ఉడుటునఁ = బౌద్ధత్యముచేత; మోహనాదికమహోగ్రతరాస్త్రనిరూఢిఁ.-
 మోహనాదిక=మోహనముమొదలుగాఁగల, ముహోగ్రతర=మిగులభయంకరములగు, అస్త్ర=
 బాణములయొక్క, నిరూఢిఁ=ప్రసిద్ధి చేత; తత్తమిప్రసదనుజభేదిపైఁ = తమిప్రాసురవిరోధి
 యగునానుచంద్రునిమీఁద; ఎడయఁజాలనికోరికఁ=తొలఁగనివాంఛను; ఒందఁజేయఁ=పాం
 దఁజేయఁగా; శయమ్ములఁ=వాస్తవములయందు; కంకణావళుల్ = వెలయుములగుంపులు; వద
 లెఁ = జాతును. నయనవారిశయమ్ములఁ=వారిజములనుబోలుకన్నులయందు; కంకణావళు
 ల్=జలబిందువులగుంపులు; తొలంకెఁబో=చిందెనుబో.

కార్యముచేతఁ గరకంకణములు దైన్యముచేనయనాశ్రువులు చంద్రికకు జాతిన
 నుట. కార్యమునునది యనంగదకావిశేషము. దైన్యము తత్సంఘారియగును. ఆశ్రువుదై
 న్యానుభావరూప మగుసాత్త్వికభావము. విరహోత్కర్షము దీనియందు గదితం బయ్యె.

చ. కనుదోవదోయి నిర్మిమిషఁగౌరవ మందఁగ నబ్బురంబుతో

ననుపమరక్తితోఁ బ్రియమహాఫలకాలసమానరూపముఁ

గనుఁగొను నెప్పు డెప్పు డలఁకామిని యాతటి యెల్ల నెన్నఁగా

ననువుగఁ బూర్వెఁ బూనియ మహాఫలకాలసమానరూపముఁ.

19

టీ. అలకామిని = ఆచంద్రిక; ప్రియమహాఫలకాలసమానరూపముఁ.-ప్రియ = ప్రి
 యుఁడగునుచంద్రునియొక్క, మహాఫలక = గొప్పఫలకయందు, అలసమాన=మిగులప్రబాళిం
 చున్న, రూపముఁ = స్వరూపమును; అబ్బురంబుతోఁ = ఆశ్చర్యముతోను; అనుపమరక్తి
 తోఁ = సాటిలేనియనురాగముతోను; కనుదోవదోయి=కలువలఁబోలుకన్దోయి; నిర్మిమిష
 గౌరవము=అప్పుపాటులేమియొక్కయాధిక్యమును; అందఁగఁ=పొందునట్లుగా; ఎప్పుడెప్పు
 డు=ఏయేసమయమందు; గనుఁగొనుఁ = చూచునో; అత్తెరియెల్లఁ=అసమయమంతయు;
 ఎన్నఁగాఁ=పరికింపఁగా; మహాఫలకాలసమానరూపముఁ.-మహాల్ = గొప్పదియైన, ఫల
 కాల=ప్రియసమాగమకాలమునకు, సమానరూపముఁ=తుల్యరూపమును; పూనియ=పొందియే;
 అనువుగఁ=అనుకూలముగా; పూర్వెఁ=బిప్పెను.

ఆచంద్రిక కాలక్షేపార్థము పలకయందు వ్రాయఁబడినతనప్రియునిరూపము నెప్పు
 డెప్పు డనురాగాతిశయమున నవలొకించునో అపుడు ప్రత్యక్షప్రియసంగమువలె నామెకు
 భాసీల్లు నని భావము.

సీ. కన నింపుఁ గూర్చుచుకన్మిమోమువలిమిన్న

మన సార ముద్దు గైకొనఁగఁ దివురు

నేల వేలనుచుఁ గఱిపోలవలి మిన్న
కయ పునర్భవపాళిఁ గరము మీటుఁ
గలికి చన్దబ్బలికవ యాన వలిమిన్న
వాస్తవీఁ గొగిటఁ నందఁ జూచు
లలితాధరోష్ఠపల్లవనుధావలి మిన్న
లము సమ్మదమునఁ గ్రోలంగఁ దలఁచుఁ

తే. జెలఁగి యాశీతకరకళాశేత్పుఫాల

ఫలక రమణీయమోహసంభ్రాంత యగుచు

ఫలకరమణీయరూపంబుఁ ప్రాధి ప్రాసి

యంబురుహబాణకేళికాశాస్త్రీ నపుడు.

20

టీ. ఆపుడు=ఆనమయమున ; ఆశీతకరకళాశేత్పుఫాలఫలక = చంద్రకలను గెలిచెడు
సుదురుగలయా చంద్రిక ; రమణీయమోహసంభ్రాంత = మనోజ్ఞులగు మోహము చేత సంభ్రమిం
చినది ; అగుచుకొ ; ఫలకరమణీయరూపంబు.-ఫలక=పలకయందు, రమణీయ=మనోజ్ఞులగు,
రూపంబు=ప్రియస్వరూపమును ; ప్రాధి = నేర్పు చేత ; ప్రాసి=లిఖించి ; అంబురుహబాణ
కేళికాశాస్త్రీ.-అంబురుహబాణ=మన్మథునియొక్క, కేళికా=క్రీడముచేరి, ఆశాస్త్రీ =
ఆశాప్రాప్తిచేత ; చెలఁగి=ఒప్పి ; కనన్=చూచుటకు ; ఇంపుకొ=సొంపును ; కూర్చుచున్నది
మోమువలిమిన్నకొ = ఘటిల్లఁ జేయునంద మైనముఖచంద్రుని ; మనసారకొ = ముప్పటదీక్ష
ట్లుగా ; ముద్దుగైకొనఁగకొ = ముద్దుపెట్టుకొనుటకు ; తిప్పుకొ = ప్రయత్నించును. నీలవేలను
చుకొ=ఎందుకురక్షింపవలయును ; కఱిపోలవలికొ = తమల పానువంటిచెక్కిరిని ; మిన్నకయ =
ఊరకయే ; పునర్భవపాళికొ=నఖరాజిచేత ; కరము=మిక్కిలి ; మీటుకొ=గీటును. కలిచన్దబ్బ
లికవ.-కలికి=అందమయిన, చన్దబ్బలి=పర్వతములఁబోలు పునములయొక్క, కవ=యుగ్మము ;
ఆనకొ = ఒరయునట్లు ; బలిమికొ = బలాత్కారముచేత ; నవాస్తవీకొ = అపూర్వానురాగ
ముచేత ; గొగిటకొ = భుజాంతరమందు ; అందఁజూచుకొ = పొందఁజూచును. లలితా
ధరోష్ఠపల్లవనుధావలి.-లలిత=మనోజ్ఞమయిన, అధరోష్ఠపల్లవ = పల్లవమునుబోలునధరో
ష్ఠమయొక్క, నుధావలి=ఆమృతపరింపరను ; మిన్నలముసమ్మదమునకొ.-మిన్నలము=ఆకా
నమునంటునట్టి, అధికమైనట్టియనుట, సమ్మదమునకొ=సంతసముచేత ; గ్రోలంగకొ=పానముఁ
జేయుటకు ; తలఁచుకొ=తలంచును.

పూర్వపద్యోక్తమైన సాక్షాత్సంగమవర్ణానన మిందు వివరింపఁబడియె.

చ. చలనముఁ బొంద సాగఁ జెలిఁ స్వాంత మరాళమరాళవృత్తికొ

విలయకృతాను హేతితులనీయ నిశాతనిశాతపాళికొ

ఫలనిభవాయుక్తిర్ల మధుపాదపరాగపరాగపాళికొ

లలితరసాలసంగతకలస్వనవీనవీనగీతికొ.

21

టీ. చెలిస్వాంతము = చంద్రికయొక్క మనస్సు; అరాళమరాళపు త్రికో = కుటిలమైన హంసపర్వతమునకు; విలయ కృత్యానుపేతితులనీయ నికాతనికాతపాలికి. — విలయ కృత్యాను = ప్రళయకాలాన్ని యొక్క, హేతి = జ్వాలలతోడ, తులనీయ = బోల్పడగిన, నికాత = తీక్షణమైన, నికాతప = వెన్నెలలయొక్క, ఆలికి = సమాహమునకు; ఫలనిభవాయుక్తిర్ణమధుపాదపరాగపరాగపాలికి. — ఫలనిభ = బాణపుముటుకులకు సరియైన, వాయు = దక్షిణమాదతముచే, కీర్ణ = చెదరినట్టి, మధుపాదప = ఇప్ప చెట్లయొక్క, రాగ = దాడిములులయొక్క, పరాగ = పుష్పాదులయొక్క, పాలికి = గుంపునకు; లలితరసాలసంగతకల స్వసవినసవిన గీతికి. — లలిత = మనోజ్ఞములగు, రసాల = తీయమాపులయందు, సంగత = సంబంధించినట్టి, కలస్వస = అవ్యక్త మధురధ్వనులుగల కోకిలములు మొదలుగాఁగల, వీస = పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క, నవీస = నూతనమగు, గీతికి = గానమునకు; చలనముభాండకో = చాంచల్యముపొందుటకు; సాగకో = ఆరంభించెను.

ఇటు సుద్యేగ మునున్నరదశ గదితం బగును. “మానసః కంప ఉద్యేగః కథిత స్తత్ర విక్రియాః | చిత్తసంతాపనిశ్వాసౌ ద్యేమః శయ్యాసనాదిభి | స్తమ్భచిత్తాశ్రువైచర్య దీనత్వాదయ ఈరితాః” అని తల్లక్షణ తత్కార్యంబులు తెలియవలయు.

మ. జనరాట్కన్య స్వసంగతి న్మనుమహాచక్రాంగనాళీకలో

చన పొందున్ నిజజీవబంధురతిరాట్కన్యచక్రాంగనాళీకయో

జనమున్ నిర్మలభాస్వదాప్తమతిమచ్చక్రాంగనాళీకన

ద్వనసంసర్గము నొంద లేదు గ సుచంద్రవ్యక్త లోభంబునన్. 22

టీ. జనరాట్కన్య = రాజపుత్రియగుచంద్రిక; స్వసంగతికో = తనసాంగత్యముచేత, తనమంచినడకచేతననితోచును; మనుమహాచక్రాంగనాళీ కలోచనపొందున్ — మను = బ్రతుకుచున్న, మహత్ = అధికమైన, చక్రాంగ = హంసలయొక్క, నాళీకలోచన = పద్మనయనలయొక్క, హంసస్త్రీలయొక్క యనుట, పొందున్ = సాంగత్యమును; నిజజీవబంధురతిరాట్ చక్రాంగనాళీకయోజనమున్. — నిజ = తనయొక్క, జీవబంధు = ప్రాణవాయుపులకుఁ బట్టమగు, ప్రాణస్తేహితుఁడగుననితోచును, రతిరాట్కన్యచక్రాంగ = రతిపతిరథమగు మందహారుకునియొక్క, నాళీక = సత్యమైన, యోజనమున్ = సంబంధమును; నిర్మలభాస్వదాప్తమతి మచ్చక్రాంగనాళీక నద్వనసంసర్గమున్. — నిర్మల = నిర్మలుఁడైన, భాస్వత్ = మార్యునికి, ఆప్త = పొందిన, మతిమత్ = బుద్ధిగలిగిన, నిర్మలమై, భాస్వత్ = ఒప్పుచున్న, ఆప్తమతిమత్ = హితబుద్ధిగల, చక్రాంగనా = ఆడుజక్కవలయొక్క, కనత్ = ఒప్పుచున్న, ఘనసంసర్గమున్ = గొప్పసంబంధమును; సుచంద్రవ్యక్తలోభంబునన్ = సుచంద్రునియందు వ్యక్తమైన ఆసక్తిచేత, మంచి బంగారమందు వ్యక్తమైన యాసక్తిచేతననియథాంతరముతోచు; ఒందలేదుగ = పొందదుగదా!

ధనాశ గలవా రాత్తులను వదలునట్లు, చంద్రిక సుచంద్రునిమీఁది యనురాగముచే, స్వసంగత్యాదులుగలవైనను హంసప్రభృతులకు వదలె ననుట.

సీ. కొమిరె యాయీశుకూటమి గోరుఁ బో యాత్త
కరవాలశిఖిహేతిఁ గంగతుఁ డేఁచ
నువిద యాఘనునిపాం దూహించుఁ బో చైత్రి
కరవాలపనసూచి గాఁడి పాఱఁ
దెఱవ యాకనకమూర్తి దలంచుఁ బో మధు
కరవాలకచ లెల్లఁ గలఁగఁజేయ
మగువ యాభోగిపై మన ముంచుఁ బో నుదు
మృరవాలపవనంబు గాసి వెట్ట

తే. నినుని వినుతించుఁ శో మదిఁ గనలి నారి
క నలినారిమరీచినంఘ్రాత మలమ
నారమణి నిత్య మిటులు హృత్సారసంబు
సారసంబుద్ధతాపసంసక్తి నెనయు.

23

టీ. కంతుఁడు=మరుఁడు; ఆత్మకరవాలశిఖిహేతిఁ.—ఆత్మ=తనయొక్క, కరవాల=
ఖడ్గమునెడు, శిఖి=అగ్నియొక్క, హేతిఁ=జ్వాలచేత; ఏఁచఁ=బాధింపఁగా; కొమిరె=చంద్రిక;
అయీశుకూటమిఁ=అనుచంద్రునియొక్క సంగమమును; గోరుఁబో=కాంక్షించును
బో, ప్రసిద్ధుండగు శివునియొక్క సాంగత్యమును గోరువని యర్థాంతరము వోచును.
శివుఁడు స్తరహరుండు గావున నతనిసాంగత్యమున స్తరబాధ శమించు నని యతనిసంగతిని
గోరు ననుట. చైత్రికరవాల పనసూచి.—చైత్రికరవ =చైత్రమాసమందుఁ బుట్టినధ్వనిగల
కోయిలలయొక్క, ఆలపన=ధ్వనియ నెడు, సూచి=సూచి; గాఁడిపాఱఁ=దూఱిపాఱఁగా; శు
విద=చంద్రిక; ఆఘనునిపాంచుఁ=అనుచంద్రుని సంగమము; మేఘముయొక్క సంగమమునని
యర్థాంతరమువోచును; దూహించుఁబో=అణచించునుబో, అనఁగా మేఘకాలమందు విక
ములు ధ్వని సేయ వని కవివచనము కావున నాఘన సాంగత్యముచేత వికలతిలనైన
బాధను శమింపఁ జేయ వచ్చు నని ఘనునిపాం దూహించె ననుట. సుచంద్రుని పొందువల
నఁ దద్బాధోపశమము సహజము. మధుకరవాలకచలు.—మధుకర=తుమ్మెదలయొక్క, వాలక
చలు=వాలమనఁగా తురువేరు, దానింబోలు వెండ్రుకలుగలవారు వాలకచలు, స్త్రీలు, ఆఁడు
తుమ్మెద లనుట, “వాలంహీరేరబద్ధిస్తో దీప్యకేశాంబునామచ” అని అమరకేశము; ఎ
ల్లఁ=అన్నియు; కలఁగఁజేయఁ=కలఁతపడునట్లుచేయుఁగా; తెఱవ=చంద్రిక; ఆకనకమూ
ర్తిఁ=ఆ బంగరపంటి దేహముగలరాజును, సంపెంగవని యర్థాంతరము వోచును; తలంచుఁ
బో=స్మరించునుబో, అనఁగా సంపెంగ తుమ్మెదలకు విరోధి గావున తన్నాచోయ్యమునఁ దుమ్మె
దలబాధ శమించు నని దానిఁ దలంచు ననుట, మచంద్రసాహాయ్యమునఁ దుమ్మెదల బాధయొ
క్క యుపశమము సహజము. మృరవాలపవనంబు=మిక్కిలియని వార్యమయిన లేత
గాడ్డు; “కనయోర్బవయోస్తథా” అనుటచే నిటవకారబకారంబుల కభేదము చెప్పబడి
యె; గాసిపెట్టఁ=బాధపెట్టఁగా; మగువ=చంద్రిక; ఆభోగిపైఁ=అరాజుపైని, అనర్పము

పైనని యర్థాంతరము దోచుచు; మనముంచుఁబో=మనస్సునులిల్లుచుబో; అనఁగా సర్వములు పవనవిరోధులు గావునఁ దత్సాహాయ్యమున మందమరణబాధను శమింపఁ జేయవచ్చు నని భోగిపై మనముంచు ననుట, సుచంద్రసంగమువలన తద్బాధోపశమము సహజము. సలిసారిమరీచిసంఘాతము=చంద్ర తేజోనికాయము; ఆలముక్ = ఆక్రమింపఁగా; నారిక=చంద్రిక; మదిక్=చిత్తమందు; కనలి=తపించి; ఇసునిక్ = సుచంద్రరాజును, సూర్యునియర్థాంతరముదోచుచు; విసుతించుఁబో=ప్రశంసించుఁబో. అనఁగాచంద్రతేజోనికాయము సూర్యప్రకాశమవలన శమించుచు గావున చంద్రికాబాధోపశ మమునకై సూర్యుని నుతించెననుట. సుచంద్రునివలనఁ దద్బాధోపశమము సహజము. ఆరమణి=ఆచంద్రిక; నిత్యముక్=ఎల్లపుడు; హృత్సారసంబు సారసంబుధృతాపనంసక్తిక్.-హృత్సారిసంబు=మనోంబుజముయొక్క, సార=చేగబాడిన, సంబుద్ధ=స్ఫుటమైన, తాప=సంతాపముయొక్క, నంసక్తిక్ = సంబంధమును; ఇట్లు=ఈప్రకారముగా; ఎనయుక్=పొందును.

చ. సతతము తీవ్రహేతిధరఃసారసమానవరాజసూనునం

జితవిరహోగ్రతాపతతిఃచే జలియించు నిజాంతరంగకం

జతలము తన్మథేందుజితఃసారస మానవరాజసూనునం

గతముగ నూన్చి కూర్చె నవిఃఖండితసమ్మదవార్ధివీచికా.

24

టీ. తన్మథేందుజితసారస=ముఖచంద్రునిచేగెలువఁబడిన తన్మగలయాచంద్రిక; సతతము=ఎల్లపుడు; తీవ్రహేతిధరసారసమానవరాజ సూనుసంజిత విరహోగ్రతాపతతిచేక్.-తీవ్ర=గాఢమైన, హేతిధర=అగ్నిభంగిని, సార=అధికమైన, సమాన=గర్వముతోఁగూడిన, వర=శ్రేష్ఠమైన, అజనూయ=మరునిచేత, “అజోహరాహరేకామే” అని విశ్వము, సంజిత=కూర్చఁబడిన; విరహోగ్రతాపతతిచేక్=విరహసంబంధియై యుగ్రమైన సంతాపపరంపరచేత; కాదేని, హేతిధరసార=అగ్నిబలముతో, సమ=తుల్యమగు, అనవర=కొదవగాని, అజనూయ=మరునిచేతనని యర్థము; చలియించు నిజాంతరంగకంజతలము= కంపించుచున్న తనమనః పద్మతలమును; అఖండిత సమ్మదవార్ధివీచికా=అవిచ్ఛిన్నమగు సంతోష సముద్రతరంగములను, సముద్రతరంగములవలె నవిచ్ఛిన్నముగ నుదయించుసంతసము ననుట; జాత్యేకవచనము; డొన్చి=వహింపఁజేసి; మానవరా జసూనునంగతనుగక్=రాజపుత్రుండగుసుచంద్రునితోఁ గూడినదానిగా; కూర్చెక్=ఘటిల్లఁజేసెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక కామాగ్నిసంతప్త మగుతనమనంబు సుచంద్రునిపై నిలిపిప్రమోదవార్ధిలో మునుఁగఁ జేసె ననుట.

చ. సలినసమాననాధృతిఘనత్వ మడంచె రుషార్చి నెమ్మదిక్

మలయనమీరణాభికునుఁమవ్రజజోధిత భృంగశింజినిక్

సలినసమాననాలనుమఁనశ్వరమండలిఁ గూర్చి నెంచుచుక్

మలయనమీరణాభ్యురభఁమధ్యగుఁడై ననవిల్తుఁ డుద్ధతిక్.

25

టీ. ననవిల్తుఁడఁపుష్పధన్వః శుద్ధతిఁ = వర్షము చేత; మలయ సమీరవాఘ్నిధమ
ధ్యగుఁడై = మలయమతమను శీరిటిలేరి నడుమనుండినవాఁడై; సమీరవాఘ్నిధమ = బాబో
ధిత భృంగశింజినిఁ - సమీరవాఘ్నిధమమపుచాటయొక్క, కుసుమప్రజ = పుష్పపుగుంపుల
చేత, బోధితఁ మేల్కొల్పఁబడిన, భృంగఁ = తుమ్మెదల నెడు, శింజినిఁ = అల్లెత్రాటియందు;
నలికఁ = మిక్కిలి; భూననాశసుమనశ్శరమండలికఁ = సాటిలేనికాండలుగల పువ్వులమ్మల
యొక్కగుంపును; తూర్పి = సంధించి; నొంచుచుకొనొన్వేజేయుచు; రుషార్పి = రోషశ్వా
ల; నెమ్మదికొననిమనమునందు; మలయకొనవాకింపఁగా; నలినసమాననాశ్శుతః = పునశ్శు
ము. - నలినసమానా = తమినిబోలు మేముగల చంద్రికయొక్క, ధృతి = చైర్యముయొక్క,
ఘనత్యము = ఆధిక్యము; అడంచెకొన = అడఁగఁజేసెను.

అనఁగామలయమారుతభ్రమరయుంకారాదులచే జంక్షికు సంతాప మెక్కుడై
యానుచంద్రనందని పొందు లేక నిలువఁ జాల నను నధైర్య ముడిత మయ్యె ననుట.

తే. అంత పాతేనికి సహాయముగుచు హితభలాభికాంక్షి శుకత్రిదశశాలిసురభి
జగతి సుపట్టె నవసూనశాలిసురభి, లామ్రతిలకై కనంగమాశాలిసురభి.

టీ. అంతకొన = తదనంతరమునందు ; హితభలాభికాంక్షి శుకత్రిదశశాలిసురభి. - హిత = ప్రి
యములైననల = పండ్లనెదులాభములను, అభికాంక్షి = కోరుచున్న, శుకత్రిదశ = చిలుకల
నెడుదేవతయొక్క, ఆలి = గుంపునకు, సురభి = కామధేనువైనది, అనఁగా దేవతలకుఁ గామ
ధేనువు కలిసలాభము లిచ్చునట్లు శుకప్రజయునకుఁ గోరినపండ్లను వసంతమిచ్చుననుట; నవి
మానకాలిరభిలామ్రతిలకై కనంగమాశాలి. - నవి = మాతనములైన, సుమ = కుసుమముల చేత,
శాలి = ఒక్కచున్న, సురభి = పరిమించుచున్న, అమ్ర = మామ్రులయొక్క, తిలక = బొట్టుగుల
యొక్క ఏక = ముఖ్యమగు, సంగమ = సంపర్కమందు, ఆశ = ఆసక్తిగలిగిన, ఆలి = తుమ్మెదలు
గలదియనగు; సురభి = వసంతము; వలతేనికొన = కామునికి; సహాయమగుచుకొన = తోడగుచు;
జగతికొన = భూమియందు; కనుపట్టెకొన = అగపడెను.

అనఁగావసంతోదయ మాయె ననుట. ఇటునుండి వసంతవర్షన మారంభింపఁ బడు
చున్నది.

సీ. సుమన్గనమచూతః సుమనోగణపరీత, సుమనోగణితసారశోభితాభి
కలనానంతానశకలనాదనమనూన, కలనాదలితమానబలవియోగి
లత్రింతరితరాగలతికాంతనవరాగ, లతికాంతపరియోగలక్ష్మకాభి
క్షులాలయాస్తోకశకమలాలయదనేక, కమలాలసితపాకశకలితకోకి

తే. శలకవితానకవితానపాభిభూత

రుహరిజాతపారిజాతతోరణోల్ల

పద్మతతికావ్రతతికావ్రజక్షయాతి

భాసురము పొల్చె వానంతఃవాసరంబు.

టీ. సుమనోగమచూతసుమనోగపరిత సుమనోగణితసారశాఖి.-సుమనోగ=కల్పవృక్షముతోడ, సమ=తుల్యమగు, చూత=మాపులయొక్క, సుమనోగ=కుసుమకదంబము చేత, పరిత=వ్యాప్తమైన, ఇదిఆవినిశేషణము, సుమనః=మంచుమనస్సుయందలి, 'అగణిత=అధికమైన, సార=సామర్థ్యము చేత, శోభిత = ప్రకాశించుచున్న, అ= తుమైదలుగలది. అనఁగా రసాలకుసుమముల నాశ్రయించిరవి మనస్సులయందగణితామర్థ్యము గలవి యగు తుమైదలు గల దనుట, ఇది వాసంతివాసరమునకు విశేషణము, నందు నిట్లే వైలియ వలయు. కలనాదసంతానకలనాదసమనూనకలనాదళితమానబలవియోగి. కలనాదసంతాన=కోయిలగుంపుయొక్క, కల=ఆవృత్తమధురమైన, నాద = ధ్వనియొక్క, సమనూన=మిగుల నధికమైన, కలనా=ఆకలనము చేత, అనఁగా వినికి చేత, దళిత = పోఁగొట్టఁడిన, మానబల=కోపసామర్థ్యముగల, వియోగి = విరహులుగలది. అనఁగా కోకిలాలాపనకలనము చేత విరహజనమానబలము పోయిన దనుట. లతికాంతరితరాగలతికాంతసపరాగలతికాంతపరియోగలక్ష్యకాళి.-లతికాంతరిత=తీవలచేతకప్పఁబడిన, రాగ = దాడిమలయొక్క, లతికా=కోస్తులయొక్క, అంత=మనోజ్ఞమగు, సపరాగ = పుష్పాడితోఁగూడిన, లతికాంత=పువ్వులయొక్క, పరియోగ=సంపర్కము చేత, లక్ష్య=చూడఁదగిన, క=ఉదకములయొక్క, ఆళి=శ్రేణులుగలది. అనఁగా వసంతవాసరమున జలప్రావాదులు: పుష్పాడితోఁగూడి వాలినదాడి మిగులుమములచేఁ జూడసాంపుగా నుండుననుట. కమలాలయాస్తోకకమలాలయనేక కమలాలసితపాకకలితకోకి.-కమలాలయ=పద్మాకరిములయొక్క, అస్తోక= అధికముల, ఇదికమల విశేషణము, కమలా=లక్ష్మీదేవికి, ఆలయ=గృహమువలె నాచరించుచున్న, అనేక అసంఖ్యాకములైన, కమల=పద్మములయందు, ఆలసిత=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, పాక=స్థిలతోడ, "పోతఃపాశోర్భకోడిష్ఠుః" అని యమరుఁడు, కలిత=కూడుకొనిన, కోకి=ఆఁడుజక్కలుకలది, ఈసమాసముమీఁద సమాసాంతవిధి యనిత్యం బగుటం జేసి "నద్యుత్తతశ్చ" అనిక ప్సృత్యయము లేదు, కొలఁకులయందు వసంతవాసరమున చక్రవాక్ ప్రీతిబిడ్డలతో) వసించి రాజిల్లుచుండు రనుట. జాలకవితాన కవితానపాభిహతచారు హరిజాతహరిజాత్యోరణోల్ల సద్యోతతికా వ్రతతికావ్రజక్ష యాతిభాసురము.-జాలకవితాన=మొగ్గలగుంప నెడు, వితాన = మేలుకట్టుచేతను, పాభిహత= బారులుగానున్న, చారు=మనోజ్ఞముగైన, హరిజాత హరిజాత=మన్నభునికివాహనములైన చిలుకలగుంప నెడు, తోరణ=తోరణములేను, ఉల్లస త్=ప్రకాశించుచున్న, వ్రతతి=తీవలయొక్క, కావ్రతతికా= ఈవల్లతలయొక్క, పక్కకొ మ్మలయొక్కయనుట "ఈషదర్థేచ" అను సూత్రముచేత కుశబ్దమునకు కాదేకమ ప్రజ=సంఘముల నెడు, క్షయ=గృహముల చేత, "నివేశః శరణంక్షయః" అని యమరుఁడు అతిభా సురము=మిగులఁ బ్రకాశమానమైనది. అనఁగా వసంతవాసరమున లతాగృహము మొగ్గ గుంపు లనెడు మేలుకట్టుచేతను చిలుకలబారుల నెడుతోరణములచేతను విలసిల్లుచుండు ననుట; వాసంతవాసరము=వసంతదినము; పార్శ్వకో=ప్రకాశించెను.

సీ. కిసలార్పితానందశరనలాభకపికాళి, కామనం బబలాప్తకామనంబు
సుమభావిధానోన్యసమభావయుతరాగ, వర్ణకం బావతత్పర్ణకంబు

నవపారిజాతప్రసవపాలిపుష్టాశి, దారకంబు వియోగి, దారకంబు
కురవామితపరాగగురువాసనాకీర్ణ, పుష్కరంబు స్త్రీపుష్కరంబు

తే. సారిమాకందఫలగత్కిరమాని,
నీక్షణంబు శ్రీరద్యామినీక్షణంబు
మంజులానేకకుసుమవద్వంజలాది
కాగమము పైల్పై నిల జైత్రి కాగమంబు.

టీ. కిసలార్పితానందరసలాభకపి కాశికామనందా. - కిసల = విగురుల చేత, ఆర్పిత = దింపఁ బడిన, ఆనందరస = ప్రమోదరసమనెను, లాభక = ఆచారముగలిగిన, పికాపికా = లోకీలపం క్తులయొక్క, మనంబు = మనస్సుగలది; అబలాప్రకామనందా = స్త్రీలచేతఁ బొందఁబడిన కామము లుగలది, “కమనః కామనోభిక్షః” అని యమనఁడు, నందరసము రాగానే స్త్రీలు త్వక్తమత్సరలై కాముకులైనతమస్త్రియులతోఁ గలియుదురనంబు; మధుః పిథాశ్శ్వసృగమధానయితరాగపల్లకంబు. - సుమభివిధా = కుసుమకాంతిప్రకాశముచేత, ఆనందరసమభావ = వందనరతుల్యతతోడ, యుత = కూడిన, రాగ = చాడిములున, పల్లకంబు = మోచగులుననంబు; ఆపతత్పరకంబు = రాలుచున్న కారాతులుగలది; నవపారిజాత ప్రసవపాలి పుష్టాశి దారకంబు. - నవ = సూతనములగు, పారిజాత = పారిజాతములయొక్క, ప్రసవపాలి = పుట్టినగుఱులచేత, పుష్ట = పోషింపఁబడిన, అశి దారకంబు = తుష్టదలపిల్లలుగలది; వియోగి దారకంబు = విరహిజనభేదకంబయినది; కురవామితపరాగగురు వాసనాకీర్ణ పుష్కరంబు. - కురువ = గోరంటలయొక్క, అమిత = అధికమైన; పరాగ = పుష్పామలయొక్క, గురు = అధికమైన, వాసనా = పరిమళములచేత, ఆకీర్ణ = వ్యాపింపఁబడిన, పుష్కరంబు = ఆకాశముగలది; ఉదీప్తపుష్కరంబు = ప్రకాశించుచున్న తామరలుగలది; సారిమాకందఫలగత్కిరమాని నీక్షణంబు. - సారి = శ్రేష్ఠులైన, మాకంద = తియ్యనావులయొక్క, ఫల = పళ్లయందు, లగత్ = లగ్నములగుచున్న, కీరమానినీ = ఆడుచిలుకలయొక్క, ఈక్షణంబు = వృష్టులుగలది; శ్రీరద్యామి నీక్షణంబు. - శ్రీత్ = శ్రీగురున్న, యామినీ = రాత్రియొక్క, క్షణంబు = క్షణములుగలది, రాత్రి తగ్గిపోవుచున్నదనట; మంజులానేకకుసుమవద్వంజలాది కాగమము. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, అనేక = అనేకములగు, కుసుమవత్ = పుష్పములుగలిగిన, వంజాల = అశోకవృక్షము. ఆశిక = మొదలుగాఁగల, అగమము = వృక్షములుగలదియునగు; చైత్రికాగమంబు = చైత్రమాసమురాక, “స్వాప్నైత్రైవైత్రిలోమధుః” అని అమనఁడు; పాల్పై = ప్రకాశించెను.

చ. వరపురుషోత్తమాస్తి ననివారితస్సైంధవరత్నయుక్తి ని
ర్భరవనుకూటలబ్ధిఁ దనరారి నభోబ్ధిఁ జరించు నుజ్జ్వల
త్తరణి యనంగహారిసఖిధామపథంబును బొందె నయ్యెడన్
దరణి యనంగ హారియమనాథదిశానిలజాలధారచేన్.

టీ. వరపురుషోన్మాత్తిక్.-వర=క్రేష్ఠమగు, పురుషోత్తమ = నారాయణమూర్తియొక్క, పురుషక్రేష్ఠులయొక్కయని యర్థాంతరము, ఆత్తిక్=ప్రాప్తిచేత; అనివారిత సైంధవ-రత్నయుక్తిక్.-అనివారిత=అడ్డగింపబడని, సైంధవరత్న=ఆశ్వక్రేష్ఠములయొక్క, సముద్రసంబంధులగుమణులయొక్కయని యర్థాంతరము, యుక్తిక్=కూడికచేత; నిర్భరవసుకూటలభిక్.-నిర్భర=మిక్కిలిఅధికములైన, వసు=కిరణములయొక్క, ధనములయొక్క అని అర్థాంతరము, కూట=రాశియొక్క, లభిక్=ప్రాప్తిచేత; చరించును జ్వలంతరణి=పంచించుచున్న ప్రకాశమానుడగు సూర్యుడు; అనంగహారి సఖభామసంధయిను.-అనంగహారిసఖ=శివునిచెలికాడైనకుజేరునియొక్క, భామ=నివాసస్థానముయొక్క, ఆలకాపురియొక్కయనుట, పథంబును=మార్గమును; ఈరియనునాథ దిశానిలజాలధారచేక్.-హారి = మనోజ్ఞమగు, యనునాథ=యముడునాథుడుగాఁగల, దిశ=దిక్కునందలి, అనిల జాలధారచేక్ = వాతజాలపరంపరచేత; తరణియనంగక్=పడచుట్లు; పాండెక్=పాండెను.

అనఁగా నారాయణమూర్తిచేతను ఉత్తమాశ్వములచేతను ఆమూల్యకిరణసంధముచేతను దనరాదుసూర్యుండు మలయానిలముతోడ నాకాశమునందు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరిననియు నట్లుచేరుట యుత్తమపురుషులచే నిధిస్థితమైయుమూల్యరత్నములచేతను ధనములచేతను ఒప్పియున్నయోడ సముద్రమందు అనిలజాలపరంపరచేత దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరదిక్కుఁ జేరి నయట్లున్న దనియు భావము. వసంతర్తువునందు సూర్యుండు దక్షిణదిక్కునుండి యుత్తరపుదిక్కుఁ జేరుట ప్రసిద్ధము.

చ. మొనచిగురాకుమోవివన * ముక్ మగతుమైద చూపుకోపు పెం
పునఁ గలికాకుచోజ్జ్వలత * పొందున నావనలక్ష్మి హల్చిసక్
గని యతనుప్రతాపపరికల్పితమోహనిరూఢిమైఁ దలం
గనియతనుప్రతాపగతిఁ * గైకొనె భానుఁడు మందవర్తనక్. 30

టీ. భానుఁడు=సూర్యుడు; మక్=తనయెదుట; అవనలక్ష్మి=అవనసంపద, స్త్రీలింగస్వారస్యమున నొకస్త్రీయని తోఁచును; మొనచిగురాకుమోవివనక్.-మొనచిగురాకు=చివరయందలి చిగురుటాకనెడు, మోవి=అధరముయొక్క, పనక్=అందముచేతను; మగతుమైద చూపుకోపుపెంపునక్.-మగతుమైద=పురుషభృంగమనెడు, చూపు=దృష్టియొక్క, కోపు=అందముయొక్క, పెంపునక్=అతిశయముచేతను; కలికాకుచోజ్జ్వలత పొందునక్.-కలికా=మొగ్గలనెడు, కుచ=స్తనములయొక్క, ఉజ్వలతపొందునక్ = ప్రకాశసంబంధముచేతను; హల్చిసక్=ఒప్పఁగా; కని=చూచి; అతను ప్రతాపపరికల్పితమోహనిరూఢిమైక్.-అతనుప్రతాప=మదనపరాక్రమముచేత, పరికల్పిత=నిర్మింపఁబడిన, మోహనిరూఢిమైక్=మోహాతిశయముచేత; తలంగనియితనుప్రతాపగతిక్.-తలంగని=తోలఁగిపోనట్టి, అతను = అధికమయిన, ప్రతాప=వేడియనెడు సంతాపముయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తి; మందవర్తనక్=మెల్లనిగతిచేత, తెలివిఛాలనివారిరితిచేతనని యర్థాంతరముతోఁచు; గైకొనెక్=స్వీకరించెను.

అనఁగా చిగురాకువంటివైపాపి కుండైదలనంబునాపులు కలెలవంటి కంచులు గల యొకస్త్రీ కనిబడఁగా మందు లైనచారు ముగించికిన్నిర మోసలశయముజేత సంలాభము నొందునట్లు పకలత్తీ =చంచలమునమునలగల్గవ కలికాభ్రమరాని సంపదచేమెలంగఁగా సూర్యండు మంచపర్వజేత మిగల వేడిమిని చాల్చె నచట. పంపర్రుపాతుర్నాథము కాఁగా సూర్యుని గతి మందుమై వేడిమి యతికియిల్లె నని భావము. సూర్యోక్తిలంకారము. “విశేషజానాంసామ్యేన యత్రప్రస్తుతవర్తినామ్. అప్రస్తుతవ్యవస్థాక్షం నానమాసోక్తిమి చ్యుతే” అని తల్లక్షణము.

చ. నిరుపమకేళికావసుల • నీటుగ నామని తోచునందలిలో

విరహి మృదుప్రవాళపద • వీవలిలాపి లతాపరాగముల్

వెరవిడికి జేయఁ జిత్తపదవివలితావిలతాపరాగముల్

గరము వహించి దూటె రలి • కాంతునిఁ దూట మదికొన్ స్వరాస్త్రముల్. 31

టీ. నిరుపమకేళికావసులకొ. = నిరుపమ = నిస్సహజములైన, కేళికావసులకొ = విహారవశములయందు; నీటుగకొ = అందముగా; ఆమని = వసంతము; తో. చునందలికొ = అందముచి నక్షణమంద; విరహిమృదుప్రవాళపద. = విరహి = వియోగముగల, మృదుప్రవాళపద = మృదువులై ప్రవాళములనుబోలిన పాదములుగల స్త్రీ; వీవలితావి = వాయుచారభ్యము; లతాపరాగముల్ = లతలనంబుంధులైన పుష్పాదులు; వెరవిడికి = జీవనోపాయము లేనిదానిగా; చేయకొ = చేయఁగా; చిత్తపదవివలితా విలతాపరాగముల్. = చిత్తపదవి = మనోమాన్యమందు, వలిత = చంచలించుచున్న, ఆవిల = కలువచులైన, తాపరాగముల్ = సంజ్వరానురాగములు; కలము = మిక్కిలి; వహించి = పొంది; మదికొ = చిత్తమందు; స్వరాస్త్రముల్ = మదనబాణములు; దూటకొ = నాటఁగా; రలికాంతునికొ = మన్నఁగుని; దూటకొ = నిండించెను.

అనఁగా వసంతోదయమునతోడనే విరహిణికి వాయుసౌభ్యము కలవను లతాపరాగములవలనను మిక్కిలి బాధ కలిగె ననియు వానంజేసి చిత్తమందుసంతాపానురాగములు మిక్కుటములై స్వరాస్త్రములు మది నాటివట్లు తోచిన దనియు నందువలనఁ జిత్ప్రయోజకుం డైన మదని దూషించె ననియుభావము. వసంతోదయమున విరహిణులకు సంతాపోద్రేకమైన దని పరమార్థము.

మ. ధరఁ బొంఘుల్ బెగ డొండఁ దిమ్మరియె భద్రశ్రీమహీభున్ద్రసా

సరసాలానవసత్యశృంఖలితచం • చన్ద్రాదు తేభంబు కే

సరసాలానవసత్త్రీముల్ తులుముచుకొ • జై త్రామాజాగిద్విలా

సరసాలానవధిప్రసూనరజముల్ • సారెకొ బయికొ రుప్పుచుకొ. 32

టీ. ధరకొ = భూమియందు; పాంఘుల్ = పథికులు; బెగడొండకొ = భయపడునట్లుగా; భద్రశ్రీమహీభున్ద్రసా సరసాలానవసత్యశృంఖలితచంచన్ద్రాదు తేభంబు. = భద్రశ్రీ = కుభలత్తీ

తోఁగూడిన, భద్రజాతితోఁగూడిన, ఇది యిభవిశేషము, మహీభృత్ = మలయపర్వతమ నెడు, మృషా = నెపముగల, సరసాలాన = మంచికట్టుకంబుయొక్క, వసతి = స్థానమునుండి, అశృంఖలిత = విడిచిపెట్టబడిన, చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, మాత = వాయువ నెడు, ఇభంబు = గజము ; కేసర సాలానవపత్త్రముల్. - కేసర = పొన్నలయు, సాల = ప చెలయు, అనవపత్త్రముల్ = కారాకులను ; తులుముచుకొ = రాలిచు; చైత్రాహజాగ్రద్విలాసర సాలానవధిప్రసూనరజముల్. - చైత్రాహ = వసంతదినములయందు, జాగ్రత్ = నిస్తంద్రములైన, విలాస = బిప్పిదముగల; రసాల = తిథ్యమాపులయొక్క, అనవధి = మేరి లేని, ప్రసూనరజముల్ = పుష్పపరాగములు, సారె = మాటిమాటికి; పయి = మోచన; కృష్ణచుకొ = వెదచల్లుచు; త్రిమృరియొక = చరించెను.

అనఁగా నొకగజఘ్న కట్టుకంబునుండి విడువబడినదియై మ్రాఁతులయొక్కయాకులు రాలిచు పరాగములు కృష్ణచు తెరములు దెగఁ జొందునట్లు ద్రిమృదుచందంబున, మందహారుతము మలయపర్వతమునుండి వెడలి కారాకులు రాలిచు పుష్పాదులు సారెకు రువ్వుచు విరహిజనులు దెగఁజొందు నట్లు ద్రిమృదియై నచట. యాపకకైతవాపహ్నుతులు.

చ. వనచరపాలికానినఁజవారము మించఁగఁ గాననంబులక

వనచరపాలికాప్రకుహానాశబరాగ్రణి నిల్చి యాశుగా

ళి నలమ సాలసంతతి చళించుచు నంత శుచిచ్ఛదావళుల్

చననిభయాప్తివైచె ననఁ జాతె ననంత శుచిచ్ఛదావళుల్.

33

టీ. వనచరపాలికానినఁజవారము. - వనచరపాలికా = కోకిలసంఘము నెడుకిరాతకుల గుంపుయొక్క, నిజవారము = ధ్వనిసమూహము; మించఁగకొ = అతిశయించుచుండఁగా; కాననంబులక = అరణ్యములందు ; వనచరపాలికాప్రకుహానాశబరాగ్రణి. - వనచరపాలికా = మీనకేతనులయొక్క, “ జీవనంభువనంవనమ్, పాలికేతుః ” అనియమరుఁడు, ఆప్త = చెలియగువసంతుండ నెడు, తుహనా = నెపముగల, శబరాగ్రణి = కిరాతపతి; నిల్చి; అశుగాళిక = వాయువులనెడుబాణములయొక్కదాలు చేత ; అలమకొ = ఆక్రమింపఁగా; సాలసంతతి = వృక్షనికాయము, తెరువరుగుపనిధ్వనితార్థము ; చళించుచుకొ = కదలుచు; భయముచేతవడఁకుచు; అంతకొ = తర్కాత్; శుచిచ్ఛదావళుల్ = శుభ్రమైనవస్త్రములపంపులను ; చననిభయాప్తికొ = పొనిభయప్రాప్తిచేత ; వైచెకొ = విడిచెను; అనకొ = అనునట్లు; అనంతకొ = భూమియందు ; శుచిచ్ఛదావళుల్ = కారాకులగుంపులు; జాతెకొ = వారెను.

అనఁగా నడవిలో నొకశబరాగ్రణి రసపరివారకిరాతకు లెల్లజాటి ధ్వనులు నేయుచుండఁగా బాణము లేము నత్తటి తెరువరులు మిగుల భీతిచేత శుభ్రము లగుతమవస్త్రములు విప్పించినయట్లు కోయిలలు రొడనేయుచుండఁగా వసంతము కానలయందు వ్యాపించి మందహారుతమును వివఁజేయుఁగా మ్రాఁతులపండుటాకులు భూమిని రాలె నని తాత్పర్యము.

సీ. మధుయంత విటపిసామజకటమ్ముల వ్రాయ, నలరుగై రికరేఖికాళు లనఁగ
హరివిదారితపత్త్ర యగునగ్ర శ్రేణిపై, నడరుగై రికరేఖికాళు లనఁగ

నళిధూమకందళియలమఁ గన్పడుదవాం, గణవిరోచనమయాభిముల సంగ
మును మింగి వెగతై సఁవనతమస్తతిగక్తు, ఘనవిరోచనమయాభిముల సంగ
తే. సహహ యవ్వేళ పత్రితోయధితటస్థ
౧౩కనదతిరోహితప్రవాళము లనంగ
నమరె నతిరోహితప్రవాళముల నంగ
కనకకరవాలికాప్రమాళరము లగుచు.

34

టీ. మధుయంత = ఎసంతమనెడుమావటివాడు ; విటపిస్సామజకటమ్మలక = ప్రాచు
లనెడునెనుఁగలయొక్క గండస్థలములయందు ; వ్రాయక = లిఖింపఁగా ; అలయైకరేఖి
కాకులు = ఒప్పుచున్న సిందూర రేఖాపంక్తులు ; అనంగ = అనునట్లుగా ; వీనికి ప్రవాళము లమరె
ననుదానితో నన్వయము ; హరివిదారితపత్రి. - హరి = వాయువనెడువిందుని చేత, విదారిత =
ఖండింపఁబడిన, పత్రి = ఆకులనెడుపక్షములుగలది ; అగునగ్రేణివైక = అగునట్టివృ
క్షములనెడు కొండలయొక్క చాలున ; అడరుగైరికరేఖికాకులు = ఒప్పుచున్న జేగులు రేఖల
యొక్క చాళ్ళు ; అనంగ = అనునట్లుగా ; అలిధూమకందళి = తుమ్మెదల నెడు సూమాంతురము ;
అలమక = అక్రమింపఁగా ; కన్పడుదవాంగణవిరోచనమయాభిములు. - కన్పడు = చూపట్టు
చున్న, దవాంగణ = వనాంతరమనెడు, విరోచన = అగ్నియొక్క, మయాభిములు = జ్వాలలు ;
అనంగ = అనునట్లుగా ; మును = తోలుత ; మింగి = కబళించి ; వెగతైనక = వెక్కిరియుతాఁగా ;
వనతమస్తతి = వనముల నెడురాచులగుంపు ; క్రక్కునునవిరోచనమయాభిములు = పమనము
సేయుమూర్ధకిరణములు ; అనంగ = అనునట్లుగా ; పత్రితోయధితటస్థలకనదతిరోహితప్రవా
ళములు. - పత్రితోయధి = అకుల నెడుసముద్రముయొక్క, తటస్థల = దరియందు, కనత్ = ఒప్పు
చున్న, అతిరోహిత = మిగుల నెఱుఁగైన, ప్రవాళములు = పవడములు ; అనంగ = అనునట్లుగా ;
అతిరోహితప్రవాళములు = తిరోహితములుగాని యనంగాస్ఫుటముగాబయల్పడినపల్లవములు ;
అనంగకనకకరవాలికాప్రమాళరములు. - అనంగ = మదనునియొక్క, కనకకరవాలికా = బం
గరుకృపాణముయొక్క, ప్రమా = యథార్థజ్ఞానమునకు, కరములు = చేయునవి ; అగుచుక = అయిన
వయి ; అవ్వేళక = అపుడు ; అమరెక = ఒప్పెను. ఆహహ = చిత్రము.

నపపల్లవములు వైఁజెప్పిన చొప్పున విలసిల్లె నని తాత్పర్యము.

చ. కలికలరంగదుజ్జ్వలతఁ + గన్పడఁ గాననసీమ ముత్తైముల్

కలి కలరంగ నెంచి నిజఁగారిమచే నడఁగించి చంద్రముః

కలికల రంగమై నవనుంగంధపరంపర కెల్లఁ జాలను

త్కలికలరం గనారతముఁ + గాంచిన మాపఱచూడ్కి కుంఝచుక. 35

టీ. కలికలరంగదుజ్జ్వలత. - కలికల = కోరకములయొక్క, రంగత్ = ఒప్పుచున్న,
ఉజ్జ్వలత = ప్రకాశము ; గాననసీమ = అరణ్యప్రదేశమందు ; ముత్తైముల్ = చిత్తములు ;

కలికికొ=కలహమునకు; అలరంగకొ=ఒప్పుకొ; నొంచి=నొప్పించి; నిజగారిమచేకొ=తన పాండిమచేత; చంద్రముకలికలకొ=శశికలలకు; అడంగించి=అడంగజేసి; నవసుగంధపరం శరకెల్లకొ.-నవ=నూతనమగు, సుగంధ = పరిమళముయొక్క, పరంపరకెల్లకొ=సమదయమునకంతయు; రంగమై=ఆశ్రయమై; అనారతముకొ = ఎల్లప్పుడును ; కాంచినచూపటమా డ్డికికొ=అవలోకించినచూచువారియొక్కదృష్టికి; చాలకొ = మిక్కిలి; ఉత్కలికలరంగ=వేడుకలయొప్పించును; ఉంచుచుకొ=చేయుచు; కన్నడకొ=అగపడెను.

అనగాఁ గలికలు కాననసీమలందుఁ దమపాండిమచే ముత్యములను శశికలలకు మించుచు నపూర్వపరిమళమును చాల్చుచు చూచువారలచూడ్కి కింపు నించుచుఁ గాస్పించెననుట.

చ. విరిగమి పైల్పై సర్వవనవిభులఁ దారకదీధితిచ్చిదా
పరమహిమానివారణము • పాంథవధూజనదృష్టిమాలికా
పరమహి మానితాళికులభవ్యవిహారనివాస ముజ్జ్వల
త్పరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తి యత్తటికొ.

36

టీ. అత్తటికొ=అప్పుడు; సర్వవనవిభులకొ=ఎల్లయడవులపట్టులందు; తారకదీధితిచ్చిదాపరమహిమానివారణము.-తారకదీధితి = నక్షత్రకాంతులయొక్క, చ్చిదా=చేదనమందు, పర = ఆసక్తమైన, మహిమ = సామర్థ్యముచేత, అనివారణము = అడ్డులేనిదియు; పాంథవధూజనదృష్టిమాలికాపరమహి.-పాంథవధూజన = వియోగి స్త్రీలయొక్క, దృష్టిమాలికా=చూపుచూకులకు, సరమహి = శత్రుభూమిరూపమయినదియు; మానితాళికులభవ్యవిహారనివాసము.-మానిత=శ్రేష్ఠులగు, అళికుల = తువ్వెదగుంపులకు, భవ్యవిహారనివాసము=మనోజ్ఞమగువిహారస్థానరూపమైనదియు; ఉజ్జ్వలత్పరమహిమానికాజయజభాసురచైత్రికకీర్తి.-ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న, పరమ=ఉత్కృష్టమగు, హిమానికా = మంచుగమియొక్క, “హిమానీహిమసంహతిః” అనియమించు, జయ=గెలుపువలన, జ=పుట్టినట్టి, భాసుర=ప్రకాశించుచున్న, చైత్రికకీర్తి=వశంతునియొక్కకీర్తిరూపమయినదియునగు; విరిగమి=పువ్వులగుంపు; పాల్పెకొ=ప్రకాశించెను..

సర్వవనస్థులయందు నక్షత్రకాంతి నడంచునంతప్రకాశముగలదైవిరహి స్త్రీలచూపులకు శత్రుప్రాయంబగుచు మంచును జయించి పొందినచైత్రునికీర్తియో యనునట్లు విరిగమి పాల్పె ననుట. వసంతమందు హిమము నివృత్త మగుటప్రసిద్ధంబు.

సీ ఫలియించెఁ దిలకముల్ • భసలేక్షణమ్ముల
సురసాలత్థానముత్కరము గాంచఁ
జపురించె నునుఁబొన్న • నవసూనసంతతి
సురసాలవల్లరుల్ • నరన నవ్వ

ననఁ జూపె బొగడచాల్ • నవమధుచ్చట నిండ
సురసాలలితశాఖ • కరము నుమియఁ
గుసుమించె లేఁగ్రోవి • కొమగు వీవలి విభా
సురసాలవల్లికల్ • సొరిది నలమ

సితనసురసాలచాక్షమా • సుతముభాష్ట
వరులు మెచ్చంగ మధు వల • ర్పకయ మున్నె
యలరి సురసాలవై ఖరిఁ • జెలుపు గాంచె
నపు డగ్రజేణి యిల్లు దో • హదనిరూఢి.

37

టీ. తిలకముల్ = బొట్టుగులు; సురసాలతాసముత్కరము. - సురసాలతా = రహస్యకీర్తివలయుక్క, సముత్కరము = సమాహము; భసలేక్షణములకు = తేలికగుపులచేత; కాంచె = చూడఁగా; ఫలియించె = పండెను. నునుపొన్న = సుందరమగు పొన్నవృక్షము; సురసాలవల్లికల్ = లెస్సినమావిపువ్వుగుత్తులు; నవసూనసంతతికు = క్రొత్తపువ్వులగమిచేత; సరసకు = సమాపమునందు; నవ్వకు = నవ్వఁగా; చివురించె = పల్లవించెను. పొగడచాల్ = పొగడప్రమాఁకులచాలు; ఇంద్రసురసాలలితశాఖ. - ఇంద్రసురసా = వావిలియొక్కలలిత = మనోజ్ఞమగు, శాఖ = కొమ్మ; నవమధుచ్చటకు. - నవ = నూతనమైన, మధు = పుష్పసవముయొక్క, చటకు = పరంపరము; కరముకు = మిక్కిలియు; ఉమియకు = ఉమియఁగా; ననఁజూపెకు = కనుమించెననట. లేఁగ్రోవి = లేతకురవకము; కొమగువీవలికు. - కొమగు = అందమైన, వీవలికు = వాయువుచేత; విభాసురసాలవల్లికల్. - విభాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సాలవల్లికల్ = మేఘప్రమాఁకులతీవలు, అనఁగా లేతకొమ్మలు; సొరిదికు = వరుసగా; అలమకు - కాగిలిందుటచే; కుసుమించెకు = పుష్పించెను. మధువు = వసంతము; సితనసురసాలచాక్షమాకుతముభాష్టవలు. - సితనసు = శుభ్రాంశువైనదండ్రుఁడు, రసాల = తియ్యమావులు, చారుమారుత = మనోజ్ఞమైనవాయువు, మాఖ = మొదలైన, ఆష్టవరులు = కూరిమిచెలులు; మెచ్చంగకు = ప్రశంసించునట్లుగా; అలర్పకయమున్నె = వికసింపఁజేయకముందె; అగ్రజేణి = ప్రాఁకులచాలు; ఇల్లు = పైఁజెప్పినవిధముగ; దోహదనిరూఢికు = దోహదముయొక్కయతికయముచేత; అలరి = ప్రకాశించి; అభుజు = ఆనమయముందు; సురసాలవై ఖరికు = కల్పవృక్షములతీరన; చెలువుగాంచెకు = అందమునొందెను.

అనఁగా తిలకములకు స్త్రీనిదీక్షణము సొన్నలకు స్త్రీలనవ్వు పొగడలకు కామినిముఖశిధువు కురవకముల కదలాజనాలింగనము దోహదము గావున ఈదోహదములచే వసంతోదయమునకు మున్నెపుష్పఫలాదిభరితములై వేల్పుప్రాఁకులభంగి చెలువుగాంచెననట. ఇట నాలుగు చరణములయందు సురసాలతాసురసాలవల్లి రీంద్రసురసాలవల్లికలయందు స్త్రీలింగములమహిమచే స్త్రీత్వారోపముఁ జేసి తదీయభనలేక్షణాదులచే దోహదనిరూఢిచేయఁబడును.

చ. తలిరులు దోచెఁ గోకిలవిఠానము వేడుకఁ గాంచ సూనముల్
 వ్రెలిచె మిళింద ముచ్చి కడుఁ * బూన నవాంగము మారుతాంకురం
 బొలికెఁ బరాగముల్ వని లఠోత్కర మాకులపాటునందగఁ
 దొలుదొలుతకో వియోగినుదఠుల్ కర మాకులపాటు నందగఁ. 38

టీ. వనికొ = వనమునందు; కోకిలవిఠానము = కోకిలలగుంపు; వేడుక = సంతసమును; కాంచకొ = పొంచఁగా; తలిరులు = పల్ల వములు; లోచెకొ = ఉదయించెను. మిళిందము = భృంగము; కడుకొ = మిక్కిలి; ఉచ్చి = ఉప్పొంగి; నవాంగము = క్రొత్తకీరమును; పూనకొ = వహించఁగా; అనఁగా సంతోషాతిశయమున నుప్పొంగి క్రొత్తదేహమును తాల్చినట్లుండఁగాననుట; సూనములు = పువ్వుములు; చొలిచెకొ = ఉదయించెను. లఠోత్కరము = లతలగుంపు; ఆకులపాటునకొ = కారాకులు రాలుట చేతను; తగకొ = ఒప్పునట్లు; పరాగముల్ = పుష్పాడులను; మారుతాంకురము = మందమారుతము; బొలికె = చల్లెను. తొలుదొలకొ = తొల్లనే; వియోగినుదఠుల్ = విరహిస్త్రీలు; కరము = మిక్కిలి; ఆకులపాటుకొ = వ్యాకులత్వమును; అందగకొ = పొందఁగా. ఇది యన్నిక్రియలతోను నన్వయించును.

అనఁగా వృక్షలతాదులు తొలుతఁ గారాకులు రాలఁగాఁ జిగిరించి కుసుమించి పుష్పాడులు రాలెననుట.

మ. అలరెకొ జై త్రిబలాధినేత మదసారంగాళి సద్వాజిమం
 డలి రాగంబున మించుకొందళములకొ * రమ్యాత్మక జేహూర్పఁగాఁ
 గలనాదారితమీనమారుతయుతికొ * గంజాస్తుఁ డుద్యత్సహః
 కలనాదారితమీనదృక్పరుషజాగ్రద్ధైర్యఁడై యయ్యెడకొ. 39

టీ. అయ్యెడకొ = అపుడు; జైత్రబలాధినేత = వనంతుండ నెడుపడవాలు; మదసారంగాళికొ. - మదసారంగ = మదించినతున్నెదలనెడు మదపుటేనుగులయొక్క, అళికొ = పంక్తిని; సద్వాజిమండలికొ = శ్రేష్ఠములగు పక్షులనెడు మంచిగుట్టములగుంపును; రాగంబునకొ = రక్తిమయనెడు క్రోధము చేత; మించుకొందళములకొ = అతిశయించు చిగురాకులనెడు క్రొత్తసైన్యములను; రమ్యాత్మకొ = మంచిమనస్సుచేత; జేహూర్పఁగాకొ = ఘటిల్ల జేయఁగా; గంజాస్తుఁడు = మురుఁడు; కలనాదారితమీనమారుతయుతికొ. - కలనాద = కోయిలలయొక్కయు, అరి = జిక్కవలయొక్కయు, తమీన = చంద్రునియొక్కయు, మారుత = మలయవాతముయొక్కయు, యుతికొ = ప్రాప్తిచేత; ఉద్యత్సహః కలనాదారితమీనదృక్పరుషజాగ్రద్ధైర్యఁడు ఐ. - ఉద్యత్ = పుట్టుచున్న, సహః = బలముయొక్క, “సహాబలశౌర్యాణిస్థామశ్చక్వా” అని యమరుఁడు. కలనా = ప్రాప్తిచేత, దారిత = చీల్చబడిన, మీనదృక్ = స్త్రీలయొక్కయు, పురుష = పురుషులయొక్కయు, జాగ్రత్ = నిద్రుడమైన, ధైర్యఁడై = ధీరత్వముగలవాఁడై; అలరెకొ = అప్పుడు.

అనఁగా మరుఁడు తనసేవాధిపతియగు వనంతుఁడు సారంగవాజిరాజుని క్రొందఱకు లను గూర్చుఁగా దాను మలయానిలచంద్రాదులతోఁ గూడి స్త్రీపురుషులధీరత్వము నుడి గించెననుట.

మ. కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహః త్కాంతారవారంబులఁ

దలిరా కాకమలేశ్వరాత్మజమహాస్త్యంబు నుమచ్ఛాయకం

దలి రాకాకమలేశ్వరాత్మజమహాస్త్యంబు గడుం బూని క

న్నుల కుద్వేలభయంబు గూర్చ మఱి పాంథుల్ గుంది రప్పట్టునఁ. 40

టీ. అప్పట్టునఁ=ఆసమయమందు; కలకంఠీకులపంచమస్వరగృహత్కాంతారవారం బులఁ.-కలకంఠీకుల=కోకిలస్త్రీలగుంపులయొక్క, పంచమస్వర=తజ్జాతనియతమగు పంచమ రాగమునకు, గృహత్=గృహమువలె నాచరించుచున్న, ఆశ్రయమైనయనుట, కాంతారవారంబులఁ=అరణ్యసముదయములందు; తలిరాకు=చిగురుటాకు; ఆకమలేశ్వరాత్మజమహాస్త్యం బుఁ.-ఆకమలేశ్వరాత్మజ=అలక్ష్మీపతియైనవిష్ణునితనూజుడగుమత్తఘనియొక్క, మహాస్త్యం బుఁ=ప్రతాపభావమును; నుమచ్ఛాయగందలి.-నుమ=కుసుమములయొక్క, ఛాయ=కాంతు లయొక్క, ఇట “ఛాయాబాహుర్యే” అనుసూత్రముచేత ఛాయాశబ్దమునకు నపుంసకత్వము, కందలి=మొలక; రాకాకమలేశ్వరాత్మజమహాస్త్యంబుఁ=పూణికమా చంద్రప్రకాశభావము ను, కమలేశ్వరుడనఁగా జలధిపతియగు సముద్రుండు తదాత్మజుండు చంద్రుండు; “నలిలం కమలంజలమ్ పూర్ణేరాకానికాకరే” అనియమరుఁడు; కడుఁ=మిక్కిలి; పూని=వహించి; కన్నులకుఁ=చూపులకు; ఉద్వేలభయంబు=అధికమైన వెఱపును; గూర్చు=ఘటిల్లఁజేయఁగా; పాంథుల్=తెరువరులు; మఱి=మిగులను; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అడవులయందుఁ గోకిలాలాపములు నవపల్లవములు కుసుమస్తామకాంతియుఁ బాంథు లకు దుస్సహములై ప్రియావియోగదుఃఖము నతిశయింపఁ జేసె ననుట.

తే. అలవసంతంబున రహించెఁ దిలకభాస

మానహిందోళగీతనిఁ స్వాస మహిమ

దీప్త్యదయకాలగాయికాతిలకగీయ

మానహిందోళగీతనిఁ స్వాసమహిమ.

41

టీ. అలవసంతంబునఁ=అలవసంతముతువునందు; తిలకభాసమానహిందోళగీతనిస్వా సము.-తిలక=బొట్టుగులయందు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, హిందోళ=తేఱులయొక్క; గీతనిస్వాసము=పాటలధ్వని; అహిమదీప్త్యదయకాలగాయికాతిలక గీయమానహిందోళగీతని స్వాసమహిమఁ.-అహిమదీప్తి=సూర్యునియొక్క, ఉదయకాల=ఉదరాంచుసమయమందు, గాయికాతిలక=మంచిపాట చేర్చినస్త్రీలచేత, గీయమాన=గానముచేయఁబడుచున్న, హిందోళ= రాగవిశేషముయొక్క, “హిందోళారాగమధుపా” అనివిశ్వము, గీత=గానములపంబంధియగు, నిస్వాస=అలాపముయొక్క, మహిమఁ=అతిశయముచేత; రహించెఁ=ఓప్పెను.

ఈపద్యమున నిస్సాసపదము పునరుక్తమైనను దోషంబుకాదు. ఇందులకు “యమ కాది వ్యధువృత్తం స్థానిన్విహతార్థ నిర్ధారకమ్ | నదుప్తః పునరుక్తశ్చ విశేషావగమా యది || అని సాహిత్యచింతామణి చూడవలయు.

చ. నెలవున రాగనంపద వశీరమ చారుపికారవంబునకొ

దెలిసి వసంతురాక సుమశీరమహూర్తికఁ దాన మూన్చి పూ

ని లలితసుచ్చదాళి నళిశీరమణీయసరంబు లూని మేల్

నెలవునఁ బొల్పెఁ గుంజభవశీరమమాణశుకీసభివృత్తికొ.

42

టీ. వశీరమ=వసలక్ష్మీ; చారుపికారవంబునకొ.-చారు = మనోజ్ఞముగు, పికారవంబు నకొ=కోకిలస్వనమువలన; వసంతురాక=వసంతుండను ప్రియునియొక్కరాకను; తెలిసి=తెలిసికొని; నెలవునకొ=పరిచయము నేత; రాగనంపదకొ=రక్తిమయ నెడుననురాగముయొక్క స మృద్ధిచేత; సుమశీరమహూర్తికకొ.-సుమశీర = పుష్పరసముయొక్క, మహూర్తికకొ=నది యందు; తానమూన్చి = స్నానముఁజేసి; లలితసుచ్చదాళికొ.-లలిత=మనోజ్ఞములగు, సు చ్చద=మంచియాకులనెడువస్త్రములయొక్క, ఆళికొ పంక్తిని; పూని=వహించి; అశీరమణీయ సరంబులు.-అశీరీ=ఆఁడుతు మైదల నెడు, రమణీయ=మనోజ్ఞములగు, సరంబులు=పేరులు; ఊ ని=వహించి; కుంజభవశీరమమాణశుకీసభివృత్తికొ.-కుంజభవనీ=పొదరిండ్లయందు, రమమా ణ=విహరించుచున్న, శుకీ=ఆఁడుచిలుకల నెడు, సభి=చెలియలయొక్క, వృత్తికొ=వ్యాప్తిచేత; మేల్ నెలవునకొ=మంచివాసస్థానమునందు; పొల్పెకొ=ప్రకాశించెను.

ఇచట వసలక్ష్మీ యనెడుస్త్రీ పికారవములచే వసంతుండను ప్రియునిరాక తెలిసికొని స్నానముఁ జేసి శుభ్ర వస్త్రములను రమణీయము లగుహారములను దాల్చి సభిజనముతోఁ గూడి శేలీగృహమున విలసిల్లె నని చెప్పుటచేత వసలక్ష్మీయందు వాసకనజ్ఞాధర్మము వ్యక్తం బగుచున్నది “ప్రియాగమనవేశాయాం మణ్డయన్తి మహుర్వహః | శేలీగృహం తథాత్మనం సా స్యా ద్వాసకనజ్ఞికా” అనివాసకనజ్ఞాలక్షణము.

సీ. రమ్యపున్నాగోర్వరాజాతిసారభా

రూఢివై సలమ మారుతమునిగుడ

రసఁ బల్లవరుచిధారాజాతిసారభా

గారితవంజులొగములు దోవఁ

బ్రబలునంభ్రమ మెచ్చరాజాతిసారభా

వలినివాసి శుకాఘములు నంటింప

రాజత్వికాబ్జకరాజాతి సారభా

నేహూర్పితారావనియతి మెఱయ

తే. నధ్వగులు గుంది రధికతాపార్వి పజవఁ
 గాననంబుల నపుడు చక్కనిప్రియాళి
 కాననంబులఁ గాంచు మోహంబు లాత్తి
 కాన నంబుల మారుఁ డుద్ధతి నటించు.

43

టీ. రమ్యపున్నాగోర్వరాజాతిసారభారూఢి.-రమ్య=మనోజ్ఞములగు, పున్నాగోర్వరాజ=పొన్నవృక్షములయొక్క, ఉర్వరాజమనఁగాభూమిహంబు, “ఉర్వరాసర్వసన్యాధ్యో” అనియమరుఁడు, అతిసారభ=అధికపరిమళముయొక్క, ఆరూఢి=అతిశయము; పైకొ=మీఁదికి; అలమకొ=కవియునట్లు; మారుతము=సమీరము; నిగుడకొ=వీలఁగా; రసకొ=భూమియందు; పల్ల వేరుచిధారాజాతిసారభాగారితవంజులాగములు.-పల్లవ=చిగురులయొక్క, రుచిధారా=కాంతిపరంపరలయొక్క, జాతి=సామాన్యమనెడు, సార=సూర్యసంబంధియైన, భా=కాంతికి, ఆగారిత=గృహమువలెసాచరించుచున్న, వంజులాగములు=వక్షశవృక్షములు; తోపకొ=చూపట్టఁగా; ప్రబలుసంభ్రమము=అధికమైనసంతోషము; ఎచ్చకొ=అతిశయింపఁగా; రాజాతిసారభావశినివాసిశుకాఘములు.-రాజ=రేలవూలయొక్క, అతిసారభ=అతిపరిమళముయొక్క, ఆవళి=పంక్తియందు, నివాసి=నివసించుచున్న, శుకాఘములు=చిలుకలగుంపులు; నటింపకొ=నాట్యముసేయఁగా; రాజత్పికాజ్జకరాజాతి.-రాజతో=ప్రకాశించుచున్న, పికాజ్జకరా=ఆడుకోయిలలయొక్క, జాతి=కులము; సారభానేహోర్వితారావనియతికొ.-సారభానేహ=వసంతకాలముచేత, అర్పిత=అర్పింపఁబడిన, ఆరావనియతికొ=ధ్వనినియమముచేత; మెయియకొ=ప్రకాశింపఁగా; అధ్వగులు=పాంథులు; అపుడు=అసమయమున; అధికతాపార్వి=ఎక్కుడుసంతాపజ్వాల; పజవకొ=వ్యాపింపఁగా; కాననంబులకొ=అరణ్యములయందు; ఎక్కుడు చక్కనిప్రియాళికాననంబులఁగాంచు మోహంబులు.-చక్కని=అందమైన, ప్రియాళికాననంబులకొ=ప్రియాసమాహులములుములను; కాంచుమోహంబులు=చూడవలెనను నభిలాషలు; ఆత్మకుకొ=మదికి; ఆనకొ=నాటఁగా; మారుడు=మత్తఘండు; అంబులకొ=బాణములచే; ఉద్ధతికొ=దర్శముచేత; నటింపకొ=నటింపఁగా; కుందిరి=దుఃఖించిరి.

అనఁగా పున్నాగపుష్పరజములతోఁ గూడినమందమారుతము రక్తపల్లవములతోఁ గూడినవక్షశవృక్షములు నటించుచున్న శుకాఘములు కోకిలస్త్రీనినాదములు పాంథులకుఁ గామోదజేకజనకము లాయె ననుట.

చ. సరసనమీరపోతములు * చక్కఁ జరింపఁగఁ జొచ్చె నప్తు నుం

దరవకుళాగకేసరల*తానుమనోరసవీచి దేలుచుకొ

దరుణనమేరు కేసరల*తానుమనోరసజంబు లాగుచుకొ

దరముగ నాగకేసరల*తానుమనోరమగంధ మానుచుకొ.

44

టీ. సరససమీరపోతములు. - సరస = శ్రేష్ఠములైన, సమీరపోతములు = మందమరుతములు; సుందరవకుళాగ కేసరలతాసుమనోరసవీచి. - సుందర = సుందరములైన, వకుళాగ = పొగడవృక్షములయొక్కయు, కేసర = పొన్నలయొక్కయు, లతా = కొమ్మలయందలి, సుమనః = పుష్పములయొక్క, రస = మకరందముయొక్క, వీచి = తరంగములందు; ఇదిజాత్యేకవచనము; తేలుచు = తేలాడుచు; తరుణమేరుకేసరలతాసుమనోరసజంబులు. - తరుణ = నూతనములైన, సమేరు = సురపొన్నలయొక్క, కేసర = కింజల్కములయొక్క, లతా = బండిగురివెందలయొక్క “లతాగోళిందిసిగుండ్రా” అనియమరుఁడు, సుమ = పువ్వులయొక్క, నోన = అధికమైన, ఇచట నైకభేత్వాదులయందువలెనశబ్దముతో ఊనశబ్దమునకు “సుపుపా” అనిసమాసము, రజంబులు = పుష్పాధులను; లాగుచు = ఆకర్షించుచు; తరముగ = క్రమముగ; నాగ కేసరలతాసుమనోరమగంధము. - నాగ కేసరలతా = నాగ కేసరపుతీవలయొక్క, సుమనోరమ = మిక్కిలిమనోజ్ఞమైన, గంధము = పరిమళమును; ఆనుచు = పానముఁజేయుచు; అప్త = ఆసమయమందు; చక్క = బాగుగా; చరింపఁగఁజొచ్చె = నంచరింపసాగెను.

ఇటు బాలపవనములు వకుళాదిపుష్పనీరమునఁ జేలుచు సురపొన్నలు మొదలగువాని పుష్పాడిలాగుచు నాగ కేసరాదిగంధము నానుచుఁ జరింప సాగెనని బాలవృత్తము సమీరపోతములందు వర్ణితంబయ్యె.

సీ. శ్యామోదయము కొంచీయము చేయ నేతెంచి

శ్యామోదయమును హేఁచ్ఛఁగఁ దనర్చె

సుమనోవిలాసంబు ఁ చూఱుచుచ్ఛఁగఁ జేరి

సుమనోవిలాసంబు ఁ లమరఁ జేసె

దుంగకదంబాభ ఁ దూల్పంగఁ బొడకట్టి

తుంగకదంబాభ ఁ పొంగఁ దార్చె

హైమజాలకరూఢి ఁ నపహరింపఁగఁ బొల్చి

హైమజాలకరూఢి ఁ యడర నూన్చె

తే. శుచిపలాశాభివృత్తి గూర్ప ఁ నచల వెలసి

శుచిపలాశాభివర్ధకఁ స్ఫూర్తి బొదలె

సహహ కమలేశ్వరాత్మజాఁతైకమైత్రి

కతనఁ జైత్రుండు సమ్మదా ఁ కలన నొంది.

45

టీ. శ్యామోదయము = రాత్రియొక్కయు విర్భావమును; కొంచీయము = అల్పమునుగా; చేయ = చేయుటకు; నేతెంచి = వచ్చి; శ్యామోదయమును = ప్రేంకణవృక్షములవృద్ధిని; హేచ్ఛఁగఁ = అధికముగునట్లుగా; తనర్చె = చేసెను. సుమనోవిలాసంబు = జాజాలయొక్కవిలాస

మును; చూపుచున్నగఁ = కొల్ల నెట్టుటకు; చేరి=పొంది; సుమనోవిలాసంబులు=పువ్వులయొప్పిదిములను; అమరఁ = అమరునట్లు; చేసెఁ = ఒనరించెను. తుంగకదంబాభ. - తుంగ = ఉన్నతములగు, కదంబ = కడుములయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తూర్పుగఁ = తూర్పుటకు; పాడకట్టి = అవిధ్యవించి; తుంగకదంబాభ. - తుంగ = పొన్నలయొక్క, “పున్నాగేపురుషస్తుభ్యః” అనియమరుఁడు, కదంబ = గుంపులయొక్క, ఆభ = కాంతిని; పొంగఁ = అతిశయించునట్లు; తార్చెఁ = చేసెను. హైమజాలకరూఢిఁ = హిమసంబంధులగుదొడుపులయొక్కరూఢిని; అపహరింపఁగఁ = అపహరించుటకు; పొల్పి = ఉదయించి; హైమజాలకరూఢి = సంపకసంబంధులగు మొగ్గలరూఢిని; అడరఁ = ఒప్పునట్లు; ఊన్పెఁ = చేసెను. శుచిపలాశాహృతిఁ. - శుచిపలాశ = కారాకులయొక్క, ఆహి = పరంపరలయొక్క, హృతిఁ = హరణమును; కూర్పఁగఁ = చేయుటకు; అచలఁ = భూమియందు; వెలసి = ప్రకాశించి; శుచిపలాశాహివర్ధనస్సూర్తిఁ. - శుచిపలాశ = నిర్మలములగు మోదుగులయొక్క, ఆహి = పంక్తియొక్క, వర్ధన = వృద్ధి; బొందించుటయందలి, స్సూర్తిఁ = ప్రకాశముచేత; పాదలఁ = ఒప్పెను. అపహ = ఆశ్చర్యము! కమలేశ్వరాత్మజాతైకమైత్రికతనఁ. - కమలేశ్వర = లక్ష్మీకాంతుఁడైనవిష్ణువుయొక్క, ఆత్మజాత = పుత్రుఁడగుమరునియొక్క, ఏకమైత్రికతనఁ = ముఖ్యస్నేహమునుబట్టి; చైత్రుండు = వసంతుండు; నమ్మదాకలనఁ = సంతోషసంబంధమును; ఒంది = పొంది. వైఁడెప్పినవిధముగఁ జేసె నని క్రింది కన్వయము.

వసంతము శ్యామోదయము కొంచెము సేయుటకు, సుమనోవిలాసంబు చూరపుచ్చుటకు, తుంగకదంబాభ దూల్చుటకు, హైమజాలకరూఢి నపహరించుటకు, శుచిపలాశాహృతి గూర్చుటకు, ధరణిఁ జేరియు, తద్విరుద్ధము లైనశ్యామోదయంబు మోచుచేయుట, సుమనోవిలాసంబు అమరఁ జేయుట లోనగుకార్యము లొనరించుటవలన, “శ్లో॥ అన్య త్కర్తు మ్మవృత్తస్య త ద్విరుద్ధకృతి క్చ సా! గోత్రోద్ధారప్రవృత్తోపి గోత్రోద్భేద మ్పరా కరోః ॥ ఇత్యాదులయందువలె, క్లేషోత్థాపితాసంగతిలంకారము. ఇట్లు శ్యామోదయ సుమనోవిలాసతుంగకదంబాభా హైమజాలకరూఢి శుచిపలాశాకులకు విరోధము సేయ సమకట్టినవసంతుఁడు తద్విపరీతవర్తనమునఁజెలఁగుట చిత్రము. ఇట్టి దుర్మయమందుఁ బ్రవర్తించినవసంతుఁడు శ్రీనారాయణమానుండగుమీనకేతనునిసాంగత్యమహిమచే నదిమాని నాఁడనుటవలన “సారూప్యమపి కార్యస్య కారణేన సమం విదుః” అను సమాలంకార భేదమును గలుగును. వసంతవాసరమందు రాత్రి తక్కువ యగుటయు, అతలు వృద్ధి బొందుటయు, జాజులు విలసిల్లకుండుటయు పువ్వులు సమృద్ధములగుటయు కదంబములు పుష్పింపకుండుటయు పొన్నలు ప్రకాశించుటయు మంచుపిండు ముడుఁగుటయు, సంపెఁగలు ప్రబలుటయు, పండుటాకులు రాలుటయు, మోదుగులు మోదించుటయు, కొన్నిలోక ప్రసిద్ధంబులు, కొన్ని కవిసమయసిద్ధంబులు. దీనిం గూర్చి కవికల్పలతయందు “అసతోపి నిబధ్ధేనా నిబధ్ధేనసతోపిచ! నియమేన చ జాత్యాదేః కవీనాం సమయస్త్రీధా! అసతోపి నిబధ్ధోయథా । రత్నాని యత్రకుత్రాదౌ హంసా స్వల్పజలాశయే । జలేభాద్యన్నభో నద్యా మహృజాద్య న్నదీవ్యపి । తిమిరస్య తథామస్త్రీగ్రాహ్యత్వం నూచిభేద్యతా ।

అజ్ఞలిగ్రాహ్యతా కుమౌఘపవాహ్యత్వం విధుత్విషః । శుక్లత్వం కీర్తిహాసాదా కార్జ్యం
చాకీర్త్యమాదిషు । ప్రతాపే రక్తతోష్ణత్వే రక్తత్వం క్రోధరాగయోః । విభావర్యాం భిన్న
తయా వర్తనం చక్రవాకయోః । జ్యోత్సాన్నిపానం చకోరాణాం ఇచ్చతుష్కం ఇచ్చపయోనిశేః॥
సతో ప్యనిబద్ధో యథా - వసంతే మాఘతీపుష్ప మ్బలపుష్పే చ చంద్రనే । అశోకే చ ఫలం
జ్యోత్సాన్నిధాన్యే కృష్ణాన్యపతయోః । కామిదస్తేషు కున్దానాం జుగ్బుత్తులేషు చ రక్తతామః ।
హరితత్వ ద్వివా నీలోత్పలానాం ఇచ్చ వికాశితమ్ । వర్ణయేన్న సదశ్శ్రుత నియమో ధ ప్రకా
శ్యతే ॥ భక్తార్జ్యత్వ స్థిమవత్యేన మలయేష్వేన చంద్రనమ్ । రక్తత్వం రక్తబద్ధాకబిమ్బా
మౌఘజివవస్పతామ్ । తథా వసంత ఏవా న్యపుష్టానాం జుగ్బులకూజితమ్ । వర్ణాస్త్యేవ మయూరా
ణాం రుత స్పృత్య ఇచ్చ వర్ణయేత్ । నియమస్య విశేషోధ పునః కశ్చి త్స్వీకాశ్యతే॥ ఇత్యా
దిగాః జెప్పఁ బడినది. వసంతాదులను గూర్చియు నందె యిట్లున్నది. “సురభౌ దోలాకో
కిలమారుతమూర్యగతితరుదలోద్భేదాః । జాతీతరపుష్పచయామ్రమజ్జరీభమర ఝజ్జా రాః ।
గ్రీష్మే పాటలమల్లితావసరఃపథికళోపవాతోష్ణాః । నక్తఃప్రపాచితృష్ణామృగతృష్ణామ్రాదిఫలపా
తాః॥ వర్షాను మనశిభిసదనసమాగమాః పజ్జుకస్తలోద్భేదాః । జాతీకదమ్బకేతక ఝజ్జానిలని
మ్బుగా హలిప్రీతిః । శరదీ స్థిరవిపటుత్వ జ్వలాచ్ఛతా గ స్త్యహంసపుష్పదర్పాః । సప్తచ్ఛదస్మి
తాభ్రంధాన్యశిభిపత్యమదపాతాః । హేమస్తే దినలఘుతా శీతయవస్తమ్బమరుదకహిమానిశిశిరే
కరీషధూమమాఃకున్దామ్బుజదాహహిమజలోత్కర్షాః॥ ఇత్యాదిగా నున్నది. ఇందు వసంతమున
గూర్చిగతిమాంద్యమున రాత్రికొంచెమగుటయు, జాజులు వికసిల్లుకుండుటయు, కదం
బములు వర్షర్తువునంచే చెప్పఁదగినవనుటచే నవి లేకుండుటయు జాతీతరసర్వకుసుమములని
చెప్పటచేఁ జంపకాదిపుష్పసమృద్ధి తరుదలోద్భేదముచెప్పటచేఁ గారాకులురాలుటయు
లోనగునవి తెలియవలయు.

చ. అలమధువేళఁ దీవ్రవిరహాగ్నిశిఖాపరితప్తగాత్రి యౌ
నలినవిరోధివంశజననాయకపుత్రి దలంక సాగె న
త్యలఘునువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగకాండధారకుక్
హలహలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగకాండధారకుక్.

46

టీ. అలమధువేళ = ఆవసంతసమయమందు ; తీవ్రవిరహాగ్నిశిఖాపరితప్తగాత్రి.-
తీవ్ర=గాఢమైన, విరహాగ్ని = వియోగమనెడు వహ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలచేత, పరి
తప్త=మిక్కిలితపింపఁజేయఁబడిన, గాత్రి = దేహము గలది; ఔనలినవిరోధివంశజననాయక
పుత్రి=అగునట్టిచంద్రవంశరాజపుత్రికయగుచంద్రిక; అత్యలఘునువర్ణ కాననవిహార్యసమాశుగ
కాండధారకుక్.-అత్యలఘు= మిగులనధికమైన, సువర్ణ కానన = సంపెఁకతోటలయందు,
విహారి=సంచరించుచున్న, అసమాశుగకాండ = సాటిలేనిమందమారుతసందోహములయొక్క,
ధారకుక్ = పరంపరకు ; హలహలధారిదర్పపరిహార్యసమాశుగకాండధారకుక్.-హలహల
ధారి=రుద్రునియొక్క “హాలాహలం హలహలం హలహలం హలహలం” అని ద్విరూపకోశము,
దర్పపరిహారి=గర్వమునుబరిహరించిన చువ్వునుయొక్క, అసమ=సాటిలేని, అశుగ=బాణముల
యొక్క, కాండ=సంఘముయొక్క, ధారకుక్=అంచునకు; తలంక సాగె = పడఁక సాగెను.

తే. బాల యీలీల మదనరోపాలికలక

రాలవ ర్తనచే మనఃపాలిక గలకఁ

జెంది కుందంగఁ దన్నేత్రజితచకోరి

చేరి యిట్లను సూక్తిరాజితచకోరి.

47

టీ. బాల=చంద్రిక ; ఈలీలక = ఈలీయన ; మదనరోపాలికలకరాలవ ర్తనచేక.- మదన=మన్నఘనియొక్క, రోపాలికల = శరపరంపలయొక్క, “పత్తిరోపఇహస్త్వయోః” అని యమరుఁడు, కరాలవ ర్తనచేక=తీక్షణ ర్తనచేత; మనఃపాలిక=హృదయసీమయందు; కలకఁజెంది=కలఁతపాటి; కుందంగక=దుఃఖింపఁగా; తన్నేత్రజితచకోరిక = సేత్రము లచేగెలువఁబడిన యాఁడుచకోరములుగలయాచంద్రికను; సూక్తిరాజిత=సూక్తులచేత ప్రకాశించుచున్న; చకోరి=చకోరియ నెడుప్రియసఖి; చేరి=ఛంది; ఇట్లయక = వక్ష్యమాణప్రకారముగఁబలికెను.

చ. తలఁకెద వేల కీరవనితాజనవృత్తికిఁ దేటి రానెలం

తల కెద వేల మీఱునిజధైర్యము పాయఁగఁ గుంబె దేల కో

యిలనవలాలసారకుతిఁ కింతి మనోజుఁడు సంఘటించుఁ బో

యిల నవలాలసాప్రచయఁ మీయెడఁ ద నృజియింప సత్కృపక. 48

టీ. ఇంతి=ఓచంద్రికా ! కీరవనితాజనవృత్తికిఁ=కుశాంగనాజనవ ర్తనమునకు ; తేటి రానెలంకలకుక=మధుపరాజస్త్రీలకు; తలఁకెదవేల = భయపడెదవేల ? కోయిలనవలాల సారకుతిక.-కోకిలస్త్రీలయొక్కతేవృద్ధినికి ; ఎదక=హృదయమందు ; వేలమీఱునిజధైర్యము=మితిమీరినసీధీరత్వము; పాయఁగక = తొలఁగఁగా; కుంబెదేల = దుఃఖించెదవేల ? ఇలక=భూమియందు; మనోజుఁడు=మన్నఘఁడు; ఈయెడక=ఇపుడు; తక=తన్ను; భజింపక=సేవింపఁగా; సత్కృపక=నుంచెదయిచేత; నవలాలసాప్రచయము.-నవ=నూతనమైన, లాలసా=వేడుకయొక్క, ప్రచయము=ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని; సంఘటించుఁబో=కూర్పునుబో.

అన్యఁగా మరుఁడు తన్నుఁ బూజించినవారికి ఉత్తరోత్తరాభివృద్ధిని ఘటిల్లఁజేయును గావున కుందఁ బని లేదని తాత్పర్యము.

తే. కాన నమ్ము నటద్భక్తికలనమునఁ గ

రమ్ము నలినాశుగునిఁ గొల్వఁ రమ్యకేళి

కాననమ్మున కోనీలకంజనయన

రమ్ము నలి నాశుగతియిట్లుఁ ప్రబల ననుచు.

49

టీ. కానక=అహేతువున; నమ్ము=విశ్వసించుము. నలినాశుగునిక=మన్నఘని; కరమ్ము=మిక్కిలి; నటద్భక్తికలనమునక = ప్రకాశించుచున్న భక్తియుక్తిచేత; కొల్వక=సేవించు

టకు; రమ్యకేళికాననమృతకుఁ=మనోజ్ఞమగుక్రీడావనమనకు ; ఓనీలకంజనయన=ఓనీలాత్మ లాఘ్వి ! నలిక=మిక్కిలి; ఆశుగతి=శీఘ్రగమనము ; ప్రబలక=అతిశయింపఁగా; ఇపు డు=ఈసమయమున; రమ్మ. అనుచుకొ=ఇటచుచు. దీనికి నుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

మ. చెల్లి కే లందిన మాఱు పల్కక మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తిఁ ద

త్కలకంఠీర వనంబుఁ జేర నరిగెఁ ♦ దత్పద్మినీమాళి స

త్కళకంఠీరవజాలకంబులు కడుకొ ♦ గాటంబులై యుజ్జ్వల

త్కలకంఠీరవకామినీనినదరేఖం బల్వైఱకొ గూర్పఁగక.

50

టీ. చెలి=సఖియగుచోరి; కేలందినకొ=చేయిఁబట్టఁగా; మాఱుపల్కక=బదులుమా టాడక; మనశ్చింతాకులస్ఫూర్తికొ.-మనశ్చింతా=మనోగత మైనప్రియవిషయక ధ్యానముచేత నైన, ఆకులస్ఫూర్తికొ=వ్యాకులత్వప్రకాశముచేత; తత్కలకంఠీరకొ.-తత్=ఆ, కలకంఠీ= చకోరియొక్క, ఇరకొ=వాక్యముచేత; తత్పద్మినీమాళి=ఆపద్మినీజాతిస్త్రీరత్నమగుచంద్రిక; స త్కలకంఠీరవజాలకంబులు.-నత్=శ్రేష్ఠములైన, కలకంఠీ=కోకిలస్త్రీలయొక్క, రవజాలకం బులు=ధ్వనికదంబములు; కడుకొ=మిక్కిలి; గాటంబులై=దృఢములై; ఉజ్జ్వలత్కలకంఠీర వకామినీనినదరేఖకొ.-ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న, కల=కాంతిగల, కంఠీరవ=సింహముల యొక్క, కామినీ=స్త్రీలయొక్క, నినదరేఖ=ధ్వనిరీతిని; బల్వైఱకొ=గొప్పభయమును; గూర్పఁగకొ=ఘటిల్లఁజేయుచుండఁగ; వనంబు=ఉద్యానవనమును; చేరఁగకొ=ఛొందుట కు; అరిగెకొ=పోయెను.

ఆచంద్రిక తనచెల్లి యగుచోరివాక్యమనకు మాఱు మాటాడక దానిచే యూఁత గాఁ గొని యుద్యానమునకు వెడలుచుండఁగా కోకిలస్త్రీస్వరములు సింహనాదములభంగిని భయము గలుగఁజేసె ననుట. ఆవి యామెకు మిగుల రాగోద్దీపకము లాయె నని ఫలితము.

శా. భ్రాజద్భక్తి నెదుర్కొనంగ వనగోపస్త్రీజనం బాప్తనీ

రేజాస్యానికరంబు తక గొలువఁ జేరెకొ గేళికారామ మా

రాజీవాంబక శింజినీనికరగర్జల్ హంసి నేర్వ న్నహా

రాజీవాంబకశింజినీవిరుతిఁ బర్యవేడి నిట్టూర్పులుకొ.

51

టీ. ఆరాజీవాంబక = కమలనయనయగునాచంద్రిక; వనగోపస్త్రీజనంబు; వనగోప= ఉద్యానవనపాలికలగు, స్త్రీజనంబు=స్త్రీలు; భ్రాజద్భక్తికొ=ఒప్పుచున్న భక్తిచేత; ఎదుర్కొ నంగకొ=ఎదురుగరాఁగా; ఆప్తనీరేజాస్యానికరంబు.-ఆప్త=హితలయిన, నీరేజాస్యానికరం బు=స్త్రీలకదంబము; తకొ=తన్ను; కొలువకొ=సేవింపఁగా; శింజినీనికరగర్జల్.-శింజినీ=అందె లయొక్క, నికర=గుంపుయొక్క, గర్జల్=ధ్వనులను; హంసి=హంసస్త్రీ; నేర్వకొ=అభ్యసిం పఁగా; మహారాజీవాంబకశింజినీవిరుతికొ.-మహత్ = అధికమైన, రాజీవాంబక = మరుని యొక్క, శింజినీ=అల్లెయొక్క, తుమ్మెదలబారుయొక్కయనుట, విరుతికొ=ధ్వంకారము

చేత; “శిష్టానీసూపురజ్యయోః” అనిరత్నముల; వేడి నిట్టూర్పులు = ఉష్ణమైనదీర్ఘనిశ్వాసములును; పర్వకో = వ్యాపింపఁగా; శేలి కారామము = శ్రీదోహ్యమును; చేరకో = హించెను.

అనఁగా నాచంద్రిక పనపాలికలు భక్తితో నెదుర్కొనఁగా సభీషర్గము కొలుచుచుండఁగా హంసపలుకులం బోలునందలచప్పడుతోఁగూడి తున్నెడలయుంకారములచేఁ గుంది వేడినిట్టూర్పులు విడుచుచుఁ గేలికావనముం జేరె ననుట.

క. కువలాస్తరుజాగతిఁ బొక్కు వలాహకకంచకు సచికొమ య్యెడఁ
త్కువలాంబకాళి నుధజేఁకున లాన్పుశుభోక్తి దెల్పెఁగూఁదిని చొదలఁ.

టీ. ఆయ్యెడఁ = ఆనమముందు; కువలాస్తరుజాగతిఁ = మదనజ్వరప్రాప్తిచేత; పొక్కువలాహకకంచకుఁ = తపించుచున్నచంద్రికకు; వలాహక మనఁగా మేళుము చానిఁ బోలుకంచములు గలది వలాహకకచ; తత్కువలాంబకాళి. - తత్ = ఆ, కువలాంబకాళి = స్త్రీసమాహము; నుధజేఁకువలు. - నుధ = అమృతముయొక్క, తేకువలు = సైర్యములను; అన్పుశుభోక్తిఁ = శమింపఁజేయుశుభ మైవవాక్యముచేత; పనికొమరు = ఉద్యానముయొక్కయంగమును; కూర్చి = ప్రేమము; చొదలఁ = వృద్ధిపొందునట్లుగా; తెల్పెఁ = తెలిపెను.

కామజ్వరముచేఁ బ్రేగుచున్నచంద్రికతో నాస్త్రీలు నుధకన్న మధురమైన పలుకులతో నుద్యానవనసౌందర్యముఁ దెల్పి రనుట.

సీ. బాలాంబుజతమాలాభినవజాల

జాలామృతోల్లోలఁవట్టదాఘ

రాగాదివరమాగఁమాగాంతసుఁరాగ

రాగావరణభాగఁరాళపవన

కేలీగృహన్తాలిఁమాల్గిస్థితిపికాలి

కాలీనరవలోలిఁతాధ్వగాత్త

రాజీవశరవాజిఁవాజీననిరతాజ

తాజీదనక రాజిఁతామ్రఫలిక

తే. భవ్యఋతుకాంతకాంతతాత్పర్యసృష్ట

ఘనవిషమబాణబాణసంఘాతకలిత

తిలకమధుగంధగంధసంచులుకితాశ

కనదచిరధామధామ యివ్వనిక గంభ.

53

టీ. బాలాంబుజతమాలాభినవ జాలజాలామృతోల్లోలవట్టదాఘ. - బాల = తరుణములైన, అంబుజ = పద్మములయొక్కయు, తమాలమాలా = కానుకపంక్తులయొక్కయు,

అభినవ=నూతనములగు, జాలజాల=మొగ్గలగుంపుయొక్క, అమృత=పూఁదేనియందు, ఉల్లా-
ల=మిక్కిలిఅగుక్తములైన, మట్పద=భృంగములయొక్క, ఓఘ=సమూహముగలది; రాగాది
పరమాగమాంతస్తుపరాగ రాగాభరణభాగ రాశిపవన.-రాగాది = దాడిమివృక్షముమొదలు
గాఁగల, పరమ=శ్రేష్ఠములైన, అగమ=వృక్షములయొక్క, అగాంత = పుష్పములయొక్క,
సుపరాగ=మంచిపుష్పాడియొక్క, రాగ=రక్తిమయొక్క, అవరణ=అచ్చాదనమును, భాగ=
పొందిన, అరాశి=కుటిలములగు, పవన=వాయువులుగలది; శేలీగృహస్థాలిహాలిశీతపికాలికా
లీనరవలీతితాధ్వగాత్త.-శేలీగృహత్=విహారగృహములగుచున్న, హాలి=అశోకవృక్షముల
యొక్క, హాలి=అగ్రములయందు, శీత=ఉండిన, పికాలికా=శోకిలపంక్తులయొక్క, అలీన
=స్ఫుటమైన, రవ=ధ్వనిచేత, లాలిత=చలింపఁజేయఁబడిన, అధ్వగ = పాంథులయొక్క,
అత్త=మనములుగలది; రాజీవళరవాజి వాజీననిరతాజితాజీవనక రాజితామ్రఫలిక.-రాజీవళర=
మన్నఘనకి, వాజి=అశ్వములైన, వాజీన=పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్క, చిలుకలయొక్కయనుట,
నిరతాజిత=ఎల్ల పుడునొటువడని, అజీ=కలహములకు, జనక=హేతువైన, రాజిత=ఓప్పుచున్న,
అమ్రఫలిక=మావిపండ్లుగలది; భవ్యఋతుకాంతకాంతతాత్పర్యసృష్టఘనవిషమ బాణబాణసం
ఘాతకలితతిలకమధుగంధగంధసంచరికితాళ.-భవ్య=మనోజ్ఞమైన, ఋతుకాంత=వసంతు
నిచేత, కాంతతాత్పర్య=మంచియానక్తిచేత, సృష్ట=సృజింపఁబడిన, ఘన = అధికములైన,
విషమబాణబాణ=పుష్పములయొక్క, సంఘాత=సమదాయముతో, కలిత = కూడుకొన్న,
తిలక=బొట్టుగులయొక్క, మధు=మకరందముయొక్క, గంధ=పరిమళముయొక్క, గంధ=లే
శముచేత, 'గన్ధోగన్ధకామోదేలేశేనంబన్ధగర్వయోః' అని విశ్వము, సంచలుకిత=పుడిసిలిం
పఁబడిన, ఆశ=దిక్కులుగలదియైనగు; ఇవ్వనిక=ఈయుద్ధానమును; కనదచిధామధామ.-
కనత్=ఓప్పుచున్న, అచిరధామధామ=మెఱిపువంటికాంతిగలదానా! కంటె=చూచితివా?

నచాంభోజతమాలజాలకములత్రాఁదేనియందు దానక్తము లగుతుమొదలుగలదియు,
దాడిమి మొదలగువ్రాఁకులపుష్పరేణువులచేత వ్యాప్తములగుతెఱ్ఱెరలు గలదియు, బాటసా
రులచిత్తములను జలింపఁజేయు సశోకవృక్షవాసి శోకిలధ్వనులు గలదియు, ఎల్ల పుడు చిలు
కలకు జగడము గలుగఁజేయు మావిపండ్లు గలదియు, వసంతోదయమున నుదయించిన బొ
ట్టుగులపువ్వులవాసనారేళముచేఁ బుడిసిలింపఁబడిన దిక్కులుగలదియునగునీపనిని జూడు
మనుట.

చ. తలిరుమెఱుంగుచాయ శుకః దారరవస్తనితంబు లెచ్చని
స్తులతిలకాభ్రముల్ గురియఁ జొచ్చె బయోజదళాక్షి గాడ్పుచాల్
గలయ మరందదంభమున యాటవువర్షము గంటె సాంద్రము
త్కల యమరం దదంభమునకై యభిచాతకకోటి పర్వగళ. 54

టీ. పర్యోజదళాక్షి=పద్మపత్రములఁబోలుకన్నులుగలదానా! నిస్తులతిలకాభ్రముల్=
సాక్షిలేనితిలకవృక్షములనెఱుఁపులు. తలిరుమెఱుంగుచాయ = చిగురుల నెఱుఁపుదాటు.

శుకదారరచస్తనితంబులు.-శుకదారరవ=ఆడుచుటకలరవములనెడు, స్తనితంబులు=ఉండుములు; ఎచ్చకో=మించుగా; గాడ్పుచార=వాయుపరంపర; కలయకో=కూడగా; సాంద్రముత్కల=దట్టమైనసంతోషకల; అమరకో=ఓప్పుగా; తదంభమునకై = అమరందమనెడుజలమునకై; అశితకకోటి=తుమ్మెదలచుచాతకములగుంపు; పర్వంగకో=వ్యాపింపగా; మరందదంభమునకో=మరందవ్యాజముచేత; గాటపువర్షము = గాఢమైనవర్షమును; కురియకోచొచ్చెకో=కురియసాగెను. కంటె. యాపకకైతవాపహ్నుతులు.

చ. హితమహిలాలలామ వరియింపంగ నిష్టు నిరస్తహింభా

తతికరదీ పికాళివనితాశుభగీతి సువర్ణజాలనం

తతికరదీపికాళి వనితాదార్శన నామని రాంగఁ దుంగసా

ధతలము లెక్కె గన్గెన ముదంబునఁ జిల్కలరాణివాసముల్. 55

టీ. నిరస్తహింభాతతికరదీ.-నిరస్త=తిరస్కరింపఁబడిన, హింభాతతిక=వజ్రకాంతిపరంపరకలిగిన, రదీ=దంతములుగలదానా! ఇదిచంద్రికానంబోధనము; పికాళివనితాశుభగీతికో.-పిక=కోకిలలయొక్కయు, అళి=తుమ్మెదలయొక్కయు, వనితా=స్త్రీల నెడుస్త్రీలయొక్క, శుభగీతికో=మంగళమైనపాటతోను; సువర్ణజాలనంతతికరదీపికాళికో.-సువర్ణజాల=సంపెంగమొగ్గలయొక్క, సంతతి = సమాహమనెడు, కరదీపికా=కరములయందలిదీపములయొక్క, అళికో=పంక్తితోను; వని=వనమనెడుస్త్రీ; తార్శనకో=సూరింపగా; అమని=వసంతము; హితమహిలాలలామకో.-హిత=ఇష్టమైన, మహిలాలలామకో=ప్రేంకణమనెడుస్త్రీరత్నమును; వరియింపంగకో=వరియించుటకు; రాంగఁ=వచ్చుచుండగా; ఇష్టు=ఈనమయమందు; చిలుకలరాణివాసముల్=శుకాంగనలనెడురాజస్త్రీలు; ముదంబునకో=సంతనముచేత; తుంగసాధతలములు=పొన్నలయు మోరటునమాహములయు ప్రదేశములనెడు ఉన్నతసాధప్రదేశములును; ఎక్కెకో=ఆధిష్ఠించెను.

అనగా పికాళివనితలపాటలతోడను సంపెంగమొగ్గలనెడుకరదీపికలతోను వనియొదుర్కొన మహోత్సవముగా వసంతుండమనొకవరుండు ప్రేంకణమనెడుస్త్రీరత్నమును వరించుటకై వచ్చినయట్లున్న దనియు వానిం గాంచ ముదమున శుకాంగనలు తుంగసాధములెక్కిన యట్లున్న దనియు భావము.

చ. నలువుగ మొగ్గుగుబ్బు లెడఁ నాటంగఁ గాఁగిటఁ జేర్చి నేర్పుతో

మలయధరాధరానిలకుఁమారవిటుండు లతాప్రసూనకో

మలయధరాధరానవముఁ మాటికి నానుచు మొక్కె మోదముల్

మలయ ధరాధరాగ్రణికుఁమారిక చూపటు నిల్వఁ జేయవే. 56

టీ. ధరాధరాగ్రణికుమారిక=రాజపుత్రికయగుచంద్రికా! మలయధరాధరానిలకుమారవిటుండు.-మలయధరాధర=మలయపర్వతముయొక్క, అనిలకుమార=మందమూరుతమనెడు, విటుండు=కారుండు; నలువుగఁ=ఓప్పదముగా; మొగ్గుగుబ్బులు = మొగ్గలనెడుస్తనములు;

ఎదక్ = హృదయమందు; నాటంగక్ = తాళనట్లు; కాగిటక్ = భుజాంతరమందు; నేర్పు
తోక్ = చాతుర్యము చేత; తార్పి = కదియించి; లతాప్రసూనకోమలయధరాధరాసవిము.-
లతా = లతయ నెడు, ప్రసూనకోమల = స్త్రీయొక్క, అధరాధర = అధరోష్ఠస్థానీయమైన, ఆనవము =
మద్యమును; మాటికిక్ = నారెకు; ఆనుచుక్ = పానము చేయుచు; మోదముల్ = సంతసములు;
మలయక్ = న్యాపింపఁగా; చొక్కెక్ = సుఖపరవశుడయ్యెను. చూపు = దృష్టిని; అటుని
ల్వక్ = ఆవైపునిల్పునట్లు; చేయవే = చేయుమా.

మలియనూరుతము నేయునిటచరితంబు నాలోకింపు మనుట.

శా. స్థితాశ్యావృత్తిభూర్యయోవలయలక్ష్మీం బూని పాంథాంగనా
జాతాస్మక్పరిషి క్తరీతి నరుణః చాచ్చయల్ మనం బొల్పునీ
శాతప్రాససమూహజాలకుల మెచ్చక్ జేసె బో చిత్తభూ
శాతప్రాససమూహ జాలజవిభానంజేతృవక్త్రేందుకా.

57

టీ. జాలజవిభానంజేతృవక్త్రేందుకా.-జాలజ = జలజసంబంధనియును, విభా = కాం
తిని, సంజేతృ = జయించిన, వక్త్రేందుకా = చంద్రునివంటి మోముగలదానా! స్థితాశ్యావృత్తి
భూర్యయోవలయలక్ష్మీం.-స్థిత = అధికమైన, అలి = తు మైదలయొక్క, ఆవృత్తి = ఆవరణమ
నెడు, భూరి = అధికమైన, అయోవలయ = ఇసుముతోడుపుయొక్క, లక్ష్మీం = సంపదను; పూని =
వహించి; పాంథాంగనాజాతా స్మక్పరిషి క్తరీతిక్.-పాంథాంగనా = విరహిస్త్రీలయొక్క,
జాత = సమూహముయొక్క; అస్మక్ = రక్తము చేత, పరిషి క్తరీతిక్ = తడుపఁబడిన దాని రీతి
చేత; అరుణః చాచ్చయల్ = రక్తకాంతులు; మనక్ = కలుగఁగా; బొల్పునీ శాతప్రాస సమూహ
జాలకులము.-బొల్పు = ఉదయించిన, ఈ శాతప్రాస = ఈయెఱ్ఱగన్నెరుల సంబంధియైన,
సమూహ = గుంపుయొక్క, జాలకులము = మొగ్గలగుంపు; చిత్తభూశాత ప్రాససమూహక్.-
చిత్తభూ = మనఃభూనియొక్క, శాత = తీక్ష్ణమైన, ప్రాస = ఆయుధవిశేషముల నెడు, సమూహక్ =
మంచివిత్తరక్తమును; ఎచ్చంజేసెబో = హెచ్చునట్లు చేసెనుగదా!

అనఁగా నెఱ్ఱగన్నెరుమొగ్గలకు తుమైదలు చుట్టుకొనియుండఁగా నవి యిసుపతోడు
పుతోఁగూడి పాంథస్త్రీ రక్తపిక్తమైన మనఃభూని తీక్ష్ణప్రాసాయుధములను బోలియుండె
ననుట.

చ. వలదొర మెచ్చఁగా ఘనసువర్ణపలాశకవాసనాగతి

గలసి రజస్సులింగములు గ్రక్కుచు వీవలి వేగ చేరి రా

నలిని భయానఁ దాఱె నసియాడెడునెమ్మది పూని కంటివే

నలి నిభయాన దా రెనసి నవ్వ లతల్ తెలిపూలచాలుచే.

58

టీ. వీవలి = వాయువు; వలదొర = మురుగుడు; మెచ్చఁగాక్ = క్లాఘింపఁగా; ఘనసువర్ణ
పలాశకవాసనాగతిక్.-ఘన = అధికమైన, సువర్ణ = చంపకములయొక్కయు, పలాశక = సా

దుగులయొక్కయు, వాసనాగతికొ=సౌరభప్రాప్తిచేత; ఘన = మేఘముయొక్క, సుస్థి = మంచిరంగువంటిరంగుగల, పలాశ=రక్కసులయొక్క, వాసనాగతికొ=సంస్కారప్రాప్తిచేతనని యర్థాంతరము; రెంటికి నభేదాధ్యపనాయముచేత, వాసనాప్రాప్తియనెడు వాసనాప్రాప్తిచేతనని యర్థము; కలిసి=కూడి; రజస్సులింగములు=పరాగములనెడు మిణుగులులను; క్రక్కుచుకొ=వమనముఁజేయుచు; వేగ=శీఘ్రముగా; చేరిరాకొ=సమీపమునకురాగా; అలిసి=ఆడుతున్నెడ; భీరువనితోఁచుచున్నది; లతలో=తీవలు; తారు=తాము; ఎనిసి=కూడుకొని; నలికొ=మిగులను; తెలిపులచాలుచేకొ=తెల్లనిపూబంతిచేత; నవ్వకొ=హసింపగా; అసియాడెడు నెమ్మదికొ=కదలుచున్న నిండుమనస్సును; పూని=వహించి; భయానకొ=భయముచేత; తాతొకొ=దాఁగెను. ఇభయాన=ఓగజగమనా ! కంటివే=చూచితివా.

అనఁగా వీవలి పలాశచంపకవాసనావాసితమై రజస్సునెడుమిణుగులులను క్రక్కుచు పచ్చుచున్నదనియు, దానివలన నాడుతున్నెడ వెలుచి దాఁగిన దనియు, పూచినలతలు దానిం జూచి నవ్వునట్లున్న వనియు భావము. చంపకమునకు తున్నెడ వెలుచుట ప్రసిద్ధము.

మ. అలరెం గొల్వయి కీరభూపతి రసాలాస్థానదేశంబునక

లలితోఁ దాఱనిసాంపు మించ నళిబాలానూత్నలాస్త్రికలి

ల లితోదారపికాళిగీతవిహృతుల్ * రాజల్ల గన్లెంటివే

లలితోదారనగప్రసూనరసజాలద్యేషిదంతాంశుకా.

59

జీ. లలితోదారనగ ప్రసూనరస జాలద్యేషిదంతాంశుకా.-లలిత = మనోజ్ఞమైన, ఉదార=అధికమగు, నగ=వృక్షములయొక్క, ప్రసూనరస=పూఁదేనియొక్క, జాల=రాకి, ద్యేషి=పగయైన, సంతాంశుకా = పెదవిగలదానా ! అనఁగాఁ దేనియ లాలుకుమోచి గలదా నాయనుట; కీరభూపతి=చిలుకయనురాజు; రసాలాస్థానదేశంబునకొ=తియ్యనూచియనుకొలుపుకూటపు ప్రదేశమందు; కొల్వయి=కూర్చుండియనుట; లలితోకొ=ప్రితితోడ; తాఱనిసాంపు=ఉడివోనిసాంపు; మించకొ=అతిశయింపగా; అలిబాలారత్న లాస్త్రికలిలు.-అలిబాలారత్న=భృంగబాలికారత్నములయొక్క, లాస్త్రి=లాస్త్రిచుండలి, ఏక=ముఖ్యమయిన, లీలలు=విలాసములు; ఇతోదారపికాళిగీతవిహృతుల్.-ఇత=పొందఁబడిన, ఉదార=అధికమైన, పికాళి=పికాసమాహముయొక్క, గీత=గానముయొక్క, విహృతుల్=విహారిములు; రాజల్లకొ=ప్రకాశింపగా; అలరెకొ=ఓప్పెను. కన్లెంటివే=చూచితివా !

అనఁగా రసాలమందున్న కీరము సభామందిరమందుఁ గూర్చుండినభూపతిని బోలియున్న దనియు తున్నెడలయాటలును గోయిలలపాటలును వనితల లాస్త్రిగానంబులవలె మండిన వనియు భావము.

చ. అళినికరాందుకాస్త్రీ గినాలావళి రాంకవపర్ణలభిను

జ్వలనుమపద్మయక్తి మధుసాతిరసాప్లుతి నెప్పి పైత్రభూ

తలవరకుంజరాజితవిధానము గైకొనఁ గాంచు నీలకుం

తల వరకుంజరాజి వెఱుక దార్పుచుఁ బాంథజనాక్షివీధికిఁ.

60

టీ. నీలకుంతల=ఓనీలవేణీ! వరకుంజరాజి.-వర=శ్రేష్ఠమగు, వింజ=పొదరిండ్లయొక్క, రాజి=చాలు; అనికరాందుకాప్తి.-అనికర = తుమ్మెదలగుంపుల నెడు, అందుక=నిగళములయొక్క, ఆప్తి=ప్రాప్తిచేత; కిసలావలిరాంకవ వస్త్రలబ్ధి.-కిసలావలి=చిగుగుటాకులగ్గంప నెడు, రాంకవవస్త్ర=మృగశోమసంబంధియైన వస్త్రముయొక్క, లబ్ధి=ప్రాప్తిచేత; ఉజ్జ్వలసుమపద్మయ్యుక్తి.-ఉజ్జ్వల=ప్రకాశించుచున్న, సుమ=పువ్వులనెడు, పద్మ=బిందువులయొక్క, యుక్తి=సంబంధముచేత; “పద్మకంబిస్తుజాలకం” అని యమరుడు; మధుసాతిరీసాప్లతి.-మధు=మకరందమనెడు, సాతిరస=దానోదకమందు, ఆప్లతి=మునుక చేతను; ఒప్పి; పాంథజనాక్షివీధికి=పాంథులయొక్క దృక్పరిచేమునకు, వెఱుక=వెఱుపును; తార్పుచు; చైత్రభూతలవరకుం జరాజితవిధానము.-చైత్ర = వసంతుండ నెడు, భూతలవర=భూపతియొక్క, కుంజర=వీనుఁగలయొక్క, అజిత=ఓటువడని, విధానము=విధిని; గైకొనె=స్వీకరించెను. కాంచు=చూడుము.

అనఁగా నికుంజములు తుమ్మెదలనునిగళములతోను చిగురాకులనెడురాంకవములతోను పువ్వులనెడుసిద్ధిపుబ్బలతోను పూండనియ నెడుమదోదకముతోను విలసిల్లి పాంథులచూపులకు వెఱుపు గల్గించుచు వసంతుండనురాజయొక్క గజములచాలువలె రాజై ననుట.

మ. సరసం గాంచవె రూపదర్శనవిధాజాతాత్మవైచిత్ర్యవ

త్సరసారంగము లొండె జెంత విగళతూనానవప్రోజ్వల

త్సరసారంగము లధ్వగాంతరసరఃఖోభావహూద్వృత్తిభా

సురసారంగము లంగజానలశిఖాస్తాకాన్యధూమాకృతుల్

61

టీ. రూపదర్శనవిధాజాతాత్మవైచిత్ర్యవత్సర.-రూప=సౌందర్యముయొక్క, దర్శనవిధా=దర్శనప్రకారమువలన, జాత=పుట్టిన, ఆత్మ=చిత్తములయొక్క, వైచిత్ర్యవత్=ఆశ్చర్యముగలిగిన, సుర=దేవతలుగలదానా! సరస=సమీపమందు; అధ్వగాంతరసరఃఖోభావహూద్వృత్తిభాసురసారంగములు.-అధ్వగ=పాంథులయొక్క, అంతర=హృదయములనెడు, సరః=కొలఁచులకు, ఖోభావహ=ఖోభకరమైన, ఉత్=అధికమైన, వృత్తి=వ్యాపారముచేత, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, సారంగములు = గజములును; అంగజానలశిఖాస్తాకాన్యధూమాకృతుల్.-అంగజానిల = మదనాగ్నియొక్క, శిఖా = జ్వాలలయొక్క, స్తాకాన్య = అధికమైన, ధూమ = పొగలయొక్క, ఆకృతుల్ = ఆకారములు గలిగినవియునగు; సారంగములు=తుమ్మెదలు; జెంత=సమీపమునందు; విగళతూనానవప్రోజ్వలత్సరసారంగములు.-విగళత్=జాలుచున్న, నూనాసవ=మకరందముచేత, ప్రోజ్వలత్=

మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న; సురసా=సర్వాక్షితీగలయొక్క, రంగములు=స్థానములను; ఒండె=పొందెను. కాంచవె=చూడుమా.

అనఁగా సర్వాక్షితీవలందుఁ బూజేనియ జాటుచుండఁగానందుఁడు మైదలు వసించిన వనియు నవి పాంథమనంబు లనెడు కొలఁకులను తీర్థ పెట్టుటయం దేనుఁగులుగాను కామాగ్ని శిఖలఘామంబులుగాను నున్న వనియు భావము.

క. అని వారణయానామణి, కనివారణ వాణిఁ దెలిపి యవ్వనిసిరి యొ

య్యన సారసగంధివితతి, యనసారముప్రతానహారణోత్సుకతత్. 62

టీ. అని=ఉత్తప్రకారముచేత; వారణయానామణికి=చంద్రికకు; అనివారణవాణికి=అడ్డములేని ఫణితిచేత; అవ్వనిసిరికి=అవననంపదను; తెలిపి=బోధించి; అయ్యనకి=తిన్నగా; సారసగంధివితతి = పద్మగంధులైన స్త్రీలసంఘము; అనసారముప్రతానహారణోత్సుకతత్.-అనసార = అసారముగాని, అనఁగా శ్రేష్ఠమైన, సుమప్రతాన=పుష్పసంఘముయొక్క, హరణ=కోయుటయందు, ఉత్సుకతత్=ఔత్సుక్యముచేత. దీనికిముందున్న రగడతో నన్వయము.

వృషభగతి రగడ.

చేలువ చేలువపు మొగ్గచా ల్కొని యేరు చేరుగఁ గూర్తు విచ్చట
నలిని నలినిభకుంతలామణి యన్ననన్నులు వేడ ముచ్చట
తిలకతిలకకులంబు గన్లెన యివ్వదివ్యాగములపోలిక
నలరు నలరుల నెనయు రోలంబాళి బాళి చిగుర్చ బాలిక
యింతి యింతిటఁ జేరఁ దగదె నుమేర మేరయె వకుళసాళిని
కాంతకాంతవశరము లల్లవె యకాంత కాంతమె చాల హాళిని
నారి నారికెడంబుచాయల యవ్వ నవ్వలిపొన్న పూచెను
కోరకోరనిజ రతి నది నేఁ యోర యోరట లజ్జ నాచెను
రాగరాగపరాగ మిచ్చ నరంగురంగునఁ బొల్పె నెక్కవె
రాగ రాగతఁ బట్టుకొనఁ గలరవమురవములు దెరల దక్కవె
పొదలుపొదలును దణిసి నెలఁతలు యోగడఁ బొగడలమీఁద మాటికి
మదిర మది రహి మించ నుమిసిన యధురమధురన మెనపుఁ బోటికి
కొమ్మ కొమ్మలఁ గోసి విరులు చుకొరి కొరినలతలు దూఱుచు
నిమ్ము నిమ్మదితగమి వేడిన యీక నీకనకాళిఁ దాఱుచు
నాన నానవ మాన నీలలనాళి నాళిక పిలుచుఁ బెంపున
వాసవాసమదీప్తి గల నన యవనిత వని తగె గోగు సొంపునఁ

గేలి గేలి యొనర్ప నలకంఠ కేలి కేలిడి యూఁచుహావళి
 సాలసాలపనకుకపిక మధుఃపాలిపాలిటి కూర్చికావళి
 రామ రామవిసీలవంజలఃరాజి రాజలు సంఘ్రి చేర్పవె
 శ్యామ శ్యామలకోరకమ్ములనుఃసరససరసముదయము గూర్పవె
 యక్క యక్కనకమున మనె నీయాన యానవకళిక యిత్రతి
 నిక్కో నిక్కము ద్రుంచి యొనఁగుదుః నీవు నీవు లొనంగ బీత్తరి
 ప్రమద ప్రమదతఁగేల నంటఁగః రమ్మ రమ్మమరంగఁ జూతము
 కొమరె కొమరె భఁగించు నవనుమఃకులముకులముల భృంగజూతము
 అప్ప యప్పల్లవకదంబకః మాఁగు మాగురుజవము నెగడఁగ
 నిప్ప నిప్పద్దాననావ్రజః మించుమించువలుకులఁ బొగడఁగ
 నలమ నలమదిరాక్షి గొరవిఘఃలాలి లాలితమైన డాయుచు
 కలికి కలికి గడంగె సారసఃకాండకాండచయంబు మ్రోయుచు
 వేడు వేడుక నిత్తు నీ కిఃవ్వేళ వే లతికాంతవారము
 దాడి దాడిమగమికి జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగె గీరము
 తరుణి తరుణికః జేరు నెచ్చలిః దరము దరమున నూర్పు వీవలి
 పరువఁ బరువముఁ బొందె వావిలిః బాల బాలచ్చదనుమావళి
 యీవ యీవరకినలనంతతిః కేవ కేవలరయతఁ జేరకు
 మావి మావిభు సూను సేనకుఃమహిమ మహి మనుఁటెంకి దూఱకు
 లతిక లతికమనీయవక్వఘఃలమ్ము లమ్మును మున్నె హెచ్చఁగ
 రతిని రతినిభ పాటఁబాడఁగఃరా ధరాధరకుచలు మెచ్చఁగ
 యలసి యలసితవత్ర మెనసె ఘఃనాత్త నాత్తకు హితము చేకొన
 నలికె నలి కెరలంగ వల దిభఃయాన యానగమాళిః బైకొన
 నెలమి నెలమి స్థలము నెమ్మొగః మెత్త మెత్తనికునుమజాలము
 లలినిలలిని నడంచెఁ గనుమోః యతివ యతివరకనకసాలము
 నలఁచె నలచెలి నతులకీరపిఃకాళికాళిధ్వనులబలువగ
 వలయు వలయుతిఁ జిత్రగతి దైఃవాఱువారుమాబాణఁ గొలువఁగ. 63

టి. చెలునఁ=ఓకొమ్మయని సంబోధనము; చెలువపుమొగ్గచాలఁ=అందమైనమొగ్గలచాలు
 ను; కొని=తీసికొని. చేరు=రమ్ము. ఇచ్చటకొ=ఈప్రదేశమందు; చేరుగకొ = సరముగాను;
 కూర్చును=గ్రధింతువు. నలినికొ=మిక్కిలీ; అలినిభకుంఠలామణి=స్త్రీరత్నము; అన్నులు=స్త్రీ

లు; వేడెక్=ప్రార్థింపఁగా; ముచ్చటెక్=అంగముచేత; కన్నుక్=నయ; చేయ అని చెప్పి కన్వయము. బాలిక=ఓచిన్నదానా! తిలకతిలకములంబు=తిలకశ్రేష్ఠములగుంపు; కనుఁగొనక్=చూడఁగా; దివ్యదివ్యాగములపోలికెక్.-దివ్య=సుందరములైన, దివ్యాగముల=కల్పవృక్షములయొక్క, పోలికెక్=సామ్యముచేత; అలయక్=ఓప్పును. గోలంబాళి=భృంగపంక్తి; అలయలక్=పువ్వులను, బాళి=అసక్తి; చిగుర్నక్=చిగిరించునట్లు; ఎనయుక్=పొందును ఇంతి=ఓనారి! ఇంత=ఇంచుక; ఇటెక్=ఇచట; చేరఁదగఁజ = చేరఁగూడదా? ఇవళ పాలిక్ = వసుళపుష్పముల చాలువందు; సుమేర = పుష్పరసమునకు; “వరాహవాక్సు రాపుస్యాత్” అని యనుచుఁడు; మేరయె = ఆనాటికలవా? కాంతికారవశరములు. — కాంత = మనోజ్ఞములైన, కాంతవ = స్వరసంబంధులైన, “కలయజ్జయమి” అన్నా త్యయమువచ్చికాంతవ అనియైనది, శరములు=బాణములు, అనఁగా పువ్వులనుట; అల్లచె=అవిగో. కాంత=ఓచెలి! చాలచాళిని=మిగులస్రీతిచెలి; కాంతవె=నాతమా. నారి=చెలి; నారిక డంబుచాయలక్ = బెంకాయచెట్లవైపులను; నవ్వెక్=నవ్వఁగా; అప్పటిపాన్మ=అట్లువైపుననున్నపున్నాము; పూచెను=పుష్పించెను. కోరకోరనిజ=లికలపంటిచిన్నులుగలదానా! అనిసంబుద్ధి; రతిక్=అసక్తిచేత; నేక్=నేను; కోరక్=వాంఛింపఁగా; అని=అస్త్రీ; గోరఁటలు=కురవకములను; నాచెను=అవిహరించెను. అజ్జె=అశ్చర్యము! రాగరాగపరాగము=రాగప్రధానమైన దాకిమిపుష్పరజము; అరంగునంగునక్ = వేదియొప్పున; పాల్పెక్=ఓప్పెను. ఇచ్చక్=యథేచ్ఛగా; ఎక్కివె=అధిష్ఠించుమా! రాగక్=నచ్చుచుండఁగా; రాగతిక్=అనురాగముగలుగుటచేత; పట్టుకోనక్=పట్టుకొనఁగా; కలరవము=కోకిలము; రవములు తెరలదు=కూతలుదుగదు. అక్కవె=స్త్రీనిరూర్చియును నయవచనము; పొదలుపొదలును=నపుమాతిననికుంజములను; తటిసి=సమీపించి; నెలంతలు=స్త్రీలు; పొగడక్=పెచ్చఁగా; పొగడలమీదక్=పొగడపువ్వులమీదపై; చూటికిక్=సారెకు; మదిరక్=మద్యమును; మదిక్=హృదయమందు; రహి=స్త్రీతి; మించిరక్=అతిశయింపఁగా; ఆమినిరక్=నిష్ఠినిననుసేయఁగా; పొటికిక్=బదులుగాననుట; మధురమధురసము=తీయనిమకరందరసమును; ఎనపుక్=జూదించును. అనఁగా పొగడలమీద స్త్రీలుమద్యమునుమియఁగానవిపోటికి మధురసము నిచ్చుననుట. వానికి స్త్రీముఖశిధువు దోహదము గావున స్త్రీలు మద్యమునుమియఁగానే యవి పుష్పించి పూఁదేనియ లొలిక నని భావము. కొమ్మ=ఓస్త్రీ! కొమ్మలక్=కాఖలయందు; విరులు=పువ్వులను; కోసి; చకోరి=చంద్రిక చెలి; కోరినపొదలు=మనసువచ్చిననికుంజములను; తూలుయక్=చోరఁబాటుచు; ఇమ్ముక్=వెలపును; ఇమ్ముదితగమి=ఈస్త్రీనంఘము; వేడినక్=ప్రార్థించినను; ఈకక్=ఓసంగకయు; ఈకనకాళిక్=ఈసంపెగఁచాలునందు; లాటుయక్=రాచును. అసక్=అతచేత; అసవము=మద్యమును; అనక్=పానము చేయుటకు; ఈలలనాళి=ఈస్త్రీలగుంపు; అళికక్=చెలిని; పెంపునక్=అతిశయముచేత; పిలుచుక్=అహ్వనముఁజేయును. వానవాసమదీప్తి.-వాసవ=రత్నసంబంధియగు, “వసూరత్నేధనేపసు” అనియనుచుఁడు, అసము=సాటిలేని, దీప్తి=కాంతి; కలననక్=కలిగినట్టిచిగురుచేతి; వనిత=ఓలలవా! వని=వనము; గోగుసాంపునక్ = గోగుచెట్లయొక్క అందముచేత; తగక్ = ఓప్పెను. కేలిక్=కీడయందు; కేలియనర్నక్=నవ్వులాడినందునకు; అలకంకేలిక్=అయికోకమందు; కేలిడి=హస్త

గేలి గేలి యొనర్చి నలకంఁగేలి కేలిడి యూఁచుహావళి
 సాలసాలపనశుకపిక మధుఁపాలిపాలిటి కూర్చికావళి
 రామ రామవిసీలవంజలఁరాజి రాజిలు సంక్రిమి చేర్పవె
 శ్యామ శ్యామలకోరకమ్ములనుఁసరససరసముదయము గూర్పవె
 యక్క యక్కనకమున మనె నీయాన యానవకళిక యిత్తటి
 నిక్క నిక్కము ద్రుంచి యొనఁగుదుఁ సీవు నీవు లొనంగ బిత్తరి
 ప్రమద ప్రమదతఁగేల నంటఁగఁ రమ్మ రమ్మమరంగఁ జాతము
 కొమరె కొమరె నఁగించు నవసుమఁకులముకులముల భృంగజాతము
 అప్ప యప్పల్లవకదంబకఁ మాఁగు మా గురుజవము నెగడఁగ
 నిప్ప నిప్పద్దాననావ్రజఁ మించుమించుపలుకులఁ బొగడఁగ
 నలమ నలమదిరాక్షి గొరవిఘఁలాలి లాలితమైన డాయుచు
 కలికి కలికి గడంగె సారసఁకాండకాండచయంబు మ్రోయుచు
 వేడు వేడుక నిత్తు నీ కిఁవ్వేళ నే లలికాంతవారము
 దాడి దాడిమగమికిఁ జేరఁగఁ దగునె దగునెడ కరిగెఁ గీరము
 తరుణి తరుణికఁ జేరు నెచ్చెలిఁ దరము దరమున నూర్పు వీవలి
 పరువఁ బరువముఁ బొందె వావిలిఁ బాల బాలచ్చదనుమావళి
 యీవ యీవరకిసలసంతతిఁ కేవ కేవలరయతఁ జేరకు
 మావి మావిభు సూను సేనకుఁమహిమ మహి మనుటెంకి దూఱకు
 లతిక లతికమనీయపక్వఫలమ్ము లమ్మును మున్నె హెచ్చఁగ
 రతిని రతినిభ పాటఁబాడఁగఁరా ధరాధరకుచలు మెచ్చఁగ
 యలసి యలసితవ్రత మెనసె ఘనాత్మ నాత్మకు హితము చేకొన
 నలికె నలి కెరలంగ వల దిభయాన యానగమాళిఁ బైకొన
 నెలమి నెలమి స్థలము నెమ్మెగఁ మెత్త మెత్తనికుసుమజాలము
 లలినిలలిని నడంచెఁ గనుమోఁ యతివ యతివరకనకనాలము
 నలచె నలచెలి నతులకీరపిఁకాళికాళిధ్వనులబలువగ
 వలయు వలయుతిఁ జిత్రగతి దైవాఱువారుమాబాణుఁ గొలువఁగ. 63

టి. చెలువ=ఓకొమ్మయని సంబోధనము; చెలువపుమొగ్గచార=అందమైన మొగ్గలచాలు
 ను; కొని=ఓసికొని. చేరు=రమ్ము. ఇచ్చటక=ఈప్రదేశమందు; చేరుగక= సరముగాను;
 కూర్చు=గ్రధింతువు. నలినిక=మిక్కిలి; అలినిభకుంఠలామణి=స్త్రీరత్నము; అన్నులు=స్త్రీ

లు; వేడెక్=ప్రార్థింపఁగా; ముచ్చటెక్=అందముచేత; నన్నుక్=నను; చేరు అని వెనుక
 కన్వయము. బాలిక=ఓచిన్నదానా! తిలకతిలకములంబు = తిలకశ్రేష్ఠములగుంపు; కనుగొ
 నక్=చూడఁగా; దివ్యదివ్యాగములపోలికె. -దివ్య=గుండరములైన, దివ్యాగముల=కల్పపు
 త్తములయొక్క, పోలికె=సామ్యముచేత; అలరుక్=ఓప్పును. రోలంబాళి=భృంగపంక్తి;
 అలరులక్=పువ్వులను, బాళి=అసక్తి; చిగుర్నక్=చిగిరించునట్లు; ఎనయుక్=పొందును
 ఇంతి=ఓనారి! ఇంత=ఇంచుక; ఇటెక్=ఇచట; చేరఁదగదె = చేరఁగూడదా? పశుళ
 పాళిక్ = పశుశపుష్పముల చాలునందు; సుమేర = పుష్పరసమునకు; “ఇరాభూవాక్సు
 రాపుస్తాత్” అని యమరుఁడు; మేరయె = అనధికలదా? కాంతకాంతవశరములు. —
 కాంత = మనోజ్ఞములైన, కాంతవ = స్వరసంబంధులైన, “కెతేశబ్దముమీఁది అచ్చి
 త్యయమువచ్చికాంతవ అనియైనది, తరములు=బాణములు, అనఁగా పువ్వులనుట; అల్లవె=
 అవిగో. కాంత=ఓచెలి! చాలహాని=మిగులప్రీతిచేరి; కాంతమె=నాతమా. నారి=చెలి;
 నారికె డంబుచాయలక్ = టెంకాయచెట్లవైపులను; నవ్వక్=నవ్వఁగా; అప్పలిపా
 న్న=అటువైపుననున్నపున్నాగము; పూచెను=పుష్పించెను. కోరకోరసిజ=కలికలవంటిచన్న
 లుగలదానా! అనిసంబుద్ధి; రతిక్=అసక్తిచేత; నేక్=నేను; కోరక్=వాంఛింపఁగా; అది=
 అస్త్రీ; గోరఁటలు=మరవకములను; నాచెను=అపహరించెను. అజ్జ=అశ్చర్యము! రాగరాగ
 పరాగము=రాగప్రధానమైన దాహిమీపుష్పరజము; ఆరంగుంగునక్ = వేదియొప్పున; పా
 ర్శ్వాక్=ఓప్పెను. ఇచ్చక్=యథేచ్ఛగా; ఎక్కివె=అధిష్ఠించుమా! రాగక్=వచ్చుచుండఁగా;
 రాగతక్=అనురాగముగలుగుటచేత; పట్టుకొనక్=పట్టుకొనఁగా; కలరవము=కోకిలము; రవ
 ములు తెరలదు=కూతలుడుగదు. అక్కవె=స్త్రీనిగూర్చియును నయవచనము; పొదలుపొదలు
 ను=ఏపుమీఁతిననికుంజములను; తఱిసి=సమీపించి; నెలంతలు=స్త్రీలు; పొగడక్=మెచ్చఁగా;
 పొగడలమీఁదక్=పొగడవపుత్తములపై; మాటికిక్=సారెకు; మదిరక్=మద్యమును; మదిక్=
 మృదయమందు; రహి=ప్రీతి; మిందగక్=అతిశయింపఁగా; ఆమిసిన్=నిష్ఠివనము సేయఁగా;
 పోటికిక్=బదులుగాననుట; మధురమధురసము= తీయనిమకరందరసమును; ఎనపుక్=పొం
 దించును. అనఁగా పొగడలమీఁద స్త్రీలుమద్యము నుమియఁగానవిపోటికి మధురసము సేచు
 ననుట. వానికి స్త్రీముఖశిధువు దోహదము గావున స్త్రీలు మద్యము నుమియఁగానే యవి
 పుష్పించి పూఁదేనియ లాలికె నని భావము. కొమ్మ=ఓస్త్రీ! కొమ్మలక్=శాఖలయందు; విరులు=
 పువ్వులను; కోసి; చకోరి=చంద్రిక చెలి; కోరినపొదలు=మనసువచ్చిననికుంజములను; తూలు
 చుక్=చొరఁబాటుచు; ఇమ్మక్=నెలపును; ఇమ్మదితగమి=ఈస్త్రీగుంఘము; వేడినక్=ప్రార్థి
 యించినను; ఈకక్=ఓసంగకయు; ఈకనకాళిక్=ఈసంపెఁగచాలునందు; తూలుచుక్=దాచు
 ను. అసక్=అతచేత; అసవము=మద్యమును; అనక్=పానము చేయుటకు; ఈలలనాళి=ఈస్త్రీ
 లగుంపు; అలికక్=చెలిని; పెంపునక్=అతిశయముచేత; పిలుచుక్=అన్వయముఁజేయును.
 వాసవాసమదీప్తి. -వాసవ=రత్నసంబంధియగు, “వనూరత్నేధనేవసు” అనియమరుఁడు, అ
 సము=సాటితని, దీప్తి=కాంతి; కలననక్=కలిగినట్టిచిగురుచేతి; వనిత=ఓలలనా! వని=వనము;
 గోఁగుసాంపునక్ = గోఁగుచెట్టుయొక్క అందముచేత; తగక్ = ఓప్పెను. కేలిక్=కీడ
 యందు; కేలియనర్పక్=నవ్వులాడినందునకు; అలకంకేలిక్=అయశోకమందు; కేలిడి=హస్త

మునూని; ఊఁచుహావళి=ఊఁచునట్టియు పద్రవము; సాలసాలపన శుకపికమధుసాలిపాలిటికిఁ .-
 సాలసాలపన=అలసాలాపములతోఁగూడిన, శుక=చిలుకలయొక్క, పిక=కోయిలలయొక్క,
 మధుప=తుమ్మెదలయొక్క, అలిపాలిటికిఁ=పంక్తిపాలిటికి; ఊర్వికావళి=ఎడూర్పులచాలు.
 రామ = ఓనానీ! రామవినీలవంజులరాజిఁ .-రామ = ఒప్పుచున్న; వినీలవంజుల = నీలా
 శోకములయొక్క, రాజిఁ = పంక్తియందు; రాజిలునంఘ్రిఁ = ఒప్పుచున్నచరణమును;
 చేర్చవె=నిలుపవె. శ్యామ=ఓచెలీ! శ్యామలకోరకమ్మలను = ప్రేంకణములయొక్క మొగ్గల
 చేత; సరససరసముదయము= శ్రేష్ఠహారములయొక్క సమాహమును; కూర్పవె. అక్క=ఓ
 తలీ! అక్కనకమునఁ=అసంపెగయందు; ఆనవకలిక=అక్రొత్తమొగ్గ; ఇత్తటిఁ = ఇప్పుడు;
 మనఁ=వద్దిలైదు. నిక్కఁ=నిక్కునట్లు; బిత్తరి=చెలీ! నీవు; నీవులు=మూలధనములను; ఒనం
 గఁ=ఈయఁగా; త్రుంచి=కోపి; ఒనఁగుదుఁ=ఇత్తును. నిక్కము=నిశ్చయము. ప్రమద=
 ఓ స్త్రీ! ప్రమదతఁ=సంతోషముగలుగుటచేత; కేలఁ అంటఁగఁ=చేతస్పృశించుటకు; అర
 మ్ము=వేగము; అమరంగఁ= అమరునట్లు; రమ్ము. చూతము=అవలోకింతము. కొమరె=సంబుద్ధి;
 నవసుమకులముకులములఁ .-నవ=నూతనములైన, సుమకుల=పువ్వుకులములయందు, ముకులము
 లఁ=మొగ్గలయందు; భృంగజాతము=అలికులము; కొమరెసఁగించుఁ=అందమునతిశయింపఁజే
 యును. అప్ప=ఓవనితా! అప్పల వకదంబకము=అచివురుజొంపమును; ఇప్పఁ=ఇప్పచెట్టునం
 దు; గురుజవము=అధికమగువేగము; నెగడఁగఁ= వృద్ధిఁబొందఁగా; ఇప్పదాననాప్రజము=
 ఈ స్త్రీనంఘము; ఇంచుఁ=చెఱుకును; మించుపలుకులఁ=అతిశయించువాక్కుల చేత; పొగడఁ
 గఁ=కొనియాడఁగా; అఁగుమా=నిలుపుమా! అనియన్వయము. కొరవిఫలాలి=కొరవిచెట్ల పం
 దు; లాలితమువినఁ = ఒప్పిదముకాఁగా; అలమదిరాశి=అస్త్రీ; దాయుచుఁ = సమీపించు
 చు; అలమఁ=అక్రమింపఁగా; కలికి=ఓపడఁతీ! సారసకాండకాండచయంబు.-సారసకాండ=
 మరునియొక్క, కాండ=అశ్వములగు చిలుకలయొక్క, చయంబు=గుంపు; మ్రోయుచుఁ=
 రొదసేయుచు; కలికిఁ=జగడమునకు; కడంగఁ. వేడు=ప్రార్థింపుము. వేడుకఁ=నంతభ
 మున; నీకుఁ; ఈవేళఁ=ఇప్పుడు; వే=కీర్తనముగా; లలికాంతవారము=కుసుమములగుంపును;
 ఇత్తుఁ=ఒసంగుదును. దాడి=ఉపద్రవము; దాడిమగమికిఁ=దాడిమసందోహమునకు; చేరఁ
 గఁదగదు = పొందఁగదగదు. కీరము = శుకము; ఏగునెడకుఁ = ఉచితమైనప్రదేశ
 మునకు; అరిగఁ = చనెను. తరుణి = పడుచా! నెచ్చెలి=ప్రియునభి; కర్త, తరుణికఁ=
 వీన్నదోరంటను; దరముదరమునఁ = కొంచెముభయముచేత; చేరుఁ. ఊర్పునీవలిఁ=ని
 శ్వాససూక్తముచేత; వాచిలి = వానీరము; బాలచ్ఛదముమావళి = లేతయాకులయొక్కయు
 పున్నములయొక్కయుగుంపు; పరువఁ = వ్యాపింపఁగా; పరువముఁ = ప్రాయమును;
 పొందఁ. బాల=అనీసంభోధనము. ఈవ=నీవే; ఈవరకిసలనంతతికిఁ = ఈ శ్రేష్ఠము
 లగు చిగురుటాకులగుంపునకు; ఏవ=తోఁత. కేవలరయతఁ=అధికవేగముచేత; చేరకు=పొంద
 కు. మాచి=అమ్రము; మాచిభునూను నేనకుఁ.-మాచిభునూను= మన్నభునియొక్క, నేనకుఁ=
 నేనయగుకుకాదులకు; మహిమఁ = ఉత్కర్షచేత; మహిఁ=భూమియందు; మనులెంకి=
 బ్రహ్మకుఁజేటు. మామము=చోరబెడకు. చోరఁజాతినచోబాధగలుగుననుట. అతికలు=తీవలు;
 అతికమనీయవక్యఫలములు=మిగుల మనోజ్ఞములుపండినవియనగు పండ్లను, మున్నె=పూర్వ

మే; హేచ్చుగఁగ్ = మించఁగా; అమ్మగ్ = విక్రయించును; ఇచ్చుననుట. రతినిభ = రతిదేవితో, దుల్యయగుదానా! రతిగ్ = ఆనక్తిచేత; ధరాధరకుచలు = ఉన్నతకుచలగుస్త్రీలు; మేచ్చుగఁగ్ = పాటపాడుగఁగ్ = పాటపాడుటకు; రా = రమ్మ. అలసితపత్రము = ఆహంసము; “హంసాస్తుశ్వే తిగదతః” అనియమరుఁడు; అలి = తుమ్మెద; కెరలంగఁగ్ = రేఁగఁగా; ఘనాత్మగ్ = మేఘము నెడుబుద్ధిచేత; అలసి = బడలి; ఆత్మకుగ్ = మనమునకు; హితము = ఇష్టమును, చేకొనగ్ = గ్రహించుటకు; అలికగ్ = వెఱచెను. ఇభయాన = ఓగజగమనా! ఆనగమాలిగ్ = ఆవృత్తశ్రేష్ఠమును; పైకొనగ్ = వలదు = కూడదు. ఎలమిగ్ = సంతసము చేత; నెలమిన్ను అలమునెమ్మెగ్ = చెంద్రుని యుత్కర్షమునాక్రమించునట్టియంద మైనమోమును; ఎత్తగ్; మెత్తనికునుమజాలములు = మృదువులైనకునుమపుంజములు; అలినలినీగ్ = ఆడుతుమ్మెదయొక్కజేడుకను; అడంచెగ్. అతివరకనకసాలముగ్ = మిక్కిలి శ్రేష్ఠమగుసంపెఁగవృక్షమును; ఓయతివ = ఓనారీ! కనుము = చూడుము. అనియన్వయము. అలచెలిగ్ = ఆచంద్రికను; అతులకీరసికాళికాళి ధ్వనులబలువగ. — అతుల = అధికములగు, కీర = చిలుకలయొక్కయు, ఓక = కోయిలలయొక్కయు; అలికా = సంఘముయొక్క, అలి = తుమ్మెదలయొక్క, ధ్వనుల = శబ్దములయొక్క, బలువగ = అధికమైనయందును; అలచెగ్ = శ్రమపడిచెను. బలయుతిగ్ = బలముతోడ; చిత్రగతిగ్ = అశ్చర్యచర్చనచేత; దైనాణువారుహబాణుగ్ = ఒప్పుపద్మబాణుని; కొలువగఁగ్ = నేరింపఁగా; వలయుగ్.

చ. అని వనకేళికల్ నలిపి * యమ్మహిళాతిలకాళిరాగవు

ప్రస్తుతవలితాత్మ చాల వెల * య స్తహిళాతిలకాళి రాగవు

ప్రసికర మట్లు గైకొనియె * బద్ధకరాప్తనుతాపహారిశో

భనగతిఁ బూని మించ నల * పద్ధకరాప్తనుతార్హణహచేక్.

64

టీ. అని = ఈ ప్రకారముగ; వనకేళికల్ = వనవిహారములను; నలిపి = చేసి; అమ్మహిళాతిలకాళి = ఆస్త్రీరత్నములచాలు; రాగవుప్రస్తుతవలితాత్మ. — రాగవుప్రే = అనురాగపూరితో, అనువలిత = కూడుకొన్న, అత్త = చిత్తము; చాలగ్ = మిక్కిలి; వెలయగ్ = ప్రకాశింపఁగా; పద్ధకరాప్తనుతాపహారి శోభనగతిగ్. — పద్ధకరా = పద్ధములనుబోలుకరములుగలచంద్రికచేత, అప్త = పొందఁబడిన, సుతాప = అధిక సంతాపమును, హారి = హరించెడు, శోభనగతిగ్ = మంగళగతిని; పూని = వహించి; మించగ్ = అతిశయింపఁగా; అలపద్ధకరాప్తనుతార్హణహచేక్. — అలపద్ధకరా = అలక్ష్మీదేవికి, అప్తనుత = కూర్చిపుత్తుఁడగు మన్తఘనియొక్క, అర్హణ = పూజయందు, ఈహచేక్ = వాంఛచేత; మహిళాతిలకాళిరాగవుప్రసికరము. — మహిళా = ప్రేంకణములయొక్క, తిలకాళి = చొట్టగుచాలుయొక్క, రాగ = దాడిములయొక్క, పుష్పనికరము = పూంసమూహమును; అట్లు = ఆనమయమందు; గైకొనెగ్ = స్వీకరించెను.

ఆస్త్రీనికరము వనవిహారానంతరము చంద్రికాసంతాపకాంతిని గోరి స్మరపూజనమునకై యనురాగముతోఁగ్రేంకణతిలకాదిపుష్పచయాపచయమును జేసెననుట.

సీ. తలిరాకు ద్రుంపరే * కలకంఠసమపాయ

దర్పంబు దణుగనీ * తరుణులార

విరిదుమ్ము దూల్పరే • విస్ఫుటాసమవాయ
 నీయాభ దడలనీ • వెలందులార
 యలరులు దునుమరే • యళి విలాసమ వాయఁ
 గలకచే బ్రమయనీ • చెలువలార
 ఫలకాళి గోయరే • చిలుకచాల్ సమవాయ
 గతిఁ జాల దడలనీ • యతివలార

తే. యని మనోంబుజవీధిఁ బాఁయని మదా ప్తి
 మారబలరాజ్యవప్తంభ • మారకప్ర
 చార మూనుచు నపు డినిఁచారలీల
 రామ లందఱు వెడలి రాఁరామపదవి.

65

టీ. తరులార! కలకంఠసమవాయదర్పింబు.—కలకంఠసమవాయ = కోయిలల
 గుంపుయొక్క, దర్పింబు=గర్వము; తలుఁగనీ=ఉడుగనీ. తలిరాతుకొ=చిగురాకును; త్రింప
 కే=కోయరే. కోయిలలు కీసలభక్షణములు గాన నది ద్రుంచిన వానిదర్ప ముడుగు ననుట.
 వెలందులార! విస్ఫుటాసమవాయవీయాభ.—విస్ఫుట = మిగుల వ్యక్తమైన, అసమ=సాటి
 లేని, వాయవీయ=వాయుసంబంధియగు, వాయుశబ్దముమీఁదఁగల ప్రత్యయము, ఆభ=కాంతి;
 తేజలనీ=తొలఁగనీ; విరిదుమ్ము=పుష్పరజము; తూల్పరే=తూల్పరే. విరిదుమ్ముచేతఁ గూడిన
 వాయువునకు మొదటి విస్ఫుటాసమకాంతి తొలఁగు ననుట. చెలువలార! అళివిలాసము.—
 అళి=తుమ్మెద; విలాసము=తనయొక్కవిలాస మె; పాయకొ=పోఁగా; కలకచేక=కలకచేత;
 బ్రమయనీ=భ్రమనొందనీ. అలరులు=పువ్వులు; తునుమరే=కోయరే. అళి పుష్పలిహము గావున
 నవి కోసినచో దాని విలాస ముడుగు ననుట. అతివలార! చిలుకచాల్=చిలుకలబారు; సమ
 వాయగతికొ=నిత్యసంబంధప్రాప్తిచేత; చాలకొ=మిక్కిలి; అడలనీ = దుఃఖింపనీ. ఫలకా
 లికొ=పండ్లచాలును; గోయరే=చేదింపరే, చిలుకలు ఫలములను భక్షించునవి గావున వానిఁ
 గోసినయెడ నవి దుభించు ననుట. అని=ఇటుని; మనోంబుజవీధికొ = హృత్పద్మ! ప్రదేశమును;
 పాయని మదా ప్తికొ=ఎడయని దర్పప్రాప్తిచేత; మారబలరాజ్యవప్తంభమారక ప్రచారము.—
 మార=మస్తఃస్థునియొక్క, బల=నైన్యములగు శుకపికాదులయొక్క, రాజి = పంక్తియొక్క,
 అవప్తంభ=గర్వమునకు, మారక=సంహారకమైన, ప్రచారము=వ్యాపారమును; ఊసుచుకొ=
 వహించుచు; అనీచారలీలకొ.—అనీచ=అధికమైన, అరలీలకొ=తేగక్రియచేత; రామలంద
 ఱు=స్త్రీలందఱు; ఆరామపదవికొ=ఉద్యానప్రదేశమందు; వెడలి=పైఁజెప్పినపనులుచేయుటకు
 బయలుదేరిరి.

క. వరవనకేళీభవదు, స్తరఘనచూళితనూతఁతళిమ ముడిపెక్
 నరశలతానరశలతా, విరశలతాంతా వ్రవవనవిసరము లంతకా.

66

టీ. అంతః = అటుపెట్టుట; సరళలతా సరళలతావిరళలతాంతాస్త పవనవిసరము
 ఖ. — సరళ = దేవదారుపుష్పములయొక్క, లతా = కొమ్మలయొక్క, సరళ = ఋజువులైన, లతా =
 బండిగురిపెందతీవలయొక్క, అవిరళ = సాంద్రములైన, లతాంత = కుసుమములను, ఆస్త = పొంది
 నట్టి, పవనవిసరములు = నాయువులగుంపులు; వరవనకేళీభవదుస్తరి ఘనఛాతీతనూతతశ్రమ
 ము — వర = శ్రేష్ఠమైన, ఐన కేళీ = వనవిహారముచేత, భవ = ఉదయించిన, దుస్తర = తరింపరాని,
 ఈరెండుశ్రమమునకు విశేషణములు, ఘనఛాతీ = మేఘమునుబోలుకచములుగల స్త్రీలయొక్క,
 తనూ = శరీరములయందు, తత = విస్తృతమైన, శ్రమము = ఆయాసమును ; ఉడిపె =
 పోగొట్టెను.

ఉ. ఆరమణీలలామనివహంబు గనుంగొనఁ జెంత నున్నచు

త్సారముదారసాభియుతజాలపదార్భకదోలదూర్చికా

సారము దారసావరణసారసశోభితతీర మొక్కకా

సార ముదారసారసనిశాపవృతాసితఘ్నేనతారముఖ్.

67

టీ. ఆరమణీలలామని విహంబు = ఆస్త్రీ సమూహము; చెంతః = సమీపమందు ; ఉన్నచు
 త్సారముదారసాభియుతజాల పదార్భకదోల దూర్చికాసారము. — ఉన్నచుతో = పెరుగు
 చున్న, సార = శ్రేష్ఠమైన, ముదారస = నంతోషరసముతో, అభియుత = కూడుకొన్న, జాలప
 దార్భక = హంసపోతములకు, దోలతో = ఉయ్యిలలగుచున్న, దూర్చికా = తిరగలయొక్క, ఆసార
 ము = పరంపరలు గలది; దారసావరణసారస శోభితతీరము. — దార = పెంటిపిట్టలచేత,
 సావరణ = ఆవరణముతోఁగూడిన, సారస = బెద్దరులచేత, శోభిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన,
 తీరము = ఒడ్డుగలదియు; ఉదారసారసనిశాప వృతాసితఘ్నేనతారముఖ్. — ఉదార = అధికములగు,
 సారస = కమలముల నెడు, నిశాప = చంద్రుని, వృత = ఆవరించిన, అసితఘ్నేన = మిగుల తెల్ల నగును
 దుఁగులనెడు, తారముఖ్ = రిక్కిలుగలదియునగు; ఒక్కకాసారము = ఒకసరస్సును; కనుం
 గొనెఁ = చూచెను.

వ. కనుంగొని యభంగపదాంగదనిస్వానభంగిం దాము వచ్చుతెఱుం గెఱింగి
 యుప్పొంగుచుం దటకటక కాననదేవతాజనంబులు దార్చి నవిడిదిపిండులవ
 డువునం గమనీయకళికాముక్తావళికావితానంబులం గమ్రనమీరనమాగ
 మగళత్కంకేళి పాళికాప్రసవధూళికారింధోళికారాంకవాస్తరణవితానంబు
 లం గనకకక్త్యామార్గభాసమాన పరిపక్వఫలాభిరామరంభాపూగంబులం గ
 నత్సుగంధమరందరసగంధ త్రైలబంధురబంధుజీవకోరకదీపకళికాపూగంబు
 లం గనుపట్టుచు రంగుమీఱుకూలరంగరంగత్కుడుంగంబు లంతరంగం
 బునకు వేడుక రంగలింప మరాళమందయానాధవళవర్ణ పరిపూరితంబై యొ
 ప్పమీఱుప్రతీరశోభనభవనంబుననిస్తులస్థలప ద్ధవివాహపీఠికాసీమంగూర్చు

న్న బెగ్గురు పెండ్లకొడుకునకు నుంకులు చల్ల ఘనవేళకాసమాజంబు విరంజితకింజల్కలమపుంజసంజితదరవికసితశోణకంజోదూఖలంబునకొదంచుము సలంబులసాంపునఁ దదంతరంబునంబతనోత్పన్నంబునలుపుమ త్తమధుపమా లికలు లోచనానులాసంబు చాలం బొందింపఁ గాసారకళిందనందినీహృదప్రదేశంబు చయ్యనం జూరఁబాటి కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యంకంబు మెట్టి తన్మృణాలభాగంబు వలజెక్కకేలి నందునం బొందుపడ నిందీవరపలాశఫణాముఖంబులమరందవిషపరంపరలు వెడల న్నిజకృష్ణమూర్తి భావంబు సాగ్ధకంబై వర్తిల్ల నర్తనంబు నలుపుకలహంసకులూవతంసంబులు ప్రశంససియంబులై చూపట్టఁ జందనాచలపవమానకందళీనముద్గతలోహితారవిందర జోవజనమావృతగగనభాగకల్పిత సంధ్యానమయముకుళిత పుండరీకాంతరసంపనదమందహిందోలఝంకారంబు లుపాంగంబులుగా నఖిలజగజ్జయసముజ్జృంభితశంబరారిబిరుదగద్యపద్యజగాసాకలితమాననజలాధిదేవతాజనంబులు పూనినపంసిండికాయల దండియలదండిఁ దిర్యక్త్వసారి తైక్తకనాళక్తైక్తకకోకరాజంబులు హర్షోత్కర్షంబు పచరింప మిత్రమండలనంయోజితమహూత్సవంబు నవంబుగా నెంది యాత్మప్రియకామినియు క్తంబై సారసచారులోచనాశుభగానంబు లనూనంబై దనరఁ గుశేశయనిజ నివేశనూతనప్రవేశమంగళ మంగీకరింప నెయ్య నెయ్యననరుదెంచురథాంగవంశరత్నంబున కెత్త హల్లకినీపల్లవాధరామలలికలు పూనిన జాళువా కద లారతివల్లెరంబులసాంపున హరిత్పరాగహరిద్రాచూర్ణసంవ్యావృతత్ప్రసవరసపూరాంతరదృశ్యమానమానితకేసరభక్తాభిరామంబు లగుహల్లకస్తోమంబులుల్లాసంబు పల్లవింపఁ జేయ నిజాంతరంగభేదకరనిరర్గళఘనాఘనైక ప్రకారం బెల్లకాలంబు నెనయ కుండం గోరి కమలకాండభక్షణంబు నలుపుచుఁ గమలాననాధీనమానసంబునం గరంబు స్వకీయహంసత్వంబు ప్రసిద్ధిం బొందఁ దపంబు నలుపు పాలుపున నస్తాకకోకనదాశ్రమమధ్యంబు ననుదాత్తతత్ప్రత్తివీతిహూత్రకీలంబులు చుట్టు వలగొన నఖండానందంబున నక్షియుగం బర మోడ్చి యచలితస్ఫురణంబు వహించి రహించురాయంచలు హృదయాంచలంబున కంచితాద్భుతంబు మించం గావింప నిజ విలోచనసౌందర్యసమూలోక నజనితత్రసాభరంబున ముడింగి యున్నకుముదంబులం గాంచి యుట్టునఁ దద్విలాసదిద్బుత్కాగరిమంబు పక్షీకరించియున్న

ద్రస్యదంబున నెగసి తద్విభవంబునకు వెఱచి మరలం దాఱుతున నుద్వ
ర్తనాపవర్తనంబులం బరఁగుబేడినమీల మిట్టిపాటు లతికాతుకంబు వుట్టింప
నతినమీపనంచరచ్చిత్రభాను హేతిజాతంబులఁబరితాపంబు నొంది మందప
వనసందోహోదోళితన వీనేందీవరబృంద మధుబిందు సేచనంబు గోరివారిజా
తాంతరంబున లీనం బై నయంభోధరపథంబున రోధోదేశవలయిత మనోజ్ఞ
మాతీమాధవీమహిలామల్లి కా ముఖ్యవల్లి కా కీర్ణనీరంద్రపలాశపాంశిత్యం
బునంబ్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబుపాయంగనుపట్టుతారకావారంబుల ము
రువున నరవిందమందిరాళిందనివాసిసానందమిళిందనుండరీసుందరాపఘనఘ
నప్రభాకాంతజలంబులపయింబొడకట్టుపాండురడిండీరఖండమండలంబులు
సంబరంబులు పొదలింప నమరియు నక్కొలంకు మహితాబ్జకామినీజాలపరి
భ్రాజతంబు గావున నళిమిథునమీనకుళీరమకరాదినయుతంబై మంజుల
హర్యన్వితార్యమలనద్విహారభాసురంబు గావునఁ గమనీయకాదంబసుమనో
వికసనవిరాజితంబై మనోజ్ఞహంసకులాధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషం
బు గావున నకుంతరతరోవిజృంభమాణనానాప్లవగవీరా రాజ త్కొలహ
లలీలాచులుకితదిశాంతంబై యొప్పమీటి చెప్పరానిమోదంబు ముప్పిరిగొ
నఁజేయ నప్పడంతు లప్పద్మాలయజలవిహారదోహదంబునఁ జిలువుపుత్తడి
వలువలు నడల్చి పావడలు దాల్చి శృంగంబులు గైకొని యొయ్యసెయ్య
సెయ్యారంబు మించ డిగ్గి యవుడు.

౮౮

టీ. కనుంగొని.—దీనికి డిగ్గియను పచనాంత క్రియతోనన్వయము; అభంగప
దాంగదని స్వావభంగిక.—అభంగ = కొట్టుపాటులేని, పదాంగద = కాలియందెల
యొక్క, నిస్వావభంగిక=ధ్వనిరీతిచేత; తాము ; వచ్చు తెలుగుక=వచ్చువిధమును; ఎఱి
గి=తెలిసికొని; దీనికి కాననదేవతాజనంబులు కర్తలు; ఉచ్చాంగుయిక=విజృంభించుచు; తట
కటకకానన దేవతాజనంబులు.—తట=తీరమనెడు, కటక=రాజధానియందలి, కానన దేవతా
జనంబులు = వనదేవతాజనములు ; తార్చినవిడిచిపిండులవడువునక.—తార్చిన=పినిరించినట్టి,
విడిచి = నివేశస్థానములయొక్క, పిండులవడువునక = సమాహముల భంగిని ; కమనీయ
కళికా ముక్తావళికా వితానంబులక.—కమనీయ = మనోజ్ఞములగు, కళికా=మొగ్గలనెడు,
ముక్తావళికా=ముత్యపుపాలులయొక్క, వితానంబులక=మేలుకట్టచేతను; కమ్రసమీరసమా
గమ గళతక్మంకేలిపాలికా ప్రసవధూళికారింఛోళికా రాంకవాస్తరణవితానంబులక.—క
మ్ర=ఇంపైన, సమీర=వాయువుయొక్క, సమాగమ=చక్కనిరాక చేత, గళత్=కాఱుచున్న,
కంకేలిపాలికా=అశోకవృక్షముల పంక్తులయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ధూళికారింఛో

శిశా=పరాగపటలమునెడు, రాంకిచాస్తరణ=రత్నకంబళములయొక్క, విశానంబులకొ=స
 మూహములచేతను; కనక కక్ష్యమార్గభాసమాన పరిపక్వఫలాభిరామ రంభాపూగంబులకొ.—
 కనక కక్ష్య=సంపెంగచాలనెడు బంగారుహర్త్యప్రకోష్ఠములయొక్క, మార్గ=మార్గములయం
 దు, భాసమాన=ప్రకాశించుచున్న, పరిపక్వఫల=మాఁగినపండ్లచేత, అభిరామ=ఒప్పుచున్న,
 రంభాపూగంబులకొ=అరటిపోక మ్రాఁకులచేత; కనత్సుగంధమరందరస గంధతైలబం
 ధురబంధు జీవకోరకదీపకలికా పూగంబులకొ.—కనత్=ప్రకాశించుచున్న, సుగంధ=పరిమ
 లగంధముగలిగిన, మరంద=సమకరందరసమునెడు, గంధతైల=గంధపునూనెచేత, బంధుర=
 దట్టములైన, బంధుజీవకోరక దీపకలికా=దానన మొగ్గలనెడు కలికలవంటి దీపములయొక్క;
 పూగంబులకొ=సమూహముల చేతను; కనుపట్టుచుకొ.—చూపట్టుచు; రంగుమీఱుకూలరంగ
 రంగత్తుడుంగంబులు.—రంగుమీఱు=అతిశయించుచున్న, కూలరంగ=తీరప్రదేశమందు,
 రంగత్=ఒప్పుచున్న, కుడుంగంబులు=పొదరిండు; అంతరంగంబునకుకొ=చిత్తమునకు; చేడు
 కకొ=ఉత్పన్నమును; రంగలింపకొ=కలయ మెదపఁగాననుట; మరాళమందయానాధవళవర్ణ
 పరిపూరితంబై.—మరాళమందయానా = హంసస్త్రీలనెడు స్త్రీలయొక్క, ధవళవర్ణ=శుభ్రకాం
 తియినెడు ధవళమును గీతముల వర్ణములచేత, పరిపూరితంబై=నిండినదియై; ఒప్పుమీఱుప్రతీర
 శోభన భవనంబునకొ.—ఒప్పుమీఱు = ఒప్పదముచేత మించునట్టి, ప్రతీరశోభన భవనంబు
 నకొ=తీరమనెడుకల్యాణగృహమందు; నిస్తులస్థలపద్మవివాహసీతికానీమకొ.—నిస్తుల=సాటిలేని,
 స్థలపద్మ=మెట్టదామరయనెడు, వివాహసీతికా=పెండ్లిపీటయొక్క, నీమకొ=ప్రదేశమందు;
 కూర్చున్న బెగ్గుపెండ్లికొడుకునకుకొ=కూర్చుండిన బెగ్గురుపక్షియను పెండ్లికొడుకునకు; సుంకులు=
 వినాహకాలమందు ఎఱ్ఱావరులపై చిల్లెడువడ్లు; చిల్లకొ=చల్లుటకు; ఘనవేణికా సమాజంబు.—
 ఘనవేణికా=గొప్పకాల్వల నిడుస్త్రీలయొక్క, సమాజంబు=సంఘము; విరంజితకింజల్కలమ
 పుంజనంజితదరవికనీతశోణకంజోదూఖలంబునకొ.—విరంజిత = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న,
 కింజల్క=కేసరములనెడు, కమలపుంజ=పడ్లరాకిచేత, సంజిత=కూడుకొన్న, దరవికనీత=
 కొంచెమువిరిసిన, శోణకంజ=రక్తోత్పలమునెడు, ఉదూఖలంబునకొ=ఱోలునందు; దంచుమున
 లంబుసాంపునకొ=దంచెడికోకశ్శయందంబున; తదంతరంబునకొ=ఆకమలమధ్యమున; పత
 నోత్పతనంబుకొ=పడుటయొగయుటలను; నలుపుమత్తమధుపమాలికలు=చేయుచున్న మదించిన
 తుమైదబారులు; లోచనాచలనంబు=నయనానందమును; చాలకొ=మిక్కిలి; పొందింపకొ=
 కూర్చఁగా; కాసారకళిందనందినీహ్రదప్రదేశంబు.—కాసార=నరస్సులనెడు, కళిందనందినీ
 =యమునానదియొక్క, హ్రదప్రదేశంబు=అగాధజలప్రదేశమును; చయ్యనకొ=శీఘ్రముగా;
 చారణాఠి=చొచ్చి; కాలకమలలతాకాళియకాకోదరపర్యంకంబు.—కాలకమల=నీలోత్పల
 సంబంధియగు, లతా=తీవయనెడు, కాళియకాకోదర=కాళియఁడను సర్పముయొక్క, ప
 ర్యంకంబు=చుట్టును; మెట్టి=త్రోక్కి; తన్మృణాలభోగంబు.—తత్=అకాలకమలసంబంధియ
 గు, మృణాల=తూఁడనెడు, భోగంబు=సర్పశరీరమును; “భోగస్సుఖేస్త్యాదిభృతావహేత్సృ
 గకాయయోః” అనియమరుఁడు; ఇలతొక్కకేలిసందునకొ=కుడిపక్షిమనెడు హస్తమధ్యమం
 దు; పొందుపడకొ=అమరునట్లు; ఇందివరపలాశఫణాముఖంబులకొ.—ఇందివరపలాశ=నీలో
 త్పదవళములనెడు, ఫణాముఖంబులకొ=పడగలయొక్కయగ్రభాగములవలన; మరందవిషవరం

పరలు=మకరందమ నెడువిషముయొక్క ధారలు; ఎడలక=బయలు నేలునట్లు; నిజకృష్ణమూర్తిభా
వంబు=తననల్ల నిదేహముకలుగుటయ నెడుశ్రీకృష్ణత్వము; సార్థకంబై=అర్థవంతమై; వర్తిల్లె=
వర్తించునట్లు; నర్తనంబు=నాట్యమును; నలుపుకలహంసకులవతంసంబులు=చేయుచున్న
ధార్తరాష్ట్ర శ్రేష్ఠంబులనుట; ప్రళంసనీయంబులై=క్లాషింపఁదగినవియై; చూపట్టక=అగ
పడఁగా; చందనాచలపవమానకందలీనముద్గతలోహితారవిందరజోవ్రజనమావృత గగనభాగ
కల్పితసంధ్యాసమయముకుళితపుండరీకాంతర సంవనదమందహిందోల ఝంకారంబులు.-చం
దనాచలపవమాన=మలయమారుతముయొక్క, కందలీ=మోనులచేత, సముద్గత = ఘోరికవేడ
లిన, లోహితారవిందరజోవ్రజ = ఎఱ్ఱదామరలపుష్పాదులగుంపుచేత, సమావృత=వ్యాప్త
మైన, గగనభాగ=ఆకాశప్రదేశముచేత, కల్పిత=కల్పింపఁబడిన, సంధ్యాసమయ = సాయం
కాలముచేత, ముకుళిత=మోడ్చుకొనిన, పుండరీక=తెల్లదామరలయొక్క, అంతర=మధ్య
ప్రదేశమందు, సంవసత్=వసించిన, అమంద=అధికములగు, హిందోళ = తుమ్రెదలయొక్క,
ఝంకారంబులు=మోఁతలు; ఉపాంగంబులుకాక = గుతులుకాఁగా; అభిలజగజ్జయనము
జ్ఞంభితతంబరారిభిరుదగద్యపద్యజిగా సాకలితమానస జలాధిదేవతాజనంబులు.-అభిలజగత్
=ఎల్లలోకములయొక్క, జయ=గెలుపుచేత, సముజ్జృంభిత=మిగులనుప్పొంగిన, శంబరారి=
మరునియొక్క, భిరుద=జయించిన్న ములతోఁగూడిన, గద్యపద్య=గద్యములయొక్కయుపద్య
ములయొక్కయు, జిగాసా=గానేచ్చతోడ, అకలిత = మిగులసంబంధించిన, మానస = చిత్త
ములుగల, జలాధిదేవతాజనంబులు = జలాధిస్థానదేవతలు; పూనినపసిండికాయలదండియలదం
డికా.-పూనిన=వహించినట్టి, పసిండికాయల=బంగరకాయలుగల, దండియలదండికా=వీణా
దండములవిధముగా; తిర్యక్ప్రసారితైకకాళకైకకోకరాజంబులు.-తిర్యక్ప్రసారిత=అడ్డ
ముగఁజూపఁబడిన, ఏకైకకాళక=ఒకొకతామరతూడుగల, ఏకైకకోకరాజంబులు = ఒకొక
చక్రవాక శ్రేష్ఠంబు; హస్తోత్కర్షంబు = సంతసంబునతిశయమును; పచరింపకొ=చేయఁగా;
అనఁగా మలయమారుతాంకురములచే నెఱ్ఱదామరలపుష్పాదులు గగనభాగము నిండిసంధ్యాకా
లమును దోపించుచున్న వనియు, అపుడు సంధ్యాసమయభ్రాంతిచేఁ దెల్లదామరలలోఁజేరి
నతుమ్రెదలు రొద నేయుచున్న వనియు, ఆరొద లుజక్కున లొక్కొక్కటి యొక్కొక్క
మృకాళమును బూని, మదనభిరుదగద్యపద్యములు గానము నేయుతలంపున జలాధిదేవతలు
పూనినపసిండిదండియలఁ బోలి యుండఁగాఁ దద్దేవతాగానంబులకు గుతులుగా నుండె
ననియు భావము. మిత్రమండలసంయోజితమహోత్సవంబు.-మిత్రమండల=సూర్యమండల
మనెడు సుహృత్తండలముచేత, సంయోజిత=కూర్పఁబడిన, మహోత్సవంబు=ఎక్కువైనవేడు
క; నవంబుగాక = అపూర్వమగునట్లు; ఒంది=పొంది; అత్తప్రియకామినీయు క్తంబై.-అత్త=
తనయొక్క, ప్రియకామినీ=ప్రియ స్త్రీతోడ, యుక్తంబై=కూడుకొన్నదై, ఇదిరథాంగవంశర
త్నంబునకువిశేషణము; సారసచారులోచనాకుభగానంబు.-సారసచారులోచనా=అడుచెల్లెరు
లయొక్క, కుభగానంబు=మంగళమైనపాట; అనూనంబై=అధికమై; తనరకొ=ఒప్పుచుండఁగా;
కుశేళయనిజనివేళనూతనప్రవేశమంగళము.-కుశేళయ=శతప్రతమనెడు, నిజనివేళ=తనగృహ
మందు, నూతనప్రవేశ = వసినప్రవేశముయొక్క, మంగళము = కుభమును; అయిశ్చితికా=
పొందుటకు; ఒయ్యిశ్చియ్యనక=తిన్నతిన్నగా; అరుదెంచురథాంగవంశరత్నంబునకుకొ.-

అరుదెంచు=విచ్చుచున్న, రథాంగవంశరత్నంబుచకు=చక్రవాకకులశ్రేష్ఠమునకు; ఎత్త= అరశెత్తుటకు; హల్లకినీపల్లవాధరామతల్లికలు.-హల్లకినీ=చెంగల్యలతలనెడు, పల్లవాధరామ తల్లికలు=ప్రళస్తాంగనలు; పూనినజాశువాకదలారతిపశ్యేరంబులసొంపునక.-పూనిన=పహించి నట్టి, జాశువా=స్పర్ణమయములగు, కదలారతిపశ్యేరంబుల=ఒకవిధమైనయారతట్టలయొక్క, వివాహోదితుభ సమయములయందు వధూవరాదులు ప్రవేశించునెడ హరిద్రాజలాదులతో, గూడినతట్టలతో నెత్తు నారతికి కదలారతి యని ప్రసిద్ధి, సొంపునక=అందముచేత; హరిత్పరాగ హరిద్రాచూర్ణ సంవాప్తతత్త్వసవర సపూరాంతరదృశ్యమాన మానిత కేసరభక్తాభిరామంబు లు.-హరిత్పరాగ=పచ్చనిపుప్పొడియనెడు, హరిద్రాచూర్ణ = పసుపుపొడిచేత, సంవాప్త= పొందఁబడిన, తత్త్వసవర సపూర=ఆచెంగల్యలపూఁదేనియ వఱదయొక్క, అంతర=మధ్య భాగమందు, దృశ్యమాన=చూడఁబడుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠములగు, కేసర=కింజల్కముల నెడు, భక్త=ఓదనముచేత, అభిరామంబులు=ఒప్పుచున్నవి; అగుపాల్లకస్తోమంబులు=అగునట్టి చెంగల్యలగుంపులు; ఉల్లాసంబు=సంతసమును; పల్లవింపకజేయక=చిగిరింపఁజేయఁగా; అనఁగా చక్రవాకశ్రేష్ఠము నిజకామినీసమేతందై మార్యోదయపరికల్పితం బగుమహోత్సవం బున కుత్తేశయమును బ్రవేశించుచుండఁగా నూతనగృహప్రవేశమును మిత్రమండలకృత మ హోత్సవం బెనసి చేయుచున్న ట్లుండెననియు, అపు డాడుటెగ్గులు ధ్వనినేయుంచుండఁగా స్త్రీలు పాట పాడుచున్న ట్లుండె ననియు, చెంగల్యతీపలు పచ్చనిపరాగముతో, గూడిమకరందభరితములై కేసరయుక్తంబు లగుచెంగల్యలతో, గూడి యుండఁగా నూతన గృహప్రవేశ మొనరించురథాంగదంపతులకు మంగళ స్త్రీలు గదలారతెత్తుటకు బంగరుపశ్యేర ములు పూని వానిలో, బసపునీరు అన్నపుమెతుకులు వేసికొని యెదురుగ నిల్చినయట్లుండె ననియు భావము. నిజాంతరంగభేదకర నిరర్గళమనాఘనైకప్రకారంబులు.-నిజాంతరంగ=తన చిత్తమునకు, భేదకర=దుఃఖకరమైన, నిరర్గళ=ఆటంకములేని, మనాఘన=మత్తగజములనెడు ఘాతుకులయొక్క, ప్రకారంబులు=రీతులు; ఎల్లకాలంబుక=కలకాలము; ఎనయకుండక= పొందకుండఁగా; కోరి=వాంఛించి; కమలకాండభక్షణంబు.-కమలకాండ=బిసమనెడునుద కపూరముయొక్క, భక్షణంబు=ఆహారమును; సలుపుచుక=చేయుచు; కమలాసనాధీనమాన సంబునక.-కమలాసన=పద్మాసనమనెడుబ్రహ్మకు, అధీన=వశంపదమైన, మానసంబునక=మ నసుచేత; కరంబు=మిక్కిలి; స్వకీయహంసత్వంబు = తనయంచితనమనెడు యతిత్వము; ప్రసిద్ధిపొందక=ఖ్యాతిగాంచునట్లు; తపంబులుసల్పుపొల్పునక=తపస్సులూచరించువిధము న; అస్తోకకోకనదాశ్రమమధ్యంబునక.-అస్తోక=అధికమైన, కోకనద = రక్తోత్పలమనెడు, ఆశ్రమ=ఆశ్రమముయొక్క, మధ్యంబునక=మధ్యభాగమందు; ఉదాత్తతత్త్వత్రివిధహోత్ర కీలంబులు.-ఉదాత్త=ఉత్కృష్టములగు, తత్త్వత్రి=అకోకనదదళములనెడు, వీతిహోత్రకీలం బులు=అగ్నిజ్వాలలు; చుట్టువలగినక=చుట్టుకొనఁగా; అఖండానందంబునక=అవిచ్ఛిన్నా నందముచేత; అక్షియుగంబు = నేత్రయుగము; అరమోడ్చి = సగము మూసికొని; అచి తితస్ఫురణంబు=కదలికుండుటను; పహించి=పొంది; రహించురాయంచలు = వర్గించుచున్న రాజహంసలు; హృదయాంచలంబునకుక=మహోదేశమునకు; అంచితాద్భుతంబు=ఒప్పుచున్నయా శ్చర్యమును; మింపక=మించునట్లు; కావింపక=చేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁకునందురాయం

చలు రక్షోత్పలమధ్యమునఁ బద్మములపైఁ గూర్చుండి కమలకాండభక్షణము సల్పుచుఁ గన్నులరమోడ్చి కొని కదలకుండఁగా, మేఘము లనెడుదుష్టులవలనఁ దమకుఁ గలకాల మపాయము రాకుండుటకై కోకనద మనువాక్రమమధ్యమున జలభక్షణము నేయుచు బ్రహ్మను గూర్చి తపం బాచరించుచు నానందమునఁ గన్నులరమోడ్చి కదలకుండఁ దమహం సత్వముఁ బ్రసీద్ధిసొందించుచున్న ట్లుండె ననియు, రక్షోత్పలదళములు చుట్టు చుట్టి యుండఁగా నవి యగ్నిశిఖలను బోలి యాహంసలు పంచాగ్నిమధ్యమునఁ గూర్చుండినట్లు తోఁపించుచుండె ననియు భావము. నిజవిలోచనసౌందర్యసమాలోకనజనితప్రపాభరంబు నన్. - నిజ = స్వకీయమగు, ఈనిజపదముచంద్రికాసభసముదాయపరము, విలోచన = నయన ములయొక్క, సౌందర్య=అందముయొక్క, సమాలోకన=సందర్శనముచేత, జనిత=ఉదయించిన, ప్రపాభరంబునన్ = లజ్జాతిశయముచేత ; ముడింగియున్న కుముదంబులన్ = ముకుళించి యున్న కలువలను ; కాంచి=చూచి ; ఉబ్బునన్ = సంతోషముచేత ; తద్విలాసవిదృష్టాగరి మంబు.-తద్విలాస = ఆస్త్రీనయనవిలాసముయొక్క, విదృష్టా = దర్శనార్హమయొక్క, గరి మంబు=అతిశయమును ; పక్షికరించి=స్తీకరించి ; అనఁగా నయనసౌందర్యము చూడవలె నని వాంఛాతిశయము నొందియునుట ; అత్సుద్రస్యదంబునన్ = అతివేగముచేత ; “ రయస్స్య దః ” అనియమరుఁడు. ఎగ నే = పైకెగిరి ; తద్విభవంబునకున్ = ఆస్త్రీనయనవిభవమునకు ; వెఱచి = భయపడి ; మఱలన్ ; తాఱుతీరునన్ = మఱుఁగుపడుతీరున ; ఉద్వర్తనాపవర్తనంబులన్ = ఎగయు టమఱుటలచేత ; పరఁగుబేడినమీలమిట్టిపాటులు = ఒప్పుచున్న మత్స్యవిశేషములయొక్కయొ గిరిపడుటలు ; అతికాతుకంబు = మిక్కిలిసంతోషమును ; పుట్టింపన్ = చేయఁగా ; అనఁగా నాకొలఁ కునం గలువలు ముకుళించి మత్స్యము లెగిరిపడుచుండఁగా ఆస్త్రీనయన సౌందర్యమును జూచి సిగ్గుచేతఁ గలువలు ముడింగిన ట్లుండె ననియు మత్స్యము లాకుముదములను జూచి తామును దన్నయనసౌందర్యము గాంచిఁ జెంగున నెగిరి తన్నయనసౌందర్యమునకు వెఱచి మఱలఁ దాఱుచున్న ట్లుండె ననియు భావము ; ఆతిసమీపసంచరచ్ఛిత్రభానుహేతిజాతంబులన్. - అతి సమీపసంచరత్ = మిక్కిలిసమీప దేశమునందుచరించుచున్న, చిత్రభాను = సూర్యునియొక్క, హేతిజాతంబులన్ = కిరణసమూహములవలన, పరితాపంబున్ = మిక్కిలితాప మును ; ఓంది = పొంది ; మందపవనసందోహోదోళితనవీ నేందీవరబృందమధుబిందు సేచనంబున్. - మందపవనసందోహ = మందమారుతములగుంపుచేత, ఆందోళిత = చలింపఁజేయఁబడిన, నవీ నేందీ వరబృంద = చూతననీలోత్పల బృందముయొక్క, మధుబిందుసేచనంబున్ = మకరిందబిందువుల చేతనైన తడుపుటను ; కోరి = వాంఛించి ; వారిజాతాంతరంబునన్ = కమలమధ్యమందు ; లీనంబైనయంభోధరపథంబునన్ = దాఁగియున్న యాకాశమందు ; రోఘోదేశవలయితమనోజ్ఞ మా లతీమాధవీమహిలామల్లికా ముఖ్యవల్లి కాక్షిర్ణగీరంధ్రపలాశపాండిత్యంబునన్. - రోఘోదేశ = తీరప్రదేశమందు, వలయిత = చుట్టుకొన్న, మనోజ్ఞ = మంజులములైన, మాలతీ = జాజీ, మాధవీ = బండిగురివెంద, మహిలా = ప్రేంకిణము, మల్లికా = మల్లె, ముఖ్య = మొదలుగాఁగలవాని యొక్క, వల్లికా = లతలచేత, కీర్ణ = వ్యాప్తములైన, గీరంధ్ర = నిబిడములైన, పలాశ = మోడు గులయొక్క, పాండిత్యంబునన్ = అతిశయముచేత ; ప్రద్యోతనద్యోతప్రభావంబు. - ప్రద్యోతన = సూర్యునియొక్క, ద్యోత = ప్రకాశముయొక్క, ప్రభావంబు = మహిమ ; పాయన్ = పోఁగా ;

కనుపట్టుతారకావారంబులముపునకొ.-కనుపట్టు = అగపడునట్టి, తారకావారంబుల = నక్షత్రసముదాయములయొక్క, ముపునకొ = సౌందర్యముచేత; దీనికిపొడకట్టు ననుక్రియతో నన్వయము ; ఆరవిందమందిరాళిందనివాసి సానందమిలిందనుందరినుందరాపఘనఘనప్రభా క్రాంతిజలంబులపయిక్.-అరవిందమందిర = కమలము లనెడుగృహములయొక్క, ఆలింద = చత్వరములముందు, నివాసి = వసిించియున్న, సానంద = సంతసముతోఁగూడిన, మిలిందనుం దరి = ఆడుతు మైదలయొక్క, సుందరాపఘన = చక్కని దేహములయొక్క, ఘనప్రభా = అధిక కాంఠిచేత, ఆక్రాంత = వ్యాప్తమైన, జలంబులపయిక్ = తీదకములమీఁద; పొడకట్టు పాండురడిండీరఖండమండలంబులు.-పొడకట్టు = అగపడుచున్న; పాండుర = తెల్లనైన, డిం డీరఖండ = ఫేసఖండములయొక్క, మండలంబులు = సముదాయములు; సంబరంబులు = సంతో సములను; సౌదరింపక = వృద్ధిచేయఁగా; అనఁగా నాకొలఁతునందుజలము తుమైదలదేహకాం తిచేత తటద్రుమచ్ఛాయావృతమై నల్లనైయుండఁగా నందుండు ఫేసఖండంబులు, సూర్యుం డుచెంత నుండుటంజేసి కలిగినతాపాతిశయముచేత నాకసము నీలోత్పలమరందబిందు సేకము నుగ్గరి కాసారమును జేరి తటద్రుమసందోహముచేత సూర్యప్రకాశము నెంతయు నొంద కుండఁగా, నందుఁ జూపట్టు రిక్కలగుంపుచందంబున నుండె నని భావము. అమరియుక్ = ఓప్పియు; అక్కలంకు = అకాసారము; మహితాబ్జకామినీ జాలపరిభ్రాజితంబు.-మహిత = ఓవ్వుచున్న, అబ్జకామినీ = చంద్రునిభార్యఅగు నక్షత్రములయొక్క, జాల = సంఘముచేత, పరిభ్రాజితంబు = ప్రకాశించుచున్నది; కావునకొ = ఆహేతువువలన; అలిమిఘనమీనకుళీర మకరాదిసంయుతంబై.-అలి = వృశ్చికము, మిఘన = మిఘనము, మీన = మీనము, కుళీర = కట కము, మకర = మకరము, ఆది = మొదలగు రాసులతో, సంయుతంబై = కూడినదై; అనఁగా మహి తము లైనఅబ్జములనఁగా కమలములు, కామినీయనఁగా ఆడుజక్కవలు, వీనిసంఘములతోడఁ గూడియులిమిఘనములు మత్స్యములుఎండ్ర కాయలు మొనళ్ళు లోనగువానితోఁ గూడి యున్న దని వాస్తవార్థము; మంజులపార్యవ్యతిరేకమలసద్విహారభాసురంబు.-మంజుల = మనోజ్ఞమగు, హరి = సింహరాశితో, అన్విత = కూడుకొన్న, అర్యమ = మార్మ్యునియొక్క, లసద్విహార = ప్రకా శించువిహారముచేత, భాసురంబు = ప్రకాశించునది; కావునకొ = అగుటవలన; కమనీయకా దంబమునోవిక ససవిరాజితంబై.-కమనీయ = మనోజ్ఞమగు, కాదంబు = కదంబవృక్షనంబంధి యైన, కుమనః = పువ్వులయొక్క, వికసన = విరియుటచేత, విరాజితంబై = ప్రకాశమానమై; అనఁగా సరస్సు, మంజు = మనోహరములగు, లహరీ = ప్రవాహమును, అన్విత = పొందినట్టి, అరి = జక్కవలయొక్క, అమల = నిర్మలమైన, సద్విహారముల చేతఁగూడి, కమనీయములైన, కా దంబు = బెగ్గరలయొక్క, సు = లెనైన, మనః = మనస్సుయొక్క, వికసనముచేత విరాజితమని వాస్తవార్థము ; మనోజ్ఞ హంసకులాధిరాజరామాభిరామప్రస్థానవిశేషంబు.-మనోజ్ఞ = మనో హరమైన, హంసకులాధిరాజు = మార్మ్యకులస్వామియైన, రామ = రామునియొక్క, అభిరామ = హృద్యమైన, ప్రస్థానవిశేషంబు = యాత్రావిశేషము ; కావునకొ = కాఁబట్టి ; అకుంతరతరతో విజృంభమాణనాహ్లాదవగవీరారాజతోల్లాసాలలీలాచులుకెడికాంతంబై.-అకుంతరతర = మి గులఅడ్డము లేని, తరః = చేగముచేత; విజృంభమాణ = విజృంభించుచున్న, నానా = అనేకప్రకారు లగు, ప్లవగవీర = వానరవీరులయొక్క, ఆరాజత్ = మిగులనోవ్వుచున్న, కోలాహల = కలకల

ధ్వనియొక్క, లీలా=విలాసము చేత, చులుకిత=పుడసిలింపబడిన, దికాంతంబై=దిగంతములు గలదై ; అనఁగా నాకొలను, మనోజ్ఞమైన, హంసకులాధిరాజరామా=రాజహంసస్త్రీలచేత, అభిరామ=ఓప్పుచున్న, ప్రస్థానంబు=ప్రకృప్తస్థానవిశేషము, కావున, అకుంతతరతకోవిజృంభ మాణములైన, ప్లవ=తెప్పలయొక్క, గో=కాంతులచేత, “గోరతద్ధితలుకి” అనిటచ్ఛత్య యము ఇశీష్ట వచ్చినపైని ప్లవగవీ యనురూపము సిద్ధ మగుచున్నది, రారాజత్ = మిక్కిలి యొప్పుచున్న, కోలాహలములయొక్కలీలచేత, చులుకితదికాంతములుగలదనివాస్తవార్థము ; ఓప్పుమీటి=అతిశయించి; చెప్పరానిమోదంబు=చెప్పనలవిగానిసంతోషము; ముస్సిరిగొనన్ = మూడుమడుగులగునట్లు; చేయన్ = ఒనరింపఁగా; అప్పుడంతులు=అస్త్రీలు; అప్పుడాలయజలవి హారదోహదంబునన్. - అప్పుడాలయ=అకొలనియందు, జలవిహార=జలక్రీడయందలి, దోహదం బునన్ = వాంఛచేత; “అథదోహదమ్, ఇచ్ఛాకాక్షా” అనియమరుఁడు; జలగుళుత్తడిపలు వలు=సూక్ష్మములైనకనకాంబరములను; సడల్చి=విడిచి; పావడలు=పరికిణీలను; తాల్చి=ధరించి; శృంగంబులు=కొమ్ములను ; కైకొని=స్వీకరించి ; ఒయ్యనొయ్యనన్ = తిన్నతిన్నఁగా ; ఒయ్య రంబు=విలాసంబు; మించన్ = అతిశయింపఁగా; డిగ్గి=కొలనియందుఁబ్రవేశించి; అపుడు=అస మయమున. దీనికుత్తరపద్యమం దున్నయీది రసుక్రియతో నన్వయము.

ఉ. తమ్ములఁ జేరి రోదరశతమ్ములఁ గైకొని తావి భృంగపో
తమ్ముల కుంచి యావతయుఁతమ్ముల మత్తమరాళరాజజా
తమ్ముల మించి చిత్రచరితమ్ముల నీదిరి కొమ్మ లెల్ల జ
తమ్ముల వారిదేవతలు తమ్ములలిక్ వినుతింప నయ్యెడన్.

69

టీ. అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు; కొమ్మలెల్లన్ = స్త్రీలందఱు ; తమ్ములన్ = పద్మముల ను; చేరి; పొంది; రోదరశతమ్ములన్ = చక్రవాకశతములను; కైకొని=స్వీకరించి; తావిన్ = పరి మళమును; భృంగపోతమ్ములకున్ = కుమ్మెదబిడ్డలకు ; ఉంచి = నిలిపి; యావతయుతమ్ములన్. - యావత=యువతిసమాహమతో, యుతమ్ములన్ = కూడియుండినట్టి; మత్తమరాళరాజజాతమ్ము లన్. - మత్త=మదించిన, మరాళరాజ=రాజహంసశ్రేష్ఠములయొక్క, జాతమ్ములన్ = సమాహ ములను; మించి=అతిశయించి, వారిదేవతలు=జలాధిదేవతలు; చిత్రమ్ములన్ = మనస్సులయందు; తమ్ముఁ; లలిక్ = ప్రీతిచేత; వినుతింపన్ = క్లాఘింపఁగా ; చిత్రచరితమ్ములన్ = అశ్చర్యకరమైన న్యాపారములచేత; ఈదిరి=జలక్రీడసల్పిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు కొలను ప్రవేశించి తమ్ము జలాధిదేవతలు కొనియాడునట్లు పైఁజెప్పినవిధముగ నీది రసుట.

మ. తరుణాంభోరుహవీరి బొల్చి నుమనోదంతుల్ నవాంభఃపరం
పర పైపై గడుఁ జల్ల సారసము ప్రేమన్ గేలునన్ బట్టిక
ర్బరసంహరినుగాత్రికాతిసమతాన్భూర్తి గర మ్మొక్కక
ర్బరసంహరిను గాత్రికాతిలక మింపుల్ గూర్చె ద స్తనైనన్.

7(1)

టీ. ఒక్కక్కర్చురగుహరి సుగాత్రికాతలకము = ఒక స్త్రీరిత్నము, కర్పూర మనఁగా, సువర్ణము దానిని సంహరించెడు అనఁగా తిరస్కరించెడుగాత్రము గలవాని స్త్రీలు వారలలో తలకరూపయైన దనుట; తరుణాంభోరువాపీతిక్ = నవాంబుజమనుపీతమందు; పాల్పి = ఒప్పి; సుమనోదంతుల్ = స్త్రీలనెడుదివ్యగజములు; నవాంభోపరంపరక్ = నూతనమైనజలపరంపరను; పైపైక్ = మీఁదమీఁదను; కడుక్ = మిక్కిలి; చల్లక్ = చల్లుచుండఁగా; సారసముక్ = పద్మమును; ప్రేమక్ = ప్రేమచేత; కేలునక్ = హస్తముచేత; పట్టి = ధరించి; కర్పూరసంహరిసుగాత్రికాతిసమతాస్ఫూర్తిక్. - కర్పూరసంహరి = రాక్షసాంతకుఁడైనవిష్ణుమూర్తియొక్క, సుగాత్రికా = భార్యయైనలక్ష్మీదేవియొక్క, అతిసమతా = అత్యంతసామ్యముయొక్క, స్ఫూర్తిక్ = ప్రకాశముచేత; తన్మన్మన్ = తన్నుఁజూడఁగా; కరమ్ము = మిక్కిలి; ఇంపుల్ గూర్చెక్ = అనందములనుజేసెను.

అనఁగా జలవిహారసమయమున నొక స్త్రీరిత్నము తప్పిపై గూర్చుండి కేలఁ గమలమును దాల్చియుండఁగా ఇతర స్త్రీలు దానిపై జలపరంపరలు చల్లుచుండి రనియు దానిని జూడఁగా బద్మహస్తయై పద్మాసనయై దేవదంతులచే జలాభిషేకము పొందు లక్ష్మీదేవి బోలియుండెననియు భావము. పూర్ణోపమాలంకారము.

చ. అలరుమృణాళవల్లరి స్వయంవరసూనసరాభ వేలఁగా

నలనికటంబుఁ జేరఁగ జనన్ రతిఁ కైకొని నెక్క పుష్పకో

మల దమయంతికావనితమాడ్కి మరాళనృపుల్ స్వచిత్తనీ

మలఁ దమయంతికావనిఁ గ్రమంబున నెందిన సంభ్రమింపఁగా. 71

టీ. ఒక్కపుష్పకోమల = పుష్పములవలెకోమలమైనగాత్రముగలఒక స్త్రీ; మృణాలవల్లరి = వల్లివంటితామరతూడు; స్వయంవరసూనసరాభక్ = స్వయంవరార్థమైనపుష్పమాలికవలె; వేలఁగాక్ = వేలాడఁగా; మరాళనృపుల్ = రాజహంసలనెడురాజులు; స్వచిత్తనీమలక్ = తమమనఃప్రదేశములయందు; తమయంతికావనిక్ = తమనమీప్రదేశమును; క్రమంబునక్ = మునుగా; ఒందినక్ = పొందఁగా; సంభ్రమింపఁగక్ = సంతసమునొందఁగా, వేగిరపాటునొందఁగా; దమయంతికావనితమాడ్కిక్ = దమయంతివలె; నలనికటంబు = పద్మనికటమునెడునలరాజానమీపమును; చేరఁగక్ చనక్ = చేరఁబోవుటకు; రతిక్ = ప్రీతిని; కైకొనక్ = స్వీకరించెను, చేరెననుట.

అనఁగా నొక స్త్రీమృణాలవల్లరి చేరఁ బుచ్చుకొని పద్మమును గ్రహించుటకుఁ బోవుచుండఁగా దమయంతి నలని వరించుటకుఁ బుష్పహారము తీసికొని పోవుచున్నట్లుండెననియు నపుడు మధ్యమార్గమున నున్నమరాళములు ఆ స్త్రీ తమచెంతకు వచ్చె నని సంభ్రమించుట వలెతరరాజులు దమయంతి దమయంతికమునకు వచ్చె నని సంభ్రమించినట్లుండెననియు భావము. రూపకసంకీర్ణోపమాలంకారము.

సీ. రతిఁ బట్టుకొనఁ జేరె * రాజీవరామాని, కరము సద్గుణజాలఁకలిత యొకతె
రహి వ్రాల్చె నవదాతఁరాజీవరాజిత, రజము పావనవిహారయుత యొకతె
యడలించె వడిఁ బుష్క * రాజీవరాజహం, సముల శంపాలొక * న క్తయొకతె .
ప్రాధి మించె రథాంగ * రాజీవరామోద, పటిమ సత్కాంతిసంభరిత యొకతె
తే. వనజగృహవీధి నిట్టు లా * వ ర్తనాభి, కాజనంబులు నముచితఁగతి నెనంగె
వారిదేవత లపుడు త * ద్వర్తనాభి, దర్శనస్ఫూర్తి నవ్యహార్దంబు గాంచ.

టీ. సద్గుణజాలకలిత = శ్రేష్ఠగుణసంతతితోఁగూడినట్టి; ఒకతె = ఒకస్త్రీ, మంచిసూత్రములు గలవలతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రాజీవరామానికరము = మత్స్యస్త్రీగణమును “రాజీవశృకుల స్తిమిః” అనియమరుఁడు; రతి = ప్రీతిచేత; పట్టుకొన = స్వీకరించుటకు; చేరె = సమీపమునకుఁబోయెను. మంచిసూత్రములతోఁ గూడినవల గలది గావున మత్స్యములఁ బట్టుకొనఁ బోవుట తగు నని భావము. పావనవిహారయుత = మంచి ప్రచారముతోఁగూడినట్టి; ఒకతె = ఒకస్త్రీ; పవనసంబంధప్రచారముతోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రహి = ప్రీతిచేత; అవదాత రాజీవరాజితరజము. - అవదాతరాజీవ = తెల్ల దామరలయందు, రాజిత = బిప్పుచున్న, రజము = పరాగమును; వ్రాల్చె = తూల్చెను, పవన సంబంధప్రచారముతోఁ గూడినది గావున రాజీవరాజితరజమును వ్రాల్చుట తగు నని భావము. శంపాలొకనక్త = మెఱపులవంటిదృష్టులతోఁ గూడినట్టి; ఒకతె = ఒకస్త్రీ, తటిత్కాంతి తోఁ గూడినయొకస్త్రీయని తోచుచున్నది; పుష్కరాజీవరాజహంసములక. - పుష్కర = పద్మములు, అజీవ = జీవికఁగాఁగల, రాజహంసములక = హంసపక్షులను; వడి = వేగముచేత; అడలించె = భయపెట్టెను; తటిత్కాంతితోఁ గూడినది గావున పుష్కరాజీవము లగుహంసల నడలించుట తగు నని భావము. తటిత్ప్రకాశముగల వర్షానమయమందుఁ గొలఁకులు నిండి పద్మములకుఁ గీడు గలుగుఁ గాని నపుడు హంసలు ఎడలి పోవు నని కవి సమయము; సత్కాంతి సంభరిత = మంచికాంతి చేతనింపఁబడినది, నిండినమంచికాంతిగల దనుట; ఒకతె = ఒకస్త్రీ; నక్షత్రములకాంతితోఁ గూడినయొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; రథాంగరాజీవరామోదపటిమక. - రథాంగరాజీ = చక్రవాకపంక్తియొక్క, పర = శ్రేష్ఠమైన, ఆమోదపటిమక = సంతోషాతిశయమును; ప్రాధిక్ = నేర్పుచేత; నొంచె = నొవ్వఁజేసెను; నక్షత్రకాంతిభరిత గావున రథాంగరాజీ సంతోషపటిమ నొంచుట తగు నని భావము. నక్షత్రప్రకాశముగలరాత్రికాలమందు రథాంగదంపతు లెడఁబాసి భేధించు నని కవి సమయము. ఇటులు = ఈప్రకారము; వనజగృహవీధి = కమలాకరమైన కాసారముయొక్క వీధియందు; ఆవర్తనాభికాజనంబులు = స్త్రీజనములు; ఆవర్తనాభికలనఁగా నీటినుడినిబోలు పొక్కిలిగల స్త్రీలు; అపుడు = అనమముందు; వారిదేవతలు = జలాధిపానదేవతలు; తద్వర్తనాభిదర్శనస్ఫూర్తిక. - తద్వర్తన = ఆస్త్రీవృత్తియొక్క, అభిదర్శనస్ఫూర్తిక = చూచుటయందు; నవ్యహార్దంబు = నూతనప్రీతిని; కాంచె = హందఁగా; నముచితఁగతి = వైఁకెప్పినవిధముగ నుచితప్రకారము చేత; ఎనంగె = ఒప్పెను. సద్గుణజాలకలితేత్యాదిసాభిప్రాయవిశేషములచేఁ బరికరాంకురాలంకారము.

చ. స్మరమదదంతి నా నౌకమఃసారసముల్లసితప్రవేణి త
 త్వరమున నత్తటిం బవనఃసారసముల్లలదూర్తిజాతముల్
 నరగునఁ జొచ్చి పాదములఁ సారసముల్ గర మించె మెట్టుచుక
 నరసకలారవాకలనఁ సారసముల్లహరిక హరించుచుక.

73

టీ. అత్తటికొ=అసమయమందు; ఒకమసారసముల్ల సితప్రవేణి=నీలములభంగిఁ బ్రకాశించుచున్నజడగలయొక స్త్రీ; తత్వరమునకొ=అకొలఁకునందు; పవనసారసముల్లలదూర్తిజాతముల్.-పవనసార=వాయు సామర్థ్యము చేత, ముల్లలత్=చలించుచున్న, ఊర్తిజాతముల్=తరంగతతులను; నరగునకొ=వేగముచేత; చొచ్చి=ప్రవేశించి; పాదములకొ=చరణముల చేత; సారసముల్=పద్మములను; మెట్టుచుకొ=త్రొక్కుచు; నరసకలారవాకలనకొ.-సరస=శ్రేష్ఠమైన; కల=అవ్యక్తమధురమైన, గజపక్షమున కర=తొండముయొక్కయనియర్థము, అరవ = ధ్వనియొక్క, ఆకలనకొ = సంబంధముచేత; సారసముల్లహరికొ.-సారస = చెగ్గురులయొక్క, మత్=సంతోషముయొక్క, లహరికొ=పరంపరను; హరించుచుకొ=పోగొట్టుచు; స్మరమదదంతినాకొ=మరునిమదపుటేనుఁగోయనునట్లు; కరము=మిక్కిలి; ఇంచెకొ=ఇంపాయెను.

అనఁగా నొకనీలవేణి యాకొలఁకునందు వీవలివేగమునఁ జలించుచున్న తరంగలఁ జొచ్చి కమలములను బాదముల మెట్టుచు నరసకలస్వనములచేత బెగ్గురులసంతసమును హరించుచు మరునిమదపుటేనుఁగోయనునట్లు భాసిల్లె నని భావము. గజము సరస్సులు సొచ్చి కమలములు మెట్టుచు బెగ్గురులు లోనగుజలపక్షులహృదము హరించుటనుప్రసిద్ధము. ఉత్పేక్షలంకారము.

చ. అనుపమరాజహంసభరణాదరణాత్మతః దత్సరోవరం
 బున నలరాజహంససుతఃఖోటులు మించిరి పూర్వవైరముల్
 నన భృతరాజహంసత నఃసంగుదివాక్షణదాధిదేవులౌ
 నని వనరాజహంసగమనాళి మనంబున నన్ను తింపఁగకొ.

74

టీ. అలరాజహంససుతఃఖోటులు=రాజశ్రేష్ఠుడగుక్షణదోదయునిపుత్రికయగు చంద్రికయొక్కచెలులు; తత్సరోవరంబునకొ = అసరస్సునందు; అనుపమరాజహంస భరణాదరణాత్మకొ.-అనుపమ=సాటిలేని, రాజహంస=పక్షివిశేషములయొక్క, “రాజహంసాస్తుతేచ ఞ్చుచరతైర్లోహితైస్సితాః” అనియమరుఁడు, చంద్రమూర్త్యులయొక్కయనియర్థాంతరముతోఁచునది, హరణ=భరించుటయందు, ఆదరణ=ఆనక్షిగల, ఆత్మతకొ=చిత్తముగలుగుటచేత; పూర్వవైరముల్=మొదటిద్వేషములు; చనకొ=పోఁగా; భృతరాజహంసతకొ = భరింపఁబడిన చంద్రమూర్త్యులుగలుగుటచేత; ఎనఁగుదివాక్షణదాధిదేవులు=ఓప్పుచున్న దినరాత్ర్యధిదేవతలు. బొకొ=నిశ్చయము; అని=ఇటువి; వనరాజహంసగమనాళి = వనమందలిస్త్రీలచాలు, వనపాలికామండలియనుట; మనంబులకొ=మనస్సులయందు; నన్ను తింపఁగకొ = కొనియాడఁగా; మించిరి, అతిశయించిరి.

అనఁగాఁ జండ్రికాసఖీజనము సరోవరమున రాజహంసభరణాదరణముతోఁ జెలఁగూ
చుండఁగా, దివారాత్ర్యధిదేవతలు తమమొదటివైరము మాని సూర్యచంద్రులను బట్టుకొని
యుండినట్లు వనపాలికలమనంబులకుఁ దోఁచినదనుట. శ్లిష్టరూపకోత్తాపితోత్ప్రేక్షాలం
కారము.

సీ. వాసంతి యనఘాళిఁవరరసంబునఁ గప్పి
వాసంతి యన సముఁజ్జ్వలతఁ బొల్పె
సారంగి యనపాయఁజలజాంబుతతి నాని
సారంగి యనఁజాల * సంభ్రమించె
శశిలేఖ యనసారఁచక్రాళి నలయించి
శశిలేఖ యన శుభఁచ్ఛాయఁ దోఁచె
చక్రాంగి యనవద్యఁచారూర్ధ్వకల నూఁగి
చక్రాంగి యన హృద్యఁచర్య మనలె

తే. చూతకళిక యనర్హ్యరఁజోవృత్తిఁగని
చూతకళిక యనం గడుఁ * జూడ నొప్పె
హరిణి యనరాళకమలైకఁపరిచితిఁ గని
హరిణి యన నవ్వనాఘాని * నప్పు డలరె

75

టీ. వాసంతి=వాసంతియనుపేరుగలచెలి; అనఘాళిఁ=అనఘయైనచెలిని, ఓచ్చెము
లేనితుమైదను, శ్లిష్టరూపకము; వరరసంబునఁ=శ్రేష్ఠమగుప్రీతిచేత, శ్రేష్ఠమగుపుష్పరసము
చేత; కప్పి; వాసంతియనఁ=బండిగురివెందలతయనఁగా, వాసంతియనునామముగలదనఁగా;
సముజ్జ్వలతఁ=ప్రకాశముచేత; పొల్పెఁ=ఓప్పెను. మాధవీలతవలెననఘాళిని రసమునఁ
గప్పుటం జేసి వాసంతినామము దాని కమరిన దనుట. సారంగి=సారంగియనుపడుదు; అన
పాయజలజాంబుతతిఁ.-అనపాయ=చ్యుతిలేనట్టి, జలజాంబు=పూఁదేనియయొక్క, తతిఁ=
రాశిని; అని=పానముచేసి; సారంగియనఁ=ఆడుతుమైదయనఁగా, సారంగియనునామముగ
లదనఁగా; చాలఁ=మిగులను; సంభ్రమించెఁ=నంతనించెను. భృంగివలెఁ బూఁదేనియ
నానుటంజేసి సారంగి యనునామము దాని కొప్పె ననుట. శశిలేఖ=శశిలేఖ యనుపేరిటియబ
ల; అనసారచక్రాళిఁ.-అనసార = శ్రేష్ఠములయిన, చక్రాళిఁ=చక్రవాకముల చాలును;
అలయించి=అలఁతపెట్టి; శశిలేఖయనఁ=చంద్రలేఖయనఁగా, శశిలేఖయనునామము గలద
నఁగా; శుభఁచ్ఛాయఁ=మంచికాంతిచేత; తోఁచెఁ=పొల్పెను. చంద్రలేఖవలె జక్కవల
చాలు నలయించుటం జేసి శశిలేఖ యనుపేరు దాని కల్పె ననుట. చక్రాంగి=చక్రాంగియను
పేరిటబోటి; అనవద్యచారూర్ధ్వకలఁ.-అనవద్య=అమాన్యములగు, చారు=మనోహరములైన,
ఊర్ధ్వకలఁ=తరంగములయందు; ఊఁగి; చక్రాంగియనఁ=హంసప్రీతియనఁగా, చక్రాంగి

యనునామముగలదనఁగా; హృద్యచర్యక్=మనోజ్ఞ మైనవృత్తి చేత; మఁదెక్=ఓపైను, హంసస్త్రీవలె దరంగములయందు నూఁగుటం జేసి చక్రాంగి యనునామము దాని కొప్పె ననుట. చాతకళిక=చాతకళికయనుస్త్రీ; అనర్ఘరజోవృత్తిక్.-అనర్ఘ = అమూల్యమైన. రజోవృత్తిక్=పరాగవ్యాప్తిని; కని=పొంది; చాతకళికయనక్=మావిమొగ్గయనఁగా, చాతకళికయనునామముగలదనఁగా; కడుక్=మిక్కిలి; చూడక్=చూచుటకు; ఒప్పెక్=అమరెను. చాతకళికవలె రజోవృత్తిని గనుటంజేసి చాతకళిక యనునామము దాని కొదవె ననుట. ఘరిణి=హరిణియనుపేరుగలవనిత; అనరాళకమలైకపరిచితిక్.-అనరాళ=ఋజువులైన, కమల=పద్మములయొక్క, ఏకపరిచితిక్ = ముఖ్యపరిచయమును, ఋజువులైనజింకలయొక్కముఖ్యపరిచయముననియర్థాంతరము; కని=పొంది; హరిణియనక్=మృగస్త్రీయనఁగా, హరిణియనునామముగలదనఁగా; అవ్వనాస్థానిక్=ఆసనోజలమహాస్థానమందు; అపుడు=ఆసమయమందు; అలరెక్=ఓపైను. అనఁగా మృగస్త్రీవలె గమలపరిచయముఁ గనుటంజేసి హరిణి యనునామము దాని కెనఁగె ననుట. శ్లిష్టమాపకము.

అనఁగా జలక్రీడకై కొలను సొచ్చినవానంతి సారంగి శశిలేఖ చక్రాంగి చాతకళిక హరిణి యనునామములు గలస్త్రీలు వైకెప్పినచర్యల నొనరించి రని భావము. రాజాస్థాని కలయందు దాసీవర్గమునకు వాసంత్యాదిసామములుండుట ప్రసిద్ధము.

క. నలి నాకరజితకిసలల్, నలినాకరకేళి యిటు లొనర్చి జలార్ద్రాంగి
గలతాళులు హిమవృతకుం, దలతాళం దోఁప నపుడుఁదఱిసిరి తటముక్.

టీ. అపుడు=ఆసమయమున; కరజితకిసలల్=కరములచే గెలువఁబడిన పల్లవములుగల యాస్త్రీలు; నలిక్=మిక్కిలి; నలినాకరకేళి=జలక్రీడను; ఇటులు=వైవిధ్యముగ; ఒనర్చి=చేసి; జలార్ద్రాంగిగలతాళులు.-జలార్ద్ర=జలముచేతఁదడుపఁబడిన, అంగలతా=తనులతలయొక్క, అళులు=పంక్తులు; హిమవృతకుందలతాళక్=మంచుచేనావరింపఁబడినమొలతీవల కాంతివంటికాంతిచేత; తోఁపక్=ప్రకాశింపఁగా; తటముక్=తీరమును; తఱిసిరి=సమీపించిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు జలక్రీడనరిపి యొడ్డుఁ జేరి జలార్ద్రాంగిగలతలు గలవారై మంచుచే నావరింపఁబడినకుందలతలభంగి వొప్పి రనుట. కుందలతలకు స్త్రీతనువులకు సుపమానోపమేయభావము, హిమమునకు జలమునకు వింబప్రతిబింబభావము.

చ. లలనలు వాఃపుతాంశుకములన్ నడలించి తగం భరించి మేల్
చలువల నై కజాతిసుమజాలసరంబులు వేగిఁ దాల్చి ని
చ్చలు వల నై కనంబడులఁస స్వణిమాలిక లూని పూసి మై
చలువల నై కమత్యగితిఁ జాలిన తావుల నెప్పు గంధముల్.

టీ. లలనలు=స్త్రీలు; వాఃపుతాంశుకములన్=జలముచేఁదడుపఁబడిన వస్త్రములను; నడలించి=విడిచి; మేల్=చలువలన్=మంచివస్త్రములను; భరించి=ధరించి; నైకజాతిసుమజాలసరం

బులు.—నైకజాతి=నానాజాతులుగల, సుమజాల=పుష్పసంఘములయొక్క, సరంబులు=హారములను; వేణిక్=జడయందు; తాల్పి=ధరించి; నిచ్చులుక్=ఎల్ల పుడు; వలనై=అనుకూలమైన; కనంబడులసన్నజిహ్వాళికలు.—కనంబడు=అగపడుచున్న, అసత్=ప్రకాశించుచున్న, మణిమాలికలు=మణిమయహారములను, ఊని=వహించి; మైచలువలక్=దేహములయొక్క చల్లఁదనములతో; వికమత్యగతిక్=వికమత్యముయొక్క పాండిక చేతను; చాలినతావులక్=సమృద్ధములైనపరిమళముల చేతను; జగ్రీడలాడిన వారి దేహములంతటిచల్లఁదనముతోను అధికమయిన పరిమళముతోను ననుట; ఒప్పుగంధముల్=ఒప్పుచున్న గంధములను; పూసి=లేశము చేసి. దీనికి గందంబువెట్టిరను పద్యముతోన్వయము.

మందు నాలుగుపద్యములకు నందె అన్వయము. ఆఱు పద్యములకు నిట నేకక్రియాన్వయము గదితం బయ్యె. దీనికి గుళక మని కవిసంకేతము. “ద్యాభ్యాం యుగ్మితి ప్రోక్తం త్రిభి శ్లోకై ర్విశేషకమ్| కలాపకం చతుర్భి సాస్య త్తదూర్ధ్వం కుళకం స్పృతమ్” అని తల్లక్షణము.

క. అతిపావనచాతురి నా, క్షితిపాలకపుత్రిక గయి*సేసి యలవనిక్
రతినాయకదేవార్చన, రతి నాయక లపుడు పూని*రమ్యాత్కలికక్. 78

టీ. అతిపావనచాతురిక్ = మిగులఁబ్రకృతమగు సేప్పుచేత; అక్షితిపాలకపుత్రికక్ = రాజపుత్రికయగు నాచంద్రికను; కయిసేసి=అలంకరించి; అలవనిక్ = ఆయుద్యానమందు; రతినాయకదేవార్చనరతిక్=స్తర దేవపూజానక్తిచేత; ఆయకలు=ఆస్త్రీలు; అపుడు=ఆసమయమున; రమ్యాత్కలికక్=రమ్యమైనయంత్రంతను; పూని=వహించి. ఇదిమందుకన్వయించును.

సీ. మాకందములు మహి*మా కందములు కొన్ని
యింపైన ఫలముల*నిచ్చుచోట
సురసౌఘము లుదార*సురసౌఘములు కొన్ని
యురుమకరిందంబు * గురియుచోట
సుమనంబు లభిరామ*సుమనంబు లొకకొన్ని
క్రొన్ననల్ చాలఁ జే*కూర్చుచోట
రాగంబులు గళత్ప*రాగంబు లొకకొన్ని
పుప్పొడి ధూపముల్ * పూన్చుచోట

తే. నెట్టన యశోకకిసలము * ల్పట్టుమీఱి
యుట్టివడఁ గాయులేయెండఁ * బుట్టి యెలసి
నట్టి చెలువునఁ జూపట్టు*మెట్టదమ్మి
తీవెగమి తమ్మియారతుల్ * దీర్చుచోట.

టీ. మహిమాభక్త = భూలక్ష్మీకీ; అందములు = అందములైన; కొన్ని మాకందములు = కొన్ని తీయ్యమాపులు; యింపైనఫలములకొక = ఇట్లు మైనపండ్లను; ఇచ్చుచోటకొక = ఒకగుండులమును; ఉదారసుర సౌఖ్యములు = అధికమైన శ్రేష్ఠమైన మకరందసమాహముగల; కొన్ని సుర సౌఖ్యములు = కొన్ని సర్వాక్షతీవలయొక్క గుంపులు; ఉరుమకరందంబు = అధికమైన పుష్పరసమును; కురియుచోటకొక = వర్షించుచోట; అభిరామసుమనంబులు = ఒప్పుచున్న పువ్వులుగలిగిన; ఒక కొన్ని సుమనంబులు = కొన్ని జాజాలు; క్రొన్ననల్ = నవపుష్పములను; చాలకొక = మిక్కిలి; చేకూర్చుచోటకొక = ఘటిల్లఁజేయుచోట; గళత్పరాగంబులు = జాతుచున్న పుష్పాడులుగల; ఒక కొన్ని రాగంబులు = కొన్ని దాడిమివృక్షములు; పుష్పాడిఘాపముల్ = పుష్పరజమనెడు ఘాపములను; పూన్పుచోటకొక = వహించుచోటను; సెట్టన = అనివార్యముగ; అశోకకిసలముల్ = అశోక పల్లవములు; మట్టుమిఠింపరాదనతిక్రమించి; ఉట్టిపడకొక = అతిశయింపఁగా; కాయులే యెండకొక = కాయుచున్న తరుణాతపముచేత; పుట్టి = ఉదయించి; ఎలసినట్టిచెలుపునకొక = ఉదయించినట్టియందముచేత; చూపట్టు మెట్టదమ్మితివెగమి = అగపడుచున్న స్థలపద్మనీలతలనముదాయము; తప్పియారతులకొక = పద్మములను నారతులను; తీర్చుచోటకొక = చక్కఁబఱచు చోట; దీనికి దిగువ కన్యాయము.

చ. అలఘుమరందవర్ష మహిమాతిశయమ్మున సప్తలాద్యమందలతల మంచుపొన్నగమి + దార్కొనుపందిరికింద వేదికందలతల మంచు మించునుమనవ్యరజంబులఁ దార్చి 'తారలందలతల మంచు సొప్పెడుకనత్కలికాతతి ముగ్గువెట్టుచుకొక.

80

టీ. అలఘుమరందవర్ష మహిమాతిశయమ్మునకొక. - అలఘు = అధికమైన, మరందవర్ష = మకరందవర్షముయొక్క, మహిమాతిశయమ్మునకొక = సామర్థ్యాతిశయమున; సప్తలాద్యమందలతలకొక = విరిజాజి మొదలగునత్కల్పలతలను "సప్తలానవహాలికా" అనియమరుఁడు; మంచుపొన్నగమి = పోషించుచున్న పొన్నలగుంపును; తార్కొనుపందిరికిందకొక = సమీపించినపందిరియొక్క దిగువను; వేదికకొక = తీర్చిపైని; తలతలమంచుకొక = తలకుతలకున్నచును; మించునుమనవ్యరజంబులకొక = అతిశయించుచున్న నూతనపుష్పరజములను; తార్చి = ఉంచి; తారలకొక = నక్షత్రములను; తలతలమంచుకొక = తొలఁగుతొలఁగుచును; ఒప్పెడు కనత్కలికాతతికొక = ఒప్పుచున్న ప్రకాశించు మొగ్గలగుంపుచేత; ముగ్గువెట్టుచుకొక = రంగవల్లియుంచుచు. దీనికి ముందు కన్యాయము.

అనఁగా విరిజాజి మొదలగుతీవలతోఁ జాట్టఁబడినపొన్న వెట్టునొద్దఁ బందిరికింద నొకతీర్చిమీఁదఁ బుష్పాడిచల్లి నక్షత్రములవలెఁ బ్రకాశించు మొగ్గలతో ముగ్గువెట్టియని తాత్పర్యము.

ఉ. జవ్వను లెల్ల నమ్మదము + చాల రహింపఁగ నందు వెన్నెలం జవ్వకుఁ బిల్చుపొందువటిఁ + జక్కనిక న్గురినీట రాఁజితో

నవ్వలరాజు నాశుగళఃరాసనయుక్తుని వ్రాసి నేర్పుతో
నవ్వల రాజు నాశుగనుమాకరముఖ్యుల నిల్పి య త్తటిక.

81

టీ. జవ్వసు లెల్లకొ = స్త్రీలందఱు; సవ్వచము = సంతోషము; చాలకొ = మిగులను; ర
హింపఁగొకొ = ఒప్పఁగా; అందుకొ = ఆవేదికయందు; వెన్నెలకొ = జ్యోతిస్నిను; చివ్వకుకొ =
కలహమునకు; పిల్చుపాండుపటికొ = కిల్చునట్టి తెల్లని పుస్త్రమందు; చిక్కనికస్తురినీటకొ =
చిక్కనైనకస్తూరిజలముచేత; రాణితోకొ = రతిదేవితోడ; అవ్వలరాజుకొ = అమన్యకుని; ఆశు
గళరాసనయుక్తునికొ = బాణధనువులతోఁగూడినవానిని; వ్రాసి = లిఖించి; నేర్పుతోకొ = చాతు
ర్యముచేత; అవ్వలకొ = తర్వాతను; రాజుకొ = చంద్రుని; ఆశుగనుమాకరముఖ్యులకొ = మందమా
రుతవసంతాదులను; అత్తటికొ = ఆసమయమందు; నిల్పి = స్థాపించి. పైపద్యముతోనవ్వయము.

సీ. గందంబు వెట్టి రుత్కటనీలశరజాత

శరజాతహృతహరస్వాంతధృతికి

విరిచాలు నించిరి పరియోజితనయాన్య

తనయాన్యమితమోహధాత్మమతికి

ధూప మర్పించి రద్భృతసంపదబలాప

దబలాపహృతవిష్ణుదర్శగతికి

దీప మెత్తిరి నైజతేజోలహరిభావ

హరిభావయుక్తఘనసాధిపతికి

తే. తళియ వట్టిరి నిత్యసత్కాంతమధుప

. కాంతమధుపవనాద్యాప్తకాండవృత్తికి

వినతి నల్పిరి శృంగారజనికి రతిప

తేనమో భవతే యంచుఁ దెఱవ లపుడు.

82

టీ. ఉత్కటనీలశరజాతశరజాత హృతహరస్వాంతధృతికికొ. - ఉత్కట = అధికమై
న, నీలశరజాత = నీలోత్పలముల నెడు, శర = బాణములయొక్క, జాత = సంఘముచేత, హృత =
హరింపఁబడిన, హరస్వాంతధృతికికొ = రుద్రునిమనోధైర్యముగలవానికి; గందంబువెట్టిరి = చం
దనమునర్పించిరి. పరియోజితనయాన్యతనయాన్యమితమోహధాత్మమతికికొ. - పరియోజిత = కూ
ర్పఁబడిన, నయాన్య = నీతివిరుద్ధమైన, ఇది మోహమునకు విశేషణము, తనయా = కూతునందలి, న్య
మిత = ఆత్మధికమైన, మోహ = మోహముగల, ధాత్మమతికికొ = బ్రహ్మబుద్ధిగలవానికి; విరిచాలు = పు
ష్కపంక్తిని; నించిరి = నిండించిరి. అద్భృతసంపదబలాపదబలాపహృతవిష్ణుదర్శగతికికొ. - అద్భృ
త = ఆశ్చర్యకరమగు, సంపదబలా = లక్ష్మీయనెడు, పద = పదముగల, పేరుగలయనుట, బల = సామ
ర్థ్యముచేత, అపహృత = హరింపఁబడిన, విష్ణుదర్శగతికికొ = విష్ణుమూర్తియొక్క గర్వగతికల

నానికీ; సూపమర్పించిరి = సూపమును సమర్పించిరి. నైజతేజోలహరిభావ హరిభావయుక్త
ఘస్రాధిపతికిఁ.- నైజతేజోలహరిభావ=స్వప్రతాప ప్రవాహసత్తచేత, హరిభావ=అశ్వత్థ
ముతోడ, యుక్త=కూడిన, ఘస్రాధిపతికిఁ=సూర్యుఁడుగలవానికి; ఛాయాదేవి సూర్యునివేడి
కిఁ దాళ లేక రథమునుండి డిగ్గి యశ్వరూపయై పాణి పోవుచుండఁగా సూర్యుఁడు కామా
ర్తుఁడయి తాను నశ్వరూపము దాల్చి వెంబడి పరుగెత్తినని పురాణప్రసిద్ధంబు. దీపమెత్తిరి=
హారతెత్తిరి. నిత్యసత్కాంతమధుపకాంత మధుపవనాద్యాప్త కాండవృత్తికిఁ.- నిత్య=శా
శ్వతమైన, సత్కాంత=చంద్రుఁడు, మధుపకాంత=ఆరిశ్రేష్ఠములు, మధు=వసంతుఁడు, పవన=
వాయువు, అది=మొదలుగాఁగల, ఆప్త కాండ=సుహృద్గణముయొక్క, వృత్తికిఁ = వ్యాప్తిగల
వానికి; తియి=భోజనపాత్రమును; పట్టిరి=ఊంచిరి. శృంగారజనికిఁ=శృంగారరసమువలనఁ
బుట్టుకగలవానికి; అపుడుఁఆనయమును; తెఱవలు=స్త్రీలు; రతిపఠే=రతీతఁడా; భవఠే=
నీకొఱకు; నమః=నమస్కారము; అంచుఁ=ఇట్లనుచు; వినతిసల్పిరి=నమస్కరించిరి.

క. కమలాప్రియనుత కరుణా, కమలాధిప కలితకార్తుకత్కుసుమ కన

త్కమలాశుగ యని భక్తికిఁ । గమలాక్షులు పొగడిరిట్లు • కలరవఫణితికిఁ. 83

టీ. కమలాప్రియనుత = లక్ష్మీకిఁబ్రయితుమారుఁడ ! కరుణాకమలాధిప = దయాసము
ద్రుఁడ ! కలితకార్తుకత్కుసుమ=ధరింపఁబడినధనువగుచున్నపుష్పముగలవాఁడా ! కనత్క
మలాశుగ=ఓపైడుతమ్మలమ్మలుగాఁగలవాఁడా! అని=ఇటని; కమలాక్షులు=స్త్రీలు; భక్తికిఁ=
భక్తిచేత; కలరవఫణితికిఁ = ఆవృత్తమధురధ్వనిగలవాఱ్కుచేత; ఇట్లు=వత్సమాణప్రకా
రముగ; పొగడిరి=స్తోత్రముచేసిరి.

చ. కరము మహాబలావళులు • గాఢతరోవిచరద్ధరోత్కరో

త్కరము మహాబలావృతవిఖండహితాళులు గొల్వ మించుచుఁ

సిరి గలసామికిం బాడమి • చెన్నగునీకు సుమంబులు లూన్పుటల్

స్థిరకృప మాధవస్య తులసీదళ మంచు వహింపు మంగజా.

84

టీ. అంగజా=మరుఁడా! కరము=మిక్కిలి; మహాబలావళులు=పూజ్యములైనవాయు
పరింపరలనెడుగొప్పసేనావళులు; గాఢతరోవిచరద్ధరోత్కరోత్కరము.-గాఢ = దృఢమైన,
తరః=వేగముచేత, విచరత్=ఁగంచరించుచున్న; హరిశ్చరోత్కరము = శుకశ్రేష్ఠములగుంప
నెడునశ్వశ్రేష్ఠములగుంపు; మహాబలావృతవిఖండహితాళులు.-మహాబలా = అధికలయిన
స్త్రీలచేత, అవృత=కూడుకొన్న, విఖండ = అఖండములైన, హిత=ఇష్టములైన, అళులు=
తున్నెదలనెడుమహాసామర్థ్యముతోఁగూడుకొన్నయఖండాప్తసంఘములు; కొల్వఁ = సేవిం
చుచుండఁగా; మించుచుఁ=అతిశయించుచు; సిరిగలసామికిఁ=విష్ణుమూర్తికి, సంపదగల
రాజానకు; పాడమి=ఊదయించి; చెన్నగునీకుఁ=ఓప్పుచున్ననీకు; సుమంబులు = కుసుమ
ములను; లూన్పుటల్=ఊంచుటలు; స్థిరకృప=శాశ్వతకరుణగలవాఁడా! మాధవస్యతులసీదళ
మంచుఁ=మాధవునకు తులసీపత్ర మని; వహింపుము=తాల్చుము.

అనఁగా దొడ్డవానికడుపునఁ బుట్టి గొప్పస్థితిలో నుండి వెలయు నీ కిది మేము సేయు
కుపచారము కొంచెమైనది యైనక దయామతితోడ గ్రహింపు మనుట.

చ. కలరవ మూన్పు నల్లపజఁకప్పుక రా వెనువెంట రాజమం

డలి నడతేరఁ జైత్రబలఁనాథునిఁ గూడి నిలింపజాలకం

బలరుచు నన్నుతింప విషఁమాంబకమానసశోభిరాగతా

హళహళిఁ గూర్చి తొర విషఁమాంబక మానసమాజవైఖరికొ. 85

టీ. విషమాంబక=పంచభాణుఁడా! కలరవము = అవ్యక్తమధురస్వనమును; ఊన్పు
నల్లపజ.-ఊన్పు=చేయునట్టి, నల్లపజ=కోయిలలమూఁకయనుట; కప్పుకరాకొ = ఆవరించి
కొనిరాఁగా; వెనువెంటకొ=వెంటడిగ; రాజమండలి=చంద్రమండలము నెడునృపమండలము;
నడతేరకొ=నడచిరాఁగా; చైత్రబలనాథునికొ = వసంతుఁడనెడుపడవాలను; కూడి=చేరి;
నిలింపజాలకంబు=దేవబృందము; అలరుచుకొ = సంతసించుచు; నన్నుతింపకొ = కొనియాడు
చుండఁగా; విషమాంబకమానసశోభిరాగతాహళిహళికొ.-విషమాంబక = విషమలోచనుఁడైన
శివునియొక్క, మానస=చిత్తమందు, శోభి=శోభించునట్టి, రాగతా = అనురాగముగలుగుట
యొక్క, హళహళికొ=సప్తధ్వనును, ఇదియనుకరణవచనము; మానసమాజవైఖరికొ=గర్వ
సమాహాసభంగిచేత; కూర్చితి=ఘటిల్లఁజేసితివి. తొర=అశ్చర్యము!

అట్లు ప్రసిద్ధం డగుమహేశ్వరునకుఁ గూడ రాగము గల్గించితివి గావున నీకత్తి యు
చేయమనుట.

చ. దళమయి చిత్తవీధి సముదారరుషారస మెచ్చ నీ వయో

యలహరిదంబరాసహసఁమై తగు గేదఁగితేకువంకిచా

యల హరిదంబరావనులఁ నన్నిటిఁ గప్పక పర్వతేరిమా

యల హరిదంబరాత్తజ మృగాక్షుల నెంపఁ దలంపు గాంతురే. 86

టీ. హరిదంబరాత్తజ = పీఠాంబరుండగువిష్ణువుయొక్కపుత్రుఁడా! దళమయి=దట్ట
మయి; చిత్తవీధికొ=మనోదేశమందు; సముదారరుషారసము=మిక్కిలియధికమగురాద్రరసము;
ఎచ్చకొ=అతిశయింపఁగా; నీవు; అలహరిదంబరాసహసమువి=అదిగంబరుండగుశివునకుసహిం
పరానిదై, శివవిరోధియైననుట; తగు గేదఁగితేకువంకిచాయలకొ.-తగు=ఉత్తమనట్టి, గేదఁగితే
కువంకి=పచ్చనికేతకితేకుఅనెడుకత్తియొక్క, చాయలకొ=కాంతుల నెడుచాయల చేత; హరి
దంబరావనులకొ=దిగాకాశభూములను; అన్నిటికొ=ఎల్లను; కప్పక=ఆవరించికొని; పర్వ
తేరిమాయలకొ=వ్యాపించుచుయూహపరథముయొక్క మాయల చేత; మృగాక్షులకొ=స్త్రీలను;
నొంపకొ=తలంపుకొ=నొప్పించుటకువాంఛను; కాంతురే=పొందుదురా? ఆయో=భేదము!

అనఁగా, మన్మథా! నీవు రుద్రునంతటివాని జయించుట కుపయోగించినసాధనముల
చే స్త్రీలను బాధింపఁ దలంచుట యుక్తము గా దని తాత్పర్యము.

క. కలికాకులకరకుచ కుత్కలికాకుల మిమ్ము రాగకలఁ గీరమణీ

కలగీరమణీయొన్నతి, కలగీరమణీలలామఁ కలఁగు ననంగా.

87

టీ. కలికాకులకరకుచకుఁ.-కలికా=మొగ్గలను, ఆకులకర=వ్యాకులములుగాఁజేయునట్టి, కుచకుఁ=స్తనములుగలచంద్రికకు; కుత్కలికాకులము=సమృద్ధసంఘమును; రాగకలఁ=అనురాగకలచేత; ఇమ్ము=ఓనంగుము. అనంగా=మరుఁడా! కీరమణీకలగీరమణీయొన్నతి.-కీరమణీ=కుశశ్రేష్ఠముయొక్క, కల=అవ్యక్తమధురమగు, గీ=వాక్కులయొక్క, రమయణీయ=మనోజ్ఞమగు, ఉన్నతి = అతిశయమువంటి అతిశయము; కలగీరమణీలలామ=కలిగినట్టి సరస్వతీయనునత్తమస్త్రీవంటిదగుచంద్రిక; కలఁగుఁ=కలఁతనొందును.

చ. అని వనజాతబాణుఁ గొనియాడి వధూమణు లాదరంబుతో

ననలనమానతీవ్రవిరహాఖ్యమహాజ్వరరేఖ మించ మే

న నలనమాననం బెనయుఁనాతికిఁ గంతున కూన్చినట్టిక్రొ

న్నన లనమానహార్దకలనంబులు దార్ప గ్రహించి రందఱుకొ.

88

టీ. అని=ఈప్రకారముగ; అందఱుకొ=ఎల్లరును; వనజాతబాణుఁ=మన్నఘని; కొనియాడి=స్తుతించి; వధూమణులు=స్త్రీరత్నములు; అదరంబుతోఁ=ప్రీతితోడ; అనలనమానతీవ్రవిరహాఖ్యమహాజ్వరరేఖ.-అనలనమాన=అగ్నితోసాటియగు, తీవ్ర=గాఢమైన, విరహాఖ్య=విరహమునపేరుగల, మహాజ్వర=గొప్పజ్వరముయొక్క, రేఖ=పరింపర; మేనకొ=శరీరమందు; మించకొ = అతిశయింపఁగా; అలనమానసంబు=బడలినమనుస్సును; ఎనయునాతికికొ=పొందునట్టిచంద్రికకు; కంతునకుఁ=మన్నఘనకు; ఉన్చినట్టిక్రొన్ననలు = పహింపఁజేసినట్టిక్రొత్తపుష్పములను; అనమానహార్దకలనంబులు.-అనమాన=సాటిలేని, హార్దకలనంబులు=స్నేహసంబంధములను; తార్పకొ=కలిగించుటకు; గ్రహించిరి=తీసికొనిరి.

చ. చెలువ మెనంగినట్టియలచి త్తభవార్పితనూనపాలికల్

బలుమరునారసా లనుచుఁ బాయనినెవ్వెఱ యాత్మ మించఁగక

బలుమఱు నారసాధిపకుమారిక వింతలె దాల్చకుండుటల్

నలి నవి మారయ్యక్తి గనినక నుమనస్తతి యంటఁ బాత్రమే.

89

టీ. చెలువము=అందము; ఎనంగినట్టియలచి త్తభవార్పితనూనపాలికల్.-ఎనంగినట్టి=అతిశయించినట్టి, అలచి త్తభవ = ఆమన్నఘనికొఱకు, అర్పిత = నమర్పింపఁబడిన, నూనపాలికల్=కుసుమపరింపరలు; బలుమరునారసాలు.-బలు=అధికమగు, మరు = మన్నఘనియొక్క, నారసాలు=నారాచములు; అనుచుకొ=ఇటచుచు; పాయనినెవ్వెఱ=తోలంగనియధికభయము; ఆత్మకొ=చిత్తమందు; మించఁగకొ=అతిశయింపఁగ; పలుమఱుకొ=మాటిమాటికి; అరసాధిపకుమారిక=ఆరాజపుత్రికయగుచంద్రిక; పలికొ=మిక్కిలి; అవితాల్చకుండుటల్=అనూనపాలి

కలనుధరింపకుండుటలు; వింతలే=ఆశ్చర్యమా? వింతలుగావనుట. మారయుక్తి=హింసకో సాంగత్యమును, మరునితోఁగూడియుండుటను; కనినకో=పొందినమీఁద; సుమనస్తతి=పండితుల మండలి, కుసుమగణము; అంటకో=స్పృశించుటకు; పాత్ర మేయోగ్యమా? యోగ్యముకాదనుట.

అనఁగా మరునిప్రసాదమగుపువ్వులు చంద్రికకుబలిష్ఠమగు మన్తభాణములుగాఁ దోచుటచే వానినిదాల్చుకుండుటయరదిగాదనుట. సుమనస్సులగువారు మారకసాంగత్యము నొందినచో ముట్టుటకును బాత్రులుగారనియర్థాంతరన్యాసము.

చ. నలినకరాలలామకమనస్థభయంబు తలంగఁ జేసి వే
నలి నకరాలనత్పియ మనం జలజాన్తుప్రసాద ముంచి చా
న లినకరాలఘుక్రమమునకో దొవతీవియ నా స్త్రరాశుగా
వలులఁ దలంకుకొమ్మ గొని * వచ్చిరి కేళినిశాంతసీమకుఁ. 90

టీ. నలినకరాలలామకమనస్థభయంబు.-నలినకరాలలామక= పద్మకరలగు స్త్రీలయందు శ్రేష్ఠురాలైనచంద్రికయొక్క, మనస్థభయంబు=మనోగతమైనభీతి; తలంగఁజేసి=తోలఁగు నట్లుచేసి; వేనలికో=కోప్పనందు; ఆకరాలనత్పియమునకో=అకుటిలమైశ్రేష్ఠమైనస్త్రీతిచేత; జలజాన్తుప్రసాదము=మన్తభప్రసాదమును; ఉంచి=నిలిపి; చానలు=స్త్రీలు; ఇనకరాలఘుక్రమంబునకో.-ఇనకర=సూర్యకిరణములయొక్క, అలఘుక్రమంబునకో = అధికప్రసరణము చేత; తొవతీవియనాకో=కువయలతయనునట్లు; స్త్రరాశుగావలులకో=మదనభాణపరంపరల చేత; తలంకుకొమ్మకో=భయపడుచున్న చంద్రికను; కేళినిశాంతసీమకుఁ=కేళిగృహప్రదేశము నకు; కొనివచ్చిరి=తెచ్చిరి.

అనఁగా నాస్త్రీలు చంద్రిక నూటించి యామెమనోగతభీతిని దొలంగఁ జేసి స్త్రీతి తోడ స్వరప్రసాదము నామెకుఱుమునం దుఱిమి తీవ్రమూర్ఛకిరణప్రసరణమునకుఁ గలువతీ వియనోరె స్త్రరాస్త్రములకు భీతిల్లునాచంద్రికను గేళికాభవనమునకుఁ దోడితెచ్చి రనుట.

తే. వానవ్రాపలకచ కేళి*వాన మెనసి
యంత విరిశయ్య మయిఁ జేర్చి * యంతరమున
నరతి రాజిల్లఁ గలువ ర్తన రతికామ
నుం డెడయ కుబ్బ విరహస్త్రీ * నుండె నపుడు. 91

టీ. వానవోపలకచ=ఇంద్రనీలమణులఁజోలుకురులుగలచంద్రిక; కేళివానము = కేళి గృహమును; ఎనసి = పొంది; అంతకో = అటుపిమ్మట; విరిశయ్యకో = పుష్పకల్పమందు; మయికో=దేహమును; చేర్చి=ఉంచి; అంతరమునకో=చిత్రమందు; అరతి = విషయనివృత్తి యనెడుస్త్రరావస్థ; రాజిల్లకో=ఒప్పుచుండఁగా; రతికామమందు=స్వరుండు; కలువర్తనకో= తీక్షణవృత్తిని; ఎడయక=ఎడఁబాయక; కుబ్బకో=విజృంభించుచుండఁగా; విరహస్త్రీకో=విరహ దుఃఖప్రాప్తిచేత; అపుడు; ఉండెకో.

అచంద్రిక కేళిగృహము చేరి విరిపాశుపైఁ బవ్వలించి ఆరతియను స్వరావస్థచేఁ గుండుచుండె ననుట.

చ. జవగతి మిత్రుఁ డభిపతిఁనన్నిధిఁ జేరఁగ నేగె నత్తటికొ
రవరవ సంతతత్వగతి * రాజల మారుఁడు మారుతాళికి
రవరవసంతముఖ్యబల*రాజయుతికొ దగి రిత్త యాకలా
రవరశ సంతతంబుఁ బ్రద*రమ్ముల నేఁచఁగ గాంచ నోపమికొ.

92

టీ. మారుఁడు = మన్నఁగుఁడు; రవరవ = అగ్రహము; సంతతత్వగతికొ = సంతత్య వర్తనచేత; రాజలికొ = ఒప్పఁగా; మారుతాళికిరవరవసంతముఖ్యబలరాజయుతికొ. - మారుతాళి=మందమారుతపరంపరయొక్కయు, కీరవర = శుకశ్రేష్ఠములయొక్కయు, వసంత ముఖ్య=వసంతుఁడు మొదలుగాఁగల, బలరాజి=నైన్యసంఘముయొక్కయు, యుతికొ = సంబంధ ముచేత; తగి=ఒప్పి; రిత్త=వ్యర్థముగా; ఆకలారవరవకొ=అకోకిలవాణియగుచంద్రికను; సంతతంబుకొ=ఎల్లపుడు; ప్రదరమ్ములకొ=పాయకములచే; ఏఁచఁగకొ=బాధించుచుండఁగా; కాంచకొ ఓపమికొ=చూడఁజాలమిచేత; అత్తటికొ=అపుడు; మిత్రుఁడు = నూర్చుఁడు, నేని హితుఁడనియు తోచును; జవగతికొ=జవముతోఁగూడిన గమనముచేత; అభిపతిసన్నిధికొ = ననుద్రసన్నిధిని; చేరఁగకొ ఏగెకొ=చేరుటకుపోయెను.

అనఁగా నాచంద్రికను మదనుం డాగ్రహముచే మందమారుతకీర వసంతాదులతోఁ జేరివృధాబాధించుచుండఁగాఁ జూడఁజాలకనూర్చుండు పశ్చిమాంబురాశిచెంత కేగె ననుట, మిత్రుఁడు స్వమిత్రునిహింసఁ జూడఁజాలక తొలఁగి పోవుట సహజ మని మిత్రశబ్దమును బట్టి యర్థాంతరము ధ్వనించుచున్నది. నూర్చుఁ డస్తంగతుఁ డాయె నని ఫలితార్థము. హేతు శ్చేక్షాలంకారము.

తే. అమితనిజధామగరిమ పాశయ వనజాత

హితుఁడు గాలై కగతిఁ దూల * నిల యనినత

నంద నభివృద్ధిచే బొల్పు * యవనజాత

బలములో యన నీడచాల్ * ప్రబలె నపుడు.

93

టీ. వనజాతహితుఁడు=నూర్చుఁడు; అమితనిజధామగరిమ. - అమిత=అధికమైన, నిజ ధామ=తనదీప్తియగుడు ప్రతాపముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; కాలైకగతికొ=సంధ్యాకాలప్రాప్తి యనెడు దైవగతిచేత; తూలకొ=పడిపోఁగా; ఇల=భూమి; అనినతకొ=నూర్చుఁ డను రాజాశేషిదగుటను; అందకొ=పొందఁగా; అభివృద్ధిచేకొ=అభ్యుదయముచేత; బొల్పు యవనజాతబలములోయనకొ=ఒప్పనట్టి యవనులగుంపులోయననట్లు; నీడచాల్ = ఛాయాశ రంపర; అపుడు=ఆసమయమున; ప్రబలెకొ=అతిశయించెను.

అనఁగా మిగులఁ బ్రతాపశాలి యైన యొకభూపతి కాలగతివలనఁ గడచి పోఁగో ప్రవృద్ధులై యవతులు వ్యాపించునట్లు మిగులఁ దేజశ్శాలి యగు సూర్యుండు సంధ్యాసమయ ప్రాప్తిచేతఁ దూలఁగా మిగులవృద్ధిఁ బొంది ఛాయాకదంబము ప్రబలె ననుట. స్వరూపాశ్చేష్ట.

చ. ఉరుతిమిరేభభేదనచఃశోగ్రకనత్కరజాతశాలియా

హరి యనివారితాస్తకుధరాధిపశృంగముః జేరి యత్తటి

హరి యని వారితాత్మతను హార్యనుబింబము గాంచి రాగవై

ఖరి వడి గుప్సనం దుముకుతైవడిఁ గ్రుంకెఁ బయోనిధిస్థలి.

94.

టీ. ఉరుతిమిరేభభేదనచఃశోగ్ర కనత్కరజాతశాలి.- ఉరు=గొప్పదైన, తిమిరేభ = అంధకారమనెడు నేనుఁగుయొక్క, భేదన=భేదించుటయందు, చణ=నేర్పరియైన, ఉగ్ర= ఉగ్రమగునట్లుగా, కనత్=ఓప్పుచున్న, కరజాత=కిరణసంఘమనెడు గోదలచేత, “పునర్భవః కరరుహః” అని యమరుఁడు, శాలి=ఓప్పుచున్నవాడు; జోహరి=అగునట్టి సూర్యుడనెడు సింహము; అని వారితాస్త కుధరాధిపశృంగము.- అనివారిత=నివారింపరాని, అస్తకుధరాధిప=అస్తమనెడు పర్వతరాజయొక్క, శృంగము= శిఖరమును; చేరి = పొంది; అత్తటి=అసమయమందు; వారితాత్మతను హార్యనుబింబము.- వాః=ఉదకమును, ఇత = పొందినట్టి, అత్తతను=తనశరీరముయొక్క, హరి=మనోహరమగు, అనుబింబము=ప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; హరియని=ప్రతిసింహముని; రాగవై ఖరి=రక్తిమయనెడు శ్రోధముయొక్కభంగిచేత; వడిఁ=చేగముగా; గుప్సనకై దుముకుతైవడిఁ=గుప్సనదుముకునట్లు; పయోనిధిస్థలి= సముద్రప్రదేశమందు; క్రుంకె=మునిఁగెను.

అనఁగా గజభేదనసమర్థము లైననఖరములతో రాజిల్లు నొకసింహము అచలశిఖరమందుండి నీటిలోఁ బ్రతిఫలించిన తనయంగమును ప్రతిసింహముగా నెంచి శోపముచేత గుప్సనదుమికినట్లు తిమిరవిదారణచణము లగుకిరణములతోఁ గూడినసూర్యుండు చరమాద్రి నుండి రక్తిమతోఁ గూడి పయోద్ధిని గ్రుంకె ననుట. రూపశోపమాలంకార సంకరము.

సీ. భాస్వద్ధరిక్రమోపరిగతాంబుధితటో

జ్వలరక్తకవనీరజము లనంగ

నభ్రబింబితచరమాగపద్మాకరా

స్థానరోహితనీరజము లనంగ

వనజిని కర్కవార్తన దెల్ప నెగసి బ

ల్వడి వచ్చు చక్రవాళము లనంగ

రవినక్రవదముః జేరంగ శ్యామః బూన్పును

త్తమదీవచక్రవాళము లనంగ

తే. తమి నినుడుచేర వరకలాపము లనంగ

సీమ వారుణి దాల్ప రాజిలుతదీయ

విమలమణికావిభాకలాపము లనంగ

నహహ నవసాంధ్యరాగమ్ము * లపుడు పొలిచె.

95

టీ. అపుడు=నూర్వ్యుడు గ్రంథిసమయమందు; నవసాంధ్యరాగమ్ములు=నూతనములగు సంధ్యాకాలికారణ్యములు; భాస్వద్ధరిక్రమా పరిగతాంబుధితటోజ్జ్వల రక్తకవనీరజములు.- భాస్వత్=నూర్వ్యునియొక్క, హరి=గుట్టములయొక్క, క్రమ=పాదవిత్తేపము చేత, ఉపరిగత=మిన్నందినట్టి, ఇది రజమునకువిశేషణము, ఆంబుధితటోజ్జ్వల = సముద్రతీరమున వెలయు, రక్తక=మంకెనలయొక్క; వనీ=వనములయొక్క, రజములు=పరాగములు; అనంగ=అనునట్లుగా; అభిబింబిత చరమాగపద్మాకరాస్థానరోహితనీరజములు.-అభి=అకసమందు, బింబిత=ప్రతిబింబించిన, ఇది నీరజములకువిశేషణము, చరమాగ=అస్తాద్రియందలి, పద్మాకర=కొలనియందు, అస్థాన=స్థితిగల, రోహిత నీరజములు=ఎఱ్ఱదామరలు; అనంగ=అనునట్లుగా; వనజినికి=తామరతీవకు; అర్కవర్త=నూర్వ్యనిపుత్తాంతమును; చక్ర=తెలియజేయుటకు; ఎగసి=వైకెగసి; బల్వడి=అతివేగముచే; వచ్చుచక్రవాలము = వచ్చునట్టిజక్రవలగుంపులు; రేఖలకారముల కథేదముచే వాల మనుచో వార ముగ్ధులంపఁబడియె; అనంగ=అనునట్లుగా; రవి=నూర్వ్యుడు; నక్రపదముక=నముద్రమున చేరఁగా; క్యామ=రాత్రియనెడుస్త్రీ; పూన్మునత్రమదీప చక్రవాలములు.-పూన్ము=ఉంచునట్టి, ఉత్తము=శ్రేష్ఠములైన, దీప=దీపములయొక్క, చక్రవాలములు=మండలములు; అనంగ=అనునట్లుగా; తమి=అనంతిచేత; ఇనుడు=నూర్వ్యుడనునాయకుడు; చేర=పోదఁగా; వరకలాపములు=శ్రేష్ఠమైనభూషణములను; వారుణి = ప్రతీచి; స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని తోచుచున్నది; అంగసీమ=దేహప్రదేశమందు; తాల్ప=ధరింపఁగా; రాజిలుతదీయవిమలమణికావిభాకలాపములు.-రాజిలు=ప్రకాశించుచున్న, తదీయ=ఆభూషణ సంబంధియగు, విమల=స్వచ్ఛములైన, మణికా=మణులయొక్క, విభా=కాంతులయొక్క, కలాపములు = సమాహములు; అనంగ=అనునట్లుగా; పొలిచె=ప్రకాశించెను. అహహ=అద్భుతము!

అనంగ సాంధ్యరాగములు నూర్వాక్యగతివలన గగనతల మంటిన సముద్రతీరపుమంకెనవనము లందలిపుష్పాదుల ట్లున్న వనియుఁ జరమాద్రియందలికొలఁకులం దుండి గగనతల మందుఁ బ్రతిఫలించిన యెఱ్ఱదామరల ట్లున్న వనియు నూర్వ్యం డస్తమించె నని పద్మినికిఁ జెప్ప గగనతలమున కెగసి వచ్చుచున్న చక్రవాకముల గుంపులవలె నున్న వనియు నూర్వ్యం డస్తమింపఁగా రాత్రియనస్త్రీ యమర్చిన దీపమండలిని బోలి యున్న వనియు నూర్వ్య డనుభర్తను కేరప్రతీచియనస్త్రీ దాల్చినభూషణముల మణికాంతులభంగి నొప్పిన వనియు భావము. ఉత్పిత్తలంకారముల సంస్కృతి.

చ. ఘనకమలోదయం బెడయఁ * గాలగతి న్వన మందుచు ప్రథాం గనల గవాధినేత పనఁగూఁ గడుఁ దత్సతి యాత్మఁ జింత పొ

గ నలగ వారి కన్నుఁగవఁ † గ్రమ్మఁ దనూస్థలి తాపభోగిచేఁ

గనలఁగ వాడుచు న్నైమకే † గాంతునిఁ గాననమండలంబునక. 96

టీ. ఇందు జక్కపరమైన యర్థము నలచక్రవర్తిపరమైన యర్థము గలుగుచున్నవి. ఘనకమలోదయంబు.-ఘన=ఆధికమైన, కమల=పద్మములయొక్క, లక్ష్మీయొక్కయని యర్థాంతరము; ఉదయంబు=అవిర్భావము; కాలగతిక=సంధ్యావళముచేత, కాల = కలిసంభవమైన, గతిక=దశావిశేషముచేత; ఎడయక=పాయఁగా; వనము = ఉదకమున, అడవిని; అందుచుక=పొందుచు; రథాంగనలగవాధినేత=చక్రవాకమనెడు నలరాజు; చనఁగాక = పోఁగా; కడుక=మిక్కిలి; తత్సతి=దానిపెంటి, దమయంతియని యర్థాంతరము; అత్తక=చిత్తమందు; చింత=ఆధ్యానము; పొంగక=మించఁగా; నలఁగక=నలఁతపొందఁగా; వారి=అతఁడు; కన్నుఁగవక=నేత్రయుగ్మమందు; క్రమ్మక=పైబుకఁగా; తనూస్థలి=జీవాప్రదేశము; తాపభోగిచేక=సర్పమువంటిసంతాపముచేత; కనలఁగక = మందుచుండఁగా; వాడుచుక=ఘ్నానమగుచు, కాననమండలంబునక=అరణ్యప్రదేశమునందు; కాంతుక=ప్రియుని; నైమకక=వెదకెను. నలార్థమందు పనూస్థలి తాపభోగిచేక సంతాపకర మగునర్పముచేత! కనలఁగక=మండఁగా; వాడుచుక=ఘ్నానుఁ డగుచు; నలగవాధినేత ననఁగ నని యోజింపవలెను. కానిచో దమయంతియందుఁ దాపభోగిచేఁ గనలుట సంభవింపక యసంగత మగును.

ఉ. మక్కువసారసాకరసమాజము చేరుచుఁ బట్టఁబూనుఁ బో

జక్కవనాతి మానితనిఁజప్రతిబింబము గాంచి భర్తయం

చక్కట పిల్పుఁబో పతి వనావళి కుంజచయంబు దూఱుచుక

జక్కవనాతిమానితతఁసమృద్ధసంపద లెల్ల నత్తఱి. 97

టీ. జక్కవనాతి = చక్రవాకస్త్రీ; మక్కువక = ప్రేమచేత; సారసాకరసమాజము = పద్మాకరసమాహము; చేరుచుక = పొందుచు; చక్కక = బాగుగా; వనాతిమానిత నిజప్రతిబింబము.- వన = జలమందు, అతిమానిత = మిక్కిలియొప్పుచున్న, నిజప్రతిబింబము=తనప్రతిబింబమును; కాంచి=చూచి; భర్తయంచుక=తనప్రియుఁడనుచు; పట్టక=పట్టుకొనుటకు; పూనుఁబో=యత్నించుకామి; అక్కట = ఖేదము! వనావళిక=అరణ్యపంక్తియందు; కుంజచయంబు=పొదరిండ్లగుంపును; దూఱుచుక=చూచుచు; తతఁసమృద్ధసంపదలెల్లక.- తత=విస్తృతములగు, సమృద్ధ సంపదలెల్లక=సంతోషసమృద్ధులన్నింటిని; అత్తఱి=అత్తడు; మాని=త్యజించి; పతిక=ప్రియుని; పిల్పుఁబో=అహ్వనము చేయునుకామా.

సూర్యాస్తానంతరమునఁ జక్రవాకస్త్రీ కాసారములచెంతకుఁ బోయి తన ప్రతిబింబమును జూచి భర్తయను తలంపునఁ బట్టఁ బూను ననియు అరణ్యప్రదేశములయందు పొదలు దూఱుచు సంతోషమును మాని పతిని పిల్పుచుండుననియు భావము.

పూర్తి = మిక్కిలి నల్లనగుకాంతి జాలముయొక్క పరిపూర్తిచేత ; అమరే = ఒప్పెను. జేర = అశ్చర్యము !

అనఁగా నప్పుడు చీకటులగుంపు చక్రములకు భయముగలిగించునట్టి సంధ్యాకాల మనెడు ఘాతుకసమామాముయొక్క దేహనైల్యమాయనునట్లును, శివుఁడు ప్రదోషసమయము నఁ దాండవముసేయఁగా జాతినయతనిగజచర్తోత్తరీయమాయనునట్లును, సూర్యరథచక్రం బుల తాఁకుడుచే నస్తాదిశిలలు పొడియై రేఁగినఘాళిపుంజమాయనునట్లును, జారిబలపాప ము పాయుటకై మత్స్యధుఁడు కల్పించిన మాయయోయనునట్లును, సాయంకాల మనెడుప ర్వాకాలమందుఁ దోఁచుమేఘపంక్తియోయనునట్లును, వెలసెనని తాత్పర్యము.

చ. ఇనుఁ డతిదూరదేశమున * కేగఁ దదాగమనంబుఁ గోరి పా
వనజలతాళితాంగపరి*వారితపంకనికాయయై తమిక్
వనజలతాళి గప్పఁగలు*వక్ మధుసూదని నావహించి న
ద్వనజలతాళిగాత్రి కథ * వల్కుగ మోడ్చెఁ బయోజహస్తముల్. 99

టీ. వనజలతాళి = తామరతీవలగుంపు, స్త్రీత్వనిర్దేశమున నొకస్త్రీ యని తోచుచున్నది; ఇనుఁడు = నూర్మొండ నెడుభర్త; అతిదూర దేశమునకు = మిగుల దూర దేశమునకు; ఏగ = పోఁగా; తదాగమనంబు = ఆయనునిరాకను; కోరి = ఇచ్చించి; పావనజలతాళితాంగ పరివారితపంకనికాయయై. - పావన = పవిత్రచుగు, జల = జలముచేత, తాళిత = అనఁగాడలలక భేదమునుబట్టి తాడితమైన, ఇది పంకవిశేషము, అంగపరివారిత = శరీరమునకుఁ బరివారిమువలె నావరించుచున్న, పంకనికాయయై = కర్దమచయమనెడు పాపసంఘముకలదై; తమిక్ = రాత్రియందు, అనక్తిచేత, శ్లిష్టరూపకము; కప్పఁగలువక్ = నల్ల గలువయందు; మధుసూదనిక్ = లక్ష్మీదేవిని; అవహించి = అవాహనముచేసి; సద్వనజలతాళిగాత్రి. - సత్ = శ్రేష్ఠమైన, వనజలతా = వనమందుఁబుట్టిన లతలయందలి, అలిగాత్రి = తుమ్మెదయను గాయకురాలు; కథవల్కుక్ = కథఁజెప్పఁగా; పయోజహస్తముల్ = కమలములనెడు హస్తములను; పయోజములవంటి హస్తములని ప్రోషిత పతికాపరమైనయర్థము; మోడ్చె = ముకుళించెను.

అనఁగాఁ బ్రోషితభర్తృక దేశాంతరముననుండు తనభర్తరాకను గోరిపుణ్యతీర్థస్నానముచే గతకల్పవయోయాసక్తిచేత నొకపద్మమందు లక్ష్మీదేవి నావహించి పూజించి యొక పుణ్యాంగన కథ చెప్పుచుండఁగాఁ గలు మోడ్చియుండు నట్లు తామరతీవ నూర్మొండస్తమింపఁగా నిర్మలజలముచేఁ గర్దమచయము పోఁగొట్టికొనినదై రాత్రియందునల్ల గలువయందు శ్రీ నావహించి తుమ్మెదలు పాడుచుండఁగా పద్మములు మోడ్చిననుట. నూర్మొండస్తమించినపీదపఁ గమలములు ముకుళించె ననియు కలువలు నీరి యొప్పార రాజిల్లె ననియు వానిచెంతఁ దుమ్మెదలు మ్రోయుచుండె ననియు ఫలితార్థము.

సీ. నటదీశహాళి దిశ్చిహ్నరులు చల్లుమం
గళసితాక్షతజాలకంబు లనఁగ

నచలావపతనవేళాభృలగ్నతమఃక
 దంబౌపగాజాలకంబు లనఁగ
 వనరాశి రవి మాధవతఁ దోఁప నంబరా
 గమునఁ బొల్చినజాలకంబు లనఁగఁ
 దఱి రా శుభము వేల్పుతెఱవచాల్ గన నాక
 ఘనకుడ్యకృతజాలకంబు లనఁగ

తే. గురునరశ్శ్రేణిరాజీవశులము నడచి

యంబరస్థలి నాటి దిష్టాఖ్య మైని
 కతతి పఱచిన వరజాలకంబు లనఁగఁ

జొక్క మగుమింటఁ గనుపట్టెఁ రిక్క లపుడు.

100

టీ. నటదీకహళిఁ.-నటత్=నటించుచున్న, ఈశ=ఈశ్వరునియొక్క, హళిఁ=కిర
 శ్చునందు; దిక్పూరులు=దిగంగనలు; చల్లుమంగళ సీతాక్షత జాలకంబులనఁగఁ.-చల్లు=చల్లున
 ట్టిమంగళ=శుభకరములైన, సీతాక్షత=తెల్లనియక్షతలయొక్క, జాలకంబులుఅనఁగఁ=సంఘ
 మలచునట్లుగా; అచలావపతనవేళాభృలగ్నతమఃకదంబౌపగాజాలకంబులు.-అచలా=భూమి
 యందు, అవపతనవేళా=పడుటయొక్క సమయమందు, అభృ=అకాశమందు, లగ్న=సంబంధిం
 చిన, తమః కదంబౌపగా=తిమిర సంఘమనెడు నదియొక్క, జాలకంబులు=బిందువులు; అనఁ
 గఁ=అనునట్లుగా; వనరాశిఁ=సముద్రమను నరణ్యకదంబుమందు; రవి=సూర్యుడు; మాధవ
 తఁ=విష్ణుత్వమనెడు వసంత భావముచే, సంధ్యయందు సూర్యుడు విష్ణురూపుఁ డనుట యా
 గమప్రసిద్ధము; తోఁపఁ=తోఁపఁగా; అంబరాగమునఁ=అంతరిక్షమనెడు వృక్షమందు; పొ
 ల్చినజాలకములనఁగఁ=ఉదయించిన మొగ్గలనునట్లుగా; తఱి=సంధ్యాసమయము; రాఁ=
 రాఁగా; వేల్పుతెఱవచాల్=దేవతాస్త్రీ సంఘము; శుభము=రాజ్యపుశుభమును; కనఁ=చూచు
 టకు; నాకఘన కుడ్యకృతజాలకంబులు అనఁగఁ.-నాక=అంతరిక్షమనెడు, ఘనకుడ్య =
 గొప్పగోడయందు, కృతఁ=చేయఁబడిన, జాలకంబులనఁగఁ=గవాక్షులనఁగా; గురునరశ్శ్రే
 ణిఁ=గొప్పలగు కాసారముల సంఘమందు; రాజీవశులముఁ=పద్మనమాహమను మత్స్య
 ములగుంపును; అడచి=అడఁగించి; అంబరస్థలిఁ=అకాశప్రదేశమందు; అఱిఁ=తడియా
 టకు; దిష్టాఖ్యమైనకతతి=కాలమును పేరుగల మత్స్యపూతులయొక్కగుంపు; మీనశ
 బ్దముపై“పక్షిమత్స్యమృగాస్తాన్తి” అను నూత్రముచే తక్కిత్యమును; పఱచినవరజాలకంబు
 లు=పఱచినట్టి క్రొత్తవలు; అనఁగఁ=అనునట్లుగా; అపుడు=అసమయమందు; చొక్కమగు
 మింటఁ=నిర్మలమగు నాకాశమందు; రిక్కలు=నక్షత్రములు; కనుపట్టెఁ = చూపట్టెను.

అనఁగా నపుడు నక్షత్రములుదయించినవై, సంధ్యాకాలమున నాట్యము సేయుచుండు
 శత్రువికిరమున దిగంగనలు చల్లినతెల్లనియక్షత లనునట్లును, అంధకార మనెడునది యాకన

మునుండి తిగువలయునపుడు గగనలగ్నము లగుచుండువు లనునట్లును, వనరాశియందు సూర్యుఁ డనువనంతుఁడు. తోఁపఁగా గగన మనువృక్షమందుఁ బుట్టినమొగ్గ లనునట్లును, దేవాంగనలు సంధ్యాసమయము రాఁగాఁ గలిగెడు శుభమును గన్గొనుటకు గగన మనుకుడ్యమందుఁ జేయఁబడినగవాక్షము లనునట్లును, సంధ్యాకాల మనెడు మీనసూతుకతతి సరస్సులయందు రాజీవములనెడు మత్స్యములఁబట్టి గగననుం దాటవేసినవల యన్నట్లును భాసిల్లె నని భావము.

మ. శరజద్వేషి నిశావధూటి వరణేఽచ్చృణ్ రాఁగ మున్నున్నె బల్
త్వరఁ గాలోపధికారు లూనునవచంఁద్రజ్యోతిరాశీలన
త్పరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణహతచంఁద్రజ్యోతిరాశీలన
ద్గరిమం జెంపయి దోఁచెఁ బ్రాచి నవదాతత్త్వి ట్కులం బయ్యెడన్. 101

టీ. శరజద్వేషి=కమలవిరోధియగుచుండఁడు ; నిశావధూటివరణేచ్చృణ్=రాత్రియ నెడుస్త్రీని వదించుకొరిగిచే ; రాఁగ=వచ్చుచుండఁగా ; మున్నున్నె = ముందుముందే ; బల్ త్వరన్=అతి వేగముచేత ; కాలోపధికారులు=కాలము నెడు నెపముగలశిల్పులు ; ఊనునవచంద్ర జ్యోతిరాశీలనత్పరివర్ణ్యస్వకవర్ణనిర్ణహతచంద్రజ్యోతిరాశీలసద్గరిమన్.-ఊను=వహించునట్టి, నవ=నూతనములైన, చంద్రజ్యోతిః=కర్పూరదీపములయొక్క, “ ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః ” అనియమరుఁడు, ఆశీ=పంక్తులవలె, లనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పరివర్ణ్య = వర్ణింపఁదగిన, స్వక=స్వకీయమైన, వర్ణ=కాంతిచేత, నిర్ణహత = అఖండితమైన, చంద్రజ్యోతిరాశీ=పగలు వత్తులపంక్తులయొక్క, లనత్=ఓప్పుచున్న, గరిమన్=అతిశయముచేత ; అవదాతత్త్విట్కులంబు = శుభ్రకాంతిపుంజము ; అయ్యెడన్ = ఆపుడు ; ప్రాచిన్ = తూర్పున ; జెంపయి= అధికమై ; తోఁచెన్=అగపడెను.

అనఁగా చంద్రుఁ డనునా రునుండు నిశ యను స్త్రీని వదంప వచ్చుచుండఁగా ముం దుముందే శిల్పకారులు పట్టినపగలువత్తులవలెఁ దూర్పునఁ జెల్లనికాంతిపుంజముఁ దోఁచె ననుట. తూర్పునఁ జంద్రకిరణపుంజము గనివించె నని ఫలితార్థము.

సీ. గగనబాలుం డూర్ధ్వఃగతరశ్మి దివియఁ బైఁ
జక్కఁ జేర్చువనిండిఁచక్ర మనఁగఁ
బాంధభీకరలీలఁ బ్రబలునిశాభూత
నతి గొన్నయాలాతఁచక్ర మనఁగ
చీకటిపాలదిండిఁమూఁక గూల్చుఁగఁ గాల
శౌరి చే నెత్తినఁచక్ర మనఁగ

నినుఁడు ప్రాయినదారిఁ • గనఁ బూర్వగిరికిఁ

స్థల మెక్కి నిల్చిన • చక్ర మనఁగఁ

తే. బ్రాచి తెలిచాయ యనుమంచు • ప్రబల భాస్వ

దంతుకవిహీనఁ గానఁ దా • నందు కోర్వఁ

జాల కూన్చినవకీలి • చక్ర మనఁగ

నపుడు దొలికెంపుతో సార • సారి వైలిచె.

102

టీ. గగనబాంధుఁడు=ఆకాశమనుచిన్నవాఁడు ; ఊర్ధ్వగతరక్షిణ్.-ఊర్ధ్వగత=ఉపరి గతపును, రక్షిణ్=కిరణమును త్రాటిని; తివియణ్=ఆకర్షించుటకు; పైణ్=ఉపరిభాగమందు; చక్రణ్=భాగముగా; చేర్చుపసిండిచక్రముఅనఁగణ్=చేర్చునట్టిబంగరుచక్రమనునట్లుగా; పాంథ భీకరలింక=పథికులకుభయంకరమగుక్రియచేత; ప్రబలునికాభూతసతి=ప్రబలుచున్నరాత్రి యనెడుపింఛాంగన; కొన్నయాలాతచక్రముఅనఁగణ్.-కొన్న=కొనినట్టి, ఆలాత=కొఱవి సంబంధియైన, చక్రమనఁగణ్=భ్రమణమనునట్లుగా; చీకటిపాలిండిమూఁకణ్=అంధకార మనెడురాక్షసులగుంపును ; కూల్పఁగణ్=కూల్పుటకు ; కాలకొరి = కాలమనెడువిష్ణువు; చేణ్=చూస్తముచేత; ఎత్తినచక్రముఅనఁగణ్=పైకెత్తినచక్రాయుధమనునట్లుగా; ఇమఁడు= సూర్యుఁడు; పోయినదారిణ్=పోయినతెరువును; కనణ్=చూచుటకు ; పూర్వగిరికిఁసథలము= ఉదయపర్వతాగ్రప్రదేశమును ; ఎక్కి=అధిష్ఠించి ; నిల్చినచక్రమనఁగణ్ = నిలిచియుండిన చక్రవాకమనునట్లుగా ; ప్రాచి=ప్రాగ్దిక్కునెడుస్త్రీ ; తెలిచాయయనుమంచు=శుభ్రకాంతి యనెడుహిమము;ప్రబలణ్=అతిశయింపఁగా;భాస్వదంతుకవిహీన.-భాస్వదంతుక=సూర్యకిరణ ములనెడుప్రకాశించుచున్నవస్త్రముచేత,విహీన=హీనురాలు;కానణ్=అగుటచేత;తాను; అందు కుణ్=అహిమనునకు; ఓర్వఁజాలక=సహింపఁజాలక; ఊన్చినవకీలిచక్రమనఁగణ్=చేసినట్టి సూతనమైనహుతాశనసమూహమనునట్లుగా; అపుడు=ఆసమయమందు; సారసారి=చంద్రుఁడు; తొలికెంపుతోణ్=తొలుతటియరుణ్యముతోడ; పాలిచెణ్=ఉదయించెను.

అనఁగాఁ జంద్రబింబము, గగన మనుబాంధుఁడుపరిగతమైన కిరణమును త్రాటి వాక ర్షింపఁజేర్చినసువర్ణచక్రమును బోలియు నిశ యనుపికాచాంగన పాంథులు భీతిల్లనట్లు త్రిష్టు చున్న కొఱవినిబోలియుఁ గాలమనెడువిష్ణుమూర్తి చీకటి యనురాక్షసులగుంపును సంహ రింపఁజైకెత్తినచక్రాయుధమును బోలియు సూర్యుఁడు పోయినదారి గన నుదయగిరికిఁగరము నెక్కినచక్రవాకమును బోలియు తెలిచాయ యనెడుమంచు ప్రబలఁగా భాస్వదంతుకవిహీన యగు ప్రాగ్దిగంగన దాని కోర్వఁజాలక పెట్టినమంటను బోలియు ప్రాథమికమైనయరుణ కాంతితోఁ గూడి యుదయించె ననుట. చంద్రోదయమాయె నని ఫలితార్థము. శ్లో॥ ప్రథమ మరుణచ్ఛాయ స్తావ త్తతః కనకప్రభ స్తదను విరహోత్తాప్యత్తస్త్వికపాలతలద్యుతిః । ఉద యతి తతో ధ్వాంతధ్వంసక్షమః క్షణదాముఖే సరసవిశిస్టీకందచ్చేదచ్చవిద్యౌగలాభ్యసః॥ ఇత్యాదికవిష్టవహరములచే నుదయకాలమందుఁ జంద్రున కారుణ్యముండుననిరెలియవలయు.

చ. ఒవరఁగ రాజ వయ్యు నిర * నుంచితి తమ్ముల సాధుచక్రమో
దనహృదయంబు నంది తని * దార్కొన దు స్తరచింతనాధునిం
దనహృదయంబు నందితని * తాతబుధాత్మకలాకుఁ డానుధా
జని కడు వెల్లఁబాట నను * చాడ్చునఁ బొండిమ మెప్పె నయ్యెడఁ. 103

టీ. నందితనితాతబుధాత్మకలాకుఁడు. - నందిత = సంతోషపెట్టఁబడిన, నితాంత = గాఢమైన, బుధాత్మ = దేవతలచిత్తముగల, కలాకుఁడు = కళలుగలవాఁడు, సంతోషపెట్టఁబడినవిద్యచిత్తములు గలవిద్యలు గలవాఁ డనియర్థాంతరము స్ఫురించును; సుధాజని = చంద్రుఁడు; ఒనరఁగఁ = ఒప్పనట్లు; రాజవయ్యుఁ = ప్రభువవయ్యు, రాజనామముకలవాఁడవయ్యునియర్థాంతరము; ఇరఁ = జలమందు; తమ్ములఁ = సోదరులను, పద్మమలను; ఉంచితి = ఆడంచితివి; సాధుచక్రమోదనహృదయంబును. - సాధుచక్ర = సత్పురుషులసంఘముయొక్క, నుంచిచక్రవాకములయొక్క, మోదన = సంతసమును, హృత్ = హరించెడు, ఆయంబును = శుభావహవిధిని; అంగితి = పొందితివి; అని = అనితలఁచి; ఇచటఁజంద్రుఁడు తనకుఁదాన సంబోధించి కొని పలికెనని గ్రహింపవలయును. తనహృదయంబు = తనచిత్తము; దుస్తరచింతనాధునిఁ = తరింప రానిచింతయ నెడునదిని; దార్కొనఁ = ప్రవేశింపఁగా; కడుఁ = మిక్కిలి; వెల్లఁబాటెననుచాడ్చునఁ = వైవర్ణ్యమొందెననురీతి చేత; అయ్యెడఁ = అపుడు; పొండిమఁ = శుభ్రత్వముచేత; ఒప్పెఁ = ఒప్పెను.

ఒకప్రాజ్ఞఁ డైనవాఁడు తాను రాజయ్యును దనసహోదరులను సత్పురుషసంఘమోదమును హరించి వెనుక నాచింతచే సంతాపితహృదయుఁడై వెలవెలఁబాటునట్లు కళానిధియైనచంద్రుఁడు తాను రాజశబ్దమును బొందియుఁ దమ్ముల నొంచుటను సాధుచక్రమోదమును హరించుటను దలఁచి చింతాక్రాంతుఁడై వెలవెలఁబాటెనా యను నట్లు పొండిమ నొందె ననుట. చంద్రుఁ డుదయించి ధావశ్యము నొందె ననియు పద్మములు ముకుళించె ననియుఁ జక్రవాకములకు సంతోషము దొఱంగె ననియు ఫలితార్థము. ఉత్పేక్షలంకారము.

మ. మునుముక్ చంద్రఘటిక భరించి యమృతమ్ముల్ నించె వేళా ప్రపా
వనశాలాక్షి తిరోహితాన్యహితభావశ్రీ మరుత్త్వద్దిశా
వనశాలాక్షి తిరోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్ దూల నూ
తనసంధ్యాతపతక్తి డప్పి గొను జ్యోత్స్నాపాయిపాంథాళికీ. 104

టీ. వేలాప్రపావనశాలాక్షి. - వేలా = సమయమునెడు, ప్రపా = చలిపందియొక్క, అవన = రక్షించెడు, శాలాక్షి = మిననేత్ర, “రోహితోమధురశ్శాలారాజీవశ్శకులస్త్రీమః” అని యమరుఁడు; తిరోహితాన్యహితభావశ్రీ. - తిరోహితాన్య = అతిరోహితమైన, అనఁగాప్రత్యక్షమైన, హితభావ = ఆప్తత్వముయొక్క, శ్రీఁ = సంపదచేత; మరుత్త్వద్దిశావనశాలాక్షితిఁ. - మరుత్త్వద్దిశా = తూర్పుదిక్కునెడు, వనశాలాక్షితిఁ = అటవీగృహప్రదేశమందు; రోహితాంశుసురభివ్యాపారముల్. - రోహితాంశు = మూర్ధ్విఁడనెడు, సురభి = వసంతముయొక్క,

వ్యాపారముల్ = క్రియలు; తూలకం = నకంపఁగా; నూతనసంధ్యాతపత క్తిక. - నూతన = క్రొత్త దైన, సంధ్యా = సంధ్యాకాలము నెడు, తప = గ్రీష్మ రుయొక్క, త క్తిక = సామర్థ్యము చేత; డప్పి గొనుజ్యోతాన్ని పాయిపాంథాళిక = తృప్త నొందుచకోరము ల నెడుబాట సాయలగుంపునకు; మునుముక్ = ముందుముందుగ నె; చంద్రఘటిక = చంద్రుఁడ నెడుఘటమును; భరించి = పోషించి; అమృతమృల్ = సుధయ నెడుజలములను; నించెక = పూరించెను.

అనఁగా వేళ య నెడుప్రపాపాలిక నూర్యుఁడనువసంత ముడిగి పోఁగా సంధ్యయను గ్రీష్మ రువున తూర్పుది క్క నెడువనకాలప్రదేశమందు తృప్త నొందినచకోరము లనుపాంథుల కొఱకు ముందుగ నే చంద్రుఁ డనుఘటముం దమృత మనుజలమును నించి యుంచె ననుట. అనఁగా ప్రాగ్దిగంగ నచకోరములకై నింది యుంచినయమృతఘటమువలెఁజంద్రుఁడు రాజి ల్లెనని భావము.

మ. తనరెక వెన్నెల దివ్యవిష్ణుకృప సద్బాలోదయాసక్త మై
తనయాశాబల మెల్లఁ జేకుట శశిఃస్థాలి స్తనోజ్ఞాదితీ
తనయాశాబల మెల్లమెల్లనె ముదాత్తం బొంగలి న్నెట్టఁ జా
ల నవీనోదయరాగకీలధరకీలం బొంగుదుగ్ధాలి నాక.

105

టీ. మనోజ్ఞాదితీతనయాశాబల. - మనోజ్ఞ = హృద్యమైన, అదితీతనయ = ఇంద్రునియొక్క, ఆకా = దిక్కునెడు, అబల = స్త్రీ; దివ్యవిష్ణుకృపక = కాలము నెడు విష్ణుమూర్తియొక్కదయ చేత; సద్బాలోదయాసక్తమై. - సద్బాల = చుక్కల నెడు శ్రేష్ఠశువులయొక్క, ఉదయ = అవి ర్భావమందు, ఆసక్తమై = ఆసక్తికలదై; తనయాశాబలము = తనకోరికయొక్క సామర్థ్యము; ఎల్లక = అంతయు, చేకుట = సిద్ధింపఁగా; శశిస్థాలిక = చంద్రుఁడనుపాత్రయందు; మెల్ల మెల్ల నె = తిన్న తిన్నగా; ముదాత్తక = సంతోష చిత్తము చేత; పొంగలిక = పెట్టక; నవీనోదయరాగకీలధరకీలక. - నవీన = నూతనమైన, ఉదయరాగ = చంద్రోదయకాలి కారుణ్యమనెడు, కీలధర = అగ్నియొక్క, కీలక = జ్వాలచేత; చాలక = మిక్కిలి; పొంగుదుగ్ధాలి నాక = ఉప్పొంగుక్షీర పరంపరయనునట్లుగా; వెన్నెల = చంద్రిక; తనరెక = ఒప్పెను.

అనఁగా పూర్వది క్క నెడుస్త్రీ కాల మనెడువిష్ణువుయొక్కప్రసాదముచే సత్సంతాన మునుగోరిచుక్క ల నెడుశువులు గలిగి తనయిష్టము ఫలించె నని చంద్రుఁ డనుపాత్రయం దు పొంగలిపెట్టఁగా నుదయరాగ మనెడు నగ్నిజ్వాలచే పొంగివెలిఁ బరచినక్షీరపూరమువలె వెన్నెలవిలసిల్లె ననుట. యాపకంసకీర్ణోత్పేక్షాలంకారము.

సీ. మలినాన్యశిఖహరిఃన్నలినాంచితాక్షిజ
ఘనసారసనహీరఃకాంతి నెగడి
సుకరాశరాశాసితకరాననోరోజ
ఘనసారఘోరయోగము భజించి

సమువతే భయముగలిగించుచు వెన్నెల నిలసిల్లెనని భావము. వెన్నెల సర్వదిక్కులు వ్యాపించి విలసిల్లెనని ఫలితము.

వ. వెండియు నాపండు వెన్నెల. దండం బఖండకాండజారి మండల మాయామాక్తికమయ భద్రాసన సమాసీన నీలాంకలంకావరా హితపట్టాభిషేచనావర సమయ మహర్షి రాజాభిషిక్త గంగాదిపుణ్య తరంగిణీ విశద జలప్రవాహంబుల పోలికం బ్రవహించుచు, సస్తాచల సంగతాహిమాంశు కిరణకూటతృణాంకుర నికరంబుల నన్నింటి మేసి దర్పించి రథాంగజనంబులకు వైకల్యంబు చేకూర్చి సముజ్జృంభమాణ సత్ప్రభావాస్తిం జెలరేగు నిశానైచికిం బట్టి చకోరవత్సంబులు గుడువం జేవుతారాధప్రాధస్థ్యలపరిదృశ్యమాననవాం శుక స్తనంబుల ధరిత్రీసాత్రి దివ్యగోపాలకుండు పిదికిన నవీనవయఃపరంపరలదారిం జూపట్టుచు, దినాంతపర్యంతం బొక్కప్రాద్దుం డి యతికాంత కాసారసోపానోపాంత శశికాంత సంతానమరీచికా వీచికా వతీవీచికాజాతంబులం జూచ్చి యెడలి వికసితారుణశరజవీతి వసించి కమలాహితధ్యాన కలితాంతరంగంబున నున్న చకోరనువాసిని జనంబుల కవ్రతఘ్నంబు లగువిశదా పూపంబులు సమకూర్పఁ దత్ప్రియశ్యామా ప్రకాండంబు పూర్వదిశావదాత శోభాచ్ఛాదనంబుపైఁ జంద్రఘరట్టంబువెట్టి యొయ్య నెయ్యనం దారానుభద్రాపటలంబులు నైచి విసరంబ్రనరించు తదీయపిష్ట ధట్టంబులచందంబునం జెంపొందుచు, నెట్టుకొని గట్టుగములతటంబులం బొడకట్టు నెలచట్టులం గరంగి మట్టుమీఱం గురియు పెన్నీటి బలురొడ యభంగతరంగనినాదంబును ముందుముందుగ మందగతిం దోఁతెంచుచందనాచల పవనకండళిం దరళితంబులై నింజార విరిసినబొండుమల్లియవిరులపిండులు పాండురడిండిరఖండ మండలంబులును మదిగదురు ముదమునఁ దమతమనుదతులఁ గవగూడి యెదుర్కొను రేవులుఁగు కొలములెదురెక్కు సమానవతీకమీనవితానంబులునుం గాఁగ ననూనపథికమానినీ మానసాల మూలసమున్నూలనంబు నేయం బరఁగి దినాంతవిలయకాలమ్మున వేలాతిగం బైనపాలవెల్లిపొడవునం బొడసూపుచుఁ, గోకనద పరాగమహేశాదయరాగ విలసనంబునం గోరకితనీరజ తారకాసమున్నేవంబునం గోమలశ్యామలేతర కుముదవలయ నుధాకరధామ విశేషంబునం గొమ రొంది తద్రజనీనమయ భాసమాన పయోధరపథంబున కన్నమున్నుమున్న కన్నులకు వెగ్గలంబై దొలంకుకొలంకుగమిం బాసి సన్నంపు వెన్నెలమిన్న చొరరానిలతా నివాసంబుల దాఁగం బోవుచుఁ దదంతర పంపుల్యమాన మల్లి కావల్లి కా మతల్లికా ప్రసవధవళ ద్యుతిప్ర

కాండంబులు నిండి రేయెండ మెండుకొనఁ జేయ దాఁగ వచ్చిన చోటఁ
దలవరు లున్న తెఱఁగ గొయ్యనఁ గని భేదించు రోదరతలోదరీ వారమ్ముల
నయనమ్ముల జాలుగా జాటు ననావిలజల మాలికలతో మేలంబు లాడుచుఁ,
దళతళమను నెలచలువగిన్నెలయెడలం గలయ నించిన యతిబంధురసౌ
గంధిక సుగంధధురంధరగంధోత్తమారసంబు దమతమరమణుల కెమ్మోవి
పండు లుపదంశమ్ములుగా నాదారం గ్రోలి తదీయ మాహాత్మ్యక్షకల్పితమా
నన విభ్రమంబునఁ దత్త్వాత్మల సరగ నెఱమించు నిగనిగల మఱుల నలి
లంబు లూర మదిర నించినా రని గైకొని యచటం బ్రతిఫలించు పల్లెర
వాసనకు నిడిన కెండలిరుటా కని దివిచియు విలోచనమాలికలు వానితా
వికిం జేరు తుమ్మెద లని గదిమియు ముదంబునఁ బ్రియుల కంపియం బో
వుమందగామినీబృందమ్ముల హస్తారవింద సందీపితహీరకటక శోభాధట్టంబు
లం జెట్టపట్టుచు, ననూనవానశాలాచత్వరంబుల విమలాసవంబు లాలన
మెచ్చం ద్రావి నిర్మితహర్ష్యరాజంబులఁ జేరం బోవునెడఁ జంద్రికాహా
లాపానలీలాగతి సంబరంబునం జరించుచుఁ దత్సమర్పిత మదఘూర్ణితంబు
లగు చకోరకోరకకు చానిచయంబుల కటాక్షతారశృంగంబులు నెఱమించులై
కోకనదకోటర కోటిలీనమధుకర ఝంకారంబులు గర్జనంబులై నిగుడం
బాడసూపువెన్నెల జడివానగాఁ దలంచి యాదలలఁ బయ్యెదలు గప్పి నె
చ్చెలికేలు కైలాసుఁ బూని బుడిబుడి రయం బడర నడచు పడఁతిమి
న్నల యున్నతస్తనాంతర విలంబమాన ముక్తాహార శౌర్యక్షతిం బునరు
క్తం బగుచు, వెగ్గలమై నెమ్మదిఁ గ్రమ్ము సిగ్గు వెనుకకుఁ దివియ నగ్గలిక మ
రుండు వై చుమొగ్గములికిగములు ముంగలికి నూకం గరంబు మదంబున
దూఁగియాడు వలదొరపట్టంపుఁటనుంగురంగునఁ జూపట్టుచు నెచ్చెలుల కు
శలత్వంబున మందమండకలనంబునఁ గేళికామందిరంబులు చేరి యధిపుఁ
డు కరంబు పట్టి శయ్య నుంచి ముత్తయంపుపేరు లంటుపేరిఁ జచ్చులు
ముట్టుచు మురిపెంపు నెమ్మోమున మడుపు సందిచ్చుదారిఁ గెమ్మోవి
నుక్కుచు దమి రేచి బంధురబంధవిశేష సంబంధంబున ననవిల్తుక
య్యంబునఁ జొక్కించి చొక్కంపుఁగళల యిక్కువ రెఱింగి మిక్కిలి
గలయ గ్రక్కున వెక్కసంబై తనువునఁ జెమటలు గ్రీక్కిఱిసిన మద
నమాయావిలననంబునం బాడమిన ప్రోడతనంబున నెంతగమ్మంబు గ్ర
మ్మె నని పతులకుఁ దెలియకుండం బలుకుచుఁ జేలచెఱంగున విసరికొను
న ప్రాధానికరంబుల ధవళాంబరాంచల విభాతరంగంబులంబొంగి పొరలు
చుఁ,దొలుతటికలయికల మన నులరఁ గలసిన చెలువరతనంబులఁ దలఁపునం

దలఁచుచు నలమరాని విరాళిం గొని నెలవైడువు వెనుక నలరువాల్సొరక
లికిఁ జెలరేఁగఁ దమినేతెంచినపతు లవుడు తమయెడఁ బొడముమమత ని
దుర గదియమిఁ గెంజిగిం గదురుకొను కనుతుదలును దనుతలమ్మునఁ దొలఁ
కుగురు విరహాజ్వరభరంబున విరిచాన్పునం బొరలఁ జిక్కువడు మణిసరం
బులును మరుని యిరువాడికై దువు పేరెదం జూకు చుటుక్కున నాటఁ
దాళక నెఱపు నిట్టూర్పులునుం బరయువతితిలక సంపర్కప్రకారంబు తో
రంబుగా నెఱింగింప నలివి యవలి మొగంబై శయనించి మాటిమాటికి
బోటిక తైలపలాకుల నిజప్రేమాతిశయజనిత వియోగవేదనా కార్యంబులు
గాఁ దెలిసి యినుమడికూటముల నలమి రతిబడలిక వాయఁ గరం బురం
బులఁ జల్లులాడు పువ్వుఁబోఁడుల శయకుశేశయ సమాక్షిప్తఘన సారక్షో
దంబులం బక్షీకరించుచు, నలరుమల్లి యవిరిసరులు దుఱిమి యమలమౌక్తిక
దామంబులు దాల్చి కపురంపుబొప్పలు దీర్చి కమనీయమలయజ కర్దమం
బలంది కలికి తెలిచలువ లూని వెన్నెలం దలవరులు గనకుండ సంకేత నికే
తనంబులకుఁ బోవుత్రోవం బొంచి కమల కలికాసం లగ్నమధుపనినా
దవలయ ఘీంకారసంకలిత మృణాళయస్థికరం బూని యడ్డమ్ము పఱ
తెంచువా రెవ్వ రెవ్వరనఁ దలంగు మనంబున ఘట్టకుటికం బ్రభాతం
బగు దారియయ్యె నని మాఱు వలుక నేరక మూలమూలల నె
దుఁగుచుఁ దలంకునెడఁ గిలకిలనవ్వుచుఁ దమ్మెఱుఁగఁ జేయ నెక్కింత
చిగిరించు నలుక నభిసారికా జనంబులు ప్రియులపై రువ్వు మవ్వంపు
విరిగుత్తులం జివ్వకుఁ బిలుచుచు, వన్నె గలవెన్నెలబయిట నెన్నరానివేడుక
వన్నిదంబులు వన్ని సుహృన్నికరంబులతోఁ బెన్నేర్చున జూదంబు లాడు
చున్నకతంబునఁ గొంతదడ వగుటఁ బటుతరమహానటమన స్తటనానట
ద్వైర్యవిపాటనాటోప సముత్కటశంబరప్రతిభటకృపీటజకోరక శరపటల
ధారావోధూయమాన మాసనంబుతో విచ్చలవిడిం బెచ్చుపెరుగు
తాపంబున వెచ్చ నూర్చుచు నెమ్మదిం గ్రచ్చుకొని హెచ్చుమోహంబున
నెచ్చలిచేతికి నచ్చంపుగుఱు తిచ్చి మచ్చికల వల్లభుం దోడ్కొని రమ్మంచు
నంచి యంచితబహిరంగప్రదేశంబుల నిలిచి పతిరాక కెదురుచూచునది
యును నెయ్యంపుఁబొదలతూఁగుటుయ్యెలపై నెయ్యారంబునం గూర్చుండి
ప్రియుండు వసిండిదండియఁ బూని సుతి మీట విభునిచెంత వసియించి
చిన్నికిన్నెరం బూని పంచశరదేవతావిజయప్రపంచనమంచితంబు లగు
నూతనగీతంబులు పలికించి చెలులఁ జొక్కించుచుదియును నడుగు లొర

యం గొనసాగ నల్లినబడకుఁ జుట్టినమొల్లవిరితావి యెల్లెడలకుం బరవ మం
జులచరణకంబనంజితకంబరాగమంజరశింజారవంబులు కర్ణగ్లాని మాన్వ
నెఱ దొఱపినవలదొరపగువంపుఁగై దువుతెఱఁగున నింజార దువ్వలువ
గప్పి కాంతునిశాంతంబునకుఁ బోటులవెంటం జనునదియును దవమనం
బలరఁగలసి కళలఁ దేలించి మేలుంచి యేలిననాయకునియెడ నెడయని
ప్రియమ్మునఁ దఱిసి విరినదులు దుఱిమి చలువ వెదచల్లుకలపం బలుది యం
తంతం బొడముమోహమ్ముల నలమి కెమ్మోవి నెక్కి పునారతులకు వేడుక
రేచి పైకొనునదియును నై వెలయు వెలయువిదలగభితచందనచర్పాపాలి
కలం గన త్తరదరహానవిభారింఛోళికలం గల్లావతంసిత్తకై రవపత్త్రమంజరికా
విభాళికలం గబరికాభివేష్టితలతాంతమాలికలం గలసి మెలఁగుచు, మహా
త్పలమండలత్రాణైకవిహారవిలాసాంచితం బయును మహాత్పలమండల
హరణైకవిలాసాంచితంబై యనమకాండచండప్రతాపనాశకనిజోదయం
బయును ననమకాండచండప్రతాపనంవృద్ధికరనిజోదయంబై దివ్యచక్ర
చిత్రానందనంధాయకం బయును దివ్యచక్రచిత్రానందభేదకంబై రాజిల్లుచు
ద్రుహిణాండకరండంబునకు వెండి జలపోసనంబు దారిం బ్రకాశించె న
య్యవనరంబున.

107

టీ. వెండియుక్ = మతీయు; అపండువెన్నెలదండంబు = ఆ నిండువెన్నెల
యొక్క పరంపర; అఖండకాంక్షజారిమండలమాయామాక్తిక మయభద్రాననసహసీన
నీలాంకలంకావరాహితపట్టాభిషేచనావరసమయమహర్షి రాజాభిషిక్తగంగాది పుణ్యతరంగిణీ
విశదజలప్రవాహంబులపోలిక. - అఖండ = అవిచ్ఛిన్నమగు, కాండజారిమండల = చంద్రమం
డలమనెడు, మాయా = నెపముగల, మాక్తికమయభద్రానన = ముక్తావికారమగునింహాననమం
దు, సహసీన = కూర్చుండిన, నీలాంక = నల్లనికలంకమనెడు, లకావరాహిత = రావణాంతకుఁ
డగురామభద్రునియొక్క, పట్టాభిషేచనావరసమయ = పట్టాభిషేకముఖ్యసమయమందు,
మహర్షి రాజ = ఋషిశ్రేష్ఠులచేత, అభిషిక్త = అభిషేకముచేయఁబడిన, గంగాదిపుణ్యతరం
గిణీ = కాన్నావిమొదలగుపవిత్రనదులయొక్క, విశదజల = శుభ్రమగుజలమయొక్క, ప్రవాహం
బులపోలిక = వఱదలభంగిని; ప్రవహించుచుక్ = పాటుచు; అనఁగా జంద్రుఁ డమమాక్తి
కనింహాననమందుఁ గళంక మనెడుశ్రీరామమూర్తి గూర్చుండి యుండఁగాఁ దత్పట్టాభిషేక
మహాతన్వవసమయమున. మహర్షులు తెచ్చి యభిషేకముఁ జేయు గంగాదిపుణ్యవదీజలప్రవా
హముభంగి నాపండువెన్నెలపిండు రాజిల్లెననిభావము. అస్తాచలసంగతాహిమాంతుకిరణహ
టత్పజాంతురనికరంబులక. - అస్తాచల = చరమాద్రివి, సంగత = సంబంధించినట్టి, అహిమాం
తుకిరణ = మార్యకిరణములనెడు, హట = కపటముగల, త్పజాంతుర = లేగనుపులయొక్క, నిక

కంబులక్ = గుంపులను; అన్నింటికీ; మేసి = భక్షించి; దర్పించి = గర్వించి; రథాంగజనం
 బులకుక్ = చక్రవాకములను ప్రజలకు; వైకల్యంబు చేకూర్చి = వికలత్వమును పుట్టింపజేసి; సము
 జ్జృంభమాణసత్ప్రభావాప్తిక్ = మించినమంచిపామర్యముయొక్క ప్రాప్తి చేత, సత్ = రిక్కు
 లయొక్క, ప్రభా = కాంతియొక్క, అవాప్తిక్ = ప్రాప్తి చేత; చెలరేగునికానైచిక్ =
 విజృంభించు రాత్రియనెడు మంచియాపును; “ఉత్తమాగోషునైచిక్” అనియమరుఁడు; పట్టి =
 బంధించి; చకోరవత్సంబులు = వెన్నెలపులుగులనెడుదూడలు; కుడువక్ = చీపటకు; చేపు
 తారాధవోధస్థలపరిదృశ్యమాననవాంతుక స్తనంబులక్. - చేపు = పాలుద్రవించుచున్న, తారా
 ధవోధస్థలపరిదృశ్యమాన = చంద్రుఁడ నెడు పాదుఁగునందుఁ జూడఁబడుచున్న, నవాంతుక స్త
 నంబులక్ = క్రొత్తకిరణములనెడు చప్పులనుండి; ధరిత్రీపాత్రిక్ = భూమియనెడు
 పాత్రమునందు; దివ్యగోపాలకుండు = కాలమనెడు నావులకాపరి; పిడికినవీన
 పయః పరంపరలదారిక్ = పిండినక్రొత్త క్షీరపరంపరలతీరున; చూపట్టుచిక్ =
 అగవడుచు; అనఁగాఁ గాలమనెడుగోపాలకుండు రాత్రి యనెడుగోవు చరమాచలమందు
 నూర్యకిరణము లనెడుకనవు మేసి దర్పించి చక్రవాకములనెడు ప్రజకు వ్యాకులత గలుగఁ
 జేయుచుండఁగా దానిఁ బట్టి తెచ్చి చకోరము లనెడుదూడలు త్రాగుటకు చంద్రమండలమ
 నుపాదుఁగునందుకిరణము లనెడుచప్పుల నుండి పిడికిన క్షీరపూరమును బోలి వెన్నెల
 యున్న దని భావము. దినాంతపర్యంతంబు = సంధ్యాకాలమువఱకు; ఒక్కప్రాద్దుడి = ఉపవ
 సించి; అతికాంతకాసారసోపానోపాంతశశికాంతసంతానమరీచికాపిచికావతీపిచికాజాతం
 బులక్. - అతికాంత = మిగులమనోజ్ఞమగు, కాసారసోపానోపాంత = కొలఁకుయొక్కసోపాన
 సమీపమందలి, శశికాంతసంతాన = చంద్రకాంతమణులగుంపుయొక్క, మరీచికా = కాంతియ
 నెడు, పిచికావతీ = నదియొక్క, పిచికాజాతంబులక్ = తరంగనమూచులును; చొచ్చి =
 ప్రవేశించి; అనఁగా నానదియందున్న నను చేసియునుట; ఎడలి = బయలుదేలి; వికసితాదుఁ
 శరజసీతిక్ = వికసించినయొట్టగలువయ నెడుపీఠమందు; వసించి = ఉండి; కమలాహితధ్యానకలి
 తాంతరంగంబునక్. - కమలాహిత = చంద్రుఁడ నెడుకమలహితఁడైనవిష్ణువుయొక్క, ధ్యాన =
 చింతతోడ, కలిత = కూడుకొన్నట్టి, అంతరంగంబునక్ = చిత్తము చేత; ఉన్న చికోరసువాసినిజ
 నంబులకుక్ = ఉండినట్టిచక్రవాక స్త్రీలకు; యవతఃస్థంబులు = వ్రతదూషకములుకానివి; ఆగువి
 శదాపూపంబులు = ఆగునట్టి తెల్లనియపూపములను; సమకూర్చుక్ = చేకూర్చుటకు; తత్ప్రియశ్యా
 మాప్రకాండంబు = ఆచకోరసువాసినులపీఠతలైనరాత్రుల నెడు స్త్రీలకదంబము; పూర్వదికావ
 దాతకోభాచ్ఛాదనంబులైక్ = తూర్పుదిక్కు నెడు తెల్లనివస్త్రముమీఁద; చంద్రఘరట్టంబు = చం
 ద్రుఁడనుతిరుగలిసి; పెట్టి = ఉంచి; ఓయ్యనోయ్యనక్ = తిన్నతిన్నగా; తారాసుభద్రా
 పటలంబులు = నక్షత్రముల నెడుగుమ్మడిపిత్తులగుంపులను; వైచి = వేసి; విసరక్ = తిప్పఁగా; ప్రస
 రించుతడియప్పిధట్టంబులచందంబునక్ = ప్రసరించుచున్నవానిపిండిపిండులదండిని; పెంఱాం
 దుచుక్ = వృద్ధిఁబొందుచు; అనఁగాఁ జకోరస్త్రీ ప్రదోషమవఱకు మపవాస ముండినూర్యా
 స్తానంతరము కొలఁకులసోపానముల నున్న చంద్రకాంతమణిమరీచి యనెడునదియందున్న
 ముచేసి యొట్టగలువ యనుసానముపైఁ గూర్చుండియుండఁగా నామెయుపవాసప్రతమున
 కుచిత మైనతెల్లని యపూపములనేయ రాత్రియనెడుతడియప్రియస్త్రీజనంబు తూర్పునెడుతెల్లని

వస్త్రీయైః జంధ్రుః డనెడుతిరుగలి నుంచి రిక్కల నెడుగుమ్మడివిత్తులు వోసి విసరఁ
గాఁ బ్రసరించువానిపిండిపిండును బోలి వెన్నెల యుల్లనిల్లె ననుట. నెట్టుకొని=త్రోసి
కొని; గట్టుగములతటంజులక్ = పర్వతసంఘములదరులందు; పొడకట్టు నెలచట్టులక్ =
చూపట్టుచున్న చంద్రకాంతములవలన; కరంగి = ద్రవించి; మట్టుమిఱి = మిఠిమిఠిన
ట్టుగా ; కురియు పెన్నిటిబలురొద = కురియుచున్న గొప్పజలముయొక్క బలిష్ఠమగుధ్వని ; అ
భంగతరంగని నాదంబును = అధిక మైనతరంగధ్వనియు ; ముందుముందుగక్ = తోలుదోలు
తనె; మందగలిక్ = తిన్ననిగమనముచేత; తోఁతెంచుచందనాచలపవనకందనిఁ = కనఁబ
డుమలయమారుతాంకురమువలన; తరళితంబులై=చలింపఁజేయఁబడినవై ; నింఢారవిరిసినబొండు
మల్లియవిరులపిండులు. -నింఢారవిరిసిన = భాగుగవికసించిన, బొండుమల్లియవిరుల = బొండు
మల్లెపూలయొక్క, పిండులు=గుంపులు; పాండురడిండీరఖండమండలంబులును=తెల్లనిఘనఖం
డములగుంపులును; మడిక్=చిత్తమందు; కదురుముదమునక్=కలుగునట్టిసంతనమ్మచేత; తమ
తమసుదతులక్=తమతమప్రియురాండ్లను; కవహడి=జతగాఁగలిసి; ఎదుర్కొనురేపులుఁగుకొ
లము = ఎదురుగఁబోవుచకోరసంఘము ; ఎదురెక్కుసమానపతీకమీనవితానంబులునుక్ =
ఎదురెక్కుచున్నవియు మానపతులతోఁగూడినవియునగు మీనములగుంపులును; కాఁగక్=
ఆగుచుండఁగా ; అనూనపథికమానినీమానసాలమాలసమున్మూలనంబు. -అనూన = అధిక
మగు, పథికమానినీ = పథికస్త్రీలయొక్క, మాన = ఈర్ష్యయనెడు, సాల = వృక్ష
లముయొక్క, మాలసమున్నులనంబు = మూలోచ్చేదమును ; చేయక్ = ఒసరించు
టకు ; పరఁగి=ఒప్పి, దినాంతవిలయకాలంబునక్ = సాయంకాలమనెడు ప్రళయకాల
మున; వేలాతిగంబైన పాలవెల్లిపొడవునక్ = వేలమీతిన క్షీరసముద్రముభంగిని; పొడనూ
పుచుక్=అగపడుచు; అనఁగా నావెన్నెల ప్రళయకాలమందు వేల మీతీ సాలసమున్మూల
నము గావించుచు మించుక్షీరాంబురాశిని బోలి సంధ్యాకాలమున మానినీమానసమున్మూలనము
గావించుచు మించిన దనియు, దానియందు వెన్నెలవలనఁ బర్వతంబులనుండి గరఁగి పడు
చంద్రకాంతజలప్రవాహము రొదలు తరంగధ్వనులుగా నుండె ననియు, మలయమారుతాం
కురమున నింఢార వికసించిన బొండుమల్లియలపిండులు నురుఁగుకునియలను బోలియుండె
ననియు, సంతసమునఁ దమతమప్రియురాండ్లతోఁ గూడి యెదురెక్కుచకోరములు జత
గూడి యెదురెక్కుమీలఁ బోలియుండె ననియు భావము. కోకనదపరాగమహోదయరాగ
విలసనంబునక్, -కోకనదపరాగ=రక్తోత్పలసంబంధియగు పుష్పాడియనెడు, మహత్=అధిక
మైన, ఉదయరాగ=ఉదయకాలికారాగ్యముయొక్క, విలసనంబునక్=ప్రకాశముచేత; కో
రకితనీరజతారకాసున్నైవంబునక్. -కోరికత=ముకుళితములగు, నీరజ=పద్మములనెడు, తా
రకా=నక్షత్రములయొక్క, సమున్నైవంబునక్=ప్రకాశముచేత; కోమలశ్యామలే తరకుము
దవలయసుధాకరధామవిశేషంబునక్. -కోమల=మృదులమై, శ్యామలేతర=శుభ్రమగు, మము
దవలయ=కల్పలగుంపనెడు, సుధాకర=చంద్రునియొక్క, ధామవిశేషంబునక్=కాంతి విశేష
ముచేత; కొమరొంది=అందముగాంచి; తద్రజనీనమయభాసమానపయోధరపథంబునకన్నక్=
ఆరాత్రికాలమున విలసిల్లు నాకసమునకన్నను; మున్నుమున్ను=ముందుముందుగనె; కన్నుల
కుక్; వెగ్గలంబై=మిక్కుటమై, తొలంతు కొలంతుగమిక్ = చెలఁగుట్టి కాసారసంఘమును;

పానీ=వదలి; సన్నంపు వెన్నెలమిన్న=లేత రేయిండమిన్న; చొర రానిలతానివాసంబుల= చొర బాటనలవిగాని అతాగృహములయందు; దాఁగఁ=దాఁగుటకు; పోవుచుఁ=వీగుచు; తదంతరపంపుల్యమాన మల్లికావల్లికామతల్లికాప్రసవధవళద్యుతిప్రకాండంబులు.- తదంతర = ఆలతాగృహంతరమున, పంపుల్యమాన = మిగుల వికసిల్లిన, మల్లికా వల్లికామ తల్లికా=ప్రళస్తమల్లికాలతలయొక్క, ప్రసవ=పువ్వులయొక్క, ధవళద్యుతి=శుభ్రకాంతులయొక్క, ప్రకాండంబులు=గుంపులు; నిండి; రేయిండ మెండుకొన్నఁ=చంద్రాతపముమిక్కుట మగునట్లు; వేయిఁ=ఓనరింపఁగా; దాఁగఁ వచ్చినచోటఁ=దాచుకొనవచ్చినస్థలమున; తలవరులు=తలారివాండ్రు; ఉన్న తెఱంగు=ఉన్నరీతిని; ఓయ్యనఁ=తిన్నగా; కని=చూచి; భేదించుకోదరతలోదరీవారములనయనములఁ=దుఃఖించుచున్న ప్రకవాక స్త్రీలగుంపుల నేత్రములందు; బాబుగాఁ=ప్రచోహముగా; బాటుననావిలజల మాతికలతోఁ=బాటుచున్నట్టియు శకలుష మైనట్టి జలపరంపరలతోడ; మేలంబులు=పరిచోసములను; ఆడుచుఁ=సలుపుచు; అనఁగా జక్రవాకస్త్రీలకు కొలఁతులు రక్తిత్వలపరాగ ఘనెడు సంధ్యారాగము చేతను, పద్మము కుళము లనెడురిక్కులచేతను, తెల్లగల్పపూలగమి యనెడుసుధాంతృధామస్తామంబుతోను వెలసి యట్లు దయరాగనక్షత్రచంద్రకాంతులతోఁ గూడినయాకసమునకన్న మున్న గన్నులకు వెగ్గలంబులు గాఁగా, వానిం బాపి నన్న వెన్నెల చొర రానిలతానికుంజములకు నవి దాఁగం బోయిన వనియు, నందును మల్లికామమధవళద్యుతులు నిండి వెన్నెల మెండుకొన్నట్లు సేయఁగా దాఁగఁబోయినచోట తలవరులున్నట్టిటను నుఖము లేకపోయెఁగదా యని భేదించుచున్న వనియు నట్టి ప్రకవాక స్త్రీలనిర్మలనయనాంబువులతో మేలము లాడుచు వెన్నెల చెరింగినదనియు భావము. తళతళమను నెలచలువగిన్నెలయొడలఁ=ప్రకాశించుచున్న చంద్రకాంతపుగిన్నెలయందు; కలయఁ=అంతటను; నించినయతిబంధుర సౌగంధిక సుగంధ ధురంధరగంధోత్తమారసంబు.- నించిన = పూరించినట్టి, అతిబంధుర = మిగులదట్టమగు, సౌగంధికసుగంధ = కల్పారముల మంచిగంధముయొక్క, ధురంధర = భారమువహించిన, తద్గంధముగలవి యనుట, గంధోత్తమారసంబు=మద్యముయొక్క రసమును; తమతమరమణులకెఱ్ఱైవిపండులు=తమతమప్రియుల యధరముల నెడు ఫలములను; ఉపదంశములుగాఁ=నంచుకొను భోజనసాధక విశేషములుగాఁ గాననుట; నాదారఁ= తనివి తీరునట్లనుట; క్రోలి=పానముఁజేసి; తదీయమాహత్త్యకల్పితమాననవిభ్రమంబునఁ.-తదీయమాహత్త్య=అమద్యనంబంధియగు ప్రభావముచేత, కల్పిత=చేయఁబడిన, మానస=మనస్సంబంధియగు, విభ్రమంబునఁ=భ్రాంతిచేత; తత్ప్రాత్రలఁ=ఆచంద్రకాంతపుగిన్నెలందు; సరగఁ=వేగముగా; నెఱమించునిగనిగలఁ=మిగులనతిశయించు ప్రకాశముచేత; మరలఁ, నలింబులు=జలంబులు; ఊరఁ=ఊరఁగా; మదిరఁ=మద్యమును; నించినారని=పూరించినారని; కైకొని= స్వీకరించి; అచటఁ=అసీటియందు; ప్రతిఫలించుపల్లెరఁ= ప్రతిబింబించినయధరమును; వాననకుఁ=పరిమళమునకు; ఇడిన కెందలిరుటాకని=ఉంచిన రక్తపల్లవమని; తివిచియుఁ=లాగియు; విలోచనమాలికలు=నయనపంక్తులు; వానితావికిఁ= వానిపరిమళమునకు; చేరుతున్నెదలని=చేరుచున్న తున్నెదలని; గదిమియుఁ= భర్తృనముచేసియు; ముదంబునఁ= మోదముతోడ; స్రియులకుఁ= భర్తృలకు; అందీయఁ= అందిచ్చుటకు; పోవు మందగాని

నీ బృందంబుల హస్తారవిందసందీపిత హీరకటకశోభాధట్టంబులకొ.-పోవు = పోవుచున్న; మందగామి నీబృందంబుల=స్త్రీసంఘంబులయొక్క, హస్తారవింద = కరకమలములయందు, సందీపిత=మిగులఁబ్రకాశింపఁజేయఁబడినహీరకటక=వజ్రమయములగు కడియములయొక్క, శోభాధట్టంబులకొ=కాంతిపుంజములను; షట్టపట్టుచుకొ=హస్తావలంబము నేయును; అనఁగా నపుడు స్త్రీలు చంద్రకాంతమణిపాత్రలలో మద్యముపోసికొని వల్లభాధరములుపదంశములుగా నాదారంగ్రోలి తదనుగుణగుణ సాంగత్యమునవిలసిల్లుచు వెన్నెలకాపాత్రలయందురుచున్న నీరు చూచిమద్యమని భ్రమించి మఱలఁ దత్సానమునకై వానింగైకొనియందుఁ బ్రతిఫలించిన తమయధరములను పల్లవము లనియు నేత్రములను తుప్పెద లనియు నెంచి వానిని దివియుచు నామద్యమునుతమప్రియులకందీయహస్తములెత్తి యుండఁగానాహస్తములయందున్నవజ్రమణిమయములగు వలయములకాంతిసంతతిని వెన్నెల హస్తావలంబముగాఁ జేయనట్లు విలసిల్లె ననుట, వజ్రకటకకాంతి వెన్నెలకాంతిలో ధావశ్యసామ్యమునఁ దెలియరాకుండఁ గలిగిన దని ఫలితము. అనూనపానకాలా చత్వరంబులకొ.- అనూన=అధికమగు, పానకాలా = ప్రపలయొక్క, చత్వరంబులకొ=ముంగిటిభూములయందు; విమలానవంబు=ప్రకృతస్తమైనమద్యమును; లాలనమెచ్చుకొ=వాంఛావిశేష మతిశయింపఁగా; త్రావి=పానముఁజేసి; నిర్మితహర్ష్యరాజంబులకొ=నిర్మింపఁబడిన ప్రాసాదములను; చేరకొ=చేరుటకు; పోవునెడకొ=పోవునపుడు; చంద్రకాహలపానలీలాగతికొ=వెన్నెలయను మద్యముయొక్క పానమునైన విలాసగమనముచేత; అంబరంబునకొ=ఆకాశమందు; చరించుచుకొ=తిరుగుచు; తత్సమర్పితమదఘ్నార్థింజంబులు.-తత్సమర్పిత=ఆమద్యముచేతఁ జేయఁబడిన, మద=దర్పముచేత, ఘ్నార్థి తంబులు=త్రిప్పఁబడినవి, అగుచకోరకోరక కుచానిచలయంబుల కటాక్ష తారశ్యంబులు.- అగు=అగునట్టి, చకోరకోరకకుచా=చకోరస్త్రీలయొక్క, నిచయంబులు=గుంపులయొక్క, కటాక్ష=క్రేగంటిచూపులయొక్క, తారశ్యంబులు=చాంచల్యములు; నెఱుమించులై=అధికములగు మొఱపులై; కోకనదకోటరకోటిలీన మధుకరర్థుంకారంబులు.-కోకనదకోటరకోటి=ఎఱ్ఱ గల్వలతోఱ్ఱ గుంపులయందు, లీన=దాఁగియున్న, మధుకర = భృంగములయొక్క, ర్థుంకారంబులు=నాదములు; గర్జనంబులై=ఱుఱుములై; నిగుడకొ=ఓప్పఁగా ; పాదనూపువెన్నెలకొ=పొల్చునట్టిచంద్రికను; జడివానగాకొ = జడివానయని; తలంచి = ఎంచి; డోదలలకొ=తలలమీద; పయ్యెదలకొ=వైటవస్త్రములను; కప్పి=ఆచ్ఛాదించి; నెచ్చెలికేలు = సకియలహస్తములను; కైలాగుకొ=ఆలంబనమునుగా; పూని=చపించి ; బుడిబుడిరయంబు=అతిత్వరతోఁగూడినవేగము; బుడిబుడియనునది నడకలోఁగల యనుకరణకబ్బము; అడరకొ = ఓప్పఁగానడచు పడఁతిమిన్నలయున్నతస్తనాంతరవిలంబమాన ముక్తాహరగౌరరుక్తికొ.- నడచు=గమనము నేయుచున్న, పడఁతి మిన్నల=స్త్రీరత్నములయొక్క, ఉన్నతస్తనాంతరమిట్టలగు స్తనములమధ్యభాగమందు, విలంబమాన=వ్రేలాడుచున్న, ముక్తాహర= ముత్యంపుపేరులయొక్క, గౌరరుక్తికొ=కుభ్రీకాంతి పుంజముచేత; పునరుక్తంబు = ఇనుమడియైనది; అగుచుకొ; అనఁగానపుడు తమస్త్రీలు పానకాలలచెంత విమలానవమును గ్రోలి మేడలుచేరఁ జోవుచుండఁగా వెన్నెల యనుమద్యము ద్రావి గగనమందుఁ జరించుచకోరస్త్రీలకటాక్షతారశ్యములు మొఱపులుగాను ఎఱ్ఱగల్వలలోదాఁగిన తుప్పెదలఁమోత బుఱుములుగాను

వెన్నెల జడివానగాను వారలకుఁ దోచి తలలపైఁ బయ్యెదలు గప్పి కొని వెలియల కైలా
 గుఁబూని వడిగ బుడిబుడిం బోవుచున్నా రనియు వారలయున్నత ప్రసాంతరములను
 న్నముత్యంపు పేరుల తెల్లనికాంతి సంతతితో వెన్నెలరెట్టించి వెలింగెననియుభావము. వెన్నెల
 మై=అధికమై; నెమ్మదికే=నిండుమనస్సునందు; క్రమ్మసిగ్గు=క్రమ్మెడులబ్ధి; వెనుకకుకొనితియిక్=
 వెనుకకాకర్షింపఁగా; అగ్గలికకే=శౌర్యముచేత; మరుండు=కాముండు; వైచుమొగ్గుములికిగ
 ములు=ప్రయోగించు మొగ్గులనెడు బాణములగుంపులు; ముంగలికకే = ముందునకు; నూకకే=
 త్రోయఁగా; కరంబు=మిక్కిలి; మదంబునకే=మదముచేత; తూఁగియాడువల దొరపట్టంపు
 పేనుంగురంగునకే=తూఁగుచున్న మదనుని పట్టపుపేనుంగుతీరున; చూపట్టుచుకే= అగపడు
 చు; ఇదినవోధా నికరంబులకు విశేషణము; నెచ్చెలులకుతలత్వంబునకే=ప్రియసఖీజనుల నే
 ర్పుచేత; మందమందకలసంబునకే=మెల్ల మెల్లని క్రియలతో; కేలికామందిరంబులు = క్రీడా
 మందిరంబులను; చేరి=పొంది; అధిపుఁడు=ప్రియుఁడు; కరంబుపట్టి= హస్తమునుబట్టికొని; క
 య్యకే=పాన్పునందు; ఉంచి=ఉండఁజేసి; చుత్రియంపు పేరులు=చాక్రికవారములను; అంటు
 పేరకే=ముట్టునెపమున; చన్నులు=స్తనములను; ముట్టుచుకే = స్పృశించుచు; మురిపెంపు
 నెమ్మాయనకే = కులుకుమాయనందు; మడుపుకే = విడెమున; అందిచ్చుదారికే = అంది
 చ్చుతీరున; కెమ్మవికే=కంపైన పెదవిని; నొక్కుచుకే=కొలుకుచు; తమిరేచి = రాగో
 ద్రేకముగలిగించి; బంధురబంధవిశేష సంబంధంబునకే = దట్టమైన బంధభేదముల సంబం
 ధముచేత; ననవిల్లి కయ్యంబునకే=సురతమందు; చొక్కించి=సుఖపారవశ్యమునొందించి;
 చొక్కంపు కళలయిక్కలు=మంచికలాస్థానములను; ఎటింగి=తెలిసి; మిక్కిలి = అధికముగ;
 కలయకే=కూడఁగా; గక్కునకే=వేగముగ; వెక్కసంబై=వెగపై; తనువునకే=వేరీరమందు;
 చెమటలు=స్వేదములు; క్రిక్కిరిసినకే=నిబిడముకాఁగా; మదనమాయా విలసనంబునకే=మన్
 ధ మాయాప్రకాశముచేత; పొడవిన ప్రోడతనంబునకే=ఉదయించిన ప్రాధత్యముచేత;
 ఎంతగవ్వుంబు=ఎంతస్వేదము; క్రమ్మెకే=కలిగెను; అని; పకులకుకే = ప్రియులకు; తెలియ
 కుండకే=బయల్పడకుండునట్లు; పలుకుచుకే=వచించుచు; చేలచెఱంగునకే=వస్త్రాంచలముచే
 త; విసరికొను నవోధానికరంబుల ధవళాంబరాంచలవిభాతరంగంబులకే .-విసరికొను=విసరి
 కొనుచున్న, నవోధానికరంబుల=నవోధలగుంపులయొక్క, ధవళ=శుభ్రములగు, అంబర=
 వస్త్రములయొక్క, అంచల=అగ్రములయొక్క, విభాతరంగంబులకే=కాంతిపరంపరలచేత;
 పొంగి=ఉప్పొంగి; పారలుచుకే=వెలిపయ్యుచు; అనఁగా నపుడు నవోధలు తమతమప్రియులయొ
 ద్దకుఁ బోవుసమయమున లజ్జావశమున వెనుదీయుచు కామమున ముందు కడుగుపెట్టుచుండఁ
 గా వలదొరపట్టంపుపేనుంగు చందంబున నుండి రనియు నెచ్చెలులు తమనేర్పినఁ దిన్నతి
 న్నుగాఁ గేలిగృహమునకుఁ గొనిపోఁగా నటకుఁ బోయి ప్రియులు తమనేర్పిన నొనరించు
 బాహ్యభ్యంతరరకులచేఁ జొక్కి కలాస్థానము లెటింగి పకులు మిగులం గలయ మిక్కు
 టందై తనువునిండా ర స్వేదంబుపొడమ నెంత చెమ్మటగ్రమ్మెనని తిన్నగఁబలుకుచు వస్త్రాం
 చలముచే విసరికొనుచుండి రనియు వారి శుభ్రాంకుకప్రభాకాలంబులతోఁ బండువెన్నెలలు
 పొంగి పారలి నట్లుండె ననియు భావము. నవోధలు ముగ్ధావాంతర భేదములతోఁ జేరిననాయి
 కలుదీనింగూర్చి రసమంజరియందు. “తత్రాబ్జురితయావసా ముగ్ధాసాచ ద్వివిధా జ్ఞాతయావ

నా అజ్ఞాతయావనా చేతి, నైవక్రమశో లజ్జాభయపరాధీనరతి ర్నవోధా నైవ సప్రశ్నా
యా విస్రబ్ధనవోధా” అని వ్రాయబడినది. “అదా రతం శాహ్య మిహ ప్రయోజ్యం తత్రా
పీ చాలిజ్ఞనపూర్వ మేవ” అని రతిరహసాస్పృక్త ప్రకారమున నిటఁ దొలుత నాలింగనాధ
రమంబనాది శాహ్యరతియు వెనుకసురత రూపాభ్యంతరతియు వర్ణింపఁబడినది, స్తనసం
స్పర్శనోక్తిచే నాలింగనమే చెప్పఁబడినదని యెఱుంగవలయు. “అక్లుప్తే పదగుల్ఫజాను
జఘనే నాభాచ వక్షస్సరే కక్షే కణ్ఠకపోలదస్తవనే నేత్రాలకే మూర్ధని | శుక్లాశుక్ల విభా
గతో మృగదృశా మక్షేవ్యవస్థాస్థి రూర్ధ్వాఘోగమనేన నామవదనాః పక్షద్వయే లక్షయే
త్” అని కళాస్థానములు రతిరహస్యముననే చెప్పఁబడినయవి. తొలుతటి కలయికలకే =
ప్రథమసమాగమములయందు ; మనమలగకే = మనస్సు సంతసించునట్లు ; కలసిన చెలువరత
సంబులకే = కూడినస్త్రీరత్నములను ; తలఁపునకే = అంతరంగమందు ; తలఁచుచుకే = స్మరించు
చు ; అలమరానివిరాళికే = ఆక్రమింపరాని విరహమును ; కొని ; నెలపొడుపు వెనుకకే = చంద్రోద
యానంతరమున ; అలరువాద్ధారకలికికే = రతికి ; చెలరేగకే = విజృంభించుటకు ; తమికే = ఆస
క్తిచేత ; ఏతెంచినపతులు = వచ్చినట్టిప్రియులు ; ఆపుడు ; తమయెడకే = తమయందలి ;
పొడముమమతకే = ఉదయించిన యనురాగము చేత ; నిదురగదియమికే = నిద్రరాకపోవుటచే
త ; కంజిగికే = అరుణకాంతిచేత ; కదురుకొనుకనుతుదలును = అతిశయించుచున్న నేత్రాంతము
లును ; తనుతలమునకే = శరీరప్రదేశమున ; తొలఁకుగురు విరహజ్వరభరంబునకే = నిండిన యధి
కమైన వియోగజ్వరాతిశయముచేత ; విరిపాన్పునకే = పుష్పకయ్యై ; పొరలకే = పరివర్తన
మునేయఁగా ; చిక్కివడుమణి సరంబులును = చిక్కివడిన మణిహారములును ; మరునియరువాఁ
డికైదువు = మన్తధునియొక్కయరుప్రక్కలపడునుగల యాయుధము ; పేరెడకే = వికాలవక్షము
నందు ; చుఱుకుచుఱుక్కునకే = ఇట్టిధ్వనిగలుగునట్లుగా ; నాటకే = గ్రుచ్చుకొనఁగా ; తాళకే =
ఓర్వఁజాలక ; నెలపునిట్టార్పులునుకే = వ్యాపింపఁజేయు నిశ్వాసములును ; పరయువతితిలకసంప
ర్కప్రకారంబు = ఇతరస్త్రీసాంగత్యభంగిని ; తోరంబుగాకే = అధికముగా ; ఎఱింగింపకే = తెలు
పఁగా ; అలివి = కోపించి ; అవలియెగంబై = పెడయెగ మై ; కయనించి = పరుండి ; మాటిమాటికికే =
సారెసారెకు ; బోటికతెలపలుకులకే = చెలికతెలమాటలచేత ; నిజప్రేమాతిశయజనితవియోగవే
దనాకార్యంబులుగాకే. - నిజ = తమయందలి, ప్రేమాతిశయ = అనురాగాతిశయముచేత,
జనిత = పుట్టినట్టి, వియోగవేదనా = విరహవేదనయొక్క, కార్యంబులుగాకే = కార్యములని ;
తెలిసి = తెలిసికొని ; ఇనుమడికూటములకే = ద్విగుణితసురతములచేత ; అలమి = ఆక్రమించి ;
రతిబడలికే = రతివలననైనవక్రమము ; పాయకే = పోవుటకు ; కరంబు = విక్కిలి ; ఉరంబులకే =
ఊర్ములమీఁద ; చల్లులాడుపువ్వుఁబోఁడులశయకుశేళయసమాక్షిప్తఘనసారక్షోదంబులకే. -
చల్లులాడు = చల్లుచున్న, పువ్వుఁబోఁడుల = స్త్రీలయొక్క, శయకుశేళయ = పద్మమునుబోలు
వాస్తవముచేత, ” పంచశాఖశ్చయఃపాణిః” అనియమరుఁడు, సమాక్షిప్త = పెదచల్లఁబడిన,
ఘనసార = కర్పూరముయొక్క, క్షోదంబులకే = చూర్ణములను ; పక్షీకరించుచుకే = అత్తియము
గాఁజేసికొనుచు ; అనగా నపుడు పురుషులు స్వరార్తులై నిద్రాభావమున నెఱ్ఱనికన్నులు, విరహ
జ్వరభరమునవిరిశయ్యపైఁబొరలుటచే జిక్కివడినమణిహారములు స్వరవరాయుధాహతిచేత
నిట్టార్పులుగలవారై, స్త్రీలచెంతకుఁ బోఁగా వారు చూచి పరయువతిసాంగత్యముచేసి వచ్చి

సో రని యలిగి యవ్వలి మొగముగలవారై శయనించి యుండి మాటిమాటికి బోటికత్తెలు చెప్పటచేత స్వవిషయకానురాగమున నె యట్లున్నారని నిశ్చయించి యిరుమడికూటముల నలమి రతిశ్రమాపనోదనమునకై వారిటొమ్మలమీఁద చల్లకర్పూర మార్ణముతోఁ బండువెన్నెల దండము మెలఁగి విరాజిల్లె నని భావము. అలరుమల్లియవినరలు. - అలరు = ప్రకాశించునట్టి, మల్లియవినరలు = మల్లెపూలదండలు; తుజీమి = కొప్పులలోఁదుటిమిఁగొని; అమలనాక్షికదా మంబులు = నిర్మలములైనముత్యంపుపేదలను; తాల్పి = ధరించి; కపురంపుబొట్టులు = కర్పూరతిలకములను; తీర్చిదిద్ది; కమనీయమలయజకర్దమంబు = మనోజ్ఞ మగుక్రిగంధమును; అలంది = వూసిఁగొని; కలికితెలివలువలు = అందమైనశుభ్రవస్త్రములను; ఊని = వహించి; వెన్నెలక = చంద్రికయందు; తలవరులు = తలారులు; కనకుండక = తమ్ముచూడకుండ; సంకేతనికేతనంబులకుఁ = సంకేతస్థానములకు; పోవుతోవక = పోవుదారిని; పొంచి = కనిపెట్టి; కమలకలికాసంలగ్నమధు పనినాదవలయుఁ ఘోకార సంకలిత మృణాలయుష్టి. — కమలకలికా = పద్మముకుళమునందు, సంలగ్న = సంబంధించినట్టి, మధుప = తుమ్మెదలయొక్క, నినాద = ధ్వనులనెడు, వలయుఁ ఘోకార = కడియములయొక్కఁ ఘోమనుశబ్దములతోడ, సంకలిత = కూడుకొన్న, మృణాళయష్టి = తామరతూఁడ నెడుదండమును; కరంబు = మిక్కిలి; ఊని = వహించి; అడ్డంబు పటతంచువారు = అడ్డముగవచ్చుచున్నవారు; ఎన్వరెవ్వరు; అనక = అనఁగా; తలంకుమనంబునక = చలించుచున్న మనస్సునందు; ఘట్టకుటికప్రభాతంబుఅగుదారి = సుంకరకట్టయందుఁ బ్రాతఃకాలమాయెననురీతి; అనఁగా నొకనరకుఁ దెచ్చునర్తకుండు సుంకరకట్ట దప్పించుకొని ఁ పలయు నని రాత్రి పోవుచుండఁగా సుంకరకట్ట దగ్గఱకుఁ బోవువఱకె తెల్లవాతీన దని తదర్థము; అయ్యెఁకఁ అని; మాటుపలకక నేరక = బదులుమాట చెప్పఁజాలక; మూలమూలక = ప్రతిమూలయందు; ఒదుఁగుచుక = చొచ్చుచు; తలంకునెడక = భయపడునమయమున; కిలకిలనవ్వుచుక = కిలకిలయచునట్లునవ్వుచు; తమ్మెఱంగఁజేయక = తమ్ము తెలుపఁగా; ఒక్కింతచిగిరించునలుకక = కొంచెమంకురించుకొపముచేత; అభిసారికాజనంబులు = జ్యోతిస్సాభిసారికలు; ప్రియులపైక = తమవల్ల భులపైని; రువ్వుమవ్వంపువిగుత్తులక = విసరివైచు మనోహరములయినపూగుత్తులను, చివ్వకుక = జగడమునకు; సిలుచుచుక = ఆహ్వానము సేయుచు; అనఁగా నపు డభిసారికలు జ్యోతిస్సై నరూపములైనతెల్లనిమల్లికామాల్యమాక్షికదామకర్పూర తిలకచందనచర్మికాదులు పూని తలవరుల కగపడఁ గూడ దని పోవుచుండఁగా ప్రియులు వారు పోవుదారిం గాచి కమలముకుళమున వసించిన తుమ్మెదలనాదములనెడుకడియములచప్పడుతోఁ గూడిన మృణాళయష్టినింబూని యడ్డముగా వచ్చువా రెవ్వరని యడిగి వారేమియుఁ దెప్పఁజాలక మూలమూలనొదుఁగుచు భయపడునెడఁ గిలకిల నవ్వఁగా వాస్తీలకుఁ గొంచెము కొప మంకురించి మవ్వంపువిగుత్తులు వారిపై రువ్వి నారనియు నాగుత్తులఁ బండువెన్నెల చివ్వకుఁ బిలిచిన దనఁగాఁ దత్తుల్యమై యొప్పె ననియు భావము. “మదనానలసంతప్తా యాభిసారియతి ప్రేయమ్ । జ్యోతిస్సైతమస్మిన్ యానయోగ్యాంబరవిభూషణా । స్వయం వాభినరే ద్యాతు సాభవే దభిసారికా । కాస్తాభినరణే స్వీయా లజ్జానాశాదిశబ్దయా । వ్యాఘ్రమహాక్రూరసంత్రస్తమృగ కాబధిల్లాచనా । నీలాదిరక్తవసరచిహ్నాగావగన్ధవా । స్వాజ్ఞే విలీనావయవా నిశ్శబ్దపద

చారిణీ | సుస్నిగ్ధకసభీమాత్రయక్తాయాతి సముత్సుకా'' అని యభిసారికాసామః శ్రేష్ఠ
 లక్షణములు తెలియవలయు. వన్నెగలవెన్నెలక=ప్రకాశమానమగువెన్నెలయందు; బయ
 టక=నిరావరణదేశమున; ఎన్నరానివేడుకపన్నిదంబులు=ఆగణితములగువేడుకపంజములను;
 పన్ని=చేసి; సుహృన్నికరంబులతోక=మిత్రమండలములతోడ; పెన్నెర్పనక=మిగుల
 చాతుర్యముచేత; జూదంబులు=మ్యూతములను; ఆడుదున్నకతంబునక=ఆడుదుండినహేతు
 వుచేత; కొంతదడవగుటక=కొంచెమువిలంబమగుటచేత; పటుతరమహానటమనస్తటనా
 నటద్దైర్యవిపాటనాటోప సముత్కటకంబర ప్రతిభటకృపీటజకోరక శరపటల ధారా
 దోఘాయమానమానసంబుతోక.-పటుతర=సమర్థుడగు, మహానట=వైదియొక్క, మన
 స్తట=హృత్ప్రదేశమందు, నానటత్=మిక్కిలి నటించుచున్న, దైర్య=ఓరత్వము
 యొక్క, విపాటనాటోప=భేదనాతిశయముచేత, సముత్కట=మిగులవిజృంభించి
 నట్టి, శంబరప్రతిభట=శంబరాసురవైరియగుమరునియొక్క, కృపీటజకోరకశర=పద్మకలిక
 లనెడుబాణములయొక్క, పటల=సమూహముయొక్క, ధారా=అంచులచేత, దోఘాయ
 మాన=మిగులఁగంపించునట్టి, మానసంబుతోక=చిత్తముతోడ; విచ్ఛలవిడిక=యచ్చెచ్చుముగా;
 పెచ్చుపెరుగుతాపంబానక=మిక్కిలిపెరుగునట్టిసంతాపముచేత; వెచ్చక=వేడిగా; ఊర్చు
 చుక=ఊర్చులుపుచ్చుచు; నెమ్మదిక=మంచిమనమునందు; కచ్చుకొని=దట్టమయి; హెచ్చు
 మోహంబునక=ఆతిశయించువలపుచేత; నెచ్చెలిచేతికెక=ప్రియసభీస్తుమనకు; అచ్చం
 పుగులుతు=మంచియానవాలు; ఇచ్చి; మచ్చికలక=ప్రేమలచేత; వల్లభక=ప్రియుని;
 తోడ్కొనిరమ్ముఅంచుక=తోడితెమ్మనుచు, అంచి=పంపి; అంచితబహిరంగఁగప్రదేశం
 బులక=ఓప్పుచున్నమంగిలిభూములయందు; నిలిచి=ఉండి; పతిరాకకుక=ప్రియునిరాకకు;
 ఎదురుచూచునదియును=నిరీక్షించుచున్నదియును, ఇదివెలయువిదలకువిశేషణము; నెయ్యం
 పుఁబాదల తూఁగుటుయ్యెలపైక=మనోహరములగునికుంజములయందలి తూఁగుచున్న
 డోలికపై; ఓయ్యారంబునక=శృంగారగర్వముచేత; కూర్చుండి; ప్రియుండు=వల్లభుడు;
 పసిండిదండియక=బంగరుపిఠాదండమును; పూని=వహించి; సుతిమీటక=సుతిచేయఁగా;
 విభునిచెంతక=ప్రియునొద్ద; పసియించి=ఉండి; చిన్నికిన్నెరకపూని=చిన్నిపీణియనుచేకొని;
 పంచళరదేవతావిజయప్రపంచనమంచితంబులు.-పంచళరదేవతా=అనంగునియొక్క, విజయ=
 గెలుపుయొక్క, ప్రపంచ=విస్తారముచేత, నమంచితంబులు=ఓప్పుచున్నవి; అనఁగా శృంగార
 రసప్రతిపాదకములగునవి; అగునూతనగీతంబులు=అయినట్టిక్రొత్తపాటలను; పలికించి=కిన్నెర
 లోబలికించి; చెలులక=సకియలను; చొక్కించునదియును=సుఖపారవశ్యమునొందించునట్టిది
 యును; అడుగులు=జడయొక్కకాళ్ళు; ఒరయక=ఒరసికొనునట్లు; కొనసాగక=కుదిముట్టు
 నట్లు; అల్లినజడకుక=అల్లినట్టివేడికి; చుట్టినమొల్లవిరితావి=పరివేష్టించినమొల్లపూలపరిమళ
 ము; ఎల్లెడలకుక=అంతటను; పరవక=ప్రసరింపఁగా; మంజాలచరణకంజనంజితకంజరాగ
 మంజీరకింజారవంబులు.-మంజాల=మనోజ్ఞములగు, చరణకంజ=పాదపద్మములందు, సంజి
 త=సంబంధింపఁజేయఁబడిన, కంజరాగ=పద్మరాగమణులయొక్క, మంజీర=అంచెలయొక్క,
 కింజారవంబులు=గజైలచప్పుడులు; కర్ణగ్ధానిక=శ్రోత్రములహర్షాభావమును; మాన్మక=

ఘోఁగొట్టఁగా, కర్ణముఖసంపాదకంబులుకాఁగాననుట; ఒఱవొఱపినవలదొరపరువంపుకైదువు
 తెఱఁగునక. - ఒఱవొఱపిన=కోశమునందుదోఁపిన, వలదొర=మరునియొక్క, పరువంపు=తరుణ
 మైన, కైదువు తెఱఁగునక=ఆయుధమురీతిచేత; నింఁడారక = నిండునట్లు; దువ్వలువక =
 దుప్పడమును; కప్పి=కప్పికొని; కాంతునికాంతంబునక. = ప్రియునిగృహమునకు; బోటుల
 వెంటక = చెలియలవెంట; చనునదియుక = పోవునదియును; తనమనంబు = తనచిత్తము;
 అలరక = సంతసించునట్లు; కలసి=కూడి; కళలక = కామకృష్టప్రసాదానంగకళలయందు;
 తేలిం=చి=సుఖపెట్టియచుట; మేలుం=చి=శుభముకల్గించి; ఏలిననాయకునియొడక = పోషించిన
 ప్రియునిమీఁద; ఎడయనిప్రియమునక = తొలఁగనిప్రితి చేత; తఱిసి=సమీపించి; విరిగులు=
 పుష్పహారములు; తుఱిమి=చెరివి; చలువక = శైత్ర్యమును; వెదచల్లుకలపంబు = వ్యాపింపఁ
 జేయునట్టి గండమును; అఱచి=పూసి; అంతఁతక = అంతకంతకు; పాడముమోహములక =
 ఉదయించునరుగములతోడ; అలమి=ఆక్రమించి; కమ్మెనిక = ఎఱ్ఱనిపెదిరిని; నొక్కి=
 కొఱికి; పునారతులక = ద్వితీయసురతములకు; పునారతులుఅచచోటనన్కృతసంధివశ
 మునవినర్గలోపముపునశ్చబ్ధాంతిమాకారమునకుదీర్చుముగలిగినది; వేడుక = ఉత్సాహమును; రే
 చి=అతిశయింపఁజేసి; పైకొనునదియును = ప్రియునిపైకిగ్రమ్మనదియును; వివెలయు
 వెలయువిదలగలితచందనచర్చాపాలికలక = అయివెలయువెలయాండ్రయప్పిదమగుచం
 దనచర్చికలగుంపులతోను; కనత్తరదరహాసవిభారింఘోళికలక = ఒప్పుచున్న మందహా
 సములకాంతిపుంజములతోను; కర్ణావతంశితకైరవపత్తమంజరికావిభారికలక = కర్ణభూష
 ణములుగాఁజేయుబడినకలువతేకుల తేజఃపరంపరలతోను; కబరికావేష్టితలతాంతమాలిక
 లక = కొప్పునఁజాట్టినపూలసరములతోను; కలసి = కూడి; మెలఁగుచుక = ఒప్పుచు;
 అనఁగా నపుడు వెలయాండ్రలో నొకతె తనప్రియుఁడు వెన్నెలవైట మిత్రమండలితో జూ
 దము లాడుచుఁ దడవునేయఁగా మదనశరములచే బాధితయై నెచ్చెలిచేతి కచ్చంపునానవా
 లిచ్చి ప్రియునిఁ దోడితె మ్మని యించి ముంగిటఁ గూర్చుండి పతిరాక కెదురుచూచునదియు
 నొకతె పాదరింటిలోఁ దూఁగుటుయ్యెలపైఁ గూర్చిండి ప్రియుఁడు పసిండిదండియఁ బూని
 సుతి మీటఁగా సంభోగనమయ సముచితము లైన క్రొత్తపాటలు పాడి చెలులఁ జొక్కించు
 నదియు నొకతె జాఱ విడిచిన జడ నల్లిన మొల్లలవాసన నలుదెనలు గ్రమ్మఁగాఁ బద్మరాగమణి
 మయము లగుకాలియందెలఁ జొందుపఱచిన గజ్జెలచప్పుడులఁ గర్ణానందము లగుచుండఁగా
 నింఁడార దువ్వలువ గప్పి చెలియలఁ గూడి ప్రియనికేతనమునకుఁ బోవునదియు నొకతె త
 న్ను వివిధరతములతో సంతసంపఁ జేసిననాయకు నొద్దఁ బ్రీతితోఁ జేరి పూదండలు కొప్పు
 నఁ దుఱిమి మిగులఁ జలువ యైవకలపంబుఁ బూసి యంతంత కుదయించురాగమున మఱల
 రతమునకై పైకొను నదియునై యుండఁగా వారలు పూసికొన్న గంధపరంపరలతోను వారి
 మందహాసకాంతి సంతతితోను కర్ణాభరణములుగా నుంచుకొన్న తెలికలువతేకుల తేజఃపుంజ
 ముతోను కొప్పుల కొప్పుగ నుంచుకొన్న కుసుమముల దీధితివెతానముతోను కలసి మెలసికూ
 వెన్నెల చెన్నారె నవి భావము. ఇందు వన్నె గలవెన్నెల యుచు తొలుతటివాక్యమున విర
 హాత్కంఠితయు రెండవదానియందు నాలుగవదానియందును స్వాధీనపతికయు మూడవ
 దానియందు దళిపారికయు నగును. "అనాగనీ ప్రియతమే చిరయ తుభ్యక్తకాతుయాచిరహా

త్కంఠితా భావవేదిభి స్సముదాహృతా|ఆసన్నాయ త్తరమణా హృష్టాస్వాధీనవల్లభా''అని విరహోత్కంఠితా స్వాధీనపతికల లక్షణములు. అభిసారికాలక్షణము వ్రాయఁబడినది యైన వేశ్యాభిసారికను గూర్చి విశేషము, 'వేశ్యాభిసారికా త్వేతి హృష్టా వైఃక నాయకమ్|ఆవిర్భూత స్థితముభీ మదఘూర్ణితలోచనా | అనుశ్చిస్తాభిలాక్షీచ విచిత్రాభరణాన్వితా | స్నేహబుక్కిరి తరోమాఞ్చస్ఫుటీభూతమనోభవా | సంవేష్టితా పరిజన్తైః|రోగోపకరణాన్వితైః | రశనారా వమాధుర్యదీపితానజ్జవైభవా 1 చరణామ్భుజసంలగ్నమష్టామష్టోరమష్టాశా'' అని రసార్ణవ పుషాకరమున వ్రాయఁబడినది. మహోత్పలమండలత్రాణైకవిహరవిలాసాంచితంబుఅయ్యును. -మహత్ = అధికమగు, ఉత్పలమండలంకల్యలగుంపుయొక్క, త్రాణ = రక్షణమందు, ఏక = ముఖ్యమయిన, విహరవిలాసంవిహరణప్రకాశముచేత, అంచితంబయ్యును=ఒప్పుచున్నదైనను ; మహోత్పలమండలామోదహరణైకవిలాసాంచితంబువి. -మహోత్పలంకరవిందములయొక్క, 'అరవిందమహోత్పలమ్' అనియమరుండు, మండలంసంఘముయొక్క, ఆమోదంసంతనముయొక్క, సారణంహరించుటయొక్క, ఏకవిలాసాంచితంబై=ముఖ్యవిలాసముచేత నొప్పుచున్నదై, రాత్రికలుపలువికనీల్లుటయుఁ బద్మములు ముడుగుటయుఁ బ్రసిద్ధము. అసమకాండచండప్రతాపనాశకనిజోదయంబుఅయ్యును. -అసమకాండంనూర్చునియొక్క, చండప్రతాపం=తీవ్రమగువేడికి, నాశకంధ్వంసముచేయునదియగు, నిజోదయంబు=తనయుదయముగలది అయ్యును; అసమకాండచండప్రతాపసంవృద్ధికరనిజోదయంబై. -అసమకాండం = మరునియొక్క, చండప్రతాపంఉగ్రప్రతాపముయొక్క, సంవృద్ధికరంరక్షకమగు, నిజోదయంబై=తనయావిర్భావముగలనై ; వెన్నెల యుదయించునపుడు సూర్యతాపముడిగి మదనతాపము మించుననుట; దివ్యచక్రచిత్తానందసంధాయకంబు అయ్యును. -దివ్యచక్రం=సురనికరముయొక్క, అనందసంధాయకంబు = సంతోషజనకమయ్యును; దివ్యచక్ర చిత్తానందభేదకంబై=సుందరములైన చక్రవాకముల చిత్తానందమునకు భేదకమై; సురలు సుధఁ గ్రోలు వారు గాన వెన్నెల వారి కానందజనక మగుటయు చక్రవాకమోదనాశక మగుటయుఁ దెల్లము; రాజిల్లుచుకొ=పైఁజెప్పినవిధమున విలసిల్లుచు; ద్రుపిఠాండ కరండంబునకు=బ్రహ్మాండమనెడు బరణికి; వెండిజలపోననంబుదారికొ=వెండినీరుయొక్క ప్రేరూతవలె; ప్రకాశించెకొ=విలసిల్లెను. అయ్యవసరంబునకొ ఇదినుండు కన్వయించును.

మ. అలపాంచాలకుమారి యేపటి సువర్ణాంచత్పరాగాళికి

నెలవై రా నలకాండధామగతి కెంతే దోచి పెల్లెంచ వె

న్నెల వై రానలకాండధామనయనోన్మేషస్ఫురత్కోకిల

బల మ్రోయక వెఱి నూని ముకొ సితరుచికొ బల్కుకొ విరోధోక్తులకొ.

టీ. అలపాంచాలకుమారి = ఆచంద్రిక; సువర్ణాంచత్పరాగాళికి. -సువర్ణం=చంపక పుష్పములయొక్క, అంచత్ = ఒప్పుచున్న, పరాగాళికి = పుష్పాడిచాలునకు; ఏపటి=డస్సి; వెన్నెల=శ్యామల; ఎంతే = మిక్కిలి; దోచి = పోల్చి; నలకాండ ధామగతికి. -నల

కాండ=పద్మభాండగు మరునియొక్క, ధామ=ప్రతాపముయొక్క, గతికి=వ్యాప్తికి; సెలవై=స్థానిమై; పెల్లు=మిక్కిలి; ఏచక్=బాధించుటకు; రాక్=రాగ; వై రాసలకాండధామనయనోన్నేవస్సురతోక్కిలాబల--వైర=విరోధమునెడు, అసలకాండ=అగ్నిపుంజమునకు, ధామ=ఆశ్రయమగుచున్న, నయనోన్నేవ=నేత్రవికసనముచేత, స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, కోకిలాబల=కోకిలస్త్రీ, కోయిలలకుఁ గన్నులెట్టగ నుండుట ప్రసిద్ధము; మ్రోయక్=కూయఁగా; వెఱక్=భయమును; ఊని=వహించి; ముక్=తోలుత; సితరుచిక్ = చంద్రునిగూర్చి; విరోధోక్తులక్=విరోధనాక్కులను; పల్కుక్=వచించును.

అనఁగా నట్లువెన్నెల గాయుచుఁ జంద్రికను మిక్కిలి బాధించె ననియుఁ గోకిలారము మిక్కిలి దుస్సహమైన దనియు దానివలనఁ జంద్రిక చంద్రుడగుటను దూషింపఁ దొడంగ ననియు భావము.

చ. కమలక యార్వహేతితతి • గాఢనమ్రోదయరాగకీలిచేఁ

దెమలక రాహువక్త్రనము • దీర్ఘవిషాగ్ని నడంగ కున్నమ

త్కమలకరాళికాధికశిఖాహతిఁ దూలక పొల్చి తక్కుటా

కమలకరాళికాధికత • కాలుషి నేమన వచ్చు జాబిలీ.

109

టీ. జాబిలీ=ఓచంద్రుఁడా! ఔర్వహేతితతి=బడబాగ్ని జ్వాలా సమూహముచేత; కమలక=కందక; గాఢనమ్రోదయరాగకీలిచేక్.-గాఢ=దట్టమైనట్టి, నవ=నూతనమైన, ఉదయరాగ=ఉదయకాలి కానభ్యుమనెడు, కీలిచేక్=అగ్నిచేత; తెమలక = చలింపక; రాహు వక్త్రసముదీర్ఘవిషాగ్నిక్.-రాహువక్త్ర=రాహుముఖమందలి, సముదీర్ఘ=అత్యుత్కృటమైన, విషాగ్నిక్=విషమనెడు వహ్నిచేత; అడంగక=నశింపక; ఉన్నమత్కమలకరాళికాధికశిఖాహతిక్.-ఉన్నమత్=వైకెగయుచున్న, ఇది యగ్నికి విశేషణము, కమలకర=లేడిహస్తమునందుఁగల శివునియొక్క, ఆళిక=ఫాలస్థలమందలి, ఆధిక=అధికమగు, శిఖా=జ్వాలయొక్క, హతిక్=కొట్టుటచేత; తూలక=పడిపోవక; పొల్చితి=ఉదయించితివి. అక్కటా=భేదము! కమలకరాళికాధికతకాలుషిక్.-కమలకరా=స్త్రీలయొక్క, ఆళికా=క్రేణిచేత, అధికత=పొందఁబడిన, కాలుషిక్=పాపమును; ఏమనవచ్చుక్=ఏమనిచెప్పవచ్చును.

అనఁగా బడబా గుర్జదయరాగాగ్ని రాహువక్త్రవిషాగ్ని హరఫాలనేత్రాగ్నిశిఖలచేతఁ జంద్రుఁడు నశింపక యుదయించుట స్త్రీలు చేసినపాపముచేతనే గాని నేఱుగా దగుట.

తా. స్వచ్ఛా యక్ పనితాళిఁ దూల్చుటలు దీఁవ్యచ్చక్రమోదచ్చిదా

స్వచ్ఛందోహ యమానధామహృతచంఃచత్తావకోజోఖల

స్వచ్ఛందోహయమాన మేచుటలో యుష్మద్భేదనాఘ్యాంఘ్రిభా
స్వచ్ఛందోహయమాన మేచుటలో నిఃచ్ఛల్ దల్పుమా హృత్థన్లిక.

టీ. దీప్యచ్ఛక్రమోదచ్చిదా స్వచ్ఛందోహ.-దీప్యల్=ఓప్పుచున్న, చక్ర=చక్రవాక
ములయొక్క, రాష్ట్రములయొక్కయని యర్థాంతరము తోచుచున్నది, మోద=సంతోష
ముయొక్క, చిదా=చేదనమందు, స్వచ్ఛంద=స్వాభీష్టమగు, ఊహ=తలంపుగలవాఁడా! ఇది
చంద్రసంబోధనము; స్వచ్ఛాయ్=నిజకాంతిచేత; వనితాల్లిక=అబలా కడఁబముచు; తూ
ల్పుటలు=తూలఁజేయుటలు; అమానధామహృత చంచత్తావకోజోభిల స్వచ్ఛందోహయమాన
ము.-అమాన=అధికముగ, ధామ=ప్రతాపముచేత, హృత=హరింపఁబడిన, చంచల్=ఓప్పుచు
న్న, తావక=సీసంబంధియైన, ఓజ=తేజస్ససేడు, అభిలస్వ=సకలధనముగలవానియొక్క, అ
నఁగా నూర్చునియొక్క యని గాని రాహువుయొక్కయని గాని భావము, ఈపదము నేయా
ర్థమైనను “యమకాది ద్విదుష్టం స్యాన్నిహతార్థం నిరర్థకం” ఇత్యాదిగా వెరుకవ్రాయఁ
బడిన ప్రమాణముచే గావ్యదోషము ప్రసరింపదని తెలియవలయు, ఛందః=అభిప్రాయముయొ
క్క, హయ=వేగముయొక్క, మానము=మర్యాదను; ఏచుటలో=భంగపఱచుటలో; యుష్మ
ద్భేదనాఘ్యాంఘ్రిభాస్వచ్ఛందోహయమానము.-యుష్మత్ = నీయొక్క, నిందయందు బహు
వచనము. భేదన=భేదనమందు, ఆధ్య=సమర్థమైన, అంఘ్రి=పాదములచేత, భాస్వల్=ఓప్పు
చున్న, ఛందోహయ=కిపునియొక్క, మానము=గర్వమును; ఏచుటలో=భంగపఱచుటలో;
నిఃచ్ఛల్=ఎల్లపుడు; హృత్థన్లిక=హృదయసీమయందు; తల్పుమా=చింతింపుమా.

అనఁగా సీసస్వయము హరించునట్టి నూర్చునిజోలికిఁ బోక నిన్నుఁ గాలితోఁ దన్ని
న శివు నేమియు చేయఁజాలక నీవు చక్రసంతోషముఁ బోఁగొట్టునట్టివాఁడవు కావున యబ
లల బాధించుచున్నావు. ఇది నీకు యుక్తము గాదని తాత్పర్యము. శివుఁడు దక్షయగధ్వం
సమునఁ జంద్రునిబాదముతోఁ దన్నినట్లు పురాణసిద్ధము.

పీ. అనురక్తి పాదల దిఃవ్యాచార్యనవలా ల
లితకంతు కేళికాగతిఁ దెమల్చి
మాతంగసఖ్య మేమమఱక గన్నవలాల
నేలుమారునిచెల్చి * నెడయ మాని
చక్రవిప్రవర తేజం బెల్ల నవలాల
సారూఢిఁ గరశక్తి * నపహరించి
పరమలింగా ప్తిఁ జూపట్టుతానవలాల
నద్దీప్తి బాపండఁసరణి దాల్చి

తే. మలినతరకీర్తిజాతంబు * లిల నలర్చి
ప్రోది గను నిన్నుఁ దిలకింప * రోహితాంక

పతి కడుపు మండకుండునే ♦ బాడబాగ్ని

రూఢ కీలా పరంపర ♦ రోహితాంక.

111

టీ. రోహితాంక = చంద్రుడా ; దివ్యాచార్యునవలాక్ = ఆమానుషుడగునుపా
ధ్యాయునిస్త్రీని, బృహస్పతిపత్నిని వాస్తవార్థము; లలితకంఠుకేలికాగతిక్.—లలిత =
మనోజ్ఞమయన, కంఠుకేలికా = కామక్రీడయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత; అనురక్తిపాద
లక్=అనురాగ మొప్పునట్లు; తెమల్పి=చలింపజేసి; మాతంగసఖ్యము=చండాలసాంగత్యము,
గజసాంగత్యమని వాస్తవార్థము; ఏమటక=పారపడక; కన్నవలాలక్=పొందినబలములను;
తుమ్మెద లననుట; తుమ్మెదలు కామనైస్యములోఁజేరిన వగుటప్రసిద్ధము; ఏలుమారునిచెల్లిక్=
పోషించు ఘాతుకునియొక్కసఖ్యమును, మరునియొక్కసఖ్యమునని వాస్తవార్థము; ఎడయక్=
ఎడఁబాయును; మాని=వదలి; చక్రవిప్రవర తేజంబు.—చక్ర=రాష్ట్రములయందలి, విప్రవర=
బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులయొక్క, చక్రవాకములనెడు పక్షిశ్రేష్ఠములయొక్కయని వాస్తవార్థము, తే
జంబు=తేజస్సును; ఎల్లక్=అంతను; నవలాలసారూఢిక్.—నవ=నూతనమయిన, లాలసా
రూఢిక్=బొత్తుకృత్రికయముచేత; కరకక్తిక్=వాస్తవార్థముచేత, కిరణసామర్థ్యము
చేతనని వాస్తవార్థము; అపహరించి=పోఁగొట్టి; పరమలింగాప్తిక్.—పరమ=ఉత్కృష్టమైన,
లింగాప్తిక్=లింగధారణముచేతననుట; ఉత్కృష్టమయినచిహ్నమును బొందుటచేతనని
వాస్తవార్థము; చూపట్టుతానవలాలనదీప్తిక్.—చూపట్టు=అగపడుచున్న, తానవ=తనుసంబం
ధియైన, లాలసత్=మిగులఁబ్రకాశించుచున్న, దీప్తిక్=కాంతిచేత; పాపండసరణిక్=పా
పండునిదారిని; తాల్పి=పహించి; మలినతరక్తిరిజాతంబులు.—మలినతరక్తిరి=అపకీర్తలయొక్క,
జాతంబులు=సమాహమలను, నల్లగలువలననివాస్తవార్థము; “క్తిరిర్యకసికర్తమే” అని విశ్వ
ము; ఇలక్ = భూమియందు; అలర్పి=వికసింపజేసి; ప్రోదిగనునిన్నుక్ = వృద్ధిబొందు
చున్న నిన్ను; తిలకింపక్ = పిక్షింపఁగా; రోహితాంకపతికడుపు = సముద్రునియుదరము;
బాడబాగ్ని రూఢకీలాపరంపరక్ = బడబాగ్నియొక్క యధికమైన జ్వాలాసంతతిచేత;
మండకుండునే = ఎరియకుండునా ?

అనఁగా రాగాత్రికయముచేత గురుపత్నీగమనముచేసి మాతంగసఖ్యముగన్ననైస్యము
నేలుఘాతుకునిచెలివై లింగధారణముచేసి పాపండుఁడవై లోక మెల్ల నపకీర్తి నెఱపిననిన్నుఁ
జూచి నీతండ్రి యగుసముద్రునకు బడబాగ్నిజ్వాలలచేతఁ గడుపుకుండు ననుట. చంద్రుఁడు
బృహస్పతిభార్యను పొందుట, గజములఁబొందుతుమ్మెదల నేలుమారునిచెలియగుట, తనదేవా
కాంతిచేత చక్రవాకమొద మపహరించుట, కళంకమును చూల్చుట, నల్లగలువల వికసింపఁ
జేయుట, సముద్రోదరము బడబాసలముగలిగియుండుట, స్వభావము.

మ. అలరం గామవిమోహనైకవిహృతుల్ ♦ ప్రాంచన్నలశ్రీగతుల్

దలఁగన్ రాజలునీమహాభ్యుదయ మాత్రం జూడఁగా విస్ఫుర

త్కలికాలాభ మనంగఁ జెందునె సుదృఙ్వాతంబు చాల న్నుమౌ
త్కలికాలాభ మనంగశత్రునిటలోఁగ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ.

112

టీ. ఆనంగశత్రునిటలోఁగ్రజ్వాలితుల్యద్యుతీ.-ఆనంగశత్రు=కీపునియొక్క, నిటల=ఘో
లమందున్న, ఉగ్రజ్వాలి=భయంకరమయిన అగ్నితోడను, తుల్యద్యుతీ=సమానమయిన కాం
తిగలవాఁడా! ఇది చంద్రసంహోధనము; కామవిమోహనైకవిహృతుల్.-కామ=మన్మథుని
యొక్క, విమోహన=మోహింపఁజేసెడు, ఏక=ముఖ్యములగు, విహృతుల్=విహారములు; కామ=
మిక్కిలి, వి=పక్షియొక్క, మోహన=భ్రమింపఁజేసెడు, ఏకవిహృతుల్=ముఖ్యవిహారములు;
అని ఆర్థాంతరముతోచును; అలరిక=ఓప్పఁగా; ప్రాంచన్నలక్రీగతుల్.-ప్రాంచల్=ఓప్పు
చున్న, నల=పద్మములయొక్క, నలరాజయొక్కయని యర్థాంతరము, శ్రీగతుల్=కాంతిగ
తులు, సంపద్గుతులు; తలఁగక=తోలఁగినోఁగా; రాజిలు సీమహాభ్యుదయము.-రాజిలు=ప్రకా
శించుచున్న, సీమహాభ్యుదయము=నీగొప్ప యావిర్భావము, సమృద్ధి; ఆత్మ=చిత్తమందు;
చూడఁగాక=భావింపఁగా; విస్మరత్కలికాలాభక.-విస్మరత్=ప్రకాశించుచున్న, కలి
కాల=కలియుగముయొక్క, కలిపురుషునియొక్కయనుట, ఆభక=కాంతిచేత; మనంగక=
వృద్ధిపొందఁగా; సుదృఙ్వాతంబు=స్త్రీగణము, పండితమండలమని యర్థాంతరము; చాల=
మిక్కిలి; నవోత్కలికాలాభము.-నవ=నూతనమగు, ఉత్కలికా=వేడుకలయొక్క, లాభ
ము=ప్రాప్తిని; చెందునె=పొందునా?

అనఁగా కలిపురుషుఁడు పక్షియొక్కవ్యామోహవిహారములచే నలచక్రవర్తియగు తో
లఁగఁ జేసి విరాజిల్లుచుండఁగా నజ్ఞులు సంతసింపనట్లు నీవు మరునిభ్రామకవిహారము లలరు
చుండఁగాఁ బద్మములసిరులు తోలఁగుచుండఁగా రాజిల్లుటకు స్త్రీలు సంతసింప రినుట.

సీ. కల నూపి తొలుదొల్తఁ గాంచితో మేషవా
హలనమానార్చిశ్చయస్ఫురణము
వెనువెంటఁ జనుచుఁ జయ్యన లాగితో నదో
హలనమాన్యహయోత్కటాంశుమహిమ
జడల నడుమనుండిఁ పడసితో కందర్ప
హలనమాతతనిటఁలాగ్నిశక్తి
ననుజుండ ననుచుఁ బొలందితో ఘనహలా
హలనమాభీలకీలాలిరూఢి

తే. నకట చల్లనిరాజ వీఁ వట్టిసిక్కు
బొనఁగ నేదారి నీనర్వభువనజాత
సుఖదతేజంబు నన నిట్లుఁ శుంభదౌర్వ
పుంజనిభధామ మవధూతభువనజాత.

టీ. అనఘాతభువనజాత = తిరస్కరింపఁబడిన లోకసమూహము గలవాఁడా !
 తిరస్కరింపఁబడిన జలజాతములుగలవాఁడా యని వాస్తవార్థము ; తొలుదొల్త =
 మొట్టమొదట; కలనూపి = విద్యమెఱయించి, కల నిచ్చి అని వాస్తవార్థము; “ప్రథ
 మాంపిబలేవహ్నిః” అని యాగమప్రసిద్ధము; మేషవాహలసమానార్చిత్వముగ్గురణము.-
 మేషవాహ=అగ్నియొక్క, లసమాన=ప్రకాశించుచున్న, అర్చిత్వము=తేజస్సంఘముయొ
 క్కు, గ్గురణము=స్ఫూర్తిని; కాంచితో=పొందితివో. వెనువెంట=వెంటవెంటనే; చను
 చుక=పోవుచు; సదోహలసమాన్యహయోత్కటాంశమహిమక.-సదోహల = ఉత్సాహము
 తోఁగూడిన, సమాన్యహయ=సప్తాశ్వఁడయిననూర్వునియొక్క, ఉత్కట=అధికములయిన,
 అంశు=కిరణములయొక్క, మహిమక=అతిశయమును; చయ్యనక=శీఘ్రముగా; లాగితో=
 ఆకర్షించితివో; జడలనడుమక=జటామధ్యభాగమందు; ఉండి=వసించి; కందర్పహలసమా
 తతనిటలాగ్నిశక్తిక.-కందర్పహల=శివునియొక్క, రేఫలకారాభేదముపట్టిహలశబ్దముచే హర
 శబ్దముగ్రహణము, సమాతత మిగులసాధికమయిన, నిటలాగ్నిశక్తిక = ఫాలాగ్నిసామర్థ్య
 మును; పడనితో = పొందితివో; అనుజాండననుచుక = తమ్ముండననుచు; ఘనహలాహలస
 మాభీలకీలారియాధిక.-ఘన=అధికమయిన, హలాహల=కాలహుటముయొక్క, సమాభీల=
 మిగులభయంకరమగు, కీలారి = జ్వాలానమూహముయొక్క, రూఢిక=అతిశయమునందు;
 పాలందితో=భాగమందితివో. ఈపు=నీవు; చల్ల నిరాజపు=చల్ల నిద్రపు, చల్ల నిచంద్రుఁడవు.
 అట్టిసీమక=అట్టివాఁడవైననీకు; ఈసర్వభువనజాతసుఖదతేజంబు.-ఈసర్వ=ఈసమస్తమైన,
 భువనజాత=లోకసమూహమునకు, సుఖద=సుఖమునిచ్చెడు, తేజంబు=కాంతి; చనక=పో
 గా; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; శుంభదార్శపుంజనిభధామము.-శుంభతో=ప్రకాశించుచున్న,
 ఔర్వపుంజ = బడబాగ్నికదంబముతోడ, నిభ=సదృశమయిన, ధామము=తేజస్సు; ఏదా
 రిక=వీరితి; పాసఁగక=ఁబెప్పెను.

అనఁగా చల్లనిరాజ వగునీకు బడబాగ్నిపుంజసమాన మగు నిట్టి తేజస్సు, అగ్నికిఁ దొలు
 తకలఁజూపి ఆతనితేజస్వయము గాంచుటనా? నూర్వునివెంటఁ బోవుచు నాతనియుత్కట
 తేజోమహిమను లాగుటచా? శివునిజటామధ్యముననుండి తన్నిటలాగ్నిశక్తిఁ బడయుటనా?
 కాలహుటమున కనుజన్మండవై దానియాభీలకీలారియాధి పాలందుటనా? వీనిలో దేనివలనఁ
 గలిగె ననుట. ఇటుఁ జంద్రతేజఃపుంజమునందు అగ్నిదృశ్యస్యతమసంబంధితప్రకృత్యాజ
 ముచేతతదాత్మ్యదృఢీకరణమువలనను బూర్వాపకకన్న నుత్కర్షాపకర్షణములు చెప్పమివల
 నను “చంద్రజ్ఞోత్సాన్ని విశదపులిసే నైకతేస్త్వి స్రగయాః” ఇత్యాదులయందువలె ననుభయ
 తాదాత్మ్యరూపకము “విషయ్యభేదతాద్రూప్యరజ్జునఁ విషయస్య యత్ । రూపకం తత్త్రిధా
 ధిక్యన్యూనత్వానభయోక్తిభిః” అని తల్లక్షణము.

క. ఈలీలఁ జంద్రు నని ల, క్షీలలనాతనయుఁ బలికెఁ గినుక మధువరా
 జాలక శరభవజాలక, జాలకశరభవదురంతఃసంతాపికయై. 114

టీ. ఈలిక=ఈప్రకారముగ; చంద్రుక=చంద్రునిగూర్చి; అని=పలికి; మధుపరాజాలక.-మధుపరాజు=తుమ్మెదలమిన్నలనుబోలు, అలక=ముంగులుగలచంద్రిక; శరభవజాలకజాలకశరభవ దురంతసంతాపికయై.-శరభవ = కమలములయొక్క, జాలక=మొగ్గలయొక్క, జాలక = సమూహములు, శర=బాణములుగాఁగల మృగమునివలన, భవ = పుట్టిన, దురంత=అపారమయిన, సంతాపికయై = సంతాపముకలదై; లక్ష్మీలలనాతనయొక = లక్ష్మీకుమారుడగు మృగమునిగూర్చి; కినుక=కోపముచేత; పలిక=వచించెను.

చ. కలుగునె నీకు సద్యశ మఖండరుషాగతి నిస్వనద్గుణో

జ్వలవిశిఖానము క్తశితసాయకధారఁ గృపీటజాంబకా

వలిఁ గర మేఁచఁ ద్వద్బలనివారకసారకృపీటజాంబకా

తులితభుజాసహాయమహిమఁ దూల్చినఁ గాక కృపీటజాంబకా. 115

టీ. కృపీటజాంబకా=ఓపద్మబాణుడైన మరుఁడా; త్వద్బలనివారక సారకృపీటజాంబకాతులితభుజాసహాయమహిమకొ.-త్వద్బల=నీ సామర్థ్యమునకు, నివారక=వారించునదియైన, సార=శ్రేష్ఠమైన, కృపీటజాంబక=వహ్ని నేత్రుడైన శివునియొక్క, అతులిత=సాటిలేని, భుజాసహాయ=బాహుబలముయొక్క, “సహాయకౌర్యాణి” అని యమరుఁడు, మహిమ=అతిశయము; తూల్చినకాక=తూలఁజేసిన నేకాని; అఖండరుషాగతి=ఆవిచ్ఛిన్నరోషప్రాప్తిచేత; నిస్వనద్గుణోజ్వలవిశిఖానము క్త శితసాయకధారకొ.-నిస్వనతో = మ్రోయుచున్న, గుణ=అలెత్రాటిచేత, ఉజ్వల = ప్రకాశించుచున్న, విశిఖాన = ధనుషుచేత, ముక్త=విడువబడిన, శితసాయక=తీక్ష్ణములైనబాణములయొక్క, ధారకొ=అంచుచేత; కృపీటజాంబకావలికొ.-కృపీటజ=జలజములవంటి, అంబకా=నేత్రములుగలవారియొక్క, స్త్రీలయొక్క యనుట, అవలికొ=సమూహమును; కర మేఁచకొ=మిగులబాధింపఁగా; నీకుకొ; సద్యశము=మంచిఖ్యాతి; కలుగునె=జనించునా?

నిన్నుదహించిన శివుని జయించిన నే నీకు యశస్సుకలుగునుగాని, యట్లుగాక, స్త్రీలబాధనేయుచున్నచోఁ గలుగదని భావము.

సీ. తరుణతురంగాయితశుకాండజాతము

ల్పంజరకారలోఁ బడక యున్న

సతతనారాచితసితకాండజాతముల్

కడు నిశాతత్వంబుఁ గాంచియున్న

మది ఘనభయరేఖ పడుకాండజాతము

ల్లలితప్రతిబలంబు గలఁగ కున్నఁ

జక్కడే రై నప్పఁపత్కాండజాతముల్
పాదలుచాంచలి మూల * నెదుఁగ కున్న

తే. సారకాంతాలసాయకాసన మఖండ
తాగతి భజించి యున్న నీధాత్రి నవమ
సారకాంతాలకాపాళి * ఘోరతాప
కీనధాటికి బ్రతుకునే * సూనబాణ.

116

జీ. సూనబాణ = ఓకునుమాయుధుఁడా; తరుణకురంగాయితశుకాండజాతముల్.-
తరుణ=నూతనములయిన, తురంగాయిత=అశ్వములవలె నాచరించుచున్న, శుకాండజాతము
ల్=శుకములనుపక్షులు; పంజరకారలోక = పంజరమనెడుకారాగృహములో; పడకయు
న్న=పడినవికాకుండినయెడ; దీనికి గీత్యం దున్నబ్రతుకునే యనుక్రియతో నన్యము;
ముందుచరణములయందు నిటే తెలియవలయు; సతతవారాచితసీతకాండజాతముల్.-సతత=
ఎల్లపుడు, వారాచిత=బాణములుగాఁజేయఁబడిన, సీత=తెల్లనయిన, కాండజాతముల్=జలజము
లు, అనఁగాఁబుండరీకములు; కడుక్=మిక్కిలి; నికాతత్వంబుక్=తీక్షణత్వమును, రాత్రియొక్క
స్వరూపముననివాస్తవార్థము; కాంచియున్న=పొందియున్నయెడ; మధుకాండజాతముల్లి
తప్రతిబలంబు.-మధుకాండ=వసంతసమయమందు, జాత=ఉదయించిన, ముత్=నంతసము
చేత, లలిత = ఓప్పుచున్న, పత్రి = పక్షులనెడు, అనఁగా కోయిలలనెడు, బలంబు=నై
న్యము; మదిక్ = మనస్సునందు; ఘనభయరేఖ = అధికభీతిపరంపరచేత, మేఘము
వలననైన భీతిపరంపరచేతనని వాస్తవార్థము; కలఁగకున్న=కలఁతపడకున్నయెడ;
రేరైవ పృషత్కాండజాతముల్ = రథమయినవాయుసమాహములు; చక్క=బాగుగా;
పాదలుచాంచలిక్=ఓప్పుచున్నచాంచల్యముచేత; మూలక్=గొందిని, విదిక్కునందని వాస్త
వార్థము; ఓదుఁగకున్న=దాఁగకున్నయెడ; సారకాంతాలసాయకాసనము.-సార=క్రవ్య
మైన, కాంతాల=చెఱకనెడు, రేఫలకారంబులకభేదమునుబట్టి కాంతారశబ్దము గ్రహింపవల
యు, సాయకాసనము=ధనుస్సు; అఖండతాగతిక్ = అభంగత్వమును, ఖండములు కాకుం
డుటను; భజించియున్న=పొందియున్నయెడ; ఈధాత్రిక్=ఈధూమియందు; నవమసా
రకాంతాలకాపాళి.-నవ=క్రొత్తమైన, మసార=నీలమణులభంగి, కాంత=ఓప్పుచున్న, అల
కా=ముంగురులుగలవారియొక్క, అనఁగా స్త్రీలయొక్కయనుట, ఆళి=పంక్తి; ఘోరతాపకీ
నధాటికి.-ఘోర=భయంకరమైన, తాపకీనధాటికి=నీదాడికి; బ్రతుకునే=జీవించునా?

అనఁగా నీయశ్వము లైనచిలుకలు పంజరము లనుకారాగృహమందుఁ బడకయుండి
నీబాణము లైనతెల్లదామరలు నికాతత్వముగాంచియుండి కోయిలలనునైనవములు చిత్తమందు
ఘనభయమును బొందికుండి నీరథ మైనమందమారుత మొకమూల నొదుఁగకుండి నీచెఱకువిల్లు
తునియలు కాకుండినచో లోకమునందు స్త్రీజనము బ్రతుక దనుట. చిలుకలు పంజరబంధ
మునుబొందుటయొక దెల్లదామరలు రాత్రితత్వము నెఱుంగకుండుటయుఁగోయిలలు మేఘము

అపలన భీతిల్లుటయు వాయువు చించుటవై వాయవ్యమాలయం దొదిగి యుండుటయు నిత్యువు ఖండములగుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

క. మదనానాపికకలగతి, మదనాహతనాదరేఖ • మసల నిటులు మ

మదనా యేఁచఁగ నీయెడ, మదనావిలవినుతి నలరి • మన్మవె మదనా. 117

టీ. మదనా = మన్మథుఁడా ! మదనానాపికకలగతి మదనాహతనాదరేఖ.— మద=మదప్రధానములగు, నానాపిక= అనేకవిధములైన కోకిలములయొక్క, కలగతిమత్= అవ్యక్తమధురప్రకారముగల, అనాహత=అప్రతిహతమగు, నాదరేఖ=ధ్వనిపరంపర ; మసలక్=ఓప్పఁగా; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; మచ్చుక్ ఏఁచక్=మచ్చునూధించుటకు; అదనా= సమయమా ? కాదనికాకును. ఈయెడక్ = ఇప్పుడు; మదనావిలవినుతిక్.—మత్ = నాయొక్క, అనావిల = అకలుషమగు, వినుతిక్=స్తోత్రముచేత; అలరి=సంతసించి; మన్మవె= రక్షింపుమా.

సీ. పరమరుత్పరమారి • పరమారిధ ర్తయై

క ర్తయై వెలయుశ్రీభ ర్త యుండఁ

బరిణతాసురరాజ • సుర రాజపాళియై

శీలియై తగుతమ్మి • చూలి యుండ

సముదారశమనాత్మ • శమనాత్మ భారియై

హారియై మించు ద • డూరి యుండ

దళితోగ్రబలమాన • బలమానవాదియై

మోదియై మనుజై ల • భేది యుండ

తే. నకటకట నత్కదంబవై • తా ప్తిఁ బొల్చి

చెలఁగుచైత్రికుతోఁ జెల్చి • నలరు పెల్ల

ధరణి నార్యాళిమధనవ • ర్తనకుఁ గాదె

వారి నెవ్వారిఁ గానవే • వారిజాన్త.

118

టీ. పరమరుత్పరమారిపరమారిధ ర్తయై.—పర=శక్తువులగు, మరుత్పర=దేవవిరోధులగు రక్కసులను, మారి=సంచరించెడు, పరమ=శ్రేష్ఠమగు, ఆరి=చక్రముయొక్క, ధ ర్తయై=ధారకుఁడై; క ర్తయై=జగత్కర్తయై; వెలయుశ్రీభ ర్త=ఓప్పచున్న నారాయణుండు; ఉండక్= ఉండఁగా; పరిణతాసురరాజ సుర రాజపాళియై.— పరిణత=మిగులనమ్మలైన, అసుర=రక్కసులు, రాజ=యక్షులు, సుర రాజ=దేవశ్రేష్ఠులు, వీరియొక్క, పాళియై=పరంపరగలవాఁడై; శీలియై=నదవ్యుత్తముగలవాఁడై; తగుతమ్మిచూలి=తగునట్టిబ్రహ్మ; ఉండక్=ఉండఁగా; సమ దార

శమనాత్ శమనాత్ భారియై.-సమదార=మిక్కిలియధికమగు, శమన=యమునియొక్క, ఆత్మ=ధైర్యమునకు, “ఆత్మజేహమనోబ్రహ్మ స్వభావధృతిబుద్ధిహు” అని విశ్వము, శమన=నాశకమగు, ఆత్మ=బుద్ధిని, భారియై=భరించుచున్నవాడై; హారియై=మనోహరుడై; మించుదక్షరి=అతిశయించుకొనుచు; ఉండక=ఉండఁగా; దళివోగ్రబలమాన బలమానవాదియై.-దళిత=నటకబడిన, ఉగ్ర=తీక్షణమగు, బలమాన = సామర్థ్యము గర్వముగల, బలమానవాది=బలాసురుడుగలవాడై; హుదియై=నంతోషముగలవాడై; మత్తలభేది = ఓప్పుచున్నయింద్రుడు; ఉండక=ఉండఁగా; సత్కదంబవైరాప్తిక.- సత్కదంబ=మంచి కడుములనెడు సత్పురుషగణములయొక్క, వైరాప్తిక=విరోధప్రాప్తిచేత; పూర్వ=ఉదయించి; చెలఁగుచైత్రితోక=ఓప్పుచున్న పసంతుండనెడుచిత్తరువువ్రాయువానితో; చెల్లిక=సఖ్యముతోడ; అలరులెల్లక=ఓప్పుటంతయు; ధరణిక = భూమియందు; నార్యాళిమథనవర్తనకు.- నార్యాళి ఆర్యాళియనియు విభాగము, ఆర్యాళి = ఆర్యుల సమూహముయొక్క, నార్యాళి=స్త్రీసమూహముయొక్క, మథనవర్తనకు=మథింపుచున్నదికి; కాదె=కదా! వారి నెవ్వరిఁగావనే = వారి నెవరిని జూడవా? అకటకట=భేదము!

అనఁగా నసురసంహారి యగువిష్ణుమూర్తియు సురాసురాదిసేవకుండగు బ్రహ్మయు కాలాంతకుండగురుద్రుడును బలవైరి యగుసింద్రుడును నుండఁగా వారిలోఁ జెలిమిఁ గాంచక సత్కదంబవైరి యగుచైత్రితనితోఁ జెలిమి గాంచుట భూమియందు నార్యాళిమథనకేకదా యనుట, సత్కదంబమన్నఁడుగాని చిత్తరువు పనివానితోఁ జెలిమి గాంచుట ఆర్యాళిమథనమునకేయని ధ్వని. పసంతమందుఁ గదంబములు నిలసల్లమి వెనుక వ్రాయుంబడియె.

ప. అని యానారి శంబరారిం దూటి యమ్మారున కెక్కుడై పైఁ జేరుసమీరు నిట్లనియె. 119

టీ. అని=ఇట్లని; ఆనారి=అచంద్రిక; శంబరారిక=మన్మథుని; దూటి = దూషించి; అమ్మరునకు=అమన్మథునకు; ఎక్కుడై=వాహనమై; పైఁజేరుసమీరునిక = మీఁదికివచ్చువా యువునుగూర్చి; ఇట్లనియెక=వత్సహుణప్రకారముగఁ బలికెను.

ఆ. మలయఁ జెంత నీవు * మహి నెప్పుపటుతరుల్

సారె వడఁక నెంత * భీరు లనఁగ

నలఁచ రాఁగ వల దనిల విజృంభితకోణ

నలవరాగవలదనలకణాళి.

120

టీ. అనిల=మారుతమా! నీవు; చెంతక=సమీపమందు; మలయక=తిరుగుచుండఁగా; మహిక=భూమియందు; ఓప్పుపటుతరుల్ = ఓప్పుచున్నపటువులైన వృక్షముల నెడు మిక్కిలి సమర్థులు; సారెక=మాటిమాటికి; వడఁకక=కంపింపఁగా; భీరులు=స్త్రీల నెడుభయపడువారు.

అనఁగఁ=అనఁగా; ఎంత = ఎంతటివారు? విజృంభితశోణనలపరాగవలదనలకఁజాళిఁ .
విజృంభిత=వికసించినట్టి, శోణనల=ఎఱ్ఱగలువలయొక్క, పరాగ=పుప్పొడియనెడు, వలఁ =
తిరుగుచున్న, అనలకఁజాళిఁ=స్ఫులింగపరంపరలచేత; నలఁపఁ = నలఁతఁపొందించుటకు; -
రాఁగఁవలదు=రాఁగూడదు.

అనఁగా నీవు సమీపమున సంచరించుటచేత సమష్టి లైనవారే వడఁకునపుడు మాబోఁ
టిభీరువు లెంతటివారు? కావునఁ గోకనదపరాగ మనెడు నన్నికఁజాళివో నలఁతఁ పొందించు
టకు రాఁగూడ దనుట. ఇట్ల దైన్య మనుసంచారిభావము వ్యజ్యమాన మగుచున్నది. “స త్వ
త్వాగాదనాథత్వం దైన్యంకారృణ్య సంభవమ్” అని తల్లక్షణము.

నీ. గురుకలకంఠికాపరిరక్తిమాధవా

శయము రాజలుట గాంచంగ లేదొ

విప్రయోగుల నెంచువిధ మూను మాధవా

పత్యహృదీతి చూపట్ట లేదొ

యనవద్యవసుహారి యగుచు శ్యామాధవా

త్తరహించుటల్ చాలఁదలఁప లేదొ

యఖిలభృంగాంతరవ్యాపృతిమాధవా

దృతి నిచ్చ చెలరేగుఁటెఱుంగ లేదొ

తే. కటకటా యట్టివారితోఁ గరము నంటు

గని మలినపంకజాతవానన చిగుర్చ

ధర నుదృక్పాళి దూలింపఁ దగవె పవన

కడు ననఘవృత్తి దగునదాగతికి నీకు.

121

టీ. పవన=ఓహుదుతుఁడా! మాధవాశయము = వనంతునిహృదయము; గురుకలకంఠ
కాపరిరక్తిఁ.-గురుకలకంఠికా=గురుపత్నియందలి, పరిరక్తిఁ=అసక్తిచేత; అధికములగు
కోకిల స్త్రీలయందలి యనురాగముచేత ననివాస్తవార్థము; రాజలుట=ప్రకాశించుట; గాంచంగ
లేదొ=చూడ లేదొ; విప్రయోగులకొ=బ్రాహ్మణతాపసులను, విరహీజనులనని వాస్తవార్థము; నొం
చువిధము=అడంచుతీరును; యఖిలమాధవాపత్యహృదీతి.-యీను=వసించునట్టి, శ్యామాధవాపత్య
=కామునియొక్క, హృదీతి=హృదయప్రకారము; చూపట్టలేదొ=అగపడలేదొ. శ్యామాధవా
త్త; శ్యామాధవ=చంద్రునియొక్క, ఆత్మ=బుద్ధి, శరీరమనియర్థాంతరము; అనవద్యవసుహారి.-
అనవద్య=నిర్దుష్టమైన, వసు=సువర్ణమును, హారి=హరించునది, అనవద్యములైన కిరణములచేత మ
నోహరమైనవని శరీరపరమైనయర్థము; అగుచుకొ; చాలకొ=మిక్కిలి; రహించుటల్=కష్టట
లు; కటకటలేదొ=స్పృహలేదొ. ‘అఖిలభృంగాంతరవ్యాపృతి=అఖిలములైన తుష్టదల హృ

దయవ్యాపారము; మాధవాదృతిఁ.-మాధవ=మద్యసంబంధియైన, ఆదృతిఁ=ఆదరముచేత;
పున్నరస సంబంధియైన యాదరముచేత ననివాస్తవార్థము; “మధుమద్యేపున్నరసే” అని య
మరుఁడు; నిశ్చ=ఎల్లపుడు; చెలరేఁగుట=విజృంభించుట; ఎఱుఁగలేదా. కటకటా=కష్టము!
ఇట్టివారితోఁ=ఈవిధమైన వసంతాదులతో; అంటుగని=సంపర్కముగాంచి; మలినపంకజా
తవాసన=మలినమైనపాపకదంబముయొక్క సంస్కారము, నీలోత్పలముల పరిమళమనివాస్త
వార్థము; చిగుర్పక్షి=పల్లవింపఁగా; ధరఁ=భూమియందు; సుదృక్పాలిఁ=పండితసంఘము
నా, స్త్రీకదంబుమునని యర్థాంతరము; తూలింపఁ=తూలఁజేయుఁగా; కడుననఘవృత్తిఁ=
మిక్కిలిపాపరహితవృత్తిచేత, మిక్కిలి నిర్మలవృత్తిచేత, వాయువు నిర్మలమగుట స్వభా
వము; తగునదాగతిఁ=ఒప్పనట్టి నజ్జనగతియగు, ఒప్పనట్టి సదాగమనముగలవానికి, వాయు
వెల్లపుడు ఇరించునది యగుట ప్రసిద్ధము; నీకుఁ; తగవె=యొక్కమా?

అనఁగాఁ బాపరహితృండ వగునీకు గురుదారగమనము నేయువసంతుఁడు బ్రహ్మహత్య
చేయుమరుఁడు స్వర్ణస్త్రీయగుచంద్రుఁడు మద్యపాయి యగుభృంగము వీరితో సహవా
సము మంచిదికాదనుట. “బ్రహ్మహత్యా సురాపానం స్త్రీయం గుర్వజ్జనాగమః” అని చె
ప్పఁబడిన మహాపాతకములగులవారితో సాంగత్యము చేసిననీకు, “తత్సంయోగీచపశ్చమః”
అని మహాపాతకులలోఁ జేరిక గలుగుఁ గానఁ దత్సహవాసము మాని సుదృక్పాలిని రక్షింపు
మని హృదయము.

తే. అంతరమున నటించువేళరాన మీఱఁ

దోడ్డ భజియింతు మాకు సంతోస మీర

సారే బయిఁ గ్రమ్మి యిప్పుడేఁచకు సమీర

కాంకురాభాంగ మింపుఁ గౌఁయఁగ సమీర.

122

టీ. సమీర=మారుతుఁడా! అంతరమునఁ = అత్తయందు; నటించువేళాస=ఈ
హృదయన్న పెద్దయాళ; మీఱఁ=మించఁగా; దోడ్డఁ=వెంటనె; భజియింతుఁ=కొల్లు
ను. సంతోసమీర=సంతసమిస్తురా! సారేఁ = మాటికి; పయిఁ=మీఁదను; క్రమ్మి=అక్ర
మించి; సమీరకాంకురాభాంగము.- సమీరకాంకుర=మరువపుమొలకయొక్క, అభ=కాం
తివంటికాంతిగల, అంగము=శరీరము; ఇంపుఁకౌఁయఁగఁ=సాంపువీడునట్లు; ఇప్పుడు; ఏఁచ
కు=బాధింపకుము.

అనఁగా నామనోరథసిద్ధికాఁగానే నిను భజియించెద నిపుడు బాధింప కనుట.

క. అని యాజలజేతుణ యిట్లునిలాదులఁ జాల దూటి యపుడు కి నలజే

వనగోవిభునూను మధువ, వనగోవిభునూను మధువఁవారము లేఁచఁ. 123

టీ. అని=ఇటుని; ఆజలజేతుణ=ఆశుంద్రిక; ఇట్లు=ఈప్రకారముగ; అనిలాదులఁ=
మరియవనాదులను; చాలఁ=మిక్కిలి; దూటి=దూషించి; అపుడు; కి నలజేవనగోవిభునూను

మధుపవన గోవిభునూనుమధుపవారములు.- కిసలజీవనకోయిలలు, గోవిభునూను=భూభర్త
యగు విష్ణువుగొడుక్కై నమరుఁడు, మధు=వసంతుఁడు, పవన=మలయాలము, గోవిభునూను=స
ముద్రపుత్త్రుడైనచంద్రుఁడు, మధుపవారములు=తుమ్మెదలగుంపులు; ఏచక్=బాధింపఁగా; దీనికి
ముందుశబ్దమందలిచొరఁబాటులో నగుక్రియలతో నన్వయము.

సీ. వకులూగనవపల్ల *వకులాలిఁ జొరఁబాటుఁ

గఱకుకై దువులపై * నుఱుకుపగిది

సుమనోజ్ఞచాంపేయ*సుమనోరజముఁ దూఱు

ఘోరాగ్నిమండలిఁ * జేరుపగిది

మధుపాదపానూన*మధుపాళిఁ దిలకించు

ఘనవిషోదక మానఁ * గాంచుపగిది

లతికానికరగౌర *లతికాంతతతి మున్లు

మించుపెన్నదిఁ బ్రవేశించుపగిదిఁ

తే. దోడ్డఁ బలుమాఱు బలుమారు*దోర్బలమున

నాత్మ వలవంత వలవంత * మగుచు నిగుడఁ

జటులకలనాదకలనాద*పటలి కలికి

బడలి యారామ యారామ*పదవి నెనసి.

124

టీ. ఆరామ=ఆచంద్రిక; దోడ్డ=వెంటనే; పలుమాఱు=సారెకు; బలుమారుదోర్బల
మున=అధికమగుమదనునిభుజబలముచేత; ఆత్మ=హృదయమందు; వలవంత=ద.ఃఖము;
వలవంతముఅగుచు=బలవంతమగుచు, ఇటవలకభేదము; నిగుడ=అతిశయింపఁగా;
చటులకలనాదకలనాదపటలికి=చటుల = చంచలములగు, కలనాద = కోయిలలయొక్క,
కల=అవ్యక్తమధురమగు, నాదపటలికి=ధ్వనిపరంపరకు; అఱికి=భయపడి; బడలి=అలపి;
ఆరామపదవి=తానున్నకేళిమందిరమునుండి యుద్యానవనపీఠిని; ఎనసి=చేరి; వకులూగ
నవపల్లివకులాలి=వకులూగ=పొగడచెట్లయొక్క, నవ=నూతనమగు, పల్లవకుల=చిగురుగొం
పములయొక్క, అళి=పంక్తిని; కఱకుకైదువులపై=తీక్ష్ణములగుశస్త్రములపైని; ఊఱుకు
పగిది=ఊటికెక్కుతీరున; చొరఁబాటుక = ప్రవేశించును. సుమనోజ్ఞచాంపేయసుమనోరజ
ము=సు=మిక్కిలి, మనోజ్ఞ=మనోహరమగు, చాంపేయ=నాగకేసరములయొక్క, సుమ
నోరజములు=పుష్పాదులను; ఘోరాగ్నిమండలి=భయంకరమైననిష్పలకుప్పను; చేరు
పగిది=చొచ్చువిధమున; తూఱు=ప్రవేశించును. మధుపాదపానూనమధుపాళి=మధు
పాదప=ఇప్పచెట్లయొక్క, అనూన=అధికమగు, మధు = మకరందముయొక్క, పాళి=
సమూహమును; ఘనవిషోదకము=అధికమైనవిషజలమును; అన=పానమునీయుటకు; కాం
చుపగిది=చూచునట్లు; తిలకించు=వీక్షించును, లతికానికరగౌరలతికాంతతతి=అతి

హానికర=బండిగురివెందతీవెగుంపులయొక్క, గౌర=శుభ్రములగు, లలికాంతతతిక=కుసుమ నివహముందు; మించుపెన్నదిక=అతిశయించుపెద్దయేటిని; ప్రవేశించుపగిదిక=ప్రవేశించు రీతిని; మున్దక=మున్కువేయును.

అనఁగా నాచంద్రిక యట్లు విరహనలసంతప్తయై మనోరథసిద్ధి గామితే సంతాప మంతంతకు మిక్కుటము కాఁగాఁ దాళఁ జాలక తనశరీరమందు విసువు పుట్టి ప్రాణత్యాగ మునకై యాదుధప్రాచయముగఁ దోచువతుళపల్లవాళిఁ బ్రవేశించుటయు, నిష్ఫలకుపపూఁ దోచునాగ శేసరములపుష్పాడితిప్పలు చేరుటయు, వివజలముగఁ దోచునిప్పవూఁదేనియ నానఁ జూచుటయు, బెన్నదిగాఁ దోచుబండిగురివెందలపూజొంపముల మున్దుటయు నొన రించె నని భావము. అప్పుడామె కవన్నియుఁ ప్రాణాపాయము వేయఁ గల్గు నన్నంత దుఃస్వహము లైన వని ఫలితార్థము. అవస్థాదశకములొని మరణావస్థ యందు గదితంబయ్యె. తల్లక్షణతత్కార్యము లిట్లు. “తైవ్రైః కృతైః ప్రతీకారై ర్యది న స్యా త్సమాగమః | మరణ మ్మరణోద్యోగః కామాగ్నే ప్రత్ర విక్రియాః | లీలాతుకచికో రాదిన్యాన స్సిన్ధిగ్ధసఖీ కరే | కలకణ్ఠకలాలాపశ్రుతి ర్చంద్రానిలాశ్రయః | జ్యోత్సాన్నిప్రవేశమాకన్దమజ్జరీపీక్షణాద యః” అని తెలియవలయు.

చ. లలన సమీరధార పొదలక బొదలక వడిఁ దూఱు శారికా

కులములు మ్రోయఁ జాలఁ గలఁగుం గలఁగుండువడక మనంబు గో
ర్కు లెడయ హోయటంచు బలుకుం బలుకుందపు మొగ్గచిల్కుట
మ్ములు మరుఁ డేయఁ బూనుఁ దరఁముం దరముం జెలి చెంతఁ జేరినక.

టీ. లలన=చంద్రిక; సమీరధార=మలయమారుతపరంపర; పొదలక=ఏపువీణఁ గా; పొదలక=నికుంజములను; వడిక=వేగముగా; తూఱుక=చొచ్చును. శారికాకులములు= గోరువంకలగుంపులు; మ్రోయక=కూయఁగా; మనంబు=మనస్సు; కలగుండువడక=అకులత పొందిఁగా; చాలక=మిక్కిలి; కలఁగుక=కలఁతఁబొందును. కోర్కులు=మనోరథములు; ఎడయక=ఎడఁబాయఁగా; హోయటంచుకపలుకుక = హోయనివచించును. బలుకుందపు మొగ్గ చిల్కుటమ్ములు.—బలు=అధికములగు, కుందపు మొగ్గ = మొల్ల మొగ్గల నెడు, చిల్కుటమ్ములు= అలుఁగుతోఁగూడిన బాణములను; మరుఁడు=మన్మథుఁడు; ఏయక=ఏయఁగా; చెలి=సఖి; చెంతక చేరినక = సమీపించినను; తరముక=వేగిరపాటును; దరముక=భయమును; పూనుక = పొందును.

వ. ఇట్లు పంచబాణబాణపంచకప్రపంచితవిరహసంతాపంబునం భ్రమించు న మ్మించుఁబోడిం దోడ్తచ్చి మచ్చిక గ్రచ్చుకొన నెచ్చెలిచెలువపిండు లచ్చుం పుంజలువ వెదచల్లు మొల్లవిరినజ్జ నుంచి ప్రియకథానులాపంబులం బ్రొద్దు గడపునవసరంబున.

టీ. ఇట్లు = ఈప్రకారముగ ; పంచబాణబాణపంచకప్రపంచితవిరహసంతాపంబునకే. - పంచబాణబాణపంచక = కామశరపంచకముచేత, ప్రపంచిత = విస్తరిల్లఁజేయఁబడిన, విరహసంతాపంబునకే = వియోగవేదనచేత, భ్రమించునమిఁచుఁబోడికే = భ్రమనొందునాచంద్రికను; తోడైచ్చి = తీసికొనివచ్చి; మచ్చికగ్రచ్చుకొనకే = వేమఱుఱునట్లుగా ; నెచ్చెలిచెలువ పిండులు = ప్రియసభివర్గములు; ఆచ్చంపుఁజలువకే = మంచినల్లఁదనమును; వెదనల్లు మొల్ల విరినజ్జకే = వ్యాపింపఁజేయు మొల్లవూల పానునందు ; ఉంచి; ప్రియకథానులాపంబులకే = ఇష్టకథలు చెప్పుటచేత; ప్రాద్దుగడపునవసరంబునకే = ప్రాద్దుపుచ్చునపుడు. దినికిముందుపద్యము తోనన్వయము.

చ. కనికర మింత లే కనము కాండుండు శ్యామ నలంప వేడ్కఁ జ

క్కనికర హేతిధారఁ గలఁగఁ గఁ ఘటియింపఁగఁ బాడి గాదు మా

కని కర మాత్మఁ దత్పరత * నందుచుఁ జయ్యన నేనె నట్టలొ

కనికరతాపహారి యుడు కాంతుండు వారిధినేతఁ జేరఁగఁ.

127

టీ. అసమకాండుండు = మరుఁడనునూర్పుండు ; శ్యామకే = చంద్రికయరురాత్రిని ; కనికరము = దయ; ఇంతలేక = ఇంచుకైనలేక ; వేడ్కకే = సంతసముచేత; అలంపకే = శ్రమపెట్టఁగాఁ ; చక్కనికర హేతిధారకే = మంచికిరణముల నెడుఖడ్గధారచేత; కలఁగకే = కలఁతఁబాఱునట్లు; ఘటియింపఁగకే = చేయుటకు; మాకుకే ; పాడిగాదు = ధర్మముగాదు. అని = ఇట్లుతలఁచి; కరము = మిక్కిలి; ఆత్మకే = చిత్తమందు; తత్పరతకే = ఆసక్తిని ; అందుచుకే = పొందుచు ; అట్లు ; లోకనికరతాపహారి = లోకములనమూహమునకు తాపము శమింపఁజేయునట్టి; ఉడుకాంతుండు = చంద్రుండు; వారిధినేతకే = నముద్రరాజును; చేరకే = పొందుటకు; చయ్యనకే = శ్రమముగా; ఏగకే = పోయెను.

నూర్పుండు రాత్రిని బాధించినట్లు మరుండు చంద్రికను బాధించుచుండఁగా మనమును బాధించుట ధర్మము గా దని చంద్రుండు లోకతాపమును బోగొట్టువాండు గాన దయదలఁచి పశ్చిమనముద్రముఁ జేరఁ బోయె నని భావము. చంద్రుఁ డస్తమించె నని ఫలితము. గమ్యాత్ప్రేక్షాలంకారము.

క. ఆరామ కవుడు శుభవాగ్ధారాగతిఁ దెలిపె నొక్కతరుణి వరకళా

వారనిశాంత మితవు నలు, వార నిశాంతమితిరహితహారివిభవముకే.

టీ. అత్తుడు; ఆరామకుకే = ఆచంద్రికకు; వరకళావారనిశాంతము. - వర = శ్రేష్ఠములగు, కళా = విద్యలయొక్క, వార = సంఘమునకు, నిశాంతము = నెలవగు; ఒక్కతరుణి = ఒక స్త్రీ; ఇతవు = కూరిమి; నలువారకే = ఒప్పుగా; నిశాంతమితిరహితహారివిభవముకే. - నిశాంత = ప్రాతఃకాలము

ముక్క, మితిరహితః=అమితమగు, హాశివిభవముక్=మనోహరమైనసమ్మద్ధిని; శుభవాగ్ధారా
గతిక్=మంచిమాటలమీసచేత; తెలిపెక్.

ఇట నుండి నూర్వోదయసమయవర్ణన మారంభింపఁబడుచున్నది.

చ. వెలసెఁ బదాయుధార్భటులు * వింటివె యోయధరానులిప్తనా

విలసిత పుష్కరాని పృథివీపతి పాంథపరాళి గెల్చి తా

విలసితపుష్కరాధిపన*వీనపురేశముఁ జేరఁగాఁ జనన్

దొలుత నుషోభటధ్వనిత*దు స్తరకాహళికాధ్వనుల్ బలెక్.

129

టీ. ఓయధరానులిప్తనావిలసిత = ఆధరమందుఁబూయఁబడిన యకలుషమగుచక్కెర
గలయోచంద్రికా! చక్కెరవంటిపెదవిగలదానాయనట. పుష్కరానిపృథివీపతి = చంద్రుఁ
డనెడురాజు; పాంథపరాళిక్=విరహులనెడుశత్రువులపంక్తిని; గెల్చి=జయించి; తాక్=
విలసితపుష్కరాధిపనవీనపురేశముక్.-విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, పుష్కరాధిప=నముద్ర
మనెడు, నవీన = నూతనమగు, పురేశముక్ = నగరశ్రేష్ఠమును; చేరఁగాక్=పొందుటకు;
చనన్=పోవుచుండఁగా; తొలుతక్ = మొదల; ఉషోభటధ్వనితదు స్తరకాహళికాధ్వనుల్
బలెక్.-ఉషోభట=ప్రభాతమనెడుభటునిచేత, ధ్వనిత=ప్రకాశింపఁబడిన, దు స్తర=అధిక
మైన, కాహళికాధ్వనుల్ బలెక్=బూరగలధ్వనులవలె; పదాయుధార్భటులు=కుక్కుటధ్వ
నులు; వెలసెక్=విలసిల్లెను. వింటివె.

అనఁగా నొకరాజు శత్రువులను గెలిచి నూతనపురప్రవేశముఁ జేయుచుండఁగా
భటులు సేయుకాహళీధ్వనులు వెలయుభంగిఁ జంద్రుఁడు పాంథులఁ గుండించి పశ్చిమాంబు
రాశిఁ జేరఁ జోవుచుండఁగాఁ గుక్కుటధ్వనులు వెలసె ననుట. రూపకాలంకారము.

మ. స్ఫురదాజాండఘటి ని శ్శాతపపయస్సుల్ పేరఁ బూర్వావనీ

ధరగోపాలతనూజమాళి గని దో*డ్డం జంద్రమండంబు వా

పి రహిం దద్దధిఖండ మూనె నన నె*ప్పెం గంటివే ప్రాగ్దిశా

ధర గోపాలతనూజ వానవహరి*త్పద్మావిలాసాబ్జమై.

130

టీ. స్ఫురదాజాండఘటిక్.-స్ఫురత్=ప్రకాశించుచున్న, ఆజాండ=బ్రహ్మాండమనె
డు, ఘటిక్=ఘటమందు; నిశాతపపయస్సుల్=వెన్నెలయనుక్షీరములు; పేరక్=ఘనీభవిం
పఁగా; పూర్వావనీధరగోపాల తనూజమాళి=తూర్పుకొండయనెడు శ్రీకృష్ణుండు; కని=చూ
చి; దోడ్డక్=వెంటనే; చంద్రమండంబు = చంద్రుఁడనుమీఁగడను; “మండందధిభవస్తు
స్తు” అని యమరుఁడు; పాపి=కాఁజేసి; రహిక్=అనక్షిచేత; తద్దధిఖండము=ఆపెరుగు
గడను; ఊనెనవక్=వహించెనన్నట్లు; ప్రాగ్దిశాధర=తూర్పుదిక్కిను, కర్త్రి; వానవహరిత్ప

ద్వావిలాసాబ్జమై.—వాసవహరిత్పద్మా=ప్రాచీలత్ప్రీతి, విలాసాబ్జమై=లీలారవిందమై; ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను. గోపాలతనూజ=రాజపుత్రివగుచంద్రికా! కంటివే=చూచితివా?

అనఁగా బ్రంహ్మాండమనెడు ఘటమందు వెన్నెలయను పాలుపేరి చంద్రుఁడు దానిపై మీఁగడవలెనుండఁగా నుదయపర్యంతమనెడు శ్రీకృష్ణుండు చంద్రుఁడను నామీఁగడనుమింగి చేతఁబుచ్చుకొన్న యాపేరిన పెరుఁగుగడ్డను బోలియు పూర్వదిక్కనెడు లక్ష్మీకి విలాసార్థమైన పద్మమును బోలియుఁ బ్రాగ్దికావని విలసిల్లెనని భావము. తూర్పున సూర్యోదయ సంబంధియైన తెలిచాయతోఁచెనని ఫలితార్థము. రూపక సంక్షిప్తస్వరూపా త్వేతిహాసంకారము.

మ. ఘనమిత్తైకవసుప్రతానముల రాఁగ శ్రీ గొనం గజ్జలా
భ నఘవ్రాతము చేర గేహకుముదాఁ ప్త గ్రావధామద్యుధా
మనదీపాలికఁ దాన మంద శుచితం * బాటిల్లె నాఁ బాండిమల్
మన దీపాలి కదా నమందగుణానీమా మించె నీక్షింపవే. 131

టీ. అమందగుణానీమా = అధికములైన గుణములకు మేరయైనదానా! దీపాలిక = దీపములచాలు; ఘనమిత్తైకవసుప్రతానములక్.—ఘన=శ్రేష్ఠములగు, మిత్తై=సంఖనియొక్క, నూర్చునియొక్క, వీక=ముఖ్యమగు, వసుప్రతానములక్=ధనములగుంపులను, కిరణముల గుంపులను; రాగశ్రీక్=లోభనమృద్ధిచేత, శోణకాంతిచేత; కొనక్=హరింపఁగా; కజ్జలాభక్=కాటుక కాంతిచేత; అనువ్రాతము=పాపసంఘము; చేరక్=పొందఁగా; గేహకుముదాప్త గ్రావధామద్యుధామనదీపాలికక్.—గేహ=గృహసంబంధులగు, కుముదాప్తగ్రావ=చంద్రకాంతమణులయొక్క, ధామ=కాంతియనెడు, ద్యుధామనదీ=స్వర్గంగయొక్క, పాలికక్ = ప్రజేకమందు; “పాలిస్త్రీశక్త్యిజ్ఞుపజ్ఞయః” అని యమరుఁడు; తానము=అవగాహనమును; అందక్=పొందఁగా; శుచితక్=శుద్ధతచేత; పాటిల్లెనాక్=ఒప్పెననునట్లు; పాండిమల్=తెల్లఁదనములు; మనక్=వర్ణిలఁగా; తాక్; మించెక్=అతిశయించెను. ఈక్షింపవే=చూడుమా.

అనఁగా నూర్చుఁ డనుమిత్రునికిరణము లను ధనములను హరించి నందున ముక్తీరూపముగాఁ దత్పాపము గలుగఁగా గృహచంద్రకాంతధామస్తోమ మనుగంగాప్రవాహములో దీపావళి స్నానము చేయఁగా గతకల్మషయై వర్తించి నట్లు తెల్లనికాంతులతో రాజిల్లెనని భావము. ప్రభాతమున దీపములు కాంతిహీనము లయ్యె నని ఫలితము. స్వర్ణస్త్రీయాదులు చేసినవారు గంగాస్నానము చేయఁగాఁ దత్పాపమోచన మగుట ప్రసిద్ధము. నూర్చుండు దనకాంతిని రాత్రి యగ్నియందుంచి పోవు నని యాగమసిద్ధము, “రుచిధామ్ని భర్తరి భృశం విమలాః పరలోక మభ్యుపగతే వివిశుః | జ్వలనం త్వితః కథమి వేతరధా ములభో న్యజన్తని స ఏవ పతిః” అని మాఘకావ్యమున వర్ణింపఁబడినది.

మ. తనుమధ్యా గను రోదసిం గముచుజ్యోతస్సానల్లికల్ కల్యవా
తనికాయాహూతిఁ దూలఁ బ్రెళ్ళె దొలుతం * దారప్రసూనప్రజం

బసవద్యామృతి పూరపూరితనమోదారప్రసూనప్రజం

బస డిందెక్ శశి పత్రిమండలరవంబుల్ గ్రమ్మె నల్లిక్కులక్. 132

టీ. తమద్యా=ఓచంద్రికా ! రోదసిక్=ద్యావాభూములయందు; కముచుజ్యోత్సన్ని
వల్లికల్=క్రమ్మినట్టివెన్నెలయనుతీవలు ; కల్యవాతనికాయాహతిక్.-కల్య=ప్రభాతమ
నెడు, వాత=వాయువులయొక్క, నికాయ=సంఘముయొక్క, అహతిక్=కొట్టుటచేత; తూ
లక్=నేలఁబడఁగా; తొలుతక్=మొదలనే; తారప్రసూనప్రజంబు=నక్షత్రముల నెడు పువ్వు
లగుంపులు; త్రెళ్ళిక్ = వ్రాలెను. శశి=చంద్రుఁడు; అనవద్యామృతపూరపూరిత ననోదార
ప్రసూనప్రజంబు.-అనవద్య=శ్రేష్ఠమగు, అమృత=సుధయొక్క, పూర=ప్రవాహముచేత, పూరి
త=నింపఁబడినట్టి, నవ=నూతనమై, ఉదార=ఉత్కృష్టమైన, ప్రసూనప్రజంబు=ఫలములగుం
పు; “ప్రసూనంపున్నఫలయోః” అని నామలింగా శుకాసనము; అనక్=అనునట్లుగా; డిం
దెక్=పడెను.

అనఁగా వెన్నెల యనులతలు ప్రభాత మనువాతముచే చూలఁగా రిక్కలనుపువ్వు
లు చంద్రుఁడనుపండ్లగుంపు వ్రాలి పోయె నని భావము. ఆపుడు వెన్నెలయు రిక్కలును
చంద్రుఁడును పోయె నని ఫలితము.

మ. అలపెక్ వేగురుఁజుక్కవేరియతి దీవ్యత్పాండుభాభూతి మైఁ

చెలువారంగఁ దరోర్జితస్థితి వియత్సీమం జనం గంటివే

చెలువా రంగదరోర్జితస్థితిదినాన్వీయైకసంధ్యాంతుకూ

టలనచ్చాటిక తన్ననుస్ఫురణ వెంటుక్ బర్వె జిత్రంబుగక్. 133

టీ. చెలువా=ఓచంద్రికా ! అలపెక్ వేగురుఁ జుక్కవేరియతి = అపెద్దవేగుఁ జుక్క
యనెడుసన్యాసి; దీవ్యత్పాండుభాభూతి=ప్రకాశించుచున్న తెల్లనికాంతియనెడు భస్మము;
మైక్=దేహమందు; చెలువారంగక్ = ఒప్పుఁగా; తరోర్జితస్థితిక్.-తరః=వేగముచేత, అర్జి
త=అర్జింపఁబడిన, స్థితిక్=సత్తచేత; వియత్సీమక్=గగనదేశమందు; చనక్=పోఁగా; తన్న
నుస్ఫురణక్=అయిన మంత్రసామర్థ్యముచేత; రంగదరోర్జిత స్థితిదినాన్వీయైక సంధ్యాంతు
కూటలనచ్చాటిక.-రంగత్=ఒప్పుచున్న, అర=చెఱుంగులయొక్క, అంచులయొక్కయనుట,
ఊర్జితస్థితి = అధికస్థితిగల, ఇదికాటికయం దన్వయించును, దినాన్వీయ = ప్రభాతసంబం
ధియగు, ఏక=ముఖ్యమగు, సంధ్యాంతు = సంధ్యాకాంతులనెడు, కూట = నెమముగల,
లనత్ = ఒప్పుచున్న, కాటిక = కాషాయవస్త్రము; చిత్రంబుగక్ = ఆశ్చర్యమగునట్లు;
పర్వెక్ = వ్యాపించెను.

అనఁగా వేగురుఁజుక్కయనెడుయతి తెల్లనికాంతి యనెడుభస్మ పూసికొని వేగముగఁ
జోఁగా నాయనమంత్రసామర్థ్యమునఁ దదీయకాటివలె నెల్లనికాంతిపుంజము ప్రసరించె నని

భావము. సూర్యోదయమునకు ముందువేగుఁజుక్క పోయినవెనుక నెట్టునికాంతి ప్రసరించెనని ఫలితము.

మ. ననుచుకొ మోదము కోకవిప్రతతి చంద్రద్యోతరాజీవలో

కన మెల్లక జన జోడు గూడి నిలువం * గంగొమ్ము రాజీవలో

కనికారేక్షణ నాళభూమివరసంఘాతంబు రాజీవలో

కన మాకుశ్యము జాతి మే లుకనియెక * గాసార్యశయాస్థలికా. 134

టీ. రాజీవలోకనికారేక్షణ.-రాజీవలోక = మత్స్యగణమును, నికార=తిరస్కరించు, ఈక్షణ=చూపులుగలదానా ! కోకవిప్రతతి=చక్రవాకములను బ్రాహ్మణులగుంపు; చంద్రద్యోతరాజీవలోకనము.-చంద్రద్యోత=వెన్నెలయొక్క, రాజీ=పంక్తియొక్క, ఎలోకనము=దర్శనము; ఎల్లక=అంతయు; చనక=పోఁగా; జోడుగూడి = జతగూడి; నిలువ=నిలిచియుండఁగా; నాళభూమివరసంఘాతంబు=భిసములను రాజులగుంపు ; రాజీవలోకనమాకుశ్యము=పద్మములనెడు లోచనములయొక్క నిమిలనము; జాతి=పోఁగా; కాసార్యశయాస్థలికా=కోలకనెడుపాన్పుపైని; మేలుకనియెక=మేల్కొంచెను. కంగొమ్ము=చూడుము. మోదము=సంతసమును; ననుచుకొ=వృద్ధి బొందించును.

అనఁగా విప్రులు జతగూడి యెదుట నిలిచి యుండఁగా రాజబృందము పాన్పుపై నిద్ర లేచి కన్నులు దెఱచినట్లు కోలకకులయందుఁ జక్రవాకములు జతగూడి యెదుట నుండఁగా భిసములు పద్మములను వికసింపఁ జేసె ననుట. అప్పుడు పద్మములు వికసితై ననియు వానియెదుటఁ జక్రవాకమిఘనములుండె ననియు భావము. “కన్యా గౌ ఛేరి శఙ్ఖం దధి ఫలకు నుమం పాపకం దీప్యమానం యానంవా విప్రయగ్నమ్” అనుటచేత విప్రయగ్న దర్శనము మంగళ మని రాజుల ట్టొనరించుట ప్రసిద్ధము.

మ. అమలాంగీమణి కాంచు వేళ యనునై * జాప్తాళి మేలో నేర్పునం

గమలాగారముఁ దా రయాత్మ నలరంఘావింపఁ గా నచ్చటం

గమలాగార ముదారసంబు మదిఁ బొంగం గొల్పు గూర్చుండె ను

త్తమభృంగీమిషగాయికావితతి గీతవౌతములో వాడఁగక. 135

టీ. అమలాంగీమణి=ఓచంద్రికా ! కమలాగార=పద్మాలయయగు లక్ష్మీదేవి; వేళ యనునైజాప్తాళి.-వేళ యను=ప్రభాతసమయమను, నైజ=స్వీయమగు, అప్తాళి=సభివర్గము; మేలో నేర్పునక=మందిచాతుర్యముచేత; కమలాగారముకొ=పద్మమునుగృహమును; తాక; రయాత్మకొ=వేగిరపడుచి తమచేత; అలరకొ=ఓప్పనట్లు; కావింపఁగాకొ=చేయఁగా; అచ్చటకొ=అచ్చట; ఉత్తమభృంగీమిషగాయికావితతి=శ్రేష్ఠమగు నాఁడు తుమ్మెదలనెడు నెపముగల గానముచేయు స్త్రీలగుంపు; గీతవ్రాతముకొ=అనెకములగుపాటలను; వాడఁగక=పాడుచుం

డఁగా; ముదార సంఘంసంతోషరసము; మదికొ=మనమునందు; పొంగకొ=ఉప్పొంగఁగా ; కొల్వగూర్చుండెకొ=కొలువైయుండెను.

అనఁగాఁ బ్రభాతవేళ యనెడుచెలియ కమల మనెడుగృహము నొప్పనట్లొనరింపఁ గా నందు లక్ష్మీదేవి కొలువై యుండె ననియు నచట వాఁడుతు మైదలు మ్రోయుచుండఁగా గాయకస్త్రీలు గానము సేయునట్లుండె ననియు భావము. కమలములు వికసింపఁగానె యందు సిరి యొక్కారు ననుట తెల్లము.

చ. హరినిలయంబు తూర్పుదెసఁదయై మనుటకొ నమయాధ్యమాళి వి
స్ఫురితతదంతికోచ్చతరఃపూర్వబలాహకకూట భూరిగో
పురమునఁ గైశ్యగు ప్రసమఃపూర్వబలాహకకూటభూరిగో
వరమివరీతి నిల్పె ననివార్యమణీకలశంబుఁ గాంచితే.

136

టీ. కైశ్యగు ప్రసమపూర్వ బలాహకకూట=కొప్పచే రక్షింపఁబడిన క్రొత్తమబ్బుగ మిగలదానా! మబ్బుకన్నమిన్నయగు నీలిమగల కొప్పగలగాయనుట; హరినిలయంబు=ఇంద్రునివాసస్థానమైనపురము; తూర్పుదెసయై=తూర్పుదిక్కు; మనుటకొ=వర్ధిల్లుటచేత; సమయాధ్యమాళి=ప్రాతఃకాలమనెడు ప్రధానశ్రేష్ఠుఁడు; స్ఫురితతదంతి కోచ్చతరపూర్వ బలాహకకూట భూరిగోపురమునకొ.-స్ఫురిత=ప్రకాశించుచున్న, తదంతిక=అనగరసమీపమునందలి, ఉచ్చతర=మిగులగొప్పదియైన, పూర్వబలాహక=పూర్వపర్వతమయొక్క, కూట=శిఖరమనెడు, భూరి=స్వర్ణమయమగు, గోపురమునకొ=ఊరివాకిటియందు; “పురద్వారంతుగోపురమ్” అనియమరుఁడు; భూరిగోవరమివరీతికొ.-భూరి=అధికమగు, గోవర=నూర్పుఁడనెడు, మివరీతికొ=వ్యాజప్రకారముచేత ; అనివార్యమణీ కలశంబుకొ.- అనివార్య=నివారింపనలవిగాని, అధికమైనయనుట, మణీకలశంబుకొ=మణిమయమగుకలశమును ; నిల్పెకొ=ఉంచెను. కాంచితే=చూచితివా ?

అనఁగా నూర్పుఁ డుదయించె ననియు నతఁ డుదయగిరిశిఖరముననుండినవాఁడై తూర్పున నున్నయంద్రపురిద్వారముపైఁ బ్రాతఃకాల మనెడుప్రధాననిచే నిలుపఁబడినమణికలశమును బోలి యుండె ననియు భావము.

తే. అనుచుఁ జెలి విన్నవింప నయ్యంబుజాక్షి

చారుసుమత్యు డిగ్గి తత్సమయకృత్య

మెల్లఁ గావించి గురు భజియించి రవితు

లోత్తము వరియించుతఱిఁ గోరుచుండె నంత.

137

కృత్యము=అప్రాతఃకాలోచితమగు కార్యమును; ఎల్లఁ=అంతయు; కావించి=చేసి; గురుఁ
భజియించి=గురుసేవ చేసి; అంతఁ=అటుతర్వాత; రవికులౌత్తంసుఁ=నూర్యవంశీయుఁడ
గునుచుండుని; వరియించుతటిఁ=పెండ్లియాడుసమయమును; శోరుమఁ ఉండెఁ=అదియె
పుడు ఘటిల్లునో యని ప్రార్థించుచుండె ననుట.

ఆశ్వాసాంత పద్యములు.

మ. సతతానందితనంద నందనవనీసంచారజాగ్రత్పియో

ధృతకౌతూహలకంద కందనుషమోదారాంగసాక్షాత్ప్రియ

రతినందన్తుచికుంద కుందరదనారత్నాంఘ్రిలాక్షాంకగుం

భితవక్షస్త్విడమంద మందరధరా భృద్భూరిభారాంచితా.

138

టీ. సతతానందితనంద=ఎల్లపుడు సంతసింపఁజేయఁబడిన నందుఁడుగలవాఁడా! నంద
నవనీసంచార జాగ్రత్పియోధృతకౌతూహలకంద.-నందనవనీసంచార=నందనవన సంచారము
చేత, జాగ్రత్=నిస్తంద్ర మైన, ప్రియా=సత్యభామయొక్క, ఉద్ధత=మిక్కుటమగు, కౌతూహల=
సంతనమునకు, కంద=కారణమగువాఁడాయనుట; కందనుషమోదారాంగ సాక్షాత్ప్రియా
రతినందన్తుచికుంద.-కంద=మేఘముయొక్క, నుషమా=పరమశోభవంతి శోభ చేత, ఉదా
ర=ఉత్కృష్టమగు, అంగ=శరీరముయొక్క, సాక్షాత్ప్రియా=ప్రత్యక్షకరణమందలి, రతి=
అసక్తిచేత, నందత్=సంతసించుచున్న, ముచికుంద=ముచికుందుఁడను భక్తుఁడుగలవాఁడ !
కుందరదనారత్నాంఘ్రి లాక్షాంకగుంభిత వక్షస్త్విడమంద.-కుందరదనారత్న=స్త్రీరత్న
మగు లక్ష్మీదేవియొక్క, అంఘ్రిలాక్షాంక=పాదయా వకచిహ్నములచేత; గుంభిత=కూర్చఁ
బడిన , వక్షః=ఉరముయొక్క, త్విట్=కాంతిచేత, అమంద=అధికుఁడయినవాఁడా! మంద
రధరా భృద్భూరిభారాంచితా = మందరాచలముయొక్క యధికమగు భారముచేత నొప్పెడి
వాఁడా ! ఈకృతిపతి సంబోధనములకు నుత్తరపద్యములందలి తత్సంబోధనములకు నాశ్వా
సాంతగద్యముతో నన్వయము. ముక్తపద గ్రస్తమను శబ్దాలంకారము.

క. చక్రప్రహరణ రక్ష, శ్చక్రప్రహరణవిహార సారంగద్వి

జ్ఞానావక్రప్రమథన శ్చానా, వక్రప్రమథనతశంభువర్ణితవిభవా.

139

టీ. చక్రప్రహరణ = చక్రమేయాయుధముగాఁగలవాఁడా ! రక్షశ్చక్రప్రహరణ
విహార=రాక్షస సమూహముయొక్క సంహార మేవిహారముగాఁగలవాఁడా! సారంగద్విజ్ఞానావక్రప్ర
మథన.-సారంగద్విట్=గజద్వేషియగు, నక్ర=ముసలికి, ప్రమథన=సంహర్తయగువాఁడా!
జ్ఞానావక్రప్రమథనత శంభువర్ణితవిభవా.-జ్ఞాన=జ్ఞానముచేత, అవక్ర=సరళులగు, ప్రమథ=
ప్రమథులచేత, నత=నమస్కరింపఁబడిన, శంభు=శివునిచేత, వర్ణిత=వర్ణింపఁబడిన, విభవా=
వైభవముగలవాఁడా ! శివుడు విష్ణువల్లభుడు గానఁ దద్విభవమును గొని యాడు ననుట.

ఉత్సాహ. వారణప్రభుతదంతవై రిదోర్విసారణా
సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా
కారణప్రభాతిఘోరకంసమల్లమారణా
మారణద్దనుప్రభుతమండలీనివారణా.

140

టీ. వారణప్రభుతదంతవై రిదోర్విసారణా. - వారణ = కువలయాపీడ మయొక్క, ప్రభుత = గొప్పలగు, దంత = దంతములకు, వైరి = శత్రువులగు, రిదోర్విసారణా = భుజప్రసారణము గలవాఁడా! సారణాంకమానిరాజచక్రతోషకారణా. - సార = శ్రేష్ఠమగు, ణ = జ్ఞానమె, అంక = చిహ్నముగాఁగల, మానిరాజచక్ర = మునిరాజమండలియొక్క, తోష = సంతోషమునకు, కారణా = హేతువైనవాఁడా! “ఁసరోజదశేజ్ఞానేత్రిమనిస్తలవస్తుని” అని రత్నమాల; కారణప్రభాతిఘోరకంసమల్లమారణా. - కారణ = కరణసంబంధియగు, ప్రభా = కాంతిచేత, అతిఘోర = మిగులభయంకరుఁడగు, కంసమల్ల = చాణూరునకు, మారణా = సంహారమైనవాఁడా! మారణద్దను ప్రభుతమండలీనివారణా. - మా = లక్ష్మిచేత, రణత = ధ్వనించుచున్న, సంపత్సమృద్ధులైన యనుట, దనుప్రభుత = దనుజులయొక్క, మండలీ = గుంపునకు, నివారణా = నివారకుఁడా! పాదసంధియమకవిశేషము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదసమాసాది తోభయభాషాకవిత్వకళాకళత్రచేచెల్లగోత్రపవిత్రసురభిమల్లక్షమాపాలనత్పుత్రకవిజనవిధేయమాధవరాయప్రణీతంబైనచంద్రికాపరిణయంబనుమహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణానమాసాదితనర్వసౌభాగ్యభాగ్యనగరమహారాజ్యసంకలితశ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్యశ్రీచేచెల్లగోత్రపవిత్రకవిజనగేయశ్రీవేంకటజగన్నాథరాయనత్పుత్రసత్సంప్రదాయశ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయపరిపూర్వసరసవైదుర్యతదాస్థానతలమండితశేషసదాశివపండితవిరచితకరదాగమసమాఖ్యర్యాఖ్యయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీయేనమః.

శ్రీలక్ష్మీనరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము

సంచమాశ్వాసము.

క. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభ సాధ్యవనసహకృత్ప్రసన్నమచక్రా

ప్రభవాసురసర్వంకమ, విభవమృత్యుప్రతాపవృత గోపాలా.

1

టీ. సుభగంభావుకఘనకౌస్తుభ.-సుభగంభావుక = మనోజ్ఞమగు, ఘనకౌస్తుభ = ఈ త్కృష్టమగుకౌస్తుభమణిగలవాఁడా! సాధ్యవన సహకృత్ప్రసన్నమచక్రా - సాధు=సత్పురుషులగుమున్యాదులయొక్క, అవన=రక్షణమందు, సహకృత్ప్రసన్నమచక్రా=దుర్దాంతమగుచక్రముగలవాఁడా! ప్రభవాసురసర్వంకమవిభవమృత్యుప్రతాపవృత.-ప్రభవ=సమర్థులగు, అసుర=రాక్షసులకు, సర్వంకమ=నాశకమగు, విభవమృత్యు=విభవము నుగ్రాదము దలంచెడి, ప్రతాప=పరాక్రమముచేత, వృత = కూడుకొన్నవాఁడా! గోపాలా=క్రిమదన గోపాలస్వామీ! ఈ కృతిపతిసంబోధనమున కుత్తరపద్యస్థమగు చిత్తగింపుముక్తియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్షి, సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజుఁ

దువిద తద్రాజచంద్రైక వివరిపావిధానపాణింధమాత్మచేదనరునపుడు.2

టీ. చిత్తగింపుము=అవధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్షినమితికిఁ=శౌనకుఁడుమొదలు గాఁగలమహర్షిసంఘమునకు; ఇట్లు=వత్సమణిప్రకారముగా; రోమహర్షణతనూజుఁడు=నూతుఁడు; అనుక=వచించెను. ఉవిద=చంద్రిక; తద్రాజచంద్రైకవివరిపావిధానపాణింధమాత్మచే. -తద్రాజచంద్ర=ఆసుచంద్రునియొక్క, ఏక=ముఖ్యమగు, వివరిపా=వరియించునిచ్చయొక్క, విధాన=ప్రకారమునకు, పాణింధమ=జ్ఞాపకమగు, “ఉగ్రమృత్యురమృతపాణింధమాశ్చ” దీనినీరూపమగు, ఆత్మచే=మాననముచేత; తనరునపుడు=ఓష్ఠసమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థమితి నన్వయము.

మ. సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితి తదస్తోకాశయాంబితే

హితము న్బొటలుచే నెఱింగి తదమూల్యేష్టార్థసంసిద్ధికై

చతురత్వంబునఁ దత్సవ్యయంవరవిధిన్ జాటింపఁ బంచెక భట

ప్రతతి స్వేక్షణదోదయేశ్వరుఁ డతిప్రహృతిలిప్తాత్ముడై.

3

టీ. క్షణదోదయేశ్వరుడు = క్షణదోదయరాజు ; అతిప్రస్థాతిలిప్తాత్మఁడై = అత్యానందముచేఁ బూయఁబడినచిత్తము గలవాఁడై, సుతతారుణ్యశుభోదయస్థితిఁ. - సుత = కొమార్తెయగుచంద్రికయొక్క, తారుణ్య = యౌవనముయొక్క, శుభోదయ = శుభమగునావిర్భావముయొక్క, స్థితిఁ = సత్తన ; తదస్తోకాశయాంబితేహితముఁ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అస్తోక = అధికమగు, ఆశయ = అభిప్రాయమందు, “ అభిప్రాయశ్చంద్రఆశయః ” అని అమరుఁడు, ఆలంబిత = లగ్నమగు, ఈహితముఁ = కోరికను ; బోటులచేఁ = స్త్రీలచేత ; ఎఱింగి = తెలిసి ; తదమూల్యేష్టానంసిద్ధిఁ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, అమూల్య = వెలలేని, ఇష్టార్థ = మనోరథముయొక్క, సంసిద్ధిఁ = ప్రాప్తికొఱవ ; చతురత్వంబునఁ = చాతుర్యముచేత ; తత్స్వయంపరవిధిఁ. - తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంపర = స్వయంపరముయొక్క, విధిఁ = విధానము ; చాటింపఁ = చాటించుటకై ; భటప్రతీతిఁ. - భట = బంట్లయొక్క, ప్రతీతిఁ = సమాహము ; నే = శీఘ్రముగ ; పంచెఁ = ఆజ్ఞాపించెను.

క్షణదోదయరాజు తనకొమార్తెయగుచంద్రికయొక్క యిష్టార్థమును ఆపెయావనావిర్భావమును స్త్రీలవలనఁ దెలిసికొని స్వయంపరమునకై యత్నించి చాటింప భటులంబంచెనని భావము.

మ. ధరణీనాథభటచ్చటాముఖరితోఁ ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయం
వరకర్ణేజ్ఞఁ డిండిమాదికమహాఁ వాదిత్రనాదంబు దు
స్తరమై యత్తతః బాల్యై నద్భుతగతిఁ నస్తార్థ వీమధ్యభూ
వరకోటిపుట భేదనాఘవిశిఖాఁ వల్లప్రఘాణంబులఁ.

4

టీ. ధరణీనాథభటచ్చటాముఖరితోఁ ద్యచ్ఛంద్రికై కస్వయంవరకర్ణేజ్ఞఁ డిండిమాదిక మహావాదిత్రనాదంబు. - ధరణీనాథ = క్షణదోదయనియొక్క, భటచ్చటా = బంట్లగుంపుచే, ముఖరిత = మ్రోయింపఁబడినట్టియు, ఉద్యత్ = ప్రకాశించుచున్నట్టియు, చంద్రికా = చంద్రికయొక్క, ఏక = ముఖ్యమైనట్టి, స్వయంపర = స్వయంపరోత్సవమునకు, కర్ణేజ్ఞ = నూచకమగు, ఇచట “ సైమృతర్ణయోరమిజహోః ” అనియప్రవృత్త్యమును, “ తత్పురుషేకృతిబహుళ ” మని విభక్తిలోపము లేదు, డిండిమాదిక = డిండిమము మొదలుగాఁగల, మహావాదిత్ర = అధికమగునాతోద్యమయొక్క, “ వాదిత్రాతోద్యనామక ” మని యమరుఁడు, నాదంబు = ధ్వని ; సస్తార్థ వీమధ్యభూవరకోటిపుట భేదనాఘవిశిఖావల్లప్రఘాణంబులఁ. - సస్తార్థ వీ = సప్తనముద్రములయొక్క, సస్తానా. మర్ణవానాం సమాహారః అను విగ్రహమునందు “ అకారాంతోత్తరపవోద్విగుప్తీయామిప్తః ” అను వార్తికమువలన స్త్రీత్వము, టిడ్డాణభిత్వాదినూత్రమువలన స్త్రీప్రత్యయము వచ్చినదనియెఱుంగునది, మధ్య = మధ్యభాగమునందున్న, భూవర = రాజులయొక్క, కోటి = సమాహముయొక్క, పుటభేదన = పట్టణములయొక్క, ఓఘ = సంఘముయొక్క, విశిఖా = రాజమార్గములందలి, వల్ల = సుందరమగు, ప్రఘాణంబులఁ = అలించుములయందు ; అద్భుతగతిఁ = అత్యాశ్చర్యమగురీతిచేత ; దుస్తరమై = అధికమైనదై ; అత్తతః = అనమయమందు ; బాల్యై = బిచ్చెను.

క్షణదోదియరాజభటులచే మ్రోయింపబడినస్వయంవరసూచిమగుడిండివారవము
సప్తసముద్రమధ్యమునకుండు భూపతులప్రమాణంబులందు నొప్పెననిభావము. రాజధానుల
యందంతటను డిండిమములు మ్రోయించిరిని ముఖ్యాశయము.

మ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్తు సముదంతచద్భూరిభేరిసము

ద్యవభాంకారములట్లు మేల్కొన నదభిప్రావృషేణ్యాంబుదా

రవభంగి న్నుమకాండకోదయపమగ్రత్వంబు చాలం దలం

ప విచిత్రం బాకొ చిత్తవీధి నవనీపశ్రేణికిం జేరుటల్.

5

టీ. శ్రవణాభ్యుత్సవపోషయిత్తు సముదంతచద్భూరిభేరిసముద్యవభాంకారములు. - శ్రవ
ణ=వీనులకు, అభ్యుత్సవ=ఆనందమును, పోషయిత్తు=పోషించు, సముదంతత్ = మిక్కిలి
యొప్పుచున్న, భూరి=వికాలమగు, భేరి=దుందుభులవలన, సముద్యవ=పుట్టిన, భాంకారములు=
భాంకారధ్వనులు; అట్లు=ఆనమయమందు; మేల్కొనక=మేలుకొనఁగా; అదభిప్రావృషే
ణ్యాంబుదారవభంగి. - అదభ్ర=అధికమగు, ప్రావృషేణ్య=వర్షాకాలమందుంబుట్టిన, “ప్రా
వృషమణ్యః” అని ఏణ్యప్రత్యయము, అంబుద=మేఘములయొక్క, ఆరవ=ధ్వనులయొక్క,
భంగి=రీతిచేత; సుమకాండకోదయసమగ్రత్వంబు. - సుమకాండక = పుష్పసంఘముయొ
క్క, ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు = పరిపూర్ణత; నవనీపశ్రేణికి. - నవ=
నూతనమగు, నీప=కడిమిచెట్లయొక్క, శ్రేణికి=పంక్తికి; చేరుటల్ = పొందుటలు; చిత్త
వీధి=హృదయమందు; చాలక=మిక్కిలి; తలంపక=అలోచింపఁగ; విచిత్రంబాకొ=విచిత్ర
మా? యనికాకువు. ఇచట ఆవనీపశ్రేణికి. - ఆవనీప=రాజులయొక్క, శ్రేణికి=సమాహము
నకు; సుమకాండకోదయ సమగ్రత్వంబు. - సుమకాండక=పూర్ణాపులుగలవలతొనియొక్క,
ఉదయ=ఆవిర్భావముయొక్క, సమగ్రత్వంబు=పరిపూర్ణత; చేరుటలు చిత్రముకాదనిస్వభా
వార్థము.

అనఁగా వర్షాకాలికమేఘగర్జితశ్రవణము కాఁగానే కడుములకుఁ గుసుమములుగలిగి
నట్లు స్వయంవరోత్సవనూచకమగు భేరిని నాదము చెవిసోఁకగానే భూపతులకు మన్వధావేశ
ముగలిగె నని భావము.

చ. కమలశరకుండు ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరి నిక్షుచాపవ

ర్యము గొని గూర్చుబంధరగుళికారవ మెంతయు నాత్మనాద్వితీ

యమయి యెసంగ దేశవనుధాధిపముఖ్యపురీలలామబ్బం

దములఁ జెలంగెఁ దత్పటహంసవ్యగభీరనినాద మత్తటిక.

6

టీ. తత్పటహంసవ్యగభీరనినాదము. - తత్=ఆస్వయంవరోత్సవసంబంధియగు, పటహం
సాద్యవిశేషముయొక్క, నవ్య=నూతనమగు, గభీర=గంభీరమగు, నినాదము=ధ్వని; అత్తటిక=
ఆనమయమందు; కమలశరకుండు=మదనుడు; ప్రాప్తకటకాముఖవైఖరి. - ప్రాప్త=పొందఁ
బడిన, కటకాముఖ=నడిమివ్రేళ్ల సందున బొటనవ్రేలు చొప్పించి యుటచేతచాయ వ్రాల్చి

యుంగరపువేలిని చిటికెనవేలిని నించుకంత వంచి చూడవుగా పట్టినవా స్తవిశేషముయొక్క,
వైఖరికొ=రీతిచేత; ఇత్తువాపవర్యము = చెఱుకువించిని; కొని = గ్రహించి; కూర్చుబంధరగు
కారవము = జతపఱచుతు మైదయలైత్రాటిమోత; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; ఆత్మనాద్వితీయ
ముఅయి = తనచేతరెండవదై; “ఆత్మనశ్చపూరణే” అని తృప్తీయకులుకులేదు; ఎసం
గకొ=అతిశయింపఁగ; పసుధాధిపముఖ్యపురీ లలామబృందములకొ.-పసుధాధిప = రాజుల
యొక్క, ముఖ్యపురీలలామ = రాజధానీశ్రేష్ఠములయొక్క, బృందములకొ = సమూహముల
యందు; చెంగెకొ=ఁపెను.

మ. మునుతాత స్తతలోక వాగమృతసంభూతిం గడుం జంద్రికా

వనితామోహముఁ గాంచి మన్తభశరఁజ్వాలావళిం గుందువి

శ్వనరాధీశ్వరకోటికిం ద్వర యిడఁ న్నాన్వంతప్రియంభావుకా

తనుతద్ధోషము తత్స్వయంవరముఁ జెందం బోవ నప్పట్టనకొ.

7

టీ. మును=పూర్వమందు; తాత స్తతలోక వాగమృతసంభూతికొ.-తాత స్తత=అక్క
డక్కడనుండివచ్చిన, ఇచట “తతలగతః” అని అనోప్రత్యయము “అన్యయానాం భూ
త్రే టిలోపః”యని టిలోపము నచ్చినది, లోక=జనులయొక్క, వాగమృత=అమృతమువంటి
వచనమువలన, సంభూతికొ=పుట్టుకగల; కడుకొ=అధికమగు; చంద్రికావనితామోహము.-
చంద్రికావనితా=చంద్రికయను పేరుగల స్త్రీయందలి, మోహముకొ=వలపు; కాంచి=పొంది;
మన్తభశరజ్వాలావళికొ.-మన్తభశర=మహతూపులయొక్క, జ్వాలా=మంటలయొక్క, అవ
ళికొ=బంతిచే; కుందువిశ్వనరాధీశ్వరకోటికికొ.-కుందు = పరితపించు, విశ్వనరాధీశ్వర =
ప్రపంచమునందుండురాజులయొక్క, కోటికికొ=సమూహమునకు, న్నాన్వంతప్రియంభావుకాత
నుతద్ధోషము.-న్నాన్వంత=హృదయములకు, ప్రియంభావుకొ=ప్రియమగు, ఆతను = అధికమగు,
తద్ధోషము=అన్యయంవరనూచకమగు భేరినాదము; తత్స్వయంవరముకొ=అచంద్రికాస్వయం
వరమును; చెందకొపోవకొ=చేరఁబోవుటకు; అప్పట్టనకొ=అసమయమందు; త్వర=చేగిర
పాటును; ఇడెకొ=ఇచ్చెను.

అనఁగా నచ్చటచ్చటనుండి వచ్చుచున్న జనులవలన క్షణపోదయరాజకుమారికయ
గుచంద్రికయొక్కచక్కడవనువని వలపుచెందియుండిన రాజు లాచంద్రికాస్వయంవరోత్సవ
నూచకమగు భేరినాదమును విని సంతసించి యాస్వయంవరోత్సవమునకుఁ బోవనుద్యమించి
రని భావము.

మ. వరభంభాకులనిన్వనప్రతటి నఁవ్యామావతంసస్వయం

వరభద్రోన్నతి యెయ్యెడ న్దెలిసె నోఁ వై శంభయవ్వేళ న

వ్యరతిశ్రీగతి నేగఁ గాఁ దొడఁగె విశ్వారాట్కులం బొర యు

ర్వర నేమంచు నుతింప వచ్చు జలజాఁస్త్రస్థితమాయూవిధికొ.

8

టీ. వరభంభాకులనిస్వనప్రతిత్తి. - వర = శ్రేష్ఠమగు, భంభాకుల = భంభయనుభవని సమాహముగల, నిస్వన = ధ్వనులయొక్క, ప్రతిత్తి = సమాహముచేత; అవ్యాగూఢతంసస్వయం వరభద్రోన్నతి. - అవ్యామాపితంస = చాత్రశ్రేష్ఠయగు సాచంద్రికయొక్క, స్వయంవరభద్ర = స్వయంవరమంగళముయొక్క, ఉన్నతి = ఆతిశయము; ఎయ్యైక్ = ఏనమయమందు; తెలిసెనో; వైశంబె = శీఘ్రముగ; అవ్యేశక్ = ఆనమయమందు; నవ్యరతిశీగణ్. - నవ్య = నూతనమగు, రతి = అనురాగముయొక్క, శ్రీ = సంపదయొక్క, అనంగ నమరాగాతిశయముయొక్క యనుట, గణ్ = ప్రాప్తిచేత; విశ్వారాట్కులంబు = నరపతినయాహము; “విశ్వస్యవసునాటోః” అను నూత్రమువలన, విశ్వశబ్దమునకు దీర్ఘమని తెలియునది; ఏగణ్ = పోవుటకు; తోడగణ్ = ప్రయత్నించెను. ఔర = అశ్విర్యము! జలజాస్త్రస్థితమాయావిధిక్. - జలజాస్త్ర = మన్మథుని యొక్క, స్థిత = అధికమగు, మాయావిధిక్ = మాయావిధానము; ఉర్వరక్ = పుడమియందు; ఏమంచుక్ = ఏమనుచు; నుతింపవచ్చుక్ = కొనియాడవచ్చును?

అనంగ స్వయంవరోత్సవసూచికమగు భేరినివాదము వినినతోడనే నరపతిసంఘము చంద్రికయం దనురాగముఁ బూని యాయుత్సవమునకుఁ బోవ నుపక్రమించిరి. మన్మథునిమాయ నేమని కొనియాడవచ్చునని భావము.

చ. నెలత వరించుఁ ద మ్మిదియె * నిక్క మటంచుఁ దలంచి వేడుక
 గ్గలసి పయోజబాణజయ * కారణరూపసహాయత నిర్వా
 జలునకలాంతరీపన్వప * శేఖరు లెల్లఁ బ్రయాతుకాములై
 వెలలిరి దంతిచక్రపద * వీతిపదాతినమూహసంవృతిక్.

9

టీ. నెలత = చంద్రిక; తమ్మక్; వరించుక్ = కోరును. ఇదియొక్కము = ఇదియే నిశ్చయము. అటంచుక్ = ఆప్రకారమనుచు; తలంచి = ఎంచి; వేడుకక్ = సంతసముచేతి; కలసి = పెనంగి; పయోజబాణజయకారణరూపసహాయతిక్. - పయోజబాణజయ = మన్మథజయమునకు, కారణ = హేతుమగు, రూప = సౌందర్యముయొక్క, సహాయతక్ = సహాయత్వముచేత; విరాజిలునకలాంతరీపన్వప శేఖరులెల్లక్. - విరాజిలు = ప్రకాశించుచున్న, సకల = సమస్తమగు, అంతరీపన్వప శేఖరులు = ద్వీపాంతరాధిపతులగు రాజశ్రేష్ఠులు; ఎల్లక్ = అందఱును; ప్రయాతుకాములై = పోనిచ్చగలవారయి; “తుంకామచనసోఽపి” యనుదానివలన తుమున్నకార్థమునకు లోపమని యెఱుంగునది; దంతిచక్రపదవీతిపదాతినంవృతిక్. - దంతి = ఏనుగులయొక్క, చక్రపద = రథములయొక్క, వీతి = గుఱ్ఱములయొక్క, పదాతి = కాల్యలములయొక్క, సంవృతిక్ = కూడికచేతను; వెలలిరి = బైలుదేలిరి.

అనంగ సీచంద్రిక మచ్చేవరించు నని జేర్చి సంతసముతో మన్మథుని నిరసించునందఱు గలనకలద్వీపాధిపతులగు రాజులు సేవలతోఁ గూడి వెడలి రని భావము.

మః సకి యోవాని వరించిన న్నిజశితాస్త్రవ్యాజవాతంధయా
 లికిఁ దజ్జీవనమీరపానమును హఃలి వ్లేర్చి యాతామృతం
 జకర నైకొని వత్తు మంచుఁ దలఁ పెచ్చు గొందఁ టువ్వీశపు
 త్రుకు లేతెంచిరి లేఖవర్ణ్యపుతనావాతంబు సేవింపఁగన్.

10

టీ. కొందఁ టువ్వీశపు త్రిమలు=కొంతమందిరాజకుమారులు; సకి=చంద్రిక, ఎవాని= ఎవనిని; వరించిన=కోరినను; నిజశితాస్త్రవ్యాజవాతంధయా=నిజ తమసంబంధులగు, శిత=తీక్ష్ణములయిన, అస్త్ర=బాణములను, వ్యాజ=కపటముగల, వాతంధయ=సర్పములయొక్క, అలికి=సమూహమునకు; తజ్జీవనమీరపానమును.-హః=వారలయొక్క, జీవనమీర=ప్రాణ వాయువుయొక్క, పానమును=త్రాగుటను; హఃలి=ఆనతిచే; వ్లేర్చి=కూర్చి; ఆతామృతంజ కరన్=ఎఱ్ఱదామరవంటినాస్త్రముగల యాచంద్రికను; కైకొని=తీసికొని; వత్తుమంచున్=వత్తు మని; తలఁపు=కోరిక; ఎచ్చున్=అతిశయింపఁగ; లేఖవర్ణ్యపుతనావాతంబు.-లేఖ=దేవత లచే, వర్ణ్య=పాగడఁదగిన, పుతనా=సేనయొక్క, “పుతనానీశీచమూః” అని యమరుఁ డు; వ్రాతంబు=సమూహము; సేవింపఁగన్=కొలువఁగ; ఏతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగఁ గొందఁ టు రాజపుత్రులు చంద్రిక యెవని వరించిననువాని ప్రాణవాయువులను మాబాణము లనుసర్పములకుఁ ద్రాగించియనఁగా వానిని హింసించి యయినను నాచంద్రికను దీసికొని వత్తు మని స్వయంవరోత్సవమునకు ననేక సేనలతోఁ గూడి యేతెంచి రని భావము.

చ. సాగసు చెలంగ నల్లు శతశోమణిభూషణభూషితాంగులై
 యగణితహస్తీరాజవృత్తి నందితభద్రగజాధిరూఢులై
 ద్విగుణితహర్షయుక్తి నరుఁడెంచిరి కొందఁ టు దేశవల్లభుల్
 నగకుచ నన్యదీయఁగఁ దననర్పదు మద్రుమ యంచు నెంచుచున్.

11

టీ. కొందఁ టుదేశవల్లభుల్=కొందఁ టుదేశాధిపతులు; సాగసు=అందము; చెలంగన్= ప్రకాశింపఁగా; అల్లు=అసుయమందు; శతశోమణిభూషణ భూషితాంగులువి.-శతశః= అ నేకప్రకారములగు, మణిభూషణ=రత్న భూషణముల చేత, భూషిత=అలంకరింపఁబడిన, అం గులై=శరీరములుగలవారై; అగణితహస్తీరాజవృత్తి.-అగణిత=లెక్కపెట్టుట కలదిగాని, హస్తీరాజ=గజశ్రేష్ఠములయొక్క, వృత్తి=ఆవృత్తిచేత; అంచిత భద్రగజాధిరూఢులై.-అం చిత=ఓప్పుచున్న, భద్ర=భద్రజాతిగల, గజ=ఏనుగులను, అధిరూఢులై=ఎక్కినవారై; ద్విగు ణితహర్షయుక్తి.-ద్విగుణిత=రెట్టింపఁబడిన, హర్ష=అనందముయొక్క, యుక్తి=సంబంధము చేత; నగకుచన్=గుబ్బలులవంటిపాలిండ్లుగల చంద్రికను; మద్రుమ.-మత్=నాయొక్క, రమ= సంపద; అన్యదీయఁగన్=ఇతర సంబంధినియైనదానినిఁగ; తననర్పదు=దేయదు. అంచున్=అని; ఎంచుచున్=తలఁచుచు; అరుదెంచిరి=వచ్చిరి.

అనగఁ గొండఱు దేశాధిపతులు బహువిధభూమికాలంకృతులై అనేకగజములతోఁ గూడి భద్రగజముల నెక్కి సంతసముతో చంద్రికను మావిభవంబు మఱియొకనిని గోర నియ్య దని యెంచుచు వచ్చి రనిభావము.

మ. మఱియున్ వచ్చిరి దేశనాయకులు భామామంగళస్ఫూర్తి న
త్తఱి వీక్షింప నురేంద్రనీలరథసంతానంబుపై నెక్కి శ్రీ)
మెఱయ న్నారిధరాళిపైఁ దగుధరామిత్రుల్ బలె న్నోడుకల్
దొఱయ న్సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోఁ జయ్యనన్. 12

టీ. దేశనాయకులు=దేశాధిపతులు; సురేంద్రనీలరథసంతానంబుపైఁ.-సురేంద్రనీల= ఇంద్రనీలమణిమయమగు, రథ=స్వందనములయొక్క, సంతానంబుపైఁ=సమాహమమీద; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; శ్రీ=సంపద; మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగ; వారిధరాళిపైఁ.-వారిధర=మేఘములయొక్క, ఆళిపైఁ=బంతిమీద; తగుధరామిత్రుల్ బలెన్=ఒప్పుచున్న పర్వత శత్రువులగు నింద్రులవలెనె; నోడుకల్=సఁతోషములు; దొఱయన్=కలుగఁగ; సంగరపారదృశ్యబలసందోహంబుతోఁ.-సంగర=యుద్ధముయొక్క, పారదృశ్య=అంతమునుగన్న వారియొక్క, అనగఁ రణపండితులయొక్కయనుట, బల=సేవలయొక్క, సందోహంబుతోఁ=సమాహమతోడ; చయ్యనన్=శిశ్రియగ; అత్తఱిన్ = ఆనయమందు; భామామంగళస్ఫూర్తిఁ.-భామా=చంద్రికయొక్క, మంగళ=స్వయంవరరూపమగు మంగళముయొక్క, స్ఫూర్తిఁ=అతిశయమును; వీక్షింపన్=చూచుటకు; మఱియున్=ఇంకను; వచ్చిరి.

అనగఁ మఱియుం గొండఱు నరపతులు ఇంద్రనీలమణిమయ ములగురథముల నెక్కి మేఘపంక్తిపై నెక్కిన యింద్రులవలెఁ బ్రకాశించుచు జంద్రికాస్వయంవరోత్సవమును జూచుటకై సేవలతోఁ గూడి వచ్చిరని భావము.

చ. మొనసినయెక్కుచక్కఁదనమున్ నెఱిసిటును మించ మోదపూ
ర్తి నపుడు వచ్చురాజసుతఃబృందము గన్గెన నయ్యె మారు నె
క్కనిఁ గని యుబ్బు లచ్చిపయిఁగాటపుటీను భజించి ధాత్రీ) నూ
తనవనజాస్త్రకోటుల నుదారమహాత్మతచే సృజించె నాన్. 13

టీ. ధాత్రి=భూమి; మారున్=మన్నఁగుని; ఒక్కనిన్=ఒకనిని; కని=ప్రసవించి; ఉబ్బులచ్చిపయిన్=సంతసించులక్షి దేవిపై; గాటపుటీనున్.-గాటపు=గాథమగు, ఈసున్=అనూయను; భజించి=పొంది; నూతనవనజాస్త్రకోటులన్=అభినవమన్నధకోటులను; ఉదారమహాత్మతచేఁ.-ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, మహాత్మతచేఁ=మహిమచేత; సృజించెనాన్=సృష్టిచేసెనోయనునటులు; మొనసినయెక్కుచక్కఁదనమున్.-మొనసిన=కలిగిన, ఎక్కుచక్కఁదనమున్=అధికమగునందమును; నెఱిసిటును=నిండినమురిపెమును; మించన్=అతిశయించు

పఁగ; మోదపూర్తికొ.-మోది=నంతోషముయొక్క, పూర్తికొ=పరిపూర్ణతచేత; అపుడు=ఆనమయమందు; వచ్చురాజనుతబృందము=ఏతెంచురాకొమరులగుంపు; కన్దోనకొ=చూచుటకు; అయ్యొకొ=అయినను.

కలిమిజవరా లొకపూమిలుకానిని గని విజ్ఞప్తిగఁగాఁ బుడమి యాలచ్చిపై యీసున నెన్నిక లేని క్రొత్తపూమిలుకాండను గనెనో యచునటులు చక్కఁదనమున మించు పెక్కు రాకొమరు లేతెంచి రని భావము. ఇందు నుత్పేక్షలంకారము.

మ. జగతీమార్గము లెల్ల నిండి యినుము * ల్పల్లక ధరం జేర న

ట్టుగ నేతెంచిరి రాజపుత్రకులు నీటుల్ మీఱ నప్పట్టునక

జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుతత్త్వాధూళిమేఘాళికొ

మిగుల స్వర్జలఁ గూర్చ మర్దళజధింధిమ్యార్భటీపేటికల్.

14

టీ. జగతీమార్గములు=భూమార్గములు; ఎల్లకొ=అంతయు; నిండి=కప్పకొని; ఇనుముల్=ఇసుకలు; చల్లకొ=వెదచల్లఁగ; ధరకొ=భూమిని; చేరనట్టుగకొ=పొందనట్టుగా; రాజపుత్రకులు; రాకొమరులు; నీటుల్మీఱకొ=మరిపెమలతికయింపఁగ; అప్పట్టునకొ=ఆనమయమందు; జగదంధంకరణాధ్యసై న్యవిధుతత్త్వాధూళిమేఘాళికొ.—జగల్=లోకమునకు, అంధంకరణ=అంధ్యమునుజేసెడి, ఆధ్య=ఁపన్నమగు, సైన్య = సేనచే, విధుత=ఎగురఁగొట్టఁబడిన, త్త్వాధూళి=భూపరాగమనెడు, మేఘాళికొ=మేఘపంక్తికి; మిగులకొ=మిక్కిలి; మర్దళ జధింధిమ్యార్భటీపేటికల్.—మర్దళజ=మద్దలవలనఁబుట్టిన, ధింధిమ్యార్భటీ = ధింధిమియను ధ్వను సులయొక్క, పేటికల్=బృందములు; గర్జలకొ = గర్జాధ్వనులను; కూర్చకొ=జతపఱుపఁగ; ఏతెంచిరి=వచ్చిరి.

అనఁగ రాకొమరులు భూమార్గములెల్ల నినుక చల్లినను గ్రిందఁబడనియటులునిండుకొని వారలనైవ్యపరాగ మనుమేఘాళికి మద్దలధ్వనులు గర్జారావము లగుచుండఁగా నేతెంచి రని భావము.

చ. వనితస్వయంవరోత్సవము * వాసిగఁ గన్లెన వచ్చు భూమికాం

తనికర ముప్పు దోచెఁగరిఁనాయకపాశులపై నిజైకతై

క్ష్యనియతి మాని చల్లఁదన * మంది మహాదయలై లోటులకొ

దినముఖవేళఁ జూడఁ బడుచీధితిరాజనమూహవైఖరికొ.

15

టీ. వనిత స్వయంవరోత్సవము=చంద్రికాస్వయం వరోత్సవమును; వాసిగకొ=బాగుగ; కన్దోనకొ=చూచుటకు; వచ్చుభూమికాంతనికరము=వచ్చుచున్నరాజబృందము; అప్పు=ఆనమయమందు; కరినాయకపాశులపైకొ=గజబృందయలమీఁద; నిజైకతైక్ష్యనియతికొ.—నిజ=తమనంబంధియగు, ఏక=ముఖ్యమగు, కైక్ష్య = తీక్షణభావముయొక్క, నియతికొ = నియమ

మును; మాని=విడిచి; చల్లదనము=శీతస్వభావమును; అందఁ=పొంది; మహోదయత్తలకోట
లకో=ఉదయగిరి శిఖరములందు; దినుభవకోట=ఉదయకాలమందు; చూడఁబడుదీధితిరాజ
సమాహవైఖరికో.—చూడఁబడు=కనఁబడుచున్న, దీధితిరాజ సమాహ=మార్వ సమాహము
యొక్క, వైఖరికో=చీతిచేత; తోడఁ=కానిపించెను.

అనఁగా నాకలికిన్మయంపరోత్సమునకు నేనుఁగులపై నెక్కియేతెంచుపుడమితోడు
లపుడు తీక్షణభావముమాని చల్లదనంబవలంబించి పొడుపుకొండకొనలపైఁ జూపట్టుదినముఖ
మార్వబింబులపగిదిఁ గాన్పించి రని భావము. గజబృందముల నధిష్ఠించి యున్న రాజ
బృందములను ఉదయగిరి శిఖరగతిభాగ మూర్ధులగా నుత్పేక్షించుటచే నమూత్పేక్షలం
కారము.

మ. నెఱి నంకాంచితమూర్తు లందఱు కలానీకైకరోచిష్టు లం
దఱు సత్పాలనదత్తు లందఱు దగ్గఁ శ్యామాభిరామాత్ము లం
దఱు గానం బజలెంచురాసుతులు నేత్రప్రీతి చేకూర్చి ర
త్రుతి నానా నన విశ్వరూపగతిచేతం దోచుచంద్రస్థితిక. 16

టీ. పజలెంచు రాసుతులు = వచ్చుచున్న రాకొమరులు; అందఱు = ఎల్లరును; నె
టికో = క్రమముగా; అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = రాజవిహ్వములచేత, అంచిత =
ఒప్పుచున్న, మూర్తులు=శరీరముగలవారు; “మూర్తిః కాంత్యకాయయోః” అని యనుచుండు;
అంకాంచితమూర్తులు.—అంక = కలంకముచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, మూర్తులు =
దేహములుగలవా రనిచంద్రపర మైనయర్థము; అందఱు = ఎల్లరును; కలానీకైకరోచి
ష్టులు.—కలానీక = విద్యాసమాహముచేత, ఏక = ముఖ్యముగా, రోచిష్టులు = ప్రకాశించు
వారు; కలానీకైకరోచిష్టులు.—కలానీక = హాడశకలాసముదాయముచేత, ఏక=ముఖ్యముగా,
రోచిష్టులు = ప్రకాశించువారు; అందఱు = ఎల్లరును; సత్పాలనదత్తులు.—సత్ = సత్పు
రుషులయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దత్తులు = సమర్థులు; సత్పాలనదత్తులు.—
సత్ = సత్వత్రములయొక్క, పాలన = పరిపాలనమందు, దత్తులు = సమర్థులని చంద్రపర
మైనయర్థము; అందఱు = ఎల్లరును; తగ్గఁ = ఒప్పునట్లు; శ్యామాభిరామాత్తులు.—శ్యామా =
స్త్రీలకు, అభిరామ = మనోహరుగు, ఆత్ములు = దేహములుగలవారు; శ్యామాభిరామాత్తులు.—
శ్యామా = రాత్రులనుండు, అభిరామ = ప్రకాశించుచున్న, ఆత్ములు = శరీరములుగలవా
రనిచంద్రపర మైనయర్థము; కానకో = కాపుటవలన; ఆత్మజీ = ఆత్మడు; విశ్వరూప
గతిచేతక = సమస్తరూపములపొందుటచే; తోచు చంద్రస్థితిక.—తోచు = కనిపించు
చున్న, చంద్రస్థితిక = చంద్రునియొక్క సత్తచేత; బోహననక = ప్రశంసించునటులు;
నేత్రప్రీతి = చతుఃప్రీతిని; చేకూర్చిరి = ఒనరించిరి.

అనఁగా స్వయంవిరోత్సవమునకుఁ బజలెంచు రాసుతు లెల్లరు బహురూపములను
భాల్చిన చంద్రునిపగిదిఁ జూపఁట నేత్రానందమునొనర్చుదని భావము.

చ. వనజశర స్వసించుపరుఁ వంపువిలాసము లేనివాఁడు నూ
తనవరరత్న భూషణవిఠానము దాల్చునివాఁడు దారపా
వనబలయుక్తి రాజులనివాఁడొకఁడైన నయారె దోఁపఁడ
య్యె నపుడు పన్నిదంబున కిఁ లేకనుతావలిలోనఁ గన్గెనన్.

17

టీ. ఇ లేకనుతావలిలోనన్ = రాసుతులగుంపునకును; ఆ పుడు = ఆ సమయమందు; వనజ
శరఁ = మన్మథుని; హాసించుపరుఁ వంపువిలాసము. — హాసించు = నవ్వుచున్న, పరువంపు = నూతనమ
గు, విలాసము = ఆదిము; లేనివాఁడు = లేనట్టివాఁడు; నూతనవిరరత్న భూషణ విఠానము. — నూ
తన = నవీనమగు, వర = శ్రేష్ఠమగు, రత్న భూషణ = మణిమయభూషణములయొక్క, విఠానము =
సమూహము; తాల్చునివాఁడు = ధరింపనివాఁడు; ఉదారపావనబలయుక్తి. — ఉదార = ఉత్తమ
వృత్తుగు, పావన = వాయుదేవునిసంబంధియగు, బల = సత్త్వముయొక్క, యుక్తి = యోగము
చేత; రాజులనివాఁడు = ప్రకాశింపనివాఁడు, వాయువుతో నమమైనబలము లేనివాఁడని భావము;
పన్నిదంబునకున్ = పందెమునకైన; కన్గెనన్ = చూచుటకు; ఒకఁడైనన్ = ఒక్కఁడైనను;
దోఁపఁడయ్యెన్ = కనబడఁదాయెను.

ఆనఁగ నాస్వయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్న రాసుతులలో ఒకఁడైనను మన్మ
థునినిరసించునందము లేనివాఁడును మణిభూషణములను ధరింపనివాఁడును మారుతునకు
సమమైనబలము లేనివాఁడును బందెమునకైన లేడని భావము.

చ. శరజహితాస్వయేంద్రుఁడు సుఁచంద్రధరాధిపచంద్రుఁడవ్వు త
త్తరుణీస్వయంవరోత్సవవిధానము దా విని త స్వరించుఁ బో
హరిమణివేణి యంచు ముదఁ మాంతరవీధికఁ గండలింపఁగి
న్నరవిభుఁ డాత్మసఖ్యకలఁన న్నెను పాయక కొల్వ వేతగన్.

18

టీ. శరజహితాస్వయేంద్రుఁడు. — శరజహితాస్వయ = సూర్యవంశమునకు, ఇంద్రుఁడు =
అధిపతియగు; సుచంద్రధరాధిపచంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడనుకేయగల రాజచంద్రుఁడు; అప్పు =
అసమయమందు; తత్తరుణి స్వయంవరోత్సవ విధానము. — తత్తరుణి = ఆ చంద్రికయొక్క,
స్వయంవరోత్సవ = స్వయంవరోత్సవముయొక్క, విధానము = ప్రకారమును; తాన్ =
సుచంద్రుఁడు; విని = అకర్ణించి; తన్ = తన్ను; హరిమణివేణి = ఇంద్రనీలమణివంటి జడగల
చంద్రిక; వరించున్ పో = నిజముగఁ గోరును. అంచున్ = ఈ ప్రకారముతలచుచు; ముదము =
సంతనము; మాంతరవీధికన్ = చిత్తప్రదేశమునందు; కండలింపఁగా; కిన్నరవిభుఁ
డు = కిన్నరశ్రేష్ఠుఁడగుకుముదుఁడు; ఆత్మసఖ్యకలన్. — ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్య = సఖిత్వ
యొక్క, కలన్ = ప్రాప్తిచేత; వే = కీచ్రుముగ; వెనుపాయక = వెంటబడించుచునుట;
కొల్వ = నేమింపఁగా; తగన్ = ఒప్పునట్లు. దీని కు త్తరపద్యస్మృతియతో నన్వయము.

మ. ద్విరదాధీశ్వరు నెక్కి పౌరవసుగాఁగ్రీరత్నవారంబు క్రొ
వ్విరిసేనక బయి నింప విప్రతతి దీవింప న్నవానేకపాం
డురపట్టాతపవారణావృతముఖం * డుక జారుభూషావిభా
స్వరగాత్రుండును నై పురి న్వెడలి తేవ న్వచ్చె నప్పట్టునక. 19

టీ. ద్విరదాధీశ్వరుక = గజశేష్ఠమును; ఎక్కి = అధిష్ఠించి; పౌరవసుగాగ్రీరత్నవారం
బు = పురస్తీరత్న బృందము; క్రొవ్విరిసేనక = క్రొత్తపుష్పములను నక్షతలను; పయిక = శరీర
ముమీద; నింపక = నిండింపఁగా; విప్రతతి = బ్రాహ్మణులగుంపు; దీవింపక = ఆశీర్వాదింపఁగా;
నవానేకపాండుర పట్టాతపవారణా వృతముఖండుక. — నవ = నూతనములగు, అనేక = అనేక
ములగు, పాండుర = శుభ్రములైన, పట్టాతపవారణ = పట్టుగొడుగులచేత, ఆవృత = ఆవరింపఁబడిన,
ముఖండుక = ముఖముగలవాఁడును; చారుభూషావి భాస్వర గాత్రుండునుక. — చారు = మనో
జ్ఞుమగు, భూషా = ఆభరణములచే, విభాస్వర = ప్రకాశించు, గాత్రుండునుక = శరీరముగల
వాఁడును; ఐ = అయినవాఁడై; పురిక = తనరాజధానినుండి; వెడలి = బైలుదేలి; అప్పట్టునక;
ఆనమయమందు; తేవక = ఒప్పదముగను; వచ్చెక = వచ్చెను.

ఆనఁగ సుచంద్రుఁడు పురకాంతలు పుష్పక్షతలు చల్లుచుండఁగ విప్రలు దీవిండు
చుండఁగ భూషణభూషితాంగుఁడై యేనుఁగు నెక్కి పురము వెడలె నని భావము.

చ. అసురవిదారి కాంచనశతాంగరథాంగపరిభ్రమిప్రకా
రనముదితారవంబు లిభరాట్పటలీఘనబృంహితంబు లు
ల్లసితమహాచమూకలకలంబు జగత్త్రితయంబు గవ్వ సం
తనమున సర్వదేశజననాథులు గన్గెన వచ్చె నత్తటిక. 20

టీ. అసురవిదారి = సుచంద్రుఁడు కాంచనశతాంగరథాంగ పరిభ్రమి ప్రకారసముది
తారవంబులు. — కాంచనశతాంగ = సువర్ణమయరథములయొక్క, రథాంగ = చక్రముల
యొక్క, పరిభ్రమి = భ్రమణములయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, సముదిత = పుట్టిన, అరవంబులు =
ధ్వనులు; ఇభరాట్పటలీఘన బృంహితంబులు. — ఇభరాట్పటలీ = గజబృందములయొక్క, ఘన
అధికములగు, బృంహితంబులు = గర్భాధ్వనులు; “బృంహితంకరిగర్జిత” మనియమఁడు; ఉల్ల సిత
మహాచమూకలకలంబు. — ఉల్ల సిత = ప్రకాశించుచున్న, మహాచమూ = మహాసేనలయొక్క, కల
కలంబు = కోలాహలధ్వని; జగత్త్రితయంబు = మూల్లోకములను; కవ్వక = వ్యాపింపఁగ; సంతనము
నక = సంతోషముచేత; సర్వదేశజననాథులు = సమస్తదేశపురాణులు; కన్గెనక = చూచుచుం
డఁగ; అత్తటిక = ఆనమయమందు; వచ్చెక = వచ్చెను.

ఆనఁగ సుచంద్రుఁడు రథ సేవిధ్వనులు కరిగర్జితములు సేనాకలకలంబును మూల్లోక
ములు వ్యాపించుచుండఁగా నరపతు లెల్లరు చూచుచుండ స్వయంవరోత్సవమునకు వచ్చె
నని భావము.

చ. ఘనకమలేశ్వరాత్త జవికస్వరదీప్తివిలాసహారిపా

వనరుచిజాలలబ్ధి దయివాఱుచు దోచినయట్టిలోకబం

ధు నతని విస్తయంబునఁ గఱుంగొని రయ్యెడ నట్లు చక్కఁ బ

ద్దిని తదధీనగాఁ దమమతిం దలఁ పుంచిరి రాజు లందఱున్.

21

టీ. ఘనకమలేశ్వరాత్త జవిక స్వరదీప్తివిలాసహారిపావనరుచిజాలలబ్ధి. — ఘన=అధికమగు, కమలేశ్వరాత్త=మన్నునియొక్క, వికస్వర=వికసించుచున్న, దీప్తి=కాంతియొక్క, విలాస=విలాసమును, హరి=హరించుచున్న, పావన=పరిశుద్ధములగు, రుచి=కాంతులయొక్క, జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధి=ప్రాప్తిచేత; దైవాఱుచున్=ప్రకాశించుచు; ఇచట, ఘనమగు, కమలేశ్వరాత్త=చంద్రునియొక్క, వికస్వరమగు, దీప్తియొక్కవిలాసమును, హరి=హరించు, పావనరుచులయొక్క, జాల=పుంజములయొక్క, లబ్ధిచేత; దైవాఱుచున్=ప్రకాశించుచు నని సూర్యపర మైనయర్థము, సూర్యుఁడు తనకాంతులచే చంద్రునిరుచుల గ్రహించుటయును నిచ్చుటయును ప్రసిద్ధము; తోచినయట్టి లోకబంధున్=కనిపించుచున్నట్టి లోకప్రియుఁడగు, సూర్యునితోచుచున్నది; ఆతనిన్=ఆసుచంద్రుని; ఎయ్యెడన్=ఏసమయమందు; రాజులందఱున్=నరపతులెల్లరు; విస్తయంబునన్=వింతచేత; కన్గొనిరి=చూచిరి; అట్లు=ఆసమయమందు; చక్కన్=ఋజువుగ; పద్మినిన్=చంద్రికను; పద్మలతనని తోచుచున్నది; తదధీనగాన్=ఆసుచంద్రుని స్వాధీనయైనదానినిఁగ; తమమతిన్=తమబుద్ధియందు; తలఁపు=అభిప్రాయమును; ఉంచిరి=ఉంచిరి.

స్వయంవతోత్సవమునందుఁ జేరి యున్న రాజు లందఱును మన్నభాతికాయ సౌందర్యము గల యాసుచంద్రునికి చంద్రిక సూర్యునికి పద్మలతయునుజోలె నాయత్త యైనదానిఁగాఁ దలంచి రని భావము.

మ. అతులంబై యనవద్యమై కువలయోదారప్రమోదప్రదా

త్తత సంధించి కరంబు రాజులు సుచంద్రప్రాజ్యతేజోవ్రజం

బతివేలం బగుచున్ వెలుంగఁగ ననంతాస్థాని నాత్మత్రసం

తతి చూపట్టె నముట్టితస్వకమహాధామాళిచే నయ్యెడన్.

22

టీ. అతులంబై = అధికమైనదై; అనవద్యమై = నిర్దిష్టమైనదై; కువలయోదార ప్రమోదప్రదాత్తత. — కువలయ = భూవలయమునకు, ఉదార = ఉత్కృష్టమగు, ప్రమోద = సంతనమును, ప్రద = ఇచ్చుచున్న, ఆత్మత = స్వభావము గలవాఁడగుటను, సర్వదా భూమండలమును సంతసించఁ జేయుస్వభావము గలవాఁ డగుటననుట; కువలయ = కువలకు, ప్రమోద ప్రదమగు స్వభావముగలవాఁ డగుటనని చంద్రపర మైనయర్థము; సంధించి=పొంది; కరంబు = మిక్కిలి; రాజులు సుచంద్రప్రాజ్య తేజోవ్రజంబు. — రాజులు = ప్రకాశించు, సుచంద్ర = సుచంద్రమహారాజుయొక్క, ప్రాజ్య = అధిక.

మగు, తేజోవ్రజంబు=కాంతిపుంజము; అతివేలంబగుచుక్ = అధికమైనదగుచు; “అతివేల భృతాత్మర్థ” అని యమరుడు; వెలుంగఁగ్ = ప్రకాశింపఁగ; అనంతాస్థానిక్. — అనంత = అధికమగు, ఆస్థానిక్ = ఆస్థానమందు; నాక్షత్రసంతతి = రాజబృందము; అనంత = అకసమనుడు, ఆస్థానిక్ = సభయందు; నాక్షత్రసంతతి = రిక్కులసంబంధియగుగుంపు అని చంద్రపరమైన యర్థము; సముజ్ఞితస్వక మహాధామాశిచేక్. — సముజ్ఞిత = విడువఁబడిన, స్వక = తమసంబంధియగు, మహత్ = అధికమగు, ధామ = కాంతులయొక్క, ఆశిచేక్ = పుంజము చేత; అయ్యోజ్ = అసమయమందు; చూపట్టేక్ = కనిపించెను.

అనఁగఁ జంద్రునికాంతి పుంజము సన్నిధిఁ దేజోహీన మగురిక్కులగుంపుపగిది సుచంద్రుని లేజము సన్నిధిని నితరరాజబృందము గనుపట్టెనని భావము.

తే. ఇట్లు లవు డేగుదెంచిన యట్టిసకల

మనుజకాంతులఁ బాంచాలజనవిభుండు

రహి నెదుర్కొని యభినవ్యరత్నమయమ

హేమాన్నతనివేశపాశుల యనిచె నంత.

23

టీ. ఇట్లు = ఈ ప్రకారము; అపుడు = అసమయమందు; ఏగుదెంచిన యట్టిసకలమనుజకాంతులక్ = వచ్చినసమస్తనరపతులను; పాంచాలజనవిభుండు = క్షణదోదయరాజు; రహిక్ = ప్రీతితో; ఎదుర్కొని = ఎదురుగానేగి; అభినవ్యరత్నమయమహాన్నతని వేశపాశులక్. — అభినవ్య = నూతనమగు; రత్నమయ = మణిమయమగు, మహాన్నత = మిక్కిలియెత్తుగానున్న, నివేశపాశులక్ = విడుదులపంపులయందు; ఉనిచెక్ = ఉంచెను.

అనఁగ పాంచాలభూపతియగు క్షణదోదయుడు స్వయంవరోత్సవమునకై నేగుదెంచుజనపతుల నెదుర్కొని సమ్రానించి మణులచే రచించిన యత్యున్నతములగు నివేశస్థానములయందు దించెనని భావము.

చ. అవనితలేంద్రు లెల్లఁ బ్రమదాతిశయంబునఁ దత్స్వయంవరో

త్సవదినవేశ దివ్యమణిజాతనినిర్మితమంచమండలిక్

బ్రవిమలచిత్తపద్మలయి యాగుగఁ జేరి వసించి రంగనా

నివహము చామరుల్ వలయఁనికృణానంబులు మించ వీవఁగ్.

24

టీ. అవనితలేంద్రులెల్లక్ = రాజులందఱు; ప్రమదాతిశయంబునక్ = సంతోషాతిశయము చేత; తత్స్వయంవరోత్సవదినవేశక్. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, స్వయంవరోత్సవ = స్వయంవరోత్సవముయొక్క, దినవేశక్ = దినసమునందు; దివ్యమణిజాతనినిర్మితమంచమండలిక్. — దివ్యమణి = శేష్మణులయొక్క, జాత = సమూహముచే, నినిర్మిత = రచించింపఁబడిన, మంచ = మంచములయొ

కర్క, మండలిక=నమూనామందు; ప్రవిమలచిత్త పద్మలయి.- ప్రవిమల=మిక్కిలిస్వచ్ఛమగు, చిత్తపద్మలయి=చిత్తకమలములుగలవారై; బాగుగ్గ=రమణీయముగ; చేరి=సమీపించి; అంగ-వానివహము=స్త్రీసమూహము; వలయనికవ్యణనంబులు.-వలయ = కంకణములయొక్క, నికవ్యణనంబులు=ధ్వనులు; మించెక్=మీఱునటులు; చామరుల్ = వింజామరలను; వీలంగ్=విసరుచుండఁగ; వసించిరి=కూర్చుండిరి.

అనంగ స్వయంవరోత్సవమునకు నేతెంచి యున్నరాజు లండఱు మణిమయ మంచా సనములపై నువిడలు కంకణధ్వనులు చెలరేగ వీచోపులు వీచుచుండఁగ విమలచిత్తులయి నివసించి రని భావము.

మ. అలవేళక హరిపుత్ర హారకమహుండ్డై నిస్తులాహీనహార
రలతాశోభితమూర్తియై తగుసుచంద్రక్షతలేంద్రుండు ని
ర్మలపాండుద్యుతిమన్నణీమయమహామంచాగ్రభద్రాసన
స్థలి దాఁ జేరి వసించె రూప్యగిరి గాత్రాయన్యధీశుం డనన్. 25

టీ. అలవేళక=అనమయమందు; హరిపుత్రహారకమహుండువి.-హరిపుత్ర=జయంతుని, హారక=హరించిన, మహుండ్డై=తేజస్సుగలవాడై, హరిపుత్ర=మన్నభుని, లేదా, యముని, హారక=హరించిన, మహుండ్డై=తేజస్సుగలవాడై యని శివపర మైనయర్థము; నిస్తులాహీనహారలతా శోభితమూర్తివి.-నిస్తుల=సరిలేని, అహీన=శ్రేష్ఠమగు, హారలతా=లతలవంటిహారములచే, శోభిత=ప్రకాశించుచున్న, మూర్తియై=శరీరముగలవాడై; నిస్తులమగు, అహీనహారలతా=శేషుండనడిహారలతచేత, శోభితమగుమూర్తిగలవాడని శివపర మైనయర్థము; తగుసుచంద్రక్షతలేంద్రుండు.-తగు=ఒప్పుచున్న, సుచంద్రక్షతలేంద్రుండు=సుచంద్రమహారాజు; నిర్మలపాండుద్యుతిమన్నణీమయమహామంచాగ్రభద్రాసనస్థలిక.-నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, పాండు ద్యుతిమత్=తెల్లనికాంతిగల, మణిమయ=రత్నమయమగు, మహామంచాగ్ర=గొప్పపర్యంకాగ్రమనెడు, భద్రాసనస్థలిక=సింహాసనస్థలమందు; తాన్=సుచంద్రుండు; చేరి=సమీపించి; రూప్యగిరిక=తైలాసపర్వతమందు; కాత్రాయన్యధీశుండుఅనన్=కంకరుడాయనునట్లు; వసించెన్=కూర్చుండెను.

తెల్లనిమణులతో రచియించి యున్న మంచముపైఁ గూర్చుండియున్న యాసుచంద్రుండు వెండిశాండపైఁ గూర్చుండి యున్న ముక్కంటిపగిది విలసిల్లె నని భావము. ఇచట సుచంద్రుని శివునిగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. ఘనముక్తామణికాసనంబున సిరిం గన్నట్టునాడై త్యభే
దనుఁ డారొర నుతింప నయ్యె ఖరరుక్మైక్ష్మ్యంబుచేత నివ్క
ర్తనబింబమ్మున నుండుట న్నడలి శీతచ్ఛాయబింబంబు చే
రిన వారాశినుతామనోహరునిదాఁరిం బూని యప్పట్టునన్. 26

టీ. ఘనముక్తామణికాననంబునకొ.-ఘన=గొప్పలగు, ముక్తామణికా=ముత్యములయొక్క, ఆననంబునకొ=సింహాసనమందు; పిరికొ=కాంతిచేకన్నట్టువైత్యధేదనుఁడు=కాన్పించు నానుచంద్రుఁడు; ఖరపుక్షత్వంబుచేతకొ=తీక్షణిరణములవేడిమిచేత; వికర్తనబింబంబునకొ=సూర్యబింబమందు; ఉండుటకొ=ఉనికిని; సడలి=వదలి; శీతచ్ఛాయబింబంబు=చల్లనికాంతిగలచంద్రబింబమును; చేరినవారాశిగుతామనోహరునిదారికొ.-చేరిన=పొందిన, వారాశిగుతా=అక్షిదేవికి, మనోహరునిదారికొ=భర్తయగు విష్ణుమూర్తియొక్కరీతిని; పూని=పహించి; అప్పట్టునకొ=ఆసమయమందు; సుతింపనయ్యెకొ=స్తుతించుట కాన్నదుఁడాయెననుట. జౌకార=అశ్చర్యమాశ్చర్యము!

అనఁగ ముక్తామయభద్రదాననంబునఁ గూడి యున్న ముచంద్రుఁడు, మిక్కిలి వేడిగల సూర్యబింబమును విడిచి చల్లనిచంద్రబింబంబుఁ జేరినవిష్ణుమూర్తియొయని పొగడఁబడె నని భావము. వారాయణమూర్తి సూర్యబింబమందుండుట ప్రసిద్ధము.

సీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ రాజులకుఁ బొం

చాలినిరాశ హెచ్చంగఁ జేయ
మణిమంచబింబితాత్మచ్ఛాయ తనుఁ గొల్వఁ
దఱియుమన్నభుబుద్ధి దనరఁ జేయ
హీరభూషణవిభావారంబు వెన్నెల
వలగొన్న రేజేనిఁ దలఁవఁ జేయ
వందికంతధ్వను తైవభవశ్రీనభి
మెనసి చూచునురాళి కెఱుకచేయ

తే. కంకణక్రేంకృతు ల్పర్వఁ దంకజాన్య

లలరువింజామరలు వీవ యక్ష నేత
పార్శ్వమునఁ గొల్వ బుధపాళి ప్రస్తుతింప
మంచతటి నానుచంద్రుండు మించె నపుడు.

27

టీ. సురగణ్యలావణ్యగరిమ.-సుర=దేవతలచే, గణ్య=పొగడఁదగిన, లావణ్య=అందముయొక్క, గరిమ=అతిశయము; రాజులకు=ఇతరరాజులకు; పాంచాలినిరాశకొ=చంద్రునికయందు అశయొక్కయభావమును; హెచ్చంగఁజేయకొ=మించునటులు చేయుచుండఁగ; మణిమంచబింబితాత్మచ్ఛాయ.-మణిమంచ=మణిమయమగు మంచమునందు, బింబిత=ప్రతిఫలించిన, అత్మచ్ఛాయ=తననీడ; తనుఁగొల్వకొ=తన్ను నేవించుటకు; దఱియుమన్నభుబుద్ధికొ=నమీపించియున్న మన్నభుఁడనుబుద్ధిని; తననీడ మన్నభునిభంగి నున్న దనుట; తనరకొ=విష్ణునటులు; చేయకొ = ఓనరించు చుండఁగ; హీరభూషణవిభావారంబు.-వజ్రాల సా

స్తుల యొక్క కాంతిపుంజము ; వెన్నెలవల గొన్నరే తేనిక = వెన్నెలచే జట్టఁ బడిన చంద్రుని ; తలఁపక = స్వరించు నటులు ; చేయక = చేయఁగా ; వందికం తధ్వనులు.- వంది = పొగడుచుండెడి వారియొక్క, “వందనస్తుతిపాఠకాః” అనియమ రుఁడు, కంతధ్వనులు=గళధ్వనులు; వైభవక్రీక = విభవముయొక్కయతిశయమును ; అభ్ర మెనసి=మిన్నంది; చూచుసురాళిక = చూచుచున్న దేవతలబృందమునకు; ఎఱుకచేయక = తెలియజేయుచుండఁగా ; కంకణక్రేంకృతులు = కడియములయొక్క ప్రకాంఠధ్వనులు; పర్వక = వ్యాపించునటులు; పంకజాన్యలు = స్త్రీలు; అలరుపంజామరలు = ప్రకాశించుచున్న చామ రములను; వీవక = విసరుచుండఁగ; యక్ష నేత = కుముదుఁడును కిన్నరుఁడు; పార్శ్వమునక = ప్రక్కను; కొల్వక = పీల్చిచుచుండఁగా; బుధపాళి = విదద్బృందము ; ప్రస్తుతిపక = పొగ డుచుండఁగా; మంచతటిక = మంచప్రదేశమునందు; ఆసుచంద్రుండు = ఆసుచంద్రమహారాజు ; ఆపుడు = ఆనమయమందు; మించెక = అతిశయించెను.

అనఁగ తనసౌందర్యాతిశయము ఇతరరాజులకు చంద్రికమీది యాశనుపొంగొట్టుచు న్న దనియు మణిమయశీతమునందు ప్రతిబింబించినతననీడ మరుం డనుజ్ఞానమును కలుగఁ జేయుచున్న దనియు మగరాంసాస్తులకాంతులు వెన్నెలవ లగొన్నకలువలదొరయోయను బుద్ధిని జేయుచున్న దనియు స్తుతిపాఠకులకంతధ్వనులు తనవైభవమును మిన్ను చేరి చూచువేల్పుల కెఱుకచేయుచున్నవనియు, ఇరుప్రక్కల స్త్రీలు వీచోపులు విసరుచుండ వారికరకంకణధ్వనులు వ్యాపించుచున్న వనియు, కుముదుఁడు కొలుచుచుండఁగ బుధులు సుతింపఁగనట్టి సుచంద్రుఁడు మంచముమీద బ్రకాశించె ననియు తాపర్యము.

క. నరనాయకకులమంచాంతరముల వలిగాడ్చు మనలెఁ దపనతనయమం దిరకేళీవనపాళీ, సురసాళీవాసనాభిశోభితగతియై. 28

టీ. నరనాయకకులమంచాంతరములకొ.-నరనాయకకుల = నరపతిసంఘములయొ క్క, మంచాంతరములకొ = మంచములయొక్కచుద్భవములందు ; వలిగాడ్చు = చల్లనిమం దహరుతము; తపనతనయమందిరకేళీవనపాళీసురసాళీవాసనాభిశోభితగతివి.-తపనతనయ = యమునియొక్క, మందిర = గృహముయొక్క, కేళీవన = క్రీడావనములయొక్క, పాళీ = పంక్తుల యందున్న, సురసాళీ = సర్వాక్షిపుష్పపుంజములయొక్క, వాసనా = పరిమళముచే, ఆభిశోభిత = ప్రకాశించు, గతియై = గతిగలదై; మనలెక = విసరెను.

వ. అంత ననంతకాంచనమంచాగ్రనమంచితసింహాసనసమాసీన మానవనా యకసేవాసమాగామితత్తేన్నాధిపసంఘపరస్పరసంఘర్షణ సముత్తిష్ఠచ్చి రత్నరత్నాంగదవరాగపూగతామ్రపట్టపటాస్తరణ విభాగజితంబును, నంతరీప కాంతశిరోవిభాసితానంతచరనాథమణిమయమకులతటనరీన్యత్ర్యమానవిసీల కాంతిప్రసోహకుహనాధూపధూమపూరితంబును, శంబరాక్షీకదంబకకరాం

బుజనముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభాడంబరకంకేళికుచుమ గుళుచ్ఛరింఛోళికావి -
తానవిభాషితంబునునై యొప్పుమీఱు గగనాస్థానంబునఁ బాకారి పావక
ప్రద్ధాప్తనుతపలాశపయోధీశపవమానపాలన్త్యపార్వతీపతిపరివృతుండై తదు
త్సవంబు వీక్షింప నిండుపేరొలగం బుండె. గాలవశాంజిల్యకౌశికవసిష్ఠప్ర
ముఖమహర్షులు హర్షోత్కర్షంబునఁ జూడందొడంగిరి. గరుడకిన్నరగంధర్వ
సిద్ధసాధ్యముఖ్యులంతంతం గాంచి సంతసిల్లిరి. అపుడు రాజసభాస్థలం బ
పరిమితవేత్తధరసాహజానినాదవాచాలంబై అభినవభూషణ మరీచికావి
హారవాటంబై యతులితంబై యతిశయిల్లం గనుంగొని యాక్షణదోద
యాక్షమాధ్యక్షుండు నెమ్మనంబున నీస్వయంవరమునకు వచ్చిన ధరాధిపతు
లయన్వయగుణాదికంబులు పేర్కొని కుమారి కెఱింగింపఁ నెవ్వరు చాలు
దు రఖిలజగజ్జనని గిరిరాజతనుజ గాక యని తలంచి యప్పడు. 29

టీ. అంతః=అటుపిమ్మట; అనంతకాంచనమంచాగ్రసమంచితసింహాసనసమాసీనమా
నవనాయక సేవాసమాగామితత్తేనాధిపసంఘ పరస్పరసంఘర్షణసముత్తిష్ఠ చ్చిరత్న
రత్నాంగదపరాగపూగ తామ్రపట్టపటాస్తరణ విభ్రాజితంబును.-అనంత = అధికమగు,
కాంచన=సువర్ణముయొక్క, మంచాగ్ర = మంచాగ్రములందు, సమంచిత=ఒప్పుచున్న, సింహా
సన=భద్రదాసనములందు, సమాసీన=కూర్చుండియుండు, మానవనాయక=నరపతులయొక్క,
సేవా=కొలుపునకై, సమాగామి=వచ్చుచున్న, తత్తేనాధిప = ఆయాదళనాయకులయొక్క,
సంఘ=గుంపుయొక్క, పరస్పరసంఘర్షణ=ఒండొరులయొక్కయొరయికలవలన, సముత్తిష్ఠ=
మీఁదికెగయుచున్న, చిరత్న=పురాతనమగు, రత్నాంగద=రత్నమయమగుభుజీర్థులయొ
క్క, పరాగపూగ=రజఃపుంజమ నెడు, తామ్ర=ఎఱ్ఱనగు, పట్టపట = పట్టుపస్త్రముయొక్క, ఆ
స్తరణ = పఱచుటచే, విభ్రాజితంబును = ప్రకాశించుచున్నదియును; అంతరీపకాంతశిరో
విభాసితానంతచరనాథమణిమయమకుటతటనరీన్పత్యమానవిసీలకాంతిప్రరోహకుహవా ధూప
ధూమపూరితంబును.-అంతరీపకాంత=ద్వీపాధిపతులయొక్క, శిరః=మస్తకములందు, విభా
సిత=ప్రకాశించు, అనంతచరనాథమణిమయ = ఇంద్రసీలమణిమయములగు, మకుట=కిరీట
ములయొక్క, నరీన్పత్యమాన = మిక్కిలి నాట్యముఁజేయుచున్న, విసీల = మిక్కిలిసల్లని,
కాంతి=తేజములయొక్క, ప్రరోహ=అంకురమనెడు, కుహవా=కపటముగల, ధూప=ధూపము
యొక్క, ధూప మనఁగావాసనకై వేయు నగరువుమొదలగు పరిమళవస్తువులయొక్క
పొగ, ధూమ=పొగచేత, పూరితంబును=నింపఁబడినదియును; శంబరాక్షికదంబకకరాంబుజన
ముద్గచ్ఛదరుణాంబరశుభాడంబరకంకేళికుచుమగుళుచ్ఛరింఛోళికావితానభూషితంబును.-శంబ
రాక్షికదంబక=మృగాక్షిసమూహముయొక్క, కరాంబుజ=కేలుదామరలవలన, సముద్గచ్ఛత్ =
మీఁదికెగయుచున్న, ఆరుజాంతుక=ఎఱ్ఱనికాంతియనెడు, శుభాడంబర = మంగళప్రదమగు
విజృంభణముగల, కంకేళికుచుమ=అశోకపుష్పములయొక్క, గుళుచ్ఛ=గుత్తులయొక్క, రింఛోళి

కా=సమాహమలనెడు, వితాన=మేలుకట్లచేత, విభూషితంబును=అలంకరింపఁబడినదియును;
 వి=విసదై; ఓప్పమిఱుగగనాస్థానంబునకొ.-ఓప్ప=అందముచేద, మీఱు=అతిశయించు,
 గగనాస్థానంబునకొ = ఆకాశమనుసభయందు; పాకారి = ఇంద్రుడు; పావకపద్మాస్తమత
 పలాశపయోధీశపవమానపాలస్త్యపార్వతీపతిపరివృతుండువి.-అగ్నియమనిర్వృతి పరణవా
 యు కుచేరశంకరులచేఁ గూడుకొన్నవాడై; తదుత్సవంబు = ఆస్వయంవరోత్సవమును;
 పిక్షింపకొ=చూచుటకు; నిండుపేరొలగంబు=గొప్పకొలుపుదీరి; ఉండెకొ=ఉండెను. గాలవ
 కాండీల్యకాశికవసిష్ఠ ప్రముఖమహర్షులు = గాలపుఁడు కాండీల్యుఁడు కాశికఁడు వసి
 ష్ఠుఁడు మొదలుగాఁగల మహామునులు; హర్షోత్కర్షంబునకొ = సంతోషాతిశయ
 ముచేత; చూడకొ = పీక్షించుటకు; తొడంగిరి = ప్రయత్నించిరి. గరుడకిన్నరగం
 ధర్వసిద్ధసాధ్యముఖ్యులు = గరుడులు కిన్నరులు గంధర్వులు సిద్ధులు సామ్యులు మొదలు
 గాఁగలవారు; అంతంతకొగాంచి = అచ్చటచ్చటఁజూచి; సంతసిల్లిరి = ఆనందించిరి.
 అపుడు=ఆసమయందు; రాజసభాస్థలంబు=రాజసభయొక్కప్రదేశము; అపరిమితవేత్రధరసా
 హానినాదవాచాలంబు.-అపరిమిత=మితిలేని, వేత్రధర = దైత్రపువారియొక్క, సాహాని
 నాద=హెచ్చరికమాటలయొక్కధ్వనులచేత, వాచాలంబు = ముఖరితంబు; వి=అయినదై;
 అభినవభూషణమరీచికా విహారవాటంబై.-అభినవ=నూతనమగు, భూషణ = ఆభరణముల
 యొక్క,మరీచికా=కాంతులయొక్క,విహార=క్రీడయొక్క, వాటంబై=ప్రదేశమై; అద్భుతంబై=
 అశ్చర్యకరమైనదై; ఆతులితంబై=దీటులేనిదై; అతిశయిల్లకొ=విబుంభింపఁగా; కనుంగొని=
 చూచి; అక్షణదోదయక్షమాధ్యక్షుండు=అక్షణదోదయరాజు; సెమ్మనంబునకొ=తనమనసునం
 దు; ఈస్వయంవరమునకొ=ఈస్వయంవరోత్సవమునకు; వచ్చినధరాధిపతులయన్వయగుణాది
 కంబులు=చేరియున్న రాజులవంగడములుగొనంబులుమొదలగువానిని; కేర్కొని=నామములు
 గ్రహించి; కుమారికికొ=చంద్రికకు; ఎటింగింపకొ=తెలుపుటకు; అభిలజగజ్జనని=సమస్తలోక
 నూతయగు; గిరిరాజతనుజకాక=పార్వతీదేవితప్ప; ఎవ్వరుచాలుదురు=ఎవ్వరునమర్థలగుదురు?
 అని తలంచి=ఈప్రకారమున్నరించి; ఆప్పడు=ఆసమయమందు.

మ. పరిపూతాత్మనమన్వితం డగుచుఁ దత్త్వాంచాలధాత్రీతలే

శ్వరచంద్రుండు కరాజ్జము ల్దాగిచి శశ్వద్భక్తివై పుల్య మాం
 తరవీధిం దళుకొత్త నిల్చి వినయాత్మ న్నన్నుతించె న్నహీ
 ధరసమ్రాట్సుతనిర్తలామృతధునీధారాశధారోక్తులకొ.

30

టీ. తత్త్వాంచాలధాత్రీతలేశ్వరచంద్రుండు=అక్షణదోదయమహారాజు; పరిపూతాత్మ
 నమన్వితండుడగుచుకొ.-పరిపూత = పరిశుద్ధమగు, ఆత్మ=మనస్సుచేత, సమన్వితండు=కూడు
 కొన్నవాఁడు, అగుచుకొ=అయినవాడై; కరాజ్జముల్దాగిచి=కేలుదామరలుమోడ్చి; శశ్వద్భక్తి
 వైపుల్యము.-శశ్వత్ = ప్రకాశించుచున్న, భక్తి=భక్తియొక్క, వైపుల్యము=అతిశయము;
 తరవీధి=పర్యవేక్షణ; దళుకొత్త=హస్తదయవిధియందు; తళుకొత్తకొ=మిక్కిలిప్రకాశింపఁగ; నిల్చి=నిలుచుకొని;

వినయత్తకో = వినయముతోఁగూడుకొన్న మనముచేత ; నిర్వలామృతధునీధారాశధారోక్ష
లకో. - నిర్వల = స్వచ్ఛమగు, అమృత = సుధయుక్క, ధునీ = ప్రవాహముయొక్క; ధారాశ =
అడ్డములేని, ధారా = అసారములవంటి, ఉత్తలకో = వాక్యములచేత; మహీధర సమ్రాట్సురకో =
హిమవంతునికూఁగూరగుపార్వతీదేవిని; సన్నతించెకో = పొగడెను.

అనఁగా ఊణదోదయరాజు భక్తిచేఁగరంబులు మోడ్చి జగన్నాథ యగునాపార్వతీ
దేవి నమృతధారాసమంబు లగుచు త్తలచే నుతియించె నని భావము.

దండకము. జయ జయ జగతీనాయకే, భక్తలోకేష్వసంధాయకే, నిత్యవి
ద్దుత్రికోణాష్టకోణాదికోణావళీవిస్ఫురచ్ఛక్ర సింహాసనోద్ద్యోతమానాత్మికే,
సర్వమన్తాత్మికే, సద్వలానోక హేలూపాస్తసీమావనదీప్తిధముద్రాన్వితాశా
మ్బరస్వాస్త నిద్రాభుషణ్చాశుగోస్తీలనాకారకాపాజ్ఞసంచారభక్తీసముద్యూత
సర్గాదికార్యత్రయీ సక్తవైధాణ్య భాణ్యప్రకాణ్డే, దయాత్రాత యోగి
ప్రకాణ్డే, వినీలాంజ్జరేఖావృతాబ్జారిబిమ్బావమానమృశత్కుణ్డలీ భూత
హీరోపలహోత కోదణ్డదణ్డోత్తమోద్వాస్త తైత్వప్రకారోజ్జ్వల ద్దోని
కాయోపభుక్తోగ్రాహుమాతీ దర్పచ్ఛలధ్వాన్తికే వార్షికామ్బాదజిత్కా
న్తికే రోచమానాత్మ భూ మితీతారాహితీ యుక్త చిత్రీక్రియా సంచర
న్తధ్వప్తమ్భ విధ్వంసనోగార లక్ష్మీశనిదోపహ ర్యద్యుతకీడనాశాలి మా
యాఘన పోకీమాభ్యుత్పతే నత్కులాభీనిరాకుత్సితే, మత్తదస్తీస్త్రోగ
జ్జామృదజ్వలీజధ్వాన కై త్యేస్త్రీసేనావళీ సింహనాదాఘ్య గానాభిరక్తన్త
హాజన్యరక్తఫలీ నృత్యదు గౌసీవల్లీ నటీపాపితా పృత్త పుష్పజ్వలీభూత
శుమ్భాదిక క్రవ్యభుక్తాలికా నిర్గళన్తాక్తిక్రేణికే, పుణ్యమర్మోత్కరాహో
హ్య సాభాగ్య సాధార్మితోదార కారుణ్యనిక్రేణికే, శివగృహిణీ నిజాపమ్య
లీలానిశోజ్జృమ్భమాణేంద్రజాయా పరివ్యక్తజాగ్రత్కుంధాంజ్జూర శక్త్యాస
మావాది లాఘోరసోల్లిక్తి తాంఘ్యజ్జ దీప్యన్నఖ వ్రాత విభ్రాతీతే, దేవతా
పూజితే, నిత్యసత్కాస్త సంసేవ్య పాదామ్బుజాతాధరీ భూతపద్మాకరోద
జ్జితామ్బాజ హైవ్యక్రియావాచి శిష్టారపూద్యాసిమజ్జరభూమానుషక్తే,
కనజ్జాఙ్గిక శ్రీజితోద్యన్తనోభూనిషక్తే, మహాయోవనాళికమల్లభభూతేలి
కాస్తమ్భ సంవిత్పదాత్రూరుకాణ్డే, సరోరాజసాభాగ్య జన్నాభిమణ్డే,
వలగ్నస్థలీకార్యజిజ్ఞాసుపుష్పేఘబద్ధస్ఫురన్తృప్తికాబద్ధనప్రోత్తగమ్భాదనాళిగు
హాస్తస్తటధ్వాన్తరేఖామనీషా ప్రదళ్యావరోహాళికే, సారశృంగారపారా

శిభజ్జప్రమాకృద్వలీపాలికే, చారుతారుణ్యమాయామహాకుమ్భి కుమ్భద్వ
 యీద్వాపరద్వాపరవక్షోభవే, పాణిభాత్రాతపాఖోభవే, సంతతాసక్తసర్వ
 జ్ఞదృష్టాతపాతక్రియాజాయమానాత్త లావణ్యకూలజ్జమాబుద్ధుడత్రేణికా
 రూపముక్తావలీభాసమానే, శుభామోదికాశ్చీరకస్తూరికాపజ్జచర్చాపరి
 ద్యోతమానే, మనోజ్ఞాస్యపద్మాహితార్చాపరామ్భజబాణప్రతిష్ఠాపితామూ
 ల్యశక్తిభవత్కున్ధరే, పాణితప్రాణ బహుభవదృవ్య వాగ్బంధురే, సలలితఖగ
 చక్రకాణ్డద్విజావీక్షితాజ్ఞాన్వితప్రస్ఫురత్పవ్యబిమ్బప్రతికాశరమ్యోవ
 బిమ్బే, నవాదర్శనద్గర్వనిర్వాపణోద్యుక్తగణ్డద్వయాంచస్తరీచీకదమ్బే, స్వకశ్రీ
 సమజ్జూరిత త్రాసయోగాటపీ లీన కున్దోపరి వ్యక్త సవ్యానుకమ్పా రసో
 హాకరాశ్రాస్త వీరీరసవ్యాప్త దంతాళికాదైవతవా ద్యుజ్జ్వలద్దాడిమీబీజ
 జాలే, సునాసాజితామూల్యసావర్ణ జాలే, లసత్కజ్జలాజ్ఞోపధిత్రోటి
 కాయుక్తరమ్యాస్యలావణ్యకేళీవసీవీధికా సంచరత్థజ్జరీటాయమానోల్లసల్లో
 చనే, భూలతాయుగ్మ సంప్రాపితానజ్జచాపత్విపామోచనే, భవ్యకాశ్చీర
 భూచిత్రకాకార ఫాలాస్తర భ్రాజమానానిలాప్తేక్షణే, వక్త్రతేజసిపరీక్షిణ
 పూర్ణక్షపానాథకాన్తిక్షణే, సంతతాభ్యర్ణ సీమావస ద్వేణికారాహుసం
 దర్శనోద్విగ్న చేతస్క చూడామణీభూత శీతాంశురేఖా గళత్పాణ్డూరస్వే
 దపాథః పృష్ఠన్తాలికా మోహ దానర్హ్య ముక్తాలలస్తీలతాలంకృతే,
 రత్నతాటజ్జయుగ్మాన్వితే, కాలకణ్ఠాస్తరజ్జ ప్రమోదప్రదాప్రత్న చా
 మ్మేయదామాఖ్య సాదామిసీవల్లికా యుక్తవేణీపయోదాభిరామే, సతాగారి
 రామే, సతత మగజే త్వమే వాత్సమాతా శివే త్వాం భజే దేవదేవి త్వ
 యా రక్షి తోహం విశాలాక్షి తుభ్యం మనోభక్తివిత్తం దదా మ్యమ్మి
 కే, నాశ్రయామి త్వదన్యాయం, మహాకాళి దాన్యం తవ ప్రాప యాజ్ఞావ
 తంసే, త్వదీయే పదాబ్జద్వయే సంవస త్వస్త్వదీయాశయో, గారి రక్షాద్య
 మాం, దేవి తుభ్యం సమో, యోగిమృగ్యోజ్జ్వలచ్ఛిత్కళాయై సమో గోధి
 భాగిక్పత్తరాత్రీట్కలాయై సమో కేవగీర్వాణనిత్యోత్సవాయై సమో నిత్య
 పూతామితప్రాభవాయై సమోహస్తసంబద్ధసీరేశయామై సమో దేవతాయా
 పశయాశయామై సమస్తే సఖిభూతపద్మలయామై సమస్తే స్వభక్తాళి
 చ్చిత్రాలయామై సమస్తే మృగాధీశవాహూత్తమామై సమస్తే పయో
 జాస్త్రశక్తూత్తమామై సమగి కాన్తిమత్తై సమగి కాన్తమత్తై సమ

స్వర్వసూత్రై నమ స్సామ్యభూతై నమ శ్వర్కదాయై నమ శ్వైలై
జాయై నమగి కామదాయై నమగి కాళికాయై నమస్తే నమస్తే నమః. 31

టీ. అథేదానీం కవిః ప్రకృతోపయోగిత్యేన సకలపురుషార్థసంపాదినీంజేపిం ప్రస్తా
తి.-జయజయజగతీత్యాది నా*జయజయ నిరతిశయేనోత్కృష్టేణవర్తస్వఅత్ర నిత్యఃపృథ్వీయోరితి
ద్విర్భావః* జగతీనాయికే జగతః ప్రపంచస్య నాయికే ఈశ్వరి*భక్తలోకేష్వ సంధాయికే.-
భక్తలోకస్యభక్తజనస్య, ఇష్టస్యపురుషార్థచతుష్టయస్య, సంధాయికేసంపాదీయత్రి*ని
త్యబిన్దు త్రికోణాష్టకోణాది కోణావలీవిష్ణుర చ్చక్రసింహాసనోద్ద్యోతమానాత్మికే-నిత్యం
వినాశరహితం చక్రవిశేషణ మేతత్ బిన్దు ఘృధాబిన్దు సత్పరితప్తీకోణ నదభితోఽష్ట
కోణ మేతదాదీనాం కోణా సత్త ద్వేవతాధిష్ఠానరేఖాః తేషా మావశ్యా స్ఫుర త్ప్రీతాశమా
నం చక్రం క్రిచక్రం తదేవ సింహాసనం తత్రోద్ద్యోతమాన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా
తథోక్తా-క్రిచక్రలక్షణంతు-బిన్దు త్రికోణవసుకోణ దళారయుగ్మ మన్వత్ర నాగదళ సంయుత
షండళారమ్ | పృథక్త్రి భూపురయుతం పరిత శ్చతుర్థా క్రిచక్ర మేత దుదితం పర దేవతా
యాః ఇతి*సర్వమస్త్రాత్మికే - సర్వమస్త్రాత్మికేన ఆత్మా స్వరూపం యస్యా సా తథోక్తా-
అథ దేవ్యా మాహాత్మ్య మభివర్ణయతి స దిత్యాది నా-*సద్యటానోకమాపాస్త సీమావసంధి
ధముద్రాన్వితా కామ్యురస్వాస్త నిద్రాతు పశ్చాత్తగోస్తీల నాకారకాపాజ్ఞ సంచారభణ్ణీ
నముద్భూత సర్వాదికార్యక్రయానక్తవై ధాన్తభాన్తప్రకాణ్ణే - నతో వటానోకమాన్య ఉ.
పాస్తసీమాయాం సమీపభూమా వసక్ యోబోధముద్రయా అన్విత స్సంగత ఆకామ్య
కోదక్షిణామూర్తి స్తస్య వటతరుమూలవనతి ధ్వానముద్రా చాగమప్రసిద్ధా - చటివిటపి స
మీపే బోధముద్రాం దధాన ఇతి - తస్య స్వాస్తే హృదయే నిద్రాలో రజాగ్రతః
“నిద్రాతేరాతుచ్” పశ్చాత్తగస్య కామస్య - ఉస్తీలనాయాః వికసనస్య-కారకస్య -
అపాజ్ఞస్య కటాక్షస్య సుచారోవలనం తస్య భణ్ణీ ప్రకారః తయా సంభూతాని
జాతాని సర్వాదీని సృష్టిస్థితిప్రళయా స్తా న్యేవ కార్యాణి తేషాం క్రయా త్రితయం తయా
సక్త స్సంగతః విధేరిమానివైధాని తస్మేదమిత్యుక్తానిచ తా న్యజ్ఞాని తాని భాన్తా నీవ
తేషాం ప్రకాణ్ణ స్సంఘాతో యస్యా సా తథోక్తా-*దయాత్రా తయోగిప్రకాణ్ణే.-దయ
యా త్రాతా రక్షితా యోగిప్రకాణ్ణా స్సంయమిత్రేష్టా యస్యా సా తథోక్తా “ప్రకాణ్ణ
ముద్భుతల్లజా” ఇత్యుమరః* వినీలాబ్జరేఖా వృతాబ్జారి బిమ్బావమానుమిత్యుద్భిర్భూత
హీకోపలప్రోత కోదణ్డదణ్డోత్త మోద్వాస్త శైత్యప్రకాశో జ్వలంతోనికాయోవభుక్తో గ్ర
ధూమ్రాక్ష దర్పచ్ఛలధ్యానికే-విశిష్టా నీలా అస్తః ఖచితనీలమణయో యస్య సతథోక్తః కో
దణ్డోత్తమనిశేషణ మేతత్ అబ్జస్య కలబ్జస్య రేఖయా వృత మాత్రాస్త మబ్జారిబిమ్బం చ
స్త్రీమణ్డలం తేనోపమాసామ్యం తయాసంమిత్రకాసంగతః కుజ్జలిభూతశ్చక్రీభూతో హీకోపస్త్రః
ప్రోత మ్నాస్యతః కోదణ్డోత్తమ స్తే నోద్వాస్తై ర్విగ్ధమితై శ్చైత్యస్య నితత్వస్య అన్యత్ర కిత
తత్వస్య ప్రకారేణవిధయో ఉజ్జ్వలంతో గోనికాయా శ్చరసంఘా అన్యత్ర కిరణనిచయా
స్తై రుపభుక్తం భక్షితం వినాశకుమిత్యర్థః ఉగ్రస్య ధూమ్రాక్షస్యరక్షసోదర్పచ్ఛలం ధ్యాస్తం

యస్యా స్స తథోక్తా- * వాస్తి కామ్యాదజితాన్తికే - వర్తతీతివాన్తుకః అభినతసదస్థాభూ
 విషేత్యాదివా ఉకథో ప్రత్యయః తం అమ్నాదం మేఘం జయతీతి జితో వాద్యశీ కాంతి
 ర్యస్యా స్స తథోక్తా దేవ్యాః కృష్ణవిర్ణత్వ మాగమప్రసిద్ధమ్ తథాచ సనామ్నరుహలోచనా
 మభినసామ్న దత్వామలాం త్రియమ్భకమటుమ్మిసింత్రిపురషస్తే మాశ్రయే- * రోచమానాత్మ
 భూమిత్రతారా హితీయుక్త చిత్రక్రియా సంచరన్తద్వ్యవప్తమ్భవిధ్యంసనోదార లక్ష్మీశనిద్రా
 పహార్య ద్భుతక్రీడనాకాలి మాయాఘన ప్రకమాభ్యశ్చితే - రోచమానః ప్రకాశమాన ఆత్మ
 భవో బ్రహ్మణో మిత్రభా మైత్రీ తస్యా రాహితీ రాహిత్యం తయాయుక్తా సంగతా చిత్ర
 క్రియా అద్భుతచేస్తే తాడసవీడనాదితయా సంచరన్ యో మధుర్దానవ స్తస్య ఆవప్తమ్భ
 గర్వం తస్య విధ్యంసనే ఉదారా లక్ష్మీశనిద్రాయా అపహారిణీ నివారికా అద్భుతక్రీడనా
 తయా కాలత ఇతి తచ్ఛాసీని యా మాయా తస్యా ఘనప్రకమస్తే నాభ్యశ్చితే * సత్కలా
 లీనిరామశ్చితే, - సతీనాం కలానాం సౌరాదికలానా మలీ పజ్జ్ఞైః తయానిరామశ్చితే అన
 త్మే- * మత్తద నీన్ద్రగర్జ్వామృదజ్వప్రజధ్వన దై త్యేన్ద్రసేనావళీ సింహనాదాఖ్యగానాభి రజన్
 హాజన్యరజన్థరీ నృత్యదుగ్రాసివల్లీ నటీప్రాపితాప్రత్యపుష్పజ్వలీ భూతశుమ్భాదికక్రవ్యభు
 జ్జాలికా నిర్దళన్తక్రీకశ్రేణీకే, మత్రాః మదవిశిష్టాః యే దన్తీన్ద్రాః గజశ్రేష్ఠాస్తేషాం గర్జ్వా
 బృంహితాని తా ఏవ మృదజ్వప్రజధ్వనా మృదలసంఘాతనినదా దైత్యేన్ద్రాణాం రక్షోవరా
 ణాం యా సేనావళీ వాహినీపరంపరా తస్యా సింహనాదాః క్షేవదానితదాఖ్యాని గానాని
 తైశ్చ అభిరజన్తతో శోభమానం మహత్ అధికం జన్యం యుద్ధం తస్య రజ్జఃస్థానంసవివరక్షో నాట్య
 కాలా తస్య స్థలీ అకృత్రిమభూమిః జ్వరపడేత్యాదివాజీవ తత్ర నృత్య నీ ఉగ్రా యా అసివల్లీ
 నైన నటీ సర్వకీ తయాప్రాపితాప్రత్యా పుష్పజ్వలీః రజన్ప్రసాధనవిశేషః తద్భుతాశుమ్భ
 ఏవ ఆది క్యేషాంతే శుమ్భాదికా స్సన్వితే కః యే క్రవ్యభుతో రాక్షసాస్తేషాం మాళికాస్తా
 భ్యో నిర్దళన్తీ మాక్రికశ్రేణీః యస్యాస్స తథోక్తా- * పుణ్యమర్త్యోత్కరా రోహ్యసౌభాగ్య
 సౌధార్పితోదార కారుణ్యనిశ్చేణీకే, పుణ్యాః పవిత్రా మర్త్యోత్కరా మానుషనివహాస్తై రా
 రోహ్య ఆరోఘం శత్యా సౌభాగ్య మేవ సౌధ స్తత్ర అర్పితా ఉదారం గమ్భీరం కారు
 ణ్యం కరుణాతదేవ నిశ్చేణికా అధిరోహణీ యస్యా స్స తథోక్తా- * శివగృహీణీ శివభార్యే-
 నితౌపమ్యురీలానిశోజ్జృమ్భజేస్తృ జాయాపరివ్యక్త జాగ్రత్కుర్రాధాక్షార శక్త్యాసమాపాదిలా
 ఘోర సోల్లిజ్జితాంఘ్రిన్ద్ర దీప్యన్నఖివాత విభ్రాజితే- భగవత్యా నఖాదికచాస్తానా మవ
 యనానాం లోకాతికాయ సౌందర్యం వర్ణయతి నిజేత్యాదివా-నిజం స్వీయ మాపమ్యం తస్య
 రీలాక్రియా తయా అనిశం సంతత ముజ్జృమ్భమాణా ఇన్ద్రజాయా ప్రారకా స్తాభిః పరివ్యక్తం
 స్ఫుటం యథా జాగ్రత్ నిస్తంద శ్చ యః బ్రహ్మజ్ఞానో రోషప్రరోహ స్స ఇతి శక్త్యా
 మాపాదయతీతి తథోక్తః లాఘోరసో యావకద్రవ స్తే నోల్లిజ్జితంచి హ్నితమ స్ఫ్రి రజ్జమి
 వ అఘ్రిన్ద్రజ్జం తత్ర దీప్యన్తః ప్రకాశమానాశ్చ యే నఖాస్తేషాం బ్రాతేన సమూహేన
 విభ్రాజితే, * దేవతా పూజితోనిత్యసత్కాన్త సంసేవ్యపాదామ్నజాతా ధర్మభూత పద్మాకో
 దశ్చితామృజస్తాన్యక్రియా వాచీజ్ఞారవోద్భాసి మజ్జీరఘామనుషక్తే-నిత్యం యథాతథా
 సత్కాన్తై స్సజ్జవశేభురైః చన్ద్రేణితచ గమ్యతే సేవ్యే భజనియే పాదా వమ్నజే ఇవ సా

దామ్యుజే తాభ్యా మధరీభూతాని తిరస్కృతాని వస్త్రకరోదభ్యేతా మ్మౌళాని తేజాంత్రా
 న్యక్రియాం వక్త్రీ తద్వాచీ సచాసా రిజ్జాంరహో ద్వనికేమః దూమదానాంతు శిష్టేత మి
 త్యమరః తేన ఉద్యానీతౌ యా మజ్జితౌ సాప్తరా తా వేప భూతా. భూమనే తాభ్యా మయ
 వద్ధ సుంబద్ధో యస్యా సా తథోక్తా-కనజ్జాన్యక క్రిజిరోద్యున్నో భూనివద్ధకేకనస్తీ
 ప్రకాశమానా బాష్పీకాజ్జ్వామా ప్రత్యన్వితౌ యా ప్రే తయా జితౌ ఉద్యున్నా యా మ
 నోభువో మదనస్య నివక్తౌ తూణీకౌ యస్యా సా తథోక్తా-మహాయావనాః మల్లాభిభూ
 కేలికా స్తప్సుసంవిత్పిదాతూరుకాడ్డే మహతో పూర్ణం యావన వేప ఆకమల్లాభిభూ
 ర్నిత్యామల్ల నాయక “అభిభూర్నాయ కోనేతేత్తమరః తస్య కేళికా స్తప్సుః క్రిదార్థదా
 రువిశేమః స ఇతి సంవిదః జ్ఞానస్య ప్రమాతాకౌ ఊరుకాడ్డౌ యస్యా సా తథోక్తా-సో
 రాజసాభాగ్య జిన్నాభిమజ్జే సోరాజస్య కాసారశ్రేష్ఠస్య రాజసానుభభ్యస్య జితి టు
 ప్రత్యయః తస్య సాభాగ్యం సుభగత్వం తజ్జయ తీతి తజ్జతో నాభిః కుజ్జ మివ నాభికు
 జ్జం యస్యాసా తథోక్తా-వలగ్నస్థలికాస్య జిజ్ఞాసుపుష్పేషు ప్లవస్సుస్తప్తికా ప్లవస్సప్రా
 త్థ గమ్యిర నాభీగుహస్తస్థు ధ్యాన్తరేఖామనీషా ప్రదశ్యామరోమాళికే॥ వలగ్నస్థా
 మధ్యదేశస్య య త్కర్ప్యం సూక్ష్మత్వం త జ్జిజ్ఞాసుర్జ్ఞాతుమిచ్ఛు ర్జ్ఞానాతే స్సస్సస్తా దు
 చ్చ్రీయః తేన పుష్పేషుణా స్తరేణ బద్ధం గ్రథితం యత్ స్ఫురన్త్యా మప్తికాయా ప్లవనం
 నివీడనం తేన ప్రాతౌ య ద్వలీమఖేన ప్రసృతా ఇదం. రేఖావిశేషణం గమ్యిరాయా అగా
 ధాయా నాభిగుహాయా అస్తస్థు సస్య గర్భప్రదేశస్య యా ధ్యాన్తరేఖా తిమిరరాజ
 సేతి మునీషా ధీస్త త్పిదా శ్యామా మేచకా రోమలికా యస్యా సా తథోక్తా-
 సారశృక్తారవారాభిభగ్నప్రమాకృద్వలీపాలికే-సార శ్చేష్ఠ శ్చృక్తార శ్చృక్తారరస
 వీవ వారాశి గుదధి స్తస్య భక్తౌ సరక్తౌ ఇతి ప్రమాం బుద్ధిం కరోతీతి తత్కృతో తా
 దృశీ వలీ పాలికా యస్యా సా తథోక్తా-చారుతదుణ్డమాయామహాకమ్మికుష్పద్వయ్యాద్వా
 పరద్వారవక్షోభవే॥ చారు ఉజ్జ్వలం య త్రాయణ్యం యావనం తదేవ మాయా మహాకమ్మి
 భద్రగజ స్తక్కు మ్మద్వయా శిరఃకుటద్వయం సేతి ద్వాపర సుందేహ స్తస్య ద్వాచే నిర్గ
 మనమార్గా కారణే ఇతి యావత్ తాదృశా వక్షోభవా యస్యాసా తథోక్తా-పాణిభాత్రాత
 పాథోభవే-పాణ్యో ర్హస్తయో ర్భా కాన్తి స్తయా త్రాణాని రక్షితాని పాథోభవాని
 పద్మాని యస్యాసా తథోక్తా-సంతతానక్తసర్వజ్ఞ దృష్టాతపాతక్రియా జాయమానాత్తలావ
 ణ్యకులబ్జుషా బుద్ధుదక్రేణికాయామమక్తావలీ భాసమానే-సంతతం నిరస్తరి మానక్తస్య
 రతస్య సర్వజ్ఞస్య శివస్య దృశాం యజ్ఞాతం సంఘాత స్తస్య పాతక్రియయా పరిహర్యజ్ఞా
 జాయమానా సమత్పద్యమానా క్రేణికా విశేషణ మేతత్ ఆత్మన సస్వస్య య ల్లావణ్యోర
 సాన్దగ్యం తదేవ కులబ్జుషా తటినీ తస్యా బుద్ధుదానాం క్రేణికా తద్రూపా యా ముక్తా
 వలీ తయా భాసమానే-శుభామేది కాశ్చీరకమ్మికా పజ్జుచర్మాపరిద్యోతమానే॥ శుభో
 మజ్జత ఆమోదః పరిమళః సోస్యాస్తీతితథోక్తా కాశ్చీరంకుజ్జమంకస్తూరికా మృగమదస్త
 యోః పజ్జుః యః కర్దమ స్తస్యచిర్వా అనులేపనం తేన పరిద్యోతమానే-మనోజ్ఞాస్యపద్మాహి
 తార్వాపరామౌజబాణప్రతిష్ఠావీతా. మూల్యశిఖీభవత్కన్ధరే॥ మనోజ్ఞం సుందర మాస్య

మానసం తదేవ పద్మాహిత శ్చంద్రః విష్ణురిచిచ వ్యజ్యతే త స్యార్చా పూజనం తత్ర పర ఆస
 క్తః అమృతబాణో మదన స్తేన ప్రతిష్ఠాపితః అమూల్యః అనర్ఘ శృంఖః కమ్బు రస సుంప
 ద్యమానః శఙ్ఖభవక్ అభూతతదృశవేద్యః చ్ఛా చేతి దీర్ఘః తాదృశీ కన్ధరా శిరోధి
 ర్యస్యా సా తథోక్తా - *పాణితప్రాణబన్ధభవద్భవ్యమాగ్నస్థరే | పాణితస్య ఖణ్డశ
 ర్గరాయాః “ మత్స్యండిపాణితంఖండఇత్యమరః | ప్రాణబంధుః అతిసుహృత్ తత్రే
 న సంపద్యమానయా భవ్యయా మనోజ్ఞయా వాచా బంధురే- *సలలితఖగచక్రాంగ
 కాండద్విజ్ఞా విక్షతాంకాన్వితప్రస్ఫురత్పక్వబింబప్రతీకాశరమ్యావృణంబే|| సలలిత సువిలా
 సః ఖగ స్తార్త్వ సువీచ చక్రాంగో రథోయస్య న విష్ణు రిత్యర్థః స కాణ్డో బాణో య
 స్త్యేతి బహువ్రీహిః. శివ ఇత్యర్థః న వీచ ద్విజ శృక స్తేన ఆవిక్షతాని సమస్తా ద్విధాని
 అక్షాని చిహ్నాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురక్ పక్వబిమ్బా విమ్బుఫలంలేన ప్రతీకాశో నిభః
 రమ్యావృణిమ్బా యస్యా సా తథోక్తా-అథవా సలలితః ఖగో వాయు ర్మలయానిల ఇత్యర్థః
 సవీచ చక్రాణ్డో రథో యస్య న మదన స్తస్య కాణ్డా అక్వా శృకా స్తేచ తేద్విజాశ్చతై
 రా విక్షతాని అక్షాని తై రన్వితః ప్రస్ఫురక్ పక్వబిమ్బ స్తస్య శుకముఖావిధృతపక్వబిమ్బుఫల
 స్త్యేతి భావః ప్రతీకాశోరమ్యావృణిమ్బా యస్యా సా తథోక్తా- *నవాదర్శనద్గర్వ నిర్వాపణో
 ద్యుక్తగజ్జద్యయాఞ్చరీచీకదమే-నవాదర్శస్య మాతనదర్పణస్య యోదర్ప స్తస్య సద్గర్వస్య
 నిర్వాపణే నాశనే ఉద్యుక్తం నన్నద్గంజద్వయం లేన అఞ్చత్ మరీచీకదమ్బం యస్యాసా
 తథోక్తా* స్వకశ్రిసమజ్జురితత్రానయోగాటవీలీనకన్దూపరివ్యక్త నవ్యాసుకమ్మర సోహ
 కరాక్రాంత వీటీరసవ్యాప్తదస్తాళికాద్వైత వాద్యజ్వలద్రాడి మీలిజజాతే|| స్వకక్రియాస్వీ
 యకాన్త్యా నమజ్జురితో జాతో యప్రాసః భయం తస్య యోగా త్సంబధాత్ అటవ్యాం
 లీనాని కుందాని మాఘ్యాని తేషా ముపరి వ్యక్తః పరిన్ముటో నవ్యో మాతనః అనుకమ్మరసో
 దయారస స్య ఇత్యూహం బుద్ధిం కరోతతి తత్కరః అక్రాంతవీటీరసః నిరన్తరతామ్బుల
 రస స్తేన వ్యాప్తా అక్రాంతా దస్తాళికా తస్యా అద్వైతం వదతీతి తద్వాది య దుజ్వల
 త్ప్రీకాశమానం దాడిమ్యా లీజజాలం యస్యా సా తథోక్తా-సునాసాజితామూల్యసావర్ణ
 జాతే-సునాసయా జితా న్యమూల్యా న్యనర్హణి సౌవర్ణానిచమ్మకసంబధ్నీని జాలాని ముకుళాని
 యస్యా సా తథోక్తా|| *లనత్కజ్జలాం శోపధిత్రోటికాయుక్త రమ్యాన్యలా వణ్యకేళీ ఐనీపీ
 థికా నంచరత్థంబరీటాయమానోల్లనల్లోచనే-లనతః కజ్జలస్య అంకఃచిహ్నం స ఇత్యుపధిః
 ఛద్ద యస్యా సా త్రోటికా చంచూ స్తయా యుక్తా ఖంజరీటవిశేషణ మేతత్ రమ్యస్య
 ఆస్యస్య లావణ్యం సౌందర్యం తదేవ కేళీవనం ప్రమదవనం తస్య వీధికా అత్ర నంచరం
 తా ఖంజరీటా విచాచరన్తి కర్తరిక్యత్ ఖణ్డరీటాయమానే ఉల్ల సల్లోచనే యస్యా సా
 తథోక్తా-భూలతాయగ్న సంప్రాపితానంగ చాపత్తిషామోచనే|| ఘ్రివా లతేవ భూలతే
 తయో ర్ద్వంద్వేన ప్రావీతవీధి అనంగస్య చాపః ధను స్తస్య త్విషా. కానిః హలంతలక్షణటా
 బంతోయం తస్యా మోచనం నివృత్తి ర్యస్యా సా తథోక్తా- *భవ్యకాశ్చీరభూచిత్రకాకార
 ఫాలాంతరభ్రాజమానానిలాస్తేక్షణే భవ్యం మనోజ్ఞంకాశ్చీరభూచిత్రకంకుమమిలకం తస్య
 ఆకాశో ఆకృతి ర్యస్య తత్ ఈక్షణవిశేషణ మేతత్ ఫాలాంతరే భ్రాజమానం ప్రకాశమా
 నం అనిలాస్తేక్షణం అగ్నినయనం యస్యా సా తథోక్తా- *వక్త్ర లేజఃపరిక్షీణపూర్ణక్షపావాభ

కాంతిక్షణే - వక్రతేజసా పరిక్షీణా పూర్ణక్షపానాశస్య పూర్ణచంద్రస్య కాంతిః
తస్యాఃక్షణో యస్మా స్స తథోక్తా * - సంతతా భక్తిర్ల సీమావసద్యేణికా రాహునం
దర్శనోద్విగ్నచేతస్క చూడామణీభూతశీతాంశు రేఖాగళత్వాద్భూత స్వేదయాదః పృష్ఠస్స
లికా మోహదానర్హ్యముక్తాలలం తీలతాలంకృతే॥ సంతత మనారత మభ్యర్ణసీమాయాం
వసక్ వేణీకైవ రాహుః తస్య సందర్శనేన ఉద్విగ్నం భీతం చేతః యస్మా స్స ఉరఃప్ర
భృతిత్వాత్ కన్ తాదృశచేతస్క చూడామణీభూత శీతాంశుః తస్య రేఖా శకలంతస్యా
గళస్తీ ప్రసర స్తీ పాండురస్వేదయాదః పృష్ఠతాం మాలికా పంక్తి స్సేతి మోహందదాతీతి
తథోక్తాతాదృశానర్హ్యయా ముక్తాలలంతికయా లతయేవసీఘంతాంతర లంబమానహార
యష్ట్యే అలంకృతే * - రత్నతాటం కయుగ్మాన్వితే - రత్నతాటంక యోగ్యగ్నం తేనాన్వితే॥
కాలకణ్ఠాన్తరగ్న ప్రమోదప్రదాప్రత్నచామ్యేయదామాఖ్య సౌదామినీవల్లి కాయుక్తవేణీ
పయోదాభిరామే । కాలకణ్ఠస్య శివస్య ఆన్తరంగం హృదయం తస్య ప్రమోదప్రదా సం
తోషదాయినీ ఆప్రత్నా నూతనా చాంపేయదామేతి చంపకమాలికేతి ఆఖ్యా ప్రసిద్ధిః యస్యా
స్సౌతాదృశీ సౌదామినీ వల్లికా తటిల్లితా తయా యుక్తా వేణీ నైవ పయోదః కాలా
ముద్గ నై నాభిరామే । సతా గారిరామే - సతా అగారిరామా శచీ యాం సా తథోక్తా - ఆత్మ
మాతా ఆత్మనో మమ మాతా జననీ - దేవస్య శివస్య జేహీ పత్నీ - కుభ్యం భవత్సై * భక్తి ర్భజ
నం తదేవ భనం కుభ్య మిత్యత్ర కర్తవ్యే శ్యాదినా సంప్రదానసంజ్ఞయా చతుర్థీ * త్వత్ భవ
త్యా * అన్యాం దేవతాం తరం అన్యారాదితిపంచమీ - * దాన్యం కింకరత్వం * ప్రాపయ గమయ
మా మితి కేవలః । కుభ్యం భవత్సై * నమః నమ స్వస్తీతి చతుర్థీ - * యోగిమృగోజ్జ్వలచ్చి
త్కలాద్వై - యోగిభిః సంయమిభిః మృగాభ్య ఆన్వేషణీయా ఉజ్జ్వలస్తీ చిత్కలా సంవిత్ప్ర
కాశః తద్రూపాద్వై - * గోధిభాఃకృత్తరాత్రీట్రలాద్వై - గోధీ ర్లలాటం లలాట మలికంగోధీత్య
మరః తస్య భానా తేజసా కృత్తా ఖండితా రాత్రీకః చంద్రస్య కలా శకలంయయా సా ।
* నిత్యపూతామితప్రాభవాద్వై - నిత్యం పూతం అమితం అవేలం ప్రాభవంసామర్థ్యం యస్యా
స్సా - * మాస్తనంబద్ధనీరేకయాద్వై - మాస్తీ పాణౌ సంబద్ధంసంబగ్నం నీరేకయం కమలం యస్యా
స్సా - * దేవతారూపశయ్యాశయాద్వై దేవతాః బ్రహ్మదయా మంచతాం ప్రాప్తా ఇత్యాగమ ప్రసి
ద్ధిః - * పయోజాప్రకత్రూత్తమాద్వై । పయోజాప్రకత్రూ శివ స్తస్యోత్తమా వరవర్జినీ తస్యై - * కా
న్తిమత్సై కలావత్సై - * కాన్తమత్సై కార్తామనోజ్ఞా మతి య్యధిర్భక్తి స్యా స్సా - * సర్వమత్సై
సర్వస్య ప్రపంచస్య నూత్సై జనన్తై - * సౌమ్యభూత్సై సౌమ్య ఆకరాళా భూతి స్సంపత్
యస్యా స్తస్యై * శర్పదాయై సుఖదాయై - * శైలజాయై అగజాతాయై.

“ విద్వాంసుల్లెక్ వాకారంబెకానీసకారంబెకా నీవకారంబెకానీ వచింపం దగు
స్తుందుగానిందుగా జేసి నాదింద కారంబు గల్పించియూమీ ద నెల్లంద కారంబు లే మెండుగాని
చ్చుకున్వచ్చునందా కవిర్చించి గుర్వంతముంజేసినందకంబుండ్రు ” అనియపకవీయమునందు
దండకలక్షణము.

సీ. ఔదలఁ దళుదళు * క్కనురిక్కతేనితోఁ

గూర్చి పైఁ గ్రమ్ముక * నైసలతోడ

నమ్మాముతమ్మిపై • నిగుడులేనవ్వుతో
 నుదుటిచూపున నెప్పునుదుటితోడ
 పాలిండ్ల నెరయుము • త్యాగసరాలతోఁ
 బూలదండఁ దనర్చు • కేలితోడ
 నడుగుల జీరువు • త్తడివలి పెమ్ముతోఁ
 దావి గ్రమ్మెడు మేని • తీవతోడ

తే. నలరి వలిగట్టుపట్టి త • నైలిచి వేల్పు
 టింతిలమిన్న లేతేర • నెల్లవారు
 గాంచి యబ్రమ్ము మదిఁ జాల • నుంచఁ బుడమి
 సామిముంగల నపుడు సా • త్కౌత్కరించె.

32

టీ. జొదలకొ = శిరమునందు; తళుతళుక్కును = తళతళయనిప్రకాశించు; రిక్కుటేని
 తోకొ = రేతేనితోడ; కూర్చి = కరుణ; పైకొక్కుకన్దొనలతోడకొ = పైకొనునట్టి కటాక్షముల
 తో; నమ్మాముతమ్మిపైకొ = నుందరమగు ముఖపద్మమునందు; నిగుడులేనవ్వుతోకొ = వ్యాపించు
 చిలువగవుతోడ; నుదుటిచూపునకొ = లలాటలోచనము చేత; ఒప్పునుదుటితోడకొ = ప్రకాశిం
 చుకొనటితోడ; పాలిండ్లకొ = కుచములను; ఒరయుముత్యాగసరాలతోకొ. — ఒరయు = రాయు
 చున్న, ముత్యాగసరాలతోకొ = ముక్తాశోరములతో; పూలదండకొ = పూసరముచే; తనర్చుకే
 లితోడకొ = ప్రకాశించుకరముచేత; అడుగులకొ = పాదములయందు; జీరువుత్తడివలిపెమ్ము
 తోకొ = జీరాడు బంగరమడుగువస్త్రముతో; తావిగ్రమ్మెడు మేనితీవతోడకొ = వలపుకొనునట్టిలత
 వలెనున్న శరీరముతో; అలరి = నంతసేంచి; వలిగట్టుపట్టి = హిమవంతునకు కూతురగు పార్వతీ
 జేవి; తన్దొలిచి = తన్ను సేవించి; వేల్పుటింతిలమిన్నలు = శ్రేష్ఠలగు దేవాంగనలు; ఏతేరకొ =
 వచ్చుచుండఁగ; ఎల్లవారు = సమస్తజనులు; కాంచి = చూచి; అబ్రమ్ముకొ = అద్భుతమును; మ
 దికొ = మనమునందు; చాలకొ = మిక్కిలి; ఉంచకొ = ఉంచుచుండఁగా; పుడమి సామిముంగలకొ =
 క్షణదోదయరాజు నెదుట; అపుడు = ఆనమయమందు; సాత్కౌత్కరించకొ = ప్రత్యక్షమాయెను.

అనఁగా శిరమునందుఁ బ్రకాశించుచుండ్రుండును దయారసము నొలుకుకను తుదలును
 చిలువగవును ఫాలలోచనమును చనుఁగవశోరయుముత్యపునరులును పూసరముచే నొప్పుకే
 లమ్మియును బంగరపద్మమును పరిమళించునంగలతికయు నొప్పార నెల్లరు వింత నొంది
 చూచుచుండ గట్టరావట్టి పుడమియొడయనియెదుటఁ బ్రత్యక్ష మాయె నని భావము.

ఉ. ఇట్టు లపారతత్పరత • మౌచ్చుఁగ నాసెగకంటివేల్పురా
 పట్టపుదేవి తద్ధరణి • పాలకుముంగలఁ దోఁప వేడుక

ల్యై గయ స్తహీశ్వరులు * మంచతలంబుల నిల్చి భక్తి జే
పట్టి లలాటపీఠిఁ గర*పంకరుహంజలు లుంచి రందఱున్.

33

టీ. ఇట్లులు=ఈప్రకారము; తత్పరతి=ఆసక్తి; హేచ్చఁగన్ = ఆతిశయింపఁగ; ఆ= గకంటి వేల్పురాపట్టపు దేవి=వీతిహోత్రుఁడు సేత్రముగాఁగల దేవదేవునికిఁ బట్టపురాణియగ పార్వతి; తద్ధరణిపాలకుమంగలన్=ఆ పుడమిసామియైదుట; తోఁపన్=కనుపట్టఁగా; వేడు కల్=వినోదములు; మట్టెగయన్=మితిమీఱఁగా; మహీశ్వరులు = రాజులు; *మంచతలంబు లన్=మంచప్రదేశములయందు; నిల్చి=నిలుచుకొని; భక్తి=భక్తిని; చేపట్టి=గ్రహించి; లలా టపీఠిఁ=నొనటిపట్టున; అందఱున్=ఎల్లరును; కరపంకరుహంజలులు=కలుదామరమోడ్పుల ను; ఉంచిరి=ఉంచిరి.

అనఁగా నాక్షణదోదయునియైదుటఁ బార్వతి ప్రత్యక్షము కాఁగానె రాజు లందఱు మంచములపై నిలుచుండి భక్తిచేఁ గలు మోడ్చి రని భావము.

శా. ఆవేశన్ శ్శణదోదయక్షితలాధ్యక్షుండు తత్పదరా
జీవద్వంద్వము మాళిఁ జేర్చి వినయశ్రీఁ జంద్రికం దన్తహా
దేవప్రేయసి కప్పగింప నటఁ దో*డైప్పించె వేగ న్వయ
స్యావారంబుల నాత్మలోచనకృతవ్యాపారము ల్పంపఁగన్.

34

టీ. ఆవేశన్=ఆనమయమందు; శ్శణదోదయక్షితలాధ్యక్షుండు=క్షణదోదయరాజు; త త్పదరాజీవద్వంద్వము.—తత్=ఆపార్వతీదేవియొక్క, పాదరాజీవ ద్వంద్వము=పదపద్మ యుగమును; మాళిఁ=శిరమునందు; చేర్చి=కదియించి; వినయశ్రీఁ = వినయసంపదతో; చంద్రికన్=చంద్రికను; తన్తహాదేవప్రేయసికిన్ = శంకరునికిఁ బ్రియురాలగునాపార్వతీదేవికి; అప్పగింపఁ=ఁప్పగించుటకై; అటన్=అటుపిమ్మట; వయస్యావారంబులన్=చెలికత్తెలగుం పులను; ఆత్మలోచన కృతవ్యాపారముల్.—ఆత్మ=తనయొక్క, లోచన=నేత్రములచేత, కృ త=చేయఁబడిన, వ్యాపారముల్=పనులు; పంపఁగన్=అజ్ఞాపింపఁగ; వేగన్=శీఘ్రముగ; తో డైప్పించెన్=తోడ్కొని రప్పించెను.

అనఁగా శ్శణదోదయరాజు ప్రత్యక్ష మయిన నా పార్వతీదేవికి నమస్కరించి వినయం బునఁ జంద్రిక నప్పగించుటకై కంటిపైగ చేఁజేయఁబనిచి చంద్రికను విలిపించెనని భావము.

సీ. నానావసీపాళి*నవ్యరాగోత్సవ
సంధాయకామూల్య*చైత్రవేళ
రతిసర్గవిలసనో*దితచాతురీకసీ
రజసూతికల్పిత*రత్నపుత్రి

యద్రికన్యాభిముఖ్యవిధావినిర్యాత
 పాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి
 దివ్యాళిపరివారదేవతాజనమధ్య
 తలరోచమానకందర్పవిద్య

తే. తనువిభాద్విగుణీభూతధాగధగ్య
 సంగతానర్హమణిపరిష్కారయుక్త
 తన్మహారాజపుత్రికధరణినాయ
 కాజ్ఞ సాగ సెచ్చ సాఫ్తానికపుడు వచ్చె.

35

టీ. నానావసీపాలి నవ్యరాగోత్సవ సంధాయకామూల్య చైత్రవేళ. — నానా = అనేక ములగు, అవసీపాలి = రాజబృందమునకు, నవ్య = నూతనమగు, రాగ = ఆసురాగమనెడు, ఉత్సవ = పండుగను, సంధాయక = ఘటిల్లజేయు, అమూల్య = వెలలేని, అనంగచుక్కుప్తమగుననుట, చైత్రవేళ = వసంతకాలము; ఇచట నానా = అనేకవిధములగు, వసీ = కాననములయొక్క, యను నర్థాంతరము దోచుచున్నది; రతిసర్గవిలసనోదిత చాతురీకసీరజ నూతికల్పితరత్నపుత్రి. — రతి = మన్నఘనిభార్యయగు రతీదేవియొక్క, సర్గ = శృష్టిచేతనైన, విలసన = ప్రకాశముచేత, ఉదిత = పుట్టిన, చాతురీక = చాతుర్యముగల, ఇచటనద్యుతుతశ్చేతి కప్రత్యయము, నకపీతినిషేధముచే హాస్యము లేదు, సీరజనూతి = నలువ చే, కల్పిత = రచియింపబడిన, రత్నపుత్రి = రత్నపుబ్బ; అద్రికన్యాభిముఖ్యవిధా వినిర్యాతపాంచాలభూపాలభాగ్యలక్ష్మి. — అద్రికన్యా = పార్వతీదేవియనెడు, అభిముఖ్య = పాలమున్నటియొక్క, విధా = ప్రకారమువలన, వినిర్యాత = వెల్పడిన, పాంచాలభూపాల = క్షణదోదయునియొక్క, భాగ్యలక్ష్మి = సుకృతలక్ష్మి; చంద్రిక పార్వత్యనుగ్రహమువలన నీక్షణదోదయరాజునకు జన్మించుటచే పార్వతీయను సముద్రమునుండి వెడలినదని చెప్పబడినది; దివ్యాళిపరివార దేవతాజనమధ్యతలరోచమానకందర్పవిద్య. — దివ్య = సుందరులగు, ఆళి = సఖుల నెడు, పరివార దేవతాజన = అంగదేవతాజనములయొక్క, మధ్యతల = మధ్యప్రదేశమందు, రోచమాన = ప్రకాశించుచున్న, కందర్పవిద్య = మన్నభవిద్య; తనువిభాద్విగుణీభూతధాగధగ్య సంగతానర్హమణి పరిష్కారయుక్త. — తను విభా = దేహకాంతిచేత, ద్విగుణీభూత = రెట్టింపుగాఁ జేయబడిన, ధాగధగ్య = ధగధగయను ప్రకాశముతో, సంగత = కూడుకొన్న, అనర్హ = అమూల్యమగు, మణి = మణులయొక్క, పరిష్కార = అలంకారములతో, యుక్త = కూడుకొన్నదగు; తన్మహారాజపుత్రిక = క్షణదోదయరాజుకూతురగునాచంద్రిక; ధరణినాయకాజ్ఞాన్ = క్షణదోదయునిపంపున; సాగను = అందము; ఎచ్చెన్ = అతిశయింపఁగ; ఆస్థానిక = ఆస్థానమునకు; అపుడు = ఆసమయముందు; వచ్చెన్ = వచ్చెను.

అనంగ రాజులనువసపాలికి నామనివలె, రతిని జేసి జాణితము నొందిననలువచేఁగల్గిత యగుమణిపుత్రికవలె, గట్టురావట్టి యనుపాలమున్నటివలన వెడలినట్టి క్షణదోదయ

సుకృతలక్ష్మీవలె, అంగదేవతల నడుమనవంగవిద్యవలె చెలికి తైలనడుమం బ్రకాశించుచు, తనదేహకాంతిచే రెట్టింపబడియున్న కాంతిగల మణిభూషణంబులచే నొప్పు నాచంద్రిక రాజానాజ్ఞ చే నాస్థానమునకు వచ్చె నని భావము.

ఉ. వచ్చునువర్ణగౌరి జనఃపర్యకుమారి విలోచనంబులం

గ్రచ్చుక పట్టి యచ్చటిధరాపతినూనునికాయ మయ్యెడ
నైచ్చి నుతించె నిశ్చలతః మేనులఁ గన్నుల సప్తదాశ్రువు
ల్లచ్చిక లాత్మ నౌదలఁ జలాలచలభావము నివ్వటిల్లఁగన్.

36

టీ. వచ్చునువర్ణగౌరిఁ.-వచ్చు=వచ్చుచున్న, నువర్ణగౌరిఁ=పసిడివన్నెగల; జన పర్యకుమారిఁ=చంద్రికను; అచ్చటి ధరాపతినూనునికాయము=ఆస్థలమందున్న రాకొమరుల గుంపు; విలోచనంబులఁ=కన్నులచే; గ్రచ్చుకపట్టి = చుట్టిపట్టుకొని; మేనులఁ=దేహము లందు; నిశ్చలతఁ=చాంచల్యము; కన్నులఁ=కనులయందు; సప్తదాశ్రువుల్ = ఆనందశాష్పములు; ఆత్మలఁ=మనస్సులయందు; మచ్చికలు=మోహములు; నౌదలఁ=శిరమునందు; చలాలచలభావము=చంచలత్వమును; నివ్వటిల్లఁగన్=అతిశయింపఁగ; మెచ్చి=మెచ్చుకొని; అయ్యెడఁ=ఆనమయమందు; నుతించెఁ=శ్లాఘించెను.

సీ. క్రొవ్వించుతీవయోః క్రొవ్వించుతీవకు

నిశ్చలాంగద్యుతిః నెగడు పెట్టు
జాళువాబొమ్మయోః జాళువాబొమ్మకు
మేనఁ జల్లనితావిః మెలఁగు పెట్టు
మందారవల్లియోః మందారవల్లికి
మందయానంబు పెంపొందు పెట్టు
మరుఁ డెక్కుదంతియోః మరుఁ డెక్కుదంతికి
బలువాక్యనైపుణిః గలుగు పెట్టు

తే. లొర యీనారిచారుశ్మంఃగారభంగి

బలిరె యీచానసౌందర్యఃవిలసనంబు
లహహ యీబోటిబిబ్బోకఃహావగరిమ
మనుచు కొందఱు వర్ణించిః రనుపమోత్తీ.

37

టీ. క్రొవ్వించుతీవయోః = క్రొత్తమేఘపుతీవయా? క్రొవ్వించుతీవయోః = క్రొత్త మేఘపుతీఁగకు; నిశ్చలాంగద్యుతిః.-నిశ్చల = చలించని, అంగ = శరీరముయొక్క, ద్యుతి =

కాంతి; నెగడుటెట్లు = పెంపొందుటెట్లు? కనుక మెఱపులవ కా దని భావము. జాళువా బొమ్మయో = బంగరుబొమ్మయో? జాళువాబొమ్మకు = బంగరుబొమ్మకు; మేనక = జే హమునందు; చల్లనితావి = చల్లనివానిన; మెలగుట = కలసియుండుట; ఎట్లు=వీరితి? మందారవల్లియో=పారిజాతలతయో; మందారవల్లికి = పారిజాతలతకు; మందయానంబు= తిన్ననినడక; పెంపొందుట=వృద్ధిగొందుట; ఎట్లు=వీరిధము? మరుఁడెక్కుదంతియో.- మరుఁడు=మన్నభుఁడు, ఎక్కుదంతియో=ఎక్కునట్టిగజమా; మరుఁడెక్కుదంతికి =మన్నభుఁ డెక్కుగజమానకు; పలువాక్యనై పుణుల్ = నానావిధములగుపంచనములందలిజాణతనములు; కలుగుటెట్లులు=చేకూలుకొట్టు? ఈనారిచారుశృంగారభంగి=ఈచంద్రికయొక్కమనోహర మగునలంకారపురీతి; ఔర=ఆశ్చర్యము! ఈచానసౌందర్యవిలసనంబులు.-ఈచాన=ఈచం ద్రికయొక్క, సౌందర్య=చక్కఁదనముయొక్క, విలసనంబులు=ప్రకాశములు;బలిరె=బళా! ఈ బోటిబిబ్బోకహావగరిమము.-ఈబోటి=ఈచంద్రికయొక్క, బిబ్బోక=స్త్రీలకునిచ్చవస్తువులయం దుగలిగెడు ననాదరము,హావ=కటాక్షభూమిక్షేపాదులచేనంగనలు దెలుపుమ నోవికారము, గరిమము=పైరెండియొక్కయతిశయము; అహహ=ఆశ్చర్యము! అనుచు =ఈప్రకారమువ చించుచు; కొందలు=కొందఱురాసుతులు; అనుపమాక్తి =నిస్సనమానమగునుక్తిచేత; వర్ణం చిరి=నుతించిరి. “ఇట్లే పృథ్విదగ్గర వా ద్విబ్బోక ఉచ్యతే! భావ ఈమత్ప్రకాశో య స్స హం ఇతి కథ్యతే” “అని బిబ్బోకహావలక్షణములు.

అనఁగా కొందఱు రాకొమరులు చంద్రికను జూచి మెఱపుఁదీవయా యని సంకయించి మెఱపుఁదీవకుఁ జలించనిచేహకాంతు లెక్కడి వనియు కాదేని బంగరుబొమ్మయో యని దానికి శరీరమందుఁ జల్లనివలపు లెట్లుదయించు ననియు లేదా మందారలతయాయని యాతీవకు మె ల్లనినడక లెట్లు చేకూలు ననియు మదనునిగజమాయని యాగజమునకు పలువిధ ములగుపలుకు లెట్లు నమకూడు ననియు నిట్లు నుతించిరని ధావము.

ఈపద్యమునందు సంజేహాలంకారము. “స్వాత్స్యతిభ్రాన్తి సంజేహో న్నదక్కాలం కృతిత్రయమ్” అని దాని లక్షణము.

చ. పలుచనివారికిం బొడమి * భాసురపుణ్యజనాహితాత్మునిం
గలసి చెలంగ నెప్ప దని * కల్పి వెలంది దలంచి ధాత్రి ని
య్యలఘునకు న్జనించె నముదంచితపుణ్యజనాత్ము నొక్కరా
జు లలి వరింపఁ గోరి యని * సొంపుగ నెంచిరి కొందఱాత్మలక. 38

టీ. కల్పి వెలంది=లక్ష్మీదేవి; పలుచనివారికి=తక్కువవారికి; బొడమి=పుట్టి; భాసుర పుణ్యజనాహితాత్ముని.-భాసుర=ప్రకాశించు, పుణ్యజన=సాధుజనమునకు, అహిత=అప్రియ మగు, ఆత్ముని=మనసుగలవానిని; ఇచటపలుచనివారి కనఁగ పలుచనినీటి కనియు పుణ్య జనాహితాత్ముని ననఁగా, పుణ్యజన=రాక్షసులకు, “యాతుధానఃపుణ్యజనః” అనియమరుఁడు,

తీర్తిక=నివాసమైన; రతిక=రతీ దేవికి; సాటిలేనివిద్యులకు నివాసమయిన యువిదకనునర్థము దోచుచున్నది; అనంగవిలాససంబధిక.-అనంగ=మన్నునియొక్క, విలాస=లీలయొక్క, సంబధిక=ప్రాప్తిని; కఱపురట్టుక=అభ్యసించి జేయు నిందను; అనంగవిలాస=అంగములులేని విలాసములయొక్కయనియర్థముదోచుచున్నది; ఘనరసోదయయుక్తిక.-ఘన=అధికమగు, రస=శృంగారముయొక్క, ఉదయ=అవిరూపముయొక్క, యుక్తిక=సంబంధము చేత, ఘనరస=జలముయొక్క, “మేఘపుష్పంఘనరస” మ్మనియమరుడు, ఉదయ=అవిరూపముయొక్క, యుక్తిక=సంబంధము చేత నవిస్వభావార్థము; తనరుసుర్వరక = ఒప్పుచున్న భూమిని, ఒక కాంత నని యర్థము దోచుచున్నది; పంకసంకులకాక.-పంక = పాపముచేత, సంకులకాక=వ్యాకులయ్యినదానినిగా, ఇచట, పంక=బురదచేతననిస్వభావార్థము; తార్కణాలు మాటక=చేయఁజాలునట్టియపకీర్తిని; సుమనోవనాభ్యవృత్తిక.-సుమనోవన=నందనవనము చేత, లేదా, దేవనంత్రణముచేత, అభ్య = సంపన్నమైన, వృత్తిక = వ్యాపారముకల; మహేంద్రవనితక=శచీదేవిని; ఇచట, సుమనోవన=విద్యత్సంరక్షణమందు, సంపన్నమైన వృత్తిగల, మహేంద్రవనితక=పరమైశ్వర్యముగలపురుషునికాంతననునర్థము దోచుచున్నది; స్వక్రియుక్తకాక.-సు=అధికమగు, అక్రి=అలక్ష్మితో, యుక్తకాక=కూడినదానినిగా; స్వక్రి=స్వర్గసంపదతో, కూడినదానినిగాననిస్వభావార్థము; ఘటించినకొంతక = చేసినకొంతను; గీతయందుఁ గ్రమముగానవ్యయము తెలియవలయు; సత్కులొద్ధవక = శ్రేష్ఠకులమందుఁబుట్టినదియు; వరవిలాసయుతక=శ్రేష్ఠమగువిలాసములుగలదియు; అనఘక=పాపరహితయు; మానితశ్రీవిరాజితక=పూజ్యమగుసంపద చేతప్రకాశించునదియునగు; ఈనెలంతక=ఈచంద్రికను; నిర్మించి=చేసి; వారించికొనియె=పోఁగొట్టుకొనెను.

అనఁగా లోకోత్తరయగునార్యును కఠిన మగుచట్టునకుఁ బుట్టునటులుచేసినయపకీర్తిని రతీదేవి కనంగవిలాసముకల్పించినరట్టును ఉర్వరను పంకమలినయైనదానినిగాఁ జేసినయపవాదమును శచీదేవిని సంపదలేనిదానినిగాఁ జేసిన కొఱుతను, నలువ, చంద్రికను సత్కులప్రమాతత్వాదిగుణములుగలదానినిగాఁ జేసి వారించికొనియె నని భావము.

క. అని యీగతి నృపతతి తి, య్యనిపలుకులు వెలయఁ బొగడునయ్యెడ నాళీ జనములు చెంతలఁ గొలువఁగఁగనకలతాగాత్రి జనకుఁ గదిసెముదమునక.

టీ. అని ఈగతిక=ఈరీతిగ; నృపతతి=రాజబృందము; తియ్యనిపలుకులు=మధురమగు మాటలు; వెలయక=ప్రకాశించునట్లు; పొగడునయ్యెడక = నుతించునమయమందు; ఆళీజనములు=సకియలు; చెంతలక=ఇరుప్రక్కలయందు; కొలువఁగ = సేవింపఁగ; కనకలతాగాత్రి=బంగారుతీవపంటిమేనుగలచంద్రిక; ముదమునక = సంతసముచేత; జనకుక=తండ్రిని; కదిసెక=చేరెను.

ఇట్లు రాజులు నుతించఁగ చెలులు చెంతల సేవించుచు రాఁగాఁ జంద్రిక జనకునిఁ జేరె నని భావము.

మ. తరుణీతల్లజ మిట్లు తన్నుపతిచెంతం జేరి యవ్వేళ భ

క్తి రహింపం దదనుజ్ఞఁ గంతురిపుపంకేజాక్షికి న్మృక్కె ని

ర్భరవీక్షాగతి మాకాండపరిసర్గం బూన్చి యువ్వేళదు

మృరమానంబు హరించుమంతుఁ గని చక్కణ్ గొపు మ్మహాలిక్.

టీ. తరుణీతల్లజము=వనితలయందుఁ బ్రశస్తయగుచంద్రిక; “మతల్లి కామచిన్నికాప్రకాం
డమద్భుతల్ల జౌ ప్రశస్తవాచకాన్యమూని” అనియమరుఁడు; ఇట్లు=ఈప్రకారము, తన్నుపతి
చెంతఁ=అక్షణదోదయరాజుచెంగటను; చేరి=హంది; అవ్వేళఁ=అసమయమందు; భక్తిర
హింపఁ=భక్తియతిశయింపఁగా; తదనుజ్ఞఁ=ఆరాజునాజ్ఞ చేత; కంతురిపుపంకేజాక్షికిఁ.-
కంతురిపు=ఈశ్వరునియొక్క, పంకేజాక్షికిఁ=కాంతయగు పార్వతీదేవికి; నిర్భరవీక్షాగతిఁ-
నిర్భర=పరిపూర్ణమగు, వీక్షా=కటాక్షములయొక్క, గతిఁ=ప్రచారముచేత; మారకాణ్డపరి
సర్గంబు--మర=మన్మథులయొక్క, కాండ=సమాహములయొక్క, పరిసర్గంబు=సృష్టిని, ఊ
న్చి=చేసి, మన్మథసమాహములయొక్కసృష్టినిని భావము; ఉర్వీశదుమృరమానంబు.-ఉరు=
అధికఁడైన, ఈశ=శంకరునియొక్క, దుమృర=అనివార్యమయిన, మానంబు=మానమును,
ఉర్వీశ=రాజులయొక్క, దుమృరమగుమానంబుననిస్వభావార్థము; హరించుమంతుఁ=అప
హరించునట్టియపరాధమును; కని=చూచి; చక్కణ్=చక్కగ; పాపుమ్మహాలిక్=హోగొ
ట్టుమన్నరీతిగ; మ్మృక్కెఁ=నమస్కరించెను.

అనఁగాఁ జంద్రిక ఊదోదయనియాజ్ఞ చేర బారవీక్షిదేవిని స్వకటాక్షప్రచారముల
వలనఁ బెక్కండ్ర మన్మథుల సృజించి ఉర్వీశ మానమును హరించునట్టి యపరాధమును
బోగొట్టుమనియో యన్నట్లు నమస్కరించెననిభావము.

తే. నతి యొనర్చినచెలువ కన్నగతనూజ

యపు డభీష్టార్థసంసిద్ధిరస్తటంచు

హాళి దీవించి కాగిట నలమి కనక

మంగళాక్షతపాలికల్ మాళిఁ దార్చె.

42

టీ. నతి=నమస్కారమును; ఒనర్చినచెలువఁ=చేసినచంద్రికకు; అన్నగతనూజ = ఆ
పార్వతీదేవి; అపుడు=అసమయమందు; అభీష్టార్థసంసిద్ధిః.-అభీష్ట=కోరఁబడిన, అర్థ = ప్రా
యోజనముయొక్క.-“అర్థోభిధేయేరైవస్తు ప్రయోజననివృత్తిః” అని యమరుఁడు, సంసిద్ధిః=
ప్రాప్తి; అస్తు=అగుఁగాక; అటంచుఁ=అని; హాళిఁ=ప్రీతితో; దీవించి=ఆశీర్వదించి; కా
గిటఁ=కాగిలియందు; అలమి=ఆక్రమించి; కనకమంగళాక్షత పాలికల్ =కనకవర్ణములగు
మంగళ ప్రదములైనయక్షతలయొక్క సమాహములను; మాళిఁ=శిరమునందు; తార్చెఁ=
ఉంచెను.

బ. అంతః జతురంతయానంబున నాకాంతాశిరోమణి నుండ నియోగించి యం చిత మనోంచలనిరాకుంచితప్రమదసమాజయై యాగిరిరాజతనూజ సఖిజ సంబులు వెనువెంట నడువ నెచ్చెలిచెలు పూని తత్పార్శ్వంబున నడచుచు రాజసభముఖంబుఁ జేరి యభంగమేరుశృంగంబులం దోఁచుసింగంపుఁ గొడమలతెఱంగునఁ గాంచనమంచనికాయంబులం జూపట్టునకలాంతరీపా సంతాకాంతలతాంతసాయక సంతానంబులం జూపి క్రమంబున నెక్కిొక్కనిదేశాదికంబులు దేటపడఁ జూతుర్యంబున నిట్లనియె. 43

టీ. చతురంతయానంబునకొ = ఎనమండుమోయువాహనవిశేషమునందు; ఆకాంతాశిరో మణికొ = నారీచూడామణియగు నాచంద్రికను; ఉండకొ = ఉండుటకు; నియోగించి = అజ్ఞాపించి; అంచితమనోంచల నిరాకుంచిత ప్రమదసమాజయై. - అంచిత = ప్రకాశించుచున్న, మనోంచల = మనోవిధియందు, నిరాకుంచిత = వికసించిన, ప్రమద = సంతసములయొక్క, సమాజయై = సమా హముగలదియై; ఆగిరిరాజతనూజ = గట్టురాపట్టియగు యాపార్వతీ దేవి; సఖిజసంబులు = సఖియలు; వెనువెంటనడువకొ = వెంటదీనడుచుచుండఁగ; నెచ్చెలిచెలుపుటని = ప్రియ సఖివిధమువహించి; తత్పార్శ్వంబునకొ = అచంద్రికప్రక్కను; నడచుచుకొ; రాజసభముఖంబుఁజేరి = రాజసభ యొక్క పూర్వభాగమునజేరి; ఆభంగమేరు శృంగంబులకొ. - ఆభంగ = అప్రతిహతము లగు, మేరుశృంగంబులకొ = సుమేరు శిఖరములయందు; తోఁచుసింగంపుఁగొడమల తెఱంగు కొన = కాన్పించు సింగపుష్పిలలపగిది; కాంచనమంచనికాయంబులకొ = బంగారు మంచముల గుంపులహిఁద; చూపట్టునకలాంతరీ పాసంతాకాంతల తాంతసాయక సంతానంబులకొ. - చూపట్టు = కనిపించుచున్న, నకల = ఎల్ల, అంతరీపాసంతాకాంతల తాంతసాయక = మన్మథుల పంటిద్విపాధిపతులయొక్క, సంతానంబులకొ = సమాహములను; చూపి = ప్రదర్శించి; క్రమం బునకొ = వరుసగా; ఒక్కొక్కని దేశాదికంబులు = ఒక్కొక్కరాజయొక్క దేశము మొదలగువానిని; తేటపడకొ = తెల్లమగునటులు; చాతుర్యంబునకొ = జాగతనముచేత; ఇట్లు = పక్ష్య మాణప్రకారముగా; అనియెకొ = వచించెను.

మ. కనుఁగొంటే విరిగల్వకంటి మహితోత్కంఠాసముద్భూతి నీ
జననాథాగ్రణి నుజ్జ్వలాంఘ్రినరసీజాతద్వయవ్యాప్తనూ
తనసామంతనృపచ్ఛటామకుటముక్తాకాంతిసూనోత్కరు
న్వినుతామర్త్యనికాయుఁ బుష్కరమహాద్విపావనీపాలకుకొ. 44

టీ. విరిగల్వకంటి = విరిగినకలువపూలవంటి కన్నులుగలచంద్రికా; ఉజ్జ్వలాంఘ్రినరసీ జాతద్వయ వ్యాప్తనూతనసామంత నృపచ్ఛటామకుట ముక్తాకాంతిసూనోత్కరుకొ. - ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించు, అంఘ్రినరసీజాత = పాదకమలములయొక్క, ద్వయ = కవన, వ్యాప్త = ఆప

రించిన, సూత్రసంపదీనిమగు, సామంతసృజ=ఇరుగుపొరుగు రాజులయొక్క, ఛట్రా=సమూహము యొక్క, మకుట=కిరీటములందున్న, ముక్తాకాంతి=ముత్యపుకాంతిల నెడు, సూర=పుష్పముల యొక్క, ఉత్కృష్ట=సమూహముగలిగినవాఁడును; విసుతామర్చినినికాయుక్. - విసుత=పొగడి న, అమర్త్య=దేవతలయొక్క, నికాయుక్ = సమూహముగలవాఁడును; పుష్కరమహాద్వీ పావనీపాలకుక్ = పుష్కరద్వీపాధిపతియునగు; ఈజననాథాగ్రణిక్ = ఈ రాజశ్రేష్ఠుని; మహితోత్కంఠాసముచ్చాతిక్. - మహిత=అధికమగు, ఉత్కంఠా=“నర్వేన్ద్రీయ సుఖాప్నా వోయిత్రాస్తీత్యభినయతే తత్సాస్త్రీచాం సంకల్పా ముత్కంఠాం కలయో విదుః” ఇత్యు ఉక్తలక్షణమగు సుత్కంఠయొక్క, సముచ్చాతిక్ = అతిశయముచేత; కినుగించే = చూచితివా?

అనగా సామంతరాజమకుటములందున్న ముత్యములకాంటుల నెడు కుసుమపుండ ముచే గప్పబడినపాదకమలములు గలపుష్కరద్వీపాధిపతి యగునరాజుత్వమును చూచితి వాయని భావము.

మ. పరరాజప్రబలప్రభావహరణః ప్రాధస్థితిం బొల్పుని
నరనాథోత్తమదోప్రతాపకుహనానాళికమిత్రుండు దా
ధర నిర్మించుఁ జూచి యమస్వన మిళిందద్వేషిధమిల్ల త
త్పరమారాతివధూనకజలదృగబ్జాతాంబుధారాగతిక్.

45

టీ. పరరాజ ప్రబలప్రభావహరణ ప్రాధస్థితిక్. - పరరాజు = శత్రురాజులయొక్క, ఉత్కృష్టఁడగు చంద్రునియొక్క, ప్రబల=అధికమగు, ప్రభావ=ప్రతాపముయొక్క, హరణ=హరించుటయందు, ప్రాధస్థితిక్=నమర్థస్థితిచే; పొల్పునీనరనాథాగ్రణిదోప్రతాప కుహనానాళికమిత్రుండు. - పొల్పు=విప్లవమున్న, ఈనరనాథాగ్రణి=ఈరాజశ్రేష్ఠునియొక్క, దోప్రతాప=భుజనంబంధియగు ప్రతాపమనెడు, కుహనానాళికమిత్రుండు=కపటముగలనూ ర్యుఁడు; తాక్=తాను; మిళిందద్వేషిధమిల్ల=భృంగములకు శత్రువగు కొప్పుగల చంద్రికా! తత్పరమారాతివధూనకజలదృగ బ్జాతాంబుధారాగతిక్. - తత్=ప్రసిద్ధులగు, పరమ=ఉత్కృష్ఠులగు, అరాతి=శత్రువులయొక్క, వధూ=స్త్రీలయొక్క, నకజల=తాటుకతోఁగూడియున్న, దృగబ్జాత=నేత్రకమలములయొక్క, అంబుధారా=ఉదకధారయొక్క, గతిక్=ప్రాప్తిచేత; ధరక్=భూమియందు; యమస్వనక్ = యమునానదిని; నిర్మించుక్=సృజించును. చూచి= నత్యము!

అనగా పుష్కరద్వీపాధిపతి యగునీనరపతియొక్క ప్రతాప మనెడు నూర్యుఁడు శత్రురాజుప్రతాపమును హరించి యుద్దామస్థితిని పొంది శత్రువనితలయొక్క కజ్జలసహితము లగు నేత్రజలములచేఁ బుడమి యమునానదిని నిర్మించు నని భావము.

మ. అతులాంభోరుమాపీఠ బాల్యేనగు సత్యస్వామి కీ వియ్యిలా
పతితోడ న్రహిఁబెండ్ల మొక్క ఘటియింపం జేర నీ కూర్పుఁ బో

యతః డాత్తేష్టఫలంబు లంతకయ మున్నబ్జాక్షి యాత్రోప నూ
ర్జితశాఖావళి సాచి వాని వటధాత్రీజాత మర్పింపఁగఁ.

46

టీ. అబ్జాక్షి=చంద్రికా ! ఆతులాంభోరుహసీతిఁ.-ఆతుల=అసమానమగు, అంభో
రుహసీతిఁ=కమలాసనమందు ; పార్వసంగు సత్యస్వామికీఁ.-పార్వసంగు=మిక్కిలియొప్పు
చున్న, సత్యస్వామికీఁ=సత్యలోకావతీయగు నలువకు; ఈపు = నీవు; ఇయ్యిలాపతితో
డఁ=ఈభూపతితోడ; రహిఁ=ప్రీతితో; పెండ్లిమొక్కు=వివాహదీక్షాంతమందుఁ జేయున
మస్కారమును; ఘటియింపఁ=చేయుటకు; చేరఁ=సమీపింపఁగ; నీకుఁ; అతఁడు=అన
లువ ; ఆత్తేష్టఫలంబు.-ఆత్త = తనకు, ఇష్ట = అనుకూలమైన, ఫలంబులు=ఫలములను ; ఊ
స్పాదో=ఇచ్చును. ఆత్రోపఁ=ఆబ్రహ్మదేవాలయమార్గమందు; అంతకయమున్ను = నలువకు
లములియ్యకమునుపే; వటధాత్రీజాతము=వటవృక్షము; ఈపుష్కరద్వీపమందు నలువకునము
త్రోవయందు ఫలంబు లాసంగుమట్టి చెట్టుండుట ప్రసిద్ధము. ఊర్జితశాఖావళిఁ.-ఊ
ర్జిత=దృఢమగు, శాఖా=కొమ్మలయొక్క, ఆవళిఁ=పంక్తిని ; చాచి=చాఁగించి; వానిఁ=ఆ
ఫలములను; అర్పింపఁగఁ=ఇచ్చుచుండఁగ. దీనికూన్పు ననుక్రియతోఁ బైకన్వయము.

అనఁగ నీపుష్కరద్వీపాధిపతిని నీవు పెండ్లిచేసికొని యాద్వీపమందున్న నలువకుఁ
డెండ్లిమొక్కిడనేగుతటి నాత్రోప నున్న మట్టిచెట్టు నీవు కోరినఫలంబుల నలువకన్న ము
న్నొనగు నని భావము.

చ. సరసతపాగమంబున నిశాకరసోదరదాన్య యీమహీ

శ్వరుఁ గవగూడి నీవు విలసజ్జలభేల నెనర్పఁ జేరఁగా

వరసరసీభవద్విమలవారిపయోనిధివీచు లారతుల్

కరము ఘటించుఁ గా కరుణాంకంజకరమ్ముల నాళి పాడఁగఁ.

47

టీ. సరసతపాగమంబునఁ.-సరస=మనోజ్ఞమగు, తపాగమంబునఁ=గ్రీష్మకాలమందు;
“నిదాఘఉష్ణోపగమ ఉష్ణఉష్ణగమస్తపః” అనియమరుఁడు; నిశాకరసోదరదాన్య=చంద్రుని
కి సోదరునివలెనున్న ముఖముగలదానా ! చంద్రునివలెనున్న ముఖముగలదని తాత్పర్యము;
ఇచట సోదరశబ్దము ఇవార్థకము, “దేశీయదేశ్యరిప్వాభ సోదరాద్యా ఇవార్థకాః” అని కవి
కల్పితతయందున్నది; ఈ మహీశ్వరుఁ=ఈ పుష్కరద్వీపాధిపతిని; కవగూడి = జతగూడి;
నీవు; విలసజ్జలభేలఁ.-విలసత్=ప్రకాశించుచున్న, జలభేలఁ=జలక్రిడను; ఒనర్పఁ=చే
యుటకు; చేరఁగాఁ=సమీపింపఁగ; వరసరసీ భవద్విమలవారిపయోనిధివీచులు.-వర=శ్రే
ష్ఠమగు, సరసీభవత్=కొలనగుచున్న, విమల=స్వచ్ఛమగు, వారి=ఊడకముగల, పయోనిధి=
సముద్రమయొక్క, వీచులు=తరంగలు; ఇచట స్త్రీత్వనిర్దేశముచేత స్త్రీలనియర్థము దోచుచు
న్నది; అరుణాంకంజకరమ్ములఁ.-అరుణకంజ=ఎఱ్ఱదామరలనెడు, కరంబులఁ=హస్తములచేత;
ఆళి=ఆలిబొందమనుచెలి; పాడఁగఁ=పాటపాడుచుండఁగ; అరతుల్=అరతులను; కరంబు=
మిక్కిలి; ఘటించుఁగాక=ఘటిల్లఁజేయునుగాక,

అనఁగ నీవు గ్రీష్మకాలమందు నీవుష్కరద్వీపాధిపతిని గూడి స్వాదు సముద్రముందు జలక్రీడ సేయంజనఁగా తరఁగులు కందామర లనుపాస్తంబులచేఁ దుష్పైదతండము పాటఁబోడఁగా నారతు లిచ్చునని భావము.

తే. అని తెలిపి హైమవతి యాలతాంగిచిత్త

సారసము తజ్జనాధీశఁచంద్రరక్తి

నలర లే కున్కి- తెలిసియుఁ నవ్వలఁ జనఁ

జేసె శిబి కాధురంధరశ్రేణి నపుడు.

48

టీ. అలతాంగి చిత్తసారసము = తీవవంటిమేనుగలయా, చంద్రిక చిత్తకమలము; తజ్జనాధీశఁచంద్రరక్తిఁ.-తజ్జనాధీశఁచంద్ర = ఆరాజచంద్రునియొక్క, రక్తిఁ = అనురాగము చేత; అలరలేకున్కిఁ = వికసింపకయుంటును; తెలిసియుఁ = గుర్తించియు; హైమవతి = పార్వతీదేవి; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; తెలిపి=పుష్కరద్వీపాధిపతి గుణంబులఁ దెలియఁ జేసి; శిబికాధురంధరశ్రేణిఁ=పల్లకిమోయుచున్నవారి గుంపును; అవ్వలఁజనఁ=ఆవలఁబోవునటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; జేసెఁ=జనరించెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి పుష్కరద్వీపాధిపతి యగుతజ్జనాధీశఁచంద్రుననురాగముచే చంద్రికచిత్తసారసము వికసింపకుండుటచేత నాందోళికను మోయువారిని ముందు చని నియోగించె నని భావము. చంద్రునివలన సారసము ముకిలించును గాని వికసించుట లోకమందప్రసిద్ధమని నూచించుటకుఁ జంద్రసారసపదంబుల నిటఁ గవి ప్రయోగించెను.

వ. చెంత నొక్కమహీకాంతునిం జూపి యక్కంతువిరోధికాంత యాశకుంత రాజయాన కిట్లనియె.

49

టీ. ఆశకుంతరాజయానకుఁ=హంసజవంటినడకలుగలయాచంద్రికకు; అక్కంతువిరోధికాంత=ఆపార్వతీదేవి; చెంతఁ=సమీపమందు; ఒక్కమహీకాంతుఁ=ఒకరాజును; చూపి=కనఁజూచి; ఇట్లు=తత్త్వమాణప్రకారము; అనియెఁ=పలికెను.

మ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్ర కనుమీఁ శాకాంతరీపేశును

జ్వలధామాఘవృతాశు నీఘను బుధఁస్వామివ్రజస్తుత్యయై

యలరు స్వీనినుకీర్తితకిరణఁస్వామాళి వేధోండవం

త్తులు మేల్తేలిమి గుండ్రపేరుగతి కన్గొనొ నొప్ప నెల్లప్పుడుఁ.

50

టీ. జలజాతచ్ఛదదేశ్యనేత్ర=తామరశేకులవంటినేత్రములుగలదానా! ఇచట నీవదనమాప్తియందు దేశ్యప్రత్యయము; ఉజ్వలధామాఘవృతాశుఁ.-ఉజ్వలఁప్రకాశించుచున్న, ధామ=లేజన్పుయొక్క, ఓఘ=సమాహమచే, వృత=ఆవరింపఁబడిన, ఆశుఁ=దిక్కు

బుధుల; కాకాంతరీపేతుక్ = కాకద్వీపాధిపతియగు; శోభుకుక్ = ఈగొప్పవానిని; కనుమి = చూడుమా. వీనిసుకీర్తితకరణాస్యాహుః=వీనికీర్త్యంగన; వేధోండపంక్తులు=బ్రహ్మాండసమాహములు; మేల్వేలిమి గుండ్రమేగుతిక్=అతిశ్రేష్ఠమగుగుండ్రదండరీతిగ; ఎల్లప్పుడుక్=ఎల్లకాలము; కన్గోనొప్పక్=చూచుటకు నొప్పుచుండఁగ; బుధస్వామి వ్రజస్తుత్యయై=దేవతాశ్రేష్ఠులయొక్క సంఘముచేతఁ గొనియాడఁదగినదియై; అలరుక్=ఓప్పను.

ఈకాకద్వీపాధిపతి కీర్తికాంతకు బ్రహ్మాండములు గుండ్రహారమువలె నొప్పునని తాత్పర్యము, అత్యుక్త్యలంకారము. అత్యుక్తి రద్భుతాతథ్యశౌర్యా దార్యాదివర్ణనమ్''అని తల్లక్షణము.

మ. ధర నేతన్తహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్చనాంభరిపరం

పర లప్రత్నమహంబురాశిగతిఁ దోఁపం గొమ్మ నిచ్చల్ తదం

తరవీధి న్బడబాగ్నికీలతతి యంబదం బూని భర్తావనీ

ధరము న్నైక్తికరీతిఁ దాల్చి యుడునంతానంబులుం బూ పడుక్. 51

టీ. ధరక్=భూమియందు; నేతన్తహిపాలచంద్రకృతనిత్యస్వర్చనాంభరిపరంపరలు.- వీతన్తహిపాలచంద్ర=ఈరాజచంద్రునిచేత, కృత=చేయఁబడిన, నిత్యస్వర్చనాంభరి=నిత్యదానోదకములయొక్క, పరంపరలు=సమాహములు; అప్రత్నమహంబురాశిగతిక్=క్రొత్తమున్నీటి భంగి; తోఁపక్=తోచుచుండఁగా; కొమ్మ=చంద్రికా ! నిచ్చల్=ఎల్లపుడు ; తదంతరవీధిక్=ఆసముద్రమధ్యమందు; భర్తావనీధరముక్=మేరు పర్వతమును ; బడబాగ్నికీల తతి యందంబు=బడబానల జ్వాలాసమాహమురీతిని; ఊని=పొంది; ఊడుసంతానంబులుక్=రిక్కలగుంపులును; మాన్తికరీతిక్ = ముత్యములయొక్కతిని; తాల్చి = ధరించి; పడుక్=పడును. చూ=చూడుము.

అనఁగ నీకాకాంతరీపాధిపతియొక్క దానోదకములు నూతన సముద్రమువలె భాసిల్లుచుండ నాసముద్రమధ్యమునంబడిన మేరు పర్వతము బడబాగ్నిగాను నక్షత్రపుంజములు ముత్యములుగాను జావట్టు నని భావము. ఈరాజదానోదకము పుడమి గప్పుకొని మిప్పంటినదని ముఖ్యాశయము.

సీ. పవనాహతోర్ధ్వికానవనాదయుతపయో

ర్ణవనాభభేలనాఃరమ్యగతులు

కలశాబ్ధిసంశోభిబిలశాయిపర్యంక

తలశాయిపురుషనంబదర్శనములు

సరసాత్మహితసుమోత్కరసారఫలదభా

కరసాలవల్లి కాపరివిహృతులు

చరమాన్యనగవనీఃపరమార్గచారి కి

న్నరమానినీమణిఃపరిచయములు

తే. తావకపురాణపుణ్యసంతానకలనః

బారిమాండల్యవన్నధ్యః చేరు నీకు

మహితసుమదామకమున నీమానవాధి

కాంతపుంగవుకంతంబు యగ్టు మిపుడు.

52

టీ. పారిమాండల్యవన్నధ్యఃపరమాణు పరిమాణముగల నడుముగలదానా! పారిమాండల్యశబ్దమునకు పరమాణువర్థము, పరమాణు పనఁగా “జాలన్సూర్యమరీచిస్థం నూత్నం యద్భుత్యతే రజః, తస్యవృత్తమే భాగః పరమాణు స్స ఉచ్యతే” అని దాని లక్షణము, గవాక్ష రింద్రంబునఁ జొరఁబాటు నెండలోఁ జూపట్టరజముయొక్క వృత్తము మగుఖండము పరమాణు పని దానియర్థము ; తావకపురాణపుణ్యసంతానకలనః.-తావక=నీనంబంధియగు, పురాణపుణ్య = ప్రాచీనపుణ్యములయొక్క, పూర్వజన్మసంచితపుణ్యములయొక్క యనుట, సంతాన=సంచయముయొక్క, కలనః=ప్రాప్తిచేత ; నీకుఁ ; పవనావాతోర్నికానవనాదయుతపయోర్ణవనాథభేల నారవ్యగతులు.-పవన=వాయువుచేత, ఆహత=ఊట్టఁబడిన, ఊర్నికా=తరఁగలయొక్క, నవ=నూతనమగు, నాద=ధ్వనితోడ, యుత=కూడుకొన్న, పయోర్ణవనాథ=పాలకడలియొక్క, భేలనా=విహారములయొక్క, రవ్యగతులు=మనోజ్ఞమగు రీతులు, కలకాభిసంశోభిదీలకాయిపర్యంక తలకాయిపురుషసందర్శనములు.- కలకాభి = పాలకడలి యందు, సంశోభి=మిక్కిలి వెలయుచున్న, దీలకాయి=ఆదిశేషుండనెడు, పర్యంకతల=మంచమునందు, కాయి=పవళించిన, పురుష=పురాణపురుషునియొక్క, సందర్శనములు=చూపులు ; సరసాత్మహితసుమేత్కరసార ఫలదళాకరసాలవల్లికాపరివిహృతులు.- సరస=మకరందముతోఁగూడిన, అత్మహిత=మనసునకు హితములగు, సుమేత్కర=పూదండములకు, సారఫల=శ్రేష్ఠఫలములకు, దళ=ఆకులకు, ఆకర=ఊనికీపట్టగు, సాల=వృక్షములయందు, వల్లికా=తీవలందు, పరివిహృతులు=విహారములు, శ్రీడలనుట ; చరమాన్యనగవనీపర మార్గచారికిన్నరమానినీమణిపరిచయములు.-చరమాన్యనగ=పాడుపుకొండయొక్క, వనీపర=శ్రేష్ఠమగువనముయొక్క, మార్గ=త్రోవయందు, చారి=సంచరించు, కిన్నరమానినీమణి=కింపురుష స్త్రీరత్నములయొక్క, పరిచయములు=స్నేహములు చేరుకొనుటలు. ఇపుడు=ఈనమయచుందు ; మహితసుమదామకమునః.-మహిత=పూజ్యమగు, సుమదామకమునః = పుష్పమాలికచేత ; ఈమానవాధికాంతపుంగవుకంతంబు = కాకద్వీపాధిపతియగు నీరాజపుంగవునియొక్క కంతమును ; కట్టుము=బంధీంపుము.

అనఁగ నీకాక ద్వీపాధిపతిని పరించితివేని పాలకడలియందలి. శ్రీడలను అచట శయనించియుండు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దర్శనములును ఫలపుష్పదళాదులచే నిండియుండు వనంబుల విహారములును, పూర్వపర్వతమునం దుండుకిన్నరస్త్రీల స్నేహములును నీకు ఘటిల్లు నని భావము.

మ. అని యాశాంకరి వల్కు ముంగలికి వేగారూఢిచే నేగున
వ్వనజాస్యామణి దృష్టి తన్నుపతినిఁర్వాంఛావిధిం దెల్పుఁ జ
య్యనఁ దద్యానధురీణు లంద టొకగోత్రాధీశునిం జేర్చ న
య్యనఁఘుం జూపి యపర్ణ యిట్లనియె మఁత్యన్యండినమానోక్తులక. 53

టీ. అని=ఈ ప్రకారము; ఆశాంకరి=ఆపార్వతీదేవి; వల్కు=పలుకఁగా; ముంగలిక=ముందుకు; వేగారూఢిచేత్ = వేగిర పాటుయొక్క నిరూఢిచేత; ఏగునవ్వనజాస్యామణిదృష్టి.—ఏగు=పోవుచున్న, అవ్వనజాస్యామణి=ఆచంద్రికయొక్క, దృష్టి=చూపు; తన్నుపతి నిర్వాంఛావిధి=ఆరాజునందు వాంఛలేమియొక్కరీతిని; తెల్పుక=తెలియఁజేయఁగా; చయ్యనక=శీఘ్రముగ; తద్యానధురీణులు=ఆవాహనమును మోచువారు; అందఱు = ఎల్లరు; ఒకగోత్రాధీశునిక=ఒకభూపతిని; చేర్చక=పొందఁగా; అయ్యలఘుక=అఘనుని; చూపి=ప్రదర్శించి; అపర్ణ=పార్వతీదేవి; మత్స్యన్యండినమానోక్తులక.—మత్స్యన్యండి=శర్కరకు, సమాన=తుల్యమగు, ఉక్తులక = వాక్యములచేత; ఇట్లు=పక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెక=పలికెను.

శా. పాంచాలాత్మజ గాంచు వీని దధిరూపత్వపటప్రావృత
క్రాంచద్వీపధరాధురంధరుని నీరాజన్యదానాంబు ల
ర్పించుక వాళ్చరపాలి కెంతయు మహార్థి వానిపై నీనుతో
మించక బోలె నమూల్యలావణి తదున్మేషంబు గూల్చుక గడుక. 54

టీ. పాంచాలాత్మజ=చంద్రికా! దధిరూపత్వపటప్రావృతక్రాంచద్వీపధరాధురంధరునిక.—దధిరూపత్వపట=పెరుంగుమున్నటిచే, ప్రావృత=ఆవరింపఁబడిన, క్రాంచద్వీప=క్రాంచద్వీపముయొక్క, ధరాధురంధరునిక=భూభర్తయగు; వీనిక=ఈరాజును; కాంచు = చూడుము. ఈరాజన్యదానాంబులు=ఈభూపతియొక్క దానోదకములు; వాళ్చరపాలికిక=జలచరశ్రేణికి; ఎంతయుక=మిక్కిలి; మహార్థిక=అధికమగువృద్ధిని; అర్పించుక = ఇచ్చును. వానిపైక=ఆజలచరశ్రేణిపయి; ఈనుతోక=ఈర్ష్యతో; మించంబోలెక = అతిశయించుటకువలెనె; అమూల్యలావణి=అధికమగుసౌందర్యము, ఇదికర్త; తదున్మేషంబు = ఆవాళ్చరపాలియొక్క యభివృద్ధిని, కడుక=మిక్కిలి; గూల్చుక=పోగొట్టును. అనఁగ నీవద్యమందు వారాజదానోదకములు వాళ్చరపాలి కభివృద్ధి నొనరించినను వానికిఁ దత్సౌందర్యము మిక్కిలి యభివృద్ధిని బోగొట్టుట కుటిల్లుదు గాన వాళ్చరపాలికనఁగ, వాళ్చర=మత్స్యము, పాలి=చిన్నముగాఁగల, “పాలిస్త్ర్యక్ర్యబ్జపక్తిశు” అని యమరుఁడు, అనఁగ మీనునీడేము గల మన్మథున, కున్మేషమును బోగొట్టు ననుట.

ఈక్రాంచ ద్వీపాధిపతియొక్క దానోదకము జలచరముల కభివృద్ధిఁ జేయు ననియు తత్సౌందర్యము మన్మథుని నిరసించు ననియు నభిప్రాయము.

చ. వరహరిజాత్యఖండరుచివారము నొంది మహాబ్జమండలి
స్థరణి నడంగఁ ద్రొక్కి వనితామణి యివిభునద్యతోవిభాం

కురహరుఁ డొప్పుఁ గుండలితఁకుండలినేత పదాంగదంబునై
శరదపథంబు దంత్యసురఁచర్తమునై చెలువార నెప్పుడుకొ.

55

టీ. పనితామణి=చంద్రికా! ఈవిభుఁడ్యశోవిభాఁకురహరుఁడు. ఈవిభు=ఈ క్రాంచ ద్వీపాధిపతియొక్క, నత్=శ్రేష్ఠమగు, యశః=యశముయొక్క, విభా=కాంతియొక్క, అం కుర=మొలక నెడు, హరుఁడు=ఈశ్వరుఁడు; కుండలితకుండలినేత.—కుండలిత=చుట్టుకొన్న, కుండలినేత=శేషుఁడు; పదాంగదంబునై=పాదమునకునడియ యైనవాడై; శరదపథంబు= మిన్ను; దంత్యసురచర్తమునై.—దంత్యసుర=గజాసురునియొక్క, చర్తమునై=చర్తమైనదై; చెలువారకొ=ప్రకాశింపఁగ; ఎప్పుడుకొ=ఎల్లపుడు; వరహరిజాత్యఖండరుచివారముకొ.—వ ర=శ్రేష్ఠుఁడగు, హరిజ=మత్తభునియొక్క, అఖండ=అఖండమైన, రుచివారమును=కాంతిపుం జమును; నొంచి=నొప్పించి; హరిజాతి=సింహజాతియొక్క, అఖండరుచివారము నొంచి యునున ర్థము దోచుచున్నది; మహాజ్ఞమండలిక.—మహత్=అధికమగు, అజ్ఞమండలిక=చంద్రమండ లమును, తెల్లదామరగుంపుననియుఁ దోచుచున్నది; ధరణికో=భూమియందు; అడంగఁ ద్రొక్కి=అడంగనటులుద్రొక్కి; ఓప్పుకో=ప్రకాశించును.

అనఁగా నీక్రాంచద్వీపాధిపతియశోకురము, అదిశేషుఁడు పాదకటకముగాను అతా శము గజచర్తముగాను జెలంగఁగా, హరిజాతిరుచిని జయించి అజ్ఞమండలము ద్రొక్కి శివుని పఠై ప్రకాశించు ననిభావము. శివుఁడు దక్షాధ్వరధ్వంసమానందుఁ జంద్రుని ద్రొక్కినాడ నుట పురాణప్రసిద్ధము. ఇతనియశస్సు బ్రహ్మాండ మంతయు హ్యపించిన దని ముఖ్యాశయు.

మ. సరసీజోపమగంధి సంతతము క్రాంచద్వీపసంవాసి శం

కరపూజాగతి మించెనాసలరు నిఁక్కం బీనృపాలుండు శం

కరభావమ్మున సద్గణావృత్తియు రంగదూభాతియు నిద్విష

త్సరసంభేదనవృత్తియు సమగుణఃస్ఫూర్తి నిద్విజృంభింపఁగకొ.

56

టీ. సరసీ జోపమగంధి=పద్మగంధమువంటి గంధముగల చంద్రికా! ఈనృపాలుం డు=ఈభూపతి; సంతతము=ఎల్లపుడు; క్రాంచద్వీపసంవాసి శంకరపూజాగతికొ.—క్రాంచ ద్వీపసంవాసి=క్రాంచద్వీపమందు నివసించునట్టి, శంకర=శిలికంతునియొక్క, పూజా=అర్చ నయొక్క, గతికొ=ప్రాప్తిచేత; శంకరభావమ్మునకొ=శివత్వముచేత, సుఖకరస్వరూప ముచేతనని సరపతి పరమగునర్థము; మించెనాకొ=అతియించెనోయననట్లు; సద్గణా వృత్తియొకొ.—నత్=సత్పురుషులయొక్క, గణ=బృందముయొక్క, అవృత్తియొకొ= మూడికయును, ప్రమథగణములయొక్క మూడికయునని శివపరమయిన యర్థము; రంగదూభాతి యొకొ.—రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, భూతియొకొ=విశ్వరూపుడు, ప్రకాశించుచున్న భూతియు ననఁగ భస్మము నని శివపరమగునర్థము; “భూతిర్భస్మనిసంపదీ” యని యమరుఁ డు; విద్విషత్సరసంభేదన వృత్తియొకొ.—విద్విషత్=శత్రువులయొక్క, పుర=శరీరములయొ క్క, సంభేదనవృత్తియొకొ=బ్రద్దలుచేయునట్టి వ్యాపారమును; విద్విషత్=శత్రువులగుచు

న్నపుర = త్రిపురములయొక్క, సంభేదనవృత్తియునని శివపరమైన యర్థము; సమగుణస్ఫూర్తికొ.-సమ=సమానమగు, గుణ=గుణముయొక్క, స్ఫూర్తికొ = అతిశయము చేత; విజృంభింపఁగఁ = ప్రకాశింపఁగ; అలరుకొ = ప్రకాశించును. నిక్కంబు=సత్యము.

అనఁగ క్రాంచద్వీపాధిపతి యగు సీన్మపాలుఁడు శివపూజమహిమచలన శివభావమునొంది నద్గణాన్మతియు భూతియు విద్విషత్పురసంభేదన వృత్తియుఁ జూడెనో యనునట్లు ప్రకాశించునని భావము.

చ. అవిరళరత్నకూటముల * హారిమహాసుమనోవితానవై

భవములఁ బొల్పుకొంచగిరి * బంధురనూతనబంధుజీవబాం

ధవరదనాంశుకామణి య*నారత మింపగుఁ గాక నీకుఁ బ్రో

త్సవకరకేళికాకనక*సౌధవిధానముఁ దాల్చి యెంతయుఁ.

57

టీ. అవిరళరత్నకూటములకొ.-అవిరళ=నందులేని, రత్న = రత్నమయములగు, కూటములకొ = శిఖరముల చేత; హారిమహాసుమనోవితానవై భవములకొ.-హారి = మనోహరమగు, మహత్ = అధికమగు, సుమనోవితాన=పూగుంపులయొక్క, వై భవములకొ = విభవముల చేత; పొల్పుకొంచగిరి=ఓప్పుచున్నక్రాంచపరవృత్తము; బంధురనూతనబంధు జీవబాంధవరదనాంశుకామణి.—బంధుర=దట్టమగు, నూతన=నవీనమగు, బంధుజీవ=జపాకుసుమమునకు, బాంధవ=సమానమగు, బాంధవసగోత్రజ్ఞాతిబంధాదికబ్బములు ఇచార్థకము అని చెప్పఁబడియున్నది, రదనాంశుకా=దంతచ్ఛదముగలకాంతలలో, మణి = రత్నతుల్యపగుసోఁంద్రికా! నీకు=నీకు; ప్రోత్సవకరకేళికాకనకసౌధవిధానము.—ప్రోత్సవకర=వేడుక నుజేయునట్టి, కేళికా=విలాసార్థమగు, కనకసౌధ=బంగరుమేడయొక్క, విధానము=రీతిని; తాల్చి = ధరించి; ఎంతయుకొ=మిక్కిలి; అనారతము=ఎల్లపుడు; ఇంపగుఁగాక=అనందకరమగుఁగాక.

అనఁగ నీక్రాంచద్వీపమునం దుండుక్రాంచపరవృత్తము రత్నమయకూటములచే మనోహరపుష్పకదంబములచే నొప్పినదై నీకుఁ గ్రీడాసౌధమురీతిని ధరించి ప్రకాశించు నని భావము.

వ. అని యయ్యిందుధరసుందరి యెఱింగింప నన్నప్రపురందరునిపై నక్కుండ రదన డెందంబుఁ పొందుపడ కున్ని తెలిసి యానధర్యులమందరయంబున వేటొక్కమహిళకందర్పుఁ జేరం జన నందు నతనిం జూపి యాగోత్రధరపు త్రి తన్నేచకళతపత్రనగోత్రనేత కిట్లనియె.

58

టీ. అని=ఈప్రకారముగా; అయ్యిందుధరసుందరి = పరమేశ్వరనకుపత్నియగు పార్వతీదేవి; ఎఱింగింపకొ=తెలియఁజేయఁగా; అన్నప్రపురందరునిపైకొ=అరాజేంద్రునిమీఁద; అక్కుండరదన డెందంబు=మొల్లలవంటి పలువరుసగల యా చంద్రికయొక్క చిత్తము; పొం

దుపడకున్ని=పొందకయుండుటను; తెలిసి=తెలిసికొని; యానధుర్యులు=పల్లకిని మోయువారు; అమందరయంబునకొ=అతివేగముచేత; వేటొకమహిళకందప్పుకొ=మఱియొకరాజమన్నభుని; చేరంజనకొ=సమీపమునకుఁబోగా; అందు=అస్థలమందు; అతనింజాపి=ఆరాణమజాపి; ఆగోత్రధరపుత్రి=హిమవంతునకుకొమార్తెయగు పార్వతీదేవి; తన్నేచకశతపత్ర సగోత్రనేత్రకుకొ=నల్లదామరలవంటి నేత్రములుగల యాచంద్రికతో; ఇట్లనియొకొ=వక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

చ. నెలఁత కుశాంతరీపధరఃశీరమణీంద్రుఁడు వీఁడు వీనియా

దలపయి నుంచు మీవు కరఃతామరసార్జితమాక్షికాళి ని

య్యలఘుఁడు మారవీరవిశిఖాఘవిలోడితచిత్తధైర్యుఁడై

దలఁచుఁ జూచి నిరంతరము త్వత్కుచదుర్గము లాశ్రయింపఁగన్. 59

టీ. నెలఁత=చంద్రికా! వీఁడు=ఈరాజు; కుశాంతరీపధరశీరమణీంద్రుఁడు=కుశద్వీపభూవరుఁడు; వీనియాదలపయి=వీని శిరముమీఁద; ఈవు=నీవు; కరతామరసార్జిత మాక్షికాళికా=కరతామరసంకేటదామరచేత, ఆర్జిత=గ్రహింపఁబడిన, మాక్షికాళికా=ముత్యములపేరును; ఉంచుము=ఉంచుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనుఁడు; మారవీరవిశిఖాఘవిలోడితచిత్తధైర్యుఁడై=మారవీర=మన్నభవీరునియొక్క, విశిఖాఘ=బాణబృందముచేత, విలోడిత=కలఁపఁబడిన, చిత్త=హృదయముయొక్క, ధైర్యుఁడై=ధైర్యముగలవాఁడై; నిరంతరము=ఎల్లపుడు; త్వత్కుచదుర్గములు=త్వత్=నీయొక్క, కుచదుర్గములు=పాలిండ్లనెడు కొండలను; ఆశ్రయింపఁగన్=చేరుటకు; తలఁచుకొ=స్తరించును. చూచి=సత్యము!

అనఁగ చంద్రికా! వీఁడు కుశద్వీపమునకు రాజు, వీనిశిరమునందు నీకేలనగుచు మాక్షికహారమునుంచుము, ఈరాజు ఎల్లపుడు మన్నభబాణములచేఁ గుంది నీకుచములను పర్వతముల నాశ్రయింపఁగోరుచున్నాఁడు, నిజమని భావము.

చ. నిరుపమవిశ్రవస్తనయనిగ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుఁడు మహా

హరిబలసంయుతుండయి బుధార్చితరామనమాఖ్య నొప్పు నీ

సరకులసార్వభౌముని మహిమం బలర స్వరియింప మేదిని

వరసుత నీకు నెంచ ననివార్యకుశోదయ మబ్బుటబ్రమే. 60

టీ. నిరుపమ విశ్రవస్తనయని గ్రహకృద్ద్రవిణాఘ్యుఁడును=నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనయ=కుచేరునియొక్క, నిగ్రహ=నిరసనమును, కృత్=చేయుచున్న, ద్రవిణ=ధనముచేత, ఆఘ్యుఁడై=ధనికుఁడైనవాఁడై; నిరుపమ=సాటిలేని, విశ్రవస్తనయ=రావణాసురునియొక్క, నిగ్రహమునుజేయు, ద్రవిణ=బలముచేత, ద్రవిణంకాంచ నేపితే ద్రవిణంచపరాక్రమే యని విశ్వము; ఆఘ్యుఁడైనవాఁడని, క్రీరామపరమైశ్వర్యము; మహాహరిబల సంయుతుండయి=మహత్=అధికమగు, హరిబల=నీహరిబలముతో, సంయుతుండయి=శూడుకొన్నవాఁడయి; హా

రిబలి=వానర సైన్యముతో, ననిరామపర మైనయర్థము; బుధార్చిత రామసమాఖ్య. - బుధ=విద్వాంసుల చేత, అర్చిత=మన్నింపఁబడిన, రామ = మనోజ్ఞమగు, సమాఖ్య = కీర్తిచేత; బుధ=దేవతలచేత, అర్చిత=పూజింపఁబడిన, రామసమాఖ్య = రామయను నామముచేత, ననిరామపర మైనయర్థము; ఒప్పు సీనరకులసార్వభౌముని = ప్రకాశించు సీనరకుల చక్రవర్తిని, శ్రీరాముని; మనంబు=మానసము; అలరక = సంతోషించునటులు; వరియింపక = శోరకగా; మేదినీపరసుత. - మేదినీపర = భూభర్తయగు క్షణదోదయునికి, సుత = కూతురవగుచంద్రికా ! భూపుత్రియగుస్తీతాదేవియనునర్థము దోచుచున్నది; నీకు; ఎంచక = విచారింపకగా; అనివార్య కుశోదయము. - అనివార్య = నివారించుట కశక్యమగు, కుశ = కుశద్వీపముయొక్క, ఉదయము = ఉన్నతి; అబ్బుట = లభించుట; అబ్రమే = ఆశ్చర్యమా? కాదనుట. అనివార్యమగు, కుశ = కుశుఁడనుపుత్రునియొక్క, ఉదయము, అబ్బుట చిత్రముగాదని లోచుచున్నది.

అనఁగా కుశేరునికన్న నెక్కువ ధనము గలవాఁడును సింహబుఁడును పండితశాస్త్రముయినకీర్తి గలవాఁడు నగునీకు కుశద్వీపాధిపతిని వరియింతువేని నీకు కుశద్వీప మబ్బు నని భావము. రావణుని బరాక్రమముచే నిగ్రహించినవాఁడును వానర సైన్యముగలవాఁడును రామ నామముగలవాఁడు నగుదాశరథిని వరించిన స్తీతాదేవికి గుఱు డనుపుత్రుఁడు గలిగె నని యర్థాంతరపక్షమున భావము.

మ. బలజూటీమణిదీప్తిదీపకులసంభారాప్తయాజన్యమంగ
గళగేహంగణవిధి వీడు గుణటంకారాఖ్యమంత్రధ్వనుల్
సెలఁగ న్నాహనలక్ష్మిక గూడి కరనాళికంబుల స్థూర్పు బో
నలి మై నాకబలిక ద్వివత్కరిశిరోనర్హరుముక్తాతతిక. 61

టీ. వీడు = కుశద్వీపాధిపతి; బలజూటీమణి దీప్తిదీపకుల సంభారాప్త యాజన్యమంగగేహంగణవిధి. - బల = సేనలయొక్క, జూటీమణి = శిరోమణులయొక్క, దీప్తి = కాంతులనెఁడు, దీప = దీపియలయొక్క, కుల = సమూహమనెడు, సంభార = పదార్థసంచయముచేత, ఆప్త = పొందఁబడినది, కౌ = అగునట్టి, జన్య = యుద్ధమనెడు, మంగళగేహ = కల్యాణగృహమయొక్క, అంగణవిధి = ముంగిటిభూమియందు; గుణటంకారాఖ్య మంత్రధ్వనుల్. - గుణ = అల్లెత్రాటియొక్క, టంకార = టంకారధ్వనియనెడు, ఆఖ్య = ప్రసిద్ధిగల, మంత్రధ్వనుల్ = మంత్రముల రొదలు; చెలఁగక = ఒప్పుచుండఁగ; సాహసలక్ష్మిక = తెగువయనెడులక్ష్మిని; కూడి = పొంది, వివాహమయియుంట; నలిమై = యోగ్యముగా; ద్వివత్కరి శిరోనర్హరు ముక్తాతతిక. - ద్వివత్కరి = శత్రుగజములయొక్క, శిరః = శిరములయందుండు, అనర్హ = అమూల్యములగు, ఉరు = గొప్పలగు, ముక్తా = ముత్యములయొక్క, తతిక = సమూహముచేత; నాకబలిక = వివాహంగభూతమగు నాకబలియను కృత్యము; కరనాళికంబుల = కరకమలములచేత, కరమందుండు బాణముల చేత ననిగాని యర్థము; కూర్పుక = ఒవరించును. హి = సుత్యము.

అనఁగ నీకు కుశద్వీపాధిపతి యగురాజు సైనికులయొక్క శిరోమణికాంతు లనెడుదీపములచే నలంకరింపఁబడియున్న యుద్ధభూమి యనెడు మంగళగృహమందు అనఁగా వివాహ

గృహమందు అల్లెతాటిమ్రోత యనెను మంత్రములు వెలయుచుండఁగ సాహసలక్ష్మీ,
బెండ్లియై శత్రుగజంబుల శిరములయం దుండు ముత్యములచే నాకబలిం జేయునని భావము

మ. వరభోగాన్వితఁ డీన్యపాలకుఁడు ప్రోవక నిచ్చలు న్నించు స

ర్పిరపాంపత్యభివేష్టితోర్వర ధరాభృద్భేదిసంత్రాతని

ర్జరపుర్యుత్తమలీల నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధక్రేణికా

పరిషక్తిఁ హితదాయురాజమణిసంప్రాప్తిం గురంగేక్షణా. - 62

టీ. కురంగేక్షణా=చంద్రికా ! వరభోగాన్వితఁడు.-వర=శ్రేష్ఠమగు, భోగ=గృహ
ముశయ్య ఆభరణము వస్త్రము స్త్రీపుష్పము గంధము తాంబూలము అన్న నీయేనిమిదిభోగములతో,
అన్వితఁడు=కూడినవాఁడు; ఈన్యపాలకుఁడు=కుశద్వీపాధిపతియగు నీరాజు; ప్రోవక=రక్షిం
పంగా; సర్పిరపాంపత్య భివేష్టితోర్వర.-సర్పిరపాంపతి=సర్పిసముద్రముచేత, అభివేష్టిత=
చుట్టఁబడిన, ఉర్వర=పుడమి; ధరాభృద్భేది సంత్రాతనిర్జరపుర్యుత్తమలీల.-ధరాభృద్భేది=
ఇంద్రునిచేత, సంత్రాత=రక్షింపఁబడిన, నిర్జరపురీ=అమరావతియొక్క, ఉత్తమలీల=శ్రే
ష్ఠమగు విలాసముచేత; నిత్యసుఖవిభ్రాజద్భుధక్రేణికాపరిషక్తి.-నిత్య=కాశ్యతమగు, సుఖ
=సుఖముచేత, విభ్రాజత్=ప్రకాశించుచున్న, బుధ=విద్వాంసులయొక్క, దేవతలయొక్క,
క్రేణికా=పంక్తియొక్క, పరిషక్తి=సంబంధముచేత; హితదాయురాజమణి సంప్రాప్తి.-
హితదాయు=హితమునొసఁగు, రాజమణి=రాజశ్రేష్ఠులయొక్క, సంప్రాప్తి=ప్రాప్తిచేత;
హితమగుదానినిచ్చుచింతామణియొక్కసంప్రాప్తిచేత; మించుక=ప్రకాశించును.

అనఁగ నీకుశద్వీపాధిపతిచే బోపింపఁడుపుడమి యమరావతివలెఁ బ్రకాశించుచున్న
దని భావము.

క. అని తెలువ మనం బచ్చట, మొనయమి శిబికాధరాళి ముదిత నొకమహీ
శునిచెంతఁ జేర్చివ యి, ట్లను నావిభుఁ జూపి చెలువ కమృతజదుక్తి. 63

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలుపక=తెలియఁజేయఁగ; మనంబు = దెందము; అచ్చ
టక=ఆరాజానందు; మొనయమి=పూనకుండుటవలన; శిబికాధరాళి=పల్లకినిమోయువారి
గుంపు; ముదితక=చంద్రికను; ఒకమహీశునిచెంతక=ఒకభూపాలుని సమీపమును; చేర్చక=
పోదింపఁగ; శివ=పార్వతీదేవి; చెలువకుక=చంద్రికను; ఆవిభుక=ఆరాజాను; చూపి=ప్రదర్శిం
చి; అమృతజదుక్తి = సుధనుజయించిన వచనముచేత; ఇట్లు = వత్సమాణప్రకారముగ;
అనుక=పలికెను.

శా. ఓపద్మానన గాంచు మీన్యపతిరఃమ్యాత్కంఠమై శాల్మలి
ద్వీపత్రాణచణుం డితం డితనివిద్విట్రాంతకుత్సితే
భీషిచ్చందకవైఖరి స్వలయై బీయోదుకూటంబు లా
భీషాళిగతి భిల్లరాద్యువతిమాళిక్రేణి పాల్పుక గడుక.

టీ. ఓ పద్మావత=ఓ చంద్రికా ! ఈన్యపతిక్=ఈరాజును; రమ్యోత్కంఠమైక్=మనోహరమగు సంతసముచేత; కాంచుము=చూడుము. ఇతండు=ఈరాజు; కాల్ప లిద్వీపత్రాణచణుండు=కాల్ప లిద్వీపమును బాలించువాఁడు; ఇతని విద్విట్కాంతకుక్=ఇతని శత్రుకాంతకు; వలయ శైలీయోదకూటంబులు.-వలయశైలీయ=చక్రవాళపర్వత సంబంధులగు, ఉరు=అధికములగు, కూటంబులు=శిఖరములు; ఉత్పత్తి కేళీపిచ్ఛందక వైఖరిక్.-ఉత్=ఉన్నతమైన, ప్రత్న=పురాతనమగు, కేళీపిచ్ఛందక=క్రీడాగృహముయొక్క, వైఖరిక్=రీతిని; భిల్ల రాద్యువతి హాశిశ్రేణి=ఎఱుకు దొరలయొక్క స్త్రీసమూహము; ఆళిపాళిగతిక్=సకియలగుంపురీతిని; కడుక్=మిక్కిలి; పాల్కుక్=ఓప్పును.

అనఁగ నీకాల్ప లిద్వీపాధిపతియొక్క శత్రుస్త్రీలకు మేడలు లోకాలొక పర్వతశిఖరము లనియు వారికి సకియలు ఎఱుకుస్త్రీ లనియును భావము.

ము. కలుమున్నీ రను పెన్మొలంకునడుమ * స్తన్నట్టి వీఁ డేలు శా

ల్పలికాద్వీపము శ్రీయుతిం దనరుఁ గొమ్మా తమ్మి నా మధ్యసం
స్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతోద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తి రా
జిల ద్రోణాద్రి తదగ్రగాభి మళిరాజిస్థేమఁ జూపట్టఁగఁ.

65

టీ. కొమ్మా=చంద్రికా ! వీఁడేలుకాల్ప లికాద్వీపము=ఈరాజు పాలించు కాల్ప లిద్వీపము; కలుమున్నీ రను పెన్మొలంకునడుమక్.-కలుమున్నీ రను=సురాసముద్రమ నెడు, పెన్మొలంకునడుమక్=పెద్దమడుగునడుమ; కన్నట్టి=కనిపించి; ద్రోణాద్రి=ద్రోణపర్వతము; మధ్యసంస్థలి జ్యోతిర్లతికాఖ్య కేసరవృతోద్యత్కర్ణి కాస్ఫూర్తిక్.-మధ్యసంస్థలి=మధ్యప్రదేశమందలి, జ్యోతిర్లతికా=జ్యోతిర్లతల నెడు, ఆఖ్య=పేరుగల, కేసర=కింజల్కముల చేత, వృత=ఆవరింపఁబడిన, ఉద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, కర్ణికా=తామరదుద్దుయొక్క, స్ఫూర్తిక్=అతిశయముచేత; రాజిలక్=ప్రకాశింపఁగ; తదగ్రగాభిము = దానిపై నున్న మబ్బు; అలిరాజిస్థేమక్=భృంగసమూహకృతి చేత; చూపట్టఁగక్=కనిపింపఁగా; తమ్మినాక్=కమలమోయనునటులు; శ్రీయుతిక్ = కాంతితోఁగూడుట చేతను, లక్ష్మితోఁగూడుటచేతననియుఁ దోచుచున్నది; తనదక్=ప్రకాశించును.

అనఁగ సురాసముద్ర మనెడుగొప్పకొలనునడుమఁ గాన్పించునీకాల్ప లిద్వీపము. నడుమ జ్యోతిర్లతిక లను కేసరయంతోఁజేరియున్న ద్రోణాద్రి తామరదుద్దువలెనుండఁగ నాపర్వతముమీఁద నున్న మేఘము భృంగరాజవలె నుండఁగ గొప్పమడుగునందు భృంగరాజితోఁజేరి యున్న కమలమువలె నాద్వీపము ప్రకాశించునని భావము. సముద్రమధ్యగతద్వీపమును ప్రాదమధ్యగతకమలముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాంకారము.

ము. తరుణి వీనియశోవదాతళుక ముద్యచ్ఛక్తి మిన్నొంది బం
ధురతారాకులగో స్తనీఫలములం * దోడ్తో భుజింప న్విభా

వరి తద్దైన్యముఁ జెంద దేతదతిదీవ్యజ్ఞైత్రభేరీర వ్రా

త్కరఘక్కుద్దురీహిణాండకర్పరగళఁ ద్వాహ్యంబుబిందుచ్చటన్.

66

టీ. తరుణీ=చంద్రికా ! వీనియతోపదాతకుకము=ఈశాల్ప లిద్వీపాధిపతియొక్క యశ
స్సనెడు తెల్లనితుకము; ఉద్యచ్ఛక్తి=మీఁదికెగయుచున్న శక్తిచేత; మిన్నొంది=అకాశము
నుటొంది; బంధురతారాకులగోస్తనీఫలములన్.-బంధుర=ఎడములేని, తారాకుల=రిక్కలగుం
పనెడు, గోస్తనీఫలములన్=ద్రాక్షాఫలములను; లోద్దో=వెంటనె; భుజింపన్=తినఁగా;
విభావరి=రాత్రి; ఏతదతిదీవ్యజ్ఞైత్ర భేరీరవోత్కర ఘక్కుద్దురీహిణాండకర్పరగళ ద్వాహ్యంబు
బిందుచ్చటన్.-ఏతత్=ఈశాల్ప లిద్వీపాధిపతియొక్క, అతిదీవ్యత్=మిక్కిలిప్రకాశించుచు
న్న, జైత్రభేరీ=జయభేరియొక్క, రవోత్కర=శబ్దబృందముచేత, ఘక్కుత్=పగిలిన, దురీహి
ణాండ=బ్రహ్మాండముయొక్క, కర్పర=పుట్టివలననుండి, గళత్=జూలుచున్న, బాహ్యంబు=
బ్రహ్మాండమునకు వెలుపటనుండు జలముయొక్క, బిందు = బిందువులయొక్క, ఘటన్=
సమూహముచేత; తద్దైన్యము.-తత్=ఆనక్షత్రములయొక్క, హైన్యము=కూన్యతను; చెం
దదు=పొందదు.

అనఁగ నీశాల్ప లిద్వీపాధిపతియొక్క యశ మనెడు తెల్లనిచిరుక మిన్నొంది నక్షత్ర
ములను ద్రాక్షాఫలములను తినినను రాత్రి వీని జయభేరీనినాదములవలన బ్రహ్మాండకర్పరము
వగిలి స్రవించు జలబిందుసందోహముచే రిక్కలయొక్క లేమిని జెంద దని భావము. యశ
మును తుకమునుగా రిక్కలను ద్రాక్షాఫలములనుగా జలబిందువులను రిక్కలనుగా వర్ణించుట
చే దూపకాలంకారము.

ఉ. ఈవనుధేళుఁ గూడి హరిఁజేక్షణ నీవు ముదంబు నిక్క వే

లావనవాటికావిహృతులం జరియించుచు మించువేళ నీ

మై వలగొన్న సంక్రమనఁమాజము దూలఁగఁ బొల్పుఁ గాక హా

లావనరాశివాగికణకులస్థగితానిలపోతజాతముల్.

67

టీ. హరిజేక్షణ=కురంగముయొక్క కనులవంటి కనులుగలయోచంద్రికా ! ఈవను
ధేళున్=ఈశాల్ప లిద్వీపాధిపతిని; కూడి=కలసి తొని; నీవు; ముదంబు=సంతోషము; నిక్కన్=
అతిశయింపఁగా; నేలావనవాటికావిహృతులన్.-నేలా=చెలియలికట్టయొక్క, వన=అడవి
యొక్క, వాటికా=పంక్తులయందు, విహృతులన్=విహారములచేత; చరియించుచున్=క్రమవరు
చు; మించువేళన్=అతిశయించునమయమందు; నీమైన్=నీశరీరమందు; వలగొన్న సంక్రమనమా
జము.-వలగొన్న=చుట్టుకొన్న, సంక్రమ=క్రమలయొక్క, సమాజము=సమూహము; తూలఁ
గన్ = పోవునటులు; హాలావనరాశివాగికణకులస్థగితానిలపోతజాతముల్.-హాలావనరాశి=
కురంగముద్రముయొక్క, వాగికణ=ఉధకకణములయొక్క, కులు=సమూహముచేత, స్థగిత=

కప్పిఁబడిన, అనిలపోత=మందమారుతములయొక్క, జాతముల్=సమూహములు; పోల్చుఁగాక=ఓర్పుఁగాక.

ఓచంద్రికా ! నీవు కాల్యలిద్యిపాధిపతిని గూడి వేలావనిహారమును చేయుచుండు తఱి నీకరీరక్రమచు కలుమున్నటి నీటితుంపరలతోఁగూడిన తెమ్మెరలు తొలఁగఁజేయునని భావము.

వ. అని యప్పుంచాస్యపంచాస్యమధ్య యెఱింగించిన నాకాంచనాంగి నేత్రాంచలం బతనిపైఁ బ్రవర్తింప దయ్యె నది యెఱింగి వేటొక్క మహీశపుంగవుఁ జేర నియోగించి యారాజేంద్రుం జూపి యన్నెలఁత కన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి యిట్లనియె. 68

టీ. అని=ఈప్రకారముగఁబలికి; అప్పుంచాస్యపంచాస్యమధ్య.-పంచాస్య=ఈశ్వరునికి, పంచాస్యమధ్య=సింహమువంటినడుముగల యనఁగా శివకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ఎఱింగించినన్=తెలియఁజేయఁగా; ఆకాంచనాంగి నేత్రాంచలంబు=ఆచంద్రికయొక్కకటాక్షము; అతనిపైఁ=ఆకాల్యలిద్యిపాధిపతినిఁద; ప్రవర్తింపదయ్యెన్=ప్రసరింపదాయెను. అదియెఱింగి=అదిదెలిసి; వేటొక్కమహీశపుంగవున్=మఱియొకరాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=సమీపించునటులు; నియోగించి=ఆజ్ఞాపించి; ఆరాజేంద్రుఁజూపి; అన్నెలఁతకున్=ఆచంద్రికకు; అన్నెలతాల్పువేల్పు పట్టపుదేవి=చంద్రునిధరించిన యీశ్వరునకుఁ బట్టపుదేవియగు పార్వతీదేవి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్=పలికెను.

మ. అరిజన్యాంబుధిసంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తి నీ శరజాస్తోత్రపమమూర్తిఁ గాంచు చెలిన్లక్షదీప్తపభూభర్త నప్తరసాభృద్ధరణీయయై పొదలు గోత్రం దాల్చు నీమేటి భావ్వరదోర్యప్తీ భుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్ఛక్రనీలోపధిక. 69

టీ. చెలి=చంద్రికా ! అరిజన్యాంబుధిసంభవజ్జయరమా హాసాంకురత్కిర్తిన్.-అరి=శక్రపులయొక్క, జన్య=యుద్ధమునెడు, అంబుధి=నముద్రమందు, సంభవత్=జన్మించిన, జయరమా=జయలక్ష్మీయొక్క, హాసాంకురత్=చిలునగవువలెనాచరించు, కీర్తిన్=యశముగల; ప్లక్షదీప్తపభూభర్తన్=ప్లక్షదీప్తపరాజైన; ఈజలజాస్తోత్రపమమూర్తిన్=మన్మథునికినమానముగుదేహముగలవీనిని; కాంచు=చూడుము. ఈమేటి=ఈమనడు; సప్తరసాభృద్ధరణీయయై.-సప్తరసాభృత్=సప్తకులచలములచేత, ధరణీయయై=ధరింపఁదగినదియై; పొదలుగోత్రకన్=స్థిఁజొందుచున్నభూమిని; భావ్వరదోర్యప్తీభుజాంగదాగ్రఖచితాంచచ్ఛక్రనీలోపధిక.-భావ్వర=ప్రకాశించుచున్న, దోర్యప్తీ=భుజపండములయొక్క; భుజాంగద=శేఁసూరములయొక్క, అగ్ర=భివరయందు, ఖచిత=చెక్కఁబడిన, అంచత్=ప్రకాశించుచున్న, శక్రనీల=ఇంద్రనీలముయొక్క, ఉపధికన్=కపటముచేత; తాల్పున్=ధరించును.

అనఁగ నీప్లక్షదీప్తిపాధిపతి సప్తకులచలములు మోయుచున్న భూమిని తన బాహు పురియందలిచెక్కియున్న యంద్రసీలమణి యనువ్యాజముచే ధరించి యున్నాఁడనిభావము. భూమి నల్లని దనుటకు విష్ణుమూర్తి వక్షమునందు ధరియించియున్న కస్తూరిని లక్ష్మీదేవిసమీప మందు భూదేవిని బ్రీతితో సులచెనా యనునట్లులు ఘనచరిత్రయందు దుష్ప్రేక్షింపఁ బడి యున్నది.

మ. అనిశంబు న్బుధవర్ణకల్పతరుదీప్త్యద్వాసనాలభిః జే
కొని యద్వైతరుచిం గరంబు మను నీఁజ్ఞోఽస్థిలాన్తశవ
ర్యునికీర్తిప్రకరంబు మించ సకి యోహూపూర్వపక్షావలం
బనత న్రాజులు నట్టిధ్వాంతపరధామం బెచ్చునే యెచ్చటఁ. 70

టీ. అనిశంబుఁ=ఎల్లపుడు; బుధవర్ణకల్పతరుదీప్త్యద్వాసనాలభిః.-బుధ=దేవత
లచేత, వర్ణ=వర్ణింపఁదగిన, కల్పతరు=కల్పవృక్షములయొక్క, దీప్త్య=ప్రకాశించుచు
న్న, వాసనా=వలపుయొక్క, లభిః=ప్రాప్తిని; చేకొని=గ్రహించి; అద్వైతరుచిఁ=అద్వితీయ
కాంతిచేత; కరంబు=మిక్కిలి; మనునీఁజ్ఞోఽస్థిలాన్తశవర్యునికీర్తిప్రకరంబు.-మను=వృద్ధిబొందు
చున్న, ఈజ్ఞోఽస్థిలాన్తశవర్యునికీర్తిప్రకరంబు=ప్లక్షదీప్తిపాధిపతియగు నీరాజశ్రేష్ఠునియొక్క
కీర్తిపుంజము; మించఁ=అతిశయింపఁగా; ఓహూసకి=ఓహూఁచంద్రికా! పూర్వపక్షావలం
బనతఁ=అపసిద్ధాంతము ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేత; పూర్వపక్ష=శుక్లపక్షము, అవలంబన
తఁ=ఆశ్రయముగాఁ గలుగుటచేత నని స్వభావార్థము; రాజులునట్టి ధ్వాంతపరధామం
బు.-రాజులునట్టి=ప్రకాశించునట్టి, ధ్వాంతపర=చంద్రునియొక్క, ధామంబు=తేజము; ఎచ్చ
టఁ=ఏప్రదేశమందైన; ఎచ్చునే = అతిశయించునా? ఇచట, అనిశంబుఁ = ఎల్లపుడు;
బుధ=విద్వాంసులచేత, వర్ణ=పొగడఁదగిన, కల్పతరు=కల్పతరువను వేదాంతగ్రంథముయొ
క్క, దీప్త్య=ప్రకాశించుచున్న, వాసనా=అనుభూతస్మృతియొక్క, లభిః=ప్రాప్తిని; చే
కొని=గ్రహించి; అద్వైతరుచిఁ = బ్రహ్మైక్యమందలియాసక్తిచేత; మను=అతిశయించు,
కీర్తిప్రకరంబు, పుల్లింగస్వారస్యమువలన నొకపురుషుఁ డని తోచుచున్నది; మించఁ=
అతిశయింపఁగ; పూర్వపక్షావలంబనతఁ.-పూర్వపక్ష=అపసిద్ధాంతము, అవలంబనతఁ=
ఆశ్రయముగాఁగలుగుటచేతను; రాజులునట్టి ధ్వాంతపరధామంబు.-రాజులునట్టి=ప్రకాశిం
చునట్టి, ధ్వాంతపరధామంబు=“ధ్వఃఅస్త్రేయస్యసఃధ్వాస్తః” అనఁగాధ్వశశబ్ద మంతమందుఁ
గల మాధ్వశబ్దమర్థము, తద్వాచ్యులు=ద్వైతులు; అట్టి ద్వైతులయొక్క, పరధామంబు=ముఖ్య
మగుసిద్ధాంతము; ఎచ్చునే? ఎచ్చదని భావము. ధ్వాంత=అజ్ఞానముయొక్క, ధామంబెచ్చునె
యనియు చెప్పఁబడును.

అనఁగ నోచంద్రికా! ప్లక్షదీప్తిపాధిపతియొక్క కీర్తిపుంజము కల్పతరుకాంతితో
నేకీభవించినకాంతి గలదై మించఁగ శుక్లపక్షమం దుండుచంద్రునితేజము హెచ్చునా?
హెచ్చదని భావము.

అదైవతసిద్ధాంతపరులగువిద్వాంసులచేఁ బ్రశంసింపఁ పడినకల్పతరువను వేదాంత గ్రంథముయొక్క మన నాడులచే నుదయించిన వాసనను చేకొని బ్రహ్మత్వైక్యానుసంధానము చేవిజృంభించువిద్వాంసుఁ డతిశయింపఁగ పూర్వపక్షమతము నవలంబించియున్న మాధ్వసిద్ధాంతము హెచ్చు దని ధ్వని.

చ. సరససితోపమాధర రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితో

ర్వర కథితేత నీపతి సవారితవైభవశాలి నీమహీ

శ్వరు నవలాలసాతిలకవల్లికచయ్యనఁ బల్లవింప న

త్వరగతిఁ గాంచవే నయనవారిరుహంతమునం బ్రియంబునన్. 71

టీ. సరససితోపమాధర.- సరస = మనోజ్ఞమగు, సిత = చక్కెరతో, ఉపమా పోల్చిగల, అధర = ఓవ్వుముగలచంద్రికా ! రసాలపయోనిధిరాజవేష్టితోర్వరకున్.-రసాలపయోనిధిరాజ = ఇత్తునముద్రరాజుచేతను, వేష్టిత=వలగొనఁబడిన, ఉర్వరకున్ = పుడమికి; అధి నేతన్ = ఓడయుని; ఈపతిన్ = రారాజును; అవారితవైభవశాలిన్.-అవారిత=అనివార్యమగు, వైభవ=విభవముచేత, శాలిన్=ప్రకాశించుచున్నవాని; ఈమహీశ్వరున్ = ఈస్థత్వ ద్వీపాధిపతిని; నవలాలసాతిలకవల్లిక.-నవ=నూతనమయిన, లాలసా=వేడుకయనెడు, తిలకవల్లిక=బొట్టుగుతీప; చయ్యనన్=శీఘ్రముగ; పల్లవింపన్=చిగిరించునటులు; నయనవారిరుహంతమునన్=కమలముచంటి. నేత్రముయొక్క అంతముచేతను; ప్రియంబునన్=ప్రేమతో; సత్వరగతిన్=అతిశీఘ్రముగ; కాంచవే=ఛూడుము.

ఓచంద్రికా ! ఇత్తునముద్రముచేఁ జాట్టఁబడియున్నట్టి పుడమి కథిత యగుసీరాజును వేడుకయను తిలకలత పల్లవించునటు లతిశేగముగా నేత్రాంతముచే నవలొకింపు మని భావము నీదృష్టిచే బొట్టుగు చిగిరించునని కవిసమయము.

వ. అని యిట్లు లాగట్టుదొరపట్టి వివరించిన నారాచపట్టి యాదిట్టపై వైరాగ్యంబు డెలుపు చిన్ని నవ్వు నవ్వు నవ్వునిత దరహాసచంద్రిక తదీయసంతాప కారణంబై ప్రవర్తిల్లె నంత యానావలంబకకదంబకంబు జంబూద్వీపభూపాలలోకంబుఁ జేర్చ నన్నగాధిరాజకుమారి యోనారి నేరెడుదీవియ రాజులు వీరు వీరిలో నొక్కరాజకుమారునిపైఁ జూపు నిలుపు మమ్మహాత్మునిగుణంబులు వర్ణించెద నని యానతిచ్చిన నాకాంత యఖిలదేశనాయకగుణ శ్రవణ కౌతూహలపూర్వమాణస్వాంతయై శాలీనతాభరంబున నూరకుం డె నది యెఱింగి సర్వమంగళ యక్కురంగనేత్ర కందఱుం నెలుపునదియై వారిహో నొక్కరాజుం జూపి యిట్లనియె.

టీ. అని ఇట్లులు=ఈప్రకారముగ ; అగట్టుదొరపట్టి = హిమవంతునకు పుత్రికయగ్ పార్వతీదేవి; వివరించినన్ = వక్కాణింపఁగ; ఆరాచపట్టి=ఆరాజపుత్రి; అదిట్టపై=అష్ట తద్విపాధిపతిమీఁద;వై రాగ్యంబు=అనురాగాభావమును; తెలుపుచిన్నినవ్వున్ = తెలియఁజేయు చిఱునగవు; నవ్వున్ = నవ్వుఁగా; అవ్వనితదరహాసచంద్రిక.-అవ్వనిత=ఆచంద్రికయొక్క,దరి హాసచంద్రిక=చిఱునగవువెన్నెల; తదీయసంతాపకారణంబై.-తదీయ=అష్ట త్త ద్విపాధిపతి సంబంధియగు, సంతాప=పరితాపమునకు; కారణంబై=హేతువై; ప్రవర్తిల్లెన్ = ప్రవర్తించెను అంతన్ = అటుమీఁద; యానావలంబక కదంబకంబు = పల్లకిమ్రాయువారియొక్కగుంపు, జంబూద్వీప భూపాలలోకంబున్ = నేరేడుదివియయందుండు పుడమి దొరలగుంపును ; యె ర్పన్ =పొందింపఁగ; అన్న గాధిరాజకుమారి = హిమవంతునకు పుత్రికయగు నప్పార్వతీదేవి, ఓహరి=ఓచంద్రికా ! మీ నేరేడు దీవియరాజులు=మీరు జంబూద్వీపంబుననుండు రాజులు;వీరి లోన్ =ఈరాజులలో; ఒక్కరాకుమారునిపైన్ =ఒకరాజపుత్రునిమీఁద ; చూపు=దృష్టిని; నిలుపుము=ఉంచుము. అప్పుహాత్తుని గుణంబులు=ఆమహానుభావుని శౌర్యాదిగుణములను; పద్మి = చెదన్ = నుతించెద. అని = ఈప్రకారము; ఆనతిచ్చినన్ = సెలవియ్యఁగా; ఆకాంత = ఆచంద్రిక; అభిలదేశనాయక గుణశ్రవణకాతూహల పూర్వమాణస్వాంతయై,-అభిలదేశ నాయక = సమస్తదేశాధిపతులయొక్క, గుణ=శౌర్యాది గుణములయొక్క, శ్రవణ=వినుట యందు, కాతూహల=సంతనము చేత; పూర్వమాణ=నింపఁబడిన; స్వాంతయై= చిత్తముగలదై; కాలీనతాభరంబునన్ =లజ్జాగౌరవముచేత; ఊరకుండెన్ =మననకయుండెను. అదియొటింగి= అదిదెలిసికొని; సర్వమంగళ=పార్వతీదేవి; అక్కరంగ నేత్రమన్ =ఆచంద్రికకు; అందఱుండె లుపునదియై=ఎల్లరను దెలియఁజేయునదియై ; వారిలోన్ =ఆరాజులలో ; ఒక్కరాజున్ ; ఒకభూభర్తను; చూసి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెన్ =పలికెను.

చ. పాలఁతుక గొడదేశనరపుంగవుఁ డీతఁడు వీనిఁ గాంచు మి
య్యలఘుఁడు నిత్యసద్గుణచయస్ఫురణన్ శుభకీర్తిపుత్రికా
వలి నటియింపఁ జేయుఁ గడు * వాగ్రమణాండము లెల్లఁ గంచుకుం
డలగతిఁ బొయ కూని భ్రమణక్రమణంబులు చక్కఁ జేకొనన్. 73

టీ. పాలఁతుక=చంద్రికా ! ఈతఁడు = ఈరాజు ; గొడదేశనరపుంగవుఁడు=గొడ దేశాధిపతి ; వీనిన్ =ఈరాజును; కాంచుము=చూడుము. ఇయ్యలఘుఁడు=ఈఘనఁడు; నిత్య సద్గుణచయస్ఫురణన్.-నిత్య = ఎల్లపుడు, సద్గుణ = దానరాక్షిణ్యాదిగుణములయొక్క, త్రాళ్లయొక్క, యని యర్థాంతరము, చయ=సమూహముయొక్క, స్ఫురణన్ =ప్రకాశముచేతను, చలనముచేతనని యర్థాంతరము; శుభకీర్తిపుత్రికావలిన్.-శుభ=సుందరములైన, కీర్తిపుత్రి కా = కీర్తియనెడు బొమ్మలయొక్క, ఆవలిన్ = పంక్తిని; కడున్ =మిక్కిలి; వాగ్రమణాండ ములు=బ్రహ్మాండములను; ఎల్లన్ =అన్నిటిని; కంచుకుండలగతిన్ = కంచుకుండలరీతిగా; పా యక=విధువక; ఊని=గ్రహించి; అనఁగ వాట్వీర్యపయోగి ఘటములపగిది బ్రహ్మాండములను

గ్రహించి యని భావము; భ్రమణక్రమణంబులు.—భ్రమణ = తిరుగుటవలననైన, క్రమణంబులు=పొడవివ్యాసములను; చక్రం = చక్రం; చేకొనక = గ్రహించునటులు; నటియింపఁజేయుకొ = నాట్యము నొనరింపఁజేయును.

అనఁగా నీగొడదేశాధిపతి బ్రహ్మాండములు కంచుకుండలుగా గ్రహించి తనమంచిగుణములను త్రాళ్లయొక్క చలనముచేత తనకీర్తులను బొమ్మలను భ్రమణ క్రమణంబులునీయు నటులు నటింపఁ జేయునని భావము. లోకములోనాట్యమందు ప్రవీణత గల వారు కుండలయందు నాట్య మొనరించుట ప్రసిద్ధము. ఈరాజకీర్తి సమస్తబ్రహ్మాండములను వ్యాపించిన దని వ్యంగ్యము. ఈపద్యమందు రూపకాలంకారము.

మ. సమిదుద్వ్యోదిత హేతిభృద్దళనవిఃస్ఫారప్రభావా ప్తిమై

క్షమః జెంపొంది యుదగ్రజిహ్వయుతి నిఃచ్ఛల్ బల్ మొన లూపు శం

బముపై ధాటికిఁ జయ్యన న్వడఁగ నీఃత్వాభర్తధామాగ్ని క

ర్యమబింబోపధి నారతిచ్చు నహరఃఖ్వావాన యాత్రోవలక.

74

టీ. సమిదుద్వ్యోదిత హేతిభృద్దళన విస్ఫారప్రభావా ప్తిమై.— సమిత్ = యుద్ధము; ఉద్వ్యోదిత = ప్రకాశించుచున్నట్టి; హేతిభృత్ = భద్రధాతులయొక్క; దళన = బ్రద్దలు చేయుటచేత; విస్ఫార = అధికమగు; ప్రభావ = మహిమయొక్క; ఆ ప్తిమై = ప్రాప్తిచేతను; సమిత్ = ఇంద్రునిచేత, ఉద్వ్యోదిత = జ్వలించునట్టి, హేతిభృత్ = అగ్నియొక్క; దళన = తిరస్కారముచేత; విస్ఫార = అధికమగు; ప్రభావయొక్క ప్రాప్తిచేత నని యర్థాంతరము; క్షమ = భూమియందు; జెంపొంది = వృద్ధిబొంది; ఉదగ్రజిహ్వయుతి.— ఉదగ్ర = ఉత్కృష్టఁడగు; జిహ్వయుతి = ఇంద్రునిచేతను; జయశీలనియొక్క సంబంధముచేతనని యర్థాంతరము; నిఃచ్ఛల్ = ఎల్లపుడు; బల్మనల్ = నూరంచులను; అనేకనైన్యములను; చూపుతంబముపై = కనఁబఱచువజ్రాయుధముమీదికి; ధాటికి = జైత్రయాత్రకు; చయ్యన = శిఘ్రిముగ; వెడలక = బయలుదేఱఁగా; ఈత్వాభర్తధామాగ్నికి = ఈ గొడదేశపురాజయొక్క, ప్రతాపాగ్నికి; అహరాఖ్వావాన = దినలక్ష్మి; ఆత్రోవలక = అమార్గములయందు; ఆర్యమబింబోపధిక = సూర్యబింబ వ్యాజముచేత; ఆరతిక = నీరాజనమును; ఇచ్చుక = చేయును.

ఈగొడదేశాధిపతిప్రతాపాగ్ని పుడమి కూరనిబర్హణముచే వృద్ధి నొంది; జయశీలని గూడి అనేక సేనలను జూపు పజ్రాయుధముమీదికి యుద్ధమునకు వెడలఁగా, దినలక్ష్మి మార్గమందు ప్రతాపాగ్నికి సూర్యబింబ మనునెవ మిడి యారతిచ్చుచున్న దని భావము. సూర్య బింబము ప్రతాపాగ్నికి నీరాజనదీపము న్నుటులున్నదని పద్యమందు వ్యంగ్యము.

చ. వనజగృహంబుల నివ్వడిచి • వారిధిరాజకుమారి యీమహీ

శనయనపద్మనీమముల • సంతతము న్నసియింపఁ బొడుగై

కొనినతదాలయాళి సుమతోమల బల్కొద నివ్వటిల్లఁగా
ననిశము మొత్తు లాడు మలినాత్మకబంభరదంభభూతముల్.

75

టీ. సుమతోమల = కుసుమమువలె మృదువైనదానా ! వానిది రాజకుమారి = లక్ష్మీదేవి; పనజగృహంబులకొ = పద్మగృహములకు ; విడిచి = వదలి; ఈమహీశనయన పద్మసీమలకొ = ఈ దొరకనుదామరల కొనలయందు; సంతతముకొ = ఎల్లపుడు; ఐనియింపకొ = నివసించఁగా; పాడుగైకొనిన తదాలయాళికొ = పాడుపడిన యాలక్ష్మీగృహములయందు; బల్కొద = అధికమగు కోలాహలధ్వని; నివ్వటిల్లఁగాకొ = అతిశయింపఁగా; అనిశము = ఎల్లపుడు; మలినాత్మకబంభరదంభ భూతముల్. - మలినాత్మక = నల్లనిదేహముగల, పాపభూయిష్టమగు మనముగలయను నర్థము దొఁచుచున్నది, బంబర దంభ = తుమ్రెదలను కపటముగల, భూతముల్ = పితౄచములు; మొత్తులాడుకొ = కొట్లాడును.

ఓచంద్రికా ! లక్ష్మీదేవి తనగృహములకు విడిచి యారాజు నపాంగములయందు వసియింపఁగ నామెగృహములు పాడుపడి వానియందు ఘోరధ్వసులను జేయుచు నల్లనిశరీరములు గల తుమ్రెదలనుపితౄచము లెల్లప్పుడును గొట్లాడుచుండు నని భావము. రాజులసేత్రాంతములయందు కలిమి నెలంత యునికియు కమలములు లక్ష్మీనివాసము లనుటయు నందు భృంగము లుండుటయుఁ బ్రసిద్ధము.

తే. అనిన ద్వైతార్థమునకు వేదాంత మనఁగ
వనిత స్వాంతం బలజనేంద్రుఁ నెనయ కున్కి
వేటొకనిచెంతఁ జేర్చి యివ్వెలఁది కద్ర
తనయ యారాజుఁ జూపి యిట్లనియె నపుడు.

76

టీ. అనినకొ = ఈప్రకారముచెప్పఁగా; ద్వైతార్థమునకుకొ = జీవాత్మ పరమాత్మలకు భేదముగలదను నర్థమునకు; వేదాంతమనఁగకొ = అద్వైతార్థ ప్రతిపాదకము లగునుపని వత్తులనునట్లు; వనిత స్వాంతంబు = చంద్రికాచిత్తము ; అలజనేంద్రుకొ = ఆనరసాధుని; ఎనయకున్కికొ = పొందకుండుటచేత ; వేటొకనిచెంతకొ = చుట్టియొకరాజు సమీపమును; చేర్చి = పొందించి; ఇవ్వెలఁదికొ = ఆచంద్రికకు; అద్రితనయ = పార్వతీదేవి; ఆరాజుకొ = అమరురానగరపతిని; చూపి = ప్రదర్శించి; ఇట్లు = పశ్చ్యమాప్రకారము; అనియెకొ = పలికెను. అపుడు = ఆసమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

" అనఁగా ద్వైతార్థము అద్వైతార్థప్రతిపాదకములగు నుపనివత్తులయందు ఏరితీ సమన్వితము కాదో అరితిఁ జంద్రికాచిత్త మారాజునందు లగ్నము కాదని భావము.

చ. రతి దళుకొత్తఁ గాంచు మధురానగరీవరిపాలనక్రియో
రితమతి నీమహీపతి విశేషకలక్షణశోభితాస్య సం

భృతతపనీయమేఖలిక * నీనరపాలకుఖడ్గపుత్రి న

దృభతగతిః గాంచి శత్రుతతి * పూను నని న్నవమోహ మాత్మలక్. 77

టీ. రతి=అనురాగము; తకుకొత్తక్=ప్రకాశించునట్లు; మధురానగరీపరిపాలన క్రియోర్నితమతిక్.-మధురానగరీ=మధురాపట్టణముయొక్క, పరిపాలనక్రియా = పాలన వ్యాపారమందు, ఊర్జితమతిక్=దృఢమగుబుద్ధిగల; ఈమహీపతిక్=ఈరాజును; కాంచు=చూడుము. విశేషకలక్షణ, శోభితాన్యక్.-విశేషక=విలక్షణమగు, లక్షణ=గుణచేత, శోభిత=ప్రకాశించుచున్న, ఆన్యక్=ముఖముకల; విశేషక = తిలకముచేతను, లక్షణ = శుభచిహ్నములచేతను, ప్రకాశించుచున్న, ముఖముగలయని యర్థాంతరము; సంభృత తపనీయమేఖలికక్.-సంభృత=భరింపఁబడిన, తపనీయ=బంగరుయొక్క, మేఖలికక్ = ఖడ్గబంధముగల, ఓడ్డాణముగల, “మేఖలా ఖడ్గబంధే స్యాత్కృష్ణీకైలనితమ్పయోః” అని విశ్వము; ఈనరపాలకు ఖడ్గపుత్రిక్.-ఈనర పాలకు=ఈనర పతియొక్క; ఖడ్గపుత్రిక్=చూరకత్తిని; లేదా; ఖడ్గమనునతను; అనిక్=యుద్ధమందు; శత్రుతతి=శత్రుబృందము; అద్భుతగతిక్=అశ్చర్యరీతిచేత; గాంచి=చూచి; ఆత్మలక్=మనములందు; నవమోహము.-నవ=నూతనమైన, మోహము=మూర్ఛము, అనురాగమును; పూనుక్=పొందును.

అనఁగా యుద్ధమం దీమధురాపుర నరపతి ఖడ్గపుత్రిని జూచి శత్రుబృందము మోహమును బొందు నని తాత్పర్యము.

నీ. మధురాపురీమణి * మహనీయసావర్ణ
హస్త్యసందోహవి * హారములకు
ననవద్యబృందావ * నాంతాంతలతికాంత
లతికాంతహరణభే * లాగతులకు
కలితసారసమిత్ర * కన్యకాకల్లోల
మాలికాపాలికా * కేలికలకు
చారుగోవర్ధనా * చలకందరామంది
రాళినిగూహన * వ్యాప్తులకుఁ

తే. దరుణచపలాయమానకై * తకదళాస్త
కబరికాబంధ యాకాంక్ష * గలగ నేని
నీధరాధీశకులమాలి * ననయఁ జేయు
మలఘు లజ్జావలద్వప్తి * విలసనంబు.

78

టీ. తరుణచపలాయమానకై తకదళాస్త కబరికాబంధ.-తరుణచపలాయమాన = క్రొక్కారుమొలపునలె నాచరించుచున్న; తకదళ=కేదంగిఁగిడుచేత; ఆస్త=పొందఁబడిన; క

బరికాబంధంకోప్పుగలచంద్రికా! మధురాపురీమణి మహానీయసౌవర్ణ హర్షస్యసందోహానిహారములకుఁ.—మధురాపురీ=మధురానగరముయొక్క; మణి=మణులతోఁగూడిన,మహానీయ=శ్లాఘ్యములగు, సౌవర్ణ=సువర్ణవికారములగు, హర్షస్య=మేడలయొక్క, సందోహ=సమాహమునందలి; విహారములకుఁ = క్రీడలకు; అనవద్యబృందావనాంతాంతలతి కాంతలతికాంతహరణభేలాగతులకుఁ.—అనవద్య=నిర్దృష్టములగు, బృందావననాంత=బృందావనమధ్యమందున్న; లతికా=తీవలయొక్క; అంత=మనోహరములగు; లతికాంత=పుష్పములయొక్క; హరణ=కోయుటయందైన; భేలాగతులకుఁ = క్రీడాగతులకు; కలితసారసమిత్ర కన్యకాకల్లాలమాలికా పాలికాకేలికలకుఁ.— కలిత=ఒప్పుచున్న; సారసమిత్రకన్యకా=యమునానదియొక్క; కల్లాల=తరంగలయొక్క,మాలికా=పంక్తులయొక్క, పాలికా=పరంపరలయందు; “పాలిస్త్ర్యక్రమ్యజ్జుపక్తిమ్” అని అమరుఁడు; కేలికలకుఁ=విహారములకు,జలక్రీడలకనుట; చారుగోవర్ధనాచల కందరామందిరాశినిగూహవ వ్యాపృతులకుఁ.—చారు=సుందరములగు; గోవర్ధనాచల= గోవర్ధనపర్వతముయొక్క; కందరామందిర=గృహములవంటి గుహలయొక్క; ఆలి=పట్టులయందు,నిగూహవవ్యాపృతులకుఁ=దాఁగిలిమూఁతలనువ్యాపారములకు; ఆకాంత=కోరిక; కలిగనేనిక=పుట్టెనేని; ఈథరాధీశకుల మాళిక్=ఈశాబాను; అలఘులజ్ఞావలద్దృష్టి విలసనంబు.—అలఘు=అధికమగు, లజ్జా=సిగ్గుచేత, వలత్=చలించుచున్న, దృష్టి=చూపులయొక్క, విలసనంబు=విలాసమును; ఎనయఁజేయుము= కలయునటులు చేయుము.

అనఁగ మధురాపుర సౌవర్ణ సౌధములయందుఁ గలుగుక్రీడలను బృందావనపుష్పహరణములను యమునానదీజలక్రీడలను గోవర్ధనపర్వతగుహలయందు దాఁగిలిమూఁతలనుక్రీడలను కోరుదువేని నీరాజమాళియందుఁ గటాక్షముల నెఱపు మని తాత్పర్యము.

చ. కువలయసంభ్రమప్రదతకు న్నెల్లవై పరచక్రదర్శనై
భవహరణాఢ్యవర్తనకుఁ * బాదయి యీవిభుదోర్నహంబు గో
త్ర వెలయఁ దత్తులాలిరహితాజనితోరుమలీమనత్వ మో
యువతి వసద్రమేశతనుభోపధిఁ బర్వ దినేంద్రమేనునక. 79

టీ. ఓయువతి=ఓచంద్రికా! ఈవిభుదోర్నహంబు=ఈరాజాభుజప్రతాపము; కువలయసంభ్రమప్రదతకుఁ.—కువలయ=కలువలకు, భూవలయమునకు, సంభ్రమప్రదతకుఁ = సంత సుమునిచ్చుటకు, తోట్రుపాటునిచ్చుటకు; నెల్లవై=నివాసస్థానమై; పరచక్రదర్శనైభవహరణాఢ్యవర్తనకుఁ.—పర=శ్రేష్ఠములగు, చక్ర=జక్కవలయొక్క,దర్శనైభవ=గర్వాతిశయముయొక్క, హరణ=హోఁగొట్టుటయందు, ఆఢ్య=పూర్ణమగు, వర్తనకుఁ=వ్యాపారమునకు; పాదయి=ఉనికిపట్టయి; గోత్రక=భూమియందు; వెలయఁ=ప్రకాశింపఁగా; తత్తులాలిరహితాజనితోరుమలీమనత్వము.—తత్తులాలి=తత్సమ్యముయొక్క, విరహిత=రాహిత్యముచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, ఉరు=అధికమగు, మలీమనత్వము=మాలిన్యము, నైల్యమునట; వసద్రమేశతనుభోపధిఁ.—వసత్ = నివసించియున్న, రమేశ = నారాయణమూర్తియొక్క, తనుభా=

దేహకాంతియ నెడు, ఉపధిక్ = వ్యాజము చేత ; ది సేంద్రుమేనునక్ = సూర్యకరీరమందు ; పర్వక్ = వ్యాపించును.

అనఁగ నీరాజప్రతాపము కువలయసంభ్రమప్రదమును పరచక్రదర్శము నడఁగించు నదియు నగుటచే, కువలయసంతోషమును బోగొట్టువాఁడును బరచక్రదర్శమునునతిశయింపఁజేయువాఁడునగు సూర్యుఁడు ఏతద్రాజప్రతాపసామ్యముపొందమి నుదయించునైల్యమును, తనకరీర మందుండు నారాయణమూర్తియొక్కకరీర కాంతి యనెడు నెపముచే ధరించు నని తాత్పర్యము. వాస్తవికమగు సూర్యకరీరగతనారాయణమూర్తిదేహకాంతిని, ప్రచ్ఛాదించి సామ్యాఖ్యావప్రయుక్తలోపమువలన జన్మించునైల్యమును గాఁ జెప్పటచేఁగెతవాపహ్నవా లంకారము.

తే. అని యెఱింగింప నపుడు పఃత్వైంచలములు

వ్రాల్చ శిబికాధరు ల్లద్విరక్తి నెఱిగి

వేటొకనృపాలుఁ జేర్చ నాచెలది కగజ

యన్తుహీనునిఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె.

80

టీ. అని=ఈప్రకారము, ఎఱింగింపఁక=తెలియఁజేయఁగా; అప్పుడు=అనయముందు; పఞ్చైంచలములు.-పఞ్చ=ఐదులయొక్క, అంచలములు=అగ్రములు; వ్రాల్చు = వంపఁగా; శిబికాధరులు = పల్లకినిమోయువారు; తద్విరక్తిఁ.-తత్=ఆరాజనందు, విరక్తిఁ=విరాగమును; ఎఱిగి=తెలిసికొని; వేటొకనృపాలుఁ=వేటొకరాజును; చేర్చుక=పొందింపఁగా; అచెలదికిఁ=అచంద్రికకు; అగజ=పార్వతీదేవి; అన్తుహీనునిఁ=అరాజును; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇట్లు=వత్సమునిప్రకారముగ; అనుచుక. పలికె=వచించెను.

మ. వలజాలోకలలామ గన్గెనవె యీవారాణసీరాజును

జ్వలతేజోదినరాజు నిప్పతి భుజావస్తంభరేఖ నివ్విష

ద్బలకోటి స్పృధియించి నిల్ప విజయస్తంభంబు లాశాగజా

వలికి న్నిచ్చలు కట్టుఁగంబములతేవ ద్దోవ దిగ్విభులక.

81

టీ. వలజాలోకలలామ=సుందరులగు స్త్రీలమండలములో శ్రేష్ఠురాలా! “వలజావల్లుదర్శనా” యనియమరుఁడు; ఉజ్వలతేజోదినరాజుక. - ఉజ్వల=ప్రకాశించుచున్న, తేజః=తేజమునందు, దినరాజుక=సూర్యునితో సమానుఁడగు; ఈవారాణసీరాజుక = ఈకాశీరాజును; కన్దోనవే=చూచుమా! ఇప్పటి=ఈకాశీరాజు; ఇదికర్తృపదము; భుజావస్తంభరేఖక. - భుజావస్తంభ=భుజగర్వముయొక్క, “దర్శింపలేపోవస్తంభః” అనియమరుఁడు; రేఖక=శ్రేణి; ద్విషద్బలకోటిక. - ద్విషద్బల = శత్రుసేనలయొక్క, కోటిక. = నమూనామును; మథియించి=పంపించి; విజయస్తంభంబులు=జయస్తంభములను; దిగ్విభులక=దిక్పక్షముల

యందు; ఆకాగజావలికి = దిగ్గజములనమాహమునకు; నిచ్చలు = ఎల్ల పుడు; కట్టుగంటముల
శేవక = కట్టివేయుకంటములయొక్కనీతిచే; తోఁపక = కనిపించునటులు; నిర్వే = నిలువఁ
బెట్టెను.

అనఁగ నోచంద్రికా! యీకాశిరాజును కనుఁగొనుము, ఈరాజు తనభుజవీర్యముచేత
పగతురఁ బరిమార్చి దిక్కులయందు దిగ్గజములకుఁ గట్టుకంటములపగిది నున్నవిజయస్తంభ
ముల నిలిపె నని భావము.

మ. వరదానంబు ననల్పసౌకరియు శశ్వద్భోగసంపత్తి ని
బృరపుంగూటపుమేల్చి యీపతియెడఁగ భాసిల్ల సక్రాంతము
ర్వర తాఁ జేరి పయోజలోచన కరిఁస్వామిం గిరిస్వామి నా
హరిరాజుఁ గిరిరాజు నంచక ప్రమోదావాప్తి మించు న్నడుక. 82

టీ. వరదానంబు. - వర = శ్రేష్ఠమగు, దానంబు = వితరణమును, మదోదకమును ;
అనల్పసౌకరియు. - అనల్ప = అధికమగు, సౌకరియు = సుకరత్వమును, సూకరత్వమును; శశ్వ
ద్భోగసంపత్తి. - శశ్వత్ = ఎల్ల పుడు, భోగసంపత్తి = ఉపభోగసంపద, పడఁగలయొక్కసం
పద ; నిబృరపుంగూటపుమేల్చి = అధికమగుబాణములయొక్క మేలిమి, శిఖరములయొక్క
మేలిమి; ఈపతియెడఁగ = ఈరాజునొద్ద; భాసిల్ల = ప్రకాశింపఁగా; అక్రాంతము =
ఎల్లపుడు; ఉర్వర = పుడమి ; తా = తాను ; చేరి = హంది ; పయోజలోచన = చంద్రికా! నం
బుద్ధి; కరిస్వామి = గజరాజును; కిరిస్వామి = ఆదివరాహమును; ఆహరిరాజు = ఆయాదిశే
షుని; గిరిరాజు = కులాచలమును; ఎంచక = లెక్కపెట్టక; ప్రమోదావాప్తి = సంతోషప్రా
ప్తిచేత; కడుక = మిక్కిలి; మించు = అతిశయించును.

అనఁగా భూదేవి, కరికిరిహరిగిరిస్వాములయందుండు దానసౌకర్య భోగకూటములు
ఈరాజునందుఁ బ్రకాశింపఁగ, వారిని గణింపక యీభూపతిని జేరి నని తాత్పర్యము.
ఇచట, కరిస్వామి గిరిస్వామి హరిరాజు గిరిరాజు అని గికారప్రయోగముచే, కరిస్వామి
ప్రభృతులయందు అపకర్షము దోచుచున్నది.

మ. అవసీనాయకపద్మసాయకుని దివ్యానందకాంతారవ
న్యవిహారాన్నితు వీని నీయురముఁ జెందం జూడవే దృష్ట్యలే
హ్యవలగ్నముఁగి నీకు గాంగజలభోలాభోగముల్ హస్తిదా
సేవవిద్వేషివదాబ్జసేవనవిధానం బబ్బు సక్రాంతము. 83

టీ. అవసీనాయకపద్మసాయకుని. - అవసీనాయక = రాజులయందు, పద్మసాయకుని =
కున్నభునివంటివాని; దివ్యానందకాంతారవన్యవిహారాన్నితు. - దివ్య = ప్రశస్తమగు, అనందకాం
తార = అనందవనమందలి, వన్యవిహార = వనవిహారములతోడ, అన్నితు = కూడినట్టి; వీని = ఈ

రాజును; నీయురము=నీవక్షమును; చెందక=చొందునటులు, అతింగనము చేసికొనునటులనుట; దృష్ట్యలేహ్యవలగ్నామణి!=దృష్టికగోచరమైనమధ్యభాగముగల స్త్రీలయందు తమ రాలవగు చంద్రికా! చూడవే=చూడుమా. నీకుక; గాంగజలభేలాభోగములో=జాహ్నువీజలక్రీడలయొక్క పరిపూర్ణతలును; హస్తదానవవిద్యేషిపదాబ్జసేవనవిధానంబు.-హస్తదానవవిద్యేషి=విశ్వేశ్వరునియొక్క, పదాబ్జ=పాదకమలములయొక్క, సేవన=పరిచర్యయొక్క, విధానంబు=విధానమును; అక్రాంతముక=ఎల్లపుడు; అబ్బుక=చేకూడును.

అనఁగ నో చంద్రికా! యీరాజును పరించితివేని గంగానదీజలవిహారములు గలుగుటయొగాక శ్రీవిశ్వేశ్వరస్వామిపాదకమలముల సేవయు నెల్లపుడుఁ జేకూడు నని భావము.

క. అని తెలుప వినియు నలజ, వ్వని విననటు లుండె యానఁవహులొక్కన్మపా
లునిఁ జేర్చ గారి యావిభు, వనజాక్షికిఁ జూపి యిటులు * పల్కె వేడ్క. 84

టీ. అని=ఈప్రకారము; తెలుపక=తెలియఁజేయఁగా; వినియుక=అకర్ణించియు; అలజవ్వని=అచంద్రిక; విననటులుండక=విననిదానివలెనుండఁగా; యానవహులు = పల్లకిని మోయువారు; ఒక్కన్మపాలునిక=ఒక రాజును; చేర్చక = చేర్చఁగ; గారి=పార్వతీదేవి; అవిభుక=అరాజును; వనజాక్షికిక=చంద్రికకు; చూపి=ప్రదర్శించి; ఇటులు=ఈప్రకారము; వేడ్కక=సంతసము చేత; పల్కెక.

శా.కర్ణాటేశ్వరుఁ డీతఁ డిమ్మనుజులొకస్వామి వీక్షింపుమా
కర్ణాంతాయతనేత్ర వీనిజయజాగ్రద్ధర్మభంభాకులొ
దీర్ఘధ్వానము దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్సూర్తిఁ జేపట్టఁగాఁ
దూర్ణంబుర్వరఁ దెల్లువైరినృపసందోహంబు చిత్రంబుగక. 85

టీ. కర్ణాంతాయతనేత్ర = శ్రుత్యంతమువలకు వికాలములగు నేత్రములుగలచంద్రికా! ఈతఁడు=ఈరాజు; కర్ణాటేశ్వరుఁడు=కర్ణాటభూపతి. ఇమ్మనుజులొకస్వామిక=ఈనరపతిని; వీక్షింపుమా=చూడుమా. వీనిజయజాగ్రద్ధర్మభంభాకులొదీర్ఘధ్వానము.-వీని=ఈరాజుయొక్క, జయ=జయము చేత, జాగ్రత్=మేల్కొనిన, భర్త = సువర్ణమయముగు, భంభాకుల = జయభేరి బృందముయొక్క, ఉదీర్ఘ=ఉత్కటముగు, ధ్వానము=నాదము; దిక్ప్రభిత్తిపరిభిత్తిస్సూర్తిక.-దిక్ప్రభిత్తి=దిగ్విక్రమయొక్క, పరిభిత్తి=భేదనముయొక్క, సూర్తిక=అతిశయమును; చేపట్టఁగాక = గ్రహింపఁగా; వైరినృపసందోహంబు.-శత్రురాజబృందము; చిత్రంబుగక=నిచిత్రముగ; తూర్ణంబు=కీర్ణముగ; ఉర్వరక=భూమియందు; తెల్లక=పడును.

చంద్రికా! కర్ణాటభూమి కధినేత యగునీరాజును వీక్షింపుము, వీని జయభేరిని నాదము దిగ్విక్రమము భేదనశత్రువులు భూమిపైఁబడుదురని భావము. ఈ పద్యమునందతిశయోక్తి భేదము.

మ. బలభిన్నీలనహూదరచ్చికుర యీపట్టాభిషిక్తేంద్రు హృ
 త్థస్థి వర్ణింపఁ దరంబె యిప్పతి తనుఁచ్చాయాగతిఁ మన్మథుం
 గలనం గెల్చి తదంకమండలముఁ జక్కఁగఁ గొనెం గానిచోఁ
 దలఁప స్వీనికిఁ జెల్ల నేర్చునె సముద్యన్నక్రకేతుచ్చటల్. 86

టీ. బలభిన్నీలనహూదరచ్చికుర=ఇంద్రనీలములకుసమానములగుకురులు గలచంద్రికా!
 ఈపట్టాభిషిక్తేంద్రుఁ=ఈమూర్ధాభిషిక్తుని; హృత్థస్థి=హృదయప్రదేశమేందు; వర్ణింపఁ
 =నుతియించుటకు; తరంబె=శక్యమా? ఇప్పతి=ఈరాజు; తనుఁచ్చాయాగతిఁ=దేహకాంతిరీతి
 చేత; కలనఁ=యుద్ధమందు, మన్మథుఁ=మరుని; గెల్చి=జయించి; తదంకమండల
 ముఁ.-తత్=అమన్మథునియొక్క, అంక=చిహ్నములయొక్క, మండలముఁ=సమాహమును;
 చక్కఁ=చక్కగ; కైకొనెఁ=గ్రహించెను. కానిచోఁ=అట్లు గ్రహింపనియొడల; తలఁ
 పఁ=విచారించఁగ; వీనికిఁ=ఈరాజునకు; సముద్యన్నక్రకేతుచ్చటల్.-సముద్యత్=మీఁ
 దికిలేచిన, నక్రకేతు = మకరధ్వజములయొక్క, ఛటల్ = సమాహములు; చెల్ల నేర్చునె=
 చెల్లునా?

అనఁగ నారాజు తనసాబగుచే మరుని బోయన గలిచి వాని మకరధ్వజముల గ్రహిం
 చెను. అట్లుగానిచో వీనికి మకరధ్వజములు చెల్లునా యని భావము.

చ. ఇనకులనుత్యరాజపరమేశ్వరలక్షణశాలి యివ్వభం
 దనిశము చక్రహార్దమహావనుదాన మొనర్ప నేర్చువాం
 ఛ నెనయుచంద్రుఁ డౌ జుము రసావలయాతపవారణంబు త
 ధ్ధనజవజశ్రమాంబుకణికల్ నుము ముత్తైపుకుచ్చు లెంచఁగఁ. 87

టీ. ఇనకులనుత్యరాజ పరమేశ్వరశాలి.-ఇనకుల=నృపసమాహముచేత, నుత్య=కొని
 యాడఁదగిన, రాజపరమేశ్వర=రాజరాజులయొక్క, లక్షణ=గులక్షణముల చేత, అనఁగా భా
 గ్యచిహ్నములచేతననుట, శాలి=ప్రకాశించుచున్న; ఇవ్వభండు=ఈరాజు; అనిశము=ఎల్ల
 పుడు; చక్రహార్దమహావనుదానము.-చక్ర=జక్కవలకు, రాష్ట్రమునకు, హార్ద=శ్రేణుము
 నిచ్చు, మహావనుదానము=గొప్పకిరణములయొక్క, ధనముయొక్క, యిచ్చుటను; హినర్పఁ=చే
 యఁగా; నేర్చువాంఛఁ=అభ్యసించుకొరిక చేత; ఎనయు చంద్రుఁడు=బొందినచంద్రుఁడే;
 రసావలయా తపవారణంబు=భూచక్రచ్ఛత్రము; డౌ=అగును. చుము=సత్యము. ముత్తైపుకు
 చ్చులు = మౌక్తికగుచ్ఛములు; ఎంచఁగఁ=విచారించఁగ; తధ్ధనజవజశ్రమాంబు కణికల్.-
 తత్=అచంద్రునియొక్క, ఛను=అధికమగు, జవజ=వేగమువలనఁబుట్టిన, శ్రమాంబుకణికల్=
 శ్రమోదక బిందువులు, చెమటబిందువులనుట. చుము=సత్యము.

ఈరాజన్యనిభూచక్రాకారమగుగొడుగు గొడుగుగాదు, మఱియే మనఁగా చక్రమునకు
 కగుదాన మియ్యనేర్చిన యీపతిచెంగట, జక్కవలకు వనుదానము మియ్యనేరని వాడగు

టచే చక్రమునకు వసుదాన మియ్యనేర్పి కొను వాంఛతోఁ జేరినచంద్రుఁడే; ఈముత్యపుగుత్తులు అతితేగముతోఁ జేరినచంద్రుని చెనుటవిందువులె యని భావము. ఈ పద్యమందు అభేదరూపకాలంకారము.

మ. వరసామ్యంబు ఘటిల్లె నంచు నృపతు * ల్వర్ణింప రాజాధిరా

జు రవిద్యోతనరూపతేజ నితని * నోమాస్య యుద్వాహమై

నిరతం జౌష్ణము సర్వభూపహరిణీ* నేత్రాశిరోరత్నది

వ్యరుచుల్ త్వత్పదవీధి యావకరసా*న్వాదేశముం బూసఁగన్.

88

టీ. వరసామ్యంబు=వరుని యనురూపత, అనురూపుఁడయిన పరుఁడనుట; ఘటిల్లెనంచు=చేకూటెననుచు; నృపతుల్=రాజులు; ల్వర్ణింపన్=నుతియింపఁగా; రాజాధిరాజు=రాజులకురాజయినట్టి; రవిద్యోతన రూపతేజుఁ.-రవిద్యోతనరూప=సూర్యకాంతితుల్యమగు, తేజుఁ=కాంతిగల; ఇతనిఁ=ఈకర్ణాటభూపతిని; సోమాస్య.-సోమ=చంద్రునివంటి, ఆస్య=ముఖముగలచంద్రికా ! ఉద్వాహమై=పెండ్లిచేసికొని; నిరతంబు=ఎల్లపుడు; సర్వభూపహరిణీ=నేత్రాశిరోరత్న దివ్యరుచుల్.-సర్వభూపహరిణీ=సమస్తరాజాంగనలయొక్క, శిరోరత్న=చూడామణులయొక్క, దివ్య=మనోహరములగు, రుచుల్=కాంతులు; త్వత్పదవీధి=నీ పాదప్రదేశమందు; యావకరసాన్వాదేశముఁ.-యావకరస=లాతారసమునకు, అన్వాదేశముఁ=పానరుక్తమును; “కింది త్కార్యం విధాతు ముపాత్త స్య కార్యాస్తర విధానాయ పునరుపాదాన మన్వాదేశః” అని వైయాకరణసంకేతము, ఒకకార్యమును విధించినదాని నే మరలఁ గార్యాంతరమును విధించుటకై గ్రహించుట అన్వాదేశపదార్థముగాన పానరుక్తము ధరితార్థము; పూసఁగన్=వహింపఁగా; ఓప్పుము=ప్రకాశింపుము.

చంద్రికా! నీవితనిఁ బెండ్లియై యొప్పుఁగా సమస్తరాజాంగనల చూడామణి మరీచుల చే నలంకృతంబు లగునీ పాదములకు లాతారసము పునరుక్తప్రాయమై యుండు ననిభావము.

వ. అని తెలిపి యాయుర్వీశుపై మనంబు పర్వకునికి నాశర్వప్రేయసి సుపర్వరాజగర్వాపహవైభవధూర్వహుం డగు నొక్కరాజకులోద్వహుం జేరనియోగించి యాపర్వేందువదన కతనిం జూపి యిట్లనియె.

89

టీ. అని తెలిపి = ఈప్రకారము తెలియఁజేసి; ఆయుర్వీశుపై = ఆరాజమీఁద; మనంబు=చిత్తము; పర్వకునికి=పాసఁగకుండుటచే; అశర్వప్రేయసి=అపార్వతీదేవి; సుపర్వరాజగర్వాపహవైభవధూర్వహుండు.-సుపర్వరాజ=ఇంద్రునియొక్క, గర్వ=అహంకారమును, అపహ=పోఁగొట్టునట్టి, వైభవ=విభవముయొక్క, ధూర్వహుండు=భారమును వహించినవాఁడు; అగు నొక్క రాజకులోద్వహుఁ=అయినట్టి యొకరాజశ్రేష్ఠుని; చేరన్=పొందునటులు; నియోగించి=ఆజ్ఞాపించి; ఆపర్వేందువదనకుఁ=అచంద్రికకు; అతనింజూపి=ఆరాజునుజూపి; ఇట్లనియెన్=చక్షుమాణప్రకారముగఁ బలికెను.

మ. వనితా కన్యను కాశరా జతఁడు దైవాఱు న్నహిన్ రాజరా
జన నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుర్యత్వంబు నాత్మాంఘ్రిసే
వనతాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజనశశ్వత్సంపదాపాదకాం
చనధీవృత్తియు సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తియుం బూనుచున్.

90

టీ. వనితా=చంద్రికా! ఇతఁడు=ఈ ఘోషతి; కాశరాజు=కాశదేశాధిపతి; మహిన్=భూ
మియందు; రాజరాజన=కుబేరుడనఁగ, రాజశ్రేష్ఠుడనఁగ, నాఱున్=అతిశయించును. ఆర్య
శ్వరమైతి=పార్వతీపతియొక్క, సత్పురుషశ్రేష్ఠులయొక్క, మిత్రత్వమును; సద్ద్రవిణధుర్య
త్వంబున్.-సత్=శ్రేష్ఠమగు, ద్రవిణ=ధనముయొక్క, బలముయొక్క, ధుర్యత్వంబును=ధీ
నిత్యమును; ఆత్మాంఘ్రిసేవన తాత్పర్యయుతా ప్రపుణ్యజన శశ్వత్సంపదాపాద కాంచనధీ
వృత్తియున్.-ఆత్మ=తనయొక్క, ఆంఘ్రిసేవన=పాదసేవనమందు, తాత్పర్య=తత్వత్వము
చేత, యుత=కూడుకొన్న, ఆప్ర=ఇష్టులగు, పుణ్యజన=పుణ్యపురుషులకును, యక్షులకును,
శశ్వత్=ఎల్ల కాలము, సంపదాపాదక=విశ్వర్యము నిచ్చునట్టి, అంచన=ప్రకాశించు చున్న
ట్టి, ధీవృత్తియున్=చిత్తవృత్తిని; సార్వభౌమని భృతాశాగుప్తియున్.-సార్వభౌమ=ఏక్రవ
ర్తిత్వముచేత, నిభృత=పోషింపఁబడిన, ఆశా=దిక్కులయొక్క, గుప్తి=పాలనమును; సా
ర్వభౌమ=సార్వభౌమమును దిగ్గజముచేత, నిభృత=భరింపఁబడిన, ఆశా=ఉత్తరదిక్కుయొక్క,
గుప్తియున్=పాలనమును; పూనుచున్=గ్రహించుచు; దైవాఱున్=ప్రకాశించును.

అనఁగ సీరాజు కుబేరునిపగిది నార్యేశ్వరమైతి సద్ద్రవిణధుర్యత్వమును పుణ్యజనసం
పదాపాదకత్వమును సార్వభౌమనిభృతాశాగుప్తిని పొంది ప్రకాశించు నని భావము.

సీ. గురుపద్మినీరాగఁగుంభితస్వాంతంబుఁ
గని యొప్పుఁ జక్రపఁక్షప్రతాన
మతివేల మధుపాళిఁకాప్తిచే నెవ్వేళ
నలరారుఁ బారిజాతాగమాళి
బాడబవర్ధనఁప్రాధిప్తచారంబు
భాసిల్లఁ గడుఁ బొంగుఁ బాలకడలి
నద్వనువఁరియైఁ సంలభదోషాను
నృతిఁ బొల్చు వానతేఁ యీశ్వరుండు

తే. తత్సమానక్రిఁ బంకనంతతిఁ గరంబు
ను విరళశ్రీ వహించుఁ గైరవచయంబు
నసఘమై మించు నీమేటియశముతోడ
సాటి యగు నెల్లు సారసఁజ్ఞాతినయన.

91

టీ. సారసజ్ఞాతినయన=కమలములవంటి నేత్రములుగల చంద్రికా! చక్రపక్షప్రతాపము= హంసలగుంపు; గురుపద్మినీరాగగుంభితస్వాంతంబుఁ.—గురుపద్మినీ=గురుభార్యయందు, రాగ= అనురాగము చేత, గుంభిత=పూరితమగు, స్వాంతంబుఁ = చిత్తమును; కని=పొంది; ఒప్పుఁ = ఒప్పును. గురు = అధికమగు, పద్మినీ=పద్మలతయందు, రాగ = అనురాగముచేత, ననిస్వభా వార్థము. పారిజాతాగమాళి = కల్పవృక్షము; అతివేలమధుపాళికాప్రిచేఁ.—అతివేల= అధిక మగు, మధుపాళికా=మద్వపాయులబృంసముయొక్క, ఆప్రిచేఁ=ప్రాప్తిచేత; ఎవ్వేళఁ= ఎల్లకాలము; అలరారుఁ=ప్రకాశించును. మధుపాళికా=భృంగపంక్తియొక్క, ప్రాప్తిచేత నని స్వభావార్థము. పాలకడలి = క్షీరసముద్రము; బాడబవర్ధనప్రాధిప్రచారంబు.—బాడబ= బ్రాహ్మణులయొక్క, వర్ధన=భేదనమందు, ప్రాధి=నేర్పుయొక్క, ప్రచారంబు=ప్రచారము; భా సిల్లఁ=ప్రకాశింపఁగ; కడుఁ=మిక్కిలి; పొంగుఁ=ఁజుకును. బాడబ=బడబాగ్నియొక్క, వర్ధన = వృద్ధినిబొందించుటయందు, ప్రాధి ప్రచార మనిస్వభావార్థము. వాసతీయాశ్వరం డు=చంద్రుఁడు; “వసతిర్వాసతీయాచక్యామరాత్రిశ్చకథ్యతే” అనిహలాయుధుఁడు; సద్వధహరియై=సత్పురుషులద్రవ్యమునుపొరించినవాడై; సంలబ్ధదోషానుసృతిఁ.—సంలబ్ధ= పొందఁబడిన, దోష=పాపములయొక్క, అనుసృతిఁ=అనుసరణముచేత; బొల్చుఁ=ఒప్పును. సద్వధహరియై=రిక్కులకాంతిపొరించినవాడై; సంలబ్ధదోషానుసృతిఁ = పొందఁబడినరాత్రి యొక్క, అనుసరణముచేత నని స్వభావార్థము. కైరవచయంబు.—కైరవ = తెల్లగలువల యొక్క, చయంబు = గుంపు; తత్సమాసక్తిఁ.—తత్=అదోహకరునియొక్క, సమాసక్తిఁ = సంబంధముచేతను; పంకనంతతిఁ=పాపబృందముచేత; కరంబును=మిక్కిలి; విరళశ్రీఁ= విరళకాంతిని; వహించుఁ = పొందును. తత్సమాసక్తిఁ=చంద్రసంబంధమును; పంకసం తతిఁ = బురుదగుంపును; విరళశ్రీఁ = రాత్రియందుకాంతి నని స్వభావార్థము; అనఘ మై = పాపరహితమై; మించునీచేటియశముతోడఁ.—మించు = ప్రకాశించు, ఈ చేటి యశముతోడఁ=ఈఘనునియొక్కకీర్తితోడను; సాటి=సమానము; ఎట్లు=వీరితి; అగుఁ= అగును; కాదనుట.

అనఁగ నోచంద్రికా గురుపద్మినీయం దనురాగముగలిగి రాగవర్తనచే నుండుహంసవి తతి, మధుపాయులబృంసముచే నావరింపఁబడి మించువేల్పులమ్రాఁకు, బాడబవర్ధనప్రచారం బున మించుపాలకడలి, సద్వధువులను పొరించి దోహకరుఁడగు చంద్రుఁడు, దోహకరసం బంధముచేతను పంకసంబంధముచేతను స్వల్పకాంతిని బొందియున్న కైరవచయము, నిర్దష్ట మై పాపరహితమై యెల్లపుడును మించునీఘనునికీర్తికి సాటి కావని భావము.

చ. పలదొర మీఱురూపుదయివాఁగ రాజులు నిర్జరాధిపి

పలనిభనీలవర్ణ మహిపాలక శేఖరు వీనిఁ బెండ్లియై

నిలఁతుక యీమహాత్ము నెదఁ నిచ్చలుఁ బాయక యుండు మంజనా

చలతటభాసమాననవఁచంపకవల్లి తెఱంగు వ్రానుచుఁ.

టీ. పలదొరమీఱురూపు. - పలదొరకొ = మన్నఘని, మీఱు = అతిశయించిన, రూపుకొ = చక్కదనము ; దయివాఱుగకొ = అతిశయింపఁగా ; రాజిలునిర్జరాధిపోపలనిభనీలవర్ణకొ. - రాజిలు = ప్రకాశించుచున్న, నిర్జరాధిపోపల = ఇంద్రనీలమణులకు, నిభ = సమానమగు, నీలవర్ణకొ = నల్లనికాంతిగల; మహిపాలశ్రేణుకొ = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు; వీనికొ = ఈరాజును; పెండ్లియొ = వివాహము చేసికొని; నెలఁతుక = చంద్రికా! అంజనాచలతటభాసమానవచంపకవల్లి తెఱంగు. - అంజనాచల = నీలాద్రియొక్క, తట = ప్రదేశమందు, భాసమాన = ప్రకాశించు, నవ = నూతనమగు, చంపకవల్లి = సంపెంగతీపయొక్క, తెఱంగు = రీతిని; పూచుచుకొ = పొందుచు; ఈమహాత్మునెదకొ = రాజువత్కీర్తిలమందు; నిచ్చులుకొ = ఎల్లకాలము; పాయక = వీడక; ఉండుము.

ఇంద్రనీలవర్ణముగలిగి మన్నఘనిఁ దిరస్కరించు రూపుగలయారాజును పెండ్లిచేసికొని వీని యురమునందు, అంజనాచలముమీఁదనున్న చంపకవల్లి తెఱంగునఁ బ్రకాశింపుమని భావము ఉపమానంకారము.

తే. అనఁగ నమ్మాట వినియును * నలర కున్ని
తెలిసి మఱియొక్క భూపాల*తిలకుఁ జేరఁ
దార్చి శర్వాణి రాజనం*దనను బలికెఁ
తద్గుణశ్రేణి యమృతజి*ద్భవ్యవాణి.

93

టీ. శర్వాణి = పార్వతీదేవి; అనఁగకొ = ఈప్రకారముపలుకఁగ; అమ్మాటకొ = అవచనమును; వినియును = ఆకర్ణించియు; అలరకున్ని = సంతసింపకుండుటచు; తెలిసి = ఎఱుగి; మఱియొక్క భూపాలతిలకుకొ = మఱియొక రాజశ్రేష్ఠుని; చేరకొ = పొందునటులు; తార్చి = చేసి; రాజనందనకుకొ = చంద్రికనుగుఱించి; అమృతజిద్భవ్యవాణికొ = సుధను తిరస్కరించుచనముచేత; తద్గుణశ్రేణి = ఆరాజగుణములపంక్తిని; పలికెకొ = వదించెను.

మ. అనవద్యద్యుతి సంగభూమిపతి నో*యబ్జాక్షి వీక్షింపు మొ

య్యన నేతన్నప్రపథాటికానవకథా*వ్యాఖ్యాతృభేరీకుల

స్వనసంద్రావితనాథవద్రిపుపురీ*జాతంబు కాంతారత

స్వనఁ జిత్రం బగుఁ గాదె గోత్ర కవనీ*నామంబు చెకూఱుటల్.

94

టీ. ఓయబ్జాక్షి = ఓచంద్రికా! అనవద్యద్యుతికొ. - అనవద్య = నిర్లప్తమగు, ద్యుతికొ = కాంతిగల; అంగభూమిపతికొ = అంగదేశాధిపతిని; ఓయ్యనకొ = తిన్నగ; వీక్షింపుము = చూచుము. ఏతన్నప్రపథాటికానవకథావ్యాఖ్యాతృభేరీకుల స్వనసంద్రావితనాథ వద్రిపుపురీజాతంబు. - ఏతన్నప్రపథ = ఈఅంగపతియొక్క, థాటికా = క్షేత్రయాత్రయొక్క, నవ = నూతనమగు, కథా = ప్రబంధమును, వ్యాఖ్యాతృ = వ్యాఖ్యానముచేయుచున్న, భేరీకుల = రణభేరీబృందముయొక్క, స్వన = ధ్వనిచేత, సంద్రావిత = పాఱఁగొట్టఁబడిన, నాథవత్ = ప్రభువులుగల, రిపు

శ్రురీజాతంబు=శక్రపురబృందము; కాంతారతక్=అరణ్యత్వముచేత; మనక్=వృద్ధిజౌం
దఁగా; గోత్రకుక్=పురభూమికి; అవనీనామంబు=అజవికానిదనుపేరు, అవనియనిభూమికి
నామాంతరము; చేకూటుటల్=సమకూటుటలు; చిత్రంబగుఁగాదె=చిత్రంబగునుగాదా!

అనఁగ నంగభూపాలునిరణభేరినాదమునువిని శక్రరాజులు పాటిపోవుటవలనఁదత్పు
రబృందము వనమయి పోయినను భూమికి యవని యని పేరుండుట చిత్రం బని తాత్పర్య
ము, అనఁగ శక్రపురములు అరణ్యప్రాయములయిన వని ముఖ్యాశయము.

సీ. అభ్రంబు రాయుపుణ్యజనాలయంబులఁ

గమలించి తగుకీలిఁ నమరుశూలి

నరనచక్రము లాత్మసాధ్వసం బంద వి

షక్తేణుల నెసంగుజలధరంబు

కడు నదాశుల మోదగరిమఁ జెంప నెసంగు

నతనుశస్త్రము లూనునమరతరువు

ఘనబుధద్యుమ్నంబు గొని యజ్ఞహితభావ

మలర ధాత్రి రహించుబలినురారి

తే. లలి గురుక్షేత్రము. హరించి ఁ చెలఁగురాజు

నితరరామలరనగతి ఁ నెనయునుదధి

యింతి మదిలో ననాతతాఁయిత వహించు

నివ్వభుని సాటి గా నీగి ఁ నెన్నఁ దరమె.

95

టీ. అభ్రంబురాయుపుణ్యజనాలయంబులఁ. - అభ్రంబురాయు=మిన్నోరయు, పుణ్య
జన=పుణ్యాత్మలయొక్క. ఆలయంబులఁ=గృహములను; కమలించి=తాల్చి; తగుకీలిఁ=
ఓష్ఠచున్నవన్నీ చేత; అమరుశూలి=ఓష్ఠచున్నశంకరుఁడు; పుణ్యజన=రాక్షసులయొక్క.
త్రిపురాసురులయొక్కయనుట; ఆలయంబులఁ=త్రిపురములను; తాల్చియన్నిశేత్రముగల
వాఁడనిస్వభావార్థము; నరనచక్రములు=రసికబృందములు; ఆత్మక్=మనమునందు; సాధ్వ
సంబు=భయమును; అందఁ=పొందునటులు; విషక్తేణులఁ=గరళపంక్తులను; ఓసంగుజల
ధరంబు=ఇచ్చుచున్న ఘోషము; శస్త్రము లగుహంసలు మనమున భయ మొందునటులు జల
ధారల నొసఁగు నని స్వభావార్థము; కడుక్=మిక్కిలి; నదాశులమోదగరిమఁ.-నతే=
సత్పురుషులయొక్క, ఆశుల=పంక్తులయొక్క, మోద=సంతనముయొక్క, గరిమఁ=అతిశయము
ను; చెంపక్=ఘండించుటకు; నెసంగునతనుశస్త్రములు.-ఎసంగు=విజృంభించుచున్న, అతనుశస్త్ర
ములు=అధికములగుశస్త్రములను; ఘోషునమరతరువు=పొందినట్టివేల్పులప్రవాహము; కడుక్=మిక్కిలి,
నదా=ఎల్లపుడు, ఆశుల=శు మైదలయొక్క, సంతో=హితశయమును, చెంపక్=వృద్ధిజౌందించుట

కు, ఎసంగు=ఓప్పుచున్న, ఆతనుకస్త్రములు=వికలను, బొందుననిస్వభావార్థము; ఘనబుధద్యు
మ్నంబు.- ఘన=అధికముగు; బుధ=విద్వాంసులయొక్క, ద్యుమ్నంబు=ఆర్థమును; కొని=గ్ర
హించి; అజ్ఞహితభావము - అజ్ఞ=మూఢులకు, హిత=అనుకూలముగు, భావము=అభిప్రాయము;
అలరక=ఓప్పునట్లు; ధాత్రిక=భూమియందు; రహించు. బలిసురాది=ఓప్పుచున్న బలిచక్రప
త్తి; దేవతలయొక్క ద్రవ్యము గొని జన్మమునకు హిత మగు భావ మలర సౌప్యమున్న వాడని
స్వభావార్థము; లలిక=అనక్తి చేత; గురుక్షేత్రము=అచార్యునిభూమిని, హరించి=అపహరించి;
చెలగురాజు=ప్రకాశించుచున్న చంద్రుడు; బృహస్పతి భార్యను హరించియొప్పినవాడనిస్వభా
వార్థము; ఇతర రామలక=పరస్త్రీలకు; రసగతిక = అనురాగరీతిచేత; ఎవయును దధి=పొందు
చున్న సముద్రుడు; ఇత=పొందఁబడిన, రర=ధ్వనిగల, అమల=న్నచ్చుమగు, రస=ఉదకము
యొక్క, గతిక=ప్రాప్తిని; పొందినట్టివాడనిస్వభావార్థము; ఇంతి=చంద్రికా! మదిలోక=
మనమునందు; అనాతతాయితక = ఆతతాయు లనఁగా “అగ్నిదో గరద తైచ్చివ తస్త్ర
పాణి ర్ధనాపహాః” ఇత్యాదివచనమందుఁ జెప్పఁబడిననాకు; మీరు కానివాడ నాతతాయు మీ
ధర్మ మనాతతాయిత ఈధర్మమును; వహించునిచ్చి భునిసాటిగాక=వహించుచున్న యీ
రాజునకునమానముగా; ఈగిక్=వితరణమందు; ఎన్నఁదర మె=లెక్కఁబెట్టఁదరమా! కాదనుట.

అనఁగా త్యాగశీలుండై యనాతతాయునుగిరాజుతో నీగియందునజ్జన గృహములను
గాల్చినశివుండును, సరసబృందమునకువివందిన జలధరుండును, ఆతనుకస్త్రములూనిన పారి
జాతతరువును, పరద్రవ్యమును హరించినబలియు, గురుక్షేత్రమునపహరించినచంద్రుడును, ప
రస్త్రీలబొందెననిన నముద్రుండును ఆతతాయులగుటచే సాటి గారిని భావము.

మ. పరసత్యప్రియభావభావుకలసద్వర్ణాంచితశ్రీద్విజో

త్కరసంరక్షణదక్షిణాశయుని లోకస్వామి నిష్కేటి సం

బురుహమృత్యముఖమచర్చిక జగంబుల్ మేలనంబెండ్లియై

సరసీజాననుఁ బల్కుచాన యన నిఁచ్చల్ మించు ముత్సంతతోక. 96

టీ. పరసత్యప్రియభావ భావుకలసద్వర్ణాంచిత శ్రీద్విజోత్కర సంరక్షణ దక్షిణాశ
యునిక.-పర=శ్రేష్ఠమగు, సత్య=నిజమందు, ప్రియ=ప్రీతిగల, భావ=భావముచేత, భావు
క=భవ్యమగు, లసత్=ప్రకాశించుచున్న, వర్ణ=యశముచేత, అంచిత=ఓప్పుచున్న, శ్రీ =
సంపదయును, ద్విజ=బ్రాహ్మణులయొక్క, ఉత్కర=సమాహమయొక్క, సంరక్షణ=పాలిం
చుటయందు, దక్షిణాశయునిక=ఉదారమగు నాశయమును గలవానిని; శ్రేష్ఠమగు సత్యలో
కమందు, ప్రియభావభావుకములై, సత్వర్ణ= శుక్లవర్ణముచేత, అంచిత = ఓప్పుచున్న, శ్రీ.
=కాంతితోఁగూడిన, ద్విజోత్కర=హంసబృందముయొక్క, సంరక్షణమందు, దక్షిణాశ
యుఁ డనినబువపర మైనయర్థముదోచుచున్నది; లోకస్వామి=సరపతిని, నలువను; “హి
రణ్యగరభ్యోలోకేశః” అని యమరుఁడు, ఇష్టేటిక=ఈభుమిని; అంబురుహ మృత్యముఖమ
చర్చిక=అమృదుహమాత్మనం మన్యత ఇతి అమృదుహం మన్యంముఖంయస్యాస్సా. అంబురు

హామనస్యముఖీ) తన్ను కమలమువలెఁదలఁచు ముఖముగలస్త్రీలలో ప్రకృతవగుచంద్రికా! జగంబులు=లోకిములు; మేలనక=మేలనఁగా; సరసీజాసనుకపల్కుచానయనక=నలువను సరస్వతీయనునటులు; పెండ్లియై=వివాహమాడి; నిచ్చల్=ఎల్లపుడు; ఉత్కంఠతో=సంతోషముతో; మించుము=ఆతిశయించుము.

నలువను సరస్వతీ పెండ్లియై నిచ్చలు మించుపగిది నీపీలోకస్వామిని వివాహమై యుత్కంఠతో నుండు మని భావము.

న. అని యెఱింగింప నన్నగీకారభంగి నయ్యంగనయంతరంగం బెసంగిననాచెంత నొక్క నరపుంగవుం జూపి సారంగధారిసారంగయాన తరంగ వలీమణింగుఁజించి యిట్లనియె.

97

టీ. అని=ఈప్రకారముగ; ఎఱింగింపక = తెలియఁజేయఁగ; అనంగీకారభంగిక = ఒప్పికొనమియొక్క రీతిచేత; అయ్యంగనయంతరంగంబు = అచంద్రికచిత్తము; ఎసంగినక = ఒప్పఁగా; అచెంతక = ఆసహపమందు; ఒక్కనరపుంగవుక = ఒకనరపతిని; చూపి=ప్రదర్శించి; సారంగధారి సారంగయాన. - సారంగధారి=శంకరునియొక్క, సారంగయాన=పత్నియగుపార్వతీదేవి; తరంగవలీమణింగుఁజించి = తరంగలవంటి వకులుగల చంద్రికనుగూర్చి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెక=పలికెను.

చ. ఇనకులహాళి కేరళమహీపతి యీతఁడు గాంచు ప్రీతితో

మనఁగ నపారిజాతమహిమంబున రాజులు నివ్విభుఁ డుర్వరక

మను ననపారిజాతమహిమంబునఁ గుందరదాలలామ పా

వనసుమనోహృదిష్టఫల • వారవిఠీర్ణికలాచమత్కృతిక.

98

టీ. కుందరదాలలామ=చంద్రికా! ఈతఁడు=ఈరాజు; ఇనకులహాళి=రాజహాళియగు; కేరళమహీపతి=కేరళదేశమునకు నధిపతి. ప్రీతితో=ప్రేమతో; కాంచు=చూడుము. అపారిజాతమహిమంబునక. - అపారిజాత=పారిజాతాభావముయొక్క, మహిమంబునక=సామర్థ్యము చేత; అపగతమైన శత్రుసంఘముయొక్క మహిమ చేతనని స్వభావార్థము; మనఁగక = వర్తించుటచే; రాజులునివ్విభుఁడు=ప్రకాశించునట్టియీరాజు; పావనసుమనోహృదిష్ట ఫలవారవిఠీర్ణికలాచమత్కృతిక. - పావన=పరిశుద్ధులైన, సుమనః=విద్వాంసులయొక్క, హృత్ = మనసునకు, ఇష్ట=ప్రియములైన, ఫల=లాభములయొక్క, వార=నమూనాముయొక్క, విఠీర్ణిక=ఇచ్చుటయనెడు, కలా=విద్యయొక్క, చమత్కృతిక=చమత్కారముచేత; దేవతలయొక్క మనసునకు నిష్టమగు ఫలములనొసంగుటయను విద్యయొక్క చమత్కృతి చేతనని వేల్పువ్రాఁకుపర మగునర్థముతోఁచెడి; ఉర్వరక = భూమియందు; అనపారిజాత మహిమంబునక; అనపారిజాత = అపారిజాతభావాభావముయొక్క, పారిజాతముయొక్కయనుట, మహిమంబునక=మహిమచేత; మనుక=వర్తించును.

ఈరాజా అపారిజాతుఁ డయినను దానకొండతఁచే అనపారిజాతమహిమంబునఁ బ్రకాశించుచున్నాఁ డనిభావము.

మ. అనిశం బీఘనుకీర్తి ధామయుగళం • బన్యోన్యవైరాత్తిసో

యన నం దొక్కటి ప్రోవ వేటొకటి వఃప్రాయాధిఁ గూల్చుకొ విరో

చను వేటొక్కటి యేఁచ నందొకటి మింఁచం జేయు హంసోన్నతిఁ

మును మున్నొక్కటి మొంప వేటొకటి మఃస్వం గొమ్మ చిత్రంబుగఁ. 99

టీ. కొమ్మ=చంద్రికా! అనిశంబు=ఎల్లపుడు; ఈఘనుకీర్తిధామయుగళంబు.— ఈఘనునియొక్క, కీర్తిప్రతాపములజంట; అన్యోన్యవైరాత్తిసోన్యవై=పరస్పరవైరముచేతనోయనునటులు; అందుకొ=కీర్తిప్రతాపములలో; ఒక్కటి=ఒకకీర్తిగాని ప్రతాపముగాని; ప్రోవకొ=పాలింపఁగ; వేటొకటి; వఃప్రాయాధి=వజ్రాయుధముయొక్కయాధిచేత; కూల్చుకొ=చంపును. విరోచనుకొ=సూర్యుని; వేటొక్కటి = వానిలోనొకటగుప్రతాపము; ఏఁచకొ=బాధింపఁగా; అందొకటి = దానిలోనొకటగుకీర్తి; విరోచనునిమించుజేయును=ఇచ్చటవిరోచనుఁడనఁగ చంద్రుఁడని యర్థమును గ్రహించి విరోధపరిహారము నెఱుంగ వెలయు; “చంద్రాగ్న్యైర్కావిరోచనాః” అనివిశ్వము; హంసోన్నతికొ.— హంస = సూర్యునియొక్క, ఉన్నతికొ = అతిశయమును; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; ఒక్కటి = దానిలోనొకటియగు ప్రతాపము; నొంపకొ=నొవ్వఁజేయఁగా; వేటొకటి = మఱియొకటియగు కీర్తి; హంసోన్నతికొ=సూర్యోన్నతిని; చిత్రంబుగకొ=అచ్చరమముగా; మున్నుకొ=పొషించును. ఇచ్చట హంసకబ్బమునకు, రాజహంస యర్థము గాన రాజహంసల యున్నతని, కీర్తి పొషించు నని పరిహారము.

అనఁగ నీరాజాకీర్తి చంద్రుని హంసలను పొషించు ననియు ప్రతాపము సూర్యునిఁ దిరస్కరించు ననియు భావము.

చ. సలలితచక్రసంభరణఃసక్తమహాశయ దేవవర్ణితో

జ్జ్వలదయుఁ బూరుషోత్తము నిఃకాచరసాధ్వసకృత్సమాఖ్యుని

య్యలఘునిఁ జెట్టవట్టి హరి • సంబుధిరాజతనూజ మ్రోలె ని

చ్చ లురముఁ బాయ కింపున నెఃసంగుము వాసవనీలకుంతలా. 100

టీ. వాసవనీలకుంతలా=ఇంద్రనీలమణులవంటి కుసుమగలచంద్రికా! సలలిత చక్రసంభరణః సక్తమహాశయకొ.— సలలిత=మనోజ్ఞమగు, చక్ర=దండుయొక్క, సంభరణ=భరించుటయందు, సక్త=ఆసక్తిగల, మహాశయకొ=అధికమగు నభిప్రాయముగల; సలలితమగు; చక్ర=సుదర్శనముయొక్క, సంభరణమందు, సక్తమగు, మహాశ=గొప్పయగు, శయకొ=హస్తముగలవాఁ డని విష్ణుపరమైనయర్థము; దేవవర్ణితోజ్జ్వలదయుకొ=దేవతలచేఁ గొనియాడఁబడిన కృపగల; పూరుషోత్తముకొ=పురుషులకేష్ఠుని, విష్ణుమూర్తిని; నికాచరసాధ్వసకృత్స

మాఖ్యునిక్.-నిశాచర=రక్కసులకు, సాధ్వసకృత్=భయము గలుగజేయు, నమాఖ్యునిక్=ప్రసిద్ధిగల, నామముగల; ఇయ్యలఘునిక్=ఈఘనుని; చెట్టవట్టి=వివాహమాడి; హరిక్=విష్ణువును; అంబుధిరాజతనూజవోలేక్=కలిమి నెలంతవలె; నిచ్చలు=ఎల్ల పుడు, ఉరముఁబాయక=ఎదవదలక; ఇంపునక్=సుఖము చేత; ఎసంగుము=ఒప్పుము.

అనఁగ నోచంద్రికా ! కరివేల్పు నురముఁ బాయ కెప్పుడు నివసించియుండు లచ్చినె లంతవోలె నీ ఫీరాజాను తెండ్లియై వీనియురముఁ బాయక సుఖముగ నుండుమని భావము.

ఉ. నా విని కొమ్మ యక్షివలఁనంబునఁ దన్ను పచంద్రనిస్సృహ
శ్రీ వెలయింప ముగ్ధలికిఁ జేర ఘటించె వయస్య యోర్తు దో
డ్తో వరయానధుర్యతతిఁతో వివరించుచు నప్ప డొక్కపు
ట్టివిభుఁ జూపి గౌరి సుదఁతించు బలుకుం బ్రియవాక్యనై పుణిక్. 101

టీ. నాక్=అనఁగా; విని=ఆకర్షించి; కొమ్మ=చంద్రిక; ఆక్షివలనంబునక్=నేత్రచలనముచేత; తన్ను పచంద్రనిస్సృహశ్రీక్.-తన్ను పచంద్ర=ఆరాజచంద్రునియందు, 'నిస్సృహశ్రీక్'=నైరాశ్యరచనను; వెలయింపక్=ప్రకాశింపఁజేయఁగా; ముగ్ధలికిక్=పురోభాగమునకు; చేరక్=పొందునటులు; వయస్యయోర్తు=ఒకచెలికత్తె; ఘటించెక్=చేసెను. తోడ్తోక్=వెంటనే; వరయానధుర్యతతితోక్.-వర = శ్రేష్ఠములగు, యానధుర్య=పల్లకినిమోయువారియొక్క, తతితోక్=నమోహముతో; వివరించుచుక్=విశదపఱచుచు; అప్పుడు=ఆసమయమందు; ఒక్క పుట్టివిభుక్=ఒకరాజును; చూపి=ప్రదర్శించి; గౌరి=పార్వతీదేవి; సుదతిక్=చంద్రికతో; ప్రియవాక్యనైపుణిక్.-ప్రియవాక్య=ప్రియములగుపలుకులయొక్క, నైపుణిక్=జాణతనముచేత; పలుకుక్=వచించెను.

క. నాళీకనయన పార్థివ, మాళీమణిఁ గాంచు దహళఁమహివిభు రతిరా
క్కుళీనూత్న కళాసా, శీలీమన్తనుజలోక శేఖరు వీనిక్. 102

టీ. నాళీకనయన=చంద్రికా ! పార్థివమాళీమణిక్=రాజమాలిరత్నమును; దహళమహివిభుక్=దహళభూపాలుఁడును; రతిరాక్కుళీనూత్న కళాసాశీలీమన్తనుజలోకశేఖరుక్.-రతిరాక్కుళీ=మన్నధక్రీడలయొక్క, నూత్నకళా=నూతనవిద్యయును, సాశీలీమత్=స్ఫురితవత్తయుఁగల, మనుజలోకశేఖరుక్=మనుష్యలోకమునందు శ్రేష్ఠుఁడగు; వీనిక్=ఈరాజును; కాంచు=చూడుము.

చ. నెలఁత గభీరపుష్కరధుఁసీపరిగాహనముల్ సురాగమం
డలఫల భక్షణంబులు కనత్సుమనోమహిలానికేతన
స్థలపరివాసముల్ నమతఁ ఁ చాల్చు భయాభయయుక్తిఁ బొల్చుని
య్యలఘునిశత్రుకోటి కచఁలావళిలేఖపురుల్ విచిత్రతత్. 103

టీ. నెలఁత=చంద్రికా ! భయాభయముక్తిఁ.-భయ=భయముయొక్క, అభయ=భయాభావముయొక్క, యుక్తిఁ=సంబంధముచేత; పొల్పునియ్యలఘుని శత్రుకోటికిఁ.-పొల్పు=ఓప్పుచున్న, ఇయ్యలఘునిశత్రుకోటికిఁ=ఈరాజు శత్రుబృందమునకు; అచలావళి లేఖపురుల్.-అచలావళి=పర్వతబృందమును, లేఖపురుల్=అమరావతియును; విచిత్రతఁ=చమత్కృతిచేత; గభీరపుష్కరధునీపఁగాహనముల్.-గభీర=గంభీరమగు, పుష్కరధునీ=మిన్నేటియందు, పరిగాహనముల్=స్నానములను; పుష్కర=కమలములుగల, ధునీ=నదులయందు, పరిగాహనములనని రెండవయర్థము; సురాగమండలఫలభక్షణములా.-సురాగ=వేల్పుమాఁకులయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫల=పండ్లయొక్క, భక్షణములు=తినుటలను; సురాగ=ఈతఁచెట్లయొక్క, మండల=గుంపుయొక్క, ఫలభక్షణములనని రెండవయర్థము; కనత్పుమనోమహిళానికేతనస్థలపరివారముల్.-కనత్=ప్రకాశించుచున్న, సుమనోమహిళా=దేవాంగనలయొక్క, నికేతన=గృహములయొక్క, స్థల=ప్రదేశములందు, పరివాసముల్=నివాసములను; సుమనః=పుష్పములుగల, మహిళా=ప్రేంకణపుష్పములయొక్కయని యర్థాంతరము; సమతఁ=సమత్వముచేత; తాల్పుక్. ధరించును.

అనఁగ నీరాజునకు భయపడినశత్రువులు వనవాసముఁ జేసి రనియు భయపడనిశత్రువులు యుద్ధమందునిహతులై స్వర్గనివాసముఁ జేసి రనియు భావము.

సీ. దరిసించుచో నెల్లఁ ♦ దాటించుఁ దాపమీ
యవనీంద్రుచూపు చంద్రదాతపంబొ
ఎనసినచో నెల్ల ♦ మనుపు నామోదమీ
రారాజుచిత్తంబు ♦ సారసంబొ
నెరసినచో నెల్ల ♦ దొరపు దేవత్వమీ
యరిభేదిమాట నఁవ్యామృతంబొ
యుంచినచో నెల్ల ♦ నించు నిష్టంబులీ
ధీరునిపాణి మం ♦ దారలతయొ

తే. యనుచు నత్కవిలోకంబు ♦ లభినుతింప
నలరు నీదహలోర్వరాధ్యక్షరత్న
మతివ నీభాగధేయంబు ♦ కలన నిటకు
వచ్చే పరియింపు మితని భావము చిగుర్ప.

టీ. దరిసించుచోఁ=చూచినచోట; ఎల్లఁ=అంతట; తాపము=గుంతాపమును; తాటించుఁ=పోఁగొట్టును; ఈయవనీంద్రుచూపు=ఈరాజుచూపు; చంద్రదాతపంబొ=వెన్నెలయొ. ఎనసినచోఁ=పొందినచోట; ఎల్లఁ=అంతట; ఆమోదము=సంతసమును, పరిమళమని తోచుచు

నన్నది; మనపుకొ=వృద్ధిఁబొందించును. ఈరారాజుచిత్తంబు=ఈరాజరాజుమనము; సారసంబా=తమ్మియో. నెరసివగ్గొ=వ్యాపించినచోట, ఎల్లకొ=అంతట; దేవత్వము=రాజత్వమును, వేల్పుతనమును; దొరపుకొ=కలుగఁజేయును. ఈయరిభేదిమాట=ఈరాజమాట; నవ్యామృతంబా=నూతనమగు సుదయము. ఉంచినచోకొ=ఉంచినచోట; ఎల్లకొ=అంతట; ఇష్టంబులు=కోరికలను; నించుకొ=వూరించును. ఈధీరుపాణి=ఈరాజాహస్తము; మందారలతయొ=కల్పలతయొ. అనుయకొ=ఇట్లువచించుచు; సత్కవిలొకంబులు=విద్యద్వందములు; అభిమతింపకొ=పొగడఁగ; అలరుకొ=ఓప్పును. ఈదహశోర్వరాధ్యక్షరత్నము = ఈదహశభూపతి; అతివ = చంద్రికా! నీభాగధేయంబుకతనకొ=నీభాగ్యంబుకతన; ఇటకుకొ=ఇచ్చటికి; పచ్చెకొ=పచ్చెను. ఇతనికొ=ఈరాజును; భావము=చిత్తము; చిగుర్పకొ=పల్లవింపఁగా; పరియంపుము=కోరుము.

ఈరాజు చూచె నాయెనా సమస్తతాపములను బోగొట్టునుగాన నితనిచూపు వెన్నెలయేమో, ఇతనిచిత్తము కలిసెనేని ఆమోదము నిచ్చునుగానఁ గమలమోయేమో, ఇతనిమాట నెరసినచోదేవత్వ మిచ్చునుగాన అమృతమేమో, ఇతనిచే యుంచినచో నెల్లకోరికల నిచ్చుఁగాన కల్పలతయోయేమో, యారీతి సమస్తవిద్యజ్ఞులు నితని నుతింతురు గాన నీరాజును పరియంపు మని భావము. సందేహాలంకారము.

వ. అనిన నయ్యైష్వలకుప్ప యప్పితియెడం జిత్తం బొప్పింపకున్ని డెలిసి యాచాయ నొక్కనృపతిం జూపి నొసలిచూపువేల్పు జవరా లాచివ్రరాకుఁబోడికిట్లనియె. 105

టీ. అనివకొ=ఈప్రకారముపలుకఁగా; అయ్యైష్వలకుప్ప=అందములకు కుప్పయగునా చంద్రిక; అప్పితియెడకొ=ఆరాజునెడ; చిత్తంబొప్పింపకున్ని=మనసియ్యకుండుటను; తెలిసి=తెలిసికొని; ఆచాయకొ=ఆప్రదేశమందు; ఒక్కనృపతింజూపి=మఱియొకరాజునుజూపి; నొసలిచూపువేల్పు జవరాలు=ఘోరలోచనునకు భార్యయగు పార్వతీదేవి; ఆచివ్రరాకుఁ బోడికికొ=ఆ చంద్రికకు; ఇట్లనియెకొ=ఈప్రకారము పలికెను.

చ. కనుఁగొను బోటి భోటనరకాంతశిఖామణి ధామధిక్కృతా తనుఘ్నుణి వీడు జన్యవనుధాన్థలి శింజని కార్తిపాండు దార్చిన నరి తద్భృతిం గనుఁ బరిస్ఫుటకాండనికాయముల్ నిగిడ్చిన నవి తద్వద్ధూటి నిగిడించుఁ గనుంగవ నద్భుతంబుగకొ. 106

టీ. బోటి=చంద్రికా! భోటనరకాంత శిఖామణికొ=భోటదేశరాజశిఖామణిని; ధామధిక్కృతాతనుఘ్నుణికొ.-ధామ=తేజస్సుచేత, ధిక్కృత=తిరస్కరింపఁబడిన, అతనుఘ్నుణికొ=సహనశ్రీకరణుని; కనుఁగొను=చూడుము. వీడు=ఈరాజు; జన్యవనుధాన్థలికొ=యుద్ధభూమియందు; శింజనికొ=అల్లెత్రాటికి; కార్తిపాండుదార్చినకొ = ధనుష్కోటిసంబంధము

నుజేయఁగా; అరి=శత్రువు; తద్భృతిఁ=అయ్యుర్తిభరణమును, ఓడాభరణమునకుట; కనుకఁ= బొందును. పరిస్సుటకాండనికాయముల్.-పరిస్సుట = వ్యక్తమగు; కాండ = బాణముల యొక్క, నికాయముల్=సమూహములను; నిగిడ్చినఁ=ఎక్కువెట్లఁగా; త్వహటి = ఆశత్రు కాంత; కనుంగవఁ = కనువోయియుందు; అద్భుతంబుగఁ = ఆశ్చర్యముగ; అవి=అకాండనికాయములను, నీళ్ల సమూహములననుట, బాష్పములనని భావము; నిగిడించుకఁ=నించును.

అనఁగ నీరాజు యుద్ధభూమియందు వింటికొప్పున నల్లెత్రాటిని తేర్చుకటి శత్రుబృందము దుఃఖమును బొందు ననియు అల్లెత్రాటియందు బాణంబుల నిగిడ్చిన వాడికాంతలు కనుగవనీరుంతు రనియు భావము. ఈపద్యమందు శత్రుప్రాణవియోగకారణం బగుశరసంధానమును తత్కార్యమప మగుశత్రుకాంతానయన బాష్పముల నొక్కువ్వుడి హేతుకాన్యముల వర్ణించుటచేనక్రమాతిశయోర్తి యను నలంకారము. “అక్రమాతిశయోక్తి స్సస్థితృహత్వే హేతుకార్యయోః” అని దానిలక్షణము.

చ. ఉరగమువక్రవృత్తి సచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతి
స్ఫురణః గిరింద్రపంకరతః బుద్ధి ధులీశుజడప్రచారముక
కరిపతిదుర్ద్రవక్రమము * గన్గెని రోసి ధరిత్రి తద్గుణే
తరగుణశాలి నివ్విభునిఁ * దన్వి వరించి చెలంగు నిచ్చలుక.

107

టీ. ఉరగమువక్రవృత్తిఁ=శేషునికుటిలస్వభావమును; శేషుఁడు సర్పము గానఁ గుటిలగతి సహజ మని భావము; అచలోత్తమునత్పథరోధకోన్నతిస్ఫురణఁ.-అచలోత్తము=కులాచలముయొక్క, సత్పథరోధక=సత్పురుషులమార్గమునకు నిరోధకమగు, ఉన్నతి స్ఫురణఁ=జొన్నత్యస్ఫురణమును; కులాచలమునకు, సత్పథ=అకాశమునకు, రోధకమగు నున్నతిస్ఫురణము సహజమని భావము. గిరింద్రపంకరతబుద్ధిఁ.-గిరింద్ర = అదివరాహము యొక్క, పంక=పాపమందు, రత=అనక్తిగల, బుద్ధిఁ=మతిని; పంక=బురిదయందురతిమగు బుద్ధి గిరింద్రునకు సహజమని భావము; ధులీశుజడప్రచారముకఁ=అదిహిచ్చముయొక్కమా ధులీశోఁగూడినప్రచారమును, ఇచట డలలకు భేదంబులేమి అదిహర్షమునకు జలమందు ప్రచారము సహజమని స్వభావార్థము; కరిపతిదుర్ద్రవక్రమముకఁ.-కరిపతి=గజపతియొక్క, దుర్ద్రవక్రమముకఁ=దుర్గర్వక్రమమును, గజపతికి దుర్ద్రవక్రమమనఁగ, మదోదకము కూడియుండుట సహజమని భావము; కన్గెని=చూచి; రోసి=విసిగి; ధరిత్రి=భూమి; తద్గుణేశరగుణశాలిఁ.-తత్=అయురగాదులయొక్క, గుణేశర=గుణములకన్నభిన్నమయిన, గుణ=మంచిగుణముల చే, శాలిఁ=ప్రకాశించుచున్న; ఇన్విభునిఁ=ఈరాజును; తన్వి=చంద్రికా! వరించి=కోరి; నిచ్చలుకఁ=ఎల్లకాలము; చెలంగు=ఓప్పుము.

ఓచంద్రికా! యురగాచలగిరిధులీశులల దుర్గుణములకుఁ బుడమి రోసి యీనుగుణశాలిని జేరె నని భావము.

ఉ. ఇన్నరనాథచంద్రు వరియించి ముదంబున నేగుదెంచునిం
గన్నులపండువై యలరఁ గన్గెని నీపయి నించుఁ గాక యే
తన్నగరీవధూమణివిఠానము సాధచయంబు లెక్కి యు
ద్యన్నవమాక్తి కాక్షతనుఁమావళికాకలికాకులంబులఁ.

108

టీ. ఇన్నరనాథచంద్రుఁ = ఈరాజచంద్రుని; పరియించి = కోరి; ముదంబునఁ = సంతనము చేత; ఏగుదెంచునిఁ = వచ్చుచున్ననిన్ను; కన్నులపండువై = కన్నులపండుగై; అలరఁ = ప్రకాశింపఁగ; కన్గెని = చూచి; నీపయిఁ = నీమీద; ఏతన్నగరీవధూమణివిఠానము = ఈతని పురమునందలి స్త్రీరత్న సమూహము; సాధచయంబు లెక్కి = మేడలపై నెక్కి; ఉద్యన్నవమాక్తి కాక్షత నుమావళికాకలికాకులంబులఁ. — ఉద్యత్ = ఎత్తఁబడిన, నవ = నూతనమయిన, మాక్తి కాక్షత = ముక్తాక్షతలయొక్క, నుమావళికా = పుష్పబృందమయొక్క, కలికా = మొగ్గలయొక్క, కులంబులఁ = సమూహములను; నించుఁగాక = నిండించుఁగాక.

క. అనఁగ తూష్టింస్థితి భజించెఁ నంబుజాక్షి
తన్ననోమోహదుర్విధత్యంబు దెలిసి
యప్ప డాచెంత వేటొక్క యధిపుఁ జూపి
యింతి కమ్మేనకాపుత్రి యిట్లు లనియె.

109

టీ. అనఁగఁ = ఈప్రకారముపలుకఁగ; తూష్టింస్థితిఁ = ఊరకుండుటను; అంబుజాక్షి = చంద్రిక; భజించెఁ = పొందెను. తన్ననోమోహదుర్విధత్యంబు. — తత్ = ఆచంద్రికయొక్క, చునఁ = చునమునందు, మోహ = మోహముయొక్క, దుర్విధత్యంబు = దారిద్ర్యమును; తెలిసి = తెలిసికొని; అప్పడు = అనమయముందు; ఆచెంతఁ = ఆనమీపముందు; వేటొక్కయధిపుఁ = మఱియొకరాజును; చూపి; ఇంతికిఁ = చంద్రికకు; అమ్మేనకాపుత్రి = ఆపార్వతీదేవి; ఇట్లు = పక్ష్యమాణప్రకారము; అనియెఁ = పలికెను.

మ. తులకింపం బ్రమదంబు కన్గెనుము సింధుస్వామి నీదంటఁ బ
క్షులనేత్రామణి పాండుకాండయుతశుంభద్యాహినీమద్రణ
ఫలకాళి నిపుకోటి చేరి కడు మించ నివ్యరామోపదే
శలనద్యృత్తి ఘటించు వీనియసియజ్ఞధ్వంసి నిక్కంబుగఁ.

110

టీ. పక్షులనేత్రామణి = చంద్రికా! ప్రమదంబు = సంతనము; తులకింపఁ = ప్రకాశింపఁగా; సింధుస్వామిఁ = సింధుదేశాధిపతియగు; ఈదంటఁ = ఈదిట్టతనముగలవానిని; కన్గెనుము = చూడుము. వీని యసియజ్ఞధ్వంసి = ఈరాజయొక్క శిష్యుని శంకరుఁడు; పాండు కాండయుత శుంభద్యాహినీమద్రణఫలకాళి. — పాండు = తెల్లనగు, కాండ = గుఱ్ఱములతో,

యుతఃకూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమర్=సేనగల, రణస్థల=యుద్ధభూమియనెడు, కాళిక్=వారాణసిని; ఇచట, పాండు=తెల్లనగు, కాండ=జలముచేత, యుతఃకూడుకొన్న, శుంభత్=ప్రకాశించుచున్న, వాహినీమర్=గంగగల, యని కాళిపురమయనయర్థము దోచుచున్నది; రిపుకోటి=శత్రుసంఘము; చేరి=పొంది; భజియింపఁగో=నేమింపఁగా; దివ్యరామోపదేశలసద్వృత్తిక్.—దివ్యరామ=దేవాంగనలయొక్క, ఉపదేశ=సమీపప్రదేశమునందు, లనత్=ప్రకాశించుచున్న, వృత్తిక్=వర్తనచు, ఉనికిననుట; ఇచట దివ్య=అమోఘమయిన, రామ=రామతారకముయొక్క, లేనా పరబ్రహ్మముయొక్క, ఉపదేశముచేత నని దోచుచున్నది; ఘటించుక్=ఘటిల్లఁజేయును.

అనఁగా నోదంధికా! ఈసింధుదేశాధిపతియొక్క యసి యను శంకరుఁడు రణస్థలమను వారాణసియందుఁ జేరి యున్న శత్రులకు దివ్యరామోపదేశమును జేయు నని భావము. పరంపరితూపకాలంకారము.

చ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభిహతప్రతికూలు సంతతా

తులితగభీరభావభరితు స్సుమనోజనమోదకారిని

ర్మలమణిదాత నియ్యవనిరాజకులాజరరాజు నాత్మనో

నెలఁతుక సింధురాజునుచు నిచ్చ నుతింపఁగఁ జెల్ల కుండునే. 111

టీ. అలఘుశరౌఘవృత్తిమహిమాభి హతప్రతికూలుక్.—అలఘు=అధికమయిన, శరౌఘ=బాణసంఘముయొక్క, వృత్తి=వర్తనమువలనైన, మహిమ=సామర్థ్యముచేత, అభిహత=కొట్టఁబడిన, ప్రతికూలుక్=శత్రువులుగల; ఇచట, శరౌఘ=జలప్రవాహముయొక్క, మహిమాభిహతమగు, ప్రతికూలుక్=ఎదురుదరిగలయను సముద్రపర మయినయర్థము దోచుచున్నది; సంతతాతులితగభీరభావభరితుక్.—సంతత=ఎల్లపుడు, అతులిత=నిస్సమానమగు, గభీర=గంభీరమగు, భావ=అభిప్రాయముచే, భరితుక్=పరివృష్టఁడగు; సంతతము, అతులితమగు, గభీరభావ=లోతు చేతని నముద్రపరమైనయర్థము; సుమనోజనమోదకారి నిర్మలమణిదాతక్.—సుమనోజన=విద్వాంసులకు, మోదకారి=సంతసమునుచేయు, నిర్మల=స్వచ్ఛమగు, మణి=మణులయొక్క, దాతక్=వదాన్యుఁడగు, దేవతలకు సంతసమును జేయుచింతామణిని ఇచ్చినవాఁడని సముద్రపరమైనయర్థము; రాజకులాజరరాజుక్=రాజకులేంద్రుని; ఇయ్యవనిక్=ఈభూమియందు; అత్మక్=మనమునందు; ఓనెలఁతుక=చంద్రికా! సింధురాజునుచు=సింధుదేశపురాజని, నముద్రుఁడనితోచుచున్నది; నిచ్చుక్=ఎల్లపుడు; నుతింపఁగఁ=కొనియాడుటకు; చెల్లకుండునే=చెల్లకుండువా? అనికాకువు.

ఈసింధురాజు బాణములచేఁ బ్రతికూలులను వధించువాఁడనియు గంభీరభావమును వహించినవాఁడనియు విద్యత్సంఘమునకు పెక్కుమణుల నిచ్చినవాఁడనియు గాన నితఁడు పరజీయుండనిభావము.

చ. సకి రతివేళ నీవు గళనంయుతనిస్వనబృంహితార్భటుల్
కరమయి మీఱఁ గంతుకరిరాజనిరూఢి విశృంఖలై కవృ
త్తికఁ దగ నీమహీతలపతిచ్చలయంత ఘటించుఁ గాక తా
వకకుచకుంభవీధి ననివార్యనఖాంకుశ ఘాతజాతముల్.

112

టీ. సకి=చంద్రికా! రతివేళ=సురతసమయమందు; గళనంయుతనిస్వనబృంహితార్భటుల్.-గళ=కంతమందు, స్వంయుత=కూడుకొన్న, నిస్వన=రతిహజితములనెడి, బృంహితార్భటుల్ = గజద్వసులు; కరమయి = అధికమయి; మీఱఁ = మించఁగ; నీవు; కంతుకరిరాజనిరూఢి=మరు నేనుఁగుపగిది; విశృంఖలై కవృత్తికఁ.-విశృంఖల = నిగళములులేనట్టి, ఏక=ముఖ్యమగు, వృత్తికఁ=న్యాపారముచేత; తగఁ = ఒప్పుఁగా; ఈమహీతలపతిచ్చలయంత.-ఈమహీతలపతి=ఈభూపతియను, ఫల=కపటముగల, యంత=మావటివాఁడు; తావకకుచకుంభవీధిఁ.-తావక=నీసంబంధియగు, కుచకుంభ=కుచములనెడు కుంభములయొక్క, వీధిఁ=ప్రదేశమందు; అనివార్యనఖాంకుశ ఘాతజాతముల్.-అనివార్య=నివారిండుట కళకల్పమగు, నఖ=గోళ్యనెడు, అంకుశ=అంకుశములయొక్క, ఘాత=పోట్లయొక్క, జాతముల్=నమాహములను; ఘటించుఁగాక=చేయుఁగాత.

చంద్రికా నీవు రతివేళ గళనంయుతము లగురతిహజితము లను బృంహితములు విపులముగాఁజేయుచు విశృంఖల మదనగజరాజమువలె నుండఁగా నపుడు ఈమహీతలయను మావటివాఁడు నీకుచము లనుకుంభస్థలములయందు గోళ్యను సంకుశములచే ఘాతములఁ జేయుననిభావము.

తే. అనిన నెవ్వ్రాము మరలిచె * వనజవదన
యది కనుంగొని గిరిజ య*వృద్ధవిఁ గుకురు
వరునిఁ జేచాయఁ జూపి య*వృన్దిత కిట్టు
లనియె మహతీరవామిత్ర*నినదకలన.

113

టీ. అనినఁ=ఈప్రకారముపలుకఁగా; నెవ్వ్రాము=నుందరమగు ముఖమును; వనజవదన=చంద్రిక; మరలిచెఁ=త్రొప్పెను. అదికనుంగొని=అదిచూచి; గిరిజ=పార్వతి; అవృద్ధవిఁ=ఆదారియందు; కుకురువనునిఁ=కుకురుజేతాధిపతిని; చేచాయఁ=చెయిజూడచే; చూపి=ప్రదర్శించి; అవృన్దితకుఁ=అచంద్రికకు; మహతీరవామిత్రనినదకలనఁ.-మహతీ=నారదపీఠయొక్క, రవ=స్వనమునకు, అమిత్ర=విరోధియగు, నినద=ధ్వనియొక్క, కలనఁ=ప్రాప్తిచేత; ఇట్లులు=పక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియెఁ=పలికెను.

చంద్రిక యానరపతిమీఁద మనంబు పొందకున్కి మోము ద్రిష్టఁగానె గారీజేవి య
శ్చటఁ గుకురుదేశరాజంజూపి నీతారవమునకు సమాన మగువచనమునఁ బలికె వని భావము.

చ. చెలి కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁ డీతఁడు పీనిఁ గాంచు మీ
జలజశరోపమానునెఱచక్కఁదనంబు జగంబు లెంచ ని
చ్చలు నెదఁ గుండఁ జేయుఁ దొసఁసామి వనావళిఁ దోలు నామనిక
దలఁచుఁ దృణంబుగా నలజఁనప్రభుఁ దా నెగఁబట్టు వాసవిక. 114

టీ. చెలి=చంద్రికా! ఈతఁడు; కుకురుక్షమారమణశేఖరుఁడు= కుకురురాజశ్రేష్ఠుఁడు. పీ
నిక=ఈరాజును; కాంచుము=చూడుము. ఈజలజశరోపమానునెఱ చక్కఁదనంబు=ఈమ
న్నభక్తుల్యుండగు రాజాయొక్క నిండుసౌందర్యము; జగంబు లెంచక=లోకములు ఈతయింపఁ
గా; తోవసామిక్ = కలువలరాయిని; నిచ్చలు = ఎల్లపుడు; ఎదక = హృదయమందు;
కుండఁజేయుక=దుఃఖించునటులు చేయును, తగ్గునటులు చేయునని స్వభావార్థము, కృష్ణపక్ష
మందుఁ జంద్రుఁడు తగ్గుట సహజమని భావము. ఆమనిక=వసంతుని; ఎనావళిక్=ఎనసం
క్తినిగూర్చి; తోలుక=పంపును, మిక్కిలి చక్కఁదనము గలవసంతుని నడవీకిఁ బాఠిపోవు
నటులు చేయుననిభావము, వసంతుఁడు ఎనావళియం దుండుట సహజమని భావము. నలజ
నప్రభుక్=నలచక్రవర్తిని; తృణంబుగాక=గడ్డిపోచగా; తలఁచుక, నలుని తిరస్కరించు
ననుట, నలశబ్దమునకు తృణ మర్థము గాన తృణముగాఁ దలఁచుట సహజమని భావము;
వాసవిక=జయంతుని; ఎగఁబట్టుక=ఎగఁజిమ్మును, తిరస్కరించుననుట, ఆకాశగమన మత
నికి సహజము.

చ. సరసమహాత్మత న్భవనఁజన్తవినాశనహేతు వైనయీ
నరపతికిర్తి దైవము గఱనం బ్రతికూలతచేఁ జరింప ని
ర్జరతరుపాళి కేపు తనఁచాయ పొసంగునె చుట్టమై కడుక
ఖరదనుజారికిం బగయఁ గా దొకొ కట్టినకోక యెంచఁగక. 115

టీ. సరసమహాత్మతఁ.-సరస=శ్రేష్ఠమగు, మహాత్మతక్=ప్రభావముచేతను; భువన
జన్తవినాశనహేతువైన.-భువనజన్త=జలజములయొక్క, వినాశన= నశింపఁజేయుటయందు,
హేతువైన=కారణమైన; ఈసరపతికిర్తిదైవము=ఈరాజాయొక్క కీర్తియనుదైవము; ఇచట, భువ
న=ప్రపంచముయొక్క, జన్త=ఉత్పత్తికి, వినాశన=నాశమునకు, హేతువైన, యని దైవపక్ష
మున నర్థము; కనక=చూడఁగా; ప్రతికూలతచేఁ=ప్రాతికూల్యముచేత; చరింపక=వర్తిం
పఁగ; అనఁగ కీర్తిదైవము ప్రతికూలము కాఁగానె యనుట; నిర్జరతరుపాళిక్ = కల్ప
తరుబృందమునకు; తనచాయ = తననీడ; కడుక = మిక్కిలి; చుట్టమై = బంధువై; ఏ
పుక=విజృంభణమును; పొసంగునె=చేయునాయనికాకుపు, కీర్తిప్రతికూలము కాఁగానె
కల్పతరుపాళికి తననీడ యేపుఁ జేయకయుండె ననుట, చెట్లు తెల్లవివైనను నీడ నల్లవిదిగాన
ననుకూలము గాకపోయెనని భావము; లోకమందు దైవము ప్రతికూలము కాఁగానె చుట్ట
మును ప్రతికూలించునని భావము; ఖరదనుజారికి=బలరామునికి; ఎంచఁగక=విచారింపఁగ;
కట్టినకోక=కట్టువస్త్రము; పగయగాదొకొ=శత్రువెగాదాయని కాకుపు, బలరామునికి కట్టువ

స్త్రము నల్లని దని భావము. ఏతత్కిర్నిదైవము ప్రతికూలించుటచేఁ గట్టువస్త్రముగూడ బల రామునకుఁ బ్రతికూలించెననుట.

క. అని పాంచాలక్షితివర, తనయామణి కద్రాజతనయ తెలుపఁగా

నెనయింప దయ్యె నపుడా, ఘనుపైఁ గలకంఠి చిత్తగతరాగంబు. 116

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారము; పాంచాలక్షితివర తనయామణికిఁ = క్షణవోదయ రాజపుత్రికయగు చంద్రికకు; అద్రాజతనయ=పార్వతీదేవి; తెలుపఁగాఁ = తెలియఁజేయఁ గా; అపుడు=అసమయమందు; ఆఘనుపైఁ = ఆరాజమీఁద; కలకంఠి=చంద్రిక; చిత్తగతరాగంబుఁ = మనోగతమైన యనురాగమును; ఎనయింపదయ్యెఁ = పొందింపదాయెను.

వ. అంత నయ్యనంతజూటనీలకుంతల యక్కాంత కిట్లు సకలదేశకాంతసంతా సంబులం గ్రమక్రమంబునం దెలుపుచుం జని చని యారాజసభమధ్యం బున నక్షత్రనికరాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండునుంబోలె నమూల్య లక్షణాలక్షితగాత్రుండును ననుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును జకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంద్రుండును నగుచుఁ జూపట్టునుచంద్ర మనుజేంద్రుం జూపి తదీయచిత్తంబు తదాయత్తం బగుట దెలిసి యాక సకశారి కాశారి యిట్లనియె.

117

టీ. అంతఁ = అటుపిమ్మట; అయ్యనంతజూటనీలకుంతల = వ్యోమకేశుని కాంతయగు పార్వతీదేవి; అక్కాంతకుఁ = అచంద్రికకు; ఇట్లు = పూర్వోక్తప్రకారము; సకలదేశకాంతసంతా సంబులఁ. - సకలదేశకాంత = సమస్తదేశాధిపతులయొక్క, సంతాసంబులఁ = సమూహము లను; క్రమక్రమంబునఁ = వరుసగా; తెలుపుచుఁ = తెలియఁజేయుచు; చనిచని = అరిగియరిగి; ఆరాజసభమధ్యంబునఁ = ఆరాజసభనడుమ; నక్షత్రనికరాంతరద్యోతమానరాకాసుధాకరుండు నుంబోలెఁ. - నక్షత్రనికర = రిక్కగుంపుయొక్క, అంతర = మధ్యప్రదేశమందు, ద్యోతమాన = వెలుగుచున్న, రాకాసుధాకరుండునుంబోలెఁ = పున్నమచందురునివలె; అమూల్యలక్షణ లక్షితగాత్రుండునుఁ. - అమూల్య = వెలలేని, లక్షణ = శుభచిహ్నములతో, లక్షిత = కూడు కొన్న, గాత్రుండునుఁ = శరీరముగలవాఁడును; అమూల్యమైన, లక్షణ = కలంకముచేత, నని చంద్రపరమగునర్థము; అనుపమానకలాపాలికాసమన్వితుండును. - అనుపమాన = సాటిలేని, కలా = విద్యలయొక్క, పాలికా = పంక్తితో, సమన్వితుండునుఁ = కూడినవాఁడును; అనుప మానమగు, కలాపాలికా = కాంతిపంక్తులతో, సమన్వితుఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; చకోర లోచనానందసంధాయక తేజస్సాంద్రుండునుఁ. - చకోరలోచనా = స్త్రీలకు, అనందసంధాయక = సంతనమునుఘటిల్లఁజేయు, తేజః = తేజస్సులచేత, పాంద్రుండునుఁ = నిండినవాఁడును; చకోర = వెన్నెలపులుగులయొక్క, లోచనములకు, అనందసంధాయకమగు, తేజముతోఁ గూడినవాఁడనిచంద్రపరమైనయర్థము; అగుచుఁ = ఈప్రకారమయినవాఁడై; చూపట్టు

సుచంద్రమసుశేంద్రుఁ = కనిపించుసుచంద్రరాజును; చూపి; తదీయచిత్తంబు = చంద్రునిచిత్తంబు
యైనవనునను; తదాయత్తంబు = సుచంద్రునధీనము; అగుటకొ; తెలిసి = ఎఱిగి; అకనకగారి
కొ = బంగరువలెగౌరవర్ణముగలయాచంద్రునికను; గౌరి = పార్వతీదేవి; ఇట్లు = వత్సమణులప్రకా
రము; అనియొక = పలికెను.

మ. లలనా కన్దెనుమీ రవిప్రభు విశాలారాజధానీప్రభు

స్థలిమై నీవతి యొప్పు గాక యెడ వ్రేలిం ద్వత్కరాంభోరుహ

స్థలి రాజిల్లుప్రసూనదామకము చంచలై వైజయంతీభృతిం

జెలువుం బూనురమావిభుం డన సురశ్రేణుల్ ప్రమోదింపఁగన్. 118

టీ. లలనా = చంద్రికా! ఈరవిప్రభుఁ = ఈసూర్యకాంతిగల; విశాలారాజధానీ
ప్రభుఁ = విశాలాపురపతిని; కన్దెనుము = చూడుము. లలిక = శ్రేమచేత; ఈపతి = ఈరాజు;
త్వత్కరాంభోరుహస్థలిరాజిల్లుప్రసూనదామకము. - త్వత్కరాంభోరుహస్థలికొ = నీకరకమల
ప్రదేశమందు, రాజిల్లు = ప్రకాశించు, ప్రసూనదామకము = పూదండ; ఎడకొ = వత్ససలమందు;
వ్రేలికొ = వ్రేలాడఁగా; చంచలై వైజయంతీభృతికొ. - చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, వైజయంతీ =
వనమాలయొక్క, భృతికొ = భరణముచేత; చెలువుకొ = అందమును; పూనురమావిభుండ
నకొ = పొందినట్టివారాయణమూర్తియనునట్లు; సురశ్రేణుల్ = దేవసంఘములు; ప్రమోదింపఁ
గన్ = సంతోషింపఁగా; ఓప్పుఁగాక = ప్రకాశించుఁగాక.

చంద్రికా! వనమాలచే విష్ణువుప్రకాశించునట్లు నీచేతిపూదండనువత్సమున ధరించి యీ
విశాలాపురాధిపతి ప్రకాశించుఁగాక యని భావము.

చ. నెలఁతుక యీసుచంద్రధరఁ గీవతి శాతశరచ్చటం బలా

ద్బలగళరక్త మర్ఘ్యముగఁ దత్కరికుంభమహామణు ల్సుమాం

జలిగఁ దదాతపత్రములు చక్కనియార్దులుగాఁ దనర్చుచున్

బలి రణచండి కూన్ప ముని పాలి నుతింపఁ దమిన్రదానవున్. 119

టీ. నెలఁతుక = చంద్రికా! ఈసుచంద్రధరగీవతి = ఈసుచంద్రధూపాలుఁడు; శాతశర
చ్చటకొ. - శాత = తీక్ష్ణమైన, శరచ్చటకొ = బాణపుంజముచేత; పలాచ్చలగళరక్తము. - పలా
ద్బల = రాక్షసబలముయొక్క, గళరక్తము = కంఠశోణితము; అర్ఘ్యముగకొ = పూజార్హమైన
వస్తువుగా; తత్కరికుంభమహామణుల్. - తత్ = అదానవులయొక్క, కరికుంభ = గజకుంభముల
యందున్న, మహామణుల్ = అధికములగుమణులు; సుమాంజలిగకొ = మనుమాంజలిగ; తదాతప
త్రములు = వారిగొడుగులు; చక్కనియార్దులుగాకొ = సుందరములగునారతులుగా; తనర్చుచున్ =
చేయుచు; రణచండికొ = రణదుర్గము; తమిన్రదానవున్ = తమిస్సారుని; మునిపాలినుతింపకొ =
మునిసంఘములుకొనియాడఁగ; బలికొ = బలిగా; కూన్పకొ = చేసెను.

అనఁగా నోచంద్రికా! ఈసుచంద్రుఁడు రాక్షసులయొక్క కంతరక్తము నర్ఘ్యముగాను వారి గజకుంభములనుండి వెడలిన ముత్తైములను కుసుమాంజలిగాను వారి గొడుగులను హారతులుగను జేయుచు అర్ఘ్యము మొనలగుపూజాద్రవ్యములను జతపఱచి రణదుర్గను పూజించి తమిసానురుని బలియిచ్చెననిభావము.

మ. అని నేతద్విభుసాయకాభిహతి మిన్నంటం బయిం బర్వి శ
త్రున్మపాల్గీమకుటీవలక్షమణిపంక్తుల్ ద్రెళ్ళటల్ పొల్పు వ
ర్ణన సేయం జెలి నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్త హోడుస్థితీ
ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాపృతిక్.

120

టీ. అనిక్=యన్తమందు; ఏతద్విభుసాయకాభిహతిక్.-ఏతద్విభు=ఈసుచంద్రుని యొక్క, సాయక=బాణములయొక్క, అభిహతిక్=కొట్టుటచేత; మిన్నంటం=అకాశమంటునటులు; పయిక్=ఊర్ధ్వభాగమందు; పర్వి=వ్యాపించి; శత్రున్మపాల్గీమకుటీవలక్షమణిపంక్తుల్.-శత్రున్మప=శత్రురాజులయొక్క, ఆలీ=పంక్తులయొక్క, మకుటీ=కిరీటమందున్న, వలక్షమణి=రవలయొక్క, పంక్తుల్=శ్రేణులు; ద్రెళ్ళటల్ = పడుటలు; వర్ణనసేయిక్=నయింపఁగా; చెలి=చంద్రికా! ఘనలేఖోత్కరవర్షితాభ్రతరురంగతోరకవ్యాపృతిక్.-ఘన=గొప్పవారైన, లేఖ=దేవతలయొక్క, ఉత్కర=సమాహముచేత, వర్షిత=వర్షింపఁజేయఁబడిన, అభ్రతరు=కల్పవృక్షముయొక్క, రంగత్=ప్రకాశించుచున్న, తోరక=మొగ్గలయొక్క, వ్యాపృతిక్=మేళనముచేతి; నిర్భరానకరవభ్రశ్యన్తహోడుస్థితీ.-నిర్భర = పరిపూర్ణమగు, అనక=పటహముయొక్క, రవ=ధ్వనిచేత, భ్రశ్యన్త=జాటుచున్న, మహోడు=గొప్పనక్షత్రములయొక్క, స్థితీ=భంగిచే; పొల్పుక్=డిప్పను.

ఈసుచంద్రునియొక్క బాణహతిచే శత్రుమకుటతటఘటితమణులు మిన్నంటి యంతట వ్యాపించి దేవతలు వర్షించుకల్పతరకలికలతోఁ గూడి పుడమి వ్రాలుచు రణభేరిరవమునకుఁ గూలుకొల్కలగుంపులవలె నొప్పి యుండెనని భావము.

చ. జలజదళాక్షి యీవతి నుచంద్రసమాహ్వయ మెట్లు పూనెనో

తెలియఁగ రాదు ధాత్రిఁ బరదేవమనఃప్రమదాపహారి ని

శ్చలకరకాండుడై భవనజాతనమ్రోత్సవదాయకోదయో

జ్వలలుడయి నద్భుతాత్మఁడయి నంతతముక్ నలువారుచుండఁగన్. 121

టీ. జలజదళాక్షి=చంద్రికా! ధాత్రిక్=భూమియందు; పరదేవమనఃప్రమదాపహారి.-పర=ఉత్కృష్టమగు, దేవ=దేవతలయొక్క, మనఃప్రమద = మనస్సంతోషమును, అపహారి=హరించువాఁడును, పరదేవ = శత్రురాజులయొక్క, మనఃప్రమదాపహారియనిస్వభావార్థము; నిశ్చలకరకాండుడై.-నిశ్చల=చలింపని, కర=కిరీణములయొక్క, కాండుడై=నమూహముగలవాఁడై, నిశ్చలమగు, కరమందున్న, కాండుడై = బాణములు గలవాఁడై యని స్వభా

వార్ధము; భువనజాతనోత్సవదాయకౌదయోజ్జ్వలుడయి.-భువనజాత = కమలములకు, నవి; నూతనమగు, ఉత్పన్న=వికాసరూపోత్సవమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=ఆవిర్భావము చేత, ఉజ్జ్వలుడయి=ప్రకాశించుచున్నవాడై; భువనజాత=లోకబృంహమునకు, నవమగునుల్ల వమును, దాయక=ఇచ్చుచున్న, ఉదయ=అభివృద్ధిచేత, ఉజ్జ్వలుడయి యని స్వభావార్థము సద్బుధాత్మడయి.-సత్=రిక్తము, బుధ=బుధునికి, ఆత్మడయి=ఇష్టుడయినవాడై; బుధ నకు ప్రసిద్ధచంద్రుడువిరోధి యనుట బృహజ్ఞాతకమందుఁ బ్రసిద్ధము. శ్లో॥ మిత్రే సౌరిశితే బుధస్య హిమగు శ్చక్ర సుమా శ్చాపతే॥ అని తత్ప్రమాణము; సత్=క్రేష్టులయిన, బుధ విద్యోంసులకు, ఆత్మడయినవాడని స్వభావార్థము; సంతకముకొ=ఎల్లపుడును; నలువారుచుఁ డఁగకొ=ఓప్పుయండఁగ; ఈపతి=ఉరాజు; సుచంద్రసమాన్వయము=సుచంద్రుడను పేరును, ఎట్లుపొందెనో=ఏరీతిఁబొందెనో; తెలియఁగరాదు=తెలియదు.

అనఁగ నీనరపతి పరదేవుల సంతసము గూర్చియు నిశ్చలకరకాంక్షుడయ్యు భువన జాతోత్సవ ప్రదుడయ్యు సద్బుధాత్మడయ్యుఁజుడమి సుచంద్రుడనునామ పెట్టు పొందెనో తెలియ దని భావము.

ఉ. మానిని యీన్మపాలకరమానుతుసుందరతాలవంబు దా
మానుగ నంది చంద్రుడనమానమహాస్థితి మిన్ను ముట్టఁగా
నానన కేలోకో మధు వహంకృతిచే నుమనోవిరోధముకొ
బూని ఘనుల్ గరంపఁ గరము న్వని రూపఱుఁ బెంపు వాయఁగకొ. 122

టీ. మానిని=చంద్రికా! ఈన్మపాలకరమానుతు సుందరతాలవంబుకొ.-ఈన్మపాలక రమానుతు=ఈరాజమన్న భునియొక్క, సుందరతా=సౌందర్యముయొక్క, లవంబుకొ=లేకము ను; చంద్రుఁడు=హిమాంశుఁడు; తాకొ=తాను; మానుగకొ=మనోజ్ఞముగ; అంది=పొంది; ఆ సమానమహాస్థితికొ.-ఆసమాన=నిస్సమానమగు, మహాస్థితికొ=తేజస్సుయొక్క స్థితిచేత; మిన్ను ముట్టఁగాకొ=విష్టపిఁగఁగా, ఆకాశముముట్టఁగా నని స్వభావార్థము; మధువు=వసుంతుఁడు, అహంకృతిచేకొ=అహంకారముచేత; కౌననక=ఓప్పుకొనక; ఏలొకో=ఎందుకో; నుమనో విరోధము=విద్వద్విరోధమును; పూని=పొంది; ఆమని జాతీవిరోధియనుట నహజమని భావము; వసుంథమునందు జాతీపుష్పములు లేవనుట కవిసమయము; ఘనుల్=పెద్దలు, మేఘము లు; కరము=మిక్కిలి; కరంపకొ=అహంకారమును పోఁగొట్టఁగా; పర్వాశాలమందు మేఘ ములుదయింపఁగానే వసుంథకాలము పోవుననిభావము; వనికొ=వనమందు; పెంపువాఁడు; గకొ=అతిశయము పొందునటులు; రూపఱుకొ=నశించును.

సీ. ఏలోకమిత్రుధామాలోక మరిరాజ
సమ్మోదవర్ధనచ్చాయ వెలయు
నేరాజు నెమ్మేనితోరంపుసిరి పద్మి
నుల మానగతి నెల్లఁదలఁగఁ జేయు

నేనద్గుణాంబోధిభాసురదానవై
ఖరి బుధావళి మహాత్కంఠః గూర్పు
నేధరోద్ధారువిశ్వైష్వణీయసమాఖ్య
భువనమాలిన్యంబు పొడ వడంచు

తే. నమ్రహాభావుఁ డీతఁ డోయబ్జపత్ర
బాంధవన్నేత్ర సకలభూభరణశాలి
వీనిపై నీమనం బిప్ప డూనఁ జేసి
యతనుసామ్రాజ్యనల్లభి సతిశయిలుము.

123

టీ. ఏలోకమిత్రధామాలోకము. - ఏలోకమిత్రుఁడగునీ సుచంద్రునియొక్క, ధామాలోకము = ప్రతాపముయొక్కదీప్తి; అరిరాజసమ్మేదవర్ధనచ్ఛాయాం. - అరిరాజ = శత్రురాజులయొక్క, సంమోద = సంతసముయొక్క, వర్ధన = ఛేదనముయొక్క, ఛాయాం = రీతి చేత; వెలయుం = ప్రకాశించునో. లోకమిత్రుఁడగునీయొక్క, ధామాలోకము = తేజః ప్రకాశము; అరిరాజసమ్మేద = జక్కవల సంతసముయొక్క, వర్ధన = అభివృద్ధియొక్క, ఛాయాచేత, వెలయు ననునర్థము దోచుచున్నది; ఏరాజా నెమ్రేనితోరంపునీరి - ఏరాజా = ఏసుచంద్రునియొక్క, నెమ్రేని = నుందరమగు శరీరముయొక్క, తోరంపు = అధికమగు; నీరి = కాంతి; పద్మినుల మానగతిం = పద్మినీజాతిస్థిలయొక్క యభిమానగతిని; ఎల్లం = సర్వము; తలఁగఁజేయుం = పోఁగొట్టునో; చంద్రునియొక్కతోరంపునీరి పద్మలతయొక్క గర్వాతిశయమును పోఁగొట్టు ననునర్థము దోచుచున్నది. ఏనద్గుణాంబోధి భాసురదానవైఖరి. - ఏనద్గుణాంబోధి = మంచిగుణములకు సుమద్రుఁడగు యేసుచంద్రునియొక్క, భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, దాన = త్యాగముయొక్క; వైఖరి = రీతి; బుధావళిమహాత్కంఠం = విద్యద్భుందముయొక్క సంతోషమును; కూర్పుం = కలుగఁజేయునో. భాయుక్తమై, అసుర = రక్కసులయొక్క, దాన = ఖండనముయొక్క, వైఖరి; దేవతలయొక్క, అవలికి, మహాత్కంఠను గూర్చునని గాని ప్రథమార్థము; నద్గుణ = మంచిగుణముగల, అంబోధి = నమద్రునియొక్క; భా = కాంతియుక్తమగు, సురదాన = అమృతదానముయొక్క, వైఖరి, దేవబృందమునకు, మహాత్కంఠను గూర్చు నను నర్థము స్ఫురించుచున్నది; ఏధరోద్ధారు = ఏరాజాయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య. - విశ్వ = లోకమునకు, ఏష్వణీయ = కోరఁదగిన, సమాఖ్య = కీర్తి; భువనమా లిన్యంబు. - భువన = లోకములయొక్క, మాలిన్యంబు = పాపమును, నైల్యమును; పొడవడంచుకా = రూపుమాపునో; ఓధరోద్ధారు = ఏయాదిహార్దముయొక్క, విశ్వైష్వణీయసమాఖ్య, భువనమాలిన్యంబు = జలమాలిన్యమును; పొడవడంచుననునర్థముదోచుచున్నది. అమ్రహాభావుఁడు = అట్టిగొప్పమనస్సుగలవాఁడు; తాతఁడు = ఈసుచంద్రుఁడు; ఓయబ్జపత్రబాంధవన్నేత్ర = తామరపత్రములకుచుట్టమగు నేత్రములుగలదానా! కమలదళములకు నమానములగు నేత్రములుగలదానాయని తాత్పర్యము; సగోత్రబాంధవజ్ఞాతిశబ్దములు ఇవార్థకములని యిదివఱలో వ్రాయఁబడి యున్నది; సకలభూభరణశాలి. - సకల = సమస్తమగు, భూభరణ = భూమినిభరించుట చేత, శాలి = ప్రకాశించువాఁడు. వీనిపై = ఈరాజానందు; నీమనంబు =

నీమనమును; ఇప్పుడు=ఈతఱి; డొనఁజేసి=పొందునటులుచేసి; అతనుసామ్రాజ్యసంలభింఁ-
అతను=అధికమగు, సామ్రాజ్య=సమాప్తమగునయొక్క, సంలభింఁ=ప్రాప్తిచేత; అతిశయిలు
ము=అత్యుత్కర్షముగానుండుము; అతను=మచ్చనునియొక్క, సామ్రాజ్యసంలభిచేత, నతిశయి
లుమునునర్థము దోచుచున్నది.

ఏరాజుయొక్కప్రతాపము, శత్రురాజులయొక్క సంతనమును గూల్చుచున్నదో,
ఏరాజుయొక్క సౌందర్యాతిశయము పద్మినీజాతిస్త్రీలయొక్క మానమును తొలగఁజేయునో
ఏరాజుయొక్క దానవైఖరి పండితులకు నుత్కంఠఁ జేయునో ఏరాజుకీర్తి జగిల్పాలిన్యమును
పోనాడునో అట్టిప్రసిద్ధిని బొందినవాఁడు ఓడ గాన విని వరియించి యతనుసామ్రాజ్య గుళు
ము నొందుము అని భావము.

తే. నకలనుత్యకళాశాలి • సారవంశ

మహాళి నిష్పేటి వరియింపు • మామకోక్తి

నీమనఃపద్మ మామోదఁనిభృతి మీఱ

బింబవిమతోష్ఠి యింక విలంబ మేల.

124

టీ. నకలనుత్యకళాశాలిఁ.-సకల=సమస్తజనులచేత, నుత్య=కోనియాడఁదగిన, కలా=
విద్యలచేత, శాలిఁ=ప్రకాశించువాఁడగు; సారవంశమహాళిఁ = మూర్త్యవంశశ్రేష్ఠుఁడగు;
ఇష్టేటిఁ=ఈయధికుని; మామకోక్తిఁ=నావచనముచేత; నీమనఃపద్మము=నీమనోంబుజము;
ఆమోదనిభృతిఁ = సంతనమువహించుటచే; మీఱఁ = అతిశయించునటులు; వరియిం
పుము=కోరుము. బింబవిమతోష్ఠి=దొండపండునకు విరోధియగు మోవిగలదానా! ఇంకఁ =
మీఁద; విలంబమేల=తడవేల?

వ. అని యాలోకజనని యానతిచ్చిన నాచంద్రిక తత్సుచంద్రరాజ చంద్రన
ద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమానకాతూహలయును, దన్తహిపవర్య సౌంద
ర్యలహరీ పరివర్తమానలోచనమీనయును, దల్లోకరమణాలోక సమజ్జ్వల
భమాణస్తాత్వికభావ సంభావితయును, దజ్జనేంద్రనమీపస్థితి ప్రకార పం
పుల్లయమానలజ్జాంకురయును, దన్తనోనాయక సంవరణసముద్వేగవలమాన
మానసయును నై, యమ్మహాదేవిముఖంబు గన్లెని తదనుజ్ఞాగౌరవంబున.

•టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగ; ఆలోకజనని=జగత్పాతయగు నాపార్యతీదేవి; ఆన
తిచ్చినఁ=సెలవియ్యఁగా; ఆచంద్రిక; తత్సుచంద్రరాజచంద్రసద్గుణగణశ్రవణ సంజాయమా
నకాతూహలయును.-తత్సుచంద్రరాజచంద్ర = రాజశ్రేష్ఠుఁడగు నాగుచంద్రునియొక్క,
సద్గుణగణ-నుగుణబృందముయొక్క, శ్రవణ=వినుటవలన, సంజాయమాన=పుట్టిన, కాతూహ
లయునుఁ=సంతనముగలిగియును, దన్తహిపవర్యసౌందర్యలహరీ పరివర్తమాన లోచనమీన

యాను.-తన్నహిపవర్య=అనుచంద్రునియొక్క, సౌందర్యలహరీ = చక్కఁదనమును ప్రవాహముందు, పరివర్తమాన = తిరుగుచున్న, లోచనమీనయును = కన్నులను చేపలు గలదియును; తల్లొకరమణాలోకసముజ్జ్వంభమాణ సాత్త్వికభావ సంభావితయును.-తల్లొకరమణ=అనుచంద్రునియొక్క, ఆలోక=దర్శనము చేత, సముజ్జ్వంభమాణ=ఉప్పొంగుచున్న, సాత్త్వికభావ=సాత్త్వికభావముల చేత, సాత్త్వికభావములవఁగా నాయితానాయకులయొక్కపరస్పరదర్శన స్పర్శనాదులచే నుదయించు స్తంభాదులు, అవి, శ్లో. తేస్తమృత్యవేదరోమాఞ్చాస్సర్వరథేదత్త్వవేపథుః । వైవర్ణ్య మశ్రుప్రళయా వి త్యహ్నే పరికీర్తితాః'' అని శింగభూపాలీయమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నవి, సంభావితయును = సంభావించఁబడినదియును; తజ్జనేంద్రసమీపస్థితిప్రకారపం పుల్లవ్రహ్మనలజ్జాంకురయును.- తజ్జనేంద్ర = ఆనుచంద్రునియొక్క, సమీపస్థితి=సమీపమునందుండుటయొక్క, ప్రకార = రీతిచేత, పంపుల్లవ్రహ్మన= వికసించిన, లజ్జాంకురయును=స్పృగయొక్క మొలకగలిగినదియును; తన్ననోనాయక సంవరణసముద్యేగవలమానమాననయునుకొ.-తన్ననోనాయక=అనుచంద్రునియొక్క, సంవరణ=వరియించుట వలననయిన, సముద్యేగ=అవ్యవస్థితచిత్తతచేత, వలమాన=కదలుచున్న, మాననయునుకొ=చిత్తముగలదియును; వి=అయినదియై; అప్రహాదేవిముఖంబు=ఆపార్వతీదేవిముఖమున; కన్యోని=చూచి; తదమజ్ఞాగౌరవంబునకొ=ఆపార్వతీదేవియొక్క అజ్ఞాగౌరవముచేత; దీని కుత్తరపద్యముతో నన్వయము.

చ. కనకవిమాన మద్భు డిగి * కన్యై న సర్వనరేంద్రలోకము

ల్పమున వేడ్క నిండఁ గయి*లా గొనఁగం గిరిరాజకన్య యా

ఘననిభవేణి తన్నహిత*కాంచనమంచక మెక్కి నిల్పె నా

మనుచకు లేంద్రుకంతమున * మంజులమంగళపుష్ప దామముకొ.

126

టీ. కనకవిమానము=సువర్ణవిమానమునందఁది; అద్భు=ఆనమయమందు; డిగి=దిగి; సర్వనరేంద్రలోకములో=సమస్తరాజాలు; కన్యోనకొ=చూడఁగా; మనమునకొ = చూడయమందు; వేడ్క=సంతసము; నిండకొ=నిండఁగా; గిరిరాజకన్య = పార్వతీదేవి; కయిలాగొనఁగకొ=కైదండనొనఁగఁగా; అఘననిభవేణి=అచంద్రిక; తన్నహిత*కాంచనమంచకము.-తతో=అనుచంద్రునియొక్క, మహిత=పూజితమగు, కాంచనమంచకము=సువర్ణమంచమును; ఎక్కి=అఱిగించి; అనునజకులేంద్రుకంతమునకొ=అనుచంద్రునికంతమందు; మంజులమంగళపుష్పదామముకొ.-మంజుల=మనోహరమగు, మంగళ=శుభప్రదమగు, పుష్పదామముకొ=పూదండను; నిల్పెకొ=ఉంచెను.

అనఁగ తనవిమానము దిగి రాజు లెల్లరు చూచుచుండఁగ నుచంద్రుఁడవుంచము నెక్కి యతనికంతమందు మంగళప్రద మగుపూలదండ నుంచె నని భాషము.

ఉ. ఆవనజాక్షి యాతటి నజాంగన*యానతిఁ దత్సంచంద్రధా
త్రీవిభుని న్వరించి యల*రెన్నలు తైమి యనంగ సమ్మద

శ్రీ వెలయంగఁ జిత్తముల * జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతీ

రావరు లెల్ల సమ్యుతిఁ గఁగరంబు మనంబున సంతసిల్లఁగఁ.

127

టీ. ఆననజాషి=ఆచంద్రిక; అతఃకీ=ఆసమయమందు; అజాంగనయానతిక. — అజ=కంకునికి, అంగన=కాంతయగు పార్వతీదేవియొక్క “అజావిష్ణుహరచ్ఛాగాః” అని యమయించు, ఆనతిక=ఆజ్ఞ చేతను; తత్కుచంద్రధాత్రీవిభుకీ = ఆసుచంద్రభూపతిని; నలుక=నలమహారాజును; జైమియనంగక = దమయంతియన్నట్లు; పరించి = స్వప్నదశవేలయంగక. — సమృద=సంతసముయొక్క, శ్రీ=అతిశయము, వెలయంగక=ప్రకాశింపఁగా; చిత్తములక = మనములందు; జిష్ణువిరోచనసూర్యసంతతీరావరులెల్లక. — జిష్ణు = జయశీలురగు, విరోచన=చంద్రునియొక్క, సూర్య=ఆదిత్యునియొక్క, సంతతిపలముగల, ఇరావరులెల్లక=రాజులందఱు; సమ్యుతి=అంగీకారముచేత; కరంబు=మిక్కిలి; మనంబున = మనసునందు; సంతసిల్లఁగక=సంతోషింపఁగా; అలరెక=ఓహో.

ఆచంద్రిక పార్వతీదేవియజ్ఞ పలన నలుని దమయంతి పరించినటులు సుచంద్రుని పరియించి సూర్యచంద్రవంశపురాజు లెల్ల సంతసింపఁగా నలరె నని భావము.

ఉ. నించిరి వేలుపుల్ ప్రియము * నిక్కఁగఁ గ్రొవ్విరిసోన చక్క దీ

వించిరి తాపసాధిపు ల*వేలమృదంగరవాళి మించ సంత

ధించిరి నాట్యవృత్తి సురశీరజనేత్రలు చిత్తవీధి మో

దించిరి సర్వదేశజగతీరమణుల్ నిరసూయ మెచ్చఁగఁ.

128

టీ. వేలుపుల్=దేవతలు; ప్రియమునిక్కఁగక. — సంతసముపొంగఁగా; క్రొవ్విరిసోనక=క్రొత్తపుష్పవర్షమును; నించిరి=పూరించిరి. తాపసాధిపులు=మునీశ్వరులు; చక్క=చక్కఁగా; దీవించిరి=ఆశీర్వదించిరి. సురశీరజనేత్రలు=సురాంగనలు; ఆవేలమృదంగరవాళి మించక. — ఆవేల=మేరలేని, మృదంగ=మరజములయొక్క, రజ=ధ్వజములయొక్క, ఆళి=సమాహము; మించక=అతిశయింపఁగా; నాట్యవృత్తిక=నాట్యముయొక్కవ్యాపారమును; సంధించిరి=చేసిరి. సర్వదేశజగతీరమణుల్=సమస్తదేశాధిపతులు; నిరసూయము = అసూయయొక్కయభావము; ఎచ్చఁగక=అతిశయింపఁగా; మోదించిరి=సంతసించిరి.

మ. తనుమధ్యామణి వై చినట్టి సుమనోదామంబు వక్షస్థలిక

గనుపట్టం బొలిచె ద్దినేంద్రకులభూకాంతేశుఁ డప్పట్టునక

ఘనతారావళికాధరుం డయినరాకాయామినీకాముకుం

డన శ్యామానయనోత్పలోత్సవకరోదారప్రభాసంభృతిక.

129

టీ. తనుమధ్యామణివై చినట్టి సుమనోదామంబు. — తనుమధ్యామణి=చంద్రిక, వై చినట్టి =దేనినట్టి, సుమనోదామంబు=పూవండ; వక్షస్థలిక=ఎడయందు; కనుపట్టుక = కానపచ్చు

చుండఁగా; దిశేంద్రకుటఘాతాంతేషుఁడు=సుచంద్రుఁడు; అప్పట్టునకే = ఆసమయమందు; ఘనతారావళికాధరుండు.-ఘన=గొప్పలైన, తారావళికా=నక్షత్రపంక్తులను, ధరుండు ధరియించినవాఁడు; అయినరాకాయామిసీకాముకుండు.-అయిన=అయినట్టి, రాకాయామిసీకాముకుండు=పూర్ణచంద్రుఁడు; అనకే=అనునటులు; క్యామానయనోత్పలోత్సవకరోదారప్రభాసంభృతికే.-క్యామ=చంద్రికయొక్క, రాత్రియొక్క, నయనోత్పల=కలువలవంటికన్నులకు, కన్నులయినకలువలకని రాత్రిపరమైనయర్థము, ఉత్సవకర=ఆనందకరమగు, ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, ప్రభా=కాంతియొక్క, సంభృతికే=భరణముచేతను; పాలిచెక=ఓప్పెను.

చంద్రిక యుంచినపుడండ వక్షస్థలమందుఁ బ్రకాశించుచుండఁగా సుచంద్రుండు రిక్కలగుంపుతోఁగూడిన పూర్ణచంద్రునివలె ప్రకాశించె నని తాత్పర్యము. ఉత్పేక్షాలంకారము.

మ. వికనచ్చంద్రకలాపయుక్తయయి తీవ్ర దేవయోషామణి
ప్రకరంబుల్లోలువంగఁ జేరి యలగోత్రాభృత్కలాధీశ
నృక తన్ను ప్లువరింపఁ దత్కుసుమమాలాపి నివారజిల్లె నూ
ర్యకులలోత్తంసము సద్దణోత్సవము లాఠిర దక్షిణామూర్తినాక. 130

టీ. వికనచ్చంద్రకలాపయుక్తయయి.-వికసతే=ప్రకాశించున్న, చంద్రకలాప=సువర్ణఘాషణములతో, యుక్తయయి=కూడుకొన్నదై; చంద్రుండను, కలాప=ఘాషణముతో, ననిపార్వతీదేవిపరమైన యర్థము; తీవితోకే=వైభవముతో; దేవయోషామణిప్రకరంబుల్.-దేవయోషామణి=రాజస్త్రీలయొక్క, ప్రకరంబుల్=సమాహములు, దివ్యస్త్రీసంఘము అని యీ శ్వరిపరమైన యర్థము; కొలువంగకే=సేవింపఁగా; చేరి=సమీపించి; అలగోత్రాభృత్కలాధీశ కన్యక.-గోత్రాభృత్కలాధీశ=రాజచంద్రుండగు త్విణవోదయునియొక్క, కన్యక=చంద్రిక; అప్రసిద్ధహిమవంతునికూతురగు పార్వతీదేవి; వరియింపకే=కోరఁగా; తత్కుసుమమాలాపి.-తత్కుసుమమాలా=అపూదండయొక్క, ఆపి=ప్రాప్తిచేత; నూర్యకులలోత్తంసము=సుచంద్రుఁడు; సద్దణోత్సవములు.-సద్దణ=విద్యత్సంఘమునకు, ప్రమథగణమునకు, ఉత్సవములు=జేడుక; ఆరకే=అతిశయింపఁగా; దక్షిణామూర్తినాక=శివావతారవిశేషమాయన; విరాజిల్లెకే=ప్రకాశించెను.

చంద్రుండు ఘాషణముగాఁగలపార్వతీదేవిచే దివ్యస్త్రీలు సేవించుచుండఁగా వరియింపఁబడినదక్షిణామూర్తియో యనునట్లులిచంద్రికచే వరియింపఁబడినసుచంద్రుండు ప్రకాశించె ననిభావము. ఈపద్యమందు నుత్పేక్షాలంకారము.

చ. మగువ దవిల్చినట్టినుమమాళికతావికిఁ జేరు తేఱిదం
టగమిరొద లెలంగఁ బొగడ న్నలినాత్మత మున్ను మన్నఘా
నుగుణత నేచు మంతువు గానుంగొన కిష్టసుమార్పణంబుచే
దగ మముఁ బ్రోవవే యనుచుఁ దత్పత్తికై వివరించుపోలిక. 131

టీ. మగువదవిల్చినట్టి సుమమాలికతావికీ.-నుగు=చంద్రిక, తవిల్చినట్టి=తగిలిం. చినట్టి, సుమమాలిక=పూదండయొక్క, తావికీ=పరిమళమునకు; చేరుతేటిదంటగుమిదల్.-చేరు=సమీపించిన, తేటిదంట=తున్నెదదంటలయొక్క, గమి=సమాహమయొక్క, దల్=ధ్వనులు; పొగడక=పొగడక; మలివాత్తత=కుటిలచిత్తముచేత, నల్లనిదేహకాంతిచేత నని స్వభావార్థము; మున్ను=పూర్వమందు; మన్నతానుగుణత=మన్నభ=మదనునికి, అను=అనుసరించిన, గుణత=అల్లెత్రాడగుటచేత, మన్నభున కనుకూలములగుటచేతనని స్వభావార్థము; ఏచుమంతువు=శ్రమపెట్టినయపరాధమును; కనుంగొనిక=చూడక, గణింపకయనుట; ఇప్తసుమార్పణంబుచేత.-ఇప్త=అనుకూలముగు, సు=లెస్సయగు, మా=నంపదయొక్క, అర్పణంబుచేత=సమర్పణముచేత; ఇప్తమగు ద్రవ్యమును కానుకగా నిచ్చుటచేత నని తాత్పర్యము; అనుకూలకు సుమార్పణముచేతనని స్వభావార్థము; తగక=తగునటులు; మము=మమ్ము; ప్రోవవేయనుచు=కాపాడవేయనుచు; తత్పత్తిక=యాసుచంద్రునకై; వివరించుపోలిక=చెప్పుచున్నదానివలెనై; చెలంగె=ప్రకాశించెను.

చంద్రిక సుచంద్రునికంతమందు వైచినపూదండతావికీశేరియున్న తున్నెదలగుంపుల రొదలు పూర్వము సుచంద్రునివిరహకాలమందు మలివాత్తతచేననగఁ గుటిలచిత్తముచేత మన్నతానుగుణతచే బాధించినయపరాధమును, కానుకగా సుమార్పణముచేసి మన్నింపుమని యానరపతిం బ్రార్థించునటులాపె నని భావము.

చ. నరపతిదేహదీప్తి సుమనస్సరవల్లరి శోణభాధురం

ధర యయి చూడ రాజిలె సోదం దను సేలఁ దలంచుచంద్రికా

తరుణికటాక్షభాస్వదమృతచ్ఛట పర్వగ నిల్వ లేక దు

ష్కరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత వెల్వడుదారిఁ బూనుచున్. 132

టీ. నరపతిదేహదీప్తి.-నరపతి=సుచంద్రునియొక్క, దేహదీప్తి=శరీర కాంతిచేత; సుమనస్సరవల్లరి=తీవ్రవంటిపూదండ; శోణభాధురంధరయయి.-శోణభా=ఎఱ్ఱనికాంతియొక్క, ధురంధరయయి=భారమును వహించినదియై; చూడక=చూడక; ఎదక=హృదయమందు; తను=తన్ను; ఏలక=పోషింపను; తలంచు చంద్రికాతరుణి కటాక్షభాస్వదమృతచ్ఛట.-తలంచుచంద్రికాతరుణి = తలంచినట్టిచంద్రికయొక్క, కటాక్ష=అపాంగముల సెడు, భాస్వత్=ప్రకాశించుచున్న, అమృతచ్ఛట=జలపుంజము; పర్వగ=ప్రసరింపఁగా; నిల్వలేక=ఉండలేక; దుష్కరమదనాస్త్రపావకశిఖాలత.-దుష్కర=అసాధ్యమగు, మదన=మరునియొక్క, అస్త్రపావక=బాణాగ్నియొక్క, శిఖాలత=తీవ్రవంటిబావుల; వెల్వడుదారి=వెల్లివచ్చినరీతిని; పూనుచున్=ఊనుచు; రాజిలె=ప్రకాశించెను.

అనఁగా చంద్రిక సుచంద్రుని శక్తిస్థలమందుంచిన సుమనస్సరవల్లరి సుచంద్రునిదేహ కాంతిచే నెఱ్ఱనయి దానింబోషించుటకై చంద్రిక కటాక్షములను జలపుంజములు పర్వగా

సుచంద్రునిహృదయమం దుండు మదనాగ్నియొక్క జ్వాల నిలువ లేక వెలువడినదో యనునటులు ప్రకాశించె నని భావము. సుచంద్రునివక్షస్థలగత సుమమాలికను చంద్రికాకటాక్ష జలనేకముచే బహిర్గతమగుమదనాగ్నిశిఖాలతను గా నుల్లేపించుటచే వస్త్రుల్లేపింపఁ జూరము.

చ. జనవరసార్వభౌమునెదఁ సామ్యనుబింబితమై నెలంత యుం

చిననుషదామకంబు గనఁ జేర్చె ముదంబు తదంతరంబునం

దెనసి కలంచునట్టికునుఁమేఘశరాభులఁ బట్టి తెత్తుఁ జ

య్యన నిఁక నిల్వఁ జేయుదు నటంచు వడిం జొరఁ బాటుకై వడిక. 133

టీ. జనవరసార్వభౌమునెదఁ = సుచంద్రుని వక్షస్థలమందు; సామ్యనుబింబితమై = అర్థముప్రతి ఫలించినదై; నెలంతయుంచిన సుమదామకంబు = చంద్రికయుంచిన పూదండ; కనఁ = చూడఁగా; తదంతరంబునందుఁ = ఆసుచంద్రునియొడలోపల; ఎనసి = పొంది; కలంచునట్టి కునుమేఘశరాభులఁ = కలఁతపఱచుచున్న మరుభాణపంక్తులను; పట్టితెత్తుఁ = పట్టుకొనివేరఁగలను. చయ్యనఁ = శీఘ్రముగా; ఇంకఁ = ఈమీఁద; నిల్వఁజేయుదును = నిలుచునటులు చేయుదును. అటుఅంచుఁ = ఈరీతిఁబలుకుచు; వడికఁ = వేగముతో; చొరఁబాటుకై వడికఁ = చొరఁబడురీతిగ; ముదంబు = సంతసమును; చేర్చెఁ = చేసెను.

అనఁగ సుచంద్రునివక్షస్థలమందు చంద్రిక వైచినపూసరము సగము ప్రతిఫలించినదై యతనిహృదయమునందు కలంచు మన్తభాణంబుల దీసికొని చయ్యన రాఁగల ననిహృదయమందు జొరఁబడురీతిగ ప్రకాశించె నని భావము.

చ. పుడమిమగండు దాలిచినఁపువ్వులదండ తదంగకాంతిచేఁ

గడుఁ గనకప్రసూనసరఁగౌరవ మూనఁగఁ దుమైద ల్భయం

బడరఁగ జాట సాగె నచలాధిపకన్య వరించె నీశునిక

గడిమికిఁ జేర కింక ననిఁ కంతునకు నివరింప నో యనక. 134

టీ. పుడమిమగండు = భూభర్తయగుసుచంద్రుఁడు; తాలిచిన పువ్వులదండ = ధరించి నపూదండ; తదంగకాంతిచేఁ = ఆసుచంద్రునిదేహకాంతిచేత; కడుకఁ = మిక్కిలి; కనకప్రసూన సరగౌరవము. - కనకప్రసూన = సంపెఁగ పూవులయొక్క, సర = దండయొక్క, గౌరవము = గొప్పతనమును, అనఁగఁ దత్సామ్యము ననుట; దీనిఁగఁ = పొందఁగా; తుమైదలు = భృంగములు; భయంబు = భీతి; బడరఁగఁ = అతిశయింపఁగా; అచలాధిపకన్య = చంద్రిక; పార్వతీదేవియని తోచుచున్నది; ఈశునికఁ = సుచంద్రుని, శంకరుని నని తోచుచున్నది; వరించె = కోరెను. కడిమికిఁ = పర్యక్రమమునకు; చేరకుం = పోవలదు. ఇంకఁ = ఈమీఁద; అని = ఈప్రకారము; కంతునకుఁ = దున్నధునకు; వివరింపనోయనకఁ = తెలియఁజేయుటకోయనునట్లు; జాటసాగెఁ = విడచెను.

సుచంద్రుడు ధరించినవాడండ యతనిదేహకాంతిచే సంపెంగపూలదండ యని భయపడి, తుమ్మెదలు జాటుచుండగా నవి సుచంద్రునిఁ జంద్రిక పరియించెఁ గాన నీవు సుచంద్రునిఁ బొడువఁ బోఁబనిలేదని మదనునకుఁజెప్పటకై పోవుచున్నటుండె నని భావము. ఈపద్యముం దుత్పేక్షలంకారము.

మ. ఘనపంకేరుహరాగహారచుచిరేఖావ్యాప్తమై యింతివై
చినయాక్రొవ్విరిదండ భర్తయెడఁ బొల్పెన్ దన్నుగాక్షీవినుఁ
తనరాగేంద్రిర చేరి యద్ధరణినేతి న్నాగిటం దార్చి నం
తనె కన్దొ నగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధంబనన్.

135

టీ. ఘనపంకేరుహరాగహారచుచిరేఖావ్యాప్తమై.-ఘన=అధికమైన, పంకేరుహరాగ=పద్మరాగములయొక్క, హర = సరముయొక్క, రుచి=కాంతియొక్క, రేఖా = శ్రేణిచేత, వ్యాప్తమై=పొండఁబడినదై; ఇంతివైచినయాక్రొవ్విరిదండ = చంద్రికవైచినయాపూదండ; భర్తయెడన్ = సుచంద్రునివక్షుమందు; తన్నుగాక్షీ వినుతనరాగేంద్రిర.-తన్నుగాక్షీ=అచంద్రికయొక్క, వినుతన=మిక్కిలినుతనమగు, రాగేంద్రిర=అహరాగలక్ష్మి; చేరి=పొంది, అద్ధరణినేతిన్ = ఆసుచంద్రుని; కాగిటన్ = కాఁగిలియందు; తార్చినంతనె = తార్చినమాత్రముచేతనే; కన్దొనగుతద్భుజావసులతాద్వంద్వైకబంధంబనన్.-కన్దొనగు = కనిపించుచున్న, తత్ = ఆరాగేంద్రియొక్క, భుజావసులతా = బంగరుదీపవచటి భుజములయొక్క, ద్వంద్వ=జంటయొక్క, ఏక=మఖ్యమైన; బంధంబనన్=బంధమాయచునటులు; పొల్పెన్=ప్రకాశించెను.

సుచంద్రునికంతమునందుఁ జంద్రికవైచినహారము, పద్మరాగమునీ సరములకాంతిచే వ్యాప్తమై సుచంద్రునివక్షుమందు, నాచంద్రిక రాగలక్ష్మి చేరి సుచంద్రునిఁ గాఁగిలింపఁగ నవచ్చునారాగేంద్రిర బాహులతాయుగమాయనంబ్రకాశించె నని భావము. ఈపూసరమును సుచంద్రునిఁ గాఁగలించిన రాగేంద్రిరభుజాద్వంద్వము నా శుత్పేక్షించుటచే నస్తాత్పేక్షలంకారము.

చ. అలవిరిదండచాయ కర + మయ్యెడఁ బర్వంగఁ దన్నుపాలహః
రలతలచాయ గాంచగ విరాజిల దయ్యెడ దలంప నౌ విని
ర్మలమహిరాట్సుతాంచితకఃరస్థితి మించుచుఁ జేరువారి మేల్
చెల్లెవముచెంగటన్ ధరణిఁ + జిల్లర పేరులవన్నె హెచ్చునే.

136

టీ. అలవిరిదండచాయ = అపూదండకాంతి; కరము=మిక్కిలి; అయ్యెడన్=అనఁచుచుమందు; పర్వంగన్ = వ్యాపింపఁగ; తన్నుపాలహరలతలచాయ.-తన్నుపాల = ఆసుచంద్రునియొక్క, హరలతలచాయ = లతలవంటి హరములయొక్కకాంతి; గాంచగన్ = చూడఁగ; విరాజిలదయ్యెన్ = ప్రకాశింపదాయెను, తలంపన్ = విచారింపఁగా; తోన్ =

-యొక్క మేయగును, ప్రకాశింపక యుండుట యొక్క మేయగుట. ఏలయనఁగా; వినిర్మలమహిరాట్సుతాంబితకరస్థితిఁ.-వినిర్మల=స్వచ్ఛమగు, మహిరాట్సుతా=చంద్రికయొక్క, అంబిత = ఒప్పుచున్న, కర = హస్తమందు, స్థితిఁ = వాసముచేత; మించుచుకొనుట=అతిశయించుచు; చేరువారి మేల్చేలువము చెంగటఁ.-చేరువారి = పొందినవారియొక్క, మేల్ = శ్రేష్ఠమగు, చేలువము = కాంతియొక్క, చెంగటఁ = సమీపమందు; ధరణిఁ = పుడమియందు; చిల్లర పేరులవన్నె = స్వల్పహారములయొక్కకాంతి; హెచ్చునే = అతిశయించునా? గొప్పపేరులచెంగట, చిల్లరపేరుల = చిల్లరనామములయొక్క, వన్నె = కాంతి; హెచ్చునా యని తోచుచున్నది.

చంద్రిక సుచంద్రునియందుంచిన పూదండకాంతి ముందర, నితరములగునరముల కాంతి ప్రకాశింపదు. అట్లు ప్రకాశింపకుండుట యొక్క మని ద్వితీయవాక్యముచే నమర్చించుచున్నాడు. ఎటులనఁగా చంద్రికకరమందునికిచే మించుకాంతి గలవారి యొద్ద చిల్లరపేరులకాంతి యతిశయించునా? అతిశయింప దనుట. సామాన్యముచే విశేష సమర్థన రూపమగు నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

మ. హరిమధ్యాస్థితసూనదాముఁడయి గోత్రాధీశ్వరుం డత్తతీ

జిరకారేహితకాంక్ష యంతయును దం + జేరం బ్రమోదాశ్రునం

భరితాక్షిద్యయితో గళద్విరహతా + వశ్రీకచిత్తంబుతో

నురులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతో + నెప్పునె జిత్రంబుగఁ.

137

టీ. గోత్రాధీశ్వరుండు = సుచంద్రుండు; హరిమధ్యాస్థిత సూనదాముఁడయి.-హరిమధ్యా = సింహమధ్యముగల చంద్రిక చేత, అస్థిత = ఉంచబడిన, సూనదాముఁడయి = పూదండగలవాఁడై; అత్తతీఁ=ఆనమయమందు; చిరకారే హితకాంక్షయంతయును.-చిరకాల = బహుకాలమునుండి, ఈహిత = కోరికబడిన, కాంక్షయంతయును = కోరికంతయును; తఁ=తన్ను; చేరఁ=పొందఁగా; ప్రమోదాశ్రునంభరి తాక్షిద్యయితోఁ = ఆనందబాన్ముల చేసిండియున్నకనుదోయితో; గళద్విరహసంతాప శ్రీకచిత్తంబుతోఁ.-గళత్=జాతినట్టి, విరహతాప=విరహగ్నితాపముయొక్క, శ్రీక=అతిశయముగల, చిత్తంబుతోఁ=హృదయముతోడ; ఉరులోమాంచపినద్ధవిగ్రహముతోఁ.-ఉరు=అధికమైన, లోమాంచ=గగుర్పాటుచేత, పినద్ధ=కప్పబడిన, విగ్రహముతోఁ=శరీరముతో; చిత్రంబుగఁ=ఆశ్చర్యముగ; ఒప్పునెఁ=ఒప్పదమును పొందెను.

వ. అయ్యెడ నయ్యగరాజకుమారి యానప్తనముద్రమధ్యరాజలోక వర్ణనానమయోరరీకృతమానుషాకారంబు దూరంబు కావించి యుదంచిత చంచరీకకులాకర్షణప్రకారభావసంమిళిత పరిమళమిళిత పారిజాతకుసుమమాలికాసంవేష్టితవేషికలాపయును జూడావలంబితచూడా రత్నాయమానతారావర

యును భుజాచతుష్టయసంభృతపాశాంకుశరసాలశరాసప్రసవరోపయును, నిజచరణసరసిజ భజనాపరాయణ సకలభువనజనోప బహిర్నిర్గతాను రాగ మోహదగ్ధారాంగరాగయును ఆత్మోపశునశున ప్రభాలింగిత దివ్యమణిభూషణపూగయును సముజ్జ్వలజ్వలనమయ నయనకలితఫాలభాగయును సగుచు జగదద్భుతతేజోవిలసనంబున సమృహరాక్షేంద్రముంగల నిశీచి మంగళకరంబు లగుననేకవరంబు లొసంగి వెండియును బావకవిమలభవహాన్న త్యంత్రంతం బగునొక్కమంత్రంబు వెలుపం దలచి యాన్యపతి క్షిప్తియె.

టీ. అయ్యెడఁ = ఆనయముమందు; అయ్యగ రాజఁ = మహాః = ఆపార్వతీదేవి; ఆపర్వతము ద్రమధ్యరాజలోక నిర్ణ నాసమయోరరీకృత మానుషకారంబు. - ఆనంద్రమంద్రమధ్య = సప్త సముద్రమధ్యమందున్న, రాజలోక = నృపతులయొక్క, వర్ణనాసమయ = స్తుతినయమందు, ఉరరీకృత = అంగీకరింపబడిన, మానుషకారంబు = మనుష్యకృతివి; దూరంబుగా విం చి = నడల్పు; ఉదంచితచంచరీకమలకర్షణ ప్రకారభావసంమితిపరిమళ మిళితపారిజాతకు సుమమాలికా సంవేష్టిత వేణీకలాపయును. - ఉదంచిత = ఒప్పుచున్న, చంచరీకమల = తువ్వెడగుంపులయొక్క, ఆకర్షణప్రకార = ఆకర్షించునీతిగల దానియొక్క, భావ = భర్తముచేత, సమృథిత = కూడుకొన్న, పరిమళ = వలపుచేత, మిళిత = కూడుకొన్న, పారిజాతకుసుమ = పారిజాతపుష్పములయొక్క, మాలికా = దండచేత, సంవేష్టిత = చుట్టబడిన, వేణీకలాపయును = వేణీభూషణముగలదియును; చూడావలంబిత చూడారత్నాయమాన తారావరమును. - చూడావలంబిత = కొప్పునాశ్రయించిన, చూడారత్నాయమాన = చూడముణివలె నాచించుచున్న, తారావరమును = చంద్రుడు గలదియును; భుజాచతుష్టయ సంభృతపాశాంకుశ రసాలశరాసప్రసవరోపయును. - భుజాచతుష్టయ = నలుభుజములచేత, సంభృత = భరింపబడిన, పాశ = పాశాయుధమును, అంకుశ = అంకుశమును, రసాలశరాస = చెఱుకుపిల్లుకు, ప్రసవరోపయును = పుష్పబాణములు గలదియును; నిజచరణసరసిజభజనాపరాయణ సకలభువనజనోపబహిర్నిర్గతాను రాగ మోహదగ్ధారాంగరాగయును. - నిజ = స్వకీయమగు, చరణసరసిజ = పాదకమలములయొక్క, భజనా = సేవయందు, పరాయణ = ఆసక్తులగు, సకలభువన = సమస్త లోకములయందుండు, జన = జనులయొక్క, ఉపబహిః = బాహ్యోపకంఠమందు, నిర్గత = వెడలిని, ఆచరాగ = శ్రేమయొక్క, మోహద = భ్రాంతినిచ్చుచున్న, గోర = ఎఱ్ఱనైన, అంగరాగయును = అనులేపనముగలదియును; ఆత్మోపశునశున ప్రభాలింగిత దివ్యమణిభూషణ పూగయును. - ఆత్మ = తనయొక్క, ఉపశున = శరీరముయొక్క, శునప్రభా = అధికకాంతిచేత, ఆలింగిత = కాంగిలీంపబడిన, దివ్య = శ్రేష్ఠమగు, మణిభూషణ = రత్నమయభూషణములయొక్క, పూగయును = సమూహముగలదియును; సముజ్జ్వలజ్వలనమయ నయనకలిత ఫాల భాగయును. - సముజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, జ్వలనమయ = అగ్నిమయమగు, నయన = నేత్రముచేత, కలిత = ఒప్పుచున్న, ఫాలభాగయును = ఫాలస్థలముగలదియును; అగుచుక = అయినదై; జగదద్భుతతేజోవిలసనంబునక. - జగత్ = లోకములకు, అద్భుత = ఆశ్చర్యకరమ

గు, లేజః=లేజన్సుయొక్క, విలసనంబునకొ=ప్రకాశము చేత; అమృహారాజేంద్రముంగలకొ=అనుచంద్రునియొద్దుట; నిలిచి=నిలుచుండి; మంగళకరంబులు=శుభకరములు; అగుననేకవరంబులు=అగునట్టి పెక్కువరములను; ఒసంగి=ఇచ్చి; వెండియును=మఱియును; పావకవిబుధమహాన్నత్యతంత్రంబు.—పావక=పవిత్రమగు, విబుధ=దేవతలయొక్క, మహాన్నత్య=మిక్కిలి యతిశయమునకు, తంత్రంబు=ముఖ్యకారణము; అగునొక్కమంత్రంబు=అయినట్టి యొకమంత్రమును; తెలుపకొ=ఉపదేశించుటకు; తలచి=సమకట్టి; అమృపతికొ=అనుచంద్రునకు; ఇట్లు=పక్ష్యమాణప్రకారముగ; అనియొకొ=పలికెను.

మ. నిరవద్యంబయి నిష్కలంకమహమై * నిర్వాపితాఘాఘమై

హరమాయాలవకాంచితాత్మమయి నిత్యంబై మహేంద్రదాదిని

ర్జరసేవ్యంబయి యిప్తదంబయి యజాన్త్ర మైక్కుమంత్రం బిలకొ

అరిసంభేదన మించుకొ జమ్ము భువనేశాఖ్యానముజ్జ్వలించియె.

139

టీ. నిరవద్యంబయి=నిర్దోషమై; నిష్కలంకమహమై=పాపరహితమగు లేజముగలదై; నిర్వాపితాఘాఘమై=పోగొట్టఁబడిన పాపబృందముగలదై; హరమాయాలవకాంచితాత్మమయి=హర=గగనముచేత, మాయా=శక్తిచేత, లనక=అంతుశముచేత, బీజత్రయముచేతననుట; అంచిత=ఒప్పుచున్న, ఆత్మమయి=స్వరూపముగలదియై; నిత్యంబై=అవ్యయమైనదై; మహేంద్రదాదినిర్జరసేవ్యంబయి=ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగలదేవతలచే సేవింపఁదగినదియై; అజాన్త్రము=ఎల్లపుడు; ఇప్తదంబయి=కోరఁబడినదానినిచ్చునదియై; భువనేశాఖ్యానముజ్జ్వలించియె.—భువనేశాఖ్యాన=భువనేశ్వరియనుపేరుచేత, సముజ్జ్వలించియె=అతిశయించినదియై; ఒక్కమంత్రంబు=ఒకమంత్రము; అరిసంభేదన=నుచంద్రుఁడా! ఇలకొ=భూమియందు; మించుకొ=అతిశయించును. చుమ్ము=సత్యము.

ఉ. అమృహనీయమంత్రము రసాధిప నీకిపు డిట్లు దానికొ గై

కొమ్ము త్వదీహితమ్ము లొనఁగూర్చు బఠించినమాత్రక దత్ప్రకా

రమ్ములు సద్గురుప్రవరఁరమ్యవచోగతిచే నెఱింగి ని

త్యమ్ము జపింపుమీ దినకారాభ్యుదయావసరమ్ములకొ మదికొ.

140

టీ. రసాధిప=నుచంద్రుఁడా! అమృహనీయమంత్రము = పూజ్యమగునామంత్రమును; నీకుకొ; ఇపుడు=ఈనయముందు; ఇట్లుకొ=ఒసంగుదును. దానికొ=అమంత్రమును; కైకొమ్ము=గ్రహింపుము. త్వదీహితమ్ములు.—త్వత్=నీయొక్క, ఈహితమ్ములు=ఇష్టార్థములను; పఠించినమాత్రకొ=చదివినమాత్రముననే; ఒనగూర్చుకొ=కలుగఁజేయును. తత్ప్రకారమ్ములు.—తత్=అమంత్రరాజముయొక్క, ప్రకారమ్ములు=రీతులు; సద్గురుప్రవరఁరమ్యవచోగతికొ.—సద్గురుప్రవరఁ=సద్గురుశిష్యునియొక్క, రమ్య=మనోహరమగు, వచోగతికొ=వాగ్గీతిచే; ఎఱింగి=

తెలిసికొని; మదికొ=మనమునందు; దినక రాభ్యుదయావనరస్తులకొ=సూర్యోదయసమయము
లయందు; నిత్యము=ప్రతిదినమందు; జసింపుమి=జపము చేయుమా.

నే నుపదేశించుమంత్రమును, సద్గురువులవలన తద్విధిని జక్కగఁజెలిసికొని, సూర్యోద
దయసమయములందుఁ బ్రతిదినమును జక్కగ జసింపు మని భావము.

చ. అని భువనేశి యామనుకులభరణమ్మున కున్నమత్కృప
న్ననుతిలకంబు నిచ్చి నృపమాళి లలికొ ఘటియించుమ్రొక్క గై
కొని యలచంద్రికావనితఁ గూడి హరిప్రమదాదిలేఖక
ల్లను భజియింపఁగా నెనసెఁ దత్పురరాజము సంతసంబునక. 141

టీ. అని=ఈప్రకారముపలికి; భువనేశి=భువనేశ్వరి; ఆమనుకులభరణమ్మునకుకొ=
పై వస్త్రతమనుకులభరణమగు నానుచంద్రునికి; ఉన్నమత్కృపకొ.—ఉన్నమత్ = అతిశ
యించిన ; కృపకొ=దయచేత; మనుతిలకంబుకొ=మంత్రశ్రేష్ఠమును; ఇచ్చి; నృపమాళి; సుచం
ద్రుఁడు; లలికొ=ప్రేమచేత; ఘటియించుమ్రొక్కకొ=చేయునట్టిసమస్కారమును; కైకొని=
గ్రహించి; అలచంద్రికావనితకొ=ఆచంద్రికను; కూడి=కలిసికొని; హరిప్రమదాదిలేఖక
ల=అక్షిదేవిమొదలుగాఁగల దేవాంగనలు; తమకొ=తమ్ము; భజియింపఁగాకొ=సేవింపఁగా; తత్పు
రరాజము=ఆపట్టణశ్రేష్ఠమును; సంతసంబునకొ=కుతూహలముచేత; ఎనసెకొ=పొందెను.

చ. అపుడు నిజాత్మలాలసికఁ యంతయుఁ జేకుట నానుచంద్రభూ
మివతి నిజాప్తబంధునృపమిత్రజనంబులు చేరి రా నువ
ర్ణపటహరావ మెచ్చ శిబిరస్థలిఁ జేరె నెలంత లెల్ల న
చ్చపురతనాలయారతులుఁ చక్క నెసంగఁగ నాత్మనుబ్బుచుక. 142

టీ. సుచంద్రభూపతి=సుచంద్రుఁడు; అపుడు=ఆసమయమందు; నిజాత్మలాలసిక.—
నిజ=తనయొక్క, ఆత్మ=మనమునందుండు, లాలసిక=అధిశేష్య; అంతయుకొ=సర్వము; చేకు
టకొ=సమకూరఁగా; నిజాప్తబంధునృపమిత్రజనంబులు.—నిజ=తనసంబంధులగు, ఆప్త=
ఇష్టులగు; బంధు=బాంధవులు; నృప=రాజులు, మిత్రుజనంబులు = స్నేహితులు; చేరి=సమీ
పించి; రాకొ=రాఁగా; సువర్ణపటహరావము = సువర్ణమయమగు పటహమయొక్కధ్వని;
ఎచ్చకొ=అతిశయింపఁగా; నెలంతలెల్లకొ=పనితలెల్ల; అచ్చపురతనాలయారతులు=స్వచ్ఛ
మగురత్నములహారతులను; చక్కకొ=చక్కఁగా; ఒసంగఁగకొ=ఇయ్యఁగా; ఆత్మకొ=మన
మునందు; ఉబ్బుచుకొ = ఉబ్బుకుచు; శిబిరస్థలికొ = పటమండపప్రదేశమును; చేరెకొ =
పొందెను.

మ. సకలాంభోనిధిమధ్యదేశవసుధేశవ్యాత మవ్వేశఁ జం

ద్రిక యామేటి వరించుటల్ గరము నిర్ణిద్రాప్రమోదోర్నిద్రా

యకతక్ మించఁ దదీయశోభనదిదృశ్యాయ త్తచి త్తంబులక్
స్వకరాజచ్చిబిరాళిఁ జేరి నిలిచెక్ * నై న్యేత్వరు ల్గొల్పఁగక్.

143

టీ. సకలాంభోనిధిమధ్యదేశవసుధేశవ్రాతము. - సకల = సమస్తమగు, అంభోనిధి = సముద్రములయొక్క, మధ్యదేశ = మధ్యప్రదేశమందున్న, వసుధేశవ్రాతము = రాజాలసమూహము; అన్యేత్వక్ = అసమయమందు; చంద్రిక; అమేటిక్ = అనుచంద్రుని; వరించుటల్ = కోరుటలు; కరము = మిక్కిలి; నిర్మిదప్రమోదోర్చిదాయకతక్. - నిర్మిద = మేలుకొన్న, ప్రమోద = సంతసముయొక్క, ఊర్చిదాయకతక్ = తరంగములనిచ్చుటచేత; మించక్ = అతిశయింపఁగా; తదీయశోభనదిదృశ్యాయ త్తచి త్తంబులక్. - తదీయ = చంద్రికాసుచంద్రులసంబంధియగు, శోభన = శుభకరమగు వైచాహికాదులగు, దిదృశ్య = చూచుటయందు, అయత్త = అధీనమగు, చిత్తంబులక్ = హృదయములచేత; స్వకరాజచ్చిబిరాళిక్. - స్వక = తమసంబంధియగు, రాజల్ = ప్రకాశించుచున్న, శివర = పటమండపములయొక్క, అలిక్ = పంక్తిని; చేరి = పొంది; నై న్యేత్వరుల్ = సేనాధిపతులు; కొల్పఁగక్ = సేవించుచుండఁగా; నిలిచెక్ = వసించెను.

మ. జననాథేంద్రు సుచంద్రుఁ జంద్రిక వరింప న్నేడుగా మత్కృతా
తనుపుణ్యంబు ఫలించె నంచు ముద మాత్మ న్నొంచి పాంచాలభూ
వనితావల్లభమాళి వేగ మహిదేవప్రళేణి రావించి శో
భనలగ్నం బలరాత్రివేళ ఘటియింపం జేసె నప్పట్టునక్.

144

టీ. పాంచాలభూవనితావల్లభమాళి = పాంచాలభూపతిశ్రేష్ఠుడగు నాక్షణిదోదయుఁడు; జననాథేంద్రుక్ = రాజశ్రేష్ఠుడగు; సుచంద్రుక్ = సుచంద్రుని; చంద్రిక; వరింపఁ = కోరఁగా; నేడుగా = ఈదినముగదా; మత్కృతాతనుపుణ్యంబు. - మత్ = నాచేత, కృత = చేయఁబడిన, అతను = అధికమయిన, పుణ్యంబు = సుకృతము; ఫలించెనంచుక్ = పండెననుచు; ముదము = సంతసమును; అత్తక్ = మనమునందు; కాంచి = పొంది; వేగ = శీఘ్రముగ; మహిదేవప్రళేణిక్ = బ్రాహ్మణబృందమును; రావించి = రప్పించి; శోభనలగ్నంబు = శుభలగ్నమును; అలరాత్రివేళక్ = ఆరాత్రియందే; అప్పట్టునక్ = అసమయమందు; ఘటియింపఁ = ఏర్పఱచునట్లు; చేసెక్ = ఒనరించెను.

మ. తనుభానారద నారదాదివినుతోద్దామాహవప్రక్రియా
ఘనతాశారద శారదాపక్వతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగో
పనభానారద సారదానవభిదాప్రాంచద్యశోనిర్జితా
తనుసత్పారద పారదాత్త చరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.

145

టీ. తనుభానారద = దేహకాంతిచేత మేఘమువంటివాఁడా! నారదాదివినుతోద్దామాహవప్రక్రియాఘనతాశారద. - నారదాది = నారదుఁడు మొదలుగాఁగలవారిచేత, వినుత = కోని

యాడఁబడిన, ఉద్దామ=మిక్కిలిగొప్పయగు, ఆహవ=యుద్ధముయొక్క, ప్రక్రియా=ప్రసంగమందు, ఘనతా=అధికతముచేత, కారద=నూతనమైనవాఁడా! “కారదః షీతమస్తే నాప్రత్యగ్రే భినవే త్రిషు” అని రత్నమాల; పరులతో రణము నలుపుతచే నితఁడు అపూర్వముగ నగపడునట్టివాఁ డని తాత్పర్యము; కారదాపకృతజాగ్రద్గోపవత్సప్రగోపనభాసారద.-కారదాప=నలువ చేత, కృత=చేయఁబడిన, జాగ్రత్=నిస్తంద్రమగు, గోప= గొల్లలయొక్క, వత్స=దూడలయొక్క, ప్రగోపన=దాచుటయొక్క, భా=సామర్థ్యముయొక్క, సార=సారమును, ద=ఖండించినవాఁడా! గోవులను గోవులనుదాచుటకుఁబూనిన బ్రహ్మభంగముకల్పించినవాఁ డనిభావము. సారదానవభిద్రాపాంచద్యశో నిర్జితాతను సత్పారద్య.-సార=బలిష్ఠులగు, దానవ=రక్కసులయొక్క, భిదా=భేదనమందు, ద్రాపాంచత్=ఒప్పుచున్న, యశః=క్తి చేత, నిర్జిత=జయింపఁబడిన, అతను=అధికమైన, సత్=శ్రేష్ఠమైన, సారదఃపాదరసముగలవాఁడా! ఇతనియశము పాదరసముకన్న మిగులఁ దెల్లనై యున్న దని భావము. సారదాతోచరితధ్వస్తాఖిలాఘోదయా.-సారద=తిరింపఁజేయునట్టి, ఆత్మ=తనయొక్క, చరిత=చరిత్ర చేత, ధ్వస్తా=గొట్టఁబడిన, అఖిల=సమస్తమైన, అఘ=పాపములయొక్క, ఉదయా=అవిర్భావముగలవాఁడా! ఇతనిచరిత్రలు స్మరించినమాత్రన పాపముల నశింపఁ జేయు నని భావము.

క. శరధీనశరధిఘనభాస్వరధీవిషయా నిబద్ధశరధీ స్వరధీ
శరమావలంబ శంబర, పరమాకరకరణభరణపరమాభరణా. 146

టీ. శరధీనశరధిఘనభాస్వరధీవిషయా.-శరధీన=సముద్రుఁడే, శరధి = తూటిరముగాఁగలశంకరునియొక్క, ఘన=అధికమగు, భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, ధీ=బుద్ధికి, విషయా=లక్ష్యమైనవాఁడా! అనఁగా శివునకుఁ గేశవుఁడు పత్నిభూతుఁడు గాన ఎల్లపుడు శంకరునిచిత్తమందు మెలఁగుచున్నవాఁ డనిభావము. “ఏకావీ శక్తిఃపరమేశ్వరస్య హ్యస్థిపాధిభేదాదభవచ్ఛితుర్ధా, భోగేభవానీ సమరేచ దుర్గా కోపేచ కాశీత్వవనేచవిష్ణుః” అను శ్రీభాగవతము ప్రమాణము. శరధీనశరధి=శంకరుఁడే, ఘనభాస్వరధీవిషయా=అధికమై ప్రకాశించుచున్న బుద్ధివిషయముగాఁగలవాఁడా! నిబద్ధశరధీ.-నిబద్ధ=కట్టిఁబడిన; శరధీ=సముద్రముగలవాఁడా; రామావతారమందు బంధింపఁబడిననముద్రముగలవాఁడని భావము; స్వరధీశరమావలంబ.-స్వరధీశ=ఇంద్రునియొక్క, రమా=సంపదకు, అవలంబ=ఆధారమైనవాఁడ! శంబరపరమాకరకరణభరణ.-శంబరపర=మరునియొక్క, మాసంపదకు, అనఁగా సౌందర్యమునకనుట, ఆకర=స్థానమగు, కరణ=దేహము “కరణం సాధకతమ తేత్రగాత్రేన్ద్రియేవ్యపి” అని యమరుఁడు, భరణ=వహించినవాఁడ! అనఁగా మరునిశిశుల్యమగు చక్కదనము గలదేహముగలవాఁ డని భావము; పరమాభరణా=ఉత్కృష్టమైన యాభరణములుగలవాఁడా!

పంచచామరము. ధరాధరా ధరారిమాళిః ధామధామసత్పదా
పరాపరా పరాగపూతః భామ భామహూజ్వల
చ్చరాశరాశరాజదస్త్రసార సారభేదనా
దరాదరా దరాన్వితోఘతార తారకాస్తుభా. 147

టీ. ధరాధరా=భూమినిధరియించినవాఁడా! ధరారిహాళిధామధామసత్పదా.-ధరి=ఇంద్రునియొక్క, హాళి=కిరీటముయొక్క, ధామ=కాంతికి, ధామ=స్థానమగు, సత్పదమంచిచరణములుగలవాఁడా! పరాపరా=అవిద్యావ్యతిరిక్తుఁడగువాఁడా! పరాగపూత! మ.-పరాగ=చరణారేణువుచేత, పూత=పవిత్రయగు, భామ=అహల్యగలవాఁడా! భామోజ్జ్వలచ్ఛరాశరాశరాజదస్త్రసారి.-భా=కాంతిచేత, మహోజ్జ్వలత్=మిగులవెల్లుగున్న, శర=బాణములుగల, ఆశర=రక్కనులను, ఆశ=భక్షించునట్టి, రాజత్=ప్రకాశించున్న, అస్త్రసాధ=అస్త్రబలముగలవాఁడా! సారభేదనా.-సాల=సాలవృక్షములను, ఇచటఁలకు భేదములేదని తెలియవలయును, భేదనా=భేదించినవాఁడా! దరాదరా=పాంచజన్యము శంఖమునందు ఆదరముగలవాఁడా! దరాన్వితౌఘతార.-దరాన్విత=భయముపొందినవారి, తార=తరింపఁజేయువాఁడా! తారకాస్తుభా=ఉత్తమమయిన కాస్తుభముగలవాఁడా!

“ జరజ్రజంబులుం గముం బొసంగి తొమ్మిదింటిపై ।

విరామ మొంది సత్కవు ల్సౌవిస్తరంబు సేయఁగాఁ ।

బరాత్పరుండు మాధవుండు * పంచచామరంబునకా ।

బ్రహ్మగుంభనంబులందుఁ * బాడ నొప్పు ధాత్రిలోకా ”

అని యప్పకవీయమునందుఁ బంచచామరలక్షణము.

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాలప్రసాదనమాసాదితోభయభాషాకవిత్వ

కళాకళిత రేచెల్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లక్షమాపాలసత్పుత్ర

కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైన

చంద్రికాపరిణయంబునందుఁ

బంచమాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసౌభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్యసంక

శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెల్లగోత్రపవిత్ర కవిజనగేయ

శ్రీవేంకట జగన్నాథరాయ సత్పుత్ర సత్సంప్రదాయ శ్రీసురభివేంకట

లక్ష్మణరాయ పరిపూర్ణ సరసవైదుష్య తదాస్థానతలమండిత శేష

సదాశివపండిత విరచిత శరదాగమ సుమాఖ్యవ్యాఖ్యాయందుఁ

బంచమాశ్వాసము.

శ్రీయైనమః.

శ్రీలక్ష్మీ నరసింహాయనమః.

చంద్రికాపరిణయము, సవ్యాఖ్యానము.

ష ష్టా శ్వా స ము .

క. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీ, ధామ సుధాధామతిగ్నః ధామస్ఫూర్ణ
తోమలనయనద్వయ యు, ద్దామగుణాభీః శ్రీమదనగోపాలా. 1

టీ. శ్రీమజ్జటప్రోలుపురీధామ.— శ్రీమత్ = సంపద్యుక్తమగు, జటప్రోలుపురీ=జట
ప్రోలసునగరము, ధామ=నివాసముగాఁగలవాఁడా ! సుధాధామతిగ్నః ధామ స్ఫూర్ణతోమ
లనయనద్వయ.—సుధాధామ=చంద్రుఁడును, తిగ్నః ధామ=నూర్చుఁడును, స్ఫూర్ణతో=ప్రకాశించు
చున్న, కోమల=సుందరమైన, నయనద్వయ=కనుదోయిగాఁగలవాఁడా ! ఉద్దామ గుణాభీ
ల.—ఉద్దామ=ప్రాధ మైన, గుణ=శౌర్యాదిగుణములచే, ఆభీల=భయంకరుఁడైనవాఁడా !
శ్రీమదనగోపాలా = లక్ష్మీయు క్తుఁడగు మదనగోపాల పావూ ! ఈపద్యమున పుత్తరపద్యస్థ
శ్రియతో నన్వయము.

తే. చిత్తగింపుము శౌనకాద్యుత్తమర్చి
సమితి కిట్లను రోమహర్షణతనూజః
డలన్మపతి రేయి శుభలగ్నః మనువుపటిచి
పురము గయిసేయ శిల్పికోత్కరముఁ బనుప. 2

టీ. చిత్తగింపుము=అవధరింపుము. శౌనకాద్యుత్తమర్చి సమితికిఁ = శౌనకుఁడు మొద
లుగాఁగల శ్రేష్ఠమునిసంఘమునకు; రోమహర్షణతనూజఁడు=నూతుఁడు; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్ర
కారముగా; అనుక=పలికెను; అలన్మపతి=అక్షణదోదయుఁడు, రేయి=రాత్రియందు; శుభల
గ్నము=శుభముహూర్తమును; అనువుపటిచి=అనుకూలింపఁజేసి; పుఃము=నగరమును; కయిసే
యకొ=అలంకరించుటకు; శిల్పికోత్కరముకొ=శిల్పినమూహమును; పనుపకొ=అజ్ఞాపింపఁగా. •
ఉత్తరపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా క్షణదోదయుఁ డా రాత్రియందు శుభలగ్నము నిర్ణయించి పుర మలంకరింప
శిల్పిల కాజ్ఞాపించెనని తాత్పర్యము.

సీ. చంద్రవితానముల్ • చక్కఁగాఁ దార్చి రా
ష్టానాదిరముల సౌధప్రజముల

రామాకృతిశ్రేణిః • బ్రబలః జిత్రించిరి
 కురుజల నవమణిః కుడ్యతలుల
 హరిణకేతుచయంబు • వరుసః బొందించిరి
 సాలాగ్రముల గృహః స్తంభతతులః
 దోడ్తో నమేరు లద్భుతముగా నిల్పిరి
 రాజవీధికల ద్వారప్రతతులః

తే. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛమండలముః బూన్పి
 రంగడులః దోరణిసగ్గః తాంతరముల
 నవ్వరంబున సకలదేశాధిరాజ
 శేఖరులు మెచ్చ నవ్వేళ • శిల్పివరులు.

3

టీ. ఆహారంబునకొ = ఆహారమందు; సకలదేశాధిరాజశేఖరులు = నమస్తదేశపు
 రాజులు; మెచ్చకొ = మెచ్చునటులు; అవ్వేళకొ = ఆనమయమందు; శిల్పివరులు = చిత్రద
 వ్రాయువాడు. చంద్రవితానముల్. — చంద్ర = కర్పూరముయొక్క, వితానముల్ = సమాహము
 లను; చంద్ర = బంగరుయొక్క, వితానముల్ = మేలుకట్టను; వరుసకొ = క్రమముగా; ఆస్థానాజి
 రములకొ = రాజసభలయొక్క చత్వరములయందును; సౌధప్రజములకొ = మేడలగుంపులయం
 దును; చక్కఁగాకొ = సుందరముగా; తార్పిరి = పొందించిరి. రామాకృతిశ్రేణిః. — రామా
 కృతి = స్త్రీప్రతిమలయొక్క, శ్రేణిః = బండిని, రామాకృతి = శ్రీరామప్రతిమలయొక్క శ్రేణిని;
 కురుజలకొ = దూలములమీది గుఱులయందును; నవమణికుడ్యతలులకొ = నూతనమగు రత్నాల
 గోడలయందును; ప్రబలకొ = అతిశయించునటులు; చిత్రించిరి = వ్రాసిరి. హరిణకేతుచయంబు. —
 చంద్రసమాహమును, తెల్లనికెల్లములను; వరుసకొ = క్రమముగా; సాలాగ్రములకొ. —
 పాల = ప్రాకారములయొక్క, అగ్రములకొ = అగ్రభాగములయందును; గృహస్థంభతతు
 లకొ. — గృహ = సదనములయొక్క, స్థంభతతులకొ = కంబములగుంపులయందును; పొందించి
 రి. దోడ్తోకొ = వెంటనే; నమేరులు = సురపాన్నలను; దోడ్తోన, మేరువులు అనియు విభాగము,
 మేరులు, మేరులు = శిఖరమణులను; వరుసకొ = క్రమముగా; రాజవీధికలకొ = రాజమార్గముల
 యందును; ద్వారప్రతతులకొ = ద్వారములయొక్క సమాహములయందును; అద్భుతము
 గాకొ = వింతగా; నిల్పిరి = పొందించిరి. విలసితచ్ఛదగుచ్ఛములు. — విలసిత = ప్రకాశించుచున్న,
 ఛద = వస్త్రములయొక్క, గుచ్ఛ = గుత్తులయొక్క, మండలము = సమాహమును; ఛద = పర్ణముల
 యొక్క, గుచ్ఛములయొక్క, మండలమును; వరుసకొ = క్రమముగా; అంగడులకొ = మనిగ
 లయందు; దోరణిసగ్గతాంతరములకొ. — దోరణి = బహిర్ద్వారముయొక్క, సగ్గతా = తీవల
 వంటిదండలయొక్క, అంతరములకొ = మధ్య ప్రదేశములయందు; పూన్పిరి = పొందించిరి.

అనఁగా నాస్థానాజిరములయందు రంగవల్లీరూపముగా కర్పూరచూర్ణమును సౌ
 ధములయందు బంగరుమేలుకట్టను పొంది రనియు కురుజలయందు గుడ్యములయందు

స్త్రీప్రతిమలను దాశరథిప్రతిమలకు క్రమముగ వ్రాసిననియు కోటగోడలయందును కంచములయందును చంద్రబింబములను తెల్లని తెక్కెములను క్రమముగ నుంచి రనియు రాజవీధులయందు సురపొన్నలను ద్వారములయందు మేసపులకు నుంచి రియు మళిగలయందు వస్త్రములను తోరణములయందు పర్ణగుచ్ఛములను కట్టిరనియుఁ జూపఁజెల్ల మెచ్చనట్లు అలంకరించిరనియు భావము.

మ. అలఘుస్వర్ణ సుచేలకాప్తి ఘనముఃక్రాళీసమాసక్తి ను

జ్జ్వలపద్మోద్భృతి వైజయంత్యభియుతిః • సంధించి యప్పట్టునఁ
బలునేర్పల్కన శిల్పిరాజి ఘటియింపం బొల్పె నెంతే గురుం
జాలచా లచ్యుతరూపవైభవమునఁ • సొంపొంది తేదీర్చుటఁ.

4

టీ. అప్పట్టునఁ=అకాలమునందు; తదీర్చుటఁ = ఆనగరవీధులయందు; గురుంజాలచాలు=గుజ్జలబంతి; శిల్పిరాజి=చిత్త్రపువ్రాయువాఁడయొక్క శ్రేణి; అలఘుస్వర్ణసుచేలకాప్తిఁ.—అలఘు=అధికములగు, స్వర్ణ=బంగారుయొక్క, సుచేలక=నమిచీనముగు పలిపెములయొక్క, అప్తిఁ=ప్రాప్తిచేత; సీతాంబరముయొక్కయని విష్ణుపరమైనయర్థము; ఘనముక్తాశీసమాసక్తిఁ.—ఘన=గొప్పవయిన, ముక్తా=మత్స్యములయొక్క, అశి = శ్రేణియొక్క, సమాసక్తిఁ=సంబంధముచేతను; గొప్పవారలగు ముత్తలయొక్క సమాపాముయొక్క, సమాసక్తిఁ=సంబంధముచేతను; ఉజ్జ్వలపద్మోద్భృతిఁ.—ఉజ్జ్వలపద్మా = శృంగారలక్ష్మియొక్క, ఉద్భృతిఁ=ధారణముచేతను, ప్రసిద్ధశ్రేణివిధారణముచేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; వైజయంత్యభియుతిఁ.—వైజయంతి=తెక్కెములయొక్క, అభియుతిఁ = సంబంధముచేతను; వైజయంతి=వనమాలయొక్క, యభియుతిచేతనని విష్ణుపరమైనయర్థము; సంధించి=కలిగించి; పలునేర్పల్క=పలువిధమైన జాణతనములు; మనఁ=అతిశయిల్లనట్లు; ఘటియింపఁ=నిర్మింపఁగా; అచ్యుతరూపవైభవమునఁ.—అచ్యుత = నాశములేని, రూప = శుక్లాదిరూపములయొక్క, వైభవమునఁ=అతిశయముచేత; అచ్యుతరూప=విష్ణుమూర్తిస్వరూపముయొక్కయని యర్థాంతరము; సొంపొంది=చెలువమునుజూంది; ఎంతేక=మిక్కిలి; పొల్పె=ప్రకాశించెను.

అనఁగా నీకురుజాలచాలు స్వర్ణసుచేలకాదులచే నచ్యుతునిరూప వైభవము నంది విలసిల్లెనని భావము.

చ. సరససుధాఘ్రతంబు లగుఁచక్కనిగోడల శిల్పిరాజి భా

స్వరకనకద్రవప్రతతిఁ వ్రాసినచిత్రపుబొమ్మ లొప్పెద

త్పరిణయరీతిఁ గాంచ వడిఁ బొటులఁ జేరి వధూటికాసము

త్కరతుంభగీతిఁ జొక్కి సురకాంతలు నైశ్చలి నిల్చిరో యనఁ.

5

టీ. శిల్పిరాజి=శిల్పకారసమాహము; సరససుధాఘ్రతంబులు.—సరస = శ్రేష్ఠమైన, సుధా=సున్నముచేత, అఘ్రతంబులు=తడుపఁబడినవి; అగుచక్కనిగోడలఁ = అయినట్టిసుందర

ములగు కుద్యములయందు; భాస్వరకనకద్రవప్రతీతిక్.-భాస్వర=ప్రకాశించుచున్న, కనకద్రవ=బంగారునీరుయొక్క, ప్రతీతిక్ = సమాహముచే; వ్రాసినచిత్రపుబొమ్మలు = లిఖించిన చిత్రములగు బొమ్మలు; తత్పరిణయరీతిక్.-తత్ = ఆచంద్రికానుచంద్రులయొక్క, పరిణయరీతిక్=వివాహభంగిని; కాంచక్=చూచుటకు; వడిక్=వేగముచేత; పాటులక్=శ్రమములచే; చేరి=వచ్చి; వసూటికాసముత్కర శుభగీతిక్.-వసూటికా = స్త్రీలయొక్క, సముత్కర=సమాహముయొక్క, శుభగీతిక్=మంగళకరమగు గానముచేత; చొక్కి=పరవశతనొంది; సురకాంతలు=దేవాంగనలు; నైశ్చలిక్=నిశ్చలత్వముచేత; నిల్చిపోయినక్=నిలుచుండిపోయినవటులు; ఒప్పెక్=ప్రకాశించెను.

అనఁగా సున్నముఁ బూసి యున్న గోడలయందుఁ జిత్రపు వ్రాయువాగు బంగరసీతితో వ్రాసినబొమ్మలు, అవివాహముహోత్సవములు జూచుటకై యతివేగముతోఁ జేరుటచే శ్రమపొంది గానముచేఁ జొక్కి నిలిచియున్న దేవాంగనలొ యగునటులు ప్రకాశించె నని భావము. చిత్రపునం దుండుబొమ్మల సురకాంతలయగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షాలంకారము.

మ. తథుకుం బంగరుకుచ్చుడాలు నవసంధ్య స్తీలగుచ్చప్రభా

వళి యిర్లక్ సుమదామదీధితి యునుప్రవాతంబుల న్వజ్రకుం

భలనచ్చాయ సితాంతుకీప్తి నిగిడింప నిల్చికు ద్దార్పుమే

రులు ధాత్రిం గన నద్భుతంబె త్తణదామూఢి విజృంభించుటల్.

6

టీ. శిల్పములు=శిల్పాలు; తాదృమేషులు.-తాదృ=కదియించునట్టి, మేషులు=ద్వారముల మీఁదనుండుకలశములు; ధాత్రిక్ = భూమియందు; కనక్ = చూడఁగా; తథుకుంబంగరుకుచ్చుడాలు = ప్రకాశించుచున్న బంగరుగుత్తులకాంతి; నవసంధ్యక్.-నవ=నూతనమగు, సంధ్యక్=సంజను; స్తీలగుచ్చప్రభావళి.-స్తీల=ఇంద్రసీలమణులయొక్క, గుచ్చు=స్తంభములయొక్క, ప్రభావళి=కాంతిక్రేణి; ఇర్లక్=చీకటులను; సుమదామదీధితి=పూసరములయొక్క కాంతి; ఉడువ్రాతంబులక్=ఁక్కులగుఃపులను; వజ్రకుంభలనచ్చాయ.-వజ్రకుంభ=రవలకుండలయొక్క, లనచ్చాయ = ప్రకాశించుకాంతి; సితాంతుకీప్తిక్=చంద్రకాంతిని, వెన్నెలనగుట; నిగిడింపక్ = విజృంభింపజేయుఁగా; త్తణదామూఢిక్.-త్తణ=ఉత్సవములను, ద=ఉత్సవజ్ఞి, ఆమూఢిక్=మూఢిచేత; రాత్రియొక్క రూఢిచేత నని వోచుచున్నది; విజృంభించుటల్=అతిశయించుటలు; అద్భుతంబె=అశ్చర్యమా? కాదనుట.

అనఁగా బంగరుకుచ్చుములయొక్క ఎఱ్ఱనికాంతి సంధ్యాకాలమున జేయఁగా ఇంద్రసీలమణికాంతి తిమిరకదంబమున జేయుచుండఁగా పూదండలకాంతి నక్షత్రపుంజములను జేయుచుండఁగా వజ్రకుంభకాంతి వెన్నెలను జేయుచుండఁగా నీలబ్బులు రచియించిన మేరులు త్తణదామూఢిచే విజృంభించుట చిత్రము గా దని తాత్పర్యము.

చ. కువలయరాజచక్రములకుం జెనువేడుక సఙ్ఘటించుకాం
తివితతి మించ శిల్పికులు * దీర్చిననూతన చంద్రసూర్యకో
టి వెలిగె ధూపకై తవపటిష్ఠతిమస్తతి గాంచి యోర్వ మం
చవనికీ జేరు నై కవపురా త్తతమీశది నేకులో యనక.

7

టీ. కువలయరాజచక్రములకు. - కువలయ = భూవలయమందుండు, రాజచక్రములకు = నృపసంఘములకు; కువలయ = కలువలకు, రాజ = ఓప్పడున్న, చక్రములకు = చక్రవాకములకు; పెనువేడుక = మిక్కిలిసంతసమును; సఙ్ఘటించుకాంతివితతి. - సఙ్ఘటించు = ఘటిల్లఁజేయునట్టి, కాంతివితతి = కాంతిపుంజముచేతి; మింఁక = ఆతిశయించునట్లు; శిల్పికులు = శిల్పకారులు; తీర్చిననూతనచంద్రసూర్యకోటి. - తీర్చిన = దిద్దిన, నూతన = నవీనమైన, చంద్రసూర్య = చంద్రసూర్యులయొక్క, కోటి = సమూహము; ధూపకైతివపటిష్ఠతిమస్తతి. - ధూప = అగరుధూపమనెడు, కైతివ = వ్యాజముగల, పటిష్ఠ = అధికమైన, తమస్తతి = చీకటిగుంపును; కాంచి = చూచి; ఓర్వమందు = సహించుచును; అవనిక = భూమికి; చేరునైకవపురాత్తతమీశది నేకులోయనక. - చేరు = సమీపించిన, నైక = అనేకరీతులను, ఇటునశబ్దముతోసూసము అని తెలియవలెను, అత్తి = పొందిన, తిమీశది నేకులోయనక = సూర్యచంద్రులలోయనునట్లు; వెలిగె = ప్రకాశించెను.

శిల్పకారులు చిత్రవండువాసిన చంద్రసూర్యులు, ఈపురమందు అగరుధూపమనెడి గాఢాంధకారమును చూచి సహింపక పుడమి జేయనట్టి ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులలో యనునట్లు ప్రకాశించి రని భావము. చిత్రగతచంద్రసూర్యబింబములను ప్రసిద్ధచంద్రసూర్యులనుగాను త్రేక్షించుటచే నుత్పేక్షలంకారము.

చ. ధరణిజనంబు మెచ్చగ ముదంబున శిల్పికులంబు చిత్రవై
ఖరిఁ గయిసేయ నష్టలరె * గన్గెన నంచితవై జయంతయై
పరిభృతచిత్రరేఖయయి * భవ్యమహానుమనోవితానభా
స్వరయయి దృశ్యరంభయయి * చక్కగ నవ్వరి వేల్పువీ డనక.

8

టీ. ధరణి = భూమియందు; జనంబు = లోకము; మెచ్చగ = పొగడునట్లును, ముదంబునక = సంతసముచేత; శిల్పికులంబు = శిల్పకారబృందము; చిత్రవైఖరి = విచిత్రరీతిగా; కయిసేయక = అలంకరింపఁగా; అష్ట = అసమయమందు; అవ్వరి = అపతనము; అంచితవైజయంతయై. - అంచిత = ఓప్పడున్న, వైజయంతయై = ఇంద్రునిమేడగలదై; భవ్యములుగలదై యనిస్వభావార్థము; పరిభృతచిత్రరేఖయయి = భరింపఁబడినచిత్రరేఖయను దేవాంగవలదియై, విచిత్రముగు గీటులుగలదియై యని స్వభావార్థము; భవ్యమహానుమనోవితానభాస్వరయయి. - భవ్య = మనోజ్ఞముగు, మహత్ = అధికముగు, నుమనోవితాన = దేవసంఘముచేత,

భాస్కరయ్య=ప్రకాశించినదియై ; సుమనోవితాన = పుష్పసమాహముచేతఁగాని, లేదా, విద్వద్బృందముచేతఁగాని, యనిస్వభావార్థము ; దృశ్యరంభయ్యి.-దృశ్య = కనఁబడుచున్న, రంభయ్యి=రంభయనుదేహంగనగలదియై, అనఁటులుగలదియై యనిస్వభావార్థము ; చక్కఁగఁ=బాగుగా ; తేల్పుపీడనఁ=స్వర్గమోయచునటులు ; అలరెఁ=ప్రకాశించెను.

శిల్ప లలంకరింపఁగా నీపురము వైజయంతచిత్రరేఖాదులతోఁ గూడియున్నందున సమరావతి యనునట్లు ప్రకాశించె నని భావము.

మ. ప్రసవప్రకృతిపీతయై పరికనతాపీరకాత్మీరగం
 ధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయ్యి నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై
 పానఁగెం దన్నగరీలలామ యపు డొప్పల్పిఁ దన్దాంచుమా
 త్ర సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణ గోత్రాలోకము ల్లోపఁగఁ. 9

టీ. ప్రసవప్రకృతిపీతయై.-ప్రసవప్రకృతి=పుష్పమాలికలచేత, పరిపీతయై=చుట్టఁబడినదియై ; పరికనతాపీరకాత్మీరగంధసముల్లిప్తపయోధరాధ్వయ్యి.-పరికనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పాతీర=చందనముయొక్క, కాత్మీర=కుంకుమముయొక్క, గంధ=పరిమళముచేత, సముల్లిప్త=పూయఁబడిన, పయోధరాధ్వయ్యి = ఆకాశముగలదియై, స్తనమార్గముగలదియై యనియర్థాంతరము; నూత్నస్వర్ణచేలాప్తయై.-నూత్న=నవీనమైన, స్వర్ణచేల=బంగారుపత్రమును, ఆప్తయై=కూడినదియై; తన్నగరీలలామ=అపురవరము, ఇందు శ్రీతన్వనిర్దేశముచేత నొకస్త్రీయని దోఁచుచున్నది; అపుడు=ఆనమయచుండు; ఒప్పల్పిఁ=ఒప్పిదములుమీఱునటులు; తన్దాంచుమాత్రఁ=తన్నఁజూచినంతమాత్రముననె ; సముత్థాతనుసంభ్రమస్ఫురణఁ.-సముత్థ=ఉదయించిన, అతను=అధికమైన, సంభ్రమ=నంతోషముయొక్క, స్ఫురణఁ=అవిర్రాపముచేత; అతను = మత్తఘనియొక్క, సంభ్రమ = వేగముయొక్క, స్ఫురణచేతననిదోచుచున్నది; గోత్రాలోకముల్ = భూమియందలిజనులు; లోపఁగఁ = లోచుచుండఁగా ; పానఁగఁ=ఒప్పెను.

అనఁగా నాగరీలలామ హారములచేఁ జుట్టఁబడిన దనియు పాతీరకాత్మీరాదిపరిమళద్రవ్యములయొక్క గంధముచేఁ బూయఁబడినగగనమార్గముగల దనియుఁ దన్నుఁ జూచినమాత్రమున అధికసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు భావము. పాతీరాదులచేఁబూయఁబడిన స్తనమార్గముగలది యనియు మత్తఘసంభ్రమమును జేయుచున్న దనియు స్త్రీపరమైనయర్థమందు భావము.

చ. తొడిఁబడి దిక్పీఠీరములఁ దూల్చుచు నద్రిబిలాంతరంబులఁ
 నుడిగొనుచుఁ ధరిత్రిఁ గలఁచోటుల ముంచుచు నభ్రపద్ధతిం
 దొడరి తరంగితం బగుచు దున్తరవర్తనమై మెలంగెన
 ప్లుదు పురి భద్రవాద్యకులఁభూరిరవౌఘము చిత్రవైఖరిఁ.

టీ. అష్టాదు=అసమయమందు ; పురిక్ = నగరమందు; భద్రవాద్యకులభూరిరేవౌ, ఘను.-భద్రవాద్య=మంగళవాద్యములయొక్క, కుల = సమూహముయొక్క, భూరి=అధికమైన, రవేఘను=ధ్వనిప్రవాహము; తొడిబడి=తొట్టుబడి; దిక్ప్రీతిరములక్ = దిక్కుటములను; తూల్పుచుక్=తూలఁజేయుచు ; అద్రిగుహంతరంబులక్ = పర్వతగుహాచుద్యప్రదేశములయందు; సుడిగొనుచుక్=తిరుగుడువడుచు; ధరిత్రిఁగలచోటులక్=భూమియందుఁగల ప్రదేశములను; ముంచుచుక్ = మునుఁగఁజేయుచు; అభ్రపథతిక్ = ఆకాశమార్గమునందు; తొడరి=పూని; తరంగితంబగుచుక్ = సంజాతతరంగములుగలదై; దుస్తరవత్తనమై = దాటనలవిగానివ్యాపారముగలదయి; చిత్రవైఖరిక్=విచిత్రరీతిగా; మెలంగెక్=వర్తించెను.

అనఁగా భద్రవాద్యధ్వనులయొక్క సమూహములు దిక్కుటములను భేదించుచుఁ బర్వతగుహాచుద్యప్రదేశములయందు సుడివడుచు పుడమి నెల్లఁ గప్పుకొని మిన్నంటి ప్రకాశించె నని వాద్యధ్వనుల పరమైనభావము. దిగంతములవఱకువ్యాపించి పర్వతగుహలను జలములచే నించుచు నావర్తములను గ్రహించుచు భూప్రదేశముల నించుచు తరంగములు గలదై జలప్రవాహమొప్పు నని ప్రవాహపరమైన భావము. ప్రకృతాప్రకృతార్థముల కాపమ్యము గమ్యము.

మ. అనఘంబై నుమనోనికాయనముదాఁరామోదనంవర్ధకం
బునునై శోభితనైకరాగయుతమైఁ ప్రోద్యత్సవర్ణాఢ్యమై
ఘనమధ్వభ్యుదయంబు దెల్పు గిరిజాకల్యాణ మప్పట్టునక్
వినతాంగీనికరంబు వాడెఁ గలకంఠీకంఠనాదోపమక్.

11

టీ. అనఘంబై=క్రావ్యమై; రమ్యమై యని అమనిపరమైనయర్థము; సుమనోనికాయ సముదారామోదసంవర్ధకంబునునై.-సుమనోనికాయ=విద్యద్వృందముయొక్క, సముదార=ఉత్కృష్టమగు, ఆమోద=సంతసమునకు, సంవర్ధకంబునునై = వృద్ధికరమైనదై; సుమనోనికాయ=పుష్పసంఘముయొక్క, సముదారమగు, ఆమోద=పరిమళమునకు, సంవర్ధకంబునునై యని యామని పరమైనయర్థము; శోభితనైకరాగయుతమై.-శోభిత=ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, నైక=అనేకములగు, ఇచ్చటనశబ్దముతో సమాన మని యెఱుంగునది, రాగ=భేరవితోడిమొదలైనరాగములతో, యుతమై=కూడినదయి; నైకములైన, రాగ=వల్ల వాద్యరుణ్యములతో, యుతమై యని యామని పరమైనయర్థము; ప్రోద్యత్సవర్ణాఢ్యమై.-ప్రోద్యత్=ప్రకాశించుచున్న, సువర్ణ=శ్రేష్ఠములగు తానవర్ణచాకవర్ణాదులచే, ఆఢ్యమై=ఢిప్పినదయి; సువర్ణ=సంపెఁగవూలచేత, ఆఢ్యమైయని అమనిపరమైనయర్థము; ఘనమధ్వభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజాకల్యాణము.-ఘన=అధికమగు, మధు = మాధుర్యముయొక్క, అభ్యుదయంబు = సమృద్ధిని, తెల్పు=దెలియఁజేయుచున్న, గిరిజాకల్యాణము=గౌరీకల్యాణము; మనమగు, మధు=అమనియొక్క, అభ్యుదయంబుదెల్పుగిరిజాకల్యాణమనియామనిపరమైనయర్థము; అప్పట్టునక్=అప్పులమందు; వినతాంగీనికరంబు=స్త్రీకదంబము, కలకంఠీకంఠనాదోపమక్.-కలకంఠీ=కోయిలలయొక్క, కంఠనాద=కంఠధ్వనితో, ఉపమక్=సామ్యముచేత; వాడెక్=వాడెను,

అనఁగా నవస్వరాదిదోషములు లేక విద్వాంసులకు నానందజనకముగ ననేకవిధము లగురాగములతోను అనేక వర్ణములతోనుం గూడి మధురమగు గౌరికల్యాణమును స్త్రీలుపాడి తని భావము.

ఉ. ఆయెడ గౌరిపంపున నుఁరాంబుజనేత్ర లఖండ హార్దధా

రాయతి వెల్లి మీఱఁ దల • యంటఁగ మజ్జన మాచరింపఁ గై

సేయఁగఁ జంద్రికావనితఁ జేరిరి నవ్యఫలాక్షతాదికం

బాయతి హేమపాత్రనిచయంబులఁ బూని రయంబు మీఱఁగఁ. 12

టీ. ఆయెడఁ=అనయముందు; గౌరిపంపునఁ=పార్వతీదేవియొక్కయజ్ఞచేతను; సురాంబుజనేత్రలు = దేవాంగనలు; అఖండహార్దధారాయతి.-అఖండ = ఎడతెగని; హర్దధారా=శ్రీమధారయొక్క, ఆయతి=అతిశయము; వెల్లిమీఱఁ = మేరమీఱఁగా; తలయంటఁ=తలయంటుటకు; మజ్జనమాచరింపఁ = స్నానముఁ జేయించుటకును; కైసేయఁగఁ= అలంకరించుటకును; ఆయత హేమపాత్రనిచయంబులఁ.-ఆయత = వికాశముగ, హేమపాత్ర=సువర్ణపాత్రలయొక్క, నిచయంబులఁ = నయాచములయందు; నవ్యఫలాక్షతాదికంబు.-నవ్య=నూతనమగు, ఫల=పండ్లు, అక్షత=అక్షతలు, అదికంబు = మొదలుగాఁగలవానిని; పూనిఁగఁహించి; చంద్రికావనితఁ=చంద్రికను; చేరిరి=జూందరి.

పార్వతీదేవియానతిచేఁ గొందఱు దేవాంగనలు బంగరుపాత్రలయందు ఫలాక్షతలుంచుకొని తలయంటుటకును స్నానముఁ జేయించుటకును అలంకరించుటకును చంద్రికను జేరిరని భావము.

శా.ఆనారీమణు లంత శోభనవిత్పర్వగ్రస్థలిక్ స్యూతర

త్వానీకం బగుపెండ్లిపీట నిడి యం • దాభూషకన్యామణి

న్వ్యానమాననచంద్ర నుంచి శిర సంఁటం జేరి రింపెచ్చ శో

భానేశోభనమే యటంచు విబుధాభ్రాతాననలో పాడఁగఁ. 13

టీ. అంతఁ=అంతట; ఆనారీమణులు = ఆస్త్రీలు; శోభనవిత్పర్వగ్రస్థలిక్.-శోభనవిత్పర్ది=చుంగళకరమగువినాహాదేశికయొక్క, అగ్రస్థలిక్ = ప్రభాగమందు; స్యూతరత్వానీకంబు=చెక్కఁబడినరత్నసమాహాలుగలది; అగుపెండ్లిపీటఁ = అగునట్టిపెండ్లిపీటను; ఇడి=ఉంచి; అందుఁ = దానియందు; న్వానమాననచంద్రఁ.-న్వానప్ర = వంగిన; ఆననచంద్రఁ=ముఖచంద్రుఁడుగల; అభూషకన్యామణి=అచంద్రికను; ఉంచి=కూర్చుండఁబెట్టి; శోభానేశోభనమేయటంచుఁ=శోభానేశోభనమేయని; విబుధాభ్రాతాననలో=దేవాంగనలు; పాడఁగఁ=పాడుచుండఁగా; ఇంపెచ్చఁగఁ=సొంపెచ్చఁగా; శిరసంఁటఁ=తలయంటుటకు; చేరిరి=జూందరి.

అనఁగా నామీద సురాంగనలు వివాహవేదికయందుఁ బెద్దిఁగిటునుంచి హస్త
యందుఁ జంద్రికను గూర్చుండఁ బెట్టి శోభనపాటలు పాడుచుఁ జలయంట నుద్వరించి
రని భావము.

సీ. సాగ సెచ్చ నీధరేశునిపట్టి తలయంటఁ

దగు నీకళానిధి • దంట యచుచు

నీకంజకర కభిషేకంబు నవరింప

నీనుమనోదంతి • యెఱుగు ననుచు

నలువుగా నీకొమ్మనలుఁగు గావింప నీ

సురభిచరిత్ర నేర్పరి యటంచు

మహితాళి యివ్వేళ • మసలఁగా నేటికే

యీశ్యామ నేవ కే • వేగు మనుచు

తే. నరసముగ నీగతులఁ బరశస్పరము పలికి

కొనుచు నారాద్రికంబు నెఱయ్యన నెసంగి

వీడియం బంజలి ఘటించి • వేడ్క మీఱఁ

మదిరలోచన శిర సంటఁ • గదిసి రపుడు.

14

టీ. సాగసెచ్చ=అందమతిశయించునటులు ; ఈధరేశునిపట్టితలయంటఁ.—ఈధరేశునిపట్టి=ఈక్షణదోదయునిహృతుగుచంద్రికయొక్క, తలయంటఁ=తలయంటుటకు ; ఈకళానిధిదంట=విద్యానిధియగునీకాంత ; తగుఁ=ఓప్పుచు. అచుచుఁ=ఈప్రకారముగఁబలుకుచు ; ఇచటనీధరేశునిపట్టి తలయంటఁ=ఈపార్వతితలయంటుటకు ; ఈకళానిధి=ఈచంద్రుడు. దంట యచునర్థము దోచుచున్నది. ఈకంజకరకుఁ=శామరసమలవంటిచేతులుగల యీచంద్రికకు ; అభిషేకంబు=స్నానమును ; సవరింపఁ=అచకూలపఱచుటకు ; ఈనుమనోదంతి=జాతియొగ్గలవంటిదంతములుగలయీకాంత ; ఎఱుగుఁ=తెలియును. అనుచుఁ=ఈప్రకారముగఁబలుకుచు ; ఇచట, ఈకంజకరకుఁ=లక్ష్మీదేవికి, అభిషేకంబుసూరింపఁ, ఈనుమనోదంతి=దేవజను, ఎఱుగుననునర్థముదోచుచున్నది. నలువుగాఁ=ఓప్పదముగా ; ఈకొమ్మనలుఁగుగావింపఁ=ఈచంద్రికకునలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర=ఈపతివ్రత ; నేర్పరి=జాణతనముకలసి ; అటంచుఁ=ఈప్రకారముపలుకుచు ; ఈకొమ్మనలుఁగు గావింపఁ=ఈశాఖనలుఁగుఁబెట్టుటకు ; ఈసురభిచరిత్ర=వసంతచరితము ; నేర్పరియనునర్థముదోచుచున్నది. మహితాళి=పూజ్యవగు నెరి! నీవు ; ఇవ్వేళఁ=ఈనమయించుదు ; మసలఁగాఁ=తడయఁగా ; నీటికే=ఎందుకు ? తడవునేయి నేల యనితార్పర్యము. ఈశ్యామనేవకుఁ=ఈచంద్రికనేవకు ; ఏగుము=పాము. అచుచుఁ=ఈప్రకారముగాఁబలుకుచు ; ఇచట, మహితాళి=మహితమగుతు మ్మహా! మసలఁగా నేటికే ? నీవు=ఈశ్యామనేవకుఁ=ఈప్రేక్షణపుతీవనేవకు ; ఏగుమునర్థము.

దోచుచున్నది. ఈగతులకొకటి=ఈగతులచే; సరసముగొకటి=రసయుక్తమగునటులు; పరస్పరము=ఒకరినొకరుగూర్చి; పరికిరొనుచుకొనుచు; ఆరాత్రికంబులు=ఆరతులను; ఒప్పునకొకటి=అనుచు; ఒంగి=ఇచ్చి; అంజలికొకటి=దోసిలియందు; వీడియంబు=తొంటులమును; ఘటించి=ఉంచి; నేడ్కమీఱకొకటి=వేడుకమించునటులు; మదిరలోచనశిరసంబుకొకటి=చంద్రికతలయంటుటకు; అపుడు=ఆసమయమందు; కదిసిరి=దగ్గఱవచ్చిరి.

అనఁగా నీకాంత కలానిధి గాన ధరేతునిపట్టితలయంటుటకుఁ దగు ననియు ఈచంద్రిక కంజకర గాన నీపెకు నభిషేకముఁ జేయ సుమనోదంతి తగు ననియు, ఈకొమ్మకు నలుఁగుఁ బ్రేట్టుటకు సురభిచరిత్ర తగిన దనియు, మహితాళి గాన నిది క్యామయొక్క నేపథ్య సరియైన దనియు నొందొరులు సరసోక్తులు పలుకుచు హారతులిద్వి యంజలియందు తొంటులము ఘటించి చంద్రికతలయంటఁ బోయి రని భావము.

చ. కురు లర వీడ దివ్యమణికుండలరోచులు గండభాగభా
 ఝరముల నోలలాడఁ గుచఁజై లయుగంబున ఝర్తవాఃకణో
 త్కరములు గూడ మధ్యమపథం బసియాడ ముదంబుతోడఁ జా
 తురిఁ దగు నెక్కప్రాడ యలఁతొయ్యలికిఁ శిర సంబు నూనియక. 15

టీ. కురులు=ముంగురులు; అరవీడకొకటి=సగముజూఁగ; దివ్యమణికుండలరోచులు.—దివ్యమణిజ్ఞుడుగు, మణికుండల = మణిమయకుండలములయొక్క, రోచులు=కాంతులు; గండభాగభాఝరములకొకటి.—గండభాగ=గండస్థలములయొక్క, ఛా=కాంతియనెడు, ఝరములకొకటి=ప్రవాహములయందు; ఓలలాడకొకటి=మురుగుచుండఁగా; కుచఁజైలయుగంబునకొకటి=పర్యవృత్తులవంటిపాలిండ్లయొక్క జంటయందు; ఝర్తవాఃకణోత్కరములు=చెమటబిందువుల సమాహములు; కూడకొకటి=చేరఁగా; మధ్యమపథంబు=కాను; అసియాడకొకటి=చలింపఁగ; ముదంబుతోడకొకటి=సంతసముచేత; చాతురికొకటి=చాతుర్యముచేత; తగునొక్క ప్రాడ=ఒప్పునట్టియొక ప్రాధాన్యం; తొయ్యలికికొకటి=చంద్రికకు, నూనియకొకటి=నూనెచేత; శిరసంబుకొకటి=తలయంబును.

ఉ. భాసురరక్తిమైఁ గలచుఁపాళికఁ గుండెన నించి కంకణా
 ఘనమనిస్వనాళి వెలఁయంగ నయోగ్రము లూని సువ్విసు
 వ్వీ సువి సువ్వి లాలి యని వింతగఁ బాడుచు దంచి పుణ్యగో
 త్రాసురకామినుల్ నతిశిరంబున నుంకులు చల్లి రత్తజి. 16

టీ. అత్తజికొకటి=ఆసమయమందు; పుణ్యగోత్రాసురకామినుల్.—పుణ్యం=పవిత్రతలంగుగోత్రాసురకామినుల్=భూసురకాంతలు; భాసురరక్తిమైకొకటి.—భాసుర=ప్రకాశించు, రక్తిమైకొకటి=అశురాగముచేత; కుండెనకొకటి=కుండెనయందు; కలచుపాళికొకటి=పద్మకు; నించి=వూరించి; కంకణాఘనమనిస్వనాళి.—కంకణం=కంకణములయొక్క, ఓఘం=సమాహముక్క, అసమం=సాటిలేని; నిస్వనం=ధ్వనులయొక్క, ఆళి=సమాహము; వెలయంగకొకటి=ప్రకాశింపఁగా; అయో

గ్రములు=ముసలములును; “అయోగ్రముసలా స్త్రీస్యాత్” అని యమరుఁడు; ఊని=గ్రహించి; నువ్వినువ్వినువినువ్విలాలియని=నువ్వి నువినువ్విలాలియని; వింతగ్గ=చిత్రముగ; పాడుచుకొ= గానముఁజేయుచు; దంచి; సతికిరంబునకొ=చంద్రికకిరమునందు; సుంకులు = సుంకువడ్లను; చల్లిరి=ఉంచిరి.

అనఁగాఁ జంద్రికను గూర్చుండఁ జెట్టి బ్రాహ్మణస్త్రీలు కుండెనకు వడ్లునించి దంచి చంద్రిక కిరంబున సుంకులుచెరిగిరిని తాత్పర్యము.

క. బాలామణి యపు డొకచెలి, కైలా గొనఁగం దమీశకాంతమయవయ
శ్శాలాంతర మెనసె మరు, త్కాలాహికచాలలామృతములు భజింపకొ.

టీ. అపుడు=అసమయమందు; బాలామణి=చంద్రిక; ఒకచెలి=ఒకసకియ; కైలాగొనఁగొ=హస్తావలంబమునీయఁగా; తమీశకాంతమయవయశ్శాలాంతరము.—తమీశకాంతమయ=చంద్రకాంతమయమగు, పయశ్శాలా=నీళ్లయింటియొక్క, అంతరము = మధ్యమును; మరుత్కాలాహికచాలలామృతములు = ఉత్తమదేవాంగనలు; భజింపకొ = సేవించుచుండఁగా; ఎనసెకొ=పొందెను.

చ. నెలజిగిభీతి నిర్లు ధరఁజీధరకందరఁ దజ్జయా ప్తికై
బలుతప మూన్చి కైశ్యగతి బాగుగఁ బుట్టఁగ జ్యోత్స్నికాదనా
కలనము నేర్ప వాని లలిఁ గైకొని మేపుపురాతపోరమా
కల యనఁ బెట్టె గంధ మొకకాంత వధూటిశిరోజపాలికకొ. 18

టీ. ఇర్లు=చీకటులు; నెలజిగిభీతికొ.—నెల=చంద్రునియొక్క, జిగి=కాంతివలన, భీతికొ=భయముచేత; ధరఁజీధరకందరకొ.—ధరఁజీధర=పర్వతమయొక్క, కందరకొ=గుహయందు; తజ్జయా ప్తికై.—తత్=చంద్రకాంతియొక్క, జయా ప్తికై=జయపాప్తికొఅకు; బలుతపము=అధికమగుతపమును; ఊన్చి=చేసి; కైశ్యగతికొ=కేశనమూహరూపముతో; బాగుగకొ=ఒప్పిదముగ; పుట్టఁగకొ=జన్మింపఁగా; జ్యోత్స్నికాదనాకలనము.—జ్యోత్స్నికా=వెన్నలయొక్క, అదనా=భక్షణబుందలి, ఆకలనము=అలవాటును; నేర్పకొ=అభ్యసింపఁజేయుటకై; వానికొ=ఆవెన్నలను; లలికొ=ప్రేమతో; కైకొని=గ్రహించి; మేపుపురాతపోరమాకలనము—మేపు = భుజింపఁజేయుచున్న, పురాతపోరమా = పూర్వతపోలక్ష్యయొక్క, కలయనకొ=కలయనవట్లుగా; ఒకకాంత=ఒకయంగన; వధూటిశిరోజపాలికకొ=చంద్రికయొక్క తలమోద్రుకలనమూహమునందు; గంధముగంధమును; పెట్టెకొ=పెట్టెను.

చీకటులు చంద్రకాంతికి భయపడి దాని జయించుటకు పర్వతగుహలయందు తపం జూపించి కైశ్యరూపముగ జన్మింపఁగా వానికావెన్నెలలను తిననేర్పుటకై యావెన్నెలలను

చేతఁబట్టి నోటికిచ్చునట్టి పూర్వజన్మతపోలక్షీనా నొకకాంత చంద్రిక వెండ్రుకలయందు గంధముఁ బూసె నని భావము.

తే. ఘనపయోధరపదవి నక్షత్రమాలి

కారుచులు పర్వ శ్యామ యొక్కర్తు చంద్ర

కలశిఁ బూని నవామృతమ్ములఁ జకోర

చపలనయనకు వేలార్చె నమృదమును.

19

టీ. శ్యామ=యావనమధ్యస్థయగు; ఒక్కర్తు=ఒకకాంత; చంద్రకలశిఁబూని= స్వర్ణ కలశముదీసికొని; నవామృతమ్ములఁ—నవ=నూతనమగు, అమృతమ్ములఁ = ఉదకములను; ఘనపయోధరపదవిఁ.—ఘన=గొప్పలగు, పయోధరపదవిఁ=స్తవప్రదేశమందు; నక్షత్రమాలి కారుచులు—నక్షత్రమాలికా=ఇరువదియేడుమాక్తికములుగల సరముయొక్క, రుచులు=కాంతులు; పర్వఁ=వ్యాపింపఁగా; చకోర చపలనయనకుఁ=చంద్రికకు; సమృదమునఁ=సంతోషముతో; వేలార్చె=కుస్తురించెను. ఇచట, శ్యామ=రాత్రి; ఘనమగు, పయోధరపదవిఁ=ఆకాశమందు; నక్షత్రమాలికారుచులు=ఉడుపంక్తికాంతులు; పర్వఁ=వ్యాపింపఁగా; చంద్రకలశిఁ=చంద్రుఁడనుకలశమును; పూని = గ్రహించి; నవమైన, అమృతమ్ములఁ = సుధలను; వేలార్చె ననునర్థముస్ఫురించుచున్నది.

అనఁగా నొకకాంత సువర్ణకలశోదకముతో జంద్రికకు స్నానముఁ జేయించె నని భావము. రాత్రి చంద్రకిరణామృతములచే చకోరములను తృప్తిపఱిచెనని యర్థాంతరమునకు భావము.

మ. కనకాంగీజన మారతు ల్వానరువం * గంజద్విషత్కాంత మ

జ్జనశాలాకలశాంబుధి న్వడలి తేజం బెచ్చ నావద్దపా

ణి నవీనచ్చదమండలీవృత్తి నమున్నిద్రాభి గేయాభిపూ

ర్తిని బూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిం బొల్చె నప్పట్టునఁ.

20

టీ. కనకాంగీజనము=స్త్రీజనము; ఆరతుల్=ఆరతులను; పానరుపఁ = ఈయఁగా; గంజద్విషత్కాంతమజ్జనశాలాకల శాంబుధిఁ.—గంజద్విషత్కాంత మజ్జనశాలా = చంద్ర కాంతమణులుగల స్నానాలయమనెడి, కలశాంబుధిఁ = పాలకడలినుండి; న్వడలి=బయలుదేలి; తేజంబు=కాంతి; ఎచ్చఁ=ఆతిశయింపఁగా; అపద్దపాణి=కమలములమంటిపాస్తములుగల చంద్రిక; నవీనచ్చదమండలీవృత్తిఁ.—నవీన = నూతనమగు, ఛద = వస్త్రములయొక్క, మండలీ=సమాహమయొక్క, వృత్తిఁ=ధారణముచేతను; సమున్నిద్రాభిగేయాభిపూర్తిని.—సమున్నిద్ర=విజృంభించుచున్న, అభి=చెలియలయొక్క, గేయ=గానముయొక్క, అభిపూర్తిని=పరిపూర్తిచేత; బూపట్టెడు పుష్కరాఖ్యగలవేదిఁ.—బూపట్టెడు = కాన్పించుచున్న,

పుష్కరాఖ్యగలవేదిక=పద్మాకృతులుగలరంగ నల్లియొక్క ప్రసిద్ధిగలవివాహవేదికయందు,
 “అలంకృతా స్వక్తికపద్మశక్తిః” యను వనిష్ఠవచనము, రంగవల్లితో పద్మశంఖాకృతులు
 చేసి వివాహవేదిక నలంకరించుటకుఁ బ్రమాణము; అప్పట్టునకొ=అసమయమందు; పార్శ్వే= .
 ఒప్పెను. ఇచట, పద్మపాణి=లక్ష్మీదేవి; కలకాంబుధిక=పాలకడలినుండి; వెడలి=బయలుదేటి;
 నవీనచ్చదమండలీవృత్తి సమున్నిద్రాళిగేయాభివృత్తిని.-నవీన = నూతనమైన, ఛద=దళముల
 యొక్క, మండలీ=సమాహమయొక్క, వృత్తికొ=అవరణముచేత, సమున్నిద్ర = జాగరూక
 ములగు, అళి=తుమ్మెదలయొక్క, గేయ=గానముయొక్క, అభివృత్తిని = పరివృత్తిని; చూప
 టైదు పుష్కరాఖ్యగల=కాన్పించెడి పద్మమనుపేరుగల; వేదికొ=తిన్నెయందు, పార్శ్వే=
 ఒప్పెనను నర్థముదోచుచున్నది.

అనఁగా కాంతలు ఆరతు లియ్యఁగా స్నానాలయము వెడలి నూతనవస్త్రముల ధరించి
 సకులు పాటలు పాడుచుండఁగ పుష్కర మనుపేరుగల వేదికయందుఁ బార్శ్వ నని భావము.

నీ. కనకదామముఁ జేర్చి ♦ వనితకు జడ యల్లె

నలిపాళికలఁ గేర ♦ నబల యొకతె

వరచంద్రరేఖ నుం ♦ దరినెమ్మెగంబునఁ

దీర్చె దామర నొవ్వఁ ♦ దెఱవ యొకతె

చలువగందంబు తొ ♦ య్యలిమేన నెనపెఁ జం

వకవల్లెఁ గిరురింపఁ ♦ బడఁతి యొకతె

ఘనకంకణమ్ము లం ♦ గనకరమ్ముల నుంచె

జిగురాకు నెగ్గింపఁ ♦ జెలువ యొకతె

తే. చారుపత్రమ్ము లెడయ కొ ♦ స్పార భూరి

వజ్రమాలిక నెలకొల్పె ♦ వనిత గబ్బి

గుబ్బకవ గుబ్బలులయుబ్బు ♦ కొంచెపఱువ

దంటతన మొప్ప విరిదమ్మి ♦ కంటి యొకతె.

21

టీ. అబలయొకతె=ఒక కాంత; అలిపాళికలకొ=తుమ్మెదలంతులను; కేరకొ=పరిహసిం
 చుటకై; వనితకుకొ=చంద్రికకు; కనకదామము=సంపెంగపూసరము; చేర్చి=జతపఱచి; జడయ
 ల్లెకొ=జడవేసెను. ఇచట, తుమ్మెదలబంతిని జడ స్వయమే కేరుచుండఁ జంపకసాహాయ్య
 చేల యనుశంక నిరసించుటకై కనకదామము బంగరుత్రాడు లేదా జడ బంగరుగాని యర్థ
 ము చేయవలయు. తెఱవయొకతె=ఒకస్త్రీ; తామర=తామరపువ్వు; నొవ్వకొ=నొచ్చునట్లు
 గా; నుందరినెమ్మెగంబునకొ=చంద్రికముఖమందు; వరచంద్రరేఖకొ.-వర=వ్రేళ్ళముగు, చంద్ర
 రేఖకొ=చందమామబొట్టును; తీర్చకొ=దిద్దెను. ఇచట, చంద్రికముఖము స్వభావముగ తామర

పూవును తిరస్కరించుచుండఁగ కమలవైరి సాహాయ్యమును గోరుటయేల యశుశంక నిరసిం
చుటకై, వరచంద్రరేఖ.-వర=కుంకుమముయొక్క, “కాశ్చీరిజన్మాగ్ని శిఖింవరమ్” అని
యమరుఁడు, చంద్ర=పచ్చకర్పూరముయొక్క, రేఖను దీర్చినను సర్థ మున్నదని గ్రహింప
వలయును. పడఁతియొక తె=ఓక కాంత; తోయ్యలిమేనక = చంద్రికకరీరమందు; చంపకవ
ల్లిక=సంపెఁగతీవను; కిరుంపక=వంచించుటకు; చలువగందంబు = చల్లనిగందమును; ఎన
పెక=కలియఁబూసెను. ఇచట చంద్రికయంగలత తనంతనె చంపకతీవను తిస్కరించుచుం
డ తల్లితావిరోధీయగు చలువగందము సాహాయ్యమేల యను శంక నిరసింపుటకై చలువగం
దం బనుచోట, చలువక=ఉడికినవస్త్రమును, గందమును నెనపె నను సర్థ మున్నదని గ్ర
హింపవలయును. చెలువయొక తె=కాంతయొక్క; చిరురాకుక=లేయాకును; ఎగ్గింపక=తిర
స్కరించుటకు; అంగనకరక్షులక=చంద్రికహస్తములయందు; ఘనకంకణమ్ములక.-ఘన=
మేఘముయొక్క, కంకణంబులక=యుదకబిందువులను; ఉంచెక=ఉంచెను; ఇచట, చంద్రి
కకరములు స్వయమే చిగురుటాకులఁ దిరస్కరించుచుండఁగా చిగురాకువిరోధు లగునుదక
కణముల నుంచు పేల యశుశంక నిరసింపుటకై ఘనకంకణమ్ము లనుచోట, ఘనములైన,
కంకణములను=వలయుముల నుంచెననుసర్థము దోచుచున్నది. విరితమ్మికంటియొక తె=వికసిం
చినకమలములవంటి నేత్రములుగలయొకస్త్రీ; గుబ్బలులయుబ్బు = పర్వతములయొక్క అతిశ
యమును; కొంచెపఱుపక=తగ్గించుటకై; దంటితనమొప్పక = ప్రాశస్త్యమొప్పునట్లుగా;వ
నితగబ్బిగుబ్బకవక.-వనిత=చంద్రికయొక్క, గబ్బి=ఘనమైన, గుబ్బకవక= చనుదోయి
యందు; చారుపత్రంబులక.-చారు=సుందరమైన, పత్రంబులక= తెక్కలను; ఎడయక =
ఎడఁబాయక; ఓప్పారక=అతిశయించునట్లుగా; భూరివజ్రమాలికక.-భూరి=అధికమగు, వ
జ్రమాలికక=వజ్రాయుధశ్రేణిని; నెలకొల్పెక=నిలిపెను: ఇచట, పర్వతములను తిరస్కరిం
చుటకై కుంచుములకు పక్షములను భూరివజ్రమాలికల నెలకొల్పుటవలన నాకుచములకు స్వసా
మర్థ్యము లేనటులు దోచుచున్నది గాన, పత్రశబ్దమునకు మకరికాపత్రము అనియు భూరివ
జ్రమాలికాశబ్దమునకు, భూరి=సువర్ణముయమగు, వజ్రమాలికక=రవలనరమును, నెలకొల్పెనను
సర్థ మున్నదని యూహింపవలయును.

ఈపద్యమందు భూవణములచేఁ జెలులు చంద్రిక నలంకరించి రని భావము.

మ. లలనాహళి శివార్పితంబు లగుమేల్కట్టాణిముత్యంపుక

మ్ములు దాల్చె స్థవదాస్యదీప్తిగతి కాత్మ న్నందు రేతేని ని
స్తలవీక్షామృతధారచే మనువు మంచు నేగ తచ్చంద్రమం
డలడింభంబులు భక్తి విన్నపముఁ బూన్పన్ జేరుదారిం దగక. 22

టీ. లలనాహళి=చంద్రిక; శివార్పితంబులు = పార్వతీజీవితేనీయ్యఁబడినవి; అగుమే
ల్కట్టాణి ముత్యంపుకమ్ములు.-అగు=అయనట్టి, మేల్కట్ట=మంచించుభవముగల, అణిముత్యం
పుకమ్ములు=గుండ్రపుముత్యములుగల కర్ణభూమిములను; స్థవదాస్యదీప్తిగతిక.-భవతో=

నీయొక్క, ఆస్య=ముఖముయొక్క, దీప్తి=కాంతియొక్క, గతికి=రీతికి; ఆత్మ=మనము, నందు; కుందురేతనికొ=వ్యసనపడుచున్న రేరాజును; నిస్తులపిత్తమృతధారచేకొ=పాటిలే నిచూపులను నమృతధారలచే; మనువుము=రక్షింపుము; అంచుకొ=ఇట్లనుచు; వేగ=శీఘ్రము. గ; తచ్చంద్రమండలడింభంబులు = ఆచంద్రమండలమాణవకములు; భక్తివిన్నపము=భక్తి యొక్కమగు విజ్ఞాపనమును; పూన్కొ=చేయుటకు; చేరుదారికొ=సమీపించురీతిగా; తగకొ= ఓప్పునట్లు; తాలెకొ=ధరించెను.

చంద్రిక పార్వతీదేవి యొసంగిన ముత్యపుకప్పులు ధరించుట, నీముఖకాంతికి గుండు చున్న చంద్రుని రక్షింపు మని యతనిపిల్లలు విన్నవించుటకై చేసినవోయనునట్లుండె నని భావము. చంద్రికకప్పులు చంద్రమండలశిశువులయట్లున్న వని ముఖ్యాశయము.

ఉ. చక్క మఘోని యత్తటి నొసంగిన సారమసారహారముల్
చక్కెరబొమ్మచన్లవఁ బొసంగె వధూమణి శ్యామ గావునం
జొక్కపుగుత్తు లన్వనముఁ జొన్నగ గుబ్బలు నిబ్బరంపు మేల్
మక్కువ నందు వ్రాలునళిఁమాణవకప్రకరంబులో యనక. 23

టీ. చక్క=నుందరముగా, మఘాని=శచీదేవి; అత్తటికొ=అశ్వమయమందు; ఒసంగినసార మసారహారముల్. -ఒసంగిన=ఇచ్చిన, సార=శ్రేష్ఠమగు, మసార=ఇంద్రనీలములయొక్క, హారముల్=పేరులను; వధూమణి=చంద్రిక; శ్యామగావునకొ=శ్యామయగుటవలన; శ్యామాలక్షణము, శీతకాలేసుఖోష్ణాయా గ్రీష్మేతు సుఖశీతలా! తప్తకాష్ఠానసంకాశా సా శ్యామేతి చకథ్యతే॥ అని, ప్రేంకణపుత్రీవయసు నర్థముదోచుచున్నది; గుబ్బలు=శ్లనములు; చొక్కపు గుత్తులన్ననముకొ=న్వచ్ఛమైనగుత్తులను భావమును; చొన్నగకొ=పొందఁజేయుఁగా; అందుకొ=ఆపూగుత్తులయందు; నిబ్బరంపు మేల్లత్కువకొ=గాఢమగుప్రేమతో; వ్రాలునళిఁమాణవకప్రకరంబులోయనకొ. -వ్రాలు=పడునట్టి, అళి=తుమ్మెదలయొక్క, మాణవక=పిల్లలయొక్క, ప్రకరంబులోయనకొ=గుంపులోయనునట్లు; చక్కెరబొమ్మచన్లవకొ=చంద్రికయొక్క తుచయుగఘండి; పొసంగకొ=ఒప్పెను.

అనఁగా శచీదేవి యొసంగిన యింద్రనీలమణులహారము, అతవలే నున్నచంద్రికయొక్క పాలిండ్లు పూగుత్తులనుతలయపున వ్రాలినతుమ్మెదగుంపులో యనునట్లు చంద్రికతుచయుగఘంబునఁ బ్రకాశించెనని భావము.

ఉ. ఆయరవిందగంధి చరఁకాంబురుహంబులఁ దాల్చు బొల్చెన
గ్నాయి యొసంగినట్టి యభిఁనవ్యవిదూరజనూపురంబు లా
రా యవి హంసకత్వమునఁ రాజులుటం బలే నిస్సమన్వర
శ్రీయుతి నొంది జా లెననిఁ చల్వఁముఁ బూన నటంచు నెంచగక. 24

టీ. అగ్నయి=స్వాహాదేవి, పృథాకప్రగ్నితినూత్రమువలన నైజాదేశజీవ్యులవచ్చిన వని తెలియవలెను; ఓసంగినట్టియభినవ్యవిదూరజనాపురంబులు.-ఓసంగినట్టి=ఇచ్చిన, అభినవ్య=మాతనమైన; విదూరజ=వైదూర్యములయొక్క, నూపురంబులు=అందెలు; అయరవిందగంధి=చంద్రిక; చరజాంబురుహంబులకొ=అడుగుదములయందు; తాల్పకొ=ధరింపఁగా; అవి=అయందెలు; హంసకత్వమునకొ=పాదకటకభావముచేత; అంచతనముచేత; రాజిలుటంబలెకొ=ప్రకాశించుటచేతనో అన్నట్లు; నిస్సమస్వరక్రియుతికొ.-నిస్సమ = సాటిలేని, స్వర=ధ్వనియొక్క, క్రి=స్పందనతో, యుతికొ=కూడుటను; ఓంది = పొంది; డాలు = కాంతిని; ఎనసి=పొంది; చెల్వముకొ=అందమును; పూనెకొ=వహించెను; జౌరా=బలి! అటంచు నెంచఁకొ=అట్లనిపొగడఁగా; పార్వెకొ=ఓప్పెను.

స్వాహాదేవి యొసంగిన వైదూర్యనూపురములు చంద్రిక యడుగుదములయందుఁ దమ ముగల హంసకత్వముచేతనో యనునట్లు నిస్సమాన ములధ్వనులతోఁ గూడి ప్రకాశించెనని భావము.

ఉ. అంగన యంతకీపరిసఃమర్పితరోహితకాండపాండురత్నాంగదముల్ వహించె శుభఃహారమసారకదృష్టిడాలురే
ఖం గన నుజ్జ్వలేందిర విశకస్వరపల్లవకోరకాళికా సంగతిఁ దద్భజాతిలకఃసాలలతల్ వడిఁ బూనుచాడునకొ. 25

టీ. అంగన=చంద్రిక; అంతకీపరిసమర్పితరోహితకాండపాండురత్నాంగదముల్.-అంతకీ=యమభార్యచేత, పరిసమర్పిత=ఈయఁబడిన, రోహితకాండ=కంపులగుంపుయొక్క, పాండురత్న=రవలయొక్క, అంగదముల్=భుజకీర్తులును; ఉజ్జ్వలేందిర=సౌందర్యలక్ష్మి; శుభహారమసారకదృష్టిడాలురేఖకొ.-శుభ=మంగళకరమైన, హార=కంఠహారమందలి, మసారక=ఇంద్రసీలమణులనెడు, దృష్టి=చూపుయొక్క, డాలు=కాంతులయొక్క, రేఖకొ=పంక్తితో; కనకొ=చూడఁగా; విశకస్వరపల్లవకోరకాళికా సంగతికొ.-విశస్వర=వికసించిన, పల్లవ=చిగుళ్లయొక్క, కోరక.-మొక్కలయొక్క, ఆళికా=శ్రేణియొక్క, సంగతికొ=కూడికను; భుజాతిలకసాలలతల్.-భుజా=భుజములనెడు, తిలకసాల=బొట్టుగుచెట్లయొక్క, లతల్=తీచలు; వడికొ=వేగముతో; పూనుచాడునకొ=ధరించు తెఱంగున; వహించెకొ.

అనఁగాఁ జంద్రిక, యమభార్య యొసంగిన కంపులరవలతోఁ జేరి యున్న అంగదములు సౌందర్యలక్ష్మి హరగతములగు నింద్రసీలమణులను వీక్షణములచేఁజూడగా నాచంద్రికయొక్క భుజములనెడుబొట్టుగుతీవలు ఎఱ్ఱనిరేయాకులును వెల్లమొగ్గులును పూనెనో యనునటులు ధరించె ననిభావము. స్త్రీవీక్షణములు బొట్టుగు చెట్లకు దోహద మని వ్రాయఁబడి యున్నది.

చ. సకీయ తమీచరాబల యొసంగినచొక్కపుముత్రియంపుబా
సీకము ధరింపఁ బార్వ నదిః చిక్కనిడాలు నిశాప్తిఁ గాంచి బా

లికయలికస్థలంబు న్వకులీనత మించఁగఁ గాంచఁ జేరి చం

ద్రకళ ప్రియంబు మించఁ బరిఁరంభముఁ దార్చినదారిఁ బూనుచున్. 26

టీ. నకియ=చంద్రిక; తమిచరాబల=నిర్వృతిభార్య; ఒసంగినచొక్కపు ముత్తియ=పుబాసికము.—ఒసంగిన=ఇచ్చినట్టి, చొక్కపు=స్వచ్ఛమైన, ముత్తియంపుబాసికము=ముత్యములబాసికము, లలామకమనుట; ధరింపఁ=తాల్పఁగా; అది=అబాసికము; బాలికయలికస్థలంబు=చంద్రికనొనలు; నికాపిత్తి.—నికా=రాత్రియొక్క, పసపుయొక్క, ఆపిత్తి=ప్రాప్తిచేత; చిక్కనిడాలు=దట్టమగుకాంతిని; కాంచి=పొంది; న్వకులీనతఁ=శ్రేష్ఠమగుతనకులధర్మముతో; మించఁగఁ=అతిశయింపఁగా; చంద్రకళ=నెలవంక; కాంచఁజేరి=చూడడగ్గటి; ప్రియంబు=ఇంపు; మించఁ=అతిశయింపఁగా; పరిరంభముఁ=కాంగిలింతను; తార్చినదారిఁ=చేయురీతిని; పూనుచున్=వహించుచు; పొల్చున్=ప్రకాశించెను.

నిర్వృతిభార్య యొసంగినముక్తాలలామకము చంద్రిక ధరింపఁగా, నొసలు నికాపిత్తి నెనసి వెలుంగుటయు స్వీయవక్రత్వమును బొంది యుండుటయును మొదలగు తనకులధర్మములుండుట గని ప్రియమొంది చంద్రకళ డగ్గటి కాంగిలిం చెనా యనునట్లు ప్రకాశించెనని భావము

చ. నలిననిభాస్య మాళి వరుణాని వితీర్ణము కెంపురాగమిం

దళతళ మంచు రాజలు నుదర్శన మెంతయు నొప్పె గందర

మ్ములఁ దప మాచరించి తమముల్ గచలీల జనించి భానుమం

డలి గ్రహియించె జమ్మనుమనంబు నభితతి కొందఁ జేయఁగన్. 27

టీ. వరుణానివితీర్ణము=వరుణదేవునిభార్యచే ఇయ్యబడినది; కెంపురాగమిందళతళమంచుచూపుడు నుదర్శనము.—కెంపురాగమిందళతళమంచురాజులునుదర్శనము = పద్మరాగమణుల గుంపుచే; దళతళమని ప్రకాశించు చక్రాకారభూషణము; నలిననిభాస్యమాళిఁ=చంద్రికశిరమునందు; తమముల్=ఇద్దరు; కందరమ్ములఁ=గుహలయందు; తపము=తపస్సును; ఆచరించి=ఒనరించి; కచలీలఁ=వెండ్రుకలరూపముతో; జనించి=పుట్టి; భానుమండలిఁ=సూర్యమండలమును; గ్రహియించెన్=పట్టికొనెను, చుమ్మ=సత్వము. అనుమనంబు=అనునట్టిబుద్ధి; తమములు సూర్యమండలమును గ్రహియించెననుబుద్ధియనుట; నభితతికొన్=చెలులగుంపునకు; ఒందఁజేయఁగన్=కలుగఁజేయఁగా; ఒప్పెన్=ప్రకాశించెను.

అనఁగా వరుణునిభార్య యొసంగినచక్రాకారమగు భూషణము, అనఁగా రాకిణి, యిద్దగుహలలోఁ దపం బొనరించి చంద్రికాకచరూపమున జన్పించి సూర్యమండలమును గ్రహించెనా యనుసందేహము చెలులమనంబునకుఁ గలుగఁజేయుచు చంద్రికశిరమునందుఁ ప్రకాశించె నని భావము.

మ. తరళాక్షిమణి యప్పు మారుతవధూఃద త్రంబు ముత్తైపుముం
గర నానక ధరియించి చెల్వెనసెఁ జక్క వేగుఁజుక్క న్వహించి
రసం దోచుదినాస్యలక్ష్మి యన నక్షీణాంగరాగంబు ని
ర్భరసంధ్యారుచియై సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయ లిరై తగక. 28

టీ. తరళాక్షిమణి=స్థిరత్నమగుచంద్రిక; అప్పు=అనమయమందు; మారుతవధూఃద త్రంబు=వాయు కాంత చేసీయఁబడిన; ముత్తైపుముంగర = ముక్తామయమగు నాసాధూషణము; నానక=ముక్కునందు; ధరియించి=తాల్చి; అక్షీణాంగరాగంబు=తఱుంగనిమైపూత; నిర్భరసంధ్యారుచియై=పొచ్చగుసంజవెలుగై; సురేంద్రమణిహారచ్ఛాయలు = ఇంద్రనీలమణిపరకాంతులు; ఇరై=చీకటులై; తగక = ఒప్పుచుండఁగా; చక్క=పరిగా; వేగుఁజుక్క=శుక్రనక్షత్రమును; వహించి = పూని; రసక=పుడమియందు; తోచుదినాస్యలక్ష్మియనక=కనఁబడుచున్న దినముఖలక్ష్మియో యన్నట్లు; చెల్వెనసెఁ=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ దనయంగరాగము సంధ్యారాగమయి, ఇంద్రనీలమణికాంతులు చీకటులయి దోచుచుండఁగా, చంద్రిక వాయుదేవునిభార్యచే నీయఁబడిననాసాధూషణమును ధరించి వేగుఁజుక్కను వహించి ప్రకాశించుదినముఖలక్ష్మి యన్నట్లు ప్రకాశించె ననిభావము.

మ. నవలా మైలబిలీనమర్పితము నానారత్నసంయోజితం
బపునొడ్డాణము దాల్పు నెప్పె నది తానారాధ్యస్థలీరితిఁ దొ
ల్ల విమర్శించితి నిప్పు మధ్యపథలీలం గాంతుఁ బో యంచు మిం
చువడిం జేరు ననేకవర్ణ పరిధిఁస్ఫూర్తి విజృంభించుచుక. 29

టీ. నవలా=చంద్రిక; విలబిలీనమర్పితము=కుచేరునిభార్యచే నీయఁబడినట్టి; నానారత్న సంయోజితంబు=అనేకరత్నఖచితంబును; అపునొడ్డాణము=అయినట్టి మేఖలను; తాల్పుక=ధరింపఁగా; అది=అయొడ్డాణము; తారాధ్యస్థలీరితి=నక్షత్రమార్గవిధంబును; తొల్లక=మొదట; విమర్శించితి=పరికించితిని. ఇప్పు=ఈనమయమందు; మధ్యపథలీల=భూలోకముయొక్కవిలాసమును; మధ్యభాగమును; కాంతుఁబోయంచుక=పిఱింతునని; మించువడిక=అతిశయించువేగముచే; చేరుననేకవర్ణ పరిధిస్ఫూర్తి = ప్రవేశించుచున్న వెక్కువెన్నెలుగల పరివేషముయొక్క ఆకృతితో; ఒప్పెక=వెలసెను; “పరివేష స్తుపరిధిః” అని అమరుడు.

అనఁగా మొదట నంతరిక్షపదమును పరికించితి నిప్పుడు మధ్యపథలీలను బరికింపవలెనని వన్నెలు గలపరివేషముచేరెనో యనునట్లు కుచేరునిభార్యచే నీయఁబడినయొడ్డాణము నానారత్నముతోఁ గూడి చంద్రికవలగ్నమందుఁ బ్రకాశించె నని భావము.

మ. అలగోత్రాపతిపుత్రి యిట్లు గిరికన్యాముఖ్యదిగ్దేశరా
 ఙ్గలినాస్యాజనతాసమర్పితమహానానామణీభూషణా
 వళిశృంగారితగాత్రియై ద్విజసతీవారంబు దీవింపఁ దొ
 య్యలు లారాత్రికముల్ ఘటింప నవమోదాదూధి మించెం గడున్. 30

టీ. అలగోత్రాపతిపుత్రి=క్షణదోదయభూపతియొక్క కూతురగు నాచంద్రిక; ఇట్లు=పూర్వోక్తప్రకారము; గిరికన్యాముఖ్యదిగ్దేశరా=జ్ఞలినాస్యాజనతా సమర్పితమహానానామణీ భూషణావళిశృంగారితగాత్రియై.-గిరికన్యా=పార్వతీదేవి, ముఖ్యే=అదిగాఁగల, దిగ్దేశరా=దిక్పతులయొక్క, నలినాస్యాజనతా=కాంతాజనసమూహముచే, సమర్పిత=ఈయఁబడిన, మహతో=అధికమయిన, నానా=అనేకవిధములగు, మణీభూషణ=మణిమయభూషణములయొక్క, ఆవలి=పంక్తిచేత, శృంగారిత=ఆలంకరింపఁబడిన, గాత్రియై=శరీరముగలదై; ద్విజసతీవారంబు=బ్రాహ్మణస్త్రీసమూహము; దీవింపఁ=ఆశీర్వాదింపఁగా; తోయ్యలు=స్త్రీలు; ఆరాత్రికముల్=హారతులను; ఘటింపఁ=ఈయఁగా; నవమోదాదూధిక్.-నవ=నూతనమగు, మోద=సంతసముయొక్క, ఆదూధిక్=దూధిచేత; కడున్=మిక్కిలి; మించెన్=అతిశయిలెను.

తే. అంతకయ మున్ను బంధువయస్యదండ
 నాథముఖ్యులు తత్సుచంద్రక్షీతీంద్రుఁ
 పెండ్లికొడుకు నెనర్పదర్పించువేడ్కఁ
 గడఁగి శుభలీల నాళినంఘములఁ బనుప.

31

టీ. అంతకయమున్ను=చంద్రికాలంకారమునకన్న పూర్వమందు; బంధువయస్యదండ=నాథముఖ్యులు.-బంధు=చుట్టములు, వయస్య=చెలికాండ్రు, దండ=నాథ = సేనానాయకులు, ముఖ్యులు=మొదలుగాఁగలవారు; తత్సుచంద్రక్షీతీంద్రున్=ఆసుచంద్రభూపతిని; పెండ్లికొడుకువర్సక్=పెండ్లికుమారుని; జేయుటకు; దర్పించువేడ్క=మించుచుల్లాసముతో; కడఁగి=పూని; శుభలీల=శుభలీలచేత; ఆళినంఘములన్=చేలులగుంపులను; పనుపఁ=పంపఁగా; దీనికుత్తరపద్యసక్రియతో నవ్వయము.

చ. తరుణులు చేరి కాంచనవిత్తర్ధిక శోభనవీరి పెట్టి భూ
 వరు వసియింపఁ జేసి ద్విజవారిజలోచన లెల్లఁ గోకిల
 స్వరమునఁ బొట పాడ ననివారితమంగళవాద్యనిస్వనో
 త్కరములు చాల భోరుకొనఁ గ్రక్కున నారతు లెత్తి రయ్యెడన్. 32

టీ. తరుణులు=చేదెలు; చేరి=కూడి; కాంచనవిత్తర్ధిక=బంగారువేదికయందు; శోభనవీరి=పెండ్లిపీఠులు; పెట్టి=యుంచి; భూపరున్=సుచంద్రుని; వసియింపఁజేసి=కూర్చుండఁ

బెట్టి; ద్విజవారిజలోచనలెల్లఁ బ్రాహ్మణస్త్రీలందఱు; కోకిలస్వరమునఁ గోయిలస్వరము వంటిస్వరముతో; పాటపాడఁ = పాటఁబాడఁగా; అనివారితమంగళవాద్యనిస్వనోత్కరములు. - అనివారిత = వారింపఁబడని, మంగళవాద్య = శుభవాద్యములయొక్క, నిస్వనోత్కరములు = ధ్వనికదంబములు; చాలఁ = మిక్కిలి; బోరుకొనఁ = మ్రోఁగఁగా; గ్రక్కునఁ = కీఘముగా; ఆరతులెత్తిరి = హారతులిచ్చిరి. అయ్యెడఁ = ఆనమయమందు. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

సీ. అఱచందమామపై * కుఱుకుచీకటిపిల్ల

లన ఫాలతటిఁ గుంతలాళి జాఱ

మదిపేరిమరుమేడఁ * బొదలుధూపము పర్వ

పోల్కిఁ గ్రొందావియూర్పులు జనింప

నన నూఁగువేడ్కఁ జేకొని మ్రోయు తేటిచాల్

సరి నీలవలయముల్ * చాల మొరయ

లవలియాకులఁ గ్రమ్మునవహైమకణముల

గతిఁ జెక్కుల శ్రమాంబుకణిక లుబ్ధ

తే. సరులు నటియింప నునుఁగొను * సంచలింప

గుబ్బకవ రాయిడింప నకు ల్పుతింప

చూపునెఱమించు మించుమేల్సొగసు నింప

నమ్మహిపాలుశిర నంటఁ * గొమ్మ యొక తే.

33

టీ. అఱచందమామపైకిఁ = అర్ధచంద్రునిమీఁదికి; కుఱుకుచీకటిపిల్లలనఁ = పరుగెత్తునంధకారపుబిడ్డలో యన్నట్లు; ఫాలతటిఁ = చదుటిభాగమందు; కుంతలాళి = ముంగురులగుంపు; జాఱఁ = బిఱగఁగా; మదిపేరిమరుమేడఁ = మనస్సును పేరుగల మన్నఘనిసాధమందు; బొదలుధూపము = వృద్ధిబొందుపొగ; పర్వపోల్కిఁ = వ్యాపించువిధమున; క్రొందావియూర్పులు = క్రొత్తవాననగల నిట్టూర్పువాయువులు; జనింపఁ = పుట్టుచుండఁగా; నననూఁగువేడ్కఁ = చిగురాకునందుయ్యెలలూఁగువేడ్కును; చేకొని = గ్రహించి; మ్రోయు తేటిచాల్ సరి = అఱచుచున్నకుమ్మెదలబంతిలో సాటిగా; నీలవలయముల్ = ఇంద్రనీలమయములగుకంకణములు; చాలఁ = మిక్కిలి; మొరయఁ = మ్రోఁచుండఁగా; లవలియాకులఁ = పలకియాకులయందు; క్రమ్మునవహైమకణములగతిఁ = చుట్టుకొనుక్రొత్తమంచు చిందువులవలె; చెక్కులఁ = చెంపలయందు; శ్రమాంబుకణికలు = చెమటనీటిబొట్టులు; ఉబ్బఁ = అతిశయింపఁగా; సరులు = దండలు; నటియింపఁ = చలింపఁగా; నునుఁగొను = అల్పమగునడుము; సంచలింపఁ = అడఁగా; గుబ్బకవ = చుమదోయ; రాయిడింపఁ = బిరఁచుఁగా; సకుల్ = చెలులు; నుతింపఁ = పొగడఁగా; చూపునెఱమించు = చూపుయొక్క యధికమయిన ప్రకాశము; మించుమేల్సొగసుఁ = మొఱపుయొక్క

మంచియందమును; నింప=నిండింపఁగా; అత్తహేపాలుశిరసు = ఆరాజుశిరమును; అంటెకో అంటినదాయెను.

బాలచంద్రునిమీదికిఁ జిఱుచీకటులు తిక్తనటులు ఫాలముమీఁద కురులు వ్రాలు చుండఁగా, మనసను పేరుగల మన్నఘమేడయందు వ్యాపించు పొగపగిది నూర్పులు చెలంగఁగా, చిగురాకునం దుయ్యెల లూఁగుతు మైదచాలుపగిది కరములనీలమణికంకణములు మొరయఁగ, వీలకియాకులయందుఁ బర్విన మంచుబొట్టులవీరిగ చెక్కిల్లయందుఁ జెమటబిందువుల తిక్తయింపఁగా, దండలు గదలుచుండ, సన్ననినడుము కదలుచుండఁగా, కుచయుగ మొరయుచుండఁగా, నకియలు పొగడఁగ నొకచెలి సుచంద్రునకుఁ దలయంటె నని భావము.

తే. అంత నప్పురుషోత్తముఁ • డంఘ్రియుగళి

నడరుమిన్కులపావాలు • దొడిగి కమల

హస్తకర మూని ఘనవేణికాళికాభి

కలితపాథోగ్యహము మందకలన నెనసి.

34

టీ. అంతః=అటుపిమ్మట; అప్పురుషోత్తముఁడు=పురుషశ్రేష్ఠుఁడగు నాసుచంద్రుఁడు; అంఘ్రియుగళిఁ=అడుగుదొయియందు; అడరుమిన్కులపావాలు.-అడరు=ఓప్పుచున్న, మిన్కుల పావాలు=తరుకులుగల పాదుకులను; దొడిగి; కమల హస్తకరము=కమలమువంటి హస్తముగల చెలియొక్కతలును; ఊని=చహించి; ఘనవేణికాళికాభికలితపాథోగ్యహము.-ఘనవేణికా=మబ్బువంటిజడగల చేడియలయొక్క, ఆలికా=శ్రేణిచేత, అభికలిత=పొందఁబడిన, పాథోగ్యహము=మజ్జనగృహమును; మందకలనఁ=మెల్ల నినడకతో; ఎనసి=పొంది; ప్రెవద్యముతో నన్వయము. ఇచట, పురుషోత్తముఁడు = నారాయణమూర్తి; అంఘ్రియుగళిమందు, మిన్కులపావాలు=వేదమయపాదుకులను; దొడిగి; కమలహస్తకరమూని=లక్ష్మీదేవియొక్క హస్తమును బట్టుకొని; ఘనవేణికాళికాభికలితపాథోగ్యహము.-ఘనవేణికా=గొప్పనదులయొక్క, ఆలికా=శ్రేణిచేత, అభికలిత=పొందఁబడిన, పాథోగ్యహము=సముద్రమును; ఎనసియను నర్థము దోచుచున్నది.

చ. అభినిభవేణి యోర్తు మహిపాగ్రణికై శికవీధిఁ జందనా

మలకము వెట్ట నొక్క సుకుమారలతానమగాత్రి కోష్ఠవాః

కులముల మజ్జనంబు సమకూర్చె మనోభవరాజ్య మందఁగాఁ

జేలువుగఁ గట్టఁ బట్ట మభిషేక మొనర్చినచాయ నయ్యెడఁ.

35

టీ. అభినిభవేణియోర్తు = తుమ్మెదలతో సమానమగు జడగల యొకతాంత; మహిపాగ్రణికైశికవీధికా.-మహిపాగ్రణి=రాజశ్రేష్ఠుఁడగు సుచంద్రునియొక్క, శైశికవీధికా = శేకశ్రేణిమూలముయొక్క ప్రదేశముందు; చందనామలకము = చందనమిత్రమైన యుసిరికసిండి;

పెట్టె=ఉంపఁగా; ఒక్కసుకుమారలతాసమగాత్రి = మేత్తనిలతతో సమమైన మేనుగల యొకకాంత; చెలువుగ్గ = సాంపుగా; మనోభవురాజ్యము=మన్మథుని ప్రభుత్వము; అందఁ గాఁ=పొందుటకై; పట్టము=ముఖపట్టమును; కట్టె=బంధించుట కొఱుకు; అభిషేక మొనర్చిన వాయ్=స్నానము చేయించిన తెఱంగున; కోష్ఠవాఃకులములకే = గోదవెచ్చనయినయందఁ గురముతో; మజ్జనంబు=స్నానమును; సమకూర్చె=చేయించెను.

చ. చెలువ యొకర్తు చెందిరికఁజేల మయిం దడి యొత్తి వైచి ని
స్తులవిశదాంబరం బొనఁగఁ దోడనె దాల్చి సదప్రియంబు మ
త్సులలితరోహితాంశుపటిఁ నుమ్మని దాని సడల్చి వెన్నెలకే
వలనుగఁ బూని తోచురవివైఖరి నప్పతి యొప్పె సంతటక. 36

టీ. చెలువయొకర్తు=ఒకచెలియ; చెందిరికచేలకే=చెంద్రకావి వస్త్రముతో;మయిం= శరీరమందు; తడియొత్తివైచి=తడిదుడిచి; నిస్తులవిశదాంబరంబు.-నిస్తుల=సాటిలేని, విశదాం బరంబు=తెల్ల నివస్త్రమును; ఒనఁగఁ=ఈయఁగా; అప్పతి=అనుచంద్రుఁడు;తోడనె=వెంటనె; తాల్చి=ధరించి; మత్సులలితరోహితాంశుపటి.-మత్=నాయొక్క, సులలిత=మిక్కిలిమనోజ్ఞ మగు, రోహిత=ఎఱ్ఱనగు, అంశు=కిరణములనెడు, పటి=వస్త్రము; సదప్రియంబు=సజ్జనులకు ఇష్టముకానిది; చుమ్మ=సత్వము, రిక్కలకున ప్రియమని స్వభావార్థము; అని=ఇట్లని;దానికే= ఆరోహితాంశుపటమును; సడల్చి=విడిచి;వెన్నెలకే=కాముదిన; వలనుగఁ=నేర్పుగా;పూని= ధరించి; తోచురవివైఖరికే=కనుపట్టు నూర్చునివిధంబుగా;ఒప్పె=ప్రకాశించెను.

అనఁగా నొకచెలి శుభ్రవస్త్రమునీయఁగా నారాజు శుభ్రవస్త్రమునుధరించి సదప్రియం బని రోహితాంశుపటమునుసడల్చి వెన్నెలను ధరించినరవిపగిది బ్రకాశించె ననిభావము.

చ. అలజలశాలిక న్వడలిఁ యాజననాయకుఁ డబ్బరాగవ
ద్వలభివిభాజటాయుతి నఁవారితమాక్తికకుడ్యదీప్తి ని
ర్మలగగనావగాప్తిఁ గడుఁ రాజిలు పూజవికె న్వసించె గ
ల్వలదొర యబ్ధి వెల్వడి శివాపతియాదలఁ జేరుపోలిక. 37

టీ. ఆజననాయకుఁడు=ఆనుచంద్రుఁడు; అలజలశాలిక= ఆస్నాన గృహమునుండి; న్వడలి=బయలుదేలి; అబ్బరాగవద్వలభివిభాజటాయుతికే.-అబ్బరాగవత్=పద్మరాగముగల, వలభివిభా=చూరులకాంతులనెడు, జటా=జడలయొక్క,యుతికే=కూడిక చేత; అవారితమాక్తి కకుడ్య దీప్తినిర్మల గగనావగాప్తికే.-అవారిత=నివారించనలవిగాని, మాక్తిక=మత్తామయ మైన, కుడ్య=గోడయొక్క,దీప్తి=వెలుంగనెడు,నిర్మల=స్వచ్ఛమైన, గగనావగా=మిన్నేటియొ క్క, అప్తికే=ప్రాప్తిచేతను;కడుక=మిక్కిలి;రాజిలుపూజవికె=వెలుఁగుచున్న పువ్వుల మండపమునందు; కల్వలదొర=చంద్రుఁడు; అభిక్=నమద్రమునుండి; వెల్వడి=బయలుదేలి;

శివాపతియాదలక్ = పార్వతీవల్లభునితలయందు; చేరుపోలికక్ = కూడు తెలుగున; ఎన్చెక్ = నివసించెను.

భూపాలుడు జలకాలవెడలి పద్మరాగమణిమయమగు చూరపట్టె లనెడి జటాజూట మతోముక్తామయకుడ్యకాంతియనెడు మిన్నేటితోఁగూడిశంకరునిశిరముపగిదిఁ గానవచ్చుచు న్నపూజవికెను, నముద్రమువెల్వడిచంద్రుడు శంకరునిశిరముఁ జేరినరీతిగాఁజేరెననిభావము.

సీ. తడి యొత్తి నేర్పు గన్పడ నఖాంకురపాలి
నెఱులు చిక్కెడలించెఁ నెలత యొకతె
యింపు రెట్టింపఁ జొక్కంపుసాంబ్రాణి ధూ
పపుఁదావిఁ బొందించెఁ బడఁతి యొకతె
తళుకుఁగుంచయఁ బూనిఁ కలయ నెఱుల్ దువ్వి
సాగనుగా సిగ వైచెఁ మగువ యొకతె
మొగలితేకులదంటఁ మొనసినబొండుమ
ల్లియపూసరులు చుట్టెఁ లేమ యొకతె

తే. దివ్యతర రత్నజాలాప్తిఁ దేజరిల్ల
నభిక్తన్యామనోహరుం డాత్మశక్తి
మహిమ సృజయించి యంచినఁ మంజుమకుటి
నప్పతి కలంకరించెఁ గంజాన్య యొకతె.

38

టీ. నెలతయొకతె = ఒక చెలియ; తడియొత్తి = తేమనొత్తి; నేర్పుగన్పడక్ = జాగతనము కానవచ్చునట్లు; నఖాంకురపాలిక్. - నఖాంకుర = మొలకలవంటి గోళ్ళయొక్క, పాలిక్ = బంతి చేత; నెఱులు = కురులను; చిక్కెడలించెక్ = చిక్కుదీసిను. పడఁతియొకతె = ఒక వనిత; ఇంపు రెట్టింపక్ = సాంపు ఇబ్బడింపఁగా; చొక్కంపు సాంబ్రాణిధూప పుతావిక్. - చొక్కంపు = మేలైన, సాంబ్రాణి = గంధ ద్రవ్యవిశేషముయొక్క, ధూపపుతావిక్ = పొగవాసనను; పొందించెక్ = అనువుపఱిచెను. మగువయొకతె = మఱియొక లేమ; తళుకుఁగుంచయక్ = మెఱుఁగెనదువ్వె నను; పూని = చేపట్టి; కలయక్ = కలియునట్లు; నెఱులు = వెండ్రుకలను; దువ్వి; సాగనుగాఁ = అందముగా; సిగ = కొండె; వైచెక్ = వేసెను. లేమయొకతె = ఒక మగువ; మొగలితేకులదంటక్ = మొగలిపూవులయొక్క జంటతో; మొనసినబొండు మల్లియపూసరులు = కూడిన బొండుమల్లియపూదండలు; చుట్టెక్ = చుట్టెను. కంజాన్యయొకతె = కమలముఖియొకతె; దివ్యతర రత్నజాలాప్తిక్. - దివ్యతర = మిగుల మేలైనట్టి, రత్నజాల = మణిజాలములయొక్క, ఆప్తిక్ = ప్రాప్తిచేత; తేజరిల్లక్ = వెలయఁగా; అభిక్తన్యామనోహరుండు = విష్ణుమూర్తి; ఆత్మశక్తి మహిమక్ = తనసామర్థ్య మహిమ చేత; సృజయించి = పుట్టించి; అంచినమంజుమకుటిక్ = పంపినయందమగుశీరీటమును; అప్పతికిక్ = ఆరాజనకు; అలంకరించెక్ = కైసేసెను.

ఒక కాంత సుచంద్రునకు కుటుంబిక్కుదీసె ననియు నొకలేమ సాంబ్రాణిధూప మేసె ననియు నొకపడఁతి కుటులు దువ్వి సిగ ముడివైచె ననియు నొకచాన మొగలిపూతేకులతోఁ జేరియున్న మల్లెపూసరములు సిగకుఁ జాట్లెననియు నొకకంజాస్య విష్ణుమూర్తి తనమహిమచే సృజించి పంపిన కిరీటమును సుచంద్రుని కలంకరించె ననియు భావము.

క. అలన్మపమణి కస్తూరీ

తిలకము దాఁదీర్చె నిరతఃదీప్తికళానం

కలితమయి మించు ఘోమను

కలువలదొర యందుఁ జిన్నైకరణి వహింపన్.

39

టీ. అలన్మపమణి=రాజరత్నమగునాసుచంద్రుఁడు; నిరతఃదీప్తికళానంకలితము.—నిరత= నిరంతరము, దీప్తి=తేజోరూపమగు, కళా=పాడకకళితోడ, సంకలితము = కూడుకొన్నది; అయిమించు ఘోమను కలువలదొర యందున్.—అయి మించు ఘోమము=అయినదై యతిశయించు ముఖము, అనుకలువలదొర యందున్=అనునట్టి చంద్రునియందు; చిన్నైకరణి=కలంకవిధ మును; వహింపన్=పూనునటులు; కస్తూరీతిలకమున్=కస్తూరిబొట్టును; తాన్=తాను; తీర్చె= దిద్దెను.

సుచంద్రుఁడు దీప్తిచేఁ బ్రకాశించుచున్న తనముఖ మను చంద్రునియందుఁ గలంకము కైవడిఁ గస్తూరిబొట్టు దీర్చె నని భావము.

క. జనపతివీనుల హరి యం, చినముతైపుటొంటు లలరెఁ + జేరువ లగ్నం

బెనసె విలంబం బిఁక నే, లని దెలుపఁగఁ జేరుకవినురాచార్యు లనన్. 40

టీ. లగ్నంబు=మూలకము; చేరువన్=సమీపంబును; ఎనసెన్=పొందెను. విలంబం బు=అలన్యము; ఇఁక నేలని=ఇఁక నెందుకని; తెలుపఁగన్ = ఎఱింగించుటకై; చేరుకవినురా చార్యులనన్.—చేరు=డగ్గలు, కవి=కుక్కుడు, సురాచార్యులు=బృహస్పతి, అనన్=అన్నట్లు; హరి=ఇంద్రుఁడు; ఆంచినముత్యపుటొంటులు = పంపిన ముత్యాలయంటుబోళ్లు; జనపతివీను లన్=నానాచెవులందు; అలరెన్=బిచ్చెను.

ఇంద్రుఁడు పంపినముత్యపుటొంటులు రాజుచెవులందు లగ్నము. సమీపించినది విలంబ చేలయని తెలియఁ జేయుగురుకుక్కు లన్నట్లుప్రకాశించెననిభావము. ఉత్పేక్షలంకారము.

క. వీవలిచెలి పనిచినము, క్తావళితో విభునివక్ష + మలరారెన్ దా

రావినరప్రతిఫలన, శ్రీవిలసితకనకధరణిభృత్తపొత్తిన్.

41

టీ. వీవలిచెలి=వాయుసఖుండగునగ్ని; పనిచినముక్తావళితో=పంపినముత్యములహా కముతో; విభునివక్షము=తొనుబొమ్మ; తారావినరప్రతిఫలన శ్రీవిలసితకనకధరణి భృత్తపొత్తి

పోల్కి.-తారా=యక్కలయొక్క, విసర=గుంపుయొక్క, ప్రతిఫలన శ్రీ=ప్రతి బింబాకాం. తిచే, విలసిత = ప్రకాశించుచున్న, కనకధరణి భృత్ = మేఘపర్వతముయొక్క, తటిపోల్కి=తటమువలె; అలరారెకో=ప్రకాశించెను.

అగ్ని పంపినముక్తాహారముతో సుచంద్రునిబొమ్మ అకసమం దున్నచుక్కలు ప్రతి ఫలించినమేఘ పర్వతముయొక్క చతీయవలెఁ బ్రకాశించె నని భావము. ఇచట ఉపమాలంకారము.

క. జముఁ డంచినమణిహంసక

మమరెం బతియఁఘ్రిఁ ద్వత్పరాళికృతశ్వ

భ్రముఁ బౌపుము ధామవిభౌ

ఘముచే నని యడుగునెందుఁకంజాపుక్రియకొ.

42

టీ. జముఁడు=యమధర్మరాజు; అంచినమణిహంసకము.-అంచిన = పంపిన, మణిహంసకము=మణిమయగుకాలియందె; పతియఁఘ్రి=తేనియడుగునందు; త్వత్పరాళికృతశ్వభ్రముకొ.-త్వత్=నీయొక్క, పర=తక్రవులయొక్క, అలి=శ్రేణిచేత, కృత = చేయఁబడిన, శ్వభ్రముకొ = రంధ్రమును; ధామవిభౌఘముచేకొ.-ధామ = ప్రతాపముయొక్క, విభౌ = కాంతులయొక్క, ఓఘముచేకొ = గుంపుచేత; పౌపుము = పోఁగొట్టుము. అని = ఇట్లని; అడుగునొందు కంజాపుక్రియకొ.-పాదములనుపొందునట్టి = గూర్మనిపగిది; అమరెకో=ఓపెను.

అనఁగా యమధర్మరాజుచేఁ బంపఁబడినకాలియందె సుచంద్రునిపాదమందు, నీచేరణమందుఁ గూలినకూరులు గావించినసామండలముయొక్క రంధ్రమును నీప్రతాపకాంతిపుంజముచేఁ గప్పు మని యడుగులందు వ్రాలిన సూర్యబింబముకైవడిఁ బ్రకాశించె నని భావము. “స్లో||ద్వా విమా పుగుషా లోకే సూర్యమణ్ణిభేదిసా పరివ్రా డ్లోగయు క్తశ్చ రణే చాభిముఖో హతః” అనియెడిరించి రణమందుఁ గూలినవారు సూర్యమండలమును భేదింతు రనుటకుఁ బ్రమాణము.

క. పలభుజుఁ డంచినరతన, మ్ములపతకము నృపతి దాల్చుఁ బొనఁగెం జత్త

స్థలచంద్రికానురాగా, వలి పెగ్గల మగుచుఁ బైకి వడి వెడలె ననకొ. 43

టీ. పలభుజుఁడు = నిర్భతి; అంచినరతనములపతకము = పంపిన రత్నమయపతకము; నృపతి=సుచంద్రుఁడు; తాల్చుకొ = ధరింపఁగా; చిత్తస్థలచంద్రికానురాగావలి.-చిత్తస్థల=హృదయప్రదేశమందున్న, చంద్రికా=చంద్రికావిషయమగు, అనురాగ=అనురక్తియొక్క, ఆవలి=శ్రేణి; పెగ్గలమగుచుకొ=అతిశయితంబగుచు; పైకి=పైటికి; వడికొ=వేగముగా; వెడలెననకొ=వచ్చినట్లు; పొనఁగెకొ=ఓపెను.

నిర్వృతి పంపి యున్న రత్నమయ మగుపతకము సుచంద్రుఁడు, వక్షమున ధరింపఁగా, చంద్రికావిషయ మయినయనరాగ ముదికి పైఁ బర్యే నన్నట్లు లొప్పెనని భావము. ఈపద్య మందు మకారపకారములకు యతి చెల్లకయుండినను మకారయతులలో పుపుబుభులకు మాకొమ్ము చెల్లునని యప్పకవి యంగీకరించినందున మకారమునకు పా అనుదానికి యతిచే యఁబడియున్నది. క॥ మౌచ్చరికను పుపుబుభులకు నచ్చపు మాకొమ్ము లేమహాకవులాదిక॥ మౌచ్చులుగ నిలిపి రచ్చట । నచ్చటను మకారయతు లంటంచును గృతులక॥ అని అప్పకవీయము ఈ శ్లోకాలంకారము.

క. శరధీశప్రేషితభా, స్వరమాక్తికశుభిక దాల్చె * జనపతి శుభిక్షే

శిర ఆరోహ యటంచుక, ధరణీసురపాలి సుస్వనంబునఁ బలుకక. 44

టీ. జనపతి=సుచంద్రుఁడు; శరధీశప్రేషితభాస్వరమాక్తికశుభిక॥ - శరధీశ=వరుణునిచే, ప్రేషిత=పంపఁబడిన, భాస్వర=వెలుంగుచున్న, మాక్తిక=ముత్తయములయొక్క, శుభిక॥=భాసికమును; శుభిక్షేరఆరోహయటంచుక=శుభిక్షేశిర ఆరోహయను మంత్రము సుచ్చరించును; ధరణీసురపాలి=బ్రాహ్మణశ్రేణి; సుస్వనంబునక=మేలయినధ్వనితో; పలుకక=వచించుచుండఁగా; తాల్చెక=ధరించెను.

అనఁగా వరుణుండుపంపిన ముత్తయంపుభాసికమును బ్రాహ్మణులు మంత్రములు చదువుచుండఁగా సుచంద్రుఁడు ధరించె నని భావము.

క. మరుదర్పితమణిముద్రక, సరనాథుకరాంగుళిక దశనర్చె బ్రవాళేం

దిర తనచెల్లికి రా భా, నురభద్రదాసనము నిచ్చుసాంపు విహింపక. 45

టీ. మరుదర్పితమణిముద్రక=వాయుదేవునిచే నీయఁబడిన కంపుటుంగరము; సరనాథుకరాంగుళిక=సుచంద్రునివేలియందు; ప్రవాళేందిర=పగడపుకాంతియనులక్ష్మి; తనచెల్లికిక=తననేస్తమనకు, అనఁగా రాజు కేలి నేస్తమనకు; రాక=రాఁగా; భాసురభద్రదాసనము నిచ్చుసాంపు=మేలయినసింహాసనము నిచ్చునందమును; విహింపక=పూచనట్లు; తనర్చెక=ఓప్పెను.

అనఁగా వాయుదేవుఁడు పంపిన కంపుటుంగరమును సుచంద్రుఁడు హస్తమున ధరింపఁగా నది ప్రవాళలక్ష్మి సుచంద్రుణ్ణి చెలిమిఁ గోరి రాఁగా బహుకరించుటకుఁగా కేలుదానికిచ్చిన భద్రదాసయరీతిఁ జూపట్టుచు నొప్పె నని భావము.

క. పతి దాల్చె బాలిచె ధనదా, ద్వితహీరాంగదము తనధరిత్రీభారో

ద్వృతి కలరి భుజాభజనా, ద్వృతి గుండలితాహినేత * యెనసినపోల్కిక. 46

టీ. ధనదార్పితహీరాంగదము=కుదేవునిచే నీయఁబడిన రవలబాహుపురి; పతి = సుచంద్రుఁడు; తాల్చెక=ధరింపఁగా; తనధరిత్రీభారోద్వృతికిక=తానుమాయుచున్న భూభారముయొక్క యెత్తుటకు; అలరి=సంతసించి; భుజాభజనాద్వృతిక॥ - భుజా=భుజములయొక్క,

భజన=కొలుచుటయందు, ఆద్యతిక్=ఆదరముచేత; కుండలితాపి=నేత=వలయితమైనచిలువ
దొర; ఎనసినపోల్కిక్=పొందినరీతిగా; పాలి చెక్=ప్రకాశించెను.

అనఁగాఁ గుభేరుఁడిచ్చినహీరాంగదము నుచంద్రుఁడు భుజములందు ధరియింపఁగా
నది తాను యెయు భూభారమును నీభుజములు యెయుచున్న వని యాదరించుటకయి చేరి
యున్న మాదిశేషనిపగిదిఁ గాన వచ్చె నని భావము.

క. హరుఁ డంచిననవకనకాం, బర మయ్యెడఁ గప్పి నృపతి • భాసిల్లెను బం
ధురసాంధ్యరాగవృతుడై, ధరణిం గనుపట్టుశిశిరధామునిచాయక్. 47

టీ. అయ్యెడక్=ఆనమయమందు; హరుఁడు=ఈశానుఁడు; అంచిననవకనకాంబరము. —
అంచిన=పంపిన, నవకనకాంబరము=నూతనమగుబంగరువస్త్రమును; కప్పి=కప్పకొని; నృపతి=సు
చంద్రుఁడు; బంధురసాంధ్యరాగవృతుడై = సాంపగు సంజకేంపువన్నెతోఁగూడినవాడై;
ధరణిక్=భూమియందు; కనుపట్టుశిశిరధామునిచాయక్ = కవచము చంద్రునివిధంబుగా;
భాసిల్లెక్=మెఱసెను.

ఈసుచంద్రుఁడు, ఈశానుఁడు పంపినకనకాంబరమును ధరియించి, సంద్యారాగము
తోఁగూడుకొన్నవాఁడయి పుడమిఁ జేరినచంద్రునివలెఁ బ్రకాశించె నని భావము.

వ. ఇవిధంబున సకలదిగ్రాజనియోజిత నానావిధదివ్యమణివిభూషణభూషిత
గాత్రుండగుచు నాసుచంద్రదరాకళత్రుండు నిశాముఖ కృత్యంబులు నిర్వ
ర్తించిమించినముదంబున వేల్పుదొర యంచినచౌదంతి నెక్కి యుదయనగవ
జ్జిశృంగాగ్రీవిద్యోతమానుండగునరుణభానుండోయననఖిలచక్రీలోచనన
మ్రోదనంపాదక మహాస్ఫురణంబునం బాలుపొందుచు, నభినవ్యశాతకుంభ
కుంభవారాంచిత పాండురాత పత్రీనహసంబు చుట్టు వలగొన సరుణమ
ణిగణ సంస్కృతఫణిరమణ ఫణాదశశతమధ్యస్థితుం డగునృసింహ దేవుం
డునుం బోలె నపరిమితవిబుధమనః పథజరీజృభ్యమాణ మహాద్భుతసంవర్ధ
కవిగ్రీహప్రకాశంబునం బొగ డొందుచు, నాత్మోత్సవ సందర్శనలాలసా
నానంద్యమాన పౌరమానవతీ జనంబులు చల్లుమల్లికామాఘ్యావల్లికాది
కోరకవారంబులు చుట్టు నావరింప శీతశైల హిమాధి దేవతావికీర్యమా
ణమిహికాఘటికాపటల సంవృతమూర్తి యగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగున
దిగ్దళనకలనావరీవృత్యమాన సద్గణకోలాహలంబులకింపుఁబూనుచు, బౌర్వ
ద్వయ పరిభ్రాజమాన గజాధి రాజాధిరోహిసామంత మహీకాంతసం

వీజ్యమాన ధవళవాలవ్యజనంబు లనమానపవమాన మందయాన వైఖరిఁ జూచల్యమాన నవీనకాశమాలిక లన్ననంబుఁ బొదలింప మహీతలంబు నం దోచినశరద్దినదై వంబు తెఱంగున ననేకరాజహంసంసేవ్యమానుం డయి రాజిల్లుచు, నగణేయతపసీయ భంభికాతుత్తుంభికా తమ్మటతమామికా ప్రముఖ బహుముఖవాద్య నిస్వానంబుల నలరి తదేక మంగళం బవలోకిం పఁ దివుర వడ్డ వ్యయవిభాకరులు తమతమప్రియజనంబుల కరంబుల కొప్ప గించి యంచిన నేతెంచి నిలుచు గురుసమాతత తేజోవిలాస లాలస్యమా న తత్కుమారశతశతంబులదారిం దై వాఱు పరిచారక పాణిభృతగంధతై లధారాదేదీప్యమానదీపికాసమూహంబులవీక్షాలక్ష్యంబులుగా నెనర్చుచు, నిరుగడ నెడ యీక యడరునెయ్యారంబున నడచుగణికాగణంబులం గ నుంగొని తొంగలించుమోహంబునఁ దదేకతానతం బాలుచు నభోవిత్సర్గి కాసీననిర్దరస్తోమంబులపైఁ గంతుఁడు తత్సమయ సముచిత బహూరూపం బు లంగీకరించి ప్రయోగించు నిర్వేలజ్వాలాళుల జాజ్వల్యమానకలంబక దంబకంబులడంబున యంత్రికారవారంబు లొక్కమొత్తంబుగా ముట్టిం పఁ బఱచునాకాశబాణంబుల నవలోకించుచు, సర్వసర్వంసహజన శ్రవణ వర్వంబుగా నిజానవద్య పద్యగద్యంబులు చదువుచుం బఱతెంచుయాచ కకవీళలోకంబుల కాత్మీయ బంధుమిత్రదండనాథ పురోహితముఖ్యులు దోయిళ్ళ ముంచి వెదచల్లు నవరత్ననువర్ణజాలంబులతో వైమత్స్యం బూ నుకారునికరకరశృంగ సముత్పాత్యమాన చారుధమనికాశిని స్ఫులింగికాని కాయంబులం గాంచి వేడుకఁ బూనుచు, నుత్తుంగమాతంగ చక్రాంగసం ఘాత సంఘటితజయపతా కాగ్రతటహాటక పటాంచల టేటిక్యమానపవ మాన ధారానిర్ధూతంబై స్వాశ్రయరూపజలద్రవాతంబు దెసలకుం బాఱి చన సంబరాంతరంబున నిలువ నోపక దివిజరాజ రాజధాని కారావరుద్ధ ముదిరంబులఁ గదియుం బఱచు శంపాలతావితానంబుల మేనులం గురి యుతత్ప్రీయాణ జంజన్యమాన స్వేదోదబిందు సందోహంబుల యందంబు న నక్షత్రీమార్గాభి యాయినక్షత్రీ బాణగణపాపట్యమాన గర్భస్థలీ సనీ ప్రస్యమాన పాండుజ్వలన గుళికాజాతంబులపైఁ జూపులు నిలుపుచు, నశే చుజగజ్జనతేగీయమాన చిత్రస్వజనాపాణీణ లోహకారకాశిక వారంబు లపరి ఖితింబుగా నిజవత్సరాత్కరంబునత బుట్టింపఁ జట్టఁ జూపిం బగులువే

ధోండ భాండమండలంబువలన బలువడి వెడలి నలుదిక్కులకుఁ బఱచు నుజ్జ్వలజ్వోతి ద్వాతంబులతీరున బంభజ్యమాన ఘటతాణపటలంబుల నిర్ణమించు నానాళిబాణంబులఁ గాంచి మెచ్చుచు, గబరికావిన్యస్తచాంపేయ ప్రసవచరీచర్యమాణ పరాగపాళికావలయంబులుం గమనీయ ధూమప్రోహంతరాంతర బసీభ్రాత్యమానతనుతరానల కణాలికావలయంబులుం బరస్పరంబు సతీర్థత్యంబునం జూపట్ట నుదారభ్రామణ యంత్రంబుల గుండ్రీవరుసలు దిరుగు తెఱగంటి తెఱగంటికంటితో నద్వైతవాదంబులు నేయుననల్పశిల్పికర యష్టికాగ్రీబం భ్రామ్యమాణ చక్రభాణచక్రంబులఁ జూపునఁ నాకృమించుచు, దమోరిపుత్రీయ మహామహానివహంబులు తృణీకరించి నిరర్థశనీరంధ్ర పట్టతపవారణచ్ఛాయా కపటంబునఁ బుడమి నంతయు నాకృమించు కటికిచీకటి గని భయంబుపుట్టఁ బాతాళంబుఁజూరఁ బాతి యనేక దేశాధినాయక చమూసహచరణన్యాసంబున సచ్చట నిలువ లేక యవారిత వారవాణ సాహాయినాదపాఫల్య మానధరాభాగంబున నెక్క మొత్తంబుగా గ్రీక్కునం బైకి వెడలుత్రైజనత్ర్యణుక పరంపరల వెంపున భ్రాంతి వృత్తింప నిగుడు బిఱుసులమిఱుం గుఱుల వీక్షించుచు, నిరతసురతతివర్ణ్యమాన విఠీర్ణిచాతురీ పోవువ్యమాణంబు లగురారణ్యమానమానితబిరుదశంఖ ధ్వానంబులఁ దనశుభంబు దెలిసి యది తిలకింప నేతెంచిన సత్కిర్తిప్రవాహంబు పోలికం బ్రకాశించు సహర్వర్తికామరీచి ధట్టంబుల దృఢామంబులం గట్టుచు, నిర్వేలసూర్య జ్యోతిః ప్రభావసంస్కృతర్హితుండగుట నన్నెలమిన్నం గన్నులఁగానక తాత ప్యమానాంతరంబున వియత్తలంబున నంబుజారిబింబసత్వం బైనఁ గనుం గొనుదుము గాక యని చయ్యన నెగసి యగణితపారలోక సంఘసంఘర్షణోత్పతద్భుజాంగదమణిమార్గ పరంపర నిండారఁ గప్పిన సచ్చటం జూడనోపమి సంజాతమూర్ఖామహత్త్వంబున గ్రక్కునం ద్రోళ్లునీలోత్పలకులంబు చెలువున వలుఁదకంబరంబులపము నుండి జల్లున రాలు నీలోత్పలబాణకులంబులం గని యలరుచు, సుకరభ్రమరక ప్రకరణభాగ్యంబును, సురచిరకైరవదళ మోచనసమ్మదకృత్స్వరూపవైఖర్యంబును, సుందరకిం జల్కమాంజుల్యంబును, శోభిల్లు నుల్లసిల్లు నల్లకీవల్లవాధరామతల్లికల సరసకళాపాళికాలోచనూనకువల. యేక సేవామనోరథంబున నేతెంచినకుముదలతికలం

గాఁ దలంచి నభోంతరవాచస్యమానమరున్నానవతీ పాతితసంతాన లతాంత
జాగశ్యమానమరందబిందుసందోహకుహనా మహితహిమపుష్పద్వర్షంబుల
కెట్టు లోర్పు నని తన్నెత్తీకారవంబున నీడఁ జేరిన చంద్రాతపమండలంబు
బెడంగునఁ గురంగలోచనామణులపై నెత్తినయుల్లాభంబుపై దృష్టి వెల్లి
విరియించుచు, నభంగుర మార్దంగికమృదంగధిమిద్ధి మిధ్వానంబులు నతివేల
తాళికతాళని స్వాన్దంబులు ననూనవాంశికవంశికానేక రాగతానంబులు
ననమానగాయక మానంబులు నతిశయిల్ల నాత్మీయతాండవవిలాస పృతి
మాన భావభావనానరీ సృత్యమానసుర మీనలోచనాజనంబుల మీఁదికిం
గుప్పించి తిరస్కరించి మరలం జేరుతీరున లాఁగులు వై చుచుం బఱతెంచు
బిరుదుపాత్రీల నేత్రంబునానుచు, ననదృశంబును నవాఙ్మననగోచరంబు
ను నత్యద్భుతంబును నభూతపూర్వంబును ననితరలభ్యంబును నగువైభ
వంబునఁ బొంచాలభూపాలమందిరంబు చేరం జనుసమయంబున. 48

టీ. ఇవిధంబునకొ=ఇత్తెఱంగున; సకలదిగ్రాజనియోజితనానావిధదివ్యమణివిభూష
ణభూషితగాత్రుండు.-సకల=ఎల్ల, దిగ్రాజ=దిక్పాలకులచే, నియోజిత=పంపబడిన, నానావి
ధ=పలు తెఱంగులగు, దివ్యమణివిభూషణ=శ్రేష్ఠమగుభూషణములచే, భూషిత=అలంకరింపఁబడి
న, గాత్రుండు=శరీరముకలవాఁడు; అగుదుకొ=అయి; అనుచంద్రధరాకళత్రుండు=అనుచంద్ర
భూపతి, ఈపదమునకుఁ “చేరంజనుసమయంబునకొ” అనువచనాంతముతో నన్వయము;
నిశాముఖకృత్యంబులు=సాముకాలమందుఁజేయఁదగినవి; నిర్వర్తించి=తీర్చి; మించినముదం
బునకొ=సాచ్చిసంతోషంబుతో; వేల్పుదార=ఇంద్రుఁడు; అంచినచాదంతికొ=పంపినయైరా
వతమును; ఎక్కి=అరోహించి; ఉదయనగవ్రజశృంగా గ్రవిద్యోతమానుండు.-ఉదయనగ=
పొడుపుకొండయొక్క, వ్రజశృంగ=రవలసిగరముయొక్క, అగ్ర=తుదియందు, విద్యోతమా
నుండు=వెలుగుచున్నవాఁడు; అగునరుణభానుండోయనకొ=అయినసూర్యుండోయన; అఖిల
చక్రలోచనసమ్పాదనంపాదకమహాస్ఫురణంబునకొ.-అఖిల=సమస్తమైన, చక్ర=చతురంగ
బలముయొక్కయు, జక్కవలయొక్కయు, లోచన=కన్నులకు, సమ్పాద=సంతసమును, సం
పాదక=కూర్పు, మహాప్రతాపముయొక్క, తేజస్సుయొక్క, స్ఫురణంబునకొ=వ్యాప్తిచే ;
పొలుపొందుచుకొ=ఇంపొందుచు; అభినవ్యకాతకుంభకుంభవారాంచితపాండురాతపత్రసహ
స్రంబు.-అభినవ్య=మిగులక్రితయగు, కాతకుంభ=బంగరుయొక్క, కుంభ=గుబ్బలయొక్క,
వార=గుంపుచే, అంచిత=ఓప్పిన, పాండుర=తెల్లని, ఆతపత్ర = గొడుగులయొక్క, సహస్రం
బు=వేయి; చుట్టువలగనకొ = తనచుట్టుఁజాట్టుకొనియుండఁగా; అరుణమణిగానంనూతఁఫణి
రమణఫణాదళశతమధ్యస్థితుండు.-అరుణమణి = కెంపులయొక్క, గణ = గుంపుచే, సం
నూత = కూర్పబడ్డ, ఫణిరమణ = అదిశేషునియొక్క, ఫణా = పడగలయొక్క, దళ

శత=వేయింటియొక్క, మధ్యస్థితుండు = నడుమున్నవాఁడు ; అగునృసింహదేవుండుం
 బోలె = అయిన నరసింహస్వామియువలె; అపరిమితవిబుధమనః పథజరీజృభ్యమాణ
 మహాద్భుత సంవర్ధక విగ్రహ ప్రకాశంబునకొ.- అపరిమిత = మితిలేని, విబుధ=పండి
 తులయొక్క, దేవతలయొక్క, మనః=చిత్తముయొక్క, పథ = మార్గమందు, జరీజృ
 భ్యమాణ = మిక్కిలి విజృంభించుచున్న, మహాద్భుత = గొప్పయబ్బురమునకు, సంవర్ధక =
 పోషకముగు, విగ్రహ=యూధముయొక్క, శరీరముయొక్క, ప్రకాశంబునకొ = కాంతిచే
 త; పొగడొందుచుకొ=మెప్పుడయుచు; ఆత్మోత్సవ సందర్శనలాల సాహనంద్యమానపౌ
 రమాన వతీజనంబులు చల్లుమల్లికామాఘ్యాది వల్లికా కోరకవారంబులు.-ఆత్మ=తనయొక్క,
 ఉత్సవ=వేడుకయొక్క, సందర్శన=దర్శనమందు, లాలసా=ఁజొత్తుకొన్నచేత, సానంద్యమా
 న=మిక్కిలిహర్షించుచున్న, మానస=మనస్సుగల, పౌరమానవ తీజనంబులు=పురస్త్రీలు, చల్లు=
 వెనచల్లుచున్న, మల్లికా=మల్లెలు, మాఘ్యా = కుండములు, అది=మొదలుగాగల, వల్లి
 కా=తీవలయొక్క, కోరక=మొగ్గలయొక్క, వారంబులు=సమూహములు; చుట్టుకొ=ఎల్లెడ
 ల; ఆవరింపకొ=వలగొనఁగా; శీతశైలపీఠాధి దేవతావికీర్త్యమాణ మిహికాఘటికా పటలసం
 వృతి మూర్తియుగు దక్షిణామూర్తి తెఱంగునకొ.-శీతశైల=పీఠమవత్సర్వతముయొక్క, హిమ=
 మంచునకు, అధిదేవతా=అధిష్ఠానదేవతచేత, వికీర్త్యమాణ=చల్లఁబడిన, మిహికా = మంచుయొ
 క్క, ఘటికా=బలపములయొక్క, పటల = సమూహముచే, సంవృత = ఆవరింపఁబడిన,
 మూర్తి = శరీరముగలవాఁడు, అగుదక్షిణామూర్తి తెఱంగునకొ = అయినట్టిదక్షిణామూర్తి
 పగిది; దిగ్దళనకలనా వరీవృత్త్యమానసద్గణకొలాహలంబులకుకొ.-దికొ = దెసలయొక్క,
 దళన=భేదినమను, కలనా=వ్యాపారముచే, వరీవృత్త్యమాన=మిక్కిలిపర్చించుచున్న, సద్గణ =
 విద్యద్వృందముయొక్క, ప్రమథగణములయొక్క, కొలాహలంబులకుకొ = కలకలధ్వ
 నులకు; ఇంపుఁబూనుచుకొనంతోమనును బొందుచు; పార్శ్వద్వయపరిభ్రాజమానగజాధిరాజా
 ధిరోహి సామంతమహీకాంత సంవీజ్యమానధవళవాలవ్యజనంబులు.-పార్శ్వద్వయ = ఇరుప్ర
 క్కలయందు, పరిభ్రాజమాన=మిక్కిలివెలుఁగుచున్న, గజాధిరాజ=గజరాజములను, అధిరోహి
 =ఎక్కిన, సామంతమహీకాంత = సమీపదేశాధిపతులచేత, సంవీజ్యమాన=లేన్నగావీరఁబ
 డిన, ధవళ=తెల్లని, వాలవ్యజనంబులు=చామరములు; అసమానపవమానమందయానవైఖరికొ.-
 అసమాన=సాటిలేని, పవమాన=వాయువుయొక్క, మందయాన = తిన్ననినడకయొక్క, వైఖ
 రికొ=రీతిచేత; చాంచల్యమాననవీనకాశమాలికలు.-చాంచల్యమాన=కదలుచున్న, నవీన=క్రొత్త
 లగు, కాశమాలికలు=కాశకుసుమములందఱు; అనమనంబు=అనుభావమును; పాదలింపకొ=అతి
 శయింపఁజేయఁగా; మనయునకు కాశమాలిక లని తోచునటులుచేయఁగానని భావము; మహీత
 లంబునకొ=భూతలమందు; తోచినశరదైనదై వంబుతెఱంగునకొ.-తోచిన=కనుపడిన, శరదైన
 దైవంబు తెఱంగునకొ=శరత్కాలాధిదేవతవిధంబున; అనేకరాజహంససంసేవ్యమానుండయి.-
 అనేక=పెక్కులగు, రాజహంస=రాజశ్రేష్ఠులచేతను, రాయంచలచేతను, సంసేవ్యమానుండయి=కొ
 లువఁబడుచున్నవాఁడయి; రాజిల్లుచుకొ=వెలుఁగుచు; అగణేయతపనీయభంభికాతుక్తుంభికాత
 మ్ముత్తరమామికాప్రముఖబహుముఖవాద్యనిస్వానంబులకొ.-అగణేయ=ఎన్నరాని, తపనీయ=బం
 గారుమయమైన, భంభికా=భేరులు, తుక్తుంభికా=తుతారాలు, తమ్ముట=తప్పెటలు, తమామికా=

డమారములు, ప్రముఖ = మొదలుగాఁగల, బహుముఖ = అనేకవిధములైన, వాద్య = వాద్యముల
యొక్క, నిస్సానంబులకే = ధ్వనులచేత; అలరి = సంతసించి; తదేకమంగళంబు. - తత్ = ప్రసి
ద్ధమైన, ఏక = యుఖ్యమైన, మంగళంబు = విరాహరూపమంగళమును; అవిలోకింపకొ = చూచు
టకై; శివురకే = ప్రయత్నింపఁగా; మద్ద్యయవిభాకరులు = పన్నిద్దఱునూపులు; తమతమప్రియ
జనంబులకరంబులకుకే = తమతమయిష్టజనులచేతులకు; ఒప్పగించియంచినకే = స్వాధీనపఱచి
పంపఁగా; ఏతెంచి = వచ్చి; నిలుచుగురుసమాతతతేజోవిలాసలాలస్యమానతత్కుమారశతశతం
బులదారికే. - నిలుచు = నిలుచుండినట్టియు, గురు = తండ్రులగునాదిత్యులవలెనే, సమాతత = విశా
లమగు, తేజః = కాంతులయొక్క, విలాస = విలాసముచేత, లాలస్యమాన = మిగులవెలుగుచున్న,
తత్ = ఆద్వాదకాదిత్యులయొక్క, కుమార = పుత్రులయొక్క, శతశతంబులదారికే = పదినేలవిధం
బున; దయిపాణుపరిచారకపాణిభృతగంధతైలధారాదేదీప్యమానదీపికాసమూహంబులకే. -
దయిపాణు = ఒప్పుచున్నట్టియు, పరిచారక = కొలుపుకాండయొక్క, పాణి = కరములందు,
భృత = భరింపఁబడిన, గంధతైల = గంధపుమానెయొక్క, ధారా = ఆసారముచే, దేదీప్యమాన =
మిగులవెలుగుచున్న, దీపికా = దివిటీలయొక్క, సమూహంబులకే = గుంపులను; పీఠలత్నం
బులుగాకే = చూపుటకుగోచరంబులనుగా; ఒసర్పుచుకే = చేయుచు; ఇరుగడలకే = ఇరుప్రక్కల
యందు; ఎడయాకే = ఎడఁబాయక; ఆడరు = ఒప్పుచున్న; ఒయ్యారంబునకే = విలాసముచేత;
నడచుగణికాగణంబులకే = నడచునాగవాసములను; కనుంగొని = చూచి; తొంగ
లిందుమోహంబునకే = అతిశయించుమోహముచేత; తదేకతానతకే = తదేకాయత్తచిత్తతచేత;
పాలుచునభోవిత్తర్దికాసీననిర్జరస్తోమంబులపైకే. - పాలుచు = ఒప్పుచున్న, నభోవిత్తర్దికా =
ఆకాశమనువరఁగునందు, ఆసీన = కూర్చున్న, నిర్జరస్తోమంబులపైకే = నేల్పుగము
లపై; కంతుండు = వలరాజు; తత్సమయనముచితబహురూపంబులు. - తత్సమయ =
ఆవేశకు, సముచిత = తగినట్టి, బహురూపంబులు = పలువిధములగురూపములను; అంగీక
రించి = కైకొని; ప్రయోగించునిర్వేలజ్వాలాకులజాజ్వల్యమానకలంబుకదంబకంబులడం
బునకే. - ప్రయోగించు = విడుచునట్టి, నిర్వేల = మేరలేని, జ్వాలా = మంటలయొక్క,
కుల = సమూహముచేత, జాజ్వల్యమాన = మండుచున్న, కలంబు = బాణములయొక్క, “కలంబు
మార్గణకరా” అని అమరుఁడు, కదంబకంబుల = సమూహములయొక్క, డంబునకే = విధమున;
యంత్రకారవారంబులు = బాణయంత్రములు చేయువారియొక్క సమూహములు; ఒక్కమొత్తం
బుగాకే = ఒక్కొక్కటిగా; ముట్టింపకే = అంటింపఁగా; పఱచునాకాశబాణంబులకే. - పఱచు =
పాఱుచున్న, ఆకాశబాణంబులకే = ఆకాశచివ్వలను; అవిలోకించుచుకే = చూచుచు;
సర్వసర్వంసహజనశ్రవణపర్వంబుగాకే. - సర్వసర్వంసహ = ఎల్లపుడమియందుఁగల, జన = నరు
లయొక్క, శ్రవణపర్వంబుగాకే = వినుటకుపండుగుగా; నిజానవద్యపద్యగద్యంబులు. - నిజ = త
నసంబంధులయిన, అనవద్య = నిర్దిష్టములైన, పద్యగద్యంబులు = పద్యములుగద్యములు; చ
దువుచుకే = పఠించుచు; పఱలేంచుయాచకకవీశలోకంబులకుకే. - యాచక = అర్థులకును, క
వీశలోకంబులకుకే = కవులకును; ఆత్మీయబంధుమిత్రదండనాథపురోహితముఖ్యులు. -
ఆత్మీయ = తనసంబంధులగు, బంధు = బంధుగులు, మిత్ర = నేస్తకాండ్రును, దండనాథ = పేనా
ధిపతి, పురోహిత = పురోహితము, ముఖ్యులు = అధికాఁగలవారు; దోయిళ్ళకే = అంజలు

లచే; ముంచి = నింది; వెదచల్లునవరత్న సువర్ణజాలంబులతోక. - వెదచల్లు = పాఠజల్లుచు
 న్న, నవరత్న = నవరత్నములయొక్క, సువర్ణ = బంగారు నాణ్యములయొక్క, జాలంబుల
 తోక = సమూహములతో; వైమత్స్యంబు = విరోధమును; ఊనుకాయని కరకరశృంగసముత్పత్త్య
 మానచారుధమనికాశిభి స్ఫులింగి కానికాయంబులతో. - ఊను = పొందుచున్న, ఇది స్ఫు
 లింగనికాయములకు విశేషణము, కాయ = బాణములనుజేయు శిల్పములయొక్క, నికర = సమూ
 హములయొక్క, కర = హస్తమందున్న, శృంగ = కొమ్మలవలన, సముత్పత్త్యమాన = ఎగ
 యింపబడిన, చారు = మందరిమగు, ధమనికా = గొట్టములయొక్క, శిభి = అగ్నియొక్క, స్ఫు
 లింగికా = మిడుగులులయొక్క, నికాయంబులతో = సమూహములను; కాంచి = చూచి, వేడుక
 బూసుచుకొ = సంతసముచు బూసుచు; ఉత్తుంగమాతంగ చక్రాంగ సంఘాతసంఘటిత జయప
 తాకాగ్రతట హాటకపటాంచల టేటిక్యమాన పవమానధారా నిర్ద్భాతంబై. - ఉత్తుంగ = ఉన్న
 తమగు, మాతంగ = గజములయొక్క, చక్రాంగ = రథములయొక్క, సంఘాత = సమూహ
 మందు, సంఘటిత = షేర్వబడిన, జయపతాకా = విజయధ్వజములయొక్క, అగ్రతట = అ
 గ్రభాగమందున్న, హాటకపట = బంగరువస్త్రముయొక్క, అంచల = పార్శ్వభాగములను,
 టేటిక్యమాన = బొందుచున్న, పవమాన = నాయువులయొక్క, ధారా = అసారముచేత, నిర్ద్భాతం
 బై = ఎగయింపబడినదియై; స్వాశ్రయరూపజలద వ్రాతంబు. - స్వ = తమకు, ఆశ్రయరూప =
 ఉనికిపట్టగు, జలదవ్రాతంబు = మబ్బులగుంపు; దెసలకు = దిక్కులకు; పాటి = పఱచి;
 చనక = పోకా; అంబరాంతరంబునకొ = ఆకసమునడుమ; నిలుచునోపక = నిలుచుండలేక;
 దివిజరాజ రాజధాని కారావగుర్థ ముదిరంబులతో. - దివిజరాజ రాజధాని = వేల్పులరాచవి
 డుయొక్క, కారావగుర్థ = చెఱువుందుంపబడిన, ముదిరంబులతో = మబ్బులను, “ఘనతీమాత
 ముదిరాక” యని ఆమరుడు; కదియకొ = పొందుటకై; పఱచుకోపాలతా విశానంబుల మేను
 లతో. - పఱచు = పాఱుచున్న, శంపాలతా = మించుతీవలయొక్క, విశానంబుల = సమూహం
 బులయొక్క, మేనులతో = శరీరములయందు; కురియు తత్ప్రియాణ జంజన్యమాన స్పేదోదబిం
 దుసందోహంబుల యందంబునకొ. - కురియు = వర్షించుచున్న, తత్ = ఆ పాఱుపుతీవలయొక్క,
 ప్రయాణ = ప్రకృష్టగమనమువలన, జంజన్యమాన = మిక్కిలిపుట్టుచున్న, స్పేదోదబిందు = చెమ
 టనీటిబిందువులయొక్క, సందోహంబుల = సమూహములయొక్క, అందంబునకొ = సాక్షుచేత;
 నక్షత్రమాగ్ధాభియామి నక్షత్రబాణగణ పాపట్టయాణ గర్భస్థలీ సర్వీసస్యమాన పాండుజ్వలన
 గుళికాజాతంబులచేకొ. - నక్షత్రమార్గ = ఆకాశమార్గమును, అభియామి = పొందుచున్న, నక్ష
 త్రబాణ = నక్షత్రబాణములయొక్క, గణకసమూహముయొక్క, పాపట్టమాన = పగులుచున్న,
 గర్భస్థలీ = కడుపుపట్టులనుండి, సర్వీసస్యమాన = జాఱుచున్న, పాండు = తెల్లనైన, జ్వలన
 గుళికా = అగ్నియుండలయొక్క, జాతంబులచేకొ = సమూహములమీఁద; చూపులు = వీక్షణ
 ములను; సీలుపుచుకొ = ఉంచుచు; అశేషజగజ్జన జేగీయమానచిత్రస్పృజనా పారిణలోహకార
 కాశికవారంబులు. - అశేష = సమస్తమగు, జగత్ = భౌతికములయందుండు, జన = నరులచేత,
 జేగీయమాన = నుతింపబడిన, చిత్రస్పృజనా = విచిత్రమగు పదార్థముల సృష్టియందు, పారిణ = పా
 రంగతులగు, లోహకారకాశికవారంబులు = లోహకారులనుబోల్పామిక్రియలసమూహములగు అపరి
 మితరంబులతో. - పరిమితలేనటులు; నిజచక్రమార్గరంబునకొ. - నిజ = స్వకీయమగు; చమత్కారం

బునెక్ = చమత్కృతి చేత; పుట్టింపక్ = సృష్టి చేయఁగా; పట్టఁజాలమిక్ = ఇముడఁజాలమందు
 టవలన; పగులువేధోండభాండమండలంబువలనక్. - పగులు = చీలిన, వేధోండభాండ = బ్రహ్మాం
 డభాండముయొక్క, మండలంబువలనక్ = మండలాకారములవలన; బలువడిక్; వెడలి =
 వెలువడి; నలుదిక్కులకుక్ = నాలుగుదిక్కులకు; పటచునుజ్జ్వలజ్యోతిర్జ్వాతంబులతీరునక్. - పట
 చు = పాటుచున్న, ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, జ్యోతిర్జ్వాతంబుల తీరునక్ = రిక్కుగుంపు
 లవగిడి; బంభజ్యమాణమటబాణ పటలంబులక్. - బంభజ్యమావ = పగిలిన, మటబాణ =
 కుండబాణములయొక్క, పటలంబులక్ - సమూహములవలననుండి; నిర్గమించు నానాశిబా
 ణంబులక్, - నిర్గమించు = బయలుదేలుచున్న, నానా = అనేకవిధములగు, అశిబాణంబులక్. -
 తుమ్మెదబాణములను, లేదా, తేలుబాణములను; కాంచి = చూచి; మెచ్చుచుక్ = క్లాపించుచు;
 కబరికావిన్యస్తచాంపేయప్రసవచరిచర్యమాణపరాగపాలికావలయంబులక్ - కబరికా = ధమ్మి
 ల్లమందు, విన్యస్త = ఉంచఁబడిన, చాంపేయప్రసవ = సంపెంగపూలయందు, చరిచర్యమాణ = మి
 క్కిలిప్రసరించుచున్న, పరాగపాలికా = పుష్పాడిబంతులయొడ్డి, వలయంబులక్ = కడియము
 లును; అనఁగసంపెంగపుష్పములయొక్క, వలయాకృతినీబూనినపరాగములనిభావము; కమనీయ
 ధూమప్రరోహంతరాంతరబనీభ్రశ్యమాన తనుతరావలక జాలికావలయంబులక్. - కమనీయ =
 మనోహరమగు, ధూమ = పొగయొక్క, ప్రరోహ = అంకురముయొక్క, అంతరాంతర = నడుమన
 దుమ, బనీభ్రశ్యమాన = పడుచున్న, తనుతర = ఆతినూత్నమగు, అనలకణ = అగ్నికణములయొక్క,
 అలికా = శ్రేణులయొక్క, వలయంబులు = కడియములును; పఃస్పరంబు = అనోన్యన్యము; సత్కర్తృ
 త్వంబునక్ = ఏకగురుత్వము చేత, అనగా సామ్యము చేతననుట; సూపట్టక్ = చూపట్టుచుండఁగా;
 అపరాగపాలికావలయంబులును, అనలకజాలికావలయంబులును నొకటికొకటిసమానమై చూప
 ట్టుచుండఁగ నని భావము; ఉదారభ్రమణయంత్రంబులక్. - ఉదార = ఉత్క్లష్టమగు, భ్రమ
 యంత్రంబులక్ = తిరుగుయంత్రములయందు, ముసుళ్ళులవిలాసార్థముగ నెక్కి గుండ్రముగఁదిరు
 గుయంత్రవిశేషములయందనుట; గుండ్రవరుసలు = గుండ్రముగాఁదిరుగుక్రమములను; తిరుగుతెఱ
 గంటితెఱగంటికంటితోక్ = తిరుగుచున్న మత్స్యమువంటినేత్రములుగలదేవాంగనతో; అదైవత
 వాదంబులు = అభేదవాదములను; చేయుననల్పశిల్పికరయష్టికాగ్రబంభ్రమ్యమాణచక్రబాణచ
 క్రంబులక్. - చేయు = తనర్చుచున్న, అనల్ప = అధికమగు, శిల్పి = శిల్పకారులయొక్క, కర = హస్త
 మందుండు, యష్టికా = దండములయొక్క, అగ్ర = అగ్రభాగమందు, బంభ్రమ్యమాణ = తిరుగు
 చున్న, చక్రబాణ = చక్రబాణములయొక్క, చక్రంబులక్ = సమూహములను; చూపునక్ =
 దృష్టిచేత; ఆక్రమించుచుక్ = ఆలముచు; తమోఽపుత్రీయమహామహోనివహంబులు. - తమః =
 అంధకారమునకు, ఆరి = శత్రుఁడగు నూర్వునియొక్క, పుత్రీయ = పుత్రుఁడగుయమునిసంబంధి
 యగు, లేదా శనిగ్రహసంబంధియగు, మహత్ = అధికమగు, మహః = కాంతులయొక్క, నివ
 హంబులు = సమూహములను, అనఁగా నల్లనికాంతిసమూహములను; తృణీకరించి = తిరస్క
 రించి; నిరర్థశనీరంధ్రపట్టాతపవారణచ్ఛాయాకపటంబునక్. - నిరర్థశ = అప్రతిపాతమగు,
 నీరంధ్ర = దట్టమగు; పట్టాతపవారణ = పట్టుగొడుగులయొక్క, ఛాయా = నీడయొక్క, కప
 టంబునక్ = వ్యాజయ చేత; పుడమినంతయుక్ = నేలనంత; ఆక్రమించు కటికిచీకటిక్ = అల
 ముచున్న గాఢాంధకారమును; కని = చూచి; భయంబు = వెఱపు; పుట్టక్ = తోఁపఁగా; పాతా

శంబు=పాతాళలోకమును; చారఁబాటి=ప్రవేశించి; అనేకదేశాధినాయక చమూనహచరణవ్యాసంబులకొ.-అనేక=అనేకులగు, దేశాధినాయక=దేశాధిపతులయొక్క, చమూ = సేనలయొక్క, సహచరణవ్యాసంబులకొ = యుగపచ్చరణవివ్యాసములచేత; అచ్చటకొ = అయథో భువనమందు; నిబువలేక = నిబుచ్చుండలేక; ఆవారిత వారవాణసాహోనినాద పాఫల్యమానధరాభాగంబునకొ.-ఆవారిత = నివారించుటకు శక్యమగు, వారవాణ = కంచుకులయొక్క, “కంచుకోవారవాణోస్త్రీ” అని అమరుఁడు, సాహోనినాద=పరాకను ధ్వనులచేతను, పాఫల్యమాన = చీలిన, ధరాభాగంబునకొ = భూదేశమందు; ఒక్కమొత్తంబుగాకొ = ఒకసమూహముగా; గ్రక్కునకొ = శీఘ్రముగ; పైకికొ=మీదికి; వెడలు తైజనత్ర్యణుక పరంపరల పెంపునకొ.-వెడలు = బయలుదేలుచున్న, తైజన = తేజస్సంబంధులగు, త్ర్యణుక=త్రసరేణువులయొక్క, పరంపరలపెంపునకొ = పరంపరలయొక్క యతిశయమాయనునటులు; భ్రాంతిపుట్టింపకొ = భ్రమిగలుగఁజేయునటులు; నిగుడుబిణుసుల మిణుంగులులకొ.-నిగుడు = వ్యాపించు, బిణుసుల=బిణుసులయొక్క, మిణుంగులులకొ=మిడుఁగులులను; వీక్షించుచుకొ = చూచుచు; నిరతసురతతివర్ణ్యమాన వితీర్ణిచాతురీ పోపువ్యమాణంబులు.-నిరత = నిరంతరము, సురతతి = వేల్పులగమిచేత, వర్ణ్యమాన = పొగడఁబడుచున్న, వితీర్ణి=దానముయొక్క, చాతురీ=చాతుర్యముచేత, పోపువ్యమాణంబులు=మిక్కిలి పోషింపఁబడినవి; అగురారణ్యమాన మానితబిరుదశంఖ ధ్వానంబులకొ.-అగు = అయినట్టియు, రారణ్యమాన = మిగుల మ్రోయుచున్న, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, బిరుదశంఖ = సామర్థ్యవిహ్నులులయొక్క, ధ్వానంబులకొ = ధ్వనులచేత ; తనశుభంబు = తనయొక్క శుభమును; తెలిసి=గుర్తెఱిగి; అదితిలకింపకొ=అమంగళమును జూచుటకై; ఏతెంచిన సత్కీర్తిప్రవాహంబుపోలికకొ.-ఏతెంచిన = చనుదొంచిన, సత్కీర్తి = శ్రేష్ఠమగు కీర్తియొక్క, ప్రవాహ=ప్రవాహముయొక్క, పోలికకొ=రీతిచేత; ప్రకాశించున వార్యక్తికా మరీచి ధట్టంబులకొ.-ప్రకాశించు=వెలుగుచున్న, అవార్యక్తికా=పగలుపతులయొక్క, మరీచి=కాంతులయొక్క, ధట్టంబులకొ = సమూహములను; దృఢామంబులకొ.-దృఢ్ = దృఢులయొక్క, ధామంబులకొ=కాంతులచేత; కట్టుచుకొ=బంధించుచు; నిర్వలనూర్ణజ్యోతిః ప్రభావనద్యోతస్త్రితుండగుటకొ.-నిర్వల=అధికమగు, నూర్ణజ్యోతిః=బాణవిశేషములయొక్క, ప్రభావ=మహిమచేత, సద్యః = తత్కాలమందు, అంతర్నితుండగుటకొ = ముఱుగుపడినవాడగుటచే; అన్నెలమిన్నను=చంద్రుని; కన్నులంగానక=చూడక; తాతప్యమానాంతరంబునకొ.-తాతప్యమాన=పరితపించుచున్న, అంతరంబునకొ=మనస్సుచేత ; వియత్తలంబునకొ=అకసముపట్టున; అంబుజారి బింబనత్వంబైనను.-అంబుజారిబింబ=చంద్రబింబముయొక్క, సత్త్వంబైనకొ=సత్త్వమైనను; కనుకొనుదుముగాకయని = చూచెదమని; చయ్యనకొ=శీఘ్రముగ ; ఎగసి = పైకిలేచి; ఆగణితపారలోక సంఘసంఘర్షణోత్పత్తద్భుజాంగద మణిచూర్ణపరంపర.-ఆగణిత=లెక్కపెట్టరాని, పారలోక = పరలోకమందలి నిర్జరాదులయొక్క, సంఘ=సమూహముయొక్క, సంఘర్షణ=ఒరయుటచేత, ఉత్పత్త=ఎగయుచున్న, భుజ=బాహువులయొక్క, అంగద = కేయూరములయొక్క, మణి=మణులయొక్క, చూర్ణ = పొడియొక్క, పతంపర=సమూహము; నిండారకొ=పనిపూర్ణముగ; కప్పినకొ = కప్పఁగా; అప్పటకొ = ఆఫలమందు;

చూడనోపమిక్ = చూడఁజాలమివలన; సంజాతమూర్ఖమహత్త్వంబునక్. - సంజాత = పుట్టిన, మూర్ఖ = మూర్ఖయొక్క, మహత్త్వంబునక్ = మహిమ చేత; గ్రక్కునక్ = శీఘ్రముగ; తెల్లు నీలోత్పలకులంబుచెలువునక్. - తెల్లు = పడుచున్న, నీలోత్పల = నల్ల గలువలయొక్క, కులంబు చెలువునక్ = గుంపుయొక్క యందము చేత; వలుఁదకంబంబుల పయిక్. - వలుఁద = స్థూలమగు, కంబంబులపయిక్ = స్తంభములమీఁదనుండి; జల్లునరాలు నీలోత్పలబాణకులంబులక్. - జల్లు నరాలు = జల్లుమనుశబ్దముతోఁబడుచున్న, నీలోత్పలబాణ = నల్ల గలువబాణములయొక్క, కులంబు లక్ = సమూహములను; కని = చూచి; అలరుచుక్ = సంతోషించుచు; సుకరభ్రమరకప్రకరభౌ గ్యంబును. - సుకర = సులభమగు, భ్రమర = ముంగురులయొక్క, తుమ్మెదలయొక్క, ప్రకర = సమూహముయొక్క, భౌగ్యంబును = ఆతిశయమును; సురుచిరకైరవదళలోచన సమృద్ధకృత్స్వరూ పవైఖర్యంబును. - సురుచిర = మిక్కిలి మనోహరమైన, కైరవదళలోచన = తోవఁజేరులవంటి కన్నుల చేత, తోవఁజేరుల నెదుకన్నుల చేతనని కుముదిసీపరమగు వర్ధము, సమృద్ధకృత్ = సంతసము నుజేయుచున్న, స్వరూప = ఆకృతియొక్క, వైఖ్యంబును = రీతియును; నుండరకింజల్క మాంజా ల్యంబును. - నుండర = మనోజ్ఞమగు, కింజల్క = అకరవుయొక్క, కేసరములయొక్కయని కుముది సీపరమగువర్ధము, మాంజాల్యంబును = చక్కఁదనమును; శోభిల్లక్ = ప్రకాశించునటులు; ఉల్లసిల్లున ల్లకీపల్ల నాధరామతల్లి కలక్. - ఉల్లసిల్లు = ప్రకాశించు, సల్లకీపల్లవాధరామతల్లికలక్ = అందుగు చిగురాకువంటిమోవిగల శ్రేష్ఠస్త్రీల యందు; సరసకళాపాలికారోచమానకువలయేక సేవామనోర థంబునక్. - సరస = శ్రేష్ఠమగు, కళా = కాంతులయొక్క, పాలికా = శ్రేణి చేత, రోచమాన = ప్రకా శించు, కువలయేక = చంద్రునియొక్క, సేవా మనోరథంబునక్ = సేవింపవలెనను శోరిక చేతను; ఏతెంచినకుముదలతికలంగాక్. - ఏతెంచిన = వచ్చిన, కుముదలతికలంగాక్ = కలుపఁజేరులనుగా; తలంచిన = తలచి; కుముదలతికలను భ్రాంతిచేత నని భావము; నభోంతరవాపస్యమాన మరుస్తాన వతీపాతిత సంతానలతాంతజాగళ్యమానమరందబిందుసందోహకుహనా మహితహిమపుష్ దర్శనంబులకుక్. - నభోంతర = ఆకాశమధ్యమందు, వాపస్యమాన = నివసించియున్న, మరుస్తా నవతీ = దేవాంగనలచేత, పాతిత = పడవైవఁబడిన, సంతానలతాంత = కల్పతరుపుష్పములవలన, జాగళ్యమాన = మిక్కిలి స్రవించుచున్న, మరందబిందు = మకరందపు చినుకులయొక్క, సందో హ = సమూహమనెడి, కుహనా = కపటముచే, మహిత = ఓప్పిన, హిమపుష్పత్ = మంచుబొ ట్లయొక్క, వర్షంబులకుక్ = వానలకు; ఎట్టులోర్పునని = ఎటులుసహించునని; తన్వైత్రిగౌరవం బునక్. - తత్ = ఆతోవతీవలయొక్క, మైత్రి = మిత్రత్వమందు, గౌరవంబునక్ = ఆదరముచే త; నీడగాఁజేరినచంద్రాతపమండలంబు బెడంగునక్. - నీడగాఁ = అచ్చాదనగా, చేరిన = పొం దిన, చంద్రాతపమండలంబు బెడంగునక్ = వెన్నెలమండలంబు పగిది; కురంగలోచనామణు లచైక్ = శ్రీలమీఁద; ఎత్తినయుల్లాభంబులచైక్ = ఎత్తినమేలుకట్టులమీఁద; దృష్టి = చూపు; వెల్లవిరియించుచుక్ = ప్రపహింపఁజేయుచు; అభంగురమార్దంగిక మృదంగధిమిధిమిధ్యానం బులును. - అభంగుర = అధికములగు, మార్దంగిక = మృదంగమువాయించు వారియొక్క, మృ దంగ = మృదంగ సుబంధులగు, ధిమిధి మిధ్యానంబులును = ధిమిధిమిధ్వనులును; ఆతివేలతాళిక తాళనిస్వానంబులును. - ఆతివేల = అధికమగు, తాళిక = తాళమును వాయించువారియొక్క, తాళ = తాళములయొక్క, నిస్వానంబులును = ధ్వనులును; అనూనవాంశికవంశికానేకరాగతా

నంబులును. - అనూన=అధికమగు, వాంకిక = వేణువాద్యము వాయించువారియొక్క, వంకిక = వేణువాద్యములయొక్క, అనేక=అనేకములగు, రాగ=భైరవ్యాదిరాగములును. తానంబులును= తయను యక్షరమును జేర్చి పాడునట్టి పాటలును; అనమానగాయక గానంబులును. - అనమానః సరిలేని, గాయక=గానముఁ జేయువారియొక్క, గానంబులును=గీతములును; అతిశయిల్గ = అతిశయింపఁగ; అత్తియతాండవ విలాసప్రతిమానభావనరీస్పృత్యమాన సురమినలోననా జనంబులమీఁదికి. - అత్తియ=తమసంబంధియగు, తాండవ=నాట్యముయొక్క, విలాస = క్రీడతోటి, ప్రతిమానభావ = సాదృశ్యముయొక్క, భావనా = భావనచేత, సరీస్పృత్యమాన = మిగుల నాట్యముఁజేయుచున్న, సురమినలోచనా జనంబులమీఁదికి=వేల్పుమచ్చెకంటుల మీఁదికి; కుప్పించి = ఎగనీ; తిరస్కరించి = తెగడి; మరలంజేయఁబడన = మరలవచ్చు పగిది; లాఁగులువైచుచుక = గంతులువేయుచు; పటలెంచు బిరుదుపాత్రలక = ఏతెంచునట్టి సామర్థ్యముగలవేళలను; నేత్రంబులక = కన్నులచేత; ఆనుచుక = క్రోలుచు, చూచుచునని భావము; అనదృశంబును = సరిలేనిదియును; అపాజ్ఞన సగోచరంబును = మనోవాక్కులకు గోచరముగానిదియును; అత్యద్భుతంబును=అతివిస్మయకరంబును; అభూత పూర్వంబును=మున్నెన్నఁడును లేనిదియును; అనితరలభ్యంబును=ఒరులకుఁబొంద నలవిగానిదియును; అగువైభవంబునక=అగునట్టి విభవముచేత; పాంచాలభూపాలమందిరంబు=క్షణిదోదయరాజగృహమును; చేరంజనుఁగమయంబునక=చేరఁబోవునమయమందు. దీనికుత్తర పద్య ఫక్రియతో నన్వయము.

శా. ఛద్వాన్యాంకురితత్రపాభరయుతేఃక్షారీతి నాలేఖరా

టృద్ధిం జక్కఁగ నెక్కి వచ్చుధరణీభర్తం గనం దత్పురీ
పద్మాస్యామణు లెల్ల సమృదము లొప్పం జేరి రంచు నిగిర
సృద్ధాఘంబుల నూపురార్థటిక లోజం జాటె వేగస్థితిక.

49

టీ. ఆలేఖరాటృద్ధిక్=అయైరావతమును; చక్కఁగక=సుందరముగా; ఎక్కి=అధిష్ఠించి; వచ్చుధరణీభర్తక = వచ్చుచున్నసుచంద్రుని; ఛద్వాన్యాంకురితత్రపా భరయుతేక్షారీతిక. - ఛద్వాన్య=అకపటముగా, అంకురిత=పొడమిన, త్రపా=లజ్జయొక్క, భర = అతిశయముతో, యుత=కూడుకొన్న, ఈక్షారీతిక=వీక్షణములయొక్క భంగిచేత; కనక=చూచుటకు; తత్పురీపద్మాస్యామణులెల్లక=అపురకాంతలెల్లరు; సమృదములు=సంతసములు; ఒప్పుక=అతిశయింపఁగా; శిరస్సద్ధాఘంబులక. - శిరస్సద్ధ=మేడలయొక్క, ఓఘంబులక = నమూనామలయందు; చేరిరంచుక=వచ్చిరనుచు; నూపురార్థటికలు. - నూపుర=అందెలయొక్క, అర్థటికలు = కోలాహలములు; ఓజక=క్రమమున; వేగస్థితిక = శీఘ్రియగ; చాటెక = చాటించెను.

సుచంద్రుఁడు వేల్పుటనుఁగ నెక్కి పురవీధియందు వచ్చుచుండఁగాఁ దత్పురకాంతలెల్లరు నారాజచంద్రుని సమృదమునఁ జూచుటకు మేడలెక్కిరని యాకాంతలనూపురార్థటియెల్లరికిని దెలియుటకై చాటి వినిచె నని భావము.

సీ. పుణ్యవాసన పొంగి • పొరలె నాఁ జెమట పై

కొనఁ గప్పురపుపూత • గుమ్మరనఁగఁ

బరువూనుబుద్ధి వెంబడిఁ బర్వరాగంబు

గతిఁ జలన్తఱిహార • కాంతి నిగుడఁ

ద్వర నేగ దృక్పీఠి • తవయస్య దెల్పుదా

రి వతంశితాబ్జాత • భృంగి మ్రోయ

మోమునభఃకాలమునఁ గై శృఙ్గునసీమ

సారుమిం చన హైమ • సరము వ్రాల

తే. నలక లరవీడఁ దనుఁ జూచి • యలరి వాడ

నకులు గొనియాడ నంఘ్రిల • జవము గూడఁ

జొక్కమగుమేడ కేతెంచె • నుక్కప్రోడ

యింపు దొలఁకాడ గోత్రామ • రేంద్రుఁ జూడ.

50

టీ. పుణ్యవాసన.-పుణ్య=మనోజ్ఞ మైన, వాసన=వలపు; పొంగి=ఉబికి; పొరలెనాఁ = పొర్లినోయన; చెమట=స్వేదము; పైకొనఁ = కలియఁగా; కప్పురపుపూత=కర్పూరగంధము; గుమ్మరనఁగఁ = గుమ్మరివాసనగొట్టఁగా; పరువూనుబుద్ధివెంబడిఁ = పరుగెత్తుచున్న మతివెంట; పర్వరాగంబుగతిఁ = వ్యాపించునట్టి అనురాగముపగిది; చలన్తఱిహార కాంతి = కదలుచున్న మణిసరములయొక్క కాంతి; నిగుడఁ = వ్యాపింపఁగా; త్వరఁ = త్వర చేత; ఏగఁ = పోవుటకు; దృక్పీఠి తవయస్య దెల్పుదారిఁ = దృష్టి చేతపంపఁబడిన చెలియ దెలుపుటగిది; వతంశితాబ్జాత భృంగి.-వతంశిత = అవతంసముగాఁ జేయఁబడిన, అబ్జాత = కమలమందలి, భృంగి = ఆడుతున్న ద; మ్రోయఁ = మొరయఁగా; మోమునభఃకాలమునఁ = ముఖమనువర్గాకాలమందు; కై శృఙ్గునసీమఁ = కేశ సంఘమను మేఘమునందు; సారుమించనఁ = మనోజ్ఞ మగు మెరిసినట్లు; హైమసరము = చందకసరము; వ్రాలఁ = ఓడుగుచుండఁగా; అలకలు = ముంగురులు; అరవీడఁ = సగమువీడఁగా; తనుఁ = తన్ను; చూచి, అలరి = నంతెనించి; వాడసకులు = పొరుగుచెలులు; కొనియాడఁ = పొగడఁగా; అంఘ్రిలఁ = అడుగులయందు; జవముగూడఁ = వేగముచేరఁగా; ఇంపు = సొంపు; దొలఁకాడఁ = అతిశయింపఁగా; గోత్రామరేంద్రుఁజూడఁ = నుచంద్రుడను శివుగలభూలోక దేవేంద్రునిచూచుటకై; ఒక్కప్రోడ = ఒకప్రార్థన; చొక్కమగుమేడకుఁ = కేశవ్యమగు సౌధమునకు; ఏతెంచెఁ = వచ్చెను.

మంచిపరిమళము పొంగెనా యనఁజెమట పైకొనఁ గర్పూరగంధపువాసన పరిమళించుచుండఁగా, పరుగెత్తుబుద్ధివెంబడి ననురాగమువలె నెమరిసిహార కాంతివ్యాపించుచుండఁగా, (మణికాంతి బుద్ధివెంబడిపోవుచున్న అనురాగము న్నుటులున్న దని హృదయము) త్వరగాఁ పోవుటకై

దృష్టిచేపంపఁబడినచెలియదెలుపుపగిది అలంకారార్థము ధరియించిన తామరిలోనున్నభృంగము అటుచుండఁగా, ముఖమనువర్షాకాలముందు కైశ్ర్యమనుమేనుమందు మెఱపువలెఁ జంపకసరము వ్రేలాడఁగా, ముంగురులు వీడఁగ, పోవుచున్నతన్నఁజూచి పొరుగుచెలియలందఱు కొనియాడుచుండఁగ, సుచంద్రుని జూడ, నొకకాంత వచ్చెనని భావము.

చ. తిలకము దీర్చి దీర్పక సతీమణి యొక్కతె హీరదర్పణం

బలరఁ గరంబునం జనవారాగ్రణిఁ గన్గెన వచ్చె ధామమం.

డలి నిను లోక బాంధవు ఖడాఖడి నేచినయట్టిచల్లమిం

చులదొరఁ బట్టి తెచ్చితిని * జమ్మని చేరుదినాధిదేవినాఁ.

51

టీ. సతీమణియొక్కతె=స్త్రీరత్నమగునొకకాంత; తిలకముదీర్చిదీర్పక=బొట్టుదిద్దిదిద్దకయే; హీరదర్పణంబు=వజ్రమయమగునద్దము; కరంబునఁ = కేలున; అలరఁ=ఒప్పుచుండఁగా; జనవారాగ్రణిఁ = రాజశ్రేష్ఠుఁడగుసుచంద్రుని; కన్గెనఁ=చూచుటకై; ధామమండలిక.-ధామ=కాంతియొక్క, మండలికఁ=నమూనాముచేత, ప్రతాపపుంజముచేతననిదోచుచున్నది; లోక బాంధవుఁ=లోకప్రియుఁడగు, సూర్యుఁడని తోచుచున్నది; నినుఁ=నిన్ను; ఖడాఖడి=కఠినముగా; ఏచినయట్టిచల్లమించులదొరఁ.-ఏచిన=శ్రమపెట్టిన, అట్టిచల్లమించులదొరఁ=అటువంటిచంద్రుని; పట్టి=పట్టికొని; తెచ్చితిని = తీసికొనివచ్చితిని; చమ్మని=చూడుమనుచు; చేరు దినాధిదేవినాఁ = సమీపించిన దినాధిదేవతయో యనునటులు, వచ్చెఁ=వచ్చెను.

ఒకకాంత రవలయద్దముకేలఁ బూని బొట్టుదిద్ది దిద్దకయే, నిన్నుఁ బూర్వము బాధించినచంద్రుని బట్టితెచ్చితిఁ జూడుమని వచ్చు దినాధిదేవతయో యనునటులు, సుచంద్రునిఁ జూచుటకై వచ్చెనని భావము. ఈపద్యమందు త్రేప్తికాలంకారము.

చ. తరుణి యొక్క ర్తి వేగజనితశ్రమవాఃపరిపృక్తమానితాం

బరయయి పైట జూట నెడఁ * బాణి ఘటించి మిహిస్థలీపురం

దరుఁ గన నేగుదెంచెఁ గడు * దక్కితి నీకని నిర్మలాత్మతో

నిరుపమచిత్తవాసగతఃసీరరుహంబకు ముట్టుపోలికఁ.

52

టీ. తరుణియొక్క ర్తి=ఒకయువతి; వేగజనితశ్రమవాః పరిపృక్తమానితాంబరయయి.-వేగ=వేగముచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, శ్రమవాః=స్వేదోదకముచేత, పరిపృక్త=తడుపఁబడిన, మానిత=శ్రేష్ఠమగు, అంబరయయి=వస్త్రముగలదియై; పైట=పయ్యెడ; జూట=జాటుచుండఁగా; ఎడఁ=తోడ్చున; పాణిఁ=హస్తమును; ఘటించి = ఉంచు; మిహిస్థలీపురందరుఁ=భూలోక దేవేంద్రుని; కనఁ=చూచుటకై; గడుఁ=మిక్కిలి; నీకుదక్కితికఁ = నీకుస్వాధీనయ్యితిని. అని=ఈప్రకారముచెప్పి; నిర్మలాత్మతోఁ=నిర్మలాంతః కరణముతో; నిరుప

మతిత్తవానగత నీరయహంబుకొన్.—నీరుపమ=నిస్సమానమగు, చిత్తి =హృదయమునందు, వాస = వసతిని, గత=పొందిన, నీరయహంబుకొన్=కమలాత్మని, కమలబాణములుగల మన్మథుని నని స్వభావార్థము; ముట్టుపోలికకొన్=స్పృశించుపగిది; ఏగుడెంచెకొన్=వచ్చెను.

ఒకకాంత నుచంద్రుని జూచుటకై అతివేగమువలన నైన చెమటచేఁ దడుపఁబడిన వస్త్రముగలదై పైఁటకొంగు వేగిరపాటుచే జాఱఁగా దానినపరించుటకై ఎదఁబాణిఁజేర్చి వచ్చుచుండఁగా, హృదయగత నీరయహంబుకుని స్పృశించి నిక్కముగ నీకు దక్కితినిని చెప్పిన దానివలె, నుండే నని భావము. అనఁగా నార్థ్యవస్త్రముతో భగవంతుని ముట్టిప్రమాణము చేసి నిక్కముగ నీకుదక్కితినిని చెప్పుచున్నదానిపగిది వచ్చెనని ముఖ్యాశయము.

మ. కనకాంగీతిలకం బోకర్తు పతి సింఁగారిండుచుం గేల నూ

తనముక్తావళి వ్రేల వచ్చె నలగోత్రాకాంతు వీక్షింపఁ జ

క్కనిక్రోమ్మగ్గలపేరు పూని లలిమైఁ గందర్పసామ్రాజ్యల

క్ష్మీ నవేహ న్వరియింపఁ జేరె నని నెఱ్ఱిం జూపఱు లైచ్చుగకొన్. 53

టీ. కనకాంగీతిలకంబు=సారీతిలకమగు; ఒకర్తు=ఒకకాంత; పతికొన్=పెనిమిటిని; సింగారిండుచుకొన్=అలంకరించుచు; కేలకొన్=హస్తమందు; నూతనముక్తావళి=క్రోత్తముత్యపుషేరు; వ్రేలకొన్=వ్రేలాడుచుండఁగా; అలగోత్రాకాంతుకొన్=అనుచంద్రుని; వీక్షింపకొన్=చూచుటకై; చక్కనిక్రోమ్మగ్గలపేరు = అందమగు క్రొత్తమొగ్గలసరమును; పూని=గ్రహించి; లలిమైకొన్=ప్రేమచేత; కందర్పసామ్రాజ్యలక్ష్మీ.—కందర్ప=మన్మథునియొక్క, సామ్రాజ్య=సమ్రాట్టుతనముయొక్క, లక్ష్మీ=కమల; నవేహకొన్.—నవ=నూతనమైన, ఈహకొన్=వాంఛచేత; వరియింపకొన్=కోరుటకు; చేరెకొన్=వచ్చెను. అని=అనుకొనుచు; నెఱ్ఱికొన్ = ప్రేమతో; చూపఱుకొన్=చూచుచుండువారు; మెచ్చుగకొన్=పొగడఁగా; వచ్చెకొన్=వతించెను.

అనఁగా నొక సారీతిలకము తనపతినిలంకరించుచుఁ గరమందు ముక్తాసరమును గైకొని యీనుచంద్రునిఁ జూడ మదనసామ్రాజ్యలక్ష్మీ యితనిని వరియించుటకు మొగ్గలదండదీసికొని వచ్చెనని చూపఱులు మెచ్చునట్లు వచ్చెనని భావము.

చ. తరళితపారిజాతనుమఁదామకవాసన పిక్కటిల్ల వి

స్ఫురదహిశత్రురత్నమయఁభూషణదీధితి వర్ష నొక్కనుం

దరి నృపుఁ గాంచ వచ్చె వడిఁ గదద్విభవంబు నురేంద్రవైభవేం

దిర నెకనక్కెమాడ జగఁతిం గన నెందుమఘోని తీరునకొన్. 54

టీ. తరళితపారిజాత సుమదామకవాసన.—తరళిత=చరించిన, పారిజాత సుమదామక=స్పృహితపుష్పసరముయొక్క, వాసన=వలపు, వెల్పులమాఁకు పువ్వులసరముయొక్కవలపుని

శచీపరమగునర్థము; పిక్కటిల్లకొ=అతిశయింపఁగా; నిస్సూరదహి శత్రురత్న మయభూషణి దితి.-విస్సూరతో=ప్రకాశించుచున్న, అహి శత్రురత్నమయ=గరుడపచ్చల మయమైన, భూషణ=ఆభరణములయొక్క, దీధితి=కాంతి, ఇంద్రనీలమణిమయ భూషణకాంతియని శచీపరమైన యర్థము, పర్వకొ=వ్యాపింపగా; ఒక్కసుందరి=ఒక కాంతి; నృపుకొ=సుచంద్రుని; కాంచకొ=చూచుటకై; వడికొ=వేగముతో; జగతికొ=భూమియందు; తద్విభవంబు=అనుచంద్రునిసంపద; సురేంద్రవైభవేందికొ=ఇంద్రవిభవలక్ష్మిని; ఎకసక్కెమాడకొ=పరిహసించుచుండఁగా; కనకొ=చూచుటకై; ఒందుమఘానితీరునకొ=వచ్చుకచీడేవివలె; వచ్చెకొ=వచ్చెను.

అనఁగా నొకకాంత పారిజాతసుమనరముయొక్క వాసన పర్యచుండఁగా అహిశత్రురత్నమయ భూషణములకాంతి అతిశయింపఁగా నీసుచంద్రునిజూడఁబుడమి నింద్రనంపదను హసించు నీసుచంద్రుని సంపదను జూడ వచ్చినశచీడేవివలె వచ్చె ననిభావము.

మ. అనురాగంబునకన్న మున్ను హృదయం • బాసన్ననోపీధిక
న్నను ము స్వీక్షణవంక్రి యంతకును ము • న్నాదప్రవేగంబు చా
ల నహంపూర్విక నెంద వచ్చె నతిహేలావై భవశ్రీయుతికొ
ఘనవేణీతిలకం బొకర్తు ధరణీకాంతాగ్రణిం గన్దెనకొ.

55

టీ. ఘనవేణీతిలకంబు=కాంతాతిలకమగు; ఒకర్తు=ఒక కాంతి; ధరణీకాంతాగ్రణికొ=భూపతిశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుని; కన్దెనకొ=చూచుటకై; అతిహేలావై భవశ్రీయుతికొ.-అతిహేలా=అతి విలాసముయొక్క, వైభవ=విభవముయొక్క, శ్రీ=కాంతియొక్క, యుతికొ=యోగముచేత; అనురాగంబున కన్నకొ=అనురక్తికంటె; మున్ను = ముందు; హృదయంబు=చిత్తము; ఆసన్ననోపీధికన్నను=అమేలిహృదయప్రదేశమునకన్న; ముకొ=ముందు; స్వీక్షణవంక్రి=దృశ్యిణి; అంతకునుముకొ=అంతకంటెముందు; పాదప్రవేగంబు=అంగులుజవము; చాలకొ=మిక్కిలి; అహంపూర్వికకొ = నేనుముందు నేను ముందనుటను; ఒందకొ = పొందఁగా; వచ్చెకొ=వచ్చెను.

ఒకకాంత మిక్కిలి విలాసముతో ననురాగహృదయ పీక్షణపాదవేగములు అహంపూర్విక నొందునట్లు వచ్చెనని భావము.

మ. సకిచా లిట్లుశుభాప్తి వచ్చుపతిఁ గాంచం జేరి యవ్వేళ మా
క్రికజాలాక్షతపాళిఁ జల్లె నలధాశ్రీనేతపై మల్లికా
ప్రకరంబు ల్లఘుమాసలక్ష్మి పరియింపం బెంపుతో వచ్చుచై
త్రికుమీదకొ సుమజాలకేసరము లెంతే వైచుచందంబునకొ.

56

టీ. సకిచాలు=సకియలబంతి; ఇట్లు=వక్ష్యమాణప్రకారముగ; శుభాప్తికొ=శుభలక్షణప్రాప్తిచేత; వచ్చుపతికొ=వచ్చుచున్న సుచంద్రుని; కాంచకొ=చూచుటకై; చేరి = పొంది;

అవ్యేళక్=అనమయమందు; మాత్తికజాలాక్షతపాలిక్.-మాత్తికజాల = ముత్యములగుంపును, అక్షతపాలిక్=అక్షతశ్రేణిని; అలగ్నాత్రీనేతపైక్=అనుచంద్రునిమీద; మధుమాసలక్ష్మీ=వసంతలక్ష్మీ; వరియింపక్=వరించుటకై; పెంపుతోవచ్చుచైత్రమిదక్=అతిశయముతోవచ్చువసంతునిమీద; మల్లికాప్రకరంబుల్=మల్లికాకుసుమ సమాహములను; సుమజాలకేసరములు=పుష్పజాలకింజల్కములను; ఎంతేక్=మిక్కిలి; వైచుచిందంబునక్ = చల్లువిధముగ; చల్లెక్=చల్లెను.

అనఁగా వసంతలక్ష్మీ వరియించుటకై వచ్చుచైత్రునిమీద తెల్లనిమల్లికలను పచ్చనికుసుమకేసరములను చల్లువిధముగ నీనుచంద్రునిపై చూడవచ్చినపురకాంతలు మాత్తికములను అక్షతలను చల్లి రని భావము.

మ. జలజాప్తాన్వయమాళి యప్పు డలపాంచాలేంద్రచంచన్ద్రణీ

నిలయాభ్యంతికసీమ లేఖవరదంతిం డిగ్గి యమ్మేటి యు

త్కలికానంపదచే నెదుర్కొన లతాగ్రతీశిరోరత్నమం

డలి యారాత్రికముల్ ఘటింప బుధసంతానంబు దీవింపఁగన్.

57

టీ. జలజాప్తాన్వయమాళి=సూర్యవంశశ్రేష్ఠుడగు సుచంద్రుడు; అప్పుడు=అనమయమందు; అలపాంచాలేంద్రచంచన్ద్రణీనిలయాభ్యంతికసీమక్.-అలపాంచాలేంద్ర = అక్షణదోదయునియొక్క, చంచల్ = ప్రకాశించుచున్న, మణీనిలయ = మణిమయగృహముయొక్క, అభ్యంతికసీమక్=సమీప ప్రదేశమందు; లేఖవరదంతిక్.-లేఖవర = ఇంద్రునియొక్క, దంతిక్=విరావతమును; డిగ్గి=దిగి; అమ్మేటి=అక్షణదోదయుడు; ఉత్కలికానంపదచేక్ = సంతోషాతిశయముచేత; ఎదుర్కొనక్=ఎదురుకొనఁగా; లతాగ్రతీశిరోరత్నమండలి = నారీశిరోమణుల సమాహము; ఆరాత్రికముల్=ఆరతులను; ఘటింపక్=ఘట్టిల్లఁజేయుఁగా; బుధసంతానంబు=విద్యాంసులయొక్క సమాహము; దీవింపఁగన్ = అశీర్వాదింపఁగా. దీకి కుత్తర పద్యస్థక్రియతోనవ్యయము.

చ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు బరాబరి యూన్వః జేంతలం

గలసి నిజాప్తబంధుమహికాంతచయం బరుదేర నొక్కనె

చ్చేలికయిదండఁ జేకొని వచింపఁగ రానియ్యూయార మెచ్చని

ర్తలినవివాహారత్నమయమండపరాజముఁ జేరె నయ్యెడన్.

58

టీ. లలితసువర్ణ వేత్రికకులంబు, లలిత=మనోజ్ఞమైన, సువర్ణ వేత్రిక = బంగారుతెత్తపు వారలయొక్కకులంబు=సమాహము; బరాబరి=పాచ్చరికను; యొక్కన్ = చేయుచుండఁగా; చేంతలక్=ఇరుప్రక్కలయందు; కలసి=కలిపికొని; నిజాప్తబంధుమహికాంతచయంబు.-నిజ=స్వకీర్ణులగు, ఆప్త=మిత్రులును, బంధు=బంధుగులు, మహికాంత=రాజులు, చయంబు = వీరభ

యొక్క సమాహము; అరుదేరక = ఎచ్చుచుండఁగా; ఒక్క నెచ్చెలికయిదండక = ఒక నే
ప్రకానిహస్తమును; చేకొని = గ్రహించి; వచింపఁగరానియొక్కరము = చెప్పనలవిగాని
విలాసము; ఎచ్చక = అతిశయింపఁగా; నిర్మలినవివాహరత్నమయమండపరాజము. - నిర్మలిన =
= పరిశుద్ధమగు, వివాహ = వివాహసంబంధియగు, రత్నమయ = మణిమయమగు, మండపరాజముకొ
మండపశ్రేష్ఠమును; చేరెక = పొందెను. ఆర్యుడక = ఆనమయమందు. పైపద్యముతో నన్వయము.

క. నరపతి పాంచాలక్షితి, వరుపనుపునఁ గనకపీఠి * వసియించి యన
ర్ఘ్యురుచిఁ గనుపట్టెఁ బ్రాజ్ఞహి, ధరవిధింబాలుచుత్తుహిన * ధామౌనిచాయక.

టీ. నరపతి = సుచంద్రుఁడు; పాంచాలక్షితి వరుపనుపునక = త్నానదోదయునియాజ్ఞ చేత;
కనకపీఠి = బంగరుపీఠయందు; వసియించి = కూర్చుండి; అనర్ఘ్యురుచిక. - అనర్ఘ్య = వెలలేని,
రుచిక = కాంతి చేత; ప్రాజ్ఞహి ధరవిధిక = పాడుపుకొండపట్టున; పాలుచుతుహిన ధామౌనిచా
యక = కానవచ్చుచున్న చందమామపగిది; కనుపట్టెక = చూపట్టెను.

సుచంద్రుఁడు త్నానదోదయునిపంపున బంగరుపీఠమీఁద కూర్చుండి ఉదయపర్వత
మందుఁ గానవచ్చుచంద్రునివలెఁ జూపట్టె నని భావము. ఉపమాంకారము.

చ. విమలబుధాంతరంగనవ * విస్తయదంబు మహానదృక్షరా
ట్ప్రిమదకరంబు నై దనరు * భవ్యమహంబునఁ బొల్పుపూరుషో
త్తముపద ముల్లనత్ప్రియవి * ధానముతోఁ గడిగెం బ్రజేశుఁ డా
త్మమహిళ నించుదివ్యజల * ధారలఁ గాంచనపాత్ర నత్తతిక. 60

టీ. విమలబుధాంతరంగనవవిస్తయదంబు. - విమల = స్వచ్ఛమైన, బుధ = విద్వాంసుల
యొక్క, అంతరంగ = మనమునకు, నవవిస్తయదంబు = నూతనమగునచ్చెరువు నిచ్చుచున్నదియు;
మహానదృక్షరాట్ప్రిమదకరంబునై. - మహత్ = అధికమగు, అనదృక్ష = సరిలేని, రాట్ = రాజుల
కు, ప్రమదకరంబునై = నతనమునిచ్చుచున్నదియునై; తనరుభవ్యమహంబునక. - తనరు = ఒప్పుచు
న్నదియు, భవ్య = బంగళకరమైన, మహంబునక = లేజస్సు చేత; పాలుచుపూరుషోత్తముపదము =
ప్రకాశించుచున్న పుష్కలశ్రేష్ఠుఁడగు సుచంద్రునియొక్క పాదమును; ఉల్లసత్ప్రియవిధానము
తోక. - ఉల్లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రియ = ప్రియమగు, విధానముతోక = విధిచే, శాస్త్రచోది
తమార్గము చేసెనుట; ప్రజేశుఁడు = త్నానదోదయరాజు; అత్మమహిళ = తనయొక్క కాంతి; నించు
దివ్యజలధారలక. - నించు = పూరించుచున్న, దివ్య = మనోజ్ఞమగు, జలధారలక = ఉదకధారల
చేత; కాంచనపాత్రిక = సువర్ణపాత్రయందు; కడిగెక = కడిగెను. ఇచట, విమలమగు, బుధ =
దేవతలయొక్క, అంతరంగమునకు, నవవిస్తయదంబును; మహత్ = అధికఁడగు, సత్ = శ్రేష్ఠుఁ
డగు, ఋతురాట్ = చంద్రునకు, ప్రమదకరంబును; పూరుషోత్తముపదము = విష్ణుపాదమును; ప్రజే
శుఁడుఁబ్రహ్మ; ఆత్మమహిళ. = నరవృత్తిదేవి; నించుదివ్యజలధారలచేత కడిగెనను నర్థాంతరము
యోగమున్నది. ఆత్మతోక = ఆనమయమందు. దీనికుత్తడ పదవృత్తక్రియతో నన్వయము.

చ. యువతులు పాటఁ బాడఁగ నఁపొత్తల్కలిక శుభమంత్రజాలకం
 బవనిసురాళిక లైలుప * నాక్షణదోదయరా జాసంగునిం
 పవుమధుపర్క మన్నవకులగ్రణి కుత్సవ మూన్చఁ జంద్రికా
 ధవళవిలోచనాధరసుధారస మిట్టిదె యన్న కైవడిక.

61

టీ. యువతులు=కాంతలు; పాటఁబాడఁగ=పాటపాడుచుండఁగా; అవనిసురాళికల్= భూసురసంఘములు; నవఁపొత్తల్కలిక= నవ=నూతనమగు, ఉత్కలిక= సంతసముచేత; శుభ మంత్రజాలకంబు.=శుభ=మరీగళకరమగు, మంత్ర = మంత్రములయొక్క, జాలకంబు=నమూ హమును; తెలుపఁ=తెలియఁజేయఁగా; అక్షణదోదయరాజు; ఒసంగునింపవు మధుపర్కము.= ఒసంగు=ఇచ్చిన, ఇంపవు=మీనోహరమగు, మధుపర్కము=పెరుంగుతోకలిసిన తేనె మొదలగునది, వివాళామందు వరునికి కన్యాదాత మధుపర్కము వొసంగుట ప్రసిద్ధము; అన్నవకుల గ్రణికిక=అసుచంద్రునకు; ఉత్సవము=వేడుకను; చంద్రికాధవళవిలోచనాధరసుధారసము.= చంద్రికాధవళవిలోచనా=చంద్రికయనుకాంతయొక్క, అధరసుధారసము = మోవియొక్క యమృతరసము; ఇట్టిదె=దీనికి నమమైనదె; అన్నకైవడిక = అనిసరీతిగా; ఊన్చె=చేసెను.

సుచంద్రునకు త్తణదోదయఁ జొసంగినమధుపర్కము చంద్రికయొక్కమోవి తేనె యిట్టిదె యని తెలిపినపది సంతసమూన్చి ననిభావము.

చ. కనకపుగదై నెప్పమహిఁకాంతునిముంగల నప్పు చక్కఁ దా
 ర్చినబలుచెంద్రకావితెర * జిహ్వాదిశాధరభాసమానసూ
 ర్యనికటశోభిసాంధ్యరుచియందము గైకొనఁ బద్మనీవిలో
 చనకమలానుమోదరసజాతము మిక్కిలి హెచ్చఁ జేయుచుక:

62

టీ. అప్పు=అసమయమందు; కనకపుగదై= బంగరసీతమందు; ఒప్పమహిఁకాంతుని ముంగలక= ఒప్పయన్న సుచంద్రునియెదుట; తార్చినబలుచెంద్రకావితెర = రచించిన గొప్పచెంద్రకావితనైగల కాండవటము; పద్మనీవిలోచనకమలానుమోదరసజాతము.=పద్మనీ=పద్మనీజాతి స్త్రీలయొక్క, పద్మలతలయొక్క, విలోచనకమల = తామరలవంటికన్నులకు, కన్నులవంటి తామరలకు, అనుమోదరస=సంతోషరసములయొక్క, జాతము=గుంపును; హెచ్చఁజేయుచుక = అతిశయింపఁజేయుచు; తార్పక=రచియింపఁగా; జిహ్వాదిశాధర భాసమానసూర్యనికటశోభి సాంధ్యరుచియందము.=జిహ్వాదిశాధర=పొద్దుపుకొండయందు, భాసమాన= వెలుంగుచున్న, సూర్య = సూర్యునియొక్క, నికట=సమీపమందు, శోభి=ప్రకాశించుచున్న, సాంధ్య=ఉదయసంధ్యాసంబంధియగు, రుచి=కాంతియొక్క, అందము=సౌందర్యమును; కైకొనెక=గ్రహించెను.

"బంగరసీతమందుఁ గూర్చున్న సుచంద్రునియెదుటఁజంద్రకావితెరఁ బట్టి యుండఁ గానది పొద్దుపుకొండపైఁ బొల్చుచు సూర్యునిముందరఁ వెలుంగుచున్న యందయఁగాగముపగిది"

బచ్చి నీలోఁచిన కమలములకు వికాసమును జేయుచుఁ బ్రకాశించెనని భావము. ఇఁకట నుపమా
లంకారము.

శా. ఆవేశకో త్కణదోదయక్షితివరాభ్యర్థస్థలిం జేర నా

శ్రీవారంబుల కెచ్చరించి బలుహాళిం దత్పురోధుం మమా

దేవీనన్నిధిఁ బొల్పుభూపసుతఁ వోడ్డెచ్చెక్ వరశ్రీ మమా

గ్నేవరోచిహవేషు యంచు సరసోక్తి నూభసురు ల్పల్కుఁగఁ.

63

టీ. ఆవేశకో=ఆనమయమందు; త్కణదోదయక్షితివరా భ్యర్థస్థలిం=త్కణదోదయరా
జసమీపమును; చేరకో=పొందుటకు; పురోధుండు = పురోహితుఁడు; ఆశ్రీవారంబులకుకో=
వయస్యాసమాహములకు; ఎచ్చరించి=ఎచ్చరికఁజేసి; బలుహాళిఁ=అత్యాస క్తిచేత ; ఉమా
దేవీనన్నిధిఁ=పార్వతీదేవి సన్నిధానమునందు; పొల్పుభూపసుతఁ = ఉప్పియున్న చంద్రిక
ను ; వరశ్రీకో = శ్రేష్ఠమగుకోభ చేత, మమాగ్నే వరోచిహవేషుయంచు సరసోక్తికో.—
మమాగ్నే వరోచిహవేషుయంచుకో, = ఈమంత్రహాపమగు, సరసోక్తికో = ఉత్తమ
వాక్యమును; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు ; పల్కుఁగఁ=వచింపఁగా ; తోడ్డెచ్చెక్=తోడు
కొని వచ్చెను.

సీ. నిఖిలాద్భుతముగ మున్మీటిమన్నీని వె

ల్పడి తోఁచులచ్చినెలంత యనఁగఁ

దళతళ మనుచుక్కఁచెలిచాలు వలగొనఁ

గనుపట్టుశీతాంశుకళ యనంగ

నధికయత్నమున నెయ్యన నడతెంచుర

తీకునిపట్టంపుఁటేనుఁ గనఁగ

భవనైకమోహంబు పొదలాడ నలువయం

తిక మొందుమోహినీ దేవి యనఁగ

తే. చారుకులదేవతానివాసమ్ము వెడలి

యజరవనితాళి చుట్టురా నాళి యత్న

రీతి నెల్లన నడుచుచు నృపులు గాంచి

నిశ్చలత నిల్వ గురుఁ జేరె నెలఁత యపుడు.

64

టీ. నిఖిలాద్భుతముగకో..నిఖిలం=సమస్తజనులకు; అద్భుతముగకో=అశ్చర్యకరముగా;
మున్నీటిమన్నీనికో=సముద్రరాజగుపాలకడలిని; వెల్పడి = వెడలి; తోఁచులచ్చినెలంతయ
నఁగకో..కనఁబడులచ్చిదేనియనఁగ; తళతళయనుచుక్కఁచెలిచాలు=తళతళయని ప్రకాశించు

రిక్కలను కాంతలశ్రేణి; వలగొనక = చుట్టుకొనఁగా; కనుపట్టుకీతాంతుకళయనంగక = చూపట్టుచున్న చందమామకళయన్నట్టుగా; అధికయత్నమునక = బహుప్రయత్నముచేత; ఓయ్యనక = తిన్నగా; నడతెంచురతీకునిపట్టంపుతేనుఁగవఁగక = నడచునట్టిమన్నభుపట్టపుగజమోయనునటులు; భువనైకమోహంబు. - భువన = లోకములకు, ఏక = ముఖ్యమగు, మోహంబు = వలపు; పొదలాడక = వర్ధిల్లునట్లు; నలువయంతికమొందు మోహినీదేవియనఁగక. - నలువయంతికమొందు = బ్రహ్మసమీపము పొందుచున్న, మోహినీదేవియనఁగక = మోహినీదేవియనునట్లు; చారుకులదేవతానినాసమ్మ. - చారు = సుందరమైన, కులదేవత = కులదేవతయొక్క, నివాసమ్మ = ఉనికిపట్టునుండి; వెడలి = బైలుదేలి; అజరవనితాళి = దేవవనితాసంఘము; చుట్టురాక = చుట్టుకొనిరాఁగా; అలియత్నరీతిక. - అలి = సకియలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, రీతిక = భంగిచేత; ఓల్లనక = తిన్నగా; నడుచుచుక = నృపులు = రాజులు; కాంచి = చూచి; నిశ్చలతక = అచంచలతచేత; నిల్వక = నిలువఁగ; అపుడు = ఆసమయమందు; నెలఁత = చంద్రిక; గురుక = తండ్రిని; చేరక = సమీపించెను.

అనఁగా నెల్లరకు నచ్చెరువును గలుగఁజేయుచు, బాలకడలినుండి వెడలినకలిమి నెలంతవలె రిక్కలు వలగొన్న చంద్రకళవలె సతిప్రయత్నముతో నడిపించు మరునిపట్టపుగజమువలె నలువచేరువకుఁబోవు మోహినీదేవివలె, నాచంద్రిక కులదేవతా స్థానమును విడిచి తండ్రిగు విధముఁ జేరె నని భావము.

మ. కనకాంగీమణి యాత్మదృగ్రిపుమహాకంజావళి నైట్టతీ
రునఁ జొక్క మ్మగుమెట్టుఁబొల్పుటిక నంఘ్రుల్లాన్చి యవ్వేళ నా
జననాథాగ్నిణిముంగలన్ని నిలువనోజ నుచ్చునురుల్లంజుల
ధ్వనిఁ గన్యావరణంబుఁ జెప్పిరి పోమోదంబూన బంధుల్లదిక. 65

టీ. కనకాంగీమణి = కాంతారత్నమగుచంద్రిక; ఆత్మదృగ్రిపు మహాకంజావళిక. - ఆత్మ = తనయొక్క, దృక = వేత్రములకు, రిపు = శత్రువగు, మహత్ = అధికమగు, కంజావళిక = తామరపూబంతిని; మెట్టుతీరునక = త్రొక్కురీతిగ; చొక్కమ్మగు మెట్టుఁబ్రాల్పుటికక = శ్రేష్ఠమగు తలఁబ్రాల్పుటికయందు; అంఘ్రుల్ = అడుగులను; తార్చి = ఉంచి; అవ్వేళ = ఆసమయమందు; జననాథాగ్నిణిముంగలక = సుచంద్రునియెదుట; నిలువక = నిలుచుండఁగా; ఓజక = క్రమముగ; భూసురుల్ = బ్రాహ్మణులు; మంజులధ్వనిక. - మంజుల = మనోజ్ఞమగు, ధ్వనిక = ధ్వనిచేత; కన్యావరణంబు = కన్యావరణమును; బంధుల్ = బంధుజనులు; ప్రమోదంబు = సంతసమును; మదిక = మనమునందు; ఊనక = పూనునట్లుగా; చెప్పిరి = వచించిరి.

అనఁగా చంద్రిక తనవేత్రములకు శత్రువగు కనులశ్రేణిని చూడముతోఁ ద్రొక్కుచున్నదానవలె చంద్రబ్రాల్పుటికయందు దడుగు లిడి సుచంద్రునియెదుట నిలువఁగా బ్రాహ్మణుల కిహ్వవరణముఁ జెప్పిరిని భావము.

మ. వనజాక్షు ల్ధవశంబుఁ బొడఁగ మహావాదిత్రనాదంబు బో
 ర్కొనఁ జారూక్తిఁ బురోహితుండు స హరిః * కుర్యా త్సదా మజ్జళ
 మ్మని చిత్రంబుగ మంగళాష్టకము నెయ్యం బొప్పఁగాఁ జెప్పి శో
 భనలగ్నం బదె చేరె నంచు వివరింపక సంభ్రమాఘస్థితిక. 66

టీ. వనజాక్షుల్ = స్త్రీలు; ధవశంబు = ధవళమనుపాటను; పొడఁగ = పొడఁగా; ము
 హూర్తకాలమందు స్త్రీలు కొన్ని దేశములలో ధవళ మనుపాటను బొడుట ప్రసిద్ధము
 “పడఁతుల ధవళములు పెండ్లిపాటలు చెలఁగక” అని ప్రాచీన గ్రంథములయందుఁ
 జెప్పఁబడియున్నది; మహావాదిత్రనాదంబు. — మహత్ = అధికమగు, వాదిత్ర = తతము అన
 ద్ధము సుషిరము ఘనము అనునీవాద్యచతుష్టయముయొక్క, నాదంబు = ధ్వని; బోర్కొనక =
 బోరనిధ్వనిజేయఁగా; చారూక్తిక. — చారు = రమణీయమగు, ఉక్తిక = వచనము చేత; పు
 రోహితుండు = పురోహితుఁడు; సహరిః కుర్యాత్సదామంగళమని. — సహరిః కుర్యాత్సదామం
 గళమనుచు; చిత్రంబుగ = వింతగ; మంగళాష్టకము = మంగళముల యొనిమిదింటిని; నెయ్యం
 బు = ఇంపు; బొప్పఁగా = బిప్పునటులు; చెప్పి = చదివి; శోభనలగ్నంబు = శుభలగ్నము;
 అదె చేరెనంచుక = అదె సమీపించెననుచు; సంభ్రమాఘస్థితిక = ప్రవాహమువంటి సంతస
 మందునికి చేత, అతిసంతోషముచేతననుట; వివరింపక = విశదపఱుపఁగా. పై పద్యముతో
 సన్వయము.

మ. జలజాప్తాన్వయు దైత్యభేదిగఁ దనూజ న్నారెరుక్పాణిగాఁ
 గలితైకాత్మఁ దలంచి యత్తటి నిమాంక న్నాన్యం ప్రదాస్యామి యం
 చలపాంచాలుడు దారఁ బోసిఁ దనకన్యం దత్సుచంద్రావని
 వలజానేతకు లేఖపాలి ప్రసవవ్రాతంబు వర్షింపఁగక. 67

టీ. జలజాప్తాన్వయుక = సూర్యవంశజుడగు సుచంద్రుని; దైత్యభేదిక = నారా
 యణునిఁగాను; తనూజ = కుఁడురగుచంద్రికను; నారెరుక్పాణిగా = లక్ష్మీదేవినిగాను;
 గలితైకాత్మక = ఒప్పుచున్న ఏకచిత్తముతో; తలంచి = ధ్యానించి; అత్తటిక = ఆసయమయ్యెందు;
 ఇమాంక న్నాన్యం ప్రదాస్యామియంచుక = ఇమాంక న్నాన్యం ప్రదాస్యామియను మంత్రము నుచ్చ
 రించుచు; అలపాంచాలుడు = ఆక్షణదోషయరాజు; తత్సుచంద్రావ నివలజానేతకుక =
 సుచంద్రుడను పేరుగల యాభూషణికి; లేఖపాలి = సురసంఘము; ప్రసవవ్రాతంబు = పుష్ప
 సంఘమును; వర్షింపఁగక = కురియఁగా; దారఁబోసిక = ఉదకధారా పూర్వకముగఁ గన్యా
 దానముఁ జేసెను.

అనఁగా సుచంద్రుని నారాయణమూర్తినిగాను చంద్రికను లక్ష్మీదేవినిగాను ఏకచిత్త
 ముతోఁ దలంచి సుచంద్రునకుఁ జంద్రికను క్షణదోషయం దుదకధారాపూర్వకముగ దాన
 ము చేసెనని భావము.

చ. ధరణిః బరస్పరోక్తి జవదాటక యుండ ఘటింపఁ గర్త తో
 యరుహశరుండు గావునఁ దదాత్మ సన స్సరిగా వధూవరు
 ల్విరముల నుంచి రపు గుడజీరకము ల్పతి మున్ను దార్చెనుం
 దరి యట మున్నె చేర్చె నని తత్ప్రియబాంధవు లుగ్గడింపఁగన్. 68

టీ. ధరణి = పుడమియందు; పరస్పరోక్తి. — పరస్పర = ఒండొరులయొక్క, ఉక్తి = వచనమును; జవదాటకయుండ = మీఠకుండునటులు; ఘటింప = కలుగఁజేయుటకు; తోయరుహశరుండు = కమలశరుండగుమరుండు; కర్త = స్వతంత్రుండు; కావున = అహేతువుచేత; తదాత్మనవ = ఆమన్నఘనియత్నము చేతనోయనునట్లు; సరిగా = సమానముగా; వధూవరు = చంద్రికా సుచంద్రులు; అత్త = ఆనమయమందు; గుడజీరకము = గుడమును జిలకజ్జను; శిరముల = శిరస్సులయందు; పతి = పెనిమిటియగు సుచంద్రుండు; మున్ను = పూర్వము; దార్చె = ఉంచెను; నుందరి = చంద్రిక; అటమున్నె = అంతకుముందరనే; చేర్చె = ఉంచెను; అని = ఆనుచు; తత్ప్రియబాంధవులు. — తత్ = ఆవధూవరులయొక్క, ప్రీయబాంధవులు = ప్రీయులగు బంధుగులు; ఉగ్గడింపఁగన్ = వచించునట్లు; ఉంచిరి = ఉంచినవారలైరి.

అనఁగా మన్నఘండు వధూవరులను ప్రేమాతిశయమున నొండొరులమాట నతిక్రమింపకుండునటులు చేయువాఁడు గాన నామన్నఘని ప్రయత్నముచే నుంచిరా యనునటులు లెల్లము జిలకజ్జయేకకాలమందు వధూవరులొండొరుల శిరములం దుంచి రనిభావము. పతి పత్ని శిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బతిమాటకుఁ బత్ని జవదాటకుండు ననియు పత్ని పతిశిరమున గుడజీరకములు ముందు చేర్చినఁ బత్నిమాటకు పతి జవదాటక యుండు ననియు నొక వార్త గలదు గానఁ దత్ప్రియబాంధవులు పతి మున్ను చేర్చె ననియు పత్ని అంతకుమున్నె చేర్చె ననియు వచించి రని భావము.

క. అలమహిపతి మది నమ్మద, మలరక్ మాంగల్యతంతు * నానేన యటం

చెలమిఁ బురోధుఁడు దెలుపఁగఁ, గలకంఠికిఁ దాళిబొట్టు * గట్టెఁ జక్కన్. 69

టీ. అలమహిపతి = ఆసుచంద్రుండు; మది = మనసునందు; నమ్మదమలరక్ = సంతసమొప్పఁగా; మాంగల్యతంతునానేనయటంచు = మాంగల్యతంతునానేనయనుమంత్రమును జెప్పఁచు; ఎలమి = సంతోషముతో; పురోధుఁడు = పురోహితుండు; తెలుపఁగఁ = తెలియఁజేయఁగా; కలకంఠికి = చంద్రికకు; తాళిబొట్టు = మంగళసూత్రమును; చక్కన్ = చక్కగా; కట్టె = కట్టెను.

మ. సకిపై నావృషమాళి నింప నలకంజాతాక్షి గోత్రాధినా

యకుపై నింపఁగ నేనఁబ్రాల్లనరె సామ్యస్ఫూర్తి నవ్వేళఁ ద

త్సుకరాలంకృతినాదవాదములు దోఁడ్తో మించ సాహిత్యపో
వకుఁ డబ్బాస్తుఁడు దార్పునర్జునమణిఁజాలాభిషేకం బనఁ.

70

టీ. నక్షిపైఁ=చంద్రికమీఁద; ఆవృషమాళి=ఆమృషచంద్రుఁడు; నింపఁ=నేనలునింపఁగా;
అలకంజాతాక్షి=ఆచంద్రిక; గోత్రాధినాయకుపైఁ=సుచంద్రునిమీఁద; నింపఁ=నింపఁగా;
సేనలబాలు=తలఁబాలు; సామ్యస్ఫూర్తిఁ=సమానస్ఫూర్తిచేత; అన్నేళఁ=ఆసమయమందు;
తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు.-తత్=ఆవధూవరులయొక్క, సు=శ్రేష్ఠమగు, కర=హ
స్తమందలి, అలంకృతి=కింక జాద్యలంకృతులయొక్క, నాద=నాదములనెడు, వాదములు=
వాగ్వివాదములు; తోఁడ్తోఁ=వెంటనె; మించఁ=అతిశయింపఁగా; సాహిత్యపోషకుఁడు.-
సాహిత్య=సాంగత్యమునకు, పోషకుఁడు=ఆభివృద్ధిపఱచునట్టివారిఁడు; అబ్బాస్తుఁడు=మరుఁడు;
ఇచట, తత్సుకరాలంకృతినాదవాదములు.-తత్=ప్రసిద్ధమగు, సుకర=మనోజ్ఞమగు, అలం
కృతి=ఉపమాద్యలంకారములు, నాద=ధ్వనులను, వాదములు, సాహిత్యపోషకుఁడు=సాహి
త్యవిద్యకుఁడోషకుఁడనునర్థము దోచుచున్నది; తార్పునర్జునమణిఁజాలాభిషేకంబు.-తార్పు=
వేయునట్టి, అర్జునమణి=వజ్రములయొక్క, జాల=సమాహమయొక్క, అభిషేకంబనఁ=
అభిషేకమొనఁగునట్లు; తనరెఁ=ఓప్పెను.

చంద్రికాసుచంద్రు లొకరిపై నొకరు నించు సేనలబాలు సామ్యస్ఫూర్తిచేత నొండొ
రులకు సానుకూల్యమును పోషించు మరుఁడునేయు రవలరాశియొక్కయభిషేకమొ యను
నటు లొప్పె ననిభావము- వస్త్రాశ్శ్రేణిలంకారము.

మ.కపిలావాచనభద్రవేళఁ దగి రాకాంతావిభు లేసెము

త్రైపుచాల్తార్కొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలుఁదీసింపుపెన్నాఁడితోఁ

దపనీయాంతుకసూనుసంభృతతులాత్తంబూన లావణ్యభా

గ్యపటుశ్రీసమరీతిఁ దెల్పు సరి దూఁగ నిల్చుచందంబునఁ.

71

టీ. కపిలావాచనభద్రవేళఁ.-కపిలావాచన=వివాహాంగభూతమగు క్రియావిశేషము
యొక్క, భద్రవేళఁ=శుభవేళయందు; ఆకాంతావిభురొ=ఆవధూవరులు; సేనముత్రైపు
చారొ=సేనముత్యములయొక్క శ్రేణిని; తార్కొనుమెట్టుఁబ్రాల్పుటికలు=కదిసినతలఁబ్రా
లుపుటికలు; దీసింపు=ప్రకాశించు; పెన్నాఁడితోఁ=గొప్పకాఁడిమూఁకుతో, యుగముతో
ననుట; తపనీయాంతుకసూనుసంభృతతులాత్తఁ.-తపనీయాంతుకసూను=విష్ణుపుత్రుఁడగు
మరుననే, సంభృత=భరియింపఁబడిన, తులా=త్రాసుయొక్క, ఆత్తఁ=స్వరూపమును; పూ
నఁ=గ్రహింపఁగా; లావణ్యభాగ్యపటుశ్రీసమరీతిఁ.-లావణ్య=చక్కఁదనముయొక్క,
భాగ్య=భాగ్యముయొక్క, పటు=సమర్థమగు, శ్రీ=కాంతియొక్క, సమరీతిఁ=సామ్యమును;
తెల్పఁ=తెలుపుటకు; సరిదూఁగఁ=సరిగాతులఁదూఁగుటకు; నిల్చుచందంబునఁ=నిలుచు
రీతిగా; తగిరి=ఓప్పిరి.

జంగమస్తమయైక్య, అంచల=అంచు చేత, సంగ్రహిత=కట్టబడిన, అంశకాంతుడై=వస్త్రముయొక్క అగ్రముగలపాడై; విమలాంబుజరాగవివాహపీఠికాస్థలిక. - విమల=స్వచ్ఛమగు, అంబుజరాగ=పద్మరాగములయొక్క, వివాహపీఠికా=పెండ్లిపీఠయొక్క, స్థలిక=ప్రదేశమందు; వసియించి=కూర్చుండి; లాజసముదాయమునక. - లాజ=లాజలయొక్క, సముదాయమునక=సమూహముచేతను; శిభిక్=అగ్నియందు; హోమము=హవనమును; ఉత్కలిక=సంతసము; చెబంగక=ఒప్పుగా; భూసురవితానము=బ్రాహ్మణసమూహము; మంత్రములు=మంత్రములను; ఉగ్గడింపంగక=వచించుచుండగా; ఊన్మేక=ఒవరించెను.

అనగా సుచంద్రుడు చంద్రికావస్త్రముతోఁ దరవస్త్రమునకు ముడి వేసికొని పద్మరాగ మయినపీఠమందుఁ గూర్చుండి బ్రాహ్మణులు మంత్రముల నుగ్గడించుచుండఁగ లాజహోమ ము నగ్నియందుఁ జేసె నని భావము.

మ. సనెకల్ హత్తగఁ జేసె నంఘ్రి చెలి చంచత్కుడ్యచిత్రాత్మ ని
ల్పినకంతుండు పురాకృతాగము ననం జత్తంబులో నిల్పి యం
చనరక్తిం దనుఁ బ్రోవు మంచుఁ దదనుఁచ్ఛాయోపధిం డాసి వం
దన మూన్పం గని ప్రోతు నం చభయపాదం బూను చందంబునక. 74

టీ. చంచత్కుడ్యచిత్రాత్మక. - చంచత్=ప్రకాశించుచున్న, కుడ్య=గోడయందు, చిత్రాత్మక=చిత్రపురూపముతో; నిల్పినకంతుండు=నిలుచుండిన మదనుఁడు; పురాకృతాగము=ముందుచేసినయపరాధము; చనక=పోవుటకు; చిత్తంబులోనిల్పి=హృదయమందుంచి; అంచనరక్తిక. - అంచన=ఒప్పుచున్న, రక్తిక=రైతుచేతి; తనుక; ప్రోవుమంచుక=పాలింపుమచు; తదనుఁచ్ఛాయోపధిక. - తత్=అసనెకంటియొక్క, అనుఁచ్ఛాయా=ప్రతిఁబ్బాయయొక్క, ఉపధిక=వ్యాజముచేతి; దాసి=దగ్గతీ; వందనము=నమస్కారమును; ఉన్మేక=చేయఁగా; కని=చూచి; ప్రోతునంచుక=పాలింతునచు; అభయపాదంబు=అభయమునిచ్చుపాదమును; ఉచ్చచందంబునక=ఉంచుతెఱంగున; చెలి=చంద్రిక; అంఘ్రి=శూదమును; సనెకల్=సనెకంటిని; హత్తగఁజేసెక=అక్రమించునటులు చేసెను.

చంద్రిక, సప్తపదియందు నెదుట నుంచినసనెకంటియందు గోడమీఁద వ్రాసియున్న మరుఁడు ప్రతిఫలించునెఱుబునఁ దాను బూర్వము దొనరించినట్టి యపరాధమును పోశాడుటకైనన్నిఁ జిత్తమందుంచి తక్షింపు మని నమస్కరింపఁగాఁ గాపాడుదు నని యొప్పుకొన్నరానివలె, పాదముచే ననెకంటిని స్పృశించె నని భావము.

చ. దనవతి వహాళి భూసురు లొకనంగుళుభాక్షతపాళిఁ దాల్చి టయిం
గనలు ఘటించునారతులు * గన్లెని యంత వధూక రాత్తహ
స్తశశినుఁడై మౌదంబున లంనత్కులదేవగృహంబుఁ జేర నె
య్యవఁ జనియెక గలభ్యుల * నైదువు లింపుగఁ బోటఁ బాడంగక. 75

టీ. జనపతిమాళి=సుచంద్రుఁడు; భూసురులు=బ్రాహ్మణులు; ఒసంగుశుభాక్షతిపాలిక్.-
ఒసంగు=సుమర్పించిన, శుభ=మంగళకరమైన, అక్షతిపాలిక్=మంత్రాక్షతిశ్రేణిని; తాల్పి=ధ
రించి; అంగనలు=కాంతలు; ఘటించువారతులు = ఇచ్చునట్టిహారతులను; కన్దోని = చూచి;
అంతక్=అమీఁద; వధూకరాత్తహస్తనిశిఁడై.-వధూకర=చంద్రికహస్తమును, ఆత్త=పాం
దిన,హస్తనిశిఁడై=కరకమలముగలవాఁడై; సుదంబునక్=సంతసముచేత;లగుత్కులదేవగృ
హంబు.-లనత్=ప్రకాశించుచున్న, కులదేవగృహంబు=కులదేవతామందిరమును; చేరక్=
పొందుటకై; భ్యయనక్=తిన్నగ; కలధ్వనులక్ = అవ్యక్తమధురమగుధ్వనులచేత; విదు
వులు=సువాసినులు; ఇంపుగక్=సొంపుగ; పాటఁబాడఁగక్=పాటఁబాడుచుండఁగా; చని
యెక్=పోయెను.

ఉ. మ్రొక్కు ఘటింపఁ బెండ్లికొమఁగఁడు డబలాయుతి నేగుదేరఁగా
నక్కులదేవతాజనుల * యంచున వే యెదు రేగుదెంచి మేల్
నిక్కఁగ నిల్చి తత్సఖులు * నీటున వారల నిల్చి రంగునక్
గ్రక్కునఁ దత్సమాఖ్యలఁ బరస్పరవాణి వినంగ నయ్యెడక్. 76

టీ. పెండ్లికొమఁగఁడు=సుచంద్రుఁడు; అబలాయుతిక్=చంద్రికయొక్క కూడికచే
తను; మ్రొక్కుఘటింపక్=నమస్కరించుటకై; ఏగుదేరఁగాక్=రాఁగా; అక్కులదేవతాజ
నులయంచునక్=అకులదేవతలవిధమున; తత్సఖులు = ఆవధూవరులనకియలు; వే=శీఘ్రముగ;
ఎదురేగుదెంచి=అభిముఖముగవచ్చి; మేల్ నిక్కఁగక్=శుభమతిశయింపఁగ;నిల్చి; గ్రక్కు
నక్=శీఘ్రముగ;తత్సమాఖ్యలక్=చంద్రికా సుచంద్రులనామములను; పరస్పరవాణిక్=ఒం
డొరులమాటచేత; వినంగక్ = వినుటకై; అయ్యెడక్=ఆసమయమందు; నీటుపక్=మురిపె
ముచేత;వారలక్=ఆచంద్రికాసుచంద్రులను; అంగునక్=అందముగా; నిల్పిరి=నిలువఁజేసిరి.

చంద్రికను గూడి సుచంద్రుఁడు కులదేవతలకు నమస్కరించుటకై బైలుదేఱఁగా,
నీవధూవరులనామములు పరస్పరవచనంబుల వినఁ గోరి, తత్కులదేవతలవలె వారిసఖు
లడ్డమువచ్చి, చంద్రికాసుచంద్రుల నిల్చి రని భావము.

చ. తెలుపుము చంద్రికాఖ్య జగతీవర యన్న విభుండు నవ్వునం
దెలుపక తెల్ప లో నెఱిగి * నీరజలోచన యాభు లందఱుం
దెలుపు సుచంద్రనామము సతీ యన నెమ్మొగ మెత్తి దానిచేఁ
దెలిపె సకుల్ ధరక్ సహజదీపితకాశల తొదురే కదా. 77

టీ. జగతీవర=సుచంద్రుఁడా! చంద్రికాఖ్యక్=చంద్రికనామమును; తెలుపుము=తెలి
యఁజేయుము.అన్నక్=అనఁగా; విభుండు=సుచంద్రుఁడు; నవ్వునక్=నగవుచేతనె;తెలుపక

తెల్పక = తెలుపకయే తెలుపఁగా, అనఁగా నానగవచంద్రిక యని నోటఁజెప్పక నవ్వుచే, చంద్రికనామమును ఎఱింగించె నని భావము, స్థితము చంద్రికారూప మనుట ప్రసిద్ధము; నీరజలోచన = చంద్రిక.; లోక = అంతరంగమందు; ఎఱింగి = తెలిసికొని, చంద్రికనామము వచింపు మన నానగవ చంద్రిక యని యుక్తితోఁ దెలిపిన కాశల్యమును గుర్రెఱింగి యని భావము; అశులందఱు = చెలులందఱు; సుచంద్రనామము = సుచంద్రునిపేరును; సతీ = చంద్రికా! తెలుపు = తెలుపుము. అనక = అనఁగా; నెమ్రెగము = సుందరమగుముఖమును; ఎత్తి = ఎత్తినదై; దానిచేత = ముఖము నెత్తుట చేతనె; తెలిపె = తెలియఁజేసెను. చంద్రునివలె ముఖ ముండుట చే నాముఖమే సుచంద్రుఁ డని యుక్తితోఁ దెలిపె నని భావము. నకుల = స్త్రీలు; ధరక = పుడమియందు; సహజదిపితకాశలలు = స్వభావముచేఁ బ్రకాశించుచున్న జాణతనముగలవారు; జోదురేకదా = జోదురుగదా!

చ. చెలి నుముఖోక్తిఁ దెల్పు నృపశేఖరుపే రని డాని వెండియుం
గలరవ లెల్ల వేడ నుముఖం బని నేర్పునఁ బల్కు నీవు ముక్
దెలిపినఁ దెల్పుఁ గొమ్మ పతి * దెల్పవె యీవనితాఖ్య కాంతవా
క్కలన నటన్నఁ గాంత యనఁగా మది మెచ్చిరి తద్వచోర్థముల్. 78

టీ. కలరవలెల్ల = కాంతలందఱు; వెండియుం = మతీయు; డాని = సమీపించి; చెలి = చంద్రికా! నుముఖోక్తిఁ. - సు = సమీచీనమైన, ముఖోక్తిఁ = ముఖవచనముచేత; నృపశేఖరుపేరు = సుచంద్రుని నామమును; తెల్పు = తెలియఁజేయుము; అనివేడక = ఈప్రకారము వేడకుకొనఁగా; నుముఖంబు = సుముఖము; అని = అనుచు; నేర్పునక = కాశల్యముచేత; పల్కు = బలికెను. సుచంద్రునినామము సుముఖ మని తెలిపె ననఁగా సు అనుశబ్దము ముఖమందున్నదీ గాన సుముఖ మని తాత్పర్యము. పతి = సుచంద్రుఁడా! నీవుముక్ దెలిపినక = నీవు మొదట చంద్రికమే తెలుపఁగా; కొమ్మ = చంద్రిక; తెల్పు = తెలుపుచు; ఈవనితాఖ్య = ఈచంద్రికనామమును; కాంతవాక్కలనక. - కాంత = మనోహరమైన, వాక్కలనక = వాక్కునంబంధముచేత; తెల్పవేయుటన్నక = తెలియఁజేయుమా యనఁగా; కాంతయనఁగాక = కాంతయనినెప్పఁగా, అనఁగా చంద్రికనామము కకారాంత మైనదని భావము; తద్వచోర్థముల్. - తత్ = ఆపదూపదులయొక్క, వచః = మాటలయొక్క, అర్థముల్ = అర్థములను; మదిక = మనమందు; మెచ్చిరి = బహుశాకరించిరి.

ఈ పద్యమందు క్లేషచే నర్థాంతరకల్పన యుండుటం జేసి వక్రోక్త్య లంకారము.

ఉ. వెన్నల కెద్ది పేరు వృథావీవర తెల్పఁ గదే యటన్నచో
నన్నుపమాళి జ్యోత్స్న యను * నంగన యొ ప్పగురాజుపే రదే
మన్న నుశీతరశ్మి యను * నబ్రము చంద్రిక యంచు భర్త యా
కన్న నుచంద్ర యంచుఁ బల్కుక న్నది నాఁగిరి లజ్జపెంపునక.

టీ. పృథివీవర=సుచంద్రుఁడా! వెన్నెలకుఁ ఎద్దికేరు=ఏది నామము? తెల్పఁగ జేయుట న్నచోఁ=తెలుపుమనఁగా; అన్న పమాళి=అసుచంద్రుఁడు; జ్యోత్స్న యనుకొ=జ్యోత్స్న యని చెప్పఁడు. అంగన=చంద్రికా! ఒప్పగురాజుపేరు=సుందరుండగు చంద్రునిపేరు; అదేమన్నకొ=అదియేమనఁగా; సుకీతరత్న యనుకొ=సుకీతరత్న యని చెప్పఁడు. అబ్రము=అశ్వరథము! భర్త=సుచంద్రుఁడు; చంద్రిక యనుకొ=చంద్రిక యని; ఆకన్నె=ఆచంద్రిక; సుచంద్ర యనుకొ=సుచంద్రుఁడని; పలుకకొ=వచించుటకు; మదికొ=చిత్తమందు; లజ్జపెంపునకొ=ప్రీత్యాతిశయముచే; అఁగిరి=కూనిరి.

అనఁగా చెలులు సుచంద్రునిఁ జంద్రికపేరు యుక్తిగఁ జెప్పించుకై వెన్నెలపేరడిగిన సుచంద్రుఁడు చంద్రిక యనక జ్యోత్స్న యనియు చంద్రికను ఒప్పద మగురాజుపేరడిగిన నాపెనుచంద్రుఁడనక సుకీతరత్న యనియు, చెప్పి రని భావము.

చ. మును హృదయాలయాభివృత్తః మోహనిరూఢిః బరస్పరాఖ్య లిం
పున ననిశంబుఁ బిల్చునలభూపతియుకొ సతియుకొ బ్రియాళికా
జనములు దెల్పు మన్న సొకసారి వచింపఁగ నేర కారయే
మనఁ దగుఁ దత్త్రపాజలరు హాశుగళాంబరికావిలాసముల్. 80

టీ. మును = పూర్వమందు; హృదయాలయాభివృత్త మోహనిరూఢిఁ :- హృదయాలయ=మనోవిధియందు, ఆభివృత్త=ఆపరింపఁబడిన, మోహ=వలపుయొక్క, నిరూఢిఁ = ధూఢి చేత; పరస్పరాఖ్యలు=బండ్లరల నామములను; ఇంపునకొ = ఇష్టముచేత; అనిశంబు=ఎల్లప్పుడు; పిల్చుఅలభూపతియుకొ సతియుకొ=పిలుచునట్టి అసుచంద్రుఁడును చంద్రికయును; బ్రియాళికాజనములు=నకియలు; తెల్పుమన్నకొ = తెలుపుమని యాడుఁగా; ఒకసారి = ఒకఁఁగా; వచింపఁగకొ = వచించుటకు; నేరరు. కేర = అశ్వరథము! తత్త్రపాజలరు హాశుగళాంబరికావిలాసముల్. - తత్త్రపా=అలజ్జయను, జలరుహాశుగ=మరునియొక్క, కాలబరికా=మాఘయొక్క, విలాసముల్=విలాసములకు; ఏమనఁదగుకొ=ఏమనవచ్చు?

అనఁగా పూర్వము చంద్రికాసుచంద్రులు పరస్పర మొకరినామ మొకరు పలుమఱుఁ బలుకుచుఁగొడియు నిపుడు చెలులు పలుమఱు వేడినను ఒకసారియైన నొందొరుఁటనామము వచింపరు. ఈలజ్జ యను మన్తభూయ సేమన వచ్చు నని భావము.

చ. అలతటి నాళియత్సగతి సంచితమంధరవాక్షిరూఢిః బే
రులు వచియించి భక్తి మదిఁ గ్రుమ్మర దేవుల మొక్కి బాసిక
మ్ములు నడలించి బంధువృత్తి ముద్దుగ బువ్వము బారగించి తో
య్యలియు విభుండు వినిచిరి నిశిరగ్గళసంభ్రమ వైభవంబులకొ. 81

టీ. అలతటికొ=అనరుయమందు; అళియత్సగతికొ. - అళి=చెతికత్తెలయొక్క, యత్స=ప్రేమకత్తెలయొక్క, గతికొ = రీతిచేత; అంచితమంధరవాక్షిరూఢికొ. - అంచితమిప్పుడు

న్న, మందర = మెల్ల నగు, వాన్నిరూఢి = వచనరూఢి చేత; పేరులు = ఒండొరుల నామములను; వచియించి = చెప్పి; భక్తి = దేవతావిషయక ప్రేమ; మదిక = మనసునందు; క్రమమరణ = తిరుగఁగా; దేవులక = కులదేవతలను; మౌక్తిక = నమస్కరించి; బాసికములు = బాసికములను; సడలించి = విడిచి; బంధువృత్తిక = బంధు = బాంధవులయొక్క, వృత్తి = కూడిక చేతను; ముద్దుగ = మనోజ్ఞముగ; బువ్వములు = బువ్వపుబంతిభోజనములను; ఆరగించి = భుజించి; తొయ్యలియుక = చంద్రికయును; విభుండుక = సుచంద్రుఁడును; నిరర్థశ సంభ్రమవైభవంబులక = నిరర్థశ = అడములేని, సంభ్రమవైభవంబులక = శంతోషవిభవములచేత; మించిరి = అతిశయించిరి.

అనఁగ నీవధూవరులు చెలికత్తెల నిర్బంధముచేత తిన్నగ పొండొరుల నామములు చెప్పి కులదేవతలకు నమస్కరించి బాసికములు విడిచి బువ్వపుబంతిభోజనముల భుజించి సంతోషముచే మించి రని భావము.

క. ఈలీల నశేషనిలిం, పాళీనుతతత్కరగ్రహచతుర్థస్రీ

వేలాంచితవిభవము హే, రాళంబై వెలయ నాధరాపతి యలరెక. 82

టీ. ఈలీల = ఈరితిగ; అశేషనిలింపాళీనుత తత్కరగ్రహ చతుర్థ స్త్రీవేలాంచితవిభవము. - అశేష = ధమస్తమగు, నిలింపాళీ = సురశ్రేణిచేత, నుత = పొగడబడిన, తత్కరగ్రహ = అవివాహముయొక్క, చతుర్థస్త్రీ = నాలుగుదినములను, చతుర్థాంశుప్రాణాం సమాహారశ్చతుర్థస్త్రీ, అకారాంతోత్తర పదోద్విగుప్తీయామివై; అని స్త్రీత్వము వచ్చినదని యెఱుంగునది, వేలా = మేరచేత, అంచిత = ఒప్పుచున్న, విభవము = ఉత్సవము; హేరాళంబై = అధికమై; వెలయక = ప్రకాశింపఁగా; అధరాపతి = అసుచంద్రుఁడు; అలరెక = సంతసించెను.

ఉ. వేదవిధానముం బుడమివేల్పులు దెల్పఁగ నంత శేషహూ

మాదికమంగళాచరణలన్నియుఁ దీర్చి చెలంగునాధరి

త్రీదయితామరేంద్రునకుఁ దివ్యమహర్షి కులగ్రగణ్యుల

మోదముతో నభీష్టకరము ల్వరము ల్లుటియించి రర్థదణుక. 83

టీ. పుడమివేల్పులు = భూసురులు; వేదవిధానముక = వేదవిధిని; దెల్పఁగ = తెలియఁజేయఁగా; అంతక = అటుపిమ్మట; శేషహూమాదిక మంగళాచరణలు. - శేషహూమాదిక = శేషహూమము మొదలుగాఁగల, మంగళ = మంగళకార్యముయొక్క, ఆచరణలు = ఆచరించుటలను; అన్నియుక = అన్నిటిని; తీర్చి = సమాప్తినొందించి; చెలంగునాధరిత్రీదయితామరేంద్రునకుక = చెలంగు = ప్రకాశించుచున్న, అధరిత్రీదయితామరేంద్రునకుక = అసుచంద్రునకు; దివ్యమహర్షి కులగ్రగణ్యులు. - దివ్య = శ్రేష్ఠులగు, మహర్షికుల = ఋషిసంఘమందు, అగ్రగణ్యులు = పూజ్యులగుమునులు, అందఱుక = ఎల్లరును; ఆమోదముతోక =

సంతోషముతో; అభీష్టకరముల్ = కోరిన కోరికలఁజేయునట్టి; వరముల్ = వరములను; ఘటించిరి = ఇచ్చిరి.

అనఁగా శేషహామది వివాహాంగక్రియలు నిర్వర్తించి మించి యున్నపుడమి తొనికి నామహర్షి సంఘము లెల్లఁ గోరినవరముల నిచ్చి రని భావము.

ఉ. వేడినకోరికల్ గురియుఁవిం తగుమానికము ల్బగంబులం
జో డొకచోట లేని పలుసాములు హెచ్చగు పైఁడివల్లులు
స్వేడుక పొంగ వీడు చదివించిరి బంధులు సర్వదేశస
మ్రాడమరేంద్రులు హితులు * మంత్రులు తన్మహినేత కయ్యెడన్. 84

టీ. తన్మహినేతకున్ = ఆసుచంద్రునకు; అయ్యెడన్ = ఆసమయమందు; బంధులు = చుట్టములు; సర్వదేశసమ్రాడమరేంద్రులు = ఎల్ల దేశములవారలు దేవశ్రేష్ఠులు; హితులు = నేస్తకాండ్రు; మంత్రులు = సచివులు; కోరినకోరికల్ = అభీష్టవస్తువులను; కురియువంతగు మానికముల్. - కురియు = వర్షించు, వింతగు = చిత్రమగు, మానికముల్ = మణులను; బగంబులన్ = లోకములందు; జోడు = జత; ఒకచోటన్ = ఒకస్థలమందు; లేనిపలుసాములు = లేనట్టిపలువిధమగు నగలను; హెచ్చగుపైఁడివల్లులన్ = అధికమైన బంగరువస్త్రములను; వేడుక = ఖతూహలము; పొంగన్ = అతిశయింపఁగ; వీడు = కట్టుమును; చదివించిరి = ఇచ్చిరి.

వివాహాంతమందు సుచంద్రునకు బందుగులు సర్వదేశరాజులు హితులు మొదలగువారు మణులు మొదలగు కట్టుములు చదివించి రని భావము.

సీ. అహికి లోఁబడనిదిఁవ్యగజంబు బృంహితా

రృటిఁ గేరుభద్రవాఁరణశతముల

ననికి వేలుపు తేజి * నలరుకై జామోర

యల్లార్పుచే జీరుఁహయకులముల

వేగంటి తేరికాఁవిమొఱుంగు పడగవీ

వలిఁ బాయఁ జేయునుఁజ్వలరథముల

తెఱగంటి తెఱవలఁతీ రెల్ల బెళుకుచూ

పులన పోనాడు పూఁబోడిగముల

తే. తులకు జేజెలరతనంబు * దొడర నుగుణ

భారగతి నెగఁబట్టు నుదారమణుల

నపుడు పాంచాలుఁ దొనగఁ దద్విపులవిభవ

జనితహర్షాప్త మతికిఁ దన్మనుజపతికి.

టీ. అహికలోఁబడనిదివ్యగజంబుకొ.-అహికొ=వృత్రాసురునకు, లోఁబడిని=వశపడ నట్టి, దివ్యగజంబుకొ=విరావతమును; బృంహితార్భటికొ=బృంహిత= కరిగర్జితములయొక్క ఆర్భటికొ=మ్రోతచేతను; కేరుభద్రవారణశతములకొ.-కేరు=పరిహసించు, భద్రవారణశతములకొ=భద్రగజములనూలును; ఇంద్రశత్రువగువృత్రాసురునకు వశముగానియైరావతమునుతమ ధ్వనులచేఁ బరిహసించుచున్న పెక్కుగజములను పాంచాలుఁడు నుచంద్రున కిచ్చె నని భావము; అనికొ=యుద్ధమునకు; వేలుపుతేజకొ= ఉచ్చైశ్రవమును; అలరుకైజామోరయల్లార్పుచేకొ.-అలరు=ఓప్పుచున్న, కైజా=కల్లమునకుఁగట్టఁబడినత్రాటిచేఁబడిన, మోర=ముఖముయొక్క, అల్లార్పుచేకొ=కదలించుటచేత; చీరుహయకులములకొ=పిలుచుగొట్టుములగుంపులను; ముఖచలనముచేసింద్రహయమును యుద్ధమునకుఁ బిలుచును త్రమాశ్వములను సమర్పించెనని భావము. వేగంటితేరికావిమెఱుంగుకొ.-వేగంటితేరి=ఇంద్రునిరథములగు మేఘములయొక్క, కావిమెఱుంగుకొ=ఎఱునికాంతిని; పడగవీవలికొ=ధ్వజమారుతముచేత; పాయఁజేయునుజ్వలరథములకొ=పోఁగొట్టుప్రకాశించుచున్నరథములను; తమసిదేమయొక్క గాలిచేతనే మేఘములమెఱుంగును పోఁగొట్టునట్టి రథంబుల నిచ్చె నని భావము; తెఱగంటితెఱవలతీరెల్లకొ=వేల్పుచెలులచక్కఁదనమునంతయు; బెళుకుచూపులనె=తళితళమనిప్రకాశించువీక్షణములచేతనే; పోనాడుపూఁపోఁడిగములకొ=పోఁగొట్టుచున్నస్త్రీబృందములను; దేవాంగనలతిరుచు తమసేత్రకాంతిచేపోఁగొట్టుచున్న వనితల నిచ్చె ననిభావము; తులకుకొ=త్రాసునకు; జేతెలరతనంబు=చింతామణి; తొడరకొ=పూనఁగా; సుగుణభారగతికొ.-సుగుణ=మంచిగుణములయొక్క, భార = బరువుయొక్క, గతికొ=రీతిచేత; ఎగఁబట్టునుదారమణులకొ = ఎగయఁజేయునుతక్కువమగుమణులను, చింతామణి తమతోఁ తులదూఁగఁగా తమగుణములచేనట్టిచింతామణిని బరువునందు చులకఁ జేయుమణుల నిచ్చె నని భావము. అప్పుడు=అసమయమందు; పాంచాలుఁడు=క్షుదోదయుఁడు; తద్విపులవిభవజనిత హర్షాప్రమతికొ.-తత్=ఆక్షణదోదయునియొక్క, విపుల=వికాలమగు, విభవ=నంపదచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, హర్ష=నంతనముచేత, ఆప్ర=పొందఁబడిన, మతికొ=మనముగల; తన్ననుజపతికొ=అసుచంద్రునకు; ఓసఁగెకొ=ఇచ్చెను.

సీ. సన్న్యసిచాప మొసంగెఁ దన్లను నరి
మండలి కిది యార్తి * మన్ను ననుచు
నాశుగౌఘ మొసంగె * నాశువర్తన నిది
పరవాహినుల భంగపఱచు ననుచు
శాతహేతి నొసంగె * సమిదుజ్జ్వలిత వీర
తరులను నిది మాయఁ * దార్పు ననుచు
ఘనవల్లి నొసంగె వేగ మహాహితాళుల
కిది సుమనోయోగ * మెవపు ననుచు

.తే. మఱియు దివ్యాయుధంబు లత్తటి సెసంగ

నవ్యవిజయేంద్రానిదానమ్ము లనుచు

హాళి దళుకొత్త నలకూకుదావతంస

మవ్యభున కిట్లు దెలుపుచు నాదరమున.

86

టీ. సన్నజిచాపము.—సత్=శ్రేష్ఠమగు, మణిచాపము=మణిమయమగు ధనుస్సును; తత్=తన్ను; కనునరిమండలికే=చూచుకత్తు బృందమునకు; ఇది=ఈవిల్లు; ఆర్తికే=పీడను; మన్ను=వృద్ధిపఱచును. అనుచుకే=ఈప్రకారము చెప్పచు; ఒసంగె=ఇచ్చెను. ఇచట, సన్నజిచాపము=ఇంద్రధనుస్సు; తన్ననరిమండలికే=తన్నుఁ జూచుచక్రవాకదంబమునకు, ఆర్తిమన్నునను నర్థముదోచుచున్నది. యుద్ధమందుఁ తనుఁ జూచినశత్రుమండలికి నీవిల్లుఆర్తిని గలిగించుననుచుఁ జెప్పచు నాచాప మొసంగెనని భావము. అశువర్తనకే=అతిశీఘ్ర)వర్తనచే; ఇది=ఈబాణపుంజము; పరవాహినులకే.—పర=శత్రులయొక్క, వాహినులకే=సేనలను; భంగపఱచుకే=భంగపెట్టును. అనుచుకే=ఈప్రకారము చెప్పచు; అశుగౌఘము=బాణసంఘమును; ఒసంగె=ఇచ్చెను. ఇచట, అశుగౌఘము = వాయుబృందము; పరవాహినులకే.—పర=ఉత్కృష్టలగు, వాహినులకే=సదులను; భంగపఱచుకే = తరఁగలుగలవానిగాఁ జేయు నను నర్థము దోచుచున్నది; ఈ బాణబృందము శత్రువుల సేనల భంగపఱచునట్టి సామర్థ్యము గలదని చెప్పి యిచ్చె నని భావము. సమిదుజ్జ్వలితపీఠతరులనుకే.—సమిత్=యుద్ధమందు, ఉజ్జ్వలిత = మిగుల చెలుఁగుచున్న, పీఠతరులనుకే = పీఠ శ్రేష్ఠులను; ఇది = ఈహేతి; మాయకే = నశించునట్లు; తార్కుకే = చేయును. అనుచుకే = ఈప్రకారము చెప్పచు; కాతహేతికే.—కాత = వాఁడిగల, హేతికే = ఖడ్గమును; ఒసంగె=ఇచ్చెను. ఇచట, సమిత్=సమిధలచే, ఉజ్జ్వలిత = మిక్కిలిప్రకాశించు; పీఠతరులనుకే = ఏలుమద్దిచెట్లను, మాయఁదార్చును = నశింపఁజేయునని; కాతహేతికే=తీక్షణుగు అగ్నిజ్వాలను; ఒసంగె నను నర్థము దోచుచున్నది. యుద్ధమనందు ప్రతిపీఠల మాయఁజేయునట్టిసామర్థ్యము గలదని తెలిపి యొకఖడ్గము నిచ్చె నని భావము. మహాహితాశులకుకే.—మహత్=అధిపలగు, అహిత=శత్రువులయొక్క, అశులకుకే=శ్రేణులకు; ఇది=ఈముద్గరము; నుమనోయోగము.—నుమనః=చేవత్తులయొక్క, యోగము=సంబంధమును; ఎనపుకే=పొందించును. అనుచుకే=ఈప్రకారము చెప్పచు; ఘనవల్లికే=తీగె వంటిముద్గరమును; వేగ=వేగముగ; ఒసంగె=ఇచ్చెను. ఇచట, మహాహితాశులకుకే.—మహాహితమగు, అశులకుకే=తుపైదలకు; ఘనవల్లి=ఘనమగు తీవ, నుమనోయోగమును = పుచ్చములయొక్క సంబంధము ననునర్థము దోచుచున్నది, ఈముద్గరము యుద్ధమందు శత్రులఁ గూల్చి వారికి దేవత్య మొసఁగెనని చెప్పి యాముద్గరము సుచంద్రున కిచ్చె నని భావము. దివ్యవిజయేంద్రానిదానమ్ములు=మనోజ్ఞమగుజయలక్ష్మికి వాదికారణములు. అనుచుకే=చెప్పచు; మఱియుకే=వెండియు; దివ్యాయుధంబులు.—దివ్య=అప్రతిహతమగు, ఆయుధంబులు = ఆయుధములను; అత్తటికే=ఆనయమందు; హాళిదళుకొత్తకే.—హాళి=అసక్తి, తళుకొత్తకే=

మిక్కిలిప్రకాశింపఁగ; అలకూకుడానతంపముకవ్యవలంకరించిదానము (జేసినవారిలో శ్రేష్ఠుల
డగుక్షణదోదయుఁడు; “నత్కృత్యలంకృతాంకన్యాంయోదదాతిసక్షామదః” అని
అనుభవఁడు; అన్నిభునకుఁ = అనునంద్రునకు; అట్లుచెలుపుచుఁ = అరీతితెలియఁజేయుచు; అది
రమునఁ = ప్రేమచేత; ఓసంగఁ = ఇచ్చెను.

చ. అనముబుధప్రకాండయుతి • నాతనిర్మలపుష్కరాపగా

ప్తి సరసపారిజాతజగః తీరుహాశోభితసాధముక్తి ని

వ్యసూధ మరుత్పరస్పరణ • పాటిలుభవ్యపురీశతంబుల

బనువున కిచ్చె నయ్యవనిపాలుఁడు పుత్రికి సమ్మదంబునఁ.

87

టీ. అనముబుధప్రకాండయుతిఁ.-అనము=నదిలేని, బుధప్రకాండ=వివిధస్పృంద
ముయొక్క, యుతిఁ=కూడికచేతను; బుధప్రకాండ=దేవసంఘముయొక్క, యుతిఁ=కూ
డికచేతననిస్వర్గపరమగునర్థము; ఆతనిర్మలపుష్కరాపగాప్తిఁ.-ఆతఁడ=నిశాలమగు, నిర్మల=
స్వచ్ఛమగు, పుష్కర=కమలములుగల, ఆపగా=నదులయొక్క, ఆప్తిఁ = ప్రాప్తిచేతను;
పుష్కరాపగా = స్వర్గంగయొక్క, ప్రాప్తిచేతనని స్వర్గపరమగునర్థము; సరసపారిజాతజగ
తీరుహాశోభితసాధయుక్తిఁ.-సరస=శ్రేష్ఠమగు, పారిజాతజగతీరుహ = పారిజాతవృక్షముల
చేత, శోభిత=ప్రకాశించుచున్న, సాధయుక్తిఁ=మేధలయొక్కసంబంధముచేతను; పారి
జాతజగతీరుహ=కల్పవృక్షముచేతనని స్వర్గపరమగునర్థము; ఇవ్యసూధఁ=ఈభూమియందు;
మరుత్పరస్పరణ.-మరుత్పర= స్వర్గముయొక్క, స్పరణ = ప్రకాశము; పాటిలుభవ్య
పురీశతంబులఁ.-పాటిలు=కలుగుచున్నట్టి, భవ్య=మనోజ్ఞమగు, పురీశతంబులఁ=పురశతము
లను; అయ్యవనిపాలుఁడు=ఆక్షణదోదయుఁడు; పుత్రికిఁ=పుత్రికయగుచంద్రికు; పనువున
కుఁ=పనువుకుంకుమకుఁగాని; సమ్మదంబునఁ=సంతసముచేత; ఇచ్చెఁ = ఇచ్చెను.

అనఁగా క్షణదోదయుఁడు తనపుత్రికయగు చంద్రికకు స్వర్గభువ్యములగుపురశతము
లను పనువుకుంకుమకుఁగా నిచ్చె నని భావము.

మ. ధరణిఁ మేల్ రతనాలసాములును జల్తార్చిరలుం గ్రోత్తక

స్తురివిజౌ ఘనసారసాంద్రమనీస్తోమంబు లవ్వేళ ని

ర్భరచామికరపేటికోత్కరములం • బన్నింబి యా వెండియున్

దరుణీమాళి కొనంగె నయ్యవనికాంతాభర్త చిత్రంబుగఁ.

88

టీ. ధరణిఁ=భూమియందు; మేల్ రతనాలసాములును = శ్రేష్ఠమగురత్నములును
లైనవేగలును; జల్తార్చిరలున్=నిరంగంచరీలును; గ్రోత్తకస్తురివిజౌ=మాతననుగుకస్తురివిజౌను;
ఘనసారసాంద్రమనీస్తోమంబులు - ఘనసార = పచ్చకర్పూరముచేత, సాంద్ర = నిండిన,
ధమనీస్తోమంబులు=క్రోవులగుంపులు; అవ్వేళఁ=అసమయముందు; నిర్భరచామికరపేటికో
త్కరములఁ.-నిర్భర=అధికమగు, చామికర=బంగరుయొక్క, పేటికా=పెట్టెలయొక్క,
చిత్రంబులఁ=సమూహములయందు; బన్నింబి=బింది; కా=కాను; వెండియున్=మణి

యు; తరుణీహరికా = చంద్రిక; అయ్యవనికాంతాభర్త = అక్షణదోషమరాజు; చిత్రంబు
గక = చంద్రిక; ఒసంగక = ఇచ్చెను.

అనఁగ నాక్షణదోషయుఁడు చంద్రికు రత్నాభరణములను సరిగంచువస్త్రములను
కమ్మరిజెను పచ్చకప్పురపుక్రొవులను బంగరుపెట్టెలనించి యిచ్చె నని భావము.

చ. స్థిరతమభక్తి మ్రొక్కి తమఁ చెంగట నిల్చినఁ గ్రొత్తపెండ్లికూఁ

తురు కడు బుజ్జగించి లలితతో మునికామిను లెల్ల నానున

ర్ణరుదికిఁ జాల నైదుసితనం బతిష్ఠితరాయునున్నతుల్

సరసతనూజలాభము నొసంగిరి తత్పరతాయుతాత్మచేక.

89

టీ. గ్రొత్తపెండ్లికూతురు = గ్రొత్తగాపెండ్లియైన చంద్రిక; స్థిరతమభక్తికా = దృ
ఢతరమగు భక్తచేరి; మ్రొక్కి = సమస్కరించి; తమచెంగటనిల్చినకా = తమసమీపమందు
నిలుచుండఁగా; కడుకా = మిక్కిలి; బుజ్జగించి = లాలన చేసి; లలితో = శ్రీమతో; మునికామి
నులెల్లకా = మునిపత్నులందఱు; అనువర్తరుదికికా = బంగరుపెట్టెల యా చంద్రికకు; చా
లకా = మిక్కిలి; చిదువతనంబు = సువాసిఃత్వమును; అతి దీర్ఘతరాయునున్నతుల్ = మిక్కిలి
యధికమగు ఆయుస్సుయొక్క అతిశయములను; సరసతనూజలాభముకా. - సరస = శ్రేష్ఠఁడ
గు, తనూజ = పుత్రునియొక్క, లాభముకా = ప్రాప్తిని; తత్పరతాయుతాత్మచేకా. - తత్పరతా = త
త్పరిత్వముతో, యుత = కూడుకొన్న, ఆత్మచేకా = బుద్ధిచేత; ఒసంగిరి = ఇచ్చిరి.

అనఁగా మునిభామ లెల్లరు చంద్రికకు వాసుక్తిచేత నైదువతనంబును పుత్రప్రాప్తిని
బూర్ణమగునాయుస్సును ఇచ్చిరిని భావము.

సీ. అలఘుభోగనమ్మద్ది • నర్పించె జాలోమి

యనుపమాజశ్శీల • నెనవె ననలి

ధరైకబుద్ధి నొందఁగఁ జేసె యమభామ

య్యిరమౌత్యతనం • విచ్చె నసురి

కమలాభ్యుదయముసాం • డమరించె బాళిని

సుస్వర్ణనాసక్తి • జొన్నె బవని

రాజపూజ్యోన్నతి • బ్రబలించె ధనరాజ్ఞి

యూశభక్తి ఘటించె • మృడవధూటి

తే. ముఱియుఁ దక్కిననిర్జరీమణు లుదార

కలితసాభాగ్యవిభవము • ల్లలుగఁ జేసి

రవుడు పాశాకరణమంగఁ బానురచిత

భుతుకయై శ్రీ రహించు నాఁకితివసుతను.

90

టీ. పూర్వమి=క చేదేవి; అలఘుభోగ సమృద్ధి.-అలఘు=అధికమైన, భోగ=ఆహారభోగములయొక్క, సమృద్ధి=సంపదన; అర్హింక=అర్హులగు, శచీవీయింద్రునిభార్య గాన తమ కున్నభోగముల నిచ్చె నని భావము. అని=స్వాహాదేవి; అనుపమాజ్యోతిర్-అనుపమ=సాటిలేని, ఓ జ్యోతిర్=తేజస్వింపదలగు; ఎంపె=పొందించెను, అగ్నిభార్య గాన తేజస్సమృద్ధి నిచ్చెనని భావము. యమభామ=యమనిభార్య; ధర్మైకబుద్ధి.-ధర్మ=పుణ్యమందు, ఏక=ముఖ్యమగు, బుద్ధి=మతిని; ఒండెంక=పొందునటులు; చెనె=జనరెను. యమభార్య ధర్మబుద్ధి నిచ్చె నని భావము. అసురి = నిర్మతిభార్య; ఇంద్రమోక్షినివలె.-ఇంద్ర=అనుకూలమగు, రమ్య=మనోజ్ఞమగు, ఉత్సవంబు=వేడుకను; ఇచ్చె=అర్పించెను. కామరూపము చేత నలభ్యోజ్యమములను బొందుచున్న రాక్షసునిభార్య గాన ఇంద్రమోక్షినివలెను నిచ్చెనని భావము. పాని=పరమనిభార్య; కమలాభ్యుదయముబొందు.-కమలా=సంపదయొక్క, అభ్యుదయముపొందు=అవిర్భూయయొక్కపొందికను; కమరించె=కలిగించెను. లక్ష్మీశమయింట బుట్టింది గాన సులభముగా నిచ్చె నని భావము. మహాబాహు జలాధిష్ఠానదేవతగాన జలజంబుల నిచ్చె నని యర్థము దోచుచున్నది. పవన=వాయుదేవునిభార్య; సుస్పర్శచాన్త్రీ.-సు=సమీచీనమగు, స్పర్శ=దానమందు, అన్త్రీ=వాంఛను; చాన్త్రీ=కలుగజేసెను. స్పర్శచాన్త్రీ గలవాయుభార్యగాన సుస్పర్శచాన్త్రీనిచ్చె నని దోచుచున్నది. వాయుదేవునిభార్య దానమందాన్త్రీ గల బుద్ధి నిచ్చె నని భావము. ధనరాజ్ఞీ = కుత్సేనిభార్య; రాజపూజ్యోన్నతిర్.-రాజ=రాజులచేతి, పూజ్య=పూజింపదగిన, ఉన్నతి=అతిశయమును; ప్రబలింపె=బలపఱచెను. ఈపె రాజరాజభార్య గాన రాజపూజ్యోన్నతి నిచ్చె నని భావము. మృడవహుతి=పార్వతీదేవి; ఈశభక్తి.-ఈశ = భర్తయందుభక్తి=భక్తి; మృడవహుతి=మృట్లొజేసెను, పార్వతీదేవి ఈశ్వరినిభార్య గాన స్వపురుషునియందు భక్తిని ఖట్టింపజేసె నని భావము. శంకరునియందు భక్తి గలుగజేసె నని దోచుచున్నది. మణియుగ=వెండియు; తక్కిన నిష్ఠిమణులు=తక్కినదేవాంగనలు; ఉదారకలిత సౌభాగ్యవిభవముల్.-ఉదార అధికముగా, కలిత=కూడుకొన్న, సౌభాగ్య=సుఖగత్యముయొక్క, విభవముల్ = అతిశయములగు; పాణికరణమంగళాను రచితమగుకయై.-పాణికరణమంగళ = వివాహమంగళముచేత, అనురచిత=పుట్టింపఱచిన, కుతుకయై=సంతోషముగలదియై; క్రిక=కోధచేత; రహించునాక్షితిపసుతకుం=విషయమున్నక్షణమోయునిపుత్రికనుగు నాచంద్రికను; అపుడు=అగమయమందు; కలుగజేసిరి=నిర్ధించునటులు చేసిరి.

మ. మనుజాధీశనతుల్ నుతింప ననుకంఠపాలక్ష్మి నశ్వేళఁ గం

ధినిషంగప్రియభామ యాత్మమహిమ *న్నిత్యాగరాగంబు నే

యనిసింగారము వాడనట్టివిరి పామ న్లేనితారుణ్యవ

ర్తనము స్వీడినిసాంపుమెపు కలుగ *న్దార్చె న్వరం బింతికి.

91

టీ. కంధినిషంగప్రియభామ=బలధితుజీరముగాఁగల యాత్మరునిభార్యయగు పార్వతీదేవి; అన్వేషణ=అగమయమందు; అనుకంఠపాలక్ష్మి=కృపాసంపదచేతి; మనుజాధీశనతు

శ్రీరాజపత్నీలు; నుతింపఁ = పొగడఁగా; ఆత్మమహిమకో. - ఆత్మ = తనయొక్క, మహిమకో = సామర్థ్యము చేత; నిత్యాంగ రాగము = ఆకృతిమమై సార్వకాలీనమగునంగ రాగమును, అనఁ గామైపూఁతననుట; చేయనిసింగారము = ఆకృతిమాలంకారమును; వాడనట్టివిరి = వాడనిపుష్పమును; పాయస్లేనితారుణ్య వర్తనముకో = నివర్తింపని యౌవనమును; వీడనిసాంపుపెంపు = కంపని సాందర్యాతిశయమును; కలుగకో = కలుగునటులు; ఇంతికిఁ = చంద్రికకు; వరంబు = వరమును; తార్చెకో = ఇచ్చెను.

అనఁగా రాజవర్తనీదేవి దయతోఁ జంద్రికకు నెల్లపుడు నిత్యాంగ రాగమును చేయనిసింగారమును వాడనట్టిమనుమంబు పాయనితారుణ్యము వీడనిసాంపుయం గలుగునటులు వరంబిచ్చినని భావము.

చ. పలుకులఁ దేని లుట్టివడ * భావిశుభంబులు దెల్పు నేర్పమైఁ
బొలయలుక ల్పరల్పి చెలిపోలిక నీవిభు నిన్ను గూర్చు ని
చ్చలు భవదిప్త మంతయుఁ బొసంగఁ దనర్ప నెఱుంగు నంచు ను
త్కలిక వచించి యొక్కచిలుకం గిరికన్య యొసంగెఁ గొమ్మకు. 92

టీ. పలుకులఁ = మాటలయందు; తేనెలు = మకరందములు; లుట్టివడఁ = ఊడిపడునటులు; భావిశుభంబులు. - భావి = కాఁబోవునట్టి, శుభంబులు = మంగళములను; నేర్పమైఁ = చాతుర్యము చేత; తెల్పుకో = తెలియఁజేయును. పొలయలుకలఁ = ప్రణయకలహరింబులను; మరల్పి = త్రిప్పి; చెలిపోలికఁ = సకేయవలె; నీవిభుఁ = నీపెనిమిటిని; నిన్నుఁ = నిన్నును; గూర్చుకో = కూడఁబెట్టును. నిచ్చలు = ఎల్లపుడును; భవదిప్తమంతయుఁ = నీకేరికనంతయు; పొసంగఁ = అనుకూలించునటులు; తనర్పఁ = చేయుటకు; ఎఱుంగునంచుఁ = తెలియననుచు; ఉత్కలికఁ = సంతకులు చేత; వచించి = చెప్పి; ఒక్కచిలుకఁ = ఒక శుకమును; గిరికన్య = పార్వతీదేవి; కొమ్మకుఁ = చంద్రికకు, కాఖ కని తోచుచున్నది; ఒసంగెఁ = ఇచ్చెను.

భవిష్యచ్చుభములను దెలుపునదియు దంపతులను ప్రణయకలహమును పోగొట్టి కూర్చునదియు కోరిన కోర్కల నెఱవేర్చునదియు నగు పోకశుకంబును పార్వతీదేవి చంద్రిక కోసంగెనని భావము.

మ. సురభి స్వేన్నలతావి మల్లియలతేజు న్వేనవిఁ జాతిక్షై
ఖరి నర్వాది శరద్దినాళి నననాఁఘస్ఫూర్తి సేమంతిడా
ల్వరహేమంతముఖంబున న్నిశిర వేళ స్వెల్లచాలెప్పు చా
ల్పి రహిం గూర్చు నటంచు మొక్క విరి నొచ్చె న్నారి యజ్ఞాక్షికి. 93

టీ. సురభిఁ = ఆమనియందు; పొన్నలతావిఁ = పొన్నపూలపరిమళమును; వేనవిఁ = గ్రీన ద్రువునందు; మల్లియలతేజఁ = మల్లి కాకుసుమములయొక్కయొప్పును, అనఁగా దాని పరిమళముననుట; ఖర్వాది = ఖర్వాశాలముయొక్క ప్రాశంభమునందు; జాతిక్షైఖరిఁ = మాలతీ పుష్పముయొక్కరీతిని, అనఁగా దానిపరిమళము ననుట; శరద్దినాళిఁ = శరత్కాలవిశేషమును

హమనందు; అననానుష్ఠాన్తిక్=సర్వకపుష్పములయొక్క అతిశయమును; విరహేమంతియ
ఖంబునక్.-వర హేమంత=శ్రేష్ఠమగు హేమంత కాలముయొక్క, ముఖంబునక్=అతిభాగమం
దు; సేమంతిదాల్=చేమంతిప్రకాశమును, దానిపరిమళంబుననుట; కిర వేళక్=కిర కాల
మందు; మొల్లచాలెప్పక్ = కుండశ్రేణియొక్క అతిశయమును, అనఁగా దానిపరిమళమును;
తాల్పి=ధరించి; రహిక్ = అనందమును; కూర్పును. అటంచుక్=ఈప్రకారమువచించు
చు; ఒక్కవిరిక్=ఒకపుష్పమును; గారి=పార్వతీదేవి; అబ్బాక్షిక్=చంద్రికకు; ఇచ్చెక్ =
ఒసంగెను.

అనఁగా వసంతగ్రీష్మశరభేమంతశశిరంబులందు వరుసగాఁ బుష్పాగమల్లికామాలతీ
సర్వక సేమంతికాకుండప్రసూనంబులపరిమళంబు ధరించునట్టి యొకపుష్పంబును గారీదేవి
చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. తలఁచినకోరిక ట్లరియుఁ దాని మెఱుంగు మెఱుంగుమిన్నలం
దళతళమంచు మించుజిగిదాని భరించినమాత్ర దేవకాం
తలఁ గికురించుసాం పెనఁగుఁ దాని నొకానొకరత్నమాలికా
జలరుహలోచనామణి కోసంగె గిరింద్రకుమారి యత్తటిక్.

94

టీ. తలఁచినకోరికల్=కోరినకోరికలను; కురియుదానిక్=వర్షించునట్టిదానిని, ఒసంగు
చున్నదాని నని భావము; మెఱుంగు మెఱుంగుమిన్నలక్ = కాంతిగల శ్రేష్ఠములయిన
మెఱపులను; తళతళమంచుక్=తళతళమని మెఱయుచు; మించుజిగిదానిక్=మీఱినకాం
తిగలదానిని; భరించినమాత్రక్ = అసరమునుతాల్పివంతటనె; దేవకాంతలక్=దేవాంగనల
కు; కికురించుసాం పెనఁగుదానిక్=వంచించునందముచేత నతిశయించుదానిని; ఒకానొక
రత్నమాలికా=ఒకానొకరత్నహారమును; గిరింద్రకుమారి=పార్వతీదేవి; అత్తటిక్ = అసమ
యమందు; జలరుహలోచనామణిక్ = నారీరత్నకుగుచంద్రికకు; ఒసంగెక్ = ఇచ్చెను.

అనఁగా నిష్ఠాశ్రమల నిచ్చునదియు మెఱపుతీవను దిరస్కరించుకాంతిలోఁ గూడినది
యు ధరించినంతమాత్రమున దేవాంగనలకన్న నెక్కువయందము గల్గించునదియునగు నొక
రత్నసరమును పార్వతీదేవి చంద్రిక కిచ్చె నని భావము.

చ. మఱియు నమూల్యవాంఛితసమాజము లాదృతిచే ఘటించి యా

తెఱవఁ గవుంగిలించి నరఁ దేవకుమారిక పోయి వత్తు ని

త్తటి నని దెల్పి యాగిరిశతన్వ ముదంబున నేగ వేలుపుల్

తటిగొని వెంట నెంద రజఃతక్కితిభృన్నిలయంబుఁ జేరఁగఁ.

95

టీ. మఱియుక్ = చెందెయు; అమూల్యవాంఛితసమాజములు.-అమూల్య = చెలరేవి,
అనఁగ శ్రేష్ఠములయినట్టియని భావము, వాంఛిత=ఇష్టార్థములయొక్క, సమాజములు=సమాహ
ములను; అదృతిచేక్=అసరముతో; ఘటించి=ఇచ్చి; అతెఱవక్=అచంద్రికకు; గవుంగిలిం
చుక్=గిలించి; నరదేవకుమారిక=చంద్రికా|ఇత్తటిక్=ఇత్తుడుపోయినట్లుక్=పోయినట్లుచెప్పవను.

అనిలెన్పి = ఈ ప్రకారము లెనియఁజేసి; అనిశతన్వి = కంఠకాంతయగు నాపార్వతీదేవి; ముదంబునక = సంతసము చేత; వేలుపుల్ = చేపతలు; తిత్తిగొని = పూని; వెంటక = వెంటచే; ఒండక = పొందఁగా; దేవాంగనలు వెంట రాఁగా నని తాత్పర్యము; రజితక్షీతిభృన్నిలయుంబు = కైలాసగిరియను గృహమును; చేరఁగక = పొందుటక; ఏకక = అరిగెను.

అనఁగా పార్వతీదేవి చంద్రికకుఁ గోరినకోరిక లెల్ల నొసంగి కాఁగిలించి పోయి వత్తునని వచించి దేవతలం గూడి కైలాసనిలయుంబుఁ జేరె నని తాత్పర్యము.

ఉ. అంత సుచంద్రమానవకులౌగ్రణిచే ఊణదోదయక్షమా
కాంతునిచే బహుాకృతులు * గైకొని తత్సకలాంతరీపరా
ట్యంతతు లెల్ల నైజపురజాతముఁ జేరఁగ నేగ మానసా
భ్యంతరసీమఁ దచ్చుభవహావిభ ప్పొన్నతి నన్నుతించుచుకొ. 96

టీ. అంతక = అపిప్లుట; సుచంద్రమానవకులౌగ్రణిచే = మరువింక శ్రేష్ఠుండగు సుచంద్రునివలన; ఊణదోదయక్షమాకాంతునిచే = ఊణదోదయరాజువలన; బహుాకృతులు = బహుమతులను; గైకొని = గ్రహించి; తత్సకలాంతరీపరాట్యంతతులెల్లకొ. - తత్ = ప్రసిద్ధులగు, సకల = ఎల్ల, అంతరీపరాట్ = ద్వీపాధిపతులయొక్క, సంతతులెల్లకొ = సమూహములెల్ల; మానసాభ్యంతరసీమకొ = చిత్తమధ్యప్రదేశమందు; తచ్చుభవహావిభవోన్నతికొ = అవివాహమహోత్సవముయొక్కయతికమును; నన్నుతించుచుకొ = పొగడుచు; నైజపురజాతముకొ = నిజపత్రనబృందమును; చేరకొ = పొందుటకు; ఏకక = చనెను.

అనఁగా వివాహమహోత్సవమునకై చూడించి యున్న సకలదేశరాజులును సుచంద్రునివలన ఊణదోదయునివలన బహుమతుల నొంది మావివాహోత్సవము నెన్నుచు స్వపురంబులు చేరఁ బోయిరని భావము.

మ. అలపాంచాలవిభుండు పుత్రి కధికాంతావాసనూత్నప్రవే
శలనన్తంగళ మూన్వగఁ దలచి తతాస్సరంగదేశీయకుం
తలఁ దాఁ గాఁగిటఁ జేర్చి యంకవనతిం * దాన్కొల్పి నవ్యాశ్రుసం
కులమై కన్దవ దోఁప నచ్చెలువఁ బల్కుం బ్రీతిచే నత్తటికొ. 97

టీ. అలపాంచాలవిభుండు = అక్షణదోదయుఁడు; పుత్రిక = చంద్రికకు; అధికాంతావాసనూత్నప్రవేశలనన్తంగళము. - అధికాంతావాస = భర్తృగృహమునకు, నూత్నప్రవేశ = నూతనప్రవేశమామగు, లసత్ = ప్రకాశించుచున్న, మంగళము = కల్యాణమును; ఊన్వగఁకొ = చేయుటకు; తలఁచి = మనమునందు యత్నించి; తతాస్సరంగదేశీయకుంతలకొ = భృంగములవంటి కురులుగలయాచంద్రికను; ఇచట సీమదసమాప్తయందు దేశీయరప్రత్యయము; తాకొ = ఊణదోదయుఁడు; కాఁగిటఁజేర్చి = కాఁగిలియందుఁజేర్చుకొని; అంకవనతికొ = ఉత్సంగస్థానమును; దాన్కొల్పి = పొందఁజేసి; కన్దవ = కనుదోయి; నవ్యాశ్రుసంకులమై. - నవ్య = నూతనమగు,

అశ్రు=కన్నీటిచేత, సంకులమై=వ్యాకులమయ్యె; తో=పక్ష=తోయమండఁగ; అచ్చలు
వక్ష=అచంద్రికతో; అత్తటిక్ = అసమయమందు; సీతచేక్ = క్షేమతో; పల్కుక్ =
పలికను

అనఁగా ఊగదోవయుండు చంద్రికకు భర్తృగృహమునకుఁ జేరుఁ దలంచి యా
చంద్రికను దొడపై నిడుకొని కన్నీ రిడుచు చంద్రికతోనిట్లు పలిక నని భావము.

క. నిచ్చలు పుట్టినయింటికి, జొచ్చినయింటికి నపూర్వశుభకీర్తితతుల్

హెచ్చ మెలంగవె తల్లి భ, వచ్చరితిము భువనప్రఖ్యవై ఖరిఁ బొదలన్.

టీ. నిచ్చలు=ఎల్ల పురుషు; పుట్టినయింటికి=జనకగృహమునకు; జొచ్చినయింటికి=
తానుప్రవేశించినయింటికి, అనఁగా భర్తృగృహమునకు; అపూర్వశుభకీర్తితతుల్.-అపూర్వ=
నూతనములగు, శుభ=మంగళకరములగు, కీర్తితతుల్=కీర్తిప్రదములు; హెచ్చుక్ = అతశ్
యిందునటులు; తల్లి=చంద్రికా! భవచ్చరితిము.-భవత్=నీయొక్క, చరితిము=నచ్చరిత్ర
ము; భువనప్రఖ్యవై ఖరిక్, -భువన=వరంచమందు, ప్రఖ్యవై ఖరిక్ = ఎవరిమగురిత చె; పొ
దలన్=వృద్ధిబొందునటులు; మెలంగ వె=వర్తింపుమా.

అనఁగా జనకగృహమునకు భర్తృగృహమునకు కీర్తి యతిశయించునటులు నీచరి
తము లోకములందు పవిత్రమనికేర్పొనఁబడునటులు వర్తింపు మని భావము.

సీ. వంశధర్మనిరూఢి * వఱలించె నీనారి

మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమి

గురుతరులకు వన్నె * గూరిచె నీశ్యామ

ఘనసుమనోవిక * ననముచేత

నిను నుదయంబున * నెనఁగు నీపద్మిని

మంజులాలాదనా * మగ్రి మెఱయ

ద్విజరాజఁ బోషించి * దీపించు నీకొమ్మ

భాసురఫలదాన * పటిమఁ బూని

తే. యనుచు జగమెల్ల నుల్లాస * మతిశయిల్ల

సంతతము మెచ్చ మను మమ్మ * ఊమకు జన్మ

పద మనఁ దనర్చు నంభోజ * పాణిజీవ

నమ్మ జీవన మని యెంచు * మమ్మ కొమ్మ.

టీ. ఈనారి=ఈకాంత; మహితశాస్త్రాధిగమంబుకలిమి.-మహిత=అధికమగు, శా
స్త్ర=ఆస్తికాస్త్రముల యాతీంతియొక్క, అధిగమంబు=ప్రాప్తియొక్క, కలిమి = సంపద

చేత; వంశధర్మనిరూఢి. — వంశధర్మ = కులాచారధర్మముయొక్క, నిరూఢి = ప్రసిద్ధిని; వంశలింగచేత = ప్రకాశింపజేసెను. ఇచట, ఈనారి = ఈయలైత్రాడు; మహితకాస్త్రాధిగమంబు కలిమి. — మహితమగు, కాస్త్ర = బాణపుంజముయొక్క, అధిగమంబు = ప్రాప్తియొక్క, కలిమి = కలుగుటచేత; వంశధర్మనిరూఢి = వెనుకధర్మపుయ్యెక్కునిరూఢిని; వంశలింగచే ననునర్థము దోచుచున్నది; అంతగా నీకాంత సమస్తకాస్త్రములు చిదివి కులాచారధర్మమునుచిక్కగ నభివృద్ధిచేసెనని తాత్పర్యము. ఈకావ్యము = ఈచంద్రిక; మనమునోవికసనము చేత. — ఘన = ఘనులగు, సమన = విద్వాంసులయొక్క, వికసనము చేత = అనందము చేత; గురుతరులకు = తండ్రిమొదలగుపూజ్యులకు; వన్నె = అలంకారములు; కూరిచేత = ఒనరించెను. ఇచట, ఈకావ్యము = ఈప్రేంకణపుత్రుని; ఘనమునోవికసనము చేత = ఘనమగుపుష్పవికాసము చేత; గురుతరులకు = గొప్పవృక్షములకు; వన్నెగూర్చెననునర్థము దోచుచున్నది. అనగా నీచంద్రిక విద్వాంసులకు సంతసింపజేయుటచే తండ్రి మొదలగువారి కందఱికిని మిక్కిలియలంకారములు గలుగజేసెనని భావము. ఈపద్మిని = ఈచంద్రిక; ఇనుమదయంబునకు = పడియొక్కయుత్కర్షణము చేత; మంజులమోదసామగ్రి. — మంజుల = మనోజ్ఞమగు, ఆమోదసామగ్రి = సంతోషసామగ్రి; మెఱయు = ప్రకాశించునటులు; ఎసగు = ఒప్పును. లోకమందు పడి సంతోషించినచో పత్ని సంతోషించుటయు వ్యసనపడినచో వ్యసనపడుటయు ముఖ్యపరివ్రతాధర్మము, అందుకు “ఆర్తారే మదితే హృష్టా ప్రోషితే ములినా కృతా” యని ప్రమాణము; ఇచట, పద్మిని = పద్మలత; ఇనుమదయంబునకు = నూర్చోదయమందు; మంజులమోదసామగ్రిమెఱయి. — మంజులమగు, ఆమోదసామగ్రి = పరిమళసామగ్రి, మెఱయునటులు; ఎసగునని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. ఈకొమ్మ = ఈచంద్రిక; భాసురఫలదానపటిమ. — భాసుర = ప్రకాశించుచున్న, ఫల = లాభములయొక్క, దాన = త్యాగముయొక్క, పటిమ = సామర్థ్యములు; పూని = పొంది; ద్విజరాజి = బ్రాహ్మణశ్రేణిని; పోషించి = కాపాడి; దీపిండు = ప్రకాశించును. ఇచట, ఈకొమ్మ = ఈకాళి, భాసురమగు, ఫల = పండ్లయొక్క, దానపటిమనులూని, ద్విజరాజి = పక్షిశ్రేణిని, పోషించి, దీపించుననునర్థము దోచుచున్నది. అనగా నీచంద్రిక మోడకమహాదానంబు లిచ్చి బ్రాహ్మణులకాపాడుచు ప్రకాశించుచున్నదని భావము. కొమ్మ = చంద్రికా! ఆచయి = నూర్చోక్తప్రకారమువచించుచు; జగ మెల్ల = లోకమంతయు; ఉల్లాసము = సంతోషము; అతిశయిల్ల = హిచ్చగా; శుభ్రము = ఎల్లపుడు; మెచ్చ = క్లాపించునటులు; మనఃకుంఠనశ్చింతింపుమున్ను. క్షమకు = కౌలీని; శత్రుసఖయే = పుట్టుకపట్టు; అనకు = అనునట్లు; తనకునంభోజపాణిజీవనము. — తనకు = శిష్యుని, అంభోజపాణి = స్త్రీయొక్క, జీవనము = బ్రతుకె; జీవనమని = బ్రతుకని; ఎంచుమున్ను = తలంపుచున్ను. ఇచట, క్షమకు = భూమికి, జన్మపదమనకు = జన్మస్థానమనునటులు, తనకునంభోజపాణిజీవనము. — తనకుచున్ను, అంభోజ = కమలములుగల, పాణి = యలైపునరువంటి, జీవనము = జలమె, జీవనమని = జలమని, ఎంచుమున్ను యనునర్థము దోచుచున్నది. ఈకవి “అధ్యక్షిస్తుతి” యన్నప్రతి ననుసరించెనని యొకమతము.

క. అట్టియెడ నశ్రు లక్షులఁ, దొట్టఁగ నవనమితవదనతోయజ యగునా
పట్టిఁ దనయంకపాళిం, బట్టి నయం బొప్ప జనని * పలికె న్నరుణఁ. 100

టీ. అట్టియెడఁ = ఆసమయమందు; అక్షులఁ = కనులందు; అశ్రులు = కన్నీళ్లు; దొట్టఁ
గఁ = గ్రవింపఁగ ; అవనమితవదనతోయజయగునాపట్టిఁ. - అవనమిత = వంపఁబడిన, వదన
తోయజయగు = ముఖకమలముగలదగు, అపట్టిఁ = అలిడ్డను; తనయంకపాళిఁ = తనతోడ
మీఁద; పట్టి = ఇడుకొని; నయంబు = నీతి; ఒప్పఁ = తగునటులు; జనని = తల్లి; న్నరుణఁ = దయ
తో; పలికెఁ = వత్సమాణప్రకారముగఁబలికెను.

మ. అలశై లేంద్రతనూజ యంతనతి నధ్ధాంగీకృతం జేసె శీ
తలతోచిర్చకుటుండు గానఁ జెలులం * దత్తత్తదాతోవ్విచితో
జ్వలకృత్యంబుల మెచ్చి మెచ్చరు ధరాచక్రంబునక భర్తలై
న లతాంగీమణి పూతధర్మసరణి * న్వర్తింప మే లెంతయుఁ. 101

టీ. శీతలతోచిర్చకుటుండు = చంద్రమాళియగుశంకరుండు ; అలశై లేంద్రతనూజయంత
నతిఁ = ఆపార్యతీజేవియంతకాంతను , పార్యతీజేవియంతపతివ్రతననితోఁచుచున్నది; అధ్ధాంగీ
కృతఁ = సగమగునట్టులంగీకరింపఁబడినదానినిగాను , అధ్ధాంగిగాఁజేయఁబడినదానినిగా నని
తోఁచుచున్నది ; కానకఁ = ఆహేతువుచేత; చెలులఁ = భార్యలను ; తత్తత్తదాతోవ్విచితో
జ్వలకృత్యంబులఁ. - తత్తత్ = ఆయా, తదాత్మ = తత్కాలమందు, “తత్కాలస్తుతదాత్వం
స్యా”త్తనియమరుడు, ఉచితఁ = యోగ్యమగు, ఉజ్వలం = ప్రకాశించు, కృత్యంబులఁ = పనుల
యందు ; భర్తలు = పతులు ; ధరాచక్రంబునకఁ = పుడమియందు ; మెచ్చి మెచ్చరు = శ్లాఘించి
శ్లాఘింపరు. వినుకఁ = అటులైనను ; లతాంగీమణి = స్త్రీరత్నమగుచంద్రికా ! పూతధర్మసరణిఁ =
పవిత్రమగుకులధర్మమార్గమున ; న్వర్తింపకఁ = వర్తించుట ; ఎంతయుఁ = మిక్కిలి ; మేలు = శుభము.

అనఁగ నోచంద్రికా ! యీశ్వరుండును పతివ్రతాశిరోమణి యగుపార్యతీజేవియంత
దానిని అధ్ధాంగీకృతను జేసె, లోకమందు తఱుచుగ పత్నులైనవారు తమకాంతలను ఆయా
పనులయందు ఆయాసమయములశ్లాఘింపరు, అయినను కులకాంతలు ధర్మమార్గమందుఁ
జరిండుట మేలని భావము.

ఉ. కైరవకోటికూటములు * గా వని చక్ర మవక్రకాతుకో
దారత మీఱ నద్వరవిఠానము లెల్ల మహామహంబులఁ
భూరివికానవైఖరులఁ * బూనఁగఁ జేయుచు లోకచిత్రగం
భీరచరిత్రవై జగతిఁ * బెంపు వహింపఁ గదమ్మ చంద్రికా. 102

టీ. చంద్రికా - సంబుద్ధి, జ్యోత్స్నయనితోఁచుచున్నది ; కైరవకూటికోటములు. -
కైరవ = పితులయొక్క, కోటికూటములు = అనేకబృందములు “కైరవంతుడు దేవీస్వా త్కుటి

లేటే పుమా నయమ్” అనియుత్పలము, కలువలయొక్క కోటికూటములనియథాంతరముదోచుచున్నది; కావని=సరిగావని, అనఁగ నిరసించియునుట; ప్రసిద్ధచంద్రికకైరవకోటులఁగా పాడునట్టిస్వభావముగల దనియు, నీచంద్రిక తద్యత్యతిరేకముగ కైరవకోటులఁదిరస్కరించునదియనియు భావము. చక్రము=జక్కవ; అవక్రకాతుకోదారతక్. - అవక్ర = అకుటిలమగు, కాతుక=కుతుకముయొక్క, ఉదారతక్ = జౌదార్యముచేత; మీఱ్ = అతిశయింపఁగ; అనఁగ ప్రసిద్ధచంద్రిక చక్రములకుకాతుకమును బోగొట్టునదియనియు నీచంద్రికచక్రముసంతసించునటులు చేయునదియనియువ్యతిరేకము, చక్ర మనఁగ రాష్ట్రము సంతోషించునటులు వర్తించున దని నిసర్గతాత్పర్యము. సద్వరవితానములు. - సత్ = రిక్కలయొక్క, వర = శ్రేష్ఠములగు, వితానములు = సమాహములు; ఎల్లఁ = అన్నియు; మహామహాంబులఁ = అధికకాంతులచేత; ఘోరివికాసవైఖరులఁ. - ఘోరి = అధికమగు, వికాస = వికసనముయొక్క, ప్రకాశముయొక్కయనుట, వైఖరులఁ = రీతులను; పూనఁగఁ = పొందునటులు; చేయుచుఁ = ఒనరించుచు; సద్వరవితానములు = సత్పురుషసంఘములు; మహామహాంబులఁ = అధిశత్రువుములచేత; ఘోరి = అధికమగు, వికాస = సంతసముయొక్క, వైఖరులఁబూనునటులు చేయునదియని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రిక సద్వరవితానమునకు వికాసము నడఁగ జేయు ననియు నీచంద్రిక యాసద్వరవితానమునకు వికాసమును జేయు ననియు వ్యతిరేకము; లోకచిత్రగంభీరచరిత్రవై. - లోక = భువనములయందు, చిత్ర = ఆశ్చర్యకరమగు, గంభీర = గంభీరమగు, చరిత్రవై = చరిత్రగలదానవై; జగతిఁ = భూమియందు; కెంపుఁ = వృద్ధిని; వహింపఁగదమ్ము = వహింపుమా.

అనఁగ నోచంద్రికా! నీవు ప్రసిద్ధచంద్రికవలెఁ గాక కైరవపుంజముల నిరసించునదియు చక్రమును సంతసింపజేయునదియును సద్వితానములఁ బ్రకాశింపజేయునదియునగు విచిత్రగుణములు గలదానవై పుడమి వృద్ధిఁ బొందు మని భావము.

క. ఘనవేణినిన్ను నీశుండు, దనమూర్తిగఁ దలఁచి మిగుల * దయచేసినచో

వినయంబ పూని విశ్వభు, వనపూజ్యత మెలఁగవచ్చు * వసుమతిలోనఁ. 103

టీ. ఘనవేణి = మబ్బువంటిజడగలచంద్రికా! నిన్నుఁ = నిన్ను; ఈశుండు = నీభర్త; తనమూర్తిగఁ = తనశరీరముగ; తలఁచి = ఎంచి; మిగులఁ = అధికముగ; దయచేసినచోఁ = అనుగ్రహించినయెడ; వినయంబ = భక్తి నే; పూని = గ్రహించి; వసుమతిలోనఁ = భూమియందు; విశ్వభువనపూజ్యతఁ. - విశ్వ = సమస్తమైన, భువన = లోకములయందు, పూజ్యతఁ = పూజ్యత్వముచేత; మెలఁగవచ్చు = వర్తించుమా. ఇచ్చట, ఘనవేణి = బాహువి! నిన్నుఁ; ఈశుండు = శంకరుండు; తనమూర్తిగఁ = అష్టమూర్తులలోనొకదానినిగా; తలఁచి; దయచేసినచోఁ; వినయంబ = నమ్రాభావమునే; పూని; విశ్వభువనపూజ్యతఁ. - విశ్వ = సమస్తమగు, భువన = ఉదకములచేత, పూజ్యతఁ = పూజ్యతచే; మెలఁగవచ్చు యనునర్థాంతరము దోచుచున్నది.

అనఁగ నీభర్త మిగులఁ బ్రీతితోనిన్నుఁ దనమూర్తిగఁ దలఁచినను నీవు మిగుల పెన్యము నేవుని యెల్లజగములలో పూజ్యతను వహింపు మని భావము.

సీ. కవగూడి సత్పతిఁ ♦ గువలయంబు చెలంగ
నలరుశ్యామయై శ్యామ ♦ యవని నెంచఁ
బురుషరత్నముఁ జెంది ♦ సురభివృత్తి సుమనో
గుణ మూసుకొమ్మయే ♦ కొమ్మ తలఁప
సర్వమంగళ యధీశ్వరునకు సామేన
యనఁ దగు నతి సతి ♦ యగు నుతింప
నినపాదసేవనంబున ఘనామోదంబు
నెనయుపద్మినియె పద్మిని నుతింప

తే. సుచిరముగ సుమనోవృత్తి ♦ సాబగుఁ బూని
కలదినంబులు ప్రియుమదిఁ ♦ గలసి మెలసి
నడచుకామిని కామిని ♦ నళిననయన
తేలిసి నీవింకఁ బతిచెంత ♦ మెలఁగు మమ్మ.

104

టీ. సత్పతిఁ.-నతో=సత్పురుషుఁడగు, పతిఁ = భర్తను ; కవఁగూడి=జతఁగూడి ; కువలయంబు=భూవలయము ; చెలంగఁ=ఓప్పునటులు ; అవనిఁ=పుడమియందు ; ఎంచఁ=విచారింపఁగా ; అలరుశ్యామయై.-అలరు=ఓప్పుచున్న ; శ్యామయై = కాంతయై ; శ్యామ=ఉత్తమస్త్రీ. ఇచట, సత్పతిఁ=చంద్రుని ; కవఁగూడి;కువలయంబుచెలంగఁ=కలువవికసించునటులు ; అలరుశ్యామయై=ఓప్పుచున్నరాత్రియై ; శ్యామ=రాత్రియనునర్థాంతరము దోచుచున్నది.అనఁగ నెట్లుచంద్రసహితమైకలువవికసించజేయు రాత్రిరాత్రి యనఁబడునోయట్లు పతిఁగూడి జగము మెచ్చఁజెలంగు కాంతయై కాంత యనఁబడుననిభావము. పురుషరత్నముఁ=పురుషశ్రేష్ఠుని ; చెంది=పొంది ; సురభివృత్తిఁ=పరిమళించువ్యాపారముచేత, క్షామ్యసౌఖ్యాదివృత్తిచేతనటులు ; సుమనోగుణము.-సు=శ్రేష్ఠమగు, మనః=హృదయమందు, గుణము=గుణమును ; ఊసుకొమ్మయై=పొందునట్టి కాంతయై ; తలఁపఁ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=కాంత ; ఇచట, పురుషరత్నము=పున్నాగవృక్షమును ; చెంది=పూడి ; సురభివృత్తిఁ=వసుంతవర్షనచేత ; సుమనోగుణము = పుష్పములనుగుణమును ; ఊసు = పొందునట్టి ; కొమ్మయై=కామియై ; తలఁపఁ=విచారింపఁగ ; కొమ్మ=కామి. అనఁగ నామనియందుఁబుష్పించి పున్నాగమును జేరినకొమ్మయై కొమ్మ యనునట్లు పురుషశ్రేష్ఠుని గూడి సౌఖ్యాదిగుణములుగలకాంతయై కాంత యనఁబడు నని భావము. సర్వమంగళ=సమస్తగుణములుగలదై ; అధీశ్వరునకుఁ=తన పితకి ; సామేనయనఁ = అర్థశరీర మేయనునటులు ; తగుసతియై = ఓప్పుచున్న కాంతయై ; నుతింపఁ=వర్ణింపఁగ ; సతి = కాంత ; అగుఁ = అగును. ఇచట, సర్వమంగళ = సర్వ

మరిగళయనునామాంతరముగలదై; అధీశ్వరునకుఁ = శంకరునకు; సామేన = అర్ధశరీరమే అనఁ = అనునటులు; తగునతి = ఒప్పుచున్న పార్వతియై; సతియగుఁ = పతివ్రతయగు నన నర్థము దోచుచున్నది. అనఁగ నీశ్వరున కర్థాంగియై చెలఁగుపార్వతీదేవిపగిది తనపై; మిటికి నర్థాంగివలె నొప్పుచున్న వనితయై వనిత యనం బడు నని భావము. ఇనపాదసేవన బునఁ.-ఇన=పెనిమిటియొక్క; పాద సేవనంబునఁ=చరణసేవచేత; ఘనామోదంబు.-ఘనః అధికమగు, ఆమోదంబుఁ = కుతూహలమును; ఎనయుపద్దినియై = చెందుచున్నపద్మి; జాతికాంతయై; సుతింపఁ = వర్ణింపఁగ; పద్మిని = పద్మినీజాతికాంత. ఇచట, ఇనపాద సేవనంబునఁ = సూర్యకిరణస్పర్శచేత; ఘనమగు; ఆమోదంబుఁ = పరిమళమును ఎనయు పద్మినియై=పాండుపద్మలతయై; పద్మిని = పద్మలతయనునర్థాంతరము దోచుచున్న అనఁగ సూర్యకిరణ స్పర్శముచే తామరతీవ ఘనామోదంబు చెందుతీరి దనపతిచర సేవచే మిక్కిలి సంతసించు కాంతయై కాంత యనఁ బరఁగు నని భావము. సుచిరము గఁ=ఎల్ల కాలము; సుమనోవృత్తిఁ.-సు=నమీచీనమగు, మనోవృత్తిఁ=మనోవ్యాపారము చేత; సాగుగఁ=అందమును; పూని=గ్రహించి; కలదినంబులు=కలకాలము; ప్రియుమదిఁ = పతిమనమును; కలసి పెరిసి=కలసిన ర్తించి; నడుచుకామిని=నడుచుచున్న కాంతయై; కామి ని=కాంత.నళినయన=చంద్రికా! నీవు; తెలిసి=గురైతిఁగి; ఇంకఁ=ఈమీఁద; పతిచెంతఁ = పెనిమిటియొద్ద; పెలఁగు మన్మ=నర్తించుము.

మ. అని వా రంబుజనేత్ర సంప నటఁ దత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై

జననాథేంద్రుఁడు కాంచనాంచితమణిజాజ్వల్యమానప్రభా

జనితక్షౌచరదై నబింబధిషణాసంస్థాన మాస్యందనం

బున నాత్మీయపురీలలామకము నామోదంబుమై జేరఁగఁ.

105

టీ. అని=పూర్వోక్తప్రకారముగఁ జంద్రికకు నీతిఁ గఱపి; వారు=తలిదండ్రులు; ఆం బుజనేత్రఁ=చంద్రికను; అంపఁ=పంపఁగా; ఆటఁ=ఆమీఁద; తత్ప్రాణేశ్వరీయుక్తుడై= ఆప్రాణేశ్వరియగు చంద్రికతోఁగూడినవాడై; జననాథేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; కాంచ నాంచిత మణిజాజ్వల్యమాన ప్రభాజనితక్షౌచరదైన బింబధిషణా సంస్థానము.—కాంచన= సువర్ణము చేత, అంచిత=ఒప్పుచున్న, మణి=మణులయొక్క, జాజ్వల్యమాన=మిక్కిలి వెలుం గుచున్న, ప్రభా=కాంతిచేత, జనిత=పుట్టింపఁబడిన, క్షౌచరత్=భూమియందుచరించుచున్న, విసబింబ=సూర్యబింబముయొక్క, ధిషణా=బుద్ధికి, సంస్థానము=సెలవైనది; జౌస్యందనంబునఁ = అగునట్టి రథముచేత; ఆత్మీయపురీల లామకముఁ = తనరాజధానీశ్రేష్ఠమును; ఆ మోదంబు మైఁ=సంతసముచేత; జేరఁగఁ=ప్రవేశింపఁగా. పైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగఁ జంద్రికకుఁ దలిదండ్రులు నీతి బోధించి పంపఁగ నుచంద్రుఁడు మణికాంతు లచే బుడమిఁ జరించునినబింబ మనుమతి కొనఁగురథంబునఁ జంద్రికఁ గూడి నిజపు రంబుఁ బ్రవేశింపఁగ నని భావము.

సీ. వరవర్ణ సంపత్తిః నిరుపమశ్రీః బూను
సాంగనానాకళాః చక్ర మనఁగ
వసుకలాపవిభూతిః బన మీఱుశ్రీవధూ
రమణీయతరతనూః రాజి యనఁగ
స్ఫుటతరతారకాః పటిమః గౌతుక మూన్ము
బహుకీర్తినవప్రపాళి యనఁగ
ఘనజఘనోదారః గరిమ నింపులు నింపు
వివిధభూమ్యవతారః వితతి యనఁగ

తే. పారవరవర్ణినీతోటి బారు దీరె
భర్తృమయహర్తృవీధులః బార్థివేంద్రుఁ
డనమనుమపేశలాలాభః హర్ష భార
వారకర్ణేజపానుభావముల రాఁగ.

106

టీ. వరవర్ణ సంపత్తిః.-వర=శ్రేష్ఠమగు, వర్ణ=కాంతియొక్క, వర= శ్రేష్ఠములగు, వర్ణ=అక్షరములయొక్క, సంపత్తిః=సంపద చేతి; నిరుపమశ్రీః.-నిరుపమ=సాటిలేని, శ్రీః=కాంతిని, శ్రీకారమును; పూను సాంగనానాకళాచక్రమనఁగఁ.- పూను = వహించినట్టి, సాంగ=అంగసహితమగు, నానాకళా=అనేకవిద్యలయొక్క, చక్రమనఁగఁ=సమాహమను నట్లు; అనఁగ క్లాఘ్యమగు వర్ణసంపత్తిగల పురాంగనాబృందము వర్ణ సంపత్తితోఁజేరియున్న కళాబృంద మనునటులు బారు దీరె నని భావము. ఇచట కళాచక్రమనకు కాంతాబృంద మునకును కేవల శబ్దసాధర్మ్య మున్న దని తెలియవలెను. వసుకలాపవిభూతిః.-వసుకలాప=రత్నభూషణములయొక్క, ధననిచయముయొక్క, విభూతిః=విశ్వర్యము చేత; పన = మీఱు శ్రీవధూరమణీయతరత నూరాజియనఁగఁ.-పనమీఱు=సమృద్ధి చే నతిశయించుచు న్ను, శ్రీవధూ=లక్ష్మీ దేవియొక్క, రమణీయతర=మిగులమనోజ్ఞమగు, తనూరాజియనఁగఁ= శరీర శ్రేణియొనునట్లు; అనఁగ వసుకలాపవిభూతి చేత లక్ష్మీదేవి వహించినట్లు శరీరములాయనునట్లు బారు దీరె రని భావము. స్ఫుటతరతారకాపటిమః.-స్ఫుటతర తారకా=స్త్రీలయొక్క, పటిమః సామర్థ్యము చేత; స్త్రీలరూపము చేతననుట; కాకుక ము=సంతసమును; ఊన్ముబహుకీర్తినవప్రపాళియనఁగఁ.-ఊన్ము=చేయుచున్న, బహుకీర్తి= అధికమగుకీర్తియొక్క, నవ=నూతనమగు, ప్రప=కోటలయొక్క, పాళియనఁగఁ=బంతులు నునట్లు; అనఁగ స్ఫుటతర తారకారూపము చేతొప్పు కీర్తులయొక్కకోట లనునట్లు పార కాంతలు బారు దీరె రని భావము. ఘనజఘనోదారః గరిమః.-ఘన జఘనా = అధికమగు కటిపురో భాగముగల స్త్రీలయొక్క, ఉదార=ఉత్సృష్టమగు, గరిమః = గొప్పతనము చేత, విత్తుల జఘనముగల స్త్రీల రూపము చేతననుట; ఇంపులు = ఆనందములను; నింపువివిధ

భూమ్యవతార వితతియనఁగఁక. - నింపు = పూరించుచున్న, వివిధ = నానావిధములగు, భూమి = పుడమియొక్క, అవతార = రూపాంతరములయొక్క, వితతియనఁగఁక = సమాహమనునట్లు, అనఁగ పుడమి యెత్తిన యనేకస్త్రీ రూపములయొక్క సమాహమనునట్లు పురకాంతలు బాగు దీరి రని భావము. పార్థివేంద్రుఁడు = సుచంద్రుఁడు; అసమమునుజే శలాలాభహర్షభార వారకల్లేజపాచుభావములక. - అసమ = సాటిలేని, సమపేళలా = చంద్రిక యొక్క, లాభ = ప్రాప్తివలననైన, హర్ష = సంతసముయొక్క, భార = అతిశయముయొక్క, వార్ష = సమాహమునకు, కల్లేజప = నూచకములగు, “కల్లేజప న్నూచక స్నాన్య త్పిశునో దుర్జనఃఖ లః” అని యమరుఁడు, అసుభావములక = కటాక్షుడుల చేత; రాఁగఁక = వచ్చుచుండఁగ; భ ర్షమయహర్ష్యభిఖులక = బంగరుమేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; పారవరవర్ణ పీఠాటి = పురకాంతలబృందము; బాగుదీరెఁక = పరుసదీరెను.

చ. నకలజగన్తన్నోహరు సుచంద్రునిఁ జంద్రికఁ జూడ నిట్లు కా
తుకమునఁ జేరి పారనవతోయదవేణిక లెల్ల నుల్లస
చ్చక చక తాసమానమణిసంకులకంకణరాజి గల్లన
న్వికసితమల్లికావితతి నింపుచు నింపులు పెంపు మీఱఁగఁక. 107

టీ. పారనవతోదయవేణికలెల్లక = పురకాంతలందఱు; నకలజగన్తన్నోహరుక. - నకల = సమ స్తమగు, జగత్ = జగమునకు, మనోహరుక = మనోజ్ఞుఁడగు; సుచంద్రునిక = సుచంద్రభూ పతిని; చంద్రిక = చంద్రికను; చూడక = చూచుటకై; ఇట్లు = ఈప్రకారము; కాతుకము నక = సంతసముచేత; చేరి = పొంది; ఉల్లసచ్చకచకతా సమానమణి సంకులకంకణరాజి. - ఉ ల్లసతో = ప్రకాశించుచున్న, చకచకతా = చకచకత్వము చేత; చకచకయని మెఱయుట చేత ననుట, అసమాన = తులలేని, మణి = రత్నముల చేత, సంకుల = వ్యాప్తమగు, కంకణ = వలయ ములయొక్క, రాజి = శ్రేణి; గల్లనక = గల్లుమనిమ్రోయఁగ; వికసిరమల్లికావితతిక. - వికసిత = వికసించిన, మల్లికా = మల్లికాపుష్పములయొక్క, వితతిక = సమాహమును; నింపు చుక = పూరించుచు; ఇంపులు = ఆనందములు; పెంపుమీఱఁగఁక = అతిశయింపఁగ. దీని ఖత్త రపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగఁ బురకాంతలు సుచంద్రునిఁ జంద్రికను చూచుటకైవచ్చి వారిపై మల్లికాపు ష్పములను మణికంకణములు గల్లుమని మ్రోయఁగ నించుచు నానందములు మీఱఁగ నని భావము.

సీ. చట్టుకూతు నొకర్పు సర్వజ్ఞుఁ డగుమహే
శ్వరునితోఁ దార్చినవామరచన
ఖరపాదు రనవదలతర ధైవపద్మవి
తోన గూర్చినవపలైనచెయ్య

అనఁగ వివేకకూన్యరా లైనదానిని సర్వజ్ఞుడఁగు శంకరునికి ఘటించిన వక్రరచన ను, ఖరపాదాని పద్మినితోఁ గూర్చిన విపరీతస్పృహ, కుముద్వతిని సత్వతితోఁదాచిన ప్రజోషస్పృహ, వసుస్ఫురితాంగియగులక్ష్మిని మదుసలివానితోఁ గూర్చిన యతుల్యసర్గమును, వీని నన్నింటిని జగము మఱచునటులు ఈనలువ జాణతనముచేత నసమరూపాది గుణంబులు కలుగునట్లు ఈచంద్రికానుచంద్రుల సృజించె నని భావము.

చ. శ్రుమ నొకకిన్న రాగ్రనరుఁ సఖ్యముఁ బూని మహానటుండు నా
నమరి తపస్విరాజవనితాళి వ్రతంబులు దూర్చినట్టి యా
కమలకరుఁ వరించుగిరికన్యక నవ్వంగఁ జాలుఁ జంద్రికా
కమలదళాక్షి సద్గుణిని కాయపయోధి సుచంద్రుఁ జేరుటఁ. 109

టీ. శ్రుమ=పుడమియందు; ఒకకిన్న రాగ్ర నరుసఖ్యము=ఒకానొక కుత్సితపురుషుని సేస్తమును; పూని = గ్రహించి; కుచేరునిసఖ్యముఁ బూని యని స్వభావార్థము; మహానటుండు నా=దొడ్డనట్టువుండనునట్లు, మహానటుండని యీశ్వరునికి నామాంతరమని స్వభావార్థము; అమరి=ఁబిప్పి; తపస్విరాజవనితాళివ్రతంబులు.-తపస్విరాజ=మునిరాజులయొక్క, వనితా=కాంతలయొక్క, ఆళి=శ్రేణియొక్క, వ్రతంబులు=నియమములను, పతివ్రతాధర్మములననుట; తూర్చినట్టి= పోఁగొట్టినట్టి; ఆకమలకరుఁ=లేడికిరమందుఁగల యాశంకరుని; శంకరుండు దాసుకావనమందు దిగంబరుడై తిరుగుచుండఁగ మునికాంతలు చూచిమోహించుటయు నామునులు శంకరునిశేషము పుడమిం దెగిపడునటులు కలిపి నాశేష మట్లే పడఁగా దాని సర్వలోకములు వహింపలేకయున్న జూచి విష్ణువు యోనిరూపము ధరించిదానిం గైకొనెనని పురాణమందు ప్రసిద్ధము; వరించు గిరికన్యక=కోరినట్టి పార్వతీదేవిని, చంద్రికాకమలదళాక్షి = చంద్రికయనుపేరుగల కమలలోచన; సద్గుణిని కాయపయోధి=శ్రేష్ఠగుణపుంజమునకు రక్షాకరుండగు; సుచంద్రుఁ = సుచంద్రుని; చేరుటఁ= చేరుటవలన; నవ్వంగఁ= పరిహసింపుటకు; చాలుఁ=ఁజేపును.

అనఁగ కిన్నరసఖ్యమునుబూని మహానటుండనంబరఁగి మునికాంతలకు వ్రతభంగముఁ జేసినశక్తిని వరించియున్న పార్వతీదేవిని, చంద్రిక గుణనిధి యగుసుచంద్రుని వరించుటచే పరిహసింపఁ జాలునని భావము.

మ. కమలావాప్తి మలీమసాంతరమున * న్నన్నట్లు మిన్నందు దు
ర్గమవృత్తిం జరియించుఁ దద్వ్యయమున*స్థాంచు నిర్విరూపంబు మే
ఘము తద్వృత్తిఁ బొసంగె నా కచిరరు*త్త్యం బంచు నామించు తాఁ
గమలాలోకనయై యుదారగుణవ*త్కాంతాప్తిఁ బొల్పెన్ ధరణ్. 110

టీ. కమలావాప్తి=సంపదకలుగుటచేత; మలీమసాంతరమునఁ.-మలీమనఁమలినమగు, అంతరమునఁ=హృదయముచేత ఉదకప్రాప్తిచేత; నల్ల నియంతరముచేత నని మే

ఘపర మగునర్థము; కన్పట్టుకొ=కానవచ్చును. మిన్నందుకొ=ఉప్పొంగుచు, ఆకనమంటి నని మేఘపర మగు నర్థము. దుర్గమవృత్తికొ=పొందరాని నడవడిచేత, గిరికిఖరాదులయందు వర్తనముచేత నని మేఘ పర మగు నర్థము; చరియించుకొ=నడచును. తద్యయమునకొ. ౧ తత్=ఆసంపదయొక్క, ఆజలముయొక్క, వ్యయమునకొ=నాకముచేతను; విరూపంబు=వైవర్ణ్యమును, తెల్లఁబోవుటను. మేఘము=పుల్లింగసారస్వయువలన నొకపురుషుండని తోచుచున్నది; కాంచుకొ=పొందును; తద్యక్తికొ.-తత్=ఆపురుషునియొక్క, యుక్తికొ=సంబంధముచేత; తత్=ఆమేఘముయొక్క, యుక్తికొ=సంబంధముచేత; నాకుకొ; అచిరరుక్త్యంబు=నిలువని కాంతిగలుగుట, తటిద్భావము; పాసంగికొ=కలిగెను. అంచుకొ=ఈప్రకారమనుచు; ఆమించు=ఆమెఱపు; తాకొ=తాను; ధరకొ=భూమియందు; కమలాలోకనయొ=చంద్రికయై, అనఁగఁ జంద్రికారూపముతోఁబుట్టియనుట; ఉదారగుణవత్సాంతాప్తికొ.-ఉదార=ఉత్కృష్టమగు, గుణవత్=మంచిగుణములుగల, కాంత=ప్రియునియొక్క, ఆప్తికొ=ప్రాప్తిచేత; పాల్యకొ=ఓస్సెను.

అనఁగా లోకమం దొకపురుషుండు సంపద రాఁగానె విష్ణువీఁగుచు నాసంపద నశింపవెలవెఱఁబోవుచు దుర్గమవృత్తిచేఁ జరించునటులు ఈమేఘము జలప్రాప్తి తదభావములవలన మలీమనత్వమును తెల్ల నగుటయును పొంది దుర్గమవృత్తి గలిగియుండుటచేదీనిసంబంధమువలన నాకచిరరుక్త్యంబు పాసంగికొనని మెఱపుఁదీగ భూమియందుఁ జంద్రికారూపముతో జనించి ఉత్కృష్టగుణములుగల సుచంద్రునిఁ జేరి యొప్పె నని భావము.

వ. అనునప్రొక్కామినీకలాపాలాప్రపంచంబున కుదంచితం బగుమనోంచలంబున దట్టం బగుమోదంబు రెట్టింప నొకశుభముహూర్తంబున భగవదనంగవిద్యయగునయ్యనవద్యాంగియుం దాను ననేకరంభానంభ్రామవిజృంభితంబు, నగణ్యమఘవదలంకృతంబు, నవరిమితనుమనోవితానవిద్యోతితంబు, నసంఖ్యకవిజనవిభ్రాజితంబు, ననుపమగురుసమాజసంకులంబు, నకలంకకలానిధిధురంధరంబు, నపారశుచిధర్మపుణ్యజనరసాధీశమండితంబు, నచంచలనదాగతిధనదమహేశ్వరరాజవిరాజితంబునై, యమందవిభవజితపురందరమందిరం బగునాత్మీయనివేశనంబు ప్రవేశించి, యానుచంద్రధరణీచంద్రుండు, పక్షపాతపరాఙ్ముఖప్రచారుండయి, మహానీయవసుకలాపంబున నభిరూపచక్రంబున కవక్రప్రమోదంబు గూర్చుచు, నద్గణంబుల కహీనద్యుమ్నంబు లొసంగుచు, బద్ధి నీనముదయంబున కబ్యుదయంబుఘటించుచు, నపూర్వవితరణసాండితీధురంధరుండై కువలయంబునకుఁబోలె దుర్వారశార్వరవాతంబున కామోదవర్ధనంబు జేయుచు నభంగమంగళతరంగితం బగు నొక్కనమయంబున.

టీ. అనునప్పొరకామినీకలాపాలాపప్రపంచంబునకుఁ. - అను = పూర్వోక్తప్రకారముగఁ బలుకుచున్న, అప్పొరకామినీకలాప=ప్రేష్టలగునాపురకాంతలయొక్క, అలాప=సల్లాపములయొక్క, ప్రపంచంబునకుఁ=అతిశయమునకు; ఉదంచితంబు=మిక్కిలియొప్పుచున్నది; అగునునొంచలంబునకుఁ=అగునట్టిప్పుడయ్యుప్రదేశమందు; దట్టంబు=సాంద్రము; అగుమోదంబు=అగునట్టిసంతసము; రెట్టింపకుఁ=ఇనుమడింపఁగ; ఒకకుభముహూర్తంబునకుఁ=ఒకమంగళముహూర్తమందు; భగవదనంగవిద్య = మహిమగలమన్నభవిద్య; అగునయ్యనవద్యాంగియుఁ=అగునట్టియొచంద్రికయును; తానును=సుచంద్రికుడును; అనేకరంభాసంభ్రమవిజృంభితంబును. - ఇది మొదలుకొని యీచంచలనదాగతియనుపఱకు నీవిశేషణములచే నుపమానభూతపురందరమందిరంబున కన్న వ్యతిరేకమును జూపుచున్నాఁడు. - అనేక = పలువురగు, రంభా=స్వర్ణేశ్వలవలననైన, సంభ్రమ=సంతసముచేత, విజృంభితంబును = ప్రకాశించునదియును, కదలీపుక్షములచేతఁ బ్రకాశించునదియని స్వభావార్థము; అగణ్యమగువదలంకృతంబును. - అగణ్య=రెక్కిడరాని; మఘవత్=ఇంద్రులచేత, ఈమఘవచ్చుబ్రముమతుబంతము, “హవిర్జ్వలి నిశ్శంకో మఖేషు మఘవా నసౌ | తత్త్రైకో మఘవా నముత్ర బహవః” అని ఇట్లు మతుబంతమునకుఁ బెక్కింపరానికప్రయోగంబులుగలవు; అలంకృతంబును=అలంకరింపఁబడినదియును, పెక్కిండగు జన్నముఁజేసినవారిచే నలంకరింపఁబడిన దని స్వభావార్థము; స్వర్ణమందొకరంభయు నొకయింద్రుఁడును నిచట ననేకు లున్నారని భావము. అపరిమితమునోవితానవిద్యోతితంబును. - అపరిమిత=మితిలేని, నుమనోవితాన=దేవసంఘములచేత, విద్యోతితంబును=ప్రకాశించుచున్నదియును, మితిలేనిపూజస్వరములచేఁ బ్రకాశించుచున్నదనిస్వభావార్థము; స్వర్ణమందు ముప్పదిమూఁడుకోట్లసంఖ్య గల దేవత లున్నారనియు నిచట మితి లేనిదేవతాబృంద మున్నదనియు భావము. అసంఖ్యకవిజనవిభ్రాజితంబును = అనేకులగు శుక్రలచేఁ బ్రకాశించుచున్నదియు; అసంఖ్యలగువిద్యజనులచేఁ బ్రకాశించుచున్నదని స్వభావార్థము; స్వర్ణమందొకకవి యున్నాఁడనియునిచట ననేకపు లున్నారనియు భావము; అనుపమగునమాజసంతులంబును. - అనుపమ=సాటిలేని, గురు = బృహస్పతులయొక్క, నమాజ=గణముచేత, సంతులంబును = వ్యాప్తమైనదియును; గురు=పితృదులగు పెద్దలయొక్కనమాజముచేత, సంతులంబైన దనిస్వభావార్థము; అనంగ స్వర్ణమందొక గురువున్నాఁడనియు నిచట ననేకు లున్నారనియు భావము. అకలంకకలానిధిధురంధరింబును. - అకలంక=కలంకరహితులగు, కలానిధి = చంద్రులయొక్క, ధురంధరంబును=భారమునువహించినదియును; అనంగ స్వర్ణమందొకఁడయ్యును సకలంకుఁడగుకలానిధి యున్నాఁడనియు నిచట నిష్కలంకులై నకలానిధులు గలరనియుభావము; అకలంక=పాపరహితులగు, కలానిధి = విద్యులకుఘనభూతులగువండితులయొక్క, భారమునువహించినదని స్వభావార్థము; అపారశువిధర్త పుణ్యజనరసాధీశమండితంబును. - అపార = అంతములేని, శుచి=అగ్నులచేతను, ధర్త=యమధర్త రాజులచేతను, పుణ్యజన=నిర్మతులచేతను, రసాధీశ=షరణులచేతను, మండితంబును = అలంకరింపఁబడినదియును; అపార = అధికముగు, శుచి=పరిశుద్ధులగు, ధర్త=న్యాయముచేత, పుణ్య = మనోజ్ఞులగు, జన=నరులచేతను, రసాధీశ=రాజులచేతను, మండితంబనిస్వభావార్థము; స్వర్ణమందగ్ని మొదలగువారొక రొకరె యున్నా

రనియు నిదట ననేకులు గలరనిభావము. అచంచలసదాగతిధనదమహేశ్వరరాజివిరాజితంబునై. - అచంచల=స్థిరుఁడగు, సదాగతి=వాయువులయొక్క, ధనద=కుజేరులయొక్క, మహేశ్వర = శంకరులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితంబునై=ప్రకాశించునదియునై ; అచంచల=చలింపని, నత్=శ్రేష్ఠమగు, ఆగతి=ఆదాయముగల, ధనదమహేశ్వర=పదాన్యశ్రేష్ఠులయొక్క, రాజి = శ్రేణిచేత, విరాజితం బని స్వభావార్థము ; స్వర్గమందు కుజేరాదు లొక్కొక్కరె యున్నారనియు నిచటఁ బెక్కిం ద్రున్నారనియు భావము. అమందవిభవజితపురందరమందిరంబు. - అమంద=అధికమగు, విభవ=సంపదచేత, జిత=జయింపఁబడిన, పురందరమందిరంబు=స్వర్గముగలది ; అగునాత్మియనివేశనంబు=అగునట్టిస్వగృహముచు; ప్రవేశించి=చొచ్చి; ఆసుచంద్రధరణీచంద్రుండు = ఆసుచంద్రమహారాజు ; కవి ప్రసిద్ధచంద్రునికన్న యీసుచంద్రునియందు గుణోక్తిృష్టతను చెప్పచున్నాఁడు. - పక్షపాతపరాజ్ఞుఃప్రచారం డయి=సుచంద్రుఁడు నిష్పక్షపాతప్రచారము గలవాఁ డనియు, ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు శుక్లపక్షమందుఁ బక్షపాతము గలవాఁ డని యర్థము, పక్ష=కృష్ణపక్షమందు, పాత = పడుటచేత, పరాజ్ఞుః = అభిముఖముగాని, ప్రచారముగలవాఁడనిస్వభావార్థము, చంద్రుఁడు కృష్ణపక్షమందు క్షీణించుటచేఁ బరాజ్ఞుఁడని తాత్పర్యము ; మహానీయపసుకలాపంబునక. - మహానీయ=ఉత్కృష్టమగు, పసు = కిరణములయొక్క, కలాపంబునక = సమూహముచేత ; అభిరూపచక్రంబునకుక. - అభిరూప=మనోజ్ఞమగు, చక్రంబునకుక=చక్రవాకమునకు; అవక్రప్రమోదంబుక. - అవక్ర=అకుటిలమగు, ప్రమోదంబుక=సంతనముచుఁకూర్చుచుక=చేయుచు; మహానీయపసుకలాపంబునక=మహానీయమగుధనపుంజముచేత; అభిరూపచక్రంబునకుక=విద్యద్భృందమునకు; అవక్రప్రమోదమునుకూర్చువాఁడని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు పసుకలాపముచేత అభిరూపచక్రమునకు కీడొనరించువాఁడనియు నీరాజు వానికి సంతనమును జేయువాఁ డనియుభావము; సద్గణంబులకుక=రిక్కలగుంపునకు, అహీనద్యుమ్నంబులు=ఉత్కృష్టవృక్షమగుకాంతులను; ఒసంగుచుక=ఇచ్చుచు; సద్గణంబులకుక=సత్పురుషసంఘముకు; అహీనమగు, ద్యుమ్నంబులు=ధనములను; “ద్యుమ్నమర్థరై విభవాఅసి” అని అమరుఁడు; ఒసంగుచునని స్వభావార్థము; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు సద్గణంబులకు కాంతిని పోఁగొట్టువాఁ డనియు నీరాజు అహీనమగుద్యుమ్నంబు నిచ్చువాఁడనియు తాత్పర్యము. పద్మినీసముదయంబునకుక=తామర తివగుంపునకు; అభ్యుదయంబుక = అధికమగువృద్ధిని; ఘటించుచుక = చేయుచు ; పద్మినీ సముదయంబునకుక=పద్మినీజాతిస్త్రీసంఘమునకు ; అభ్యుదయమునుజేయువాఁ డని స్వభావార్థము ; ప్రసిద్ధచంద్రుఁడు పద్మినీసముదయమునకు, నభ్యుదయమును జేయనివాఁ డనియు నీరాజు చేయువాఁ డనియు భావము; అపూర్వవితరణపాండితీధురంధరుండై. - అపూర్వ=మున్నెన్నఁడునులేని, వితరణ = త్యాగముయొక్క, పాండితి = పాండిత్యముయొక్క, ధురంధరుండై = భారమునువహించినవాఁడై; కువలయంబునకుకపోలెక=కలువకువలెనై; దుర్వారకార్వరప్రాతంబునకుక. - దుర్వార=నివారించుటకశక్యమగు, కార్వర=చీకటులయొక్క, ప్రాతంబునకుక=సమూహమునకు ; కువలయంబునకుకపోలెక= భూవలయంబునకునువలెనై ; దుర్వార=నివారించుటకశక్యమగు, కార్వర=దుష్టులయొక్క, ప్రాతంబునకుక = సమూహమునకు ; ఆమోదవర్ధనంబుకజేయుచుక. - ఆమోద = పరిమళమునకు, సంతసమునకు, వర్ధనంబు=

అభివృద్ధిని, చేదమును ; చేయుచుకొనుచున్నది ; అనగా ప్రసిద్ధచంద్రుడు కువలయంబునకు నెటు లామోదవర్ధనముఁ జేయునో అరీతి నీనుచంద్రుడును కువలయ మనఁగ భూవలయమునకు నామోదవర్ధన మనఁగా సంతోషాభివృద్ధిని జేయుననియు, ప్రసిద్ధచంద్రుడు శార్వరవాతంబునకు, అనఁగా, చీకటులగుంపునకు, ఆమోదవర్ధనమును, అనఁగా, సంతోషచ్ఛేదమును జేయునట్లు నుచంద్రుడు శార్వరవాతంబునకు అనఁగా దుర్బాధ్యలసమాహమునకు, ఆమోదవర్ధనంబును అనఁగా సంతోషవిచ్ఛేదమును జేయుచున్నాఁడని భావము. అభంగమంగళతరంగితంబు=అప్రతిహతమయిన శుభపరంపరతోఁ గూడినది; అగు నొక్కసమయంబునకే=అయినట్టి యొక కాలమందు. వైపద్యముతో నన్వయము.

సీ. తెఱగంటిరారాలఁ ♦ దీర్చినకంబాల
జతఁ గూడి యున్నవఁజంపుబోది
యల నంటఁ దార్చినఁ ♦ దలుకు లీ నెడుజాతి
గుజరాతికెంపురాఁకులుకుతమ్మి
మొగడలలోయంత్రముల జాటుపన్నీటి
పలుచనితుంపురుల్ ♦ పడఁగ మీఱు
జాళువాబొమ్మలఁకేల నుండెడువట్టి
వేరులనురటీలవీజనంబు

తే. విరళవిరళంబులై దెన ♦ ల్పరిమళింపఁ
జేయ గారుత్తతగవాక్షఁసీమనంఘ
టితభరణినాఁ గ శద్ధూపవితతిచేత
గమ్మనువిహారగేహప్రఘాణమందు.

122

టీ. తెఱగంటిరారాలఁ=ఇంద్రసీలమణులచేత; తీర్చినకంబాలజతఁ=చేవినకంబములజంటయందు; కూడియున్న వఁజంపుబోదియలకొ=చేరియున్నట్టి రవలబోదిలయందు; అంటఁ=తగులునటులు; తార్చినకొ=కదియింపఁగాననుట; కలుకులు=మిక్కిలిప్రకాశములను; ఈ నెడుజాతి గుజరాతి కెంపురాకులుకు తమ్మి మొగడలలో యంత్రములకొ.-ఈ నెడు=ప్రసవించుచున్న, జాతి=ఈ త్రమజాతిగల, గుజరాతికెంపురా = గుజరాతి దేశమందుఁబుట్టిన కెంపులయొక్క, గుజరాతిదేశమందు త్రమజాతి కెంపులుపుట్టుట ప్రసిద్ధము, “గుజరాతికెంపులు గోమేధికంబులు” అని ప్రాచీనకవులును ప్రయోగించియున్నారు, కలుకు=నుండరమగు, తమ్మి మొగడల=తామర మొగ్గలయొక్క, లోయంత్రములకొ=లోపలనుండు యంత్రమువలనమండి ; జాటుపన్నీటి పలుచనితుంపురుల్.-జాటు=న్రవించుచున్న, పన్నీటి=పన్నీరుయొక్క, పలుచనితుంపురుల్=నూత్నశీకరములు; పడఁగకొ=పడుచుండఁగ; మీఱుజాళునా బొమ్మలకేలకొ.-మీఱు=అతిశయించుచున్న, జాళువాబొమ్మల = బంగర బొమ్మలయొక్క, కేలకొ = కరములందు ; ఉండెడు వట్టివేరుల నురటీల వీజనమునకొ.-ఉండెడు=ఉన్నట్టి, వట్టివేరుల=వట్టిచేళ్ళయొక్క,

సురటీల = విసనకజ్జలయొక్క, వీజనంబు = విసరుట ; విరళవిరళంబులై = పలుచనైనవై ; దెసలో = దిక్కులు ; పరిమళింపక = పరిమళించునటులు ; చేయక = చేయఁగా ; గారుత్తతగవాక్షి సీమసంఘటిత భరణినాక = గారుత్తత = మరకతమణులయొక్క, “గారుత్తతం మరకతమౌగగర్భహరిన్తణిః” అని అమరుఁడు, గవాక్షసీమ = వాతాయనప్రదేశములతో, సంఘటిత = కూడుకొన్న, భరణినాక = కరండమో యనునట్లు ; గళధూపవితతిచేతక = గళతో = జాటుచున్న, ధూప = ధూపముయొక్క, ధూపమనఁగ కేశసంస్కారమునకై పరిమళించునటులు వేయు నగరుమొదలగుదానిపొగ, వితతిచేతక = నమూనాముచేత ; గమ్యత విహారగేహప్రభూణమందుక = గమ్యము = పరిమళించుచున్న, విహారగేహ = క్రీడాగృహముయొక్క, ప్రభూణమందుక = అలిందమునందు. వైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా నింద్రనీలమణులతోఁ జేసి యున్న స్తంభములమీఁద నున్న రవలబోదల యందుఁ గదియించిన కెంపు తామరమొగ్గల కుక్షియందమర్చిన పన్నీటియంత్రముల నుండి జాటుచున్న పన్నీటికుంపురులు మీఁదఁ బడుచుండ నచట నిలిపి యున్న బంగరుబొమ్మల కరములందున్నవట్టివేరులసురటీలు విసరుట దిక్కులఁ బరిమళింపఁజేయ ధూపవితతిచేసొప్పినదై మరకతమణిమయ గవాక్షులు గల బరణియో యనునటు లుండు క్రీడాగృహప్రభూణము నందని భావము. ఇదిట క్రీడాగృహలిందమును కరండముగా నుత్పేక్షించుటచే నుత్పేక్షా లంకారము.

సీ. రతిరహస్యాధిదేవత తదాశ్రయ మంది
శృంగారకళ బయల్ చేసె ననఁగ
మరురాజ్యరమ నిన్ను మరగి డానితి నంచు
మచ్చికమై గరం బిచ్చె ననఁగ
మధులక్ష్మి ప్రియవీణ మంతపు మఱివింప
వెనఁ బరిచర్య గా వించె ననఁగ
రతి భర్త కభయంబు మతిఁ గోరి తద్దేమ
నిశితక స్త్రీ నెదుట నిలిపె ననఁగ

తే. లీల నలువంక వేర్వేఱఁ గీలుబొమ్మ
లగరుధూపంబు లిడ తెలఁ నాకుమడుపు
నొనఁగఁ బువ్వుల నురటిచే విసర రత్న
దీపిక గ్రహింప నెప్పుది ధృతి రహింప.

టీ. రతిరహస్యాధిదేవత. - రతిరహస్య = సురతరహస్యముయొక్క, అధిదేవత = అధిష్ఠానదేవత ; తదాశ్రయము. - తతో = అనుచుండ్రునియొక్క, ఆశ్రయము = గృహమును ; అంది = పొంది ; శృంగారకళక. - శృంగార = శృంగారరసముయొక్క, కళక = కాంతిని ; బయల్ చే

సెనపఁగఁ = ప్రకటింపఁజేసెనోయనునటులు; మరురాజ్యరమ=మన భరాజ్యలక్ష్మి; నిన్న=నిన్నె; మరగి=అశపడి; దాసిలిక=సమీపించితిని. అంచుక=అనుచు; మచ్చికమైక=మోహముచేత; కరంబు=హస్తమును; ఇచ్చెననఁగఁ = ఒసంగెనోయనునట్లు; మధులక్ష్మి=వసంతలక్ష్మి; పాచినమంతువుక=పూర్వమందుఁజేసిన యపరాధమును; ముఱింపక=మఱచునట్లు చేయుటకై; వెనక=వేగముగ; పరిచర్యక=సేవను; కావించెననఁగ=చేసెననునట్లు; రతి=రతీదేవి; భర్తకుక=పెనిమిటియగుమరునకు; ఆభయంబు = భయములేమిని; మతిక=మనమునందు; గోరి=కాంక్షించి; తద్దేమని శితశస్త్రిక. -తల్=అమరునియొక్క, హేమ=బంగరమయమగు, లేదా, సంపెంగపువ్వునెట్టి, నిశిత=వాడిగల, శస్త్రిక=శస్త్రమును, ఎదుటక=ముందర; నిలిపెననఁగఁ=నిలువఁబెట్టెనోయనునట్లు; లీలక=విలాసముచేత; నలువంకక=నలుదిక్కులయందు; వేర్యెఱక=ప్రత్యేకముగఁకలుభూప్తులు=కీళ్లతోఁజేసినబొప్పులు; అగరుధూపంబుక=అగరుపాగును; ఇడక=ఇచ్చుచుండఁగ; తెలనాకుమడుపుక= సన్ననితమలపాకుమడుపును; ఒనఁగఁ=ఇయ్యఁగ; పువ్వులగురటిచేక=పూలవిసనకజ్జచేత; విసరక=వీచుచుండఁగ; రత్నదీపికక=రత్నప్రదీపమును; గ్రహింపక= తీసికొనఁగ; అగరుధూపముమొదలగునవి నాలుగింటికి పైచరణములందు క్రమముగ నన్వయం బెఱుంగునది; నెప్పుదిక=మనమునందు; ధృతి=దైర్యము; రహింపక=ఒప్పుఁగా. దీనికు తరపద్యస్థితియతో నన్వయము.

ఆనఁగా రతిరహస్యాధిదేవత సుచంద్రునిగృహము నొంది శృంగారకళను బ్రకటింపఁజేసెనో యనునటు లాకబొమ్మ యగరుధూపంబు నిడె ననియు మదనలక్ష్మి నిన్నె మరగితి నని మోహముచేత తనకరంబు సుచంద్రుని కొసంగెనా యను నట్లు ఒకబొమ్మ యాకుమడుపు లిచ్చె ననియు వసంతలక్ష్మి తాను పూర్వమందు సుచంద్రునికిఁ జేసినయపకారమును ముఱింపఁ బరిచర్యచేసెనోయన నొకబొమ్మగురటిచే విసరె ననియు రతి తనపతి యగు మరునకు సుచంద్రునివలన నభయంబు గోరి యామదనునికాంచనబాణమును నెదుట నుంచె నా యనునట్లు ఒకబొమ్మ రత్నదీపమును గ్రహించె ననియు భావము. లోకములో యుద్ధమందభయము గోరినవాడు తనక త్తని ప్రతిపరునియెదుట నుంచుట ప్రసిద్ధము.

చ. ప్రకటితచిత్తభూబిరుదఃపద్యములం బలె వింతఱంతులక
నకినములుగ్గడించు నెరఁచాయలఁ బాయనికెంపుకోళ్ళతోఁ
జిలిచొకాటపున్నెఱుంగుఁచిక్కనిపెందెరతో విధూతవృం
తకునుమతల్పమై సిరులఁ దార్కొనుశయ్య వసించినంతటక.

115

టీ. ప్రకటితచిత్తభూబిరుదపద్యములంబలెక. - ప్రకటిత = వెల్లడిచేయఁబడిన, చిత్తభూ=మరునియొక్క, బిరుద=జయచిహ్నములగు, పద్యములంబలెక = శ్లోకములవలెనె; వింతఱంతులక=అత్యుత్కరమగుకలకలధ్వనులచేత, నకినములు = శుభమోచకమగువాక్కులను; ఉగ్గడించు=వదించునట్టి; నెరఁచాయలక=శ్రేష్ఠమగుకాంతులను; పాయనికెంపుకోళ్ళతోక = విధనికెంపుకోళ్ళచేత; చిలిచొకాటపున్నెఱుంగుఁచిక్కనిపెందెరతోక. - చిలిచి=

తుడిచివైచిన, చొకాటపు=శ్రేష్ఠమగు, మెఱుఁగు = తళతళయనుకాంతిగల, చిక్కనిపెఱ
దెరతోక = చట్టమగుగొప్పతెరతోడను ; విఘాతవృంతకుసుమతల్పమై.-విఘాత = పోఁగొ
ట్టఁబడిన, వృంత=తోడిమగల, కుసుమ = పుష్పములయొక్క, తల్పమై = తల్పముగలదై ;
సిరులక=కాంతులను; తార్కనుశయ్యక=కదియునట్టిశయ్యలు; వసించినంతటక=నివసించి
నంతట. పైపద్యముతో నన్వయము.

అనఁగా శ్రేష్ఠము లగు కాంతులు గలకంఠులతోఁగ్గు మరునివిరుదపదజ్ఞంబులపగిది వినంబ
డుధ్వనుల చే శుభశకునములఁదలుపుచుండఁగా, చికిలిచేసినమంచితెరతో తోడిములు దీసిన
పుష్పములు పఱచియున్నతల్పముతో నమరియున్న పఱపుపై గూర్చుండినంతలానని భావము

క. చిత్తప్రభూతకలహాయ తత్తర గడుఁ దత్తఱించునాత్మ స్వీడో
ద్వృత్తి నడంచుచుఁ దగునబ్బిత్రరి గని వల్కి రపుడుఁప్రియసఖులెల్లక.

టీ. చిత్తప్రభూతకలహాయ తత్తర=సురతాయ తత్తరచేతను; కడుక=మిక్కిలి; తత్త
ఱించునాత్మక=త్వరపడుహృదయమును ; వ్రీడోద్వృత్తిక = లజ్జాతిశయముచేత ; అడంచు
చుక=అడఁచుచు; తగునబ్బిత్రరిక=ఽపృథుచున్నయాచంద్రికను ; కని = చూచి ; ప్రియసఖు
లెల్లక=సకీయలందఱు; అపుడు=అసమయమందు; పల్కిరి=వక్ష్యమాణప్రకారమువచించిరి.

తే. పురుషమణిఁ గూడి యామోదఁగరిమఁ బూను
నట్టిలతకూనసౌమనఁస్యంబుఁ బొగడ
నానె యాకల్పకం బైనఁ గానఁ దరుణి
తాల్పు మాకల్పకస్ఫూర్తి ధవునిఁ గదియ.

. 116

టీ. పురుషమణిక=శ్రేష్ఠమగుపున్నాగవృక్షమును, పురుషశ్రేష్ఠుని; కూడి=కలసికొని;
అమోదగరిమక=పరిమళముయొక్క యతిశయమును, సంతోషాతిశయమును ; పూనునట్టిలత
కూనసౌమనస్యంబు=పొందునట్టిబాలలతయొక్కకుసుమవాసనను, పొందునట్టికాంతయొక్క
మంచుమనసుగలుగుటను ; పొగడక=నుతించుటను; అకల్పకంబైనక=కల్పపర్యంతమైనను ;
జౌనె=అగునాయనికాకుపు. కానక=అదువలన; తరుణి=చంద్రికా! ధవునిఁగదియక=భర్త
నుచేరుటకు; అకల్పకస్ఫూర్తిక=అలంకారస్ఫూర్తిని; తాల్పుము=ధరింపుము.

అనఁగఁ బున్నాగవృక్షమును జేరి పరిమళాతిశయమును బూని యున్న బాలలతయొ
క్క పరిమళమును కల్పపర్యంతం బైనఁబొగడ నలవిగాదు కనుక నీవును పున్నాగవృక్షమును
గలసికొనిన బాలలతపగిది ప్రియునిఁ గదియ నలంకారమును ధరియింపు మని భావము.

తే. అని చెలులు ఘనమణికలాపాలి భాస్వ
దంతుకంబున నలరించి యద్భుతముగఁ

జంద్రిక నృపాంబకాబ్జము * ల్పంతసిల్ల
నతనిఁ జేర్పంగఁ దలంచి దీవ్యన్నపూర్తి.

117

టీ. చెలులు=చెలికత్తెలు; అని=పూర్వోక్తప్రకారముగఁబలికి; చంద్రిక=చంద్రికను, జ్యోత్స్నను; నృపాంబకాబ్జము=సుచంద్రుని నేత్రకమలములు; సంతసిల్ల=సంతోషించునటులు; అదృశ్యంబుగఁ = చిత్రంబుగ; ఘనమణికలాపాలిఁ.-ఘన=శ్రేష్ఠమగు, మణికలాప=మణిభూషణములయొక్క, ఆలిఁ=పంక్తిచేత; ఘనమణి=మేఘశ్రేష్ఠములయొక్క, కలాప=సమాహమయొక్క, ఆలిఁ=పంక్తిచేత; భాస్వదంతుకంబునఁ=ప్రకాశించువస్త్రముచేత; భాస్వత్=నూర్చునియొక్క, అంతుకంబునఁ=కిరణముచేత; అలరించి=అలంకరించి; అతనిఁ=సుచంద్రుని; చేర్పింగఁ=చేర్చుటకు; తలంచి=యత్నించి; దీవ్యన్నవోర్తిఁ.-దీవ్యత్=ప్రకాశించుచున్న, నవోర్తిఁ=నూతనమగువచనముచేత. దీని కుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగా చెలికత్తెలు చంద్రికను మేఘపంక్తిచేతను నూర్యకిరణములచేతను సుచంద్రుని నేత్రములు నంతసించునట్లు అలంకరించి రని భావము. చంద్రికకు విరోధులగు మేఘపంక్తి నూర్యకిరణములచే నలంకరించుటయు నాచంద్రికను నృపాంబకాబ్జములునంతసించునటుల అలంకరించుటయు చిత్రమనిభావము. మణిభూషణములచేఁ బ్రకాశించువస్త్రములచే చంద్రిక నలంకరించి రని న్యభావతాత్పర్యము.

చ. చనుదము లెమ్ము శ్యామ యింక * త్వాధరచంద్రుని డాయఁగా వలె
మన మలరంగఁ దత్కరవిమర్దము దక్కినఁ దెల్పి దక్కునే
యని నయ మొప్పఁ దచ్చయము * నంటి తెమల్చిన లజ్జపెంపునఁ
వనజదళాక్షి నమ్రముఖవారిజయై నిలఁ బూన వెండియున్. 118

టీ. శ్యామ=చంద్రికా! మనమలరంగఁ=హృదయమునంతసించునటులు; ఇంక=ఈమీఁద; త్వాధరచంద్రునిఁ = రాజచంద్రుండగుసుచంద్రుని; డాయఁగావలె=సమీపింపవలయును, అనఁగ సుచంద్రునిఁజేర వలయు ననుట. చనుదము=పోదము. లెమ్ము. తత్కరవిమర్దము.-తత్ = అసుచంద్రునియొక్క, కర = హస్తముయొక్క, విమర్దము = సమర్థము; తక్కినఁ = విడువఁగా; తెల్విదక్కునె=తెల్విగలుగునా? కలుగదనుట. అనఁగ పురుషకరసమర్థము కాంతలకు మిగుల శోభావహ మని భావము. “సురతమృదితా బాలవనితా । తనిమ్నా శోభంతే గళితవిభవా శ్చార్ధిషు నృపాః” అనిప్రాచీనవచనము; అని=ఈప్రకారముపలికి; నయమొప్పఁ=నీతియొప్పునటులు; తచ్చయమునంటి=ఆచంద్రికకరంబుఁబట్టుకొని; తెమల్చినఁ=లాగఁగా; లజ్జపెంపునఁ=ప్రీతాతిశయముచేత; వనజదళాక్షి = చంద్రిక; నమ్రముఖవారిజయై.-నమ్ర=వంగిన, ముఖవారిజయై = ముఖకమలముగలదై; నిలఁ=నిలుచుటకు; పూనఁ=ప్రయత్నింపఁగ; వెండియున్=మరల. దీనికుత్తరపద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

శ్యామ=రాత్రి; త్వాధరచంద్రునికొండుమీఁదిచంద్రుని; డాయఁగావలెకొండుమీఁదిచంద్రుని; పింపవలయును. తత్కరవిమర్శముతక్కినకొండుమీఁదిచంద్రుని సందర్భములేనియెడ; తెలివిదొడ్డునె=ప్రకాశముగలుగునా? అను నర్థము భస్మించుచున్నది.

అనఁగ శ్యామా! నీవు సుచంద్రుని గలిసికొనుము, తత్సంపర్కము నీకు మిగుల శోభావహము అని చెబులు పలికి చంద్రికకరముఁ బట్టి లాగఁగా లజ్జాతిశయముచే చంద్రిక ముఖమువంచుకొని నిలువఁగ మఱియు పక్ష్యమాణప్రకారముగఁ బలికిరని భావము.

సీ. తొయ్యలి నీచన్నుఁదోయి చక్రము గెల్పు
నదియె రాజపరిగ్రహంబు లేక
వెలఁది నీకటిసీమఁ విషమగోత్రము నెంచు
నదియె దేవేశలీలాప్తి లేక
కాంత నీకనుఁగవఁ కైరవావళి మీఱు
నదియె యినాలోకఁ మొదవ కున్నఁ
గలికి నీమయికాంతిఁ కైతకంబుల మించు
నదియె యీశ్వరయుతిఁ బొదలకున్నఁ

తే. గాన నీవిత హిత మాత్రఁ గాంచ లేక
గోలవయి యేల యీవేశఁ గోమలాంగి
మొక్కలము చేసె దని పల్కిఁ ముదిత లెల్ల
తోడితే గాంత పడకెల్లఁ దొరయ వచ్చె.

119

టీ. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీచన్నుఁదోయి=నీచనుఁగవ; రాజపరిగ్రహంబులేక=సుచంద్రుఁడను చంద్రుని యనుగ్రహములేక; చక్రముకొండుమీఁదిచంద్రుని; గెల్పునదియె? గెలువదనుట; ఇచట, రాజపరిగ్రహములేక=రాజయొక్క గ్రహములేక; చక్రము=రాష్ట్రమును; గెలుచునా యను నర్థము దోచుచున్నది; లోకములో రాజును బట్టుకొనినఁగాని తద్రాష్ట్రము పశపడ దని భావము. చంద్ర సాహాయ్యమున్నఁగాని చక్రవాకములు పశపడ వని తాత్పర్యము. వెలఁది=చంద్రికా! నీకటిసీమ=నీకటిప్రదేశము; విషమగోత్రమును=దుష్టకులమును; దేవేశలీలాప్తిలేక. -దేవేశ=సుచంద్రునియొక్క, లీలాప్తిలేక=విలాసప్రాప్తిలేక; నొంచునదియె=నొప్పించునా? నొప్పింపఁజాలదనుట. అనఁగసుచంద్రులీలాప్తి గలిగెనేని దుష్టకులముల వడంప వచ్చునని భావము. విషమగోత్రమును=విషమపర్వతమును; దేవేశలీలాప్తిలేక=ఇంద్రలీలాప్రాప్తిలేక; నొంచునదియెయనునర్థము దోచుచున్నది. కాంత=చంద్రికా! నీకనుఁగవ=నీకనుదోయి; ఇనాలోకము=సుచంద్రుడదర్శనముఁబడవకున్నకొండుమీఁదిచంద్రుని; కైరవావళి=పీఠససమూహమును; మీఱునదియె=అతిక్రమించునదియే? కాదనుట. అనఁగ నీకనుదోయి సుచంద్రుని

ద్రవ్యసముఁ జేయకున్నఁ బిశువుల జయింపఁ జాలదని భావము. నీకనుదోయి ; ఇవాలోకము=సూర్యదర్శనము; కలుగకున్నట్లొకరవావర్తి=తొవబంతిని; మీఁజూనదియొ యనునర్థము దోచుచున్నది. కలికి=చంద్రికా ! నీమయి కాంతి=నీదేహకాంతి; ఈశ్వరయుతి=సుచంద్రసంబంధము చేత; పాదలకున్నట్లొకతిశయింపకున్నచో; కైతకంబులకొ=క్షుద్రశత్రువులను, “క్షుద్రద్విషిచైతక”మృ నిహలాయుధుఁడు; మించునదియొ=అతిశయించునదియా? అతిశయింపదనుట. అనఁగ నీదేహకాంతి సుచంద్రయుతిచేఁ బాదలకున్న క్షుద్రులఁ దిరస్కరింపఁజాల దని భావము. నీదేహకాంతి; ఈశ్వరయుతి=శంకరుని సంబంధము చేత; పాదలకున్నట్లొకైతకంబులకొ=కేతకీపుష్పములను; మించునాయను నర్థము దోచుచున్నది. కానక=అందువలన; నీవు=ఈవు; ఇంతపితము=ఇంతమాత్రము పితమును; అత్తకొ=మనమునందు; కాంచలేక=చూడక; గోలవయి=మూఢురాలవై; ఏల=ఎందుకు; ఈవేళకొ=ఈసమయమందు; శోమలాంగి=చంద్రికా ! మొక్కలము=ముక్కరత్నమును; చేసెడు = చేయుచున్నావు? అనిపల్కి=ఈప్రకారమువలికి; ముదితలెల్లకొ=కాంతలందఱు; తోడిలేకొ = తోడ్పొందిరాక; కాంత=చంద్రిక; పడకిల్లుదొరయకొ=పాన్పుటిల్లు ప్రవేశించుటకు; వచ్చెకొ=వచ్చెను.

మ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల వయఃస్యాత్మయుక్తి నిష్ఠా

రమహాగేహము సొచ్చి యచ్చట మసారస్తంభపార్శ్వంబునం

దు మొగి నిల్వఁగ రాగయుక్తి నది దోడ్తోఁ దెల్పె భూభర్తకు

న్రమణి నిత్యమహాశుచిప్రకృతికిఁ నైజంబు పోఁబోవునే.

120

టీ. అమరేశాశ్చ విజేతృకుంతల=ఇంద్రసీలమణుల జయించిన కుంతలములుగల చంద్రిక; వయస్యాత్మయుక్తికొ.-వయస్యా=సకియలయొక్క, యత్న = ప్రయత్నముయొక్క, యుక్తికొ=సంబంధముచేతను; విహారమహాగేహము=క్రీడాగృహమును; సొచ్చి=ప్రవేశించి; అచ్చటకొ=ఆగృహమందు; మసారస్తంభపార్శ్వంబునందుకొ.-మసారస్తంభ=ఇంద్రసీలమణిస్తంభముయొక్క, పార్శ్వంబునందుకొ=ప్రక్కయందు; మొగికొ=పూనికచేత; నిల్వఁగకొ=నిలుచుండఁగా; రాగయుక్తికొ.-రాగ=చంద్రికాంగనంగతానుజముయొక్క, యుక్తికొ=సంబంధముచేత, క్రోధసంబంధముచేత నని యర్థాంతరము; అది = ఆకంబము; రమణీకొ=చంద్రికను; భూభర్తకుకొ= సుచంద్రునకు; తోడ్తోకొ=వెంటనె; తెల్పెకొ=తెలియఁజేసెను. నిత్యమహాశుచిప్రకృతికికొ.-నిత్య=నిరంతరము, మహాశుచి=అత్యంతా పరిశుద్ధమగు, ప్రకృతికికొ=స్వభావముగలవారికి; నిత్య=నిరంతరము, మహాత్ అశుచి=అత్యంతము నల్లని, ప్రకృతికికొ=స్వభావముగలదానికిని స్వభావార్థము; నైజంబు=స్వభావము; పోఁబోవునే = పోఁగలదా? పోవదనుట.

చంద్రిక సకియలప్రయత్నముచేఁ గ్రీడాగృహము సొచ్చి యచ్చట నుండు నింద్రసీలస్తంభముయొక్క పార్శ్వమందు నిలుచుండఁగా నాస్తంభము రాగముచే నిచటఁ జంద్రిక

పచ్చి నిలుచున్నదని సుచంద్రునకుఁ జెలిపెను. లోకమందు నిత్యమహాశుచిప్రకృతి గలవారు నెమ
స్వభావమును విడువ రని భావము. చంద్రిక యింద్రనీలమణుల జయించిన కుంతలములుగలది
గాన ద్వేషముచే రమణిని రాజానకుఁదెలిపినదని ముఖ్యాశయము. అథాంతర న్యాసాలంకారము.

ఉ. అత్తతీఁ దత్సఖజన మనావిలధీయుతి మాత్రి మీర లి
ప్పత్తడిబొమ్మ రాజమణిపుత్రికలార భజించుచుండుండీ
చిత్తము వైంగ సం చొకవిశేషవిధానము నెంచి వంచనా
యత్తత నేగే దాని జలజాక్షి యథార్థమ కా గేనింపఁగఁ.

121

టీ. అత్తతీఁ=అసమయమందు; తత్సఖజనము.—తత్=అచంద్రికయొక్క, సఖీజన
ము=సకురాండ్రు; అనావిలధీయుతిఁ.—అనావిల=అకలుషమగు, ధీయుతిఁ = బుద్ధియొగ
మును; మాత్రి=కూడి; రాజమణిపుత్రికలార=రాజశ్రేష్ఠతనూజలార ! చంద్రకాంతపుబొమ్మలా
రాయని యథాంతరము; మీరలు=మీరు; ఇప్పత్తడిబొమ్మఁ=ఈబంగరుబొమ్మను, చంద్రికన
నుట; చిత్తము=మనస్సు; పొంగఁ=ఉలుకునటులు; భజించుచుండుండీ=నేమించుచుండుండీ.
అంచుఁ=ఈప్రకారము పలుకుచు; ఒకవిశేషవిధానముఁ=ఒకవిశేషకార్యమును, ఎంచి=గ
ణించి; వంచనాయత్తతఁ = మోసముచేత; దానిఁ=అమాటను; జలజాక్షి=చంద్రిక; యథా
ర్థమ=సత్యమే; కాఁ=అగునటులు; గణింపఁగఁ=ఎంచఁగా; ఏగఁ=పోయెను. దీని కుత్తరప
ద్యస్థక్రియతో నన్వయము.

అనఁగాఁ జంద్రికను బడకింటిలో విడిచి యచట నున్న రాజమణి పుత్రికలకు మీరు
చంద్రికను నేమించుచుండుండీ యని వదించి వంచనచే దత్సఖీజనము సనియెనని భావము.

సీ. నుమశరప్రావృడాంగమశక్తి సంబుద
శ్రేణిఁ గన్నడుతటిఁద్రేఖ యనఁగఁ
బతిపూన్కి గ్రహియింప భావజుండు పునర్గి
హణ మూన్పునుమచాపయప్తి యనఁగ
సాహిణి రా నిగ్గ సాధించు నావల
రాజుక్రొత్తచిలుకఁతేజి యనఁగ
వనపాలుదోటినేర్పున వచ్చు శృంగార
ధరణిజభూరిమంజరిక యనఁగ

తే. నవుడు నృపుకన్నుఁగవ నాంగిఁకాభ నలమి
యతఁడు దివియంగ వెనుదీసి యంత రాక
గబ్బి యయి నిల్చి తత్కరాకర్షణమునఁ
గదిసె. వక్కాంత తల్ప ముక్కంట మెడసి.

122

టీ. సుమశరప్రావృడాగమశక్తిః.-సుమశర=మన్తధుండనెడు, ప్రావృడాగమ=వర్షాకాలప్రాప్తియొక్క, శక్తిః=సామర్థ్యముచేత; అంబుదశ్రేణిః=మేఘపంక్తియందు; కన్పడుతటిద్రేఖయనఁగఁ=కాన్పించు మెఱపుతీవయోయనునటులు; పతి=భర్తయగు సుచంద్రుఁడు; పూన్కిఁ=ప్రయత్నమును; గ్రహియింపఁ=పొందుటకై; భావజుండు=మరుఁడు; పునర్గ్రహణము=పునస్సీకారమును; ఊన్పు సుమచాపయష్టియనఁగఁ=చేయుచున్న పూవంటియొక్క, దండమోయనునటులు సాహిణి=గుట్టపువాఁడు; రాఁ=వచ్చుటకై; ఇగ్గఁ=అకర్షింపఁగా; సాధించు నావలరాజు క్రొత్త చిలుక తేజియనఁగఁ.-సాధించు=ఎదిరించు, అవలరాజు=అమరునియొక్క, క్రొత్తచిలుక తేజియనఁగఁ=నూతనమగు శుకాశ్వమోయనునటులు; వనపాలదోటి నేర్పనఁ.-వనపాలు=వనపాలకునియొక్క, దోటి నేర్పనఁ=దోటియొక్క జాణతనముచేత, చోటియనఁగా చేతికందని తరులతాదిఫల పుష్పంబుల నాకర్షించు దండవిశేషము; వచ్చు శృంగార ధరణిజఘారిమంజరిక యనఁగఁ.-వచ్చు=వచ్చునట్టి, శృంగార ధరణిజ=శృంగారవృక్షముయొక్క, భూరి=అధికమగు, మంజరిక యనఁగఁ=గుచ్చమోయను నటులు; అపుడు=ఆసమయమందు; ఇచట పైచరణములయందు క్రమముగ నన్వయింపవలయును. నృపుకన్నుఁగవఁ=సుచంద్రుని కనుదోయిని; అంగికాభఁ=దేహసంబంధియగుకాంతిచేత; అలమి=ఆక్రమించి, అనఁగా మరుఁడను వర్షాకాల ప్రాప్తిచేత మేఘములయందుఁ జూపట్టుచున్న మెఱపుతీవయోయనునటులు సుచంద్రునికనుదోయిం దనదేహకాంతిచే నలమియని భావము. అతఁడు=సుచంద్రుఁడు; తివియంగఁ=అకర్షింపఁగా; వెనుదీసి=వెనుకకుమరలి; అనఁగా మరుఁడు మరల సుచంద్రునిపై నాకర్షించిన పూవంటి దండమోయనునటులు వెనుకకు వంగినదని భావము. అంతఁ=అమీఁద; రాక=రానిదై; గల్పియయి=గర్వముగలదియై; నిల్పి=నిలుచుండి; గుట్టపువాఁ డిగ్గఁగ సాధించుచున్న మరునిక్రొత్తచిలుక గుట్టమోయనునటులు రాక గల్పియయి నిలిచినదని భావము. తత్కరాకర్షణమునఁ.-తత్=ఆసుచంద్రునియొక్క, కర=హస్తముయొక్క, అకర్షణమునఁ=అకర్షణముచేత ; అక్కాంత=అచంద్రిక; అక్కంబమెడసి=అస్తంభమును విడిచి; తల్పము = శయ్యను; కదిసెఁ=పొందెను. అనఁగ వనపాలుఁడు చోటితోఁ దీసిన వచ్చినట్టి శృంగారభూజ పుష్పగుచ్చమోయనునటులు సుచంద్రుని కరాకర్షణముచేత నాచంద్రిక స్తంభమును వదలి తల్పమును జేరె నని భావము.

మ. సదనాధారసమగ్రవాసనసౌ తః త్సాధ్వీవతంసంబు తా

నుదిత స్తంభతఁ గాంచె దత్కలన సయ్యుర్వీశరత్నంబు తా

నదియే తాల్చె దదాత్వమం దగుఁ గదా • శ్యామాతిభూమప్రభా

స్పదమూర్తి భజించి తద్గుణతతిఁ • సంధింప రెవ్వారిలఁ. 123

టీ. సదనాధారసమగ్రవాసనసౌ.-సదనాధార = స్తంభముయొక్క, సమగ్ర=పరిపూర్ణమగు, వాసనసౌ=అనుభూతార్థస్పృహిచేతనో; తత్సాధ్వీవతంసంబు=అచంద్రిక; తాఁ=తా

ను; ఉదిత స్తంభతత్.-ఉదిత=ఉదయించిన, స్తంభతత్ = స్తంభముగలుగుటను, నిశ్చేష్టత ననుట; కాంచెత్=పొందెను. తత్కలనత్.-తత్=అచంద్రికయొక్క, కలనత్=నంబంధము చేత; అయ్యుర్వీశరత్నంబు=అనుచంద్రుఁడు; తాత్ = తాను; తదాత్మ్యచంద్రుఁ = ఆనమయ మందు; అదియే=అనిశ్చేష్టత నె; తార్చెత్=ధరియించెను. అగుఁగదా = అగునుకదా! నత్య ముకదాయనుట. శ్యామాతిభూమప్రభాస్పదమూర్తి.-శ్యామ=మలినమైన, అతిభూమ=అధిక మగు, ప్రభా=కాంతికి, ఆస్పద=స్థానభూతమగు, మూర్తి=శరీరముగలవారిని, నల్లనికాంతి గలయంద్రనీల స్తంభమునని భావము; శ్యామా=స్త్రీలయొక్క, అతిభూమీప్రభా=అధికకాంతికి, ఆస్పదమగు, మూర్తిని యర్థాంతరము; భజించి=సేవించి; తద్గుణతత్.-తత్ = అమలినవస్తువుయొక్క, ఆస్త్రీలయొక్క, గుణతత్ = గుణకదంబమును; ఇలత్=భూమి యందు; ఎవ్వరు=ఎవరు; సంధింపట=పొందరు? నమస్తజనులుపొందుదురనుట.

అనఁగా చంద్రిక యంద్రనీలమణి స్తంభముయొక్క, వాసనచేతనో యనునట్లు తాను ఉదిత స్తంభతను దార్చె ననియు నానుచంద్రుఁడును అపుడు చంద్రికనంబంధముచేత తాను ను ఉదిత స్తంభతఁ దార్చె ననియు భావము. ఈయర్థమునె దృష్టాంతముతో దృఢపఱచు చున్నాఁడు. లోకమందు శ్యామాతిభూమప్రభాస్పదమూర్తిని సేవించి తద్గుణములను ఎవరు పొందరు? అందఱుపొందుదు రనిభావము. ఇచట నర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

చ. జలరుహనేత్రగాత్రమహి • సాంద్రమహాంకురపాళి యంటఁ ద

త్కలితమనస్తటాకమును • గాఢశరాలి నగల్చి చిత్తజం

డలరుమహారసోత్కరము • నచ్చటఁ దారిచె నాఁగ నత్తజిం

బులకిత మైనమైఁ బొరలి • పొంగె నవ్రాదితఘర్తవాశ్చటల్. 124

టీ. జలరుహనేత్రగాత్రమహి.-జలరుహనేత్ర = చంద్రికయొక్క, గాత్రమహి = శరీరమనుభూమియందు; సాంద్రమహాంకురపాళి.-సాంద్ర=దట్టమగు, మహత్ = అధికమగు, అంకుర=మొలకలయొక్క, పులకలయొక్కయని యర్థాంతరము దోచుచున్నది, పాళి= శ్రేణి; అంటఁ = నంబంధింపఁగా; తత్కలితమనస్తటాకమునత్.-తత్= అచంద్రికయొక్క, కలిత = ఓప్పచున్న, మనస్తటాకమును = హృదయమనుచెఱుపును; గాఢశరాలి.- గాఢ = దృఢమగు, శర = బాణములయొక్క, వాయుపులయొక్క, అలిక్ = శ్రేణివేత; చిత్తజండు = మరుఁడు; అగల్చి = కేదించి; జలరుహారసోత్కరము.-జలరు = ఓప్ప చున్న, మహారస = గొప్ప అనురాగమును సుదకముయొక్క, ఉత్కరము = సమామామును; అచ్చటఁ = ఆగాత్రమునుభూమియందు; తారిచెనాఁగఁ = ఉంచెనోయనునట్లు; అత్త జిం = అసమయమందు; పులకితము = సంకాతపులకములుగలది; విన్మైఁ=అయినట్టి శరీర మందు; నవోదితఘర్తవాశ్చటల్.-నవ=నూతనమగునట్లు, ఉదిత=పుట్టిన, ఘర్తవాః=స్వేదోదక ములయొక్క, ఛటల్ = సమాహములు; పొరలి=పొర్లి; పొంగె=ఉచికను.

అనఁగా చంద్రికకరీర మనుభూమియందు సాంద్ర మగు మొలక బుడయింపఁగానె యా చంద్రికయొక్క హృదయ మనుతటాకమును శరాలిచే భేదించి మరుఁడు మహారసోత్కరమును తార్చెనో యనునట్లు పులకలతోఁ గూడి యున్న కరీరమందు స్వేదోదకము పారలి పొంగె నని భావము.

చ. చెలిచెలు లందఱుం జనిన * సి గ్గది పోవక యున్న దేమి తాఁ
జలమున నలచు నెంచి యతిఁసాంద్రరుషాయుతిఁ బోలె ఘర్తవాః
కలికలఁ దోఁగి శోణరుచి * గన్నడ నెయ్యన జాతీ తద్వధూ
కులమణిసమ్ముఖం బెడ్డసెఁ * కుంకుమబొట్టరసంబు చయ్యనఁ. 125

టీ. చెలి చెలులందఱుం.-చెలి=చంద్రికయొక్క; చెలులందఱుం = చెలికత్తెలందఱును; చనినఁ=పోయినను; సిగ్గది=అబ్రిడ; తాఁ=తాను; చలమునఁ=మాత్సర్యము చేత; పోవకయున్నది=చనకఉన్నది; ఏమి=ఏమి కారణము? అంచుఁ=అనుచు; ఎంచి=గణించి; అతి సాంద్రరుషాయుతిఁబోలెఁ.-అతి సాంద్ర=మిక్కిలిగాఢమగు, రుషాయుతిఁబోలెఁ=క్రోధ ముతోఁగూడిక చేతవలెనె; ఘర్తవాఃకలికలఁ=ఘర్షింపబిందువులయందు; తోఁగి = మునిగి; శోణరుచిగన్నడఁ=ఎఱ్ఱనికాంతిచూపట్టుచుండఁగా; ఒయ్యనఁ=తిన్నఁగ; జాతీ = స్రవించి; తద్వధూకులమణిసమ్ముఖంబు.-తద్వధూకులమణి=అచంద్రికయొక్క, సమ్ముఖంబు = ముఖమును, సన్నిధిని అని తోఁచుచున్నది; కుంకుమబొట్టరసంబు = కుంకుమతీలకముయొక్క జలము; చయ్యనఁ=శీఘ్రముగ; ఎడ్డసెఁ=ఎడఁబాసెను.

అనఁగా చంద్రికసమరాండ్రు చనినను ఈసిగ్గ వీల పోక యున్నది? యని రోష ముతోఁ గూడియున్నదానివలెనె స్వేదోదబిందువులయందు మునిగి ఎఱ్ఱనికాంతితో కుంకుమబొట్టరసంబు చంద్రికసమ్ముఖంబును ఎడఁ బాసె నని భావము.

చ. జలజళ రాశుగ్లప్రచుర* చంద్రమణింబు లమందతం గనఁ
గలికే తమిక్ ద్రపాంబుదము * గప్పిన నాననచంద్రదర్శనం
బలవడ కున్ని న త్తటి ని*జాక్షిచకోరకయుగ్మ మాఁకటం
దలఁకుచు నుండ నద్దరణి*నాథుఁడు పల్కు రసోత్తరంబుగఁ. 126

టీ. జలజళ రాశుగ్లప్రచురచంద్రమణింబులు.-జలజళర=మరునియొక్క, అశుగ=బాణములను చూచువులయొక్క, ప్రచుర=అధికమగు, చంద్రమణింబులు=సంచారములు; తమందతంబుఁ=అతిశయమును; కనఁ=పొందఁగా; కలికేతమిక్.-కలికే=చంద్రికయొక్క, తమిక్=అసక్తియు నెఱు రాత్రిని; ద్రపాంబుదము=సిగ్గుచుమట్టు; కప్పినఁ=అడ్చబింపఁగ; అననచంద్రుఁడు=చుక్కవంద్రుఁడు; బలవడకున్ని=కనిపింపకుండుట చేత; *త్తటి=అసమయమందు; నిజాక్షిచకోరకయుగ్మము.-నిజ=తనసంబంధియగు, అక్షిచకోరక=శీత్రములు, సుచకోరముల

క్క, యుగ్మము=జంట; ఆకటక=క్షుత్తుచేత; తలకుచుండక = చలించుచుండగా; ఆధరణినాథుడు=అనుచుండ్రుడు; రసోత్తరంబుగక=అనురాగాతిశయముచేత; పట్కుక=పలికెను.

అనఁగ సుచంద్రుడు, మన్మథాశుగ సంచారము లతిశయింపఁగానె చంద్రికయొక్క యానక్తి యనెడు రాత్రిని లజ్జ యను మేఘము కప్పఁగా ముఖచంద్రుడు గనిపించు నా సమయమందుఁ దన యక్షిచకోరములు ఆకలితో చలించుచుండఁగా నన్మరాగమునఁ జంద్రికతోఁబలికె నని భావము.

సీ. వరశంఖపూగసంపద గళస్థము నీకు
సతి పోకముడి నుంత * సడల రాదె
కువలయశ్రీ నేలుకొను నేత్రరుచి నీకుఁ
దొయ్యలి రెం డూరు * లియ్య రాదె
ఘనకుందవిభవంబు * గను దంతములు నీకు
బినబాహ యొక రేఖ * యొనఁగ రాదె
బహుదివ్యఫలలక్ష్మి * బరఁగువాతెఱ నీకు
నింతి మంజులకుచం * బిడఁగ రాదె

తే. రాజవిజయంబు చేసె నీ * రమ్యముఖము
లేమ యవనతవృత్తి చా * లింప రాదె
నిరుపమరుచిరమణికి నీ * కరయఁ దగునె
వరవటలరీతి చే విడు * వఁగను రాదె.

127

టీ. వరశంఖపూగసంపద.-వర=క్రేష్టదుగు, శంఖపూగసంపద = శంఖములయొక్క పూగములయొక్క సంపదయనెడు శంఖసంఖ్యగల పోకలసమృద్ధి; నీకుక=నీకు; గళస్థము= గలమందున్నది, కలస్థమనియువిభాగము, రేఖలకారంబుల కభేదమునుబట్టి కరస్థమనుకొనవలయు; పోకముడి=నీవియనెడు పోకలముటను; సుంత=ఇంచుకంత; సతీ=చంద్రికా! సడలరాదె=పదలరాదా? అనఁగ శంఖసంఖ్యాకమగు పూగసమృద్ధిగలవా రించుకపోకముడి సడలుట తగు ననిభావము. నీగ్రంథిని నడలింపు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. “దృష్టిరైః పదైఃపితవయేచ్ఛరహస్యవస్తు” అను శామశాస్త్రమర్యాద వనునరించి కవిప్రార్థనీయరహస్య వస్తువును క్లిప్తపదములతో నూచించి యున్నాఁడు, ఇట్టితరచరణములయందును గ్రహింపవలయును. తొయ్యలి=చంద్రికా! నీకుక=నీకు; మవలయలక్ష్మి=కుముదసంపదయనెడు భూమిలయపంపదను; ఏలుకొను నేత్రరుచి=షాలించెడువయనకాంతి; కలదు. రెండూరులు=రెండు

తొడలనెడు రెండుగ్రామములను; ఇయ్యరాదె=ఒసంగరాదా? భూవలయము నేలువారు రెండుగ్రామముల నిచ్చుట తగు నని భావము. ఊరువుల నొసంగు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. బిసబాహ=తామరకూడువంటిబాహువులుగలదానా! నీకు=నీకు; ఘనకుండవిభవంబుకొ.-ఘన=అధికమగు, కుండవిభవంబుకొ=మొల్ల మెగ్గలవిభవమునెడు నిధివిశేషముయొక్క విభవమును; “మహాపద్మపద్మ శంఖోమకరకచ్చపా । ముకుందకుందనీలాశ్చ వరశ్చ నిధయోనవ” యని అమరుఁడు; కనుదంతములు = చొందునట్టి దశనములు; కలవు. ఒకరేఖ=ఒకక్షతమైనెడు అల్పద్రవ్యమును; ఒసంగరాదె = ఈయరాదా! కుండవిభవము గలవారు స్వల్పద్రవ్యము నొసంగుటయుక్త మని భావము. దంతక్షతి నీయు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. ఇంతి=చంద్రికా! నీకుకొ=నీకు; బహుదివ్యఫలలక్ష్మికొ.-బహు = అనేకములై, దివ్య.-మనోజ్ఞములగు, ఫల=శాభములనెడు పండ్లయొక్క, లక్ష్మికొ=లక్ష్మిచేత; పరగువాతెఱ=ఒప్పునట్టివారి; కలదు. మంజాలకుచంబు=మంజాలమైనకుచమునెడు మంజాలైన లకుచమును అనఁనాగజనిప్పుపండును; ఇడంగరాదె=ఈయరాదా! అనేకఫలములు గలవారు ఒక్కఫలము నిచ్చుట యుక్త మని భావము. కుచముని మ్మని ప్రకృతాభిప్రాయము. లేమ=చంద్రికా! నీరమ్యముఖము=నీసుందరమగుముఖము; రాజవిజయంబుకొ=చంద్రుఁడ నెడుభూపాలునియొక్క గెలుపును; చేనెకొ=ఒనర్చెను. ఆవనతవృత్తికొ=నమ్రభావమును; చాలింపరాదె=మానరాదా? లోకమందు రాజును జయించినవాడు తలయెత్తి యుండుట యుక్తమని భావము. లజ్జ విడిచి తల యెత్తు మని ప్రకృతాభిప్రాయము. నిరుపమరుచిరమణికి=నిరుపమమైరుచిరమైన మణివంటిదానవగు;నీకుకొ;వరపటలరీతి.-వర=శ్రేష్ఠమగు,పటలరీతి=వస్త్రాకర్షణము చేయుదానీతియనెడు పటలాఖ్యమణిదోవనీతి;అరయకొ=విచారింపఁగా;తగునె=యుక్తమా? శ్రేష్ఠమణులకు పటలదోషము యుక్తముగా దనిభావము. వస్త్రమును గ్రహింపకుమని ప్రకృతాభిప్రాయము. చేడుకువఁగనురాదె=కరము వస్త్రమునుండి విడుపుమునట.

క. అనునయపూర్వకముగ న, వ్యవజానన నిటులు వలికి * వసుధాపతి తద్ధనరమ్యాంగకసంస్ప, ర్శనలాలనవృత్తి యగుట * సంభ్రమ మెనంగకొ.

టీ. వసుధాపతి=నుచంద్రుఁడు; అవ్వనజాననకొ=అచంద్రికనుగూర్చి; ఇటులు=ఇట్లు; అనునయపూర్వకముగకొ=ఉపలాలనపురస్కరముగ; వలికి=వచించి; తద్ధనరమ్యాంగక సంస్పర్శనలాలనవృత్తి.-తత్=చంద్రికయొక్క, ఘన=బిగువైన, రమ్య=మనోజ్ఞములగు, అంగక=అవయవములయొక్క, సంస్పర్శన=స్పృశించుటయందు, లాలన=అధికత్వప్లగల, వృత్తి=హ్యాపారముగలవాఁడు; అగుటకొ=విసహేతువు చేత; సంభ్రమము=తొట్రుపాటు; ఎనంగకొ=అతిశయించునటులు. దీనికు తరపద్యస్థితియతో నన్వయము.

చ. నృపతిమహాబలోత్కరము * నేర్పున వశ్యధిరోహిణికొ నమగ్రపటిమ లగ్న కెక్కుతఱిఁ * గంపముమొందు సతీకుచాద్రి దుర్గవదవి నాక్రమించి యట * రంజలునాయకరత్నముం గ్రహించి పరమకౌతుకం బతని*చిత్తమునకొ ఘటియించె నత్తఱికొ.

టీ. నృపతిమహాబలోత్కరము. - నృపతి = సుచంద్రునియొక్క, మహాత్ = అధికముగ, బల = బలము చేత, ఉత్ = ఎత్తఁబడిన, కరము = చాస్తము; నృపతియొక్క, మహాబల = అధిక నే నలయొక్క, ఉత్కరము = సమాహము; నేర్పనక = జాణతనముచేత; వశ్యధిరోహిణిక. - వలి = త్రివలియనెడు, అధిరోహిణిక = నిచ్చినచేత; సమగ్రపటిమక. - సమగ్ర = పరిపూర్ణముగ, పటిమక = సామర్థ్యముచేత; లగ్నకెక్కుతఱిక = ముట్టడించుటకై. కోటకెక్కునమయమందు; కంపముక = కళవళమును, భయమును; ఒందునతికుచాద్దిదుర్గప్రదనిక. - ఒందు = పొందుచు న్ను, సతీ = చంద్రికయొక్క, కుచాద్రి = పర్వతములవంటి స్తనములనెట్లు దుర్గ = కోట యొక్క, పదవిక = స్థానమును; ఆక్రమించి = ఆవరించి; అటక = అచ్చట; రంజిలునాయకర త్నముక = ప్రకాశించుప్రభుశ్రేష్ఠుని, ప్రకాశించుహంమధ్యమణిని; గ్రహించి = పట్టుకొని, ప రమకాతుకంబు. - పరమ = ఉత్కృష్టమగు, కాతుకంబు = సంతకమును, ఆతనిచిత్తమునక = ఆసుచంద్రునిహృదయమందు; అత్తఱిక = ఆసమయమందు; ముటిం చెక = ముటిల్లఁ జేసెను.

అనఁగా సుచంద్రునియొక్క మహాబలముగలకర మనెడు బలోత్కరము, అనఁగ నేనా బృందము జాణతనముతో త్రివలియను నిచ్చినచేత నెక్కిముట్టడించుతఱి కళవళ మందు చంద్రికాకుచము లను దుర్గమును ఆవరించి యం దున్న నాయక మణిని పట్టుకొని సుచం ద్రునిచిత్తమునకు అత్యానందమును జేసె నని భావము. సుచంద్రునికరము దొలుతఁ ద్రివ లిని స్పృశించి పిదప గుచముల నాక్రమించి యచ్చట నున్న నాయకరత్నమును స్పృ శించి యత్యానందమును జేసె నని ప్రకృతాభిప్రాయము.

తే. అటులు నేత్రాహరణయుక్తిః సతిశయిల్లు
రాజమాళికి నీవి కళకరణ్ణ మయ్యె
నై నవివృట్టఁ జూనె తళదంగశివు,
యతనిఁ బొదివి సుఖించె సాంధ్రాసురక్తి.

130

టీ. అటులు = పూర్వోక్తప్రకారముగాను; నేత్రాహరణయుక్తిక. - నేత్ర = చక్షువు యొక్క, అహరణ = ఆకర్షణముయొక్క, యుక్తిక = రహాగముచేత, నేత్రాహరణ = నాయకాకర్షణముయొక్క, యుక్తిక = సందంధముచేత; అతిశయిల్లురాజమాళికిక = అతిశయిల్లుచున్న సుచంద్రునకు, రాజశ్రేష్ఠునకు; నీవి = పోఁకనుడి, మూలధనము, “నీవివృట్టఁజూనె” మ్మని, యథురథుఁడు కరణ్ణమయ్యెక = కరగతమయ్యెను. వివరిస్త్రుట్టక = అయ్యునవెనుకఁ ద్రాసె = భనంతుట్టె; తదంగశివుఁడత = ఆచంద్రికయొక్క, అంగశివుఁడరిత్రదేశము, ఆరాజయొ క్క అంగ దేశమని యుక్తిగోచరమగు; అతనిక = ఆసుచంద్రుని, ఆరాజును; పొదివి = పోదెడి, కట్ట నియనుట; సాంధ్రాసురక్తిక. - సాంధ్రాసురదట్టమగు, అసురక్తిక = అసురాగముచేత; నువ్విం చెక = ముఖపడెను.

అనఁగా, నాయకుని పట్టుకొని, అతిశయిల్లుచున్న రాజశ్రేష్ఠునకు, మూలధనము, కరణ్ణ మయినపిదప, దనంతట నె ఆరాజునంగదేశము అతనిఁ బొదివి, ముఖించె పరిభావము. తద్వ

కర్షణముచేత నతిశయిల్లు నుచంద్రునకు పోతముడి కరగతమయినపిదపఁజంద్రికయంగ ప్రవేశము నుచంద్రునిఁ జెంది నుభించె నని ప్రకృతాభిప్రాయము.

తే. అపు డతర్కితసంప్రాప్త • మగుపరస్ప

రాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు • ననుభవించు

జంపతుల కెన్నఁ దత్త్వ • సదృశయైన

యాళి యగుఁ గావె మఱి జగ • త్పాలియందు.

131

టీ. అపుడు=అసమయమందు; అతర్కితసంప్రాప్తము=ఉపాంపకయొవచ్చినది; అగు పరస్పరాంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు = అగునట్టియొండొరులకరీర సంబంధమువలననైనసౌఖ్యము ను; అనుభవించుజంపతులకు = ఉపభోగించుజాయాపతులకు; ఎన్నఁ = పరికింపఁగా; తత్త్వ = ఆచంద్రికయొక్కలజ్జ; మఱి = మఱియు; జగత్పాలియందు = జగత్సమూహమునందు; సదృశయైనయాళి = అనుకూలయైనచెలికత్తె; అగుఁగాదె = అగునుగాదా !

అనఁగ లజ్జవలన నతర్కితసంప్రాప్త మగునంగసాంగత్యసౌఖ్యంబు ననుభవించునీదంపతులకు నాలజ్జ చెలికత్తె యనఁదగదా యనిభావము.

మ. జలజాతాప్తకులావతంస మటఁ దత్సారంగనేత్రాధర

చ్చలబింబీఫలచుంబనంబువలనఁ • సద్యస్సముద్యుత్పి

చ్చిలమోహుండయి చన్ను లంటి తగ నాశ్లేషంబు నూన్పం గన

త్పులకంబై యది చేసెఁ గంచుకభిద • న్భూయస్త్రపాయుక్తిగఁ. 132

టీ. జలజాతాప్తకులావతంసము = నూర్యవంశావతంసమగు నుచంద్రుఁడు; అటఁ = అటుపిమ్మట; తత్సారంగనేత్రాధరచ్ఛల బింబీఫలచుంబనంబువలనఁ. - తత్సారంగనేత్రా = ఆచంద్రికయొక్క, అధర = ఓవ్వుమనెడు, ఫల = వ్యాజముగల, బింబీఫల = దొండపండుయొక్క, చుంబనంబువలనఁ = చుంబనమువలన; సద్యస్సముద్యుత్పిచ్చిలమోహుండయి. - సద్యః = తత్కాలమందు, సముద్యుత్ = ఉదయించిన, పిచ్చిల = దట్టమైన, మోహుండయి = మోహముగలవాఁడై; చన్నులు = కుచములను; అంటి = స్పృశించి; తగఁ = అనుకూలముగ; అశ్లేషంబు = కాగింలింతను; ఉన్నఁ = చేయఁగ; కనత్పులకంబై. - కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, పులకంబై = పులకలుగలదై; అది = ఆకాఁగిలింత; కంచుకభిదఁ. - కంచుక = అవికయొక్క, భిదఁ = భేదమును; భూయస్త్రపాయుక్తిగఁ = మరలలజ్జ గలుగునటులు; చేసెఁ = ఓనరించెను.

అనఁగ నుచంద్రుఁడు చంద్రికాధరచుంబనంబున గాఢ మగుమోహము గలవాఁడై పాలిండ్లబట్టి కాఁగిలింపఁగ నాకాఁగిలింత పులకలుగలిగించి మరల లజ్జవచ్చునటులు కంచుకమును భేదించెనని తాత్పర్యము.

చ. క్రమమున రాజమాళి యెడ • గాననిధాతపటంబు దీయఁ ద
త్కమలదళాక్షి బెగ్గడిలి • క్రమ్మఱ రాఁ గొను సారెసారెకున్
విమలపయ స్తరంగతతి • వేమరు నేగుచు నాఁగుచుండఁగా
నమరెడు గాంగసై కతము • నందమునన్ జఘనంబు మీఱఁగన్. 133

టీ. క్రమమునన్ = క్రమము గా; రాజమాళి = సుచంద్రుఁడు; ఎడ గాననిధాతపటంబున్ = ఎడఁబాయనిధాతపస్త్రమును; తీయన్ = ఆకర్షింపఁగా; తత్కమలదళాక్షిః ఆచంద్రిక; బెగ్గడిలి = భయపడి; క్రమ్మఱన్ = మరల; సారెసారెకున్ = మాటిమాటికి; విమలపయ స్తరంగతతి. — విమల = స్వచ్ఛమగు, పయః = ఉదకముయొక్క, తరంగ = తరఁగలయొక్క, తతి = సమాహము; వేమరున్ = మాటిమాటికిని; నేగుచున్ = పోవుచు; ఆఁగుచుండఁగాన్ = అణఁగుచుండఁగా; అమరెడుగాంగసై కతము నందమునన్ = ఒప్పుచున్న జాహ్నువీపులినముయొక్క సౌందర్యము చేత; జఘనంబు = కటిపురోభాగము; మీఱఁగన్ = అతిశయింపఁగా; రాఁగొనున్ = ఆకర్షించును.

అనఁగ సుచంద్రుఁడు చంద్రికయొక్కయెడఁబాయని పస్త్రమును దీయఁగా చంద్రిక భయపడి మాటిమాటికి పస్త్రము నాకర్షించుకొనఁగా, తజ్ఘనము, నిర్మలజలతరంగములు కప్పుచు నణఁగుచుండఁగా ప్రకాశించు గంగాపులినమువలెఁ బ్రకాశించెనని భావము.

సీ. చానచెక్కిలివేరి • చంద్రఖండమున భా
న్వత్కరజక్షతి • వఱల నీక
జలజాక్షిగుబ్బగు • బృలుల నద్వజశ
యొన్నతనమ్మర్ద • మొంద నీక
నతిరదనాంశుక • చ్చలనుమాసవమున
నలరుద్విజావళి • నాన నీక
నలఁతతనూపద్మి • ని విగాఢదోషాను
బంధనిర్బంధంబు • బడయ నీక

తే. తార్చె బర్వంబు పక్షపాతంబు గూర్చె
నుంచె నామోద మొనఁగె బద్ధోదయంబు
నంత సుమత స్త్రశాస్త్ర రహస్యతత్వ
మదనభుండు సుచంద్రక్షమావిభుండు. 134

టీ. అంతన్ = అటుపిమ్మట; సుమతస్త్రశాస్త్ర రహస్యతత్వమదనభుండు. — సుమతస్త్రశాస్త్ర = కామశాస్త్రముయొక్క, రహస్య = రహస్యముయొక్క, తత్త్వ = యథార్థమునందు, మదనభుం

దుఃఖిన్సద్గుని సామర్థ్యమువంటి సామర్థ్యముగల; సుచంద్రక్షమావిభుండు=సుచంద్రభూపతి;
వాన చెక్కిలి పేరిచుకద్ర ఖండమునకే=చంద్రికయొక్క గండస్థలమును పేరుగల చంద్రఖండ
మునందు; భాస్వత్కరజక్షతికే.-భాస్వత్=సూర్యునియొక్క, కరజ=కిరణమువలనఁగలుగు,
క్షతికే=ఉపద్రవమును; భాస్వత్=ప్రకాశించునట్టి, కరజ=సఖములయొక్క, క్షతికే=ప్రహ
రమునని స్వభావార్థము;వఱలనీక=ప్రకాశింపనీయక;సూర్యకిరణప్రసారము గలిగినయెడఁజం
ద్రఖండమునకు క్షయముగలుగునని చెక్కిలియను చంద్రఖండమునకు భాస్వత్కరజక్షతి కలుగ
నీ యెడయ్యెననిభావము. జలజాక్షి గుబ్బగుబ్బలులకే=చంద్రిక స్తనములను పర్వతములయం
దు; సద్యజ్రజయోన్నతసమృద్ధమ్.-సత్=శ్రేష్ఠఁడగు, వజ్రశయ=ఇంద్రునియొక్క, ఉన్నత
ఎచ్చైన, సమృద్ధము=రాయిడిని; సత్=శ్రేష్ఠమయిన, వజ్ర=వజ్రరేఖగల, శయ=హస్తము
యొక్క, ఉన్నతసమృద్ధమునో స్వభావార్థము; ఒందనీక=పొందనీయక; పర్వతములకు ఇం
ద్రునిరాయిడి తగిలినచో నాశముగలుగును గావున గుబ్బగుబ్బలులకు వజ్రశయసమృద్ధముగలు
గనీయెడయ్యెననిభావము. సతిరదనాంకుశచ్ఛలసుమాసవమునకే.-సతి=చంద్రికయొక్క,
రదనాంకుక=అధరమును, ఛల=వ్యాజముగల, సుమాసవమునకే=పూజేనియయందు;అలరుద్వి
జాపళికే=ఒప్పుచున్న భృంగపంక్తిని, ఒప్పుచున్నదంతపంక్తిని స్వభావార్థము; ఆసనీక=
ప్రతాగనీయక, తగులనీయకని స్వభావాభిప్రాయము. పూజేనియ భృంగములూని నచోఁదటిగి
పోవునని రదనాంకుక సుమాసవమున ద్విజాపళి వాన నీయెడయ్యెనని భావము. నెలఁతత
నూ పద్మినీకే=చంద్రికయొక్క దేహమును పద్మలతను; విగాఢదోషానుబంధ నిర్బంధంబుకే.-
విగాఢ=అధికమగు, దోష=రాత్రియొక్క, అనుబంధ=సంబంధము చేతఁగలుగు, నిర్బంధం
బుకే=కష్టమును; విగాఢ=అధికమగు,దోష=భావపులయొక్క, అనుబంధ=సంబంధము చే
గలుగు, నిర్బంధంబుకే=కష్టమునని స్వభావార్థము; పడయనీక=పొందనీయక; రాత్రిసంబంధ
ముగలిగినయెడఁ దామరతీగ కాంతిహీనముమగునని చంద్రికాశరీర పద్మలతకుదోషానుబంధ
నిర్బంధముగల్గి పడయ్యెననిభావము. ఈ సీసము నాలుగు చరణములకును ప్రాతిపదికమునందలి
వాక్యములకును యథాసంఖ్యముగ నన్వయము.పర్వంబు=పున్నమను,ఉత్సవమును;తార్చ్యకే=
కలిగించెను. చెక్కిలిచంద్రఖండ ముపూర్ణముగాఁ బ్రకాశించునట్లు పున్నమకల్గించెనని భావ
ము, చంద్రికకుత్సవముగలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పక్షపాతంబు = తెక్కలపడుట
ను, ప్రీతిని; కూర్చ్యకే=కలిగించెను, గుబ్బగుబ్బలులకు సుఖముగాఁ బక్షపాతము కలిగించెనని
భావము, చంద్రికకు ప్రీతికలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. ఆమోదము=పరిమళమును,
సంతోషమును; ఉంచెకే=కలిగించెను, అధరసుమా సవమునకామోదము కలిగించెననిభావ
ము, సంతోషము కలిగించెనని స్వభావాభిప్రాయము. పద్మోదయంబు=కమలములయాచిర్భా
వమును, కాంతియొక్క యతిశయమును; ఒనఁగెకే =ఇచ్చెను, చంద్రికాశరీరమునందుఁ
బద్మోదయము నిచ్చెననఁగా, చంద్రిక చేని కధికకాంతి కలుగునట్లు గావించెనని స్వభావాభి
ప్రాయము.

ఈచంద్రమును సుమాసవంబునందు చంద్రికకు ప్రాతిపదికతో నుత్సవమును పర్వంబును తార్చ్యకే
ప్రకటించునట్టియొనెననిభావము.

తే. అతను శాస్త్ర విభేదంబు * నాదిఁ గాంచి
యంత నద్యయభావనా*య త్రవృత్తి
నలరి తత్త్వియసాయజ్య * మంది పొందె
ననదృశానందమయత న*బ్జాక్షి యపుడు.

135

టీ. అతను శాస్త్ర విభేదంబు. - అతను = మరునియొక్క, శాస్త్ర = శస్త్రస్థంఘమువలన, విభేదంబు = భేదమును; అదిక్ = మొదట; కాంచి = చూచి; అతను = ఆధికమగు, శాస్త్రములయొక్క, విభేదంబు = పరస్పర భేదప్రకారము నని యర్థాంతరము దోచుచున్నది. అంతర్ = అపిప్రుట; అద్యయభావనాయ త్రవృత్తి. - అద్యయభావనా = అభేదభావనయందు, అయ త్ర = స్వాధీనమగు, వృత్తి = వ్యాపారము చేత; అలరి = నంతసింది; తత్త్వియసాయజ్యము. - తత్త్వప్రియ = అప్రియఁడగు నుచంద్రునియొక్క, సాయజ్యము = సాంగత్యమును; అంది = పొంది; తత్త్వియ = అయద్వితీయబ్రహ్మయొక్క, సాయజ్యము = వికల్యమును; అంది = పొందియని యర్థాంతరము; ఇచట “అస్తి భాతిప్రియం రూపం నామ చేత్యంశపచ్చకమ్|అద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం మాయారూప మతోద్దయమ్” అనెడి వార్తికము చేత ప్రియశబ్దవాచ్యము పదబ్రహ్మము; అపుడు = అసమయమందు; అబ్జాక్షి = చంద్రిక; అనదృశానందమయత. - అనదృశ = సరిలేని, అనందమయత = సంతోష ప్రాయుర్యమును, మోక్షమునని యర్థాంతరము; పొందె = పొందెను.

అనంగ నాచంద్రిక మొదట మదనబాణప్రహరములను పొంది పిదప నభేదభావనాయ త్రవృత్తిచే నాశ్రయించి పిప్రుట ప్రియసాయజ్యము నొంది బ్రహ్మానందతుల్యమగు నానందమును పొందె నని భావము. అర్థాంతరమునకు భావము స్పష్టము.

చ. తొలుత దృశావిలాసములు * తోరపుటాననవిభ్రమంబు ల

వ్వల నటుమీఁద నావయవ * వై ఖరులుం గనుపట్ట నాన య్
బలుతెర నారతిస్సరులు * పట్టి నడల్పఁ గ్రమంబున న్వధూ
తిల్యమి రూపమాళికి ముడి న్నుద మూనిచె న ర్తకీగళిక.

136

టీ. తొలుత = మొదట; దృశావిలాసములు = దృశ్యావిలాసములును; అవ్వల = అటమీద; తోరపుటాననవిభ్రమంబు = ఆధికమగు ముఖవిలాసములును; అటుమీఁద = అవయవవైభవముతోఁగల అవయవసంఘభరితులును, అంగభిరయములని యర్థాంతరము; కనుపట్టె = చూపట్టుచుండఁగ; నానయ = నిగ్గనెడ; బలుతెర = ఆధికమగు తొండపటమును; అరతిస్సరులు = అరతిస్సరుభూము; పట్టి నడల్ప = అపట్టిని నడపఁగ; గ్రమంబున = క్రమముగ; అవ్వధూతిల్యమి = అచంద్రిక; రూపమాళికి = సుచంద్రికను; న ర్తకీగళిక = నటికలె; మడి = ఇతరవస్తువు; ముడి = అంతఃకమును; తొలచె = బసరించును;

క. కంతుకలాపారగ మగు, స్వాంతమునం దిటులు రాగవల్లిక మెఱయన్
గాంతుఁడు కాంతామాళికి, నెంతయు సంతసమునూన్పఱిహితనవరతులన్.

టీ. కంతుకలాపారగము.—కంతుకలా=మన్మథవిద్యయొక్క, పారగము = అంతము నొందినది; అగు స్వాంతమునందున్ = అగునట్టిమనమునందు; ఇటులు=ఈప్రకారముగ; రాగ వల్లిక=అనురాగమనుతీవ; మెఱయన్=ప్రకాశింపఁగ; కాంతుఁడు=నుచుండఁడు; కాంతావలి కిన్=చంద్రికకు; ఎంతయున్=మిక్కిలి; హితనవరతులన్=హితమగు నూతన సురతముల చే త; సంతసమును=కుతూహలమును; ఊన్పెన్=చేసెను.

సీ. మంజులాహీనహా • త్వప్రదేశంబుల
శుచిగరు తల్లిలఁ • జూచికొనుచుఁ
గలభాతమయ్యై ల • కందరాస్థులు మ
హానందిహరిలీల • లరసికొనుచు
నుమనోనివానభా • సురనగ్రములందు
దివ్యసారంగాభ • దెలిసికొనుచుఁ
బుష్కరవీధులఁ • బొలుపొందు నేకచ
క్రరథవిస్ఫుర్తిని • గాంచికొనుచుఁ

తే. గమల దైత్యరి శర్వాణి • కమలవైరి
ధారి పాలోమి యుర్వరా • ధరవిదారి
ఛాయ హరి యన నలరిరి • సకలకాల
నముచితాభేలనంబుల • సతియుఁ బతియు.

138

టీ. మంజులాహీనహార్త్యప్రదేశంబులన్.—మంజుల=మనోజ్ఞమగు, అహీన=శేషుఁడ నెడి, హర్త్యప్రదేశంబులన్=మేడలయొక్క ప్రదేశములయందు; శుచిగరుత్తల్లిల.—శుచి= పరిశుద్ధమగు, గరుత్తత్=గరుడునియొక్క, లీల= విలాసమును; మంజులమగు, అహీన= అధికమగు, హర్త్యప్రదేశములయందు, శుచి= శుభ్రమగు, గరుత్తత్= కపోతాదు లయొక్క, లీలనని ప్రకృతార్థము; జూచికొనుచున్=చూచుచు; కలభాతమయ్యై లకందరాస్థులన్.—కలభాతమయ్యైల = కైలాసముయొక్క, “కలభాతంయ్యై హేమోః” అని యుచుండు, కందరాస్థులన్ = గుహలయందు; మహానందిహరి లీలు.—మహానంది = అధికమగు వృషభమనెడి, హరి = అశ్వముయొక్క, లీలు = చేష్టలను; అరసికొనుచున్ = విచారించికొనుచు; కలభాతమయ్యైల = బంగరుకొం డయొక్క, కందరాస్థులయందు, మహానందిహరిలీలు = మిగులనానందముగల చిలుకల

యొక్క విలాసములనని ప్రకృతార్థము ; నుమనో నివాసభాసుర నాగ్రములందుఁ = దేవతాస్థానమగు ప్రకాశమానమగు మేరువుయొక్క అగ్రములందు ; దివ్యసారంగాభ.- దివ్యసారంగ = విరావతముయొక్క, ఆభ = కాంతిని; తెలిసికొనుచుఁ = తెలియుచు; పుష్పములకు నివాసమై, భాసురమైన, పర్వతాగ్రములందు, మనోహరమగు, సారం గాభఁ = తుమైదకాంతిని, తెలిసికొనుచు నని ప్రకృతార్థము ; పుష్కరపీఠులఁ = ఆకాశమార్గములయందు; పాలుపొందునేక చక్రరథవిన్నూర్తిని.—పాలుపొందు = ఒప్పు చున్న, ఏకచక్రరథ = ఒంటికంటి రథముయొక్క, విన్నూర్తిఁ = ప్రకాశములు; కాంచికొనుచుఁ = చూచుచు ; పుష్కరపీఠులఁ = జలమార్గములయందు; పాలుపొం దుచున్న, ఏకచక్రరథవిన్నూర్తిఁ.—ఏక = ముఖ్యమగు, చక్ర = చక్రవర్తియొక్క, రథ = శరీరములయొక్క, విన్నూర్తిని గాంచికొనుచు నని ప్రకృతార్థము ; కమలదైత్యారి = లక్ష్మీ నారాయణుఁడు; శర్వాణికమలవైరిధారి=యద్రాణిరుద్రుఁడు; పాలామియుర్వరాధరవి దారి=ఇంద్రాణియునింద్రుఁడును; ఛాయహరి=ఛాయాదేవిసూర్యుఁడు; అనఁ=అనునటులు; సతియొకపతియు = చంద్రికయునుచంద్రుఁడు; సకలకాలసముచితాఖేలనంబులఁ.—సకల కాల=సమస్తకాలములకు, సముచిత = అనుకూలమగు, ఆఖేలనంబులఁ = విహారములచేత; అలరిరి=సంతసించిరి.

అనఁగ నీచంద్రికాసుచంద్రులు లక్ష్మీ నారాయణులలో యునునట్లు అహీనహర్మప్రదేశ ములయందు గరుత్తల్లిలను చూచుచు, దుద్రాణీరుద్రులలో యునునట్లు కలధాతృతైలకందర ములయందు మహానందిహరిలిలలు చూచుచు, ఇంద్రాణీంద్రులలో యనునట్లు సుమనోనివాస భాసురనాగ్రములయందు సారంగాభలఁ దెలిసికొనుచు, ఛాయాదేవి సూర్యులలో యను నట్లు పుష్కరపీఠులయందు ఏకచక్రరథవిన్నూర్తిని గాంచికొనుచు, సర్వకాలముల కనుకూ లములగు విహారంబులచే సంతసించి రని భావము.

సీ. ఆధరాధిపు యశోహరి జగత్తటి వ్రాల
నుడిగె ఘనాఘనాభ్యుదయలీల
లామహీభృతుధామధామనిధిస్ఫూర్తి
ధరఁ దూలె శార్వరవరవిభూతి
యారాజువితరణభూరిభూరిజలాళిఁ
జనె దుర్గదుర్గతిశాదపటిమ
మోరసాపతితరవారివారిద రేఖ
నడఁగె శాత్రవహంసహంసపాలి

తే. యాసుచంద్రుఁడు ధర్మంబు నాశ్రయించి
నీతి దయివాఁడ గాంచి యనీతి నెంచి

యరిది జగ మెల్లఁ బాలించునపుడు నకల
జనులు శుభసమ్మదస్ఫూర్తిఁ జునిరి వేడ్క.

139

టీ. ఆధరాధిపుయోహరి.-ఆసుచంద్రునియొక్క యశమను సింగము; జగత్తటికా = జగమునుకొండవలెయుండు; నాటక = పడఁగ; ఘనాఘనాభ్యుదయలీల.-ఘనాఘన = ఘాతములను మత్తగజములయొక్క, “ఘనాఘనాఘాతుకమత్తదన్తినా” అని విశ్వము, అభ్యుదయ = అభివృద్ధియొక్క, చీలలు = విజృంభములు; ఉడిగెక = ఉపశమించెను; సుచంద్రునియొక్క యశము జగత్తునుగప్పకొనఁగ దుర్బుధులనశించిరి నిభావము. అనుపీఠ్యతుధామధామనిధిస్ఫూర్తికొ.- అనుపీఠ్యతు = ఆసుచంద్రునియొక్క, ధామ = ప్రతాపమనెడు, ధామనిధి = నూర్మ్యునియొక్క, స్ఫూర్తికొ = ప్రకాశము చేత; ధర్మకొ = పుడమియందు; కార్యరవిభూతి.-కార్యర = అంధతమమనెడు, ఘాతుకులయొక్క, శర = ఉక్కుప్రముగు, భూతి = సంపద; తూలకొ = పడెను. కార్యరంత్యంధమసిఘాతుకేతు పుమావయం” అని హలాయుధుఁడు, సుచంద్రుని ప్రతాపమనెడు రవి ప్రకాశముచేత; దుష్టులను చీకటులు, తూతెనని భావము. ఆరాజా వితరణ భూరిభూరిజలాశికొ.-ఆరాజా = ఆసుచంద్రునియొక్క, వితరణ = త్యాగముయొక్క, భూరి = అధికముగు, భూరి = సువర్ణమనెడు, జల = ఉదకముయొక్క, అశికొ = త్రేణి చేత; దుర్గ దుర్గజికాదపటిమము.-దుర్గ = పోనలవిగాని, దుర్గతి = దారిద్ర్యమనెడు, కాద = బురదయొక్క, “పంకోస్త్రీ కాదకర్దమా” అని యనుచుఁడు” పటిమము = సామర్థ్యము; చనెకొ = పోయెను. ఈసుచంద్రుని త్యాగసంబంధియగు సువర్ణమనెడు జలముచేత దారిద్ర్యమనెడు బురద నివర్తిల్లెనని భావము. ఆరసాపతితర వారివారిదరేఖకొ.-ఆరసాపతి = ఆసుచంద్రునియొక్క, తరవారి = కత్తియనెడు, వారిదరేఖకొ = మేఘపంక్తిచేత; కాత్రవహంసహంసపాలి.-కాత్రవహంస = శత్రుశ్రేష్ఠులనెడు, హంసపాలి = అంచలగుంపు; అడఁగెకొ = ఉపశమించెను, చంద్రునియొక్క కత్తియనెడు మేఘపంక్తిచేత శత్రువులను హంస అడఁగెనని భావము. ఆసుచంద్రుఁడు; ధర్మంబుకొ = ధర్మమును; ఆత్రయించి = పొంది; నీతి = రాజనీతిమొదలగు నీతి; దైవాశికొ = అతిశయించుటలు; కాంక్షి = పొంది; అనీతికొ = దుర్మీతిని; నొంచి = పోగొట్టి; అరిది = విత్రముగ; జగమెల్లకొ = లోకములయు; పాలించునపుడు = రక్షించునపుడు; నకలజనులు = గమననరులు; శుభసమ్మదస్ఫూర్తికొ = మంగళ ప్రయుక్తమగుసంతోషాతిశయముచేత; వేడ్కకొ = వేడుకచేత; చునిరి = వర్ధించిరి.

సుచంద్రుఁడు ధర్మనిష్ఠుడై నీతితో జగంబును. శాఖియునుపడఁగ. శుభసంతోషములతో నెల్లపుడు జనులు వర్ధించిరి భావము.

క. అని రోమహర్షణాత్మజఁ, డనఘ మఖండైకచరితఁ మంతయుఁ డెలుపక
విని శౌనకాదిమునిచంద్రనికాయము గాంచె నధికతరహర్షంబుకొ. 140

టీ. అని = పూర్వోక్తప్రకారముగాను; రోమహర్షణాత్మజఁడు = నూతుఁడు; అనఘము = శాపరహితమైన; అఖండైకచరితము.-అఖండ = విచ్ఛిన్నతనెట్టి, ఏకముఖ్యముగ, చరితము = గు

చంద్రచరితమును; అంతయుఁ=పూర్ణముగ; తెలుపఁ = తెలియఁజేయఁగ; శౌనకాదిముని
చంద్రనికాయము=శౌనకాదిముని శ్రేష్ఠులయొక్క సమూహము; విని=విన్నపై; అధికతరహ
ర్షంబుఁ=అధికసంతోషమును; కాంచెఁ=పొందెను.

అనఁగ నూతుండు శౌనకాదిమునుల కెల్ల సుచంద్రచరితంబు వివరింపఁగ నామునులు
విని మిక్కిలి సంతసించిరిని భావము.

మ. పరవిద్రావణ రావణప్రబలహృత్పత్తిశ పత్తిశ్చా-
స్వరయానక్రమ నక్రమర్థనవిధానచ్చక్ర నచ్చక్రనం
భరణశ్రీధర శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక పర్యంకమ
స్తరసాశ్వాదన వాదనప్రమదవత్సత్యాత్మ సత్యాత్మకా.

141

టీ. పరవిద్రావణ=శత్రువులను పాటదోలెడివాఁడా! రావణప్రబల హృత్పత్తిశ.-
రావణ=రావణాసురునియొక్క, ప్రబల=సామర్థ్యమును, హృత్=హరించిన, పత్తిశ=బాణశ్రే
ష్ఠములగులవాఁడా! పత్తిశ భాస్వరయానక్రమ.-పత్తిశ=గరుడఁడను, భాస్వర=ప్రకాశిం
చుచున్న, యాన=వాహనముచేత, క్రమ=సంచారముగలవాఁడా! నక్రవర్ధనవిధానచ్చక్ర.-
నక్ర=మొసలియొక్క, మర్దనవిధా=ఖండనవిధియందు, సత్=శ్రేష్ఠమగు, చక్ర=నుదర్శనముగ
లవాఁడా! సచ్చక్రనంభరణశ్రీధర.-సచ్చక్ర=సత్పురుష సంఘముయొక్క, సంభరణ=పో
షించుటయొక్క, శ్రీ=శిరిని, ధర=ధరించినవాఁడా! శ్రీధరప్రభుమహాపర్యంక.-శ్రీధరప్ర
భు=శేషుఁడె, మహాపర్యంక=గొప్పతయ్యుగాఁగలవాఁడా! పర్యంకమస్తరసాశ్వాదన.-పర్యం
క=యుద్ధమందు, దుస్తర=దుస్తరుఁడగు, సాశ్వ=సాశ్వరాజునకు, అదన=అంతకుఁడగువాఁ
డా! వాదనప్రమద వత్సత్యాత్మ.-వాదన=వచనముచేతఁగలిగిన, ప్రమదవత్=సంతనముగల,
సత్యాత్మ = సత్యభానుయొక్క హృదయముగలవాఁడా! సత్యాత్మకా=సత్యస్వరూపుఁడా!

క. గణనాతిగాస్తరక్షణ, త్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరీ
క్షణ వృజినకూటతక్షణ, త్షణఖండితనిర్ణరారిఁఘనసైన్యగణా.

142

టీ. గణనాతిగాస్తరక్షణ.-గణనాతిగ=లెక్కకుమీఱిన, ఆస్త=అస్తులను, భక్తులన
నుట, రక్షణ = రక్షించువాఁడా! త్షణదాంబుజినీకళత్రసారసవైరీక్షణ.-క్షణద = ఉత్పవ
మునిచ్చెడి, అంబుజినీకళత్ర=చూర్యుఁడు, సారసవైరి=చంద్రుఁడు, ఈక్షణ=నేత్రయొక్కాఁగ
లవాఁడా! వృజినకూటతక్షణ.-వృజినకూట=పాపసమూహములను, తక్షణ=ఖండించువాఁడా!
క్షణఖండితనిర్ణరారిఁఘనసైన్యగణా -క్షణ=క్షణమాత్రమందు, ఖండిత=నాశకఁబడిన, నిర్ణరారి=
రాక్షసులయొక్క, ఘన = అధికమగు, సైన్యగణా = సేనావ్యూహముగలవాఁడా!

మాలిని. శకటదనుజభీమా * త్కౌళితాఘాఘనామా

వికటబకవిరామా * విశ్వసంపూర్ణ ధామా

స్వకపరినుతసోమా • శక్రకోటీరధామా

వికలచరణసీమా • విద్విషద్ధ్వాంతభామా.

143

టీ. శక్రటదనుజభీమా = శక్రటానురునకు భయంకరుడగువాఁడా ! ఊలితాఘాఘనామా.-ఊలిత=పోఁగొట్టఁబడిన, అఘాఘు=పాపసంఘములుగల, నామా=క్షేరుగలవాఁడా ! వికటబకవిరామా.-వికట=దుష్టుడగు, బక=బకాసురుని, విరామా=అంతమునొందించినవాఁడా ! విశ్వసంపూర్ణధామా.-విశ్వ=ప్రపంచమందు, సంపూర్ణ=నిండిన, ధామా=తేజస్సుగలవాఁడా ! స్వకపరినుతసోమా.-స్వక=తనేచేత, పరినుత=స్తుతింపఁబడిన, సోమా=శంకరుడగువాఁడా ! లేదా,తన్ను స్తుతించిన శంకరుడగువాఁడా ! శక్రకోటీరధామావికల చరణసీమా.-శక్ర=ఇంద్రునియొక్క, కోటీర=కిరీటుయొక్క, ధామ=కాంతిచేత, అవికల=ఎడఁబాయని, చరణసీమా=పాదప్రదేశముగలవాఁడా ! విద్విషద్ధ్వాంతభామా.-విద్విషత్=శత్రువులను, ధ్వాంత=చీకటులకు, భామా=నూర్చునివంటివాఁడా !

గద్యము. ఇది శ్రీమదనగోపాల ప్రసాదసమాసాది తోభయభాషాకవిత్వ

కళాకళిత రేచెల్లగోత్రపవిత్ర సురభిమల్లతామాపాలసత్పుత్ర

కవిజనవిధేయ మాధవరాయ ప్రణీతం బైనచంద్రికా

పరిణయం బనుమహాప్రబంధంబునందు

సర్వంబును

షష్ఠాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీసతీరమణకరుణాసమాసాదితనర్వసాభాగ్య భాగ్యనగర మహారాజ్య

సంకలిత శ్రీజటప్రోలు సంస్థానప్రాజ్యసకలసామ్రాజ్య శ్రీరేచెల్ల గోత్రపవిత్ర

కవిజనగేయ శ్రీ వేంకటజగన్నాథరాయ సత్పుత్రి సత్సంప్రదాయ

శ్రీసురభివేంకటలక్ష్మణరాయ పరిపోష్య సరస్వైదుస్య తదా

స్థానతలమండిత శేషసదాశివపండిత విరచిత శర

దాగమ సమాఖ్య వ్యాఖ్యయందు

సర్వంబును

షష్ఠాశ్వాసము.

క్ర. సం.	పం. సం.	ఆశ్వాసము.	శ్లోకము.
615	27	అయ్యోజ్ఞ	అయ్యోజ్ఞ
618	16	సర్వమం	సర్వమం
622	6	అభయంబు	అభయంబు
623	23	అందుపలన	అందువల్లన
641	13	నక్రవర్ధన	నక్రవర్ధన

పం. క్రి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
29	చలువయైత	చలువయైన
2	శైలవై	శైలవై
	స్థానమై	స్థానమై
16	మానము	మానము
22	అగ్ని	అగ్ని
8	లయిన	లయిన
27	ఆరాచుకుక	ఆరాచుకుక
8	ఆధర	ఆధర
15	సమృద్ధి	సమృద్ధి
30	సామర్థ్య	సామర్థ్య
6	గాసార్య	గాసార్య
12	గలదాయనుట	గలదానాయనుట
పంచమాశ్వాసము.		
20	అసురవిదారి	అసురవిదారి
29	శ్రేష్ఠ	శ్రేష్ఠ
26	ఇత్యుమరః	ఇత్యుమరః
25	జృంభణేందు	జృంభణమాణేందు
23	త్రస్యకాశమాన	తస్యకాశమాన
2	యస్యాస్యా	యస్యాస్యా
31	అపకవీయ	అప్పకవీయ
21	భావము	భావము
17	తెఱంగునక	తెఱంగునక
30	సరసీజాత	సరసీజాత
21	మిత్రుండు	మిత్రుండు
18	పోషింపడు	పోషింపబడు
28	ద్ధిబొందుచు	వృద్ధిబొందుచు
20	స్త్రీదృష్టిచే	స్త్రీదృష్టిచే
22	కాల్పియగ్ని	కాల్పనగ్ని
24	సచ్చరిత్ర	సచ్చరిత్ర
30	ధులీకుల	ధులీకుల
29	మూఁద	ఈమూఁద
27	శుభప్రద	శుభప్రద
24	వేడుక	వేడుకలు
29	కడమికిక	కడిమికిక

సం.జీ.	పం.క్తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
		మ.స్థాశ్వాసము.	
548	9	లలామ యపుడు	లలామమపుడు
	16	లలామ	లలామము
	23	నాగశీలము	నగరీ లలామము
	28	అద్రివిలా	అద్రిగుహ
552	30	సమూహముక్క	సమూహముయొక్క
553	20	జయాస్మిత	జయాప్రిత
554	17	యర్ధాంతరము	యర్ధాంతరము
556	9	చిరురాకు	చిగురాకు
557	4	భక్తివిన్నము	భక్తివిన్నపముకొ
558	3	మాతనమైన	మాతనమైన
	20	మసార	మసార
	23	మొగ్గల	మొగ్గల
559	6	పసుపు	పసుపు
	23	ధామ	ధామ
560	7	ఆక్షిణ	ఆక్షిణ
561	21	నొనర్పకొ	నొనర్పకొ
567	12	మయగు	మయమగు
569	24	మామ్యవల్లి	మామ్యవల్లి
571	26	సురుచిర	సురుచిర
572	5	ధిమిద్ధిమి	ధిమిద్ధిమి
573	6	పోవకమగు	పోవకమగు
574	8	వివాహరూప	వివాహరూప
576	12	యొక్క	యొక్క
	17	వలయంబులు	వలయంబులు
	21	భ్రమణయంత్ర	భ్రమణయంత్ర
577	3	ఆయథో	ఆయథో
579	5	భావనరీ	భావభావనానరీ
	12	ఆవాజ్జనన	ఆవాజ్జనన
580	14	కలియఁగా	కలియఁగా
584	21	దీనికి	దీనికి
597	6	అడములేని	అడ్డములేని
603	1	శచేదేవి	శచీదేవి
608	7	సుమనః	సుమనః
612	10	చరనేవ	చరణనేవ

శుద్ధాశుద్ధపత్రము.

ప్రథమాశ్వాసము.

పేజీ.	పం.తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
2	23	భవేత్స	భవేత్
10	30	అహతి	అహతి
11	2	భాప్రభావే	భాప్రభావే
36	13	అనుభావుక	అనుభావుక
44	9	అపహ	అపహ
46	8	అమృత	అమృత
56	17	అకార	అకార
73	21	రచనార్థోభా	రచనార్థోభా
95	1	సంతతి	సంతతి
96	21	విభ్రమద	విభ్రమద
99	29	బోలియున్నదనియు	బోలియున్నవనియు
104	14	అదరమున	అదరమున
123	16	తుంగరవ	తుంగరవ
	17	తుంగరవ	తుంగరవ
124	19	అకారముగల	అకారముగల

ద్వితీయాశ్వాసము.			
148	17	పుష్పఫలసంపదచేత	పుష్పసంపదచేత
149	34	మధ్యగంధో	మధ్యగంధో
151	13	రత్నంబైనకుముదుండు	రత్నంబు
152	17	యనుభవని	యనుభవని
153	23	వికసనజీ	వికసనజీ
154	23	ఒయ్యనొయ్యనబొన్న	ఒయ్యనొయ్యనబొన్న
155	4	ఒయ్యనొయ్యన	ఒయ్యనొయ్యనక
171	3	తిన్నగ	తిన్నగ
180	5	మంకన	కడిమి
	29	చిచ్చిల	చిచ్చిల
188	21	మంటవంటి	మంటవంటి

పేజీ.	పంక్తి.	ఆశుద్ధము.	శుద్ధము.
195	9	రిప్పనమగ	రిప్పనిమగ
200	12	ఘట్టిల్లునుగాని	ఘట్టిల్లునుగాని
		యఘప్రదము	యఘప్రదము
	13	ఘట్టిల్లునని	ఘట్టిల్లునని
	23	అవ్యయముమీద	అవ్యయముమీద
207	5	మనస్థైర్యంబు	మనస్థైర్యంబు
	22	బొనరించున్న	బొనరించుచున్న
208	25	మొదలగునవి	మొదలగునవి
	27	మొదలగునవి	మొదలగునవి
	30	కాకాక	కాకాక
—			
తృతీయాశ్వాసము.			
226	28	సకిచుందొడల	సకిచుందొడల
231	22	కావ్యవహారము	కావ్యవ్యవహారము
	25	హస్తిహస్తములు	హస్తిహస్తనికరంబులు
	26	తొండములు	తొండములగుంపులు
233	8	తపనాతపంబు	తపనాతపంబు
	26	ఆనఁగా	ఆనఁగా
237	19	రూపముగా	రూపముగా
238	26	రంధ్రమువలె	రంధ్రములె
239	20	మొగ్గలు	మొగ్గలు
246	21	మగుయు	మగుటయు
253	28	ధృతి	ధృతిః
254	23	చకోరంబులు	చకోరంబులు
	32	భవంత్యేతే	భవంత్యేతా
259	29	ఆనఁగా	ఆనఁగా
	29	నూర్వ్యఁడే	నూర్వ్యఁడే
260	5	ఆనఁగా	ఆనఁగా
	6	స్వేదో	స్వేదో
263	13	నపుడు	నపుడు
264	23	కరమ్య	కరమ్య
266	11	సౌందర్యము	సౌందర్యము
	18	కక్ష	కక్ష
269	17	చాలకమ్మరా	చాలకమ్మలా

పంక్తి.	ఆశుద్ధము.	శుద్ధము.
1	సామర్థ్యము	సామర్థ్యము
2	విరించును	విరించును
20	క్షాపచంద్రుండిలక	క్షాపచంద్రుండిలక
17	ధ్వని	ధ్వని
19	స్మృతానమ	స్మృతాననమ
28	వికాసరూప	వికాసరూప
15	అన్యోవ్య	అన్యోవ్య
27	అనియ	అనియు
17	పూర్వానురాగాభ్యో	పూర్వానురాగాభ్యో
3	కరమునని	కరములని
25	అసుచుక	అసుచుక
30	సన్నుతింపక	సన్నుతింపక
24	సుచంద్రుని	సుచంద్రుని
14	చేయున్న	చేయుచున్న
1	సురాపాలి	సురారిపాలి
16	అమిత	అమిత
1	శివునివర్తన	శివునివర్తన
26	విరేఖలు	రావిరేఖలు
24	రారావి	రావి
22	రథముదు	రథముముండ్లు
6	పంచమర	పంచచామర
4	సమయమున	సమయమున
3	మొకకూలము	మొకకూలము
9	ఒకకూలము	ఒకకూలము
33	అధికమగు	అధికమగు
20	గంధర్వపతులు	గంధర్వపతులు
1	నూతనసూర్య	నూతనసూర్య
చతుర్థాశ్వాసము.		
22	స్వరవృక్షాన	స్వరవృక్షాన
25	ఇట్లనుచు; భూవిభుండు సుచంద్రభూ	ఇట్లనుచు
26	ఆత్మ	ఆత్మ
4	అలమక	అలమక
2	మధ్యగుడై	మధ్యగుడై
23	చుందురనుట	చుండుననుట

పద్యం.	పంక్తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
358	31	సరసనవ్వ	సరసనవ్వ
361	29	ఉదరాంచు	ఉదయించు
366	16	ధూమమాః	ధూమాః
368	20	అవియమె	అవియామె
373	4	పరాగములనెడు	పరాగములనెడు
	18	ప్రనూనరస	ప్రనూనరస
377	5	అనక్తి	అనక్తి
	31	అహ్వనము	అహ్వనము
	35	నవ్వలాడి	నవ్వలాడి
378	8	ఆసంపెంగయందు	ఆసంపెంగయందు
379	13	యందము	యందము
382	13	పసిండికాయల	పసిండికాయల
389	8	అప్పద్దా	అప్పద్దా
392	7	ముల్లలత్	సముల్లలత్
	8	తతులను	తతులను
393	30	వేరిటిబోటి	వేరిటిబోటి
395	4	దేహముల	దేహముల
	6	దేహముల	దేహముల
398	5	పరుగెత్తెనని	పరుగెత్తెనని
399	12	హళహళి	హళహళి
402	1	ఆరతియను	ఆరతియను
405	13	తనూనలి	తనూనలి
	14	నేత	నేత
412	4	చంద్రుడనెడు	చంద్రుడనెడు
	27	కంసకీర్ణ	కంసకీర్ణ
414	1	విలసిల్లె	విలసిల్లె
415	7	సరగ	సరగ
417	22	లంకావరాహిత	లంకావరాహిత
419	17	మున్నులనంబు	మున్నులనంబు
	27	విలసనంబునక	విలసనంబునక
	35	లగునట్టి	లగునట్టి
421	4	నేయును	నేయును
423	23	అవలి	అవ్వలి
426	13	విసర్గ	విసర్గ
	26	చప్పుడులు	చప్పుడులు

